УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

Козацька старшина Гетьманщини

Український інститут національної пам'яті

Кривошея В. В.

Козацька старшина Гетьманщини

Енциклопедія

Київ
«Стилос»
2010

ББК 6.3
К 59

Випущено на замовлення
Українського інституту національної пам'яті

Кривошея В. В.
К 59 Козацька старшина Гетьманщини. Енциклопедія. – К.: «Стилос», 2010. – 792 с.
ISBN 978-966-8009-99-0
ББК 6.3

ISBN 978-966-8009-99-0

© Кривошея В., 2010
© «Стилос», видання, 2010
© Камінська О., обкладинка, 2010

440-річчю від дня народження
гетьмана Війська Запорозького
Петра Сагайдачного
присвячується

Енциклопедія включає біограми 14591 козацьких старшин. Це генеральні старшини, полковники, полкова старшина, повні і наказні сотники, військові канцеляристи, урядники Генеральної військової артилерії і полкової артилерії, Генерального військового суду і полкових судів, компанійську і неурядову старшину (значних військових, військових, бунчукових і значкових товаришів), які складали козацьку еліту Гетьманщини.

Реєстрова і біографічна частини підготовлені на основі архівних документів і опублікованої літератури. Значна кількість фактів оприлюднюється вперше. Реєстрова частина включає і сотенну старшину.

УРЯДОВА СТАРШИНА ГЕТЬМАНЩИНИ

Реєстр

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА

ГЕНЕРАЛЬНІ ОБОЗНІ

Чорнота Іван (? – 1649.11. – 1650 – ?), Волевач Іван Тимішович (? – 1650.11. – ?), Коробка Федір (? – 1650 – 1654.05.), Носач Тиміш Іванович (1654.05. – 1655.10. – ?), Волевач Іван (1655–1656), Носач Тиміш Іванович (? – 1656 – 1657.11. – ?), Виговський Костянтин Євстафійович (? – 1658 – ?), Носач Тиміш Іванович (? – 1658.17.09. – 1663 – ?), Радкевич Михайло (? – 1664.11.26. – 1665.7.01. – ?), очевидно, змінив Тимоша Носача, Цесарський Іван Климович (1663.17.06. – 1666 – ?), Животовський Павло Іванович (? – 1663.08. – 1663.11. – ?, нак.), Дорошенко Петро Дорошович (1665.11.06. – 1665.18.08.), Демиденко Іван (? – 1666.02. – 1667.12. – ?, у П.Дорошенка), Безпалий Микита Дмитрович (1667–1668, у Брюховецького), Кущ Іван (1668, у Брюховецького), Корицький Яків (1668 – 1669.03. у Дорошенка), Коробка Федір (1669.03. – 06. – ?, у Дорошенка), Гулак Іван (1669–1675, у Дорошенка), Бурляй Федір (? – 1671.11. – 1674, у Ханенка), Забіла Петро Михайлович (1669–1687), Дунін-Борковський Василь Касперович (1687–1702), Ломиковський Іван Васильович (1707–1709), Лизогуб Яків Євстафійович (1728.18.03. – 1749), Кочубей Семен Васильович (1751.15.10. – 1779.13.12).

ГЕНЕРАЛЬНІ СУДДІ

Бреус (Семен?) з Черкас (? – 1649 – ?), Онацький Матіяш (? – 1649 – 1650 – ?), Одинець Яків (? – 1651.09. – ?), Зарудний-Богданович Самійло Іванович (? – 1652.11. – 1659.06.[1] – ?), Лобода Федір (? – 1654.01. – 1655.07. – ?), Клиша Яків Васильович (? – 1654.01. – 03. – ?), Положний Матвій (? – 1654.01.-03. – ?), Семенович Пилип (? – 1654.03. – ?), Жданович Антін Микитович (? – 1656.11. – 1657), Лісницький Григорій Сахнович (? – 1657.10. – ?), Гапонович Герман (? – 1657 – 1659.07. – ?), Лобода Федір (? – 1658.09. – 1659.07. – ?), Кравченко (Правденко) Іван (? – 1659.10. – ?), Безпалий Іван Федорович (? – 1659.10. – 1660 – ?), Глосинський Василь (? – 1661.15.05. – 20.06. – ?), Лісницький Григорій Сахнович (? – 1661.05. – 1662.7.11.[2] – 1662.7.12. – ?), Радкевич Михайло (? – 1662.06. – ?), Гуляницький Тиміш (? – 1662 – ?), Креховецький Іван Томашевич (1663 – 1665.14.04.), Гапонович Герман (? – 1664.11.–1665.18.08. – ?), Гладкий Семен Остапович (? – 1663.08.) у Сомка, Незамай Георгій (Юрій) Григорович (1663 – 1665.05.), Забіла Петро Михайлович (? – 1662 – 1669), NNN (1665 – 1666.18.07., у Брюховецького), Животовський Павло Трохимович (1666 – 1667[3] – 1668, у Брюховецького), Радишевський Онисим (1665, у Опари), Суличич Михайло (1665.18.08. – 1666.02. – ?), Биховченко Семен Олишівський (? – 1666.02. – 1667 – ?), Радкевич Михайло (? – 1667), Богаченко Семен (? – 1667.07. – 1668.9.04. – ?), Гапонович Герман (? – 1667.07. – 1668.07. – 1669.02. – ?), Білогруд Григорій (? – 1668.07. – 1669.04. – ?), Кудлай Григорій (? – 1671.11. – ?, у Ханенка), Половець Семен (? – 1671.12.02. – 1672 – ?, у Дорошенка), Самойлович Іван (? – 20 квітня 1669[4] – 1671.9.10.[5] – ?), Бережецький Прокіп Семенович (? – 1671.12.02. – ?), Улізько Яків Петрович (? – 1674 – ?), Домонтович Іван Михайлович (1670[6], 1671[7], 1672–1781), Животовський Павло Трохимович (? – 1674 – ?), Вуяхевич Михайло (1683 – 1691.01.–?), Кублицький Костя (? – 1685 – ?), Прокопович Сава Прокопович (1687–1700), Кочубей Василь Леонтійович (1699 – 1706.30.11. – ?), Гамалія Михайло (? – 1707 – 1709), Чуйкевич Василь Ничипорович (1708 – 1709.06. – ?), Нос Іван Яремович (1713–1715), Чарниш Іван (1715–1728), Туранський-Григорович Олексій Михайлович (1710–1716), Кандиба Андрій Федорович (1728 – 1730.05.), Забіла Михайло Тарасович (1728.18.03. – 1740.26.01.), Бороздна Іван Владиславович (1731.7.12. – 1740), Горленко Яким Іванович (1741.2.06. – 1751.18.08.), Лисенко Федір Іванович (1741.2.04. – 1751.5.01.), Оболонський Дем'ян Васильович (? – 1758), Журман Ілля Васильович (1756–1782), Дублянський Олександр Павлович (1762.8.03. – 1782).

ГЕНЕРАЛЬНІ ПИСАРІ

Петрушенко Іван (1648), Креховецький Іван Томашевич (? – 1649), Виговський Іван Остафійович (1649–1657), Груша Іван (1657 – 1659.10.06.[8] – ?), Фасцієвич Остап (1659), Голуховський Семен Остапович

(1659 – 1660.21.12.), Тетеря Павло Іванович (1660.21.12. – 1661), Голуховський Семен Остапович (? – 1661.05.), Глосинський Василь (1661.05. – 1662.03. – 1664.12.01. – ?), Савицький Самійло (? – 1663, у Сомка[9]), Кривецький Святослав (1664 – 1665.11.06.), Гречаний–Потребич Степан Прокопович (1663.17.06. – 1665), Шийкевич Захар Іванович (? – 1664.2.05.[10] – 1665.12. .– ?), Чекаловський Іван (1665.08. – 1666 – ?), Бускевич Лука (? – 1667.06. – 1668.08. – ?), Посудевський-Кононович Нестор (? – 1668.11.11. – ?) у П.Дорошенка, Вуяхевич–Височинський Михайло (1668 – 1676.09. – ? у Дорошенка), Суховій Петро (? – 1669 – ?) у М.Ханенка, Криницький Федір Михайлович (? – 1668 – ?) у Брюховецького, Мокрієвич Карпо Іванович (? – 1669.03. – 1672), Гапонович Герман (? – 1670.10.05. – ?), Маркович Яків у Ханенка (? – 1672.26.01[11] – ?), Маркович Іван у Ханенка (? – 1671.11. – ?), Заборовський Лукаш (1672), Мокрієвич Карпо Іванович (? – 1672.07. – ?), Ломиковський Іван Васильович (? – 1674) у Ханенка, Прокопович Сава Прокопович (1677.03.[12] – 1687), Кочубей Василь Леонтійович (1687–1699), Орлик Пилип Степанович (1707–1709), Савич Семен Савич (1709–1725), Максимович Іван (1709–1714), Чуйкевич Семен (1727, нак.), Турковський Михайло Максимович (1728.16.12. – 1739), Безбородько Андрій Якович (1741.20.02. – 1742.5.11.), Руновський Андрій Гаврилович (1742.03. – 1749, нак.), Петрункевич Степан (1750, нак), Безбородько Андрій Якович (1750.22.02. – 1762.5.03.).

ГЕНЕРАЛЬНІ ОСАВУЛИ

Лучченко Михайло (? – 1649.04. – 1653 – ?), Михайлович Демко з Чигирина (? – 1649.09. – 1654.08. – ?), Лісовець (Остап ?) з Яготина (? – 1649 – ?), Джалалій Філон, Лісовський Гаврило, Павло (? – 1654.01. – ?), Григорович Осип (? – 1654.03. – ?), Томиленко Василь (? – 1654.11. – 1654.4.12.), Дубинка Мисько (?–1654.12. – ?), Маковецький Гаврило (? – 1656.02. – ?), Ковалевський Іван (? – 1655.09. – 1658.08. – ?), Лучченко Михайло (? – 1657 – ?), Вовк Федір (? – 1658.09. – 1658.11. – ?), Черкес Семен Сергійович (? – 1659.07. – ? у Безпалого), Скоробагатий Іван (? – 1658.09. – 1659.09.), Креховецький Іван Томашевич (? – 1659.09.), Ковалевський Іван (1659.09. – ?), Чоботько Онисим (1659.09. – ?), Опара Степан (? – 1662.25.11. – ?), Дорошенко Петро Дорофійович (2-й; 1663 – 1664; 1-й; ? – 1664.11.), Богун Іван (1663 – 1664.17.02.), Лупиненко Іван (2-й; ? – 1664.11. – ?), Донець Степан (1663 у Брюховецького), Черкас Лесько (? – 30.10.1663[13] – ?), Нужний Парфен Михайлович (1663.17.06. – 1663.18.10.[14] – ран. 1664.26.03. у Брюховецького), Опанасович Стефан Іванович (1662 – 1663.11. – ?, у Брюховецького), Обіда Василь Дем'янович (? – 1665.02. – 1666 – ?), Бурий Тиміш Іванович (? – 1665.04. – ? у Брюховецького), Костянтинович Павло (? – 1665 – 1668.02. – ?), Фридрикевич-Козьма Самійло (1665.11.06. – 13.09. – ?), Апостол Павло Єфремович (? – 1666.01. – ?), Артем Мартинович (? – 1666.07. – 1667.01.), Пиляй Дем'ян (1665.08. – 1667.12. – ?), Якимович Жадан (1667.06. – 12. – ?), Гвинтовка Матвій Микитович (1-й; 1668 – 1672.02. – ?), Солонина Костянтин (1670.09.[15], нак.), Петрановський Ярема Степанович (? – 1669.10. – ?), Лизогуб Яків Кіндратович (? – 1669.01. –29 січня 1670[16] 1674.02. – ?), Шуліка Тиміш (? – 1669.03.[17] – 1675.08. – ?), Харлан (? – 1670.03. – 1671 – ?), Шило Іван у Ханенка (? – 1671.11. – ?), Головченко Яким Михайлович, Лизогуб Григорій (? – 1674 – ?), Білогруд Григорій (? – 1674 – ?), Гамалія Григорій Михайлович (? – 1674.07. – ?), Лисенко Іван Якович (1672.17.06. – 1678.02.), Черняк Лесько Іванович (? – 1671.11. – 1677.02. – ?), Полуботок Леонтій Артемович (1678.02. – ран.1682.08.), Грибович Павло Мартинович (? – 1679.08. – ?), Мазепа Іван Степанович (1682–1687), Миклашевський Михайло Андрійович (1683 – 1686.08.), Сербин Войця (1687.06. – 1689.01.), Гамалія Андрій Михайлович (1687.06. – 1694.02 – ?), Миклашевський Михайло Андрійович (? – 1689.03. – ран. 1689.08.), Ломиковський Іван Васильович (2-й; ? – 1691.10. – 1707), Скоропадський Іван Ілліч (? – 1701 – 1707 – ?), Гамалія Михайло Андрійович (2-й; 1707 – 1709), Гамалія Антін Андрійович (? – 1703.06.), Максимович Дмитро Максимович (? – 1708.08. – 1709.06.), Бутович Степан Іванович (1709–1717), Мирович Федір (1710–1711), Герцик Григорій Павлович (1711–1719), Журахівський Василь Якович (1710–1724), Мануйлович Іван Мануйлович (1728.6.12. – 1738.14.01.), Лисенко Федір Іванович (1728.16.12. – 1741), Якубович Яків Дем'янович (1740.13.11. – 1758), Валькевич Петро Васильович (1741–1758), Оболонський Дем'ян (1750 – ?), Жоравка Іван Тимішович (1758–1781), Скоропадський Іван Михайлович (1762.8.03. – 1781).

ГЕНЕРАЛЬНІ ПІДСКАРБІЇ

Ракушка–Романовський Роман Ониськович (? – 1663.11. – 1668), Маркович Андрій Маркович (1729.7.05. – 1740.4.07.), Скоропадський Михайло Васильович (1741.27.04. – 1758.2.01.), Гудович Василь Андрійович (1760.24.02. – 1764.21.04.).

ГЕНЕРАЛЬНІ ХОРУНЖІ

Працовкін Опанас (? – 1649 – ?), Бунчужний Васько (? – 1650.10.), Пешта Богдан (1650.11. – ?), Попович Іван Олексійович (1663.17.06. – 1664.03. – ?), Яковенко Микола у І.Брюховецького (1665.08. – 1666.10. – ?), Свиридович Василь (? – 15 жовтня – 10 листопада 1669[18] – ?, у Ігнатовича), Коровка–Вольський Григорій Карпович (1672.17.06. – 1677), Забіла Степан Петрович (1677–1682), Миклашевський Михайло Андрійович (1682 – ран.1685), Миклашевський Михайло Андрійович (? – 1688 – ?), Горленко Яким Іванович (1729.3.01. – 1741), Ханенко Микола Данилович (1741 – 1760.27.01.), Іскрицький Петро (1760–1762), Апостол Данило Петрович (1762.8.03. – 1767).

ГЕНЕРАЛЬНІ БУНЧУЖНІ

Мигай Митка (? – 1658 – 1659.09. – ?), Витязенко Григорій Трохимович (1663.17.06. – 1665.11. – ? у Брюховецького), Соха (? – 1668.8.06. у Брюховецького), Савка у Ханенка (? – 1671.11. – ?), Полуботок Леонтій Артемович (1672 – 1678.02.), Павловський Андрій (? – 1673 – ?), Бережецький Богдан (? – 1675 – ?), Голуб Костянтин Іванович (1678.02. – 1687.07.), Лизогуб Юхим Якович (1687 – 1696.07. – ?), Скоропадський Іван Ілліч (? – 1698.05. – 1703.06. – ?), Гамалія Михайло Андрійович (? – 1701.05. – 1703), Максимович Дмитро (1703 -1708.07. – ?), Мирович Федір (1708–1709), Лизогуб Яків Юхимович (1710–1728), Бороздна Іван Владиславович (1728.16.12. – 1731), Стороженко Григорій Андрійович (1727.1.10. – 1729.3.01.), Галецький Семен Якович (1734.10.02./1734.14.05. – 1738.8.07.), Ханенко Микола Данилович, Оболонський Дем'ян Васильович (1741.13.11. – 1758), Тарновський Яків Степанович (1762.8.03. – 1779), Закревський Осип Лукич.

УРЯДОВЦІ ЦЕНТРАЛЬНИХ УСТАНОВ ГЕТЬМАНЩИНИ

ГЕНЕРАЛЬНА ВІЙСЬКОВА КАНЦЕЛЯРІЯ

РЕЄНТИ І СТАРШІ ВІЙСЬКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ

Груша Іван (? – 1657[19]), Борисов Григорій (? – 1658[20] – ?), Кочубей Василь (? – 1681 – ?), Чуйкевич Василь Ничипорович (старший військовий канцелярист ? – 1694 – 1697.10. – 1699.07. – ?; реєнт ? – 1702.06. – 1703.17.06. – ?), Орлик Пилип Степанович (реєнт ? – 1706.6.03.[21] – 1708.02. – ?), Войцехович Степан Богданович (реєнт ? – 1711), Ханенко Микола Данилович (1717–1723), Володьковський Дмитро Володимирович (1723–1724), Покорський Данило (1724.01. – 1725.07. – ?), Валькевич Петро Васильович (? – 1723 – ?, старший військовий канцелярист; реєнт ? – 1728.01.), Туранський-Григорович Дем'ян Олексійович (1728.01.), Чуйкевич (1728.01.), Юркевич Григорій Трохимович (1731–1733), Безбородько Андрій Якович (1733 – 1740.05. – ?), Холодович Матвій Іванович (1741–1742, відсторонений; звільнений від служб – 1751.13.09.), Туманський Василь Григорович (в.о. 1748–1750; старший військовий канцелярист 1750 – 1761.25.12.), Дергун Сергій Сидорович (1751.13.09. – 1760.19.07.), Война Федір Петрович (1752.19.12. – 1757), Туманський Осип Григорович (1760–1764), Давидович Олександр (1760–1768), Жайворонков Антін Пилипович (1764).

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ СУД

ПИСАРІ

Тимошевич Богдан (? – 1662.04. – ?), Тищенко Ярема (? – 1663 – ?), Каплонський Еразм (? – 1664.01. – ?), Харитонович Михайло (? – 1665.01. – ?), Андрійович Максим (? – 1665.12. – ?), Биховець-Олишевський Іван Трохимович (1668 – 1669.02. – ?), Прокопович Савва (? – 1677.03.[22]), Васильович Андрій (? – 1677.05. – 1697.01. – ?), Курахівський Тиміш Андрійович (? – 1699.30.05.[23] – 1701.01. – ?), Савич Семен (? – 1701.05. – 1708.01. – ?), Булавка Петро Михайлович (? – 1710.07. – 1713.10. – ?), Романович Василь Дмитрович (1716, нак.), Чуйкевич Федір Олександрович (? – 1717 – ?), Аникієвич

Роман (? – 1721 – ран. 1722.4.09.), Романович Василь (? – 1727 – 1729.01.[24] – 1732 – ?), Каневський-Оболонський Дем'ян Васильович (? – 1735 – ?), Піковець Іван Васильович (1741 – 1751.1.02.), Покорський Данило (? – 1752.01. – 1760.04. – ?), Висоцький Василь Іванович, Висоцький Яків.

ГЕНЕРАЛЬНА ВІЙСЬКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ

Маркович Семен (? – 1657 – ?), Щербак Богдан Онисимович (1663 – 1665 – ?), Петрович Степан (? – 1676 – ?), Піковець Тиміш[25] Матяшевич (? – 1698 – ?), Корецький, Кенгісеп Фрідріх (? – 1708), Мануйлович Іван (? – 1713 – ?), Карпека Семен (? – 1713 – 1717[26]), Карпека Семен Семенович (? – 1733[27] – 1735 – ?), Шишкевич Олександр (1749 – 1751 – ?), Кологривий Григорій (? – 1764[28] – 1771), Юркевич Петро Мартинович (1771 – 1775 – ?), Лихошерст Василь Степанович (? – 1779 – 1781 – ?).

ПИСАРІ

Дорошенко Петро Дорофійович (? – 1649 – ?), Маркович Парфен (? – 1663 – 1665 – ?), Олександрович Ничипір (? – 1666 – 1669 – ?), Королькевич Олександр (1731.03.[29] – 1734[30] – ?), Яновський Андрій (1740 – 1772), Соломка Данило Якович (1772.16.03. – 1783).

ХОРУНЖІ

Мартинович Степан (? – 1663 – 1665 – ?), Криницький Андрій (? – 1687 – ?), Оленіченко Іван (? – 1708), Шишкевич Олександр (? – 1728 – ?), Забіла Іван Іванович (1731.22.03.[31] – 1735.11.11.), Шишкевич Олександр (? – 1739[32] – 1749), Кологривий Григорій (1749 – 1752 – ?), Ракович Іван (? – 1756.15.03.[33] – 1759.07.), Юркевич Петро Мартинович (1759.19.07. – ?), Лихошерст Василь Степанович (? – 1774[34] –?), Коропчевський Павло Григорович (1775[35] – 1777[36].3.11.).

ОТАМАНИ

Жилович Яків (? – 1722 – 1723 – ?), Філонович Іван (? – 1726.08. [37] – ?), Філіповський Іван (1731.03. [38] – 1736 – ?), Нечай Леонтій (? – 1739 – ?), Максимович Осип (? – 1746.05.), Юркевич Петро Мартинович (1746.15.05. – 1759.19.07.), Собецький Григорій Григорович (1773 – 1774[39] – ?).

ГЕНЕРАЛЬНА ВІЙСЬКОВА МУЗИКА

ОТАМАНИ: Смяловський Яків (? – 1753 – ?)

ЧИГИРИНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Захаріяш (? – 1630 – ?), Чорний Тарас (?–1630–1632–1633–?), Лотиш Юрко (?–1634–?), Пешта Роман (?–1637–?), Закревський Ян (1638 – 1643), Кричевський Станіслав (1643–1648), Якубович Федір з Вишняків (? – 1648.06. – 1650.10. – ?), Прокіп (Бережецький ?) (1649) (нак.?), Коробка Федір (1648.09.; 1649.18.07., нак.), Криса Михайло (? – 1650.09. – 1651.06. – ?, нак.), Богач (Богаченко) Ілляш (1650.10., нак.; повн.: 1651.17.02.-06.–?), Колос Яків Пархоменко (повн.: ?–1651.09.–1653; 1654, нак.), Волевач Іван Тихонович (1651.07.; 1653.06.–07., нак.), Трушенко Карпо (?–1653.07.–1654.04.–?), Томиленко Василь (1653.10.–1654.04., нак.), Безштанко Павло (1655.10., нак.), Білобровка Григорій Хомич (? – 1657 – ?), Трушенко Карпо (– 1658.05. – ?), Богаченко Ілляш (? – 1658.09. – 12 – ?), Каплуновський Герасим Борисович (? – 1659.06. – 09.), Кременчуцький Павло (? – 1659.6.09. – ?), Канівець Кирило Андрійович (? – 1659.10. – ?), Дорошенко Петро Дорофійович (? – 1659.11. – ?), Кременчуцький Павло (? – 1660), Черкас Яцько (? – 1660.12. – 1661 – ?), Опара Степан (? – 1660 – 1661.06. – ?, мабуть, піхотний чигиринський), Бережецький Прокіп Семенович (1662.9.03., нак.), Богун Іван (? – 1661.08. – 1662.1.03. – ?), Тихий Семен (? – 1662.06.[40] – 08. – ?), Дорошенко Петро Дорофійович (1662–1663), Бережецький Прокіп Семенович (?–1664), Опара Степан (1664), Коробка Федір (?–1664.11.–?), Бережецький Прокіп Семенович (? – 1665.18.08.–1666.04.–?), Коробка Федір (? – 1667.02. – ?), Городничий Яцько (?–1667.07.–?), Дорошенко Андрій Дорофійович (? – 1668 – ?), Дуб'яга Іван Богданович (1669.02.–11., нак.), Корицький Яків (?–1671.22.02.–?), Петрановський Ярема Степанович (?–1672–?), Корицький Яків (? – 1674 – ?), Петрановський Ярема Степанович (? – 1676.04.–?), Корицький Яків (?–1676–?), Коровка–

Вольський Григорій Карпович (?–1676.12.–1678.02.–?), Демиденко Лаврін (1678.01., нак.), Скоробагатько Іван (? – 1678 – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Попович Іван (?–1637–?), Ковальський Сава (? – 1669.10.[41] – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Пилипович Андрій (? – 1649 – ?), Литвиненко Васько (? – 1649 – ?), Карпенко Андрій (? – 1650.10.[42] – ?), Василенко Іван (? – 1655.08. – 09. – ?), Клименко Василь (? – 1655.08. – 09. – ?), Карпенко Андрій (? – 1658[43]– ?), Одинець Андрій (? – 1658 – 1659.08. – ?), Слобинський Гнат (? – 1668.11. – ?).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Костенко Дацько (? – 1649 – ?).

ПІХОТНИЙ ЧИГИРИНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Пилипович Яків (?–1654–?).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Якович Григорій (? – 1654 – ?).

СТАРШИНИ НЕВІДОМОГО ПОЛКОВОГО УРЯДУ: Мойсейович Антон (? – 1649 – ?).

СОТНІ

СОТНИКИ: Довгий Гаврило (? – 1654 – ?)

ОСАВУЛИ: Шахворостенко Родіон (? – 1654 – ?)

ПИСАРІ: Іванович Макар (? – 1654 – ?)

ХОРУНЖІ: Федорович Василь (? – 1654 – ?)

СОТЕННІ СТАРШИНИ НЕВІДОМИХ УРЯДІВ: Чигиринський Опанас (? – 1654 – ?), Знобний Михайло (? – 1654 – ?).

ЧИГИРИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Петрановський Іван (?–1637.07.–?), Хмельницький Богдан Михайлович (1638–1647), Климченко Василь (?–1648–?), Сомченко Сава (? – 1648[44] – ?), Хмельницький Тиміш Богданович (? – 1649.26.02.[45] – ?), Лісницький Дем'ян (?–1654.02.–?), Шульга Іван (? – 1654.05. – ?), Степан (?–1668.11.–?), Макидон Ян (? – 1669.06. – 1669. 21.07.[46] – ?), Ковалевський Костянтин Васильович, Білаш Іван (близько 1675–1676).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ ЧИГИРИНСЬКІ

Кузьминський Федір (? – 1615 – ?), Бут Онисим (? – 1638 – ?), Томиленко Василь (? – 1648 – ?), Коробка Федір (? – 1649.10. – 19.11. – ?), Олексій (Лесько Хильченко) (? – 1650.10. – ?), Коробка Федір (? – 1650.12.11. – ?), Капуста Лаврін, Ничипоренко Яцько (? – 1653.07.–?), Сивий Харко (?–1653.10.–?), Снитко Василь (?–1654.05.–?), Гапонович Герасим (?–1654–?), Максимович Мартин (? – 1655.03. – ?), Пухальський Лукаш (? – 1655 – ?), Лавренко Павло (? – 1659.02. – ?), Ковалевський Іван, Білоцерківець Семен (? – 1666 – ?), Махненко Стефан (?–1669.02.–?), Білоцерківець Семен (? – 1670 – ?), Сенкевич Іван (?–1673–?), Колоша Яцько (?–1674–?), Величко Андрій (раніше 1717).

БАКЛИСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Захарка (? – 1649 – ?).

БОРОВИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Якимович Стефан (1638 – ?), Проскурненко Іван (? – 1649 – ?).

ОТАМАНИ: Потеряйко Мисько (1638 – ?).

БУЖИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Василенко Семен (? – 1638 – ?), Сухина Лука Іванович (? – 1649 – 1650), Сухина Лука Іванович (? – 1656.02. – 1657.16.11.[47] – ?).

ОТАМАНИ: Влас Іванович (? – 1657.16.11.[48] – ?).

ВЕРЕМІЇВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Якубович Федір (1638 – ?), Рева (? – 1649 – ?), Терепець Юхим (? – 1661.11. – ?).

ОТАМАНИ: Занкович Костянтин (1638 – ?)

ВОРОНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Воронценко Фесько (? – 1649 – ?).

ГОЛТВ'ЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Андрушенко Дмитро (? – 1649 – ?), (можливо, Черкас Яцько), Олещенко (Олевкович) Онисим (? – 1658.04.[49] – ?), Касич Іван (1658.22.04., нак.[50]), Шовковпляс (? – 1658.05. – ?), Крушинський Опанас (? – 1658 – ?), Кваша Матвій Іванович (? – 1661.24.02. – 18.05. – ?), Кваша Іван (? – 1663.23.02. – ?), Темниченко Василь (? – 1671 01. – ?), Черкашенко Олексій (? – 1672.05.), Трутенко Артем (1672.05. – ?).

ЖАБОТИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Якубович Федір з Вишняків (? – 1638 – ?), Шулик Іван (?–1649 – ?), Харко, Радочинський Іван (? – 1676 – 1677 – ?).

ПОЛКОВНИК ЖАБОТИНСЬКИЙ: Хмельницький Тиміш Богданович (? – 1652)

ЖОВНИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сухомлин Остап (?–1649–?), Іван (?–1653.10.–?), Зощенко Степан Матвійович (? – 1657.10. – 11.–?).

ОТАМАНИ: Іванович Федір (? – 1657.11. – ?).

КРЕМЕНЧУЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Муха Андрушко Супруненко (1638 – 1649 – ?).

КРИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Вовченко Фесько (? – 1649 – ?), Вовченко Ян (? – 1656.16.10. – ?), Вовченко Ясько (? – 1659.1. – 31.05.[51] – ?), Таранченко Ясько (1659.10.06.[52]), Карпич Олекса (? – 1660.1.05. – ?), Черкас Яцько (? – 1663 – ?), Панасенко Фесько (? – 1670.09. – ?), Максим (? – 1672 – ?), Москаленко Іван (? – 1674.02. – ?), Серховецький (? – 1676 – ?).

ОТАМАНИ: Яценко Ілляш (? – 1656 – ?), Федір Якович (? – 1660 – ?), Бабич Іван, Дик Семен (? – 1670.05.-09 – ?), Коломійченко Іван (? – 1675.06. – ?).

МАКСИМІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Скороход Іван (? – 1649 – ?).

МЕДВЕДІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Смитка Павло (1638 – ?), Ручка Іван (?–1649–?), Бурляй Кіндрат (? – 1655.05.-06. – ?), Опара Степан (?–1660–?).

ОТАМАНИ: Котельницький Михайло (? – 1660 – ?).

ПИСАРІ: Пелех Костянтин (? – 1660 – ?).

ОЛОВ'ЯТИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Куцькович Дорош (1638 – ?), Лисняк Семен (?–1649–?).

ОТАМАНИ: Гайдук Василь (1638 – ?).

ОМЕЛЬНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шутко Іван (? – 1649 – ?), Мисько (1658[53]).

ОРЛОВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Матяш, Донець Жадан (? – 1649 – ?).

ОСТАПІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Махненко Іван (? – 1649 – ?), Омелянович Іван (1658.04.[54]).

СМІЛОВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Стринжа Мисько Іванович (? – 1649 – ?), Бурмака Михайло (? – 1659.1. – 10.06.[55] – ?).

ОТАМАНИ: Іванищівський Старий (1638 – ?).

СУБОТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Капуста Лаврін (? – 1654 – 1660.17.10.[56] – ?), Капуста Михайло (?–1662–?), Дубенко Гнат (? – 1663 – ?).

ПОТОЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гурлячка Василь (? – 1649 – ?).

СОТНИКИ НЕ ВИЯСНЕНИХ СОТЕНЬ: Петро (? – 1648[57] – ?).

КАНІВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Кулага Іван (? – 1630 – ?), Данило (? – 1634.03. – ?), Лагода Андрій Наумович (? – 1637), Левко (1638), Боярин Іван Іванович (? – 1638), Секеринський Амвросій (1638 – ?), Голуб Юрій (? – 1644.05. – 1646.11. – ?), Войнилович (? – 1648[58]), Верещака Семен Савич (? – 1648.07. – 1649.10. – ?), Шабильниченко (Богдан ?), Гулак (1649, нак.), Шингирей Іван (1650.09., нак.), Заблоцький (1650.10.–11., нак.), Верещака Семен Савич (?–1651.05.–12.–?), Решетило Васько (нак.), Стародуб Іван (? – 1653.07. – 1654.01. – ?), Бутенко Андрій (? – 1655.01. – 1657), Стародуб Іван (? – 1657.10. – 1658.02. – ?), Савич Семен Левонович (Семенець) (? – 1658.09. – 1659 – ?), Лизогуб Іван Кіндратович (? – 1659.04. – 1659.10. – ?), Трушенко Степан (? – 1660 – 1661.12. – ?), Лизогуб Іван Кіндратович (1662.8.07. – ?), Данило (? – 1662 – ?), Демиденко Іван (? – 1662.11. – 1664.11. – ?) у Тетері, Панченко Федір (? – 1664.26.06. – ?) у Брюховецького, Лизогуб Яків Кіндратович (? – 1665.05. – ?), Дорошенко Петро Дорофійович (? – 1665 – ?), Бутрим Петро (? – 1665.03. – ?), Лизогуб Яків Кіндратович (? – 1666.07. – 1668), Гнатенко Андрій (? – 1668.27.08. – ?), Павлович Матюша (1669 – 1671.02. – ?), Лизогуб Яків Кіндратович (? – 1673.01. – ?), Павлович Матюша (? – 1674), Гурський Іван (? – 1674.02. – 1676.01. – ?), Пушкаренко Давид Трохимович (? – 1676.08. – 1678.09. – ?).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Тиміш (? – 1663.01.[59] – ?), Земченко Устим (? – 1663.02. – ?), Мітченко Василь (? – 1664 – 1665 – ?, нак.).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Яків Андрійович (1638 – ?), Тишко (? – ран.1651), Шабельниченко Богдан (? – 1649 – ?), Шинкаренко Прохір, Панченко Юхим (? – 1662.11. – ?), Косюра Влас (? – 1664 – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Савич Герасим (? – 1649 – ?), Хоменко Василь (? – 1652 – ?), Остап Гнатович (? – 1658.10. – ?), Коп'якович Михайло (? – 1662.11. – ?), Полоницький-Шимко Євстафій (? – 1663 – ?), Булавка Михайло Миколайович (1674–1677).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Продима Йосип (? – 1650 – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ КАНІВСЬКІ

Щербина Грицько (? – 1638 – ?), Федір, NN (? – 1662), Болдирь Іван (?–1675.06.–?), Пушкаренко Давид Трохимович (? – 1675.09. – ?), Вегера Яків (? – 1677.08. – ?).

КАНІВСЬКА ГОРОДОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дорошенко Іван (? – 1649), Портский Войцех (? – 1649), Шабельниченко (? – 1651.05.), Лизогуб Іван Кіндратович (? – 1658.04. – ?), Носенко (Носач) Степан (? – 1663.02. – ?), Гнатович Андрій (? – 1664 – 1665 – ?).

1–а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (ЛИТВИНЕЦЬКА)

СОТНИКИ: Костенко Яків (1638 – ?), Стародуб Іван (?–1649–?).

ОТАМАНИ: Глуд Матвій (1638 – ?).

2-га СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (ПЕКАРСЬКА)

СОТНИКИ: Маркович Петро (1638 – ?), Волинець Павло (? – 1649 – ?).
ОТАМАНИ: Борисенко Яцько (1638 – ?).

3-я СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (КОСТЕНЕЦЬКА)

СОТНИКИ: Дударенко Федір (1638 – ?), Кулага Яким (? – 1649 – ?), Митченко Васько (? – 1658 – ?).
ОТАМАНИ: Онощенко Борис (1638 – ?).

4-а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (КЕЛЕБЕРДИНСЬКА)

СОТНИКИ: Богданенко Фесько (? – 1649 – ?).

5-а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (КЛЕПАЧІВСЬКА)

СОТНИКИ: Гунко Андрій (1638 – ?), Гуняка Федір (?–1649–?).
ОТАМАНИ: Смишевич Андрій (1638 – ?).

6-а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (ЛЕПЛЯВСЬКА)

СОТНИКИ: Ращенко Петро (? – 1649 – ?)

7-а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Малашенко Клим (? – 1649 – ?), Томиленко Йосип (?–1653.09.–1655.04.– ?).

8-а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ (БУБНІВСЬКА, іноді називалася ПРОХОРІВСЬКА)

СОТНИКИ: Рощенко Юхим (? – 1649 – ?).

9-а СОТНЯ КАНІВСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Андрій (? – 1649 – ?), Трощенко Стефан (? – 1659.12. – ?).

МЕЖИРІЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Михайлович Супрун (? – 1649 – ?).

ТЕРЕХТЕМИРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Цепковський (? – 1649 – ?), Бутенко Андрій (? – 1659.10.06.[60] – ?).

ІРЖИЩІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Чугуй (? – 1649 – ?).

МАСЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Євлашенко Семен (? – 1649 – ?).

МИХАЙЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Юхимович Данило (? – 1649 – ?)
ОТАМАНИ: Андрус (? – 1663.11.03. – ?)

СТАЙКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Козаченко Матвій (1638 – ?), Шеремет Тарас (? – 1649 – ?).
ОТАМАНИ: Гриськович Олексій (1638 – ?).

КОНОНЧАЦЬКА СОТНЯ (1654)

НЕУСТАНОВЛЕНІ СОТНІ

СОТНИКИ: Тиміш (раніше 1651), Романович Симон (? – 1663 – 1665 – ?).

КОРСУНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Пивоваренко Мисько (1625–?), Попович Роман (? – 1630 – ?), Пивоваренко Мисько (? – 1632–?), Філоненко (?–1634.03.–?), Мануйлович Михайло (?–1637), Бут Нестеренко Максим (1637–1638), Чиж Кирик (1638–?), Жабокрицький (?–1643–?), Дурський Войцех (?–1646–?), Тишко (Тучко) Олексій (?–1648),

Шенкеренко Іван (?–1648.07.–?), Мрозовецький Станіслав Павлович (1648.08.–1649.04.), Мозиря Лука Якович (1649.04.–1651–?), Івахнюк Михайло (1649.11.–12., нак.), Спіл (?–1650.10.–?), Антонович Кілдей (1651.08. [61]), Кілдей Борис Андрійович (1651.08., нак.; повний:? – 1651.12.[62] – 1652 – ?), Золотаренко Іван Ничипорович (?–1652.05.–07.), Стадниченко Мисько (1652.10., нак.), Бут Нестеренко Максим (1652.07.–1653.07.–?), Гуляницький Іван (?–1653.11.–1656.27.03.[63] – ?), Дубина Семен (1654.10., нак.), Дубина Мисько (1654.12., нак.), Бут Нестеренко Максим (1655.03., нак.), Улезько Яків Петрович (1656), Дубина Іван (? – 1657.9.07.[64] – ?), Трутина Дмитро (Дементій) (1657.9.07. [65]., нак.), Креховецький Іван Томашевич з Демкова (?–1657.11.–?), Золотаренко Тиміш Оникійович (?–1657–1658.19.06.), Привицький Осип (1658.11., нак.), Креховецький Іван Томашевич (1658.07.–1659.07.–?), Улезько Яків Петрович (?–1659.10.–1662), Фацієвич Євстафій (? – 1659.12., нак.), Сухопара Самійло (1660, нак.), Гуляницький Григорій (? – 1662 – ?), Золотаренко Степан Оникійович (? – 1662.29.07.), Соловей Михайло (1663[66]), Улезько Яків Петрович (1663–1664), Підодня Григорій (? – 1664.11.[67] – ?), Липнявський Юрій (? – 1665.03. – 06. – ?), Улановський Гнат (?–1665.18.08.–1669), Ковшевацький (1667.05., нак.), Бут Семен (полковник піхотний корсунський) (?–1667.05.–?), Суховій Петро (?–1669–?), Кандиба Федір (1669–1672), Вергун Жадан (1670.3.10. [68], нак.), NNN (Ганібил) (? – 1672.02.), Гуляницький Григорій (1672–?), Стеценко Іван (нак.[69]), Мигалевський Костянтин Михайлович (1674 – 1675.10., нак.), Соловей Михайло (1672.03., 1674.04., нак.), Гладкий Іван (1671. 02., нак.), Шийко Григорій (? – 1674), Кандиба Федір (?–1674.03.–1675[70]–?), Яненко Іван Павлович (? – 1678 – ?), Трушенко Степан (1679.02., нак.), Губаренко Іван (?–1681.11.–?), Філоненко Тиміш (? – 1684).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Павлович Герман (? – 1660.03. – ?), Бут-Нестеренко Семен.

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Креховецький Іван Томашевич (1649–?), Пашковський Лаврін Григорович (?–1649.12.–?), Шрамко Йосип Степанович (?–1656.03.–?), Миневський Василь Гнатович (?–1657.10.-1659.10.–?), Сершевський Роман (? – 1660.14. 03[71] – ?), Дем'янов Дем'ян (? – 1660.07. – 08. [72] – ?)

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Миневський Юрій Гнатович (? – 1657.11. – ?), Баклан Григорій (?–1658–?), Гриценко Матвій (? – 1659 – 1660.08[73]. – ?), Кунер (раніше 1665), Голяницький Данило, Божий (х) Данило[74], Дершун Данило[75].

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Бугаєвський-Благодарний Василь Оникійович (? – 1670.10.[76] – ?), Фененко Влас (? – 1672.27.01.[77] – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ КОРСУНСЬКІ

Голубицький Яцько (? – 1638 – ?), Грабар Яким (? – 1656.03. – ?), Черетченко Прокіп (? – 1660.14.03. – ?), Стеценко Іван (? – 1670 – ?), Швайка Григорій Стефанович[78].

ПОЛКОВНИКИ ЛИСЯНСЬКІ

Кривоніс Максим (1648), Демешко Якимович Лисянський (1648–1649), Височан Семен (?–1664–1665–?).

СОТНИКИ: Трипліс Василь (1648[79]).

КОРСУНСЬКІ СОТНЯ

СОТНИКИ: Мануйлович Михайло (1638 – ?), Гайдученко Павло (? – 1638 – ?), Кондратенко Богдан (? – 1654.10. – 12. – ?), Тироненко Мелешко (? – 1659.10.06.[80] – 1660.08[81] – ?), Піддониченко Григорій (? – 1660.08.[82] – ?), Соловей Мисько (? – 1663 – ?), Бартош Леонтій Ярофійович, Голуб Наум[83].

1-а КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ (БОГУСЛАВСЬКА) СОТНЯ

СОТНИКИ: Гаркуша (Філон?) (? – 1648 – ?), Ярошенко Остап (? – 1649 – ?), Яковенко Яцько (? – 1655 – ?), Тироненко Лаврін (? – 1659.12. – ?), Левицький Іван чи Бурий Родіон (1660 – ?).

2-а КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Нестеренко Максим (1638 – ?), Вергун (? – 1648 – ?), Гаркуша Василь (? – 1649 – ?), Половченко Іван (? – 1659[84] – ?).

ОТАМАНИ: Скиба Михайло (1638 – ?).

3-я СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Прутилчич Демко (1649).

4-а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Щигловський Богдан (1638 – ?), Калина Федір (? – 1648 – ?), Івахниченко (Івахнюк) Мисько (Михайло) (?–1649–?), Таборенко Мисько (? – 1652.02. – ?), Піддоненко Григорій (? – 1659 – 1660.07. – ?).

ОТАМАНИ: Жолудь Федір (1638 – ?).

5-а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Бажаненко Марко (?–1649–?).

6-а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Тулюпенко Герасим (? – 1649 – ?).

7–а СОТНЯ (СТЕБЛІВСЬКА) КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Куришко (?–1649–?).

8–а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Іваниченко Мисько (1638 – ?), Корчевський Данило (?–1649–?).

ОТАМАНИ: Черевань Кузьма (1638 – ?).

9–а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Костенко Василь (?–1649–?).

ОТАМАНИ: Костенко Нестор (1638 – ?).

10-а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Герасименко Семен (?–1649–?).

МЛІЇВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мартин (?–1649–?).

ГОРОДИСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Кулей Максим (? – 1649 – ?)

11-а СОТНЯ КОРСУНСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Ярута (?–1649–?).

1-а ЛИСЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Губиненко Яцько (1649)

2-а ЛИСЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лисянський Дем'ян Якимович (? – 1649 – 1657.08. – 1663.03.–1666.05. – ?), Верещага (? – 1666.02. – ?).

ЗВЕНИГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гавриленко Гринець (? – 1649 – ?).

ОТАМАНИ: Богаченко (? – 1676 – ?).

ВІЛЬШАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ : Свиридович Кіндрат (? – 1649 – ?), Андрій (? – 1654.01. – ?).

СИНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Воробієнко Грицько (1649).

ТАРАСІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Рузинин Лесько (? – 1670 – 1671 – ?)

ЧЕРКАСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Григорій (1634), Прало Федір, Ворона (1638), Барабаш Іван Дмитрович (? – 1648), Топіха,Марко Тарасович (1648 – 1649.03.[85]), Голота Ілля (1648.06., нак.), Минько (Іваницький ?) (1649.05.-08.) Ворончeнко Яків (1649.04.–1651.06.–?), Радишевський Онисим (1649.02., нак.), Голота Ілля (? – 1649.17.06., нак), Грищак Григорович (1649.2.07., нак.), Колос Яків Пархоменко (1651), Худий Баран (Барановський) (?–1651.09.–1652–?), Шенделицький Василь (1651.09., нак.), Колос Яків Пархоменко (?–1653.06.–1654.09.–?), Джулай Федір (?–1658.01.–1659.08.–?), Одинець Андрій Петрович (? – 1659.10.[86] – 1661.12), Гамалія Михайло (? – 1662.07. – ?), Мурашка Денис (1662–1663), Джулай Федір (?–1663–1664.11.), Дорошенко Петро Дорофійович (1664.11. – 1665.11.06.), Ворончeнко Андрій (1665.06. – 18.08. -?), Джулай Федір (?–1666.06.–?), Бугай (? – 1666.10.[87] – ?), Гамалія Михайло (? – 1668), Головченко Яким Михайлович (1668–1669.10.11.[88] – ?), Кондратенко Міхно (1669.20.02., нак.), Білий Павло (?–1671.02.–?), Григорович (? – 1674.02. – ?), Горілий Пилип (?–1674–?), Степанович Ждан (? –1675.10.), Калістрат Богдан (?–1676.08.–?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Стромина Мартин[89].

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Дубина Сільвестр (? – 1649.17.06.[90] – ?), Суличич Андрій (? – 1659.10. – ?), Клеванський Сава (? – 1664.11. – 1669.27.11.[91] – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Прокопович Каленик (1638 – ?), Ярош (? – 1667 – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ ЧЕРКАСЬКІ

Оснач Прокіп (? – 1669.20.02. – ?).

1–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Кадичин Михайло (?-1636[92]-?), Себастянович Григорій (1638 – ?), Гирич Стефан (1648), Шубець Фесько (?–1649–?), Ненартович Семен (? – 1652.01.[93] – ?), Гавриленко Богдан (? – 1665.07.[94] – ?), Степанович Ждан (? – 1669.07. – ?).

2–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Синоданович Петро (?–1649–?).

3–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Дригал Андрій (?–1649–?).
ОТАМАНИ: Шуляка Семен (1638 – ?)

4–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Мошенець Степан (? – 1649 – ?).

5–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Топіха Богдан (1638 – ю?), Топіха Марко Тарасович (?–1649–?).
ОТАМАНИ: Дзьобалда Олефір (1638 – ?)

6–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Лазар Петрович (? – 1649 – ?).
ОТАМАНИ: Мисько Петрович (1638 – ?)

7–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Саварський Мартин (?–1649–?).

8–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ (БЕРЕЗНЯКІВСЬКОЇ)

СОТНИКИ: Грійченко Мартин (1638 – ?), Вовченко Фесько (?–1649–?), Пархоменко Богдан (? – 1659.12. – 1660.01.[95] – ?).

9–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Савич Янчук (1638 – ?), Кулаковський Степан (? – 1649 – ?).

ОТАМАНИ: Лагута Андрій (1638 – ?).

10–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Островський Олександр (? – 1649 – ?).

11–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Трохимович Микита (?–1649–?).

ОТАМАНИ: Трохимович Дмитро (1638 – ?)

12–ї СОТНІ ЧЕРКАСЬКОГО ПОЛКУ

СОТНИКИ: Гаркуша Сава (?–1649–?).

СМІЛЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИК: Бурмака Михайло (?–1658–1659.06. -?).????

МОШНИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Терещенко Нестор (? – 1649 – ?), Степан (Бражка, Кривошапка, Скриченко, Шелепуха) (1658.06.[96]), Стельмах Левко (? – 1660.02. – ?), Іванович Яцько (? – 1669.06. –1669.21.07.[97]– ?), Костенко Андрій (? – 1669.6.11.[98] – ?), Стеценко Лука (? – 1673 – ?). Головня Іван[99], Лепинський Станіслав (?–1699.01.–?), Чалий Андрій (?–1700.01.–?)

ОТАМАНИ: Мартинович Луцик (? – 1669.6.11.[100] – ?).

БОГУШКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Залеський Михайло (1638 – ?), Киянченко Юхим (? – 1649 – ?).

ОТАМАНИ: Кияниця Яцько (1638 – ?).

ЗОЛОТОНІСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Заєць Остап (? – 1649 – ?), Муравєнко Онисим (? – 1660 – ?), Шульга Гнат (? – 1665 – ?), Степанович Михайло (? – 1666.01. – ?), Апостол (? – 1667 – ?).

ОТАМАНИ: Лобаченко Іван (1638 – ?)

ДОМОНТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Цапко Степан (? – 1649 – ?), Шкода Ярмола (? – 1659.05. – ?).

ПІЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Федорович Костянтин (? – 1649.10. – ?), Товстевич Онисько (? – 1659.10.06.[101]: – ?), Федоренко Костянтин (? – 1662.01. – ? – полковник наказний переяславський у Піщаній), Федоренко Костянтин (? – 1667 – ?).

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Кизима Богдан (? – 1620 – ?), Дацько (? – 1632 – ?), Клиша (Яцина) Яцько Васильович (1632–?) Білецький (? – 1634.03. – ?), Гиря Іван, Клиша Яцько Васильович (? – 1637), Сакун Василь (1637–1638), Каленський Станіслав (1638 – ?), Фридрих Самійло, Бучанський (? – 1648[102]), Хмеленко Ярема (?–1648.05.–?), Гиря Іван (?–1648.06.–1649.07.–?), Громика Михайло (?–1649.10.–1651.12.–?), Курманчук Самійло (1651.24-27.08., нак.), Москаленко Сава (1651, нак.), Клиша Яцько Васильович (?–1653.06.–?), Половець Семен (?–1653.07.–1654.03.–?), Гиря Данило (1654.01.–05., нак.), Москаленко Макар (? – 1654.8.06.[103] – 1655.06. – ?), Положний Матвій (1654.07., нак.), Клиша Яцько Васильович (1654.09.–12., нак.), Люторенко Яків (Яцина) (1654.06. [104] – 12., нак.), Москаленко Сава (1654.12., нак.), Гиря Данило (1655.10., нак.), Козинський Іван (1655.08.-09.), Половець Семен (?–1656.02.–?), Люторенко Яків (? –

1656.05.[105] – ?), Бутенко Филимон (швидше, Філон) (? – 1656.20.06.[106] – ?), Сулименко Іван Іванович (? – 1657 – ?), Люторенко Яків (? – 1658.02. – 05.[107] – ?), Кравченко Іван (? – 1658[108].07. – 1659.10.04.[109]1660[110].03. – ?), Половець Семен (1659.08.[111] – 09.[112], нак.), Деркач Тиміш (1660.07., нак.), Данило (?–1660.2.12.–?), Кравченко Іван (1661–?), Харко (? – 1662.06.[113]–?), Кравченко Іван (?–1663), Фридрикевич Самійло (? – 1664.11. – ?), Тарасенко Андрій (1664–1665), Кульган Яцько (? – 1665.03. – ?), Фридрикевич Самійло (?–1665.07.–?), Тарасенко Андрій (1665.18.08. – 1666.20.02. – ?), Бутенко Степан (? – 1668.02. – 1671.03. – ?), Макуха Гнат (?–1672–1673–?), Дорошенко Григорій Дорофійович (?–1674–?), Бутенко Степан (? – 1674.02. – 1675.08. – ?), Макуха Гнат (? – 1676 – ?), Куницький-Яцьківський Степан Федорович (1681).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Полежай Іван (? – 1654.13.01. – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Климович Яків (? – 1654.13.01. – ?), Положний Матвій (? – 1654.13.01. -07. – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Коробченко (Коропченко) Мойсей (? – 1638 – ?), Матушкевич Левко (? – 1641 – ?), Григорович Осип (?–1654.13.01.–?), Федорович Андрій (? – 1654 – ?), Ющенко Яким (?–1654.13.01.–?).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Гречаник Петро (? – 1641 – ?), Якимович Семен (? – 1710.16.10.[114] – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ БІЛОЦЕРКІВСЬКІ

Мазепа Адам-Стефан Михайлович (? – 1654.03. – ?), Семенович Григорій (? – 1658.12. – ?).

БІЛОЦЕРКІВСЬКІ СОТНІ

СОТНИКИ: Колодченко Павло (1649[115]), Гребінка (? – 1651 – 1653), Мальченко Семен (? – 1654.13.01. – ?), Деркач Тиміш (?), Ничипорович Дмитро (? – 1658.9.11.[116] – 23.12.[117] – 1659.10.04.[118] ?), Ярмоленко Петро (? – 1659.12. – ?), Дубляник Михайло (? – 1661.28.07. – ?), Жилий Гнат (? – 1665 – ?).

ЧОРНОКАМ'ЯНЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ягло Роман Осипович (? – 1649 – 1654.13.01. – ?), Костюченко Тиміш.

ОТАМАНИ: Погорілець Зіновій (? – 1654 – ?).

ПИСАРІ: Михайлович Олексій (? – 1654 – ?), Бараков Олександр (? – 1654 –).

ХОРУНЖІ: Телегенко Яків (? – 1654 – ?).

НАСТАШСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сулима Іван Іванович, Рудина Андрій (? – 1654.[119]13.01. – 1659.10.06.[120] – ?).

ОТАМАНИ: Трохимів Герасим (?–1654–?), Савченко Лесько (?–1672–?),

ОСАВУЛИ: Стеблина Кость (? – 1654 – ?),

ПИСАРІ: Грещенко Іван (? – 1654 – ?),

ХОРУНЖІ: Пилипів Григорій (? – 1654 – ?).

ШАВУЛИХСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Матвійович Іван (? – 1654 – ?).

ОТАМАНИ: Пушкаренко Максим (? – 1653 – ?), Шуфняда Матвій (?–1654–?).

ОСАВУЛИ: Безверхий Мартин (? – 1654 – ?).

ПИСАРІ: Іванович Корнило (? – 1654 – ?).

ХОРУНЖІ: Чиженко Іван (? – 1654 – ?).

СИНЯВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Краковський Прокіп (?–1654–?), Корицький Михайло (?–1670.06. – 1671[121] – 1674.13.03.–?).

ОСАВУЛИ: Мухомор Демко (? – 1654 – ?),

ПИСАРІ: Данилович Андрій (? – 1654 – ?),
ХОРУНЖІ: Лукаш (? – 1654 – ?).

СТАВИЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Давидович Степан (? – 1654 – ?), Лобачевський (Лобашенко) Семен (? – 1659.1[122] – 31.05.[123] – ?).
ОТАМАНИ: Кулик Василь (?–1654–?).
ОСАВУЛИ: Данилович Андрій (? – 1654 – ?).
ПИСАРІ: Римаренко Іван (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Гусенко Семен (? – 1654 – ?).

ТРИЛІСЬКА СОТНЯ.

СОТНИКИ: Бекеш Федір (?–1654–?), Божко Юсько (? – 1674[124] – ?).
ХОРУНЖІ: Гиря Дмитро (? – 1654 – ?).

ЛЕСЕВИЧСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Якович Яків (?–1654–?).
ОСАВУЛИ: Богушенків зять Федір (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Данилович Дмитро (? – 1654 – ?).

КОВШОВАТСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сирченко Василь (?–1654–?).
ОТАМАНИ: Богданович Івашко (?–1654–?).
ПИСАРІ: Гнатович Іван (? – 1654 – ?).
ОСАВУЛИ: Москаль Іван (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Мелентійович Андрій (? – 1654 – ?).

ОЛЬШАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дмитренко Клим Андрійович (?–1654–?).
ОТАМАНИ: Кіндратович Дмитро (?–1654–?).
ОСАВУЛИ: Меньшов Яким (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Данилович Онисим (? – 1654 – ?).

МОТОВИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Половець Грицько (? – 1665.06. – ?), Косагов Семен (1672)[125].

ОТАМАНИ: Федоренко Павло (? – 1654.06.[126] – ?), Татаренко Лесько (? – 1655.10. – ?).

ГЕРМАНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Чернушенко Іван (?–1649–1654.13.01.–?).
ОТАМАНИ: Шпиленко Ничипір (?–1654.13.01.–?).

КАМ'ЯНОБРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Іван (не Попович) (1649), Попович Іван (?–1654.13.01.–?), Височан (ран. 1664).
ОТАМАНИ: Григорович Данило (?–1654–?).
ОСАВУЛИ: Григорович Андрій (? – 1654 – ?).
ПИСАРІ: Олексійович Яків (? – 1654 – ?).

ФАСТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Донець Пилип (? – 1649 – ?), Ничипорович Дмитро (?–1654–?), Павло (? – 1660.17.10.[127] – ?), Дзік Петро Миколайович (полковник фастівський, 1651), Корицький Петро (полковник фастівський), Лясковський Павло Олександрович (?–1675–?).
ОТАМАНИ: Гиря Григорій Степанович (? – 1654 – ?).
ОСАВУЛИ: Величенко Семен (? – 1654 – ?).

ПИСАРІ: Парфентійович Павло (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Преснов Григорій (? – 1654 – ?).

ОЛЬХОВЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лунченко Степан (? – 1649 – ?), Шефранков Мартин (?–1653.12.–1654.03.–?).
ОТАМАНИ: Гречка Мануйло (?–1654–?).
ПИСАРІ: Колюбакін Петро (? – 1654 – ?).
ОСАВУЛИ: Каска Петро (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Іванович Герасим (? – 1654 – ?).

БОЯРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Валобородько Іван (? – 1649 – ?), Дементійович Григорій (? – 1654.13.01. – ?).
ОТАМАНИ: Гиря Федір (?–1649 – 1654–?).
ПИМАРІ: Семенович Яків (? – 1654 – ?).
ОСАВУЛИ: Різник Хома (? – 1654 – ?).
ХОРУНЖІ: Солошин Іван (? – 1654 – ?).

БИШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Прима Юсько (?–1649–?), Кондратенко Костюк (? – 1660 – ?, нак.), Солошич Андрій (?–1663), Отливний (? – 1668 – ?).
ОТАМАНИ: Костирка Вакула (?–1654–?).
ОСАВУЛИ: Лобуцький Яцько (? – 1654 – ?).

ДІДОВЩИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Охсонка Григорій (? – 1649 – ?)

РОЖІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Стародубенко Михайло (? – 1649 – ?)

УМАНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Ганджа Іван (?–1648.06.–1648.08.), Байбуза Степан (1648.07., 1649.02. нак.), Ганджа Іван (? – 1648.08.–1649.07.–?), Яхимів (1649, літо), Глух Йосип (?–1649.10.–?), Держановський Григорій (? – 1651 – ?), Глух Йосип (?––1654.06.), Богданович Самійло Іванович (1651.07., нак.), Гродзенко Іван (1652.03. – 1652.05., 1653.04., нак.), Нечай Матвій (1653.12., нак.), Оргієнко (Угриненко) Семен (1654.06. – 1655.24.01.), Глух Йосип (1655.24.01.[128] – ?), Ханенко Михайло Степанович (1655.01. – 1655.05., нак.; ? – 1656.07. – ?), Безпалий Іван (? – 1658.07.), Ханенко Михайло Степанович (? – 1658, осінь – 1659.09.), Булига Максиміліан (? – 1659.11. – 1659.12. – ?), Ханенко Михайло Степанович (? – 1660.04.[129] – 1660.12. – ?), Оргієнко Семен (1657.1.02., нак.[130]), Лизогуб Іван Кіндратович (? – 1661.11.[131]), Безпалий Іван (? – 1662.12.), Лизогуб Іван Кіндратович (? – 1663[132]) Ханенко Михайло Степанович (? – 1663.10. – 1664.03.), Білогруд Григорій (1664.03. – ?), Корсунець Андрій (?–1664.08.–?), Ханенко Михайло Степанович (? – 1664.10. – 1664.11. – ?), Булига Максиміліан (1664[133]), Білогруд Григорій (?–1665.18.08. – 1667.03. – ?), Лизогуб Іван Кіндратович (? – 1666.11.[134] – ?), Яненко-Хмельницький Павло (? – 1667.06. – ?), Білогруд Григорій (? – 1668.08. – ?), Ханенко Михайло Степанович (1668 – 1669), Білогруд Григорій (1669), Ханенко Михайло Степанович (1669–1671), Білогруд Григорій (1671–1672), Безпалий Петро Григорович (? – 1672.26.01. [135] – ?), Ханенко Михайло Степанович (1672.04. – ?), Білогруд Григорій (? – 1672.09.), Гродзенко Іван (1672.10. – 1673.04. – ?), Скидан Степан (? – 1673 – 1674.02. – ?), Білогруд Григорій (? – 1673 – ?), Яворський Стефан (1673.04. – 1674.08.), Білогруд Григорій (? – 1674 – ?), Сененко Микита Кіндратович (? – 1675.09. – 1675.10. – ?), Лукомський Василь (? – 1709 – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Богданович Самійло Іванович (? – 1651.07. – ?), Петренко Артем (? – 1659.12. – 1660.8.07. – ?), Урошевич Ярема (? – 1661.28.07. – ?), Даниленко Лука (? – 1667.01.[136] – ?), Яроватий Гнат (? – 1672).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Іскрицький Іван (? – 1657 – ?)

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Мартиненко Максим (? – 1654 – 1655.07. – ?), Маковецький Гаврило (? – 1656.02. – ?), Наштайло Стефан (? – 1660.17.10. – ?), Пиляй Дем'ян (? – 1672).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ УМАНСЬКІ

Кияниця Іван (? – 1653.12. – ?), Тимішович Євстафій (? – весна 1672 – ?), Єжевський Федір (? – 1672 – 1673 – ?).

УМАНСЬКІ СОТНІ

СОТНИКИ: Тиміш Семенович (?–1650.10 – 1655.03.–?), Зарудний Іван (?–1653–1654.01.), Махаринський Михайло (? – 1656 – ?), Козирь Андрій (?–1659.12.–?), Хребтик Федір (? – 1660.17.10.[137] – ?), Махаринський Михайло (? – 1662.04. – ?), Хохленко Дем'ян (?–1673.03.–?), Бариш Іван (? – 1697.9.02.[138] – ?).

БАБАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Килимей Степан (? – 1649 – ?), Тиміш (?–1653.12.–?), Жолонченко Григорій (? – 1659 – ?), Білогруд Григорій (? – 165910.06[139] –1660.17.10.[140] – ?).

БЕРШАДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гродзенко Лука (? – 1649 – ?), Булига Максим (? – 1659.10.06.[141] – 1660.17.10. [142] – ?).

БУЗІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Черкас Іван (?–1649–?), Конельський Федір (? – 1652.02. – ?), Кузенко Михайло (? – 1668 – ?).

БУКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Прис (?–1649–?), Бородатий Іван (?–1653–?).

ІВАНГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Бублик Василь (?–1649–?).

ІВАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Минко (?–1649–?).

КИСЛЯЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мовчан Степан (?–1649–?).

КОЧУБІЇВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шелест Гринець (?–1649–?).

ЛАДИЖИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Яхненко Юрко (?–1649–?), Носаченко Петро (? – 1660.06.[143] – ?), Машкевич Андрій (? – 1672.26.01.[144] – ?).

МАНЬКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Бовдир Гришай (? – 1649 – ?), Білогруд Федір Григорович, Маценко (? – 1674.08. – ?).

РОМАНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Рудий Гринець (?–1649–?).

СОБОЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Філенко Андрушко (?–1649–?).

ЦИБУЛІВСЬКА (МОНАСТИРИЩИНСЬКА) СОТНЯ

СОТНИКИ: Гродзенко Іван (?–1649–?), Степаненко Семен (? – 1660.17.10. – ?), Лабушний Іван (? – 1661 – ?).

КУБЛИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гащина Костянтин (? – 1660.17.10.[145] – ?).

СТАРШИНИ НЕВІДОМИХ УРЯДІВ: Нівелговський (Невелговський) Григорій (? – 1661.07. – ?), Говор (? – 1672), Малинка (? – 1672).

СОТНИКИ НЕВІДОМИХ СОТЕНЬ: Корсунець (?–1653–?), Яковенко (?–1653–1654.01.), Юркевич (?–1653–1654.01.), Коваленко (?–1653–?), Гродзенко Семен (? – 1660 – ?), Порубовський (?–1671–?).

БРАЦЛАВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Якуша (?–1648.08.–?), Нечай Данило (?–1648.09.–1651.21.02.), Дорошенко Григорій (1650.08., нак.), Волошин Сила (1650.08., нак.), Кривенко Григорій (1650.11., нак.), Левко (Уманський) (1651.02.–?), Грозенко (Гродзенко?) (?–1651.05.–?), Іван Богун (1651.06.-07.), Іванчул (?–1651.07.–?), Носач Тиміш Іванович (?–Носач Тимофій – полковник брацлавський 1653.08.[146]1652.10.–1654.05.), Лисиця Павло (1654.01., нак.), Зеленський Михайло (?–1654.01., нак.; 1654.05.–1657.10.), Сербин Іван Юрійович (1657.11.–1658.09.–?), Берло (1658.04.-06.), Зеленський Михайло (?–1659.10.–1661.09.–?), Бахно Ілля (1659.12., 1660.01., нак.), Бут Іван (?–1663–?), Гоголь Остап (? – 1664.11. – ?), Зеленський Михайло (?–1664.12.–?), Сербин Іван Юрійович (1664–1665.04.), Дрозд Василь (1665.05.–06.), Дворецький Василь (1665.07. – ?), Думитрашко-Райча Родіон (1666), Зеленський Михайло (?–1666.02.–12.–?), Коваленко Сидір (? – 1667 – ?), Кияшко-Манжос Семен (?–1668–?), Дорошенко Григорій Дорофійович (? – 1668.08. – 10. – ?), Гудима Стефан, Лисиця Павло (?–1671.11.–1674.09.–?), Шумський (1674, нак.), Булюбаш Федір (1675.08.–10., нак.), Коваленко Сидір (1675–1685), Абаза Андрій (1693.7.02.[147] – 25.06.[148]).

ЧЕЧЕЧЕЛЬНИЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Литка Федір (? – 1650.09. – ?), Лисиця Павло (? – 1673 – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Гутор Олексій (? – 1671.02. – ?), Мучинський Тиміш (? – 1671.11. – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Жидкевич Федір Тихнович (? – 1651 – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Куколь Василь (?–1648–1655–?), Гуляницький Григорій, Кирилович Григорій (?–1654–?), Мартиненко Максим (? – 1655.06.-07. – ?).

БРАЦЛАВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Красносельський Солтан Данилович (?–1649 – 1651).

ВІЛШАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мурза Дмитро (?–1649–?).

БАГЛАНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Білоченко Штепа (Степко) (?–1649–1651–?).

БРАЇЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шпаченко Роман (?–1649–1651.02.), Кривецький Василь (1651–?).

ВЕРБСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Стрілец Хома (?–1649–?), Красняк Павло (? – 1660.17.10.[149] – ?).

ГОРЯЧКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ярема (?–1649–?).

КЛЕБАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мошута Андрій (1649).

КОМАРГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Порожко Андрушко (?–1649–?).

КРАСНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лата Гришко (? – 1649 – ?).

ЛУЧИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Юхно (? – 1649 – ?).

МУРАХІВСЬКА СОТНЯ (1649)

Поповський (Попович) Михайло (1653.08.[150])

М'ЯСТКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Зеленський Михайло (? – 1649 – ?).

РАЙГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Атаманенко Стефан (1649).

РАШКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Христофоров Григорій (? – 1664 – 1665 – ?).

ОЛЕКСАНДРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гуминський Андрій (? – 1649 – ?).

СТАНІСЛАВІВСЬКА СОТНЯ

ТИМОНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Махаринський Михайло (? – 1649 – 1654.08. – ?).

ТУЛЬЧИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Стороженко Михайло (?–1649–?), Хначенко Іван (? – 1659 – ?).

ШАРГОРОДСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Кораткевич Самійло

ШАРГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Іван (?–1649–?), Взелиський (?–1654–?).

ЧЕЧЕЛЬНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дмитренко Андрус (?–1649–?).

ЧЕРНІВЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Невмирецький Гаврило (? – 1649 – ?).

КАЛЬНИЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Гоголь Остап (? – 1648.07. – 1649.02. – ?), Нечай Іван (1648.08., нак.), Яцьківський-Куницький Іван Федорович (? – 1649.04. – 1649.10. – ?), Богун Іван (? – 1650 – 1651.10.01.[151] –), Яцьківський-Куницький Іван Федорович (? – 1651.06.-07. – ?), Богун Іван (? – 1654.12. – ?), Яцьківський-Куницький Іван Федорович (1654, нак.), Бештанко Андрій (? – 1658.11. – ?), Вертелецький Іван (? – 1659), Сірко Іван Дмитрович (1659 – 1660.05.), Вертелецький Іван (1660.05. – ?), Радкевич Михайло (? – 1661.12. – ?), Вертелецький Іван (? – 1663), Мельник Андрій (1663 – ?), Хмура Тиміш (? – 1664.11. – ?), Варениця Василь (? – 1665 – ?), Лобойко Василь (? – 1665.18.08. – ?), Ковалевський Гаврило (? – 1667 – ?), Лобойко Василь (? – 1667 – 1669 – ?), Ковалевський Гаврило (? – 1671.02. – ?), Богун Василь, Ребриковський Андрій (? – 1674.03.), Попович Михайло (1674.04. – ?), Максименко Федір (1674.08., нак.), Гнат (? – 1674 – ?), Ковалевський Гаврило (? – 1675 – 1676 – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Немира Філон (?–1649–?).

БАБИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гнат (?–1649–?).

БАЛАБАНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Олексій (? – 1649 – ?), Яцько (Борисенко ?) (? – 1664.15.03.[152] – ?)
ОТАМАНИ: Федоренко (? – 1664.15.03.[153] – ?)
ОСАВУЛИ: Василь (? – 1649 – ?).

БОРЩАГІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Крисько (?–1649–?).
ОСАВУЛИ: Редька Фесько (? – 1649 – ?).

ВІННИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Урошевич Ярема (?–1649–?), Дубицький Федір (? – 1659), Урошевич Ярема (? – 1661 – ?).

КАЛЬНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Бут Семен (? – 1649 – ?), Микитенко Фесько (? – 1659 – ?).

ВОРОНОВИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Семен (?–1649–?).

ДАШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сурмач Гришко (?–1649–?).

ЖИВОТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Логвин (?–1649–?).

ЖОРНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мартин (?–1649–?).

ІЛЛІНЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Туровець Іван (?–1649–?), Вертелецький (?–1654–?).
ПИСАРІ: Тупалович Василь (? – 1649 – ?).

БАЛАБАНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Олексій (?–1649–?).

КУНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Радуленко Ілляш (?–1649–?), Дульський Фесько (? – 1659 – ?).

ЛИПОВЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Онисько (?–1649–?), Віторин (?–1651–?).

ОМЕТИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Кгреско Сергій (?–1649–?).

НЕМИРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Кгерелуха Лаврін (?–1649–?).
ХОРУНЖІ: Шрамко Ничипір (? – 1649 – ?).

ПОГРЕБИЩЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Григорович Федір (?–1649–?).

ПРИЛУЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Антоненко Василь (? – 1649 – ?).
ПИСАРІ: Кончицький Петро (? – 1649 – ?).
ОСАВУЛИ: Грицько (? – 1649 – ?).

РАХНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Курбала Павло (? – 1649 – ?).

ТЕРЛИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Варяниця Василь (?–1649–?).

ОСВУЛИ: Ярема (? – 1649 – ?).

ТЕТІЇВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Фенченко Фесько (? – 1649 – ?).

ПОЛКОВІ СТАРШИНИ НЕВСТАНОВЛЕНИХ УРЯДІВ: Волошин Курило (? – 1649 – ?).

ПАВОЛОЦЬКИЙ ПОЛК

(1648–1649), (1651–1674)

ПОЛКОВНИКИ

Куцевич–Миньківський Іван (?–1648.07.–1649.10.–?), Хмелецький Адам Ієронімович (1648, нак.), Кривоніс, Хмелевський Степан Адамович (?–1651.08.–?, нак.?), Куцевич–Миньківський Іван (?–1651.04.–09.–?), Хмелецький Степан Адамович (?–1653), Суличич Михайло (?–1653.06.–1654.02.–?), Зубченко Григорій (? – 1654.04. – ?), Богаченко Михайло (?–1654.09.–?), Суличич Михайло (?–1655.05.–1658.05.–?), Богун Іван – (? – 1658.08.–1659 – ?), Петровський Василь, Попович Іван (?–1663.04.), Яненко Павло (? – 1663.12. -?), Богун Іван (? – 1664 – ?), Грицина Ярош (?–1664.11.–1670.12.), Гамалія Григорій Михайлович (1670.12.–1673), Гамека (? – 1672.02.), Дорошенко Андрій Дорофійович (1673–1674), Гамалія Яків (?–1674.02.–?), Низькогляд Павло (?–1674.07.–?).

НЕ ВДАЛАСЯ ВСТАНОВИТИ ЧАСУ ПОЛКОВНИКУВАННЯ: Хмелецький Адам Ієронімович.

ПАВОЛОЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Довгаль (? – 1649 – ?), Кривоніс (? – 1651.04. – ?), Малинка Дем'ян (?–1659.12.–?).

АНТОНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Москаленко Степан (? – 1649 – ?)

ТОРЧИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Філоненко Іван (? – 1659.1. – 31.05.[154] – ?)

ПОЛКОВНИКИ ТОРЧИЦЬКІ

Євфимій (1648–1649)

СОТНИКИ: Букаченко Михай (? – 1649 – ?), Філоненко Іван (? – 1659 – ?).

П'ЯТИГІРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Іван (? – 1649 – ?)

СКВИРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Понацька Пархом (? – 1649 – ?)

КОРОБАЧІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Косниченко Іван (? – 1649 – ?)

ХОДОРКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Присович Гаврило (? – 1649 – ?), Петровський Василь (? –1659 – ?).

ІВАНИЧАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Антон (? – 1649 – ?)

ВОДОТИЙСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дикий Олекса (? – 1649 – ?)

ВІЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гаврусенко Яцько (? – 1649 – ?).

БРУСИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Богуславець Василь (? – 1649 – ?), Сильницький Андрій (? – 1660.10.[155]).

ВОЙТАШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ященко Іван (? – 1649 – ?)

КОРОСТИШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ігнатенко Іван (? – 1649 – ?), Богатиренко (Богатиревич) Іван (? – 1658 – 1659.10.06.[156] – ?).

БОРЩАГІВСЬКА СОТНЯ (1654)

ПОГРЕБИЩЕНСЬКА СОТНЯ (1654)

ЖИТОМИРСЬКА СОТНЯ

(? – 1659 – ?)

СОТНИКИ: Соколовський Калин (? – 1659.10.06.[157] – ?).

СТАРШИНИ НЕВІДОМИХ УРЯДІВ: Сильницький Максим (1661)

ПОДІЛЬСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Яцьківський-Куницький Іван Федорович (? – 1649.02. – ?), Гоголь Остап (1653 – 1659.13.06.[158] – 1664), Михайлович Федір (1658.01.[159] – 02.[160], нак.), Кривоніс Олександр (1659.12., нак.), Мигалевський Костянтин Михайлович (осінь 1663 – 1666.07.), Гладкий Дмитро (1663 – 1666, нак.), Гоголь Остап (1666–1671), Бугай Іван (1667, нак.), Бужкевич Лукаш (1671), Волошин Костянтин (1671 – 1673.03.), Зеленський Андрій (1671.02., нак.), Гоголь Остап (1673.03. – 1675.04.), Зеленський Михайло (1674.04.-07.).

КАМ'ЯНЕЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Зеленський Михайло

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Козловський Олександр (? – 1659 – ?), Гудима Тиміш (? – 1667.02. – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Степанович Данило (? – 1658.01. – ?, нак.), Іванович Лаврін (? – 1659 – ?), Дабенко (? – 1667 – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Назарович Матвій (? – 1659 – ?), Нечипоренко Василь (? – 1666.09. – ?).

МОГИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лук'янович Мирон (? – 1659 – ?).

ЯРУЗЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Тулувіт Михайло (? – 1659 – ?).

ЯРОШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Журченко Григорій (? – 1659 – ?)

БЕРЕЗІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мандренко Микола (? – 1659 – ?)

КУРИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Курилівський Андрій (? – 1659 – ?)

ОЛЬХІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ольхівський Матвій (? – 1659 – ?).

МЕДЖИБІЖСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Волошенін Федір (? – 1657.11.[161] – ?).

ПІХОТНІ СОТНИКИ

Васильович Дмитро (? – 1666 – ?)

НЕВІДОМИХ СОТЕНЬ СОТНИКИ

Савченко Матвій (? – 1658.7.11.[162] – ?), Недриленко Федір (? – 1666 – ?)

ВОЛИНСЬКИЙ ПОЛК

(1656–1659)

ПОЛКОВНИКИ

Тарновський Іван (1657[163]).

МОГИЛІВСЬКИЙ (ЧАУСЬКИЙ) ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Кривошапка (1648), Кизима (1648), Гаркуша (1648), Поклонський Костянтин Юрійович (1654), Золотаренко Іван Ничипорович (1653–1655), Нечай Іван (1656.8.02. – 1659.12.[164]), Дорошенко Іван (1656, нак. у Новому Бихові), Бутко Филимон (1656, нак. у повіті Мінському), Драпь Корній (1658, нак.), Золотаренко Василь Ничипорович (? – 1661.02. – ?),

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Ігнатович Тиміш (? – 1655 – ?)

СУДДІ ПОЛКОВІ

Мужиловський Силуян (1653–1655), Окуркович Павло (1655 – ?)

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Гаврило Васильович (? – 1655 – ?), Яків (? – 1656.03. – ?), Козловський Микола (? – 1656.06. – ?)

ОСАУЛИ ПОЛКОВІ

Чорномаз (1656[165])

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Кондратович Тихін (? – 1655 – ?)

1-ша МОГИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мишків Іван (? – 1656 – ?) Прядченко Петро (1656[166])

2-га МОГИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Чорномаз Микита (? – 1656 [167] – ?)

3-я МОГИЛІВСЬКА СОТНЯ

Сулима Василь Іванович (1656[168])

АКУЛИНСЬКА СОТНЯ

Кузьма (1656[169])

БІЛЯВИЦЬКА СОТНЯ

Опанасович Дмитро (1656[170])

БРОДИНИЦЬКА СОТНЯ

Васильович Петро (1656[171])

ГОРІЙСЬКА СОТНЯ

Жуковський Харитон (? – 1656)[172]. Козловський Олександр (1656[173] – ?)

ГОРОДЕЦЬКА СОТНЯ

Конюшевський Андрій (1656[174])

ЗАБОЛОЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дроздович Василь (1656[175])

КРИЧІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Котович Корній (? – 1661.02. – ?).

МЕЖЕВІЙСЬКА і СМОЛЯНСЬКА СОТНЯ

Проневський Серній (1656[176])

НОВОБИХІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ярмултовський-Ворошило Павло Петрович (? – 1656 – ?), Виговський Самійло (? – 1658).

РОГОЗИНСЬКА СОТНЯ

Прокопович Кіндрат (1656[177])

РОСЛАВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Волик Олександр (? – 1658.10.[178] – 1659.05.[179] – ?)

СВЯТОЗЕРСЬКА СОТНЯ

Войтеховський Іван (1656[180])

ЧЕРНАЦЬКА СОТНЯ

Слизький Гнат (1656[181])

УЛЯНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Васьковський Яцько (? – 1656 – ?), Опанасович Яцько (1656[182])

ЧАУСЬКА СОТНЯ

Старинський Матвій (полковник наказний:? – 1655.08. – ?), Андрійович Корній (полковник наказний:? – 1656.02. – ?).

СОТНИКИ: Андрійович Корній (1656[183]), Боярський Олекса (? – 1656.02. – ?), Крюковський Михайло (? – 1657.13.06[184].– ?).

ЧЕРИКІВСЬКА, ВЕРБЕЙСЬКА і ПРОПОЙСЬКА СОТНЯ

Шмойленко Гаврило (1656[185])

ЧЕЧЕРСЬКА СОТНЯ

Зазерський Ілляш (1656[186])

НЕВИЗНАЧЕНІ СОТНІ

СОТНИКИ: Буткевич Хилко, Бушак І. (? – 1655 – ?), Висоцький Ничипір (? – 1655 – ?), Дериглаз Гаврило (? – 1657 – ?), Зубов (? – 1655 – ?), Зуб Харитон (1656[187]), Томаш (1656[188]), Котел Іван (? – 1656 – ?), Кошарський Іван-Адам, Марташкович Андрій (? – 1655 – ?), Корочун Андрій (? – 1655 – ?), Саприсько (? – 1655 – ?), Марташкович Яків (? – 1655 – ?), Мурашко Денис (? – 1655 – 1656 – ?), Окуркович Павло (? – 1655), Рогоза Д. (? – 1655 – ?), Сольський (? – 1655 – ?), Богданович (? – 1655 – ?), Качанівський Андрій Петрович (1656.14.06. – ?), Кирило Захарович (1657), Самійло Устинович (1657, нак.), Буткевич Петро (? – 1657 – ?), Прудник Пилип[189], Дери-Око[190], Рибалка[191], Могилевський Семен[192], Шалупін Станіслав[193].

ПІНСЬКО-ТУРІВСЬКІЙ ПОЛК

(1648), (1657 – 1659 – ?)

ПОЛКОВНИКИ

Цівка Прокіп (? – 1648.10. – 11. – ?), Виговський Костянтин Євстафійович (? – 1659.10.06.[194] – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Підлеський Лев (? – 1659.08. – ?)

ТУРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гаврило (? – 1648.11. – ?), Проскурня Семен (? – 1650.11. – ?)

ОЛЕВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Турчинович (? – 1650.11. – ?)

СУЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Бобровник Влас (? – 1650.11. – ?)

ДАВИДГОРОДОЦЬКА СОТНЯ

КИЇВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Теплушкін (Теплуцький) Олексій (? – 1648.06.[195] – ?), Пещенко (1649, весна[196]) Ганджа Григорій (? – 1649.04. – 06.[197] – ?), Білецький Самійло (1649.06., нак.), Коробка Юхим, Кричевський Михайло-Станіслав (1648 – 1649.08.), Жданович Антін Микитович (1649 – 1651.01. – ?), Криса Михайло (1650.09., нак.), Дворецький Василь Федорович (1650.11. – ?, нак.), Криса Михайло (? – 1651.04. – 1651.07.), Жданович Антін Микитович (? – 1651.09. – 1653), Пещенко Євтух (1653 – 1654.02.), Яненко-Хмельницький Павло (1653.10., нак.), Дворецький Василь Федорович (1653.12. – 1655.10., нак.), Яненко-Хмельницький Павло (1654.02. – 1655.07. – ?), Жданович Антін Микитович (? – 1656.03 – 1657.04. – ?), Дворецький Василь Федорович (1656.05. – 1657.04., нак.), Яненко-Хмельницький Павло (? – 1657.07. – 1659.03.[198] – ?), Дворецький Василь Федорович (1657.08.[199], 1658.03. – 1658.09., 1659.05.[200], нак.), Яхимович Іван (? – 1659.07.[201] – 09.[202] – ?), Бутрим Василь (? – 1659.10.[203] – ?), Яхимович Іван (? – 1660.01. – ?), Дворецький Василь Федорович (? – 1660.01 – 1662.06. – ?), Скороход Пилип (1660.05., нак.), Молявка Богдан (1660.05., 1661, нак.), Третяк Семен (? – 1662.12. – 1663.08.), Дворецький Василь Федорович (1663.09. – 1666.19.07.[204] – ?, у І.Брюховецького), Щербина Михайло Іванович (1666 – 1668.03. – ?, у І.Брюховецького), Яненко-Хмельницький Павло (? – 1664.11. – ?, правобережний), Васильківський Петро (правобережний), Бутрим Петро (? – 1665.06. – ?, правобережний), Яненко-Хмельницький Павло (? – 1665.18.08. – ?, правобережний), Матюта Костянтин (? – 1667.03.[205] – 05. – ?, правобережний), Дворецький Василь Федорович (? –– 1668.06. – ?), Момот Іван Юхимович (? – 1668 – ?, правобережний), Михайло Іванович (1668, нак.), Яненко-Хмельницький Павло (? – 1669.02. – ? у П.Дорошенка), Солонина Костянтин Дмитрович (? – 1669.02. – ?), Олещенко Пилип (? – 1670 – ?), Солонина Костянтин Дмитрович (? – 1671.01. – 1682), Солонина Яків Дмитрович (1671.08.09., нак.), Жила Семен Карпович (1672, нак.), Михайло Іванович (1679.29.08., нак.), Коровка-Вольський Григорій Карпович (1682–1687), Солонина Костянтин Дмитрович (? – 1687.06. – 1689.09. – ?), Коровка-Вольський Григорій Карпович (? – 1689.12. – 1691), Безпалий Сава (1691.02., нак.), Мокієвський Костянтин Михайлович (1691–1708), Жила Роман (1691, нак.), Коровка-Вольський Федір Григорович (1706, нак.), Борсук Петро (1706, нак.), Коровка-Вольський Федір Григорович (1708–1712), Танський Антін Михайлович (1712.9.06. – 1742), Жила Ілля Семенович (1722.09., нак.), Карнович Григорій (1730, нак.), Солонина Михайло (1733.06., нак.), Танський Михайло Антонович (1742 – 1747.31.10./1.11.), Капніст Василь (1750), Дараган Юхим Федорович (1751.21.01. – 1762), Шаула Андрій Якович (? – 1769 – 1770 – ?, бунчуковий товариш, командир полку), Безбородько Олександр (1774.22.03. – 1779.1.01.), Лукашевич Лука (1779.5.05. – 1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Підтереб Яків Іванович (? – 1663 – ?), Кальницький Гнат Федорович (? – 1666.07. – ?), Підтереб Яків Іванович (? – 1669.02. – ?), Савенко Опанас (? – 1672.06. – ?), Звенецький Степан Григорович (? – 1676.02. – ?), Фальківський Іван (? – раніше 1680), Лясковський Павло Олександрович (? – 1682 – 1686.07. – ?), Андрійович Павло (1687.07., нак.), Лясковський Павло Олександрович (? – 1691 – ?), Яновський Іван (? – 1692.10. – ?), Підтереб Трохим Якович (? – 1694.09. – 1701.11. – ?), Барановський Яків Станіславович – (? – 1706 – 1712.05. – ?), Павловський, Ханенко Федір Лаврінович (1722–1737), Шаула Андрій Семенович (1737.26.11. – 1738 – ?), 1741–1742, вакансія[206], Підвисоцький Олексій Якович (1742.22.10. – 1762 – ?), Солонина Олександр Данилович (1753–1762), Борсук Зіновій Якович (1764.21.11. – 1782, 1-й), Солонина Іван Михайлович (1773–1781, 2-й).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Велигорський Микита (? – 1741[207] – 1747.29.07.[208] – ?), Лукашевич (? – 1776.08.[209]), Соболевський (? – 1778[210] – ?).

ОТАМАНИ: Науменко Іван (? – 1741[211] – ?), Соболевський Семен (? – 1746[212]), Касьянов Павло (1746 – 1748[213] – ?).

ХОРУНЖІ: Падун Стефан (? – 1741 – ?), Велигорський Григорій Микитович.

СУДДІ ПОЛКОВІ

Шатський Феодосій Дмитрович (? – 1663 – ?), Незамай Юрій Григорович (? – 1672 – 1676 – ?), Жила Роман (? – 1670 – 1682 – ?), Лясковський Павло Олександрович (? – 1691.10. – ?), Дворецький Іван Васильович (? – 1692.10. – 1696.9.10. – ?), Жила Ілля Семенович (? – 1712.07. – 1723[214] – 1734 – ?; нак.), Стопановський-Ничаговський Іван (1737–1738), Война Федір (1741–1745), Солонина Олександр Данилович (1745.7.09. – 1753), Борсук Зіновій Якович (1753.20.03. – 1764.20.03.), Барановський Степан Якович (1764.12.11. – 1782[215]).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Мезинович Іван (? – 1682.01. – ?), Вертелевич Максим Максимович (? – 1693 – ?), Ігнатович Федір (? – 1738.10.11.[216] – ?), Онищенко Іван (? – 1741[217] – 1746[218]– 1763 – ?), Гонтаревський Іван (? – 1765[219] – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Яхимович Іван (? – 1649 – 1654.05. – ?), Скороход Пилип Степанович (? – 1657.10. – 1658.08. – ?), Яхимович Іван (? – 1658.06. – 08. – ?), Григорович Лазар (? – 1663.06. – ?), Михайлович Лаврін (? – 1663.11 – 1666.10.[220] – ?), Пилипча (? – 1665.05. – ?), Васильович Андрій (? – 1669 – ?), Домонтович Петро Іванович (? – 1671.02. – 1676.02. – ?), Долинський Петро Федорович (1682.07. – ?), Кіпріянович Даниель, Солонина Данило Якович (? – 1688.26.03. – 1689.09. – 1692.05.[221] – ?), Грабський Сазонт (? – 1696.9.10. – ?), Єнкевич Володимир (? – 1709), Солонина Василь Якович (1710 – 1719 – ?), Немировський Григорій (? – 1723.1.10.[222] – 1729), Столпановський Іван (1729 – 1737.08.), Покорський Іван Опанасович (1737 – 1738), Покас Григорій (1738 – ?), Якимович Яким (з 1738.29.07.[223], нак.), Тодорський Іван (1740, за писаря), Роговський Петро (1741[224]–1742), Борсук Зіновій Якович (1742.25.11. – 1753.20.03.), Миткевич Андрій Петрович (? – 1754.10. – 1764.16.01.), Катеринич Семен Степанович (1764.16.04. – 1773.22.05.), Радченко Парфен Кирилович (? – 1774.10. – 1782[225]).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Кукуран Микола, Пасенко Стефан (1748[226] – 1750[227] – 1752), Граховський Іван Захарович (1749[228] – 1757[229]), Савицький Петро (? – 1759.06.[230] – ?), Прудченко Юхим Олексійович (1766.16.02. – 1771.20.10), Кедрина Степан (1771–1774).

ПОЛКОВІ ОСАВУЛИ

Несміян (1649), Воропай (? – 1651.07. – ?), Коретупченко Мойсей Йосипович, Броянко Грицько (? – 1657 – ?), Зарудний Тиміш (? – 1658.01. – ?), Молява Богдан (? – 1659 – ?), Кальницький Гнат Федорович (? – 1662.10. – 1665, за осавула, 1665 – 1666.07. – ?, осавул), Підтереб Трохим Якович (? – 1669 – 1671.01. – ?), Тригановський Самійло (? – 1669 – ?), Жила Семен Карпович (? – 1672.02. – 1672.06. – ?), Яків Олександрович (? – 1672.05. – ?), Кобилинський Семен (? – 1682 – ?), Жила Ілля Семенович (? – 1682.07. – ?), Гутор Іван (1687.07., нак.), Барановський Яків Станіславович (? – 1689.03. – 1696.11. – ?), Жила Роман (? – 1691 – ?), Жила Ілля Семенович (? – 1692.10. – ?), Несміян, Гнат Юрійович (раніше 1712), Жила Ілля Семенович (пізн.1709-ран.1712), Ханенко Федір Лаврінович (? – 1711.10. – 1722 – ?), Харсек Василь (? – 1712 – ?), Савенко Микола (1-й; ? – 1715 – 1723[231] – 1730), Жила Борис, Кукаран Іван (2-й; ? – 1723[232] – ?), Гречка Остап Миронович (? – 1727.02. – 1738), Зборовицький, Ярема Матвійович (1729, 1731, нак.), Борсук Яків Петрович (1-й; 1729.8.10. – 1732.28.06.), Танський Михайло (1 – й; ? – 1741 – ?), Шум Матвій Михайлович (2-й; 1729.5.10. – 1757; 1-й, 1757 – 1764.30.07.), Закревський Осип Лук'янович (1-й; 1743.18.01. – 1754), Барановський Степан Якович (2-й; 1757 – 1764.12.10.), Закревський Опанас Матвійович (1764.14.11. – ?), Туманський Федір Григорович (1–й; 1764.30.07. – 1780.20.02.), Шум Федір Матвійович (2–й; 1764.12.11. – 1780.09.), Прудченко Юхим Олексійович (1774.10.01. – 1782), Прудченко Григорій Олексійович (1780.10.09. – 1781), Солонина Микола (1781–1782).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Чекановський Костянтин, Дворецький Іван Васильович (? – 1663 – 1666.10. – ?), Жила Семен Карпович (? – 1672 – ?), Михайлович Михайло (? – 1669.02. – ?), Олександрович Яків (? – 1672 – 1676 – ?), Горячка Яків, Жила Ілля , Желєзка Прокіп (? – 1683 – ?), Горячка Феодосій Прокопович (? – 1681.02. – 1683 – ?), Жила Борис (? – 1687 – 1689 – ?), Солонина Сергій Васильович (? – 1690 – 1696.20.02 [233] – ?), Крозецький Петро (прапорщик), Жила Ілля Семенович (? – 1709 – 1711 – ?), Сулима Іван (? – 1713 – ?), Несміян (? – 1713 – 1714 – ?), Шум Михайло Іванович (? – 1710 – 1715 – раніше 1719), Чекановський Костянтин, Юрко, Кукуран Іван (? – 1718.06 – 1729 – ?), Карасейка (Карасик) Василь (? – 1723.1.10.[234] – 1724 – ?), Брановицький-Бароненко Михайло Богданович (? – 1728 – ?), Шум Матвій Михайлович (? – 1728), Ханенко Федір (? – 1728 – 1730 – ?), Прутянул Іван (? – 1728 – 1729), Катрич Трохим (? – 1730 – ?), Завадський Іван (? – 1730 – 1737, прапорщик), Жила Петро Борисович, Лягул Іван (1-й; 1737 – 1748), Брага Ярема Дем'янович (2-й; 1737.28.01. – 1753), Шум Федір Матвійович (1-й; 1748.25.01. – 1764.12.10.), Баранович Опанас Матвійович (1748.28.01. – ?), Савенко Петро (1753.10.06. – ?), Барановський Степан Якович (? – 1757), Шум Гнат Матвійович (1-й; 1764.12.12. – 1781.03. – ?), Прутченко Юхим Олексійович (2-й; 1771.20.10. – 1774.1.10.[235]), Солонина Іван (? – 1781 – ?), Шрамченко Григорій (1782).

КИЇВСЬКІ СОТНИКИ

1–ї: Пещенко Григорій (? – 1649.06. – 09. – ?).

2–ї: КАРПИЛІВСЬКА СОТНЯ

(? – 1654 – ?)

СОТНИКИ: Білецький Самійло (? – 1649.06. – 09. – ?), Молодецький Іван Родіонович, Малява Богдан (? – 1654 – ?).

3–ї: Нагорний Тишко (? – 1649.06. – 09. – ?).

4–ї Печерської: Предримовський Опанас (? – 1649 – ?).

КИЇВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Яненко Павло (? – 1650 – ?), Крюковський Михайло (1657.07.[236] – ?), Третяк Семен (1658.09.[237] – ?), Шульга (? – 1658.7.11.[238] – ?), Григорій (? – 1661 – ?), Шило Ярема (? – 1666[239] – ?), Олефірович Григорій (? – 1669.02. – ?), Волошин Андрій Тимофійович (? – 1671 – 1672.01 – ?), Ляшко Федір Андрійович (? – 1672 – ?), Степанський Михайло (? – 1675.02 – 1678.12. – ?), Туптало Сава Григорович (? – 1682 – 1686 – ?), Бутрименко Іван Петрович (? – 1688.16.06.[240] – 1690.13.05.[241] – 1691), Шидловський Андрій (1691 – ?), Сакович Олександр (? – 1693 – 1695.06. – ?), Третяк Федір Семенович (? – 1699 – ?), Голицький Процик (? – 1701 – 1704 – ?), Дейнека Михайло (? – 1706 – ?), Климович Трохим (? – 1707 – ?, наказний; ? – 1708 – 1711 – ?, повний), Ставронський Семен Романович, Павловський Кирило (? – 1721 – ?), Синявський Іван (? – 1725 – ?), Ус (1726, нак.), Жила Ярема Гаврилович (1725, нак.; 1729–1742), Жила Петро Яремович (1742.19.11. – 1743), Гудима Павло Іванович (1743.7.10. – 1760.15.03.), Кустовський Семен Петрович (1752, нак.), Гудима Михайло Павлович (1760–1772), Гудима Яків Павлович (1772–1781), Загоровський Іван (1781–1782).

ОТАМАНИ: Бутрим Петр (? – 1656 – ?), Скочко Ничипір (? – 1666.28.06 [242] – ?), Трохимович Артем (? – 1676.02. – ?), Науменко Іван (? – 1682.07. – ?), Осипович Леонтій (? – 1691.08. – ?), Загорний Василь (? – 1701.06. – ?), Дейнека Матвій (? – 1707 – 1725 – ?), Молка Андрій (? – 1730), Барабаш Василь (1730 – 1731 – ?), Кустовський Семен (? – 1740[243] – 1742 – ?), Кругляк Лука (? – 1746 – 1750), Харлан Василь (1746, походний отаман), Кустовський Семен (1750[244] – 1754), Гокало Антін (1759[245]), Блажевський Василь (1763 – 1767), Комарницький Петро (1768[246] – 1770[247] – 1773[248] – 1778.12.11.[249]), Куликовський Федір Григорович (1779.14.09. – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Левицький Федір (? – 1701.06. – ?), Вербицький Омелян (? – 1721 – ?), Чемкальський Яків (? – 1739 – 1742 – ?), Смирній Стефан (? – 1745 – 1747[250] – ?), Корницький Степан (? – 1750[251] – 1751.20.02.[252] – ?), Богословський Григорій (1751–1754), Маслович Павло (? – 1766 – ?), Підвисоцький (? – 1767[253]), Голяк Лука (1771.20.12.[254] – 1772[255] – 1774 – ?), Язловицький (? – 1777[256] – ?).

ОСАВУЛИ: Голик Григорій (? – 1742 – 1746 – ?), Йосипів Семен (? – 1748 – ?), Голик Григорій (? – 1750[257] – 1753 – ?), Комарницький Федір (1764[258] – 1768[259]), Куликовський Федір Григорович (1767[260] – 1779[261]).

ХОРУНЖІ: Гокало Герасим Федорович (? – 1701 – 1721 – ?), Гокало Кирило (? – 1739 – 1742 – ?), Дмитряк Григорій (? – 1746 – ?), Єлець Федір (? – 1749 – ?), Дмитряк Григорій (? – 1750[262] – ?), Гокало Антон (? – 1760), Блажевський Василь (1760–1764), Недільський Єлисей (? – 1766 – ?).

БІЛОГОРОДСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1662 – ?)

СОТНИКИ: Красченко Іван (? – 1649.06. – ?), Каленик (? – 1649.09. – ?), Третяк Семен (? – 1659.31.07.[263] – 30.08[264]), Епік Іван (? – 1662.02.[265] – ?).

ВАСИЛЬКІВСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1654 – ?)

СОТНИКИ: Бут Микита (?–1649–?), Кривда Іван (?–1650.03.–?), Матютка Костянтин (?–1662.01.–?; полковник васильківський: ?–1662.03.–?).

ВОРСЕВСЬКА СОТНЯ

(? – 1649 – раніше 1654)

СОТНИКИ: Кгуз Іван (1649).

ВИШГОРОДСЬКА СОТНЯ

(? – 1653 – 1662[266] – ?)

СОТНИКИ: Богданович Артем[267]

ГОСТОМЕЛЬСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1654 – ?)

СОТНИКИ: Басаренко Ярмола (? – 1649 – ?).

ІВАНКІВСЬКА СОТНЯ

(?, після 1653 – 1662 – ?)

СОТНИКИ: Сивченко Онисим (? – 1662.02.[268] – ?).

МАКАРІВСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1654 – ?)

СОТНИКИ: Петрицький Григорій (?–1649–?), Пхекало Степан (?–1654.6.06[269]. – ?), Тупталенко Сава Григорович.

ОСАВУЛИ: Пхекало Ничипір (? – 1649 – ?).

ХОРУНЖІ: Андрій (? – 1649 – ?).

МОТОВИЛІВСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1655 – ?)

СОТНИКИ: Половець Степан (? – 1649 – ?), Половець Грицько (? – 1665.06. – ?).

ОТАМАНИ: Федоренко Павло (?–1654.6.06[270].–?), Татаренко Лесько (?–1655.10.–?).

ОБУХІВСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1654 – ?)

СОТНИКИ: Красовський Яцько (?–1649–?).

ОСАВУЛИ: Чорномаз (? – 1649 – ?).

ОВРУЦЬКА СОТНЯ

ПОЛКОВНИКИ (? – 1649), (? – 1664 – ?): Микулинський Василь (1648), Голота Ілля, Натальчич Йосип (? – 1649.04. – 10.), Бруяка Іван (? – 1649.06. – 07. – ?), Виговський Василь Григорович (1658[271] – 1659.09.[272]), Васильківський Петро (? – 1664 – 1666[273] – ?).

(? – 1649 – раніше 1654)

СОТНИКИ: Желізка Василь (1649), Горностай (? – 1649.04. – ?), Свашка Андрій (? – 1649.06. – ?), Натальчич Йосип (? – 1649 – 1651), Хромейко Мисько (? – 1651.9.06.[274] – ?).

ПРЕВАРСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1654 – ?)

СОТНИКИ: Юхим (? – 1649 – ?).

ТРИПІЛЬСЬКА СОТНЯ

(1648 – 1664 – ?)

СОТНИКИ: Ворона Андрій (? – 1649 – ?), Розстрига Семен (? – 1664.27.02.[275]– ?).

ОТАМАНИ: Погорілий Іван (? – 1655 – ?)

ХОДОСІВСЬКА СОТНЯ

(? – 1649 – ?)

СОТНИКИ: Бармацький Іван (? – 1649 – ?).

ЯСНОГОРОДСЬКА СОТНЯ

(? – 1649 – раніше 1654)

СОТНИКИ: Потребич Трохим Якович (? – 1649 – ?).

ДИМЕРСЬКА СОТНЯ

(? – 1654 – ?)

ЛЕСНЯКІВСЬКА СОТНЯ

(? – 1654 – ?)

РОЖЕВКІНСЬКА СОТНЯ

(? – 1654 – ?)

ЧОРНОБИЛЬСЬКА СОТНЯ

(? – 1649, 1651 – 1654 – ?)

ПОЛКОВНИК: Панкевич Михайло (1649). Навесні 1649 р. полк мав 28 сотень. Сідляр Іван (? – 1651.03. – ?).

СОТНИКИ: Томченко (? – 1651.03. – ?), Половко.

ГОРНОСТАЙПІЛЬСЬКА СОТНЯ

(? – 1649 – 1651 – ?)

СОТНИКИ: Панкевич Михайло (? – 1651 – ?)

БРОВАРСЬКА СОТНЯ (? – 1649 – 1662.06. – ?)

СОТНИКИ: Медведин Федір (? – 1649 – ?)

БОРЩАГІВСЬКА СОТНЯ

(час існування невідомий)

СОТНИКИ: Харитонович Корнило[276].

КОЗЕЛЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гарячка Прокіп (? – 1649 – ?), Гарячка Марко (? – 1653 – 1660.05.[277] – ?), Кизимовський Гнат (? – 1661 – ?), Захар'ященко Опанас (1662.02. – 1662.04. – наказний полковник козелецький), Скок Іван (? – 1662.06.), Красовський Степан (1662.07. – ?), Клижка Іван (? – 1665 – ?), Жила Гаврило Карпович (? – 1669.01. – 1676.06. – ?), Каплонський Василь (? – 1676), Борсук Петро (1676 – ?), Терміновець Федір Олексійович (? – 1682.01. – ?), Жила Гаврило Карпович (? – 1682.07. – ?), Солонина Сергій Васильович (1687, нак.), Стефанович Матвій (? – 1692 – 1693 – ?), Борсук Петро Іванович (? – 1696.9.10. – 1697 – ?), Іванович Лука (? – 1699.06.2. – ?), Голод Микола (? – 1702.07. – ?), Борсук Петро

Іванович (? – 1703.08. – ?), Ханенко Федір Лаврінович (? – 1705 – ?), Довгий Остап (1706.10., нак.), Грабовський (? – 1708), Голод Микола (? – 1712 – 1715 – ?), Підвисоцький Яків, Костяний Михайло (1727, нак.), Жила Петро Яремович , Підвисоцький Олексій Якович (? – 1729 – 1742), Бердянський Іван (1740, нак.), Педорко Іван (1740, нак.), Барановський Степан Якович (1742.12.10. – 1757), Пустовойтенко Федір (1754), Руголь Павло (1757.22.03. – 1767.22.12.), Шум Павло Матвійович (1768.30.01. – 1781.10.08.), Десенко Микита (1782.14.03. – 1783).

ОТАМАНИ: Скок Іван (? – 1662.06.-07. – ?), Кіндратович Прокіп (? – 1669.01. – ?), Коптевич Іван (? – 1679.29.08. – ?), Мирченко Андрій (? – 1682.01. – ?), Данилович Герасим (? – 1691.10. – ?), Довгій Остап (? – 1692.10. – ?), Іванович Лука (? – 1696.9.10. – ?), Михайло Іванович (? – 1697.12.09. – ?), Довгий Остап (? – 1699.2.06. – ?), Петро Сергійович (? – 1702.07. – ?), Барановський Яків Станіславович (? – 1704.09. – 1706.6.10. – ?), Гречка Остап (? – 1718 – ?), Бразул Лука 1718–1729), Борсук Яків Петрович (1729.8.10. – 1730 – ?), Бразул Лука (1732.23.06. – 1741[278] – ?), Брилевич Семен (? – 1746 – ?), Прудченко Лук'ян (? – 1748 – ?), Пустовойт Федір (? – 1751 – 1753.3.03.[279] – ?), Корсун Андрій (? – 1754 – ?), Мостовий Федір (? – 1759 – ?), Нестеровський Іван (? – 1763 – ?), Красовський Данило (1764.13.09.[280] – 1772[281] – 1776[282] – ?), Валюжа (? – 1780).

ПИСАРІ: Сочевець Андрій (? – 1737 – 1741 – ?), Гонтаревський Іван (? – 1745[283] – 1746[284] – ?), Федоровський Іван (? – 1751 – ?), Пасенко Петро (1754.24.03. – 1761), Полутанський Григорій (1761 – ?), Підвисоцький Олексій (1759–1767), Железко Василь (1767.28.06.[285] – 1779[286] – ?).

ОСАВУЛИ: Павлович Савка (? – 1687.2.06. – ?), Григорій (1741).

ХОРУНЖІ: Довгий Євстафій (? – 1684 – ?), Пташніченко Назар, Радич Григорій Парфенович (? – 1729[287] – ?), Гришак Микита (? – 1737 – 1741 – ?), Гриненко[288], Дашкевич Семен (1771.11.11.[289] – 1779[290] – ?).

ОСТЕРСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Горячка Прокіп (? – 1649.13.01. – ?), Дубина Григорій, Носач Тимофій

ОСТЕРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Бутко Ларко (? – 1648.25.12. – ?), Кошин Яцько (? – 1649 – ?), Горячка Прокіп (? – 1649.01. – ?), Лук'янович-Лиждвой Іван (? – 1650 – ?), Градчаний Яким (? – 1651), Янко Іван (? – 1653 – 1655 – ?), Велигорський Сидір Корнійович (? – 1655.03. – ?), Лапа Степан (? – 1655 – ?), Таран Роман Маркович (? – 1656[291] – ?), Харкович Іван (? – 1657.05. – ?), Таран Роман Маркович (? – 1657.10.[292] – ?), Лапа Степан (? – 1658.05.[293] – 13.07.[294] – ?), Таран Роман Маркович (? – 1658.19.08. – ?), Бутко Іван Ларкович (? – 1660.29.11.[295] – ?), Лапа Степан (? – 1661.04.[296] – ?), Карпенко Сидір (? – 1661 – ?), Велигорський Сидір Корнійович (? – 1661 – ?), Смоловик Богдан (1662.01., наказний полковник остерський), Дворецький Іван Васильович (? – 1663 – ?), Батіг Іван (? – 1664 – ?), Плоский Ничипір (? – 1666.04. – ?), Григорій Іванович (? – 1666, у Хоменка), Дворецький Іван Васильович (? – 1666.05. – раніше 1666.18.06.), Янко Іван (? – 1666 – ?), Святовець Ясько (? – 1668.08. – ?), Жученко Максим Степанович (? – 1669.05. – ?), Губа Василь (? – 1669 – ?), Підтереб Трохим Якович (? – 1670.07. – ?), Дворецький Іван Васильович (? – 1671.10. – 1677.06.), Кизимовський Гнат (Проскуренко) (1677.06. – ?), Шинкаренко Прохір (1678 – ?), Дворецький І.В. (? – 1680.02. – ?), Шинкаренко Прохір (? – 1682), Дворецький Павло (1682 – ?), Дворецький Іван Васильович (? – 1682.07. – 1684.05. – ?), Слюзко Ясько (1686.02., нак.), Максимович Петро (1687.07., нак.), Підтереб Т.Я. (? – 1688 – ?), Решетальський Іван (1688., нак.), Дворецький І.В. (? – 1689.06. – 1690.10.04.[297] – ?), Єлець Федір Миронович (? – 1692.08. – 10. – ?), Бобруйко Василь – (? – 1693.07. – 1696.04. – ?), Кисіль Петро (? – 1696.11. – ?), Губа Василь (? – 1698), Шафран Яків Сахнович (? – 1698.11. – 1699.02. – ?), Губа Василь (? – 1699.06. – 1699.11. – ?), Лук'янович Іван, Шафран Яків Сахнович (? – 1701.11. – 1707 – ?), Блажевський Михайло, Вербицький Яків (1704, нак.), Дворецький Федір (1710, нак.), Солонина Сергій Васильович (? – 1709 – 1727), Слюзко Яків (1727.09. – 1727.11., нак.), Солонина Іван Сергійович (? – 1727.07. – 1729), Солонина Михайло Сергійович (1729.30.09. – 1757.29.05.), Цибульський Василь (1731, нак.), Роман (1736.03., нак.), Вербицький Гнат (1740, нак.), Смоловик Яків (1740, нак.), Солонина Іван Михайлович (1757.29.05.[298] – 1774), Псел Михайло Григорович (1773 – 1782).

ОТАМАНИ: Москаленко Андрій (? – 1649.13.01. – ?), Плоцький Микола (? – 1657.05. – 10. – ?), Мартинович Василь (? – 1660.29.11.[299] – ?), Закоблуцкевич Іван Кононович (? – 1663 – 1666.05. – ?), Денисович Лазар (? – 1669.08. – ?), Донець Григорій (? – 1671 – ?), Денисович Лазар (? – 1673.05. – ?), Проскурненко Гнат (? – 1672.03. – ?), Проскурненко Гнат (? – 1673 – ?), Денисович Лазар (? – 1675.01. – 1676.02. – ?), Проскурненко Гнат (? – 1677.03.-06. – ?), Козлов (Козел) Герман (? – 1680.02. – ?), Проскуренко Гнат (? – 1682.07. – ?), Сідко Іван (? – 1684.05. – 1686 – ?), Закоблуцький Іван Кононович (? – 1688.06. – ?), Сідко Іван (? – 1690.10.04.[300] – 1691 – ?), Вербицький Яків (? – 1692.08. – ?), Кисіль Петро (? – 1692.10. – 1693.07. – ?), Друцький Іван (? – 1694.03. – 1695.03.), Іванович Грицько (1695.03. – ?), Нетяга Петро (? – 1696.4.04. – 11. – ?), Святовець Марко (? – 1699.06. – 11.), Комарницький Андрій (1699 – ?), Щупака Василь (? – 1701.11. – ?), Комарницький Андрій (? – 1704.06. – ?), Друцький Іван (? – 1709.02. – ?), Опушний Іван (? – 1710.05. – 1715), Харсек Юрій (? – 1715.03. – ?), Тишкевич Павло (? – 1727.07. – 11. – ?), Дворецький Іван Петрович[301] (? – 1728.05. – 1746.04. – ?), Красноперський Яків (1746, нак.), Масловський Федір (? – 1749[302] – 1752[303]), Росенський Ілля (1752[304] – 1777[305] – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Красноперський Іван (? – 1732.02. – ?), Красноперський Яків (? – 1732.9.03.[306] – 1736[307] – 1745[308]), Карпович Петро (? – 1745[309] – 1746), Кустовський Петро (1746[310] – 1749[311] – ?), Пенський Іван (1762.10.07. – 1773), Горбачевський Олександр Федорович (1780–1782).

ОСАВУЛИ: Міщенко Петро (1768.8.01.[312] – 1779[313] – ?).

ХОРУНЖІ: Кузьменко Стефан (? – 1711.28.01. – ?), Смоловик Яків (? – 1746 – ?), Кононович Дем'ян, Бондаревич Іван (1770.02. – 1771), Безпальчій Федір (1771[314] – 1779[315] – ?), Кононович Іван Дем'янович (1780).

МОРОВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ткаченко Ничипір (? – 1649 – ?), Дерев'янко Омелян, Васильович Яків (? – 1669 – ?), Шум (Шумейко) Іван Прокопович (? – 1672 – 1682), Суховій Лукаш (1682 – ?), Ілісіковський Василь (1687.07., нак.), Третяк Федір Семенович (1697, нак.), Третяк Яким Федорович (? – 1706 – ?), Кохан Степан, Опушний Іван (? – 1723 – 1725 – ?), Зорич Петро (? – 1729 – 1739), Негруля Петро (1740.7.01. – 1751 – ?), Ющенко Мина (1741, нак.?), Шум Павло Матвійович (1751, нак.), Солонина Іван Григорович (1761.12.02. – 1771.14.10.), Борщевський Козьма (1771.13.08. – 1782).

ОТАМАНИ: Третяк Федір Семенович (? – раніше 1706.28.12.), Гречун Григорій (? – ран.1706.28.12.), Стрешенець Михайло (? – 1725.05. – ?), Яків (? – 1737 – ?), Федус Іван (? – 1741 – 1746 – ?), Зорич Лука Петрович (1752 – 1756) (1757.14.08. – ?), Шиш Дем'ян (1768[316] – 1772[317] – 1776[318] – ?).

ПИСАРІ: Кузьменко Ничипір (1741), Малецький Семен (? – 1745[319] – 1746[320] – ?), Данилевський Ілля (1766[321] – 1779[322] – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Зубицький Федір (1741), Говоруха Микола (? – 1746 – ?), Шиш Дем'ян (1760[323] – 1768[324]), Данило (1771[325] – 1772[326] – ?), Шоленко Олександр (1775[327] – 1779[328] – ?).

ХОРУНЖІ: Деркач Іван (? – 1725 – ?), Катаєнко Єгор (1737), Кобильський Дмитро (1741), Шиш Дем'ян (? – 1746 – 1760), Дубинський Степан (1771[329] – 1772[330] – ?).

НОСІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Єдута Опанас (? – 1649 – ?, і кобижанський), Мозиря Іван Якович (? – 1666.06 – ?), Самокиш Панко (? – 1670.06 – ?), Мартинович Артем (? – 1672.06 – ?), Шаула Семен (? – 1675), Шаула Федір Семенович (1675 – 1682 – ?, повний; 1687.07., нак.), Лихолітко Лаврін Антонович (? – 1689 – 1691.4.05.[331] – ?), Федоренко Мисько (1691.05. – ?), Кошовий Гаврило (1691, нак.), Шаула Федір Семенович (? – 1694.11.05.[332] – ?), Турик Роман (? – 1700.04. – 1701.03. – ?), Шаула Семен Федорович (? – 1707.05. – 1709.10. – ?; ? – 1718 – 1719), Билима Трохим (1719.25.06. – 1721.01. – ?), Прутянул Іван (? – 1721 – ?), Билина Трохим (? – 1723 – 1727.9.03. – ?), Шаула Іван Прокопович (1727 – ?), Прутянул Іван (? – 1729 – ?), Шаула Роман (? – 1733[333] – ?), Конашевич (нак.[334]), Шаула Іван Прокопович (? – 1735.28.07.), Турик Роман (1735.16.03., нак.[335]), Шаула Карпо Семенович (1735.31.12. – 1764), Шаула Яків Семенович (1736[336], 1738[337], нак.), Закревський Василь (1738, нак.), Галянський Іван (1738, нак.), Ілляшенко Пилип (1739, нак.), Пачун Матвій (1746, нак.), Шаула Андрій Якович (1767, нак.), Шаула Іван Карпович (1770.12.08. – 1782).Тарасенко М. (1778[338]).

ОТАМАНИ: Іовенко Васько (? – 1670.06. – ?), Самокиш Панко (? – 1677.20.01. – ?), Ніс Ярема (? – 1678 – ?), Супруненко Григорій (? – 1683.08. – 1691.05. – ?), Єдута Опанас (? – 1684.07. – ?), Яковенко Іван (? – 1694.11.05.[339] – ?), Бородавка Григорій (? – 1700.04. – ?), Билина Трохим (? – 1701.03. – ?), Рожовець Василь (? – 1707.05. – ?), Солошин Григорій[340] за сотника Трохима Билини, Шемет Іван (? – 1725.25.04.[341] – ?), Коломийченко Роман (? – 1726 – ?), Бородавка Іван (? – 1727 – ?), Руденко Микита (? – 1732 – ?), Турик Роман (? – 1735.16.03.[342] – ?), Наливайко Прокіп (? – 1737.31.01.), Закревський Василь (? – 1738.9.09. – 3.10.[343] – ?), Турик Роман (? – 1741 – ?), Щупак Іван (? – ран. 1743[344]), Шаула Данило (? – 1746 – ?), Турик Григорій (1749.02.[345], нак.), Чепурний (? – 1767), Турик Семен Григорович (1767–1770), Турик Олексій Григорович (1770 – 1773), Мандрика Дмитро Дмитрович (1775.12.07.[346] – 1779[347] – ?).

ПИСАРІ: Петрович Марко (? – 1694.11.05.[348] – 1700.04. – 1705.05. – ?), Дмитрієвич Пантелеймон[349], Семенович Степан[350] (? – 1719 – ?), Зененко Семен (? – 1735.16.03.[351] – ?), Ковалевський Михайло (? – 1738.9.09. – 3.10.[352] – ?), Андрієвський Козьма (? – 1741 – ?), Шульжинський Андрій (? – 1745[353] – 1749.02.[354] – ?), Лукашевич Михайло (? – 1768[355]), Говоруха Павло (1768[356] – 1772[357] – ?), Пінчук Семен (1777.18.11.[358] – 1779[359] – ?).

ОСАВУЛИ: Малошевич Осиним (1750 – 1756), Ставка Матвій (? – 1756[360]), Іван (1771[361]– 1773), Єрін Федір (1773.1.06.[362] – 1779[363] – ?).

ХОРУНЖІ: Билима Трохим (? – 1719), Падун Матвій (? – 1741 – 1749.02.[364] – ?), Іван (1770 – 1771), Москаленко Наум (1773.1.07.[365] – 1779[366] – ?).

БОБРОВИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Міценко Іван (1649), Маковій Іван (? – 1660 – 1666), Коробка Онисим (1666 – 1669.02. – ?), Кальницький Гнат Федорович (? – 1672.02. – 1682), Биченко Хома (?– 1682.07. – ?), Микитенко Федір (1687, нак.), Виридарський Григорій (? – 1690 – ?), Бичок Павло (? – 1695.7.03. – ?), Наливайко Семен (? – 1697 – ?), Бичок Прокіп (? – 1699 – ?), Хенцинський Михайло Степанович (? – 1700 – ?), Солонина Петро Якович (? – 1706.04. – ?), Зорка (Зорич)[367], Хенцинський Михайло Степанович (? – 1709.08. – 1711.28.01. – ?), Косташ Костянтин Васильович (1714.13.11. – 1739), Журба Роман (1739–1740, нак.; 1740.8.01.[368] – 1743), Косташ Матвій Костянтинович (1752.22.06.[369] – 1770), Косташ Олександр Матвійович (1770.22.08. – 1782).

ОТАМАНИ: Михайлович Гаврило (? – 1676.02. – ?), Опришко Михайло (? – 1693[370] – ?), Дроб'язко Сахно (? – 1695.7.03. – 1697.12. – ?), Хведюк Охрім (? – 1711.28.01. – ?), Колос Іван (? – 1741 – 1746 – ?), Голуб Іван (? – 1749.01.), Носач Григорій (? – 1749.04. – ?), Рубан Андрій (? – 1753 – 1759 – ?), Єрохович Микита (1765.19.08.[371] – 1772[372] – 1779[373] – ?).

ПИСАРІ: Шиляревський Йосип (? – 1741.22.05.), Бельчевський Самійло (1741 – 1746[374] – ?), Голуб Іван (? – 1749), Шостка Стефан (1749 – ?), Крапивка Іван (? – 1754[375] – ?), Ілляшенко Кирило (? – 1765 – ?), Вожаков Степан (1771[376] – 1779[377] – ?).

ОСАВУЛ: Ярошенко (? – 1770.05.[378]), Черниченко Василь (1771[379] – 1779[380] – ?).

ХОРУНЖІ: Кузьменко Стефан (? – 1711.28.01. – ?), Іван (1741), Хорошенко (? – 1770.05.[381]), Дем'яненко Сава (1771.22.12.[382] – 1773), Гребиновський Семен (1774[383] – 1779[384] – ?).

ГОГОЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гоголівський Василь (? – 1649 – ?), Матвійович Федір (? – 1653.11. – ?), Гнєвушин Артем (? – 1660.02. – ?), Шепіга (? – 1660.10. – ?), Кононович Іван (? – 1669.02. – ?), Яковенко Іван (? – 1672 – 1682 – ?), Олексійович Федір (? – 1682.07. – ?), Домонтович Леонтій, Гриценко Ілля (1687.07., нак.), Садівничий, Рожанський Роман (? – 1691 – ?), Рожанський Григорій (? – 1694 – ?), Потулинський Василь[385] (? – 1700 – ?), Соболевський Матвій[386] (? – 1725 – 1731), Солонина Олександр[387] (1732 – 1745), Талаш Кузьма (нак.[388]), Шафонський Филимон Йосипович[389] (1746.7.05. – 1751.22.07.), Холод Василь (нак.[390]), Пальчинський Антін[391] (1751.27.07. – 1772.28.06.), Мазаракій Яків Іванович (1772.14.01. – 1782).

ОТАМАНИ: Федір Матвійович (? – 1654 – ?), Кашуба Федір (? – 1660.02. – ?), Турбовець Іван (? – 1676.02. – ?), Конфедерат Яків[392], Устянович Тихін (? – 1726.03. – ?), Незамай Федір[393], Малежик Андрій[394], Талаш Кузьма[395], Луста Микола (? – 1741 – 1762), Луста Микола Миколайович (1762[396] – 1779[397]).

ПИСАРІ: Луста Микола (? – 1733[398] – ?), Гацененко Іван (? – 1741 – ?), Боришполець Стефан (? – 1745[399] – 1747[400]– ?), Боришполець Сергій (1774.17.05.[401] – 1779[402] – ?), Боришполець Стефан Опанасович (? – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Товтилко Іван (1741), Копиляк Іван (? – 1765[403]), Моренець Іван (1765–1778).

ХОРУНЖІ: Гаценко Леонтій (? – 1726 – ?), Стасюк Василь (? – 1741 – 1746 – ?), Моренець Іван (1760 – 1765[404]), Григорій (1767[405] – 1772[406] – ?), Каталей Яків (1776 – 1779 – ?), Ковалевський Іван (1776.14.08.[407] – 1780.27.02.), Стасюк (? – 1780.25.06.[408]).

КОБИЖСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Єдута Опанас (? – 1649 – ?), Шевлюга Степан Михайлович (? – 1655.02. – 1658 – ?), Кузьменко Яків (? – 1660 – ?), Шевлюга Степан Михайлович (? – 1662.06. – 1662.07. – ?), Шендюх Михайло (? – 1663.21.10. – ?), Мандрика Федір Андрійович (? – 1672.05. – 1676.03. – ?), Костенко Тимко (1678[409], нак.), Ханенко Федір Лаврінович (1678–1679), Небіда Василь (? – 1679.09. – ?), Мандрика Василь Андрійович (? – 1681 – 1684.10. – ?), Кохановський Іван (? – 1685.10. – ?), Яковенко Іван (1687.07., нак.), Парфен Семен (? – 1690.06., нак.[410] – ?), Мандрика Василь Андрійович (? – 1691.02. – 1695.01. – ?), Сідко Каленик (1697[411], нак.), Древинський Денис (? – 1699.05. – 1700.05. – ?), Мандрика Матвій Васильович (? – 1703.04. – 1705), Безпалий Іван (1703[412], нак.), Гнилокожа Данило (1705.01. – 1708 – ?), Міняйло Тиміш (1706[413], нак.), Грошко Кузьма (? – 1710.04. – 1718.11. – ?), Міняйло Тиміш (1713[414], нак.), Григорович Гнат (1716[415], нак.), Григорович Кирило (1718[416] – 1721[417], нак.), Мандрика Олексій Васильович (1713[418] – 1715[419], нак.; 1718 – 1723.03.), Гречко Остап (1723.03. – 1723.06.), Удовенко Данило (1723[420], нак.), Мандрика Олексій Васильович (1723.06. – 1723.09.), Мандрика Василь Матвійович (1723.9.11. – ?), Мандрика Семен (1724), Васильович Костянтин (? – 1725.11. – ?, і бобровицький), Греченко Кирило (1727), Мандрика Семен Матвійович (1728.9.11. – 1757), Куліш Іван (1731, нак.), Удовенко Данило (1732[421], нак.), Гурбич Тиміш (1733[422], нак.), Мандрика Ничипір Матвійович (1733[423], нак.), Лозицький Федір (1734[424], нак.), Сідко Федір (1734[425], нак.), Сидоренко Федір (1736[426], 1738[427], 1739[428], нак.), Чуйківський Андрій (1737[429], нак.), Мандрика Ничипір Матвійович (1739.01. – 1739[430].03, нак.), Руденко Яків (1739[431], нак.), Сидоренко Федір (1741[432], нак.), Симоновський Петро Іванович (1757.24.06. – 1764.7.04.), Шум Олександр Михайлович (1757[433], 1762[434], 1763[435], нак.), Ганський М. (1763[436], нак.), Симоновський Данило Іванович (1764.22.04. – 1765), Голеня Яків (1765.20.07. – 1768.28.01.), Таращук (1768.11.03.[437] – ?), Романовський (1770–1771), Мандрика Яків Микитович (1771.18.10.[438] – 1782).

ОТАМАНИ: Шмай Іван (? – 1658[439] – ?), Коваленко Лесько (? – 1662[440] – ?, ? – 1672[441].06. – 1675[442].05. – ?), Міщенко Федір (? – 1676[443] – ?), Олексієнко Іван (? – 1678[444] – ?), Шевлюга Михайло (? – 1679.09. – 1680[445] – 1684[446] – ?), Дривинський Денис (? – 1695[447].09. – ?), Костенко Тимко (? – 1696[448] – ?), Сидоренко Федір (1696, нак.), Василенко Стефан (? – 1697[449] – ?), Олексієнко Яків (? – 1698[450] – ?), Козаченко Супрун (? – 1698[451] – ?), Фем Тишко (? – 1699[452] – ?), Лесенко Петро (? – 1699[453] – 1700[454]), Добреля Павло (? – 1700[455] – ?), Фем Тишко (? – 1701[456] – ?), Ярошенко Іван (? – 1702[457] – ?), Ярмоленко Іван (? – 1703[458] – ?), Цирень Федір (? – 1705[459] – ?), Савченко Михайло (? – 1706[460]– ?), Міняйло Тиміш (? – 1707.03. [461] – ?), Бакула Михайло (? – 1708[462] – ?), Цирень Федір (? – 1709[463] – 1713[464] – ?), Бакула Михайло (? – 1715[465].05. – 1718[466].11. – ?), Бочко Іван (? – 1718[467] – ?), Бакула Михайло (? – 1719[468] – ?), Міняйло Тиміш (? – 1720[469] – ?), Цирень Федір (? – 1723 – ?), Удовенко Данило (? – 1723[470] – ?), Сніжко Григорій (? – 1723[471] – ?), Гриценко Андрій (? – 1724[472] – ?), Стратілат Федір (? – 1726 – ?), Фесенко Андрій (? – 1727[473] – ?), Кичун Сава (? – 1727 – ?), Гурбич Тиміш (? – 1727 – 1730 – ?), Цирня Федір (? – 1729.11. – ?), Сідко Данило (? – 1730 – ?), Сніжко Григорій (? – 1731[474] – ?), Кичун Сава (? – 1732 – 1733 – ?), Сідко Данило (? – 1733[475] – ?), Болгак Дмитро (? – 1734 – ?), Кичун Сава (? – 1735 – ?), Руденко Яків (? – 1736 – ?), Сідко Данило (? – 1737 – 1738[476] – ?), Руденко Яків (? – 1738[477] – 1739[478] – ?), Сідко Данило (? – 1739 – ?), Фіалковський Петро (? – 1740[479] – ?), Сідко Данило (? – 1741 – ?), Руденко Яків (? – 1741[480]– ?), Лозицький Андрій (? – 1746[481]), Сідко Данило (1746 – 1747[482] – ?), Шелест Федір (? – 1748[483] – 1751), Лахневич Григорій Іванович (1751 – 1753.15.06.), Лахневич Олекса (1753 – 1758[484]), Мацкевич Гнат (1758 – ?), Коробовський Матвій (? – 1762[485] – 1767[486]), Мандрика Федір (1767.14.10.[487] – 1779[488] – ?).

ПИСАРІ: Григорович Гнат (? – 1712[489] – ?), Іванович Кирило (? – 1727[490] – ?), Немировський Кирило (? – 1733[491] – ?), Коробовський Максим (? – 1736), Фіалковський Петро (1736[492] – 1738[493]), Немировський Кирило (1738[494] – 1741), Мандрика Федір (1741[495] – ?), Немировський Кирило (? – 1743[496] – 1745[497] – 1746[498] – 1747[499]?), Пінчук Стефан (1747[500] – ?), Шостка Стефан (? – 1749 – ?), Павлович Захар (? – 1750[501] – 1757), Політанський Григорій (1757.27.10. – 1758[502] – 1762.20.05.), Коробовський Максим (1763[503]), Більчевський Олексій (1764.22.08.[504] – 1779[505] – ?).

ОСАВУЛИ: Овсієнко Іван (? – 1741 – 1746 – ?), Добреля Федір (? – 1767[506] – ?), Грицай Іван (1769.1.01.[507] – 1772[508]), Шалта Олексій (1772–1774).

ХОРУНЖІ: Мацковський Матвій (? – 1707.03. – ?), Лозицький Андрій (? – 1741 – 1767[509] – ?), Балюра Захар (1771.20.08.[510] – 1772 – ?), Попліт (Поплюй) Василь (1771.4.12.[511] – 1779[512] – ?).

НЕВІДОМИХ СОТЕНЬ:

СОТНИКИ: Слинько (? – 1663.5.02. – ?), Васильович Андрій (? – 1665 – ?).

ОСАВУЛИ: Кулик Кузьма (? – 1746[513] – ?), Артеменко Михайло (? – 1746[514] – ?).

ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Бут Григорій (? – 1648.08. – 1648.12. – ?), Небаба Мартин (? – 1651.7.07.), Донець Іван (1649.02. – 1649.03., нак.), Григорій (1649.08., нак.), Забіла Петро Михайлович (1651.03., нак.), Толмач Іван (1651.04., нак.), Подобайло Степан Данилович (? – 1649.06. – 1651.07., нак.; 1651.07. – 1654.10.), Шохів Іван (1651.6.05., нак.), Миколаєнко Отрох (Трохим) Ничипорович (1654.05., нак.), Абрамович Іван (Попович) (1651.04. – 1651.06., 1654.04., нак.; 1654.11. – 1657.04.), Силич Іоаникій (1657.04. – 1663.07.), Григор Ничипір (1658.09.[515], нак.), Коханенко Станіслав (1659.04.,08.[516], нак.), Абрамович Іван (1661.06., нак.), Коханенко Станіслав (1662.04. – 1662.11., нак.), Миколаєнко Трохим (Отрох) Ничипорович (1663 – ?), Гаврилович Тихін (? – 1663 – ?), Красна Башта Степан (? – 1664.19.05. – ?), Молявка Іван Харитонович (1664.07., нак.), Ігнатович Дем'ян (? – 1665.3.03. – 1668), Семенович Василь (1666.11.10.[517], нак.), Васильович Гаврило (1668.01., нак.), Лисенко Іван Якович (1669–1671), Свіонтицький Федір (1668.01., нак.), Стрієвський Костянтин (1669.01., нак.), Пригара Іван (1670.01., нак.), Ігнатович Василь (1671–1672), Болдаковський Василь Семенович (1671.29.07.[518]), Дунін-Борковський Василь Касперович (1672–1682), Коханенко Станіслав (1675.08., нак.), Полуботок Леонтій Артемович (1671[519].09., нак.), Самойлович Григорій Іванович (1683–1687), Величковський Ничипір Каленикович (1688, нак.), Лизогуб Яків Кіндратович (1687 – 1698.9.08.), Донець Дмитро Стефанович (1689.04., нак.), Гребецький Микола Григорович (1696.10., 1697.11., 1698.10. – 1698.11., нак.), Лизогуб Юхим Якович (1699 – 1704), Донець Дмитро Стефанович (1701.02., нак.), Затиркевич Юрій Васильович (1704.12., нак.), Чечель Іван Власович (1705.11., нак.), Полуботок Павло Леонтійович (1705.23.04. – 1723), Гребецький Микола Григорович (1712.05. – 1712.10.; 1713.03., нак.), Томара Василь Іванович (1716.03.; 1721.03., нак.), Богданов Михайло Самсонович (1723.22.10. – 1735), Сангурський Павло Омелянович (1723–1724, нак.), Мокрієвич Іван (1731, нак.), Леневич Карпо (1733.12., нак.), Ізмайлов Володимир Васильович (1743 – 1748.06. – ?), Божич Іван Пантелеймонович (1748.13.12./ (1749.24.02 – універсал) – 1752.04. – ?), Милорадович Петро Степанович (1762–1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Абрамович Іван (? – 1654.08. – ?), Гутор Костюк (? – 1658 – ?), Васильович Гаврило (? – 1660[520] – ?), Ковтунович Олександр (? – 1661 – ?), Внучко-Посудевський Сава Кононович (? – 1667 – ?), Захарович Лазар (? – 1671.01. – ?), Ігровецький Костянтин (? – 1672 – ?), Яхимович Олександр (? – 1673 – ?), Ігровецький Костянтин (? – 1676.08. – 1677.02. – ?), Байдак Гнат Сергійович (? – 1680.06. – 1681.06. – ?), Величковський Ничипір Каленикович (? – 1681.11. – ?), Яхимович Олександр (Лесько) (? – 1685 – ?), Величковський Ничипір Каленикович (? – 1688.10. – 1690.09. – ?), Рашко Філон Хомич (? – 1696 – 1701.03. – ?), Гребецький Микола Григорович (? – 1696 – 1710.11 – ?), Скоропадський Василь Ілліч (? – 1713.02. – 1721.06. – ?), Сахновський Гнат Васильович (1723–1732, за обозного Скоропадського і повний), Сангурський Павло Омелянович (1734 – 1738.22.04. – 1738), Молявка Федір Іванович (1738 –

1747.25.01), Сахновський Іван (1739.1.30. – 1760.03. – ?), Сахновський Яким Іванович (1769), Тризна Андрій Миколайович (1769.3.09. – 1781).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Федорченко Клим (? – 1718. 17.03. – ?), Мартиненко Іван (? – 1740 – 1755 – ?), Сокоцький Іван (? – 1753 – ?), Шихуцький Яків Миколайович (1763 – 1764), Шихуцький Іван Степанович (1764.7.05. – 1774).

ОТАМАНИ: Топилевський Пилип (? – 1743 – ?), Сапега Федір (? – 1771 – ?).

ХОРУНЖІ: Шихуцький Яків Миколайович (1741 – 1763.14.06.), Бублик Дем'ян (1763 – 1768), Омелета Яків (1768 – 1772), Святобливо-Коробка Микита.

СУДДІ ПОЛКОВІ

Андрій (чи Перетрач, чи Попович) (? – 1650.04. – ?), Домонтович Іван Михайлович (? – 1662.11. – ?), Самойлович Іван, Артемович Марко (? – 1667.02. – 1667.20.05.[521] – 1671 – ?), Завадський Федір Петрович (? – 1669[522] – 1671[523] – ?), Болдаковський Василь Семенович (? – 1673[524] – ?), Стрієвський Костянтин (? – 1677 – 1679.15.10.[525] – 1686 – ?), Радич Пантелеймон (? – 1687 – ?), Мокрієвич Карпо Іванович (? – 1688 – 1690 – ?), Стрієвський Костянтин (? – 1692 – 1695.04. – ?), Затиркевич Юрій Васильович (? – 1698 – 1704), Мокрієвич Іоаникій Карпович (1704 – ?), Тризна Іван Хомич (? – 1710.07. – 1711), Томара Василь Іванович (? – 1715 – 1727), Каневський-Оболонський Василь Васильович (1727–1732), Мокрієвич Іван Іоаникійович (1732.26. – 1739.12.07.), Сенюта Тиміш Михайлович (1739–1767), Сахновський Іван (1767 – ?), Бакуринський Яків Леонтійович (1772 – 1779 – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Мокрієвич Карпо Іванович (? – 1660[526] – 1661 – ?), Васильович Іван (? – 1664 – ?), Слободецький (Голобоярин) Михайло Степанович, Самойлович Іван, Полуботок Левон Артемович (? – 1666.11. – 1668 – ?), Заборовський Лукаш (? – 1670.08. – 1671 – ?), Слободецький Михайло Степанович (? – 1672.06. – 1673 – ?), Скоропадський Іван Ілліч (? – 1674.11. – 1689 – ?), Худолій Кирило Гапонович (1676, нак. ? у поході під Канів), Булавка Петро Михайлович-(1698 – 1708.11. – ?), Наумович Семен (1710), Бутенко Іван Янушкевич (? – 1723 – 1729.10.09.[527] – ?), Васильович Микита (1716, 1725, на місці писаря), Полонецький Іван, Васильович Микита (? – 1728.10. – 1731.01. – ?), Холодович Самійло Васильович (1732[528] – 1739.06. – ?), Круглик Василь (1737[529], «за писаря»), Миткевич Яким Прохорович (1741.04. – 1754), Миткевич Андрій Якимович (1753 – 1760.03. – 1767.01.), Бакуринський Яків Леонтійович (1768 – 1771), Рашевський Яків Овсійович (1771.9.07. – 1782[530]).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ СУДОВІ

Яновський Іван (? – 1723.10. – ?), Максимович Григорій (1732–1739), Петрович (1739.30.09.), Маленський Григорій Даміанович, Стоїнський Семен (? – 1755[531] – ?).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Стоїнський Семен (1739 – 1749), Андрієвський Тиміш (? – 1747 – 1748 – ?), Якубинський Федір (1756.30.05. – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Прокіп (? – 1649 – ?), Картель Козьма (Казимир) Савич (бл.1650), Бучинський (? – 1671 – ?), Величковський-Савич Ничипір Каленикович (? – 1672 – 1674 – ?), Гнилозубенко Хома Михайлович (? – 1673.07.. – ?), Мокрієвич Василь, Грибович Павло Мартинович, Рашко Філон Хомич, Устимович Василь (? – 1687 – 1690.24.10. – ?), Донець Дмитро Парфенович (? – 1689 – 1696 – ?), Маркович Василь (? – 1691.23.07. – ?), Зеленський Федір (? – 1694.07. – 1699.10. – ?), Грембецький Микола Григорович (? – 1696.04. – 1699.5.10. – ?), Бутович Степан Іванович (? – 1704.01. – 1708.12. – ?), Красовський Михайло Осипович (? – 1710.01. – 1716.02. – ?), Мокрієвич Михайло Іоаникійович (1723 – 1725, «за осавула»; 1 – й; ? – 1728 – 1738.22.04. – ?), Бобир Іван (1725, за осавула), Лисенко Іван Федорович (? – 1723.03. – ?), 1725 р. – дві вакансії, Славатинський Стефан Леонтійович (2 – й; 1729.6.10. – 1756.02. – ?), Рашко Єлисей Філонович (1738.31.12.. – 1745), Норка Іван (1753 – ?), Павловський Василь (? – 1755.11. – 1771),

Сахновський Іван Іванович (1757 – 1770), Бакуринський Семен Леонтійович (1770.7.10. – 1779 – ?), Круп'янський Яків Олексійович (1771.6.04. – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Наум (? – 1649.10.10. – ?), Іван (? – 1649 – ?), Картель Ян (Іван) Савич (бл. 1650), Голуб Костянтин Іванович (? – 1666.11. – ?), Крачевський Павло (? – 1669.02. – ?), Силич Степан (? – 1672. 25.05. – ?), Савенко Корній (? – 1681 – ?), Терпицький Іван (? – 1695 – 1698 – ?), Чечель Іван Власович (? – 1688.30.03. – ?), Якубович Прокіп Семенович (? – 1696 – 1704 – ?), Чечель Марко Іванович (1 – й; ? – 1710 – 1730), Пешковський Панько (? – 1720 – ?), Товстоліс Іван Андрійович (2 – й; 1729 – 1732[532] – 1738.12.), Медушевський Василь (1 – й; 1730 – 1738), Ярошевич Юрій (раніше 1743), Булавка Іван Петрович (1739.29.01. – 1752.06.), Леонтович Степан (1737[533], «за хорунжого», 1738–1748), Комаровський Василь Іванович (1749.3.11. – 1763), Григорович-Фурсанович Петро Григорович (1752.6.08. – 1766.17.01.), Петрашевич Василь (1763.6.03. – 1774[534]), Лисенко Михайло Васильович (1773 – 1779.09. – ?), Ладанка Іван (1777 – 1782[535]).

ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Подобайло (Пободайло) Мартин (? – 1649 – ?), Угровецький Іван (? – 1650.04. – ?), Коханенко Станіслав (? – 1654.4.11. – 1658.07.[536] – ?), Шуба Стефан Васильович (? – 1659.12. – ?), Негович Тиміш (2-ї: ? – 1659.12. – ?), Василь (Подобайло ?) (? – 1659 – ?), Силич Степан (? – 1661 – ?), Коханенко Станіслав (? – 1662 – ?), Болдаковський Василь Іванович (? – 1669 – 1670), Силич Степан (1670), Полуботок Леон (? – 1670.06. – 1671.29.07.[537] – ?), Болдаковський Василь Семенович (? – 1670.12.07.[538] – 1671 – ?), Чеховський Андрій (1671.01., нак.), Силич Матвій Оникійович, Силич Степан (1673.10., нак.), Барабаш Лесько (1676.08., нак.), Донець Дмитро Степанович (? – 1675 – ?) Силич Степан (? – 1676.08. – ?), 1678 – ?), Євтихійович Антін (? – 1681.09. – ?), Молявка Іван (? – 1688 – ?), Мокрієвич Самійло Карпович (? – 1690 – ?), Затиркевич Юрій Васильович (? – 1694 – ?), Гломозда Іван, Крутень Ясько (раніше 1698.11.), Чечель-Улянич Іван Власович (? – 1698 – 1699 – ?), Чечель-Улянич Іван Власович (? – 1705.11. – ?), Булавка Тиміш Михайлович (? – 1711 – 1719), Кущинський Тиміш (1723.1.10., нак.), Грисенко Мирон (1723, нак.), Медушевський Василь (1724[539] – 1725, за сотника), Мокрієвич Іван Іоаникійович (1729–1732), Посудевський Федір Романович (1733.30.01. – 1757.16.09.), Покасовський Павло (1739, нак.), Посудевський Петро Федорович (1757.16.09. – 1769.7.08.), Стоінський Семен (1770–1774), Тризна Яків Миколайович (1774.7.07. – 1782.29.06.), Кам'янецький Петро (1782).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ ЧЕРНІГІВСЬКІ

Молявка Харко (? – 1650.04. – ?), Молявка Ян Харитонович (? – 1662.11. – ?), Слободецький Михайло Степанович (? – 1665[540] – ?), Молявка Іван Харитонович (? – 1667.20.05.[541] – ?), Кохановський Станіслав (? – 1669.01.[542] – ?), Ігровецький Костянтин (? – 1671.29.07.[543] – ?), Молявка Іван Харитонович (? – 1672.08. – 1677.02. – ?), Слободецький Михайло Степанович (? – 1679.12.01. – 1679.15.10.[544] – 1681 – ?), Заліський Семен (1681 – ?), Слободецький Михайло Степанович (? – 1685.01. – ?), Булавка Михайло (? – 1688 – 1689 – ?), Половецький Мартин (? – 1699.6.06. – ?), Товстоліс Андрій Павлович (? – 1703 – ?), Силич Іван Степанович (? – 1721 – 1733), Артем (? – 1737 – ?), Білич Дем'ян (? – 1743 – ?), Плохута Григорій (1749.28.02. – 1751.04. – ?), Лопата Петро (1759.12. –1761 – ?), Доморка Михайло Іванович (1768–1773), Корнеєва Кіндрат (1773–1777), Ічанський Василь (1777 – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Головко Яків (? – 1725 – ?), Домбровний Іван (? – 1732[545] – ?), Яремович Олексій (? – 1738 – ?), Стефановський-Нічаговський Іван Степанович (1741.01. – 1760.24.01.), Корнійович Кіндрат (1760 – ?), Ічанський Василь (1773–1777), Кезь Максим (1777 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Семенович Ярмола (? – 1725 – ?), Бречка Парфен (? – 1732[546] – ?), Нучко Іван (? – 1737 – ?), Котович – Ковтун Олексій (? – 1738 – 1739 – ?), Сапун Петро (? – 1743 – ?), Котович – Ковтун Олексій (? – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Котович – Ковтун Олексій (? – 1725 – ?), Покасовський Павло (? – 1732[547] – 1734, 1737–1738 – ?), Тимішович Кіндрат (? – 1746 – ?), Товстоліс Юхим (? – 1743 – 1759 – ?), Слуцький Федір (1775–1779 – ?).

КИСЕЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сава (? – 1649 – ?), Вовк Влас (? – 1650.04. – ?), Киселівський Тихін Мартинович (? – 1654 – ?), Свіонтицький Федір (? – 1659 – ?), Киселівський Тихін Мартинович (? – 1660 – ?), Свіонтицький Федір (? – 1668 – ?), Михайлів Герман (? – 1669 – ?), Киселівський Василь Тищенко, Бутожалов Кіндрат (? – 1672 – 1675 – ?), Михайлович Герман (? – 1678), Бутожалов Кіндрат (1678), Киселівський Андрій Тищенко (? – 1681), Сахновський Гнат Васильович (? – 1681.08. – ?), Лазовський Тиміш (? – 1685 – 1687), Даценко-Бобонок Григорій (1687[548] – ?), Страховський Василь Антонович (? – 1688 – ?), Яценко Василь, Якименко Іван, Окупчинський Михайло, Сахновський Гнат Васильович (? – 1696.02. – ?), Пікуль Назар Іванович (? – 1698 – ?), Омелянович (нак.), Ковтунович Іван (нак.), Окупчинський Михайло (? – 1700 – 1706 – ?), Страховський Василь Антонович (? – 1709 – ?), Андрусенко Роман (? – 1715 – ?), Шарий Дмитро (? – 1720), Ковтун Яків (1717, нак.), Сангурський Павло Омелянович (1720 – 1723.02.), Лавринович Василь (1723, нак.), Ковтун Яків (1725, нак.), Лисенко Іван (1723.02. – 1743), Ковтун Іван (1737, нак), Лисенко Василь Іванович (1743–1760), Шаршанович Іван Юхимович (1760.20.10. – 1769.31.05.), Демидовський Іван (1770.30.04. – 1782).

ОТАМАНИ: Тищенко Андрій (2-га пол. XVII ст.), Каранда Олексій, Степаненко Гнат (? – 1701 – ?), Корж Іван (? – 1725 – ?), Передерій Іван (1772.17.12. – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Дяк Матвій (? – 1654 – ?), Миколайович Роман (? – 1725 – ?), Печаров Юхим (? – 1739 – ?), Ковтун Василь (? – 1743[549] – 1751 – ?), Губенко Онисим (1756–1776), Коломійцев Андрій (1776 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Рогозенко Василь (? – 1654 – ?), Яцьківський Михайло (? – 1732[550] – ?), Гербен Мартин (? – 1737 – ?), Туровський Михайло (? – 1739 – ?), Яцьківський Михайло (? – 1743[551] – 1751 – ?), Передерій Іван (1761.9.02. – 1772), Терещенко Сільвестр (1773 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Григорович Філон (? – 1654 – ?), Коляда Аврам (? – 1725 – ?), Ковтун Іван (? – 1732[552] – ?), Шарий Ничипір (1736–1737), Ковтун Іван Іванович (? – 1739 – 1747), Губенко Онисим (1747–1756), Терещенко Сільвестр (1771–1773), Дашевський Осип (1773–1779).

БЕРЕЗНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гоневський (Іовенко) Сава (? – 1660 – 1680 – ?), Грибовський Павло Мартинович (1676, нак.), Антонович Василь, Мокрієвич Самійло Карпович (? – 1689.01 – 1690.05. – ?), Мандрика Прокіп (1688, на місці сотника), Забіла Тарас (1694), Іваниненко Яків (1695, нак.), Скоропадський Василь Ілліч (1697 – 1709.02.), Речицький Оникій (1704.10.06.[553], нак.), Бонаткевич (Бушаркевич) Василь (1711–1719), Лисенко Федір Іванович (? – 1723 – 1727.12.), Давидович Іван (1724, нак.), Міхно Артем Михайлович (1725, нак.), Лисенко Андрій (? – 1730. 18.06. – ?), Брежицький Олександр (1730, нак.; 1731.12.01. – 1731), Іван (1737, нак.), Лисенко Андрій Федорович (1731–1747), Міхно Артем Михайлович (1739, нак.), Міхно Семен Михайлович (1737, 1741, нак.), Міхно Андрій (1742, нак.), Сахновський Яким Іванович (1748.15.02. – 1769), Короповський Пантелеймон (1757.08.14 – 09.23, нак.), Сахновський Павло Якимович (1770–1782).

ОТАМАНИ: Поливач Василь (? – 1672.11. – ?), Артюшенко Міхно (? – 1679.6.11. – 1680.03. – ?), Макарович Петро (? – 1694 – ?), Міхно Артем Михайлович (? – 1725.11. – ?), Михайленко Тиміш (? – 1730.18.06. – ?), Міхно Артем Михайлович (? – 1732.22.01. –31.01.[554] – ?), Дунаєвський Григорій Андрійович (1738 – 1741 – ?), Міхно Іван (? – 1750.15.05.[555] – 1752[556] – 1755.7.06.[557] – ?), Коненко Григорій (? – 1756 – ?), Савицький Василь (1759.13.03. – 1767), Рева (1767 – 1768), Мельник Андрій (1767 – 1768 – ?), Кубраковський Леонтій Іванович (1772–1779), Братусь-Британовський Леонтій (1779 – ?), Єрковський Іван (1782 – ?).

ПИСАРІ: Григорович Костянтин (? – 1696.10. – ?), Савицький Семен (? – 1725 –?), Логвинович Гнат (? – 1732[558] – ?), Савицький Семен (? – 1741 – ?), Богдановський, Волевач Андрій (? – 1746 – ?), Тарасевич Дем'ян (? – 1750 – 1752), Савицький Василь (1752[559].2.04. – 1755[560] – 1759), Речицький-Логвинов Василь Михайлович (1766.25.07. – 1782), Єрковський Іван (1782).

ОСАВУЛИ: Андрущенко Степан (? – 1725 – ?), Прокопович Василь (? – 1732[561] – ?), Соляник Іван (? – 1737 – 1750 – ?), Коненко Григорій (? – 1754 – 1756.19.07.[562] – ?), Мельник Андрій (1758–1768), Кубраковський Леонтій Іванович (1768 – 1770), Родяновський Федір (1777 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Михненко Леонтій (? – 1725 – 1732[563] – ?), Артем Іван (? – 1737 – 1741 – ?), Михненко Іван (? – 1746 – ?), Чумак Микола (? – 1750 – ?), Кубраковський Іван (? – 1757 – ?), Кубрановський Леонтій Іванович (1766.4.03. – 1768), Клименко Трохим (1772 – 1779), Литвинов (1779–1781).

ВОЛИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Скоченко Григорій Степанович (? – 1654.01. – ?), Олещенко Василь (? – 1669.01. – ?), Коляда Василь (? – 1672.05. – ?), Богданович Іван (? – 1676 – ?), Лобина Федір (? – 1679 – ?), Олещенко Василь (? – 1679 – ?), Борисенко Василь (? – 1681 – ?), Лобина Федір (? – 1684 – ?), Милорадович Стефан (? – 1691 – ?), Демиденко Петро (? – 1693 – 1697 – ?), Дорошенко Василь Андрійович (? – 1699 – ?), Демиденко Петро (? – 1715 – 1718), Линевич Карпо Петрович (1718 – 1734), Брежинський Олександр (1735.26.01. – 1740), Ничипорович Тихін (1737 – 1738, нак.), Бородавка Гнат (1737, нак.), Максимович Василь Дмитрович (1738.27.04., нак.; 1741 – 1743), Тищенко Тарас (1742, нак.), Журба Роман (1743.10. – 1761), Редька Марко (1745 – 1746, нак.), Журба Іван Романович (1761.9.04. – 1774), Лисенко Василь Васильович (1774.7.07. – 1782).

ОТАМАНИ: Коляда Василь (? – 1684.01. – ?), Гирик Омелян (? – 1724 – ?), Бородавка Яків (? – 1732[564]), Рудченко Лука (1732 – ?), Скалига Петро (? – 1736 – 1737 – ?, ? – 1746 – 1754 – ?), Гавриленко Іван (? – 1743 – 1745 – ?), Колодка (Колодеєв) Іван (1759 – 1764), Аврамович Іван Сидорович (? – 1765 – 1767), Поплавський Федір (1768–1770), Рублянський Пантелеймон (1770 – 1779[565] – ?).

ПИСАРІ: Григорович Василь (? – 1654 – ?), Василь Дмитрійович (? – 1725 – ?), Федорович Василь (? – 1732[566]), Корецький Федір (1732 – 1735 – ?), Федорович Василь (? – 1736 – 1738 – ?), Руднянський Корній (? – 1739 – 1740 – ?), Семенович Григорій (? – 1741 – ?), Йосипович Остап (? – 1742 – 1746 – ?), Григорович Олексій (? – 1746 – 1747 – ?), Ковтуненко Олексій (? – 1745 – ?, ? – 1750 – 1751 – ?), Бойко Михайло (? – 1755 – ?), Ковтун Андрій (? – 1759 – ?), Ковтун Олексій (? – 1763 – ?), Лашнюков Василь (1763 – 1781.8.03.[567] – ?).

ОСАВУЛИ: Литвин Яків (? – 1654 – ?), Бутій Василь (? – 1725 – ?), Давидов Василь (? – 1732[568] – ?), Гузенко Грицько (? – 1738 – ?), Кротов Ничипір (? – 1739 – ?), Дурницький Василь (? – 1740 – 1741 – ?), Маценко Сава (? – 1742 – 1746 – ?), Редька Марко (? – 1747 – 1749 – ?), Бойченко Михайло (? – 1750 – 1751 – ?), Поплавський Федір (? – 1768), Редька Яків (1777 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Будниченко Демид (? – 1654 – ?), Макаренко Петро Іванович (? – 1725 – ?), Демидовський Дмитро Мартинович (? – 1732[569] – 1738 – ?), Жилевський Сидір Васильович (1738 – 1740 – ?), Поплавський Марко (? – 1741 – 1746 – ?), Макаренко Григорій Петрович (? – 1747 – 1768 – ?), Павловський (? – 1773 – ?), Редька Яків (? – 1777).

ГОРОДНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Романович Григорій (? – 1672 – ?), Півень Василь, Півень Йосип (? – 1685.08.[570] – ?), Войцехович Іван Богданович, Герасим, Стахович Андрій (1700 – 1715), Жданович Яків Іванович (1716–1726), Холодович Самійло Васильович (1725, нак.), Дубовик Корнило Гаврилович (1725, нак.), Холодович Самійло Васильович (1727.05. – 1732), Молявка Федір Іванович (1729.3.10. – 1738.22.04. – 1738), Дубовик Корнило Гаврилович (1731, нак.), Євдокименко Тит (1731, нак.), Лемешовський Петро (1734, нак.), Молявка Григорій Федорович (1738–1745), Пирятинський Іван (1746 – 1755 – ?), Красовський Іван Дмитрович, Серафимович Леонтій (1739, 1751, нак.), Дубовик Корнилій Гаврилович, Дубовик Григорій Корнійович (1759 – 1770), Харченко Ничипір (1771–1782).

ОТАМАНИ: Карнаух Степан (? – 1719 – ?), Євдокименко Тит (? – 1722[571] – 1723 – ?), Ластовка Леонтій (? – 1725 – ?), Шуляк Хома (? – 1729[572] – ?), Лемешовський Петро (? – 1731 – ?), Серефимович Леонтій (? – 1732[573] – ?), Євдокименко Тит (? – 1731 – ?), Серафимович Леонтій (? – 1739 – ?), Карнаух Петро (? – 1743 – ?), Добрицький Іван (раніше 1756[574]), Ярошевич Іван (? – 1752 – 1755[575] – 1756[576] – ?), Сукнецький Дмитро (? – 1767 – ?), Курка Василь (1771 – 1773 – ?), Лаворка Федір (1777–1780), Котляревський Сава (1780 – ?).

ПИСАРІ: Страсевич Григорій (? – 1725 – ?), Іванович Кіндрат (? – 1732[577] – ?), Драчевський Леонтій (? – 1739 – 1745), Олексієвський Іван (1746 – ?), Сукнецький Дмитро (? – 1755 – ?), Лаворка Федір (1771–1777), Дизеєв Сазон (1777 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Нога Костя (? – 1725 – ?), Голушко Іван (? – 1732[578] – ?), Бояринов Денис (? – 1737 – ?), Григорович Герман (? – 1739 – ?), Кожем'яченко Мирон (? – 1743 – 1746[579] – ?), Костюченко Максим (? – 1755[580] – ?), Нехаєвський Іван (? – 1767 – ?), Кисіль Тиміш (1769–1777).

ХОРУНЖІ: Дубовик Корній (? – 1725 – 1732[581] – ?), Дубовик Григорій (? – 1728[582] – ?), Нодецький Костя (? – 1737 – ?), Черевач Павло (? – 1739 – 1746.05. – ?), Колодкевич Микита (? – 1755[583] – ?), Харченко Ничипір (1762–1770), Лопутко Іван (1770–1777), Харченко Дмитро Іванович (1770–1779), Гиринець Василь (1779 – ?).

РОЇСЬКА (ОСНЯКІВСЬКА, СИБЕРЕЗЬКА).

СОТНИКИ: Рашенко Хома (? – 1659.02.[584] – 1660.03.[585] – ?), Свяцький Філон Гапонович (? – 1669 – 1672 – ?), Рашевський Іван (? – 1676 – 1678), Грембецький Микола Григорович (? – 1679. 16.07. – 1680.11.03. – ?), Шихуцький Степан (? – 1680.03. – ?), Грембецький Микола Григорович (? – 1687 – 1690), Рашевський (Малик) Іван (1690 – ?), Грембецький Микола Григорович (? – 1692), Рашевський (Малик) Іван (1692 – ?), Гламозда, Стефанович Петро (? – 1699.04. – 1715.01. – ?), Бакуринський Яків Юрійович (1716.13.09. – 1738), Шихуцький Микола Степанович (1727.10., 1733.10. – 12., нак.), Шихуцький Яків Миколайович (1736.11. – 1738.11., нак.), Бакуринський Леонтій Якович (1738.13.04. – 1760.04), Бакуринський Степан Тимофійович (1741, 1747, нак.), Бакуринський Яків Юрійович (1742), Деваєв Артем Федосов (1732, 1733.26.09., 1737[586], 1738, 1739, нак.), Круп'янський Яків Олексійович (1760–1771), Красовський Петро (1777.31.10. – 1782), Нехаєвський Іван (1771 – 1783).

ОТАМАНИ: Коробка Лаврін (? – 1694.08. – ?), Вінський Хома (? – 1703.7.06.[587] – ?), Девоєв Артем Федосов (? – 1732[588] – ?), (1739, нак.), Петро (? – 1743[589] – ?), Філіповський Юхим (? – 1743 – 1753.19.09.[590] – ?), Долинський Герасим (? – 1756.30.06. – ?), Рашко Василь Єлисейович (1761.15.02.[591] – 1768), Росовський Степан (1768–1773), Фасовець Степан (? – 1774.17.05.), Шихуцький Іван Степанович (1774.17.05. – 1779 – ?), Шихуцький Самійло Іванович (1781 – ?).

ПИСАРІ: Деренковський Михайло (? – 1725 – ?), Деваєв Яків Федосович(? – 1732 – ?), Никифоров Іван (? – 1735 – 1738.16.05. – ?), Деваєв Яків Федосович (? – 1739 – 1741.8.07. – ?), Никифоров Іван (? – 1742.16.05. – ?), Філіповський Стефан (? – 1743[592] – ?), Никифоров Іван (? – 1745.15.05. – 1746 – ?), Філіповський Юхим (? – 1746 – ?), Никифоров Іван (? – 1747.14.05. – 1749), Іванов Онисим (1749 – 1754.23.05. – ?), Доморка Михайло (? – 1755 –1758.15.05. – ?), Доморка Іван Михайлович (1758 – ?), Маслаковець Мартин (1760.27.10. – 1777[593]), Зубок Іван (1777–1779), Маслаковець Федір (1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Шовкун Юрко (? – 1724 – ?), Соколовський Михайло (? – 1723 – 1725 – ?), Іван (? – 1737 – ?), Барабаш Федір (? – 1738.19.04. – 16.05. – ?), Красновський Яків (? – 1739 – 1741 – ?), Барабаш Федір (? – 1742.16.05. – 1750 – ?), Коробка Самійло (? – 1755 – ?), Шихуцький Яким Пархомович (? – 1759.01. – ?), Нехаєвський Іван (1761 – 1770), Терехно Степан (1768 – 1777), Шихуцький Парфен Мойсейович (1781.26.05.),.

ХОРУНЖІ: Шихуцький Тиміш Семенович (? – 1725), Шихуцький Степан Тимішович (1725–1732[594]), Шихуцький Семен Степанович (1732 – 1734.23.03. – ?), Шихуцький Степан Тимішович (? – 1734.13.06. – 1765), Маслаковець Федір (1765.9.06. – 1769), Нехаєвський Лев Іванович (1769 – 1774), Карпенко Василь (? – 1780.1.02. – ?).

СЕДНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Григор Ничипір (? – 1658.09.[595] – 1659.10.06[596] – ?, сотник; 1659 – полковник седнівський – ?), Півень (? – 1665 – 1666 – ?), Петличний Михайло Савенко (? – 1669.15.02.[597] – ?), Голомбецький Ян (? – 1671.16.04.[598] – ?), Петличний Михайло Савенко (1671.04. –1673.03 – ?), Давидович Кирило (1673), Политка (Василь ?) (бл.1674), Пекур Григорій (? – 1676 – ?), Полетика Іван (? – 1677 – ?), Паришковський Казимир (? – 1678), Павлович Адам (1681, 1688, нак.), Войцехович Богдан (? – 1680 – ?), Опанас (? – 1683 – ?), Давидович Рафаель Кирилович (? – 1688 – ?), Стахович Андрій (? – 1691.04. – 1695.12. – ?), Бутович Степан Іванович (? – 1697 – 1698 – ?), Стахович Андрій (? – 1699), Фридрикевич Криштоф Самійлович (1699 – 1700), Домонтович Федір Павлович (? – 1705.05. – ?), Войцехович Петро Богданович

(? – 1717 – 1723.20.02.[599]), Милютинович Дмитро (1723 – 1726), Кошак Василь (1723.01., нак. у терекському поході.), Княжиковський-Базилевич Федір (1723, нак.), Степанович Василь (1726.04. – 06., нак.[600]), Мокрієвич Іван (1726, 1730, нак.), Римша Іван (1727.21.12. – 1760), Воєнов Іван (1734, нак.), Давиденко Григорій (1743, нак.), Римша Федір Іванович (1760–1773), Дубовик Федір (1773–1782).

ОТАМАНИ: Півень Осип (? – 1689 – ?), Стефанович Федір (? – 1691 – 1694.1.07. – ?), Тимішович Омелян (? – 1695.10. – 1697 – ?), Баран Стефан (? – 1703 – ?), Борецький Федір (? – 1716 – 1719[601] – 1728.13.03.[602] – ?), Давиденко Григорій (? – 1732[603] – 1755 – ?), Якименко Карпо (1770 – 1779[604] – ?).

ПИСАРІ: Знайко Роман (? – ран. 1694), Данилевич (? – 1725 – ?), Тарнопольский Діонісій (? – 1732[605] – ?), Долбинський Павло (? – 1739 – 1746 – ?), Вільневський Семен (1752 – ?), Колодкевич Роман Карпович (1762.12.11. – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Нуско Семен (? – 1725 – ?), Омелянович Роман (1-й; ? – 1732[606] – ?), Бублій Стефан (2-й; ? – 1732[607] – ?), Богданенко Степан (? – 1737 – ?), Пекур Федір (? – 1739 – ?), Богданенко Степан (? – 1746 – ?), Петров Матвій (? – 1755 – ?), Вільневський Семен (1763 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Давидович Іван (? – 1715.1.02. – ран. 1725.18.01.[608]), Іванов Іван (? – 1725 – 1732[609] – ?), Петличний Федір (? – 1737 – 1746 – ?), Марченко Леонтій (? – 1755 – ?), Вільневський Семен (? – 1763), Якименко Карпо (1765–1770), Чернеський Яків (? – 1779 – ?).

ЛЮБЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Рубанка (? – 1651 – ?), Герасим (1656.08., нак.), Унучко-Посудевський Сава Кононович (? – 1656.12.[610] – 1657.22.10.[611] – ?), Водовозенко Петро (1656.18.12.[612] – ?, нак.), Михайлович Михайло (1656, нак.), Гуштин Гнат (? – 1658.06.[613] –), Кгрищенко Хилько (1659.07.[614], нак.), Ращенко Хома (? – 1659[615] – ?), Гуштин Гнат (? – 1660.03.[616] – ?), Посудевський Сава Кононович (? – 1660 – ?), Васильович Гаврило (? – 1661.04. – ?), Мокрієвич Іван (? – 1668 – ?), Посудевський Сава Кононович (? – 1669 – ?), Войцехович Стефан (? – 1671.06. – 08. – ?), Іванович Григорій (? – ?), Решутько-Пригара Іван Матвійович (? – 1673 – 1681.19.06. – ?), Устимович Василь (1681–1687), Орловський Прокіп Никодимович (1687, нак.), Олександрович Юрій (1687 – 1688.11.04.[617] – ?), Дуброва Мина Михайлович (1688.11.04.[618], нак.), Мокрієвич Іван (1688 – ?), Ворошило Павло Петрович (1688[619] – 1689), Юркевич Тиміш (1689, нак.), Устимович Василь (? – 1689.05.[620] – 1690), Мокрієвич Іоаникій Карпович (1690 – 1693 – ?), Дуброва Мина Михайлович (? – 1691 – ?, нак.), Устимович Василь (1693, нак.), Юркевич Тиміш (? – 1695 – 1697 – ?), Пиріг Йосип (? – 1697 – ?), Шепеленко Фрол (? – 1697 – ?), Полонецький Василь (1698), Ворошило Павло Петрович (? – 1698.01.[621] – ?), Устимович Василь (? – 1698.05. – ?), Худолій Кирило Гапонович (1695, нак.), Ворошило Павло Петрович (? – 1699.02. – ?), Устимович Василь (? – 1699.24.09. – ?), Ворошило Павло Петрович (? – 1700.29.11.[622] – ?), Васильович Семен (1699, нак.), Юркевич Тиміш (1701, 1702.31.08.[623], нак.), Полонецький Василь (1701.06. – 1702[624] – ?), Васильович Семен (1703, нак.), Устимович Василь (1704), Силич Василь (? – 1706 – ?), Полонецький Василь (? – 1707[625] – 1708.04 – ?), Савич Іван (? – 1709.05.[626] – 1725), Полонецький Василь (1726 – 1727), Савич Іван (1727–1733), Савич Костянтин Іванович (1733–1735, нак.), Савич Іван Іванович (1735.28.03. – 1747), Костянтинович Тихін (1734, 1735, 1737, 1739, 1740, 1742, нак.), Посудевський Сава (? – 1740 – ?, ? – 1747 – ?, нак.), Савич Василь Іванович (1747.1.06. – 1759), Величковський Сава (1750.03.), Зарецький (1759–1760), Савич Василь Іванович (1760–1763), Посудевський Іван Федорович (1763–1773), Ренчинський Семен Якович (1773 – ?), Корицький Матвій (1779–1782), Сипига Василь Іванович (1782).

ОТАМАНИ: Герасим (? – 1656.08. – ?), Єлоцький Петро (? – 1671.06. – 08. – ?), Федорович Лазар (? – 1673.06. – 1675.11.06.[627] – ?), Дуброва Мина Михайлович (? – 1677.04. – ?), Федорович Лазар (? – 1681.04. – 1684.08.[628] – 1684.12.[629] – ?), Івашковський (1685), Дуброва Мина Михайлович (? – 1685.22.11. – ?), Федорович Лазар (? – 1687.11. – ?), Бурдюк (Дудук) Гришко (1687 – 1688.06. – ?), Васильович Семен (1688 – 1689), Орловський Ничипір (1689.05.[630] – 1690.24.10. – ?), Юркевич Тиміш (? – 1691.28.09. – ?), Худолій Кирило Гапонович (? – 1695.05. – 11. – ?), Терещенко Петро (1697 – 1698), Васильович Семен (1698.01.[631]), Юркевич Тиміш (1698[632]), Пиріг Йосип (1699), Шепеленко Фрол (1699), Юркевич Тиміш (1699), Васильович Семен (? – 1699.05. – 12. – ?), Юркевич Тиміш (? – 1700.29.11.[633] – ?), Терещенко

Петро (? – 1701.08. – ?), Юркевич Тиміш (? – 1702.01. – 1702.31.08.[634] – 1703.5.05.[635] – ?), Терещенко Петро (? – 1704.07. [636] – ?), Васильович Семен (? – 1703 – 1705.07. – ?), Мілкович Кирило (1707[637]), Теременко Павло (1708), Шумейко Григорій (? – 1710.28.06.[638] – 1725.12. – ?), Пушка Петро (1729, 1732[639], 1735, 1739, 1740, 1742, 1743, 1745.22.03.[640], 10.10., 1746, 1747, 1750[641], 1767), Голубовський Ничипір (1743), Федорович (1743), Красковський Федор (1746), Красковський Павло (сер. XVIII ст.), Савич (? – 1765 – ?), Красиловець Лука Тихонович (1766.25.04. – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Дробний Богдан Корнійович (1656.12.;1676), Худолій Кирило Гапонович (? – 1683.06. – 1688.06. – ?), Здурський Іван (? – 1699 – ?), Красковський Іван (міський ? – 1700[642] – 1702[643] – ?), 1725 р. – «писаря сотенного не определено, Григорій (1731[644]), Здурський Іван (? – 1739 – 1746), Щербина Семен (1746.03. – 1747[645] – ?), Володковський Григорій (? – 1750[646] – ?), Чернявський Григорій (? – 1754.1.03.[647] – 1757[648] – 1760[649]), Красиловець Лука Тихонович (1760[650] – 1766), Каменецький-Скачковський Данило (1766.21.04. – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Герасименко Яким (? – 1725 – ?), Іванович Яким (? – 1732[651] – ?), Красковський Григорій (? – 1737 – ?), Максименко Григорій (? – 1739 – ?), Сокоцький Йова Мартинович (? – 1745.22.03.[652] – 1749), Заліський Денис (1750[653]), Порохня Тимофій (1750[654]), Красковський Павло (? – 1762), Красковський Павло Григорович (1762 – 1772), Ємченко (Єнченко) Герасим (1775 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Тарасович Микола (? – 1697 – ?), Губар Карпо Опанасович (? – 1725 – ?), Губар Яків (? – 1725.12. – ?), Кулаковський Іван (? – 1732[655] – ?), Губар Данило (? – 1737), Кулаковський Іван (? – 1739), Юскович-Красковський Федір Іванович (1739 – 1742 – 1745[656] – 1750[657] – 1759.11.12), Тупиця Іван (? – 1760.26.07.[658] – ?), Ємченко (Єнченко) Герасим (1770–1775), Савич Семен Іванович (1775 – 1779 – ?), Красиловець Лука Тихонович (1781).

ВИБЕЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Даніель (? – 1656[659] – ?), Шуба Степан Васильович (? – 1658[660] – 1661[661] – ?), Дунін-Борковський Василь Касперович (? – 1668 – 20 квітня 1669[662] – ?), Близниченко Яків (? – 1672 – ?), Шуба Семен Степанович (? – 1676 – ?), Щурай Терешко (? – 1678.12.11. – ?), Лобко Юхим Григорович (? – 1679.16.07. – 1682 – ?), Тупицький Тимофій, Лобко Єфрем Юхимович (? – 1694 – ?), Устимович Василь (? – 1701 – ?), Томара Василь Іванович (? – 1703 – 1716 – ?), Михайловський Іван Михайлович (? – 1721 – 1722[663] – ?), Тризна Микола Іванович (1724.03., універсал 1728.27.01. – 1748.30.06), Новик Федір (1725, нак.), Губар Стефан (1724, 1736, нак.), Прищепа Роман (1737, нак.[664]), Сербин Максим (1741 – 1743[665], нак.), Тризна Андрій Миколайович (1748.30.06. – 1769.6.10.), Тризна Петро Андрійович (1771.10.04. – 1782[666].29.06.).

ОТАМАНИ: Титович Тиміш (? – 1667 – ?), Паляниця Василь (? – 1724.10.12.[667] – ?), Прищепа Петро (? – 1739 – ?), Титович Тиміш Йосипович (1759.20.04.[668] – 1766 – ?), Стишевський Василь (1773.15.03. – 1779 – ?).

ПИСАРІ: 1725 р. писаря не було. Денисович Стефан (? – 1739.15.04.[669] – 1741 – ?), Стишевський Іван (? – 1743), Афанасійович Семен (1743[670] – 1746 – ?), Кудинович Семен (? – 1751 – ?), Стишевський Василь (1753–1773), Станкевич Олексій (1773.15.03. – 1779[671] – 1781 – ?), Ясновський Семен Григорович.

ОСАВУЛИ: Микитович Максим (? – 1739.15.04.[672] – ?), Сачавець Іван (? – 1743[673] – 1746 – ?), Новик Матвій (? – 1751 – ?), Борисенко Микита Тарасович (1768 – 1780).

ХОРУНЖІ: Новик Федір (? – 1725 – ?), Хоменко Федір (? – 1739.15.04.[674] – 1741 – ?), Борисенко Тарас Денисович (? – 1743), Паляниця Павло (1743[675] – 1746 – ?), Юрченко Микола (? – 1751 – 1755[676] – ?), Дяченко Андрій (1771[677] – 1779 – ?).

БІЛОУСІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Товстоліс Павло Овсійович (? – 1669 – 1681.09. – ?), Ярошевицький Іван Федорович, Затиркевич Юрій Васильович (? – 1685 – 1690 – ?), Товстоліс Андрій Павлович (? – 1694 – ?), Донець-Стефанович Клим (? – 1696.03. – 1699.6.06. – ?), Красовський Михайло (бл. 1700), Донець-Стефанович Клим (? – 1710.10.06. – ?), Корсаков Василь Степанович (1713, 1723, нак.), Єрещенко Тиміш (1724.12, нак.), Товстоліс Олефір (? – 1725 – ?), Богун Кирило (1723.10., нак.), Товстоліс Іван Андрійович (1725, за

сотника), Корсак Василь Степанович (1726 – 1734 – ?), Товстоліс Андрій (1732, нак.), Булавка Іван (? – 1737 – 1738.22.04. – 1738), Маленський Дем'ян (1738–1750), (1751, вакансія; править Іван Ярошевич), Дубовик Григорій (1752 – 1759), Дзвонкевич Георгій Васильович (1759.7.01[678] – 1767), Товстоліс Семен (1767, нак.), Корсун Василь, Красовський Василь Дмитрович (1773–1782).

ОТАМАНИ: Охріменко Лука (? – 1724 – 1732[679] – ?), Пясецький Федір Гаврилович (1763 – 1774), Фасовець Степан (1774.17.05. – ?), Шихуцький Яків (1775 – 1779 – ?).

ПИСАРІ: 1725 р. писаря не було. Ріпницький Іван (? – 1732[680] – ?), Сенчук Петро (? – 1733 – ?), Кольницький (? – 1741 – ?), Щербина Семен (? – 1746), Пясецький Федір Гаврилович (1747.03. – 1763), Шрамковський Іван (1766 – ?), Отрощенко Михайло (1773.21.02. – 1773 – ?), Мякотін Андрій (1778 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Степанович Іван (? – 1723 – 1725 – ?), Мамотенко Сава (? – 1732[681] – ?), Лещенко Іван (? – 1737 – ?), Фесько (? – 1741 – ?), Приступа-Присталовський Олексій (? – 1746 – ?), Охрименко Ничипір (1746–1766), Красовський Павло (1766–1772), Красовський Василь Дмитрович (1768–1771), Росовський Ничипір (1772 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Товстоліс Іван Андрійович (? – 1725 – ?), Стефанів Петро (? – 1732[682] – ?), Собчук Петро (? – 1737 – ?), Розсоха Максим (? – 1741 – ?), Гломозда Іван (? – 1743 – ?), Розсоха Максим (? – 1746 – ?), Приступа-Присталовський Олексій (? – 1747 – ?), Кундан Микита (1766 – ?), Козаков Онисим (1772 – 1779 – ?), Розсоха (? – 1781 – ?).

МЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дорошенко Онисим Максимович (? – 1649 – 1651.9.05. – ?), Перегуда (1651, нак.), Данилович Степан (? – 1654 – ?), Сахновський Василь (? – 1662 – ?), Патюйченко Карпо (? – 1663.06. – ?), Пилипенко Михайло (? – 1669.04. – ?), Лисенко Іван Якович (? – 1669.04. – ?), Дорошенко Федір Ониськович (? – 1671 – ?), Корсун Роман (? – 1672.02. – ?), Левченко Тарас (? – 1672.03.), Дорошенко Федір Ониськович (1672.03. – 1679.16.07. – ?), Гуринович[683] Габриєль, Леонтійович Іван (? – 1681.08. – ?), Крупинський Овсій (? – 1683.03. – ?), Павловський Павло (? – 1783.07. – ?), Курський (Курка, Курочка) Іван Леонтійович (? – 1685.09. – 1696.02. – ?), Стефанович Федір (1693. 05., нак.), Сахновський Гнат Васильович (? – 1700.01. – 1719.01. – 1722[684] – ?), Гуринович Кузьма (1700, нак.), Сахновський Іван Гнатович (? – 1723 – 1739.30.01.), Богдановський (1735.02., нак.), Самойленко Кирило (1737, нак.), Сахновський Яким Іванович (1739 – 1742), Дейнека Костя (1741, нак.), Кузьминський Григорій Сидорович (1742[685].14.12. – 1753), Сахновський Павло Петрович (1753.07. – 1770), Селиванович Костянтин (1770–1782).

ОТАМАНИ: Сахновський Василь (? – 1677.16.12.[686] – ?), Стефанович Федір (? – 1696 – ?), Курський Григорій Іванович (? – 1700.12. – 1702 – ?), Павлович Захар (? – 1725 – 1728[687] – 1732[688] – ?), Павлович Василь (? – 1739 – ?), Оникійович Кирило (? – 1743[689] – 1752[690] – ?), Павловський Василь (? – 1753), Климович Іван (1754 – ?), Омелета Яків (1772 – 1779[691] – ?).

ПИСАРІ: Мартинович Семен (? – 1654 – ?), Богданенко Іван (? – 1663 – ?), Ісаєвич Ничипір (? – 1725 – 1726 – ?), Богдановський Михайло (? – 1732[692] – 1743[693] – 1746 – ?), Тимченко Григорій (? – 1752[694] – ?), Романовський Гнат (1760.9.03. – 1778), Омелюта Данило Якович (1778–1782).

ОСАВУЛИ: Найденовський Богдан (? – 1654 – ?), Войченко Хома (? – 1725 – ?), Самійленко Кирило (? – 1732[695] – ?), Дейнека Костянтин (? – 1739 – 1746 – ?), Корнієвський Прокіп (1769–1772), Якименко Василь (1773 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Богданов Прокіп (? – 1654 – ?), Якимович Іван (? – 1678 – ?), Войтенко Федір (? – 1732[696] – ?), Омелюта Євстафій (? – 1739 – ?), Омелета Юхим (? – 1743 – 1746 – ?), Омелета (? – 1768), Корнієвський Прокіп (1768–1769), Падалка Трохим (1773 – 1779 – ?).

ПОНОРНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Коваленко Данило Степанович (? – 1654.01. – ?), Ходко Матвій (? – 1657 – ?), Лихаренко (? – 1660.03.[697] – ?), Шабалтасний, Ковтуненко Федір (? – 1669.02. – 1672.06. – ?), Свириденко Василь (? – 1674.11. – 1678), Ковтуненко Федір (1678 – ?), Костомаха Андрій Нестерович (? – 1682 – 1685 – ?), (Савицький) Ничипір Савич (? – 1691.12.[698] – 1723), Савицький (Савенко) Тихін Ничипорович (1723.11.01.

– 1737), Савицький Костянтин Тихонович (1737 – 1738), Савицький (Савенко) Федір Ничипорович (1723, нак.), Максимович Василь Дмитрович (1738 – 1741), Брежинський Олександр (1741–1761), Савич-Рудницький Василь Григорович (1743, нак.), Брежинський Богдан Олександрович (1761.28.09. – 1772), Брежинський Петро Олександрович (1772.31.12. – 1781.1.12.).

ОТАМАНИ: Писаренко Давид (? – 1732[699] – ?), Самійло (? – 1751 – ?), Холодовський Павлѣ (? – 1766 – ?), Оболонський Федір (1772 – 1775), Ходот Семен (1775 – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Миколайович Михайло (? – 1725 – 1732[700] – ?), Романович Яків (? – 1739 – 1746 – ?), Петровський Григорій (? – 1751 – ?), Рудницький (? – 1765 – ?), Осадчий Стефан (1771.19.09. – 1775), Хоменко Григорій (1775 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Кирилович Прокіп (? – 1725 – ?), Дем'янович Яків (? – 1732 – ?), Китян Іван (? – 1737 – ?), Жадков Кирило (? – 1739 – 1743 – ?), Савицький Григорій Тихонович (? – 1751 – ?), Рудницький, Бобрин Кирило (? – 1746 – ?), Коструб Степан (1772 – 1779), Холопцев Хома (1779[701] – 1780[702] – ?).

ХОРУНЖІ: Савченко Овдій (? – 1678 – ?), Кафтановський Дем'ян (? – 1706 – ?), Огієнко Роман (? – 1725 – ?), Прищепенко (Прищ) Прокіп (? – 1732[703] – ?), Жуков Кирило (? – 1737 – ?), Прищ Прокіп (? – 1739 – ?), Заліський Аврам, Кузьминський Федір (? – 1751 – ?), Дем'янович Давид (? – 1743 – 1746 – ?), Ширай Костянтин (1775 – 1779 – ?).

СИНЯВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дашевич (Дашевський) Овсій (? – 1654 – ?), Юненко Степан Тарасович (? – 1654 – ?), Борзненський Тихін (бл. 1660), Борзненський Андрій Тихонович, Рубан Ілляш Аврамович (? – 1661.12. – 1662 – ?), Марченко Василь (? – 1669 – 1686.08. – ?), Стефанович Яків (раніше 1690), Княгницький Іван Прокопович (? – 1690 – ?), Грущенко Василь (? – 1691.22.07. – ?), Міщенко Василь Михайлович (? – 1694.05. – 1696.01. – ?), Долматович Федір Стефанович (? – 1700.01. – 1704 – ?), Устинович Тихін (? – 1711.03. – ?), Свідерський Яким (раніше 1723), Свириденко Василь (раніше 1723), Полянський Андрій Олександрович (1723.8.02. – 1753.3.03.), Татарин Павло (1733.02., нак.), Бородуха Максим Федорович (1743, нак.), Петрункевич Петро Петрович (1743–1744, нак.), Петрункевич Степан Опанасович (1753.12.03. – 1774.7.07.), Жуковський Максим (1773–1782).

ОТАМАНИ: Татарин Павло (? – 1725), Троян Омелян (1725 – ?), Татарин Павло (? – 1732[704] – ?), Бородуха Максим (? – 1743 – ?), Каменецький Федір Васильович (1763 – 1779[705] – ?).

ПИСАРІ: Гаврилович Андрій (? – 1654 – ?), Струтинський Данило (? – 1727[706] – 1731.9.04.[707] – ?), Тиховський Антін (? – 1732[708] – 1739 – 1746 – ?), Дроздовський Омелян (1762.20.12. – 1782[709]).

ОСАВУЛИ: Рубаник Іван (? – 1654 – ?), Кобилянов Михайло (? – 1732[710] – ?), Кобилянов Яків (? – 1737 – 1746 – ?), Шульгин Олексій Данилович (1768 – 1770), Матис Іван (1777 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Мелентійович Ничипір (? – 1654 – ?), Киценко Федір (? – 1725 – ?), Бориченко Опанас (? – 1732[711] – 1737 – 1739 – 1746 – ?), Шульгин Данило Самійлович, Шульгин Олексій Данилович (1762–1768), Борисов Іван, Демидів Павло (1777 – 1779 – ?).

СТОЛЬНЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Марченко Пилип (? – 1669 – 1680 – ?), Басличенко Григорій (? – 1688 – ?), Романович Сава (? – 1696 – ?), Марченко Пилип (? – 1697 – 1698.06.), Гаврилович Юсухно (1698 – ?), Семенович Юхим (? – 1705 – ?), Бобир Роман (? – 1707 – ?), Селецький Осип Семенович (? – 1709.31.03. – 1726), Бобир Іван Данилович (1728.21.10. – 1754), Стефан Михайлович (1741, нак.), Купчинський Тиміш (1741, нак.), Бобир Роман Іванович (1754.2.04. – 1769.13.12.), Бобир Іван Романович (1770.30.04. – 1779.23.01.), Городиський Іван Васильович (1780[712] – 1782[713]).

ОТАМАНИ: Клименко Герасим (? – 1666[714] – ?), Губрій Іван (? – 1725 – ?), Черево Василь (? – 1732[715] – ?), Лагубський Сава (? – 1750.15.08.[716] – ?), Пестюк Микита, Городиський Іван Васильович (1772.26.02. – 1780).

ПИСАРІ: Загальський Іван (? – 1725 – 1732[717] – ?), Семенович Павло (1730–1763), Городиський Іван Васильович (1763–1772), Головня Михайло (1772 – 1779 – ?), Страховський Дмитро (1783).

ОСАВУЛИ: Маценко Семен (? – 1725 – ?), Корінь Василь (1-й; ? – 1732[718] – ?), Грицманенко Кирило (2-й; ? – 1732[719] – ?), Левтас Стефан (? – 1737 – 1739 – ?), Верех Григорій (? – 1738 – ?), Половець Іван (? – 1741 – ?), Гутор Максим (? – 1743[720] – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Одереєнко Іван (? – 1725 – ?), Бурій Захар (? – 1732[721] – ?), Губрій Василь (? – 1737 – ?), Іван (? – 1738 – ?), Севський Клим (? – 1739 – 1746 – ?), Охрименко Олексій (1772 – 1779 – ?).

СЛАБИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Домонтович Іван Михайлович (? – 1659.08.[722] – 10.[723] – ?), Іванович Агей (? – 1669.02. – ?), Утвенко Іван Пархомович (? – 1672.05. – 1677.17.02.[724] – ?), Іванович Агей (1677 – ?), Тризна Іван Хомич (? – 1687 – 1701 – ?), Гуневич Михайло (? – 1710.06. – 1711.05. – ?), Філоненко Семен Михайлович (1713–1735), Тризна Микола Іванович (1725, нак.), Філоненко Стефан Михайлович (1735–1741), Яків Іванович (1727, нак.), Купчинський Тиміш (1741–1742, нак.), Стефан Михайлович (1741, нак.), Купчинський Тиміш (1742–1743[725]), Левандовський Самійло Михайлович (1743.29.06. – 1760.04. – ?), Будлянський Трохим Йосипович (1760.18.08. – 1771), Тризна Петро Андрійович (1771–1782).

ОТАМАНИ: Звожчик Яким (? – 1732[726] – ?), Левененко Григорій (? – 1755 – ?), Миткевич Яким (1763.15.02. – 1773 – ?).

ПИСАРІ: 1725 р. писаря не було. Петличний Іван (? – 1739[727] – 1743[728] – ?), Малафєєв Борис (1754, за писаря), Чернявський Григорій (? – 1755 – ?), Савицький Євдоким, Данилович Осип (1759 – 1776), Поздняков Трохим (1776 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Мянчук Сидір (? – 1725 – ?), Ланкіов Пімен (? – 1732[729] – ?), Варех Григорій (? – 1737 – ?), Варех Кузьма (? – 1739[730] – 1743[731] – ?), Дундарь Василь (? – 1755 – ?).

ХОРУНЖІ: Філоненко Семен Михайлович (? – 1704 – ?), Ланкович Герасим (? – 1723 – 1724.12.[732] – 1725 – ?), Паливода Іван (? – 1732[733] – 1743[734] – ?), Євдаченко Кузьма (? – 1755 – ?).

СОСНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Жураківський Михайло (? – 1649 – ?), Красовський Іван (? – 1651.10. – ?), Філонович Сава (? – 1654.01. – ?), Голяненко Дем'ян (? – 1656[735] – ?), Омельяненко Василь (? – 1657.11.12.[736] – 1660.05. – 1662.13.04. – ?), Павленко Семен (? – 1662.09. – ?), Скидан Яків (? – 1663.07. – ?, полковник наказний сосницький), Холод Федір (? – 1668 – ?, полковник наказний сосницький), Тишина Андрій (? – 1669.02. – ?), Литовченко Микита Ничипорович (? – 1670.08. – 1672), Беличенко Федір (1672), Зорченко Степан Тимішович (? – 1672.05. – 1676.05. – ?), Дорошенко Андрій Дорофійович (? – 1677 – ?), Крачевський Павло (? – 1677.28.12. – 1679[737] – 1685 – ?), Литовченко Микита Ничипорович (1684.01. – 1684.09. нак.), Дорошенко Андрій Дорофійович (? – 1689 – 1692), Дорошенко Іван Андрійович (1692 – 1694 – ?), Омеляненко Семен Васильович (? – 1696.12. – ?), Дорошенко Іван Андрійович (? – 1699 – ?) Башкирець Остап Степанович (? – 1701[738].28.08. – ?), Дорошенко Іван Андрійович (? – 1704), Сангурський Павло Омелянович (1704 – 1706 – ?), Поволоцький-Івасенко Василь Іванович (1707.02., нак.), Дорошенко Василь Андрійович (? – 1707.08. – ?), Сангурський Павло Омелянович (1707 – 1709), Омельяненко Семен Васильович (? – 1710 – ?), Сангурський Павло Омелянович (? – 1711 – ?), Башкирець Остап Стефанович (? – 1712 – ?), Каневський-Оболенський Василь Іванович (? – 1713 – 1718), Дорошенко Василь Андрійович (? – 1718.08. – ?) Каневський-Оболенський Василь Іванович (? – 1719.07. – ?), Сангурський Павло Омелянович (1719 – 1721 – ?), Дорошенко Василь Андрійович (? – 1723.02.), Сангурський Павло Омелянович (1723.02. – 1727.06. – ?, у 1723 – 1724 рр. – наказний чернігівський полковник в Астраханському низовому поході, ? – 1728.10. – 1734.05. – ?), Запорожченко Остап Петрович (1717, 1722, 1724, нак.), Гаврилович Кирило (1723, нак.), Петрункевич Опанас (1724, нак.), Ломиковський Павло Іванович (б.т., тримав сотенне правління ? – 1735.06. – 1737), Омельяненко Леонтій (1737, нак.), Полетановський Павло (1738 – 1750), Поручко Григорій (1738, нак.), Можчуров Іван (1739, нак.), Поволоцький-Івасенко Левко Іванович (1741, нак.), Ярошевич Іван (1747 – 1749, нак.), Йосип Гаврилович (значковий товариш, правив 1751.04.), Шафонський (Шатило) Филимон Йосипович (1751.22.07. – 1754), Лисянський Іван (1753–1760), Шафонський (Шатило) Филимон Йосипович (1760–1765), Дорошенко Василь (значковий товариш, 1763, 1764 нак.), Петровський Григорій (значковий товариш, правив 1764),

Тихонович Павло (1765.05, за сотника), Шишка Йосип (1765.12. – 1668), Станіславський Омелян (1768–1771), Лисянський Петро Іванович (1771.03 – 1779).

ОТАМАНИ: Свириденко Тиміш (? – 1663.07. – ?), Бельченко Федір (? – 1670 – 1672.03. – ?), Кириєнко Максим, Дмитро Остапович (? – 1677.28.12. – ?), Ляшко Іван (? – 1678 – ?), Тишина Андрій (? – 1679.12.01.[739] – 1680.14.06. – ?), Гладушенко Роман (? – 1684.04. – 1685.03. – ?), Парфенович Опанас (? – 1691.07. – ?), Крестянович Опанас (? – 1692.10. – ?), Денисович Омелян (? – 1696 – 1697.01. – ?), Огонь Павло (? – 1698 – ?), Рожановський Стефан (? – 1701.28.08.[740] – ?), Іващенко Дорош (? – 1705.01. – ?), Стрижевський Опанас (? – 1707.02.), Омелянович Семен Васильович (1707.02. – 1708 – ?), Дубовик Сава (? – 1707.12. – 1710.08. – ?), Стефан Романович (1712, 1718), Стрижевський Опанас (? – 1714 – ?), Запорожченко Остап (1717, нак.), Івасенко Василь Іванович (? – 1724.12. – 1725 – ?), Омеляненко Леонтій (? – 1727.02. – ?), Башкирець Остап Стефанович (1728), Запорожець Остап (1728 – 1729.10.), Хоменко Федір (1730 – 1732[741] – 1735), Івасенко Павло (1736 – ?), Волковський Василь (1733 – 1738, нак.), Поручка Григорій (1738 – ?), Івасенко Павло (? – 1739 – ?), Івасенко Леонтій (1740), Можчуров Іван (? – 1741 – 1744 – ?), Слишевський Прокіп (1747 – 1748), Ярошевич Іван (? – 1752[742] – ?), Слишевський Прокіп (1752[743] – 1753, 1755 – 1768 – ?), Павловський Іван (1750 – 1756.03.[744] – ?), Коленко (? – 1767 – ?), Сербинович Семен (1772.17.02. – 1779[745] – ?).

ПИСАРІ: Найденовський Семен (? – 1654 – ?), Трушевський Іван (? – 1724.12. – 1731 – ?), Іванович Семен (? – 1732[746] – ?), Павловський Іван (? – 1738), Школьний Дмитро (1738 – 1740 – ?), Станіславський Омелян Степанович (? – 1741 – 1744 – ?, Петровський Григорій (? – 1748 – ?), Станіславський Омелян Степанович (1749 – 1752[747] – ?, Петровський Григорій (? – 1753 – 1755.12.), Станіславський Омелян Степанович (1755.12. – 1763), Якимович Ярема (1764.18.02. – 1775), Ковалевський Іван (1775–1779).

ОСАВУЛИ: Носовський Софрон (? – 1654 – ?), Костирка Мартин (? – 1725 – ?), Івасенко Павло (? – 1732[748] – ?), Чинчик Василь (? – 1738 – 1739 – ?), Авраменко Сидір (1740), Хоменко Павло (? – 1741 – 1757 – ?), Хоменко Андрій (? – 1761 – 1767), Івасенко Михайло (1767 – 1777), Максименко Павло Олексійович (1777 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Тимішович Овсій (? – 1654 – ?), Поручка Григорій (? – 1725 – 1732[749] – ?, ? – 1737 – ?), Хоменко Григорій (1738), Масалій Василь (1739), Можчуров Іван (1739–1740), Авраменко Сидір Михайлович (? – 1741 – 1746 – ?), Івасенко Федір (1747–1768), Івасенко Степан (1768–1774), Масалій Кирило (1772–1779).

БРАГИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Моругий (? – 1651.04. – ?), Лучниковський Захар (? – 1654 – ?).

БРАГИНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Кизим (? – 1648 – ?), Горкуша (? – 1648.09. – 12. – ?), Макгера Юрій (? – 1649.04. – 06. – ?), Голота Григорій (? – 1649.06. – 07. – ?).

ЛОЇВСЬКА СОТНЯ

НІЖИНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Шумейко Прокіп (? – 1648.07. – 1650.08.), Борсук (1649, весна), Лихвиненко Василь (1650), Сухиня Лук'ян (1650.11.08. – 1651.03. – ?), Шумейко Прокіп (? – 1651.01. – ?, нак.?), Золотаренко Іван Ничипорович (? – 1652.07. – 1655.11. – ?), Золотаренко Тиміш Оникійович (1654.02. – 10., нак.), Носенко Іван (1654.02., нак.), Каторжний Роман (1654.10., нак.), Золотаренко Василь Ничипорович (1655.05., нак.), Кобиляцький Григорій (1653.12.05.[750], 1655, 1656, нак.), Золотаренко Василь Ничипорович (? – 1656.02.), Гуляницький Григорій (1656.03. – 1657 – ?), Креховецький Іван Томашович (? – 1656.05. – 1657.29.06.[751] – ?, нак.), Гуляницький Іван (? – 1657.10. – ?), Кобиляцький Григорій (? – 1658.11. – ?, нак.), Гуляницький Григорій (? – 1657 – 1659.07.), Золотаренко Василь Ничипорович (1659.07. – 1663.07.), Рославець Петро Іванович (1660.03., нак.), Завадовський Федір Петрович (1660.03., нак.), Абрамович Іван (1660, нак.), Романовський-Ракушка Роман Ониськович (1660.10. – 1660.12., нак.), Мозиря Іван

(полковник піхотний ніжинський: ? – 1661.07. – ?), Кімбар Марко Маркович (1662.04., нак.), Завадовський Федір Петрович (1662.07., нак.), Бут Левко (1662.07., нак.), Ігуменський Василь Стефанович (1663, нак.), Гвинтовка Матвій Микитович (1663.07. – 1667.03.), Гуляницький Григорій (1664.18.02. – ?, ЙКМ), Ігнатович Василь (1663.07., нак.), Кобиляцький Григорій (1665.04., нак.), Романовський-Ракушка Роман Ониськович (1665.09., нак.), Мартинович Артем (? – 1667.14.03.[752] – 1667.6.10.[753] – 1668.14.04. – ?), Соха (? – 1668.8.06.), Сірко Іван (1668.06. – ?), Рябуха Матвій Матвійович (? – 1668.19.08. – ?), Мартинович Артем (? – 1668.12. – ?), Золотаренко Євстафій Васильович (? – 1669 – ?), Ігуменський Василь Стефанович (1669, нак.), Уманець Пилип Іванович (? – 1669.17.01. – 1674.15.05. – ?), Шендюх Матвій Михайлович (1671, нак.), Ігуменський Василь Степанович (1672, нак.), Бут Левко (1674.02., нак.), Борсук Марко Іванович (? – 1674.09. – 1677.08. – ?), Жураховський Яків Михайлович (? – 1678.03. – 1685.02. – ?), Ігуменський Василь Степанович (1678.08., нак.), Непрак Ярема Яхневич (? – 1687.07.), Забіла Степан Петрович (1687.07. – 1694), Довгалевський Микита Олексійович (1691, нак.), Шендюх Матвій Михайлович (1691, нак.), Кандиба Федір Андрійович (1693.03., нак.), Обидовський Іван Павлович (1695–1701), Ялоцький Василь Федорович (нак.), Тарасевич Авакум (1697.08., нак.), Жураховський Лука Якович (1701 – 1718.05.[754]), Шрамченко Леонтій Іовович (1701, нак.), Довгалевський Микита Олексійович (1711, нак.), Толстой Петро Петрович (1719[755] – 1727.15.05.), Костенецький Григорій (1721, нак.), Шрамченко Леонтій Іовович (1726, нак.), Хрущев Іван Семенович (1727.8.06./1727.13.10. – 1740), Романовський Григорій (1727, нак.), Шрамченко Леонтій Іовович (1732, нак.), Дроздовський Василь (1739[756], нак.), управляли (1740): Дем'ян Рубець, Федір Костенецький, Яків Шаула, Іван Римша; управляли (1741): Петро Іскрицький, Яків Троцький, ван Савич, Божич Іван (1742.17.01. – 1746), Кочубей Семен Васильович (1746.29.03. – 1751), Розумовський Петро Іванович (1753.19.01. – 1771), Жураховський Андрій Якович (1772–1774, нак; 1773 – 1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Рябуха Іван (? – 1655.05. – 1.09. 1659[757] – ?), Кобиляцький Григорій (? – 1663 – ?), Рябуха Матвій Матвійович (? – 1669 – ?), Підкупний Гаврило Тимішович (? – 1674.22.03.), Рябуха Матвій Матвійович (1673 – 1676.02. – ?), Гордецький Іван Семенович (? – 1681.03. – 1684.04. – ?), Шендюх Матвій Михайлович (? – 1685. – ?), Непрак Ярема Яхневич (після 1685), Шендюх Матвій Михайлович (? – 1687.29.10.[758] – 1694.12. – 1695.06. – ?), Кандиба Федір Андрійович (1698 – 1701.06. – ?), Шрамченко Леонтій Іовович (? – 1709.03. – 1730), Величковський Іван Васильович (1731 – 1738), Танський Михайло Михайлович (1739.01. – 1746), Грановський Леонтій Микитович (1746.20.12. – 1752), Сердюков Юрій (1769–1771), Кадигроб Василь Тимішович (1771.5.07. – 1782[759].14.11.).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Романенко Іван (? – 1661.3.11.[760] – ?).

ХОРУНЖІ: Білозерський Василь Йосипович (1754 – 1784?), Никитенко (? – 1781 – ?), Полонський Ничипір, Туровець Яків, Борсук Іван Павлович (? – 1783 – ?).

ОТАМАНИ: Ногорний Микита (? – 1760[761] – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Нестеренко (Буток) Іван (? – 1654.08. – 1655.06. – ?), Сухопаренко Самійло (? – 1656 – 1657.9.05. – ?), Ракушка-Романовський Роман Ониськович (? – 1659.09. – ?), Сидорович Макар (? – 1663 – ?), Завадський Федір Петрович (? – 1666.01. – 1678.06. – ?), Ігуменський Василь Стефанович (? – 1682.07. – 1683 – ?), Васильович Андрій (ран.1688), Борсук Марко Іванович (? – 1688.05. – 1693.07. – ?), Максимович Дмитро (? – бл.1690 – ?), Ігуменський Василь Стефанович (? – 1691 – 1694), Васильович Андрій (1693, нак.), Борсук Марко Іванович (1694[762] – ?), Жураковський Лука Якович (? – 1699 – 1707.08. – ?), Лазаревич Роман Лазаревич (1710 – 1726), Левицький Мойсей Костянтинович (1720–1734), Забіла Михайло Тарасович (1727–1729), Чуйкевич Семен Васильович (1730–1734), Грановський Леонтій Микитович (1734.24.11. – 1746.20.12.), Кулаковський Василь Петрович (1746.20.12. – 1769), Лазаревич Іван Васильович (1740 – 1766.17.01.[763]), Княжиковський-Базилевич Петро Васильович (1772–1779).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Шенявський Іван (? – 1656 – ?), Степанович Федір (? – 1751[764] – ?), Стасевич Іван (? – 1768 – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Григорович Роман (? – 1655.06. – ?), Шенявський Іван (? – 1657.04. – ?), Шийкевич Захар Іванович (? – 1660.03.[765] – ?), Рачинський Павло Михайлович (? – 1661 – ?), Криницький Федір Михайлович (? – 1663.07. – ?), Олексійович Ничипір (? – 1663.08. – ?), Самойлович Петро, Рачинський Павло Михайлович (? – 1665.10. – 1666 – ?), Биховець Іван Трохимович (? – 1668.07. – ?), Рачинський Павло Михайлович (? – 1669.02. – 1676.07. – ?), Самусь, Дорошевич Іван (? – 1681 – ?), Максимович Дмитро (? – 1682 – ?), Завадський Осип Федорович (? – 1682.07. – ?), Курганий Іван (? – 1683.03. – ?), Завадський Йосип Федорович (? – 1684.06. – 1686[766] – ?), Завадський Федір Петрович (? – 1689.08. – ?), Максимович Дмитро (? – 1692.02. – ?), Піроцький Іван Васильович (? – 1693 – 1695.04. – ?), Максимович Дмитро (? – 1695 – ?), Піроцький Іван Васильович (? – 1696.04. – 1697.12. – ?), Пашко, Максимович Дмитро (? – 1706.06. – ?), Ярошевицький Федір (? – 1708), Забіла Михайло Тарасович (1708 – 1710), Завадський Йосип Федорович (? – 1709 – ?), Кужчич Іван Ананійович (1713 – 1718.09. – ?), Мавольський Федір (? – 1720 – 1722), Миницький Павло (1722.5.11. – 1726.28.01.), Грановський Леонтій Микитович (1726 – 1734.24.11.), Вишинський Петро (? – 1729.11.07. – ?), Ренчків Василь (1734), Кужчич Іван Тимішович (? – 1735.09. – 1738 – ?), Кулаковський Василь Петрович (1739.23.03.[767] – 1746.20.12.[768]), Сорока Лев (1746.20.12. – 1754.3.02.), Почека Яків Максимович (1754.8.03.[769] – 1767), (? – 1772), Княжиковський-Базилевич Петро Васильович (1768 – 1770), Романовський Іван Миколайович (? – 1774[770] – ?), Уманець Іван (1777–1779), Лазаревич Роман (1782–1783).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Сомчевський Семен (? – 1745 – ?), Січкарьов (? – 1765).

ПОЛКОВІ ОСАВУЛИ

Волковський Кіндрат (? – 1653.12. – ?), Григорович Іван (? – 1654 – ?), Пилип (? – 1654.08. – ?), Мазниченко Конон (? – 1657.05. – ?), Бут Леонтій (? – 1660.02. – ?), Килдей Павло (Боженок) (? – 1661.07. – 1663), Григоріїв Семен (? – 1661.07. – ?), Ігнатович Василь (Шумейко?) (? – 1665 – 1666.10. – ?), Парпур Гнат (? – 1669.02. – 1672.05. – ?), Гнилозуб Хома Михайлович (1675.12 – 1677.05. – ?), Шпаковський Григорій (? – 1676.02. – ?), Миклашевський Михайло Андрійович (1679 – 1681.21.10.[771] – 1682), Непада Авакум Тарасович (1681 – 1689.24.11. – ?), Толочко Гаврило (? – 1687.29.10.[772] – 1688.10. – ?), Воленко Давид (? – 1690 – ?), Якимович Корній (? – 1691.03. – ?), Березницький, Жураковський Лука (? – 1694.01. – ?), Забіла Михайло Тарасович (1696 – 1708), Федченко Григорій (? – 1700 – ?), Головня Ничипір, Тарасевич Осип Авакумович (? – 1705 – 1715.09.), Романовський Григорій Петрович (? – 1713 – 1717), Левицький Мойсей Костянтинович (1718.1.12. – 1734.05. – ран.1734.11.), Моргацький Іван (? – 1727 – ?), Вишинський Петро (? – 1729 – ?), Філіпович Григорій (? – 1729 – ?), Борсук Федір Андрійович (2-й; 1734[773] – 1737), Володьковський Андрій Васильович (1734.3.11. – 1744.22.09.), Соханський Антін (1740), Долинський Григорій Карпович (1745.23.09. – 1762), Костенецький Степан Матвійович (1 – й; 1738.27.04. – 1751), Почека Яків Максимович (1751.3.06.[774] – 1754.8.03.[775]), Александрович Федір Васильович (? – 1750 – ?), Тарасевич Яків Остапович (1754.2.03. [776] – 1767.23.08.), Боровик Євтихій (1760), Занькевич Микола Андрійович (1762.7.11.[777] – 1767.4.06. – ?), Григорович Дмитро (1767.06. – 1767.07. – ?), Кулаковський Кирило (? – 1767 – ?), Тарасевич Данило Євстафійович (1768–1772), Кониський Іван Осипович (1772.30.07. – 1780), Александрович Іван Васильович (? – 1770), Михайловський-Левицький Федір Михайлович (1770–1775), Коробка Іван (? – 1775.02. – ?), Омельянович Григорій (1775–1779), Павловський Олексій (1779.7.06 – ?).

ПОЛКОВІ ХОРУНЖІ

Волковський Кіндрат (? – 1655.06. – ?), Семенович Оникій (? – 1661.08. – ?), Сафронів Дмитро (? – 1665 – 1666 – ?), Вакуленко Кас'ян Степанович (? – 1666 – ?, прапорщик), Сергійовмч Роман (? – 1669 – 1670 – ?), Ігуменський Василь Стефанович (? – 1672 – 1678 – ?), Костенецький Григорій Назарович (? – 1672 – 1674.15.02. -?), Ходневич Гаврило (? – 1673.22.03.[778] – ?), Борсук Тиміш (1673–1685), Зеленко Іван

Євграфович (? – 1682.07. – 1685 – ?), Глуховський Павло, Парпур Гнат, Малюга Андрій Петрович, Чекановський Григорій, Борсук Тиміш- (? – 1692.02. – ?), Забіла Юрій Тарасович (1692.04. – 1701), Яновський-Ортовський Іван (? – 1700 – ?), Борсук Максим- (1701 – ?), Борсук Яків Маркович (? – 1701.05. – ?), Забіла Юрій Тарасович (? – 1702.04. – 1709.08. – ?), Фененко Федір Власович (? – 1710 – ?), Дмитрашко (ран.1712), Левицький Мойсей Костянтинович (? – 1711.05. – 1718), Величковський Іван Васильович (1713–1731), Левицький Іван Костянтинович (1718–1738), Уманець Василь Семенович (? – 1734.12. – 1738 – ?), Вітковський Яків (1738 – 1748 – ?), Грива Василь Кирилович (1740–1760), Зубківський Павло (1743.18.10. – 1751), Клецун Петро Іванович (1753[779] – 1782), Кадигроб Василь Тимішович (1761.31.12.[780] – 1771.5.07.), Яновський Іван, Каневський Федір (? – 1767 – ?), Болбинський Кіндрат (1773.4.05. – 1780 – ?), Адасовський Прокіп Іванович (1772.12.02. – 1781), Грановський Томаш (1781–1782).

ПОЛКОВІ СОТНІ

СОТНИКИ: Гомоля Гапон, Шкода Федір (? – 1653.06. – ?), Бердичевський Михайло (? – 1655 – ?), Золотаренко Тиміш Оникійович (? – 1656.04. – ?), Бердичевський Михайло (1656 – ?), Сопел Опанас (? – 1657.06. – ?), Завадський Федір (? – 1658.04 – ?), Бут Леонтій (? – 1658 – ?), Шматович Іван Миколайович (? – 1659.12. – 1660.01. – ?), Аврамович Ілля (? – 1660.03. – ?), Пилипенко Ілля (? – 1661.04.[781] – 1663.08. – ?), Гаркушка Григорій (? – 1662.03. – ?), Шматович Іван Миколайович (? – 1622.22.05.[782] – ?), Осташка Герасим (? – 1663 – ?), Косинський Іван (? – 1666.01. – ?), Немчич Матвій Мартинович (? – 1665 – ?), Самойлович Яків (? – 1668.01. – ?), Голуб Костянтин Іванович (? – 1669.02. – ?), Немчич Матвій Мартинович (за Ігнатовича), Пилипенко Ілля (? – 1672 – ?), Мелентійович Сергій (? – 1674 – ?), Ігуменський Василь Степанович (? – 1693 – ?), Журахівський Лук'ян Якович (? – 1699 – 1701 – ?), Легкобит Сидір (1699, 1701, нак.), Павельченко Іван (? – 1703.06. – ?), Стасенко Василь (1725, нак.), Борсук Григорій (1730, нак.).

І ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Завадський Фесько Петрович (? – 1649 – 1662.5.06.[783] – ?), Гнилозубенко Семен Хомич, Вакуленко Касян Степанович (? – 1676.02. – 1682 – ?), Трушенко Григорій Якович (? – 1682.07. – ?), Завадський Йосип Федорович, Піроцький Іван Васильович (? – 1700.02. – 1725 – ?), Вертневський (? – 1729), Тарасевич Євстафій Осипович (1729.5.01.[784] – 1738), Лозицький Пантелеймон (1736[75], нак.), Левицький Опанас Мойсейович (1739.23.02. – 1761.13.10.), Корж Грицько (1739, нак.), Левицький Степан Опанасович (1761.13.10. – 1770.31.03.), Панютін (1771 – ?) .

ОТАМАНИ: Юхименко Кіндрат (? – 1725 – ?), Пшеничний (1737, обозний сотенний), Микитченко Іван (? – 1746 – ?), Богдановський (? – 1769 – ?).

ПИСАРІ: Мачун Захар (? – 1737 – ?), Дегровський Василь (? – 1746 – ?), Криневич Степан (? – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Семенович Василь (? – 1736 – 1737), Велентей Роман (1737 – ?), Тетеря Павло (? – 1746 – ?), Савич (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Білиловець Роман (? – 1736[786] – 1737 – ?), Антоненко Федір (? – 1746 – ?), Никубенко Прокіп (? – 1769 – ?).

ІІ ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Красножон Григорій (? – 1649 – ?), Ракушка-Романовський Роман Ониськович (Новоміський: ? – 1658.04. – 1663), Ненада Авакум Тарасович (Новоміський:? – 1672.05. – 1676.02.), Борсук Тиміш Іванович (1676.02.-раніше 1682.07.), Толочко Гаврило (Новоміський: ? – 1682.07. – ?), Павелченко Григорій (Новоміський; ? – 1694[787] – ?), Борсук Артем Маркович (? – 1713.01. – 1719.07. – ?), Гуденко Лаврін (? – 1723[788] – ?), Борсук Іван (1723, 1730, нак.), Біляк Леонтій Пилипович (1725.08., нак.; ? – 1726.06. – 1732), Семека Іван (1733, нак.), Голян Іван (нак.), Магеровський Леонтій Іванович (1732.7.10. – 1741), Буряченко Василь (1736[789], 1739, нак.), Кулаковський Кирило Петрович (1741 – 1763.31.12.), Володьковський Яків Андрійович (1763.12.11. – 1782.17.10.), Ольховський Микола (1769).

ОТАМАНИ: Іващенко Іван (? – 1725 – ?), Євтушенко Прокіп (? – 1732 – ?), Жмака Лук'ян (? – 1746 – ?), Рутковський Іван (? – 1769 – ?).

ПИСАРІ: Борсук Дмитро (? – 1730 – ?), Тишкевич Давид (? – 1746 – ?), Марчевський Степан Опанасович (1751.2.01. – 1764), Прокопович Яків (1757), Риленок Матвій (? – 1769 – ?)

ОСАВУЛИ: Самойленко Микита (? – 1737 – ?), Стороженко Іван (? – 1746 – ?), Гриневич Федір (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Ярмоленко Андрій (? – 1732 – ?), Гавриловський Назар (? – 1736 – ?), Кресан Конон (? – 1737 – ?), Кресан Юхим (? – 1746 – ?), Гриценко Дмитро (? – 1769 – ?)

III ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Нагорний Іван (? – 1649 – ?), Сидорович Макар (? – 1.09. 1659[790] – ?), орсук Марко Іванович (? – 1672 – ?), Романовський Григорій Петрович (1707–1736), Мурашка Микита (1726, нак.), Романовський Григорій Іванович (1736[791] – 1751), Романовський Петро Григорович (1751.3.02. – 1753.15.06.), Лахневич Григорій Іванович (1753.15.06. -1782.19.06.).

ОТАМАНИ: Соляник Петро (? – 1725 – 1736[792]), Козир Михайло (1737 – 1746 – ?).

ПИСАРІ: Краснолуцький Петро (? – 1736[793] – ?), Савич Степан (? – 1737 – ?), Мирославський Назар (? – 1746 – ?), Явровський Олександр (? – 1768 – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Бородаєнко Федір (? – 1736[794] – ?), Козир Михайло (1737), Сивий Гнат (? – 1746 – ?), Кошель Матвій (? – 1754[795] – ?), Силич Тиміш Федорович (1782.16.05. – ?), Кучинський Іван (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Роговець Демид (? – 1736[796] – 1746 – ?), Опанасенко Василь (1737), Нестеренко Остап (? – 1769 – ?).

IV ПОЛКОВА СОТНЯ

(1648 – 1649 – ?), (1757–1782)

СОТНИКИ: Кобилецький Григорій (? – 1649 – 1659.1.09.[797] – ?), Каневський Стефан (1758–1759), Виридарський Олексій Максимович (1759.1.08. – 1764), Сердюков Юрій (1764 – 1769), Романовський Василь Петрович (1769.26.02 – 1782.4.04).

ОТАМАНИ: Шкляревич Іван (? – 1762.05. – 1769 – ?), Панченко Іван (1775 – 1782).

ПИСАРІ: Панченко Іван (1768 – 1775).

ОСАВУЛИ: Кочерга Петро (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Матвій (? – 1769 – ?).

V ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Борсук Іван (? – 1649 – 1654 – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ НІЖИНСЬКІ

Бережецький Прокіп (? – 1648 – ?), Шпаковський Марко (? – 1654.06. – 1655.02. – ?), Кобилецький Григорій (? – 1657.04. – 1657.05. – ?), Шматович Іван (? – 1662.05. – 1663.07.), Іванович Кіндрат (? – 1665.09. – ?), Борсук Марко (? – 1666.08. – 9.10.[798] – ?), Бут Леонтій (? – 1671.11. – ?), Ігуменський Василь (? – 1674.04. – 1674.05. – ?), Васильович Дацько (? – 1676.02. – ?), Шашченко Дмитро (? – 1678 – ?), Маркович Леонтій (? – 1682.07. – 1684.06. – 1686[799]), Іванович Степан (? – 1691.03. – ?), Ненада Авакум Тарасевич (? – 1693 – 1697 – ?), Бєляк Пилип (? – 1702.08. – 1707.08. – ?), Шендюх Осип Матвійович (1715.09. – 1719.03. – ?), Голюк Іван (1719.06. – 1720.11.), Богданович Василь (? – 1723 – 1728[800] – 1732 – ?), Мойсейович Сава (? – 1734.05. – 1736.05. – ?), Фомицький Семен (раніше 1763), Козлевський Григорій (1741.07. – 1752.07.), Володьковський Яків (1759, нак.), Кустовський Семен Петрович (? – 1760 – 1767).

БЕРЕЗІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Підгайний Семен (? – 1654 – ?)

ОСАВУЛИ: Поливотченко Лука (1654), Куницин Андрій (1654)

ХОРУНЖІ: Михайлів Назар (1654)

ВЕРКІЇВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Косинський (Колибаба) Іван Семенович (? – 1649.1.10. – 1654 – 1659.10.06.[801] – ?),Чекановський Федір (1659), Горячка Юсько Ничипорович (? – 1665 – 1666 – ?), Косинський Іван

Семенович (? – 1671.02. – 1672 – ?), Чекановський Григорій Федорович (? – 1682.07. – ?), Зимницький (Мороз) Самійло Опанасович (1692 – 1709), Зимницький (- Самойлович) Павло Самойлович (1713–1732), Зимницький (Мороз) Самійло Опанасович (1725, нак.), Адасовський Іван Адамович (1733 – 1738.8.07.), Яблоновський Олексій (1733[802], нак.), Мина Григорій (1737, нак.), Армашевський Іван Павлович (1739 – 1761.9.09.), Армашевський Сидір Іванович (1761.9.09. – 1766), Виридарський Іван (1770–1777), Армашевський Сидір Іванович (1777 – 1781.1.09.)

ОТАМАНИ: Гарачка Юсько (? – 1682.07. – ?), Боярка Іван (? – 1692.05. – ?), Боярка Григорий (1692 – 1694[803] – ?), Бутенко Михайло (? – 1706.11. – ?), Герасименко Ілля (? – 1725 – ?), Легедза Герасим (? – 1736[804] – ?), Саливонов Тиміш (? – 1738 – ?).

ПИСАРІ: Квятицький Григорій (ран. 1738), Гаврилей Ілля (? – 1738 – ?).

ОСАВУЛИ: Сидоренко Конон (? – 1736[805] – ?), Іванський Василь (? – 1738 – ?).

ХОРУНЖІ: Мина Григорій (? – 1736[806] – ?).

МРИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Завадський (Мринський) Фесько Петрович (? – 1649 – 1659.09. – ?), Якимович Козьма (? – 1672 – ?), Урсул (Грек) Іван, Глуховський Григорій (? – 1662 – ?), Завадський Костянтин Федорович, Якимович Хома (? – 1675.03.[807] – 04. – ?), Завадський Юсько Федорович (? – 1676.02. – ?), Якимович Хома (? – 1678.06. – ?), Васильович Іван (? – 1682.12. – ?), Федорович Григорій (? – 1693 – 1694[808] – ?), Великий Семен, Хоминський, Тарасевич Федір Авакумович (1700 – 1738), Аверко Яким (1721, нак.), Хоменко Максим (1722, 1736[809], нак.), Тарасевич Іван Федорович (1738–1752), Жураковський Сидір Онуфрійович (1752.4.01. – 1781.10.08.).

ОТАМАНИ: Кирилович Гордій (? – 1675.04. [810] – ?), Кузьменко Іван (Зюзько) (? – 1682.12. – ?), Коханенко Григорій (? – 1693 – 1694[811] – ?), Зюзько Кіндрат (? – 1712.04. – 1713.05. – ?), Бруханця Федір (? – 1721.03. – ?), Бережний Іван (? – 1725 – ?), Рогуля Федір (? – 1727 – ?), Сушко Андрій (? – 1738 – 1746 – ?), Чекан Роман (1763.22.05.[812] – 1772[813] – ?).

ПИСАРІ: Фалієвич Хома (? – 1675.04.[814] – ?), Вітковський Яків (? – 1726 – ?), Кущинський Петро (? – 1736[815] – ?), Кохан Іван (? – 1738 – ?), Правошийний Василь (? – 1746 – ?), Галуза Яків Прокопович, Шум Йосип Олександрович (1771.4.04.[816] – 1772[817] – 1779[818] – 1781).

ОСАВУЛИ: Павлюченко Олефір (? – 1738 – ?), Горбачевський Іван (? – 1746 – ?), Погорілко Кузьма, Хомін Сава (1771.22.05.[819] – 1772[820] – 1779[821] – ?).

ХОРУНЖІ: Лукашенко Андрій (? – 1738 – ?), Дерновський Яків (? – 1738 – ?), Калитенко Федір (? – 1746 – ?), Чекан Роман (1762.2.03. – 1763.22.05.), Чекан Яків (1763 – 1764), Марченко Степан (1764.15.02.[822] – 1772[823]), Марченко Микита Онисимович (1772.1.05. – 1774), Марченко Микита (1774.16.03. – 1778).

ІВАНГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дорошенко Ониско (? – 1649 – 1651 – ?), Радиминський Лесько (? – 1654 – ?), (можливо, Оринка Іван), Билдич Федір, Малюга Федір Степанович (? – 1669.03. – 1670 – ?), Іванович Демко (? – 1672 – ?), Малюга Федір Степанович (? – 1676.02. – 1697.05. – ?), Лучченко Василь Дмитрович (1701.16.04.[824] – ?), Лучченко Дмитро Стефанович (? – 1705.04. – ?), Лучченко Василь Дмитрович (1715.2.06./9.06. універсал[825] – 1725 – ?), Леонтійович Гнат (1719, нак.), Борсук Матвій (1725, нак.), Безпалий Андрій (1728 – 1736.08.[826] – ?), Лучченко Василь Дмитрович (1734, 1735, нак.), Кониський Матвій Григорович (1737–1759), Романенко Андрій (1738, нак.), Григоровський Іван (1766–1779), Забіла Іван Карпович (1779.21.04. – 1782.[827]14.06.).

ОТАМАНИ: Гонтаренко Данило (? – 1682.07. – ?), Білошенко Степан (? – 1693 – 1694[828] – ?), Рибка Тиміш (? – 1705.06. – ?), Леонтійович Гнат (? – 1719 – ?), Кривоніс Пилип (? – 1721 – ?), Гладкий Яків (? – 1725 – ?), Кривоніс Пилип (? – 1732.17.01. – ?), Давидович Антін (? – 1736[829] – 1746 – ?), Давидович Іван (1738), Струков Іван (? – 1749 – 1769 – ?), Апостольський Федір.

ПИСАРІ: Курганський Микола (? – 1721 – ?), Козаченко Іван (? – 1732 – ?), Воротиляк Андрій (1732.17.01.), Малюга Сава (? – 1736[830] – 1738 – ?), Сандаровський Федір (? – 1746 – ?), Апостольський Федір (? – 1769 – ?), Клименко Гаврило (1766 – 1782).

ОСАВУЛИ: Юрійович Василь (? – 1654 – ?), Поганяйло Пархом (? – 1654 – ?), Мітла Федір (? – 1736[831] – 1737 – ?), Сивтак Федір (? – 1738 – ?), Малюга (? – 1746 – ?), Романенко Ілля (? – 1748[832] – ?), Пайдетов Семен (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Белмачевський Михайло (? – 1654 – ?), Могила Дмитро (? – 1732.17.01. – ?), Россошка Іван (? – 1737 – ?), Малюга Дмитро (? – 1736[833] – 1759[834]), Малюга Іван (1759.25.09.[835] – 1773), Бібик Іван.

БОРЗНЯНСЬКА СОТНЯ

БОРЗНЯНСЬКІ ПОЛКОВНИКИ

Небаба Мартин, наказний полковник борзнянський, почепівський та інших місць (? – 1648 – 1649.15.03.[836] – 1649.10. – ?), а від нього наказний борзнянський Забіла Петро Михайлович (? – 1649.9.06. [837] – 1651.07. – ?), Куриленко Левко (? – 1651.08. – ?), піхотний борзнянський полковник Курбацький Самійло (? – 1655.02. – 1655.07. – ?), Забіла Петро Михайлович (? – 1655.08. – ?).

ПИСАРІ: Красовський Ян (? – 1649[838] –).

ПІДСКАРБІЇ: Федорович Якуб (? – 1649 [839]– ?).

СОТНИКИ: Куриленко Левко (? – 1649[840]), Яхненко Павло (? – 1649), Мельник Пилип (? – 1649.09. – ?), Забіла Петро Михайлович (? – 1653 – 1662), Проскуренко Григорій (? – 1669), Забіла Тарас Петрович (1669 – 1672.03. – ?), Забіла Степан Петрович (? – 1673 – 1677), Забіла Тарас Петрович (1677 – ?), Забіла Василь Петрович (? – 1680.01. – 1686.05. – ?), Красовський Іван (1686.05., нак.), Петро Макарович (? – 1687.7.07. – ?), Забіла Юрій Тарасович (ран. 1689), Забіла Тарас Тарасович (? – 1689.09. – 1709.09. – ?), Макарович Петро (1697.07., 1700.11., нак.), Козаченко Семен (1705.09., нак.), Забіла Михайло Тарасович (1710 – 1727), Кленотовський Федір (1713.08., нак.), Білич Андрій (1722, 1726, нак.), Забіла Тиміш Костянтинович (1716, нак.), Піроцький Іван Іванович (1728.12., за сотника[841]), Забіла Пантелеймон Михайлович (1729.5.01.[842] – 1757), Богатирський Герасим (1730, нак.), Грек Михайло (? – 1734.10.04., нак.), Забіла Микола (1734.10.04. – 1736 – ?, нак.), Вороновський Олексій (1737, нак.), Рудавський Павло (1737, 1738, нак.), Нагорний Герасим (1738, нак.), Забіла Кирило Васильович (? – 1758.08. – 1759.20.11.), 1-ї сотні: Шишкевич Іван Іванович (? – 1760.09. – 1769), Риба Микола Степанович (1770 – 1782), Забіла Федір Карпович (1782.14.06. – 1782), 2-ї сотні: Виридарський Олексій Максимович (? – 1762 – 1772.8.12.), Панюта Семен (? – 1780 – 1782).

ОТАМАНИ: Забіла Костянтин Михайлович (? – 1666.01. – 1683.07. – ?), Козаченко Семен (1676.06., нак.), Тихий Іван Наумович (? – 1686.05. -1687.7.07. – ?), Макарович Петро (? – 1689.03. – 1694.11.[843] – ?), Кругляк Іван (? – 1696.06. – 1697.03.), Козаченко Семен (1697.03. – ?), Тихий Іван Наумович (? – 1697.06. – 1702.04. – ?), Ярмошенко Іван (? – 1704.05. – 1705.09. – ?), Грекович Іван (? – 1709.08. – ?), Забіла Тиміш Костянтинович (? – 1712.08. – 1713.01. – ?), Грекович Іван (? – 1713.04. – 1714 – ?), Клекотовський Федір (1714, нак.; ? – 1717.04. – ?), Грекович Іван (? – 1718 – 1721 – ?), Білич Андрій (? – 1722.05. – ?), Ярмуш Василь (Іванович?) (? – 1722.12. – ?), Білич Андрій (? – 1725 – 1726.08. – ?), Ярмуш Василь (? – 1727.12. – ?), Забіла Микола Тимішович (? – 1729.08. – ?), Богатирський Герасим (? – 1730.01. – ?), Забіла Микола Тимішович (? – 1732.02. – ?), Грековський Михайло (? – 1733.11. – ?), Богатирський Герасим (? – 1734.10. – ?), Забіла Микола Тимішович (? – 1734.12. – 1736 – ?), Нагорний Герасим (1737-нак., ? – 1738.05. – ?), Рудавський Павло (? – 1737.05. – 1741.12. – ?), Канарейка Гнат (1738, нак.), Бакало Василь (1739, 1742, нак.), Тичина Семен (? – 1743 – 1747.02. – ?), Грековський Михайло Іванович (? – 1748.01. – 1749 – ?), Рудавський Павло (? – 1751 – 1753.05. – ?), Темранський Яким (1-ї; ? – 1758.09. – 1764.07. – ?), Комашинський Олександр (2-ї; ? – 1762 – ?), Черняковський Іван (1-ї; ? – 1765 – 1771), Тимішович Василь (2-ї; ? – 1767 – ?), Бондаревський Іван – (? – 1785 – ?).

ПИСАРІ: Мельник Василь (? – 1654 – ?), Щербина Василь (? – 1722 – ?), Новик Леонтій (? – 1725 – ?), Грековський Михайло Іванович (? – 1729 – ?), Тодорський Василь (? – 1730 – 1735 – ?), Андрієвський Іван (? – 1737 – 1747 – ?), Коробка Трохим Іванович (1749 – 1759), Тичина Андрій (1-ї; ? – 1762 – 1774), Кривошея Яким (2-ї; ? – 1762 – 1767 – ?), Лагодина Трохим (? – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Іванович Олексій (? – 1654 – ?), Трубенко Левко (? – 1654 – ?), Горбач Іван (? – 1725 – ?), Горбач Лаврін (1732), Круглик Іван (? – 1737[844] – ?), Шеверня Яків (? – 1746 – ?), Шеверня Давид (1-ї; 1747 – 1764 – ?), Коненко Григорій (? – 1756.19.07.), Безлюдний Василь Ярофійович (2-ї; ? – 1762 – 1767 – ?), Ярмуш Йосип (1-ї; ? – 1767 – 1775 – ?) Блоха Іван (1-ї; ? – 1769 – ?), Кобець Павло (2-ї; ? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Савич Ярмола (? – 1654 – ?), Макуха Опанас (1732), Саєнко Прокіп (? – 1737[845], – ?), Кривошия Павло (? – 1746 – 1747 – ?), Ярмуш Йосип (1-ї; ? – 1762 – 1765 – ?), Хоменко Данило (1-ї; ? – 1767 – ?), Василенко Федір Олексійович (2-ї; ? – 1762 – 1767 – ?), Обелець Степан (1-ї; ? – 1769 – ?), Орендар Василь (2-ї; ? – 1769 – ?), Андрущенко (2-ї; ? – 1781 – ?), Шаповаленко Костянтин (? – 1785 – ?).

ПРОХОРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Хоменко Григорій (? – 1672 – ?), Глущенко Григорій (? – 1676.02. – 1682.07. – ?), Борсук Гнат Іванович (? – 1693 – 1694[846] – ?), Забіла Тиміш Костянтинович (? – 1701 – 1704.02. – ?), Борсук Матвій (? – 1724[847] – 1725 – ?), Григорович Семен Прокопович (1727 – 1728, нак.), Вялий Іван (нак.), Григорович Григорій Григорович (1736[848], нак.), Григорович Семен Прокопович (1728–1739), Ященко Павло (1738, нак.), Борсук Іван (1739–1740[849]), Григорович Дмитро Семенович (1740–1766), Григорович Григорій Дмитрович (1766–1782).

ОТАМАНИ: Кондратенко Іван (? – 1682.07. – ?), Цирковський Юсько (? – 1725 – ?), Самойленко Тиміш (? – 1736[850] – ?), Коломійченко Яків (? – 1738 – ?), Хміль Павло (? – 1746 – ?), Британенко Павло (? – 1753 – ?), Ходоровський Павло (? – 1766 – 1769 – ?).

ПИСАРІ: Власковський Павло (? – 1725 – ?, Шостак Ілля Андрійович (1737 – 1739), Дворецький Іван (? – 1746 – ?), Виридарський Іван (? – 1753 – ?), Чикало Йосип (? – 1769 – ?), Самойлович Федір.

ОСАВУЛИ: Нейник Данило (? – 1746 – ?), Ярмаков Андрій (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Даценко Павло (? – 1738 – ?), Пританенко Павло (? – 1746 – ?), Самойлович Омелян Іванович, Коштур Степан (? – 1769 – ?), Самойлович Федір Андрійович (1781–1783).

БАТУРИНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Небаба Мартин (? – 1649.5.04[851] – 1649.1.10.[852] – ?), Зражевський Кирило (:? – 1659.09. – ?), Костонський Федір (? – 1661.02.[853] – ?, нак.), Мішура Сава Михайлович (? – 1661.10. – 1662.09. – ?, нак.).

БАТУРИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шохов Іван Матвійович (1648), Окша Степан (? – 1649 – 1651.9.05. – ?), Мішуренко Сава Михайлович (? – 1654.01. – 1.09. 1659[854] – ?), Мішура Сава Михайлович (? – 1661.12. – ?), Гнилозубенко Хома Михайлович (? – 1664.03. – ?), Мішура Сава Михайлович (? – 1666.14.10.[855] – ?), Коровка-Вольський Григорій Карпович (? – 1669.02. – 1672.11.05. – ?), Бутович Іван Богданович (? – 1672.28.09. – ?), Болдаковський Василь Семенович (? – 1673 – ?), Дніпрянський Ярема Андрійович (? – 1675.06. – 1689), Сухина Іван Костянтинович (1679.07., нак.), Нестеренко Дмитро (1689–1708), Шульга Михайло (раніше 1728[856]), Затиркевич Дмитро (1697, нак.), Бутко Леонтій, Остафій, Фіалковський Іван, Яковенко Григорій (? – 1710.06. – 1712.01. – ?), Троцький Іаан Григорович, Долинський (Сучченко) Яків Іванович (? – 1713.01. – 1713.09.), Стожок Федір Данилович (1713.15.09. – 1732.9.05.), Долинський Яків Іванович. (1716.01., нак), Стовпець Василь (1720, нак.), Прийма Федір (1718, 1722, нак.), Козловський Павло (1725, нак.), Григорович Олексій (1727, нак.), Стожок Клим Федорович (нак.[857]), Костенецький Іван Григорович (1732.16.07. – 1734.14.05.), Степанович Прокоп (1738, нак.), Демидовський Олексій (1735–1736, нак.; 1743–1745, нак.), Кулаковський Кирило Петрович (1741–1750), Стожок Дмитро Климович (1750.6.04.[858] – 1773), Смяловський Микита Якович (1773–1782).

ОТАМАНИ: Попович Ярема (? – 1654 – ?), Іванович Андрій (? – 1664.03. – ?), Білик Федір (? – 1676.16.05. – ?), Хрисанхович Гордій (? – 1679.06. – 1702.05. – ?), Мочульський Федір (? – 1703.02. – 1708.11.), Харевський Данило, Гордійович (Гордієнко) Іван (? – 1712.01. – 1713.04. – ?), Забіла Микола (? – 1715.06. – ?), Прийма Федір (? – 1716.01. – 1728.25.01.[859] – ?), Мотуз Петро (1715, 1720, нак.), Стовпець Василь (1716, нак.), Хрисанхович Гордій (1719.02., нак.?), Міняйло Прокіп Степанович (? – 1734.11. – ?),

Рижій Йосип Іванович (? – 1738.05. – 1756[860]), сотенний: Порохонський Федір (? – 1758 – 1763 – ?), Косач Василь (? – 1769 – ?), Башицький (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Петров Іван (? – 1654 – ?), Іванович Наум (? – 1659.09. – ?), Рижій Юсько Іванович (? – 1718.05. – 1732.01. – ?), Корташ Захар (? – 1738 – ?), Стефановський Михайло, Стефановський Стефан Михайлович, Попенченко Петро (1755[861] – 1765), Жолодковський Антон (? – 1769 – ?), Чорнуха (? – 1775 – ?), Мелаєвський Захар (? – 1781 – ?), Галайба Іван (? – 1781 – ?), Слюзнін Іван Костянтинович (1783 – 1784.20.12).

ОСАВУЛИ: Мочульський Семен (? – 1654 – ?), Русак Григорій (? – 1725 – 1726 – ?), Крас Степан (? – 1737 – ?), Муха Василь (? – 1737 – ?), Стефанович Терешко (? – 1738 – ?), Острозький Мойсей (? – 1757 – ?), Башицький Дмитро (? – 1769 – ?), Данкевич.

ХОРУНЖІ: Проценко Влас (? – 1654 – ?), Хрисанхович Опанас (? – 1680 – ?), Занко Іван (? – 1725 – ?), Харевський Іван (? – 1737 – 1738 – ?), Слюзнін Костянтин Петрович, Сущенко Микола (? – 1767 – 1769 – ?).

БАХМАЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Білоцерківець Панько Омелянович (? – 1649 – ?), Тищенко Павло Семенович (? – 1654.01. – ?), Гродецький Іван Семенович (? – 1661 – ?), Тищенко Павло Семенович (? – 1662.10. – 1666.10.[862] – ?), Гродецький Іван Семенович (? – 1669.02. – ?), Пащенко Яків (? – 1672 – ?), Білоцерківець Михайло Омелянович (? – 1676 – ?), Біляк Федір Леонтійович (? – 1682.07. – ?), (можливо, Страшний Данило, раніше 1689), Романович Степан (1695 – 1700), Савицький Самійло (1700 – ?), Гелега Степан (? – 1709), Боровський Семен (1709 – 1710), Троцький Кирило Трохимович (1710–1713), Боровський Семен (1716[863] – 1722), Галищенко Андрій (1722–1723), Налетовський Данило (1723 – 1727, нак.), Покотило Василь (1728–1743), Покотило Кирило (1731, нак.), Риба Тиміш (1733, нак.), Страшний Василь Данилович (1737, нак.), Поповський Іван (1736[864], нак.), Покотило Яків (1737, 1738, 1742, нак.), Барановський Андрій Іванович (1743[865].14.08. – 1752), Забіла Кирило Васильович (1752 – 1757.12.), Янович Михайло (1757.12.12. – 1783.7.11.), Хильчевський Тиміш Іванович (1768, нак.).

ОТАМАНИ: Шульганенко Конон (? – 1682.07. – ?), Шульганенко Гордій (? – 1705.01. – ?), Лященко Лаврін (? – 1712[866] – ?), Арменич Григорій (? – 1718.03. – ?), Маценко Кирило (? – 1725 – ?), Гмира Тиміш (? – 1730.04. – ?), Лященко Лаврін (? – 1731.06. – ?), Лященко Кирило (? – 1732 – 1733.08. – ?), Пористий Семен (? – 1741.05. – ?), Плюта Дмитро (? – 1745 – 1746 – ?), Корецький Карпо (? – 1757 – ?), Хильчевський Іван Євстафійович (? – 1762 – 1764 – ?), Пористий Іван (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Дубнієвич Федір (? – 1719 – ?), Яновський Петро (? – 1726.08.[867] – 1728.06. – ?), Влосковський Петро (? – 1730 – ?), Яновський Петро (1736[868], за писара; ? – 1738[869] – ?), Максимів Іван (? – 1746 – ?), Круглик Семен (? – ран. 1758), Пиристий (не Іван, раніше 1781).

ОСАВУЛИ: Поповський Іван (? – 1732 – 1736 – ?), Янчин Федір (? – 1746 – ?), Степан (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Семененко Іван (? – 1732 – ?), Бридкий Гордій (? – 1746 – ?).

ШАПОВАЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Курбацький Самійло (? – 1654.01. – 1659.05. – 1663 – ?), Павло Павлович (1663–1670[870]), Петро Павлович (? – 1672.03. – ?), Надточій Карпо (? – 1673 – ?), Небаба Андрій Мартинович (? – 1676.02. – ?), Сидоренко Василь (? – 1682.07. – ?), Небаба Андрій Мартинович (? – 1693 – 1700 – ?), Небаба Василь (? – 1717 – ?), Купчинський Андрій, Небаба Іван (1724, 1725, нак.), Купчинський Федір Андрійович (1727.01. – ?), Чуйкевич Григорій (? – 1732), Лазкевич Кирило Олексійович (1727, нак.), Величковський Омелян Васильович (1732.31.05. – 1738.8.07.), Вороновський Олексій (1736[871], нак.), Кулаківський Василь Петрович (1738.22.11. – 1739.16.03.), Сохацький Максим Петрович (1739 – 1761), Сохацький Антін Максимович (1750, нак; повний: 1761.04. – ?), Сохацький Семен (? – 1769 – 1779), Псел Петро Григорович (1779 – 1782).

ОТАМАНИ: Матюшенко Гаврило (? – 1652.07. – ?), Петренко Панко (? – 1690 – ?), Карпенко Микита (? – 1693 – 1694[872] – ?), Клименко Гаврило (раніше 1695), Стахора Федір (? – 1725 – ?), Дубина Павло (?

– 1732[873] – ?), Ковенко Андрій (Лаврін) (? – 1732 – ?), Матюшенко Пилип (? – 1734 – ?), Надточій-Мединський (Головань) Степан Олексійович (? – 1736[874] – ?), Ященко Кирило (? – 1738 – ?), Стеценко Григорій (? – 1746 – ?), Буланій Федір (? – 1758 – ?), Антоновський Іван (? – 1760 – ?), Силич Федір (? – 1767 – 1769 – ?), Стеценко Григорій (? – 1770), Охримовський Онисим Якович (? – 1774 – ?)

ОСАВУЛИ: Кузьма Романів (? – 1654 – ?), Ласун Тиміш (? – 1725 – ?), Надточій (Головань) Степан Олексійович (? – 1732 – ?), Матюшенко Пилип (? – 1737 – 1746 – ?), Головань Іван Степанович, Павленко Максим (? – 1769 – ?), Стеценко Григорій (? – 1779[875] – ?).

ПИСАРІ: Шилов Яків (? – 1725 – ?), Шрамко Роман (? – 1732 – ?), Вороновський Олексій (? – 1736[876] – ?), Гонтаревський Іван (? – 1760 – ?), Тичина Юхим (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Мойсей Прокопович (? – 1654 – ?), Гащенко Гаврило (? – 1732 – ?), Гавриленко Петро (? – 1736[877] – ?), Орловський Роман (? – 1746 – ?), Савченко Олексій (? – 1762 – ?), Котов Григорій (? – 1769 – ?).

ПОПІВСЬКА СОТНЯ

(1757–1782)

СОТНИКИ: Жила Іван Петрович (1757[878]), Кленус Микола (1757.16.11. – 1771), Богдановський Василь Петрович (1771.22.07. – 1781.23.11.).

ОТАМАНИ: Скаловський Стефан (? – 1758 – ?), Скаловський Семен Степанович (? – 1766 – 1775), Баклан Михайло Іванович (1781), Острожський Федір (1782).

ПИСАРІ: Волховський Григорій (? – 1766 – ?)

ОСАВУЛИ: Кривуня Микола Леонтійович.

ХОРУНЖІ: Забіяка Тиміш (? – 1766 – ?).

КОНОТОПСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Рибальченко Іван (? – 1649 – ?), Гриценко Павло (1652.1.02., нак.[879]), Бистрицький Семен Михайлович (? – 1653 – 1661 – ?), Скоробагатий Дмитро Михайлович (? – 1661.10.[880] – ?), Шедлюх (Шевдюх?) Михайло (? – 1663.10. – ?), Нужний, Лисенко Лесько (? – 1669.03. – ?), Петренко Панько (Демко) (? – 1671 – 1672.03. – ?), Суховій Петро (? – 1672.03. – ?), Жданенко Іван (1672–1681), Кандиба Федір (1681 – ?), Жданенко Іван (?- 1686.27.06. – ?), Кандиба Федір (? – 1689), Боровка Ярема, Божий Ярема, Деревицький Ілляш (1690, нак.), Кандиба Андрій Федорович (1698, нак.; повний: ? – 1699.12. – 1702.02. – ?), Бистрицький Іван Семенович (? – 1703 – ?), Романович Михайло (1700, нак.), Зимовець Семен (1700, нак.), Кандиба Андрій Федорович (? – 1703 – 1707), Фіалковський Іван, Костенецький Григорій Назарович (1708–1716), Опанасович Данило (1709, 1713, нак.), Лизогуб Андрій Юхимович (1716[881]–1719), Лобода Тимофій (1718[882], нак.), Щербацький Федір Васильович, Костенецький Григорій Назарович (1719.6.07. – 1727.9.12.), Костенецький Осип Григорович (1727.9.12.–1750[883]), Лобода Пантелеймон Антонович (1734, нак.), Опанасович Данило (1735, нак.), Мурашка Василь (1737, нак.), Парпур Федір (1737, нак.), Нестерович Матвій (1737, нак.), Новохацький Іван (1738, нак.), Торанський Данило Тимішович (1738, 1740, нак.), Костенецький Федір Осипович (1750.21.06., нак.; 1751.3.08. – 1758 – ран. 1773), Колоша, Торанський Андрій Тимішович (? – 1781 – 1783)

ОТАМАНИ: Горбач Васько (? – 1649.08.[884] – 1649.09. – ?), Пивовар Семен Денисович (1649 – 1664.5.09. – ?), Герасим (Полченко ?, Хилченко ?) (1652.1.02., нак.[885]), Лисенко Лесько (? – 1669.01. – ?), Санновський Іван Борисович (? – 1672.03. – ?), Тяжкоборенко Артем Григорович (? – 1672.03. – 1673.01. – ?), Макуха Гнат (? – 1676.06. – ?), Тяжкоборенко Артем Григорович (? – 1678.05. – ?), Фень Андрійович (? – 1678.05. – ?), Клименко Гаврило (? – 1679.02. – 1681.03.), Деревицький Ілляш (1681.03. – 1683.08. – ?), Зимовець Семен (? – 1686.27.06. – ?), Макуха Гнат (? – 1688.12. – 1700.11. – ?), Опанасович Данило (? – 1702.02. – 1704.03. – ?), Рябий Іван Олексійович (? – 1705.02. – ?), Опанасович Данило (? – 1716[886] – ?), Рябий Іван Олексійович (? – 1718.05. – ?), Дегтяр Федір (? – 1718[887] – ?), Лобода Стефан (? – 1719.02. – 1720.05. – ?), Опанасович Данило (? – 1721.07. – 1721.12. – ?), Лобода Стефан (? – 1723.05. – 1724.05. – ?), Тихій Іван Наумович (? – 1726 – ?), Калачник Данило, Новохацький Іван (? – 1732 – 1746), Лазаренко Іван (1734, нак.), Новохацький Данило (1735, нак.), Гордієнко Іван (нак.), Щерба Григорій (1737, нак.), Попелюха Григорій (1738, нак.), Канівець Мартин (1740, нак.), Лобода

Пантелеймон Антонович (1746.01. – 1750[888]), Торянський Данило (1750 – ?), Вербицький Максим (? – 1753 – 1763 – ?), Мартишка (1781).

ПИСАРІ: Бистрицький Семен Михайлович (? – 1649.04. – 1652.1.02. – ?), Трохимович Родіон (? – 1661 – ?), Григорієв Івашко (? – 1672 – ?), Куницький Михайло (? – 1674.02. – ?), Вилянець Ярема (? – 1680.02. – 1681.03. – ?), Куницький Михайло (? – 1681.11. – 1683.07. – ?), Нестеренко Матвій (? – 1709.06. – ?), Фіалковський Іван Іванович (? – 1704 – ?), Михайлів Степан (? – 1736 – ?), Торанський Данило (? – 1738 – ?), Яремів Іван (? – 1746 – ?), Бібик Захар (? – 1756[889] – ?), Терентіїв Кузьма (? – 1759 – ?), Козаченко Давид Григорович, Бібик (? – 1765 – ?), Жуков Григорій (? – 1773[890] – ?).

ОСАВУЛИ: Зубко (? – 1726.06.[891] – ?), Зубченко Левко (1736[892]), Карвах Каленик (? – 1738 – 1746 – ?), Козаченко Давид Григорович, Кривуня Михайло (1767), Канівець (1781).

ХОРУНЖІ: Полонський Іван Матвійович, Лазаренко Василь (? – 1725 – 1736[893]), Парпур Федір Єремійович (1736[894] – 1759 – ?), Кіт Федір (? – 1781 – ?).

ДІВИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Летошний Карпо (? – 1649 – ?), Сухина (Сухмен?) Іван (? – 1654.08. – ?), Рогоза Демид (? – 1660.03.[895] – ?), Трикач (? – 1664 – ?), Іванович Петро (? – 1672 – ?), Шендюх Матвій Михайлович (? – 1676.02. – 1685.12. – ?), Шендюх Осип Матвійович (? – 1688.12. – ?), Селецький Василь (? – 1694[896] – ран. 1698.15.05.), Шендюх Осип Матвійович (? – 1703 – 1710.08. – ?), Селецький Василь (? – 1711.03. – 1714), Селецький Яків Васильович (1713 – 1744[897] – 1754), Княжицький Хома Хомич (1724, нак.), Кубраковський Григорій (1731, нак.), Сулимов Гнат (1733, нак.), Британ Гнат (1737, нак.), Селецький Лаврін Якович (1753–1764), Селецький Іван Якович (1763–1767), Забіла Володимир Пантелеймонович (1767–1782[898]), Борсук Петро Матвійович (1775, нак.).

ОТАМАНИ: Шендюх Йосип Матвійович (? – 1694[899] – ?), Горгута Іван, Кубраковський Григорій (? – 1736[900] – 1743 – ?), Шендюх Матвій Осипович (1743.10.03. – 1748 – ?), Осип (? – 1769 – ?).

ПИСАРІ: Ястрембський Михайло (? – 1685.12. – ?), Армановський Павло (? – 1694 – ?), Судральський Омелян (? – 1725 – 1736[901] – ?), Шендюх Іван Леонтійович (? – 1762.01. – 1767 – ?), Антоновський Павло (? – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Антонів Андрій (? – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Сергієнко Федір (? – 1746 – ?), Нестеренко Павло (? – 1769 – ?).

ОЛИШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Пригара Іван (? – раніше 1665) Рубан Герасим (? – 1668.08. – ?), Яцько (1671.29.08.[902], нак.), Пригара Іван (? – 1672.05. – ?), Кривий Семен (ран. 1676), Биховець-Супруненко Семен Софронович (? – 1680), Шрамченко Леонтій Іовович (1680.11.12. – ?), Непрак Ярема Яхневич (? – 1685 – ?), Шрамченко Леонтій Іовович (? – 1690 – ?), Непрак-Яхневич Антін Яремович, Шрамченко Леонтій Іовович (? – 1693.06. – 1709), Шрамченко Данило Леонтійович (1709 – 1727), Шрамченко Іван Леонтійович (1727.08., нак.; 1727.6.10. – 1747.19.05.), Пригара Андрій Андрійович (1736, нак.), Шрамченко Василь Іванович (1747.19.05. – 1773.26.06.), Солонина Іван (1767, нак.), Пригара Василь Андрійович (1771.19.05. – 1781.10.08.).

ОТАМАНИ: Галуза Гаврило (? – 1676.16.12.[903] – 1679 – ?), Столиця-Веруш Пилип (? – 1681.03. – ?), Лубко Сенько (? – 1682 – ?), Прокопенко Федір (? – 1693 – 1694[904] – ?), Пригара Роман (? – 1700.03. – 1708 – ?), Пригара Лука (? – 1711 – ?), Пригара Андрій (? – 1713 – 1716 – ?), Пригара Лука (? – 1721 – ?), Усик Василь (? – 1723 – 1726 – ?), Пригара Сава Андрійович, Пригара Андрій Андрійович (? – 1727 – ?), Передерський Ничипір (1731), Петренко Микита (? – 1734 – ?), Усик Василь (? – 1736 – ?), Шрамченко Андрій Леонтійович, Передерський Ничипір (? – 1743 – 1762 – ?), Степан (1768.30.08.[905] – 1772[906] – ?), Омельченко Іван Гнатович (1780.18.11. – 1782).

ПИСАРІ: Чарнуцький Федір (? – 1727.11. – ?), Григорович Матвій (? – 1734 – ?), Хоменський Василь (? – 1744 – ?), Григорович Матвій (? – 1746 – ?), Хоменський Василь (? – 1749 – 1762 – ?), Столиця Роман (1769.19.02.[907] – 1772[908] – ?).

ОСАВУЛИ: Руденко Іван (? – 1736 – ?), Пригара Іван (? – 1733 – 1744 – ?), Городниченко Іван (? – 1746 – ?), Десновський Григорій (1757[909] – 1772[910] – ?), Котляревський Данило (1774.21.03.[911] – 1779[912] – ?), Котляревський (1780.7.12. – ?), Миронович Стефан (1781.9.12. – ?).

ХОРУНЖІ: Клименко Федір (? – 1727 – 1736 – ?), Зорич Василь (? – 1733 – 1754 – ?), Зорич Йосип (1759[913] – 1772[914] – 1773), Петренко Ничипір (1773.14.05.[915] – 1782).

ОЛЕНОВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Пивовар Мартин Софонович (? – 1654 – ?), Скоропад Фесько (? – 1657.29.04. – ?),

ОТАМАНИ: Бурчак Наум (? – 1657.29.04. – ?).

ОСАВУЛИ: Довгопол Андрій (? – 1654 – ?).

ПОНИРКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Коваленко Данило Степанович (? – 1654.01. – ?).

ПИСАРІ: Корніїв Кирило (? – 1654.01. – ?).

ОСАВУЛИ: Гаврилів Іван (? – 1654.01. – ?).

ХОРУНЖІ: Семенів Михайло (? – 1654.01. – ?).

ПІДЛИПНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Реба Василь Михайлович (? – 1654 – ?).

ПИСАРІ: Іванов Леонтій (? – 1654 – ?).

ОСАВУЛИ: Матвєєв Іван (? – 1654 – ?).

ХОРУНЖІ: Іванов Данило (? – 1654 – ?).

ГОЛЮНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Журавський Сидір.

ОТАМАНИ: Сидоренко Корній (1781).

ПИСАРІ: Павленко Прокіп (1781).

ГЛУХІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Годун Юрко (? – 1648.7.07.[916] – 1649.5.04[917] – 1649.12. – ?), Вейчик Сахно Федорович (? – 1651.04. – ?), Уманець Пилип Іванович (? – 1653.12. – 1658.03. – ?), Мироновський Артем (? – 1658.04 – ?), Уманець Пилип Іванович (? – 1658.05. – 1660[918] – 1661.05. – ?), Чорній Семен Тарасович (1658.09., нак.), Уманець Василь Іванович (? – 1661.10.[919] – ?), Черкашениця Василь (полковник глухівський: 1663 – 1664), Уманець Пилип Іванович (? – 1663 – 1665 – ?), Жураковський Василь (? – 1667 – ?), Уманець Пилип Іванович (? – 1668.01. – ?), Жураковський Ясько Михайлович (? – 1669.02. – 09. – ?), Рубан Данило Семенович (? – 1671.12. – ?), Жураковський Ясько Михайлович (? – 1672.06. – 1675[920] – 1676.06. – ?), Ялоцький Василь Федорович (? – 1678.04. – 1681.29.04.[921] – 1687.03. – ?), Туранський-Григорович Олексій Михайлович (1687.07., нак.), Грудяка Кіндрат Пилипович (? – 1688 – 1689.01. – ?), Ялоцький Василь Федорович (? – 1689.09. – 1696.11. – ?), Єфремович Євстафій (? – 1701[922] – ?), Туранський-Григорович Олексій Михайлович (? – 1699.01. – 1709), Хохленко Сава Якович (1701, 1704, нак.), Грудяка Кіндрат Пилипович (1703, нак.), Маркович Андрій Маркович (1709[923] – 1714), Мануйлович Іван (1713 – 1728.16.10.[924] – ?), Федорович Яким (1725, нак.), Омелянович Федір (1728, нак.; повний:? – 1729.10. – ран. 1731.07.[925]), Уманець Степан Семенович (1732–1737), Маньківський Матвій (1738.24.02. – 1740.04.), Туранський Дем'ян Олексійович (1740.24.06. – 1760.11.12.), Уманець Петро (Петрович?) (1760–1761), Уманець Семен Федорович (1760.9.12. – 1767), Романовський Василь (1767, нак.), Славський Олександр Ілліч (1769–1782).

ОТАМАНИ: Колошийський Леон Іванович (1648.7.07.[926]), Білий Семен (1649.5.04[927]), Котов Марко (? – 1654 – ?), Ус Василь (1655.12.), Роман Михайлов (? – 1657.24.05.[928] – ?), Кимбар Марко Маркович (раніше 1663), Заруцький Олексій (1668.12.), Рубан Данило Семенович (1669.01.), Бударовський Омелян Іванович (? – 1669.09. – 1675.03. – ?), Миклашевський Михайло Андрійович (? – 1675.21.06.[929] – 1676.02. – ?), Шемшуковський Опанас Казимирович (Кузьмович) (? – 1677.02. – ?), Заруцький Олексій Богданович (? – 1678 – ?), Хохленко Сава Якович (? – 1679 – 1681.29.04.[930] – 1681.21.10.[931] – 1685.29.02.[932] – ?), Туранський Олексій Михайлович (? – 1685.04. – 1687.02. – ?), Ясликовський Гаврило (? – 1689.01.

– ?), Туранський Олексій Михайлович (? – 1689.09. – ?), Карпека Семен Карпович (? – 1691.11. – ?), Грудяка Кіндрат Пилипович (1693 – 1694[933]), Туранський Олексій Михайлович (? – 1696.11. – ?), Карпека Семен Карпович (? – 1707 – 1709 – ?), Фененко Федір Власович (? – 1710.4.09.[934] – ?), Хмельник Василь (? – 1715.11.[935] – ?), Уманець Семен Дем'янович (? – 1718.06.[936] – ?), Омелянович Федір (? – 1724.24.12. – 1725.02.[937] – ?), Хмельник Василь (? – 1725.29.11. – ?), Омелянович Федір (? – 1727.8.07. – ?), Уманець Степан Семенович (? – 1730 – 1732), Туранський Дем'ян Олексійович (? – 1737 – 1740.24.06.), Стожко Іван (1740 – 1741 – ?), Кологривий Григорій (? – 1745.5.06.[938] – 1749.6.05), Янович Іван (? – 1751.06.[939] – 1760), Славський Олекандр Ілліч (? – 1761[940] – 1769), Смовдиревський Іван Дмитрович (? – 1775 – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Данило (? – 1651.07.[941] – ?), Ясликовський Гаврило (? – 1676.02. – ?), Туранський Олексій Михайлович (? – 1681.08. – 1685.29.02.[942] – ?), Омелянович Федір (? – 1699 – 1721.9.11. – ?), Матвійович Сава (? – 1722.24.08.[943] – ?), Євстафійович Євстафій (? – 1726.09.[944] – 1727.8.07. – ?), Оболонський-Каневський Михайло Васильович (? – 1729), (Бутович то Йосипович) Іван (? – 1737 – ?), Вілчик Федір (1746.12. – 1750.08.), Уманець Василь Васильович (1751 – 1761), Уманець Семен Федорович (1755.9.02. – 1760.9.12.), Мальчиновський Іван Лукич (? – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Мартиненко Юсько (? – 1676.02. – ?), Розчиня Андрій (? – 1681.09. – 1682 – ?), Бутович Йосип, Винда Іван (? – 1728 – 1729), Олександр (1729 – ?), Малченко Григорій Семенович (1736 – 1740, в.о.[945]), Фененко Федір Федорович (? – 1737 – ?), Потапенко Андріан (1740 – 1759), Легкобит Степан, Філонович Іван (? – 1769 – ?), Сакевич Мойсей (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Опанасович Павло (? – 1676.02. – ?), Богданович Іван Дем'янович (ран. 1680), Мартинович Йосип (? – 1681.11. – 1682.07. – ?), Нарбут Роман Павлович (? – 1691.06. – ?), Кириченко Артем Самойлович, Головко (? – 1722 – ?), Будицький Семен (? – 1725.2.05.[946] – ?), Потапенко Кирило (? – 1729 – ?), Потапенко Василь (? – 1737 – ?), Малченко Григорій Семенович (? – 1740[947] – 1748), Іцьков Онисим (1748[948] – 1750[949] – ?), Божко Гнат Кузьмич, Філоненко (? – 1765 – 1767 – ?), Малченко Василь (? – 1769 – ?).

КРОЛЕВЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дуль Мисько (Михайло) Васильович (? – 1650 – ?), Попович Федір Іванович (? – 1654.6.02.[950] – 04.[951] – ?), Дуль Григорій Михайлович (? – 1656.02. – ?), Дуль Михайло Васильович (? – 1656.09. – ?), Дуль Григорій Михайлович (? – 1658.06. – ?), Дейнека Василь Якович (? – 1661.08. – 1662.02. – ?), Юхимович Давид (1658.10., нак.; повний: ? – 1662.07. – ?), Дубовик Роман Семенович (1662.02., нак.), Андрійович Микита (1662.05., нак.), Якимович Данило (? – 1662.10. – 1663.02. – ?), Стасенко Герасим (? – 1663.09. – 1663.12.11.[952] – 1666.01.), Гуляницький Кирило (полковник глухівський, 1664), Черкашинець Василь (полковник глухівський, 1664), Березняченко Омелян Андрійович (1663.08. – 10., нак.), Юхимович Давид (1665.08., нак.), Ковденко Максим Антонович (1666.02. – 03. – ?), Якимович Данило (Пархоменко?) (? – 1666.10. – ?), Федорович Гнат (? – 1667 – ?), Ковденко Максим Антонович (? – 1667.03. – 1668.05. – ?), Дейнека (Яценко) Василь Якович (? – 1669.03. – 1672.16.06.[953] – ?), Боярин Грицько (1668, 1670, нак.), Маковський Іван Миколайович (? – 1675.7.01.[954] – 1679.03. – ?), Огієнко Кіндрат Іванович (1680 – ?), Маковський Іван Миколайович (? – 1681.07. – 1707), Федорович Каленик (1682, 1683, 1684, 1691, 1693, 1694, нак.), Король Федір (1699, нак.), Стожок Федір Данилович (1703, нак.), Діаковський Іван Дмитрович (1708 – ран. 1709.12.10.[955]), Стожок Федір Данилович (1709–1712), Данилович Степан (1710, 1711, нак.), Левицький Федір (1712.21.01. – 06.), Шевченко-Федченко Пилип Федорович (1712, нак.), Маковський Яків Іванович (1712.11. – 1713), Павло Іванович (1713[956], нак.), Калиновський Захар Калістратович (1714), Бутурлим Андрій (? – 1714.09. – 1715.05. – ?), Макаренко Федір Іванович (1714, нак.), Генваровський Костянтин Андрійович (1715–1719), Григорович Ярема (1715, нак.), Огієвський Павло Іванович (1720 – 1722.02. – ?), Миколайович Василь (1721, 1722, нак.), Григорович Семен (1723.05.[957], нак.), Шевченко-Федченко Пилип Федорович (1723, 1724, 1725[958], нак.), Генваровський Костянтин Андрійович (? – 1723 – 1738.8.07.), Падалка Григорій Федорович (1725.10.[959] – 11.[960], нак.), Миколаєнко Василь (1726[961], нак.), Макаренко Опанас (1736, нак.), Лукашевич Михайло (1738–1741), Огієвський Григорій Павлович (1741–1763), Лучницький Іван (1764, нак.), Огієвський Максим Григорович (1763–1767), Коханья Федір (1767–1782).

ОТАМАНИ: Моковський Микола Михайлович (? – 1654.01. – ?), Михайлович Григорій (? – 1654.06. – 1654.11. – ?), Семенович Ярмола (? – 1655.01. – 1655.05. – ?), Харкович Михайло (? – 1656.02. –

1657.11. – ?), Юхимович Давид (? – 1657.11. – 1658.01. – ?), Чорнушенко Янко (? – 1658.08. – ?), Лучченко Митко (? – 1661.08.), Дубовик Роман Семенович (? – 1662.27.01.[962] – 1662.05. – ?), Юхимович Давид (? – 1662.05. – ?), Попович Федір (? – 1662.07. – ?), Юхимович Давид (? – 1662.10. – ?), Васильович Терешко (? – 1663.08. – ?), Юхимович Давид (? – 1663.12.11.[963] – 1664.04. – ?), Яценко Василь (? – 1664.09. – 1665.06. – ?), Прокопович Семен (1665.12., нак.), Петрович Василь (? – 1665.08. – ?), Бойченко Прокіп Степанович (? – 1665.10. – 1666.03. – ?), Юхимович Давид (? – 1666.08. – 1666.10.), Яценко Василь (1666.10. – 1667.10. – ?), Мартинович Семен (? – 1668.03. – ?), Маковський Іван Миколайович (? – 1669.12. – 1670.10. – ?), Юхимович Давид (? – 1671.02.), Маковський Іван Миколайович (1671.02. – 1671.07.), Мартинович Семен (1671.07. – ?), Дубовик Роман Семенович (? – 1674.01. – ?), Макарович Іван (? – 1675.03. – ?), Дейнека Василь Якович (? – 1676.02. – 1676.05.), Лук'янович Остафій (1676.05. – ?), Дейнека Василь Якович (? – 1677.01. – ?), Джуминський Максим (? – 1677.11. – 1678.06. – ?), Макарович Іван (? – 1679.03. – ?), Федорович Каленик (? – 1681.07. – ?), Дубовик Роман Семенович (? – 1681.09. – ?), Федорович Каленик (? – 1682.10. – 1685.03. – ?), Макарович Іван (? – 1688.11. – 1689.02. – ?), Федорович Каленик (? – 1689.08. – 1696.7.09. – ?), Король Федір (? – 1698.03. – 1701.03. – ?), Стожок Федір Данилович (? – 1703.06. – 1706.04. – ?), Григорович Влас (? – 1708.07. – ?), Макаренко Федір Іванович (? – 1710.02. – 1714), Гриненко Ярема (1713[964], 1714, 1715, нак.), Макаренко Федір Іванович (? – 1718.04. – ?), Миколайович Василь (? – 1721 – 1722 – ?), Ігнатович Антін (? – 1723 – ?), Григорович Влас (? – 1724 – 1725.21.11.[965] – ?), Ігнатович Антін (? – 1726.03.[966] – ?), Антоненко Гнат (? – 1727[967] – ?), Миколайович Василь (? – 1729 – ?), Терещенко Гаврило (? – 1730 – ?), Каменський Ілля (? – 1731), Вечера Онисько (1731 – ?), Макаренко Опанас (? – 1736 – 1738[968] – 1741 – ?), Кобзький Іван (? – 1741.1.04.[969] – ?), Каменський Олексій (? – 1745), Забуха-Огінський Іван (? – 1745.15.07.[970] – 1762 – ?), Забуха-Огінський Максим Іванович (? – 1769 – ?).

ПИСАРІ: Дуль Григорій Михайлович (? – 1654 – ?), Семенович Тиміш (? – 1654 – ?), Грило Петро (? – 1682 – ?), Огієнко Григорій Іванович (кін. XVII ст.), Дубневич Федір (? – 1722 – 1723 – ?), Каменський Ілля (? – 1730 – ?), Мосьцепанов Клим Корнійович (? – 1735 – ?), Богатиневич Семен (1738–1743[971]), Мосьцепанов Клим Корнійович (? – 1745.15.07.[972] – 1747 – ?), Шарий Степан (? – 1750[973] – ?), Шарий Семен[974], Зачепа Тиміш (раніше 1760), Сердюков Іван (? – 1761 – ?), Білевич Іван (? – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Харитонович Михайло (? – 1654 – ?), Стефанович Кіндрат (? – 1676 – ?), Прокіп (? – 1682 – ?), Кочерга Кирило (? – 1736[975] – ?), Микитович Корній (? – 1741.1.04.[976] – ?), Кобизький Стефан (? – 1746 – 1750[977] – ?), Мажуга-Биковський Захар, Макаренко Олександр (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Савич Клим (? – 1654 – ?), Ігнатович Василь (? – 1676 – ?), Федорович Сава (? – 1682 – ?), Стожок Федір Данилович (? – 1694 – ?), Терещенко Гаврило (? – 1715 – ?), Падалка Григорій (? – 1722.08.[978] – ?), Хмельницький Іван (? – 1723 – 1725 – ?), Макаренко Опанас (? – 1729[979] – ?), Герасименко Гнат (? – 1741.1.04.[980] – 1745.15.07.[981] – 1746 – ?), Жилінський Олексій (? – 1750[982] – ?).

СПАСЬКА СОТНЯ
(? – 1668 – ?)
ЯНПОЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Жураковський Василь Якович (? – 1686 – ?), Дорошенко Василь Никонович (? – 1689 – ?), Жураковський Григорій Якович (? – 1690.07. – ?), Жураковський Василь Якович (? – 1695.09. – 1696.07. – ?), Перехрест Тарас Петрович, Верховець Іван Семенович (1717, 1723, 1725, на місці сотника), Каневський-Оболонський Михайло Васильович (? – 1729.08. – 1742), Косинський Василь Іванович (нак.), Каневський-Оболонський Степан Васильович (1742.19.07. – 1759), ???? Жовтобрюх Григорій Григорович (1759.14.07. – 1773), Капустяний (1769, нак.), Уманець Василь Васильович (1773–1782).

ОТАМАНИ: Іванов Андрій (? – 1690.07. – 1696.07.), Лопата Карпо (? – 1727[983] – ?), Мерецький Симон, Никонів-Дорошенко Іван Дорофійович (? – 1736[984] – 1742.07. – 1758.08. – ?), Спановський Василь Кирилович (1758 – 1769 – ?), Климченко Василь Захарович, Климченко Михайло Васильович, Харченко Павло (? – 1781).

ПИСАРІ:Тимофійович Леонтій (? – 1736[985] – ?), Імшеницький Олександр (? – 1746 – ?), Імшеницький Оверко Михайлович (? – 1751 – ?), Спановський Василь Кирилович (? – 1758), Тарасович Федір Григорович (? – 1766), Билькевич Степан (? – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Мосцевський Петро (? – 1746 – ?), Скобичевський Григорій, Орловський Василь Степанович (? – 1758 – ?), Хоришко Павло (? – 1769), Климченко Михайло Васильович (1769–1773), Скобичевський Роман Григорович (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Малченко Григорій (? – 1746 – ?), Дорошенко Федір Лаврінович, Лазаревич Яків (? – 1769 – ?), Климченко Михайло Васильович (1769–1772), Лазаревич (? – 1775).

КОРОПСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ковалевський Ничипір (? – 1658.09. – ?), Черв'яченко Гордій (? – 1659 – ?), Белиловець Іван (1661 – 1668.12. – ?), Химич Федір (Фесько) Якович (? – 1669.02. – 1670), Мартинович Матвій (? – 1672 – ?), Нестор Михайлович (? – 1673.7.03.[986] – ?), Іванович Семен (? – 1673.06. – 1675.12.07. – ?), Химич Федір Якович (? – 1676 – ?), Іванович Семен (? – 1677.8.03. – 1678 – ?), Кичкаровський Іван Данилович (1678.03., нак), Довгеля Тихін Федорович (? – 1681.27.07. – 1686.9.01.[987] – ?), Кияшко Іван Герасимович (? – 1687.10. – ?), Довгеля Тихін Федорович (? – 1688.27.03. – 1692[988]), Кононович Дем'ян Іванович (1692 – 1699.11.06. – ?), Касьянович Василь (1696, нак.), Олексійович Юрій (1694, 1697, нак.), Соломка Федір Михайлович, Карпенко Логвин Федорович, Безносий Кіндрат (? – 1708 – ?), Логвиненко Іван (? – 1710.08. – 1711 – ?), Кононович Дем'ян Іванович (? – 1713), Пороховський Іван Федорович (1713–1725), Химич Пилип Трохимович (1725, 1726.08.[989], нак.), Лихошерст Тихін (? – 1727), Химич Григорій Трохимович (1728.8.01. – 1736), Соломка Вакула (1734, нак.), Панкевич Петро (1736, тримав сотенне правління), Савченко Мойсей (нак.), Забіла Іван Михайлович (1740–1760), Христофоров Роман (1760–1770), Сидорський Микита (1770.30.04. – 1781.10.08.).

ОТАМАНИ: Кичкаровський Іван Данилович (? – 1669.26.05.[990] – ?), Шух Федір (? – 1670 – ?), Михайлович Нестор (? – 1673.02. – 1673.03. – ?), Липський Степан (? – 1673.06. – ?), Романович Омелян (? – 1674.01. – 1674.28.11. – ?), Кияшко Іван Герасимович (? – 1676.02. – ?), Іванович Семен (? – 1676 – ?), Шух Федір (? – 1676 – ?), Кичкаровський Іван Данилович (? – 1677.03. – ?), Липський Степан (? – 1677.8.03. – 1678.03. – ?), Олексійович Юрій (? – 1681.27.07. – ?), Кичкаровський Іван Данилович (? – 1682.07. – ?), Олексійович Юрій (? – 1684.20.10. – ?), Ворожбит Федір (? – 1686.9.01.[991] – ?), Касьянович Іван (? – 1687.09. – ?), Касьянович Василь (? – 1692.05.), Химич Трохим (1692.06. – ?), Семенович Омелян (? – 1694.24.06. – ?), Касьянович Василь (? – 1695.28.08. – 1696.30.08. – ?), Семенович Омелян (? – 1696.28.10. – 1699.07. – ?), Лихошерст Тихін (? – 1706.05. – ?), Пясецький Кіндрат (? – 1713.09. – 1717.17.04. – ?), Ворожбит Опанас (? – 1727.23.12. – ?), Соломка Вакула Федорович (? – 1730.02. – ?, ? – 1734 – ?), Тупицький Петро (? – 1731.11.03. – ?), Аверський Григорій Степанович (? – 1736 – ?), Бордаченко Яків Іванович (? – 1740 – 1746 – ?), Навроцький Гаврило Ілліч (? – 1769 – ?), Скляревський (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Григорович Герасим (? – 1727.23.12. – ?), Соломка N (? – 1736 – ?), Аверцій Григорій (? – 1737 – ?), Петровський Іван (? – 1746 – ?), Михайло, Стефан Михайлович, Паламаревський Семен (? – 1769 – ?), Соломка Трохим Іванович (1775.6.01. – 1782).

ОСАВУЛИ: Лихошерст Гаврило (? – 1737 – ?), Філіповський Петро (? – 1746 – ?), Скибинський Василь Іванович (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Висоцький Опанас Кирилович, Горбань Іван (? – 1731[992] – ?), Ворожбит Опанас (? – 1736 – ?), Соломка Стефан (? – 1737 – ?), Горбань Опанас (? – 1746 – ?), Захарієвський, Соломка Хома Тихонович (? – 1769 – ?).

СОТЕННІ СТАРШИНИ: Омелянович Дмитро, Омелянович Самійло Дмитрович.

РОЖДЕСТВЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Соколенко Нестор Савич (? – 1654 – ?), Соколенко Степан Нестерович (Нестеренко Степан) (? – 1669.02. – ?), Сафонович Дмитро (? – 1672 – ?), Ничипорович Юрій (? – 1672 – ?).

ПИСАРІ: Ярофійович Федір (? – 1654 – ?).

ОСАВУЛИ: Солонченко Клим (? – 1654 – ?).

ХОРУНЖІ: Іванов Дмитро (? – 1654 – ?).

НОВОМЛИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Васильович Лаврін (? – 1654 – ?), Рачинський Павло Михайлович (1661 – 1668.02. – ?), Євтушенко Іван (? – 1669.02. – ?), Рачинський Павло Михайлович (? – 1669.11. – ?), Матвієнко Ясько (? – 1671 – ?), Рачинський Павло Михайлович (? – 1672.03. – ?), Федорович Степан (1672 – 1674 – ?), Степанович Кіндрат (? – 1676.02.-04. – ?), Матвієнко Ясько (? – 1678 – ?), Круглик Антон, Саливонович Степан (? – 1680.07. – 1683.02.), Семенович Олексій (1683.02. – ?), Семіяненко Дмитро, Троцький Григорій Трохимович, Самойлович Григорій (1688[993] – 1708), Шишкевич Григорій (1708–1722), Троцький Кирило Трохимович (1722.27.11. – 1727), Шишкевич Іван Григорович (1728–1750), Машевський Петро (1734.09., нак.), Метельський Леонтій (1736, 1737, нак.), Гордійович Захар (1737, 1738, 1742, нак.), Шишкевич Іван Іванович (1751–1773), Шишкевич Григорій Іванович (1767, нак.), Глушневський Осип Іванович (1773–1782).

ОТАМАНИ: Андрійович Олексій (? – 1662.11. – 1669.11. – ?), Іванович Петро (? – 1673.03. – ?), Васильович Андрій (? – 1676.04. – ?), Іванович Петро (? – 1680.07. – 1683.02.), Ярмолайович Федір (1683.03. – ?), Олексійович Василь (? – 1686.06. – ?), Олефірович Дем'ян (? – 1696.01. – ?), Троцький Кирило Трохимович (? – 1699.08. – ?), Яковенко Григорій (? – 1701.09. – ?), Залізняк Василь (? – 1710.06. – 1713.11.06.[994] – ?), Писаревський Іван Васильович (1713 – 1728), Лазкевич Терентій (? – 1728.04. – 1728.08. – ?), Залізняк Василь (? – 1730.03. – 1731.03. – ?), Метельський Леонтій (? – 1731.06. – ?), Дмитренко Григорій, Троцький Федір Стефанович (? – 1736 – 1746-раніше 1761), Плис, Чайковський Василь (? – 1769 – ?), Попенченко Самійло Андрійович, Метельський Григорій Семенович (? – 1775 – ?).

ОСАВУЛИ: Москаленко Андрій (? – 1736 – 1746 – ?), Білецький Андрій (1737, за осавула), Пендюховський Гнат (? – 1769 – ?).

ПИСАРІ: Іван (? – 1720 – ?), Шуба Юхим (? – 1736[995] – 1738.11.[996] – ?), Глушневський Іван (? – 1746 – 1748 – ?), Горбачевський Іван (? – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Даценко Антін (? – 1720 – ?), Троцький Іван Ілліч (1735 – 1736), Варава Василь (? – 1737 – ?), Троцький Іван Ілліч (? – 1746 – 1747), Круглик N Антонович, Дмитренко Йосип Григорович, Захаржевський Семен (? – 1769 – ?).

ВОРОНІЗЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Супрун (? – 1654 – ?), Сухман Іван Тимішович (? – 1665 – ?), Власович Василь (? – 1667 – ?), Григорович Сава (? – 1669.01.[997] – 1677.9.05. – 1683[998] – 1687.03. – раніше 1687.09.), Крикун Андрій (1669.04., нак.), Безпалий Іван Семенович (1679.04., нак.), Харитонович Опанас (1687.03., нак.; повний: ? – 1688.04. – 1688.07. – ?), Власович Михайло (1688.06., нак.), Дрозд Василь Якович (1687.05.; 1688.07; 1689.03. – 1689.04; 1690, нак.), Гудович Павло, Лазаревич Роман Лазаревич (? – 1689.03. – 17022.12.[999] – 1709.2.11.[1000] – ?), Безпалий Іван Семенович (1689.05., нак.), Ніженець Степан (1690.04. – 05., нак.), Шкуренко Семен Іванович (1696.06., нак.), Пилипенко Семен Опанасович (1697.07., нак.), Піскуненко Потап Назарович (? – 1710.2.12.[1001] – 1715[1002]), Кобець Роман (1713.19.04.[1003] – 06., нак.), Поплавський Іван (1715.10.[1004]; 1716, 1721, нак.), Слабей Іван, Холодович Іван Іванович (1716 – 1740.5.03.), Кобець Роман (1719.11., нак.), Слабей Кирило Іванович (1721, 1725.08.[1005], нак.), Слабей Михайло, Слабей Василь (1725, нак.), Холодович Степан (1724.22.04.[1006], 1725, нак.), Давидович Іван Андрійович (1723, нак.), Федір (1737, нак.), Слабей Кирило Іванович (17371.08.[1007], нак.), Холодович Андрій Іванович (1740–1764), Богаєвський Микола Мойсейович (1763–1770), Хильчевський Тиміш Іванович (1770–1782).

ОТАМАНИ: Хундодій Семен (? – 1669.06.), Лук'янович Харко (? – 1670.07. – ?), Крикун Олексій (? – 1675.11. – ?), Васильович Оксен (? – 1676.02. – ?), Крикун Олексій (? – 1676.03. – ?), Вернигора Василь (? – 1679.04. – ?), Крикун Олексій (? – 1679.06. – ?), Дрозд Василь Якович (? – 1679.10. – 1683[1008] – 1686.05. – ?), Харитонович Опанас (? – 1687.03. – ?), Ніженець Степан (? – 1688.03. – 1688.04. – ?),

Коростишевський Іван (? – 1688.03. – 1688.07. – ?), Харитонович Опанас (? – 1688.12. – 1689.09.), Дрозд Василь Якович (1689.10. – 1695.07. – ?), Кирилович Павло (1695.07., 1696.06., нак.), Пилипенко Семен Опанасович (? – 1697.07. – ?), Безпалий Іван Семенович (? – 1698.05. – 1703.11. – ?), Пилипенко Семен Опанасович (? – 1707.03. – 1708.04. – ?), Купчинський Григорій (? – 1709.08. – ?), Кобець Роман Михайлович (? – 1710.03. – 2.12.[1009] – ?), Купчинський Григорій (? – 1713.05. – ?), Кобець Роман Михайлович (? – 1718.03. – ?), Купчинський Григорій (? – 1724.22.04.[1010] – ?), Слабей Кирило (? – 1724 – ?), Купчинський Василь (? – 1737.1.08.[1011] – ?), Слабей Кирило Іванович (? – 1739 – 1746 – ?), Александрович Василь (? – 1748 – ?), Купчинський Григорій (? – 1753 – ?), Александрович Василь (? – 1756[1012]), Горкуша Семен (1756 – 1758 – ?), Куліш Іван (? – 1762 – ?), Боровик Василь Опанасович (? – 1769 – ?), Іванов Петро.

ПИСАРІ: Стружинський Іван Михайлович (? – 1675.11. – 1683.02. – ?), Шкура Іван Степанович (? – 1729.02. – ?), Скирмановський Олександр (? – 1736[1013] – ?), Колодка Данило (1737, за писаря), Завадський Олександр (? – 1745), Осмачка Остап (? – 1748 – ?), Осмачка Кіндрат (? – 1756 – ?), Кущанський (? – 1762 – ?), Добрянський Федір (? – 1769 – ?), Розтруханов Яків (ран. 1775), Бельський (? – 1775 – ?).

ОСАВУЛИ: Щербаненко Євтихій (? – 1676.02. – ?), Кирилович Павло (? – 1695 – 1696 – ?), Криско Стефан (? – 1746 – 1748 – ?), Онисимов Григорій Онисимович, Слабєй Данило Кирилович (? – 1769 – 1773 – ?).

ХОРУНЖІ: Андрійович Михайло (? – 1676.02. – ?), Уласович Михайло (? – 1679 – ?), Бугаєнко Костянтин Степанович (? – 1710.20.03.[1014] – 1721.07. – ?), Бучит Юхим (1737, за хорунжого), Лебідь Стефан (? – 1748 – ?), Шкура Василь Опанасович (? – 1769 – ?).

ХОРОШЕОЗЕРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Іванович Кіндрат (1669).

ЗАНЬКІВСЬКА СОТНЯ

(1757–1782)

СОТНИКИ: Лисянський Дем'ян Герасимович (? – 1768[1015] – 1782[1016]).

ОТАМАНИ: Адасовський Прокіп Іванович

НЕВСТАНОВЛЕНІ СОТНІ

СОТНИКИ: Тарасьонок Семен (1660.03.[1017]), Матвій Юрійович (1665), Гнат Пархомович (1665), Тиміш Данилович (1665), Ілля Василенко (1665), Кушлянський Яків (1669 [1018]).

СТАРОДУБСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Коровка Яків Карпович (? – 1653; нак.), Завадський Федір Петрович (1653, нак.[1019]), Пашко (1654, нак.), Рубан Опанас Яремович (1654.13.03.[1020], 1656 нак.), Семенович Андрій (1655.03., нак.), Обуйноженко Яків (1657, нак.), Золотаренко-Оникієнко Тиміш (1654.06., 1655.05., нак.), Яременко Михайло (1655, 1656[1021], нак.), Рубець Михайло Іванович (1656, нак.), Гуляницький Іван (1656.3.05.[1022], 1657.24.06.[1023], нак.), Йосипович Роман (1657.8.07., нак.[1024]), Рославець Петро Іванович (1659 – 1663), Рославець Овдій Іванович (1661.07., нак.) Петрович Прокіп (1661, нак.), Плотний Іван Якович (Терник Іван) (1663.07. – 1665[1025]), Острянин Лесько Микитович (? – 1665.17.03. – 1667), Олексійович Тиміш (1665.04. – 1665.05., нак., 1666.01.02., нак.), Рубець Михайло Іванович (? – 1666 – ?, нак.), Небаба Михайло (1666–1667), Рославець Петро Іванович (? – 1668.01. – 1672.12.), Ігнатович (Шумейко) Сава (1672.12. – 1673.03.), Рославець Петро Іванович (? – 1673.11. – 1676.06.), Дащенко Гаврило Федорович (1672, 1675.5.06.[1026] – 6.07.[1027], нак.), Олексійович Тиміш (1673.04., 1676.06., нак.), Олексійович Тиміш (1676.28.07. – 1678.07.), Рубець Михайло Іванович (1676, 1677, нак.), Мовчан Федір Лук'янович (? – 1678.05. – 1678.06. – ?), Коровка-Вольський Григорій Карпович (? – 1678.13.10. – 1681.08. – ?), Асауленко Гнат (1679, нак.), Мархоленко Михайло (1680, нак.), Самойлович Семен Іванович (? – 1682.07. – 1685.7.06.), Самойлович Яків Іванович (1685.07. – 1687.07.), Олексійович Тиміш (1686, нак; 1687.07. – 1689.08.), Мархаленко Михайло (1693.04., нак.), Улізько Тиміш Якович (1689.05., нак.), Миклашевський Михайло Андрійович (1689.07. – 1701.23.06. [1028] –

ран. 1702.02.), Завадовський Яків (1690. 02., нак.), Олексійович Тиміш (1691.7.03., нак.[1029]), Чорнолузький Микола Маркович (1692, нак.), Колчевський Федір (1695, нак.), Улізько Тимофій Якович (1696[1030], нак.), Силенко Прокіп (1701, 1703 – 1704, нак.), Старосельський Григорій (1703, нак.), Завадовський Яків (1703.08., 1704.08. – 12. [1031]нак.), Миклашевський Михайло Андрійович (? – 1705.02. – 1706.03), Полубенський Станіслав (1705.25.03[1032]., 1707.19.12. [1033], нак.), Журман Дмитро (1706.21.01.[1034], нак.), Силенко Прокіп (1706–1707, нак.), Скоропадський Іван Ілліч (1706–1708), Полубинський Станіслав (1706.07., нак.), Старосельський Григорій (1706.4.07.[1035], нак.), Соболевський Семен (1708, нак.), Силенко Прокіп (1708.03., нак.), Жоравка Лука Іванович (1709–1719), Силенко Прокіп (1709, 1710, 1712, нак.), Рубець Ілля Іванович (1711, нак.), Чорнолузький Іван Маркович (1717[1036], 1719, 1722, нак.), Галецький Семен (1719, нак.), Лизогуб Яків (1721, нак.), Миклашевський Андрій Михайлович (1722, нак.), Бороздна Іван Лаврінович (1722, нак.), Корецький Петро (1722–1723, нак.), Березовський Семен (1723, нак.), Кокошкін Леонтій (1723.10. – 1724), Пашков Ілля Іванович (1726.5.04. – 1727), Бороздна Іван Лаврінович (1724, нак.), Миклашевський Степан Михайлович (1725, нак.), Миклашевський Андрій Михайлович (з 1729.11.10., нак.), правління: Єсимонтовський Опанас, Галецький Семен, Максимович Степан; Дуров Олександр Іванович (1730.30.08.[1037] – 1734.3.05.), Радіщев Опанас Прокопович (1733–1741), Ханенко Михайло (1738, нак), Максимович Федір Дмитрович (1741.23.09. – 1756.03. – ?), Борсук Яким Якимович (1757.23.06. – 1759), правління: Дублянський Олександр, Миклашевський Петро; Карнович Степан Юхимович (? – 1762 – ?), князь Хованський Юрій Васильович (1763–1767), Миклашевський Михайло Андрійович (1769–1778, нак.), Завадовський Яків Васильович (1778–1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Дащенко Гаврило Федорович (? – 1665.15.05. – 1676.02. – ?), Тимофійович Григорій (? – 1678.12. – 1683.25.01.[1038] – ?), Яворський Стефан (? – 1686 – ?), Дерев'янко Ісак Ярмолайович (? – 1687.07. – ?), Журман (Турченко) Дмитро Андрійович (? – 1688.01. – 1702.06. – ?), Силенко Прокіп (? – 1705.05. – 1714), Іскра Захар Юрійович (1713–1721), Силенко Прокіп (1722 – ?), Галецький Семен Якович (1726, нак.), Косович Степан (1735, походний), Єсимонтовський Опанас Іванович (1728.16.01. – 1738.04. – ?), Ханенко Микола Данилович (1738–1740), Юркевич Григорій Трохимович (1741 – 1757.5.03.), Скорупа Павло Григорович (1756–1772), Рославець Василь Осипович (1772–1776), Лайкевич Кіндрат Павлович (1778–1782).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОТАМАНИ: Яхонов Григорій (? – 1729.07.[1039] – ?)

ОСАВУЛИ: Прямиця Филимон, Прямиця Кіндрат Филимонович, Немирович-Данченко Григорій Микитович (? – 1729 – 1738), Кочержинський Степан (? – 1747 – ?).

ХОРУНЖІ: Колос (? – 1690.06. – ?), Турчин Василь.

СУДДІ ПОЛКОВІ

Семенович Андрій (1654), Петрович Яцько (1655), Кімберович Марко Маркович (1660), Ходневич Федір (? – 1669.01.[1040] – ?), Плотний Іван Якович (1669), Кольничий Самійло Іванович (? – 1671.09. – ?), Судієнко Андрій Іванович (? – 1670 – ?), (? – 1673 – ?), Абрамович Андрій (? – 1673 – 1675 – ?), Улезько Яків Петрович (? – 1676.02. – 1678.07. – ?), Кольничий Самійло Іванович (? – 1679.10. – 1683[1041] – 1694.06. – ?), Пушкаренко Давид Трохимович (? – 1696.06. – 1699.08.), Завадовський Яків (? – 1703.08. – 1705.02. – ?), Ракушка-Романовський Іван Романович (? – 1705.05. – 1708.05 – ?), Рубець Юрій Ілліч (1709–1713), Силенко Прокіп (1709 – ?), Рубець Семен Гнатович (? – 1714 – ?), Силенко Прокіп (? – 1719 – 1722), Рубець Семен Гнатович (? – 1723 – 1724.4.05.), Скорупа Григорій Дем'янович (1723 – 1725 – ?), Максимович Степан Дмитрович (1725, на місці судді), Галецький Семен Якович (1726, нак.), Ханенко Микола Данилович (1727.23.12. – 1737), Старосельський Степан (1728, нак.), Єсимонтовський Опанас Іванович (? – 1729 – ?), Скорупа Григорій Дем'янович (1730, нак.), Рубець Андрій Мойсейович (1737 – 1755.17.01.[1042] – ?), Скорупа Павло Григорович (1741–1756), Лобисевич Кирило Кирилович (? – 1757 – 1758), Малишевський Петро Якович (1758–1763), Лишень Петро Федорович (1763–1766), Косач Петро (1767–1774[1043]), Дівович Олексій Данилович (1774–1782).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Єсимонтовський Опанас (? – 1725 – ?), Косач Степан Васильович (? – 1748.26.05.), Гаєвський Григорій Іванович (1748.10. – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Антушків Ілля Матвійович (? – 1654 – ?), Молявка Яків (? – 1656 – ?), Михайло (? – 1657.24.06. [1044] – ?), Іванович Василь (? – 1663 – ?), Середа, Воробєй Іван (? – 1669.02. – ?), Чемерис Гаврило, Казанович Іван (? – 1672.05. – ?), Воробєй Іван (1672), Підгурський Микола Семенович (? – 1676), Романович-Бобоха Василь Федорович (? – 1677 – ?), Кроткевич Григорій (? – 1685 – 1690.05. –?), Давидович Іван, Дорошенко Григорій Дорофійович (? – 1696[1045] – ?), Покорський Опанас (1698 – 1707), Плосконний Герасим Гнатович (1700[1046]), Носикевич-Пригара Гордій Савич (1699.06. – 1705.02.), Панкевич Остафій (? – 1708 – ?), Дублянський Павло (1709–1715), Скомпа Григорій (1715–1725), Максимович Степан (1729–1730), Косович Федір, Юркевич Григорій Трохимович (1733–1741), Петрункевич Степан Хомич (1741–1754), Губчиць Петро (1753–1757, за писаря[1047]), Косач Степан Васильович (1757–1760), Малишевський Петро Якович (1758–1763), Косач Петро Степанович (1760–1767), Федорович Степан Опанасович (1768.4.07. – 1778), Жданович Іван Васильович (? – 1781 – ?), Куницький Василь (1782).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Телесницький Петро Матвійович (1755–1760), Короткий Данило (1764), Ісаєвич Антон.

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Кизиченко Єрмила (? – 1655.03. – ?), Липський Іван (? – 1657 – ?), Журман Дмитро Андрійович (? – 1669.02. – 1672 – ?), Щербак Василь Юрійович (? – 1669.02. – 1676 – ?), Лапа Василь (? – 1669.03. – ?), Рубець Іван Михайлович (? – 1686 – ?), Нужний Олексій (? – 1675 –1681.06. – ?), Остапович Іван (? – 1676), Рубець Іван Михайлович (? – 1686 – ?), Щербак Василь Юрійович (? – 1686.09. – ?), Трушенко Яків (Юцько) (? – 1687.07. – ?), Йосип Трохимович (? – 1688.01. – ?), Коровка-Вольський Гнат (? – 1690 – ?), Война – Завадовський Яків (? – 1693.24.06. – 1703), Старосельський Григорій (? – 1693 – 1703), Протиченко Артем (? – 1701 – ?), Чорнолуцький Іван Маркович (? – 1703.05. – 1706), Галецький Семен Якович (1709–1712), Яворський Павло (1711–1731), Березовський Семен (1713–1728), Яворський Михайло Павлович (2-й; 1716 в.о., 1717, нак., 1730–1735), Немирович-Данченко Пилип (2-й; 1735.17.09. – 1737), Кожуховський-Якимович Степан (1735–1738), Немирович-Данченко Гнат (1738.10.01.[1048] – 1744), Малишевський Петро Якович (1 – й; 1741–1757), Косач Степан Васильович (2 – й; 1748.26.05. – 1750 – ?), Лишень Андрій Тимішович (1752), Лишень Петро Федорович (1757–1763), Лобисевич Павло Кирилович (1757–1764), Гаєвський Григорій Іванович (1763–1773), Панковський Федір (1763–1767), Михайловський Григорій (1767), Плішко Феодосій Григорович (1778–1782), Гаєвський Григорій Григорович (1-й; 1779–1782), Соханський Іван (2-й; 1772–1782), Максимович Ілля Іванович (1782).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Хмелевський Леон Христофорович (? – 1650 – ?), Жлудковський Тиміш (? – 1654 – ?), Валькевич Василь (? – 1661 – 1672 – ?), Квех Ничипір (прапорщик; ? – 1676), Юркевич Іван (? – 1686 – ?), Василь Михайлович (? – 1686.09. – ?), Улезько Тиміш Якович (? – 1687 – 1688.01. – ?), Кожуховський Осип Петрович (? – 1692 – ?), Юркевич Іван (? – 1696.02. – 1706 – ?), Кольчевський Данило (? – 1706 – ?), Скоробагатий Федір Сидорович (? – 1708 – ?), Кожуховський-Якимович Степан (? – 1708.11. – 1730 – ?), Пучковський Степан Якович (? – 1709 – 1710 – ?), Немирович-Данченко Ілля Якович (1720–1734), Васильович Омелян (? – 1716.28.11.[1049] – 1721, прапорщик), Немирович-Данченко Федір Семенович (1721.12.07. – ?, прапорщик; 1-й; ? – 1723.10. – 1732), Зеленський Іван (2-й; ? – 1724 – ?), Рубець Андрій Мойсейович (1732.9.02. – 1737), Немирович-Данченко Гнат (1735.31.01.[1050] – 1738), Косович Степан (2-й; 1738.15.03. – 1740), Немирович-Данченко Григорій Микитович (1-й; 1738.16.03. – 1760), Малишевський Петро Якович (2-й; ? – 1741), Кожуховський-Якимович Михайло Степанович (2-й; 1741–1760), Гаєвський Григорій Іванович (1760–1763), Савицький Григорій Савич (1764.9.08.[1051] – 1779), Малишевський Федір

Якович (1762–1769), Лайкевич Кіндрат Петрович (1771–1778), Кожуховський-Якимович Григорій (1778.12.12. – 1780 – ?), Шкрад-Хмелевський Михайло (? – 1782), Савенко Степан Якович (1782).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ

Стась Янович (? – 1655.03. – ?), Тиміш Олексійович (? – 1661 – ?), Стороженко Прокіп (? – 1662.06. – ?), Тиміш Олексійович (? – 1664.05. – 1676.07.), Тиміш Олексійович (? – 1681.04. – 1687.07.), Маркович Станіслав (? – 1688.09.-29.12. – ?), Чорнолузький Микола (? – раніше 1706.06.), Полубинський Станіслав (? – 1701.01. – 1705.1.06.[1052] – 1708.02.), Голембіовський Степан (? – 1709.04. – 1715), Скоробагатий Федір Сидорович (? – 1715.08. – 1721.09. – ?), Єлинський Осип Петрович (? – 1722.01. – 06. – ?), Отвіновський Григорій Степанович (? – 1723.02. – 1725.05. – ?), Клокоцинський Данило Тимішович (1726, нак.), Озерський Леонтій Осипович (1726.05. – 1729. 02.), Залеський Ян (1729.29.10 – 1739.07.), Лашкевич Іван Семенович (? – 1740.04. – 1744.10. – ?), Клокоцинський Петро (? – 1746), Велинський Василь Іванович (1748[1053]), Яськевич Федір (1748[1054] – 1758), Рубець Михайло Якимович (1758.23.05. – 1767.30.05.), Великошапка Григорій Федорович (? – 1762.07. – ?).

ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Слухановський-Полулях (? – 1650 – ?), Рубан Гаврило Яремійович (? – 1654.01. – ?), Дащенко Гаврило Федорович (? – 1659.12. [1055] – 1663.10.07.[1056] – ?), Рущанський Леонтій (? – 1664.09. – ?), Хромченко Павло Андрійович (? – 1668 – 1669 – ?), Рубець Михайло (? – 1669.01. – ?), Мархаленко Михайло (? – 1671.09. – ?), Дашкович Кузьма (? – 1672.06. – ?), Мархаленко Михайло (? – 1675.05. – ?), Журман Дмитро Андрійович (? – 1676 – ?), Кошанський Яків Федорович (? – 1677. 23.03. – ?), Гудович Павло (? – 1680 – ?), Мархоленко Михайло (? – 1682 – 1683[1057] – 1686 – ?), Пушкаренко Давид Трохимович (? – 1687.25.06. – ?), Чорнолуцький Микола Маркович (1687 – 1693 – ?), Чорнолуцький Іван Маркович (1689, нак.), Силенко Прокіп (? – 1693.03. – 1706.05. – ?), Костиренко Михайло (1704, нак.), Єлінський Осип Петрович (? – 1708 – ?, нак.?), Чорнолуцький Іван Маркович (? – 1707.01. – 1723[1058]), Немирович-Данченко Пилип (1723, нак.), Бороздна Іван Лаврінович (1723–1725), Судієнко Іван (1724, нак.), Галецький Семен Якович (1725 – 1734.10.02.), Янченко Родіон (1727, нак.), Немирович-Данченко Пилип (1737, нак.), Галецький Петро Семенович (1734.10.11. – 1738), Велинський Василь Іванович (1734, нак.), Косович Степан (1734, нак.), Кожуховський-Якимович Яків Степанович (1739.23.01. – 1772), Гром Василь Євдокимович (1772–1782).

ОТАМАНИ: Злотников Семен Олександрович (? – 1752 – ?), Мозулевський Харитон (1759.08. – 1760), Вишнецький Яків Васильович (1760 – ?), Гром Василь Євдокимович (1769–1771), Тихонович Стефан (1779–1782).

ПИСАРІ: Богданович Олександр(? – 1654.02. – ?), (Кольчевський) Федір Опанасович (? – 1676.02. – 1682.06. – ?), Висоцький Ілля (? – 1746 – 1750[1059] – 1757), Рудзинський Овсій Артемович (1757 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Дмитрійович Пилип (? – 1654.02. – ?), Тимішович Григорій (? – 1676.02. – ?), Марків Ян (? – 1676.08. – ?), Космач Михайло (? – 1682.06. – ?), Щербак Стефан Васильович (? – 1706), Костюкович Тишко (? – 1710.05. – 1710.06. – ?), Білокопит Григорій (? – 1724.06. – ?), Яків (? – 1746 – ?), Биковський-Мажус Захар (? – 1749 – ?), Глушак Іван Кузьмович (? – 1759 – ?), Лосицький, Тихонович Стефан (1772–1779).

ХОРУНЖІ: Дмитрійович Гаврило (? – 1654.02. – ?), Свинський Степан (? – 1676.08. – ?), Ходоров Овсій (? – 1682.06. – ?), Силенко Прокіп (? – 1688 – 1691.06. – ?), Скоробагатий Федір Сидорович (? – 1703.07. – 1704.08. – ?), Немирович-Данченко Микита (раніше 1711), Немирович-Данченко Пилип Матвійович (1706–1726), Велинський Василь Іванович (1729.10. – 1748[1060]), Гром Євдоким (раніше 1764), Трохимович Стефан (1763–1772), Владимиров Марко (1772 – 1780 – ?).

II ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Случановський Опанас Микитович (? – 1759.31.04.[1061] – 1770), Семека Яків Мойсейович (1770.13.12. – 1781.24.05.).

ОТАМАНИ: Мозулевський Харитон Степанович (1759[1062].02. – 1762) Семека Яків (1762–1770), Криксін Роман (1771 – 1780 – ?).

ПИСАРІ: Пушний Микита (1727.08. – 1730), Вишнецький Яків Васильович (1756–1757), Отцевич К. (? – 1759.31.04. – ?), Шкред-Хмельовський Ісак (? – 1764 – ?), Кудрицький Федір (1772 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Пісоцький Яків (1728–1730), Шкред-Хмельовський Ісак (? – 1759 – 1763[1063] – ?), Криксін Роман (1770–1771), Волевач Федір (1771 – 1780 – ?), Бакай (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Мозулевський Харитон Степанович (? – 1756.12. – 1759), Улезько Матвій Федорович (1759[1064] – 1761.06. – ?), Прожика Федір (? – 1763 – ?), Семенка Мойсей (? – 1775).

НОВОМІСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Скоробагатий Федір Сидорович (1713–1714), Дублянський Павло Романович (1715–1730), Романовський (1723, нак.), Васильович Іван (1722.09. [1065], нак.), Козловський Стефан (1723, нак.), Журавка Федір (1724, нак.), Силенко Тиміш Прокопович (1723–1729, нак.; 1730 – 1737.12., повний), Силевич Андрій Тимішович (1735, 1738, 1739, нак.), Малишевський Петро (1736, нак.), Силевич Андрій Тимішович (1740–1767), Силевич Федір Андрійович (1770.12.10. – 1782), Семека Стефан Мойсейович (сотенний командир, з 1779.18.03), Горлянкевич Дем'ян Юхимович (1783.01.), Гарбуз Денис (нак.).

ОТАМАНИ: Паламаренко Іван (? – 1727.08. – ?), Вишневський Яків Васильович (1757–1760), Вишнецький Яків Якович (? – 1770 – ?), Федір (1771 – 1780 – ?).

ПИСАРІ: Старковський Іван (? – 1726.10. – 1731.02. – ?), Дащенко Іван Андрійович (? – 1735.02. – ?), Марушевський Семен (? – 1737.05. – 1738.09. – ?), Дащенко Іван Андрійович (? – 1739.01. – ?), Кудрицький Парфен (? – 1741.02. – 1743.03. – ?), Дащенко Іван Андрійович (? – 1745.04. – ?), Колосовський Микола Іванович (нак.:? – 1746.05. – 1748.04. – ?; повний:? – 1751 – 1767.12. – ?), Гарбуз Денис, Колосовський Григорій (1777 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Козловський Степан (? – 1713 – ?), Семенка Прокіп (? – 1737 – ?), Колос Роман Микитович (? – 1741.02. – 1748.04. – ?), Климьонок Яків Ілліч (? – 1763 – 1767.01. – ?), Дащенко Степан (ран.1775), Дащенко Василь (? – ран.1775), Верницький Кирило Семенович (? – 1779 – 1782).

ХОРУНЖІ: Козловський Стефан (? – 1721.9.07. – 1726.26.09. – ?), Старковський Василь (? – 1729.11. – 1731.03. – ?), Потапов Семен (? – 1731.12. – ?), Старковський Василь (? – 1737.05. – ?), Семенка Федір Іванович (? – 1741.02. – 1755 – ?), Таран Іван (? – 1758 – 1767 – ?), Нероковський (? – 1779 – ?).

ТОПАЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Васильович Роман (? – 1654.01. – 1657.6.02. – ?, раніше 1660.09.), Рубець Іван (? – 1669.11. – ?), Рубець Михайло Іванович (1669 – 1670.05. – ?), Семенович Терех (? – 1672.02. – ?), Рубець Михайло Іванович (? – 1672 – 1673.5.06.[1066] – ?), Хромченко Павло Андрійович (? – 1676.02. – 1682.06. – ?), Рубець Михайло Іванович (? – 1686.09. – ?), Кольчевський Федір Опанасович (? – 1687.07. – 1690.5.10. [1067] – 1691.10. – ?), Юхим (1693.10., нак.), Кожуховський Григорій Петрович (? – 1694.06. – 1695 – ?), Полубенський Станіслав (? – 1696 – ?), Кожуховський Григорій Петрович (? – 1699 – ?), Модзалевський Федір (? – 1700.04. – 1703.10. – ?), Полубенський Станіслав, Модзалевський Федір (пізніше 1705.11. – 1706.05.), Коровка-Вольський Федір Григорович (1706.05. – 1708), Скоробагатий Федір Сидорович (? – 1708.12. – 1713), Янджул Клим Якович (1708.07., нак.; 1713 – 1725, повний), Янжул Михайло Климович (1723, нак.), Немирович-Данченко Пилип Матвійович (1726 – 1735), Гамалія Іван Петрович (1727.10. – 1731.01., нак.), Янжул Михайло Климович (1735.03. – 1751), Рубець Григорій (1751.29.11.[1068] – 1769), Рубець Василь Іванович (1770–1782).

ОТАМАНИ: Супруненко Павло (? – 1660.09. – ?), Романенко Іосиф (? – 1672.02. – ?), Дащенко Кузьма (? – 1676.02. – ?), Батура Опанас Юхимович (? – 1693.11. – ?), Клименок Ничипір (? – 1703.09. – ?), Купреєв Сава (? – 1709 – ?), Швець Кіндрат (? – 1725 – ?), Лемешевич Іван (? – 1754 – ?, раніше 1758), Позняк Василь Корнійович (1758 – 1769 – ?), Околович Максим (1765).

ПИСАРІ: Яремович Семен (? – 1654.02. – ?), Крамарчук Іван Хомич (? – 1723 – ?), Гордієнко Лук'ян (? – 1723 – ?), Тимонович Василь (? – 1723 – ?), Пушній Микита (? – 1726 – ?), Тимонович Василь (? – 1729), Околович Христофор (1729 – 1737 – ?), Бочок Михайло (? – 1762 – 1758 – ?), Гарбуз Йосип (? – 1769 – ?).

ОСАВУЛИ: Глухий Богдан (? – 1654.02. – ?), Мартинов Макар (? – 1676.02. – ?), Данилович Григорій (раніше 1721), Шатик Грицько (? – 1723 – ?), Лашутин Григорій (? – 1721 – ?), Стародубець

Григорій (? – 1725 – ?), Васильович Михайло (? – 1729 – 1737 – ?), Замотай Михайло, Гриденко Микита (? – 1753.09. – 1758.09. – ?), Лемешевич Іван (? – 1756 – ?), Околович Максим (? – 1762 – 1769 – ?).

ХОРУНЖІ: Парамонов Іван (? – 1654.02. – ?), Бочник Іван Юрійович (? – 1676.02. – ?), Кольчевський Степан Федорович, Лисенко Антін Григорович (? – 1721 – ?), Бочок Ничипір Іванович (? – 1723 – 1725 – ?), Велинський Василь, Бочок Гаврило (? – 1737 – 1746 – ?), Бочок Олексій (? – 1753 – 1756 – ?), Філонович Василь (? – 1758 – 1769 – ?), Горячковський Максим Лук'янович (? – 1782).

НОВГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Андрійович Василь (? – 1649.5.04[1069] – ?), Коробка Яхно (? – 1653.07. – ?), Горбовецький Михайло Степанович (? – 1654.01.[1070] – 1660.15.01.[1071] – ?), Бабак (Лисий) Іван Васильович (1656.04., нак.), Маленовський Семен Федорович (? – 1661.08. – 1662.05. – ?), Рожинський Лаврін (1661.10., нак.), Запаревський Павло (? – 1663 – ?), Стремницький Павло (? – 1663.09. – ?), Маленовський Семен Федорович (? – 1666.01. – 1668 – ?), Севастянович Захар Степанович (? – 1669.11. – 1672.05. – ?), Чарнацький Михайло (? – 1673.11. – ?), Чернявський Василь (? – 1675.12. – ?), Севастянович Захар Степанович (? – 1676.02. – ?), Холодович Іван (ран.1683), Пушкаренко Давид Трохимович (? – 1679.1.07.[1072]– ?), Севастянович Захар Степанович (? – 1680.04. – ?), Карнаух Костянтин Мартинович (1680.26.05. – 1683 – 1685.09. – ?), Пушкаренко Давид Трохимович (? – 1686.06.-08.), Іванович Андрій (1687.06., нак.), Стягайло Іван (1686.09. – 1687.07.), Пушкаренко Давид Трохимович (1687.08. – 1691.18.05. – ?), Бучковець Федір Іванович (1687.07., нак.), Карнаух Костянтин Мартинович (1691.07., нак.), Стягайло Іван (? – 1691.08. – 1692 – ?), Жоравка Лук'ян Іванович (? – 1693.11. – 1709.02. – ?), Антіох-Вербицький Михайло Олексійович (1696, нак.), Стягайло Іван (1698.06., 1699.08., нак.), Пушкаренко Давид Трохимович (1703, 1704.04., нак.), Опанасович Василь (1709.07., нак.), Березовський Семен (? – 1710.03. – 1712), Кутневський-Гаращенко Данило Герасимович (1712.15.01. – 1715.03.), Лісовський Федір (1715.10.03. – 1718.06. – ?), Шепеленко Григорій (? – 1718.11. – ?), Пекалицький Парфен (1718, нак.), Лісовський Федір (? – 1719 – 1722), Зенович Мануйло (1721[1073], 1723, нак.), Онопрієнко-Шовковий Федір (1722, нак.), Галецький Семен Якович (1722.22.05. – 1725), Зенович Данило (1724, 1725, нак.), Судієнко Іван Андрійович (1724, нак.), Христичевський-Глаза Василь Тимішович (1725–1727), Нестерович Дем'ян (1728, нак.), Кутневський-Гаращенко Данило Герасимович (? – 1729.06. – ?), Поморанський Петро (1725, 1728, 1729, 1734, нак.), Христичевський–Глаз Василь Тимішович (1729–1738), Зіневич Данило (1730, нак.), Нестерович Дем'ян (1730, 1733 – 1735, 1737, нак.), Судієнко Степан Іванович (1730, 1732, 1736, нак.; повний: 1739.31.10. – 1744), Хома Петрович (1742, нак.; повний: 1744.12.05. – 1745), Судієнко Степан Іванович (1745–1763), Хома Петрович (1764, нак.), Рачинський Андрій Андрійович (1763.7.08. – 1782).

ОТАМАНИ: Баран Роман (? – 1654.02. – ?), Чернацький (Черник) Михайло (? – 1661 – 1663.09.), Стрельниченко Павло (1663.09. – ?), Чернацький Михайло (? – 1666.01. – 1666.06. – ?), Іванович Андрій (? – 1669.01. – 1669.08. – ?), Базилевич Опанас Григорович (? – 1671 -ран.1672.27.09.), Стукаленко-Кириленко Лаврін Іванович (? – 1675.06. – ?), Базилевич Опанас Григорович (? – 1676.02. – ?), Семенович Остап (1676, нак.), Стукаленко-Кириленко Лаврін Іванович (? – 1678.09. – ?), Карнаух Костянтин Мартинович (? – 1679.1.07.[1074] – ?), Базилевич Опанас Григорович (? – 1680.28.01.[1075] – 1682.06. – ?), Кам'яний Омелян (? – 1682.09. – ?), Стукаленко-Кириленко Лаврін Іванович (? – 1683.10. – 1685.25.09. – ?), Бучковець Федір Іванович (? – 1686.08. – 1688.07. – ?), Онопрієнко-Шовковий Микита (? – 1689.07. – ?), Нехороший Семен (1694, нак.), Карнаух Костянтин Мартинович (? – 1690.07. – 1694.08. – ?), Єрусалим Ярема (? – 1698.04. – 1703.28.02. – ?), Жоравко Іван Тимішович (? – 1705[1076] – ?), Базилевич Василь Опанасович (? – 1705.07. – 1709.07. – ?, раніше 1710.03.), Судієнко Іван Андрійович (? – 1710.03. – ?), Онуфрійович Іван (? – 1710.05. – ?), Судієнко Іван Андрійович (? – 1714.10. – 1722.05. – ?), Базилевич Василь Опанасович (? – 1718.12.11. – 1720.03. – ?), Нестерович Дем'ян (1721, нак.), Зенович Мануйло (? – 1723.07. – ?), Судієнко Іван Андрійович (? – 1724.03. – 1725), Судієнко Степан Іванович (? – 1727.03.-06. – ?), Колько Степан (? – 1728.01. – ?), Янович Василь (? – 1728.12. – ?), Судієнко Степан Іванович (? – 1730.09. – 1733.07. – ?), Нестерович Дем'ян (? – 1734.01.-03. – ?), Воронець Василь

(1734, нак.), Судієнко Степан Іванович (? – 1736.06. – ?), Нестерович Дем'ян (? – 1737.09. – ?), Судієнко Степан Іванович (1737.10. – 1739), Помаранський Петро (? – 1741.03.[1077] – 1748.09. – ?), Кисловський Яким (раніше 1755), Григорович Трохим (? – 1756.02. – 1757[1078] – ?), Криксин Роман (? – 1757.12. – 1764.01. – ?), Овсієнко Федір (1771.11.02. – 1782)

ПИСАРІ: Бабак (Лисий) Іван Васильович (? – 1654.02. – 1676.02. – ?), Антіох-Вербицький Михей Олексійович (? – 1679.07. – ?), Юркевич Іван (? – 1690.07.), Антіох-Вербицький Михей Олексійович (1690.07. – 1695.09. – ?), Березовський Семен (? – 1700.08. – 1708.09. – ?), Пекалицький Парфен (? – 1715.03. – ?), Картель Марко (раніше 1733) Косачинський Михайло (? – 1721.06. – ?), Помаранський Петро (? – 1721.07. – 1734.03. – ?), Кисловський Яким (? – 1744 – ?), Сухотин Григорій Феодосійович, Маньківський Михайло Васильович (ран .1765), Клименко Гаврило (1766 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Оникієвич Федір (? – 1654.02. – ?), Яцькович (? – 1676.02. – ?), Ревенко Хома (? – 1680.04. – ?), Данило (? – 1682.06. – ?), Посох Михайло (? – 1686.08. – ?), Нехорошко Семен (? – 1690.10. – 1694.08. – ?), Яснопольський Лаврін Кипріянович, Жоравка Макар (? – 1725.10.[1079] – ?), Пашинський Лука (? – 1728 – ?), Кононович Іосиф (? – 1741.03.[1080] – ?), Манжула, Биковський Захар (? – 1743 – 1746 – ?), Лавриненко-Тельний Терентій Григорович (? – 1768 – 1770), Худорба Архип (1770 – 1772), Бедренцов Петро Андрійович, Тужало, Менпольський, Короткевич-Більський Іван Микитович (1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Воробєй Іван Федорович (? – 1654.02. – ?), Парфененко Петро (? – 1676.02. – ?), Бакланець Родіон Степанович (? – 1687 – ?), Картель Марко (? – 1709 – ран. 1728[1081]), Картеленко Захар (раніше 1728), Кривицький Тиміш (? – 1715 – ?), Смардовський Тиміш Іванович[1082] (? – 1721.06. – 1728.11.[1083] – ?), Ревенко Іван Якович.

ШЕПТАКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Куриленко Тиміш (? – 1653 – 1660.02. – ?), Ісаєнко Василь (1660 – ?), Бунак (Буначенко) Юрій (? – 1672.04. – ?), Ісаєнко Василь (? – 1677), NNN (? – 1678), Куриленко Тиміш (1678 – 1680 – ?), Куриленко Ларко Тимішович (? – 1682 – 1687 – ?), Бунак Юрій (1686.22.07., нак.[1084]), Тиміш Андрійович (? – 1688 – ?), Маньківський-Владика Карпо Іванович (? – 1692 – ?) Василь (? – 1696[1085]), Маньківський-Владика Карпо Іванович (? – 1701), Шейменко Василь Тимішович (? – 1709.10 – 1720), Шейменко Нестор Васильович (? – 1723 – ?), Шейня Іван Васильович (1725 – 1727, нак.), Немирович-Данченко Гнат (1727 – 1728, нак.), Маньківський-Владика Іван Карпович (1728–1758), Нестеренко Михайло (1737, за сотника), Грамаковський Максим (1740.30.08.[1086], нак.), Маньківський-Владика Петро Іванович (1758–1778), Худорба Архип Михайлович (1779.3.02. – 1782).

ОТАМАНИ: Ганиченко Андрій (? – 1676.02. – ?), Бунак Юрко (? – 1682.06. – ?), Андрій (? – 1688.04. – ?), Дорофійович Павло (? – 1710 – ?), Михайлович Опанас (? – 1715 – ?), Домонтовський Семен (? – 1725 – ?), Ляшко Петро Павлович (? – 1727 – ?), Кононенко Григорій (? – 1730 – ?), Тимошенко Василь (? – 1733 – ?), Семен (? – 1755 – ?), Плакса Михайло Іванович (? – 1767 – ?), Трохимович Яків (1770.21.06. – 1782).

ПИСАРІ: Найденов Іван (? – 1654.02. – ?), Васильович Іван (? – 1713 – ?), Омельянович Федір (? – 1722 – ?), Фіалковський Павло (? – 1727 – ?), Гашевський № Іванович, Паньківський Тиміш (? – 1730 – 1736 – ?), Ятвенський Григорій Григорович, Мовчан (? – 1755 – 1760 – ?), Мовчан Андрій (? – 1763 – 1765 – ?), Гашевський Василь № (1773 – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Богданович Ничипір (? – 1654.02. – ?), Несоненко Григорій (? – 1676.02. – ?), Забузький Іван (? – 1723.10. – ?), Кононенко Григорій (? – 1733 – ?), Овдієнок Яким (? – 1755 – 1760 – ?), Овдієнко Василь Якимович (? – 1763 – 1767 – ?), Хандожка Галактіон (1781 – ?), Овдієнко Гаврило (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Андрійович Яків (? – 1654 – ?), Мішанський Гришко (? – 1676 – ?), Коптєв Іван (1737, за хорунжого), Якович Йосип (? – 1744[1087] – ?), Бунаков Василь (? – 1755 – 1765 – ?), Хандажка Федір Кузьмович (? – 1763 – ?), Хандожка Галактіон (1771 – 1780).

ПОГАРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шох Павло (? – 1649.06.[1088] – ?), Рубан Опанас Яремович (? – 1653[1089] – ?), Яремієнко Гаврило (? – 1659 – ?), Набатенко Оверко Тимішович (? – 1662.4.04.[1090] – ?), Яремієнко Гаврило (? – 1663.06. – 1670.07. – ?), Тимішович Лазар (Лазаревичі) (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), Купецький Вакула

Петрович (нак.), Яремієнко Гаврило (? – 1677.03. – 1680.03. – ?), Яремієнко Тарас Гаврилович (? – 1681.05. – 1697), Якименко Іван (1683, нак.), Чериковер Гнат Володимирович (1683.04., нак.), Яремієнко Василь Гаврилович (1688.06., нак.), Юхименко Олександр (1689.09., нак.), Чериковер Гнат Володимирович (1690.06., нак.), Шеремет Тиміш Федорович (1697.08., нак.), Подоляка Артем Олексійович (1697.01. – 1698.05. – ?), Мовчан Іван, Іскра Захар Юрійович (? – 1701 – ?), Яремієнко Тарас Гаврилович (? – 1703.04. – 1705), Подоляка Артем Олексійович (? – 1705.11. – 1707.12. – ?), Галецький Семен Якович (1706, 1707, нак.), Іскра Захар Юрійович (? – 1708.01. – ?), Соболевський Семен Іванович (1708), Тарасевич Федір Осипович, Іскра Захар Юрійович (1709.11. – 1712.10.), Михейович Огій (1710.06., нак.), Гетун Максим Іванович (1711, 1712, 1716, 1718, 1719, нак.), Кашуба Гордій Гаврилович (1712, нак.), Галецький Семен Якович (1712.10. – 1722), Чериковер Ничипір Гнатович (1716, нак.), Соболевський Семен Іванович (1717, нак.), Сорока Семен Давидович (1720, нак.), Гетун Максим Іванович (1723[1091], 1724, нак.), Галецький Леонтій Якович (1722, нак.), Соболевський Семен Іванович (1722.22.05. – 1738), Джура Євдоким (1723, нак.), Рухлядка Осип Іванович (1722, 1723, 1725, нак.), Підгаєцький Роман (1723, нак.), Круковський Іван Михайлович (1725 – 1727, нак.), Яроновський (1727.07., нак.), Панюшко Кирило (1733 – 1735, нак.), Біляй Опанас Леонтійович (1734, 1736, нак.), Соболевський Володимир Семенович (1738.17.03. – 1771), Лобко-Лобановський Яків Петрович (1771–1782).

ОТАМАНИ: Ширай Гаврило Овдійович (? – 1654 – ?), Чубаровський Андрій (? – 1662.4.04.[1092] – ?), Дмитрович Антін (? – 1664.05. – ?), Кулага Семен Павлович (? – 1670.06. – ?), Кунецький Вакула Петрович (? – 1672.09. – ?), Черековер Гнат Володькович (? – 1673.10. – 1674.01. – ?), Кулага Семен Павлович (? – 1676.02. – ?), Черековер Лаврін (? – 1676.08. – ?), Кулага Семен (? – 1677.03. – ?), Прожика Григорій Ярмолович (? – 1678.05. – 1680.03 – ?), Юхимович Олександр (? – 1681.09. – 1691.01. – ?), Прожика Григорій Ярмолович (? – 1691.05. – 1693.10. – ?), Шеремет Тиміш Федорович (? – 1695.04. – ?), Подоляка Артем Олексійович (? – 1696.11. – 1700 – ?), Шеремет Тиміш Федорович (? – 1701.04. – ?), Подоляка Артем Олексійович (? – 1706.01. – 1708.04. – ?), Гетун Максим Іванович (? – 1709.12. – 1712.10. – ?), Черековець Ничипір Гнатович (? – 1713.02. – 1714.02. – ?), Гетун Максим Іванович (? – 1715.06. – 1715.11. – ?), Черековець Ничипір Гнатович (? – 1716.03. – 12. – ?), Соболевський Семен Іванович (? – 1717.02. – ?), Гетун Максим Іванович (? – 1717.12. – 1719.05. – ?), Кашуба Гордій Гаврилович (? – 1717.11. – 1720.09. – ?, нак.), Сорока Семен Давидович (? – 1720.05. – 1722.06. – ?), Рухлядка Іосиф Іванович (1722.03., нак.; повний: 1722.04. – 1729.06. – ?), Підгаєцький Роман (1725–1728, нак.), Осеєв Панкрат (1726, нак.), Прожика Михайло Кіндратович (1729, нак.), Біляй Опанас Леонтійович (? – 1730 – 1751.01. – ?), Джура Филимон Максимович (? – 1768 – 1777), Джура Семен Васильович (1777–1782).

ПИСАРІ: Романович-Бобоха Дмитро Федорович[1093], Гиль Василь (? – 1707.05. – ?), Сурта Василь (? – 1713.02. – ?), Плосконосенко Іван Герасимович (? – 1719 – ?), Біляй Леонтій (? – 1720 – ?), Підгаєцький Роман (? – 1722.02. – 1727.02. – ?), Рибаковський Іван (? – 1730.01. – ?), Паленський Ілля (? – 1735.04. – ?), Турок Іосиф (? – 1746 – ?), Андрієвський Опанас Андрійович (? – 1751.01. – ?), Турок Іосиф (? – 1763 – ?), Гетун Максим (1766 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Миронович Хома (? – 1674.05. – 1676.02. – ?), Павлович Фесько (? – 1676.08. – ?), Юхимович Олександр (? – 1677.03. – 1680.03. – ?), Середа Іван (? – 1681.07. – ?), Саваович Влас (? – 1681.09. – ?), Черековець Ничипір Гнатович (? – 1707.05. – 1708.04. – ?), Прожика Михайло Кіндратович (? – 1709.02. – ?), Черековер Ничипір Гнатович (? – 1710.01. – ?), Кашуба Гордій Гаврилович (? – 1710.11. – 1712.10. – ?), Прожика Михайло Кіндратович (? – 1720.08. – 1725), Скоробагатий Василь (? – 1723.03. – ?), Перегонець Іван Пилипович (? – 1746 – 1758), Демашкевич-Засульський Григорій Дмитрович (1758 – 1759.03.), Рубайло-Осипенко Андрій (1772 – 1779 – ?), Опанасенко Степан (1780).

ХОРУНЖІ: Сергійович Семен (? – 1676.02. – ?), Подоляка Харко (? – 1698.03. – 1699.11. – ?), Семека Мойсей (? – 1706 – 1707), Левдик Грицько (? – 1707.05. – 1708.04. – ?), Кашуба Гордій Гаврилович (? – 1714.03. – 1722.02. – ?), Гетун Максим Іванович (? – 1723 – ?), Прожика Михайло (? – 1729.06. – ?), Кашуба Степан Гордійович (1735, похідний), Перегонець Іван (? – 1748 – ?), Семенка Мойсей (? – 1763 – 1765 – ?), Рубайло-Осипенко Андрій (1771 – 1772), Лобко-Лобановський Лука Ісакович (1769 – 1780 – ?).

БАКЛАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ширай Гаврило Овдійович, Морський Михайло (? – 1671.1.08.[1094] – 1672 – ?), Богданович Андрій (? – 1676.02. – ?), Ширай Терентій (Терех) Гаврилович (? – 1676.08 – 1679.02., нак.; повний: 1679.09. – 1696.03. – ?), Гудович Павло (? – 1697 – 1700 – ?), Мовчан Іван Федорович (? – 1701 – 1706 – ?), Пучковський Степан Федорович (1706.08., нак.), Гудович Андрій Павлович (? – 1709.02-07. – ?), Галецький Леонтій Якович (1709 – 1710), Соколовський Антип (1710 – 1727.17.07.[1095]), Варавський Василь Васильович (1717, 1720, 1723.10. – 11.[1096], нак.), Галецький Леонтій Якович (1727 – 1729), Ширяй Іван (1729, нак.; 1730 – 1731, повний), Косач Василь Петрович (1732 – 1756), Варавський Василь Васильович (1734, нак.), Губчиц Михайло Васильович (1756.23.07. – 1765.28.12.), Косач Григорій Степанович (1766.14.03. – 1769), Ноздря Микола (1771–1782).

ОТАМАНИ: Ширай Гаврило Овдійович, Григорович Опанас (? – 1676 – ?), Андрійович Семен (? – 1682 – ?), Андрійович Василь (? – 1683.12. – 1687.03. – ?), Лобко Опанас (? – 1691.03. – 1696.03. – ?), Степанович Леонтій (? – 1701.12. – 1702.06. – ?), Готовець Лука Григорович (? – 1704.03. – 1707.12. – ?), Тимішович Григорій (1707, нак.), Половинка Григорій (? – 1710.12. – ?), Полтава Корній (? – 1711.04. – 05. – ?), Лобан Яків (1712, нак.; повн. 1713.03. – 1717.03. – ?), Половинка Григорій (1715, 1716, нак.), Готовець Михайло (1715, нак.), Стасенко Васько (1716, нак.), Грабський Семен (1716, нак.), Готовець Михайло (1717 – 1725.05. – ?), Уласович (Власов) Григорій (1721, нак.), Ширяй Іван Опанасович (1727.08. – 1761.12.), Готовець Григорій (1753, нак.), Ширяй Андрій Іванович (1761–1769), Вальковський Осип Кирилович (1769 – 1781 – ?)..

ПИСАРІ: Боршковський Гаврило Осипович (? – 1676 – ?), Тимішович Іван (? – 1682 – ?), Грабський Остафій (? – 1687.03. – ?), Уласович Григорій (? – 1716 – ?), Клопотовський Леонтій (? – 1719 – 1721.06.), Точицький Захар (1721.07. – ?), Варавський Василь Васильович (? – 1722 – ?), Уласович Григорій (? – 1725.02. – ?), Точицький Захар (? – 1727.05.[1097] – ?), Рутинський Яків (? – 1730 – ?), Уласович Григорій (? – 1732.09. – ?), Подольський Михайло (1736 – 1761), Клопотовський Артем Леонтійович (1761 – 1768.02. – ?), Ноздря Семен (1779 – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Ширяй Терех Гаврилович (? – 1676.02. – ?), Богданів Андрій (? – 1676.08. – ?), Михайлович Ясько (? – 1682.06. – 1695.05. – ?), Готовець Григорій (? – 1738.01. – 1751.05. – ?), Туровський Степан (? – 1760.12. – 1761.12. – ?), Сердюков Павло (? – 1767 – ?).

ХОРУНЖІ: Степанович Микита (? – 1676.02. – ?), Степанович Леонтій (? – 1676.08. – ?), Степанів Лесько (? – 1682.06. – 1695.05. – ?), Бурий Василь (? – 1736.03. – 1738.05. – ?), Златковський-Бурий Клим (? – 1740.01. – 1756.07. – ?), Вальковський Осип Кирилович (1763 – 1769).

ПОЧЕПСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шарой Семен (? – 1648.12. – 1649 – ?), Тулановський Микола (1649.18.04[1098]), Прокопович Крисько (? – 1649.15.03.[1099] – 1649.06. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1651.11. – 1653.07. – ?), Рославець Петро Іванович (? – 1653.02.[1100] – 1654.02. – ?), Михайлович Сидір (? – 1654.08. – ?), Рославець Овдій Іванович (? – 1656 – ?), Рославець Петро Іванович (? – 1657 – ?), Карпаченок (Карпов) Семен (? – 1657.03.-07. – ?), Рvбан Гаврило Яремович (? – 1660 – ?), Ходневич Федір (? – 1661.1.03. – ?), Рославець Овдій Іванович (? – 1662.10. –1666.28.01.[1101] – 1670.04. – ?), Ходневич Федір (1666.12.05., нак.), Ноздря Наум Григорович (? – 1670 – ?), Базилевич Левко (? – 1670.09. – ?), Рославець Овдій Іванович (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), Ноздря Наум Григорович (? – 1676.08. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1676.11. – 1677.02. – ?), Ноздря Наум Григорович (? – 1677.03. – ?), Кошарський Яків Федорович (? – 1677.03.- 05. – ?), Рославець Овдій Іванович (? – 1678 – ?), Ноздря Наум Григорович (? – 1679.04. – 1687), Васильович Мойсей (1679.09., 1685.01. – 10.,нак.), Великосович Кирило Якович (1679.06.-09., 1685.03., нак.), Байдак Адам Іванович (1687.07. – 1690.06. – ?), Плушенко Яків Павлович (1687.07., нак.), Васильович Мойсей (1689.09., нак.), Короткевич Григорій (? – 1691.02.-07. – ?), Андрійович Василь (1692.09., нак.), Мартинович Осип (? – 1691.10. – 1695.06. – ?), Карнович Антін (1693, нак.), Коровка-Вольський Гнат Григорович (? – 1695.10. – 1696.05./06.), Булашевич Іван Осипович (1695.01., нак.), Рославець Лука Іванович (1696.05./06. – 1698.20.09.[1102] – ?), Карочка Кіндрат Михайлович (1698.07.-09., нак.),

Великосович Кирило Якович (1699.01., нак.), Мартинович Осип (? – 1700), Рославець Лука Іванович (? – 1700.06. – 1701.06. – ?), Алфьоров Кузьма (? – 1702 – ?), Ноздря Пилип Наумович (1702.08., нак.), Шухаренко Сава (1702.10., нак.), Ботвинка Остафій Семенович (1705.05. – 1706.02., нак.), Рославець Лук'ян Іванович (? – 1709.05. – ?), Губчиц Іван Михайлович (? – 1710.03. – 1729 – ?), Янковський Михайло (1723, нак.), Рославець Дмитро Михайлович (1729–1731, нак.), Губчиц Іван Іванович (1733–1734, нак.; 1735.19.05.[1103] – 1749.7.11.), Варявський Василь (1733–1735, нак.), Ботвинка Микита (1742–1744, нак.), Губчиц Василь Іванович (1-ї; 1749.7.11. – 1764.9.02.), Карнович Антін (1-ї; 1759, нак.), Дівович Олексій Данилович (1-ї; 1763–1767), Булашевич Олексій Григорович (1-ї; 1767–1780 – ?), Самоцвіт Михайло Силович (1-ї; 1770–1771, нак.), Старосельський Михайло Якович (2-ї; ? – 1748 – 1761.15.09.), Старосельський Яків (2-ї; 1761–1763), Аршук Мойсей Данилович (2-ї; 1763–1782), Молявка Кирило Олександрович (2-ї; 1766, нак.).

ОТАМАНИ: Шарой Семен (? – 1648.11. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1666.12.05.[1104] – ?), Скрипка Іван (? – 1670.09. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1673.01. – 1676.02. – ?), Кошанський Яків (? – 1676.08. – ?), Іванович Іван (? – 1676.11. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1677.03. – ?), Якович Іван (? – 1677.05.-07. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1678.04. – 1689.09. – ?), Плутенко Яків (1687, нак.), Карнович Антін (? – 1690.03. – 1690.09.[1105] – 1691.07. – ?), Великосович Кирило Якович (? – 1691.12. – ?), Коречка Кіндрат (1693, нак.), Кобилан Іван (? – 1693 – ?), Карнович Антін (? – 1694.12. – ?), Кобилан Іван (? – 1695.06.), Карнович Антін (1695.06. – ?), Кобилан Іван (? – 1695.10. – 1696.12. – ?), Кошанський Павло (? – 1697.01. – 1700.06. – ?), Кобилан Іван (? – 1697.02. – ?, нак.?), Ноздря Пилип Наумович (? – 1701.04. – 1708.03. – ?), Коречка Кіндрат (1704, нак.), Горбатовський Семен (1705, нак.), Губчиц Іван Михайлович (? – 1709.04. – 11. – ?), Великосович Ян (? – 1710.03.-04. – ?), Ходневич Семен Федорович (? – 1719.12. – ?), Карнович Юхим Антонович (? – 1723 – 1735.07. – ?), Глубочка Лука (1737), Старокобильський Михайло (? – 1744[1106] – 1746 – ?), Савицький Григорій (? – 1752.07. – 1763.05. – ?), Булашевич Олексій (1766–1768), Булашевич Яків Опанасович (1767–1774), Аршук Василь Маркович (1770 – 1780 – ?); 2-ї сотні: Старосільський Михайло Якович (1739 – ?), Старосільський Михайло Михайлович (? – 1763), Королько-Карнович Григорій Іванович (1763 – 1768), Соханський Василь Матвійович (? – 1772 – ?), Соханський Петро (1778.22.11. – 1780), Булашевич Яків (1780 – ?).

ПИСАРІ: Рославченко Андрій (Авдій) Іванович (? – 1654.02. – ?), Федорович Петро (? – 1676.02. – ?), Карнович Антін (? – 1678.10. – 1688.12. – ?), Радієвич Федір (? – 1690.03. – ?), Григорович Петро (? – 1691.02. – 1695.06. – ?), Іллінич Іов (? – 1696.05. – ?), Аксакович Флор Микитович (? – 1697.11. – 1703.06. – ?), Старосельський Яків Григорович (? – 1703.03. – 1708.03. – ?), Пугачевський Ілля Трохимович (? – 1710.07. – ?), Ботвинка Микита Остафійович (? – 1724.03. – 1735.07. – ?), Самоцвіт Сила Іванович (? – 1741.05. – 1752.03. – ?), Карнович Антін (? – 1759.06. – ?), Телесницький Михайло Матвійович (? – 1759.10. – ?), Ситник Василь Борисович (1-а сотня) (1756 – 1767.29.05.), Голяк Мартин Кузьмович (1767.24.04 – ?), Самоцвіт (? – 1770 – ?), Ноздря Петро Опанасович (? – 1772), Голяк Михайло (1778 – 1780 – ?). 2-ї сотні: Коска Петро (? – 1756.05. – ?), Висоцький Ілля (ран. 1767), Євлашка Іван (? – 1764.01. – ?), Аршук Василь (? – 1767.04. – 1768.06. – ?), Висоцький Григорій Андрійович (1-а; 1770–1782), Чоботкевич Семен (? – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Добросельський Лазар (? – 1654.02. – ?), Павлович Матвій (? – 1665.9.04.[1107] – 1670.04. – ?), Афанасійович Іван (? – 1676.02. – ?), Федорович Леонтій (? – 1676.08. – ?), Карпочонок Іван (? – 1680.02. – ?), Коречка Кіндрат (? – 1687.03. – ?), Васильович Мойсей (? – 1688.12. – ?), Хилькевич Опанас Федорович (? – 1689.09. – 1695.02.), Шульга Іван (1695.02. – ?), Аксанович Лаврін (? – 1695.06. – ?), Поливода Іван Сидорович (? – 1696.01. – 1696.06.), Шульга Іван (? – 1696.06. – ?), Хилькевич Опанас Федорович (? – 1696.12. – ?), Мамоненко Василь (1698, 1699, 1702, нак.), Поливода Іван Сидорович (? – 1697.02. – 1701.09. – ?), Аксакович Флор Микитович (? – 1702.10. – 1708.03. – ?), Ситник Борис Пилипович (? – 1724.03. – ?), Губчиц Іван Іванович (1723 – 1735), Ноздра Михайло (1752 – 1760 – ?), Ситник Дмитро Борисович (? – 1768.02. – ?). 2-ї сотні: Королько-Карнович Григорій Іванович (1752 – 1760), Євлашко Ларіон Юхимович (? – 1763 – 1768 – ?), Аршук Нестор Данилович (1775 – 1780 – ?).

ХОРУНЖІ: Карпов Опанас (? – 1654.02. – ?), Василієв Мойсей (? – 1676.02. – 08. – ?), Щерба Олексій Костантійович (? – 1687.03. – ?), Ноздра Пилип Наумович (?-раніше 1698.09.), Ноздря Пилип Наумович (? – 1700.03. – ?), Карнович Іван Антонович (1723 – 1735 – раніше 1737), Чайка Осип Іванович (? – 1741.05. – 1752.10. – ?), Булашевич Опанас Олександрович (? – 1763.05. – 1768.03. – ?), Чоботкевич Йосип Олексійович (1767 – ?), Аршук Нестор Данилович (1770 – 1775). 2-ї сотні: Євлашка Іван Юхимович (? – 1755.03. – 1758.08. – ?), Мишенок Володимир (? – 1764 – ?), Сердюк-Силич Полікарп Карпович (1769 – 1779 – ?), Ситник Михайло Васильович (1-ї) (1778).

МГЛИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Біленін Ничипір Васильович (? – 1654 – ?), Жук Ісак (? – 1659.05. – ?), (можливо, раніше 1667, Федір Лось), Лук'янович Ісай (? – 1671.01. – ?), Берло Іван Дмитрович (? – 1671.10.11.[1108] – 1672.11. – ?), Єсимонтовський Іван Федорович (? – 1673 – ?), Лось Павло Федорович (? – 1674.22.11.[1109] – 1676.04. – ?), Парфененко Кіндрат Семенович (? – 1676.4.08.[1110] – ?), Красний Іван, Романовський Іван (? – 1678.12.10. – 1679.2.04. – ?), Станенко Іван (? – 1679 – ?), Єсимонтовський Іван Федорович (? – 1680.06. – 1681.12. – ?), Лапенко Кузьма (1681.01., нак.), Романовський Іван Романович (1682.05., нак.; повний: ? – 1682.06. – 1687.10. – ?), Паламаренко Іван Кіндратович (1685.12., 1686.06., нак.), Іванович Осип (1687.04., нак.), Єсимотовський Іван (1687.04., нак.), Парфененко Григорій Семенович (1687 – 1689.02. – ?), Романовський Іван Романович (? – 1689 – 1705.05. – ?), Парфененко Онуфрій Семенович (1689.03., нак.), Калигов Федір (1690, нак.), Браславець Іван (1694.04., нак.), Симоненко Михайло (1695.11., нак.), Макар Гнатович (1696, нак.), Парфененко Григорій Семенович (1697.05., 1703.10., 1704.09., 1705.05., 1706.02., нак.), Монченко Марко (1702.08., нак.), Парфененко Онуфрій Семенович (1703.10., нак.), Турковський Михайло (? – 1706.01. – 1708.7.09 – ?, раніше 1708.12.), Симоненко Михайло (1707.07. – 1707.08., нак.), Єсимонтовський Опанас Іванович (1709 – 1716.01.), Парфененко Григорій Семенович (1709, 1711.06., 1717.01., нак.), Григорович Андрій (1713.08., 1719.08., нак.), Бороздна Максим (1716–1722), Єсимонтовський Олексій Іванович (1723.11. – 1732.15.12.), Монченко Матвій Маркович (1723.08., 1728.03., нак.), Зубрицький Андрій (1725, 1726, нак.), Лишень Тиміш Васильович (1727.03. – 1727.12., нак.), Нечай Максим (1730.09., нак.), Турковський Максим Михайлович (1733.05. – 1735.10.), Чернявський Іван (1733.01., нак.), Соханський Матвій Іванович (1733–1760, нак.), Лишень Федір (1737, за сотника), Озерський Леонтій (1737.09., нак.), Філіпченко Степан (1737.12., нак.), Немирович-Данченко Іван Микитович (1736[1111], нак.; 1737 – 1740.03.), Руцький Макар (1738.03., нак.), Лисаневич Василь (1740.15.03. – 1761.20.10.), Соханський Іван Матвійович (1761.20.10. – 1772.19.06.), Покорський-Жоравка Павло Григорович (1772.4.07. – 1782), Кореневський Павло Григорович[1112] (1783).

ОТАМАНИ: Нечаєнко Семен (? – 1674.22.11.[1113] – ?), Савич Семен (? – 1676 – ?), Білий Андрій (? – 1676.4.08.[1114] – ?), Парфененко Григорій Семенович (? – 1679 – ?), Монченко Марко Гнатович (? – 1680.05. – ?), Паламаренко Іван Кіндратович (? – 1686 – ?), Браславець Іван (? – 1691.03.), Стасенко Іван (1691.04. – 11. – ?), Парфененко Онуфрій Семенович (? – 1693.3.08. – ?), Симоненко Михайло (? – 1695.13.05. – 1696), Парфененко Григорій Семенович (1696.05. – 1698.10. – ?), Монченко Марко Гнатович (? – 1702 – 1703.06. – ?), Парфененко Григорій Семенович (? – 1706.03. – ?), Симоненко Михайло (? – 1708.6.09. – ?), Парфененко Григорій Семенович (? – 1709 – ?), Марука Сидір (? – 1717 – ?), Андрій Григорович (? – 1717.01. – 1722 – ?), Зубрицький Андрій (? – 1723 – 1726 – ?), Парфененко Григорій Семенович (1726–1727), Лишень Тиміш Васильович (1727.21.02. – 1728.01. – ?), Монченко Матвій[1115] Маркович (1728–1730 – ?), Соханський Матвій (? – 1733 – 1758 – ?), Титович Тиміш (? – 1759 – 1760), Ляшенко (1760 – ?), Вдовиченко Андрій (ран.1765), Дубина (? – 1767), Філіпченко (1767[1116] – ?), Соханський Олександр, Кореневський Петро (1773 – 1780 – ?), Голяк Мартин (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Федорович Матвій (? – 1676 – ?), Реут Юрій (? – 1717 – 1729 – ?), Панкратов Гнат (? – 1734 – ?), Кореневський Григорій (1739–1759), Петровський Василь (? – 1754[1117] – ?), Тишевський Василь (1759 – 1760 – ?), Голяк Іван Кузьмич (? – 1763 – 1783.30.10.).

ОСАВУЛИ: Ларіонів Ярофій (? – 1676 – ?), Парфененко Сидір (? – 1723 – 1728.01. – ?), Парфененко Степан (? – 1737 – ?), Парфененко Павло Хомич, Філіпчонок Андрій (? – 1760 – 1761 – ?), Лапа Юрій (ран. 1770), Онопрієнко, Кожух Іван (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Лосев Іван (? – 1676 – ?), Малашенко Омелян (? – 1696.09. – ?), Омелянович Гаврило (? – 1703.06. – ?), Левчина Самійло (? – 1722 – ?), Лишень Мартин Васильович (1723–1731), Голяк Тит Сидорович (? – 1737 – 1742 – ?), Голяк Лука Кузьмович (? – 1746 – 1747), Іцько Онисим (? – 1748 – 1750 – ?), Реут Аврам (? – 1760 – 1761 – ?).

ПОПОВОГІРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Степанович Прокіп (? – 1654 – ?).

ПИСАРІ: Степанович Ян (? – 1654 – ?).

ОСАВУЛИ: Васильович Петро (? – 1654 – ?).

ХОРУНЖІ: Савич Фотій (? – 1654 – ?).

БОБОВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Євтихійович Іван (? – 1654 – ?).

ПИСАРІ: Селиванов Ярмола (? – 1654 – ?).

ОСАВУЛИ: Кузьмін Петро (? – 1654 – ?).

ХОРУНЖІ: Полікарпович Яків (? – 1654 – ?).

ДРОКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Грибенок Тиміш Михайлович (? – 1654 – ?).

ОСАВУЛИ: Савич Яків (? – 1654 – ?).

ХОРУНЖІ: Грибенок Степан (? – 1654 – ?).

НЕВСТАНОВЛЕНИХ СОТЕНЬ

ПИСАРІ СОТЕННІ: Струков Семен (1779 – ?), Каша Омелян (1769 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ СОТЕННІ: Павловський Михайло (1771 – 1779 – ?), Різун Григорій (1771 – 1779 – ?), Лісков Опанас (1777 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ СОТЕННІ: Компанієць Василь (1773 – 1779 – ?), Немичонок Семен (1772 – ?), Завацький Ілля (1771 – 1779 – ?), Жилтєв Іван (1779 – ?).

ПРИЛУЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Шкурат-Носач (Мельниченко) Іван (? – 1648.17.06. – ?), Кисіль Федір (? – 1649 – ?), Скраєнко Федір (? – 1649.08. – ?), Носач Тиміш Іванович (? – 1649.10. – 1650.10 – ?), Шкурат-Носач (Хороший) Іван (? – 1651.03. – 1651.06.), Герасимів Семен (1651.29.06. – 1652.04.), Воронченко Яцько (1652.04. – 1656), Проценко Омелян (1652.11., нак.), Федченко Трохим (1653.10., нак.), Дорошенко Петро Дорофійович (1656.25.08 – 1659.1.07.[1118] – ?), Воронченко Яків (паралельно, ? – 1658.06. – 1658.11. – ?), Горленко Лазар Федорович (1659.6.09.[1119],нак.), Дорошенко Степан Дорофійович (1659.11 – 13.09.[1120], нак.), Терещенко Федір (? – 1659.17.09.[1121] – 1661[1122]), Горленко Лазар Федорович (? – 1661.05. – ?), Кропивницький Василь (1661), Сергій (1661.09.), Горленко Лазар Федорович (1661.17.12. – ?), Терещенко Федір (? – 1662.04. – 1662.07. – ?), Чернявський Дмитро (1662 – 1663.07. – ?), Чернявський Григорій (1663.06., нак.), Пісоцький Данило Андрійович (? – 1663.06. – 1663.07. – ?), Горленко Лазар Федорович (? – 1664.10. – 1668.06. – ?), Щишинський (1665.10., нак), Щербина (Кошовий) Іван (? – 1668. 12. – раніше 1669.27.01[1123] – ?), Трохимів Яків (1669.03., нак.), Маценко Іван (? – 1669.27.01.[1124] – 1670.6.06.[1125] – 1671.05. – ?), Третяк Семен (? – 1671.07. – 1672), Горленко Лазар Федорович (? – 1672.04. – 1677), Маценко Іван (? – 1677.12. – 1678), Мовчан Федір Лукич (1678.14.04. – 1678.11. – ?), Горленко Лазар Федорович (1678.11., нак.), Чернявський Дмитро (1679–1680), Воронченко Яків (1679, нак.), Горленко Лазар Федорович (1679 – 1680.01. – ?, нак.; повний ? – 1680.11. – 1687.25.07.), Стороженко Іван Андрійович (1687.08. – 1692.02. – ?), Чернявський Григорій (1688.03., нак.), Ракович Семен (1688.11., нак.), Нос Іван Яремович (1690.08., нак.), Горленко Дмитро Лазаревич (? – 1692.07. – 1708.10.), Нос Іван Яремович (1708.10., нак.; повний 1708.11. – 1714), Галаган Гнат (1713 – 1739.9.11.), Тиміш Леонтійович (1716.12., нак.), Маркович Федір (1721, нак.), Огранович Михайло Григорович (1722, нак.), Горленко Яким (1723, нак.), Григорій Прокопович (1723, нак.), Носенко Петро (1728–1729[1126], нак.), Голенковський Григорій (1733, нак.[1127]),

Ягельницький Михайло (1734.01.[1128]), Галаган Григорій Гнатович (1739.9.11. – 1763.25.08.), Галаган Іван Григорович (1763.25.08. – 1767, нак.), Горленко Петро Якимович (1767–1772, нак.), Якубович Олександр Якович (1773–1782), Лизогуб Іван (1774, нак.).

ПОЛКОВІ ОБОЗНІ

Вовченко Малош (? – 1658.10. – ?), Пилипович Григорій (? – 1672.03. – ?), Себастьянович Василь (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), Нос Іван Яремович (? – 1677.04. – ?), Низькогляд Михайло (? – 1678 – 1680), Чернявський Григорій Дмитрович (1680 – 1699.06. – ?), Нос Іван Яремович (? – 1705.05. – 1708), Ракович Семен Федорович (1709–1716), Огронович Михайло Григорович (1717–1737), Молявка Федір (1741), Галенковський Федір Васильович (1741[1129].22.01. – 1760), Огронович Яків Михайлович (1760–1770), Кисіль Яків Дмитрович (1771[1130]–1777), Умен Микита (1779–1782).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Зименко Іван (? – 1732 – ?), Холод Лук'ян (? – 1737 – 1740 – ?), Пархомов Іван (? – 1767[1131] – ?), Тендетніков Опанас, Бурмак Василь (? – 1777 – ?).

ХОРУНЖІ: Тарасенко Іван (? – 1732 – ?), Хоруженко Данило (? – 1737 – ?), Даценко Павло (? – 1740 – ?), Груднецький Михайло (1753–1762), Ковтун Кирило, Головка Іван (? – 1782[1132]).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Лавринович Федір (? – 1657, весна – 1659 – ?), Чорнишенко Трохим (? – 1659.12. – 1660.01.[1133] – ?), Бурий (? – 1669 – ?), Горленко Лазар Федорович (? – 1671.09. – 1672), Маценко Іван (? – 1672.03. – 1676.05. – ?), Себастьянович Василь (? – 1677.04. – ?), Горленко Лазар Федорович (? – 1678 – 1680.01. – ?), Маценко Іван (? – 1680.11. – ?), Христофорович Ян (Грек Іван) (? – 1682.05. – 1687.02. – ?), Тарасенко Кіндрат Якимович (1689 – 1693 – ?), Нос Іван Яремович (пізніше 1692.31.07. ? – 1693.11. – 1705.05. – ?), Троцина Трохим Васильович (1707.24.05. – 1709), Огранович Михайло Григорович (? – 1709.05. – 1716), Себастьянович Андрій Васильович (? – 1714.07. – 1719), Маркович Іван (? – 1719.05. – 1724.19.10.), Зеленський Василь (? – 1728), Ягельницький Михайло (1728 – 1741[1134].27.05.[1135] – раніше 1749.15.09.), Огронович Яків Михайлович (? – 1733 – 1760), Александрович Іван (1760.21.06. – 1771), Равич Олександр (1771.28.04. – 1774 – ?), Александрович Яків Іванович (1771.13.07. [1136] – бунчуковий товариш на місці судді, 1781.4.02.).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Турковський Федір[1137] (1723[1138] – 1732[1139] –1733[1140] – 1737[1141] – 1739[1142]), Армашенко Іван (1733.27.01.[1143] – 17.02. [1144]), Андріан (1740 – ?), Денис Тихонович (? – 1747[1145] – 1749 – ?).

ПИСАР ПОЛКОВІ

Себастьянович Василь (? – 1649 – ?), Пилипенко Дмитро (? – 1654 – ?), Себастьянович Василь (? – 1659.10. – ?), Сафонович Іван (? – 1662.13.05. – ?), Ракович Семен Степанович (1671–1685), Ракович Семен Федорович (? – 1688 – 1691), Патока Петро (1691–1692), Себастьянович Іван Васильович (1693 – 1703.09. – ?), Лисеневич Гнат (? – 1706.07. – 1709), Левченко Семен (1709), Себастьянович Андрій Васильович (? – 1709.05. – 1714), Галенковський Федір Васильович (1715 – 1741.22.01.), Александрович Іван (? – 1740.18.12.[1146] – 1741[1147] – 1760), Шнурчевський Іван (1760[1148] – 1775), Ягельницький Іван (1766–1773), Галенковський Андрій Федорович (1776.9.12.[1149] – бунчуковий товариш на місці, 1781).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Стефанович Яків (? – 1741.01. [1150] – ?), Беневич Антон (1742–1751), Пятигорський Петро (? – 1767[1151]– ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Маценко Іван (? – 1668.01. – ран. 1669.27.01[1152]), Трохимович Яків (? – 1669.02. – ?), Чернявський Григорій Дмитрович (? – 1672.05. – ?), Корнієнко Зінець (? – 1676 – 1680.01. – ?), Носач Михайло Степанович (? – 1676.10. – ?), Мовчан Федір Лукич (? – 1677.04. – 1678.04.), Нос Іван Яремович (? – 1682.05. – 1687 – ?), Золотаренко Іван Федорович (? – 1676.02. – 1682.05. – ?, підосавул), Рижій Мартин (підосавул), Ракович-Портянка Семен Федорович (? – 1688.03. – 1691 – ?) (підосавул), Ракович-Портянка

Семен Федорович (? – 1693 – 1695 – ?), (? – 1703.09. – 1708 – ?), Чернявський Степан Григорович, Самойлович Василь, Галенко Василь Харлампійович (? – 1709.09. – ?), Левченко Семен Степанович (? – 1708.11. – ?), Мовчан Михайло Федорович (1709.05. – 1741[1153], 1-й), Панкевич Григорій Пантелеймонович (1712 – 1738, 2-й), Білецький Ничипір Петрович (1738 – 1761, 2-й), Величко Михайло (1741[1154]?), Стороженко Михайло (1741[1155] – ?), Величко Яків Степанович (1742 – 1743[1156] – 1744 – 1764, 1-й), Кисіль Яків Дмитрович (1764[1157] – 1771[1158], 1-й), Білецький-Носенко Семен (1761 – 1770, 2-й), Мазаракій Григорій Іванович (1770.30.04.[1159] – 1771.14.02., 2-й), Яновський Яків Антонович (1771.3.07.[1160] – 1782, 1-й), Умен Микита (1771.5.08.[1161] – 1779[1162], 2-й).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Воронченко Іван (? – 1669.02. – ?), Портянка Семен Федорович (? – 1669 – ?), Семенович Андрій (? – 1672.05. – ?), Даценко Семен (? – 1676.02. – 1682.05. – ?), Лисеневич Гнат, Портянка Семен Федорович (? – 1699.06. – ?), Даценко Семен (? – бл.1700 – ?), Михайло Григорович (? – 1708 – ?), Носенко-Білецький Іван (1708–1709), Носенко Петро Іванович (1709–1710), Семенович Іван (1709 – 1724.8.01., прапорщик), Носенко-Білецький Петро Іванович (1720–1724), Семенович Іван (1723 – 1741[1163] – 1749.12.06.[1164] 1-й), Дубель Григорій Миколайович (1723–1725, прапорщик), Гарбуз Стефан (? – 1726 – ?, прапорщик), Дубель Григорій Миколайович (? – 1733[1165], прапорщик), Маценко Антін Остапович (1733–1747[1166], прапорщик), Савич Данило (2-й; 1747.20.11.[1167] – 1757[1168]), Яновський Антін (1749 – 1760 – ?), Кисіль Яків Дмитрович (1757[1169] – 1764[1170]), Марковський Федір (1763–1771), Умен Микита (1764.25.06.[1171] – 1771[1172]), Галенковський Андрій Федорович (1771.5.07.[1173] – 1776[1174]), Троцький Іван (1771[1175]–1781), Мазаракій Семен Андрійович (1781.10.08. – 1782), Якубович Дем'ян, бунчуковий товариш (на місці, 1781).

ПОЛКОВІ СОТНІ

СОТНИКИ: Шкурат Іван (? – 1649 – ?), Проценко Омелян (? – 1649 – ?), Терещенко Павло (? – 1649 – ?), Данилович Іван (? – 1651[1176] – 1659.6.09.[1177] – ?), Матюнька (Матухна) Яцько (? – 1659.12. –1661.04. – ?), Лук'янович Аврам (? – 1661.05.[1178] – ?), Тимків Гнат (? – 1661.05.[1179] – ?), Тищенко Сава (? – 1665 – 1666.10. – ?), Ракович-Портянка Федір Семенович (? – 27 січня[1180] – 20 лютого 1669– ?), Григорій Пилипович (? – 1676.02. – ?), Куриленко Юхим (? – 1682.05. – ?), Маценко Остап (? – 1683 – 1687.02. – 1688.11. – ?), Тарасенко-Золотаренко-Хмельницький Яків Кіндратович (1690–1709), Маркович Іван Маркович (1709.21.03. – 1719), Маркович Федір Маркович (1719–1724), Журавський Федір (1721, нак.), Носенко-Білецький Петро Іванович (? – 1724.07. – 1733[1181]), Прогной Федір (1731, нак.), Лукомський Степан Степанович (нак.: 1735.21.01. – 1737; повн. 1737–1747[1182]), Шиленко Іван (1737, нак.), Гуленко Андрій Іванович (1747[1183]–1758), Гуленко Павло Іванович (1759–1769), Носенко-Білецький Юрій (Георгій) Петрович (1760, нак. 1766[1184]), Гудима Григорій Павлович (1769.19.01.[1185] – 1782).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ

Вовченко Малош (1658.10., нак.; 1658.12. – 1663.06. – ?), Ніс Іван Яремович (? – 1671.09. – 1672 – ?), Низкогляд Михайло (? – 1680.11. – ?), Висоцький Семен (? – 1682.05. – 1683.26.10.[1186] – ?), Корнієнко Зінець (? – 1685.05. – 1686.01. – ?), Висоцький Семен (? – 1686.05. – 10. – ?), Михайлович Михайло (? – 1688.03. – 1691.08. – ?), Гречка Тиміш (? – 1695.10. – 1702.06. – ?), Лесенко Гаврило (? – 1705.04. – ?), Митвійович Григорій (? – 1705.05. – 1718.02. – ?), Журавський Федір (? – 1718.08. – ?), Миколайович Григорій (? – 1719.02. – 1722.02. – ?), Прокопович Григорій (? – 1722.07. – 1723.01. – ?), Ксензяк Михайло (? – 1723.09. – ?), Северинович Михайло (? – 1723.11. – 1727.08. – ?), Леонтій Ничипорович (? – 1734.25.02. – 1741[1187] – 1744 – ?), Самарський Лука, Тишкевич Павло (1762.13.06.[1188] – 1774[1189] – ?), Юшкевич-Стаховський (отаман городовий прилуцький: ? – 1765), Юшкевич-Стаховський Тиміш (отаман городовий прилуцький: 1765.09. – 1779 – ?), Пищало Дмитро (1778 – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Родіонович Андрій (? – 1725 – ?), Бравадський Іван (? – 1732 – ?), Петруша Дмитро (? – 1733 – ?), Щербина Григорій (? – 1737.27.03. – ?), Древинський Іван (? – 1737 – 1746 – ?), Грудницький Михайло (1752–1754), Федоровський Андрій (1754[1190]–1763[1191]), Тишкевич Павло (1758.23. 05.[1192] –

1762.13.06.[1193]), Пляшко Мойсей Максимович (1766–1768), Сахновський Григорій, Палій Іван Палей Іван (1773[1194]–1778), Фесенко Йосип (1778 – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Волков Стефан (? – 1725 – ?), Радченко Сава (? – 1732 – ?), Колотенко Яків (? – 1737.28.03. – ?), Родіонович Сава (? – 1737 – 1746 – ?), Фесенко Йосип (1773–1778), Палій Іван (1778 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Гелембовський Мойсей (? – 1725 – 1753), Кузьменко Ярофій (1753–1758), Пляшко Мойсей Максимович (1764.26.05. – 1766), Голуб Захар (1769[1195] – 1779 – ?).

І ВАРВИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Антоненко Микита (? – 1649 – ?), Ракович Михайло (? – 1672.05. – ?), Міщенко-Тихонович Іван, Моренець Ярема Савенко (? – 1676.02. – 1682.05. – ?), Ляшко-Тарновський Федір Іванович (? – 1689 – 1694[1196] – ?), Патока Петро (? – 1710 – ?), Тарновський Михайло Федорович (1713 – 1729), Михайлович Марко (1723, нак.), Косенко Мойсей (1726, нак.), Себастьянович Матвій (1731.1.08. – 1736), Латинський Павло (1736, нак.), Кониський Дмитро Григорович (1736–1757), Левон Григорій (1741[1197], нак.), Самарський Лука (1741[1198], нак.), Тарновський Михайло (1744, нак.), Барановський Андрій Іванович (1757[1199].12.07. – 1763.2.02.), Жила Йосип Петрович (1763.22.02. [1200] – 1781.10.08.).

ОТАМАНИ: Міщенко Іван (? – 1676.02. – ?), Демченко Дацько (? – 1682.05. – ?), Моренець Яків (? – 1694[1201] – ?), Безчіпчій Семен (? – 1725 – ?), Михайлович Марко (? – 1731 – ?), Моренець Яків (? – 1734 – ?), Левон Григорій (1737, нак.), Безчіпчій Григорій (? – 1746 – 1757 – ?), Тарануха Тиміш, Чепурко Григорій (1761.21.06. [1202] – 1782).

ПИСАРІ: Лісовський Федір (? – 1708 – ?), Тимішович Іван (? – 1731 – 1746 – ран. 1757), Шемет Василь (1772.16.04.[1203] – 1782).

ОСАВУЛИ: Кропива Іван (? – 1734 – ?), Нагнойний Григорій (? – 1737 – 1746 – ?), Чеберчинський Карпо (1767.10.08. – 1778), Чеберчинський Іван (1778 – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Грицько (? – 1682.05. – ?), Хоменко Влас (? – 1725 – ?), Нагнойненко Іван (? – 1731 – ?), Квас Давид (? – 1733 – 1746 – ?), Квас Олексій (1753.27.09. – 1775), Квас Йосип Олексійович (1775.7.11.[1204] – 1781[1205] – 1782).

ІІ ВАРВИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Андрійович Федько (? – 1649 – ?), Андрійович Іван (Міщенко) (? – 1672.05. – ?), Тарновський Матвій Андрійович (1731–1735), Тарновський Іван Данилович (1760.9.11. – 1769.19.01.), Троцина Фаддей Миколайович (1770–1773), Магеровський Яків (1773[1206] – 1782[1207]).

ОТАМАНИ: Лозовий Гапон, Жила Йосип Петрович (1760–1763), Леонів Йосип (1772–1773), Ковган Юхим (1773[1208] – 1781).

ПИСАРІ: Грудницький Захар (1773[1209] – 1781).

ОСАВУЛИ: Лозовий Василь (1775.17.11 – 1781).

ХОРУНЖІ: Лозовий Василь (1773–1775), Яременко Данило (1775.4.11.[1210] – 1777 – ?), Лісовий Данило (1779–1781).

ПЕРЕВОЛОЧАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Маскович Іван (? – 1649 – ?), Чернявський Дмитро Федорович (? – 1659.09. – 10. – ?), Полошковський Тиміш (17 ст.), Лукомський Степан Васильович (1757.12.12. – 1763.9.10.), Лукомський Степан Степанович (1763.9.10.[1211] – 1782).

ОТАМАНИ: Носуля-Тарасенко Семен (? – 1674.01. – ?), Іваниш (Чорнопольський ?), Федір (1758.01. – 1767), Юрченко (1767 – 1768), Максименко Максим (1768.25.01. [1212] – 1774[1213] – ?).

ПИСАРІ: Костенко Тиміш (1766.15.12.[1214] – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Максименко Максим (1764.12.01.[1215] – 1767), Савченко Лев (1767.3.09. – 1774 – ?), Подрєз Федір.

ХОРУНЖІ: Подрєз Андрій, Денисенко Андроник (1770.3.04.[1216] – 1776[1217] – ?), Савченко Михайло (1780.03. – 1783).

ГАЛИЧСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Колос Василь (? – 1649 – ?), Старуша Мартин (? – 1653.12. – ?).

ЖУРАВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Бульба Федір (? – 1649 – 1669 – ?), Биченко Матвій Семенович (? – 1672.05. – 1672.07. – ?), Левченко Степан (? – 1676.02. – 1695.1.03. – ?), Кисіль Іван, Костяєнко Дмитро (1703, нак.), Якубович Дем'ян Федорович (1711 – 1712), Ягельницький Михайло (1712 – 1728), Кульбачанський Корнилій (1726, нак.), Гаркуша (1728, нак.), Тарасевич Федір (1729–1753), Федорович Тиміш (1737, нак.), Туренко Кузьма (1738, нак.), Яновський Іван (? – 1759 – ?), Тарновський Петро Данилович (1764.8.09. – 1771.10.11.), Лукомський Іван Степанович (1771[1218] – 1782).

ОТАМАНИ: Семенович Матвій (? – 1676.02. – ?), Кочерга Гапон (? – 1682.05. – 1694[1219] – ?), Матвій (? – 1703 – ?), Тараненко Костя (? – 1725 – ?), Канівець Микита (? – 1731 – ?), Тур Зенько (? – 1737 – ?), Озерянський Йосип (? – 1738 – ?), Туренко (? – 1740 – ?), Кузьмищенко Сава (? – 1740 – ?), Бабич Трохим (? – 1746 – ?), Стариновський Терентій (1748 – 1755 – ?), Бабич Дем'ян, Федоровський Андрій (1763[1220] – 1766[1221]), Масло Андрій (1766.16.11.[1222] – 1782).

ПИСАРІ: Травуцький Яків (? – 1725 – ?), Савич Іван (? – 1731 – ?), Горинський Стефан Євстафієвич (? – 1737 – 1746 – ?), Гордійович Максим (? – 1748.08. – 1762 – ?), Гавриленко Гаврило (1773[1223] – 1775), Микитченко Іван (1775.3.02. – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Біленко Прокіп (? – 1740 – ?), Яремович Іван (? – 1746 – ?), Федоренко Іван (? – 1748 – ?), Біленко Прокіп (? – 1749 – ?), Федоренко Іван (? – 1755 – ?), Федорченко Сергій (1773.19.02. – 1779 – ?).

ХОРУНЖІ: Ляховенко Григорій (? – 1725 – ?), Федоренко Тиміш (? – 1737 – ?), Туренко (Туренський) Іван (? – 1740 – 1748.08. – ?), Дараган Трохим (1772[1224] – 1776[1225]), Оберемок Андрій (1776.20.12. – 1779 – ?).

ІВАНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Григорович Степан Степанович (? – 1649 – 1654 – ?), Миценко Сава (? – 1672.05. – 1691.06. – ?), Войтенко Василь Семенович (? – 1694[1226] – ?), Боголюбець Степан (1701, нак.), Миницький Павло (1700 – 1709), Вараниченко Василь (? – 1710.05. – ?), Волошанин (Григораш) Григорій Іванович (1710 – 1721.10.06.), Стороженко Іван Андрійович (1721 – 1728[1227]), Дмитренко Захар (1723, нак.), Ніженець Тиміш (1724, нак.), Миницький Петро (1729.12.05. – 1737), Свирський Федір Іванович (1738.24.12. – 1764), Кальницький Дем'ян (1731[1228], 1738, нак.), Плакса Пилип (1740, нак.), Прокопович (1756, нак.), Іваницький-Василенко Данило Гордійович (1756, нак.), Минецький Андрій (1764.17.05. – 1764.06.), Стороженко Данило Григорович (1764.15.06. – 1770), Стороженко Григорій Андрійович (1770.26.04.[1229] – 1782)

ОТАМАНИ: Степанович Іван (? – 1676.02. – ?), Чадринський Тиміш Андрійович (? – 1694[1230] – ?), Кремень Стефан (? – 1725 – ?), Кальницький Демян (1729.01.[1231]), Величко Влас (? – 1738 – ?), Проценко Матвій, Лисенко Дмитро (? – 1746 – ?), Сіятовський Олександр (? – 1748 – ?), Васильович Федір, Тишкевич Михайло (1764.3.11.[1232] – 1775.14.08.), Ярмак Федір Іванович (1775.4.11. – 1782).

ОСАВУЛИ: Руденко Іван (? – 1740 – ?), Стаєцький Йосип Дем'янович (? – 1746 – 1747[1233] – 1748[1234] – 1750 – ?), Туруша Прокіп, Прочай Василь (? – 1773 – ?), Нечай Дорофій (1773[1235] – 1776[1236]), Тригуб Григорій (1774.15.04. – 1775.4.11.).

ПИСАРІ: Ніженець Тиміш (? – 1725 – ?), Тишкевич Павло (1757 – 1762), Рожновський Михайло (? – 1766), Ярмак Федір Іванович (1766.14.11 – 1775), Тригуб Григорій (1775.4.11. – 1782.18.01.).

ХОРУНЖІ: Юревич Василь (? – 1725 – ?), Плакса Пилип (? – 1746 – ?), Ярмак Федір Іванович (1766), Васильович Федір (? – 1767[1237] – ?), Тригуб Григорій (1772.15.03. – 1774.15.04.), Скрипченко Артем (1775.4.11.[1238] – 1782).

ІЧНЯНСЬКА СОТНЯ

ПОЛКОВНИКИ

Головацький Петро (? – 1648.04. – ?), Головацький Степан (1648 – 1649).

СОТНИКИ: Янович Іван Федорович (1-ї:? – 1649 – ?), Грищенко Федір (2-ї:? – 1649 – ?), Герасимів (Герасименко) Семен (Семко) (1-ї:? – 1653.12. – ?), Романович Матвій (? – 1659.6.09.[1239] – 1662.07. – ?), Вовченко Іван (? – 1672 – ?), Стороженко Іван Федорович (? – 1676 – 1687), Білоцерковець Федір (? – 1689.5.08.[1240] – ?), Олександр (? – 1691.05. – ?), Мировод Яків (? – 1692.02.[1241] – 1694[1242] – ?), Стороженко

Андрій Іванович (? – 1700.06. – 1715), Дараган Герасим Григорович (1709, нак.), Стороженко Григорій Андрійович (1715.24.08. – 1741), Романович Андрій (1737, нак.), Гліос Андрій (1738, нак.), Завелико Софрон (1740, нак.), Стороженко Андрій Григорович (1741[1243] – 1744[1244] – 1752), Новицький Іван Якович (1753 – 1763), Новицький Іван Іванович (1767.12.01. – 1770), Романович Іван Якович (1771.18.07. – 1779), Романович Петро Іванович (1779–1782).

ОТАМАНИ: Іванович Дениско (? – 1672.03. – ?), Семенович Федір (? – 1676.02. – ?), Антоненко (Антонович) Гришко (? – 1681.26.05.[1245] – 1687.05. – ?), Білоцерковець Федір (? – 1687.06. – ?), Дараган Герасим Григорович (? – 1689.5.08.[1246] – ?), Антоненко Гришко (? – 1693 – 1700.07. – ?), Булига Кость Данилович (? – 1700.9.07.[1247] – 1703.10.07.[1248] – ?), Рабушка Михайло Мартинович (? – 1706.24.02.[1249] – 1706.03.[1250] – ?), Дараган Герасим Григорович (? – 1709 – ?), Булига Кость Данилович (? – 1715.01. – 1715.11. – ?), Романович Самійло (? – 1719.11. – ?), Булига Кость Данилович (? – 1721.03. – 1731 – ?), Железняк Семен (? – 1737 – ?), Милович Матвій (? – 1747[1251] – 1748[1252]), Мартос Петро Михайлович (1749–1755), Романович Яків (? – 1767), Сергієнко Яків (1773.6.06.[1253] – 1782).

ПИСАРІ: Павлович Гнат (городовий, 1689), Зеленський Степан (1700, городовий[1254]), Рожанський Назар (? – 1725 – 1737 – ?), Іванов Леонтій (? – 1740 – ?), Іванов Андрій (? – 1746 – ?), Самарець Петро (? – 1747[1255] – ?), Дівелковський Антон (? – 1756 – ?), Іванов Леонтій, Булига Іван (1768.24.01. – 1782).

ОСАВУЛИ: Желєзняк Семен (? – 1725 – 1731 – ?), Гліос Андрій (? – 1737 – 1740 – ?), Булига Іван (1761–1768), Тригуб Микола (1773[1256] – 1776[1257] – ?), Кондратенко Мартин (1771.3.10. – 1780), Романович Олександр Михайлович (1780.21.08. – 1780.15.05.).

ХОРУНЖІ: Немириченко Артем (? – 1725 – 1737 – ?), Гліос Андрій (? – 1746 – ?), Кондратенко Мартин (1759.3.11.[1258] – 1777), Голуб Микита (1777.18.10. – 1779 – ?), Моренцов Іван (? – 1781 – ?).

КОРИБУТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Федоренко Лесько (? – 1649 – ?), Семенович Степан (? – 1653.10. – 1654 – ?), Павлович Гнат (? – 1661.10. – ?), Драник Яцько (? – 1672.05. – ?), Величко Герасим (? – 1725[1259] – ?), Ясликовський Павло (1739–1740), Левандовський Самійло Михайлович (1740–1743), Вгайний Мойсей (1740, нак.), Дембовський Павло Іванович (грудень 1751–1759), Рудковський Василь (1760.20.05. – 1767.1.06.), Соколовський Роман Іванович (1767), Журахівський Влас (1767[1260] – 1777), Воротиляк Степан (1777–1782).

ОТАМАНИ: Гирман Данило (? – 1740 – ?), Прокопенко Семен (? – 1755 – ?), Васильович Федір, Чарнишов Лука (1773.9.06.[1261] – 1782).

ПИСАРІ: Захарченко Іван (? – 1740 – ?), Харченко Петро (? – 1756 – ?), Чарнишов Лука (1768.3.06.[1262] – 1773[1263]), Туруша Прокіп Павлович (1773.2.06. – 1779 – ?), Носенко Леонтій (? – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Яковенко Григорій (? – 1740 – ?), Федоренко Григорій (? – 1757 – ?), Чарнишов Лука (1767.14.08. – 1768), Федоренко Григорій (1767[1264] – 1767.10.12.), Туруша Прокіп Павлович (1768–1773), Нечай Досифій (1773–1782).

ХОРУНЖІ: Гирман Стас (? – 1740 – ?), Гирман Дем'ян (? – 1756 – 1757 – ?), Бобровський Дмитро (? – 1767[1265] – 1769.14.12.), Прокопенко Іван (1773–1775), Ковалевець Дем'ян (1775.15.03.[1266] – 1782).

КРАСНОКОЛЯДИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Деркач Давид (? – 1649 – ?), N (? – 1652.04.), Богуславець Василь (? – 1653.06. – ?), Гавриленко Тишко (? – 1653.10. – 1654 – ?), Самойлович Іван (? – 1664.12. – 1665.01. – ?), Сич Денис (? – 1666.10. – ?), Печеня Данило (? – 1672 – ?), Загурський Павло (? – 1672.02-06. – ?), Андрієнко Тиміш Юрійович (? – 1681 – ?) Загурський Павло (? – 1690.1.03.-?), Андрієнко Тиміш Юрійович (? – 1701), Салогуб Корній (? – 1701.22.06.[1267] – 1708), Лащинський Леонтій (? – 1710.10.04.[1268] – 1717), Тимошевський Іван (1712, нак.), Ангеліовський Марко Іванович (1717 – 1733), Семен[1269], Карпенко Іван (1723, 1724, нак.), Білецький Іван (1727, нак.), Максимович Петро Семенович (1738–1764), Кучинський Василь (1740, 1741[1270], нак.), Минецький Іван Павлович (1764[1271] – 1782).

ОТАМАНИ: Петро (? – 1649.06. – ?), Філоненко Матвій (? – 1653.5.10.[1272] – 12. – ?), Андрієвич Осип (? – 1654[1273] – ?), Волошиненко Лазар (? – 1654.09.[1274] – ?), Соляник Петро (? – 1676.02. – ?), Рубаник Василь (? – 1682.05. – ?), Сологуб Корній, Суховій Михайло (? – 1702.07. – ?), Седько Іван (? – 1701.22.06.[1275] –

?), Сологуб Федір Корнійович (? – 1725 – ?), Осипович Степан (1727, нак.), Зуб Іван (? – 1733 – 1737 – ?), Сологуб Леонтій (1737, нак.), Карпенко Іван (? – 1740 – 1746 – ?), Довгий, Білецький Григорій (1761[1276] – 1779 – ?), Білецький Іван (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Пришпилевський Тихін Іванович (ран.1709), Ступачевський Данило (? – 1737 – 1740 – ?), Брусченко Микола (? – 1746 – ?), Карпинський Михайло (1748–1775), Голуб Григорій (1775–1782).

ОСАВУЛИ: Дмитрієв Іван (? – 1725 – ?), Сиченко Карпо (? – 1725 – ?), Салогуб Стефан (? – 1740 – 1757 – ?), Білецький Іван (1762 – 1779 – ?), Зуб Осип (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Білецький Іван (? – 1725.10. – 1727.12. – ?), Нужний Олексій (? – 1731 – ?), Прийма Хома (? – 1740 – 1757 – ?), Кириченко Влас (1771[1277] – 1782).

МОНАСТИРИЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Малченко Дацько (? – 1649 – ?), Гордієнко Іван (? – 1650.03. – ?), Герасимов Семен (? – 1651), Карасенко Левко Петрович (? – 1672.05. – ?), Іван Михайлів (? – 1676.02. – ?), Карасенко Левко Петрович (? – 1682.05. – 1704 – ?), Соханський Павло (1716.9.07. – 1723. 06. [1278] – ?), Ягельницький Михайло (? – 1723.10. – ?), Карась Павло (1725, 1727, нак.), Донець Андрій (1728, нак.), Зеленський (Забарний) Григорій (1728.07 – 1728.10.12., нак.), Романович Іван (1728–1763), Головка Іван (1738, нак.), Романович Петро Іванович (1763.4.10. – 1772), Романович Михайло Петрович (1772.15.08. [1279] – 1781.10. 08.).

ОТАМАНИ: Клименко Іван (? – 1676.02. – ?), Коваленко Іван (? – 1682.05. – ?), Донець Андрій (? – 1721.3.03. [1280] – 1725.06. – 1728.02. – 1732 – ?), Келембет Антон (? – 1737 – ?), Максимчук Іван (? – 1738 – ?), Андруша Петро (? – 1740 – 1746 – ?), Головка, Фурса Яків (? – 1760 – ?), Шевченко (? – 1772), Данилевський Іван (1773[1281] – 1778), Фурса Яків (1778–1782),

ПИСАРІ: Грудницький Михайло (1745–1749), Данилевський Кирило (? – 1759 – ?), Фурса Яків (1772–1778), Ювченко Андрій (? – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Богданець Іван (? – 1737 – ?), Шендюх Іван (? – 1738 – ?), Киндач Іван (? – 1740 – ?), Федорцов Василь (1772 – 1779 – ?), Головка Йосип (1782[1282]).

ХОРУНЖІ: Вишенський Федір (? – 1725 – ?), Дрида Іван (? – 1731 – ?), Головня Іван (? – 1732 – ?), Фурса Яків (? – 1737 – 1740), Верескун Іван (1740 – ?), Фурса Іван (1767.24.08. – 1774 – ?), Писанка Семен (1778.6.12. – 1779 – ?), Куриленко Яків (? – 1781 – ?).

СРІБНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Федоренко Павло (? – 1649 – ?), (Бороденко ?) Василь (? – 1659 – ?), Андрійович Павло (? – 1661.05. – ?), Міщанин Сидір (? – 1666 – ?), Тимченко Данило (? – 1670.10. – 1672.05. – ?), Вовчанський Іван (? – 1672 – ?), Савенко Петро (? – 1676.02. – ?), Білецький-Носенко Іван Іванович (?-бл.1680 – ?), Троцина Трохим Васильович (? – 1682.04. – 1705.24.05.), Громика Василь, Троцина Антін Трохимович (1707.24.05. – 1739.13. 01.), Іваненко Петро (1738, нак.), Федорович Ярема (1723, 1738, нак.), Троцина Микола Антонович (1739.13.01. – 1755.1.12.[1283]), Масло Осип (1755.1.12.[1284] – 1765[1285] – 1772), Часник Олександр Васильович (1772.5.06.[1286] – 1775.3.04.), Кисіль Андрій Якович (1777.15.05. – 1782).

ОТАМАНИ: Міхно Михайло (? – 1666.04. – ?), Трохименко Василь (? – 1676.02. – ?), Іванович Михайло (? – 1682.05. – 1694[1287] – ?), Ільченко Сава (? – 1708.1.11. – ?), Яременко Грицько (? – 1709.09. – 1710.01.- ?),), Фесак Павло Федорович (? – 1725 – 1730.09. – ?), Фесак Ярема Федорович (? – 1731 – 1740), Василенко Іван (1734, нак.), Масло Осип (1740.01.[1288] – 1755.1.12.[1289]), Данчич Трохим (1755.1.12.[1290] – ?), Масло Трохим (? – 1759.03. – 1765[1291] – 1767 – ?), Безчинчій Іван (1767.05.[1292] – 1774 – ?), Парфенов-Дмитрюк Федір (1779 – ?), Мостовий Роман Трохимович (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Федорович Лесько (? – 1666.05. – ?), Климович Клим (? – 1670.10. – ?), Білобоцький Яків (? – 1712.07. – ?), Остапович Стефан (1725 – 1734), Білобоцький Іван (1734 – ?), Язловицький Дем'ян (? – 1738.07. – 1742), Яковенко Матвій (1740.24.01.[1293]), Яковенко Мартин (? – ран.1763), Гаврильченко Гаврило (1773–1779), Парфенов-Дмитрюк Яків (1779 – ?), Кузьменко Осип (? – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Мозира Процик (? – 1725 – ?), Лисенко Омелько (? – 1731 – ?), Сезько Антон (? – 1734 – ?), Савченко Іван (1740, за осавула), Юрченко Леонтій (? – 1740.21.01.[1294] – 1746 – ?), Масло Трохим (? –

1754.10. – ?), Мостовий Трохим (1761–1775), Парфенов-Дмитрюк Федір (1775–1779), Гаврильченко Гаврило (1779–1782).

ХОРУНЖІ: Тимченко Остап (? – 1731 – 1734 – ?), Павленко Кіндрат (? – 1740), Кондратенко Андрій (1740–1748), Юрченко Петро (1748 – 1759.03. – ?), Парфенов-Дмитрюк Федір (1768–1775), Парфенов-Дмитрюк Яків (1775.4.11. – 1779), Тимошенко Григорій (1779–1782).

КРОПИВЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Тартало Михайло (? – 1649 – ?)

ГОРЛЮНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Демченко Юрко (? – 1649 – ?)

ГУРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Романенко Матвій (? – 1649 – ?)

СОТНИКИ НЕ ВСТАНОВЛЕНИХ СОТЕНЬ: Малов Іван (1659.09. – 10.[1295]), Балаклієць Іван (раніше 1721 р.).

СОТЕННА СТАРШИНА

ОСАВУЛИ: Часник Кіндрат (1767[1296]).

ПЕРЕЯСЛАВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Філон (? – 1630 – ?), Іванович Хома (? – 1632 – ?), Олефір (? – 1632 – ?), Караїмович Ілляш, Кононович Сава (? – 1637.01. – ?), Гурський Станіслав, Душинський Адам (? – 1645 – 1648), Головацький Петро (1648.06. – 1649.28.06., нак.), Романенко Яцько (1648.10, нак.), Лобода Федір (? – 1649.03. – 1651.08. – ?), Романенко Андрій (? – 1649.02. – 1649.05., нак.), Яцькевич Герасько (? – 1651.03. – ?), Сомко Яким Семенович (? – 1652 – ?), Калющенко Богдан Каленикович (? – 1652.12. – 1653.06. – ?), Сулима Іван Іванович (? – 1653.06.), Яцьківський-Куницьких Степан Федорович (1653.06. – 07.), Затутовський (1653.3.07., нак.), Тетеря Павло Іванович (1653.07. – 1656), Калиниченко Стефан (1654.10.06., нак.), Сулима Степан Іванович (? – 1656.27.06. – 11. – ?), Сомко Яким Семенович (1658, нак.), Колюбака Іван (? – 1658.2.08. – ?), Чючар Стефан (? – 1658.09. – ?), Цицюра Тиміш Ярмолайович (? – 1658.09. – 1660.17.07.[1297] – ?), Калющенко Богдан (1659, нак.), Сулима Федір Іванович (? – 1659 – ?), Криса Михайло (1660[1298]), Сомко Яким Семенович (? – 1660.9.09. – 1662 – ?), Зражевський Данило Кирилович[1299] (нак.), Щуровський Опанас (1662.04., нак., ? – 1662.06. – 1663.06., повн.), Ярмолаєнко Данило (? – 1663.10. – 1666.07.), Романенко Андрій (1665, 1666.10., нак.), Думитрашко Родіон Григорович (1666 – 1669.20.11.[1300] – ?), Аврам (1667.03. – 1671, нак.?), Момот Іван Юхимович (1669.01.[1301] – 03., нак. від П.Дорошенка), Думитрашко Родіон Григорович (? – 1671.04. – ?), Стрієвський Костянтин (1671 – 1672.03.), Максименко Олефір (1672.06., нак.), Думитрашко Родіон Григорович (? – 1672.29.10.[1302] – 1674), Сербин Войца Станіславович (1674.07., нак.), Жученко Семен (1675.01., нак.), Сербин Войца Станіславович (? – 1675.01. – 1677.03. – ?), Берло Іван (1676.09., нак.), Лисенко Іван (? – 1677.20.07.[1303] – 1679.01. – ?), Хоменко Максим (1676.09., 1678.07., нак.), Сербин Войца Станіславович (? – 1679.02. – 1683 – ?), Полуботок Леонтій Артемович (1683.01., нак., 1683 – 1687, повн.), Дмитрашко Родіон Григорович (1687.07. – 1688.06. – ?), Головченко Яким Михайлович (? – 1688.12. – 1689), Полуботок Леонтій Артемович (? – 1689.07. – 1690.01. – ?), Лисенко Іван Якович (? – 1690.05. – 1692.02.), Мирович Іван Іванович (1692 – 1706), Момот Іван Юхимович (1693.10.04., нак.), Дараган Федір (1697.08., нак.), Максимович Василь (1698, нак.), Іскра Іван (1700, нак.), Берло Іван (1704, 1706.16.09.[1304], нак.), Гамалія Михайло (1705, нак.), Томара Стефан Іванович (1706–1708 нак., 1708 – 1715), Томара Василь Стефанович (1715.10., нак.), Гулак Іван (1715, нак.), Сулима Іван (1715–1721, нак.), Кирпич Іван Данилович (1721.07. – 1721.11., 1722, 1723, нак.), Черушинський Антон (1722, 1723, нак.), Коломійченко Лукаш Васильович (1721, 1723, нак.), Афендик Стефан (з 1726.12, нак.), Танський Василь Михайлович (1726.7.12. – 1730), Коломійченко Лукаш Васильович (1729, нак.), Ракович Павло (1730.19.06., нак.), Томара Василь Степанович (1730 – 1732 – ?, ? – 1735 – 1736.19.06., нак.), Богданов

Михайло Самсонович (1736.25.03. – 1738), Сулима Семен Іванович (1739.02. – 1766.26.05.), Іваненко Григорій Григорович (1770.5.05.[1305] – 1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Лобода Захар (? – 1659.09. – ?), Локоть Лесько (? – 1663[1306]), Ярмоленко Гаврило (? – 1665.10. – ?), Момот Іван Юхимович (? – 1666.18.07.[1307]), Косик Панас (1666.18.07.[1308]– ?), Ярмоленко Гаврило (? – 1666.10. – ?), Рубаник Григорій (? – 1672.06. – ?), Гулак Іван (? – 1675 – ?), Максименко Олефір (? – 1676.02. – ?), Гулак Іван (? – 1679 – 1682 – ?), Гулак Іван Іванович (1682 – ?), Максименко Олефір (? – 1686.25.03. – ?), Гулак Іван Іванович (? – 1688 – ?), Дейнека (Даценко) Лука Лукич (? – 1690.03. – 1694.02. – ?), Григорович-Потапович Леонтій Павлович (? – 1696 – 1704.02.), Томара Стефан Іванович (? – 1706 – 1708), Григорович-Потапович Леонтій Павлович (? – 1709.01. – ?), Гулак Іван Іванович (? – 1710.06. – 1715.03.), в період з 1715 по 1734 рр. не було повного обозного (наказні), Турчин Михайло (1723.1.10., нак.), Коломійченко Лукаш Васильович (1735 – 1736), Сулима Семен Іванович (1737 – 1739.23.02.), Безбородько Семен Якович (1739.12.05. – 1764), Канієвський Яким Мануйлович (1764.27.04. – 1769.14.11.), Леонтович Степан Костянтинович (1771.12. – 1773), Лукашевич Лука (1774[1309] – 1779), Моцок Микола Григорович (1772.3.11.[1310] – 1782).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОТАМАНИ: Хмельницький Петро Йосипович (? – 1732 – 1739).

ОСАВУЛИ: Яцькович Роман (? – 1699 – ?), Дах Павло (? – 1725 – 1732 – ?), Тарасенко Максим (? – 1736[1311] – 1737 – ?), Рубан Григорій Васильович (? – 1752[1312] – 1764 – ?).

ХОРУНЖІ: Міхновський Лесько (? – 1732 – 1736[1313] – 1737 – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Романенко Андрій (? – 1659.05. – 1659.10.06.[1314] – ?), Момот Іван Юхимович (? – 1660 – ?), Святуха Дмитро (?–1661.01.–?), Товстяченко Онисим (? – 1661[1315] – ?), Романенко Андрій (? – 1663[1316]), Мокрієвич Юрій Миколайович (? – 1664.04. – ?), Момот Іван Юхимович (? – 1664.12. – ?), Корнелевич Іван (? – 1665.04. – ?), Пригара Іван (1666.18.07.[1317] – ?), Мокрієвич Юрій Миколайович (? – 1669.02. – 1672.06. – ?), Кульженко Семен Семенович (? – 1676.02. – 1677.20.07.[1318] – ?), Максименко Олефір (? – 1679.02. – ?), Кульженко Семен Семенович (? – 1683 –1687.07.), Сусло Іван (?–1687.10.–?), Максименко Олефір (?–1687.10.–?), Момот Іван (1688.09., нак.), Яворський Стефан (?–1687.10.–?), Григорович-Потапович Леонтій Павлович (?–1690.08.–1695), Панкевич Леонтій Матвійович (?–1690–1706), Берло Іван Дмитрович (1706–1717), Сулима Олександр (1709 – 1719), з 1721 по 1734 рік не було повного судді (наказні), Новакович Семен Іванович (?–1723–1730.03.–?, нак.), Рустанович Яків (1730–1731, нак.), Бурляй Карпо Гаврилович (? – 1732 – 1734.09. – ?, нак.), Черняхівський Павло (1734.12. – 1737), Безбородько Семен (1737.17.02. – 1739), Лесеневич Костянтин Олексійович (1739.29.05. – 1751.10.), Канієвський Яким Мануйлович (1751.14.11. – 1764.27.04.), Дараган Петро Дмитрович (1764.21.04.[1319] – 1781).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Власович Григорій (? – 1690[1320] – ?), Романович Василь (? – 1736[1321] – 1739[1322] – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Юрковський Михайло (? – 1634.07. – ?), Тетеря Павло Іванович (1649.15.09., ?–1653), Василевський Василь Євтихійович (?–1657.02.–1659.10.–?), Войткевич Василь, Четукін Василь (?–1659.13.10.–?), Луцкович Степан (? – 1661.05.[1323] – ?), Бережецький Михайло (?–1661–1663), Тризна Хома Павлович (? – 1663[1324]), Михайлович Стефан (1663.06. – ?), Мокрієвич Стефан (? – 1667.27.05.[1325] – 1668 – ?), Тризна Хома (?–1669–1670.08.–?), Прокопович Сава (?–1671.01.–?), Михайленко Павло (?–1672), Бувайло Кирило (?–1672.05.-06.–?), Кореневський Андрій, Панкевич Леонтій Матвійович (?–1676.02.–?), Мокієвський Михайло Якович (?–1676.09.–1679.10–?), Максимович Петро Максимович (?–1683.30.05.–?), Петровський Лукаш (?–1687.11.–?), Мокієвський Михайло Якович (?–1688.10.11.–?), Шабельник Сава Стефанович (?–1690.05.–1691–?), Осиповський Данило Пилипович (?–1692.05.–?), Петровський Лукаш

(?–1692.08.–1706), Рустанович Яків (?–1708.2.12.[1326] – ?), Петровський Лукаш (1709 – 1711 – ?), Кореневський Андрій, Черняхівський Павло (1715.1.01.–1723–?), Новакович Семен (1723, 1726, 1729 нак), Бурляй Карпо Гаврилович (1723.09[1327].– 1727, 1728 – 1730, 1730 – 1732, нак.), Хильчевський Дмитро (1725, нак.), Черняхівський Павло (? – 1731 – 1734.12.), Лесеневич Костянтин Олексійович (1735–1739), Дем'янович Ничипір (1739), Канієвський Яким Мануйлович (1740–1750), Туманський Василь Григорович (1750–1751), Канієвський Яким Мануйлович (1751 – 1757.02.), Карлицький Степан Нестерович (1758.03. – 1764.03.), Черняхівський Гаврило (? – 1760 – ?), Канієвський Іван Якимович (1764 – 1774[1328]), Берло Володимир Данилович (1767–1782).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ

Кордишевський Григорій (1781[1329]).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Богданович Софрон (? – 1653.1.12. – ?), Гладкий Семен Остапович (? – 1658.02. – 1660.10. – ?), Єнко Степан (? – 1660.12. – ?), Воробей Іван (? – 1661.04. – 07.[1330] – ?), Ярмоленко Іван (2-й; ? – 1661.05.[1331] – ?), Кульженко Семен Семенович (? – 1663), Забузький Федір (? – 1663[1332]), Пригара Іван (1666), Момот Іван Юхимович (1666.18.07.[1333] – ?), Турчиненко Дмитро (1669.03.), Забузький Федір (? – 1672.06. – ?), Романовський Роман (? – 1672.06. – ?), Мироненко Іван (? – 1676.02. – 1677.20.07.[1334] – 1679.10. – ?), Думитрашка Марко Васильович (1687), Дараган Федір (? – 1688 – 1690.05. – ?), Попонченко Агафон, Галатенко Данило (? – 1690.13.06. – ?), Харченко Семен (? – 1691 – 1693 – ?), Пясецький Леонтій (? – 1700 – ?), Забузький Роман Андрійович (? – 1693 – ?), Томара Степан (? – 1694 – 1704 – ?), Покусек Семен (ран.1705), Деркач Денис (? – 1708 – ?), Ілляшенко Іван (? – 1710 – 1714), Юрченко Роман (? – 1712 – ?), Притиско Павло (1712 – 1714), Рокитний Логвин (? – 1710 – 1716), Коломійченко Лукаш Васильович (2-й; 1714–1725), Кирпич Іван Данилович (1-й; 1714.01. – 1725), Деркач Андрій Денисович (1722–1724), Юрченко Роман (1723.09.[1335] – 1730 – ?), Коломійченко Лукаш Васильович (1729 – 1734.12.), Лукашевич Григорій Лукич (1735–1752), Пилипенко Яків Михайлович (1734–1763), Лукашевич Михайло Лукич (2-й; 1752.28.07.[1336] – 1767), Пилипенко Федір Якович (1763.26.09.[1337] – 1782[1338]), Лукашевич Лука (1769.29.09.[1339] – 1773[1340]), Зуб Іван Петрович (1774–1777), Іваненко Олександр (1774[1341] – ?), Гулак Іван Іванович (? – 1782), Гулак Федір Іванович (1782[1342]).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Яременко Прокіп (? – 1669.03. – ?), Забузький Федір (? – 1671 – 1672), Забара Роман (?–1676.02.–?), Сангурський Іван (?–1679–?), Лесенко Петро (?–1679–?), Сулима Олександр Степанович (1684–1687), Думитрашка Марко Васильович (1687), Сулима Олександр Степанович (1688–1711), Коломійченко Лука Васильович (? – 1702.15.03.[1343] – ?), Іскра Клим Захарович (1703–1706, 1714–1721), Деркач Федір (1721), з 1722 по 1734 рік – наказні хорунжі, Адаменко Іван (1723.10., нак.), Перфільєв Прокіп (1723.09.[1344] – 1727, нак.), Петровський (1730, нак.), Ковбаса Іван (?–1735.03.–?), Ілляшенко Степан Іванович (1737–1767, універсал на уряд 1740.9.06.), Прохорович Дмитро (? – 1742 – 1747.28.02.), Лукашевич Михайло Лукич (? – 1741 – 1752[1345]), Андрієвський-Синьоок Іван Андрійович (1752.28.09.[1346] – 1764.7.04.[1347]), Думитрашко-Райча Павло Петрович (1764.12.–1767.05.), Моцок Микола Григорович (1768.30.01.[1348] – 1772[1349]), Чернявський Ілля Степанович (1771.04.[1350] – 1782[1351] – ?), Злотницький Іван (1773[1352] – 1774 – ?).

ПОЛКОВІ СТАРШИНИ: Забузький Григорій (? – 1656.11. – ?), Калющенко Богдан (? – 1656.11. – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ ПЕРЕЯСЛАВСЬКІ

Нетеса Василь (? – 1617 – ?), Тупило Гордій (? – 1634 – ?), Пригара Іван (? – 1659 – ?), Дмитро (? – 1660 – ?), Бовтко Ісак (? – 1662 – ?), Павлів Семен (? – 1665 – ?), Федоренко Тиміш (? – 1671 – ?), Рубан Григорій (? – 1676 – ?), Хвесенко Лесько (? – 1677.20.07.[1353] – ?), Хоменко Максим (1677 – 1691.2.06. – ?), Богуславський Григорій (? – 1694 – ?), Пацюк Михайло Іванович (? – 1697 – 1699 – ?), Богуславський Григорій (? – 1701.05. – ?), Пацюк Михайло Іванович (? – 1702 – 1704.02. – ?), Богуславський Григорій (? – 1704.11.06. – ?), Свяжій Максим, Юрченко Роман (1709–1721.08. – ?), Корецький Яким (1714, нак.), Бартошевич Григорій (1724–1727), Гаптаренко Степан Максимович (1725 – 1729[1354] – 1736[1355] – 1738),

Просяницький Іван Федорович (1738–1754), Гоярин Корній (1764–1766), Зубковський Ничипір Тимішович (1757[1356] – 1774.17.02.[1357]), Модла Григорій (1771.3.08.[1358] – 1774), Танчій Іван (1774), Микула Йосип (1776.13.01.[1359] – 1781), Гоярин Герасим (1781.21.12. [1360] – ?).

1-ша ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Скук Петро (?–1649–?), Шкода Федір (?–1653.06.–?), Сомко Яким Семенович (?–1654.09.–?), Северин Степан (Сулима Степан) (?–1659–?), Пашкович Юсько (? – 1661.04. – ?), Захар'ященко Опанас (?–1661.24.06.[1361] – 10.– ?), Петрушенко Федір (?–1662.07.–?), Романенко Петро (? – 1663[1362]), Хоменко Максим (? – 1666[1363]), Кулун Панько (?–1669.03.–?), Романенко Пето (? – 1671 – ?), Хоменко Максим (?–1672–?, 1678 нак.), Попович Яків (?–1676.01.–?), Хрипуненко Іван (?–1676.02.–?), Саченко Мойсей, Гавришенко Мирон (1682.07.), Пушкаренко Давид (?–1683.01.–?), Кульженко Семен, Шепеленко Семен, Волинченко Григорій (?–1691–?), Сезонович Леонтій (? – 1695), Томара Василь Іванович (1695–1697.7.11.–?), Рустанович, Гулак Іван (Юнко, Юсько) (1699–1705), Сезонович Леонтій (1700, нак.), Петровський Лука (1712–1714), Сокольничий, Добронизький Іван Павлович (1715.21.06. – 1723), Ус Василь (1721, нак.), Скиленко Іван (1723, нак.), Лучченко Мойсей (1723, нак.), Чуб Григорій, Дараган Григорій Федорович (1723.09.[1364] – 1728[1365]), Могильницький (? – 1731[1366]), Добронизький Іван Павлович (1728 – 1752), Васильович Іван (1736, нак.), Григорович Остап (1739, нак.), Скрицький Яків (1740, 1741, нак.), Курнак Леонтій (1748, нак.), Капцевич Семен Лаврінович (1752.28.07. – 1757), Пилипенко Іван Якович (1758–1767.03.–?), Лукашевич Лука (1767.5.08.[1367] – 1769[1368]), Констянтинович Христофор Анастасійович (17701.07.[1369] – 1782).

ОТАМАНИ: Науменко Юсько (?–1731–?), Ус Василь (?–1732–?), Щирий Роман (?–1734–?), Гаврилів Кіндрат (?–1736–1737–?), Прочений Григорій (?–1740–?), Дем'янович Ничипір (? – 1741 – 1749 – ?), Золотуха Іван (1765.21.07.[1370] – 1775), Зібровський Влас (? – 1778 – 1782 – ?).

ПИСАРІ: Дем'янович Ничипір (1732 – 1736[1371] – 1739), Філевський Яків (1740–1743), Григорович Ничипір (1746–1749), Садовський Прокіп (1749), Сибелевич Леонтій (1753–1758), Ващенко Петро (1761[1372] – 1768[1373]), Гамалія Роман (1768–1774), Шулговський Павло (1778–1782).

ОСАВУЛИ: Григоренко Кузьма (1732–1734), Дубський Захарій (1736[1374] – 1737), Поладченко Олексій (1739), Полатка Федір (1740–1748), Гулей Василь, Зібровський Влас (? – 1766 – 1768), Курилко Лаврін (1768.26.02.[1375] – 1774), Яковенко Іван (1778–1782).

ХОРУНЖІ: Гулей Григорій (1731–1748), Розлач Пилип Михайлович (1736[1376], 1737, 1754–1757), Курилко Лаврентій (1767[1377] – 1768[1378]), Денисенко Ілля (1773.24.04.[1379] – 1774[1380]), Прасол Іван (1778–1782).

2-га ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Романенко Андрій (?–1649–?), Іванович Степан (? – 1660.05. [1381] – ?), Іванович Сидір (? – 1666), Волошин Григорій (?–1669.03.–?), Романенко Петро (?–1669–1671–?), Грисенко Карпо (?–1676.02.–?), Романенко Харко, Барабаш Лаврін Гнатович, Левченко Данило (? – 1702 – 1703 – ?), Гулак Євстафій Іванович (1709 – ?), Ілляшенко Іван (?–1715.03.–1721.08.–?), Гулак Євстафій Іванович (? – 1724 – 1725), Гулак Євстафій Іванович (1728–1739), Гоярин Матвій (1729, 1736, 1737, нак.), Кравченко Грицько (1737, нак.), Захарченко Іван (1738, 1739[1382], 1740, 1741, нак.), Гулак Іван Євстафійович (1739–1770), Лялька Іван Андрійович (за сотника[1383]), Гулак Яків Іванович (за сотника, 1766–1778[1384]), Ілляшенко Степан Петрович (1770–1772), Ілляшенко Петро Степанович (1771.08.[1385]/1772.31.01.–1782).

ОТАМАНИ: Гоярин Матвій (1731–1736), Донець Ярема (?–1739–1740–?), Бабак Лесько (отаман міського куреня) (? – 1743 – ?), Павлов Андрій (?–1752–?), Тимошенко Трохим (1756–1758), Краско Лука (1760[1386] – 1766 – ?), Михайловський Яків (1771.1.06.[1387] – 1782).

ПИСАРІ: Березовський Василь (1731–1732), Ловецький Симон (? – 1734 – 1736[1388] – 1740 – ?), Тимошенко (Тимішович) Трохим (? – 1739[1389] – 1756), Потапович Гнат (1756–1758), Василь (1766–1768), Скорик Степан (1768.8.02.[1390] – 1779.07.[1391]), Дзюбенко Федір (1777–1780).

ОСАВУЛИ: Олексієнко Прокіп (1734), Настич Прокіп (? – 1736[1392] – 1739), Донець Ярема (1739[1393] – 1743), Куличевський Іван (? – 1763 – 1766), Марченко Павло (1767.25.11.[1394] – 1782).

ХОРУНЖІ: Забузький Семен (?–1721–?), Петренко Микола (? – 1730 – 1739[1395] – 1743 – ?), Лялька Іван Андрійович (1748 – 1752), Мостовий Григорій (? – 1765 – 1766), Гоярин Іван Матвійович (1766.9.01.–1769.25.03.), Коник Іван (1767.25.07.[1396] – 1782).

3-я ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Коваленко Іван (?–1649–?), Словик Богдан, Щербина Іван (?–1669.03.–?), Киселівський Федір Іванович (1755[1397] – 1765 – ?), Тимішович Іван (? – 1772 – 1773), Базилевич Іван Леонтійович (1773[1398]/1774[1399] – 1782[1400]).

ОТАМАНИ: Тихонович Пантелеймон (1757–1764), Сибілевич Леонтій (1762–1767), Гоярин Іван Матвійович (1769.26.03.[1401] – 1782).

ПИСАРІ: Зенович Іван (? – 1762–1763–?), Нестеровський Василь (1766.2.08[1402] – 1768[1403]), Антипенко Кирило (1770.17.03. – 1782).

ОСАВУЛИ: Інін Тихін (? – 1763 – ?), Онищенко Іван[1404], Тихонів Гнат (1767.12.09.[1405] – 1782).

ХОРУНЖІ: Гоярин Іван Матвійович (1766.9.01.[1406] – 1769.26.03.[1407]), Бобровник Іван (1769.12.04.[1408] – 1774[1409]), Арабський Андрій (1774–1782).

Сотники полкових сотень: 4-ї – Чикмен Іван (?–1649–?), 5-ї – Сидорович Оверко (?–1649–?), Ємченко Богдан Андрійович (? – 1661.03. – 05.[1410] –?), 6-ї – Бабич Іван (?–1649–?), Воробей Іван (ран.1659).

БАСАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Смелій Тишко (?–1649–?), Царенко Ничипір Омелянович (?–1653.12.–1657.12.–?), Богомаз Яків (? – 1661.12.), Онопрієнко (1661.12.–?), Нерада Андрій (?–1663), Матяшенко Сава (? – 1672 – ?), Курка (Цюрка) Василь (?–1673–?), Яцькович Карпо Тимішович (?–1679–1690–?), Шаповаленко Грицько (? – 1695 – ?), Васкович Іван (?–1696–?), Яцькович Карпо Тимішович (?–1700–1702), Шаповаленко Клим Григорович (1702–?), NNN (? – 1706), Шаповаленко Клим Григорович (? – 1709 – ?), Рудківський Федір Остапович (? – 1712 – ?), Шаповаленко Клим Григорович (? – 1714 – 1716 – ?), Рудківський Федір Остапович (? – 1717 – 1725), Біличенко Денис (1721, 1724, нак.), Нестеренко Степан (1721, 1724, 1732, нак.), Забіла Михайло Васильович (1724, 1725, нак.), Шаповаленко Семен Климович (1725.25.05. – 1738), Хмарський Семен (1729, нак.), Самойленко Григорій (1733, нак.), Сириця Микита (1737, 1738, нак.), Полозко (1738, нак.), Нестелій Іван (1738.13.04.[1411] – 1774), Махно Артем (1739, 1752 нак.), Яшарицький Ничипір (1752, 1753, 1754, нак.), Новицький Іван (1758, нак.), Прийма Сава (1764, нак.), Пилипенко Семен Якович (1774–1782).

ОТАМАНИ: Дмитренко Стефан (1673), Царенко Ничипір Омелянович (1679), Васильченко Кузьма (? – 1681 – ?), Дмитренко Стефан (1684–1687), Хоменченко Лукаш (? – 1690 – ?), Васильченко Кузьма (? – 1691 – 1695), Нерада Іван (1695), Голод Іван (1696), Білоцерковець Іван (1702), Голод Іван (1702), Довгополий Опанас (1706), Хмарський Михайло (1714), Рева Василь (1715), Матяшенко Тишко (1716), Зубець Дем'ян (1717–1718), Парфенович Прокіп (1718), Зубець Роман (1720), Нестеренко Федір (1721), Хмарський Семен (1721), Лиска Василь (1724), Хмарський Михайло (1724), Яким (1725), Хвастовець Петро (1725), Полєно Степан (1725 – 1726[1412]), Нестеренко Федір (1728), Хмарський Семен (1729), Комлин Степан (1730, нак.), Сириця Микита (1731–?), Яшарицький Ничипір (1734), Нестеренко Степан (1734, нак.), Махно Артем (1736–1737), Яшарицький Ничипір (1738), Сириця Микита (? – 1739), Хурсей Іван (1739–1740), Яшарицький Ничипір (1741–1748), Махно Артем (1748–1750), Сириця Микита (1750–1752), Махно Артем (1753–1754), Лебчинський Опанас (1755–1764), Грановський Григорій (1763–1770), Задорожний Яків (1771.2.08.[1413] – 1782).

ПИСАРІ: Карпович Іван (1716), Стефановський Карпо (1729), Деревицький Стефан Ілліч (1731–1735), Климович Микола (1736[1414] – 1738), Максимів Семен (1738 – 1739[1415] – 1743), Пашковський Іван (1748), Гайдаборис Сава (1750–1753), Зубець Андрій (1752), Кустовський Сава (1752–1760), Кустовський Герасим (1757–1764), Бобчинський Йосип (? – 1767 – 1769[1416] – ?), Радченко Антон (1771.11.04.–1782).

ОСАВУЛИ: Денисенко Авраам (1733), Кунах Михайло (1736[1417] – 1737, 1740 – 1741), Нестеренко Іван (1738), Грицаєнко Олексій (1741–1743), Величко Іван (1748–1752), Слюзка Дмитро (1752 – ?), Цикало Остап (? – 1755 – 1757), Гладкий Гаврило (1757–1759), Сапон Василь (1759–1762), Тимешко Лукаш (1763–1764), Величко Корній (1763–1767), Пашковський Давид (1767–1768), Щегловський (1771.2.05.[1418] –1776), Харламовський Йосип (1776–1782).

ХОРУНЖІ: Ничипір (1676), Денисенко Авраам (1734–1736), Нестеренко Омелько (1736[1419] – 1743), Іванецький Марко (1748–1764), Щегловський (1767.16.03. – 1771), Харламовський Йосип (1773.22.11. – 1776), Тимошівський Пантелеймон (1776–1781).

БАРИШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шкабура Овсій (?–1649–?), Максименко Олефір (? – 1663[1420]), Моркотун Іван (1663 – ?), Лащ Іван (? – 1666), Лобода Захар (? – 1666.06.[1421] – ?), Щербина (? – 1666 – ?), Моркотун Павло (? – 1672.05. – ?), Максименко Олефір (? – 1672.09. – ?), Чеснейший Іван (? – 1673.01. – ?), Остражанин Петро (в 60–70-х рр. XVII ст.), Мирон Гаврилович (? – 1678 – 1679 – ?), Степан Миронович, Мокієвський Михайло (раніше 1687), Голубенко Матвій (1685, нак., 1687, пов.), Костянецький Михайло (1690, нак.), Степаненко Лук'ян (?–1693.07.–?), Лавренченко Василь (? – 1695 – 1699), Денис Миронович (1699–1703), Лавренченко Василь (1703–1706–?), Яків Васильович (1702.01., 1706, нак.), Кулішенко Марко (1704, нак), Кіндрат Васильович (1711, нак.), Ісай Денисович (Ісаєвичі) (1710, ? – 1715 – 1728.09. – ?), Полозок Андрій (1718, нак.[1422]), Лушня Федір (1723, нак.), Кіндрат Васильович (1724.07., нак.), Федір Матвійович (1724.03., 1731, нак.), Жидченко Яків (1728.05., нак.), Сулима Семен (1729.30.09. – 1737), Яків Іванович (1730–1731, нак.), Великий Іван (1734.01., нак.), Батюк Влас (нак.: 1734.06., 1737, 1738 – 1739), Степан Іванович (нак.: 1735, 1738, 1740), Лисенко Максим (1736.05., нак.), Лизикевич Григорій Федорович (1737–1744), Жидченко Степан (1738, нак.), Антонович Яким (1741–1742, нак.), Горкуша Ничипір (1742, нак.), Афендик Давид Степанович (1745.2.05. – 1768), Корніїв Данило (1751, нак.), Афендик Федір Давидович (1768.31.01.[1423] – 1782[1424]).

ОТАМАНИ: Дейнека Тиміш Федорович (1664–1676), Купленик (Куплямінов) Остап (1678–1679), Кудінов Степан (1685–1687), Гриненко Лук'ян (? – 1688 – 1689 – ?), Костянецький Михайло (? – 1690 – ?), Железняк Степан (? – 1693 – ?), Степаненко Лука (1695), Железняк Степан (? – 1699), Костянецький Михайло (1699–1702), Ісай Денисович (1702–1706), Трохименко Семен (1706), Ісай Денисович (1711), Кононенко Іван (1715), Олешкевич Олександр (1716.23.11.), Кудін Іван (1718), Степанович Іван (1720), Кононенко Іван (1724), Скидан Пилип (1726[1425]), Дейко Кіндрат Васильович (1727–1729), Антонович Яким (1730), Кіндрат Іванович (1731), Жидченко Стефан (1731), Батюк Влас (1732–1733), Горкуша Ничипор (1734, нак.), Антонович Яким (? – 1734.10.08.[1426] – 1735), Носенко Степан (1736), Антонович Яким (1737–1738), Загнибородa Ничипір (1738), Дроздовський Тиміш (1738), Прокопенко Федір (1739), Антонович Яким (1740), Загнибородa Ничипір (1740), Стефан Іванович (1740–1745), Дейко Пилип (1746–1751), Ісаєвич Михайло (1752–1756), Антонович Яким (? – 1756.11..05. – ?), Дейко Пилип (1756 – 1760 – ?), Горкуша Федір Ничипорович (1762.11.01.[1427] – 1781).

ПИСАРІ: Неродка Яків (1669), Лежецький Іван, Лужецький Данило Іванович (1676–1711), Лужецький Павло Данилович (? – 1716.23.11. – 1720), Вроблевський Степан (1720), Антонович Йосип (? – 1727 – 1730 – ?), Лвжецький Павло Данилович (? – 1731 – ?), Диваченко Михайло (1732 – 1736[1428] – 1737), Марковченко Матвій Олександрович (1737–1738), Дмитренко Михайло (1738–1742), Кончаковський Іван (1743), Барабаш Трохим Іванович (? – 1746 – 1755 – ?), Мойсеєнко Максим (1760 – 1767 – ?), Чубук Тиміш (1776–1781).

ОСАВУЛИ: Шапочник Іван Прокопович (1735 – 1736[1429] – 1737), Бей Семен (1738–1740), Таран Яків (1741–1743), Загнибородa Тиміш (? – 1745–?), Загнибородa Лук'ян (? – 1748 – 1754 – ?), Батюк Данило (? – 1755 – ?), Батюк Гордій (1765[1430] – 1782).

ХОРУНЖІ: Горкуша Ничипір (? – 1734 – 1736[1431] – ?), Кононенко Данило (? – 1737 – ?), Гаркуша Ничипір (? – 1743 – 1745 – ?), Лисий Мирон (1748), Лисенко Григорій (1752), Носенко Михайло (?–1752–1761–?), Федір (1763), Дейко Максим (Василь) (1767), Лазко Максим (1774–1781).

ВОРОНКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Кришненко Богдан (?–1649–?), Зражевський Данило Кирилович (? – 1662.02. – ?), Ручка Іван (? – 1665.01. – ?), Щербина Іван (? – 1666.12.[1432] – 1669 – ?, 1672.06., нак.), Щербина Кирило (? – 1672.05. – ?), Брайко Кирило Іванович (? – 1672.06. – ?), Іванович Михайло (? – 1675.01. – ?), Берло Іван Дмитрович (? – 1676 – 1682.07. – ?), Сулима Іван Степанович (? – 1685 – 1688), Берло Іван Дмитрович

(? – 1696 – 1705), Берло Василь Іванович (? – 1707.06. – 1721), Головко Грицько (1723, нак.), Афендик Микола Степанович (1723.09.[1433] – 1727), Берло Іван Васильович (1728, 1730, нак.), Рубан Аврам (1729, нак.), Афендик Микола Степанович (1730–1747), Берло Іван Васильович (1730, нак.), Недождей Кіндрат (1731, нак.), Губа Василь (1737, нак.), Сніжко Денис (1738, нак.), Черпак Іван (1739, нак), Гапоненко Іван (1739, нак.), Галабурда Денис (1740, нак.), Сулима Матвій Самійлович (1747.13.04.[1434] – 1779), Варфоломіїв Василь (1769–1771, нак.) Волевач Дмитро Антонович (1779.30.06[1435] – 1782[1436]).

ОТАМАНИ: Шокал Родіон (? – 1666.06.[1437] – ?), Корниліїв Іван (1671), Савченко Федір (1672), Сильченко Григорій (1682), Погорілко Яким (1700), Сулима Іван (1725–1726), Рубан Аврам (1729), Федченко Клим (1730), Пилипович Леонтій (1730, нак.), Сулима Іван (1731), Шевченко Іван Васильович (1732, 1736–1740), Шевченко Андрій (1741–1748), Хоменко Федір (1748 – 1749[1438] – 1756), Леонтович Семен (1764.16.05.[1439] – 1775), Варфоломіїв Василь (1775–1780), Стрільник Павло (1780–1782).

ПИСАРІ: Загородній Іван (1731), Леонтович Леонтій Пилипович (1729 – 1736[1440]), Леонтович Григорій (1737 – 1739[1441] – 1745), Якимовський Григорій (1748 – 1749[1442] – 1762), Максим (1762–1775), Григорович Роман (1775–1781).

ОСАВУЛИ: Кущ Іван (1736), Севериненко Іван (1736), Буняк Корній (1735, 1736[1443] – 1739[1444] – 1743), Нестеренко Аврам (1748–1752), Леонтович Семен (1763.19.07.[1445] – 1764.15.05.[1446]), Хоменко Кирило (1767.17.12.[1447] – 1775), Мартос Петро (1775–1783).

ХОРУНЖІ: Денис (1682), Кардаш Тиміш (1732), Кардаш Пилип (1736), Кардаш Михайло (1736[1448] – 1752), Кардаш Матвій (1767), Спис Сава (1772–1781).

ГЕЛЬМЯЗІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Щуренко Іван (?–1649–?), Ілляшевич Яцько (?–1649–?), Силин Карпо (? – 1662.06. – ?), Корнійович Степан (?–1666.10.–?), Якубенко Семен (Силуян) (?–1672–?), Гладкий Іван (?–1674–?), Семенченко Лук'ян (?–1676.02.–?), Зуй Тиміш (?–1678–?), Семенченко Лук'ян (?–1680 – ?), Кобилецький Федір (?–1682.07.–?), Сулима Іван Степанович (? – 1684.10.–?), Семенченко Лук'ян (?–1689 – ?), Погребевич Марко (Тарас) (?–1689–?), Тоцький Федір Іванович (1693–1706), Тоцький Сава Федорович (1706 – ?), Аза Федір (? – 1709 – 1715) Тоцький Сава Федорович (1715–1747), Орда Іван (1709, нак.), Попко Софрон (1721.08, нак. на Ладозі), Аза Федір (1723, нак.), Андрусенко Григорій (1729, нак.), Хомутовський Яків (1736.04., нак.), Ревенко Аврам (1737, нак.), Баран Остап (1737, нак. в поході), Деркач Андрій (1739, нак.), Глущенко Герасим (1738, 1743, нак.), Тоцький Йосип Савич (1747–1770), Ошкал Андрій (1762, нак.), Козловський Андрій (1770[1449] – 1782[1450]).

ОТАМАНИ: Зуй Тиміш (1676, 1680), Ручка В. (1678), Ревенко Пасько (1689), Щуровський Артем (1693), Пруденко Васько (1697, нак.), Зражевський Данило (1699–1703), Орда Іван (1709), Лапша Протас (1714), Федорович Данило (1725–1726), Андрусенко Григорій (1726[1451] – 1734), Липський Лука (? – 1736.17.03.[1452] – ?), Хомутовський Яків (1736), Сухина Ничипір (1737–1741), Грущенко Герасим (1743), Баран Остап (1743–1752), Свірський Іван (1754–1759 – ?), Сухина Семен (? – 1766 – ?), Мехеда Антип Тимофійович (1772[1453] – 1777), Голубовський Іван (1778–1781).

ПИСАРІ: Семенович Михайло (1693), Монастирський Григорій (1703, 1714), Данилович Єремій (1725), Косинський Григорій (1727–1734), Шабаш Іван (1737), Долинський Гнат (1735 – 1736[1454] – 1752), Панкевич Василь (1759), Кузтович Самійло (1767), Липський Лук'ян (1771–1780), Матюшевський Семен (1780).

ОСАВУЛИ: Кобзаренко Улас (1734 – 1736[1455] – 1737), Орда Василь Семенович (1737–1740), Ревенко Аврам (1741–1743), Тарасенко Василь (1748–1754, 1767), Чернявський Стефан (1759), Тарасенко Іван (1774–1777), Тищенко Григорій (1777–1783).

ХОРУНЖІ: Кротенко Пилип (1689), Лихогренко Семен (1714), Вертиполох Іван (1725–1732), Рева Кіндрат (1734), Лобунець Гнат (1735–1736), Сизоненко Остап (1736[1456] – 1754), Кріт Назар (1767), Тищенко Григорій (1773.8.06.[1457] – 1777), Сподин Герасим (1777–1781).

ТЕРЕХТЕМИРІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Цепковський (? – 1649 – ?), Сергій, Труш, Лесенко Семен (? – липень 1682 – ?), Цибуленко Семен (? – 1682.12. – 1683 – ?), Дараган Федір (? – 1695 – 1706 – ?), Іскра Клим Захарович

(? – 1708 – 1712 – ?), Рустанович Яків (? – 1717 – 1732), Гриневич Сава Петрович (1732.7.06. – 1754[1458]), Дах Кость (нак.: 1736, 1737), Милаш Григорій (нак.: 1738, 1739), Салута Степан (1747, нак.), Киселівський Федір (1754.16.10. – 1755.24.06.[1459]), Гриневич Сава Петрович (1755.06. – 1757), Гриневич Михайло Савич (1757.6.07.[1460] – 1767.12.[1461]), Гриневич Федір Савич (1767.22.12.[1462] – 1781).

ОТАМАНИ: Дах Кость (?–1731–1737–?), Милаш Григорій (1738–1739), Салута Стефан (1741), Городниченко Андрій (1743–1746), Масло Григорій (1752), Кривенко Андрій (?–1757–1758–?), Чубук Марко (?–1762–?), Савенко Григорій (1772.25.08.[1463] – 1774), Солонина Павло (1779–1782).

ПИСАРІ: Логвинович Герман (1732–1734), Кіндратович Іван (? – 1736[1464] – 1737 – ?), Гаврилович Яким (1738 – 1739[1465] – 1740), Васильович Назар (1741–1746), Романович Григорій (1752), Йосип Романович (?–1758–1763–?), Серик Стефан (?–1768–?), Бечка Стефан (1769.8.05.–1782).

ОСАВУЛИ: Федоренко Яким (1732), Печеник Лаврін (1734), Бович Дмитро (1736), Матяш Федір (1736[1466] – 1762), Ємець Антін (1767.23.02.[1467] – 1782).

ХОРУНЖІ: Бовенко Василь (1729–1732), Тарасенко Максим (1734), Матюк Денис Тимішович (? – 1736), Туркало (Турченко) Ярема (1736[1468] – 1762 – ?), Середа Григорій (? – 1766 – ?), Савенко Григорій (1769.5.05.[1469] –1772.24.08.[1470]), Матвієнко Яків (1772.27.09.[1471] – 1776), Курилко Данило (1776–1782).

ЛЕПЛЯВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Юхимович Семен (? – 1667 – 1672.06. – ?), Петкало Іван (? – 1672.04. – ? у Дорошенка), Гладкий Гнат Матвійович (? – 1673.02. – 1675), Гусяченко Іван (?–1676.02.–?), Лавренко Матвій (?–1679.01.–?), Черкаський Іван (? – 1682.12. – 1689 – ?), Лавренко Матвій (?–1690.05.–?), Нерод Іван (?–1691.01.[1472] – 1696.24.10.[1473]–?), Рядко Іван (1696.10., нак.), Семенович Іван (раніше 1703), Черкаський Іван (? – 1696 – 1697.05.[1474] – ?), Цалій (? – 1706.19.07.[1475] – ?), Черкаський Іван (? – 1709 – ?), Суховієнко Василь (1706.08., нак.), Буковський (1706.16.09.[1476], нак.), Данилович Олефір (1707[1477], нак.), Печеніков Тиміш (1718.11.07.[1478], нак.), Тонкошкур Григорій (? – 1721.19.03.[1479] – ?), Степан (? – 1723.05. – ?), Яременко Михайло (? – 1723.10. – ?), Киржа Іван (? – 1725[1480] – 1730.25.04.[1481] – ?), Зубченко Григорій (1728.8.12.[1482], 1729, нак.), Костенко Герасим (? – 1732.14.09.[1483] – ?), Лазаревич Василь (? – 1732.09. – 1752), Лисак Іван (1731, нак.), Князенко Захар (1734[1484], 1735[1485], нак.), Давиденко Кузьма (1734[1486], 1736[1487], нак.), Гирман Матвій (1740, нак.), Костенко Герасим (1729, 1740, нак.), Левицький Іван Мойсейович (1752.07. – 1769), Левицький Іван Іванович (1769–1772), Левицький Микола Іванович (1772.04. – 1779), Левицький Василь Іванович (1779[1488] – 1782[1489]).

ОТАМАНИ: Ващенко Грицько (1692), Рядно Іван (1696[1490]), Козинець Карпо (? – 1697.05.[1491] – ?), Данилович Олефір (1707[1492] – 1709), Просейко Іван (1720–1724), Курдесенко Роман (1725), Павлович Денис (1725[1493] – 1726[1494]), Костенко Герасим (? – 1729), Давиденко Кузьма (? – 1730.25.04.[1495] – ?), Лисак Іван (1731), Кривошея Яків (? – 1732.14.09.[1496] – ?), Радко Роман (1734[1497]), Яременко Андрій (1734[1498] – 1735.16.02.[1499] – ?), Радко Роман (? – 1736.24.01.[1500] – 24.03.[1501] – ?), Хамаза Василь (1737–1738), Боровик Роман (1739–1740), Василь (1740), Костенко Герасим (1741–1742), Костенко Михайло Герасимович (? – 1743 – ?), Серик Іван (? – 1744.19.12.[1502] – ?), Костенко Михайло Герасимович (? – 1746 – 1749.8.11[1503]. – ?), Яременко Андрій (1747 – 1749), Серик Іван (? – 1750 – ?), Комендант Роман (1753), Князенко Петро (1753–1763), Стріха Євстафій (1764–1774).

ПИСАРІ: Левицький Василь (? – 1707 – ?), Андрійович Федір (1725), Сологуб Іван (1726[1504]), Зубковський Максим Тимішович (1729–1733), Соболевський Кирило (? – 1734.14.12.[1505] – 1735 – ?), Білявський Іван (? – 1736.28.02.[1506] – 24.03.[1507] – ?), Зубковський Ничипір Тимішович (1736[1508] – 1738[1509]), Миколайович Василь (1738), Контатевський Клим (1739[1510] – 1746), Михайлович Іван (1747–1753), Федорович Сидір (1754), Гриневський Павло (1755–1759), Даценко Іван (? – 1761 – 1764[1511] – ?), Онисимович Максим (1766.1.07.[1512] – 1780), Рубан Прокіп (1780–1782).

ОСАВУЛИ: Халява Тишко (?–1720–?), Кеша Яків (?–1732–?), Насипайко Фесько (? – 1736[1513] – ?), Герасименко Михайло (? – 1737 – 1739[1514] – ?), Жук Максим (1741–1754), Слюсаренко Панко (1755–1767), Йосип (1774–1775), Ус Юхим (1780–1781).

ХОРУНЖІ: Кривошея Яків (1726[1515] – ?), Зубченко Ничипір Тимішович (? – 1732 – 1733), Кривошея Яків (1733 – 1736[1516] – 1739[1517] – 1743), Давиденко Андрій (1743 – 1755.16.02. – 24.03.[1518] – ?), Гирман Сава (1762–1763), Жук Андрій (1767–1768), Пелех Іван (1774–1780), Могилевський Григорій (1780–1782).

БУБНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Омельченко Богдан (?–1672–?), Туранський Федір (? – 1676.02. – 1679.04. – ?), Курощуп Левко (1676.06., нак.), Сацько Кіндрат (?–1680), Канівець Іван (? – 1680.06. – 1693.06.[1519]), Величко Василь (1682, 1689, нак.), Деркач Денис (1693.27.06[1520] – 1706), Максимович Іван (1706[1521]), Деркач Денис (1707.18.07.[1522] – 1708.20.04. – ?), Деркач Іван Денисович, Прохорович Михайло (1708–1738), Антипенко Іван (1718, 1721 нак.), Гуржій Олефір (1729, нак.), Петровський Олексій (1736, 1738, нак.), Савон Прокіп (1737, нак.), Базилевич-Кулябка Федір Васильович (1738 – 1752.07.), Кошовецький Юсько (1740, 1741, нак.), Савич Василь (1740, нак.), Павленко Федір (1737, 1743 – 1745, нак.), Максимович Іван Леонтійович (1752.07. – 1770), Козюра Василь (1767, нак.), Неверовський Петро Іванович (1770.05. – 1781).

ОТАМАНИ: Котляренко Яцько (1672–1682), Ювчиненко Герасим (?-1681.2.05.[1523]-?), Стукало Петро (1700), Григорій (1716), Баглай Степан (1725 – 1726[1524]), Самоненко Прокіп (? – 1729.6.08.[1525] – ?), Кривонос Семен (1731–1733), Хруль Тиміш (1734), Засенко Йосип (1736–1738), Румина Василь Петрович (1738), Охрименко Яків Охрімович (1739), Биринда Роман (1740), Чорномаз Ярема (1741), Палій Грицько (1743–1746), Павленко Федір (1746, 1749.13.12. – 24.03.[1526] – 1753), Антипович Дем'ян (1759), Леонов Петро (1759–1760), Фесун Йосип (1762–1764), Прохорович Іван (1767[1527]), Базилевич Василь Федорович (1768–1771), Якименко Василь (1771.05. – 1782).

ПИСАРІ: Мовчан Павло (1726[1528]), Сторожевський Хома Степанович (? – 1729.6.08.[1529] – 1731 – ?), Антипенко Іван (? – 1732 – ?), Степанович Захар (? – 1734 – ?), Тимішович Максим (1736[1530] – 1739[1531]), Трибенко Іван (1741), Миколайович Василь (1743–1745), Тимішович Максим (1745–1754), Даценко Іван (1759 – 1767[1532]), Прохорович Іван (1772[1533] – 1779), Богуш Іван (1780–1782).

ОСАВУЛИ: Кучуренко Процько (1732), Тищенко Улас (1734), Самоненко (Жатько) Ничипір (? – 1736[1534] – 1739[1535] – 1743 – ?), Красник Григорій (1746–1748), Красник Іван (? – 1749.13.12.[1536] – 1763), Костючевський Степан (1763), Проскурня Григорій (1767.2.08.[1537] – 1782).

ХОРУНЖІ: Пінчук Ждан (1676), Даценко Гнат (1732), Макаренко Кирило (1734 – 1736[1538] – 1739[1539] – 1746), Засенко Йосип (1747–1756), Лисенко Яків (1767[1540]), Ярошевський Трохим (1771[1541] – 1781).

ПІЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Федорович Кость (? – 1649.10. – ?), Товстевич Онисько (? – 1659.06. – ?), Федоренко Кость (? – 1662.01. – ?) – полковник наказний переяславський у Піщаній), Федоренко (Фесенко) Мойсей (? – 1672.06. – ?), Шкрабко Феськo (? – 1676.02. – 1682.08. – ?), Костенко Андрій (? – 1689 – 1693 – ?), Коптевач Андрій (1685, нак.), Джеджалій Іван Філонович (1692, нак.), Притиско Павло (? – 1696 – 1698 – ?), Романович Іллюшка (1704, нак.), Глубка Кіндрат (1710.06., нак.), Гармаш Іван (? – 1710 – 1718 – ?, нак.), Кандиба Семен (? – 1710 – 1732), Йосипів Панко (1719, нак.), Безрученко Іван (1719, нак.), Шарата Федір (1723, нак.), Орешко Данило (1724, нак.), Малик Матвій (1724, нак.), Кандиба Іван (лютий 1731, нак.), Шарата Гнат (1727, 1732, нак.), Лукашевич Григорій (1733.03., нак.), Кандиба Михайло (1733.05. – 1750), Третяк Лесько (1735, нак.), Мельник Григорій (1736, нак.), Дубина Павло (1738, нак.), Андрієнко Василь (1739, нак.), Ковтун Іван (1740, 1741, 1743, нак.), Кандиба Петро Семенович (1750 – 1757.24.10.), Жила Іван Петрович (1757.17.10./ [1542]10.11.[1543] – 1770), Прохорович Іван Дмитрович (1770–1771), Лазаревич Володимир Васильович (1771–1781).

ОТАМАНИ: Бишовець Андрій (1679), Притиско Данило (Степаненко ?) (1682), (Кропивенський ?) Самійленко Іван (1682) Убийбатько Роман (ран.1686.8.09.), Самійленко Іван (1690–1698), Коптевач Андрій (1685), Кириченко Михайло (1704), Глубка Кіндрат (1710), Притиско Павло (1710), Вітер Федір (1712–1715), Шкарупа Григорій (1716), Притиско Павло (1718–1719), Орешко Данило (1719), Шкарупа Григорій (1720), Орешко Данило (1726[1544]), Шарата Гнат (1728–1731), Олексієнко Іван (1732), Кандиба Іван (1732), Орешко Данило (1733), Скорик Кирило (1734), Каздоба Клим (1734–1736), Бородавка Мартин (1736), Орешко Данило (1737), Сердюк Максим (1738), Бородавченко Лесько (1739–1740), Орешко

Данило (1741–1744), Скорик Михайло (1744–1761), Дидас Іван (1751–1752), Ярош Андрій Семенович (1763.19.08. – 1767), Чайковський Іван Іванович (1767–1769), Ярош Андрій Семенович (1773–1781).

ПИСАРІ: Ковбич Яків (1679), Левицький Матвій Васильович (1685), Сальковський Степан (1692), Копнотинський Семен (1701), Костовський Андрій Пилипович (1712–1714, 1718), Семенович Костянтин (1715), Федорович Іван (1717), Григорович Василь (1720), Сторожевський Хома Стефанович (1716, 1720–1727), Бихкало Захар (1731 – 1736[1545] – 1739[1546] – 1759), Бихкало Михайло, Шевейко Петро (1760–1761), Мельницький Яким (1754, 1761–1774), Раєвський Яків, Жежеліовський Стефан (1777–1781), Мельнецький (1781).

ОСАВУЛИ: Тарасенко Процько (1732), Паламаренко Яцько (1734), Лебідь Семен (? – 1736[1547] – 1739[1548] – 1744), Мельник Григорій (1744–1748), Дидас Іван (1748–1750), Ісаєнко Григорій (1752–1753), Манжула Йосип (? – 1754 – ?), Дидас Іван (1754 –1755), Ісаєнко Назар (1759), Ярош Андрій Семенович (1760.2.02. – 1763), Манжула Йосип (? – 1764 – ?), Петренко Корній (?–1767–?), Кривенко Семен (1774–1781).

ХОРУНЖІ: Чучукало Іван (1726[1549] – 1736[1550] – 1746), Шарата Павло (1744–1759), Лівий Семен (1752–1753), Чучукало Мартин (1754, 1761–1764), Безрукий Федір (?–1767–?), Прокопенко Петро (1771–1781).

ДОМОНТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Саченко Тимко (?–1672.06.–?), Іванович Левко (?–1676.02.–?), Серденко Дмитро (?–1681.2.05.–?), Томара Степан Іванович (? – 1681 – ?), Волошин Тодорашко (?–1682.07.–?), Томара Степан Іванович (? – 1683 – 1689.22.06. – ?), Савенко Мартин (1689.03., нак.), Костенко Андрій (?–1689.09.–?), Іваниця (1689, нак.), Томара Степан Іванович (? – 1693.28.06. [1551] – ?), Чюта Іван (1692, нак.), Великоіваненко Кіндрат (? – 1701.4.05.–?), Колос Яків (1700, нак.), Романович Мусій (1702.03., нак.), Колосенко Юхим (?–1703.10.–?), Кириченко Данило (1704.23.08., нак.), Чорномаз Іван (1705, нак.), Колибоженко Сергій (? – 1706 – 1707.07. – ?), Манадика Роман (?–1710–1714–?), Богдан Михайлович (1713, 1715.07., нак.), Добронизький Стефан (? – 1714.08. – ?), Кривенко Яків (? – 1714.1.08. – ?), Манадик Іван, Великоіваненко Кіндрат (?–1715.15.03.–1733), Манадик Стефан (1718, нак.), Ісаєнко Семен (1723.10., нак.), Дорофей Ничипір (1729.10., нак.), Гавриленко Матвій (1729, 1732 нак.), Манадик Харко (1736, нак.), Зуєнко Кирило (1737, 1739, 1740–1741, 1743, нак.), Платковський Яків Германович (1734.1.06.–1761), Плошкевич Антін Васильович (1761–1774), Базилевич Василь Федорович (1774[1552] – 1782[1553]).

ОТАМАНИ: Хидак (?–1681.2.05.–?), Володко Дмитро (? – 1681 – ?), Савенко Мартин (?–1689), Похожей Васько (?–1689.12.03–?), Володко Дмитро (? – 1689.22.06. – ?), Лозовий Ананій (?–1689.09.–?), Щербина Андрій (?–1690.4.03.–?), Василенко Іван (? – 1693.28.06. [1554] – 1695 – ?), Шимко Яким (?–1700–?), Горлач Тарас (?–1701.11.03.–?), Шимко Яким (?–1703.10.–?), Кириченко Данило (?–1704.23.08.–?), Василенко Іван (?–1705–?), Великоіваненко Кіндрат (?–1712.5.01.–?), Пелех (?–1714.1.08.–?), Кривенко Яків (1714–1715), Горлач Тарас (?–1715.15.03.–?), Повжій Герасим (?–1715.4.05.–?), Горлач Тарас (?–1718–1719–?), Цюра Григорій (?–1721–?), Цюра Андрій (?–1723–1725–?), Морухонич Павло (?–1725–1726–?), Зуб(-ко) Кирило (?–1727–1729), Цюра Андрій (1729–?), Зуєнко Кирило (1731–1732, 1737, 1743–1752), Проскуренко Роман (1734, 1736), Крючка Павло Герасимович (1735), Кручка Семен Герасимович (1736), Зуєнко Кирило (1737), Дорофей Ничипір (1738), Жмурко Іван (1740), Кручка Семен Герасимович (1741–1743, 1746), Зуєнко Кирило (1743 – 1748 – 1752), Брайко Самійло (1755), Крамар Пилип (1757), Сербин Пилип (1761 – 1762[1555]), Зеленський Іван[1556] (1764–1767), Томара Прокіп (1768.7.11.–1774), Харченко Остап Левкович (1774–1781).

ПИСАРІ: Стависький Стефан (1689–1693), Бажей Іван (? – 1701 – ?), Григоркевич Василь (1718–1726), Новодворський Іван Стефанович (1729–1735), Роєвський Яків (1736[1557] – 1739[1558] – 1762[1559]), Кислінський Василь Ярмолайович (1765), Бакай Опанас[1560] (1764–1768), Тесленко Андрій (1771[1561] – 1774), Канівецький Іван (1775–1781).

ОСАВУЛИ: Сириця Андрій (1732–1736), Яресько Іван (1737), Шитченко (Шитко) Лесько (1736[1562] – 1748[1563] – ?), Сачко Матвій Якимович (1752 – 1762[1564]), Харченко Остап Левкович (1767.15.08.[1565] – 1774[1566]), Романович Іван (1778–1781).

ХОРУНЖІ: Цюра Кирило (1732–1734), Зуєнко Кирило (1736[1567]–1737), Проскуренко Роман (1737–1743), Кондратенко Корній (1746), Цюра Іван (? – 1748[1568] – ?), Орляченко Антон (1752), Бакай Мойсей Кирилович (1762[1569]), Самойлович Андрій (1767[1570]), Шведин Павло (1767.30.08.[1571] – 1774 – ?), Романович Іван (1777–1778), Арабський Тиміш (1778–1781).

ЗОЛОТОНІСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Побиванець Семен (? – 1667.03.[1572] – ?), Сербин Войца Станіславович (?–1672.02.–1675–?), Бурмака Тишко (1672, нак.), Побиванець Хилько (?–1676.02.–?), Іванович (Степанович) Корній (?–1682.07.–?), Мирович Іван (?–1690–?), Нащичій (Нагорний, Надточий?) Трохим Семенович (1690, нак.), Третяк Тарас (?–1691.06.–1703–?), Лавренко Фесько (1697, нак.), Шульга Лука (? – 1706 – 1707.09. – ?), Нащичій (Нагорний, Надточий?) Трохим Семенович (1707.04., нак.), Третяк Леонтій (? – 1709 – ?), Нащичій (Нагорний, Надточий?) Трохим Семенович (? – 1710.08. – 1712.11., повн.), Конотопець Степан (1712, нак.), Урсул Василь (1713 – 1717.06.), Черушинський Антон (1717.11.–1730), Андрющенко Кузьма (1712, 1715, 1718 – 1719, 1721, нак.), Бутенко Леонтій (1725, 1726, 1729, нак.), Таран Данило (1726, нак.), Васильович Зіновій (1729–1731, нак), Леонтович Костянтин (1730–1732, нак., 1732.05.–1763), Логвинович Кирило (1729, 1730, 1732[1573], 1734–1735, 1738, нак.), Михайлович Григорій (1737–1738, нак.), Леонтович Степан Костянтинович (1763–1769), Козюра Василь (1769.12.–1770.03.), Лукашевич Яків (1770.04. – 1782).

ОТАМАНИ: Бут Михайло (1660), Бурмака Тишко (1672.06.), Нащочий (Нагорний, Надточий) Трохим (1690), Янчій Павло (1691), Синьоок Андрій (1691), Яременко Дем'ян (1692), Михайленко Лазар (1693–1694), Панченко Фесько (1695), Лавренко Фесько (1696–1697), Шпана Василь (1699–1701), Лавренко Фесько (1702–1703), Федченко Семен (1707–1709), Кашпуровський Іван (1710), Барабаш Карпо (1710, нак.), Аполенко Степан (1711, нак.), Андрущенко Кузьма (1711 1717, 1721–1724, 1727), Дидас (Дудик) Матвій (1712), Андрущенко Кузьма (1713–1715), Урсул Василь (1714, нак.), Сухопара Павло (1717), Андрущенко Кузьма (1717), Муравей Клим (1718), Дидас (Дудик) Матвій (1719), Муравей Клим (1720), Андрущенко Кузьма (1721–1722), Лавренко Кирило (1723), Андрущенко Кузьма (1724), Синьоок Андрій (1724), Онисько Андрій (1725), Лавренко Кирило (1725 – 1726[1574]), Андрущенко Кузьма (1727), Васильович Зіновій (1729[1575]), Лавренко Кирило (1729[1576], нак.), Бутенко Леонтій (1729), Михалович Григорій (1730), Грищенко Іван (1731), Логвинович Кирило (1730–1732), Васильович Зіновій (1732), Бутенко Леонтій (1732), Васильович Зіновій (1734), Бутенко Леонтій (1735), Михалович Григорій (1735–1736), Котляренко Григорій Іванович (1736–1769), Логвиненко Григорій (1739, нак.), Романів Іван (1745, нак.), Мойсеєнко Федір (1772[1577] – 1782).

ПИСАРІ: Семеренко Семен (1660), Тимошенко Карпо (1690), Клопотевич Сидір (1709–1710), Данило Андрійович (1711–1724), Яким Михайлович (1717), Корниловський Данило (1725), Федорович Сидір (1726), Бусленко Василь (1727), Корниловський Данило (1728 – 1729[1578]), Бусленко Василь (1729), Дем'яненко Данило (раніш 1732), Яновський Андрій (1732), Корниловський Данило (1736[1579]), Драновський Петро (1737 – 1739[1580]), Корниловський Данило (1740), Грудницький Григорій Гнатович (1740–1745), Олексійович Іван (1745–1748), Грудницький Федір Гнатович (1750–1754), Котляревський Матвій (1754–1758), Муравей Степан (1759.29.04.[1581] – 1770.16.04.[1582]), Джулай Іван (1771–1782).

ОСАВУЛИ: Бупало С. (? – 1735[1583] – 1736[1584] – ?), Ващенко Іван (1737–1752), Таранець Григорій (1754), Носенко Гаврило Григорович (1764), Тараненко Іван (1767[1585]), Кучма Степан (1769.13.04.[1586] – 1774.12.01.[1587], за осавула), Кривенко Семен (1774–1775), Близнюков Григорій (1775–1782).

ХОРУНЖІ: Радченко Григорій (1719), Каранда Яків (1731 – 1736[1588] – 1737, 1740), Шульга Дем'ян (1737–1748), Шульга Самійло (1752), Шульга Яків (1764), Гребуненко Федір (1767[1589]), Близнюков Григорій (1771–1774), Носенко Яків (1774–1778), Носенко Василь (1778–1782).

КРОПИВНЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Голубицький Яцько (1648), Дальденко (Толда) Клим (1648), Ігнатенко Демко (? – 1649 – ?), Кульженко Процик (? – 1672.06. – ?), Демченко Лука (? – 1676.02 – ?), Дробницький Стефан (? – 1681 – 1682.07. – ?), Талда Василь (? – 1698.01. – 1706), Ісаєвич Григорій Денисович (1706 – 1715.01. – ?), Артеменко Василь (1710.05., нак.), Горбань Демян (1710, нак.), Следзинський Костянтин Якович (1709–

1712, нак., 1715 – 1729.02 – ?), Попович Павло (1718, нак.), Науменко Тиміш (1718.07., нак.), Пергамен Тиміш (1718.12., нак.), Гомон Данило (1719, нак.), Петриченко Процик (1720, 1724 нак.), Яковенко Остап (1722, нак.), Гомон Данило (1722, нак.), Горбань Демян (1723, 1724 нак.), Пергамен Тиміш (1724, нак.), Яковенко Остап (1725, нак.), Гомон Данило (1726–1727, нак.), Пергамен Тиміш (1728–1729, нак.), Шишковський Іван (1729.09., нак.), Попович Павло (1730[1590], 1731, нак.), Дараган Дмитро Федорович (1731.6.05.[1591] – 1759), Бутенко Леонтій (1733, нак.), Кривонос Іван (1734, нак.), Гаркавенко Григорій,(1736, 1737–1738, 1739–1740 нак.), Дараган Петро Дмитрович (1759.15.02.[1592] – 1764.21.04.[1593]), Лесевич Михайло (1759, нак.), Дараган Антон Дмитрович (1762, нак.; 1763 – 1782[1594]), Дараган Федір (1764.7.04. – 1782).

ОТАМАНИ: Грихненко Василь (ран. 1663, 1676), Талда Клим (нак. 1663.01.), Зенченко Гаврило (1681), Джемелинський Хома (1706), Науменко Яцько (1709), Клец Ярема (1710), Усуленко Хвесько (1710), Кривоконь Іван (1710–1711), Джемелинський Хома (1712), Артеменко Василь (1714), Джемелинський Хома (1713–1715), Горбаненко Дем'ян (1715), Науменко Тиміш (1716), Кривоконь Іван (1717–1718), Джемелинський Хома (1718), Пергамен Тиміш (1718), Голенка Артем (1719), Шепель Іван (1719), Пергамен Тиміш (1720–1722), Давиденко Сава (нак. 1722), Артеменко Василь (1723), Горбаненко Дем'ян (1724), Пергамен Тиміш (1725), Кузьменко Тиміш Матвійович (1725), Пергамен Тиміш (1725–1726), Голенка Артем (1727) Кузьменко Тиміш Матвійович (1727–1729), Сусло Радко (1729–1732), Шишка Іван (1733–1736), Коваленко Тарас (1733 нак., 1737), Дзюбан Логвин (1735–1736), Джемеленський Степан (1736), Тищенко Василь (1737), Джемеленський Степан (1737–1746), Шишка Іван (? – 1748 – 1752 – ?), Левицький Опанас Федорович (? – 1753 – 1754 – ?), Шишка Іван (? – 1759), Леонтович Іван (1759–1764), Гаврик Василь (1765–1767), Охріменко Іван (1773.30.03.[1595] – 1775), Петраш Василь (1777–1782).

ПИСАРІ: Ольшанський Петро (1663), Ярмоленко Нестор (1681), Бакаєвський Степан (1710–1712), Іван Іванович (1718–1723), Василь Олексійович (1722), Кривоконь Карпо (1725), Борзаківський Григорій (1726–1729), Федорович Федір (1729, 1736–1737), Петрашевич Конон (1731), Павлович Федір (1732), Кропивенський Федір (1733–1734), Змижнівський Іван (1734 – ?), Федорович Іван (1736[1596] – 1737), Змижнівський Іван (? – 1743), Удодинський Федір (1743–1746), Змижнівський Іван (1748), Гавриш Василь (1752), Палчевський Федір (1758), Гвоздевич Лук'ян (1759–1766), Домонтович Стефан (1766.23.05. – 1775), Савенков Йосип (1776–1782).

ОСАВУЛИ: Джемелинський Степан (1733 – 1736[1597] – 1738), Джулай Роман (1740), Шепеленко Зенець (1741), Ющенко Сава (? – 1741 – 1748 – ?), Грихно Іван (1752), Яценко Сава (1759–1764), Шакун Овсій (1767), Луценко Лук'ян (1767), Охріменко Іван (1770[1598] – 1773.30.03.[1599]), Ілляшенко Яків (1773.30.04.[1600] – 1782).

ХОРУНЖІ: Кусюра Фесько (1672–1676), Петриченко Прокіп (1732), Артюшенко Юсько (1733–1736), Звосколовський Андрій (1736[1601] – 1741), Шут Ничипір (1741 – ?), Звосколовський Андрій (? – 1743 – 1748 – ?), Шут Ничипір (?- 1752 – 1764), Грицай Прокіп (1767.24.09[1602] – 1782).

ІРКЛІЇВСЬКА СОТНЯ

ПОЛКОВНИКИ

Телюченко Михайло (1648–?), Мисенко Лук'ян (1654.10., нак.), Панкевич Матяш (?–1658–1663).

ПОЛКОВІ ОСАВУЛИ

Лісовченко (Лісовський) Гаврило (? – 1659.01. – ?)

СОТНИКИ: Семенович Клим (1-ї сотні, ?–1649–?), Вергун Кузьма (2-ї сотні, ?–1649–?), Воропай Іван (3-ї сотні, ?–1649–?), Мисенко Лука (? – 1654 – ?), Митя Тиміш (? – 1665 – ?), Лаврінович Іван (? – 1666.06.[1603] – ?), Буша Терешко (?–1670–?), Андрієнко (Андрющенко) Пилип (?–1672–?), Тулуб Дем'ян (?–1674–1676), Рубан Грицько (?–1676.02.–1682.07.–?), Петренко Ярема (?–1688–1689), Завойко Василь Савич (1689–1690), Тулуб Дем'ян (1690–1711), Борзяк Лаврін (1696.08., нак.[1604]), Рубан Григорій (1702, 1708, нак.) Велбінський Тарас Трохимович (1711–1715), Требинський Славуй Миколайович (1716–1739), Рубан Максим (1721, 1729–1731, 1740, 1745, нак.), Красовський Семен (1718–1719, 1721 на Ладозі, 1725, 1727–1729, нак.), Копил Іван (1721, 1725–1727, 1729, нак.), Требинський Максим Миколайович (1722, нак.), Тур Іван (1723, нак.), Журба Іван (1724, 1732,нак.), Джулай Степан Іванович (1726, 1737 нак.),

Требинський Олексій Миколайович (1739 – 1753.19.03.), Завойко Павло Петрович (1753.24.07.–1763.28.08.), Красовський Семен Остапович (1763.28.08.[1605] – 1779[1606]), Юзефович Павло (1779.19.03.–1781), Кононович Олексій Йосипович (1782[1607]).

ОТАМАНИ: Іванов Тимофій (? – 1667.03.[1608] – ?), Логвин Семен (1670), Бабич Василь (1672), Северин (1674), Батрак Кирило (1676, 1688), Рубан Григорій (1676, 1690 – 1691, 1700–1701), Петренко Ярема (1696.08.[1609]), Пилип Іванович (1702), Красовський Семен (1702, 1714, 1719), Грушка Стефан (1707, 1719), Гунта Філон (1711), Джулай Яків (1718), Журба Іван (1718–1721), Копил Іван (1721), Мізин Григорій (1724) Журба Іван (1725 – 1726[1610]), Копил Іван (1727), Журба Іван (1728–1731), Рубан Іван (1732), Журба Іван (1733–1736), Рубан Максим (1737–1747), Джулай Стефан (1746–1750), Джулай Федір Якович (1752[1611] – 1754), Рубан Федір (1755–1763), Журба Федір (1764–1765), Устимович Мартин (1773[1612] – 1775 – ?), Устимович Степан (1778–1782).

ПИСАРІ: Ісаєвич Іван (1688), Джулай Іван Семенович (1699), Деменко Андрій (1700), Джулай Іван Семенович (? – 1703), Журба Іван (1703–1707), Джулай Яків Іванович (1707 – 1709 – ?), Джулай Степан Іванович (1718–1728), Рубан Іван (1730), Андрієнко (Перехрест) Антін (1726[1613], 1731), Олександрівський-Москаль Іван Федорович (1732 – 1736[1614] – 1746), Джулай Іван Семенович (1746), Олександрівський-Москаль Григорій Іванович (1746–1748), Устимович Мартин (1748–1764), Нестерович Семен (1764–1767), Дорошенко Роман (1769.4.11. – 1782).

ОСАВУЛИ: Журба Лук'ян (1736[1615] – 1746), Чорний Тиміш (1748), Чорний Яків (? – 1752[1616] – 1754 – ?), Доброштан Семен (1764), Война Трохим (1771.12.01.[1617] – 1782).

ХОРУНЖІ: Рубан Стефан (1734 – 1736[1618] – 1738), Сененко Опанас (? – 1740 – 1754 – ?), Митя Матвій (1771.12.01.[1619]–1782).

КАНІВЕЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лебединський Іван (1757–1767), Іллєнко Федір (1767.23.08. – 1777), Куленський Микита Петрович (1777.15.05. – 1781), Богдановський Федір Петрович (1781[1620] – 1782[1621]).

ОТАМАНИ: Ісаєвич Олексій (1757), Волошин Олексій Арсенійович (1758), Чернявський Матвій (1767), Волошин Стефан Арсенійович (1768.5.03. – 1775), Чернявський Павло (1776–1782).

ПИСАРІ: Бакай Павло (1757–1767), Бихкало Павло (1767), Удодинський Данило (1769–1782).

ОСАВУЛИ: Щипака Григорій (1768.6.11. [1622] – 1782).

ХОРУНЖІ: Яременко Андрій (1771.19.03.[1623] – 1775), Гришин Роман (1775–1782).

ЯГОТИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Оброженко Стас (?–1649–?), Челюскін Петро Іванович (?–1661.04.–?), Захар'ященко Опанас (?–1661.03.-05.–?), Скоченко Лаврін (?–1672.06.–?), Литовченко Іван (? – 1682.07.–?), Савоненко Роман (?–1685–1687.04.–?), Момот Григорій Іванович (? – 1690.03. – 1691.04. – ?), Рокитний Логвин (?–1695–1705–?), Павлович Йосип (? – 1706.05. – 1733), Рокитний Іван Логвинович (1710 – 1713.03., нак.?), Бережний Лука (1723, нак.), Феодосійович Дмитро (1729.19.10.[1624], нак.), Карпович Петро (1731, 1733.02., 1760, нак.), Купчинський Пилип Григорович (1733.3.06. – 1751), Крихно Федір (1736, 1739, нак.), Калита Федір (1737, 1740, нак.), Сезченко Дорош (1738, нак.), Лукомський Степан (1752 – 1757.12.12.), Канаровський-Соха Олексій Григорович (1757.12. – 1760), Славатинський Федір Стефанович (1761–1770), Ісаєвич Михайло (1759, 1760, нак.) Козловський Андрій Дмитрович, (1761, нак.), Юзефович Михайло Іванович (1770–1781).

ОТАМАНИ: Карпович Гавриш (1691), Ройко Захар (? – 1710 – ?), Дикий Стефан (1713–1718), Ройко Захар (1718 – ?), Кущенко Дмитро (1723), Крихно Федір (1725–1727), Дикий Стефан (1728), Андрій (1729), Крихно Федір (1730), Розум Григорій (1730–1735), Куєвда Федір (1736), Непийвода Гордій (1737), Розум Григорій (1738–1740), Непийвода Гордій (1740–1741), Дикий Дмитро (1742 –1747), Розум Григорій (1747[1625] – 1748), Колчевський Іван, Колежний Григорій (1751), Дикий Дмитро (1752–1754), Ошкал Андрій (1754[1626] – 1757), Турчиновський Олексій (1759), Колодей Дмитро (1760), Батрак–Згурський Тиміш Леонтійович (1762–1764), Плакса Семен (1764–1767), Лукашевич Данило (1772.20.11. [1627] – 1779).

ПИСАРІ: Загоровський Яків (? – 1718 – 1723 – ?), Мойсеєнко Матвій (1729), Кордовський Степан (1732–1733), Чаяловський Михайло (1734 – 1736[1628] – 1737, гродський), Полєшко Яким (1734, нак.), Скибинський Прокіп (1736[1629] – 1746), Козярин Григорій (1747, нак.), Боровицький Тиміш (? – 1749 – 1750[1630] – ?), Даценко Артем (1752–1757), Загоровський Степан (1755[1631]), Павловський Іван (1755), Дацей Юхим (1756[1632] – 1758), Бохановський Петро (1759–1767), Лень Іван (1769.8.07. – 1779), Анатієнко Йосип (1779–1782), Перетятько Герасим (1782).

ОСАВУЛИ: Калита Іван (1732), Ганжа Влас (1736[1633]), Розум Григорій (1737), Мичка Матвій (1738, нак.), Саранча Іван (1738 – 1755[1634] – ?), Коркач Іван (1761[1635] – 1773[1636]), Полонський Федір (1775–1782).

ХОРУНЖІ: Сидоренко Іван (1700), Близнюченко Охрім (1723), Калита Іван (1732 – 1747[1637]), Козярин Григорій (1747–1758), Плакса Семен (1759), Полонський Федір (1761.19.09.[1638] – 1775), Перетятько Василь (1775–1782).

БОРИСПІЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Герасименко Антон (? – 1649 – 1653.14.01. – ?), Світличний Семен (? – 1654.3.05. – ?), Цицюра Тиміш Ярмолайович (? – 1656.11. – ?), Сулима Степан Іванович (? – 1659.01. – 02. – ?), Волочай Василь (? – 1660.20.02. – ?), Бут Никон (? – 1661.01.), Гаркуша Григорій Філонович (1661.02. – 1662.04.[1639] – 1663.01., 1662.02.– полковник бориспільський), Новакович Іван (? – 1663), Носач Василь (? – 1663.5.06. – 07. – ?), Кулик Данило Гордійович (1664.10., нак.), Ручка (? – 1665 – ?), Вовк Федір (1670, нак.), Носач Василь (? – 1672.05. – ?), Новакович Іван (? – 1673.11. – ?), Волочай Василь (? – 1676.02. – ?), Новакович Іван (? – 1678.03. – ?), Григоренко (Гриненко) Лука (1672, 1678.07., нак., повн.: 1678 – 1680.01. – ?, 1686, нак.), Магіровський Федір Філонович (1682.05. – 1687), Москаленко Василь (1682.05., нак.), Сенич Конон (1686, нак.), Шорсткий Іван (1687.09.–1688, нак.), Розлач Михайло, Гордієнко Грицько (? – 1692.02. – ?), Шорсткий Іван (? – 1694 – ?) Коробан Микола (1697.07., нак.), Магіровський Федір Філонович (? – 1696 – 1697.14.05. – ?), Іван Перехрест (? – 1698.11. – 12.–?), Лавренченко Василь (? – 1703.01. – ?), Новакович Семен Іванович (1704 – 1716.23.11. – ?), Забіла Іван Юрійович (1716–1719), Афендик Степан Семенович (1719–1752), Жиян Олександр (1720, 1725, нак.), Лазар (1723, нак.), Шум Кіндрат Гапоненко (1721, нак.), Жиян Олександр (1726.31.03.[1640], нак.), Горкун Мартин (1726.29.08., нак.[1641]), Шум Кіндрат Гапоненко (1729, нак.), Горкун Максим (1731, нак.), Яковенко Лука (1731, нак.), Яковенко Кость (1734, нак.), Гордієнко Роман (1738, 1740 нак.), Височан Гаврило (1740, нак.), Сенич Роман (1740, 1741, нак.), Яковенко Яким (1740, нак.), Яковенко Іван (1740, нак.), Забіла Юрій Юрійович (нак.), Афендик Максим Степанович (1752.21.07. – 1770.04.), Афендик Корній Максимович (1770.26.04. – 1781).

ОТАМАНИ: Нестеровський (або Гапоненко) Сидір (? – 1652.15.10. – ?), Кривохижа Ждан (? – 1653.01. – ?), Шепеленко Данило (1654.3.05.), Кулик Данило Шордійович (1660.08., 1661.11.), Поклонченко Сидір Ілліч (? – 1661.01. – 1662.10. – ?), Кулик Данило Гордійович (1662.22.11.), Розвиска Сахно (1664.10.), Верненко Давид (1665–1666, 1682.05. – 1683.05.), Волочай Василь (1669.11.–1671.01.), Рудченко Онисько (1672, 1678, нак.), Помошний Нестор (1673.11.), Шорсткий Іван (1676.01. – 1677.03., 1680, 1685.01, 1688–1689.05.), Гриненко Лука (1678, 1682.03., 1687–1688.17.12.), Москаль Василь (1678 – 1680.01., 1697.14.05. – 1698), Горкун Іван (1686), Кириченко Григорій (1687.09.), Коваленко (Ковалівський) Гордій (1688.05.), Левоненко Микита (1696 – 1697.03., 1698.11. – 12.), Ісій Матвійович (1703.01.), Дганяк Самійло (1712), Шум Кіндрат Гапонович (1715–1716), Шорсткий Іван (1719), Шум Кіндрат Гапонович (? – 1721 – ?), Кузьменко Яким (? – 1723.04.– 1726[1642].31.03.[1643] – 29.08.[1644] – 1731), Жиян Іван (1728), Зленко Іван (1728–1729), Шум Кіндрат Гапонович (1729–?), Горкун Мартин (1731.06.), Гаркавенко Прокіп (1731.09. – 10.), Яковенко Лука (1731.11.), Лук'яненко Павло (1734, 1736, 1738), Михайленко Остап (1736), Безлюда Йосип Іванович (1737), Гиченко Лесько (1737), Хурські Левко і Ничипор (1739, нак.), Горкавенко Яким (1740), Щиголь Микола (1740), Колодяжний Левко (1740), Безпедний Йосип (1740), Сенко Роман (? – 1741.1.02.[1645] – 1744), Височан Гаврило (1744), Сенко Роман (1746–1750), Шевченко (1750[1646]), Сенко Роман (1752[1647]), Кузьменко Степан (1753–1755), Ярмак Василь (1755), Височан Гаврило (? – 1755.30.11.[1648] – 1758 – ?), Щербак Іван Якимович (1759–1761), Горковський Йосип (1760–1763), Кузьменко Степан (1763–1766), Розлач Пилип Михайлович (1771[1649] – 1772[1650] – ?).

ПИСАРІ: Стефанович Роман (? – 1685 – 1687 – ?), Васильович Юхим (1698), Тимішович Григорій (1715–1716), Зеленський Артем Леонтійович (? – 1717 – 1723 – ?), Дадзинський (1725), Шкурка Сидір Федорович (1728), Федорович Федір (1729), Митрофанович Павло (1731), Шкурка Сидір Федорович (1732), Лещинський Мойсей (1734, 1737 нак.), Борисенко Андрій (1736), Шкурка Сидір Федорович (1736[1651] – 1749), Тишко (Тищенко) Пилип Іванович (1749 – 1751 – ?), Яковенко Іван (1754), Тишко (Тищенко) Пилип Іванович (? – 1755[1652] – 1759), Яновський Іван (1759–1767).

ОСАВУЛИ: Світличний Мойсей (? – 1735 – 1736[1653] – 1737 – ?), Світличний Іван Опанасович (1738), Карпенко Іван (1740), Буняка Корній (?–1746–?), Обеда Федір (1748), Максименко Іван (1749), Ярмак Василь (1754), Безлюд Іван (1753–1759), Ярмак Василь (1759), Ключинський Іван (1774.13.05. – 1776 – ?).

ХОРУНЖІ: Нехорошко Фесько (? – 1676.02. – 1677), Волочаєнко Степан (1680–1685), Павло Філонович (1697), Бублик Іван (1722, 1726[1654], 1731), Бублик Леонтій (1735–1736), Бублик Олексій (1737), Кузьменко Федір (1738, 1740 – 1743), Кордаш Михайло (? – 1746 – ?), Афендик Михайло (1751), Жук Григорій (1752[1655] – 1754[1656] – 1779[1657] – ?) .

БИКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Величко Онопрій (? – 1649 – ?), Єфрем (? – 1653 – ?).

ДУДЕРКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Молявченко Матвій (? – 1662 – ?).

БРОВАРСЬКА СОТНЯ

(? – 1657 – 1662 – ?)

СОТНИКИ: Микола (? – 1662 – ?)

НЕВІДОМА СОТНЯ:

СОТНИКИ: Слущенко Лука (? – 1662 – ?)

ЗАВОРИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Миценко Іван (? – 1649 – ?).

БЕРЕЗАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Поліченко Грисько (1630), Лисовець Остап (1638), Биченко Полуян (? – 1649 – ?), Козловський Антін (? – 1663[1658]), Лаврінович Пилип (? – 1666.01. – ?), Кислий (? – 1667.06.[1659] – ?), Бузинарський Федір (? – 1672 – ?), Ігнатенко Федір (? – 1676.02 – ?) Брайко Кирило (? – 1678.04. – ?), Безбородченко Демян (? – 1682.07. – ?), (можливо, Дмитрашко Марко, раніше 1688 р.), Пилипенко Михайло Іванович (? – 1688.9.07.[1660] – 1692.19.03. – 1693 – ?), Турчин Михайло Степанович (? – 1695 – ?), Пилипенко Михайло Іванович (? – 1696 – 1697 – ран. 1699.1.12.[1661]), Турчин Михайло Степанович (? – 1701 – 1706 – ?, 1710), Корнієнко Яків (1702, нак.; повний: ? – 1716.23.11. – 1733), Іванович Іван (1721, нак.), Загорульченко Яків (1725, 1729, 1749 нак.), Безбородько Семен Якович (1734.1.04. – 1737), Бабич Василь (1736, нак), Ющенко Лесько (1737.07., нак.), Безбородько Петро Якович (1737.12.), Думитрашко-Райча Василь Олексійович (1738–1753), Таратурка Іван (1738, нак), Кулябка Леонтій (1739–1740, нак.), Дахно Пилип (1741, 1743, 1744, нак.), Лялька Іван Андрійович (1753 грудень[1662] – 1763), Головачевський Петро Якович (1764[1663] – 1782[1664]).

ОТАМАНИ: Федоренко Тиміш (1671), Гавриленко Степан (1676), Антон (1682), Бурдюк Панко (1685), Козловський Антон (1692, 1696), Зуй Іван (1717–1731), Волошин Вакула (1729, нак.), Чобіток Давид (1731–1733), Бондар Антон (1734), Лисовець Гнат (1736), Супрун Грицько (1737), Терех Лесько (1738), Рибалка Ілля (1739–1740, 1744), Штепа Яків (1741), Роздобудько Леонтій (1743), Глушак Яків (1744.05.), Карпенко Степан (1746), Карпенко Семен (1748), Дахно Пилип (1748, 1755, 1759), Бакум Василь (1752), Турчиновський Олександр Ілліч, Турчиновський Павло Ілліч (1761–1766), Головачевський Павло (1766.3.09.[1665] – 1782).

ПИСАРІ: Юськович Данило (? – 1692 – 1696 – ?), Іванович Данило (1697), Федоров Стефан (? – 1717 – 1733), Троїцький Устим (1734), Яновський Іван (1736), Кисіль Семен (1737), Стахович Петро (1737–1740), Барабаш Трохим Іванович (1741–1746), Ведмідь Михайло (1748, 1753–1756), Гулей Федір (1752),

Шевель Степан (1750, 1759, 1762–1763), Федоров Іван (1755–1756, 1758.04.[1666]), Лукашевич Данило (1765–1767), Турчиновський Павло Павлович (1773.10.01. – 1774 – ?), Макар Якович (1777, нак.; 1778–1781).

ОСАВУЛИ: Третяк Іван (1734–1748), Третяк Левко (1736[1667]), Роздобудько Лесько (1738), Третяк Лесько (1739), Турка Тарас (1754), Таратурка Петро (1752–1755), Курілко Іван (1759–1766), Мелешко Трохим (1766.3.09.[1668] – 1781), Тригуб Василь (1782).

ХОРУНЖІ: Василенко Хвесько (1676), Стрикайло Вакула (1682), Пилипенко Михайло (1718), Таран Леонтій Федорович (1731 – 1736[1669] – 1752), Курілко Іван (1755), Коломійченко Михайло (? – 1758.04.[1670] – 1759 – ?), Коломієць Степан (1762–1767), Крамаренко Тиміш (1769.8.12[1671]. – 1782).

НЕВИЗНАЧЕНІ

ПИСАРІ СОТЕННІ: Никифорович Павло (1756[1672] – 1772[1673]).

ОСАУЛИ СОТЕННІ: Шпаковський Данило (1739.20.02.[1674] – 1761.29.03.[1675]).

ПОЛТАВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Острянин Яків (?-1634.03.-1634.08.), Пилип (1634.03. нак.), Семен (1634.03. нак.), Царенок Матяш (?-1634.08.-?), Острянин Яків (1635), Іскра Іван Якович (? – 1649.02. – 1649.07.), Пушкар Мартин (1649.07. – 1658.06. – ?), Горбаненко Петро Якович (1651.06., нак.), Іскра Іван Якович (1652.02., нак.), Яковенко Демко (1655.08. нак.), Гаркуша Філон Наумович (1658.06. – 1658.11.), Пушкаренко Кирик Мартинович (1658.11. – ?), Жученко Федір Іванович (? – 1659.07. – 1661.05.), Дьомочка (1661.05., нак.), Гуджол Дем'ян Іванович (1661.05. – 1664.12. – ?), Гончар Михайло Степанович (1664.10., нак.), Кованька Олексій (1664.02., нак.), Витязенко Григорій (? – 1665.11. – 1666.06. – ?), Барабаш Кіндрат (1666.05. – 1666.12.10.[1676] – ?, нак.), Омельницький Сава Федорович (? – 1667.07. – 1667.10. – ?), Кублицький Кость (? – 1667.12. – ?), Гуджол Дем'ян (? – 1668.11. – 1669.01.[1677] – ?), Кублицький Кость (? – 19 квітня 1669[1678] – 30 жовтня 1669[1679] – ?), Чорнишенко Клим (1668.05., нак.), Манджос (1668, нак.), Лозицький Іван (1668.07., нак.), Розсоха Іван (1669.03., нак.), Гаркуша Філон Наумович (1669.05., 1670.01., нак.), Жученко Федір Іванович (? – ран. 28.05.1670[1680] – ?), Домонтович Федір (1671.01., 1672.04., нак.), Гуджол Дем'ян (? – 1672.06. – 1674), Плюйка Яків (1674.03., нак.), Левенець Прокіп (1673 – 1675.14.05.[1681] – ?), Герцик Павло Семенович (? – 1676.05. – 1677), Тищенко Петро (1676, нак.), Левенець Прокіп (? – 1677.08. – 1679.9.03.), Жученко Федір Іванович (1679.03. – 1680), Черняк Леонтій (1680.12. – 1682), Герцик Павло Семенович (? – 1683.09. – 1686), Остапович Пилип (1684.07., нак.), Жученко Федір Іванович (? – 1686.4.10. – ?), Герцик Павло Семенович (? – 1687.06. – ?), Жученко Федір Іванович (1687.08. – 1691), Кублицький Костянтин (1688.04., нак.[1682]), Гаєвський Тиміш (1688, нак.[1683]), Красноперич Іван (1688.08., нак.[1684]), Гаєвський Тиміш (1688.09., нак.[1685]),Черняк Леонтій Іванович (1689.01. – 07.[1686] – 1689.09.[1687], нак.), Браілко Іван (1689.9.05.[1688] – 9.06.[1689], нак.), Кублицький Костянтин (? – 1690.04.[1690] – ?, нак.), Герцик Павло Семенович (1691.11.07. – 1695.2.03. – ?), Петрашенко Степан (1691.1.07., нак.[1691]), Красноперич Іван (1691.12., нак.[1692]), Барабаш Гаврило (1692.02., нак.[1693]), Насвіт Іван (1692.03., нак.[1694], 1693.06., нак.[1695]), Левенець Іван (1693), Черняк Леонтій Іванович (1693.07., нак.), Ненаденко Адам (1694.4.07.[1696], нак.), Насвіт Іван (1694.24.10.[1697], нак.), Дорош Дмитрієвіч (1695 – 1696.14.02.[1698] – ?), скра Іван (1696 – 1701.5.10. – ?), Красноперич Іван (1696.09.[1699], нак.), Насвіт Іван (1697.4.12.[1700] – 1698.20.07.[1701], 1698.11.10.[1702], 1698.11.[1703], 1699.03.[1704] – 1700.10.05.[1705], нак.), Нащинський Андрій (1700.28.06.[1706] – 09., нак.), Левенець Іван (1701.10., нак), Насвіт Іван (1701.09., нак.), Гамалія Михайло (1702–1703), Левенець Іван (1703–1709), Насвіт Іван (1705.03.[1707], нак.), Герцик Григорій (1705, нак.), Черняк Іван Леонтійович (1709 – 1722.10. – ?), Насвіт Іван (1709.12.12.[1708], нак.), Борохович Роман Михайлович (1711.04., нак.), Кованька Петро (1711, нак.), Герасименко Павло (1713 нак.), Нащинський Клим (1714.10., нак.), Жданович Павло Михайлович (1721–1722, нак.), Черняк Яків Лаврінович (1722.08. – 1722.12., нак.), Лизогуб Яків (1719–1721, нак), Буцький Григорій (1722.12. – 1724, нак.), Кирпич Іван (1723.05., нак.), Тарануха Сава (1721, 1723 – 1724.23.12.[1709] – 1725, нак.), Гаєвський Іван (1724, нак.), Черняк Григорій Іванович (1725, нак.), Левенець Іван (1725–1729), Тарануха Сава (1727[1710], нак.), Кочубей Василь Васильович (1729–1743), Горленко Андрій Андрійович (? – 1743.11. – 1775), Кованька Іван Герасимович (? – 1779 – ?).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Охрімович Курило, Дидзарев Парфен (Мустафа) (? – 1660 – ?), Денисенко Михайло Андрійович (? – 1665.29.09. – 13.10. – ?), Андрійович Олекса (? – 1667.6.02. – ?), Бузовський Микита Андрійович (? – 1668.26.06. – 1669.26.06. – ?), Андрійович Олекса (? – 1669 – ?), Мисенко Петро (? – 1671.25.05. – ?), Донець Артюх Васильович (? – 1672.25.05. – 1676.05. – ?), Барабаш Гаврило (? – 1677 – 1678.03. – ?), Лученко Андрій Васильович (1679–1684), Браілко Іван (? – 1684.10. – 1686.03. – ?), Левенець Прокіп (1687.27.07. – ?), Кублицький Костянтин (? – 1688.01. – 1690.04.[1711] – 1690.2.12.[1712] – ?), Левенець Прокіп (? – 1690.10. – ?), Сірко Василь (? – 1691.1.07.[1713] – ?), Нащинський Михайло (? – 1691.09. – 1693.11. – ?), Ненаденко Адам (? – 1693.24.07. – 1694.4.07.[1714] – 1696.02 [1715] – ?), Дмитрієвич Дорош (? – 1700.02. – 1709), Нащинський Клим (1709 – 1722.02. – ?), Черняк Григорій Савич (? – 1722.12. – ?), Глоба Лаврін Микитович (? – 1723.1.10. – 1735), Максимович Іван (1739, нак.), Левенець Іван (1737.25.12. – 1747.16.04.), Руновський Андрій Гаврилович (1747.3.07.[1716] – 1774[1717]), Сахновський Григорій Іванович (1772–1774), Беньковський Дем'ян Андрійович (1773–1782), Могилянський Василь Семенович (1782).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Руденко Гаврило (? – 1689 – ?), Чорний Роман (? – 1694.4.07.[1718] – ?), Глоба-Михайленко Лаврін Микитович (? – 1702 – ?), Руденко Михайло Васильович (? – 1708 – ?), Терещенко Григорій (? – 1718 – 1725 – ?), Слуцький Тиміш (? – 1731 – 1732[1719] – 1741[1720] – ран. 1749[1721]), Затеса Данило (1751 – ?), Долинський Степан (? – 1773), Міщенко Федір (? – 1779), Дублянський Максим Андрійович (1779 – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Фирінка Яків Степанович (? – 1713 – 1725 – ?), Кованько Антін (? – 1732[1722] – 1734 – ?), Затеса Данило (? – 1743 – 1751), Мартос, Доленський Олексій.

СУДДІ ПОЛКОВІ

Чорнушенко Клим Матвійович (? – 1661.05.-06. – ?), Охрімович Курило (? – 1662.7.08. – ?), Юхимович Іван (? – 1664.12.12. – ?), Сороків Роман (? – 1665.18.01 – ?), Чорнушенко Клим Матвійович (? – 1665 – 1668.6.02. – ?), Марченко Ярема (? – 1668.03. – 1669.18.06. – ?), Буцький Федір Андрієнко (? – 1669.06. – ?), Мисенко Петро (? – 1669.13.10. – 1670.15.06. – ?), Туболець Юрко (? – 1670.07. – ?), Гуджол Дем'ян (? – 1672.03 – ?), Чорнушенко Клим (? – 1672 – ?), Туболець Юрко (? – 1672.27.05. – ?), Кублицький Кость (? – 1673.02-06. – ?), Куриленко Федір (? – 1674.11. – ?), Конашевич Федір (1673 – 1675.01.), Мисенко Петро (1675.02. – 1675.05. – ?), Кублицький Кость (1675–1676, кінець), Савенко Процик (1676.08., нак.), Кованько Олешко (1676, нак.), Мойцевий Стефан (кін. 1676), Кублицький Кость (? – 1677.7.03. – 1678), Гуджол Дем'ян (1678 – 1680), Кублицький Кость (1680 – 1684.06. – ?), Гаєвський Тиміш (1681, 1683, нак.), Буцький Петро Федорович (? – 1687.12. –1688.12.[1723] – 1689.07. [1724] – 1689.11. [1725] – 1691.26.04. – ?), Бут Андрій (1688.01., нак.), Стефанович Микола (1689.9.05. [1726] – 1689.06.[1727], нак.), Красноперич Іван (1689.07.[1728] – 09.[1729], нак.), Бунчученко Василь (1689.11.,нак.[1730]), Степанович Микола (1690.07., нак.[1731]; 1691.01.[1732] – 07.[1733], нак.), Красноперич Іван (? – 1691.1.07.[1734] – 12.[1735] – 1692.02.[1736] – 03. [1737] – ?), Насвіт Іван (1692.02.[1738] – 20.03.[1739], нак.), Остапович Пилип (1694.10., нак.), Буцький Петро Федорович (? – 1693.16.06.[1740] – 1700), Насвіт Іван (1694.24.10.[1741], нак.), Барабаш Гаврило (1698.07., нак. [1742]), Насвіт Іван (? – 1700.04. – 1710.04. – ?), Барабаш Гаврило (1701.2.11. [1743], нак.), Герасимович Павло (? – 1702.09. – ?), Красноперич Іван (? – 1708), Павлович Сава (? – 1709.12.12.[1744], нак. – ?), Кованько Петро Олексійович (? – 1710.04. – 1716[1745] – 1717[1746]) 1718.7.07. – ?), Дунай Василь (1711.04., нак.), Зеленецький Василь (? – 1712 – ?), Мізин Стефан (1714.09., 1716.07., нак.), Артемович Василь (1717.07.[1747], 1718, нак.), Буцький Григорій Петрович (1719–1728), Зеленецький Василь (1728 – 1735.08. – ?), Сахновський Григорій (1747.4.08.[1748] – 1768), Могилянський Василь Семенович (1773–1782).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО: Василь Тимішович (? – 1734.2.01. – 1737 – ?), Леонтій (? – 1745.7.03.[1749] – ?), Мороз Ничипір (? – 1754.02. – ?), Магденко Михайло (1756.13.02.[1750] – 1767[1751] – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Наумович Кузьма (? – 1655 – ?), Дорош Іванович (? – 1658 – ?), Семен (? – 1659 – ?), Миклашевський Гаврило (? – 1665.04. – ?), Андрій Леонтійович (? – 1666 – ?), Туранський Ілляш (? – 1667.03. – 05.),

Іванович Кирило (1667.06. – ?), Ганусович Тишко (? – 1668.03. – ?), Туранський Ілляш (? – 1670.01. – ?), Войцехович Степан Іванович (? – 1671.01. – ?), Кирилів Іван (? – 1672.05. – 1672.06. – ?), Войцехович Богдан Іванович (? – 1672 – ?), Герцик Павло (? – 1675 – ?), Туранський Ілляш (? – 1676 – ?), Чуйкевич Олександр Ничипорович (? – 1677 – ?), Войцехович Даніель Іванович (? – 1676 – 1682 – ?), Чуйкевич Олександр Ничипорович (? – 1685 – ?), Мураховський Федір (? – 1689 – ?), Буцький Петро Федорович (? – 1689 – 1690 – ?), Черняк Іван Леонтійович (? – 1692.02.[1752] – 1693.05. – ?), Чуйкевич Олександр Ничипорович (? – 1693.10. – 1694.24.10.[1753] – ?), Буцький Петро Федорович (? – 1695.06. – ?), Чуйкевич Олександр Ничипорович (? – 1696.02.[1754] – 1699 – 1705.7.05.[1755] – 1708), Залеський Іван Степанович (? – 1701.05. – ?), Тимішович Василь (? – 1711.04. – ?), Якович Левко (? – 1715.02. – ?), Залеський Іван Степанович (1715 – 1716.4.12. [1756] – ?), Тройницький Павло (? – 1717), Федір (? – 1722 – ?), Тимішович Василь (? – 1724 – ?), Богаєвський Григорій (? – 1718 – 1729), Заньковський Григорій (1729 – 1730), Руновський Андрій Гаврилович (1731.11.01. – 1747.3.07.), Багінський Григорій (? – 1749.03. – 1761 – ?), Білуха Петро (1767.24.05. – 1770), Янович Федір Максимович (1770.4.03. – 1779 – ?).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ:

Марченко Василь Йосипович (1761.16.02.[1757] – 1767[1758]), Магденко Михайло (1767),

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Пяш (?-1655-?), Бурляй (? – 1657), Гончар Мисько Степанович, Денисенко Михайло Андрійович (? – 1656.01. – 1658), Мирон (? – 1658), Чамаренко Дахно (? – 1661.05.), Горбаненко Дмитро (1661.05. – ?), Корсунець Ярема (? – 1665.01. – ?), Черкес Левко (? – 1665.04. – ?), Чамаренко Дахно (? – 1661.05. – 1666.10. – ?), Калюжний Василь, Обіда Іван (? – 1667.03. – 1668.06. – ?), Петрашенко Стефан (? – 1668.02. – ?), Бут (Бутко) Федір (?), Тубулець Юрій Данилович (? – 1669.06. – 1672.05. – ?), Розсоха Іван (? – 1669.06. – 1670 – ?), Браілко Іван (? – 1670.07. – 1671 – ?), Ігнатенко Сава (? – 1670.6.11., літо 1672.05. – ?), Стецько (Дорошенко) (? – 1672.05.-07. – ?), Петрашенко Степан (1672 – 1673), Черняченко Леско (?-1676-?), Ненаденко Адам (?-1676-1683-?), Насвіт Іван (? – 1675 – 1678 – ?), Браілко Іван (?-1682-?), Іскра Іван Іванович (? – 1683 – ?), Гаєвський Тиміш (1-й; ? – 1683 – 1685.05.[1759] – 1686 – ?), Петрашенко Дорош Дмитрович (2-й; ? – 1685.05.[1760] – 1689.07. [1761] – 1696.14.02. [1762] – ?), Фірінка Степан (? – 1688.04.[1763] – 1689.07. [1764] – 1696.02. [1765] – ?), Глоба Микита Михайленко (? – 1694.11. – ?), Левенець Іван Прокопович (1691–1699), Петрашенко Дорош Дмитрович (1-й; ? – 1700.02. – 1705[1766] – ?), Петрович Василь (2- й; ? – 1701.05. – 1705[1767] – ?), Нащинський Клим (1709), Сухий Василь (1709–1714), Коновалов (? – 1712 – ?), Глоба Лаврін Микитович (2-й; ? – 1715.20.05.[1768] – 1722), Буцький Григорій (1-й; 1711 – 1719), Сибелевич Федір (? – 1720 – 1723 – ?), Ткач Федір (? – 1720 – 1722 – ?), Глоба Лаврін Микитович (1721 – 1722.03.), Сибелевич Федір (1722.06. – 1725), Балясний Василь (1723), Тарануха Сава Михайлович (? – 1722, нак; ? – 1724 – 1725 – ?), Левенець Іван (1-й; 1726–1737), Руденко Михайло Васильович (2-й; 1729.5.01.[1769] – 1734), Сулима Іван Петрович (2-й; 1733–1755), Максимович Іван (1738), Тимченко Данило (1747), Козельський Яків Павлович (1738.31.12. – 1761), Магденко Василь Григорович (1758.6.03. – 176.12.01.), Беньковський Дем'ян Андрійович (1761 – 1764 – ?), Лукашевич (1768 – ?), Магденко Степан (? – 1767 – 1768), Тарнавський Василь (1-й; 1773–1781 – ?), Руновський Іван Андрійович (1782), Марченко Петро Йосипович (2-й; 1777–1782).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Шваченко Степан (? – 1667.09. – ?), Петрашенко Дорош Дмитрієвич (? – 1670 – ?), Краснопірич Данило (? – 1676 – ?), Тимошенко Йосип (? – 1682 – ?) Петрашенко Дорош Дмитрієвич (? – 1684 – ?), Романченко Дорош (? – 1678 – ?), Гавришенко Іван (? – 1681 – ?), Шваченко Степан (?), Воскобойник Кузьма (? – 1689.07. [1770] – 1691.03.[1771] – ?), Прокопенко Осип (? – 1692 – 1695 – ?), Яковенко Роман (? – 1696.02.[1772] – ?), Руденко Гаврило (? – 1700 – ?), Романча Малиш (? – 1705.03.[1773] – ?), Дорошевич Левко (? – 1708 – ?), Нащинський Дорош Андрійович (? – 1701.12. – 1710 – ?), Фесенко Яків, Самарський Дмитро (? – 1712 – ?), Руденко Михайло Васильович (1-й; 1713–1723; 2-й; 1723– 1729[1774]), Герасименко Павло (2-й; ? – 1715.20.05.[1775] – 1723; 1-й; 1723–1736), Глоба Максим Лаврінович (2-й; 1733 – 1753 – ?), Васильович Конон (1745), Магденко Василь (2-й; 1745.11.12. – 1758), Вовковняк Юхим (1738.15.03./1739.24.03. – 1745),

Беньковський Дем'ян Андрійович (2-й; 1758–1761), Буцький Іван (2-й; 1761–1765), Старицький Григорій (2-й; 1765.8.10.[1776]/1765.13.09. – 1773), Глоба Семен Максимович (1-й; 1751.5.09.[1777] – 1770 – ?), Гамалія Федір (1761–1779 – ?), Кулик Степан (2-й; 1773 – ?).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ

Кокон Василь (? – 1641 – ?), Яковенко Демко (? – 1655 – ?), Іванович Михайло (? – 1658 – ?), Кублицький Кость (? – 1660.12. – ?), Педашенко Сава (? – 1661.05. – 1661.06. – ?), Федорович Манець (? – 1664.10. – 1665.03.), Бузовський Микита Андрійович (1665.03. – 06.), Браілко Іван (1665.06. – 1665.10. – ?), Бузовський Микита Андрійович (1665.07., нак.), Донець Артем Васильович (1665.11.), Браілко Іван (1665.12. – 1666.04.), Трифаненко Григорій (1666.04., нак.), Бузовський Микита Андрійович (1666.10. – 1667.05.), Барабаш Кіндрат (1666.02., нак.; повний – 1667.03. – 1667.07.), Гуджол Дем'ян Іванович (1667.07. – 1668.01.), Кудря Артем (1667.10., нак.), Донець Артем Васильович (1667, нак.), Матвієнко Клим (1667.11., нак.), Донець Артем Васильович (1668.01. – 1668.04.), Прокопенко Василь (1667.10., нак.), Красноперич Іван (1668.06. – 07.), Чорнушенко Клим (1668.09. – 1668.12., нак.), Красноперич Іван (1668.11.), Гуджол Дем'ян (1669.02. – 1669.05.), Чорнушенко Клим (1669.06. – 1670.04.), Кованько Олешко (1669.08., нак.), Бузовський Микита Андрійович (1670.01.), Горбаненко Демко Якович (1670.05. – 1671.05.), Кованько Олешко (1671.05. – 1671.11.), Гаєвський Тиміш (1670.09.), Горбаненко Демко Якович (1671.06. – 1671.10.), Конашенко Федір (1672.02. – ?), Кованько Олешко (1672.03.), Барабаш Гаврило (1672.03.), Горбаненко Дмитро (1672.05.), Чорнушенко Клим (1673.02. – 1673.06.), Конашенко (Куриленко) Федір (1673.06. – 1674.01.), Горбаненко Дмитро (1673.10., нак.), Барабаш Гаврило (1674.02. – 1675.01.), Гуджол Дем'ян (1675.01.), Кованько Олешко (1675.02. – 05.), Мезин Іван (1675.06. – 10. – ?), Гуджол Дем'ян (? – 1676 – ?), Левенець Прокіп (1676.05., нак.), Чорнушенко Клим (1676.07. – 1676.08., нак.), Пушкаренко Кирик Мартинович (1676.11. – 1676.12.), Кованько Олешко (1676.10., нак.), Гуджол Дем'ян (1677.02.), Кованько Олешко (1677.03. – 1677.10.), Мисенко Петро (1677.11. – 1678.04.), Горкуша Філон (1678.04.), Кованько Олешко (1678.09. – 10.), Гаєвський Тиміш (1678.10. – 1679.01. – ?), Красноперич Іван (? – 1679.05. – 1681.02. – ?), Нащинський Андрій (? – 1681.04. – ?), Красноперич Іван (? – 1682.05. – 1683.02. – ?), Нащинський Андрій (? – 1683.7.09. – 1684.10. – ?), Степанович Микола (1684.05., нак.[1778]), Бунчучненко Василь (? – 1686.07. – 1688.08.), Ярема (1688.04.[1779], нак.), Красноперич Іван (1688.08.), Нащинський Андрій (1688.08.[1780] – 12.[1781] – 1689.05.[1782] – 06.[1783] – 07.[1784] – 10.[1785] – 11.[1786] – ?), Стефанович Микола (1689.09.[1787], нак.), Красноперич Іван (1689.12., нак.[1788]), Яковенко Петро (? – 1690.02. – ?), Красноперич Іван (1690.03.[1789]), Жорновий Ничипір (? – 1690.03.[1790] – 07.[1791] – 12.[1792] – 1691.01.[1793] – ?), Ярещенко Тимко (1690.06.[1794], нак.), Степанович Микола (1691.02., нак.[1795]), Яковенко Петро (? – 1691.2.02.[1796] – 05.[1797] – 07.[1798] – 1692.03. – 1693.02.), Святуха Прокіп (1691.05.[1799], нак.), Михайленко Микита (1693.03. – 1694.07. – ?), Несвіт Іван (1693.11., нак?), Бунчучненко Тарас (? – 1694.10.08.[1800] – 1695.01. – ?), Красноперич Іван (? – 1695.04. – 1697.4.12.[1801] – ?), Жорновий Ничипір (1696.15.10., нак.[1802]), Федорович Іван (? – 1698.20.07.[1803] – ?), Фиринченко Степан (? – 1698.11.10.[1804] – 1700.10.05.[1805] – ?), Артемович Василь (? – 1701.05. – ?), Михайличенко Микита (? – 1701.09.[1806] – 1701.2.11.[1807] – ?), Артемович Василь (? – 1702.09. – ?), Михайличенко Микита (? – 1705.03. – ?), Малиш Ромча (? – 1708.26.01.[1808] – ?), Остапович Василь (? – 1709.12.12.[1809] – ?), Ірха Богдан (? – 1710.04. – ?), Артемович Василь (? – 1711.04. – ?), Коломак Іван (? – 1713.04. – 1721.01. – ?), Артемович Василь (1721), Старицький Лука Захарович (? – 1722.09. – 1732 – ?), Волховський Ілля (? – 1743.08. – 1746.02. – ?), Миненко Іван (? – 1760 – ?), Білушенко Федір Дмитрович (1764.15.04.[1810] – 1768 – ?).

ГОРОДОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Іскра Іван (? – 1649 – ?), Гордієв Іван (? – 1654 – ?), Педашенко Савка (? – 1659.04.[1811] – ?), Гончар Михайло Степанович (? – 1666 – ?), Чорнушенко Клим (? – 1668.11. – ?), Прогонський Герасим Семенович (? – 1671.01. – 1673 – ?), Нащинський Михайло (? – 1683 – ?), Нащинський Андрій (? – 1691 – 1700 – ?), Кованька Петро Олексійович (? – 1708.04. – ?), Старицький Захар Лукич (? – 1716.4.12.[1812] – ?), Миненко Леонтій (нак.), Старицький Лука Захарович (1727, нак.), Черняк Григорій (? – 1732 – ?), Кулик Семен Остапович (1747.13.12.[1813] – 1748.15.11), (? – 1773), Пащенко Яків (1773–1782).

ПИСАРІ: Семенович Лук'ян (? – 1654 – ?), Тимофійович Василь (? – 1725 – ?).

ХОРУНЖІ: Гавришенко Іван (? – 1682 – ?).

І ПОЛКОВА (ЧУГУЇВСЬКА) СОТНЯ

СОТНИКИ: Горбаненко Петро Якович (? – 1649 – ?), Горбаненко-Яковенко Дмитро Петрович, Федоров Семен (? – 1654 – ?), Кублицький Костянтин (? – 1659.04.[1814] – 1667), Горбаненко-Яковенко Петро Степанович (? – 1676 – ?), Жученко Петро Тимішович (? – 1676 – 1677 – ?), Горбаненко-Яковенко Стецько Петрович (? – 1677.08. – ?), Горбаненко-Яковенко Петро Степанович (? – 1682 – 1683 – ?), Красноперич Іван (? – 1684 – ?), Левенець Іван Прокопович (1687.27.07. – 1689.07.[1815] –?), Горбаненко-Яковенко Петро Степанович (? – 1690.12.[1816] – ?), Левенець Іван Прокопович (? – 1691.20.06. – 1693 – ?), Петрашенко Михайло (? – 1693.10. – ?), Зеленецький Василь (1693), Цесарський Матвій (? – 1696.02.[1817] – ?), Плечник Микита (? – 1696 – ?), Зеленецький Василь (1708), Зеленецький Богдан (? – 1708.11. – ?), Черняк Яків Лаврінович (? – 1715.06. – 1724.3.11.[1818] – ?), Миненко Леонтій (1717.07., нак.), Кованька Герасим (? – 1721 – ?), Черняк Григорій Іванович (? – 1725 – 1732[1819]), Тарнавський Іван Григорович (1732.12. – 1748), Тарнавський Павло Іванович (1736, нак.), Фідровський Ярема Федорович?, Черняк Іван Савич (1748.15.12.[1820] – 1771), Лобко (1771 – ?).

ОТАМАНИ: Глоба Павло (? – 1716.02. – 1718 – ?), Старий Григорій (1732), Гриненко Максим (? – 1737 – 1743 – ?), Сердюк Петро (? – 1751 – ?), Жадан Тиміш (? – 1762 – ?, відновлений 1766.18.04.), Миненко Іван (городова; ? – 1762 – ?), Петрашевич Іван, Швидкий Григорій (1763.8.09. – 1772 – ?).

ОСАВУЛИ: Яковенко Остап (? – 1733 – 1734 – ?), Холодний Григорій (? – 1737 – ?), Петрашевич Іван (? – 1743 – 1751 – ?), Воскобойник Павло (город.? – 1760 – 1763 – ?), Койнаш Петро (? – 1762 – ?), Жадан Юхим Тимішович (1767–1779).

ПИСАРІ: Ничипорович Олексій (?-1676-?), Ничипорович Олександр (?-1682-?), Демянів Яків (1721), Бугаєвський Григорій (? – 1726 – 1729 – ?), Шидловський Яків (? – 1732[1821] – 1734 – ?), Трохимів Яків (? – 1737 – ?), Петраш Іван (? – 1743 – ?), Гелдиш Яків (? – 1751 – ?), Сосна Степан (городова; ? – 1758.28.05.[1822] – 1762), Стрета Герасим (1762 – 1763), Гаворецький Дорофій (городова; 1763.1.09. – 1782), Петрашевич Лука (1765.22.11. – 1782).

ХОРУНЖІ: Федорович Сидір (1718), Герасименко Карпо (? – 1721[1823] – ?), Леонтійович Андрій (? – 1732[1824]), Куль (Кулько) Федір (1733 – 1737 – ?), Сидорів Олексій (? – 1743 – 1746 – ?), Грида Данило (? – 1751 – ?), Токар Іван (городова; ? – 1762 – 1767.13.12. – ?), Петрашевич Лука (1762.18.05. – 1765.22.11.), Іваненко Василь (? – 1767 – ?).

ІІ ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Оксюта (1649), Лаврінович Гордій (1654?), Юрченко Васько (? – 1659.04.[1825] – ?), Черняк Лесько Іванович (? – 1669.06. – ?), Юрченко Гнат (? – 1693.11. – 1696 – ?), Черняк Іван Леонтійович (? – 1695.04. – 1699 – ?), Черняк Григорій Іванович (? – 1701 – ?), Самарський Дмитро (? – 1714 – 1725 – ?), Кованько Герасим Петрович (1727.05 – 1735.05), Козельський Яків Павлович (? – 1738), Штепа Григорій (1738.16.12.[1826] – 1767[1827]), Жученко Василь (1767.03. – 1770), Вовковняк Ілля (1770.15.03. – 1782).

ОТАМАНИ: Лисак Семен (? – 1737 – ?), Півень Кіндрат (? – 1743 – ?), Петраш Кіндрат (? – 1751 – 1755 – 1758 – ?), Миненко Іван (? – 1760 – ?), Приказний Федір (? – 1762 –1763[1828] – 1765), (відновлений 1767.11.05. – ?), Дедзь Іван (? – 1779 – ?).

ПИСАРІ: Носач Йосип (? – 1732[1829] – 1734 – ?), Михайлович Іван (? – 1743 – ?), Штепа Григорій (? – 1743 – ?), Адамов Василь (1745.9.02. – 1767 – ?), Бідуха Остап (1761, за писаря).

ОСАВУЛИ: Беличенко Яків (? – 1733 – 1734 – ?), Пивоваренко Яків (? – 1737 – ?), Шило Василь (? – 1743 – 1765 – ?), Дедзь Іван (? – 1767 – ?), Кутицький Семен (? – 1769[1830] – ?), Шостка Сидір (? – 1779 – ?).

ПІДОСАВУЛИ: Максенко Ярема (? – 1762 – ?).

ХОРУНЖІ: Федоровий Сидір (? – 1718 – ?), Герасимович Карпо (? – 1724 – 1732[1831] – 1737 – ?), Іваненко Василь (? – 1743 – ?), Дежка Лука (? – 1746 – 1764 – ?), Дежка Іван (? – 1765 – ?), Шило Леонтій (? – 1768 – ?), Калачник Клим (? – 1779 – ?).

ВЕЛИКОБУДИЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Хоменко Педан (? – 1665.10. – ?), Пугач Роман (? – 1671.11. – ?), Харченко Дмитро (1672), Звенигородський Левко, Захарченко Дмитро (? – 1676 – ?), Хоменко Педан (? – 1682 – 1683 – 1683 – 1687 – ?), Яковенко Петро (1683.3.10.[1832]), Звенигородський-Левченко Михайло (? – 1690 – 1704 – ?), Носач Максим (1693, нак.), Звенигородський-Левченко Максим (? – 1706 – ?), Кованька Петро Олексійович (? – 1708 – ?), Калачинський Дмитро Васильович (? – 1712 – ?), Звенигородський-Левченко Максим (? – 1715.20.05.[1833] – ?), Педан Іван (сотникував в період до 1718 р.), Коломиєць Федір Семенович (? – 1718), Сулима Йосип (1718 – ?), Калачинський Дмитро Васильович (? – 1720.11. – 1723[1834]), Сулима Іван Павлович (1721, нак.; 1723.07. – 1734), Сулима Йосип (1724, 1725, нак.), Раданський Іван (1724, нак.), Ємченко Юсько (1724, нак.), Сулима Андрій Іванович (1734.13.05. [1835] – 1771), Сулима Павло Андрійович (1771.23.06. – 1782).

ОТАМАНИ: Пугач Роман (? – 1665.26.05. – ?), Пугач Роман (? – 1682 – ?), Пустовойтенко Матвій (1683.3.10.[1836]), Носач Максим (? – 1693.05.[1837] – ?), Захарченко Дмитро[1838], Міщенко Матвій (? – 1716.02.[1839] – ?), Яременко Сидір (? – 1718 – ?), Товстій Федір (? – 1720 – 1737), Ілляшенко Кирило (1722 нак.), Порохня Михайло (1738 – ?), Яків Іванович (? – 1743 – 1746 – ?), Галушка Андрій (? – 1751 – ?), Петрашевич Омелько (? – 1753 – (1754[1840] – 1767), Сулима Яків Іванович (1767 – 1779 – ?), Онищенко Федір (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Рученко Самійло (? – 1682 – ?), Іванович Яків (? – 1723 – 1734 – ?), Дмитрович Павло (? – 1737 – 1743 – ?), Сидорів Дмитро (? – 1746 – ?), Котляревський Федір (? – 1751 – ?), Захарченко Федір (1762.18.03. – 1770), Момонт Іван (? – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Чохоло Григорій (? – 1732 – ?), Бал Кирило (? – 1733 – 1734 – ?), Сулима Іван (? – 1737 – ?), Іванів Олексій (? – 1743 – 1746 – ?), Момонт Олексій (? – 1751), Сулима Яків Іванович (1751.1.05. – 1767), Олефір Андрій (? – 1779 – ?), Каминенков (? – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Сулима Іван Павлович (1701), Сулима Іван Павлович (1707 – 1723), Замурко Охрім (? – 1718 – ?), Дащенко Стефан (? – 1732 – 1734 – ?), Корозенко Петро (? – 1737 – 1746 – ?), Фесенко Григорій (? – 1751 – ?), Городницький Дмитро (? – 1762 – ?).

РЕШЕТИЛІВСЬКА СОТНЯ

(виділилася з Борковської сотні)

СОТНИКИ: Сененко Іван (? – 1682 – ?), Мираховський Гаврило (1684, нак.), Дерев'янко Семен (1684.08., нак. [1841]), Опара Йосип (1684[1842]), Завадовський Ясько (? – 1690.02.[1843] – 05.[1844] – раніше 1694.03.), Білуха Григорій Маркович (? – 1696.01. – ?), Бужинський Ярема Федорович (? – 1713 – 1718 – ?), Гаєвський Іван Іванович (? – 1720.03. – 1737.02.), Єремієв Яків (1721 нак.), Литвиненко Семен (1722, нак.), Сененко Матвій Опанасович (1724, 1726, нак.), Довгопол Іван (1735[1845], нак.), Бузановський Семен Степанович (1727, нак; 1737.9.12.[1846] – 1767.4.09.), Бузановський Харлампій Семенович (1767.29.07. – 1779 – ?), Колошинський Василь (? – 1781 – ?).

ОТАМАНИ: Іван Демиденко (Переяславець ?) (? – 1654 – ?), Іванович Бартош (? – 1676 – ?), Бартась Андрій (? – 1682 – ?), Вязовський Яцько (? – 1682 – ?), Сененко Іван (? – 1690.02.[1847] – 05.[1848] – ?), Шалда Павло (? – 1684.08.[1849] – ?), Маркович Григорій (? – 1695 – 1696 – ?), Федорович Ярема (? – 1716.02.[1850] – ?), Іванович Родіон (? – 1718 – ?), Довгопол Іван (? – 1721 – 1724), Стефанов Стефан (1723 – 1724; 1-й нак.), Олійник Андрій (1724; 2-й нак.), Скоробогач Кіндрат (1724; 3-й нак.), Лазаренко Яким (? – 1724 – ?), Брагинський (Брага) Петро Іванович (? – 1726 – 1735[1851] – 1737), Довгопол Іван (1733, нак.), Звенташ Василь (1737 – ?), Довгопол Самійло (? – 1743 – 1746), Бужинський Григорій Яремович (1746.09. – 1767 – ?), Вовковняк Степан (? – 1769 – ?), Хоруженко Аврам.

ПИСАРІ: Марко Семенович (? – 1654 – ?), Леонтієв Іван (? – 1682 – ?), Нерода Стефан Григорович (? – 1682 – ?), Маркович Григорій (? – 1690.04. – ?, городовий[1852]), Піковець Іван (? – 1732 – ?), Орловський Йосип (? – 1733 – 1734 – ?), Федорович Прокіп (? – 1743 – ?), Бондаренко Дацько (? – 1743 – ?), Онисимів Лук'ян (1757.1.06. – 1782).

ОСАВУЛИ: Косенко Михайло (? – 1732 – ?), Косиновський Кирик (? – 1732 – ?), Заєць (Зайченко) Зінець (? – 1733 – 1734 – ?), Скоробагаченко Семен (? – 1737 – ?), Лобач Андрій (? – 1739 – 1746 – ?), Лобач Семен (? – 1751 – ?), Штепа Гнат (? – 1762 – 1765 – ?).

ХОРУНЖІ: Заєць (Зайченко) Зінець (? – 1718 – 1726 – ?), Крамаренко Григорій (? – 1732 – 1734 – ?), Чученко Семен (? – 1737 – ?), Плаксій Іван (? – 1739 – ?), Литвинов Йосип (? – 1743 – ?), Харченко Мойсей (? – 1746 – ?), Піщанський Іван (? – 1751 – 1765 – ?).

СТАРОСАНЖАРСЬКА СОТНЯ

(виділилася з Веприцької сотні)

СОТНИКИ: Мазан (? – 1658.03.[1853] – ?), Кованька Олексій (? – 1659.15.04. – 05.[1854] – ?), Тарасів Павло (? – 1669.26.06.[1855] – 1672 – ?), Джеджелій Іван (? – 1676 – ?), Маджара Самійло (? – 1682 – ?), Мазан Ничипір (1690. 05., нак.), Манджар Самійло (? – 1692 – ?), Дорошевич Степан (? – 1692.03 – ?), Іванович Іван (? – 1699 – ?), Карпенко Михайло (? – раніше 1713), Сагайдак Іван (? – 1713 – 1715), Терновський Іван Григорович (1715.14.03. – 1722.10. – раніше 1723.02.), Стафарій (Спафарі) Самійло (1722 нак.; повний: ? – 1723 – 1726 – ?), Павлович Василь (1723.10., нак.), Віблий Іван (1724, нак.), Довгаль Матвій (1724, нак.), Карпенко Михайло (1724[1856], 1725[1857], нак.), Олійник Гаврило (ран. 1727, нак. [1858]), Левенець Іван Іванович (1727.6.10. – 1732), Федоров Іван (1731 нак.), Заньковський Григорій (1732.17.05. – 1735[1859] – 1745), Хоменко Тиміш (1734, нак.), Лялечний Ничипір (1737, нак.), Згурнос Іван (1745.26.08. – 1759.9.05.), Заньковський Іван Григорович (1759.05. – 1767.03. – ?).

ОТАМАНИ: Григорій Лаврінович (? – 1654 – ?), Радко (1669[1860]), Феско (? – 1676 – ?), Семененко Радко (? – 1682 – ?), Дорошевич Іван Степанович (? – 1690 – ?), Романиченко Стефан (? – 1716.02.[1861] – ?), Романиченко Семен (? – 1718 – 1721 – ?), Лопатенко Іван (? – 1724 – ?), Сачавець Денис (? – 1724 – 1725 – ?), Павленко Василь (? – 1730 – 1732 – ?), Сачавець Денис (? – 1733 –1735[1862] – 1737 – ?), Бублик Йосип (? – 1739 – ?), Лаврінович Матвій (? – 1743 – ?), Новицький Андрій (? – 1745.30.09.[1863] – 1751 – ?), Приказний Федір (1758 – ?), Віблий Антон (? – 1762 – ?), Литвиненко Тихін (? – 1767 – ?).

ПИСАРІ: Іванов Леонтій (? – 1654 – ?), Іванович Михайло (? – 1676 – ю?), Василієвич Семен (? – 1682 – ?), Панасевич Іван (? – 1732 – 1737 – ?), Кальниболоцький Петро (? – 1743 – 1745.30.09.[1864] – 1751 – ?), Сачавець Денис (? – 1762 – ?).

ОСАВУЛИ: Андрій Степанович (? – 1654 – ?), Бублієнко Андрій (? – 1733 – 1737 – ?), Бублієнко Йосип (? – 1743 – ?), Величко Йосип (? – 1746 – ?), Штепа Дорош (? – 1751 – ?), Пасенко Іван (? – 1762 – ?).

ХОРУНЖІ: Омелянов Михайло(?) (?-1654-?), Семирожченко Андрій (?-1682.07.-?), Поставний Петро (?-1718-?), Букша Остап (? – 1733 – 1734 – ?), Карпенко Ярема (? – 1737 – 1743 – ?), Карпенко Мойсей (? – 1746 – ?), Біленко Остап (? – 1754 – ?), Рабуха Лука (? – 1751 – ?), Репало Василь (? – 1762 – ?), Гречко Данило (? – 1767 – ?).

НОВОСАНЖАРСЬКА СОТНЯ

(? – 1658 – 1765, Новосанжарська рота Дніпровського пікінерного полку з 1765 р.).

СОТНИКИ: Чорномаз Іван (? – 1658.24.04.[1865] – ?), Дурицький Яків Андрійович (? – 1658.12.12.[1866] – 1659.15.04.[1867] – ?), Зарудний Григорій (? – 1658.10. [1868] – 10.06.1659[1869] – ?), Семененко Сергій (? – 1665 – ?), (? – 1670.07. – ?), Труш (Трош) Іван (? – 1672.05. – 1676 – ?), Мелещенко Яків (1680), Горячий Федір (? – 1680.05. – ?), Федянович Кіндрат (? – 1682.07. – 11. – ?), Іванович Григорій (1684.03.,[1870] нак.), Мазан Ничипір (1690.05., нак.), Семененко Матвій (? – 1693.05. – ?), Бутенко Степан (1694.09.[1871], нак.), Биченко Йосип (? – 1696.01. [1872] – ?), Плічник Максим (? – 1696 – ?), Якович Роман (? – 1702 – 1709), Мелещенко Яків (1709 – ран. 1710.9.07.), Буцький Матвій (? – 1710.24.10. – 1714.09. – ?), Кущ Яків (? – 1715.20.05.[1873] – ?), Жданович Павло Михайлович (1715 – 1725), Шпак Іван (1718, нак.[1874]), Кущ Іван (1718.1.08., нак. [1875]), Кириченко Іван (нак. [1876]), Жданович Василь Михайлович (1721, нак.), Луценко Андрій (1724, нак.), Бич Григорій Йосипович (1725/1726[1877], нак.; 1727.25.01. – 1729, повний), Левенець Дмитро Іванович (1729.5.01.[1878] – 1737[1879]), Кот Павло (1736, нак. [1880]), Руденко Кирило (1737, нак.), Дігтяр Яків (1738, нак.), Тимченко Григорій Опанасович (1739, нак.; повний: 1739–1748), Бредун Яків (1746.1.12., нак.[1881]), Сулима Петро Іванович (1748–1756), Ольховський Ілля

(1756–1757), Ситенський Федір Іванович (1757), Магденко Андрій Васильович (1757.9.05. – 1769.27.03.).

ОТАМАНИ: Андрієнко Хведір (? – 1654 – ?), Лисняченко Михайло (? – 1676 – ?), Лещенко Василь (? – 1682 – ?), Война Іван (1684.03.,[1882]), Іванович Григорій (? – 1693.09.[1883] – ?), Кириченко Іван (? – 1710.10.[1884] – ?), Кущ Яків (? – 1716.02.[1885] – 1717.07.[1886] – 1718[1887] – ?), Ковпак Марко (1718.1.08., нак.[1888]), Погорілий Яким (? – 1720), Бич Григорій Йосипович (1720 – 1725), Красник Андрій (1724), Погорілий Андрій (1725 – ?), Мелещенко Герасим Якович (? – 1727 – ?), Писаренко Федір (? – 1732[1889] – 1737), Бредун Яким (1736[1890]), Індутний Михайло (1737 – ?), Писаренко Федір (1738.15.10.[1891]), Кандела Іван (? – 1739 – ?), Індутний Михайло (? – 1741.28..10..[1892]– 1743.26.02.[1893]– 1745.13.12.[1894] – 1746.1.12.[1895] – 19.05.[1896] – 1747.4.09.[1897] – ?), Новохацький Василь (? – 1748.4.11.[1898] – 1749.12.06.[1899] – ?), Індутний Михайо (? – 1750.24.09.[1900] – 1751.8.02.[1901] – 1752.9.08.[1902] – ?), Ольховський Ілля (? – 1756), Індутний Конон (1756.17.04[1903]. – 1757.30.01.[1904]), Прогноєвський Федір (1757.17.04.[1905]), Лоєвський Стефан (1757 – ?), Іскра Кирило (? – 1758.28.08.[1906] – 1759.27.05.[1907] – ?), Іскра-Непра Кузьма (? – 1762 1765).

ПИСАРІ: Слабневич Гриско (? – 1654 – ?), Лук'янович Криско (? – 1676 – ?), Семенович Василь (? – 1682 – ?), Кущинський Іван Якович (1720–1732), Іван Васильович (1733 – 1734 – ?), Бурляєвський Іван (?– 1741.28..10..[1908]– 1743.26.02.[1909]– ?), Роменський Василь (? – 1745.13.12.[1910] – 1746.1.12.[1911] – 19.05.[1912] – 1747.4.09.[1913] –?), Данило Опанасович (? – 1748.4.11.[1914] – 1749.12.06.[1915] – 1751. 8.02.[1916]– 1752.9.08.[1917] – ?), Іршевський Олександр (? – 1756[1918] – 1758.28.08.[1919] – ?), Орановський Григорій (? – 1762 – 1765).

ОСАВУЛИ: Міщенко Іван (? – 1654 – ?), Дадакаленко Григорій (? – 1733 – 1734 – ?), Чорнишенко Яків (? – 1737 – ?), Рубан Андрій (? – 1739 – ?), Ющенко Андрій (? – 1743.26.02.[1920]– 1746 – ?), Карпенко Дем'ян (? – 1745.13.12.[1921] – 1746.19.05.[1922] – 1748[1923] – 1751 – ?), Кондра Федір (– 1759.27.05.[1924] – ?), Діденко Дмитро (? – 1762 – 1767 – ?).

ХОРУНЖІ: Зінець (ран.1718), Груздій Андрій (? – 1732 – ?), Лукашенко Андрій (? – 1733 – 1734 – ?), Сидоренко Кирило (? – 1737 – ?), Сидоренко Іван (? – 1739 – 1743.26.02.[1925]–?), Галушка Василь (? – 1746 – ?), Галушка Степан (? – 1748.4.11.[1926] – 1751 – ?), Зельченко Тиміш (? – 1762 – ?), Скляр Іван (? – 1767 – ?).

БІЛИЦЬКА СОТНЯ

(пізніше 1649 – 1653 – 1782)

СОТНИКИ: Іваневич Михайло (? – 1654 – ?), Василенко Конон (1664.08., нак.), Білоконь Андрій (? – 1672.05. – ?), Сірокваша Хвеско (? – 1676 – ?), Шепель Василь (? – 1682 – ?), Шепель Федір (? – 1684.10.[1927] – ?), Сакун Іван (? – 1688.01.[1928] – 1690.01.[1929]), Марченко Андрій (? – 1690.26.01.[1930] – ?), Знанченко Андрій (? – 1691 – ?), Шепель Федір[1931] (? – 1693.05. – 1695.06. – ?), Гавришенко Степан (? – 1704 – ?), Бутенко Корнило (1704.3.10., нак.[1932]), Юхименко Василь (? – 1709 – ?), Гавришенко Степан (? – 1710.11.[1339] – ?), Швидкий Федір (? – 1714 – ?), Юхименко Василь (? –1715.20.05.[1934] – 1716.2.12.[1935] – 1718[1936] – 1718.19.05.[1937] – ?), Слюсар Іван (1718[1938], нак.), Цесарський Яків (1718.1.10., нак.[1939]; повний: ? – 1723 – ?), Лазаренко Марко (1721, нак.), Юхименко Василь (? – 1724 – 1726.4.03.[1940] – ?), Олепіренко Федір (1724 нак.), Чемерисенко Данило (1724, нак.), Цесарський Матвій (? – 1729 – ?), Юхименко Павло (? – 1729.4.03. – 1730.26.05. – ?), Коробан Яків (1730, нак.[1941]), Юхименко Василь (? – 1732 – 1739), Дрига Яків (1734.05.[1942]), Лазаренко Марко (1735[1943], нак.), Юхимович Лесько (1737, 1738, нак[1944]), Кот Павло (1739.8.05. – 1751), Мелещенко (1739, нак.), Гавриленко Мусій (1740.27.05., нак.), Піщанський Семен (1739.01., 1744.04. – 05.[1945], нак.), Довгий Григорій (1744, нак.?), Тройницький Петро Павлович (1751.11.12.[1946] – 1762[1947] – 1764).

ОТАМАНИ: Петрашенко Тиміш (? – 1676 – ?), Сирокваш Хвесько (? – 1682 – ?), Кіндратович Іван (? – 1688.01.[1948] – ?), Марченко Андрій (? – 1690.26.01.[1949]), Комар Іван (1704.3.10., нак.[1950]), Бабенко Стефан (? – 1709.21.09.[1951] – ?), Даленко Карпо (? – 1710.11.[1952] – ?), Коробан Яків (? – 1716.02.[1953] – 1716.2.12.[1954] – ?), Цесарський Яків (? – 1718.[1955]19.05.[1956] – ?), Коробан Яків (? – 1718.1.10.[1957] – ?), Слюсар Іван (? – 1721 – ?), Масюк Стефан (? – 1724 – ?), Даценко Петро (? – 1725 – ?), Гординський Олексій (? – 1725 – ?), Одвенко Григорій (? – 1726.4.03.[1958] – ?), Гавришенко Мусій (? – 1729.4.03.[1959] – 1730.26.05.[1960] – ?), Лазоренко Марко (? – 1731.28.11.[1961] – 1735), Боровик Юхим (1735[1962] – 1744 – ?),

Дрида Яким (1738.28.07.[1963]), Білозорський Іван (? – 1739.21.12.[1964] – ?), Колос Іван (? – 1745.15.04.[1965] – 1746 – ?), Варава Яків (? – 1748), Варава Ілля (1748[1966] – 1751), Приступа Олексій (1752 – ?), Гординський Михайло (? – 1761[1967] – 1762.17.10.[1968] – ?).

ПИСАРІ: Василевич Іван (? – 1654 – ?), Яковович Максим (?-1682-?), Ільченко Григорій (? – 1716 – 1718[1969] – ?, городовий), Гришко Михайло (1724), Гайда Андрій (? – 1726[1970] – 1734.9.05.[1971] – ?), Олександр Кирилович (? – 1737 –1739, городовий), Колос Іван (1739 – 1744 – ?), Яковлів Стефан (? – 1745.15.04.[1972] – 1751 – ?), Дунаєвський Іван (? – 1748[1973] – ?), Глоба Василь (1759.04. – 1762[1974] – 1763 – ?).

ОСАВУЛИ: Боровик Іван (? – 1733 – 1734 – ?), Варава Ілля (? – 1739 – 1748), Конешко Дем'ян (1748[1975] – ?), Хряпа Григорій (? – 1751 – ?), Федір (? – 1762[1976] – ?).

ХОРУНЖІ: Білозорський Іван (? – 1718[1977] – ?), Конашенко Дем'ян (? – 1733 – 1737 – ?), Олійник Андрій (? – 1739 – 1751 – ?).

КОБЕЛЯЦЬКА СОТНЯ

(1648–1764, Кобеляцька рота Дніпровського пікінерного полку з 1765).

СОТНИКИ: Борковський Прокіп (? – 1649 – ?), Романович Дмитро(?) (? – 1654 – ?), Кулага (Кулга) Іван (? – 1667.02. – ?), Бражний Грицько (? – 1672 – 1675 – ?), Лашченко Іван (? – 1676 – ?), Чечуга Павло (1672.06., 1675, нак.), Сухин Іван (? – 1677.06. – ?), Шило Іван Васильович (? – 1679.11. – ?), Петреченко Лука (? – 1682 – ?), Хилецький Андрій Дахнович (? – 1682.11.02. – 1682.11.10.[1789] – 1684.02. – 1685[1979] – ?), Захарченко Федір (? – 1690.02. – ?), Хилецький Андрій Дахнович (? – 1691.12. – 1696.15.01.[1980] – 1696.02.[1981] – ?), Коваленко Радко (1695.23.10.[1982], нак.), Надтока Михайло Опанасович, Ярош Іванович (? – 1709.04. – ?), Олексій (? – 1711.08[1983] – ?), Хилецький Опанас Андрійович (? – 1712.01. – ?), Тарануха Сава Михайлович (? – 1712.10. – 1730 – ?), Голениченко Данило (1724, нак.), Надтока Михайло Опанасович (1724, нак.), Козельський Павло Степанович (1718.04., нак., 1721.02., нак., 1733.13.06. – 1733.07. – ?, нак., 1738.9.09., нак.), Бродський Стефан (1721[1984], 1724.04. – 12., 1732[1985], нак.), Плакса Стефан (1731, нак.), Надтока Михайло Опанасович (1731, нак.), Матвіїв Ілля (1732–1736, нак.), Янович Максим (1734.13.05. – 1762.04.[1986]), Плакса Стефан (1737, нак.), Ганджа Василь (1741[1987], 1746, нак.), Лісовий Стефан (1743, нак.[1988]), Могилевський Федір (1762 – 1765 – ?).

ОТАМАНИ: Матвієвич Прокіп(?) (? – 1654 – ?), Ситниченко Харко (? – 1667.02. – ?), Карповченко Петро (? – 1672.03. – ?), Шостак Левко (? – 1672.06. – ?), Семенов Ілляш (?-1676-?), Захарченко Данило (? – 1677.06. – ?), Билим Павло (? – 1679.11. – ?), Лазченко Іван (? – 1682.05. – ?), Митченко Василь (? – 1685[1989] – 1686.02. – ?), Ганжа Василь Кирикович (? – 1690.02. – 1694.02. – ?), Захаряшенко Петро (? – 1695.10.[1990] – ?), Ганжа Василь Кирикович (? – 1696.02.[1991] – ?), Митко Іван (? – 1711.08.[1992] – ?), Петличний Лаврін (? – 1714.03. – ?), Рубан Василь (? – 1716.02.[1993] – ?), Гук Іван Герасимович (? – 1717 – 1718), Рубан Василь (1718 – ?), Гук Іван Герасимович (? – 1720.02. – 1721 – ?), Шуменко Андрій (1721[1994]), Соколка Герасим (? – 1722.07.[1995] – ?), Рубан Василь (? – 1722.10. – ?), Шуменко Андрій (? – 1724.01. – 1725 – ?), Колодяжний Остап Васильович (? – 1727 – 1731), Середа Омелян Іванович (1731 – 1733.11.03.[1996] – ?), Мошенець Данило (1731, нак.), Іванський Іван (1733.13.07. – 1736.29.03. – ?), Радченко Мартин (? – 1739.04.[1997] – 1741[1998] – ?), Лотиш Герасим (? – 1743[1999] – ?), Кизима Денис (? – 1746 – 1756), Криса Федір (1756), Гординський Михайло (1756–1763), Криса Федір (1763 – ?).

ПИСАРІ: Іванович Семен (? – 1654 – ?), Андрійович Костянтин (? – 1672 – ?), Андрійович Кирило (? – 1682 – ?), Ганжа Осип, Середа Омелян Іванович (? – 1718), Кирилович Олександр (? – 1721[2000]– 1724.12. – ?), Середа Василь Омелянович (? – 1732 – 1734 – ?), Жаданенко Микола (1743, за писаря[2001]), Зеленський Осип (? – 1746 – 1759 – ?), Ганжа Йосип (? – 1760[2002] – 1764 – ?).

ОСАВУЛИ: Целуйко Григорій (1731, нак.), Миркало Григорій (? – 1733 – 1734 – ?), Староста (? – 1737 – ?), Койнаш Нечипір (? – 1751 – ?), Козанко Я. (? – 1761[2003] – ?), Козанко Павло (? – 1760[2004] – 1762 – ?).

ХОРУНЖІ: Хилецький Опанас Андрійович (? – 1718 – ?), Ормянко Петро (? – 1718 – ?), Плакса Стецько (? – 1724 – ?), Мошенець Данило (? – 1732 – 1734 – ?), Дерев'янко Петро (? – 1737 – ?), Федоренко Степан (? – 1751 – ?), Вовченко Яків (? – 1752 – ?), Боговиченко Тиміш (? – 1760[2005] – 1762 – ?).

СОКІЛЬСЬКА СОТНЯ

(? – 1764)

СОТНИКИ: Карпо Лукич (Сокологорський) (? – 1672 – 1676 – ?), Олексієнко Павло[2006] (? – 1682 – 1683.09. – ?), Григорович Штепа (? – 1690.08.[2007] – 1691 – ?), Гординський Федір Тимішович (Тимченко) (? – 1715.20.05.[2008] – 1729), Аданський Кирило (1724, нак.), Федорович Федір (1725, нак.; 1729–1732), Волковецький Матвій (1732.20.03. – 1734) Федорович Федір (1734), Волковецький Матвій (1735 – 1745.25.06.), Іванович Семен (1735[2009], нак.), Воблий Іван (1739, нак.), Червецький Яків Леонтійович (1746.17.02. – 1767 – ?).

ОТАМАНИ: Куницький Іван (? – 1676.02. – 05. – ?), Карашин Федір (? – 1682.05. – ?), Котляр Василь[2010] (? – 1683.09. – ?), Ральняк Ярема (? – 1690.05. – 08.[2011] – ?), Кульбаченко Йосип (? – 1716.02.[2012] – ?), Лісний Софрон (? – 1718 – ?), Кульбака Юсько (? – 1721 – 1725 – ?), Заворотник Іван (1724), Штепа Лука (? – 1732 – ?), Лісний Софрон (? – 1735[2013] – ?), Сирота Іван (? – 1743 – ?), Нарожний Юрій (? – 1746 – ?).

ПИСАРІ: Васильович Михайло (? – 1676 – ?), Іванович Семен (? – 1718 – ?), Зарудний Мойсей (? – 1722.10. – ?), Іванович Семен (? – 1724 – 1731 – 1737 – ?), Червецький Яків Леонтійович (? – 1743 – 1746).

ОСАВУЛИ: Марченко Микита (? – 1734 – ?), Званченко Кузьма (? – 1737 – ?), Нестеренко Осип (? – 1743 – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Семен Іванович (? – 1718 – ?), Благадир Роман (? – 1732 – 1734 – ?), Невряжний Павло (? – 1737 – ?), Стешенко Лука (? – 1767 – ?).

КИШЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Волошин Петро (? – 1663 – ?), Михайло (? – 1672 – ?), Хвесько (? – 1676 – ?), Ніщенко Лесько (? – 1677.30.12. – ?), Шалений Луцик (? – 1678 – ?), Харсек Василь (? – 1692 – ?), Москаль-Раєцький Степан (? – 1693 – ?), Харсек Василь (? – 1693.05. – 1694.4.07.[2014] – ?), Бирлинський Герасим (Раско) (? – 1708.03. – ?), Потоцький Григорій Лаврінович (1713–1747; у 1713 командував ще й Орлянською сотнею), Зарудний Кирило (1722, нак.), Марченко Григорій (1724, нак.), Капканець Григорій (1735.12.[2015], нак.), Шаня Іван (1737, нак.), Потоцький Тиміш Григорович (1747.15.03 – 1759), Потоцький Василь Григорович (1759 – ?).

ОТАМАНИ: Андрій (? – 1676 – ?), Довгорукий Прокіп (? – 1694.4.07.[2016] – ?), Кириченко Карпо (? – 1708 – ?), Компанець Андрій (? – 1716.02.[2017] – ?), Бирлинський Герасим (ран. 1717.07.[2018]), Лук'янович Михайло (? – 1721 – ?), Нарожненко Олексій (? – 1724 – ?), Ворониський Іван (? – 1724), Зарудний Кирило (1723–1725), Левченко Максим (1725–1726), Ляцько Кирило (1726 – ?), Курис Онуфрій, Момот Федір (? – 1732 – 1733 – ?), Пузина Кіндрат (? – 1735[2019] – ?), Ничипір Григорович (? – 1737 – ?), Кириченко Мусій (? – 1743 – 1746 – ?), Дудка Ничипір (? – 1751 – ?), Петренко Григорій (? – 1758 – 1764 – ?), Рябов Михайло (? – 1767 – ?).

ПИСАРІ: Семенов Іван (? – 1676 – ?), Капканець Григорій (? – 1723 – 1737 – ?), Синьогуб Іван (? – 1733 – 1734 – ?), Йосипів Микита (? – 1742[2020] – ?), Михайлів Федір (? – 1743 – ?), Іваниченко Матвій (? – 1751 – ?), Усенко Іван (? – 1762 – ?), Грече́нненко Федір (? – 1767 – ?).

ОСАВУЛИ: Кизенко Сидір (? – 1733 – 1734 – ?), Момот Лука (? – 1737 – ?), Кириченко Мусій (? – 1739 – ?), Деменець Сава (? – 1743 – ?), Криловський Григороій (? – 1751 – ?), Кириченко Григорій (? – 1762 – ?).

ХОРУНЖІ: Тараненко Лука (? – 1733 – 1739 – ?), Зенченко Максим (? – 1743 – ?), Арченко Йосип (? – 1746 – ?), Дагула Яким (? – 1751 – ?), Мащенко Мартин (? – 1762 – ?).

ПЕРЕВОЛОЧАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гегела Василь Олексійович (? – 1663.06. – ?), Кабардянський Яцько (1672), Мартин (1672), Гегела-Олексієнко Андрій Васильович (1672 – ?), Білий Степан (? – 1675 – ?), Гегела-Олексієнко Андрій Васильович (1676 – ?), Мойсейович Федір (? – 1677.10 – ?), Гегела-Олексієнко Андрій Васильович (? – 1677.30.12. – ?), Полуян Мартин (? – 1684 – ?), Щербина Семен (? – 1691 – ?), Безкровний Семен (1691.1.07., нак[2021]), Ковальчук Іван (? – 1693.6.03.[2022] – 1696.11.[2023] – 1699 – ?), Попенко Фесько (1693.05., нак.), Безкровний Семен (? – 1709.01. – ?), Дмитро (? – 1709 – 1714 – ?), Івченко Іван (? – 1712 – ?), Якович

Йосип (? – 1715.20.05.[2024] – 1718[2025] – ?), Вакуленко Павло (1719.5.09. – 1735.12.[2026] – ?), Скойленко Павло (1721, нак.), Яресківський Григорій (1722, нак.), Філоненко Федір (1724, нак.), Вовк Осип (1737.25.12 – 1756.15.01[2027] – 1757), Гегела Михайло (1757[2028] – 1762), Могилевський Федір (1762.8.05.), Гегела Ілля (1762 – 1764.7.10.[2029]), Сахновський Іван Григорович (1772.2.03. – 1782).

ОТАМАНИ: Прокопенко Кузьма (1670[2030]), Калуга Марко (? – 1676 – ?), Василєв Гаврило (? – 1682 – ?), Попенко Яків (? – 1684 – ?), Селезча Василь (? – 1691.1.07. [2031] – ?), Марченко Василь (? – 1712 – ?), Коваленко Іван (? – 1716.02.[2032] – ?), Яресківський Іван (? – 1718[2033] – ?), Сопельник Опанас (? – 1721 – ?), Лисенко Яків Мартинович (? – 1723 – 1725 – ?), Лавриненко Левко (? – 1732[2034] – 1733 – ?), Марченко Михайло (? – 1735[2035] – ?), Грищенко Григорій (? – 1736 – ?), Плахотній Олексій (? – 1737 – ?), Григорій (? – 1739 – ?), Чемерис Дмитро (? – 1743 – ?), Плахотній Андрій (? – 1746 – ?), Лазар Андрійович (? – 1751 – ?), Чорнопольський Федір (1757 – 1762 – ?).

ПИСАРІ: Висоцький Стефан (? – 1718[2036] – ?), Іванович Леонтій (? – 1731 – 1732[2037] – 1734 – ?), Лучко Данило (? – 1736 – ?), Лучко Денис (? – 1737 – ?), Денисів Влас (? – 1746 – ?), Осачецький Іван (? – 1751 – ?)

ОСАВУЛИ: Костянченко Зінець (? – 1733 – 1734 – ?), Кучугура Василь (? – 1737 – ?), Гегела Григорій (? – 1739 – ?), Жаданенко Василь (? – 1743 – 1746 – ?), Мусій Кирилович (? – 1751 – ?).

ХОРУНЖІ: Прийма Іван (? – 1676 – ?), Іван Іванович (? – 1733 – 1734 – ?), Чичкань Іван (? – 1737 – ?), Ковбаса Іван (? – 1739 – 1746 – ?), Коршеш Роман (? – 1762 – ?).

КЕЛЕБЕРДИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Яцько (1672), Пучинський Павло (? – 1675.11. – ?), Іванович Яків (1676-?), Коба Павло (? – 1676.05. – ?), Донець Яків (? – 1682), Дорошевич Степан (? – 1683.23.09[2038]. – 1684[2039] – ?), Донець Яків (? – 1688.21.03.[2040] – ?), Забуга Федір (? – 1691 – ?), Подуст Яків (1698.29.06. [2041], нак.), Карпенко Ілля (? – 1699[2042] – 1700 – ?), Кованько Мирон Петрович (? – 1715.20.05.[2043] – 1716[2044]), Тройницький Павло (1717.07. – 1721), Чорнолишенко Іван Васильович (1718 нак.), Сухомлин Матвій (1722, нак.), Чорнолишенко (Лещенко, Лишенко, Лихо) Іван Васильович (? – 1722 – 1729), Салат Степан (1724, нак.), Набок Іван (1725, нак.), Тройницький Павло (1729 – 1735 – ?), Іван (? – 1739 – ?), Козельський Микита Павлович (1740 – 1761), Удовицький Йосип (1742, нак.), Могилянський Федір (1762.02.[2045] – 1762.05.), Флоринський Іван (1762 – 1765[2046] – ?).

ОТАМАН: Черняченко Яцко (? – 1676 – ?), Чорний Семен (? – 1682 – ?), Набок Василь (? – 1683[2047] – ?), Кормилець Василь (? – 1688.21.03. [2048] – ?), Русановський Мартин (? – 1691 – ?), Дорошевич Лука (? – 1698.29.06.[2049] – ?), Фідровський Іван, Набок Василь (? – 1714 – ?), Сачавець Денис (? – 1716.02.[2050] – 1718 – 1721 – ?), Антоненко Трохим (? – 1724 – ?), Яценко (Єльченко) Прокіп (? – 1725 – ?), Котелевський Конон (? – 1727 – ?), Робота Федір (? – 1732 [2051] – 1733 – ?), Сезченко Іван (? – 1737 – 1743 – ?), Цисенко Григорій (? – 1746 – ?), Сезченко Іван (? – 1749 – 1751 – ?), Бугай Іван (? – 1752 – ?), Винников Дмитро (? – 1767 – ?).

ПИСАРІ: Ігнатенко Кіндрат (ран. 1715[2052], ? – 1725 – ?), Могилевський Дмитро (? – 1732[2053] – 1734 – ?), Винник Дмитро (? – 1743 – 1762 – ?).

ОСАВУЛИ: Барлет Іван (? – 1733 – 1734 – ?), Мишка Іван (? – 1737 – ?), Свистун Іван (? – 1743 – 1751 – ?), Горбань Петро (? – 1752 – ?), Удовицький Харитон (? – 1762 – ?).

ХОРУНЖІ: Данило (? – 1676 – ?), Розсохань Василь (? – 1732[2054] – 1737 – ?), Удовицький Юсько (? – 1743 – 1746 – ?), Писаренко Степан (? – 1751 – ?), Рваченко Петро (? – 1762 – ?).

НЕХВОРОЩАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сухомлин Федір (? – 1685 – ?), Сакун Іван (? – 1688.01. – 1690.01. – ?), Бузовський Іван (? – 1690.12.05.[2055] – ?), Іванович Федір (1689, нак. [2056]), Сухомлин Федір[2057] (? – 1700), Ганджа Василь (1700 – ?), Стецько (? – 1708 – 1714 – ?), Маслак Андрій (1715.20.05., нак.)[2058], Самойлович Трохим (? – 1716 – 1718 – ?), Савич Гордій Семенович (? – 1719 – 1735[2059] – 1736), Данилович Григорій (1719, нак.), Демиденко Степан (1722, нак.), Винниченко Ничипір (1724, нак.), Палецький Іван (1727, нак.), Слоновський Каленик Прокопович (1736–1737, нак.; 1737.9.12. – 1752), Сулима (1752 – ?), Синьогуб Леонтій (? – 1765).

ОТАМАНИ: Кондратович Іван (? – 1688 – ?), Марченко Андрій (? – 1690.01. – ?), Самарський Кирик (? – 1718 – ?), Михайленко Лукаш (? – 1719 – ?), Перетятько Захар (? – 1721 – ?, нак.), Демиденко Степан (1722, нак.; повний: 1722 – 1724 – ?), Іванович Іван (? – 1725 – ?), Борецький Стефан (? – 1730 – 1735[2060] – ?), Бутенко Іван (? – 1743 – 1746 – ?), Погорілий (? – 1751 – ?), Миргородський Андрій (? – 1757 – ?).

ПИСАРІ: Тихонович Іван (? – 1719 – ?), Слоновський Каленик Прокопович (? – 1732[2061] – 1737), Бузинарський Зіновій Григорович (? – 1743 – 1746 – ?), Сачавець Йосип (? – 1751 – ?).

ОСАВУЛИ: Самарин Іван (? – 1732[2062] – ?), Литвин Іван (? – 1732[2063] – ?), Вовчик Остап (? – 1734 – ?), Підріз Михайло (? – 1739 – 1746 – ?), Підріз Тиміш (? – 1751 – ?).

ХОРУНЖІ: Кузюра Семен Іванович (? – 1732[2064] – 1739 – ?), Ломоніс Пилип (? – 1743 – 1746 – ?), Кущ Мартин (? – 1751 – ?).

МАЯЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Іванович Федір (? – 1682 – ?), Келеберда Іван (? – 1689.12.[2065] – ?), Вублич Федір (? – 1690.5.05.[2066] – ?), Лонина Василь, Прийма Влас (? – 1715.20.05.[2067] – 1722 – ?), Репський Павло ((1715.20.05.[2068], 1722, нак.), Савич Гордій Семенович (1723, нак), Прийма Андрій (1725 – 1734), Прокопенко Григорій (1726[2069]), Корсун Семен (1735[2070], нак.), Лисняк Василь (? – 1739), Логконос Влас (1737, нак.), Штепа Гаврило (1739.2.04. – 1745), Штепа Василь Гаврилович (1745.4.03. – 1750 – ?), Марченко Василь Йосипович (1760.06. – 1768.12. – ?).

ОТАМАНИ: Ященко Павло (? – 1681.06. – ?), Кущ Федір (? – 1682.05. – ?), Лучанченко Іван (? – 1689.12.[2071]– 1690.5.05.[2072] – ?), Юлаш Курило (? – 1691 – ?), Стефанович Семен (? – 1716.02.[2073] – ?), Чвертка Семен (? – 1718 – ?), Чета Лесько (? – 1721 – ?), Прокопенко Радко (? – 1722 – 1723 – ?), Рибальненко Іван (? – 1724 – ?), Репецький Григорій (? – 1724 – ?), Каземпер Федір (? – 1725 – ?), Корсун Семен (? – 1732[2074] – 1735 – ?), Федорів Стефан (? – 1737 – ?), Солошич Павло (? – 1746 – 1751 – ?).

ПИСАРІ: Маркович Максим (? – 1682 – ?), Стефанович Гаврило (? – 1718 – ?), Солошич (Солошенко) Павло (? – 1732[2075] – 1734 – ?), Прокопович Каленик (? – 1737 – ?), Залюбовський Микита (? – 1746 – 1751 – ?).

ОСАВУЛИ: Каптяка Данило (? – 1723 – ?), Клибака Данило (? – 1732[2076] – ?), Похиленко Іван (? – 1733 – 1734 – ?), Онищенко Григорій (? – 1737 – ?), Онис Іван (? – 1746 – ?), Гавриленко Григорій (? – 1751 – ?).

ХОРУНЖІ: Жилищенко Микита (? – 1733 – 1734 – ?), Маляр Іван (? – 1737 – ?), Горб Яким (? – 1746 – 1751 – ?).

КИТАЙГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Білан Андрій (? – 1682 – ?), Ревенко Семен (? – 1690.10.05.[2077] – ?), Семенів Ярофій (1698, нак.), Іваненко Григорій (? – 1715.20.05.[2078] – ?), Васильович (Базилевич) Стефан (? – 1718 – 1723), Маренич Антон (1722, нак.), Головченко Яків Григорович (1723, нак; повний: 1723 – 1725 – ?), Сквирський Ничипір Мартинович (1724, нак.), Семенів Ярофей (1727, нак.; 1729.27.09. – 1747), Волнянський Юхим Юхимович (1737, нак.), Семенів Павло Ярофійович (1747.6.07. – 1764), Вишневецький Тиміш (1764[2079] – ?).

ОТАМАНИ: Єременко Василь (? – 1681.05. – ?), Семененко Григорій (? – 1682.05. – ?), Яковенко Олексій (1682.06 – ?), Дурник Григорій (? –1716.02.[2080] – ?), Маринич Антін (? – 1718 – ?), Немировський Парфен (? – 1721 – ?), Немировець Григорій (? – 1722 – ?), Годиленко Іван (? – 1724 – ?), Мовчан Яків (? – 1724 – ?), Онуфренко Василь (? – 1725 – ?), Продан Федір (? – 1731 – 1732), Прокопенко (Мельниченко) Кирило (1732 – 1733), Височин Василь (1733 – 1735), Самокиш Петро (1735 – 1737.16.01.), Продан Федір (1737 – ?), Василь Андрійович (? – 1743 – 1751 – ?), Войчинський Іван, Вишневецький Тиміш (? – 1762 – 1764).

ПИСАРІ: Михайлович Омелян (? – 1718 – ?), Юхимович Іван (? – 1724 – ?), Волинський Гаврило (? – 1732 – 1734 – ?), Стефанів Дмитро (? – 1737 – ?), Буршадський (Бершадський ?) Павло (? – 1743 – 1751 – ?), Семен Матвійович (? – 1762 – ?).

ОСАВУЛИ: Осавулець Григорій (? – 1733 – 1734 – ?), Федоренко (? – 1737 – ?), Барабаш Тихін (? – 1743 – 1746 – ?), Крутенко Ілько (? – 1751 – ?), Зінченко Григорій (? – 1762 – ?), Рогатенко Іван (? – 1767 – ?).

ХОРУНЖІ: Пліска Семен (? – 1682 – ?), Андрійченко Василь (? – 1732 – 1737 – ?), Ляленко Лукаш (? – 1743 – 1746 – ?), Ляленко Максим (? – 1751 – ?), Дементійович Василь (? – 1762 – ?), Паранченко Кіндрат (? – 1767 – ?).

ОРІЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Підстрішний Леско (? – 1678 – 1682 – ?), Вербицький Петро (? – 1694 – ?), Войцехович Данило (? – 1698 – ?), Голтвянський Федір (1706, нак.), Потоцький Григорій (1713 нак.; сотник Кишенський), Медзяновський Петро (? – 1715.20.05.[2081] – 1718 – ?), Псел-Дяченко Йосип Якович (? – 1719 – ?), Смоляга Мартин (1722, нак.), Псел-Дяченко Йосип Якович (1720 – 1740), Самарський Григорій (1724, нак.), Матухна Йосип (1737, нак.), Самохвал Олексій (1739, нак.), Псел-Дяченко Григорій (1740–1747), Тель Григорій (1747[2082] – 1749), Лаврентієв Данило Лаврінович (1749.15.12.[2083] – 1757), Осовицький Іван (1758–1764).

ОТАМАНИ: Яременко Василь (? – 1682 – ?), Шатравка Григорій (? – 1694 – ?), Канівець Мисько (? – 1706 – ?), Канівець Гнат[2084], Житинський Остап (? – 1712.8.09. – 1721 – ?), Житинський Прокіп (? – 1722 – ?), Педяченко Федір (1724), Сіроштан Федір (? – 1724 – ?), Іван Матвійович (? – 1725 – ?), Давибаран Григорій (? – 1732 – 1737), Самофал Олексій (1737 – ?), Перебийніс Павло (? – 1739 – 1743 – ?), Сулима Матвій (1757 – 1759 – ?), Байрак Федір (? – 1762 – ?).

ПИСАРІ: Федорович Тихін (? – 1693 – 1698 – ран.1721), Прокопенко Стефан (? – 1721 – ?), Стефанович Тиміш (? – 1732 – ?), Житинський Гнат (? – 1733 – 1734 – ?), Сава Миколайович (? – 1739 – 1743 – ?), Маків Іван (? – 1746 – ?).

ОСАВУЛИ: Холява Роман (? – 1732 – ?), Литвин Ілько (? – 1733 – 1734 – ?), Іванченко Лука (? – 1737 – ?), Пекуша Григорій (? – 1743 – 1746 – ?), Бут Тихін (? – 1762 – ?).

ХОРУНЖІ: Тарануха Сава Михайлович (?-1694-?), Смоляга Данило (? – 1733 – 1734 – ?), Гаврило Пархомович (? – 1737 – ?), Педченко Іван (? – 1743 – ?), Педченко Данило (? – 1746 – ?), Іващенко Данило (? – 1762 – ?).

СТАРОСАМАРСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Нетребенко Д. (1743), Могилевський Дмитро (? – 1744), Зуй Максим (1744.31.07 – 1751.04.), Березан Іван Іванович (1752.3.03. – 1759[2085] – ?).

ОТАМАНИ: Мегай Яків (? – 1746 – ?), Байрак Федір (1752 – 1762).

ПИСАРІ: Андрій Дем'янович (? – 1746 – ?).

ОСАВУЛИ: Петлюшенко Харко (? – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Барин Іван (? – 1746 – ?).

ЦАРИЧАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Саленко Гаврило (? – 1682.05. – 1686[2086] – 1690.10.05.[2087] – 1692.2.12.), Демянченко Петро (1689.05., нак.[2088]), Щербиненко Федір (раніше 1694[2089]), Кунашенко Тиміш (1694.12., нак.[2090]), Шибайленко Василь (? – 1695.03. – ?), Щербиненко Федір (? – 1696.3.11.[2091] – ?), Шибайленко Василь (? – 1697.04. – ?), Луценко Григорій (? – 1716.12.[2092] – ?), Жданович Данило (1712 – 1721), Бабанський Федір (1722 – 1727), Васильківський Федір (1723, нак.), Лукянович Григорій (1724 нак.), Лужковський Григорій (1724, нак.), Пісоцький Степан (1724, нак.), Балясний Василь (? – 1729 – 1737 – ?), Бабанський Йосип (1737, нак.; ? – 1739 – 1743 – ?), Кущинський Іван (1748 – 1757 – ?), Руновський Олексій Андрійович (1762[2093] – 1765), Балясний Максим (1773.2.04. – 1782).

ОТАМАНИ: Кочерга Федір (? – 1682 – 1685.05. – ?), Онупченко (?– 1686[2094] – ?), Бабанський Остап (? – 1694.12.[2095] – 1696.3.11.[2096] – ?), Купченко Матвій (? – 1689.05.[2097] – ?), Яковович Корній (? – 1716.02.[2098]– ?), Оленич Федір (? – 1716.4.12.[2099] – ?), Яковович Корній (? – 1718[2100] – ?), Бабанський Федір (? – 1721 – ?), Мацько Михайло (? – 1722 – ?), Василенко Йосип (? – 1724 – ?), Бабанський Лука (? – 1723 – 1725 – ?), Богун Іван (? – 1732 – 1739 – ?), Кохна Василь (? – 1743 – ?), Яресько Ничипір (? – 1751 – ?), Тимковський Іван Пантелеймонович (1759.12. – 1764).

ПИСАРІ: Іванович Йосип (? – 1718[2101] – ?), Отченашко Семен (? – 1724 – ?), Корнієнко Іван (? – 1732 – 1734 – ?), Остап Васильович (? – 1743 – ?), Жадан Микола (? – 1751 – 1757 – ?).

ОСАВУЛИ: Рудченко Дем'ян (? – 1732 – ?), Йосипенко Григорій (? – 1733 – 1734 – ?), Васильківський Яків (? – 1737 – ?), Батура Іван (? – 1739 – ?), Самойлович Хома (? – 1743 – ?), Гавриць Данило (? – 1751 – ?), Самарський Прокіп (? – 1756[2102] – ?), Дротик Григорій (? – 1767 – ?).

ХОРУНЖІ: Яковиненко Максим (? – 1718[2103] – 1724 – ?), Климиченко Степан (? – 1732 – 1737 – ?), Миценко Мисько (? – 1739 – ?), Пелешенко Федір (? – 1743 – ?), Штапей Михайло (? – 1751 – ?), Ляшенко Тимофій (? – 1767 – ?).

БАЛАКЛІЙСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Ісаєвич Терешко (? – 1649 – ?), Педяк (Педяченко) Іван (? – 1654.01. – 1658.02. – 04.[2104] – ?)

ОТАМАНИ: Ісаєнко Терешко (? – 1654.01. – ?).

ПИСАРІ: Томиленко Василь (? – 1654.01. – ?).

ДАШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Севостян (? – 1658.02. – 04. – ?).

НЕВСТАНОВЛЕНІ СОТНІ:

СОТНИКИ: Прокопенко Герасим (1665), Омелянович Михайло (1665), Урсул Іван (1665), Постриженко Григорій (1693.24.06.[2105]).

ГАДЯЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Хмеленко Ярема (1648.05.), Капуста Лаврін (1648.05. – 11. – ?), Бурляй Іван (1648 – 1649), Хмельницький Григорій (1648.05., нак.), Дяченко Іван, Апостол Павло Єфремович (? – 1659.08. – 1660.01. – ?), Дяченко Іван (? – 1660.12.[2106] – ?), Білаш Гаврило (Булавка) Осипович (1660.12.[2107], 1660.19.01.[2108], нак.; повний ? – 1661.7.03.[2109] – ?), Животовський Павло (1660.12., нак.[2110]), Шиман-Шиманський Василь (? – 1662.04. – 1666), Надточенко Степан (1664, нак.), Безпалий Микита (? – 1666.06. – ?), Остренко Семен (? – 1666.07. – 1668.06. – ?), Дуб'яга Іван (? – 1668.11. – ?), Тищенко Яків (? – 1670.11. – 1672.04. – ?), Остренко Семен (? – 1672.05. – 1672.18.06. – ?), Криницький Федір Михайлович (1672.06. – 1678.08. – ?), Михайло Васильович (? – 1678.11. – 1687), Донець Федір Іванович (1672.06., нак.), Борохович Михайло Андрійович (1687.06. – 1704.03.), Корицький Павло Якович (1688.03.[2111] – 10., нак. в Кодаку), Матвієнко Гаврило (1688.16.06.[2112], нак.), Вечірка Юхим (1690, нак), Корицький Роман Якович (1702, нак.), Трощинський Степан (1703 – 1708.11.), Велецький Василь Осипович (1705.12., нак), Чарниш Іван (? – 1709.06 – 1715), Моцарський Аврам (1711, нак), Милорадович Михайло Ілліч (1715.15.07.[2113] – 1726.14.09.), Велецький Василь Васильович (1723/1724[2114], нак), Граб'янка Григорій Іванович (1723, нак.), Штишевський Мартин Данилович (1725, 1726, 1727, нак.), Милорадович Гаврило Ілліч (1727.13.06. – 1729.06.), Грабянка Григорій Іванович (1730.30.05.[2115] – 1737), Велецький Василь (1731, нак.), Галецький Петро Семенович (1738.13.07. – 1754.28.06.), Розумовський Василь Іванович (1755–1762), Крижановський Антін Степанович (1762.29.01. – 1772), Тарновський Іван Данилович (1772.14.05. – 1777), Пламенець Родіон Степанович (1777.23.08. – 1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Борохович Михайло Андрійович (? – 1672 – ?), Вечірка Юхим (? – 1673 – 1676 – ?), Борохович М.А. (? – 1682 – 1683 – ?), Вечірка Юхим (? – 1686 – ?), Корицький Яків (? – 1687.07. – ?), Борохович Максим (? – 1695 – ?), Трощинський Степан (? – 1697.05. – 1704), Моцарський Аврам (? – 1711 – ?), Негребецький Стефан (? – 1713.10. – ?), Албанез Іван (1715 – ?), Борохович Максим Михайлович (? – 1720 – ?), Грабянка Григорій Іванович (1723–1730), Борзаківський Пилип Васильович (1730 – 1738.10. – ?), Биковський Василь (1741–1755), Родзянка Іван Степанович (1757.12.12.[2116] – 1764), Руновський (? – 1766 – ?), Ситенський Осип Олександрович (1764.21.08. – 1774[2117]), Манько Іван Якович (1774–1780), Станіславський Герасим Євстафійович (1780 – 1782[2118]).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Стрільник Григорій (? – 1721.01. – ?), Сердюк Федір (? – 1735[2119] – 1736[2120] – ?), Тищенко Семен (? – 1747 – 1751.8.11.[2121] – ?).

ХОРУНЖІ: Кузема Степан (поч.18 ст.), Поготовський Данило (? – 1724 – ?), Тищенко Семен (? – 1735[2122] – 1736[2123] – ?), Калин Василь (? – 1747 – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Іваненко Семен (? – 1659.12. – 1660.01.[2124] – ?), Денисенко Северин (1660, нак.), Приступка Михайло (? – 1672.30.06. – ?), Вечірка Юхим (? – 1672 – ?), Гречаний Степан Прокопович (? – 1675.2.12. – 1682 – ?), Федорович Павло (? – 1683 – ?), Вечірка Юхим (? – 1690 – 1693 – ?), Велецький Василь (? – 1697 – 1713), Кирилович Василь (1713 – 1717), Грабянка Григорій Іванович (1717 – 1723), Штишевський Мартин Данилович (1724.1.02. – 1738.31.05.), Биковський Василь (1738 – 1741), Родзянко Іван Степанович (1741 – 1758), Война Федір Петрович (1759 – 1764), Лесевич Данило (1768 – 1770.10. – ?), Сливицький Степан Іванович (1773.13.01. – 1780 – ?).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Дмитрович Семен (? – 1659.12. – ?), Ситенський Йосип Олександрович (1736.6.11. – 1738), Колодяжний Яків (1738 – 1746.06. – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Гречаний Степан (? – 1662 – 1663 – ?), Ситенський Іван (? – 1666 – ?), Трощинський (Труш) Федір[2125] (? – 1672), Мокрієвич Степан (1672 – ?), Саєвський Сидір[2126], Залеський Степан[2127] (? – 1675 – ?), Тихонович Федір[2128] (? – 1676 – ?), Гречаний Стефан (? – 1677 – ?), Луб'яновський Василь (? – 1685 – ?), Воронченко Яків Ілліч (? – 1706 – ?), Ситенський Олександр (1712 – 1729), Ситенський Іван Федорович (1729 – 1737 – ?), Ситенський Яків Олександрович (1739.29.09. – 1753.26.07.), Биковський Василь (1755 – 1756 – ?), Колодяжний Яків (1759 – 1762 – ?), Троцький Дмитро Прокопович, Сливицький Степан Іванович (1768.25.02. – 1773), Савич Микола Кузьмович (1773 – 1781).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Михайловський Семен (1754.16.05. – 1760.21.03.), Біленченко Іван (1760.03. – 1769), Приємський Осип Григорович (1769.31.12. – 1781.11.).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Безпалий Микита Дмитрович (? – 1666.10. – ?), Донець Іван Степанович (? – 1667.05. – ?), Донець Федір Іванович, Павло (1669[2129]), Мартинович Кирило (? – 1670 – 1672 – ?), Мітла Андрій Ісайович (? – 1672 – 1687.07.), Тихін Стефанович (? – 1673 – 1678), Кияшко Михайло (? – 1682 – 1687.07.), Моренко Прокіп Федорович (1687.07. – ?), Клименко Мойсей (? – 1690 – 1693 – ?), Воронченко Яків Ілліч (? – 1689 – ?), Катрич Андрій, Вечірка Федір Юхимович (? – 1696 – ?), Кирилович Василь (? – 1703 – 1711 – ?), Криса Герасим (? – 1708 – 1712 – ?), Граб'янка Григорій (1713 – 1717), Борохович Роман Михайлович (? – ран. 1723), Штишевський Мартин Данилович (? – 1712 – 1724.1.02.), Гречаний Яків Степанович (1723–1729), Милорадович Степан (1725, нак.), Бутович Іван Артамонович (1-й; 1729.27.09. – 1736.8.09.), Клименко Мойсей (2-й; 1729 – 1735), Ситенський Осип Олександрович (2-й; 1738 – 1764), Богаєвський Олексій (1736 – 1762.25.02.), Ковалевський Василь Іванович (1763.12.09. – 1764.21.08.), Ставицький Федір Данилович (2-й, 1764.21.08. – 1782[2130] – ?), Навроцький Михайло Іванович (1-й; 1764.21.08. – 1782[2131]), Янів Степан Іванович (3-й; 1773.8.06. – 1780 – ?).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Мітла Андрій Ісайович (? – 1672), Заєць Андрій (? – 1676 – ?), Мартинович Кирило (? – 1682 – ?), Воронченко Ілля Якович (? – 1687 – ?), Матвієнко Гаврило (раніше 1691), Вечірка Федір Юхимович (? – 1696 – ?), Погана-мати Кирило Мартинович (раніше 1710), Донченко Андрій (? – 1710 – ?), Грабянка Григорій Іванович (1710, прапорщик), Милорадович Ілля (? – 1716 – 1724 – ?), Цюпка Григорій Миколайович (? – 1717 – 1721 – ?, прапорщик), Піщанський Іван Семенович (? – 1722 – ?), Цуцмай Федір (1723, прапорщик), Борзевич (Борзовський) Опанас (1724.4.02. – ?), Величковський (1729 – 1730), Цюпка Григорій Миколайович (? – 1735), Донченко Іван (? – 1737 – ?), Кушевський Дмитро (? – 1739 – ?),

Ковалевський Василь Іванович (1741 – 1763), Клецунов Петро Іванович (1747 – 1753), Зеленський Іван (1756–1761), Кондискалов Андрій Антонович (1761.12.07. – 1770.23.04./1769.14.12.), Кушевський Дмитро (? – 1763 – ?), Янів Степан Іванович (2-й; 1764.10.04. – 1770; 1-й; 1770.11. – 177.2), Велецький Максим Іванович (1-й; 1771.25.10. – 1781.7.05.), Бутович Іван Михайлович (2-й; 1772.14.02. – 1782.23.03.).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ

Гарбар Кузьма (? – 1650.12. – ?), Рибальченко Гаврило (? – 1654 – ?), Білий Матвій (? – 1659 – ?), Поліно Дем'ян (? – 1660.06. – ?), Верещага Федір (? – 1660.12. – ?), Сенько Савич (? – 1661.5.10. [2132] – ?), Дорошенко Андрій (? – 1669.23.01.[2133] – ?), Вечірка Юхим (? – 1669 – ?), Пирятинський Іван (? – 1672.30.06. – ?), Тучай Гнат (? – 1675.2.12. – ?), Левенець Мартин Михайлович (? – 1676.02. – ?), Федеєнко Василь (? – 1682.05. – ?), Донець Федір Іванович (? – 1687.04. – 1691.03. – ?), Хомович Герасим (1690.10., нак.), Яковенко Андрій (? – 1692.02. – 1693.02. – ?), Оксаченко Ярема (? – 1693.07. – ?), Потребич Жадько (? – 1694.05.), Цуцмай Сидір Маркович (1694.05. – 1697.05. – ?), Беленченко Корній (? – 1698.1.04. – 1699[2134].02. – 1700.11. – ?), Десятинник Іван (? – 1707.05. – 1719.08.), Самарський Іван (1719.08. – ?), Скубко Іван (1720[2135], 1721.01., нак.), Іванович Трохим (? – 1725 – ?), Калин Григорій (? – 1736[2136] – ?), Консовський Дмитро (? – 1746 – 1751.11.02.[2137] – ?), Кошовий Дмитро (? – 1755[2138]), Біляк Леонтій Петрович (1755.5.12. – 1769.21.10.), Скодун Степан Тарасович (1768 – 1772 – ?).

ПОЛКОВІ СОТНІ

СОТНИКИ: Зеленово Матвій (1648 – 1649), Богодун Іван (1649 – ?), Бояринов (Угровецький) Матвій (? – 1650.12. – 1651.02. – 1654.01. – ?), Ковалевський Василь Ничипорович (? – 1658.02. – 04. – ?), Животовський Павло Трохимович (? – 1659.27.04.[2139] – ?), Гаврилович Павло (? – 1659.12. – 1660.01.[2140] – ?), Животовський Павло Трохимович (? – 1660), Верещага Федір (? – 1660.12. [2141]), Івановський Іван (? – 1661.5.10.[2142] – ?), Ізмайлов (? – 1664.01. – ?), Животовський Павло Трохимович (? – 1664.02. – ?), Остренко Семен (? – 1666 – ?), Безрученко Іван (? – 1668.11. – ?), Кончицький (Костючицький) Матвій (Мелентій) Павлович (? – 1673 – 1676 – ?), Підлесний Тишко (? – 1682 – 1683 – ?), Должецький Леонтій (? – 1687.04 – ?), Озерянський Іван (? – 1687.07. – 1691), Бруховецький Федір (1690, нак), Беленченко Корній (1691 – 1693.02. – 1693 – 1696 – ?), Кирилович Василь (? – 1698.1.04. – ?), Цуцмай Сидір (1699 – 1707), Красовський Дем'ян (1699[2143], нак.), Лисиневич Василь (1711, нак.), Пирятинський Іван (1–ї; 1715 – 1735), Пирятинський Петро Іванович (1–ї; 1735 – 1746.18.10.), Манко Іван Якович (1–ї; 1747.11.02.[2144] – 1773), Ковтун Яків (2-ї; ? – 1749.11.[2145] – ?), Пирятинський Петро Васильович (1773–1782).

СОТЕННІ ОТАМАНИ: Бредоревський Мартин (3-ї; 1767.25.09. – 1772 – ?), Удовиченко Кирило (2-ї; 1768.28.10. – 1780 – ?), Бухалов Яків (1-ї; 1771.12.03. – 1779).

ОСАВУЛИ: Тищенко Іосиф (1-ї; ? – 1735 – 1736[2146] – ?), Онацький Трохим (2-ї; ? – 1735 – 1736 – ?), Штанко Іван (? – 1746 – ?), Марченко Василь (? – 1764 – ?), Кириченко Єлисей (3-ї; 1761.11.01. – 1762.30.10.), Удовиченко Кирило (2-ї; 1767 – 1768), Кириченко Федір (2-ї; 1771 – 1772 – ?).

ПИСАРІ: Остапович Дорофій (1-ї; ? – 1735 – 1736[2147]), Кохановський Яків (2-ї; ? – 1735 – 1736 – ?), Кузьменко Василь Іванович (1-ї; 1742.04. – 1747 – ?), Метлинський Яків (2-ї; ? – 1743), Самарський Давид (2-ї; ? – 1746[2148] – ?), Онацький Прохір (2-ї; ? – 1749.11.[2149] – ?), Ковтун Яків (2-ї; ? – 1751.11.02.[2150] – ?), Бремецький Григорій (3-ї; 1767.10. – 1780 – ?), Тищевський Петро (1-ї; 1768.15.02. – 1772 – ?), Кириченко Єлисей (2-ї; 1762.30.10. – 1780 – ?).

ХОРУНЖІ: Кратенко Олешко (1694.05.), Калин Дмитро (? – 1720[2151] – ?), Цюпка Григорій (2-ї, ? – 1725 – ?), Хоруженко Іван Матвійович (? – 1726[2152] – ?), Калин Григорій (? – 1730 – ?), Маркович Леонтій (2-ї; ? – 1736 – ?), Логвин Данило (1-ї; ? – 1746.3.05.[2153] – ?), Линик Дмитро (? – 1746 – ?), Удовиченко Кирило (2-ї; 1756 – 1767), Леметко Семен (2-ї; 1767 – 1772 – ?), Тиміш (3-ї; 1769 – 1772 – ?), Бухалов Яків (1-ї; 1770–1771).

II (ПОДОЛЬСЬКА) ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Донець Іван Степанович (? – 1649 – ?), Санніков Василь (? – 1658.03.[2154] – ?), Степанович Матвій (? – 1659.12. – 1660.01.[2155] – ?), Донець Федір Іванович (? – 23 січня 1669[2156] – 1672), Донець Ясько

(? – 1672.30.06. – ?), Погана-мати Кирило Мартинович (? – 1692.02. – ?), Лобода Лук'ян (1693.07. – 1694.05.), Велецький Василь (1718 – 1737), Малиновський Йосип (1739[2157] – 1746.02.[2158] – 1751[2159] – ?), Ковтун Яків (? – 1749 – ?), Станіславський Герасим Євстафійович (1756.7.09. – 1779), Станіславський Микола Герасимович (1779.20.04. – 1782).

ОТАМАНИ: Кириченко Іван (? – 1742 – 1746 – ?).

ПИСАРІ: Кохановський Яків (? – 1735[2160] – 1736[2161] – ?), Крамаренко Давид (? – 1742 – 1747 – ?).

ОСАВУЛИ: Онацький Трохим (? – 1735[2162] – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Маркович Леонтій (? – 1736[2163] – 1746 – ?).

III ПОЛКОВА СОТНЯ

СОТНИКИ: Макаренко Павло (? – 1649 – ?), Рибальченко Павло Гаврилович (? – 1659.12. – ?), Сулима Федір (1725, нак.), Манко Іван (1747.9.02. – 1767.28.03.), Ситенський Федір Іванович (1767.28.03. – 1771), Велецький Михайло Володимирович (1771.14.08 – 1782).

СОТНИКИ: Остапович Дорофій (? – 1735[2164] – ?).

ОСАВУЛИ: Тищенко Йосип (? – 1735[2165] – ?).

ХОРУНЖІ: Лишнюк Дмитро (? – 1746[2166] – ?).

КОТЕЛЬВЕНСЬКА СОТНЯ

(? – 1653 – 1755 – ?)

СОТНИКИ: Триполів Гришко Матвійович (? – 1653.2.03.[2167] – ?), Мусієнко Грицько (? – 1654.01. – ?), Якименко (Остап чи Михайло) (? – 1658.8.10.[2168] – ?), Краснянський Яким (? – 1661.7.03.[2169] – ?), Прокопович Лев (1665), Гнилосиренко Ярема (? – 1672 – ?), Кирило (? – 1676.10. – ?), Кирилович Федір (? – 1677.02. – ?), Матюша, Іванович Михайло (? – 1677 – ?), Григорович Павло (? – 1679 – ?), Білецький Василь (? – 1682 – ?), Григорович Павло (? – 1683 – ?), Гніденко (Гнєдич) Онисим Якович (? – 1687 – 1690 – ?), Білецький Василь (? – 1700 – 1703.07.), Гнєдич О.Я. (1703.07. – ?), Гнєдич Роман Осипович (? – 1713 – 1734), 1-ї: Гнєдич Осип Романович (1733 – 1755), 2-ї: Зашаловський Юхим (? – 1745 – ?), Матюшинський Іван (? – 1755 – ?), Гнєдич Петро Осипович (? – 1755 – ?).

ОТАМАНИ Кислиця Василь (? – 1653.2.03.[2170] – ?), Василенко Фесько (? – 1658.10. – ?), Лайка Антон (1665), Кирієнко Федір (1676.10.), Лобко Антін (1677.10.), Трохименко Хома (1682.05.), Євсеєвич Федір (1683.12.), Москалець Степан (1690.03.), Білецький Василь Іванович (1710.01.), Федорович Григорій (1732.06.), Безпалий Лука (1741.08.), Онофрієнко Йосип (1755.03.)

ПИСАРІ: Мединський Федір (? – 1654 – ?), Осипов Петро (гродський, 1665), Калинович Василь (? – 1677.11. – ?)

ЛЮТЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мащенко Іван (? – 1649 – ?), Супрун (Морозенко ?) (? – 1654.31.01. – ?), Олефірович Сахно (? – 1659.12. – 1660.01.[2171] – ?), Устимович Іван (? – 1661.04.-06.[2172] – ?), Борохович Михайло Андрійович (? – 1670.07. – 1671.01. – ю?), Скаженоженський (Сканожеженко) Іван (? – 1672 – ?), Мисиченко (Мисщенко) Федір (? – 1687 – ?), Засядько Лука Якович (1719.26.01. – 1725), Величай Онисим (1723, нак.), Келембет Федір (? – 1728 – ?), Величай Онисим (? – 1729 – ?), Ластовина Остап (1730[2173], нак.), Засядько Лука Якович (? – 1735 – 1736[2174] – ?), Бутко Гаврило (1736[2175], нак.), Засядько Данило Лукич (? – 1747.4.06.), Шостак Ілля Опанасович (1748.10.03.[2176] – 1768), Порохневський Лев (1768.16.08. – 1773 – ?).

ОТАМАНИ: Бакуменко Іван (? – 1654.31.01. – ?), Борохович Михайло Андрійович (? – 1676.02. – ?), Бойко Гаврило (? – 1682.05. – ?), Величай Онисим (? – 1725 – ?), Ластовина Остап (? – 1729 – 1730.26.01.[2177] – ?), Бутко Гаврило (? – 1736[2178] – ?), Келембет Ілля (? – 1746 – ?), Ольховецький Іван (? – 1748.01.[2179] – 1749 – ?, за отамана, отаман: 1756 – 1772 – ?).

ПИСАРІ: Івашковський Олександр (? – 1654 – ?), Потапович Григорій (? – 1729 – 1735[2180] – 1736[2181] – ?), Данилевський Яків Васильович (1743.24.03 – 1762), Мильченко Хома (1762 – 1773), Тихонович (1773 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Билим Іван (? – 1735[2182] – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Кальницький-Паниця Михайло (? – 1735[2183] – 1746 – ?), Возниця Єфрем (1771.22.03. – 1772 – ?).

КУЗЕМСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Хурсенко Трохим (? – 1649 – ?), Стефан Гаврилович (? – 1654 – ?), Клименкуц Кіндрат (? – 1672 – ?), Бут Прокіп (? – 1678), Пащенко Тимко (? – 1687 – 1688.10. – ?), Гніденко Онисим Якович (1700[2184] – 1703), Юрковський Павло, Павловський (Павленко) Василь (1723[2185] – ?), Семенів Михайло (? – 1725 – 1739), Шеремет Василь (1730[2186], нак.), Ковтун, Павловський Михайло (1741[2187] – 1755.02.[2188]), Трипільський Іван Данилович (1755.16.06.[2189] – 1782).

ОТАМАНИ Герасимович Лесько (? – 1654 – ?), Степаненко Гаврило (? – 1676.02. – 1682.05. – ?), Журка (Журченко) Онисько Семенович (? – 1694.11. – 1700.07. – ?), Пядковський Максим (? – 1699.03. – ?), Степанович Опанас (? – 1705.08. – ?), Минтяненко Григорій Павлович (? – 1711.04. – ?), Минтян Тиміш (? – 1712.02. – ?), Опанасович Яків (? – 1718 – ?), Степанович Семен (? – 1723 – ?), Коробка Іван (? – 1725.03. – 1726.03. – ?), Бугуновський Данило (? – 1728.04. – ?), Степанович Семен (? – 1728.10. – 1735 – ?), Іванов Яків (? – 1736[2190] – ?), Павловський Михайло (? – 1738 – 1739), Чуб Влас, Оксак Данило (? – 1748.01.[2191] – ?), Редька Остап (? – 1748.11.[2192] – 1774), Лавриненко Григорій (1774.30.07. – 1782).

ПИСАРІ: Федорович Яків (? – 1654 – ?), Челикальський Яків (? – 1731 – ?), Оксак Данило (? – 1746 – 1747), Сухомлин Сидір (1748.03.[2193] – 1772), Сухомлин Андрій (1775), Лавриненко Матвій (1772.5.04. – 1782).

ОСАВУЛИ: Олещенко Михайло (? – 1654 – ?), Міщенко Онисим (? – 1736[2194] – ?), Ярошенко Микита (? – 1746 – ?), Міняйло Андрій (1767.20.09. – 1773), Лавриненко Григорій (1773.22.02. – 1774.30.07.).

ХОРУНЖІ: Зазюденко Марко (? – 1736[2195] – ?), Орпиненко Тиміш (? – 1746 – ?), Редька Остап (1746–1748), Калюжний Іван (1767–1775), Міняйло Данило (1776–1782).

ВЕПРИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Остапенко Захар (? – 1649 – ?), Жураковський Матвій (? – 1652.4.05.[2196] – ?), Йосипович Захар (? – 1654 – ?), Семенович Данило (? – 1658.12.03.[2197] – ?), Погребінський Пилип (? – 1658.24.04.[2198] – ?), Дмитрійович Данило (? – 1659.12.[2199] – ?), Тужин Омелян (? – 1662.01. – ?), Савченко Богдан (? – 1666.10. – ?), Сенчанський (? – 1668.11. – ?), Савченко Богдан (? – 1672.07. – ?), Михайлович Василь (? – 1676 – ?), Масюк Федір Юрійович (? – 1708 – 1711), Масюк Леонтій Федорович (1711 – 1729 – ?), Дубовик Іван (1730, нак.), Бездідько Матвій (1730, нак.; ? – 1734), Запорожець Гордій (? – 1736[2200]), Покотило Григорій (1736 – 1738.12.01. – ?), Масюк Прокіп Леонтійович (1736.14.12.[2201] – 1738, нак; 1738.28.11. – 1768), Покотило Григорій (1735, 1739, нак), Калатура Гаврило Степанович (1768.10.03. – 1782).

ОТАМАНИ: Скиба Івашко (? – 1649.04. – ?), Тиміш Андрійович (? – 1654 – ?), Шадура Тиміш (? – 1658.04. – 1659.03. – ?), Волошин Іван (? – 1662.01. – ?), Зеленський Семен (? – 1676.02. – ?), Ковтун Михайло Семенович (? – 1722 – ?), Семенів Сава (? – 1725 – 1730.26.01.[2202] – ?), Лисенко Сила (? – 1735 – ?), Губарь Яків (1736[2203]), Настенко Василь (1736[2204] – 1737 – ?), Проневич Михайло (? – 1746 – ?), Малечко Василь (? – 1749.17.12.[2205] – ?), Михайло (1771.22.02. – ?), Симон Василь Іванович (? – 1773 – ?), Оробець Тиміш (1780.12. – 1782).

ПИСАРІ: Олефірович Рафаїл (? – 1654 – ?), Орловський Яків (? – 1730[2206] – 1736[2207], городовий), Коленовський Іван (1736[2208] – 1746), Третяковський Степан Микитович (1757.20.03. – 1763.15.09.), Соколович Опанас Якович (1764), Михайло (1764.4.07. – 1771.22.02.), Оробець Тиміш (1769.14.09. – 1780.12.).

ОСАВУЛИ: Попенко Андрій (? – 1735), Полулях Олексій (1735[2209] – 1736[2210] – ?), Куницький Василь (? – 1746[2211] – 1749.17.12.[2212] – ?), Михайло (1763 – 1764).

ХОРУНЖІ: Грабар Яків (? – 1735[2213] – 1749.17.12.[2214] – ?).

РАШІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Жижко Фесько (? – 1649 – ?), Вербицький (Підсиленко) Севаст'ян Іванович (? – 1654.01. – ?), Зеленський Федір (? – 1658), Вербицький (Підсиленко) Севаст'ян Іванович (1658 – 1659.12.[2215] – ?), Вербицький (Підсиленко) Гришко Іванович (? – 1671.01. – ?), Вербицький Федько Севаст'янович (? –

1672 – ?), Проскурненко Грицько (? – 1678), Зеленський Петро Степанович (1700 – 1736[2216]), Зеленський Семен Петрович (1736.30.11.[2217] – 1760), (вакансія, 1751; править: Іван Григорович)[2218], Капля Сава Тимішович (? – 1758.02.[2219] – 1760), Зеленський Павло Семенович (1760.15.03. – 1783.20.09.).

ОТАМАНИ: Мартин Тимофійович (? – 1654 – ?), Пирятинський Василь (? – 1669 – ?), Проскуренко Грицько (? – 1676.02. – ?), Ковтун Василь (? – 1729 – 1730.26.01.[2220] – ?), Возниця Михайло (? – 1735 – ?), Бобощенко Максим (? – 1736.12.[2221] – ?), Ірвач Федір (? – 1746 – ?), Бакута Іван (? – 1748[2222] – ?), Кратенко Кіндрат (1742 – 1772 – ?), Зеленський (1782[2223]).

ПИСАРІ: Олексій Омелянович (? – 1654 – ?), Тимонович Іван (? – 1730 [2224] – ?, городовий), Мартинів Лука (? – 1735[2225] – 1736[2226] – ?), Зеленський Яким Пилипович (? – 1746 – 1748[2227] – ?), Македонець Гнат Якович (1753.28.07. – 1765.23.12.), Григорій (1770 – 1772 – ?).

ОСАВУЛИ: Степан Олексійович (? – 1654 – ?), Білик (? – 1735[2228] – ?), Слюсар Федір (? – 1736 – ?), Сазоненко Юсько (? – 1736 – ?), Плохан Герасим (? – 1746 – ?), Саранча (? – 1764[2229] – ?), Івашута Михайло (1771 – 1780 – ?), Зеленський Василь Пилипович (? – 1783).

ХОРУНЖІ: Биченко Кирило Григорович (? – 1735[2230] – 1736[2231] – ?), Возниця Сава (? – 1746 – ?), Давиденко (? – 1764[2232] – ?), Зеленський Григорій Пилипович (? – 1783).

КОВАЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Радько (? – 1649 – ?), Гриценко Степан (? – 1682 – ?), Якович Онисим (1-ї, ? – 1687.07. – ?), Ісаєнко Юхим (2-ї, ? – 1687 – ?), Перехрест Іван Захарович (? – 1705 – 1706 – ?), Перехрест Тарас, Кицеш (Волошин) Опанас Миколайович (1713–1716), Перехрест (Крамар) Дем'ян Іванович (1716 – ?), Лапицький Карпо (? – 1718 – ?), Перехрест Дем'ян Іванович (? – 1723 – 1738), Гоян Іван (1725, нак), Лесевич Данило Костянтинович (1-ї; 1738.11.11. – 1768.5.02.), Лесевич Олександр Данилович (1-ї; 1768.18.06. – 1782), Кир'яків Петро Іванович (2-ї; 1760.12.12. – 1781.10.08.), Кир'яків Іван Петрович (2-ї; 1781 – 1783).

ОТАМАНИ: Іваненко Петро (? – 1682.05. – ?), Сечка Остап (? – 1705.04. – ?), Драб Семен (? – 1716 – ?), Живило Мартин (? – 1720 – ?), Гавриленко Сазон (? – 1725 – 1730.26.01.[2233] – ?), Волик Остап (? – 1735[2234] – 1748 – ?), Фесенко (? – 1768), Дем'ян (1-ї; 1767.6.10. – 1772 – ?), Кирияков Василь (2-ї; 1763.16.09. – 1772 – ?), Перехрест Михайло (1775.10.01. – 1780 – ?)

ПИСАРІ: Власенко Петро (? – 1736[2235] – ?), Андрійович Йосип (? – 1746[2236] – 1747 – ?), Олешко Семен (1-ї; 1766.18.09. – 1780 – ?), Безюл Петро (2-ї; 1763.16.09. – 1772 – ?), Кулик Іван (1776 – 1780 – ?).

ОСАВУЛИ: Зінець (? – 1649 – ?), Нестулій Григорій (? – 1735[2237] – 1736[2238] – ?), Гришко Андроник (1-ї; 1767.22.03. – 1772 – ?), Яблуновський Василь (2-ї; 1770.24.02. – 1780 – ?), Масловець Андрій (? – 1780 – ?).

ХОРУНЖІ: Микита (? – 1649 – ?), Фесун Федір (? – 1735[2239]), Фесун Василь (1735[2240] – 1746[2241] – ?), Дем'ян (1-ї; 1757.22.03. – 1767.6.10.), Масловець Василь (1-ї; 1770.26.02. – 1772 – ?), Бартенко Василь (2-ї; 1767.21.09. – 1772 – ?).

БОРКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Теличенко Мишко (Мисан) (? – 1649 – ?), Савич Семен (? – 1659.12. – ?), Ісаєнко Андрій (? – 1672.05. – 1672.08. – ?).

ОТАМАНИ: Ємець Григорій (? – 1654 – ?), Мандик Мисько (? – 1676.02. – ?).

ПИСАРІ: Корнійович Василь (? – 1654 – ?).

ПОЛК ЗІНЬКІВСЬКИЙ

До його складу входили Котельна, Опішня, Куземин, Грунь, Черкаська, Зіньків, Лютенька, Веприк, Рашівка, Комишна, Ковалівка, Бурок.

ПОЛКОВНИКИ

Силка Іван, Вербовський Савостян Іванович (1659), Вербовський Григорій Іванович (1659), Шимон Василь (? – 1662.06. – 1666.10. – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Потимський Павло Ілліч (1659).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Лаврін (? – 1659 – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Григорович Дем'ян (? – 1659 – ?), Безпалий Микита Дмитрович (? – 1662.06. – 1666.07. – ?).

СОТНИКИ ЗІНЬКІВСЬКОГО ПОЛКУ: Павлович Марко, Семенович Прокіп, Лазарєв Опанас, Савченко Богдан (Борківська, Ковалівська, Рашівська, Куземинська, Котельвенська сотні – сотники в 1665 р. невідомі).

ЗІНЬКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Татаринченко Жадан (? – 1649 – ?), Дмитро Степанович (? – 1654 – ?), Гаврилович Левко (? – 1658.03.[2242] – ?), Іванович Михайло (? – 1658.21.05.[2243] – ?), Безпалий Микита Дмитрович (? – 1659.04.[2244] – ?), Олексійович Михайло (? – 1659.23.08.[2245] – ?), Безпалий Микита Дмитрович (? – 1661.04.-05.[2246] – ?), Гаврилович Нестор (? – 1666 – ?), Борисенко Іван (? – 1671.01. – ?), Гаврилович Левко (? – 1672 – ?), Федорович Григорій (? – 1676 – ?), Ктитаренко Юсько (? – 1678), Бутко Ілля Павлович (? – 1680.02. – ?), Чупринський Данило (? – 1681.02.-5.10. – ?), Григорович Хома (? – 1682 – 1683 – ?), Цирло Іван (1683 – ?), Зеленський Іван (1-ї; ? – 1687 – ?), Григорович Хома (1-ї; ? – 1688.15.03.[2247] – 1689.07.[2248] – ?), Бутко Ілько Павлович (2-ї; ? – 1687 – 1689.07.[2249] – ?), Перехрест Пилип Іванович (? – 1695 – ?), Хоруженко Матвій Романович (? – 1698[2250] – ?), Неділька Данило Іванович (2-ї; ? – 1720 – ?), Рожанський Василь (1-ї; ? – 1723 – 1729 – ?), Жадько Мелентій (2-ї; ? – 1723 – 1735), Рожанський Іван (1-ї; ? – 1734), Бантиш Костянтин Васильович (1-ї; 1736 – 1744 – ?), Неділька Данило Іванович (2-ї; 1735 – 1736[2251]), Жадько Данило Мелентійович (2-ї; 1736.14.12. – 1744 – ?), Бутович Іван Іванович (1-ї: 1746.28.08.[2252] – 1768), Жадько Михайло (2-ї; ? – 1746 – 1754), Козьменко Михайло (1748[2253], за сотника), Бутович Лука Іванович (2-ї: 1754.10.04. – 1768, 1-ї; 1768.04. – 1771), Калатура Гнат (1760, в.о.[2254]), Жадько Федір Миколайович (3-ї; 1757.29.10. – 1781), Жадько Яків (1760, нак.), Кодинець Антін Іванович (2-ї; 1772.18.01./ 1772.1.03. – 1782.22.09.), Бутович Олександр Іванович (1-ї: 1771.05. – 1773), Соколович Опанас Якович (1-ї: 1773.4.04. – 1782), Бутович Іван Лук'янович (1-ї: ? – 1779–1782).

ОТАМАНИ: Чорний Федір (? – 1649 – 1651 – ?), Нестор Ничипорович (? – 1654 – ?), Подоляка Онушко (? – 1658.05. – ?), Щербина Андрій (? – 1676.02. – ?), Безпалий Микита Дмитрович (? – 1681 – 1683.07. – ?), Гаврилович Ярема (? – 1683.12. – ?), Ващенко Павло (? – 1689.4.04. – ?), Зеленський Михайло (? – 1720 – ?), Цирло Іван (2-ї; ? – 1725 – 1736[2255] – ?), Корецький Петро (1-ї; ? – 1746 – ?), Жадько Федір Данилович (2-ї; 1755.12.10. – 1757.29.10.), Федорович Василь (1-ї; ? – 1749[2256] – 1758.8.02.[2257] – ?), Лишень Захар Денисович (2-ї; ? – 1759 – ?), Калатура Гнат (? – 1760[2258] – ?), Довбич Антон (1-ї; 1768.4.03. – 1772 – ?), Морзак Іван (2-ї; 1772.4.06. – 1777), Медвідь Іван (3-ї; 1763 – 1773 – ?), Лейбенко Петро (2-ї; 1777.31.08. – 1780 – ?).

ПИСАРІ: Райковський Стефан (1-ї; ? – 1735[2259] – 1736[2260] – ?), Григоровський Андрій (2-ї; ? – 1735[2261] – 1747 – ?), Бутенко (? – 1755), Медвідь Іван (1-ї; 1753 – 1764), Оксак Антін (1-ї; 1768.15.09. – 1772 – ?), Лишень Михайло Захарович (2-ї; 1764.30.12. – 1772.15.03.), Клименко-Тонсаровський Іван Степанович (2-ї; 1773.9.09. – 1780 – ?), Сухорад Григорій (3-ї; 1772 – ?), Лишень Іван Захарович (1776.3.05. – 1777 – ?).

ОСАВУЛИ: Циган Іван (1-ї; ? – 1735[2262] – ?), Яковлів Максим (2-ї; ? – 1735[2263] – ?), Макуха Павло (? – 1736[2264] – ?), Пономаренко Максим (2-ї; ? – 1736[2265] – ?), Рябець Сава (1-ї; ? – 1746 – ?), Лісняк Леонтій (2-ї; ? – 1746 – 1748[2266] – ?), Довбич Антін (1-ї; за осавула з 1757.31.01., осавул 1765.24.03. – 1768.4.03.), Іван (2-ї; 1768 – 1772 – ?), Голяк Іван (3-ї; 1768.21.04. – 1772 – ?).

ХОРУНЖІ: Матвієнко Іван (1-ї сотні; ? – 1735[2267] – 1736[2268] – ?), Стороженко Леонтій (2-ї сотні; ? – 1735[2269] – 1736[2270] – ?), Оксюк Василь (1-ї сотні; ? – 1746 – ?), Яковлєв Максим (2-ї сотні; ? – 1746 – ?), Кривобок (? – 1755), Сисин Данило (1-ї; 1761 – 1772 – ?), Левонко Федір (2-ї; 1765 – 1775), Бутенко Гнат (3-ї; 1768–1772 – ?).

ГРУНСЬКА СОТНЯ

(? – 1652 – 1782)

(з Веприцької і Лютенської сотень)

СОТНИКИ: Корсунець Тиміш (? – 1652.11.07.[2271] – 14.07.[2272] – ?), Савчук Федір (? – 1654 – ?), Михайлович (Мишкін[2273]) Левко (? – 1659.04. – 10.05.[2274] – ?), Якович Семен (? – 1659.28.08.[2275] – ?),

Ценковський Данило (? – 1661.04.[2276] – ?), Юхимович Клим (? – 1662 – ?), Безбожний Степан (? – 1665 – ?), Михайлович Михайло (? – 1672.05. – 1672.07. – ?), Григорович Пасько (Гриценко Павло) (? – 1676 – 1678), Бувайло Роман (? – 1680 – 1682 – ?), Блажецький Леонтій (1680, нак), Іванович Пилип (? – 1690 – ?), Богуцький Михайло (? – 1692 – ?), Донець Григорій (1693, нак.), Кисіль Іван (? – 1699 – ?), Шамрай Федір (? – 1700 – ?), Рибалка Федір (? – 1709 – ?), Лаврінович Василь (? – 1711 – ?), Александрович Нестор (? – 1714 – ?), Милорадович Ілля Олександрович (1724.1.02 – 1747.31.01), Милорадович Михайло (1725, нак.), Родальський Іван (1730[2277], нак.), Милорадович Семен Ілліч (1747.31.01.[2278] – 1763), Панковський Федір (1758, нак.), Шимоновський Григорій (1758, нак.), Бразул Василь Трохимович (1763.4.10. – 1775.30.05.), Дрофановський Петро Михайлович (1775.21.04. – 1782).

ОТАМАНИ: Комар Тиміш (? – 1652.11.07.[2279] – ?), Севрук Лука (? – 1654 – ?), Дмитрович Сава (? – 1658[2280] – ?), Рогальський Дмитро (? – 1680.03. – ?), Грицько (? – 1682.05. – ?), Донець Григорій (? – 1690.10. – ?), Рогальський Дмитро (? – 1690.10. – ?), Донець Григорій (? – 1693 – ?), Возник Семен (? – 1700.08. – ?), Кирилович Дмитро (? – 1711.12. – ?), Нестерович Кузьма Васильович (? – 1714.11. – ?), Бабуцький Іван (? – 1725 – ?), Матров Іван (? – 1729 – 1730.26.01.[2281] – ?), Лисенко Сила (? – 1741.01. – 1746 – ?), Лавриненко Андрій (? – 1748.01.[2282] – 1760 – ?), Шимановський Андрій Андрійович (1764.17.02. – 1772 – ?).

ПИСАРІ: Олексенко Юрій Іванович (? – 1654 – ?), Чемкальський Яків (? – 1723 – 1727 – ?), Симончик Мусій (1736[2283], за писаря), Донець Павло (? – 1747 – 1748.01.[2284] – ?), Бразул Василь Трохимович (1752.20.04. – 1762.28.03.), Шимоновський Андрій Андрійович (1763.7.09. – 1764.17.02.), Лавриненко Матвій (1772.5.04. – ?) .

ОСАВУЛИ: Симоненко Стефан (? – 1736[2285] – ?), Квярта Григорій (? – 1746 – ?), Підлісний Максим (1761 – 1772 – ?).

ХОРУНЖІ: Зінченко Андрій (? – 1736[2286] – ?), Шарій Панас (? – 1746 – ?), Гавриленко Григорій (1770 – 1772 – ?).

КОМИШНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: (Ганджа ?) Павло Григорович (? – 1649 – ?), Гречаний Степан Прокопович (? – 1657.08.[2287] – 1658.03.[2288] – ?), Корсунець Семен Симонович (? – 1659.04. – 28.08.[2289] – ?), Сагайдачний Михайло Гаврилович (? – 1659.11. – 1659.12.[2290] – ?), Ганджа Михайло Григорович (? – 1665 – ?), Пащенко Петро (? – 1666.10. – 1671.01. – ?), Супруненко Гнат (? – 1672 – 1678 – ?), Крупський Юсько (? – 1687 – ?), Неділько Данило Ілліч (1715 – 1725 – ?), Барзевич Атанас (1725, нак.), Яценко Іван (? – 1728.12.11.[2291] – 1736[2292] – ?), Таранченко Кирило (1736[2293], нак.), Золотаревський Павло Антонович (з 1737.17.10., нак.; 1738.30.11. – 1767), Михайловський Семен (2-ї; 1760.21.03. – 1767; 1-ї; 1767 – 1773 – ?), Трояновський Іван (2-ї; 1767 – ?), Золотаревський Гаврило Павлович (1-ї; 1779 – 1780 – ?), Золотаревський Василь Антонович (1-ї; 1780 – ?).

ОТАМАНИ: Гриненко Гордій (1674.08., нак.), Пащенко Тимко (? – 1676.02. – ?), Шеремет Павло (? – 1678 – ?), Григорович Влас (? – 1679.09. – ?), Пащенко Петро (? – 1682.05. – ?), Кустовський Федір (? – 1684[2294] – ?), Гречаний Трохим (? – 1715.11. – ?), Гавриленко Назар (? – 1717.04. – 1717.06. – ?), Десятник Іван (? – 1729[2295] – ?), Балко Андрій (? – 1725 – 1736[2296] – ?), Нестеренко Андрій (1738, нак.), Пащенко Петро (? – 1746[2297] – ?), Сидір, Биховець Конон (? – 1762 – 1765 – ?), Кирило (1-ї; 1772 – ?), Щеяновський Федір (2-ї; 1769 – 1772 – ?).

ПИСАРІ: Миколайович Роман (? – 1728 – 1730[2298] – ?, городовий), Микитович Василь (? – 1735[2299] – 1736[2300] – ?), Микитович Кирило (? – 1746 – ?), Микитович Василь (? – 1748[2301] – ?), Микитович Кирило (? – 1756.29.11. [2302] – ?), Сидір (2-ї; 1763 – ?), Кириченко Єлисей (1-ї; 1772 – ?), Гришко Семен (2-ї; 1769.12.06. – 1772 – ?).

ОСАВУЛИ: Листвицький Макар (? – 1735[2303] – 1736[2304] – ?), Киселенко Павло (? – 1746[2305] – 1754 – ?), Дроботковський Петро (1-ї; 1767 – 1772 – ?), Щеяновський Федір (2-ї; 1767 – 1769), Денисенко Іван (2-ї; 1769 – 1772 – ?).

ХОРУНЖІ: Римаренко Тиміш (? – 1735[2306] – 1736[2307] – ?), Желєзняк Іван (? – 1746 – ?), Гречка Петро (1-ї; 1767 – 1772 – ?), Денисенко Іван (2-ї; 1745–1769), Нестеренко Пилип (2-ї; 1761 – 1772 – ?).

ОПІШНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Тепличенко Сергій Іванович (? – 1649 – 1654 – ?), Уманець Іван (? – 1661.05. – ?), Андрій Іванович (? – 1665 – ?), Воронченко Ярема (? – 1669.09.[2308] – 1671.02. – ?), Іван Леонтович (? – 1678.09. – ?), Корицький Яків (? – 1681[2309] – 1684 – ?), Кирилович Василь (? – 1687 – ?), Корицький Павло Якович (? – 1688.15.03.[2310] – ?), Кирилович Василь (? – 1695), Корицький Петро Якович (1695 – 1696), Корицький Роман Якович (1696 – 1699 – ?), Магденко Сидір (? – 1703 – 1708 – ?), Корицький Роман Якович (? – 1711 – 1724), Клименко Мойсей (1725, нак.), Саско Іван (1725, нак.), Корицький Іван Романович (1727.6.06., нак.; повний: 1728 – 1741), Серацький Яків (1736[2311], нак.), Таран Іван (1740, нак.), Панченко Артем (1741 – 1755), Руновський Максим Іванович (1755.15.12. – 1762), Момонтів Федір (1762 – 1768.2.05.), Руновський Пилип Іванович (1771.22.05. – 1782).

II ОПІШНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лихопой Філон (1697 – 1703 – ?), Магденко Яків Сидорович (1721 – 1722), Барабаш Іван (1725, нак.), Милорадович Степан (? – 1726 – ?), Дем'янович Андрій (1739 – 1760[2312]), Биковський Лев Васильович (1760.18.10. – 1771), Калатура Кирило Степанович (1772.8.03. – 1782).

III ОПІШНЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Биковський Юрій Васильович (1760.19.06.[2313] – 1771), Балясний Пантелеймон Петрович (1771.9.09. – 1782).

ОТАМАНИ: Васькович Міхно (Михайло) (? – 1649.9.06.[2314] – ?), Ігнатенко Іван (? – 1654 – ?), Яковенко Мелешко (? – 1661.05. – ?), Рубан (? – 1669[2315] – ?), Федорів Андрій (? – 1670.12. – ?), Хилькович Дмитро (? – 1676.02. – ?), Тонконог Григорій (? – 1678.09. – 1684.11. – ?), Яновський Павло (? – 1699[2316] – ?), Магденко Сидір Лаврінович, Клименко Мойсей (? – 1721 – ?), Серацький Григорій (? – 1725 – ?), Волошин Федір (Василь) (? – 1726 – ?), Дей Назар (? – 1728 – 1730.26.01.[2317] – ?), Навроцький Максим (? – 1736[2318] – ?), Звягольський Василь (? – 1745[2319] – раніше 1763), Руновський Пилип Іванович (1-ї: 1760.2.05. – 1771.22.05.), Балясний Пантелеймон Петрович (3-ї; 1760 – 1771), Коломієць Іван (? – 1762.03.), Навроцький (? – 1764 – ?), Звягольський Сидір (1-ї; 1769.28.11. – 1772 – ?), Томило Варлаам (2-ї; 1771.21.11. – 1772 – ?), Навроцький Яків Степанович 1-й (3-ї; 1760 – 1780 – ?), Навроцький Яків Степанович 2-й (1-ї; 1780 – ?).

ПИСАРІ: Якович Михайло (? – 1654 – ?), Луговий Андрій (? – 1688.15.03.[2320] – ?), Семенович Олександр (? – 1725 – ?), Парфацький Іван (? – 1736[2321] – 1737.06.[2322] – ?), Кулаковський Федір (1746, за писаря), Покотило Федір (? – 1747 – ?), Горленко (? – 1764 – ?), Богодавський Григорій (1-ї; 1764.1.05. – 1772 – ?), Сагайдачний Данило (2-ї; 1770 – 1772 – ?), Навроцький Яків Степанович 2-й (3-ї; 1763 – 1780), Навроцький Петро (1-ї; 1779.01. – 1780 – ?), Дубовик Федір (3-ї; 1780.23.07. – ?).

ОСАВУЛИ: Удовиченко Яків (? – 1736 – ?), Кріпак Андрій (? – 1735 – 1736 – ?), Шрам Іван (? – 1746 – ?), Звягольський Сидір (1-ї; 1763.21.08. – 1769.28.11.), Звягольський Стефан (1-ї; 1767.10.08. – 1773), Мороховець Петро (2-ї; 1763.10. – 1772 – ?), Грин Артем (3-ї; 1767 – 1772 – ?), Звягольський Михайло (1773 – 1780 – ?).

ХОРУНЖІ: Магденко Яків Сидорович (? – 1723.10. – 1725 – ?), Мотренко Іван (? – 1735[2323] – 1736[2324] – ?), Занко Степан (? – 1746 – ?), Звягольський Стефан (1747.10.01. – 1767.10.08.), Безрука (? – 1764 – ?), Барабаш Павло Семенович (1-ї; 1769.15.12 – 1782), Гринь Артем (3-ї; 1760 – 1767), Єренич Йосип (2-ї; 1766 – 1772 – ?), Тимченко Іван (3-ї; 1757.29.10. – 1772 – ?).

МИРГОРОДСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Лісницький Григорій (? – 1648.11. – ?), Гладкий-Козаченко Матвій (? – 1649.04.), Яким (1649.05. – ?), Гладкий-Козаченко Матвій (? – 1650.12. – ?), Гладкий Кирило (1651.03., нак.), Лісницький (Костиря) Григорій Сахнович (? – 1651.08.[2325] – ?), Райченко Михайло (1651.06., нак.), Гладкий-Козаченко Матвій (? – 1651.09. – 1652.05.), Лісницький Григорій Сахнович (? – 1653 – 1658), Подоляка Матвій Іванович (1654, нак.), Козел Лесько (1658.03., нак.), Довгаль Степан (1658.04.), Козел Лесько (1658.06. – 1658.07.),

Довгаль Степан (1658.10. – 1658.11.), Лісницький Г.С. (? – 1659.05. – ?), Апостол Павло Єфремович (? – 1659.07. – 1660 – ?), Канівець Кирило Андрійович (1660.02. – 16.07., нак.), Білаш Гаврило Осипович (? – 1660 – ?), Гаврилович Костя (? – 1661 – ?), Животовський Павло Трохимович (? – 1661.04. – 1661.05. – ?), Гладкий Григорій Матвійович (1662.02. – 1662.07., нак.), Ілляшенко Лесько (? – 1662.05. – ?), Апостол (Царенко) Павло Єфремович (? – 1662.12. – 1663.01. – ?), Постоленко Дем'ян Іванович (1663 – 1666.03. – 1667.4.05.[2326] – 1667.22.07.[2327] – ?), Постоленко Григорій (? – 1666.07. – 1668.01. – ?), Гладкий Григорій Матвійович (? – 1669.04. –1669.30.10.[2328] – 1670), Кияшко Михайло (? – 1670.4.09.[2329] – 1671.7.08. [2330] – ?), Мужиловський Матвій (? – 1670.09. [2331] – 1671.7.08.[2332] – ?, нак.), Гапонович Іван (1671.06., нак.), Дуб'яга Іван (? – 1672.04. – 1672.06. – ?), Гладкий Григорій Матвійович (? – 1672.24.10.[2333] – ?), Апостол Павло Єфремович (1672–1676), Марко Мартинович (1673.08., нак.), Гладкий Григорій Матвійович (1676.01. – 1676.02. – ?), Апостол Павло Єфремович (? – 1676.08. – 1683), Апостол Данило Павлович (1683 – 1727), Зарудний Григорій Федорович (1688.10., нак.), Моцевитий Омелян (1719, нак.), Остроградський Матвій Іванович (1722, нак.), Шемет (1724, нак.), Родзянка Василь Іванович (1723 – 1725, нак.), Апостол Павло Данилович (1727.3.10. – 1736), Остроградський Матвій (1730, нак.), Троцький Яким (1732, нак.), Галаган Семен (1736, нак.), Капніст Василь Петрович (1737–1751), Гамалія Іван (1750, нак.), Троцький Яким (1751), Остроградський Федір Матвійович (1752.25.01. – 1774), Заньковський Федір Григорович (1774.3.05. – 1782).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Хоружний Яким (? – 1655 – ?), Райченко Михайло (1655 – 1669), Михайлович Корній (? – 1658.02. – ?), Федорович Яків (? – 1672.05. – ?), Іванович Андрій (? – 1689.07. – ?), Кандиба Костантій, Кандиба Андрій Костянтинович, Щербак Матвій, Базилевський Василь Онисимович (? – 1708.16.11[2334]. – ?), Родзянко Василь Іванович (? – 1710 – ?), Родзянка Степан Васильович (? – 1711 – ?), Родзянко Василь Іванович (? – 1723 – 1732), Мордич Сава (1727, нак.), Родзянка Степан Васильович (1733 – 1736), Москов Федір (1737 – 1765.12. – ?), Родзянко Ярема Степанович (1–й; 1760[2335] – 1776), Старицький Василь Михайлович (2-й; 1773.24.05.[2336] – 1779 – ?), Родзянко Федір Яремійович (1-й; 1776.22.01.[2337] – 1783).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Пушка Ілляш Лукич (? – 1711 – 1713.05. – ?), Козиненко Марко Антонович (1758.28.08.[2338] – 1760.15.02.[2339]), Куцевич Іван (? – 1764 – ?), Богмевський Михайло Федорович (1774[2340] – 1781), Шульженко Семен (1781.23.07. – 1783).

ХОРУНЖІ: Іваненко Омелько (? – 1711 – ?), Омельченко Федір (? – 1742 – ?), Шульженко Семен (1772.14.01.[2341] – 1781.23.07.), N (1781.23.07. – 1783).

ОТАМАНИ: Ілляшенко Кіндрат (? – 1741[2342] – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Петро Михайлович (? – 1650.10. – ?), Райченко Михайло (? – 1652.09. – ?), Котляр Яцько (? – 1660.01. – 1660.07. – ?), Олексенко Гаврило (? – 1663 – 1666.09. – ?), Іванович Андрій (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), Тарасович Леонтій (? – 1687.08. – ?), Зарудний Григорій Федорович (1690 – 1708, 1711), Остроградський Матвій Іванович (1715 – 1734.20.05.), Остроградський Федір Матвійович (1734.20.05. – 1752.25.01.), Козачинський Федір (1753.2.11. – 1773.17.05.), Сахновський Григорій (? – 1767.03. – 1771.06. – ?), Ляхович Матвій (1764 – 1767.09. – ?), Малашевський Петро (? – 1768 – ?), Базилевський Федір Федорович (1772.02. – 1779 – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВОГО СУДУ

Дмитрійович Семен (? – 1659.12. – ?), Васильович Семен (? – 1688 – ?), Голенковський Омелян (? – 1737 – ?), Гончаренко Петро (1740–1748), Бажан Андрій (1759–1773).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Холод (? – 1649.10. – ?), Мужиловський Силуян (? – 1653.12. – ?), Войтенко Іван Васильович (? – 1656.03. – 1657.10. – ?), Блажевський Федір Андрійович (? – 1658.02 – ?), Лях (Голуховський) Семен (Сенча) Остапович (? – 1658.05. – 10. – ?), Сергійович Григорій (? – 1659.11. – 1659.12. – ?), Лукашевич

Степан (? – 1661.05. – ?), Мрекевський Макар (? – 1669.01. – 1669.02. – ?), Нестеренко Олександр (? – 1671.06. – ?), Мрекевський Макар (? – 1672.05. – 1672.18.06. – ?), Ялинський Іван (? – 1696[2343] – 1701.23.07.[2344] – ?), Іван (? – 1711 – ?), Лисеневич Петро (? – 1716 – 1725 – 1732 – ?), Малинка Самійло (2-й; ? – 1722.04. – 1725 – ?), Гончаренко Петро (1739[2345], нак.), Тихонович Федір (? – 1735 – 1741), Козачинський Федір (1741–1753), Голяховський Петро (1754 – 1762), Ляхович Матвій (1762–1764), Чарниш Іван Ничипорович (1764.13.03.[2346] – 1781.26.01.), Коропчевський Павло (1773 – 1775).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Козиненко Марко Антонович (1760.15.02.[2347] – 1760.18.08.[2348]), Чигалевський Василь (? – 1776[2349] – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Подоляка Матвій Іванович (? – 1654 – ?), Солонинка Іван Гапоненко (? – 1656 – ?), Григорович Лука (? – 1657 – ?), Зарудний Іван (? – 1658.09. – 10.06.1659[2350]: – ?), Іванович Іван (? – 1659.12. – 1660.01.[2351] – ?), Ковалевський Іван Ярмолайович (? – 1661.05. – ?), Острогка (? – 1668 – ?), Чорниш Дорош Федорович (? – 1670 – ?), Логвиченко Петро (? – 1671.01. – ?), Федорович Юхим (? – 1672.05. – ?), Яцькович Грицько (? – 1672.05. – ?), Зарудний Григорій Федорович (1688–1690), Лагода Василь (1691 – 1701.07.), Бернацький Лука (? – 1697 – 1707.11. – ?), Біголов, Петрашевич Клим (? – 1710.12.09. – 1714.4.03. – ?), Пшенковський Харитон (? – 1711 – ?), Зарудний Мусій Григорович (? – 1713.05 – ?), Апостол Яків Васильович (? – 1716), Врублевський Іван (? – раніше 1723), Данилевський Данило (? – 1722 – ?), Максимович Омелян Євтихійович, Галаган Семен Іванович (2-й; 1721 – 1739[2352]), Волевач Антін Якович (1-й; 1721 – 1737), Лагода Олександр Васильович (1733–1735; 1736, за осавула), Кальницький Тихін (2-й; 1738 – 1749[2353] – 1752 – ?), Білошицький Іван (1-й; 1741–1746), Родзянко Семен Степанович (1-й; 1746–1752), Байрак Данило (1756 – 1765[2354] – ?), Козиненко Марко Антонович (2-й; 1767.11.07.[2355] – 1769.14.12.[2356]; 1-й; 1769.14.12.[2357] – 1782[2358]), Зарудний Микита Васильович (2-й; 1772.27.03.[2359] – 1775 – ?), Гавришев Дем'ян (2-й; 1779.3.06.[2360] – 1782[2361]), Чарниш Іван Ничипорович (1781.30.09. – 1783), Дершун Лука (1783).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Мойсеєнко Іван Микитович (? – 1656 – ?), Іванович Іван (? – 1672 – ?), Бець Гаврило (? – 1711), Черкес Іван (? – 1711 – ?), Гралій Олександр (? – ран. 1723), Данилевський Данило (? – 1722.04. – ?), Лагоденко Олександр Васильович (? – 1723), Черкес Іван (? – 1723.10. – 1725 – ?), Семенович Супрун (прапорщик) (? – 1723.10. – 1731.01. – ?), Лагоденко Олександр Васильович (? – 1732), Бежан Василь (? – 1730 – ?), Шкурка Кирило (2-й; ? – 1735 – 1741), Кальницький Тихін (1-й; ? – 1735 – 1738), Леонтійович Максим (1-й; 1738 – 1760[2362]), Богаєвський Петро (1741 – 1750 – ?), Козиненко Марко Антонович (1760.18.08.[2363] – 1767.11.07.[2364]), Ляхович Матвій (1757.10.04. – 1762), Зарудний Яків Мойсейович (1762 – 1764.13.03.), Данилевський Лев (1765 – 1769 – ?), Зарудний Микита Васильович (1768.4.03.[2365] – 1772.27.03.[2366]), Старицький Василь Михайлович (1768[2367] – 1773.24.05.[2368]), Лісницький Микола Романович (1-й; 1772[2369] – 1779 – ?), Карпаткос Яків (2-й; 1773.24.05.[2370] – 1782[2371]).

ПОЛКОВІ СОТНІ

СОТНИКИ: Апостол Павло Єфремович (? – 1651 – ?), Прокопович Степан (? – 1657.10.[2372] – ?), Ольшанський Петро (? – 1658.03.[2373] – ?), Лукашевич Григорій (? – 1659.12.[2374] – ?), Донець Павло Тарасович (? – 1661.04. – 29.05. – ?), Онищенко Андрій (? – 1661.05. – ?), Гладкий Григорій Матвійович (? – 1665 – ?), Козленко Василь (? – 1671.01. – ?), Сахненко Фесько (? – 1672.05. – ?), Корсун Григорій Якович (? – 1672 – ?) Короленко Григорій (? – 1677[2375] – 1678), Корсун Григорій Якович (1678 – 1683 – ?), Кандиба Андрій Костянтинович, Короленко Петро Іванович (? – 1687.3.04. – 1693.07. – ?), Антонович Трохим (Медведенко ?) (? – 1695.01. – 1696[2376] – ?), Сандул Маневич (? – 1696 – 1698.6.05. – 1699.07. – ран. 1707.11.), Мокієвський Стефан Іванович (1710, нак.), Лісницький Григорій Данилович (? – 1707 – 1711 – ?, очевидно, 2-ї), Зарудний Мусій Григорович (? – 1708 – ?), Волевач Антін (1-ї; 1711–1721), Бец Гаврило (2-ї; ? – 1712.02. – 1713.05. – ?), Кандиба Андрій Константієвич (1713 – 1715), Зарудний Мусій Григорович (? – 1716.09. – ?), Ничко? Лесько (? – 1719 – ?), Зарудний Мусій Григорович (? – 1721 – 1725.11.01.[2377] – ?), Бегол Стефан (1720, нак.), Короленко Антін Петрович (1722, нак.), Короленко

Василь Петрович (1725, нак.), Павелко Данило (? – 1730 – 1737), Климович Федір (1737, нак.), Зарудний Василь Мойсейович (1738–1760), Висоцький (? – 1739 – ?), Божинський Данило (1757 – ?), Забіла Кирило Васильович (1760.03. [2378] – 1769.16.11.), Гаркуша Пантелеймон Григорович, Павелко Осип Данилович (1-ї; 1761.7.10.[2379] – 1782), Чорниш Данило Ничипорович (2-ї; 1771.14.12.[2380] – 1782[2381]).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ

Муха Андрій (? – 1650 – ?), Павленко Онисько (? – 1662.05. – ?), Яськевич Трохим (? – 1664 – ?), Євлашенко Кирило (? – 1673.08. – ?), Федорович Яків (? – 1676.02. – ?), Лаврінович Герасим (? – 1679.10. – ?), Чорнушенко Дорош Федорович (? – 1683.05. – ?), Лаврінович Герасим (? – 1687.3.04. – 1688.03.), Чорнушенко Дорош Федорович (1688.03. – ?), Красовський Йосип (? – 1689 – ?), Лаврінович Герасим (? – 1690.03. – 25.09. – ?), Панчішний Ісай (? – 1691.3.07. – 1692.05. – ?), Медведенко Трохим (? – 1693.06. – 1693.07. – ?), Леонтійович Клим (? – 1693.11. – ?), Гриценко Андрій (? – 1695.04. – ?), Васильович Клим (? – 1698.4.03. – 6.05. – 1699.07. – ?), Без віконний Григорій (? – 1710.12.09. – ?), Василенко Іван (? – 1712.02. – ?), Короленко Антін Петрович (? – 1713.01. – 1721 – ?), Стеблевський Роман (? – 1723 – ?), Короленко Василь Петрович (? – 1725.11.01.[2382] – 1730 – ?), Хіондзя Василь (? – 1733 – ?), Хворостина Петро (? – 1735.10.03. – 1736.16.06. – ?), Соломаха Лука (? – 1737 – ?), Михайлович Трохим (? – 1739.21.02. – ?), Мотренко (? – 1741[2383] – ?), Короленко Яким Петрович (? – 1742 – ?), Лахневич Григорій Іванович (1751.7.11. – 1752[2384], городовий), Йосипович Григорій (1752.21.07.[2385] – 1753.10.[2386]; ? – 1764 – ?, городовий), Дайнека Юхим (1757.23.06. – ?), Короленко Григорій (1760, походний отаман), Шимков (1765.13.09. – ?).

І ПОЛКОВА СОТНЯ

ОТАМАНИ: Антонович Трохим (? – 1696.01.[2387] – ?), Михайлович Тимофій (? – 1746 – ?), Лахневич Григорій (? – 1752), Йосипович Григорій (1752 – ?), Сандул Іван (1755[2388] – 1757[2389]), Золотаревський Михайло Іванович (1758.02.[2390] – 1774[2391] – ?), Бровко Яків (? – 1779[2392]), Яропан Павло (1779.20.11.[2393] – 1783).

ПИСАРІ: Лук'янович Федір (? – 1679 – 1693.07. – ?), Михайлович Тимофій (? – 1729 – 1733.4.09. – ?), Жураховський Григорій (? – 1739[2394] – 1741[2395] – 1760 – ?), Шамкиш (? – 1765), Ячний Іван (1772.29.01.[2396] – 1776), Стешенко Демид (1773.25.05.[2397] – 1774 – ?), Мамчичев Іван (1782.2.12. – 1783).

ОСАВУЛИ: Коробченко Іван (? – 1741 – ?), Шапочка Яків (? – 1742 – ?), Харченко Сава Михайлович (1767.24.11.[2398] – 1783).

ХОРУНЖІ: Іванович Василь (? – 1701.23.07.[2399] – ?), Герасименко Яцько (? – 1732 – ?), Кизь Григорій Антонович (1735[2400] – 1751[2401]), Харченко Сава Михайлович (1742[2402] – 1767.24.11.[2403]), Сергієнко Сидір (1774.29.04. – 1783).

ІІ ПОЛКОВА СОТНЯ

ОТАМАНИ: Сандул Іван (1760[2404] – 1763[2405]), Богмевський Михайло Федорович (1765[2406] – 1774[2407]), Чарниш Іван Федорович (1774[2408] – ?).

ПИСАРІ: Данилевський Іван (? – 1760 – ?), (1762 – 1768), Погорілий Тимофій (1770[2409] – 1774[2410] – ?), Федоренко Іван (1782.9.03. – 1783).

ОСАВУЛИ: Маценко Андрій (1755 – 1775 – ?), Гнаєн Іван (1781.30.08. – 1783).

ХОРУНЖІ: Деркач Терентій (? – 1760 – ?), Дузенко (? – 1768).

ПИСАРІ: Лук'янович Федір (? – 1687.04. – 1695.04. – ?), Тимішович Остап (? – 1713.01. – 1723 – ?), Гориздра Корнилій (? – 1725 – ?), Манчиєв Іван (1782).

ОСАВУЛИ: Прокопович Михайло (1721), Швадчич Данило (? – 1737 – ?), Лубенко Роман (? – 1746 – ?).

ХОРУНЖІ: Пивоваренко Іван (? – 1711 – ?), Герасименко Григорій (? – 1713.05. – 1721 – ?), Кийченко Федір (1722), Мордиченко Сава (? – 1723 – ?), Яридин Павло (1778.10. – 1779.11.), Шубенко Іван Ярофійович (1772.2.01.[2411] – 1783).

ІІ МИРГОРОДСЬКА СОТНЯ (ПЕТРОВСЬКА)

СОТНИКИ: Гладченко Гаврило (? – 1649 – ?), Гайдак Андрій Пилипович (? – 1658.03.[2412] – ?), Попатенко Олександр Степанович (1750 – 1771), Чарниш Данило Ничипорович (1771.14.12 [2413]– 1782.14.10.).

ОТАМАНИ: Лукашенко Григорій (? – 167? – ?).

ПИСАРІ: Михайло Андрійович (? – 167? – ?), NNN (1762 – 1768), Погорілий Тиміш (1770 – 1781), Федоренко Іван (1782).

ОСАВУЛИ: Кизенко Василь (? – 1741 – ?), Кизенко Федір (? – 1746 – ?), Маценко Костянтин (? – 1774[2414] – ?), Гиленко Іван (1781.30.08. – 1782).

ХОРУНЖІ: Синявський Дмитро (1776 – 1782).

ХОМУТЕЦЬКА СОТНЯ

(після 1653 – 1657 – 1669 – ?)

СОТНИКИ: Апостол Павло Єфремович (? – 1657.10. – ?), Федорович Осип (? – 1659.12.[2415] – ?), Григорій (? – 1669.22.08. – ?).

ОТАМАНИ: Пирятинський Василь (? – 1669.22.08. – ?), Трощинський Бакум (? – 1671 – ?)..

III МИРГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Андрос (? – 1649 – ?).

IV МИРГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Якименко (Якимович) Кирик (Кирило) Попівський (? – 1649 – 1654.01. – 1655.22.07.[2416] – ?)

ЯРЕСКІВСЬКА СОТНЯ

(? – 1653 – 1782)

СОТНИКИ: Матвійович Іван (? – 1658.02. – 03.[2417] – ?), Хвостик Лесько Тарасович (? – 1671 – 1675 – ?), Череватенко Михайло (? – 1675.09. – ?), Хвостик Лесько Тарасович (? – 1682.06 – ?), Леонтійович Данило (? – 1686.08 – ?), Ященко Роман Леонтійович (? – 1710 – 1719), Василь (1719 – ?), Старий Самійло Стефанович (? – 1722.04. – 1723.10. – ?), Ященко Роман Леонтійович (1725, нак.; ? – 1730 – ?, повн.), Лоєвський Михайло Степанович (? – 1735 – 1737), Гаврилович Федір (? – 1742 – ?), Попатенко Степан (? – 1738.2.08.[2418] – 1749), Кійко Степан (1737, нак.), Попатенко Опанас Степанович (1737, нак.; 1749.02. – 1769), Трощинський Андрій Іванович (1771.25.10. [2419] – 1782), Долгов Йосип (1782[2420]).

ОТАМАНИ: Лук'янович Михайло (? – 1676.02. – ?), Грицько (? – 1680.05. – ?), Іванович Іван (? – 1682.05. – ?), Зил Михайло (? – 1686.08. – ?), Власенко Петро (? – 1718.12. – ?), Коваленко Іван (1719), Кійко Степан (1719 – ?), Пащенко Дмитро (? – 1723 – ?), Кійко Степан (? – 1725 – ?), Пащенко Дмитро (? – 1729 – 1730 – ?), Кійко Степан (? – 1737), Корнієнко Григорій (1738[2421]), Попатенко Степан (? – 1739[2422] – ?), Устименко Яків (? – 1741[2423] – ?), Кальченко Андрій (? – 1741[2424] – 1742 – ?), Корсун Яків (? – 1746 – ?), Півинський Федір Дем'янович (? – 1763 – 1767 – ?), Півинський Петро Федорович (1773.19.03. [2425] – 1782).

ПИСАРІ: Іванович Григорій (1680), Федорович Іван (? – 1723 – ?), Ословський Леонтій (? – 1725 – ?), Кущенко Сава (? – 1737 – 1738.2.08.[2426] – ?), Шепетченко Іван Павлович (1739[2427] – 1746 – ?), Ворожченко Остап (1764.14.10.[2428] – 1779 – ?).

ОСАВУЛИ: Білоконенко Дмитро (? – 1741[2429] – 1742 – ?), Маливенко Григорій (? – 1746 – ?), Власенко Яків (1773.23.02.[2430] – 1775), Омельченко Федір (1775 – 1779), Попович Омелян (1779.2.01. – 1783).

ХОРУНЖІ: Мигаленко Влас (? – 1711 – 1719 – ?), Мигаленко Матвій (1722), Шепель Григорій (? – 1723 – ?), Іващенко Григорій (? – 1725 – ?), Кирпота Максим (? – 1741[2431] – 1746 – ?), Олешко Микола (1765 – ?), Непуян Василь (1770.31.01.[2432] – 1774[2433]), Тривайло Гордій (1774.6.10. – 1778.6.01.), Ворожченко Остафій (1779), Тривайло Гордій (1781.10.12. – 1783).

БІЛОЦЕРКІВСЬКА СОТНЯ

(виділилася з Богацької сотні після 1654 р.)

СОТНИКИ: Левченко Роман Якович (? – 1660 – ?), Сингир (? – 1671.01. – ?), Левченко Роман Якович (? – 1671 – ?), Вергун Іван (? – 1672.05. – ?), Грошенко Іван (? – 1673 – ?), Дяченко Марко (? – 1676.03. – ?), Базилевський Василь Онисимович (? – 1676 – 1682 – ?), Гнидченко Василь (? – 1691 – ?), Базилевський Василь Онисимович (? – 1700), Просенко (Базилевський) Лаврін Васильович (1700 – 1718), Левченко Гнат (1708.16.05.[2434], нак.), Опанасенко Прокіп (? – 1719 – ?), Ярослав Іван (? – 1722.04. – 1725), Лук'яненко Тихін (1725, нак.), Базилевський Лаврін Васильович (? – 1730 – 1736), Базилевський Іван

Лаврінович (1737 – 1749 – ?), Нечай Андрій (1737, 1738[2435], нак.), Зайченко Андрій (1739[2436], нак.), Базилевський Федір Лаврінович (1741, нак.), Жученко Василь (1752.07 – 1767), Базилевський Іван Іванович (1767.21.12.[2437] – 1783).

ОТАМАНИ: Таращенко Тимко (? – 1654 – ?), Ворошиленко Степан Михайлович (? – 1676.02. – 1676.03. – ?), Тимко (? – 1682.05. – ?), Куць Михайло (? – 1708.16.05.[2438] – ?), Опанасенко Прокіп (? – 1723 – ?), Власенко Данило (? – 1725 – ?), Нечай Андрій (? – 1731 – ?), Савченко Григорій (? – 1737 – ?), Зайченко Андрій (? – 1738[2439] – ?), Василенко Мартин (1739[2440]), Суський Дем'ян (? – 1741.08.[2441] – 1742 – ?), Зайченко Андрій (отаман похідний, 1741[2442]), Нечай Григорій (? – 1744[2443] – ?), Суський Дем'ян (? – 1746 – ?), Савусенко Мусій (? – 1752 – ?), Дядина Іван (1752, походний отаман), Даценко Петро (? – 1764 – ?), Ниченко Гаврило (1769.23.12.[2444] – 1775), Щербак Михайло Семенович (1775.4.04. – 1780), Кабан Петро (1780.22.12. – 1782).

ПИСАРІ: Гаврилович Симон (? – 1654 – ?), Захарович Василь (? – 1723 – ?), Захарович Семен (? – 1732 – 1740), Якубович Омелян (1740[2445] – 1751[2446]), Данилевський Хома (1758[2447] – 1766[2448]), Федоренко Іван (1766.7.06.[2449] – 1774[2450] – ?), Якименко Роман (1772.10.08. – 1775 – ?).

ОСАВУЛИ: Попча Микита (? – 1654 – ?), Хоменко Трохим (? – 1737 – ?), Дядик Панас (? – 1738[2451] – ?), Гнідаш (Гнідашенко) Іван (? – 1741.08.[2452] – 1746 – ?), Дядик Панас (походний, 1741[2453]), Богушка Данило (? – 1752 – ?), Ниченко Гаврило (1767–1769), Кабан Петро (1770.19.06.[2454] – 1780.22.12.), Кузьменко Андрій (1781 – 1782), Кущев Семен (1782.7.04. – 1783).

ХОРУНЖІ: Тимченко Дацько (1711), Дзюба Павло (1713), Власенко Данило (? – 1722 – 1723 – ?), Нечаєнко Григорій (? – 1725 – ?), Щербак Семен Матвійович, Пустовойт Степан (? – 1731 – ?), Сидоренко Панас (? – 1737 – 1746 – ?), Хоменко Іван (? – 1752 – ?), Гавриленко Михайло (1754.10.05. – 1767), Кабан Петро (1767.3.08.[2455] – 1770.19.06.[2456]), Кудровський Петро (1773 – 1775 – ?), Жуковський Йосип (1775.5.09. – 1779.6.05.), Кущев Семен (1780.1.09. – 1782.7.04.), Кузьменко Андріан (1782–1783).

ГОЛТВ'ЯНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Остроградський Матвій Іванович (? – 1688.15.05.[2457] – 1715), Остроградський Федір Матвійович (1715 – 1735), 1735, 1736 р. – вакансія, Дученко Стефан (1728.15.95.[2458]), Сежченко Іов (1737 – 1738), Гармаш Матвій (1719, нак.), Левченко Олексій (1737, нак.), Остроградський Василь Федорович (1738.31.05 – 1761.5.10), Волошин Антін (1738, 1739[2459], нак.), Остроградський Володимир Іванович (1770.5.06.[2460] – 1783.6.08.).

ОТАМАНИ: Турбаненко (Турубай) Іван (? – 1658.04. – ?), Іляшенко Дем'ян (? – 1663.23.02. – ?), Ус Федір (? – 1672.05. – ?), Іванович Іван (? – 1676.02. – ?), Донець Прокіп (? – 1682.05. – ?), Дученко Степан (? – 1716[2461] – ?), Прокопович Терентій (? – 1722 – ?), Дученко Степан (? – 1723 – ?), Замятня Яким (? – 1725 – 1732 – ?), Петренко Омелько (? – 1737 – ?), Кривошея Захар (? – 1738[2462] – 1739[2463]), Петренко Степан (1739[2464] – ?), Пароженко Семен (? – 1741[2465] – 1742 – ?), Бабенко Григорій (? – 1746 – ?), Бабенко Олексій (? – 1752[2466] – ?), Журавлевий Корній (1759[2467]), Качановський Корнило (? – 1767[2468] – ?), Риженко Іван (1774.14.01.[2469] – ?), Пиляй Данило (1781.22.02. – 1782).

ПИСАРІ: Ханасевич Іван (? – 1723 – ?), Голенковський Омелян (? – 1725 – ?), Жураховський Іван (? – 1738 – ?), Гонтаревський Семен (? – 1739[2470] – ?), Жураховський Іван (? – 1742 – ?), Ханчоги Степан (? – 1746 – ?), Корній (? – 1752[2471] – ?), Юстовський (Ростовський) Іван (1753–1764), Гришков Аврам (1765–1767), Пиляй Іван (1767.24.10. – ?), Захарченко Федір (1774.14.01.[2472] – 1775 – ?), Котляревський Дмитро (? – 1782 – ?).

ОСАВУЛИ: Кибич Федір (? – 1737 – ?), Левченко Денис (? – 1738[2473] – 1746 – ?), Галченко Петро (2-й, 1741[2474]), Замятня Іван (? – 1752[2475] – ?), Пиляй Данило (1772.17.08.[2476] – 1781.22.02.), Чепак Федір (1781.22.02. – 1783).

ХОРУНЖІ: Чекана Іван (1711), Сила Семен (? – 1722 – 1723 – ?), Рибалка Гнат (? – 1725 – ?), Михайличенко Дмитро (? – 1737 – ?), Михайличенко Влас (? – 1738[2477] – 1739[2478] – ?), Михайличенко Дмитро (? – 1741[2479] – 1742 – ?), Михайличенко Іван (? – 1746 – ?), Генбач Микита Іванович (1743–1765), Чепак Федір (1772.14.08. – 1781.22.02.), Кашкалда Гнат (1781–1782).

СОРОЧИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Михайло (? – 1649 – ?), Тарасович Павло (? – 1659.11.[2480] – 1661.15.05. – ?), Борисенко Іван (? – 1672 – ?), Мартиненко Іван (? – 1682 – ?), Романенко Іван (? – 1686 – 1689.07. – ?), Мартиненко (Мартинович) Іван (? – 1691.05. – 1693.05. – ?), Жученко Петро Андрійович (? – 1713.05. – 1723), Поджний Михайло (1721, нак.), Горонескул Микола (? – 1723, нак.; повний ? – 1725 – 1737), Улезько Степан (1737, нак.), Горонович Григорій (1738, нак.), Марко (1739, нак.), Охрімович Федір (1738–1745), Дем'янович Андрій (1745–1748), Гончаренко Петро (1748.15.11.[2481] – 1773), Маєвський Семен (1773.7.10.[2482] – 1782[2483]).

ОТАМАНИ: Костиренко Василь (? – 1673.03. – ?), Романович Іван (? – 1676.02. – ?), Мокієвський Ян (Іван) (? – 1686.10. – 1691.07. – ?), Лоєвський Михайло Степанович (? – 1715.07. – 1725 – ?), Кальницький Тихін (? – 1730 – ?), Радченко Василь (? – 1731 – 1732 – ?), Касьянів Юсько (? – 137 – 1738 – ?), Антоненко Гнат (? – 1739[2484] – ?), Борохович Григорій (? – 1741[2485] – 1742 – ?), Прокопович Іван (? – 1746 – ?), Лозовський Василь (? – 1755[2486] – 1759[2487] – 1764), Шимков Федір (1765.20.12 – ?), Луговий Василь (1767.07.[2488] – 1774[2489] – ?), Ляхович Андрій (1777.15.04. – 1782).

ПИСАРІ: Василенко Іван (? – 1719 – ?), Лукашевич Данило (? – 1723 – 1732 – ?), Васильович Сава (? – 1737 – ?), Козиненко Марко Антонович (1742.12.08.[2490] – 1743.5.07.[2491]), Малиновський Матвій (? – 1746 – ?), Ярошенко Михайло (? – 1763 – 1766), Малинка Федір (1766.15.09.[2492] – 1772.20.03.[2493]), Воскобойник Федір (1771.21.01.[2494] – 1775 – ?), Ничик Остафій (1779.4.10. – 1783).

ОСАВУЛИ: Портянка Степан (1741[2495]), Опушенко Тиміш (? – 1741.9.12. [2496] – ?), Кириченко Олексій (? – 1746 – ?), Бутенко Іван (1772.5.04. – 1783).

ХОРУНЖІ: Очеретко (Очеретянко) Степан (? – 1713.05. – 1725 – ?), Шульженко Іван (? – 1731 – 1742 – ?), Сесюченко Іван (? – 1746 – ?), Луговий Максим, Луговий Василь (? – 1767[2497]), Борохович Денис (? – 1763 – 1782), Омельченко Прокіп (1782.15.06. – 1783).

УСТАВИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Хміль Василь (? – 1649 – 1657.12. – ?), Якович Григорій (? – 1659.11. – 1659.12.[2498] – ?), Пилипенко Іван (ран.1666), Майдан Іван (? – 1672 – ?), Лук'яненко Іван (? – 1676 – 1682 – ?), Стефанович Григорій (? – 1694.09. – ?), Якубович-Барло Тиміш Якович (Яковенко Тимко) (? – 1711 – 1719), Івашинський Федір (1719 – ?), Власенко Андрій (? – 1721 – ?), Ярослав Іван (? – 1722 – ?), Тимошенко Максим (? – 1722.04. – ? повний; 1723.10., 1725, нак.), Якубович-Барло Тиміш Якович (? – 1723.02.[2499] – ?), Короленко Василь Петрович (1729.3.10. – 1736 – ?), Улезько Андрій (1730, нак.), Якубович-Барло Тиміш Якович (1731.07., нак.?), Якубович-Барло Василь Тимішович (? – 1737), Любченко Макар (1737, нак.), Ламан Дмитро (1737 – 1744 – ?), Сава Омелянович (1739[2500], нак.), Любченко Макар (1738[2501], 1741, нак.), Каракаш Кирило (1749 – 1764 – ?), Карась Остап, Дембровський Михайло (1752 – ?), Дияконов Василь Васильович (1770, за сотника), Гришков Аврам (1771.30.06. [2502] – 1783).

ОТАМАНИ: Гунченко Семко (? – 1657.12. – ?), Петрович Федір (? – 1676.02. – 1682,05. – ?), Богаченко Іван (? – 1694.09. – 10. – ?), Власенко Андрій (? – 1719 – ?), Смілянський Григорій (? – 1723.02.[2503] – ?), Масляк Іван (? – 1725 – ?), Омелянович Сава (? – 1731.26.06. [2504] – 1732 – ?), Смілянський Роман (? – 1737 – ?), Масляк Іван (? – 1739[2505] – ?), Шандига Наум (? – 1741[2506] – ?), Білоус Павло (? – 1741[2507] – 1742 – ?), Сидоренко Яків (? – 1764 – ?), Чарниш Данило (1766 – 1771), Марченко Андрій (? – 1767 – ?), Шимков Андрій (1771[2508] – 1774[2509] – ?).

ПИСАРІ: Яковенко Тиміш (? – 1694.09. – ?) (Якубович-Барло?), Йосипів Гаврило (? – 1723 – 1731.26.06.[2510] – ?), Гаврилів Гаврило (? – 1737 – ?), Йосипів Онисим (? – 1738[2511] – ?), Крисин Денис (? – 1741[2512] – 1747[2513] –1750), Котляревський Іван (? – 1764 – ?), Крисин Степан (1769.10.03. [2514] – 1781), Суржков Іван (1782.20.03. – 1783).

ОСАВУЛИ: Собко Григорій (? – 1738[2515] – 1742 – ?), Колеєвський Мусій (2-й; ? – 1741[2516] – ?), Шимков Андрій (1769[2517] – 1771[2518]), Дешенко Опанас (1772[2519] – 1775 – ?), Макаренко Федір (1782).

ХОРУНЖІ: Біличенко Онисько (1711), Худолієнко Іван (1713), Зайченко Роман (? – 1722 – 1731.26.06.[2520] – ?), Ольховий Опанас (? – 1738[2521] – ?), Василенко Лаврін (? – 1741[2522] – 1742 – ?), Ласкевич Василь (1774[2523] – 1775 – ?), Марченко Тиміш (1782).

ОСТАПІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Омелянович Іван (? – 1658 – ?), Яременко Семен (? – 1666 – ?), Махненко Яків (? – 1672.05. – ?), Карпенко Семен (? – 1697 – ?), Карпенко Степан (? – 1715 – ?), Іванович Данило (1715, нак.), Ярема Юхимович (? – 1719 – 1725), Іванович Данило (1725 – 1726), Шкурка Кирило (? – 1730 – 1731), Базилевський Федір Лаврінович (1731 – 1741.10.08.[2524] – ?), Шишка Федір Лукич (1738[2525], 1739[2526], нак.), Базилевський Григорій Федорович (1757 – 1764), Базилевський Федір Федорович (1764.03.[2527] – 1772[2528]), Базилевський Андрій Федорович (1772.28.03. [2529] – 1783).

ОТАМАНИ: Леховенко Федір (1666), Кривченко Кузьма (? – 1676.02. – ?), Кам'янецький Іван (? – 1682.05. – ?), Лазаренко Григорій (? – 1719 – ?), Корнійович Стефан (? – 1723 – ?), Іванович Данило (? – 1725 – ?), Коробан Петро (? – 1731 – 1732 – ?), Шишка Федір Лукич (? – 1737 – ?), Корнієнко Юхим (? – 1738[2530] – ?), Гордійович Петро (? – 1739[2531] – 1741), Яценко Семен (? – 1741.10.08.[2532] – ?), Кравченко Яків (отаман військовий, 1741[2533]), Гаркавий Петро (1741 – 1746 – ?), Власов Максим (1759.16.10.[2534] – 1774[2535]– ?), Михалець Артем (1781.20.11. – 1782).

ПИСАРІ: Павлович Захар (? – 1723 – 1725 – ?), Андрузький Яків (? – 1731 – 1732 – ?), Андрузький Григорій (? – 1737 – 1738[2536] – 1741[2537] – 1746 – ?), Міхно Яків (1765.15.01.[2538] – 1774[2539] – ?), Гречний Григорій (1776.28.06. – 1777.25.06).

ОСАВУЛИ: Грицько (? – 1649 – ?), Греченко Василь (? – 1723 – ?), Швачка Семен (? – 1737 – 1738[2540] – ?), Раковський (Рак) Максим (1-й; ? – 1741.1.08.[2541] – 1746 – ?), Тригуб Матвій (2-й, 1741[2542]), Ракович Андрій (1774.21.03. – 1775 – ?), Власенко Степан (1775.6.03. – 1780.31.03.), Михалець Артем (1780.10.08. – 1781.20.11.), Крендач Наум (1782.14.06. – 1783).

ХОРУНЖІ: Греченко Василь (? – 1711 – 1722 – ?), Ракша Василь (1719), Григорієв Іван (? – 1725 – ?), Рукавець Петро (? – 1737 – 1738[2543] – 1741[2544] – 1746 – ?), Власов Максим (1756.10.09.[2545] – 1759.16.10.[2546]), Пащенко Кирило (1760.15.01. – 1775 – ?), Михалець Артем (1779.24.06. – 1780.10.08.), Мезин Михайло (1780–1782).

ШИШАЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Андрійович Матвій (? – 1659.11. – 1660.01.[2547] – ?), Оробець Григорій (? – 1672 – ?), Павлович Яцько (? – 1676 – ?), Зарудний Григорій Федорович (? – 1682 – ?), Борисенко Пилип (? – 1691 – 1692.01. – ?), Гориздра Опанас (? – 1703.6.08. – 1713 – ?), Лісницький Роман Данилович (? – 1715 – 1729 – ?), Отрощенко Пилип (1721.02., нак.), Дросенко Іван (? – 1730 – ?), Москов Федір (? – 1737), Замиздря Семен (1737, нак.), Яковенко Федір Якович (1738.23.03. – 1764), Замиздря Данило (1738, нак.[2548]), Шевченко Сидір (1739[2549], нак.), Хорольський Григорій (1741, нак.), Лісницький Микола Романович (1765.23.12. – 1772), Клименко Федір (1772.27.03.[2550] – 1783).

ОТАМАНИ: Михайло (? – 1667.05. – ?), Білоконенко Семен (? – 1672.09. – ?), Марченко Михайло (? – 1676.02. – ?), Остришко Іван (? – 1703.6.08. – ?), Кондратович Василь (? – 1719 – ?), Чумаченко Гнат (? – 1723 – ?), Ситник Іван (? – 1725 – ?), Легедза Іван (? – 1737 – ?), Хорольський Грицько (? – 1738 – ?), Ситяко Лука (1738[2551]), Одинець Федір (? – 1739[2552] – ?), Замиздря Данило (? – 1741[2553] – 1742 – ?), Васильович Григорій (? – 1746 – ?), Кармазін Григорій (1772.6.06.[2554] – 1774[2555] – ?), Клименко Павло (1780.04. – 1782).

ПИСАРІ: Андрійович Петро (1719), Йосипович Іван (? – 1723 – ?), Васильович Дмитро (? – 1725 – ?), Семенович Остап (? – 1737 – 1746 – ?), Троневський Опанас (1754.15.01. – 1769), Кармазін Григорій (1769.3.06.[2556] – 1772[2557]), Кузьменко Іван (1772.1.01.[2558] – 1775 – ?).

ОСАВУЛИ: Яременко Гнат (1738[2559]), Ситник Левко Іванович (? – 1741[2560] – 1746 – ?), Глушко Тиміш (1773 – 1775 – ?), Іванченко Трохим (1780.2.01 – 1783).

ХОРУНЖІ: Коваленко Григорій (1711), Коркошко Юсько (? – 1722 – 1723 – ?), Коркошко Наум (? – 1738[2561] – ?), Тишенко Павло (? – 1741[2562] – 1742 – ?), Повторацький Яків Іванович (? – 1746 – ?), Чапленко Данило (1772[2563] – 1775 – ?), Паськов Антін (? – 1781). Сидоренко Олексій (1781.8.12. – 1783).

ХОРОЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Джука Фесько (? – 1649 – ?), Якимович Пилип (? – 1658.03.[2564] – ?), Федір (? – 1658.25.04.[2565] – ?), Гупало Федір (? – 1661.11. [2566] – ?), Міщенко Грицько (? – 1672.05. – ?), Турукало

Микола (? – 1672.06. – ?), Лагода Василь Степанович (? – 1676.02 – 1685.03 – 1691.02.[2567] – ?), Харченко Денис (? – 1691 – ?), Лагода Клим, Родзянко Василь Іванович (1701 – 1704.5.05. – 1710 – ?), Яковенко Тиміш (? – 1712.03. – ?), Глуховець Федір (? – 1713 – 1715 – ?), Келеберда Ілля (? – 1716), Родзянко Степан Васильович (? – 1722.04. – 1735), Родзянко Ярема Степанович (1735.03.[2568] – 1760[2569]), Зуй Тиміш (1739[2570], нак.), Вишневський (? – 1767 – ?), Родзянка Іван (? – 1767 – ?), Родзянко Павло Іванович (1770[2571] – 1775 – ?), Дершун Лука (1782, замість сотника[2572]).

ОТАМАНИ: Химченко Андрій (? – 1658.04. – ?), Голий Марко (? – 1661.11.[2573] – ?), Степанович Філон (? – 1676.02. – ?), Турукало Микита (? – 1685.03. – ?), Шияненко Харко (? – 1712 – ?), Родзянко Ясько (? – 1722 – ?), Цюцюркало Степан (? – 1723.05. – ?), Євстафійович Кирило (? – 1723 – 1725 – ?), Цюцюркало Василь (? – 1729 – 1731), Тищенко Конон (1731 – ?), Цюцюркало Василь (? – 1732 – ?), Ванджа Дмитро Федорович (? – 1739[2574] – ?), Дершун Степан (? – 1741[2575] – ?), Дігтяренко Іван (1741, походний; повний ? – 1745 – ?), Синяговський Григорій (? – 1746 – ?), Федина Яків (? – 1752 – ?), Штонпель Стефан (1752, отаман походний), Штонпель Стефан (? – 1754.09. – ?), Йосипів (раніше 1765), Луговий Максим (1767[2576] – 1774), Добровольський Василь (1774.7.07. – 1783).

ПИСАРІ: Білогуб Клим (з Турукалом), Бугаєвський Матвій (? – 1723[2577] – ?), Зубенко Савка (? – 1725 – ?), Федорович Іван (? – 1731 – ?), Ставицький Яків (? – 1731.07. – ?), Федяй Григорій Іванович (? – 1741[2578] – 1742 – ?), Бельчин Степан (? – 1746 – ?), Хапаловський (раніше 1752), Богаєвський (раніше 1752), Федяй Григорій Іванович (? – 1752 – ?), Борошенко (? – 1765.16.09.), Іваненко Микола (1766 – 1775 – ?), Пархомович Григорій (1767.4.12.[2579]), Іваненко Григорій (1767.29.07.[2580] – 1774[2581] – 1783[2582]).

ОСАВУЛИ: Ванджа Дмитро Федорович (? – 1741[2583] – 1746 – ?), Шутенко Тихін (1765–1776), Синяговський Дмитро (1776.14.12. – 1783).

ХОРУНЖІ: Пасюра Тиміш (? – 1711 – 1713 – ?), Баланенко Васько (1712), Дмитрієнко Роман (? – 1722 – 1723 – ?), Степан (? – 1732 – ?), Каєнко Семен (? – 1741[2584] – 1752 – ?), Федяй Омелько (? – 1756 – ?), Рудь (? – 1763 – ?), Сенчук Степан (1772 – 1775 – ?), Луговий (1783[2585].

ПОЛК КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ

(1661 – 1662)

ПОЛКОВНИКИ: Канівець Кирило Андрійович (? – 1661.05. – 1661.08. – ?), Канівець Сава (1661, нак.), Дубовик Гаврило (? – 1661.10.[2586] – 1662.04. – ?), Дубовик Кость Гаврилович (? – 1662.06. – ?), Кудлай (? – 1664 – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ: Лаврінченко Богдан (? – 1661.10. – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ: Трушенко Василь (? – 1661.10. – ?), Лисий Семен (? – 1661.10. – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ: Лук'янович Крисько (? – 1661.10. – ?), Лазаревич Михайло (? – 1662.06. – 1662.07. – ?).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ: Острогляд Жадан (? – 1661.06. – 1661.08. – ?).

КРЕМЕНЧУЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лавриненко Богдан (? – 1652.02. – ?), Дубовик Гаврило (? – 1661.05.[2587] – ?), Ведмиченко Ілляш (? – 1661.08. – ?), Дубовик Кость Гаврилович (? – 1661.10. – ?), Лазаренко Михайло (? – 1662.06. – ?), Сава (? – 1666.02. – ?), Карачевський Михайло (? – 1670 – ?), Іванович Юрій (1672, нак.), Бурляй Іван (? – 1685[2588] – ?), Євстратієвич Максим (? – 1692 – 1706-ран. 1709), Острохиженко Матвій Іванович (? – 1709.10. – ?), Євстратієвич Омелян Максимович (ран.1716), Острохиженко Матвій Іванович (? – 1712 – 1713 – ?), Шолох Маско (Максим) (1714, нак.), Іванович Яків (? – 1715 – ?), Євстратієвич Андрій Максимович (? – 1720.05. – ?), Острохиженко Матвій Іванович (1723, нак.), Ілляшенко Гаврило (? – 1720 – 1737), Ковальчук (? – 1736), Симонов Максим (1737, нак.), Ілляшенко Федір Гаврилович (1737–1747), Волошин Данило (1738, 1739[2589], нак.), Чередничок Матвій (ран. 1739), Ілляшенко Яків Гаврилович (1747–1764).

ОТАМАНИ: Жила Микита (? – 1661.10. – ?), Оліферко Василь (? -1672 – ?), Іваненко Петро (? – 1682.05. – ?), Савенко Терешко (? – 1685[2590] – ?), Бакай Микола (? – 1699 – ?), Козар Матвій (? – 1699.9.05.

– ?), Сєчка Остап (? – 1705.04. – ?), Голенко Федір Васильович (? – 1706 – ?), Карпенко Пасько (? – 1707 – ?), Мерненко Леонтій (? – 1712), Голенко Федір Васильович (? – 1712 – 1713 – ?), Драб Семен (? – 1716 – ?), Голенко Федір Васильович (? – 1717 – 1720), Острохиженко Матвій Іванович (? – 1720.05. – ?), Живило Мартин (? – 1720 – ?), Голенко Федір Васильович (? – 1722 – 1723 – ?), Гавриленко Сазон (? – 1725 – ?), Голенко Федір Васильович (? – 1725.08. – 10. – ?), Коротич Гнат (? – 1727 – 1729 – ?), Гавриленко Сазон (? – 1730 – ?), Волошин Данило (? – 1734 – ?), Пащенко Панко (? – 1737 – ?), Зайка Григорій (? – 1738 – ?), Токарь Василь (? – 1739[2591] – ?), Волошин Данило (? – 1741[2592] – 1744[2593] – ?), Лелюк Іван (1741[2594], отаман походний), Авраменко Михайло (? – 1748 – ?), Волошин Данило (? – 1749 – ?), Пащенко Пантелеймон (? – 1752 – ?), Науменець Павло (1752, походний отаман).

ПИСАРІ: Корчевський Омелян Степанович (? – 1723 – 1725 – ?), Криловський Михайло (? – 1737 – 1739[2595] – ?), Чубенко Яким (? – 1742 – ?), Кисіль Яків (? – 1746 – ?).

ОСАВУЛИ: Симонов Максим (1-й; ? – 1741[2596] – ?), Малохатній Федір (2-й; ? – 1741[2597] – 1746 – ?), Перехрест Андрій (? – 1752 – ?).

ХОРУНЖІ: Мироненко (1719), Волошенко Данило (? – 1723 – 1725 – ?), Чередниченко Семен Матвійович (? – 1741[2598] – 1742 – ?), Пащенко Пантелеймон (? – 1746 – ?), Ляшко Лука (? – 1752 – ?).

ГОРОДИСЬКА (МАКСИМІВСЬКА) СОТНЯ

СОТНИКИ: Скороход Іван (? – 1649 – ?), Ігнатович Лаврін (? – 1696.04. [2599] –?), Щупеня Василь (? – 1710 – 1717 – ?), Сахно, Лиходіїв Влас (? – 1719), Щуп Іван (1723.10., нак.), Йосипович Лаврін (1719 – 1725 – ?), Василь Петрович (1731), Біленко Трохим (1731 – 1735), Цапенко Йосип (1731, нак.), Кодинець Мойсей Кирилович (1734.12.03. – 1735, нак.; 1735.21.01. – 1762.14.02), Стефан (1739, нак.), Кодинець Іван Кирилович (1762.14.02.[2600] – 1768), Ляхович Григорій (1768.20.10. [2601] – 1783).

ОТАМАНИ: Дубина Яків (1712), Ілляшевич Михайло (1719), Чиплянухий Петро (? – 1723 – ?), Сердюков Влас (? – 1725 – 1730), Омельченко Сава (1731 – ?), Чардаш Іван (? – 1738 – 1742.7.09.[2602] – ?), Сисюркало Тиміш (1741[2603], походний отаман), Голдава Іван (? – 1746 – ?), Домбровський Тихін (1750[2604] – ?), Цапенко Йосип (? – 1752 – ?), Довгий Йосип (? – 1762), Качановський Кирило (1767[2605] – 1769 – ?), Шульженко Максим (1771[2606]– 1781), Котлярев Сава (1781.4.12. – 1783).

ПИСАРІ: Кашевський Гнат Михайлович (? – 1725 – 1731), Іосипович Гаврило (1731 – ?), Михайлович Іван (? – 1738 – ?), Семенович Федір (? – 1741[2607] – 1742), Сирота Ничипір (? – 1742.7.09.[2608] – ?), Данковський Яків (1743–1744), Сирота Ничипір (? – 1746 – 1752 – ?), Іванович Андрій, Кашевський Гнат, Котляревський Іван (1765.20.05.[2609] – 1774[2610] – 1780 – ?), Гришков Абрам (? – 1767[2611] – ?), Сирота Ничипір (? – 1781 – ?).

ОСАВУЛИ: Клименко Корній (? – 1741[2612] – 1746 – ?), Клименко Карпо (? – 1752 – ?), № (1768[2613] – ?), Котляров Сава (1780.12. – 1781.4.12.), Бабич Григорій (1781.1.10. – 1783).

ХОРУНЖІ: Щербина Пасько (1712), Щербина Марко (1719), Цап Яцько (1719), Даценко Осип (? – 1725 – ?), Зайченко Роман (1731), Устенко Герасим (? – 1741 – 1746 – ?), Жученко Іван (? – 1752 – ?), Ляшко Лука (1752[2614]), № (1768[2615] – ?),

ОМЕЛЬНИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гунька (? – 1661.11. – ?), Пащенко Петро (? – 1666 – ?), Пащенко Дмитро (? – 1672 – ?), Федорович Максим (? – 1676 – ?), Авраменко Дмитро (? – 1682 – ?), Чапа Григорій (? – 1708.17.05. – ?), Деркач Григорій Леонтійович (1709 – ?), Фостенко Кіндрат (? – 1711 – ?), Авраменко Трохим (? – 1719 – ?), Чапа Григорій (? – 1720 – ?), Леонтійович Кіндрат (1722 – 1723, 1725 – 1726[2616] – ?), Зубалій Федір (1729[2617], нак.), Остроградський Григорій Матвійович (1729.3.10. – 1760.28.08), Лавриченко Петро (1730, нак.), Запорожненко Микита (1737, нак.), Даценко Гнат (1738[2618], нак.), Кирста Іван (тримав сотенне правління, 1739[2619]), Авраменко Олександр (1739, за нак.[2620]), Жадан Григорій (1748, нак.[2621]), Остроградський Микола (? – 1763 – 1768 – ?), Сахатов Петро (? – 1775 – ?), Ляхович Петро (1770.1.05.[2622] – 1782).

ОТАМАНИ: Максименко Іван (? – 1676.02. – ?), Григорович Пилип (? – 1682.05. – ?), Лавриненко Петро (? – 1723 – ?), Ланко Федір (? – 1725 – ?), Лавриненко Петро (? – 1726[2623] – ?), Мороз Стефан (? –

1729[2624] – ?), Лавриченко Петро (? – 1726 – 1730 – ?), Дмитренко Тиміш (? – 1737 – ?), Середенко Ярема (1738[2625]), Дубовик Ярош Олексійович (? – 1739 – ?), Даценко Антон (? – 1741 – ?), Дубовик Ярош Олексійович (? – 1741[2626] – 1742 – ?), Мороз Стефан (? – 1741 – ?), Авраменко Олефір (1741[2627], походний отаман), Даценко Гнат (? – 1748.19.09.[2628] – ?), Книш Лука (? – 1746 – 1749.24.04.[2629] – ?), Дубовик Ярош Олексійович (1749, походний отаман[2630]), Куроп'ятник Трохим (? – 1752 – ?), Книш Лука (1752, походний отаман), Панов Микита (1766[2631] – ?), Шкурка Захар (1772.15.05.[2632] – 1775 – ?).

ПИСАРІ: Ярошенко Федір (? – 1723 – ?), Йосипович Григорій (? – 1725 – ?), Бакай Іван (? – 1738[2633] – раніше 1741[2634]), Короленко[2635], Кармазинський (? – 1767 – ?), Лисенко Онисим (1770.15.02.[2636] – 1782).

ОСАВУЛИ: Ярошенко Оникій (? – 1737 – ?), Пінчук Матвій (1-й; ? – 1741[2637] – 1742 – ?), Малафєй Карпо (2-й; ? – 1738[2638] – 1741[2639] – 1746 – ?), Дубовик Семен (1766.5.09.[2640] – 1775 – ?).

ХОРУНЖІ: Титченко Григорій (1722), Мороз Дмитро (? – 1723 – ?), Тимішович Мартин (? – 1725 – ?), Чоп Гнат (? – 1726[2641] – ?), Хамлевський (Халимон) Яким (? – 1738[2642] – 1741[2643] – 1742 – ?), Соха Яків (? – 1746 – ?), Клименко Яків (? – 1752 – ?), Авраменко Іван (1766[2644] – 1775 – ?).

БОГАЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Гужел Іван (? – 1649 – ?), Гришута (Грицюта) Іван (? – 1654.01. – 1659.10.06.[2645] – ?), Кореневський Семен Степанович (? – 1659.12. – ?), Андрійович Демид (? – 1688 – ?), Москаленко Стефан (? – 1698.12. – ?), Проскура Роман, Устименко Василь (? – 1711 – ?), Димитрович Василь (? – 1713 – ?), Москаленко Андрій Степанович (1716 – 1742 – ?), Прохоренко Іван (1731, 1737, 1738[2646], нак.), Костенко Лаврін (1741[2647], нак.), Семенович Денис (1739[2648], нак.), Москаленко-Степанович Йосип Андрійович (? – 1760), Сандул Іван (1770.16.04.[2649] – 1774 – ?), Сидорів Іван (1772.20.03[2650] – 1782[2651]).

ОТАМАНИ: Демко Гнатович (? – 1654 – ?), Чикаленко Лукаш (? – 1675.07. – ?), Філенко Іван (1675.07., нак.), Панбрат Іван (? – 1675.12. – ?), Семененко Іван (? – 1676.02. – ?), Салдат Семен (? – 1688.09. – ?), Грищенко Іван (1699.03. – ?), Проскуренко Тиміш (? – 1723 – ?), Беличенко Григорій (? – 1725 – ?), Прохоренко Іван (? – 1731 – ?), Проскура Стефан (? – 1736), Квашенко Кіндрат (1736 – 1738[2652] – ?), Беличенко Андрій (? – 1739[2653] – ?), Руденко Роман (? – 1741[2654] – 1742 – ?), Плохун Іван (отаман похідний, 1741[2655]), Селецький (? – 1765 – ?), Дуброва Василь (? – 1766 – ?), Скиба Йосип (1769.4.01.[2656] – 1774[2657] – ?), Селявко Павло (1781.1.04. – 1782).

ПИСАРІ: Іваненко Самійло (? – 1723 – ?), Ословський Леонтій (? – 1732 – 1738[2658]), Ільков Максим (1739[2659] – 1742 – ?), Проскура Андрій (1760.4.11.[2660] – 1766.15.12.[2661]), Якименко Роман (1772.10.08.[2662] – 1774[2663] – ?), Біляков Дорош (1781.9.08. – 1783).

ОСАВУЛИ: Онущенко Антін (? – 1738[2664] – ?), Грищенко Пилип (? – 1741[2665] – 1742 – ?), Лукященко Степан (1741[2666], походний осавул), Селявко Павло (1770.9.10. – 1781.1.04.), Олексієнко Трохим (1781.22.11. – 1783).

ХОРУНЖІ: Адаменко Дацько (1711), Банберенко Василь (1713), Філон (1719), Балаклієць Федір (1722), Банберено Лука (1723), Юрещенко Лука (? – 1737 – 1742 – ?), Крамаренко Яків (1770.9.10.[2667] – 1783).

ВЛАСІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Крецуленко Василь (? – 1686.03.[2668] – 07.[2669] –?), Радченко Лаврін (? – 1688.28.07. – 1690.03. – ?), Крецуленко Василь (? – 1691.05. – ?), Пухальський Олексій (? – 1693.12. – ?), Крецуленко Василь (? – 1696[2670] – ?), Лавриненко Андрій (? – 1697.01. – 02. – ?), Бабич Клим (1698, нак.), Крецуленко Василь (? – 1701.02. – ?), Сахнович Устим (? – 1703.31.01. – 1707.03. – ?), Лось Андрій (? – 1712 – 1720.01. – 03. – ?), Пархоменко Устим (ран. 1723), Шерстяк Іван (1721.02., нак.), Яшевський Іван (1723.10., нак.), Полковський Петро (1723, нак.), Майборода Михайло Іванович (1721 – 1722, нак.; 1723 – 1731.8.01.), Майборода Михайло Іванович (1731 – 1747), Бабич Іван (1737, нак.), Майборода Прокіп Михайлович (1747 – 1764[2671] – ?).

ОТАМАНИ: Брайко Михайло (? – 1686.17.06. – ?), Крупа Фесько (? – 1688 – ?), Брайко Михайло (? – 1690.03. – ?), Демиденко Лаврін (? – 1691.02. – 1693.12. – ?), Гаврученко Костянтин (? – 1697.01. – 1698 – ?), Кирнос Хома (? – 1701 – ?), Пухальський Олекса (? – 1702 – 1703 – ?), Деревянка Денис (? – 1706.05. – ?), Бокач Іван (? – 1707 – ?), Павло (? – 1712 – ?), Полковський Петро (? – 1715 – 1716 – ?), Хоменко Яків

(? – 1719 – ?), Кияшка Григорій (? – 1719 – 1720 – ?), Корж Пархом (? – 1720 – 1721.03. – ?), Пухальський Яким (? – 1722 – ?), Великий Грицько (? – 1723 – ?), Клименко Ілля (? – 1725 – 1727), Великий Грицько (1727 – ?), Остапенко Андрій (? – 1736 – 1737), Пащенко Трохим (1737 – 1748 – ?), Данильченко Іван (1752, похідний отаман), Дем'янів Павло (? – 1781 – ?).

ПИСАРІ: Гаврилович Іван (? – 1690 – ?), Василь Олексійович (? – 1698 – ?), Суличич Іван (? – 1723 – 1742 – ?), Денисович Павло (? – 1745 – 1752 – ?).

ОСАВУЛИ: Бутенка Петро (1741[2672]), Гаврученко Максим (? – 1742 – ?), Диченко Остап (? – 1746 – ?), Дем'янович Василь (? – 1752 – 1781 – ?).

ХОРУНЖІ: Косенко Пархом (1712), Нечипоренко Костя (? – 1723 – ?), Дашовець Григорій (? – 1725 – 1727 – ?), Косяченко Іван (? – 1741[2673] – 1746 – ?), Комашка Ничипір (? – 1752 – ?), Комашка Федір (ран.1764[2674]).

ПОТОЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Онущенко Андрій (? – 1661.05.[2675]), Гуляницький Павло (1661.05. – 1661.06. – ?), Василь (? – 1686.03.[2676] – ?), Волевач Антін Якович (1711 – 1721), Крушевський Прокіп (1721, нак.), Розсоха Йосип (? – 1723.10. – 1726), Малиш Данило (1724, 1725, нак.), Крушевський Трохим (? – 1728.01. – 1731.9.02. – ?), 1735 р. – вакансія, Сахатов Юрій (1736–1754), Вязовиченко Герасим (1738, нак.[2677]), Бабченко Іван (1737, нак.), Булах Антін (1739[2678], нак.), Шутенко Ілля (1753 – 1765[2679]), Довгий Осип (1769.25.05. – 1783).

ОТАМАНИ: Шумило Степан (? – 1686.03.[2680] – ?), Самкуля Василь (? – 1716.02. – ?), Василенко Гнат (? – 1723 – ?), Малиш Данило (1725), В'язиченко Герасим (? – 1728.01.-?), Василенко Гнат (? – 1728.03. – ?), В'язиченко Герасим (? – 1729 – ?), Пащенко Мартин (? – 1731.02. – ?), Ревенко (Рева) Іван Назарович (? – 1737 – ?), Кириченко Сидір (1737, походний отаман), Пономаренко Яків (? – 1738[2681] – 1739[2682] – 1742 – ?), Василенко Іван (отаман похідний, 1741[2683]), Булах Пилип (? – 1746 – ?), Назаренко Іван (? – 1752 – ?), Кириченко Сидір (1752, похідний отаман), Сахатов (? – 1765[2684]), Розсоха (1765[2685] – ?), Гришков Аврам (1769 – 1770), Дерем'яга Іван (1770 – 1773), Нестеренко Антон (1774.14.01.[2686] – ?).

ПИСАРІ: Іваненко Павло (? – 1723 – ?), Петрушенко Іван (1725), Василенко Федір (? – 1737 – 1752 – ?), Сераха (? – 1765[2687]), Павлович Терентій (1760[2688] – 1774[2689] – ?), Василенко Федір (1765[2690] – ран.1775).

ОСАВУЛИ: Цирусенко Іван (? – 1737 – ?), Кириченко Сидір (? – 1741[2691] – 1742 – ?), Багменко Герасим (2-й; ? – 1741[2692] – 1742 – ?), Бегменко Мусій (? – 1746 – ?), Кирусенко Іван (? – 1752 – ?), Нестеренко Антон (1764.5.09. – 1774.14.01.).

ХОРУНЖІ: Калюжненко Герасим (? – 1723 – ?), Прядченко Яків (1725), Бегменко Мусій (? – 1737 – ?), Даценко Кость (? – 1741[2693] – 1746 – ?), Бегменко Мусій (? – 1752 – ?).

ЦИБУЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Дахно Данило, Корчевський Костянтин, Ковальчук Іван, Звенигородський Давид (1748 – 1750), Байрак Данило (1750 – 1752), Устимович Василь (з 1750 р. – тримав).

ОТАМАНИ: Родіоненко Яким (? – 1752[2694] – ?), Кошовенко Василь, Касай Михайло.

ПИСАРІ: Дебелій Микола (1742[2695] – 1750[2696]), Война Федір (? – 1749), Лелека Яким (1749 – ?), Андрійович Семен (? – 1752 – ?).

ОСАВУЛИ: Кошовенко Василь (? – 1749), Кривошапка Федір (1749 – ?).

ХОРУНЖІ: Компанієць Петро (? – 1749), Мельник Василь (1749 – ?), Погрібний Петро (? – 1752 – ?).

АРХАНГЕЛОГОРОДСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Звенигородський Давид (1742 – 1747), Чечель Осип, Гончаренко Петро, нак.

ОТАМАНИ: Зарваницький Василь.

ПИСАРІ: Костянтинів Юрій.

КРИЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Рудь Григорій (? – 1745 – 1752[2697] – ?).

ОТАМАНИ: Дик Федір (? – 1707 – ?), Семен Павлович (? – 1745 – ?), Делятинський Павло (? – 1752[2698] – 1753 – ?), Проценко Григорій (1752, отаман походний).

ПИСАРІ: Дейнека Юхим (? – 1745 – ?), Стебранов Іван (? – 1752[2699] – ?).
ОСАВУЛИ: Лисяк Іван (? – 1752[2700] – ?).
ХОРУНЖІ: КостинаОлексій (? – 1752[2701] – ?).

ПАНКІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Чигирин Фесько (? – 1649 – ?)

БАРАНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Тиша Михайло (? – 1658.03.[2702] – ?), Савич Семен (? – 1659.12. – 1660.01.[2703] – ?).

КРАСНОПІЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Муха (1649), Андрійович Лазар (? – 1649 – ?), Тимішович Андрій (? – 1658.03.[2704] – ?).
ПИСАРІ: Олександр (1649).

ПІСКІВСЬКА СОТНЯ

(? – 1653 – 1659 – ?)

СОТНИКИ: Іванович Василь (? – 1658.03.[2705] – ?), Зимницький Іван (? – 1659.12.[2706] – ?).

ЖИГИМОНТІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Вороний Мартин Гаврилович (? – 1658.03.[2707] – ?).
НЕВСТАНОВЛЕНІ СОТНІ:
СОТНИКИ: Давид (1661), Гнатович Андрій (1665).

ЛУБЕНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Лаврінко (? – 1632 – ?), Яськевич Герасим (1648 – 1649), Тимошенко Мисько (1651.03.), Грило (1654,12., нак.), Швець-Омельянович Павло (? – 1657.07. – 1659[2709]), Засядько Яків (? – 1659.2.09.[2710] – 1660[2711]), Шамрицький Степан (? – 1660.04. – 1661.05. – ?), Пирський Андрій (? – 1662.03. – 1662.12.), Шамрицький Степан (1663.01 – 1663.09.), Велюх-Вербицький Гнат Якович (? – 1663.11. – 1664.01 – ?), Гамалія Григорій Михайлович (? – 1664.04. – 1666.07.), Пилипенко Іван (1665, нак.), Щербак Богдан Васильович (1666.07. – 1667.03. – ?), Гамалія Григорій Васильович (? – 1668.01. – 23 січня 1669 р.[2712] не лубенський, а охочий.1670.23.01.[2713] – ? у Дорошенка), Леценко Устим (1668.07., нак.), Плис Пилип (? – 1669.03. – 30 жовтня 1669[2714]- ? у Ігнатовича), Сербин Іван Федорович (? – 1670.4.09.[2715] – 1671.05. – ?), Нестеренко Андрій Корнійович (? – 1671.07. – 1672.04.), Михайло Степанович (1672.04. – ?), Сербин Іван Федорович (? – 1672.18.06. – 1676.06. – ?), Ілляшенко Максим Романович (? – 1676.08. – 1687.06.), Гамалія Григорій Михайлович (1687.07. – ?), Свічка Леонтій Назарович (1688 – 1699.08. – ?), Ханенко Данило (1695, нак.), Зеленський Дмитро (? – 1700.06. – 1708), Савич Василь (1708–1709, нак.; 1709–1714, повний), Маркович Андрій (? – 1714.06. – 1727.24.07.), Булюбаш Іван Юрійович (1722, нак.), Маркович Яків (1723–1725, нак.), Апостол Петро Данилович (1728–1757), Мартос Павло (1728–1730, нак.), Троцький Петро Максимович (1742, нак.), Кулябко Іван Петрович (1757–1770), Максимович Степан (1770–1781).

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Луценко Устим (? – 1660 – ?), Логвинович Родіон (? – 1663.23.11. – ?), Засядько Яків (? – 1669 – ?), Стеблювець Сава Кирилович (? – 1672 – 1675), Стеблювець Іван Савич (1676 – ?), Цюпченко Павло Якович (? – 1677 – ?), Стеблювець Іван Савич (? – 1678 – ?), Якубович Андрій Якович (? – 1681 – 1683.03 – ?), Чернявський Григорій (? – 1683.10. – ?), Якубович Андрій Якович (? – 1684 – ?), Сохацький Іван (? – 1685 – ?), Глуховець Дмитро (? – 1687.07. – 1699), Тимченко-Заборовський Іван Тимішович (1705–1709), Мартос Павло Васильович (1712–1739), Кулябка Іван Петрович (1737[2716] – 1757[2717]), Маркович Іван Андрійович (1758–1760), Кулябка Василь Григорович (1761.2.01. – 1763.12.11.), Петровський Пилип Андрійович (1763.16.12. – 1768), Кулябко Павло Іванович (1770.16.03.[2718] – 1783), Шостак Андрій Опанасович (2-й; 1774.4.12.[2719] – 1780[2720] – 1783).

ПОЛКОВА АРТИЛЕРІЯ

ОСАВУЛИ: Бондарус Остап (? – 1727.2.12.[2721] – ?), Величко Іван (? – 1740 – 1747[2722] – ?), Величко Євтихій (1758.12.04. – 1762.04.), Антоненко Петро (? – 1764[2723] – ?), Рублевський Влас (? – 1767[2724] – ?), Сидорський Андрій[2725], Кузьменко Ярема (1776.29.04.[2726] – 1780[2727] – ?).

ХОРУНЖІ: Сидорський Андрій, Щочка Гнат Михайлович (1761.10.03. – 1769.12.11.), Гомон Антін (1772[2728] – 1780[2729] – ?).

ПИСАРІ: Доморка Федір (? – 1740[2730] – 1741 – ?).

ОТАМАНИ: Капуста Лесько (ран. 1713), Пушкаренко Роман Федорович (1746–1763), Гиркало Василь (1774.20.11.[2731] – 1780[2732] – ?).

СУДДІ ПОЛКОВІ

Ворона Петро (? – 1660 – ?), Гулаченко Кирило (? – 1663 – 1666.10. – ?), Кулябка Іван (1657–1670), Папкевич Матяш (? – 1671.06. – 1671.10. – ?), Свічка Леонтій Назарович (? – 1672 – ?), Стеблювець Сава Кирилович (1675 – ?), Стеблювець Іван Савич (? – 1677 – ?), Якубович Андрій Якович (? – 1681), Папкевич Матяш (1682 – 1687.05 – ?), Воропай Петро (за полковника Гамалії[2733]), Якубович Андрій Якович (? – 1688 – 1689 – ?), Стеблювець Левко Савич (? – 1689.27.06.[2734] – ?), Кичкаровський Леонтій Іванович (1690 – ?), Якубович Андрій Якович (? – 1690.03. – 1693[2735] – 1696.01.[2736] – 1696.07. – ?), Мартос Мартин Васильович (? – 1698 – 1705 – ?), Троцький Максим (? – 1710.07. – 1712), Кичкаровський Леонтій Іванович (1712), Жуковський Андрій Михайлович (1713–1722), Максимович Семен (1731.19.06. – 1743), Павловський Андрій (1744.20.04. – 1750), 1750 – ваканція[2737], Стефанович Василь (1750[2738] – 1751, нак.; 1751 – 1774[2739]), Ковалевський Григорій Васильович (1773.17.05.[2740] – 1780[2741] – ?).

ПИСАРІ СУДУ ПОЛКОВОГО

Колодяжний (? – 1722.01. – ?), Дергай Федір (? – 1740[2742] – 1752.12.[2743] – ?).

ПИСАРІ ПОЛКОВІ

Устимович Василь (? – 1655 – ?), Вербицький Гнат Якович (? – 1660.04.-06. – ?), Григорович Степан (? – 1663.08. – 1663.11. – ?), Климович Степан (? – 1665 – 1666.10. – ?), Свічка Леонтій (? – 1671.01. – ?), Тризна Хома Павлович (? – 1672.07. – ?), Билим Федір Васильович (? – 1672.05. – 1672.18.06. – ?), Верховський Леонтій Васильович (? – 1678 – ?; ? – 1682 – ?), Теодорович Яків (?-бл.1680 – ?), Билим Федір Васильович (? – 1683.[2744]03. – 1687.07.), Кичкаровський Леонтій Іванович (? – 1688.26.09. – 1690.08. – ?), Верховський Леонтій Васильович (? – 1691.07. – ?), Кичкаровський Леонтій Іванович (? – 1694), Теодорович Яків (1695 – ?), Троцький Максим (? – 1697.10. – 1704 – ?), Кулябка Григорій Федорович (? – 1710.05. – 1714), Савицький Степан (1714.11.12. – 1739), Столпановський Семен (1732, нак.; 1739–1744), Шкляревич Опанас Прокопович (1744[2745] – 1751), Дергай Федір (? – 1753), Страховський Андрій Степанович (1753–1762), Корнієвич Яків (1762–1767), Ковалевський Григорій Васильович (1768[2746] – 1773[2747]), Лук'янович Петро Федорович (1773.7.05.[2748] – 1782.11.05.).

СТАРШІ ПОЛКОВІ КАНЦЕЛЯРИСТИ: Страховський Андрій Степанович (? – 1743 – 1747[2749] – 1751.25.02. – ?), Запорожський Іван (? – 1766 – ?), Волчанський (? – 1774 – ?).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Констянтинович Леонтій (? – 1655 – 1658.4.04. – ?), Свічка Леонтій Назарович (? – 1665 – 1666.10. – ?), Бурий Тиміш Іванович (? – 1665.04. – ?), Михайлович Януш (? – 1667.03. – ?), Петровський Степан Петрович (? – 1671.07. – ?), Свічка Леонтій Назарович (? – 1671.07. – ?), Бурий Микита Іванович (? – 1672.05. – ?), Лещенко Яків (? – 1672.05. – ?), Севрюк Грицько (? – 1676 – ?), Свічка Леонтій Назарович (? – 1675.08. – 1687.07.), Зарудненко Дмитро (? – 1679 – ?), Додока Григорій (? – 1688.10. – ?), Таволга Григорій Ничипірович (? – 1688.26.09. – 1707), Христич Яків (? – 1688 – 1695 – ?), Савич Василь (? – 1698.09. – 1700.07. – ?), Петровський Андрій Степанович (? – 1700.06. – 1717.04), Савич Василь (1708–1710), Скорупа Григорій Іванович (? – 1712 – ?), Якович Іван (? – 1719 – ?), Дорошенко Максим (? – 1712 – ?), Вакулевич Павло (? – 1719 – ?), Гонцевський Іван Павлович (2-й; ? – 1711.10. – 1719.09. – ?; ? – 1722

– 1731, 1-й; 1731 – 1738.8.07.), Лашкевич Семен Євстратійович (1-й; 1719–1727), Троцький Петро Максимович (1-й; 1731.19.06. – 1731.19.10.), Корсун Степан Григорович (2-й; 1732.17.05. – 1738.8.07.), Воротиляк Петро (1738, нак.), Зарудний Федір Петрович (2-й; 1738.28.11. – 1744), Слюз Семен Леонтійович (1-й; 1738–1750), Рвачевський Родіон (1739, 2-й 1746[2750] – 1750; 1-й; 1750[2751] – 1767, 1767 – 1772), Прийма Семен (1743–1750), 1750 – 2-го вакансія[2752] Манджос Григорій (1751.3.12.' – 1763), Максимович Федір (? – 1763 – ?), Рублевський Влас (? – 1767 – ?), Максимович Яким Семенович (2-й; 1763–1767), Ільченко Андрій (? – 1769 – ?), Значко-Яворський Трохим Карпович (1770.5.03. – ?), Щербак Максим Андрійович (? – 1773), Мартос Андрій Якович (2-й; 1772.24.04.[2753] – 1780[2754] – ?), Лук'янович Петро Федорович (1772.14.08.[2755] – 1773.7.05.[2756]), Савицький Григорій (1773.26.04. – 1777.26.07.), Григорович Федір (2-й; 1767 – 1772; 1-й; 1772[2757] – 1780 – ?), Манджос Григорій Федорович (1779–1783).

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Ілляшенко Герасим (? – 1665 – 1666.10. – ?), Гадученко (Гадучинський) Матвій (? – 1672 – ?), Федос (Федяй) (? – 1676.07. – ?), Семашко Влас (? – 1688.26.09. – 1691.03. – ?), Варениця Григорій (? – 1693 – ?), Ярмоленко Федір (? – 1698.11. – 1703 – ?), Ярмоленко Григорій (? – 1699 – ?), Булюбаш Іван (? – 1713.01. – ?), Кривокобильський Степан (? – 1715 – ?), Корсун Степан Григорович (1716.5.05. – 1732), Ковалевський Василь (? – 1722.01. – ?), Бутурлим Андрій (? – 1723 – 1725 – ?), Жуковський Василь (? – 1727 – ?), Столповський Семен Дмитрович (1717–1725), Столповський Стефан (1731.19.06. – ?), Столповський Семен Дмитрович (1-й; ? – 1736), Слюз Семен Леонтійович (2-й; 1732.16.05. – 1738; 1-й; 1738), Зарудний Федір Петрович (2-й; 1738.13.04. – 22.11.), Манджос Григорій Хомич (1-й; 1738.2.12. [2758] – 1751.3.12.), Рвачевський Родіон (1739 – 1746[2759]), Жуковський Іван Опанасович (2-й; 1746[2760] – 1753), Воротиляк Петро (1-й; 1751 – 1752.2.06. – ?), Максимович Федір (1752 – 1763), Огранович Павло (? – 1759 – ?), Корнієвич Степан (? – 1761 – ?), Лук'янович Степан Якович (1763.13.05. – 1764.7.04.), Лук'янович Петро Федорович (1764.20.07.[2761] – 1772.14.08.[2762]), Булюбаш Михайло (? – 1767[2762] – ?), Григорович (? – 1768), Шостак Андрій Опанасович (1–й; 1770[2763] – 1774[2764]), Скаржинський Іван Михайлович (2–й; 1773.27.02.[2765] – 1780.11.06.), Манджос Григорій Федорович (1778.13.12. – 1779).

ПОЛКОВІ СОТНІ

СОТНИКИ: Ворона Григорій (1638 – ?), Швець-Омельянович Павло (? – 1649 – ?), Леценко Устим (1649, 2-ї), Устимович Яким (? – 1654 – ?), Логвинович Родіон (? – 1657.10.[2766] – 1658.18.02.[2767] – ?), Швець-Омельянович Павло (? – 1658.04.[2768] – ?), Пирський Андрій (? – 1659.12. – ?), Григорович Федина (2-ї; ? – 1659.12. – 1660.01.[2769] – ?), Михайлович Януш (? – 1667 – ?), Плис Пилип (? – 1671.01.), Кирилович Сава (1671.03. – 1672.02. – ?), Цюпченко Пасько (Якович Павло) (? – 1672.7.03. – 1673.22.03.[2770] – ?), Гладкий Лесько (1672, 1674), Піковець Леонтій Герасимович (1673), Цюпченко Пасько (? – 1675 – ?), Радченко Роман (? – 1676, 1678, 1681 – 1684), Цюпченко Пасько (? – 1677 – ?), Салогуб Захар (1684 – ?), Якович Андрій (? – 1686.01. – 1687.11. – ?), Герасименко Леонтій (Піковець?) (? – 1689 – ?), Яковлів Андрій (? – 1690.10. – ?), Салогуб Захар (? – 1691.11 – 1694 [2771]06. – ?), Кирилович Сава (? – 1695 – ?), Савич Василь (? – 1695.11. – 1696.11. [2772] – 1698 – ?), Мирець Іван (1696.05., нак.[2773]), Скорик Леонтій (? – 1698 – ?), Островський Андрій Григорович (? – 1698 – ?), Прийма Іван (? – 1699.03. – ?), Корнеєв (Корнієвич-Огранович) Іван (? – 1700.12.10.[2774] – 20.12. – ?), Савич Василь (? – 1701.31.01.[2775] – 1703.06. – ?), Прийма Іван (? – 1710 – ?), Шкорупа-Шафаростов Іван (? – 1712 – 1714.30.10.[2778] – ?), Кулябка Григорій Федорович (1715 – 1732), Кулябка Петро Петрович (? – 1733 – ?), Бабич Кузьма (1735, нак.), Кулябка Іван Петрович (1-ї; ? – 1736 – 1737), Скаржинський Олександр-Михайло Казимирович (1737.18.07.[2777] – 1753), Чернецький Олексій (1752, нак.), Значко-Яворський Карпо Ілліч (1-ї; 1753.27.11. – 1764.4.10.), Значко-Яворський Трохим Карпович (1-ї; 1764.4.10. – 1770.5.07.), Скаржинський Михайло Михайлович (1765 – 1773), Скиба Трохим (? – 1767[2778] – ?), Значко-Яворський Андрій Карпович (1-ї; 1771.10.03. – 1782.22.09.), Пуковський Іван (2-ї; ? – 1736 – ?), Прийма Семен (2-ї; ? – 1740 – ?), Савич Василь (? – 1744 – ?), Огронович Іван (? – 1766 – ?), Кулябка (2-ї; 1765.10.05. – ?), Радкевич Андрій (1768, нак.), Білик Мойсей Гнатович (2-ї; 1773.20.07. – 1782).

ОТАМАНИ ГОРОДОВІ

Швець-Омелянович Павло (? – 1658), Шамрицький Стефан (? – 1660 – ?), Швець-Омелянович Павло (? – 1661.6.07. – ?), Засядко Яцько (1675 – 1677), Цюпченко Пасько Якович (? – 1683.03. – ?), Адамович Леонтій (? – 1686.13.01. – ?), Федір Григорович (? – 1688.09. – ?), Адамович Леонтій (? – 1689.18.07. – 1691.06.[2779] – ?), Федір Григорович (? – 1692.4.06. – ?), Прийма Іван (? – 1692.06. – 1695.19.02. – ?), Адамович Леонтій (1696.04.[2780]), Мирець Івань (? – 1696.05.[2781] – 11.[2782] – ?), Лозовицький Самійло (? – 1699.03. – ?), Шкарупа-Шафоростов Григорій Іванович (? – 1700.12.10.[2783] – ?), Косинський Ничипір (? – 1701.31.01.[2784] – 1715.08. – ?), Кальницький (ран. 1733), Прийма Семен (2-ї; ? – 1725 – 1740 – ?), Огронович Петро (? – 1739 – ?), Келембет, Федір Лук'янович (? – 1752 – ?), Самойловський Павло (? – 1757 – 1766 – ?), Щочка Гнат Михайлович (1769.12.11. – 1781.5.08.).

1-А СОТНЯ ПОЛКОВА

ОТАМАНИ: Салогуб Захар (? – 1693[2785] – ?), Значко-Яворський Карпо Ілліч (? – 1740 – 1747 – ?), (Нетец ?) Данило (? – 1766 – 1767[2786] – ?), Зайкевич Прокіп Григорович (1-ї; 1771[2787] – 1780[2788] – ?), Макаренко Михайло Максимович (? – 1782 – ?).

ПИСАРІ: Олексійович Мартин (? – 1723 – ?), Іваненко Григорій (? – 1739 – 1740[2789] – 1744[2790] – 1747[2791] – 1749[2792-2793]), Кончевський Прокіп (? – 1743 – ?), Щочка Гнат Михайлович (1753.30.10. – 1759.9.05.), Зайкевич Прокіп Григорович (1766[2794] – 1771[2795]).

ОСАВУЛИ: Тищенко Кузьма (? – 1735 – ?), Гмида Данко (? – 1740 – 1747 – ?), Щочка Гнат Михайлович (1759.9.05. – 1761.10.03.), Максимович Яким (? – 1766 – ?), Капуста Юхим (? – 1767[2796] – ?), Романюта Степан Петрович (1770[2797] – 1780[2798] – ?), Болобан Кіндрат Васильович (? – 1782 – ?).

ХОРУНЖІ: Бабенко Павло (? – 1713 – ?), Бабич Козьма (? – 1740 – ?), Пархоменко Сидір (? – 1747 – ?), Капуста Юхим (? – 1766 – ?), Романюта Степан Петрович (1768[2799] – 1770[2800]), Макаренко Федір (1770 – 1775 – ?), Корсун Мойсей (? – 1777 – ?), Власович Ничипір (? – 1782 – ?).

II ПОЛКОВА СОТНЯ

ОТАМАНИ: Прийма Леонтій Іванович (1731 – 1740[2801] – ?), Онищенко Григорій (? – 1767[2802] – 1768 – ?), Онищенко Іван (1771 – 1775 – ?), Сільванський Павло (1777[2803] – 1780[2804] – ?).

ПИСАРІ: Безкровний Михайло Павлович (? – 1740[2805] – ?), Онищенко Іван (1766 – 1771).

ОСАВУЛИ: Циба Андрій (? – 1767[2806] – ?), Лоций Тиміш (1773 – 1777 – ?).

ХОРУНЖІ: Скиба Герасим (? – 1740 – ?), Лоций Тиміш (1772–1774), Сабадаш Григорій (1774.21.05. – 1777 – ?), Панченко Омелян (1779[2807] – 1780[2808] – ?).

СНІТИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Сокольський Сава (? – 1687.07. – ?), Максимович Петро (? – 1738 – 1740 – ?), Жуковський Іван Опанасович (? – 1741 – 1746), Кулябка Павло Іванович (1760.14.11. – 1769), Долмат Тиміш Богданович (1771.1.10. – 1783), Богдановський (1781[2809]).

ОТАМАНИ: Панченко Кіндрат (? – 1693.05. – 1693.30.07. – ?), Михайленко Ювко (? – 1696.05. – 1700.21.05. – ?), Верховський Леонтій (бл. 1701), Михайленко Ювко (? – 1705 – ?), Кальницький Роман (? – 1740[2810] – 1752[2811] – ?), Яновський Кіндрат Іванович (? – 1766 – 1769), Коломієць Федір (1769.25.04. – 1772.18.05.), Левешко Федір Іванович (1772.21.05. – 1777), Опанасович Яків (1777[2812] – 1780[2813] – ?).

ПИСАРІ: Самойленко Павло (? – 1740 – ?), Коломієц Федір (1761.7.06. – 1769.25.04).

ОСАВУЛИ: Мельник Максим (1764.25.01. – 1770), Левешко Федір Іванович (1768.8.12. – 1772.21.05.), Тесленко Марко Гнатович (1775–1776), Дузь Василь (1777[2814] – 1783).

ХОРУНЖІ: Мельник Максим (1758.10.04. – 1764.25.01.), Тесленко Марко Гнатович (1773–1775), Кучній Яків (1777[2815] – 1780[2816] – ?).

ЛУКОМСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Єлецький Андрій (? – 1649 – ?), Яків Микитович (? – 1654 – ?), Солонина Дмитро (? – 1658 – ?), Терський Мартин (? – 1661.29.08. – ?), Проскуренко Семен (? – 1667 – 1668 – ?), Бутенко Олексій Михайлович (? – 1672 – ?), Якович Андрій (? – 1681 – 1686 – ?), Биковський Стефан (? – 1696.03.[2817] – ?),

Постомський Михайло (? – 1699 – 1703.06. – ?), Піковець Василь Матвійович (1709–1716), Кодинець Мартин Кирилович (1716–1732), Сененко Петро (1723.10., нак.), Кузьма (1723.10.), Кодинець Лаврін (1728, 1729, нак.), Піковець Іван Васильович (1732–1741), Момот Іван (1735, нак.), Піковець Степан Васильович (1742[2818] – 1758), Ореховський Михайло Якович (? – 1763), Мальчевський Іван (1763.27.12. – 1783).

ОТАМАНИ: Яцько Федорович (? – 1654 – ?), Гайдук Василь (? – 1696.03.[2819] – ?), Кодинець Кирило (? – 1699 – 1704 – ?), Матяш Максим (? – бл. 1727 – ?) Рева Роман (? – 1734.2.06.[2820] – 1735 – ?), Хильчевський Федір (? – 1740 – 1749[2821]), Семенович Мойсей (1749 – 1752), Курило Петро (1774[2822] – 1780[2823] – ?) .

ПИСАРІ: Герасим Олексійович (? – 1654 – ?), Шостак Іван Опанасович (? – 1740 – ?), Саверський Василь (? – 1743 – ?), Ковалевський Григорій Васильович (1750[2824] – 1758[2825]), Петров Іван (ран.1762), Вовк Яків (? – 1762 – 1768 – ?).

ОСАВУЛИ: Криворутченко Грицько (? – 1735 – ?), Курило Андрій (ран.1762), Квітницький Федір (ран.1762), Міщенко Кіндрат (? – 1762 – ?), Курило Петро (1768[2826] – 1774[2827]), Корієнко Пилип (1773–1777 – ?), Квітницький (? – 1776.31.10), Дмитренко Андрій (1778[2828] – 1780[2829] – ?).

ХОРУНЖІ: Опришко Василь (? – 1735 – ?), Галицький Федір (? – 1762 – ?), Дяченко Петро (? – 1767), Курило Петро (1767[2830] – 1768[2831]), Семенець Гаврило (1769 – 1777 – ?)

ГОРОШИНСЬКА (ОРЖИЦЬКА) СОТНЯ

СОТНИКИ: Матіяш (1649), Довгий Григорій (1739 – 1740), Денисенко Гаврило (1740, нак.), Сахновський Петро (? – 1765 – 1767[2832] – ?), Сахновський Яків (1771.10.03. – 1783).

ОТАМАНИ: Мартиненко Степан (? – 1661.12. [2833] – ?), Хижняк Іван (? – 1691[2834] – ?), Дяченко Данило (? – бл.1727 – ?), Бельмас Юсько, Іванович Омелян (? – 1740 – ?), Степанюк (? – 1770 – ?), Гриневич Опанас (1772[2835] – 1780[2836] – ?).

ПИСАРІ: Клим (? – 1691[2837] – ?), Петрович Павло (? – 1740 – ?), Якоринський Іван (? – 1752[2838] – ?).

ОСАВУЛИ: Теремецький Євтихій Омелянович (1773.26.03.[2839] – 1780[2840] – ?).

ХОРУНЖІ: Шараварський Гаврило[2841], Цисенко Іван (1771[2842] – 1780[2843] – ?).

ЖОВНИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Булюбаш Іван Дем'янович (1762 – 1769.18.09), Булюбаш Данило Дем'янович (1771.14.03. – 1783).

ОТАМАНИ: Корнієнко Василь (? – 1690.04.[2844] – 1696.05. [2845] – ?), Сокол Іван (? – 1762 – ?), Вершок Іван (1768[2846] – 1780[2847] – ?).

ПИСАРІ: Бука Василь (? – 1762 – ?), Вершок Іван (1757[2848] – 1761[2849]).

ОСАВУЛИ: Билим (? – 1762 – ?), Мироненко Давид (1775[2850] – 1780[2851] – ?).

ХОРУНЖІ: Базик Семен (? – 1762 – ?), Мироненко Давид (1772[2852] – 1775[2853]), Липаєв Василь (? – 1777 – ?), Шаковецький Іван (1776[2854] – 1780[2855] – ?).

ЧИГРИНОДУБРАВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Рева (1649), Лукашенко Децик (? – 1672.02. – ?), Луненко Іван (? – 1672.05.), Отрошко Андрій (1672.06. – ?), Пашкевич Семен (? – 1689.02. – 1690.01 – 1696.05. [2856] – ?), Чуйко, Ілляшенко (Шолудько) Ярема (? – 1692 – 1703.16.09. – ?), Булюбаш Іван Федорович (? – 1706 – 1709 – ?), Кирило (Федорович Петрановський-Біляш ?), Заньковський Григорій (1718–1723), Бут Герасим (1723, нак.), Кирилович Семен (? – 1725), Шкляревський Михайло (2-3 роки, ран. 1730), Булюбаш Іван Федорович (? – 1733 – 1737), Бут Дмитро (1735, нак.), Бутовський Олександр (1737–1762), Бутовський Данило Олександрович (1763.5.11. – 1783).

ОТАМАНИ: Отрушенко Андрій (? – 1689.9.02. – ?), Шульженко Кіндрат (? – 1692 – ?), Ілляшенко Ярема (? – 1696..05. [2857] – ?),Скосир Кузьма (? – 1725 – ?), Мазанка Федір (? – бл. 1727 – ?), Самусь Степан (? – 1735.21.12. – 1736 – ?), Салогуб Петро (? – 1740[2858] – ?), Салогуб Дмитро (? – 1743 – ?), Колосовський Данило (? – 1762 – 1768[2859] – ?), Шушваль Василь (1766 – 1779) (1772[2860] – 1780[2861] – ?), Білаш Петро (1779–1780).

ПИСАРІ: Григорій (? – 1740[2862] – ?), Олексійович Опанас (? – 1743 – ?), Сечов Дмитро (? – 1762 – ?).

ОСАВУЛИ: Артеменко Лука (? – 1740[2863] – 1743 – ?), Скорут Григорій (? – 1762 – ?), Білаш П. (? – 1768[2864] – ?), Білаш Петро (1773–1779).

ХОРУНЖІ: Волочай Василь (? – 1703 – ?), Тинко Савка (? – 1740[2865] – ?), Зепа Іван (? – 1743 – ?), Ющенко Петро (? – 1762 – ?), Бокій Іван (1772[2866] – 1780[2867] – ?).

ЯБЛУНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Федорович Матвій (1649), Линський Федір[2868], Лунський[2869] (чи не Грицько), Ворона Петро[2870] (? – 1672.05. – 1672.07. – ?), Сухоніс Петро (? – 1678[2871]), Стороженко Степан Григорович (1742.28.02. – 1758.20.01.), Дем'ян Степанович (1741[2872], 1752.3.03., нак.[2873]), Чернецький Олексій Тихонович (1758.26.03.[2874] – 1765.24.08.), Лещинський Клим (тимчасово виконуючий обов'язки сотника 1766.11.05.[2875] – 1773), Яблоновський Степан Андрійович (1773.23.03. – 1783.30.09.).

ОТАМАНИ: Балаклєй Федір (? – 1714 – ?), Діонісій[2876], Остапович Семен (? – 1740[2877] – ?), Омелян Остапович (? – 1742.30.03.[2878] – ?), Преворський Петро (? – 1752.3.03.[2879] – ?), Омелян Остапович (? – 1752.20.11.[2880] – 1753[2881] –1764[2882]), Стефанович Іван (1764[2883] – 1781), Слива Григорій (1781 – 1783).

ПИСАРІ: Ковалевський Іван (? – 1740[2884] – 1742.30.03.[2885] – ?), Думенський Андрій Ничипорович (? – 1752.3.03.[2886] – 1753[2887] – 1757 – ран. 1764[2888]).

ОСАВУЛИ: Світилко Іван (? – 1740 – ?), Свириденко Михайло (? – 1754[2889] – ?), Гаврилович Федір (? – 1777), Слива Григорій (1777[2890] – 1781).

ХОРУНЖІ: Овсяненко Петро (? – 1740[2891] – ?), Арсєнев Матвій (? – 1753[2892] – ?), Свириденко Леонтій Остапович (1767–1773), Чеберяк Михайло Кирилович (1775[2893] – 1780[2894] – ?).

ПИРЯТИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Лелет Ничипір (1649, 1-ї), Миколаєнко Іван (1649, 2-ї), Котурженко Іван (? – 1659.11. – 13.09.[2895] – ?), Гамалія Григорій Михайлович (? – 1661.10.[2896] – 1664), Козодавський Андрій (? – 1666 – ?), Додока Остап (? – 1671.01. – ?), Заборовський Гапон Лукашевич (? – 1672 – ?), (можливо, Заборовський Герасим Гапонович), Додока Остап (? – 1678 – ?), Семашко Влас (? – 1681 – ?), Бурий Микита Іванович (? – 1683.16.06.[2897] – 24.09.[2898] – ?), Семашко Влас (? – 1684.16.03.[2899] – 1687.06. – ?), Кичкаровський Леонтій Іванович (? – 1687.12.12. – 1688 – ?), Додока Григорій (1688.01., нак.), Ангелієвський, Гладкий Андрій (? – 1688.3.04. – 1693[2900] – 1695), Вакулович Семен (1696.01. – 1719.05 – ?), Огронович Григорій Корнійович (1717, нак.; повний: 1719–1750), Куриленко Павло Тимішович (1723, нак.), Колатевський Григорій (1750 – ?), Огранович Михайло Григорович (1-ї; 1760 – 1763.29.09.[2901]), Оріховський Іван Михайлович (2-ї; 1760–1771), Щербак Максим (1-ї; 1763–1768), Плевковський Ісак Григорович (1-ї; 1768.15.03. – 1783), Булюбаш Іов Якович (2-ї; 1771.15.06. – 1783).

ОТАМАНИ: Ільєнко Іван (? – 1664.06. – ?), Криницький Кузьма (7 – 1683.16.06.[2902] – 1683.24.09.[2903] – ?), Гладкий Андрій (? – 1683.14.12.[2904] – 1686.20.04. –?), Куриленко Тиміш (? – 1686.1.11.[2905] – 16.12.[2906] – ?), Гладкий Андрій (? – 1687.20.01.[2907] – 1687.06. – ?), Куриленко Тиміш (? – 1688.23.01.[2908] – 1693[2909] – 1698.8.02.[2910] – ?), Губка Федір Іванович (? – 1698.06.[2911] – 1699.12. – ?), Кичкаровський Леонтій Іванович (1700 – ?), Куриленко Павло Тимішович (? – 1703.23.03. – ?), Кичкаровський Леонтій Іванович (? – 1705.03. – ?), Ярмоленко Федір (? – 1708 – ?), Семашко Влас (? – 1710.06. – ?), Григорович Іван (? – 1711.10. – 1712.05. – ?), Куриленко Павло Тимішович (? – 1714.02. – 1715.09. – ?), Кичкаровський Яків Леонтійович (1717–1719), Куриленко Іван Тимішович (1719 – ?), Пасюта Іван Ілліч (? – 1725 – 1730 – ?), Корепецький Василь (? – 1731 – 1732 – ?), Пасюта Михайло Іванович (? – 1735 – ?), Степанів Андрій (? – 1737 – 1743 – ?), Сахновський Петро (? – 1750 – ?), Микита Григорович (? – 1755 – 1759 – ?), Вакулович Андрій Іванович (2-ї; ? – 1762 – ?), Клименко (? – 1765 – ?), Синельник Микита (раніше 1766), Петновський Йосип (1-ї; ? – 1763.12.[2912] – 1769 – ?), Заїковський Гаврило Сидорович (1-ї; 1772 – 1780[2913] – ?), Якименко Григорій (2 –ї; 1774.23.12.[2914] – 1780[2915] – ?), Михайловський Іван (1780.30.12. – 1782).

ПИСАРІ: Волошинов Юрій Іванович (1686, городовий[2916]), Данилович Демян (1687.20.01., городовий[2917]), Кичкаровський Леонтій Іванович (1687), Опришко Михайло Іванович (? – 1688.04. – 1697 – ?), Яцькевич Євстафій (1698), Павлович Василь (1699 – 1700), Вергун Потап Павлович (? – 1700 – 1704.03. – ?), Якимович Микита (? – 1710 – ?), Іванович Сава (? – 1713 – 1718 – ?), Пасюта Михайло

Іванович (? – 1727 – 1731 – ?), Григорович Микита (? – 1737 – 1743 – ?), Ханчинський Данило (1764.24.12. – 1770.16.05.), Горбаневський Лев (2-а; ? – 1762 – 1765 – ?), Шевейченко Лазар (2-ї; 1777.13.03. – 1782.14.03.).

ОСАВУЛИ: Цекало Луцько (? – 1735 – ?), Божко Дорош (? – 1740 – 1743 – ?), Худолій Василь Максимович, Карась Іван (? – 1758 – ?), Євдошенко Федір (2-ї; ? – 1762 – 1765 – ?), Сидоренко Іван (2-ї; підосавул, 1762), Джим Василь Опанасович (1-ї; 1768[2918] – 1780[2919] – ?), Зубко Тиміш (1-ї; ? – 1769 – ?), Гербанський Сава (2-ї; 1770[2920] – 1780[2921] – ?).

ХОРУНЖІ: Щегельський Кирило (? – 1756), Щегельський Юхим (1756 – ?), Немира Максим (2-ї; ? – 1762 – ?), Шебеденко Дмитро (1767.9.08. – 1775 – ?), Щигельський Микита Кирилович (1-ї; 1763–1775), Щегельський Олександр Микитович (1-ї; 1775[2922] – 1780[2923] – ?), Шебеденко Йосип (2-ї; 1776[2924] – 1780[2925] – ?), Гербанський Герасим (1781.16.06. – ?).

КУРІНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Тиміш (1649), Лисовець Андрій (? – 1652.02. – ?), Страховський Іван Андрійович (1757.24.04. – 1780 – ?), Огронович Степан Корнійович (? – 1781 – 1782).

ОТАМАНИ: Зощенко Ілля (1696[2926]), Плята Федір (? – 1762 – ?), Киричевський Іван (1775[2927] – 1782[2928]).

ПИСАРІ: Бутович Захар (? – 1762 – ?), Киричевський Іван (1766[2929] – 1775[2930]).

ОСАВУЛИ: Галушка Гордій (? – 1762 – ?), Гирман Іван, Бойченко Микола Маркович (1773[2931] – 1780[2932] – ?).

ХОРУНЖІ: Ільченко Гаврило (? – 1762 – ?), Бойченко Микола Маркович (1767[2933] – 1774[2934]), Савченко Омелян (1773[2935] – 1780[2936] – ?).

ЧОРНУСІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Довгаль Матвій (? – 1649 – ?), Кохан Іван (2-ї; ? – 1649 – ?), Замниборщ Лаврін Гнатович (? – 1672 – 1673.21.12. – ?), Шевейченко Лука Іванович (? – 1680[2937] – 1681[2938] – ?), Замниборщ Лаврін Гнатович (? – 1688.09.[2939] – 1691[2940] – 1692 – 1697 – ?), Христич Яків (? – 1705 – ?), Христич Лаврін Якович (1710 – 1719), Товстоноженко Пасько (1716), Максимович Семен Михайлович (1719.5.08. – 1731), Дрозд Яків (1725, нак.), Шостак Опанас (1728, нак.), Троцький Петро Максимович (1731.19.10. – 1744), Христич Клим Лаврінович (1744.15.09.[2941] – 1757 – ?), Христич Яким Климович (? – 1762 – 1772.30.10.), Шостак Григорій (1772.13.07 – 1783).

ОТАМАНИ: Семененко Юсько (? – 1673.21.12. – ?), Грушка Андрій (? – 1691[2942] – ?), Усенко Петро (? – 1693 – 1694[2943] – ?), Звіряка Григорій (1725, нак.), Шостак Опанас Лукич (1729 – 1742), Полтавець Роман (1742 – 1752), Вишневський Іван, Христич Іван (1764.10.07. – 1775.15.07.), Шостопал Іван Романович (1771[2944] – 1780[2945] – ?).

ПИСАРІ: Іванович Андрій (? – 1740[2946] – ?), Вакуловський Гнат (1740, за писаря; ? – 1743 – 1747 – ?), Товстоног Федір (1760.12.06. – 1767.27.05.), Вакулович Іван (? – 1768), Загреба Іван Лукич (1767 – 1769), Саміловський Іван (? – 1770.12.09.[2947] – ?), Зуб Степан (? – 1772.01.[2948] – ?).

ОСАВУЛИ: Шевейченко Остап Лукич[2949], Жук Максим (? – 1740[2950] – ?), Жук Мартин Дмитрович[2951] (? – 1747 – ?), Несходовський Данило (? – 1768.22.01.), Загреба Іван Лукич (1769 – 1777 – ?), Андрущенко Мойсей (1780 – 1781).

ХОРУНЖІ: Зуб Мартин Іванович (? – 1734[2952] – ?), Гора Василь (? – 1747 – ?), Шостопал Іван Романович (1770[2953] – 1771[2954]), Зуб Степан Григорович (1771[2955] – 1780[2956] – ?).

ГОРОДИСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Романенко Мартин (? – 1649 – ?), Штепа (? – 1661.10. – ?), Скоробагатий Яцько (? – 1670 – ?), Ничипоренко Трохим (? – 1672.05. – ?), Сахно (? – 1678 – ?), Петровський Степан (? – 1687.07. – ?), Гуленко Федір (? – 1692.06.[2957] – ?), Петровський Андрій (? – 1694 – ?), Сідько Лаврін (? – 1696[2958] – ?), Радченко Лаврін (? – 1699.19.06. – 19.12. – ?), Петровський Андрій (? – 1700 – ?), Шупеня Василь (? – 1710.02. – 1714.1.01.-09. – 1716.08. – 1717.02. – ?), Кирик Василь (1723, 1725, нак.), Петровський Леонтій (? – 1726 – 1735), Кирик Василь (1731, нак.), Корчевський Костянтин (1734, нак.), Кодинець Мойсей

Кирилович (? – 1740 – ?), Петровський Пилип Андрійович (1741[2959] – 1763), Петровський Максим Пилипович (1765.3.12. – 1783).

ОТАМАНИ: Шупененко Іван (? – 1692.06.[2960] – ?), Шупеня (? – 1699.04. – ?), Третяк-Перетятка Фесько (? – 1699.06. – 12. – ?), Шкура Іван (? – 1710 – ?), Онищенко Григорій (7 – 1714.01. – ?), Полтавець Іван (? – 1714.09. – 1716.08. – ?), Фецюра Іван (? – 1716.11. – ?), Жук Іван (? – 1717.02. – ?), Цапенко Йосип (? – 1734 – ?), Кгардаш Іван (? – 1740 – ?), Вишневський Іван (? – 1740[2961] – 1743 – ?), Довгий Йосип (? – 1763), Вишневський Гнат Іванович (1773–1776), Петровський Матвій Пилипович (1776[2962] – 1783).

ПИСАРІ: Натальчич Федір (7 – 1707 – ?), Базилевський Костянтин (? – 1740[2963] – ?), Нестерович Федір (? – 1762 – ?), Загреба Андрій (1769 – 1779).

ОСАВУЛИ: Власенко Михайло (? – 1740[2964] – ?), Ющенко Федір (? – 1743 – ?), Узем Аврам (? – 1762 – ?), (Гровс ?) Степан (1772[2965] – 1780[2966] – ?).

ХОРУНЖІ: Іванович Андрій (? – 1762 – ?), Марченко Іван (1773[2967] – 1780[2968] – ?).

СЕНЧАНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Шипало Михайло (? – 1649 – ?), (можливо, Шамрицький Степан), Шамрицький Леонтій Степанович (? – 1659.12.[2969] – 1660 – ?), Сулімовський Кирило (? – 1661 – ?), Дубовик Михайло (? – 1672.10. – ?), Залеський Павло (? – бл.1677 – ?), Криштопенко Сергій (? – 1680 – 1681.1.02.[2970] – 1682 – ?), Слюз Леонтій Васильович (? – 1685.11.[2971] – 1687.07. – 1691– 1691[2972] – 1695 – ?), Павлюк Іван (1696, нак.[2973]), Величковський Осип Андрійович (? – 1700 – ?), Криштопович Кирило (Кирик) Сергійович (? – 1710.04. – 1714 – ?), Корсун Степан Григорович (? – 1716 – ?; був сотником двічі), Милорадович Степан Михайлович (? – 1717 – ?), Криштопенко Кирило Сергійович (1717 – 1723), Слюз Семен Леонтійович (1724, нак.), Криштопенко Кирило Сергійович (1723 – 1726.2.04.), Криштопович Іван Кирилович (1723 – 1725, нак.; 1727.7.12.[2974] – 1757.20.10.), Львов Павло (1726, нак.), Мельниченко Стефан (1735, нак.), Криштофович Тиміш Іванович (1757.25.10. – 1772.20.10.), Криштопенко Пилип Тимішович (1-ї; 1772 – 1782.14.05.), Слюз Павло (2-ї; 1771.6.05. – 1783).

ОТАМАНИ: Поривай Матвій (? – 1665 – ?, отаман курінний), Слюз Василь (? – 1681.1.02.[2975] – ?), Салімовський Кирило (? – 1685.11.[2976] – ?), Криштопович Сергій (? – 1688 – 1694[2977] – ?), Гавриленко Григорій (1696, нак.[2978]), Яковлів Лука (? – 1725 – ?), Салімовський Яків (? – 1740[2979] – 1743), Пештич Степан Степанович (1743 – 1758.3.10. – ?), Пештич Федір Антонович (1-ї; ? – 1768 – 1770), Микола (2-ї; ? – 1768 – ?), Дяченко Василь (1-ї; 1772[2980] – 1780[2981] – ?), Подис Максим (2-ї; 1771.6.03. – 1775 – ?), Піддубний Марко Васильович (2-ї; ? – 1777 – 1780[2982] – ?).

ПИСАРІ: Маньковський Михайло (? – 1740[2983] – ?), Данковський Яків (1743 – 1758), Воротиляк Павло (1758.5.12. – 1768.13.02.), Скириченський Іван (2-ї; ? – 1768 – ?).

ОСАВУЛИ: Сідельник Антін (? – 1735 – ?), Гладун Микита (? – 1740[2984] – ?), Тризна Павло (? – 1743 – 1747[2985] – ?), Денис (1758), Яблуновський Григорій (1-ї; ? – 1768 – ?), Москаленко Семен (2-ї; 1772[2986] – 1780[2987] – ?), Силко Степан (1-ї; 1769 – 1780 – ?).

ХОРУНЖІ: Яковлів Денис (? – 1735 – ?), Мельник Стефан (? – 1740[2988] – ?), Мельник Яків (? – 1747[2989] – ?), Куча Прокіп (1-ї; ? – 1766 – 1771), Паламаренко (2-ї; ? – 1768), Москаленко Семен (1771 – 1772), Куча Василь (1-ї; 1773.06.[2990] – 1780[2991] – ?), Мельник Андрій (2-ї; 1772 – 1778), Нестуля Яким (1778[2992] – 1780[2993] – ?).

ЛОХВИЦЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Зуб Василь (? – 1649 – ?), Свердлик Іван Федорович (? – 1650 – ?), Калита Максим (? – 1653 – ?), Горбатенко Євстафій (? – 1653.10. – 1654.03. – ?), Котляр Лесько (1653.12., нак.), Виприск Андрій Михайлович (? – 1654.03. – 1655.12. – ?), Богатий Кіндрат (? – 1656.09.), Виприск А.М. (1656.09. – 1657.03. – ?), Скребець Васько Якович (? – 1657.09. – 1657.12.11.[2994] – ?), Випреск А.М. (? – 1658.11.[2995] – ?), Лавренко Іван (1658.01.[2996], нак.), Геращенко Савка (? – 1658.04.[2997] – ?), Скребець Васько Якович (? – 1659.1 – 10.06.[2998] – ?), Білецький Ілля (? – 1659.2.06.[2999] – ?), Івненко Іван (Партолка Іван Іовенко) (? – 1659.18.06.[3000] – ?), Випреск А.М. (? – 1659.12.), Геращенко Фесько (1659.12.[3001] – 1660.01. – ?), Геращенко Сава (? – 1660.05.-07.), Пилипенко Іван (1660.07. – ?), Котляренко Яцько (? – 1661.03. – ?),

Базилей Іван (? – 1661.05. – ?), Геращенко Фесько (? – 1661.04.-08. – ?, нак.), Шамлицький Степан (? – 1661.3.12.[3002] – 1662.10. – ?), Якович Юсько (? – 1665 – 1668.11. – 1669.03. – ?), Отрок Юсько (? – 1669. 11.. – ?), Випреск Демко (? – 1670.01. – ?), Котляренко Юсько (? – 1670.08. – ?), Котляренко Василей (? – 1671.01. – ?), Отрок Юсько (? – 1672.05. – ?), Котляренко Юсько (? – 1672.10. – ?), Пивоваренко Михайло (1672.06., нак.), Котляренко Юсько (? – 1673.11. – 1674.11. – ?), Журавель Грицько (1674.01., нак.), Геращенко Сава (? – 1677.11. – ?), Куцкевич Іван (? – 1678.01. – ?), Гамалія Андрій Михайлович (? – 1678.08. – 1680.05. – ?), Кратченко Федір (? – 1680.12. – 1689), Рак Григорій (1683.01., нак.), Мартос Мартин Васильович (1687.06., нак.), Гамалія Михайло Андрійович (? – 1689.2.11.[3003] – 1691.9.05.[3004] – 1692.07.[3005] – 1693.4.04.[3006] – 1693.3.10.[3007] – 1694.12. – ?), Мартос Микита (1691.11.[3008]), Пештич Степан Трохимович (1693–1695), Мартос Микита (? – 1696.05[3009]. – ?), Пештич Василь (1696.05.[3010]), Мартос Мартин Васильович (1695–1698), Мартос Павло Васильович (1698–1708), Шабельник Андрій (1702.09., нак.), Якович Іван (1705, нак.), Яременко Яків (1708 – 1708.12. – 1709), Мартос Павло Васильович (1709–1712), Пештич Степан Трохимович (1713–1718), Якович Іван (1716[3011], нак.), Гамалія Іван Михайлович (1721–1727), Гамалія Стефан Михайлович (1727 – 1729.6.11.), (Страховський ?) Василь Степанович (1729 – 1739 – 1741.2.06.[3012] – ?), Огранович Іван Іванович (1740[3013] – 1746), Прокопович Іван (1744, нак.), Коченевський Кирило Іванович (1746.20.09.[3014] – 1750[3015]), (Страховський ?) Василь Степанович (1750–1751), Коченевський Кирило Іванович (? – 1752.10. – 1753.21.08.[3016] – ?), Лук'янович Степан Якович (1756 – 1757, нак.), Момонтів Федір (1758.12.08. – 1762.18.05.), Нельговський Василь Корнилович (1-ї; 1759 – 1769.19.08.), Лукашевич Василь (2-ї; 1760.12.09. – 1771), Манько Дмитро Васильович (1-ї; 1771.10.03. – 1782), Лукашевич Іван Васильович (2-ї; 1771.5.11. – 1782[3017]), Огранович Іван Корнійович (3-ї; 1760.12.09. – 1782).

ОТАМАНИ: Виприск Андрій (? – 1653.08. – ?), Котляр Яцько (? – 1653.10. – ?), Красуленко Грицько (1653.10., нак.), Максим (? – 1653.12. – ?), Пилипенко Іван (1654.02., нак.), Котляр Яцько (? – 1654.03. – 1655.03. – ?), Гайдук Васько (1654.10., нак.), Скребець Васько (1655.05. – 1655.07., нак.), Голюнка Фесько (1655.07., нак.), Скребець Васько (? – 1655.11. – 1656.04.), Геращенко Савка (1656.05.), Горбаненко Остап (1656.06. – 1656.09.), Скребець Васько (1656.09. – 1657.01. – ?), Герасименко Яцько (? – 1657.03.), Геращенко Савка (1657.03. – 1657.07.), Виприск Андрій Михайлович (1657.07. – 1658.02. – ?), Гладченко Яцько (? – 1658 – ?), Геращенко Сава (? – 1658.11. – 1659.06. – ?), Петренко Юсько (? – 1659 – ?), Ковалевський Іван Ярмолайович (? – 1659.10. – ?), Геращенко Сава (1659 – 1660.01.), Білецький Іван (1660.01. – ?), Пилипенко Іван (? – 1660.04.), Базилей Іван (1660.04. – 07.), Петровичев Йосип (1660.07. – ?), Ярещенко Фесько (1660.06., нак.?), Щербаненко Тимко – (? – 1661.03.), Петренко Юсько (1661.04. – ?), Лавриненко Іван (1661.07. – 1661.08., нак.), Геращенко Сава (? – 1661.11.[3018] – 1662.01. – ?), Лавриненко Іван (? – 1662.05. – ?), Пилипенко Іван (? – 1662.08. – ?), Котляр Яцько (? – 1663.07. – 1663.08. – ?), Виприск Дем'ян (? – 1665.01. – ?), Лавренко Іван (? – 1665.03. – ?), Геращенко Федір (? – 1665.04. – ?), Котляр Яцько (? – 1665.07. – ?), Геращенко Федір (? – 1665.12. – ?), Остапенко Михайло (? – 1666.11. – ?), Отрок Юсько (? – 1668.02. – ?), Кондратович Яків (? – 1668.07. – ?), Геращенко Сава (? – 1668.11. – 1670.01. – ?), Лещенко Яків, Куцкевич Іван (? – 1679 – ?), Ракус Григорій (? – 1681.01. – ?), Лещенко Іван (? – 1684.11. – ?), Ракус Григорій (? – 1688.05. – ?), Кратченко Федір (1690 – 1691.9.05.[3019] – 1693), Мартос Микита (? – 1693.4.04.[3020] – 1694.16.12.[3021] – ?), Кратченко Федір (1696.05.[3022]), Яремович Ярема (? – 1701 – ?), Пилипович Петро (? – 1702.05. – ?), Лисогора Михайло (? – 1702.09. – ?), Бузинський Іван (? – 1705 – ?), Уманський Данило (? – 1716.10.04.[3023] – ?), Дубинський Іван (? – 1719[3024] – ?), Будинський Павло (? – 1726.10.03.[3025] – ?), Слинько Кирило (? – 1740[3026] – 1741 – ?), Коренецький Василь (? – 1743 – ?), Борисяк Йосип (? – 1746 – 1750 – ?), Самусь Павло Степанович (? – 1752 – 1754[3027] – 1755[3028] – ?), Борисяк Гаврило Йосипович (? – 1754 – ?), Шостак Іван Опанасович (2-ї; 1759.2.09., три місяці), Височин Федір (2-ї; 1760 – 1768 – ?), Афанасьєв Максим (2-ї; 1773[3029] – 1780[3030] – ?), Богарев Семен (1-ї; 1773–1775), Труш Григорій (1-ї; 1776[3031] – 1780[3032] – ?).

ПИСАРІ: Костянтин Данилович (? – 1688 – ?), Булавка Михайло (? – 1690 – ?), Балясний Василь (? – 1716.10.04[3033] – ?), Загоровський Олександр (? – 1733[3034] – 1740), Нарожний Кирило (1740[3035] – 1747 – ?), Короленко Яків (? – 1749 – 1754[3036] – 1755[3037] – ?), Щочка Григорій (2-ї; ? – 1762 – ?), Шкарупа Василь (2-ї, 1779.22.11. – 1782).

ОСАВУЛИ: Ілляшенко Дацько (? – 1740[3038] – ?), Ілляшенко Захар (? – 1743 – ?), Ярмоленко Кирило (? – 1747 – ?), Величковський Петро (? – 1761), Павленко Федір (2-ї; ? – 1762 – 1766 – ?), Кайстра Яків (1-ї; 1769[3039] – 1780[3040] – ?), Торанський Василь (? – 1767[3041] – ?), Дем'яненко Яків (2-ї; ? – 1777), Ярошевський Нестор (2-ї; 1777[3042] – 1780[3043] – ?).

ХОРУНЖІ: Кайстра Грицько (? – 1740[3044] – 1747 – ?), Подольський Андрій Опанасович (1-ї; ? – 1766 – ?), Людвиг Василь (1761.25.09.–1762.12.03.), Панасенко (2-ї; 1762[3045].), Проценко Яків (2-ї; 1762–1768), Набивайло Федір Федорович (1-ї; 1769[3046] – 1780[3047] – ?), Зіновійович Петро (2-ї; 1768 – 1776), Ярошевський Нестор (2-ї; 1776.08.[3048] – 1777[3049]), Пархоменко Максим (1779[3050] – 1780[3051] – ?).

НЕВІДОМИХ УРЯДІВ СОТЕННІ СТАРШИНИ: Засульський.

ЯНИШПІЛЬСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Корнієвич Іван (1760 – 1782[3052]).

ОТАМАНИ: Лісовський Степан Якович (1760 – 1780[3053] – ?).

ПИСАРІ: Підпалій Федір (? – 1762 – ?)

ОСАВУЛИ: Самохвалов Григорій (? – 1762 – ?), Опришко Яків (1772[3054] – 1780[3055] – ?).

ХОРУНЖІ: Погуляй Андрій (? – 1762 – ?), Челюк Олексій (1774[3056] – 1780[3057] – ?).

ГЛИНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Мартинович Дем'ян (? – 1649 – ?), Ковалевський Іван Ярмолайович (? – 1659.12.[3058] – ?), Ковалевський Іван Ярмолайович (? – 1663), Жуковський Прокіп Іванович (1663 – ?), Жуковський Григорій Іванович (? – 1672 – ?), Жуковський Прокіп Іванович (? – 1687), Жуковський Михайло Прокопович (1687.07. – 1690.08. – ?), Ігнатович Лаврін (? – 1691.11. – 1693.06. – ?), Жуковський Михайло Прокопович (? – 1693 – 1697.07. – ?), Жуковський Василь (1723, нак.), Жуковський Андрій Михайлович (? – 1713[3059]), Жуковський Опанас Михайлович (1715–1736), Жуковський Павло Опанасович (1730, нак., 1736–1741, повний), Зарудний Федір Петрович (1736, нак.), Світличний Матвій (1740[3060], нак.), Крижановський Антін Степанович (1741[3061] – 1755), Коломієць Василь (1750, нак.), Чернецький Олексій Тихонович (1752, нак.), Світ Павло Павлович (1755.1.12. – 1772.13.12.), Щербина Олексій (1772.20.12. – 1783).

ОТАМАНИ: Ковалевський Іван Ярмолайович (? – 1674 – ?), Ільченко Іван (? – 1691.02.[3062] – 1694[3063] – ?), Пилипенко Василь (1696[3064].), Сидоренко Лука (? – 1701.9.03.[3065] – ?), Мордвиник Матвій (? – 1740[3066] – ?), Коломієць Василь (? – 1743 – ?), Дубровський Антон (? – 1750 – ?), Мордвиник Матвій (? – 1751[3067] – 1752 – ?), Кириленко Григорій (? – 1762), Бурка Іван Григорович (1762 – ?), Зражевський Григорій (1773[3068] – 1780[3069] – ?).

ПИСАРІ: Зайка Іван Степанович (? – 1697.07. – ?), Григорович Петро (? – 1739), Григорович Іван (1739.12.06. – 1743.03.), Коржевський Павло Миколайович (1743 – 1747[3070]), Кириленко Григорій (? – 1779[3071] – ?).

ОСАВУЛИ: Нужденко Омелян (? – 1762 – ?), Біжан Кіндрат (? – 1762 – ?), Шрамко Омелян (1773.26.03. – 1777 – ?).

ХОРУНЖІ: Кириян Антон (? – 1762 – ?), Дробичка Ілля (? – 1768 – ?), Ковтун Михайло (? – 1777 – ?), Кириленко Федір (1779[3072] – 1780[3073] – ?).

РОМЕНСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Войтенко Василь Олефірович (? – 1649 – 1653.07. – ?), Войтенко Кіндрат Кузьмович (? – 1656.15.03. – 1658.02. (12.[3074]) – ?), Крамар Лукаш (? – 1658.07. – ?), Шумейко Гаврило (? – 1659.02. – 07.[3075] – ?), Бобренко (Бобрицький) Макар (1659, полковник у Івана Безпалого), Глухий Іван (? – 1659 – ?), Войтенко Кіндрат Кузьмович (? – 1659.07. – 1660.01. – ?), Глущенко Яцько (? – 1661.6.10.[3076] – 1663.03.[3077] – ?), Клітченко Тиміш (1663.06., нак.), Донець Захар (? – 1664.07. – 1664.08. – ?), Ілляшенко Максим (? – 1669 – 1677 – ?), Лахненко Василь (2-ї; ? – 1687 – ?), Максименко Максим (? – 1689 – ?), Бакай Максим, Заборовський Іван Тимішович (1-ї; ? – 1687 – 1696[3078] – 1699 – ?), Манджос Хома (? – 1700 – 1705 – ?), Пірожський Григорій (? – 1708), Федір Васильович (ран. 1715), Лук'янович Яків (? – 1709.01. – 1725.9.02.), Савусько Денис (1723, нак.), Лисенко Лука (1723, нак.), Савусько Данило (1725, нак.),

Нестерович Іван (? – 1727[3079]), Лашкевич Семен Остапович (1727 – 1735[3080]), Маркович Семен Андрійович (1736–1738), Маркович Іван Андрійович (1738.11.[3081] – 1758), Гайдук Дем'ян (? – 1763[3082] – 1767[3083] – ?), Криштофович Азарій Тимішович (1770.12.05. – 1782), Бойко Яків (1782).

ОТАМАНИ: Юрій Михайлович (? – 1649 – ?), Войтенко Кіндрат Кузьмович (? – 1666.07. – 1666.08. – ?), Донець Захар (? – 1669.26.01.[3084] – ?), Васця Ян (? – 1678 – ?), Лахненко Василь (? – 1693 – 1694[3085] – ?), Ющенко (раніше 1710), Губар Михайло, Лук'янович Яків старший (? – 1709.08. – ?), Білим Федір Федорович (1709 – 1710), Лашкевич Семен Остапович (1710–1719), Нестерович Іван Лаврінович (? – 1720.14.12. – ?), Савойський Данило (? – 1725), Войтенко, Несторович Іван Лаврінович (1725.02. – 1751.5.08.), Манжос Григорій Хомич (1734, 1735 – ?), Лук'янович Федір Якович (1751.22.08. – 1757.12.05.), Лук'янович Степан Якович (1757.16.05. – 1763.13.05.), Жураківський Влас (1763[3086] – 1764[3087]), Федорів Іван (1764.12.[3088] – ?), Сергієвський Матвій Юхимович (1769[3089] – 1780[3090] – ?).

ПИСАРІ: Яковенко Григорій (? – 1736 – 1739), Петрович Іван (? – 1740[3091] – ?), Гнатович Зіновій (? – 1743 – ?), Григорій (? – 1747[3092] – ?), Nренко Василь (? – 1752 – ?), Ляшко Григорій (? – 1753 – 1763), Вербицький Михайло (1763 – ?), Сербин Олексій (? – 1768 – ?).

ОСАВУЛИ: Тимко (? – 1649 – ?), Неминущий Петро (? – 1762 – ?), Степан (1770 – 1780 – ?), Галенко Кирило (? – 1777 – ?).

ХОРУНЖІ: Панченко Семен (? – 1743 – 1747 – ?), Соколов Іван (раніше 1771), Галенко Кирило (? – 1762 – 1763 – ?), Степан (1761 – 1770), Бойко Михайло (? – 1777 – ?).

ХМЕЛІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Залога Іван (? – 1659.12.[3093] – 1660.01. – ?), Шкляревич Андрій (1738 – 1750 – ?), Ільницький Михайло (1752, нак.?), Шкляревич Петро Петрович (? – 1762 – ?), Тахтай Данило, Шкляревич Опанас Прокопович (? – 1768 – ?), Шкляревич Петро Опанасович (? – 1770 – 1773), Шкляревич Андрій (1773.03. – 1783).

ОТАМАНИ: Головня Семен (? – 1742 – ?), Длецький Михайло (? – 1752 – 1757 – ?), Ільницький Михайло (? – 1762 – 1768 – ?), Марченко Дмитро (1773[3094] – 1780[3095] – ?).

ПИСАРІ: Горлянський Юхим (? – 1752 – ?), Матвійович Семен (? – 1757 – ?), Римаренко Григорій (? – 1762 – 1768 – ?), Ковтуненко Клим (1781 – 1783).

ОСАВУЛИ: Сененко Михайло (? – 1752 – 1757 – ?), Старун Петро (1774[3096] – 1781.15.09.[3097])

ХОРУНЖІ: Ващенко Іван[3098], Северин Роман (? – 1768 – ?), Старун Петро (1771[3099] – 1774[3100]), Челяєв Олексій (? – 1775 – ?), Савицький Осип (? – 1777 – ?).

СМІЛЯНСЬКА СОТНЯ

(? – 1653 – 1782)

СОТНИКИ: Донець Андрій Дем'янович (? – 1659.12.[3101] – 1660.01. – ?), Берченко Іван (? – 1680 – ?), Берченко Іван (1684 – 1687, нак.; 1687.14.01. – ?), Громика Василь Михайлович (1687 – 1688), (? – 1693 – 1695 – ?), Близнюк Григорій (? – 1696 – ?), Грибовод Роман, Вовкодавенко Іван (? – 1709[3102] – ?), Велодоцький Костянтин Васильович (? – 1714.5.07. – 1718 – ?), Яснопольський Хома Яремович, Кулябко Костянтин (? – 1722 – ?), Громика Кирило Васильович (? – 1723), Велодоцький Костянтин Васильович (? – 1725 – 1736), Савицький Григорій (1736 – 1738.8.07.), Губар Павло (? – 1740[3103] – ?), Довгий Григорій (1743[3104] – 1751), Громика Григорій Іванович (1752.10.01. – 1765), Таран Яків (1765 – 1782).

ОТАМАНИ: Зеленський Петро (? – 1661 – ?), Берченко Іван (1685 – 1687.01.), Близнюк Григорій (? – 1688.4.11. – 1689.18.11. – ?), Єскевич Григорій (? – 1700 – ?), Романчук Леонтій (? – 1714.5.07. – 1715 – ?), Яснопольський Хома Яремович (? – 1723 – ?), Романчук Леонтій (? – 1724 – ?), Бабич Василь (? – 1725 – ?), Громика Іван (? – 1740[3105] – 1741 – ?), Громика Григорій Іванович (? – 1746 – 1752), Лук'янович Стефан (1755.21.09. – ?), Горошковський Семен (? – 1757[3106] – 1761[3107] – 1773), Горошковський Павло Семенович (1773[3108] – 1780[3109] – ?).

ПИСАРІ: Тищенко Яків (? – 1715 – ?), Стефанович Яків (? – 1724 – ?), Прокопенко Іван (? – 1727 – ?), Богдановський Павло (? – 1738 – 1741[3110] – 1742 – ?), Дешка Олексій (? – 1743 – ?), Хмелевський Гнат (?

– 1745 – ?), Сербин Олексій (? – 1757 – 1761[3111] – 1762.25.04.[3112] – ?), Сербин Іван (1762[3113]), Берченко-Овсієнко Влас Герасимович (1768 – ?).

ОСАВУЛИ: Чайка Микита (? – 1743 – ?), Яроцький Андрій (? – 1747 – ?), Омеляненко Кузьма (1761 – 1780[3114] – ?), Бакай Яків (? – 1768 – ?).

ХОРУНЖІ: Мазниця Самійло (? – 1743 – ?), Мошка Влас (? – 1747 – ?), Мошка Борис (? – 1755 – ?), Крохмаль Федір (1765, за хорунжого), Яроцький Андрій (ран. 1768), Берченко-Овсієнко Влас Герасимович (? – 1768), Івницький Данило Гаврилович (1768[3115] – 1781[3116] – ?).

КОСТЯНТИНІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Горбаченко Тиміш Степанович (? – 1649.02. – 1649.10. – ?), Оленик (? – 1657.4.10.[3117] – ?), Яременко Ярема (? – 1659.17.01.[3118] – ?), Савченко Яків (? – 1659.12 – 25.02.[3119] – ?), Федорович Іван (? – 1659.12.[3120] – 1660.01. – ?), Горбаченко Тиміш Степанович (? – 1661.01. – ?), Скоробагатий Дмитро (? – 1661.10. – ?), Переяславець Яцько (? – 1671.01. – ?), Лубенець Іван (? – 1672.05. – ?), Березниця Юхим (? – 1680 – ?), Полетика Стефан Андрійович (? – 1761 – 1768), Ходоровський Стефан (1770.15.12 – 1783).

ОТАМАНИ: Лук'янович Степан (? – 1755.15.09.), Можневський Євстафій (? – 1762 – 1763), Немец Данило (1763[3121] – 1780[3122] – ?).

ПИСАРІ: Дроздовський (ран.1757[3123]), Бартош Іван (? – 1762 – ?), Щербина Іван (? – 1775[3124] – ?).

ОСАВУЛИ: Немец Данило (1758 – 1763), Пугач Іван (? – 1762 – ?), Лаврик Тиміш (? – 1768 – ?), Голик Іван (1770 – 1775 – ?), Скрипка Микита (? – 1777 – 1779), Матвієвський Клим (1779[3125] – 1780[3126] – ?).

ХОРУНЖІ: Заворотко Іван (? – 1762 – ?), Меринка Микита (1773.28.03. – 1775), Матвієвський Клим (1775–1779).

НЕВИЗНАЧЕНІ СОТНІ:

СОТНИКИ: Григорович Остап (? – 1665 – ?), Коротило Никон (? – 1665 – ?).

ПИСАРІ СОТЕННІ: Григорович Іван (? – 1743[3127]), Святченко-Солонуха (? – 1765), Кодинець Йосип (1763.2.08. – 1771).

КОРОТКОТЕРМІНОВІ ПОЛКИ

БИХІВСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Виговський Самійло (1658 – 1659.4.12.)

БИХІВСЬКА СОТНЯ

СОТНИКИ: Виговський Самійло (1658)

БОБРУЙСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ: Піддубський (? – 1649)

РІЧИЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Покусик (1648)

СОТНИКИ: Костирка Іван (? – 1651.09. – ?)

МОЗИРСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Сідляр Іван (? – 1648.08. – 1649.02.), Міхненко (1649.02. – ?).

ПОЛК НЕВІДОМОЇ НАЗВИ (ВВАЖАЄТЬСЯ ЧЕРНІГІВСЬКИМ)

ПОЛКОВНИКИ

Дзиковський Іван Миколайович (? – 1652.03. – ?)

ОБОЗНІ ПОЛКОВІ

Шабалтасний Федір (? – 1652.03. – ?)

СУДДІ ПОЛКОВІ

Величко Андрій (? – 1652.03. – ?)

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ

Данилович Василь (? – 1652.03. – ?), Федорович Григорій (? – 1652.03. – ?)

ХОРУНЖІ ПОЛКОВІ

Іванович Михайло (? – 1652.03. – ?)

СОТНИКИ

Варвинець Григорій (? – 1652.03. – ?), Талець Іван (? – 1652.03. – ?), Остапович Іван (? – 1652.03. – ?), Григорович Олександр (? – 1652.03. – ?), Іванович Тиміш (? – 1652.03. – ?).

ЗВЯГОЛЬСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Тиша Михайло (? – 1648.07. – ?), Яцькевич Герасим Якович (? – 1649.04. – ?), Донець (? – 1651.06. – ?), Богаченко Ілляш (? – 1651.09. – ?).

ЗВЯГОЛЬСЬКА СОТНЯ

ПОЛОНСЬКА СОТНЯ

СУЛЬЖИНЕЦЬКА СОТНЯ

КОСТЯНТИНІВСЬКА СОТНЯ

ГОЩАНСЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Куковський Іван (1648–1649)

ТОРГОВИЦЬКИЙ ПОЛК

ПОЛКОВНИКИ

Сулименко С. (1669), Торговицький Юхим (1672), Щербина Стефан (? – 1674 – ?), Дубяга (1674), Кваша (? – 1675.12. – ?).

НЕВИЗНАЧЕНІ ПОЛКИ І СОТНІ

ПОЛКОВНИКИ: Браславець, Вовченко, Виговський Данило, Габач, Дорошенко Андрій, Полторацький, Полуян, Солдат Іван, Тарасенко, Пилипець Якович, Фесченко Данило, Шеболтасний, Худорбай, Щербаченко Богдан, Чорнолихо, Чугуй, Соколовський Іван, Грунько, Губяло, Лук'янов Іван, Маркевич, Хватько (ран. 1657), Макуха (1661), Богомаз Андрій (1666).

ОСАВУЛИ ПОЛКОВІ: Турчиненко Дмитро (1669), Присановський Самійло (1669), Тихий Іван (1669), Микола (1669), Гаврило (1669).

СОТНИКИ: Дорошенко Іван (? – 1660.21.01. – ?), Шпитальний Сава (? – 1661.04. – ?).

ОТАМАНИ СОТЕННІ: Богдановський Василь Петрович (? – 1771), Балицький Дмитро (? – 1775 – ?)

ПИСАРІ СОТЕННИЙ: Білоцерківець Артем (? – 1775)

ХОРУНЖІ СОТЕННІ: Граєвський Петро (? – ран.1775), Духна Конон (1760 – 1781 – ?)

Посилання

[1] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 215.

[2] ІР НБУ. – Ф.І. – № 7993. – Арк. 10.

[3] Актовые книги Полтавского городового уряда. – Вып. II. – С. 33.

[4] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 156.

[5] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58122. – Арк. 1.

[6] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 36. – Арк. 1.

[7] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 38. – Арк. 1.

[8] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[9] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 240.

[10] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15415. – Арк. 2.

[11] *Мицик Ю.* Із невідомих листів викладачів і студентів Києво-Могилянської академії останньої третини XVII ст. // Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія». Історичні науки. – Т. 18. – К., 2000. – С. 11.

[12] *Окіншевич Л.* Центральні установи України-Гетьманщини XVII–XVIII ст. ...С.189.

[13] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15402. – Арк. 33.

[14] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15402. – Арк. 33.

[15] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 262.

[16] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 185.

[17] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 122.

[18] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 81 – 82.

[19] *Окіншевич Л.* Центральні установи України-Гетьманщини XVII–XVIII ст....С.189.

[20] Акты ЮЗР. – Т.IV. – С.101.

[21] *Окіншевич Л.* Центральні установи України-Гетьманщини XVII–XVIII ст. ...С.190.

Окіншевич Л. Центральні установи України-Гетьманщини XVII–XVIII ст. ...С.189.

[23] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 219.

[24] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 18 зв.

[25] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1631. – Арк. 1.

[26] *Модзалевский В.* Судьба малоросстйских пушкарей // Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1915. – Вып. 11. – С. 14.

[27] *Модзалевский В.* Судьба малоросстйских пушкарей // Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1915. – Вып. 11. – С. 14.

[28] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 18072. – Арк. 1.

[29] ЦДІАУК, ф.51, оп.3, спр.3842, арк.1.

[30] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 180.

[31] ЦДІАУК, ф.51, оп.3, спр.3842, арк.1.

[32] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 20098. – Арк. 1.

[33] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13913. – Арк. 1.

[34] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[35] *Модзалевский В.* Судьба малоросстйских пушкарей // Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1915. – Вып. 11. – С. 14.

[36] *Модзалевский В.* Судьба малоросстйских пушкарей // Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1915. – Вып. 11. – С. 14.

[37] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1965. – Арк. 1.

[38] ЦДІАУК, ф.51, оп.3, спр.3842, арк.1.

[39] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[40] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15401–15424. – Арк.. 56.

[41] *Мицик Ю.* Із невідомих листів викладачів і студентів Києво-Могилянської академії останньої третини XVII ст. // Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія». Історичні науки. – Т. 18. – К., 2000. – С. 10.

[42] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 357.

[43] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 114.

[44] АЮЗР. – Ч. III. – Т. IV. – С. 138.

[45] АЮЗР. – Ч. III. – Т. IV. – С. 57.

[46] РДАДА. – Ф. 229. – Оп. 2. – Спр. 1 – Арк. 501.

[47] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 64.

[48] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 64.

[49] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[50] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[51] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[52] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[53] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[54] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[55] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. Бульвінський А.Г. Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[56] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[57] АЮЗР. – Ч. III. – Т. IV. – С. 138.

[58] Документы об освободительной войне украинского народа 1648–1654 гг. – К.: Наукова думка, 1965. – С. 30.

[59] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15412. – Арк. 19.

[60] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[61] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 465.

[62] Документи Богдана Хмельницького. – К., 1961. – С. 241; *Сергійчук В.І.* Корсунський полк в історії українського козацтва // Корсунщина козацької доби: проблеми дослідження та збереження історичних памяток. Зб. мат науково-практичної конференції. – К., 1993. – С. 25.

[63] ІР НБУ. – Ф. 50444 – 50526. – Арк. 19.

[64] РИБ. – 1884. – Т.8. – С.1242.

[65] РИБ. – 1884. – Т. VIII. – Ст. 1242.

[66] ІР НБУ. – Ф.І. – № 60497. – Арк.588.

[67] *Крикун М.* Інструкція послам Війська Запорозького на Варшавський сейм 1664 року // Україна модерна. 1999–2000. – Львів, 2000. – С.407.

[68] *Ситий І.* Печатки генеральної та полкової старшини за матеріалами Чернігівського історичного музею ім. В.В.Тарновського // Родовід. – 1997. – Ч.1 (15). – С.106.

[69] ІР НБУ. – Ф. І. – № 60497. – Арк. 364.

[70] Акты ЮЗР. – Т.XII. – С.116, 258.

[71] ЦДІАК, ф.2218, оп.1, спр.3, арк.3.

[72] Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 27.

[73] Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 27.

[74] ІР НБУ. – Ф.І. – № 60497. – Арк.241.

[75] ЦДІАУК. – Ф.51. – Оп.3. – Спр. 19350. – Арк.90.

[76] *Лукомский В.К., Модзалевский В.Л.* Малороссийский гербовник. – С. 18.

[77] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16897. – Арк. 1.

[78] АЮЗР. – Ч.ІІІ. – Т.ІІ. – С.770; Ч.УІ. – Т.ІІ. – С.22.

[79] АЮЗР. – Ч. ІІІ. – Т. IV. – С. 138.

[80] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[81] Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 27.

[82] Акты ЮЗР. – Т. V. – С. 27, 32.

[83] ІР НБУ. – Ф.І. – № 60497. – Арк.264.

[84] *Маркевич Н.* История Малороссии. – М., 1842. – Т.ІІІ. – С.179.

[85] *Мицик Ю.А.* Невідомі листи керівників Національно-визвольної війни українського народу 1648–1658 рр. // Сіверянський літопис. – 2001. – № 1. – С.143.

[86] Акты ЮЗР. – Т.IV. – С.254.

[87] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15419. – Арк. 4.

[88] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 133.

[89] ІР НБУ. – Ф. Петров. – № 375/374 С. – Арк.275.

[90] *Мицик Ю.А.* Невідомий лист керівника національно-визвольної війни українського народу 1648–1658 рр. // Сіверянський літопис. – 2001. – № 1. – С.136.

[91] ЦДІАУК. – Ф КМФ-7. – Оп.1. – Спр.601. – Арк.42.

[92] Воссоединение Украины с Россией. – Т.ІІ. – С.166.

[93] *Мицик Ю.* Острог в роки Національно-визвольної війни українського народу 1648–1658 рр. – Острог, 2001. – С.31.

[94] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 1. – Спр. 424. – Арк. 2.

[95] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 1.

[96] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[97] РДАДА. – Ф. 229. – Оп. 2. – Спр. 1 – Арк. 501.

[98] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 48.

[99] ЦДІАУК. – Ф.57. – Оп.1. – Спр.216. – Арк.31.

[100] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498–51680. – Арк. 545.

[101] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[102] Документы об освободительной войне украинского народа 1648–1654 гг. – К.: Наукова думка, 1965. – С. 30.

[103] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15564–15570. – Арк. 16.

[104] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15564–15570. – Арк. 16.

[105] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[106] *Dabrowski J.* Pochodzenie spoleczne i drogi kariery wyzszej starszyzny kozackiej w latach 1648–1657 // Zeszyty naukowe uniwersytetu Jagiellonskiego. – 1993. – MXLIX. – Prace historyczne. – Z. 101. – S. 61.

[107] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[108] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[109] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 228.

[110] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[111] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[112] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[113] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15405. – Арк. 44.

[114] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16912. – Арк. 1.

[115] Акты ЮЗР. – Т. ІІІ. – С. 455.

[116] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[117] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[118] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 229.

[119] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[120] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657 – 1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[121] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 350.

[122] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[123] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[124] ІР НБУ. – Ф.І. – № 60497. – Арк.213.

[125] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 655.

[126] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15564–15570. – Арк. 16.

[127] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[128] *Грушевський М.С.* Т. IX. – С. 1040.

[129] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15577–15581. – Арк. 7.

[130] Олянцин. – С. 65.; Gajecky G. The Cossack Administration of the Hetmanate. – V. 2. – Cambridge, 1978. – P. 601.;

[131] АЮЗР. – Т. XI. – С. 162.

[132] АЮЗР. – Т. VII. – С. 307.

[133] Архив Юго-Западной России, издаваемый временной Комиссией для разбора древних актов. – Ч.III. – Т.2. Акты о козаках (1679–1716). – К., 1868. – С. 550.

[134] Акты ЮЗР. – Т. VI. – С. 170.

[135] *Мицик Ю.* Із невідомих листів викладачів і студентів Києво-Могилянської академії останньої третини XVII ст. // Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія». Історичні науки. – Т. 18. – К., 2000. – С. 11.

[136] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 22.

[137] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[138] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 1110. – Арк. 1.

[139] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[140] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[141] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[142] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[143] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15577 – 15581. – Арк. 7.

[144] *Мицик Ю.* Із невідомих листів викладачів і студентів Києво-Могилянської академії останньої третини XVII ст. // Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія». Історичні науки. – Т. 18. – К., 2000. – С. 11.

[145] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[146] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 495.

[147] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 863. – Арк. 1.

[148] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 905. – Арк. 1.

[149] *Діденко Я.* Трансакція Чуднівська. – С. 180.

[150] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 433, 495.

[151] Документы об освободительной войне украинского народа 1648–1654 гг. – К.: Наукова думка, 1965. – С. 371.

[152] Памятники, издаваемые временной комиссией для разбора древних актов высочайше учрежденной при Киевском военном Подольськом и Волынском генералгубернаторе. – К., 1859. – Т .4. – С. 409.

[153] Памятники, издаваемые временной комиссией для разбора древних актов высочайше учрежденной при Киевском военном Подольськом и Волынском генералгубернаторе. – К., 1859. – Т .4. – С. 409.

[154] *Кулаковський П.* Козацьке посольство на сейм 1659 року // Гадяцька унія 1658 року. – К., 2008. – С. 126; *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 623.

[155] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15404. – Арк. 1.

[156] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 622.

[157] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[158] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15577–15581. – Арк. 7.

[159] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[160] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[161] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[162] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[163] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 625.

[164] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[165] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 533.

[166] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 532, 540.

[167] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 533, 540.

[168] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 533, 540.

[169] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536, 541.

[170] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 541.

[171] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536, 541.

[172] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 521.

[173] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 533, 541.

[174] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[175] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 520, 536, 541.

[176] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 541.

[177] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536, 541.

[178] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[179] **Бульвінський А.Г.** Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[180] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536.

[181] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536.

[182] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536, 541.

[183] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 536, 540.

[184] РИБ. – 1884. – Т. VIII. – Ст. 1237.

[185] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 541.

[186] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 541.

[187] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 541.

[188] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 537.

[189] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[190] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[191] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[192] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[193] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 624.

[194] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[195] Акты ЮЗР. – Спб., 1861. – Т. III. – С. 214.

[196] *Мицик Ю.А.* Невідомі листи керівників Національно-визвольної війни українського народу 1648–1658 рр. // Українській історичний журнал. – 2001. – № 1. – С. 143.

[197] *Мицик Ю.А.* Умань козацька і гайдамацька. – С. 15.

[198] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[199] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[200] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[201] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[202] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[203] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 273.

[204] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15418. – Арк. 28.

[205] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 39.

[206] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8219. – Арк. 4.

[207] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8219. – Арк. 6.

[208] ІР НБУ. – Ф. II. – № 13518 – 13635. – Арк. 179 зв.

[209] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2109. – Арк. 1.

[210] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2450. – Арк. 1.

[211] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8219. – Арк. 6.

[212] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 21. – Арк. 1.; Спр. 16. – Арк. 9.

[213] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 10.

[214] *Лазаревський А.* Черниговская летопись по новому списку. Приложение Коломацкие челобитные // Киевская старина. – 1890. – Т. 29. – Ч. IV. – Отд. III. – С. 110.

[215] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 164. – Арк.. 11.

[216] ІР НБУ. – Ф. II. – № 27461. – Арк. 168.

[217] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8219. – Арк. 4.

[218] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 3.

[219] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 379. – Арк. 52.

[220] *Маркевич Н.* История Малороссии. – М., 1842. – Т. III. – С. 212.

[221] *Доманова Г.С.* Актові книги Чернігівського магістрату // Література та культура Полісся. – Ніжин, 2002. – С. 50.

[222] *Лазаревський А.* Черниговская летопись по новому списку. Приложение Коломацкие челобитные // Киевская старина. – 1890. – Т. 29. – Ч. IV. – Отд. III. – С. 110.

[223] ЦДІАУК. – Ф. 53. – Оп. 1. – Спр. 80. – Арк. 1.

[224] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8219. – Арк. 4.

[225] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 164. – Арк.. 11.

[226] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 1.

[227] Там само. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 379. – Арк. 8.

[228] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2885. – Арк. 3.

[229] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1691. – Арк. 1.

[230] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17562. – Арк. 27.

[231] *Лазаревський А.* Черниговская летопись по новому списку. Приложение Коломацкие челобитные // Киевская старина. – 1890. – Т. 29. – Ч. IV. – Отд. III. – С. 110.

[232] *Лазаревський А.* Черниговская летопись по новому списку. Приложение Коломацкие челобитные // Киевская старина. – 1890. – Т. 29. – Ч. IV. – Отд. III. – С. 110.

[233] ІР НБУ. – Ф. II. – № 27563. – Арк. 25. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 548.

[234] *Лазаревський А.* Черниговская летопись по новому списку. Приложение Коломацкие челобитные // Киевская старина. – 1890. – Т. 29. – Ч. IV. – Отд. III. – С. 110.

[235] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[236] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[237] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[238] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[239] *Маркевич Н.* История Малороссии. – М., 1842. – Т. III. – С. 212.

[240] ІР НБУ. – Ф. II. – № 13518 – 13635. – Арк. 305.

[241] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 645. – Арк. 1.

[242] ЦДІАУК. – Ф. 220. – Оп. 1. – Спр. 177. – Арк. 1.

[243] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 8. – Арк. 1.

[244] ІР НБУ. – Ф. X. – № 10914. – Арк. 49..

[245] ЦДІАУК. – Ф. 56. – Оп. 1. – Спр. 182. – Арк. 1.

[246] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[247] ЦДІАУК. – Ф. 66. – Оп. 1. – Спр. 39. – Арк. 1.

[248] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 92. – Арк. 1.

[249] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2478. – Арк. 1.

[250] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 5.

[251] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 10914. – Арк. 49.

[252] ЦДІАУК. – Ф. 59. – Оп. 1. – Спр. 2061. – Арк. 1.

[253] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 588. – Арк. 1.

[254] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[255] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[256] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2131. – Арк. 1.

[257] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 27. – Арк. 1.; ІР НБУ. – Ф. Х. – № 10914. – Арк. 49.

[258] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[259] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[260] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 29.

[261] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 29.

[262] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 10914.–Арк. 49.

[263] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[264] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[265] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15405. – Арк. 30.

[266] ІР НБУ. – Ф. ІІ. - № 15544. – Арк. 6.

[267] Там само. – Ф. КДА. - Лебедев 565. – Арк. 323 зв.

[268] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15405. – Арк. 30.

[269] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15564–15570. – Арк. 16.

[270] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15564–15570. – Арк. 16.

[271] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[272] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[273] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15418. – Арк. 21.

[274] Документы об освободительной войне украинского народа 1648–1654 гг. – К.: Наукова думка, 1965. – С. 423.

[275] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15402. – Арк. 33; № 15417. – Арк. 19.

[276] ІР НБУ. – Ф. Лебедев. – № 605. – Арк. 160.

[277] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[278] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8219. – Арк. 4.

[279] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 207.

[280] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[281] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[282] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 21.

[283] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 19.

[284] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 10.

[285] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[286] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 25.

[287] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2934. – Арк. 1.

[288] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[289] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[290] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[291] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[292] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[293] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[294] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[295] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15405. – Арк. 1.

[296] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 68.

[297] *Стороженко И.В.* Из фамильных преданий и архивов // КСТ. – 1892. – Т. XXXVI. – Февраль. – С. 348.

[298] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 15.

[299] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15405. – Арк. 1.

[300] *Стороженко И.В.* Из фамильных преданий и архивов // КСТ. – 1892. – Т. XXXVI. – Февраль. – С. 348.

[301] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 2. – Спр. 30. – Арк. 1.

[302] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 154 зв.

[303] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 2. – Спр. 11. – Арк. 1.

[304] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[305] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2316. – Арк. 1.

[306] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 165.

[307] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 1.

[308] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 19.

[309] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 19.

[310] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 10.

[311] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 154 зв.

[312] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 54. – Арк. 1.

[313] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 28.

[314] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[315] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[316] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[317] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[318] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 22.

[319] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 21.

[320] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 8.

[321] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[322] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 25.

[323] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 22.

[324] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 22.

[325] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[326] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[327] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 28.

[328] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 28.

[329] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[330] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[331] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27664. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 592.

[332] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[333] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[334] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[335] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 36.

[336] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 10.

[337] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 3.

[338] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 106. – Арк. 1.

[339] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[340] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[341] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[342] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 36.

[343] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 4.

[344] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 2. – Спр. 11. – Арк. 1.

[345] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 1.

[346] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 23.

[347] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 23.

[348] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[349] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 11.

[350] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 10.

[351] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 36.

[352] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 4.

[353] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 21.

[354] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 1.

[355] ЦДІАУК. – Ф. 66. – Оп. 2. – Спр. 7. – Арк. 1.

[356] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[357] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[358] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 30.

[359] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 30.

[360] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 2. – Спр. 39. – Арк. 1.

[361] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[362] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 29.

[363] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 29.

[364] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 1.

[365] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 30.

[366] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 30.

[367] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1655. – Арк. 1.

[368] ЦДІАУК. – Ф. 108. – Оп. 2. – Спр. 33. – Арк. 17.

[369] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 35. – Арк. 1.

[370] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 193 зв.

[371] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 13.

[372] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 13.

[373] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 23.

[374] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 10.

[375] ЦДІАУК. – Ф. 56. – Оп. 1. – Спр. 96. – Арк. 1.

[376] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[377] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 28.

[378] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 3344. – Арк. 1.

[379] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[380] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 29.

[381] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 3344. – Арк. 1.

[382] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 6.

[383] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 32.

[384] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 32.

[385] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[386] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[387] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[388] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[389] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[390] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[391] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[392] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[393] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[394] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[395] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[396] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.; ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 13.

[397] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.

[398] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 14.

[399] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 19.

[400] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 5.

[401] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 28.

[402] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 28.

[403] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 11.

[404] *Мандзюк І.* Гоголівська сотня Київського полку 1766 р. (Соціально-економічний нарис за матеріалами Румянцевського опису). – К., 1926. – С. 11.

[405] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 6.

[406] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 6.

[407] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 32.

[408] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2798. – Арк. 1.

[409] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[410] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[411] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[412] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[413] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[414] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[415] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[416] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[417] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[418] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[419] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[420] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[421] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[422] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[423] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[424] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[425] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[426] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[427] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[428] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[429] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[430] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[431] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[432] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[433] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[434] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[435] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 65. – Арк. 1.; Шамрай С. Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[436] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 65. – Арк. 1.

[437] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 773. – Арк. 1.

[438] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[439] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[440] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[441] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[442] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[443] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[444] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[445] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[446] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[447] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[448] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[449] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[450] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[451] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[452] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[453] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[454] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[455] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[456] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[457] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[458] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[459] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[460] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[461] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[462] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[463] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[464] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[465] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[466] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[467] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[468] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[469] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[470] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[471] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[472] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[473] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[474] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[475] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[476] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[477] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[478] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[479] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[480] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[481] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[482] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[483] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[484] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[485] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.

[486] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235.(1766).

[487] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 24.; ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 13.

[488] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 235. (1778).

[489] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[490] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[491] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[492] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[493] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[494] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[495] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[496] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[497] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 19.

[498] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[499] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 5, 10.

[500] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[501] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[502] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237. (1758).

[503] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237.

[504] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[505] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 237. (1766, 1777).

[506] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 243.

[507] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[508] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1790. – Арк.. 1.

[509] *Шамрай С.* Місто Кобижча в XVIII ст. // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1928. – Кн. XXVI. – С. 243.

[510] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 6.

[511] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 32.

[512] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 32.

[513] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 1.

[514] ЦДІАУК. – Ф. 63. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 1.

[515] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[516] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[517] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15419. – Арк. 4.

[518] ІР НБУ. – Ф. Х. - № 7474. – Арк. 1.

[519] Обозрение Румянцевской описи Малороссии /Н.Константинович – Вып. 1. Полк Черниговский. – Чернигов: изд.губ.стат.комитета, 1866. – С. 143.

[520] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 14. – Арк. 1.

[521] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 24.

[522] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 94.

[523] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 38. – Арк. 1.

[524] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 48. – Арк. 1.

[525] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 28.

[526] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 16. – Арк. 1.

[527] ЦДІАУК. – Ф. 220. – Оп. 1. – Спр. 316. – Арк. 1.

[528] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19364. – Арк. 1.

[529] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19272. – Арк. 1.

[530] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706–66718. – Арк. 30.

[531] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13117. – Арк. 1.

[532] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19364. – Арк. 1.

[533] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19272. – Арк. 1.

[534] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[535] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706–66718. – Арк. 30.

[536] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[537] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 7474. – Арк. 1.

[538] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 241.

[539] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1378. – Арк. 2.

[540] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489–57601. – Арк. 15.

[541] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 24.

[542] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1770. – Арк. 10.

[543] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 7474. – Арк. 1.

[544] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 28.

[545] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 8.

[546] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 8.

[547] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 8.

[548] ІР НБУ. – Ф. І. – № 60497. – Арк. 37.

[549] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 467.

[550] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 84.

[551] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 467.

[552] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 84.

[553] ЦДІАУК. – Ф. 64. –Оп. 1. – Спр. 1115. – Арк. 1.

[554] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 58.

[555] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 219.

[556] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58231. – Арк. 33.

[557] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 273.

[558] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 59.

[559] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58231. – Арк. 33.

[560] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 273.

[561] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[562] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13922. – Арк. 1.

[563] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[564] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 99.

[565] ІР НБУ. – Ф. І – № 58238. – Арк. 18.

[566] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 99.

[567] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153–1176. – Арк. 38.

[568] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 99.

[569] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 99.

[570] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518–13635. – Арк. 52.

[571] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66340–66345. – Арк. 2.

[572] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2939. – Арк. 1.

[573] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 42.

[574] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13290. – Арк. 1.

[575] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19356. – Арк. 311.

[576] ЦДІАУК. – Ф. 110. – Оп. 2. – Спр. 68. – Арк. 1.

[577] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 42.

[578] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 42.

[579] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19356. – Арк. 311.

[580] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19356. – Арк. 311.

[581] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 42.

[582] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2527. – Арк. 10.

[583] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19356. – Арк. 311.

[584] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[585] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – N 15489–15538. – Арк. 14.

[586] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66340–66345. – Арк. 10.

[587] ІР НБУ. – Ф. 62458–62655. – Арк. 20.

[588] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 36.

[589] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 102.

[590] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 15.

[591] *Модзалевский В.Л.* Малороссийский родословник. – Т. IУ. – С. 276.

[592] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 102.

[593] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 20738. – Арк. 1.

[594] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 36.

[595] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[596] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657 – 1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[597] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 128.

[598] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 400.

[599] *Маркович Я.* Дневник генерального подскарбия Якова Марковича. 1717–1767 гг./ Под ред. А.Лазаревского. – К.: Киевская Старина, 1897. – Ч. 1 – 3. – С. 13.

[600] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1919. – Арк. 1.

[601] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50804. – Арк. 1.

[602] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2657. – Арк. 1.

[603] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[604] ІР НБУ. – Ф. І – № 58238. – Арк. 18.

[605] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[606] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[607] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[608] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1557. – Арк. 1.

[609] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 50.

[610] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[611] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[612] ІР НБУ. – Ф. І. – № 3406. – Арк. 424.

[613] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[614] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[615] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[616] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – N 15489 – 15538. – Арк. 12.

[617] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 88

[618] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 88

[619] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 86

[620] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 200

[621] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 89

[622] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 115

[623] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 120

[624] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 116

[625] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 218

[626] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 131

[627] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66154. – Арк. 1.

[628] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 198

[629] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 199

[630] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 200

[631] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 89

[632] ЧГВ. – 1857. – № 34. – С. 286.

[633] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 120

[634] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 116

[635] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 122

[636] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 207

[637] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 208

[638] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458 – 62655. – Арк. 215

[639] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 31.

[640] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 195.

[641] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19357. – Арк.. 72.

[642] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458–62655. – Арк. 115

[643] ІР НБУ. – Ф.І. – № 62458–62655. – Арк. 120

[644] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62483. – Арк. 2.

[645] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 197.

[646] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19357. – Арк.. 72.

[647] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 301 зв.

[648] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 301.

[649] ЦДІАУК. – Ф. 108. – Оп. 2. – Спр. 287. – Арк. 107.

[650] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 309 зв..

[651] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 31.

[652] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 195.

[653] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19357. – Арк.. 72.

[654] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19357. – Арк.. 72.

[655] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 31.

[656] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 195.

[657] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19357. – Арк.. 72.

[658] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 309 зв..

[659] Черниговские губернские ведомости. – 1866. – № 37. – С. 284.

[660] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[661] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[662] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 156.

[663] ІР НБУ. – Ф. І – № 66720. – Арк. 116.

[664] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19377. – Арк. 1.

[665] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 54.

[666] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706–66718. – Арк. 30.

[667] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1378. – Арк. 56.

[668] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 2501. – Арк. 14 зв.

[669] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19322. – Арк. 29.

[670] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 54.

[671] ІР НБУ. – Ф. І – № 52610–52720. – Арк. 147 зв.

[672] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19322. – Арк. 29.

[673] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 54.

[674] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19322. – Арк. 29.

[675] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 54.

[676] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19356. – Арк. 19.

[677] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453–55580. – Арк. 84.

[678] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 304.

[679] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 16.

[680] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 17.

[681] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 17.

[682] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 16.

[683] Обозрение Румянцевской описи Малороссии /Н.Константинович – Вып. 1. Полк Черниговский. – Чернигов: изд.губ.стат.комитета, 1866. – С. 117.

[684] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66340–66345. – Арк. 3.

[685] *Милорадович Г.А.* Родословная книга Черниговского дворянства. – Спб., 1901. – Т. I. – Ч. 2. – С. 292.

[686] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 8469. – Арк. 1.

[687] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2736. – Арк. 1.

[688] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 74.

[689] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 449.

[690] ІР НБУ. – Ф. I. – № 58231. – Арк. 8.

[691] ІР НБУ. – Ф. I – № 58238. – Арк. 18.

[692] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 74.

[693] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 449.

[694] ІР НБУ. – Ф. I. – № 58231. – Арк. 8.

[695] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 74.

[696] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 74.

[697] ІР НБУ. – Ф. II. – N 15489–15538. – Арк. 14.

[698] ІР НБУ. – Ф. II. – № 14446–14663. – Арк. 41.

[699] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 104.

[700] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 104.

[701] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453–55580. – Арк. 55.

[702] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453–55580. – Арк. 55.

[703] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 142.

[704] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 69.

[705] ІР НБУ. – Ф. I – № 58238. – Арк. 17.

[706] *П.Е. (П.С.Ефименко)* Окалдование начальства // Киевская старина. – 1886. – Т. XIУ. – май – С. 176.

[707] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 3803. – Арк. 2.

[708] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 69.

[709] *Милорадович Г.А.* Родословная книга Черниговского дворянства. – Спб., 1901. – Т. I. – Ч. 2. – С. 151.

[710] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 69.

[711] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 69.

[712] *Милорадович Г.А.* Родословная книга Черниговского дворянства. – Спб., 1901. – Т. I. – Ч. 2. – С. 112.

[713] *Милорадович Г.А.* Родословная книга Черниговского дворянства. – Спб., 1901. – Т. I. – Ч. 2. – С. 112.

[714] Обозрение Румянцевской описи Малороссии /Н.Константинович – Вып. 1. Полк Черниговский. – Чернигов: изд.губ.стат.комитета, 1866. – С. 100.

[715] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 62.

[716] ІР НБУ. – Ф. I. – № 52610–52720. – Арк. 241.

[717] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 62.

[718] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 62.

[719] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 62.

[720] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 339.

[721] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 62.

[722] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[723] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 621.

[724] Акты ЮЗР. – Спб, 1885. – Т. XIII. – С. 62.

[725] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 77; Ф. 108. – Оп. 2. – Спр. 65. – Арк. 2.

[726] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 13.

[727] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19322. – Арк. 39.

[728] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 77.

[729] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 13.

[730] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19322. – Арк. 39.

[731] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 77.

[732] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1378. – Арк. 88 зв.

[733] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 13.

[734] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19342. – Арк. 77.

[735] Историко-статистическое описание Черниговской епархии. Кн. 6. Уезды: Новгород-северский, Конотопский и Борзненский. – Чернигов, 1874. – С. 101.

[736] Историко – статистическое описание Черниговской епархии. Кн. 6. Уезды: Новгород-северский, Конотопский и Борзненский. – Чернигов, 1874. – С. 97.

[737] ІР НБУ. – Ф. I. – № 52610–52720. – Арк. 17.

[738] ІР НБУ. – Ф. I. – № 52610–52720. – Арк. 51.

[739] ІР НБУ. – Ф. I. – № 52610–52720. – Арк. 17.

[740] ІР НБУ. – Ф. I. – № 52610–52720. – Арк. 51.

[741] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 91.

[742] ІР НБУ. – Ф. I. – № 58231. – Арк. 33.

[743] ІР НБУ. – Ф. I. – № 58231. – Арк. 21.

[744] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 14034. – Арк. 1.

[745] ІР НБУ. – Ф. I. – № 58238. – Арк. 18.

[746] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 91.

[747] ІР НБУ. – Ф. I. – № 58231. – Арк. 21.

[748] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 91.

[749] Именная роспись Черниговского полка 1732 года. – С. 91.

[750] Обозрение Румянцевской описи Малороссии /Н.Константинович – Т. 2. Полки Киевский и Нежин-

ский. – Чернигов: изд.губ.стат.комитета, 1866. – С. 143. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 567.

[751] РИБ. – 1884. – Т. VIII. – Ст. 1242.

[752] Ченигoвские губернские ведомости. – 1858 – № 10.. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 573.

[753] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 8.

[754] *Маркович Я.* Дневник генерального подскарбия Якова Марковича. 1717–1767 гг./ Под ред. А.Лазаревского. – К.: Киевская Старина, 1897. – Ч. 1 – 3. – С. 7.

[755] *Маркович Я.* Дневник генерального подскарбия Якова Марковича. 1717 – 1767 гг./ Под ред. А.Лазаревского. – К.: Киевская Старина, 1897. – Ч. 1 – 3. – С. 9.

[756] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 97. – Арк. 1.

[757] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 248.

[758] ІР НБУ. – Ф. II. – № 13518–13635. – Арк. 175.

[759] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706–66718. – Арк. 19.

[760] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15406. – Арк. 8.

[761] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 16578. – Арк. 1.

[762] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1051.

[763] ЦДІАУК. – Ф. 834. – Оп. 1. – Спр. 15. – Арк. 1.

[764] *Модзалевский В.Л.* Малороссийский родословник. – Т. IV. – С. 253.

[765] ІР НБУ. – Ф. II. – N 15489–15538. – Арк. 24.

[766] ІР НБУ. – Ф. II. – № 13518–13635. – Арк. 175.

[767] ЦДІАУК. – Ф.54. – Оп. 3. – Спр. 2501. – Арк. 19 зв.

[768] ЦДІАУК. – Ф.54. – Оп. 3. – Спр. 2501. – Арк. 19 зв.

[769] ЦДІАУК. – Ф.54. – Оп. 3. – Спр. 2501. – Арк. 20 зв.

[770] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[771] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 166.

[772] ІР НБУ. – Ф. II. – № 13518–13635. – Арк. 175.

[773] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1547. – Арк. 2.

[774] ЦДІАУК. – Ф.54. – Оп. 3. – Спр. 2501. – Арк. 20 зв.

[775] ЦДІАУК. – Ф.54. – Оп. 3. – Спр. 2501. – Арк. 20 зв.

[776] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – С. 2501. – Арк. 21 зв.

[777] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – С. 2501. – Арк. 22 зв.

[778] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 279. – Арк. 1.

[779] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – С. 2501. – Арк. 22 зв.

[780] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – С. 2501. – Арк. 23 зв.

[781] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55.

[782] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 10889. – Арк. 1.

[783] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15401–15424.–Арк. 51.

[784] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 3.

[785] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 9 зв.

[786] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 9 зв.

[787] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1051.

[788] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 849. – Арк. 1.

[789] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 27.

[790] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 248.

[791] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 29.

[792] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 43, 332.

[793] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 43.

[794] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 29, 43.

[795] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1153. – Арк. 1.

[796] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 29.

[797] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 248.

[798] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15419. – Арк. 3.

[799] ІР НБУ. – Ф. II. – № 13518–13635. – Арк. 175.

[800] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2682. – Арк. 1.

[801] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[802] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4563. – Арк. 1.

[803] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1085.

[804] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 93.

[805] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 93.

[806] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 93.

[807] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 60. – Арк. 1.

[808] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1087.

[809] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 47.

[810] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 60. – Арк. 1.

[811] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1087.

[812] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[813] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[814] ЦДІАУК. – Ф. 133. – Оп. 1. – Спр. 60. – Арк. 1.

[815] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 47.

[816] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[817] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[818] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 26.

[819] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[820] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[821] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 29.

[822] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[823] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[824] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 11451. – Арк. 1.

[825] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 11447. – Арк. 1.

[826] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 113.

[827] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 2.

[828] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1086.

[829] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 113.

[830] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 113.

[831] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 113.

[832] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9238. – Арк. 4.

[833] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 113.

[834] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 503. – Арк. 1.

[835] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 503. – Арк. 1.

[836] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічног відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. Х. – С. 305.

[837] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічног відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. Х. – С. 305.

[838] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічног відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. Х. – С. 305.

[839] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічног відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. Х. – С. 305.

[840] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічног відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. Х. – С. 305.

[841] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2748. – Арк. 1.

[842] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 3.

[843] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1051.

[844] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19272. – Арк. 44.

[845] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19272. – Арк. 44.

[846] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1087.

[847] ЦДІАУК. – Ф 75. – Оп. 2. – Спр. 7. – Арк. 1.

[848] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 99.

[849] ЦДІАУК. – Ф. 75. – Оп. 1. – Спр. 40. – Арк. 1.

[850] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 99.

[851] Акты ЮЗР. – Т. III. – Дополненние, С. 55.

[852] Акты ЮЗР. – Спб., 1861. – Т. III. – С. 358, 361.

[853] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15404. – Арк. 25.

[854] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 248.

[855] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15419. – Арк. 9.

[856] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2661. – Арк. 1.

[857] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51191 – 51422. – Арк. 196.

[858] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51191 – 51422. – Арк. 196.

[859] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2671. – Арк. 1.

[860] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13695 – Арк. 1.

[861] ЦДІАУК. – Ф. 204. – Оп. 2. – Спр. 135.

[862] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15419. – Арк. 6.

[863] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 169. – Арк. 1.

[864] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 138.

[865] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17848. – Арк. 2.

[866] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 452. – Арк. 1.

[867] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1971. – Арк. 1.

[868] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 138.

[869] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 7150. – Арк. 1.

[870] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15419. – Арк. 6.

[871] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 189.

[872] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1087.

[873] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51191 – 51422. – Арк. 69.

[874] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 189.

[875] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр.4777. – Арк. 1.

[876] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 189.

[877] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 189.

[878] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1672. – Арк. 1.

Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 147.

[880] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15406. – Арк. 1.

[881] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 98.

[882] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 105.

[883] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 216.

[884] Акты ЮЗР. – Спб., 1861. – Т. III. – С. 337.

[885] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 147.

[886] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 98.

[887] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 105.

[888] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 216.

[889] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13768. – Арк. 1.

[890] ІР НБУ. – Ф. І. – № 61222 – 61299. – Арк. 5.

[891] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1951. – Арк. 1.

[892] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 142.

[893] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 142.

[894] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 142.

[895] ІР НБУ. – Ф. II. – N 15489 – 15538. – Арк. 25.

[896] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1051.

[897] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8791. – Арк. 4.

[898] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 2.

[899] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1051.

[900] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 90.

[901] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 90.

[902] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 7474. – Арк. 1.

[903] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59191 – 59192. – Арк. 1; Ф. Х. – № 10925. – Арк. 1.

[904] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1085.

[905] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[906] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 11.

[907] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[908] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[909] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[910] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 9.

[911] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 29.

[912] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 29.

[913] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[914] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 7.

[915] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 30.

[916] Акты ЮЗР. – Спб., 1861. – Т. III. – С. 227.

[917] Акты ЮЗР. – Т. III. – Дополненние, С. 55.

[918] ІР НБУ. – Ф. II. – N 15489 – 15538. – Арк. 14.

[919] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15406. – Арк. 3.

[920] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 165.

[921] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 24.

[922] ЦДІАУК. – Ф. 64. –Оп. 1. – Спр. 1123. – Арк. 1.

[923] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 12. – Арк. 1.

[924] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 602. – Арк. 1.

[925] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2504. – Арк. 1.

[926] Акты ЮЗР. – Спб., 1861. – Т. III. – С. 227.

[927] Акты ЮЗР. – Т. III. – Дополненние, С. 55.

[928] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 149.

[929] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 165.

[930] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 24.

[931] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 166.

[932] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 1.

[933] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1125.

[934] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16897. – Арк. 1.

[935] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1671. – Арк. 1.

[936] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 108.

[937] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1340. – Арк. 1.

[938] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 197 зв.

[939] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58108. – Арк. 2.

[940] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 306 зв.

[941] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15550 – 15556. – Арк. 10.

[942] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 1.

[943] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 24. – Арк. 1; Оп. 3. – Спр.2854. – Арк.2.

[944] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1904. – Арк. 1.

[945] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8136. – Арк. 1.

[946] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1448. – Арк. 1.

[947] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8136. – Арк. 1.

[948] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 631 – Арк. 1.

[949] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 631 – Арк. 1.

[950] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50661. – Арк. 6. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 568.

[951] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 2.

[952] ІР НБУ. – Ф. 50444 – 50526. – Арк. 26.

[953] Черниговские губернские ведомости. – 1858. – № 11. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 576.

[954] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 12.

[955] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 11445. – Арк. 1.

[956] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 90.

[957] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 967. – Арк. 1.

[958] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1603. – Арк. 2.

[959] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1488. – Арк. 2.

[960] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55759 – 55854. – Арк. 48.

[961] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1518. – Арк. 2.

[962] *Ситий І.М.* Кролевецькі кравці і кішніри // Кролевеччина, білі поями історії. Зб. наук. правиць. Матеріали другої наукової конференції. – Кролевець, 2002. – С. 18.

[963] ІР НБУ. – Ф. 50444 – 50526. – Арк. 26.

[964] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 90.

[965] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55759 – 55854. – Арк. 48.

[966] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1890. – Арк. 1.

[967] ЦДІАУК. – Ф. 75. – Оп. 2. – Спр. 13. – Арк. 1.

[968] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6560. – Арк. 2.

[969] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52659 – 52782. – Арк. 214.

[970] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 198.

[971] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 10591. – Арк. 34.

[972] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 198.

[973] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 238.

[974] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55759 – 55824. – Арк. 120 зв.

[975] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 440.

[976] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52659 – 52782. – Арк. 214.

[977] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659 – 50782. – Арк. 238.

[978] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 838. – Арк. 1.

[979] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2999. – Арк. 1.

[980] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52659 – 52782. – Арк. 214.

[981] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 198.

[982] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50659–50782. – Арк. 238.

[983] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1802. – Арк. 1.

[984] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 302.

[985] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 302.

[986] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 279. – Арк. 1.

[987] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489–57601. – Арк. 28.

[988] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446–14663. – Арк. 85.

[989] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1969. – Арк. 1.

[990] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 172.

[991] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 28.

[992] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 529 а. – Арк. 1.

[993] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 140.

[994] *Л-ский А.* Судебная «инквизиция» в бывшей Гетманщине // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – январь – С. 196.

[995] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58241. – Арк. 474.

[996] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6560. – Арк. 2.

[997] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1770. – Арк. 27.

[998] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 27.

[999] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 52.

[1000] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 53.

[1001] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 58.

[1002] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 146. – Арк. 1; Спр. 147. – Арк. 1.

[1003] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 69. – Арк. 1.

[1004] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 147. – Арк. 1.

[1005] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1526. – Арк. 2.

[1006] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51191–51422. – Арк. 128.

[1007] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6132. – Арк. 1.

[1008] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 27.

[1009] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610–52720. – Арк. 58.

[1010] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51191–51422. – Арк. 128.

[1011] ЦДІАУК.- Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6132. – Арк. 1.

[1012] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13696. – Арк. 1.

[1013] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 5729. – Арк. 1.

[1014] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 25. – Арк. 1.

[1015] ЦДІАУК. – Ф. 75. – Оп. 1. – Спр. 21. – Арк. 1.

[1016] *Милорадович Г.А.* Родословная книга Черниговского дворянства. – Спб., 1901. – Т. I. – Ч. 2. – С. 319.

[1017] ІР НБУ. – Ф. II. – N 15489–15538. – Арк. 14.

[1018] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 7.

[1019] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 316.

[1020] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 371.

[1021] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 521.

[1022] Акты ЮЗР. – Т. III. – С. 521.

[1023] РИБ. – 1884. – Т. VIII. – Ст. 1237.

[1024] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 150.

[1025] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15417. – Арк. 34.

[1026] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 141.

[1027] ІР НБУ. – Ф. I. – № 50659–50782. – Арк. 18.

[1028] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 136 зв.

[1029] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 68 зв.

[1030] ІР НБУ. – Ф. X. – № 7484. – Арк. 1.

[1031] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 1373. – Арк. 1.

[1032] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 128 зв.

[1033] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 131.

[1034] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 133.

[1035] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 134.

[1036] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 241. – Арк. 1.

[1037] ЦДІАУК. – Ф. 1407. – Оп. 1. – Спр. 12. – Арк. 1.

[1038] ЧГВ. – 1857. – № 30. – С. 252.

[1039] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 3083. – Арк. 1.

[1040] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1770. – Арк. 10.

[1041] ЧГВ. – 1857. – № 22. – С.186.

[1042] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13096. – Арк. 2.

[1043] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[1044] РИБ. – 1884. – Т. VIII. – Ст. 1237.

[1045] ІР НБУ. – Ф. X. – № 7484. – Арк. 1.

[1046] ІР НБУ. – Ф. I. – № 60497. – Арк. 53.

[1047] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13096. – Арк. 2.

[1048] ЦДІАУК. – Ф. 64. –Оп. 1. – Спр. 799. – Арк. 1.

[1049] ІР НБУ. – Ф. II. – № 18969. – Арк. 145.

[1050] ЦДІАУК. – Ф. 64. –Оп. 1. – Спр. 719. – Арк. 1.

[1051] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 18420. – Арк. 1.

[1052] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 503.

[1053] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9247. – Арк. 1.

[1054] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9247. – Арк. 12.

[1055] ІР НБУ. – Ф. I. – № 18640, 18658. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 570.

[1056] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 155.

[1057] ЧГВ. – 1857. – № 22. – С.186.

[1058] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1706 – 1708. – Арк. 1.

[1059] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 10178. – Арк. 1.

[1060] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9247. – Арк. 1.

[1061] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 371.

[1062] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 371.

[1063] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 371.

[1064] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 371.

[1065] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 839. – Арк. 1.

[1066] ІР НБУ. – Ф. I. – № 62290. – Арк. 11 зв. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 609.

[1067] ІР НБУ. – Ф. X. – № 7646. – Арк. 1.

[1068] ЦДІАУК. – Ф. 1407. – Оп. 4. – Спр. 90. – Арк. 1.

[1069] Акты ЮЗР. – Т. III. – Дополненние, С. 55.

[1079] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 371.

[1071] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 152.

[1072] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп.1. – Спр. 140. – Арк.402.

[1073] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1706 – 1708. – Арк. 1.

[1074] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп.1. – Спр. 140. – Арк.402.

[1075] ІР НБУ. – Ф. X. – № 11453. – Арк. 1.

[1076] *Модзалевский В.Л.* Малороссийский родословник. – Т. II. – С.

[1077] ІР НБУ. – Ф. II. – № 1863–2050. – Арк. 28.

[1078] ІР НБУ. – Ф. II. – № 3340. – Арк. 1.

[1079] *Модзалевский В.Л.* Малороссийский родословник. – Т. II. – С.

[1080] ІР НБУ. – Ф. II. – № 1863 – 2050. – Арк. 28.

[1081] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2723. – Арк. 1.

[1082] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 906. – Арк. 1.

[1083] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2815. – Арк. 11.

[1084] ІР НБУ. – Ф. X. – № 7486. – Арк. 1.

[1085] Черниговские губернские ведомости. – 1863. – № 31. – С. 401 – 402; Доба гетьмана Івана Мазепи в документах / Упорядник С. Павленко. – К., 2007. – С. 976 – 977.

[1086] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 954. – Арк. 1.

[1087] ЦДІАУК. – Ф. 80. – Оп. 2. – Спр. 102. – Арк. 2.

[1088] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічног відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. X. – С. 305.

[1089] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 316.

[1090] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 154.

[1091] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1042. – Арк. 1.

[1092] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 154.

[1093] ІР

[1094] ІР НБУ. – Ф. X. – № 10386. – Арк. 1.

[1095] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2508. – Арк. 1.

[1096] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 850. – Арк. 1.

[1097] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2487 – Арк. 1.

[1098] Акты ЮЗР. – Т. III. – Дополненние, С. 55.

[1099] *Оглоблин О.* До історії будницької промисловості за часів Хмельниччини // Записки історико-філологічнoг відділу ВУАН. – К.,1927. – Кн. Х. – С. 305.

[1100] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 316.

[1101] ІР НБУ. – Ф. І. – № 56081. – Арк. 16. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 608.

[1102] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 7779. – Арк. 1.

[1103] ЦДІАУК. – Ф. 80. – Оп. 1. – Спр. 6. – Арк. 1.

[1104] Труды Черниговской губернско архивной комиссии. – Чернигов, 1913. – Вып. 10. – С. 160.

[1105] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 11460. – Арк. 1.

[1106] ЦДІАУК. – Ф. 80. – Оп. 2. – Спр. 97. – Арк. 2.

[1107] ЧГВ. – 1853. – № 33. – С. 332.

[1108] Историко-статистическое описание города Мглин Черниговской губернии в связи с церковно-археологическим обзором священиых достопамятных местностей этого края во время первоначального его заселения. С приложением исторического очерка местечка Почепа. Составил И.Толмаков. – К.: Типография Д.С.Повальського, 1888. – С. 64 – 65.

[1109] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 18652. – Арк. 16. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 611.

[1110] Историко-статистическое описание города Мглин Черниговской губернии в связи с церковно-археологическим обзором священиых достопамятных местностей этого края во время первоначального его заселения. С приложением исторического очерка местечка Почепа. Составил И.Толмаков. – К.: Типография Д.С.Повальського, 1888. – С. 65.

[1111] ЦДІАК України. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 5355. – Арк. 31.

[1112] Список Черниговского дворянства 1783 года. – С. 142.

[1113] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 18652. – Арк. 16. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 611.

[1114] Историко-статистическое описание города Мглин Черниговской губернии в связи с церковно-археологическим обзором священиых достопамятных местностей этого края во время первоначального его заселения. С приложением исторического очерка местечка Почепа. Составил И.Толмаков. – К.: Типография Д.С.Повальського, 1888. – С. 65.

[1115] Список Черниговского дворянства 1783 года. – С. 142.

[1116] ЦДІАУК. – Ф. 80. – Оп. 2. – Спр. 294. – Арк. 2.

[1117] ЦДІАУК. – Ф. 80. – Оп. 2. – Спр. 170. – Арк. 2.

[1118] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1119] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1120] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1121] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1122] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15405. – Арк. 1. Бульвінський А.Г. Українсько-російські взаємини 1657 – 1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1123] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 61.

[1124] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 61.

[1125] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54698. – Арк. 16. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 596.

[1126] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 3175. – Арк. 1.

[1127] ЦДІАУК. – Ф. 96. – Оп. 2. – Спр. 9. – Арк. 1.

[1128] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4652. – Арк. 1.

[1129] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 624..

[1130] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1131] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 230.

[1132] ЦДІАУК. – Ф. 204. – Оп. 5. – Спр. 516. – Арк. 1.

[1133] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 1.

[1134] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 624.

[1135] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4103. – Арк. 78 зв.

[1136] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1137] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4350. – Арк. 2.

[1138] ЦДІАУК. – Ф.51. – Оп.3. – Спр.4912. – Арк.6.

[1139] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4294. – Арк. 1.

[1140] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4350. – Арк. 1.

[1141] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4294. – Арк. 1.

[1142] ЦДІАУК. – Ф.51. – Оп.3. – Спр.4294. – Арк.22.

[1143] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4352. – Арк. 1.

[1144] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4350. – Арк. 2.

[1145] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 8796. – Арк. 2.

[1146] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4103. – Арк. 49 зв.

[1147] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 624..

[1148] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1149] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54778. – Арк. 46.

[1150] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4103. – Арк. 50. Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 624.

[1151] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 230.

[1152] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 61.

[1153] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4103. – Арк. 72 зв.

[1154] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 624.

[1155] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 624.

[1156] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8558. – Арк. 1.

[1157] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1158] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1159] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр.5425. – Арк. 1.

[1160] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1161] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1162] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54778. – Арк. 46.

[1163] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 625.

[1164] ЦЛІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9693. – Арк. 1.

[1165] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4458. – Арк. 1.

[1166] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8813. – Арк. 4.

[1167] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 8877. – Арк. 2.

[1168] ЦДІАУК. – Ф. 96. – Оп. 1. – Спр. 6. – Арк. 1.

[1169] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1170] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1171] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1172] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 1.

[1173] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 2; № 54778. – Арк. 46.

[1174] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54778. – Арк. 46.

[1175] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 2.

[1176] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1177] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1178] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55, 58.

[1179] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55.

[1180] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 61.

[1181] ЦДІАК України. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 5344. – Арк. 17–18.

[1182] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8813. – Арк. 32.

[1183] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8813. – Арк. 32.

[1184] ЦДІАУК. – Ф. 96. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 1.

[1185] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 3.

[1186] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 13.

[1187] Н.В. Из записной книжки // Киевская старина. – 1886. – Т. ХІУ. – март – С. 625.

[1188] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1189] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1190] ЦДІАУК. – Ф. І. – № 59094. – Арк. 6 зв. – 7.

[1191] ЦДІАУК. – Ф. І. – № 59094. – Арк. 6 зв. – 7.

[1192] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1193] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1194] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 17.

[1195] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1196] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1109.

[1197] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4103. – Арк. 76.

[1198] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4103. – Арк. 93 зв.

[1199] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17848. – Арк. 2.

[1200] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 3.

[1201] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1109.

[1202] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1203] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 17.

[1204] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 119.

[1205] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59095 – 59101. – Арк. 2.

[1206] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 3.

[1207] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 9.

[1208] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1209] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 17.

[1210] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 119.

[1211] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 3.

[1212] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1213] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1214] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 17.

[1215] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1216] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1217] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1218] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 3.

[1219] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1110.

[1220] ЦДІАУК. – Ф. І. – № 59094. – Арк. 6 зв. – 7.

[1221] ЦДІАУК. – Ф. І. – № 59094. – Арк. 6 зв. – 7.

[1222] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1223] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 17.

[1224] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 119.

[1225] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 119.

[1226] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1110.

[1227] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1902. – Т. І. – С. 26.

[1228] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. IV. – С. 13.

[1229] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 4.

[1230] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1110.

[1231] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 3156. – Арк. 1.

[1232] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59061. – Арк. 15.

[1233] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8815. – Арк. 6.

[1234] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8915. – Арк. 4.

[1235] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1236] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1237] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 230.

[1238] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 120.

[1239] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1240] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1902. – Т. І. – С. 4.

[1241] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 97.

[1242] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 228/97. – Арк. 1110.

[1243] Три документы к истории экономических отношений в Малороссии в XVIII в. // Киевская старина. – 1884. – Т. IV. – Январь. – с. 146.

[1244] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8650. – Арк. 1.

[1245] *Стороженки*. Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. IV. – С. 2.

[1246] *Стороженки*. Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1902. – Т. I. – С. 4.

[1247] *Стороженки*. Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1902. – Т. I. – С. 7.

[1248] *Стороженки* (Фамильная летопись) // КСт. – 1884. – Т. VIII. – Февраль. – С. 207.

[1249] Стороженки.Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1902. – Т. I. – С. 8.

[1250] *Стороженки* (Фамильная летопись) // КСт. – 1884. – Т. VIII. – Февраль. – С. 207.

[1251] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8759. – Арк. 1.

[1252] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8759. – Арк. 3.

[1253] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 15.

[1254] *Стороженки*. Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1902. – Т. I. – С. 7.

[1255] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 8758. – Арк. 2.

[1256] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1257] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453 – 55580. – Арк. 118.

[1258] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453 – 55580. – Арк. 120.

[1259] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.1847. – Арк. 1.

[1260] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 4.

[1261] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 14.

[1262] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 14.

[1263] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 14.

[1264] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 230.

[1265] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 230.

[1266] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453 – 55580. – Арк. 120.

[1267] ІР НБУ. – Ф. I. – № 51191 – 51422. – Арк. 207.

[1268] ІР НБУ. – Ф. I. – № 51191 – 51422. – Арк. 222.

[1269] ІР НБУ. – Ф. II. – № 5410. – Арк. 303.

[1270] ІР НБУ. – Ф. II. – № 4103. – Арк. 93 зв.

[1271] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 4.

[1272] Акты ЮЗР. – Спб., 1878. – Т. X. – С. 98

[1273] ІР НБУ. – Ф. I. – Спр. 50448. – Арк. 1.

[1274] ІР НБУ. – Ф. 50444 – 50526. – Арк. 17.

[1275] ІР НБУ. – Ф. I. – № 51191 – 51422. – Арк. 207.

[1276] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 14.

[1277] ІР НБУ. – Ф. I. – № 55453 – 55580. – Арк. 120.

[1278] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 943. – Арк. 1.

[1279] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 4.

[1280] ІР НБУ. – Ф. I. – № 50659 – 50782. – Арк. 157.

[1281] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 16.

[1282] ЦДІАУК. – Ф. 204. – Оп. 5. – Спр. 516. – Арк. 1.

[1283] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19029. – Арк. 1.

[1284] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19029. – Арк. 1.

[1285] ЦДІАУК. – Ф. 96. – Оп. 2. – Спр.27. – Арк. 1.

[1286] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 4.

[1287] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1109.

[1288] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 11 зв.

[1289] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19029. – Арк. 1.

[1290] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19029. – Арк. 1.

[1291] ЦДІАУК. – Ф. 96. – Оп. 2. – Спр.27. – Арк. 1.

[1292] ІР НБУ. – Ф. I. – № 59061. – Арк. 13 зв.

[1293] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 11 зв.

[1294] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 11 зв.

[1295] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[1296] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 230.

[1297] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15577 – 15581. – Арк. 9.

[1298] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15405. – Арк. 2.

[1299] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15402. – Арк. 44.

[1300] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 136: ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1770. – Арк. 9. (1669).

[1301] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 1770. – Арк. 9.

[1302] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 269. – Арк. 1.

[1303] ІР НБУ. – Ф. I. – № 51498 – 51680. – Арк. 171.

[1304] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 5.

[1305] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 1.; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 1.

[1306] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 181.

[1307] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15418. – Арк. 42.

[1308] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15418. – Арк. 42.

[1309] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 3.

[1310] ЦДІАУК. – Ф. 51. –Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 4 зв. Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 1.; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 5.

[1311] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 2 зв.

[1312] ІР НБУ. – Ф. II. – № 4275. – Арк. 3.

[1313] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 2 зв.

[1314] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[1315] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 58.

[1316] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 181.

[1317] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15418. – Арк. 42.

[1318] ІР НБУ. – Ф. I. – № 51498 – 51680. – Арк. 171.

[1319] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 5. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 7.

[1320] *Стороженки*. Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 49.

[1321] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 1 зв.

[1322] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.3 зв.

[1323] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55.

[1324] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 240.

[1325] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 47.

[1326] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 590. – Арк. 1.

[1327] *Лазаревский А.* Люди Старой Малороссии. Афендики. // Киевская старина. – 1886. – № 7. – С. 444.

[1328] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 217.

[1329] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 10 зв.

[1330] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55.

[1331] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55.

[1332] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 181.

[1333] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15418. – Арк. 42.

[1334] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 171.

[1335] *Лазаревский А.* Люди Старой Малороссии. Афендики. // Киевская старина. – 1886. – № 7. – С. 445.

[1336] ЦДІАУК. – Ф. 220. – Оп. 1. – Спр. 370. – Арк. 1.

[1337] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 6 зв.

[1338] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1339] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 4.

[1340] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 4.

[1341] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 7.

[1342] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1343] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 35.

[1344] *Лазаревский А.* Люди Старой Малороссии. Афендики. // Киевская старина. – 1886. – № 7. – С. 445.

[1345] ЦДІАУК. – Ф. 220. – Оп. 1. – Спр. 370. – Арк. 1.

[1346] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 83.

[1347] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 83.

[1348] ЦДІАУК. – Ф. 51. –Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 4 зв. ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 1.; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 5.

[1349] ЦДІАУК. – Ф. 51. –Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 4 зв.

[1350] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 8. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 11.

[1351] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1352] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 7.

[1353] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 171.

[1354] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 286 зв.

[1355] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 2.

[1356] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 78.

[1357] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 78.

[1358] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 17 зв.

[1359] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 9 зв.

[1360] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 10 зв.

[1361] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 72.

[1362] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 181.

[1363] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15418. – Арк. 42.

[1364] *Лазаревский А.* Люди Старой Малороссии. Афендики. // Киевская старина. – 1886. – № 7. – С. 445.

[1365] *Оглоблин О.* Справа Дараганенка (1728 – 1729) // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1927. – С. 299.

[1366] Оглоблин О. Справа Дараганенка (1728 – 1729) // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1927. – С. 299.

[1367] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 4.; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 3.

[1368] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 4.

[1369] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 8 зв. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 13.

[1370] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 18; Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 43.

[1371] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 5 зв

[1372] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 17 зв.

[1373] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 17 зв.

[1374] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 5 зв

[1375] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 60 зв.

[1376] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 5 зв

[1377] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 60 зв.

[1378] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 60 зв.

[1379] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 67.

[1380] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 67.

[1381] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 72.

[1382] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.5.

[1383] ЦДІАУК. – Ф. 51. –Оп. 1. – Спр. 2316. – Арк. 1.

[1384] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 9 зв. – 10.

[1385] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 8 зв. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 15.

[1386] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 28 зв.

[1387] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 18 зв.

[1388] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 6

[1389] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.5.

[1390] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 8 зв.

[1391] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3005. – Арк. 9.

[1392] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 6

[1393] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.5.

[1394] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 61.

[1395] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.5.

[1396] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 67 зв.

[1397] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1189. – Арк. 1.

[1398] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 19.

[1399] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1763. – Арк. 1.

[1400] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1401] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19.

[1402] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 16 зв.; Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 22.

[1403] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 16 зв.

[1404] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 24.

[1405] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 61 зв.

[1406] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19.

[1407] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19.

[1408] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 68.

[1409] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 68.

[1410] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 51.

[1411] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 113зв.

[1412] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 124.

[1413] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 46.

[1414] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 4 зв.

[1415] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.4.

[1416] ЦДІАУК. – Ф. 84. – Оп. 1. – Спр. 116. – Арк. 1. (див. посл. Спис).

[1417] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 4 зв.

[1418] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 64.

[1419] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 4 зв.

[1420] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 181.

[1421] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15418. – Арк. 28.

[1422] ЧГВ. – 1857. – № 36. – С. 302.

[1423] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 25.

[1424] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1425] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 83.

[1426] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 167.

[1427] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 20 зв.

[1428] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 3 зв.

[1429] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 4.

[1430] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 63.

[1431] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 4.

[1432] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15422. – Арк. 18.

[1433] *Лазаревский А.* Люди Старой Малороссии. Афендики. // Киевская старина. – 1886. – № 7. – С. 445.

[1434] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 10. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 23.

[1435] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1436] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1437] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15418. – Арк. 28.

[1438] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 23. – Арк.3.

[1439] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 20.

[1440] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 3.

[1441] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.4.

[1442] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 23. – Арк.3.

[1443] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 3 зв.

[1444] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.3 зв.

[1445] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 20.

[1446] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 20.

[1447] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 62 зв.

[1448] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 3.

[1449] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1450] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1451] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 136.

[1452] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51423 – 51497. – Арк. 44 зв.

[1453] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 47 зв.

[1454] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 7

[1455] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 7

[1456] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 7

[1457] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 70 зв.

[1458] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1189. – Арк. 1.

[1459] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1189. – Арк. 1.

[1460] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 1.

[1461] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 1.

[1462] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 9 зв. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 21.

[1463] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19 зв.

[1464] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 6 зв

[1465] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.8.

[1466] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 6 зв

[1467] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 62.

[1468] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 6 зв

[1469] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19 зв.

[1470] ЦДІАУК. – Ф. 54. –Оп. 1. – Спр. 1678. – Арк. 19 зв.

[1471] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 68 зв.

[1472] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 5.

[1473] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 15.

[1474] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 29.

[1475] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 17.

[1476] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 41.

[1477] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 31.

[1478] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 31.

[1479] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 45.

[1480] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 49.

[1481] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 55.

[1482] ЦДІАУК. – Ф. 2035. – Оп. 1. – Спр. 424. – Арк. 1.

[1483] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 57.

[1484] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 57.

[1485] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 76.

[1486] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 70.

[1487] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 92.

[1488] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1489] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1490] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 15.

[1491] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 17.

[1492] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 31.

[1493] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 49.

[1494] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 51. ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 620.

[1495] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 55.

[1496] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 57.

[1497] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 70.

[1498] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 65, 67.

[1499] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 87.

[1500] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 70.

[1501] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 92.

[1502] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 155.

[1503] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 205.

[1504] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 51.

[1505] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 58.

[1506] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 89.

[1507] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 92.

[1508] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 15 зв

[1509] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 78.

[1510] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.5.

[1511] ЦДІАУК. – Ф. 84. – Оп. 1. – Спр. 94. – Арк. 1. (дивитись посл. Список).

[1512] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 60.

[1513] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 14

[1514] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.6.

[1515] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 620.

[1516] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 15 зв

[1517] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.5 зв.

[1518] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 96.

[1519] *Василенко Н.П.* Збірка матеріалів до історії Лівобережної України з українського права XVII – XVIII вв. – К., 1927. – С. 50. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 588.

[1520] *Василенко Н.П.* Збірка матеріалів до історії Лівобережної України з українського права XVII – XVIII вв. – К., 1927. – С. 50. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 588.

[1521] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58883. – Арк. 1.

[1522] *Василенко Н.П.* Збірка матеріалів до історії Лівобережної України з українського права XVII – XVIII вв. – К., 1927. – С. 51. Універсали Івана Мазепи (1687–1709). – Ч. II. – К., 2006. – С. 591.

[1523] ІР НБУ. – Ф.61. – № 777. – Арк.1.

[1524] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 603.

[1525] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 13.

[1526] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 200.

[1527] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 30.

[1528] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 603.

[1529] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 13 зв.

[1530] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 10 зв

[1531] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.6.

[1532] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 30.

[1533] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 59.

[1534] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 11

[1535] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.6.

[1536] ЦДІАУК. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 274. – Арк. 200.

[1537] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 66 зв.

[1538] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 10 зв

[1539] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.6.

[1540] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 30.

[1541] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 73.

[1542] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1905. – Арк. 11.

[1543] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1672. – Арк. 1.

[1544] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 140.

[1545] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 10

[1546] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.7.

[1547] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 10

[1548] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.7.

[1549] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 140.

[1550] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 10

[1551] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 47.

[1552] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1553] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1554] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 47.

[1555] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 128.

[1556] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 27 зв.

[1557] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 9 зв

[1558] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.7 зв

[1559] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 128.

[1560] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 27 зв.

[1561] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 59.

[1562] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 9 зв

[1563] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – № 19342. – Арк. 593.

[1564] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 128.

[1565] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 66.

[1566] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 66.

[1567] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 9 зв

[1568] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – № 19342. – Арк. 593.

[1569] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 128.

[1570] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 64.

[1571] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 72 зв.

[1572] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15422. – Арк. 32.

[1573] ІР НБУ. – Ф. II. – № 27461. – Арк. 152.

[1574] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 140.

[1575] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 4.

[1576] ІР НБУ. – Ф. II. – № 27461. – Арк. 291.

[1577] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 48 зв.

[1578] ІР НБУ. – Ф. II. – № 27461. – Арк. 291.

[1579] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 7 зв

[1580] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 9. – Арк.3 зв.

[1581] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 19 зв.

[1582] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 19 зв.

[1583] ЦДІАУК. – Ф. 84. – Оп. 1. – Спр. 4. – Арк. 1.

[1584] ЦДІАУК. – Ф. 84. – Оп. 1. – Спр. 4. – Арк. 1.

[1585] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 30.

[1586] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 59 зв.

[1587] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 59 зв.

[1588] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 7 зв

[1589] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51498 – 51680. – Арк. 30.

[1590] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53762. – Арк. 351.

[1591] *Оглоблин О.* Справа Дараганенка (1728 – 1729) // Записки історико-філологічного відділу ВУАН. – К., 1927. – С. 300.

[1592] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 5.; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 7.

[1593] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 1874. – Арк. 5. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 7.

[1594] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 1.

[1595] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 48.

[1596] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 9

[1597] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 9

[1598] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 48.

[1599] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 48.

[1600] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 64 зв.

[1601] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 9

[1602] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 71.

[1603] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15418. – Арк. 28.

[1604] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 166.

[1605] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 3 зв.

[1606] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2893. – Арк. 3 зв.

[1607] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1608] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15422. – Арк. 32.

[1609] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 166.

[1610] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 235.

[1611] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4275. – Арк. 1.

[1612] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 49.

[1613] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 235.

[1614] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 8

[1615] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 8

[1616] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4275. – Арк. 2.

[1617] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 65.

[1618] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 8 зв

[1619] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 71 зв.

[1620] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1621] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1622] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 65.

[1623] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 72.

[1624] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 286 зв.

[1625] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66394. – Арк. 1.

[1626] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66420. – Арк. 1.

[1627] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 47.

[1628] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 14

[1629] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 15 зв

[1630] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 23. – Арк. 5.

[1631] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66429. – Арк. 1.

[1632] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66432. – Арк. 1.

[1633] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 15

[1634] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66429. – Арк. 1.

[1635] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.1905. – Арк. 28.

[1636] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.1905. – Арк. 28.

[1637] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66394. – Арк. 1.

[1638] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 70.

[1639] Акты исторические, собранные и изданные Археографическою комиссиею. Т. IV. – СПб., 1842. – С. 322.

[1640] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 211.

[1641] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 211 зв.

[1642] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 96.

[1643] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 211 зв.

[1644] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 211 зв.

[1645] ІР НБУ. – Ф. І. – № 52610 – 52720. – Арк. 167 зв.; ЦДІАУК. – Ф. 84. – Оп. 3. – Спр. 21. – Арк. 1.

[1646] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 23. – Арк.4.

[1647] ЦДІАУК. – Ф. 84. – Оп. 3. – Спр. 21. – Арк. 1.

[1648] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 215.

[1649] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 13.

[1650] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 199. – Арк.. 13.

[1651] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 123в.

[1652] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 315.

[1653] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 123в.

[1654] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54337. – Арк. 96.

[1655] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 32.

[1656] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 213.

[1657] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55453 – 55580. – Арк. 32.

[1658] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 181.

[1659] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15422. – Арк. 99.

[1660] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 20254. – Арк. 32. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 585.

[1661] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 20254. – Арк. 30. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 590.

[1662] ЦДІАУК. – Ф. 51. –Оп. 1. – Спр. 2316. – Арк. 1.

[1663] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2. ; Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 118. – Арк. 27.

[1664] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 535. – Арк. 2.

[1665] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 43.

[1666] ЦДІАУК. – Ф.57. – Оп. 1. – Спр. 340. – Арк. 114

[1667] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 5.

[1668] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 63 зв.

[1669] ЦДІАУК. – Ф. 83. – Оп. 1. – Спр. 7. – Арк. 5.

[1670] ЦДІАУК. – Ф.57. – Оп. 1. – Спр. 340. – Арк. 114

[1671] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 2. – Спр. 262. – Арк. 69.

[1672] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 17 зв.

[1673] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр.2893. – Арк. 17 зв.

[1674] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 43 зв.

[1675] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 222. – Арк. 43 зв.

[1676] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15419. – Арк. 7.

[1677] ІР НБУ. – Ф. УІІІ. – № 1770. – Арк. 9.

[1678] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 155.

[1679] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 122 – 124.

[1680] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 214.

[1681] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55256. – Арк. 26. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 592.

[1682] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 31 зв.

[1683] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 35.
[1684] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 37 зв.
[1685] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 41 зв.
[1686] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 57.
[1687] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 60.
[1688] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 49.
[1689] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 52.
[1690] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 92 зв.
[1691] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 127 зв.
[1692] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1693] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1694] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 137 зв.
[1695] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 140.
[1696] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 147.
[1697] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 158 зв.
[1698] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 167 зв.
[1699] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 178.
[1700] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 180 зв., 177.
[1701] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 180.
[1702] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 184 зв.
[1703] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 188 зв.
[1704] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 190 зв.
[1705] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 213 зв., 208, 206.
[1706] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 218.
[1707] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 242.
[1708] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 541.
[1709] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1351. – Арк. 1.
[1710] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53762. – Арк. 1 зв.
[1711] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 92 зв.
[1712] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 239.
[1713] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 127 зв.
[1714] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 147.
[1715] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.
[1716] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 70.
[1717] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.
[1718] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 147.
[1719] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335. – Арк. 1.
[1720] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 9797. – Арк. 1.
[1721] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 9797. – Арк. 1.
[1722] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335. – Арк. 1.
[1723] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 43 зв.
[1724] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 54 зв.
[1725] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 67
[1726] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 49, 50.
[1727] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 52.
[1728] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 57.
[1729] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 60.
[1730] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 66.
[1731] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 91.
[1732] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 111.
[1733] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 126.
[1734] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1735] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1736] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1737] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 136 зв.
[1738] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1739] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 137 зв.
[1740] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 140.
[1741] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 158 зв.
[1742] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 180 зв.
[1743] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 226 зв.
[1744] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 541.
[1745] ЦДІАУК. – Ф. 94 – Оп. 2. – Спр. 6. – Арк. 1.
[1746] ЦДІАУК. – Ф. 94 – Оп. 2. – Спр. 10. – Арк. 1.
[1747] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 62660. – Арк. 282.
[1748] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 3, 71.
[1749] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 412.
[1750] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 78.
[1751] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 78.
[1752] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 130.
[1753] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 158 зв.
[1754] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.
[1755] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 763. – Арк. 59. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 565.
[1756] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 85.
[1757] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 79.
[1758] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 79.
[1759] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 62660. – Арк. 192 зв.
[1760] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 62660. – Арк. 192 зв.
[1761] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 54 зв.
[1762] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 167 зв.
[1763] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 31 зв.
[1764] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 54 зв.
[1765] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.
[1766] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 242.
[1767] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 242.
[1768] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 148.
[1769] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 3.
[1770] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 57.
[1771] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 19 зв1.
[1772] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.
[1773] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 242.
[1774] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 3.
[1775] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 148.
[1776] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 8.
[1777] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 7.
[1778] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 24.

[1779] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 31 зв.

[1780] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 41 зв.

[1781] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 43 зв.

[1782] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 51 зв.

[1783] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 52.

[1784] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 54 зв., 57.

[1785] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 62.

[1786] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 65 зв.

[1787] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 60.

[1788] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 67.

[1789] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 72 зв.

[1790] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 74 зв.

[1791] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 89, 85, 90, 83.

[1792] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 109 зв., 104, 95 зв.

[1793] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 111.

[1794] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 88.

[1795] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 69 зв.

[1796] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 114.

[1797] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 120 зв., 80 зв.

[1798] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 126.

[1799] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 122.

[1800] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 158 зв.

[1801] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 177.

[1802] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 176 зв.

[1803] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 180 зв.

[1804] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 184 зв.

[1805] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 213 зв..

[1806] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 223..

[1807] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 226 зв..

[1808] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 534.

[1809] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 541.

[1810] ЦДІАУК. – Ф. 94. – Оп.2. – Спр. 94. – Арк. 309.

[1811] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1812] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 85.

[1813] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 73.

[1814] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1815] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 54 зв.

[1816] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 110.

[1817] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.

[1818] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1350. – Арк. 1.

[1819] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[1820] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 74.

[1821] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[1822] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 418 зв.

[1823] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54481. – Арк. 1 зв.

[1824] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[1825] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1826] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 8.

[1827] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 8.

[1828] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 17901. – Арк. 1.

[1829] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[1830] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62659. – Арк. 170.

[1831] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[1832] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446–14663. – Арк. 269.

[1833] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594–50658. – Арк. 148.

[1834] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1147. – Арк. 1.

[1835] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 10.

[1836] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 269.

[1837] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 32.

[1838] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 6 зв.

[1839] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[1840] ЦЛІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 12254. – Арк. 1.

[1841] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 12 зв.

[1842] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 12 зв.

[1843] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 69 зв.

[1844] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 76.

[1845] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 125.

[1846] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 1736. – Арк. 21.

[1847] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 69 зв.

[1848] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 76.

[1849] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 12 зв.

[1850] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[1851] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 125.

[1852] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 87.

[1853] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1854] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1855] Актовые книги Полтавского городового уряда. – Вып. ІІ. – С. 54.

[1856] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2521. – Арк. 1.

[1857] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1859. – Арк. 2.

[1858] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1631. – Арк. 1.

[1859] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 140.

[1860] Актовые книги Полтавского городового уряда. – Вып. ІІ. – С. 54.

[1861] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594–50658. – Арк. 180 зв.

[1862] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 140.

[1863] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960–52194. – Арк. 174 зв.

[1864] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960–52194. – Арк. 174 зв.

[1865] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1866] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1867] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1868] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1869] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[1870] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 23 зв.

[1871] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 142.

[1872] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 296.

[1873] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 148.

[1874] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 99.

[1875] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 101.

[1876] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 105.

[1877] ЦДІАУК. – Ф. 94 – Оп. 2. – Спр. 29. – Арк. 1.

[1878] ІР НБУ. – Ф. І. – № 53763. – Арк. 3.

[1879] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1456. – Арк. 76.

[1880] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 126 зв.

[1881] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 419 зв.

[1882] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 23 зв.

[1883] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 142.

[1884] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 397.

[1885] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[1886] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 142.

[1887] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 99.

[1888] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 101.

[1889] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 125 зв.

[1890] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 126 зв.

[1891] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 527.

[1892] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 189.

[1893] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 187 зв.

[1894] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 184 зв.

[1895] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 419 зв.

[1896] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 178 зв.

[1897] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 183 зв.

[1898] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 524 зв.

[1899] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 175 зв.

[1900] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 181.

[1901] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 181 зв.

[1902] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 185 зв.

[1903] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 417 зв.

[1904] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 506

[1905] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 183.

[1906] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 419 зв.

[1907] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 512

[1908] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 189.

[1909] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 187 зв.

[1910] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 184 зв.

[1911] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 419 зв.

[1912] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 175 зв.

[1913] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 183 зв.

[1914] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 524 зв.

[1915] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 175 зв.

[1916] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 181 зв.

[1917] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 185 зв.

[1918] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 417 зв.

[1919] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 419 зв.

[1920] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 187 зв.

[1921] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 184 зв.

[1922] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 175 зв.

[1923] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 524 зв.

[1924] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 512

[1925] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 51960 – 52194. – Арк. 187 зв.

[1926] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 574 зв.

[1927] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 23.

[1928] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 29.

[1929] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 68.

[1930] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 397.

[1931] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 12.

[1932] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 549.

[1933] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 190.

[1934] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 148.

[1935] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 232.

[1936] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 184.

[1937] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 162, 233.

[1938] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 162.

[1939] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 233.

[1940] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 206.

[1941] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 370.

[1942] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 393

[1943] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 198.

[1944] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 385 зв., 386

[1945] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 392

[1946] ЦДІАУК. – Ф. 94. – Оп. 2. – Спр. 86. – Арк. 5.

[1947] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 17523. – Арк. 1.

[1948] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 29.

[1949] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 397.; ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 68.

[1950] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 549.

[1951] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 390.

[1952] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 190.

[1953] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 183.

[1954] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 232.

[1955] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 184.

[1956] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.. 162, 233

[1957] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 233.

[1958] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 206.

[1959] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960-52194. – Арк. 382.

[1960] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 370, 372.

[1961] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 390.

[1962] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 198.

[1963] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 386.

[1964] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 231.

[1965] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 392.

[1966] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 222.

[1967] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 257.

[1968] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 17523. – Арк. 1.

[1969] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 184.

[1970] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 206.

[1971] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 393.

[1972] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 392

[1973] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 222.

[1974] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 17523. – Арк. 1.

[1975] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 222.

[1976] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 226.

[1977] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 184.

[1978] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 62660. – Арк. 191.

[1979] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 185.

[1980] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 161, 165.

[1981] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.

[1982] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 165.

[1983] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 76.

[1984] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 205.

[1985] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 164.

[1986] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17515. – Арк. 1.

[1987] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк.143.

[1988] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 166.

[1989] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 185.

[1990] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 165.

[1991] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 48.

[1992] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 76.

[1993] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 184.

[1994] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 205.

[1995] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 62660. – Арк. 191.

[1996] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 133.

[1997] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 140 зв.

[1998] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 143.

[1999] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 166.

[2000] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 205.

[2001] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 166.

[2002] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 146 зв.

[2003] ЦДІАУК. – Ф. 94 – Оп. 1. – Спр. 12. – Арк. 1.

[2004] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 146 зв.

[2005] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 146 зв.

[2006] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 7 зв.

[2007] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 93 зв.

[2008] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 148.

[2009] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 212.

[2010] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 7 зв.

[2011] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 92 зв.

[2012] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[2013] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 212.

[2014] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 147.

[2015] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 240.

[2016] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 147.

[2017] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[2018] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 142.

[2019] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 240.

[2020] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 409.

[2021] ІР НБУ. – Ф. І. – № 55257. – Арк. 129.

[2022] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 53.

[2023] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 1055. – Арк. 1.

[2024] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2025] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 234.

[2026] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 246.

[2027] ЦЛІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 12879. – Арк. 1.

[2028] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 2358. – Арк. 1.

[2029] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 18192. – Арк. 1.

[2030] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 281.

[2031] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 129.

[2032] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 186.

[2033] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 234.

[2034] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2035] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 246.

[2036] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 234.

[2037] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2038] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 3 зв.

[2039] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 21.

[2040] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 94.

[2041] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 185.

[2042] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 155.

[2043] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2044] ЦДІАУК. – Ф. 94 – Оп. 2. – Спр. 6. – Арк. 1.

[2045] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 17521. – Арк. 1.

[2046] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 20119. – Арк. 1.

[2047] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 5.

[2048] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 94.

[2049] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 185.

[2050] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[2051] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2052] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 152 зв.

[2053] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2054] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2055] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 642. – Арк. 1.

[2056] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 87.

[2057] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 53.

[2058] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2059] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 272.

[2060] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 272.

[2061] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2062] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2063] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2064] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2065] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 90.; ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 52.

[2066] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 633. – Арк. 1.

[2067] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2068] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2069] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2169. – Арк. 2.

[2070] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 19250. – Арк. 275.

[2071] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 90.; ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 52.

[2072] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 633. – Арк. 1.

[2073] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[2074] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2075] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2076] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54335.

[2077] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 638. – Арк. 1.

[2078] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2079] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17960. – Арк. 1.

[2080] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[2081] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 149.

[2082] ЦДІАУК. – Ф. 56. – Оп. 3. – Спр. 513. – Арк. 1.

[2083] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 9796. – Арк. 1.

[2084] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 113.

[2085] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 15358. – Арк. 1.

[2086] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 16 зв.

[2087] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 637. – Арк. 1.

[2088] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 50.

[2089] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 57.

[2090] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 57.

[2091] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 1057. – Арк. 1.

[2092] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 85.

[2093] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17149. – Арк. 1.

[2094] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 16 зв.

[2095] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 57.

[2096] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 1057. – Арк. 1.

[2097] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 50.

[2098] ІР НБУ. – Ф. І. – № 50594 – 50658. – Арк. 190 зв.

[2099] ІР НБУ. – Ф. І. – № 62660. – Арк. 85.

[2100] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 257.

[2101] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 257.

[2102] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13864. – Арк. 1.

[2103] Джерела з історії Полтавского полку (середина XVII – XVIII ст. / Упорядкування, підготовка до друку та передмова В.О.Мокляка. – Т. І. Компути та ревізії Полтаського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. – Полтава, 2007. – С. 257.

[2104] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[2105] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 903. – Арк. 1.

[2106] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15404. – Арк. 14.

[2107] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15404. – Арк. 14.

[2108] Из архивных мелочей // КСТ. – 1892. – Т. XXXVII. – Май. – С. 296.

[2109] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15407. – Арк. 1.

[2110] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15404. – Арк. 11.

[2111] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 234.

[2112] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 303.

[2113] ЦДІАУК. – Ф. 220. – Оп. 1. – Спр. 270. – Арк. 1.

[2114] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1256. – Арк. 1.

[2115] ЦДІАУК. – Ф. 1407. – Оп. 1. – Спр. 3. – Арк. 1.

[2116] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 16994. – Арк. 7 зв.

[2117] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[2118] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 5.

[2119] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 787.

[2120] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 1 зв.

[2121] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 794.

[2122] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 787.

[2123] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 1 зв.

[2124] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2125] *Бужинський М.М.* «Гадяцький ключ» (До історії землеволодіння на Лівобережжі) // Записки наукового при ВУАН товариства. – Полтава, 1928. – Вип. ІІ. – С. 58.

[2126] *Бужинський М.М.* «Гадяцький ключ» (До історії землеволодіння на Лівобережжі) // Записки наукового при ВУАН товариства. – Полтава, 1928. – Вип. ІІ. – С. 54.

[2127] *Бужинський М.М.* «Гадяцький ключ» (До історії землеволодіння на Лівобережжі) // Записки наукового при ВУАН товариства. – Полтава, 1928. – Вип. ІІ. – С. 54.

[2128] *Бужинський М.М.* «Гадяцький ключ» (До історії землеволодіння на Лівобережжі) // Записки наукового при ВУАН товариства. – Полтава, 1928. – Вип. ІІ. – С. 58.

[2129] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 139.

[2130] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 5.

[2131] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 5.

[2132] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 12.

[2133] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 190. – Арк. 1.

[2134] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 36..

[2135] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 101.

[2136] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 2.

[2137] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 798.

[2138] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 13385. – Арк. 1.

[2139] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2140] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 2.

[2141] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15404. – Арк. 14.

[2142] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 12.

[2143] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 36..

[2144] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 3. – Спр. 6769. – Арк. 15.

[2145] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 19.

[2146] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 1.

[2147] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 1.

[2148] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 252.

[2149] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 19.

[2150] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 798.

[2151] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 101.

[2152] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16699. – Арк. 1.

[2153] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 804.

[2154] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2155] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 2.

[2156] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 30.

[2157] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 63.

[2158] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 365.

[2159] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 63.

[2160] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 365.

[2161] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 25.

[2162] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 365.

[2163] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 25.

[2164] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 368.

[2165] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 368.

[2166] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 368.

[2167] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 315.

[2168] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617. (1658.03.).

[2169] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15407. – Арк. 1.

[2170] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 315.

[2171] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2172] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55, 58.

[2173] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2174] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 158.

[2175] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 158.

[2176] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 64.

[2177] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2178] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 158.

[2179] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 177.

[2180] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 319.

[2181] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 158.

[2182] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 724.

[2183] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 319, 724.

[2184] ЦДІАУК. – Ф. І. – № 59124. – Арк. 1.

[2185] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 1111. – Арк. 1.

[2186] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2187] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 64.

[2188] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 13085. – Арк. 1.

[2189] ЦДІАУК. – Ф. 51 – Оп. 3. – Спр. 13085. – Арк. 1.

[2190] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 67.

[2191] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 102.

[2192] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 156.

[2193] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 57.

[2194] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 95.

[2195] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 95.

[2196] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15550 – 15556. – Арк. 9.

[2197] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2198] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2199] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2200] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 45.

[2201] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 472.

[2202] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2203] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 472.

[2204] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 45.

[2205] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 8.

[2206] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2207] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 45.

[2208] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 472.

[2209] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 370, 724.

[2210] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 45.

[2211] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 726.

[2212] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 8, 370.

[2213] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 370, 729.

[2214] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 8, 370.

[2215] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2216] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 166.

[2217] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 492.

[2218] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 64.

[2219] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 15225. – Арк. 1.

[2220] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 20.

[2221] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 492.

[2222] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 80.

[2223] ЦДІАУК. – Ф. 204. – Оп. 5. – Спр. 526. – Арк. 1.

[2224] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 20.

[2225] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 322.

[2226] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 166.

[2227] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 87.

[2228] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 717.

[2229] Грановский А. Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 309.

[2230] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 322.

[2231] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 166.

[2232] *Грановский А.* Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 309.

[2233] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2234] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 644.

[2235] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 242.

[2236] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 320.

[2237] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 724.

[2238] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 242.

[2239] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 644.

[2240] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 724.

[2241] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 320.

[2242] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2243] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2244] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2245] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2246] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 55.

[2247] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 234.

[2248] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 55 зв.

[2249] ІР НБУ. – Ф. І. –№ 55257. – Арк. 55 зв.

[2250] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16699. – Арк. 1.

[2251] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 95.

[2252] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 63.

[2253] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 157.

[2254] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.16601. – Арк. 2.

[2255] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 81.

[2256] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 739.

[2257] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 308.

[2258] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.16601. – Арк. 2.

[2259] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 317.

[2260] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 81.

[2261] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 317.

[2262] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 724.

[2263] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 318.

[2264] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 81.

[2265] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 95.

[2266] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 157.

[2267] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 724.

[2268] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 81.

[2269] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 318.

[2270] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 95.

[2271] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 289.

[2272] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15550 – 15556. – Арк. 15.

[2273] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2274] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2275] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 617.

[2276] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 68.

[2277] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2278] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 64.

[2279] Акты Московского государства. – Спб., 1894. – С. 289.

[2280] ІР НБУ. – Ф.ІІ. – № 15401. – Арк.39.

[2281] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2282] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 143.

[2283] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 53.

[2284] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 47.

[2285] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 53.

[2286] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 53.

[2287] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2288] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2289] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2290] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2291] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 9, 11.

[2292] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 508 зв.

[2293] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 189.

[2294] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 49 зв.

[2295] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 3109 – Арк. 1.

[2296] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 508 зв.

[2297] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 321.

[2298] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 20.

[2299] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 321, 645.

[2300] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 508 зв.

[2301] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 80.

[2302] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[2303] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 321.

[2304] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 172.

[2305] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 321.

[2306] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 321.

[2307] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 172.

[2308] Актовые книги Полтавского городового уряда. – Вып. ІІ. – С. 57.

[2309] ІР НБУ. – Ф. І. – № 59112. – Арк. 1.

[2310] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 234.

[2311] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 113.

[2312] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.16614. – Арк. 2.

[2313] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2502. – Арк. 15.

[2314] Акты ЮЗР. – Спб., 1861. – Т. ІІІ. – С. 321.

[2315] Актовые книги Полтавского городового уряда. – Вып. ІІ. – С. 57.

[2316] ЦДІАУК. – Ф. І. – № 59122–59123. – Арк. 1.

[2317] ІР НБУ. – Ф. VIII. – № 241/102. – Арк. 18.

[2318] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 113.

[2319] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 730.

[2320] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 13518 – 13635. – Арк. 233.

[2321] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 113.

[2322] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19724 а. – Арк. 1.

[2323] ЦДІАУК. – Ф. 1716. – Оп. 1. – Спр. 1. – Арк. 724.

[2324] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 54334. – Арк. 113.

[2325] Акты ЮЗР. – Т. ІІІ. – С. 465.

[2326] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15422. – Арк. 41.

[2327] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15422. – Арк. 154.

[2328] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 122 – 124.

[2329] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 264.

[2330] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 415.

[2331] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 264.

[2332] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 415.

[2333] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 268. – Арк. 1.

[2334] ЦДЫАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 1. – Спр. 2003. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 566.

[2335] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 2 зв.

[2336] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 2 зв.

[2337] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 3 зв.

[2338] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2339] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2340] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.

[2341] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.

[2342] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 505.

[2343] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 8470. – Арк. 1.

[2344] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 46.

[2345] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 2.

[2346] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 3 зв.

[2347] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2348] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2349] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51423 – 51497. – Арк. 79.

[2350] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214.

[2351] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2352] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 39.

[2353] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 1.

[2354] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 201. – Арк. 1.

[2355] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2356] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2357] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2358] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2359] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 3 зв.

[2360] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 6 зв.

[2361] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 6 зв.

[2362] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 2. – Спр. 34. – Арк. 1.

[2363] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2364] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.

[2365] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 4 зв.

[2366] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 4 зв.

[2367] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 4 зв.

[2368] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 4 зв.

[2369] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 4 зв.

[2370] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 7 зв.

[2371] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 7 зв.

[2372] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2373] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2374] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2375] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 49.

[2376] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14561. – Арк. 1.; № 14564. – Арк. 2; № 14565. – Арк. 1.

[2377] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 16.

[2378] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 1. – Спр. 2105. – Арк. 1.

[2379] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 5 зв.

[2380] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 5 зв.

[2381] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 8 зв.

[2382] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 16.

[2383] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 60.

[2384] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 1. – Спр. 19. – Арк. 1. Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 430. – Арк. 1.

[2385] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 430. – Арк. 1.

[2386] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 1. – Спр. 22. – Арк. 1. Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 432. – Арк. 1.

[2387] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 159.

[2388] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2389] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2390] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 20.

[2391] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 20.

[2392] ЦДІАУК. – Ф. 56. – Оп. 1. – Спр. 449. – Арк. 1.

[2393] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 19 зв.

[2394] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 15.

[2395] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 60.

[2396] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 32 зв.

[2397] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.

[2398] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2399] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 46.

[2400] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 18 зв.

[2401] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 18 зв.

[2402] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2403] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2404] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2405] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2406] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.

[2407] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.

[2408] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 20.

[2409] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 24 зв.

[2410] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 24 зв.

[2411] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 30 зв.

[2412] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2413] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 5 зв.

[2414] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2415] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2416] ІР НБУ. – Ф.ІІ. – №15557–15561. – Арк.39.

[2417] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[2418] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 509..

[2419] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 8 зв.

[2420] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 12 зв.

[2421] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 509..

[2422] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 177.

[2423] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 476.

[2424] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8389. – Арк. 43.

[2425] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.

[2426] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 509..

[2427] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 185.

[2428] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 27 зв.

[2429] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 476.

[2430] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 29 зв.

[2431] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 476.

[2432] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 31 зв.

[2433] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 31 зв.

[2434] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 64.

[2435] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 460.

[2436] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 154.

[2437] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2438] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 64.

[2439] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 460..

[2440] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 154.

[2441] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 434.

[2442] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 434.

[2443] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 237.

[2444] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.

[2445] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 11зв.

[2446] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 11зв.

[2447] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 10 зв.

[2448] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 10 зв.

[2449] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.

[2450] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.

[2451] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 461..

[2452] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 434.

[2453] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 434.

[2454] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2455] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2456] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2457] ІР НБУ. – Ф. УІІІ. – № 240. – Арк. 53 зв. Універсали Івана Мазепи (1687 – 1709). – Ч. ІІ. – К., 2006. – С. 564.

[2458] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 122.

[2459] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 126.

[2460] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2461] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 242.

[2462] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 132.

[2463] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 126.
[2464] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 125.
[2465] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 396.
[2466] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 293.
[2467] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51960 – 53194. – Арк. 257.
[2468] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 67. – Арк. 1; Спр. 72. – Арк. 1.
[2469] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 21.
[2470] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 125, 157.
[2471] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 293.
[2472] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.
[2473] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 132.
[2474] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 396.
[2475] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 293.
[2476] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 29 зв.
[2477] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 132.
[2478] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 126.
[2479] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8389. – Арк. 3.
[2480] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.
[2481] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 9 зв.
[2482] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 14 зв.
[2483] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 14 зв.
[2484] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 216.
[2485] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 505.
[2486] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 1. – Спр. 25. – Арк. 1.
[2487] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 1. – Спр. 29. – Арк. 1.
[2488] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 20.
[2489] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 20.
[2490] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.
[2491] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 4 зв.
[2492] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 19 зв.
[2493] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 19 зв.
[2494] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 27 зв.
[2495] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 505.
[2496] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8389. – Арк. 32.
[2497] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 20.
[2498] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.
[2499] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 113.
[2500] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 177.
[2501] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 498..
[2502] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 58зв.
[2503] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 113.
[2504] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19315. – Арк. 91.
[2505] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 177.
[2506] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 469.
[2507] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 8389. – Арк. 48.
[2508] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22.
[2509] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22.
[2510] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19315. – Арк. 91.
[2511] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 498..
[2512] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 469.
[2513] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 247.
[2514] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.
[2515] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 498.
[2516] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 469.
[2517] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22.
[2518] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22.
[2519] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 29 зв.
[2520] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19315. – Арк. 91.
[2521] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 498..
[2522] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 469.
[2523] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 31 зв.
[2524] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2525] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 440 зв..
[2526] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 138.
[2527] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 2 зв.
[2528] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 2 зв.
[2529] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 9 зв.
[2530] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 440 зв., 443.
[2531] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 138.
[2532] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2533] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2534] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.
[2535] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.
[2536] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 443.
[2537] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2538] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.
[2539] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.
[2540] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 443.
[2541] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2542] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2543] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 443.
[2544] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 419.
[2545] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.
[2546] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.
[2547] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.
[2548] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 516..
[2549] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 203.
[2550] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 9 зв.
[2551] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 516..
[2552] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 203.
[2553] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 489.
[2554] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.
[2555] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.
[2556] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.
[2557] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 23 зв.
[2558] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 27 зв.

[2559] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 516..

[2560] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 489.

[2561] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 516..

[2562] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 489.

[2563] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 31 зв.

[2564] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2565] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[2566] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15410. – Арк. 11.

[2567] ІР НБУ. – Ф. II. – № 14461 – 14663. – Арк. 153.

[2568] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 2 зв.

[2569] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 2 зв.

[2570] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 16.

[2571] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 5 зв.

[2572] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 17 зв.

[2573] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15410. – Арк. 11.

[2574] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 16.

[2575] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 319.

[2576] *Максимович Г.А.* Деятельность Румянцева-Задунайского по управлению Малороссией. – Нежин, 1913. – Т. 1. – С. 366.

[2577] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 853. – Арк. 1.

[2578] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 88.

[2579] *Максимович Г.А.* Деятельность Румянцева-Задунайского по управлению Малороссией. – Нежин, 1913. – Т. 1. – С. 366.

[2580] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2581] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2582] ЦДІАК України. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3238. – Арк. 1.

[2583] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 319.

[2584] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 319.

[2585] ЦДІАК України. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3238. – Арк. 1.

[2586] ІР НБУ. – Ф. II. – № 15410. – Арк. 6.

[2587] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 67.

[2588] ІР НБУ. – Ф. II. - № 14446 – 14663. – Арк. 33, 36 зв.

[2589] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324.

[2590] ІР НБУ. – Ф. II. – № 14446 – 14663. – Арк. 33, 36 зв.

[2591] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324.

[2592] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 360.

[2593] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 6. – Арк. 1.

[2594] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 360.

[2595] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324.

[2596] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 360.

[2597] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 360.

[2598] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 360.

[2599] ІР НБУ. – Ф. II. – № 14446 – 14663. – Арк. 79.

[2600] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 6 зв.

[2601] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 9 зв.

[2602] ІР НБУ. – № 57489. – Арк. 224.

[2603] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 340.

[2604] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 23. – Арк. 1.

[2605] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 67. – Арк. 1.

[2606] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 21 зв.

[2607] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 340.

[2608] ІР НБУ. – № 57489. – Арк. 224.

[2609] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2610] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2611] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 58. – Арк. 1.

[2612] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 340.

[2613] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 75. – Арк. 1.

[2614] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 158.

[2615] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 75. – Арк. 1.

[2616] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. №. – Спр. 2164. – Арк. 2.

[2617] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19369.

[2618] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 393.

[2619] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 117.

[2620] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 117.

[2621] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 12.

[2622] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 6 зв.

[2623] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. №. – Спр. 2164. – Арк. 2.

[2624] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19369.

[2625] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 393.

[2626] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 373.

[2627] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 373.

[2628] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 12.

[2629] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 1.

[2630] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 9780. – Арк. 1.

[2631] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 63. – Арк. 1.

[2632] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 21 зв.

[2633] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 394.

[2634] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 373.

[2635] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 43. – Арк. 1.

[2636] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2637] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 373.

[2638] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 394.

[2639] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 373.

[2640] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 63. – Арк. 1. Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2641] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. №. – Спр. 2164. – Арк. 2.

[2642] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 394.

[2643] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 373.

[2644] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 63. – Арк. 1. Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 28 зв.

[2645] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. Кулаковський П. Козацьке посольство на сейм 1659 року // Гадяцька унія 1658 року. – К., 2008. – С. 126;

[2646] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 477..

[2647] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 441.

[2648] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 165.

[2649] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 7 зв.

[2650] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 10 зв.

[2651] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 1. – Спр. 167. – Арк. 10 зв.

[2652] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 477..

[2653] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 165.

[2654] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 441.

[2655] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 441.

[2656] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.

[2657] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 22 зв.

[2658] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 477..

[2659] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 165.

[2660] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 12 зв.

[2661] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 12 зв.

[2662] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.

[2663] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 26 зв.

[2664] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 477..

[2665] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 441.

[2666] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 441.

[2667] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 31 зв.

[2668] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 151 зв.

[2669] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 146.

[2670] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 44 зв.

[2671] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр.20120. – Арк. 1.

[2672] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 350.

[2673] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 350.

[2674] ЦДІАУК. – Ф. 94. – Оп.. 2. – Спр. 46. – Арк. 1.

[2675] Акты ЮЗР. – Спб, 1867. – Т. V. – С. 67.

[2676] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 269.

[2677] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 392.

[2678] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 107.

[2679] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 58. – Арк. 1.

[2680] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 269.

[2681] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19320. – Арк. 392.

[2682] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19324. – Арк. 107.

[2683] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 363.

[2684] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 58. – Арк. 1.

[2685] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 58. – Арк. 1.

[2686] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 21 зв.

[2687] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 58. – Арк. 1.

[2688] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2689] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 25 зв.

[2690] ЦДІАУК. – Ф. 102. – Оп. 2. – Спр. 58. – Арк. 1.

[2691] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 363.

[2692] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 363.

[2693] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19338. – Арк. 363.

[2694] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4275. – Арк. 1.

[2695] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 11 зв.

[2696] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп.1. – Спр.1794. – Арк. 11 зв.

[2697] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 203.

[2698] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 203.

[2699] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 203.

[2700] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 203.

[2701] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19350. – Арк. 203.

[2702] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2703] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2704] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2705] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2706] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2707] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2708] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[2709] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[2710] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[2711] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. VIII. – С. 30.

[2712] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 185.

[2713] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 122 – 124.

[2714] Акты ЮЗР. – Спб., 1877. – Т. IX. – С. 264.

[2715] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2716] Архив князя Воронцова. – Т. 5. – С. 438.

[2717] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2718] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2719] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2720] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 18664. – Арк. 1.

[2721] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 5.

[2722] *Грановский А.* Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 381.

[2723] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 172.

[2724] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2725] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2726] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2727] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2728] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2729] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 265.

[2730] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2731] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 48.

[2732] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58113. – Арк. 28.

[2733] ІР НБУ. – Ф. Х. – № 10922. – Арк. 1.

[2734] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 13.

[2735] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 168.

[2736] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2737] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2738] Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[2739] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2740] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2741] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 406 зв.

[2742] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 153. – Арк. 1.

[2743] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58105. – Арк. 1.

[2744] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2745] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2746] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2747] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2748] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 6.

[2749] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2750] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2751] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 10591. – Арк. 76 зв.

[2752] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2753] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2754] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2755] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2756] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2757] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2758] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2759] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 50.

[2760] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2761] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2762] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 171.

[2763] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2764] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5. Мясецеслов и роспись чиновных особ в государстве на лето от Рождества Христового 1774. – Спб: типография при Императорской АН, 1774. – С. 216.

[2765] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 5.

[2766] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2767] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2768] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2769] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 2.

[2770] ЦДІАУК. – Ф. КМФ – 7. – Оп. 3. – Спр. 279. – Арк. 1.

[2771] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1122.

[2772] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 169.

[2773] ІРНБУ. – Ф. ІІ. – № 18616. – Арк. 1.

[2774] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 41..

[2775] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 49.

[2776] *Грановский А.* Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 378.

[2777] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51.

[2778] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 171.

[2779] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 235 зв., 302

[2780] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 234.

[2781] ІРНБУ. – Ф. ІІ. – № 18616. – Арк. 1.

[2782] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 169.

[2783] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 41..

[2784] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 49.

[2785] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 13.

[2786] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 172.

[2787] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 30.

[2788] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 30.

[2789] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 420.

[2790] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 239.

[2791] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 5.

[2792] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 56.

[2793] ЦДІАУК. – Ф. 98. – Оп. 1. – Спр. 35. – Арк. 1. (сказка 1762)

[2794] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 30.

[2795] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 30.

[2796] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 172.

[2797] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 37.

[2798] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 37.

[2799] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 37.

[2800] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 37.

[2801] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 420.

[2802] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 172.

[2803] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 30.

[2804] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 30.

[2805] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 420.

[2806] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 172.

[2807] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2808] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2809] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3018. – Арк. 1.

[2810] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 69.

[2811] ЦДІАУК. – Ф. 98. – Оп. 2. – Спр. 202. – Арк. 1.

[2812] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2813] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2814] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 37.

[2815] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2816] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2817] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 103 зв.

[2818] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51.

[2819] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 103 зв.

[2820] *Грановский А.* Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 400.

[2821] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 55.

[2822] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2823] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2824] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2825] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 4.

[2826] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2827] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2828] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2829] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2830] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2831] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2832] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 171.

[2833] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 17.

[2834] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 66.

[2835] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2836] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2837] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 66.

[2838] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 4275. – Арк. 4.

[2839] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2840] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2841] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 31.

[2842] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2843] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2844] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 223.

[2845] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 287.

[2846] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 32.

[2847] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 32.

[2848] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 32.

[2849] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 32.

[2850] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2851] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2852] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2853] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2854] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2855] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 42.

[2856] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 210.

[2857] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 210.

[2858] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 516.

[2859] ЦДІАУК. – Ф. 98. – Оп. 1. – Спр. 43. – Арк. 1.

[2860] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 32.

[2861] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 32.

[2862] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 516.

[2863] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 516.

[2864] ЦДІАУК. – Ф. 98. – Оп. 1. – Спр. 43. – Арк. 1.

[2865] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 516.

[2866] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2867] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2868] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 1863 – 2050. – Арк. 124.

[2869] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 1863 – 2050. – Арк. 124.

[2870] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 1863 – 2050. – Арк. 124.

[2871] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 1863 – 2050. – Арк. 124.

[2872] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1910. – Т. IV. – С. 450.

[2873] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 3.

[2874] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1910. – Т. IV. – С. 452.

[2875] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. IV. – С. 449.

[2876] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 1.

[2877] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 181.

[2878] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 1.

[2879] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 3.

[2880] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 3.

[2881] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 5.

[2882] *Грановский А.* Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 400.

[2883] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 33.

[2884] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 127.

[2885] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 1.

[2886] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 3.

[2887] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 5.

[2888] *Грановский А.* Полтавская єпархія в ее прошлом и настоящем (до открытия епархии в 1803 р. (Историко-статистический опит). – Вып. І. – Полтава, 1901. – С. 407.

[2889] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1910. – Т. IV. – С. 454.

[2890] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 39.

[2891] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 181.

[2892] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1907. – Т. III. – С. 5.

[2893] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2894] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2895] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[2896] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 16.

[2897] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 2.

[2898] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 12.

[2899] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 19.

[2900] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 265.

[2901] ЦДІАУК. – Ф. 1407. – Оп. 4. – Спр. 106. – Арк. 1.

[2902] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 2.

[2903] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 12.

[2904] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 16.

[2905] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 31.

[2906] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 32.

[2907] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 34.

[2908] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 38.

[2909] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 265.

[2910] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 120.

[2911] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 121.

[2912] ІР НБУ. – Ф. І. – № 58108. – Арк. 4.

[2913] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 33.

[2914] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 33.

[2915] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 33.

[2916] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 32.

[2917] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 34.

[2918] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2919] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2920] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2921] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2922] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2923] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2924] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2925] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2926] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 182.

[2927] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2928] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2929] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2930] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2931] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2932] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2933] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2934] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2935] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2936] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2937] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16760. – Арк. 1.

[2938] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16760. – Арк. 1.

[2939] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 141.,

[2940] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 79.

[2941] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51 зв.

[2942] *Стороженки.* Фамильный архив. – К.: Тип. Францковича, 1908. – Т. VI. – С. 79.

[2943] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1121.

[2944] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2945] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2946] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 582.

[2947] ІР НБУ. – Ф. XXXIII. – № 35. – Арк. 554 зв.

[2948] ІР НБУ. – Ф. XXXIII. – № 35. – Арк. 556.

[2949] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 16760. – Арк. 1.

[2950] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 582.

[2951] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19402. – Арк. 3.

[2952] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19402. – Арк. 5.

[2953] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2954] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 34.

[2955] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2956] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2957] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 256.

[2958] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 294.

[2959] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 52.

[2960] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 256.

[2961] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 224, 601.

[2962] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[2963] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 224.

[2964] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 601.

[2965] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 39.

[2966] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 39.

[2967] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2968] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 43.

[2969] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[2970] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 51 зв.

[2971] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 32.

[2972] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 81.

[2973] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 289.

[2974] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51.

[2975] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 51 зв.

[2976] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 32.

[2977] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1118.

[2978] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 289.

[2979] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 620.

[2980] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[2981] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[2982] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[2983] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 620.

[2984] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 620.

[2985] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 121.

[2986] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2987] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[2988] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 620.

[2989] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 117, 121.

[2990] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[2991] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[2992] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[2993] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[2994] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2995] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2996] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2997] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2998] Акты ЮЗР. – Спб., 1873. – Т. IV. – С. 214. *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657 – 1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[2999] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[3000] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[3001] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[3002] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 18.

[3003] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 70.

[3004] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 77.

[3005] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14461 – 14663. – Арк. 112.

[3006] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 236 зв.

[3007] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 237 зв.

[3008] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 175.

[3009] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 171.

[3010] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 295.

[3011] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[3012] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 219.

[3013] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 265.

[3014] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51 зв. Дневник Николая Ханенко // Киевская старина. – 1886. – Т. XIУ. – апрель – С. 285.

[3015] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51 зв.

[3016] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[3017] ЦДІАУК. – Ф. 193. – Оп. 7. – Спр. 15. – Арк. 11.

[3018] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 18.

[3019] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 77.

[3020] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 236 зв.

[3021] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 33. ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1117. (1694).

[3022] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 171.

[3023] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[3024] ЦДІАУК. – Ф. 56. – Оп. 3.- Спр. 43. – Арк. 1.

[3025] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2141. – Арк. 1.

[3026] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 265.

[3027] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[3028] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 286.

[3029] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3030] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3031] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3032] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3033] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[3034] ЦДІАУК. – Ф. 2295. – Оп. 3. – Спр. 4587. – Арк. 1.; Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 5065. – Арк. 1.

[3035] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 265.

[3036] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 27461. – Арк. 245.

[3037] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 286.

[3038] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 265.

[3039] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3040] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3041] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 18969. – Арк. 78 зв.

[3042] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3043] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3044] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 265.

[3045] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17023. – Арк. 1.

[3046] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3047] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3048] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3049] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3050] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3051] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3052] ІР НБУ. – Ф. І. – № 66706 – 66718. – Арк. 44.

[3053] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3054] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3055] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3056] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3057] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3058] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[3059] ІР НБУ. – Ф. І. – № 51191 – 51422. – Арк. 1.

[3060] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 290.

[3061] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 52.

[3062] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 270 зв.

[3063] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1116.

[3064] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 223 зв.

[3065] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489. – Арк. 48.

[3066] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 290.

[3067] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 133. – Арк. 1.

[3068] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3069] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3070] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 55.

[3071] ЦДІАУК. – Ф. 64. – Оп. 1. – Спр. 218. – Арк. 1.

[3072] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3073] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 44.

[3074] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[3075] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 618.

[3076] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15410. – Арк. 4.

[3077] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15412. – Арк. 23.

[3078] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 14446 – 14663. – Арк. 72.

[3079] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 2275. – Арк. 1.

[3080] ЦДІАК України. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 5344. – Арк. 20.

[3081] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51 зв.

[3082] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17835. – Арк. 1.

[3083] Сборник РИО. – Спб., 1889. – Т. 68. – С. 171.

[3084] ЦДІАУК. – Ф. КМФ-7. – Оп. 3. – Спр. 191. – Арк. 1.

[3085] ІР НБУ. – Ф.VIII. – № 228/97. – Арк. 1116.

[3086] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17835. – Арк. 1.

[3087] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 18225. – Арк. 1.

[3088] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 18483. – Арк. 1.

[3089] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3090] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3091] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 406 зв.

[3092] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345. – Арк. 334.

[3093] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[3094] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3095] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3096] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3097] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 3087. – Арк. 1.

[3098] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3099] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3100] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3101] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[3102] ІР НБУ. – Ф. І. – № 60497. – Арк. 35.

[3103] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 406.

[3104] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 51 зв.

[3105] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 406.

[3106] ЦДІАУК. – Ф. 98. – Оп. 2. – Спр. 280. – Арк. 2.

[7] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 308.

[3108] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3109] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 35.

[3110] ІР НБУ. – Ф. І. – № 54333. – Арк. 406.

[3111] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57489 – 57601. – Арк. 308.

[3112] ІР НБУ. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17367. – Арк. 1.

[3113] ЦДІАУК. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 17038. – Арк. 1.

[3114] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 40.

[3115] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 46.

[3116] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 46.

[3117] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 620.

[3118] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[3119] *Бульвінський А.Г.* Українсько-російські взаємини 1657–1659 років в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європі. – С. 619.

[3120] ІР НБУ. – Ф. ІІ. – № 15401. – Арк. 3.

[3121] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 36.

[3122] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 36.

[3123] ЦДІАУК. – Ф. 204. – Оп. 5. – Спр. 43. – Арк. 1.

[3124] ІР НБУ. – Ф. 61. – № 1153 – 1176. – Арк. 28.

[3125] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[3126] ЦДІАУК. – Ф. 54. – Оп. 1. – Спр. 2927. – Арк. 38.

[3127] ІР НБУ. – Ф. І. – № 57325 – 57343. – Арк. 55.

А

Абрамович (Попович) Іван – шляхтич, козак чернігівський (1649), наказний полковник чернігівський (1651.04. – 1651.06., 1654.04.), полковник чернігівський (1654.11. – 1657.04.), обозний полковий чернігівський (? – 1654.08. – ?), наказний полковник ніжинський (? – 1659 – 1660 – ?), наказний полковник чернігівський (1661.06.). У 1651 р. надав лист на землі на Білоусі Старому військовому товаришу Іоаникію Силичу. Богдан Хмельницький надав полковнику Абрамовичу листа на маєтності. З свого перевозу вибельського надавав частину доходу на Чернігівській Параскеївський монастир. 7 січня 1659 р. гетьман Юрій Хмельницький підтвердив за колишнім чернігівським полковником сс. Виблі, Брусилів, хутори Боромики, Борки, Кобиляча Голова з грунтами, сіножатями, пасіками, озерами, затонами і перевозом вибельським на р. Десні, крім того гетьман до цих володінь додав можливість «з млына его власного в Седневи будучого, дві мірочки на нас приходячие, оному даруем». У жовтні 1659 р. як наказний полковник був у делегації у Москві. Наказний полковник ніжинський. 28 березня 1664 р. як священик вибельський отримав універсал гетьмана Брюховецького на озеро Недань під с. Виблі. У 1667 р. мешканець чернігівський, купив дім у Чернігові у міщанки Марії Гудкової.

Абрамович Андрій – суддя полковий стародубський (? – 1673 – 1675 – ?).

Абрамович Іван Іовович (1706/1711 – 1782 – ?) – служив з 1751 р. рядовим козаком у Березненській сотні. У 1756 р. від ГВК отримав чин значкового товариша. У 1756 р. сотник березненський Яким Сахновський здійснив наїзд на його хутір й побив служителів. Через хворобу абшитований значковим товаришем Чернігівського полку (1760 – 1782 – ?).

Абрамович Матвій (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 115 підданих в одному місті і одному селі. Занесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1782) Софія NN, донька дворянина.

Авакум Семенович – військовий товариш у Стародубському полку (1703).

Авдик Кирило – служив з 1762 р., курінний отаман (? – 1780), значковий товариш Гадяцького полку (1780 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака, мали сина і доньку.

Аверин Андрій – син значкового товариша Київського полку (1741).

Аверко Яким – наказний сотник мринський Ніжинського полку (1721).

Авксенок Федір (1748 – 1783 – ?) – служив з 1764 р. у Стародубському полку, військовий товариш (1781 – 1783 – ?). Був у битвах в турецьку війну. У 1783 р. бажав продовжити військову службу.

Аврам – наказний полковник переяславський (1667.03. – 1671).

Авраменко Андрій (1750/1752 – ?) – з козаків. Службу розпочав 16 липня 1768 р., полковий канцелярист (з 1775), військовий товариш Лубенського полку (1782), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 41 підданого у 1 селі і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Не одружений (1790).

Авраменко Гнат (1759 – ?) – військовий товариш (1787). Разом з братами Іваном, Яковом і Федором мав 15 підданих у 1 селі і 1 хуторі.

Авраменко Григорій Трохимович – козак омельницький (? – 1723 – 1735), значковий товариш (1735 – 1752 – ?). Мав підданних у Омельницькій сотні Миргородського полку.

Авраменко Дмитро – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1682 – ?).

Авраменко Йосип Кирикович – значковий товариш (1741 – 1750). Мешкав в м. Манжелівці Омельницької сотні Миргородського полку.

Авраменко Клим – значковий товариш (1757 – 1768 – ?), мав хутір в Омельницькій сотні Миргородського полку.

Авраменко Клим Трохимович – значковий товариш Миргородського полку (20-ті рр.).

Авраменко Кузьма – значковий товариш Миргородського полку. Власник хутора на Омельничку (1764).

Авраменко Михайло – значковий товариш (? – 1735 – 1752 – ?), житель омельницький, потім – кременчуцький Миргородського полку. У 1742 р. завів хутір, де мав двір, млин на р. Малій Березовці, який потім розрісся у село на Малому Інгульці, де було більше 10 хат (1748). Отаман городовий кременчуцький (1748).

Авраменко Олександр – за наказного сотника омельницький Миргородського полку (1739).

Авраменко Семен Іванович – військовий товариш (1790). Його батько мав 73 підданих. Д.: Феодосія Іванівна Загурська, донька значкового товариша.

Авраменко Тимофій (? – ран. 1790) – військовий товариш. Мав 15 підданих в Роменському повіті.

Авраменко Трохим – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1719 – ?), козак омельницький (1723).

Авраменко Ярема – значковий товариш Миргородського полку (1737 – 1738). Мав двір у Омельнику.

Авраменко-Горохов Лука Михайлович – син значного військового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Авраменко-Горохов Михайло – значний військовий товариш.

Авраменко-Горохов Михайло Михайлович – син значного військового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Аврамець Максим (1753 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 4 підданних у 1 селі в Березненському повіті. Д.: Марія Савівна Малашенко, донька дворянина с. Веркіївки.

Аврамов N – значковий товариш Полтавського полку (1787). Разом з попадею Оранською при р. Боршні мав 35 підданих.

Аврамович (Авраменко) Ілля – козак Ніжинської сотні Кобилецького (1649), сотник полковий Ніжинського полку (? – 1660.03. – ?), Учасник делегації на Борисівську конференцію 1660 р.

Аврамович (Авраменко) Михайло (Мисько) (? – 1654 – 1707 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1684 – 1707 – ?). Його син, сотенний хо-

рунжий (? – 1741 – 1746 – ?) Сидір і онук, сотенний отаман Іван проживали в Сосниці.

Аврамович Павло – підписок у посольстві Герасима Яцкевича. Серед супроводжуючих посольство було три козаки (Тимофій Нелепа, Іван Герасимович, Михайло Брейко) і 3 челядники.

Авросимов Лука – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Адаменко (Ненада-Орловський) Опанас Павлович – онук полтавського полкового осавула і обозного Адама Ненади. Козак Маяцької сотні. Значковий товариш Полтавського полку (1724.4.06. – 1750 – ?). У 1721 р. дев'ять місяців провів на ладозьких канальних роботах, п'ять років у сулацькому поході. 1736 р. відправлений за осавула при команді до Переяслава, у 1751 р. – консистенський комісар. У 1729 р. був звільнений від сплати податків за володіння млином. Мав ліс і озеро (1731), у Маяцькій сотні – двір і підсусідків. Д.: N Власівна Прийма, донька сотника маяцького.

Адаменко Григорій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1762 – ?). Мав двір у Маячці. 17 вересня 1762 р. отримав підтвердження на чин значкового товариша.

Адаменко Іван – 17 вересня 1762 р. отримав підтвердження на чин значкового товариша Полтавського полку.

Адаменко Іван – козак, значковий товариш Переяславського полку (1742 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Стовпягах Терехтемирівської сотні (1750).

Адаменко Іван – наказний хорунжий полковий переяславський (1723.10.), значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?). 1726 р. був у гілянському поході.

Адаменко Карпо – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Адаменко Микита – значковий товариш Полтавського полку (1762), проживав в Нових Санжарах.

Адаменко Трохим – значковий товариш Полтавського полку (1773).

Адамов Василь (1713 – 1768 – ран. 1780) – службу розпочав з 1 січня 1736 р., писар 2-ї полкової сотні (1745.9.02. – 1767 – ?). 17 вересня 1762 р. отримав підтвердження на чин значкового товариша Полтавського полку. Мав родовий герб.

Адамович Леонтій – шляхтич, військовий товариш (1684) у Лубенській сотні, отаман городовий лубенський (? – 1686.13.01. – 1689.18.07. – ?). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Адамович Лука – військовий товариш Чернігівського полку (1673). Володів за наданням гетьмана Самойловича млином та угіддями.

Адамович Потап Григорович – військовий канцелярист ГВК (1761), полковий писар (1784). Д.: Євдокія Матвіївна Кониська.

Аданський Кирило – наказний сотник сокільський Полтавського полку (1724).

Адасовський Іван Адамович (? – 1738) – син шляхтича, значковий товариш Ніжинського полка (1733), сотник веркіївський Ніжинського полку (1733 – 1738.8.07.). Загинув у кримському поході в битві на Гайман-долині. Від діда ніжинського полкового хорунжого Івана Євстафійовича Зеленка отримав хутір коло с. Занек. Мав у с. Кладьковці 3-ї полкової сотні 3 двори.

Адасовський Осип Іванович – син сотника веркіївського, значковий товариш. Священик у с. Заньках (1783 – 1786), де мав 42 підданних.

Адасовський Прокіп Іванович (1722 – 1788 – ?) – син сотника веркіївського, службу розпочав з 1743 р., значковий товариш (? – 1772), полковий хорунжий ніжинський (1772.12.02. – 1781). Був у загоні проти повстанців Пугачова. Д.: (? – 1745 – 1788 – ?) Єфросинія Леонтіївна Грановська.

Аза Микола – значковий товариш (1741). Мешканець Власівської сотні Миргородського полку.

Аза Федір (? – 1671 – 1726 – ?) – у 1693 р. козак Гельм'язівської сотні Переяславського полку, підписав купчу як могоричник. Серед товариства сотні у 1703 р. сотник гельмязівський Переяславського полку (? – 1709 – 1715), (1723, нак.). 1 жовтня 1723 р. серед старшин полку – підписчиків Коломацьких чолобитних. Востаннє зустрічається серед значкового товариства Переяславського полку у 1726 р. У сотні в цьому реєстрі записані козаки Федір і Фесько Ази. У 1754 р. його вдові Пелагеї, синам Леонтію і Петру, онукам Федору і Процьку указом імператриці підтверджено володіння в Гельм'язові, що перейшли від Федора і його померлого брата Петра Азенка.

Азовський Семен Терентійович (1753 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 1767 р. у Канцелярії малоросійського скарбу підканцеляристом, з 1768 р. – канцелярист. 30 березня 1774 р. переведений до Канцелярії ГВА, військовий товариш. 21 січня 1779 р. перейшов до Орловської казенної палати. Д.: Гафія Наумівна Бороденко. Мали синів Василя (1775 – ?) – кадет (1786), Григорія (1777 – ?), Івана (1779 – ?) – вахмістри Астраханського драгунского полку (1786).

Аквілов Георгій Карпович – службу розпочав з 1774 р. у ГВК, військовий товаиш (з 1780), писар полковий (1784.1.12. – ?). Працював у Казенній палаті Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Хомівна Халепцова, донька військового товариша.

Аксюта Григорій – військовий канцелярист. 1768 р. позбавлений Сенатом чину за порушення маніфесту Катерини II про вибори депутатів у Комісію про складання «Нового Уложення».

Аксюта Григорій (1720 – 1790 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1790). Мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Аксютис Петро – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1718). Його син Яків отримав чин мундшека імператорського двору у відставці, мав 21 підданого у с. Клинках Кролевецького повіту.

Аксьонович Стефан (1707 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового коня(1735). У 1735 р. жив у Почепській сотні, володів у с. Кучучево 2 малогрунтовими посполитими.

Аксьонович Філон – писар полковий комонний полку Новицького (? – 1689 – ?).

Акуленко Гнат – сотник почепський, наказний полковник стародубський (1675). В 1679 р. за ним затверджений млин на річці Голишівці.

Акуленко Григорій Семенович – син військового товариша, військовий товариш.

Акуленко Семен Гнатович – син сотника почепського, наказного полковника стародубського (1675), у 1679 р. за яким затверджений млин на р. Голишівці. Військовий товариш.

Албанез Іван – обозний полковий гадяцький (1715 – ?).

Александрович Андрій Ілліч (? – ран. 1783) – син військового товариша, бунчуковий товариш у Лу-

бенському полку (з 12 січня 1748). У 1738 р., після смерті батька військового товариша Іллі Александровича, був малолітнім і знаходився під опікою старшого брата Івана. Племінник значкового товариша Стародубського полку Миколи Юркевича (1742) і N Свічки. Військовий товариш у Ніжинському полку (1781). Полковий хорунжий. Мешканець кролевецький, де мав дім в 6 кімнат. Д.: Марія Яківна Зарудна, донька абшитованого підкоморія. Після смерті чоловіка мешкала у м. Вороніжі, де мала 6 підданих (1783).

Александрович Антін – службу розпочав 1757 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш у Київському полку (1765 – 1773), бунчуковий товариш (1773 – 1775 – ?), в абшит колезьким асесором. У с. Калиті згідно Румянцевського опису мав 41 двір підданих і 3 бездвірні хати. 1766 р. його дім у Києві зайняв під постій війт Пивоваров.

Александрович Антін Іванович (1752-?) – навчався в КМА (з 7 жовтня 1763 р.), службу розпочав з березня 1766 р. в Прилуцькій полковій канцелярії, військовий канцелярист (з лютого 1771), земський підсудок (з 1776). В Прилуцькому і Пирятинському повітах мав 70 хат підданих (1782), 787 підданих в 1 місті, 3 селах, 1 «дєрєвнє» і 2 хуторах. Д.: (після 1778) Уляна Ничипорівна Яновська, донька земського писаря.

Александрович Василь Григорович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1751 – 1754). Його донька Наталія була заміжня (1783) за Олексієм Силевичем.

Александрович Василь Степанович (1744 – ?) – полковий осавул. Д.: Настасія Семенівна Паскевич (1751 – ?).

Александрович Григорій Ілліч – бунчуковий товариш (з 18 січня 1748), призначений разом з братами Іваном та Андрієм. Мав у Пирятинській сотні хутір на 19 дворів у 1747 р.

Александрович Григорій Олександрович – син значного товариша, бунчуковий товариш, його сказка датується 1756.14.05., служив з 1726 р. військовим канцеляристом, в 1728 р. прийнятий під відомство гетьмана і в 1730 р. призначений до грошового збору у сотні Глухівській, в 1733 р. був писарем сотенним глухівським, у 1734 р. призначений полковником ніжинським Хрущовим у значкові товариші, мав універсал і в тому звані у 1735 р. від князя Шаховського відправлений у полк Чернігівський для закупівлі коней для драгун, у 1737 – 1738 рр. полковий комісар. Румянцевим призначений бунчуковим товаришем (1738?) і в тому званні відправлений в Миргородський полк в м. Переволочну, Кременчуг, Китайгород, Орлик для набору волів і возів і на них провіанта для відправки армії у очаківський похід. У 1739 р. на 3 місяці відправлений у похід на лінію у команді генерал-майора Філіозова. Потім був вдома, а в травні 1739 р. висланий в похід під Хотин з бунчуковими товаришами в команді генерального осавула Лисенка. У 1740 р. відправлений в Прилуцький полк для освідчення міст і містечок і примушення полкової і сотенної старшини до їх лагодження, і для створення по кордону маяків і при них караулу. 1741 р. відправлений по інструкції з командою генерала Леонтієва у всі малоросійські полки для набору співаків до імператорського двору, в 1742 р. за генерала Бутурліна відправлений в 6 засеймських сотень Ніжинського полку для прийняття присяги у населення на вірність цариці, в 1743 р. посланий для будівництва мостів і гатей під станції від Ніжина до с. Комарівки і Борзни в команді Ханенка. В 1747 р. 8 місяців складав ревізію в Чернігівському полку, в 1749 р. призначений в комісію полковника Сомова. У 1750 р. по донесенню сотника шаповалівського Саханського для прийняття від нього «в откуп содержащихся канцелярией войсковой маєтностей и отдачи по описи» військовому канцеляристу Мирковському. 1753 р. відправлений по інструкції з суду генерального в сотню Кролевецьку для слідства у справі бунчукових товаришів Чуйкевичів і Діаковського з бунчуковими товаришами Забілами-Ревутинськими. В 1754 р. призначений ордером ГВК в полкову ніжинську лічильну комісію де був 2 роки. Був грамотним і сам підписувався. У 1736 р. мав 5 підсусідків у Воронежі. Володів житловим двором та 4 дворами найманих людей у хут. Кручі Пирятинської сотні. Мав 4 двори, 2 кола млинових, надав позику у 1743 р. до військового скарбу 60 копійок. У 1748 р. мав житловий і найманий двори у Воронежі.У м. Березному Чернігівського полку мав житловий двір і 3 шинкових (1747), житловий, 3 шинкових двори, 1 двір підсусідків (1750).

Александрович Данило – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1752 – ?). Мав 2 житлових двори у Голтві (1741), з сином Стефаном у 1752 р. мали житловий двір у Голтві та підданних.

Александрович Дмитро Михайлович – київський бурмістр, бунчуковий товариш (1781).

Александрович Іван – військовий товариш у 1744 р. по указу ГВК лагодив мости і гаті на тракті київському в команді хорунжого генерального Ханенка.

Александрович Іван Васильович (? – ран. 1787) – осавул полковий ніжинський (? – 1770). Д.: Ганна NN.

Александрович Іван Іванович (1753 – ?) – при Прилуцькій полковій канцелярії (1773), військовий канцелярист (1779), полковий писар (1783) у Новгород-Сіверській казенній палаті, мав 30 підданих у Вороніжі. Д.: Марія Яківна Величко, донька підкоморія прилуцького.

Александрович Іван Ілліч (1720.14.09. – 1790.1.01., с. Велика Круча) – службу розпочав з 1738 р. значковим товаришем Лубенського полку після смерті батька – військового товариша. В цьому ж році займався набором волів у Лубенській сотні. В наступному 1739 р. пішов у похід спочатку під керівництвом лубенського полковника Апостола, а потім – осавула полкового Засядка. У 1743 р. здійснював ревізію Лубенської, Чорнуської і Горошинської сотень. Військовий товариш «за долголетние его службы» (з 20 лютого 1744). Полковий комісар (1748). Бунчуковий товариш (з 1748.12.01.). В тому ж році разом з бунчуковим товаришем Максимом Жуковським здійснював ревізію Полтавського полку. 1745 р. тримав у Пирятинській сотні при хут. Кручі 12 дворів піших підсусідків, житловий двір і шинок у Пирятині, хутір біля хорольських колодязів, в якому жив найманий вівчар, у полковій сотні у с. Єнковці 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, 2 двори у с. Вищі Булатці. У 1747 р. за ним записаний двір приїжджий у Пирятині та два хутори в цій сотні на 5 і 6 дворів. Побудував Іоанно-Богословську церкву у с. Великій Кручі. Вітчим Александровичів Іван Баша Сербин присягнув у 1741 р. Д.: (1755) Єфросинія Григорівна Огранович (1728 – 1816.8.12., с. Велика Круча), донька пирятинського сотника і онука полковника прилуцького Горленка. Мали двох синів і сім доньок.

Александрович Іван Максимович – бунчуковий товариш. Мав маєтність у с. Березівці Прилуцького повіту.

Александрович Іван Олександрович – значковий товариш (? – 1744), військовий товариш Лубенського полку (1744 – 1746), писар полковий (1746.16.04. – 1760), полковий суддя прилуцький (1760.21.06 – 1771).

Александрович Іван Олександрович (1713 – 1776 – ран. 1779) – син київського бурмістра. Навчався у КМА. Службу розпочав з 1734 р. військовим канцеляристом ГВК. Полковий писар прилуцький (1740. 12. – 1760). Універсалом Розумовського призначений полковим суддею (1760.21.06. – 1771). У 1771 р. «по причине крайнего изнеможения» був звільнений абшитованим бунчуковим товаришем. У 1776 р. отримав с. Бережовку. Мав посполитих в м. Прилуках 13, в хут. Поблизу Прилук 17, Переволочненській сотні с. Молках 2, Іваницькій сотні 2, Ніжинського полку Глухівської сотні с. Студенки, Полошках 7 куплених, і 7 спадкових (1779). Д.: Ганна Степанівна Уманець, донька сотника глухівського. Мали синів Якова, Антона, Івана, доньку Феодосію.

Александрович Ілля Олександрович – службу розпочав у ГВК за гетьмана Скоропадському «в звании канцеляриста лет больше десяти и безподозрительно Апостолом от выше писаной канцелярии отлучась служил в звании войскового товарища, и был в низовом походе чрез пять лет». Військовий товариш (1724). Бунчуковий товариш (1729). З братом Іваном володіли с. Антонівкою. Д.: (1724) Домна Василівна Свічка, донька лубенського полковника.

Александрович Леонтій – значковий товариш.

Александрович Лука Олександрович (? – 1729 – 1749 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (? – 1741 – 1752 – ?), мав житловий двір у Голтв'янській сотні Миргородського полку. Військовий товариш. Його син Василь (1749 – ?) був абшитованим осавулом сотенним і мешкав у с. Андріївці Кролевецького повіту (1787).

Александрович Михайло – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1741 – ?).

Александрович Нестор – сотник грунський Гадяцького полку (? – 1714 – ?).

Александрович Олександр Іванович – значний товариш Лубенського полку, у 1720 р. отримав за «військові услуги» гетьманський універсал на с. Антонівку Журавської сотні.

Александрович Олександр Леонтійович– син значкового товариша, значковий товариш.

Александрович Роман Олександрович (? – 1725 – 1747 – ?) – син значкового товариша, військовий канцелярист. Його син Іван мав за дружину доньку військового товариша Квітницького Мотрю, мешкали у Новгороді-Сіверському (1787).

Александрович Степан Олексійович (1745 – ?) – абшитований хорунжий полковий (1784 – 1787 – ?). Мешкав у с. Покошичах Новгород-Сіверського повіту.

Александрович Стефан Данилович – син значкового товариша, козак, значковий товариш Миргородського полку (1731 – 1752 – ?).

Александрович Федір – військовий канцелярист (1782). Мав 46 хат підданих в Прилуцькому повіті (1782).

Александрович Федір Васильович – осавул полковий ніжинський (? – 1750 – ?).

Александрович Феодосій Іванович (1763 – ?) – абшитований полковий писар, губернський секретар (1788), мав 442 підданих в 1 місті, 1 селі і 1 слободці. Д.: Варвара Степанівна Лукомська, донька бунчукового товариша.

Александрович Юрій (? – бл. 1711) – шляхтич. 1692 р. купив землю за р. Балинко і Степанівську землю у киянського священика Якова Пронкевича. Значковий товариш Чернігівського полку (1699). 1699 р. купив ниву у козляницького мешканця Григорія Вовченка. 1699 р. отримав фундуш від чернігівського полковника Юхима Лизогуба на млин на р. Козли. 1711 р. написав заповіт, передаючи своє майно Чернігівському кафедральному монастирю.

Александрович Яків Іванович (1746 – ?) – гербований шляхтич, службу розпочав з 8 грудня 1765 р. у ГВК, військовий канцелярист (з 9 квітня 1766), прилуцький полковий суддя на місці батька (1771.13.07. – бунчуковий товариш на місці судді, 1781.4.02.) колезький асесор. Мав 628 підданих в 1 місті, 3 селах і 1 хуторі. Д.: (1779) Марія Василівна Висоцька, донька писаря Генерального суду. Мали сина Данила.

Алєксєєв Павло Пархомович – абшитований значковий товариш (1772).

Аліферов Роман – військовий товариш Ніжинського полку, його сини були товаришами Глухівської сотні, а онуки мешкали у с. Тулиголовах (1732–1787).

Алфьоров Кузьма – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1702 – ?). Від гетьмана Івана Мазепи отримав лист у формі оборонного універсала: «Пане сотнику Глуховскій атамане городовый и войте тамошнїй съ бурмистрами Ознаменитый воиска нашего Запорозскаго товаришъ Панъ Козма Алферовъ, ставши предъ нами презентовавъ намъ отое же онъ Алферовъ въ маетности нашей ведле Села Марчихинои Буди на вольно зостаючей земли власною своею працею и Коштамъ на ручаику ведле Свого живучого двора Засипавъ Гребельку для ставу, и около живучого Своего двора занявъ волно Зостаючіє лиски, и росчистивъ съ покосу возовъ на сорокъ Граничущіє съ одной стороны Границею Московскою съ другой и zo половины третей ручейкомъ текучимъ изъ за границы Московской и съ конца третей дорожкою маленькою съ четвертои же волные зарости. Остерегаючи соби аби никому ни вчемъ тое подлеглими незастовало окром самого Єго, яко теди онъ Алферовъ, на гатеньи Гребельки, на рсчищаньи сенокосу, на копаньи и огорожуваньи утративъ талярей Сорокъ, Просилъ Себе Нашой бороны. Теды мы респектуючи на єго пана Алферова воисковыє прислуги, ознаимуємъ симъ нашимъ листомъ всимъ обще а особливо Вамъ Сотнику зъ Старшиною такъ тежъ сельскимъ атаманамъ с товариством и каждому кому Колвекъ о томъ видати надлежит иметь и Реимейтарско пильно приказуємъ абисте нихто до тихъ Єго занятыхъ лисковъ синожатей, и Гребельки немогъ утручатись и жадной перешкоды чинити, а имеєтъ онъ панъ Алферовъ тое держати и вичными часы уживаты отое и повторе приказуючи абисте вы повычитанью и пообьявленью сего нашого листа сельскимъ атаманамъ товариству воитамъ и обывателямъ отдали сей листъ до рукъ пану Алферову на защиту впредъ грядущеє время.Данъ в Батурине року 1702. Маія 28-го Na подлинномъ тако: вам зичливый Иванъ Мазепа Гетманъ рукою власною М.П.».

Алфьоров Олефір Кузьмович – військовий товариш (1720). Йома надано універсал Скоропдського на підтвердження універсалу Мазепи батькові.

Алфьоров Роман – військовий товариш. Його сини Яків (? – 1711 – 1732 – ?) і Степан були козаками Глухівської сотні.

Алфьоров Стефан Олефірович – 1739 р. ніжинський полковий знатний товариш, 1740 р. військовий товариш. З ним згадується в 1740 р. військовий товариш Симон Нарбут. Обох в 1740 р. відсилають в Стародуб до полкової канцелярії «немедля истребовать» фури та погонщиків.

Ананко N – осавул полковий. Вбитий в 1663 р. під час Чорної ради, як прибічник Сомка.

Ананченко Трохим Андрійович– службу розпочав з 1756 р., полковий канцелярист (з 1767), писар гродський (з 1772), війт козелецький і військовий товариш (? – 1779 – 1783 – ?). Д.: N Федорівна Шаула, донька полкового осавула київського.

Анастасенко N – значковий товариш, військовий товариш (з 1767).

Анастасієнко Петро (? – ран. 1790) – значковий товариш. За ним 7 підданих в Лохвицькому повіті. Д.: Ірина NN, мали доньку Настасію.

Анатієнко Іван (1702 – 1762 – ?) – служив атестованим значковим товаришем Переяславського полку після приходу з Волоської землі у 1737 році і був за ордерами полкової канцелярії в різних справах: ремонтував греблю під Яготином на тракті, готував воли в хотинський похід, був на форпостах в полку, звітував у Глухові за зібрані гроші для служителів в Басанській і Березанській сотнях. 11 жовтня 1757 р. разом з братом Петром отримали універсал Розумовського на чин значкових товаришів. Згадується, що вони служили атестованими значковими, а їх батько і брат відправляли службу значковими товаришами.

Анатієнко Микола Єнатієнко (? – 1758 – 1767 – ?) – його батько Єнатій Миронів Алой вийшов з Молдавії разом зі своїм батьком Олексієм, залишивши родові маєтки в м. Сочаві. Осадив хутір (Безуглівський) близько У 1738 р. був в Ніжині «у греков». У 1765 р. разом з братом Яковом судився з черницею Києво-Вознесенського Флоровського монастиря Меланією через те, що не повернули їй борг. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Д.: 1) Сафа Волошка. 2) Євдокія NN (? – 1738 – 1744 – ран. 1752).

Анатієнко Петро (1712 – 1762 – ?) – служив атестованим значковим товаришем Переяславського полку по приходу з Волоської землі у 1737 році і був за ордерами полкової канцелярії в різних справах: у 1737 р. як виборний в полку збирав коні, у 1739 р. в хотинському поході з погонщиками, в утриманні волів у 1754 р. Збирав гроші на провіант і фураж в Басанській і Березанській сотнях. Отримав універсал Розумовського разом з братом Іваном на чин значкових товаришів 11 жовтня 1757 р.

Анатієнко Роман – військовий товариш Переяславського полку (? – 1782 – 1787 – ?). Мав у володінні в с. Безуглівці Яготинської сотні разом з вдовою бунчукового товариша Якова Маркевича Марією 405 підданих (1787).

Анатієнко Степан (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товариш Переяславського полку (з 1781).

Анатієнко Яків Єнатієнко (? – 1758 – 1767 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Ангелієвський N – сотник пирятинський.

Ангеліовський Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1727), житель івангородський. Д.: NNN, донька Тетяни Юріївни.

Ангеліовський Марко Іванович (? – ран. 1736) – син значкового товариша, «при боку» цариці Наталії Олексіївни, «при боку» гетьмана, сотник красноколядинський Прилуцького полку (1717 – 1733). «Поставленъ сотникомъ въ 1717 г. на мѢсто Леонтія Лащинскаго, по «инстанціи разныхъ высокихъ особъ», какъ сказано въ универсалѢ Скоропадскаго, а ходатайства, (инстанціи) особъ явились потому, что Ангеліовскій «у двору государинѢ царевнѢ Нататіи АлексѢевнѢ знайдовался», вѢроятно пѢвчимъ». В 1729 р. священик с. Галки цієї сотні Опанас Іванович скаржився на нього про ув'язнення та захоплення майна. Д.: Марія NN (? – 1736 – ?), мала двір у м. Олишівка.

Андрійович Павло – наказний обозний полковний київський (1687.07.).

Андріан – писар суду полкового прилуцького (1740 – ?).

Андріанопольський Григорій Павлович (1734 – 1790 – ?) – значковий товариш (? – 1758 – 1762 – ?), житель Роменський. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 182 підданих у 2 хуторах. Внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту. Д.: Ксенія Пантелеймонівна Лобода, донька військового товариша.Мали синів Степана, Івана, доньку Олену.

Андрієвич Іван – значковий товариш Миргородського полку (з березня 1741).

Андрієвич Яків – осавул полковий канівський (1638 – ?).

Андрієвський Андрій – військовий товариш. Його онук Семен Андрійович (1714 – ?) був священиком в Погарському повіті (1787).

Андрієвський Андрій – покозачений шляхтич гербу «Прус І», військовий товариш Ніжинського полку. Його онуки Петро і Микита Антоновичі мешкали в Коропі.

Андрієвський Іван – значковий товариш Миргородського полку (березень 1741 – ?). Мав хутір та підсусідків у Хорольській сотні.

Андрієвський Іван (1763 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Андрієвський Іван Андрійович (1720 – 1775 – ?) – син абшитованого військового товариша. Службу розпочав з 12 листопада 1736 р. – писар ратушний золотоніський, половий підканцелярист (з 4 грудня 1739 р.), військовий канцелярист (1740.1.12. – 1752), полковий хорунжий (1752.28.09. – 1764), з 7 квітня 1764 р. – земський суддя Золотоніського повіту, в 1790 р. – колезький асесор. 1754 р. купив хутір у козака Леонтія Ярмолченкова. Мав в м. Золотоноші 16, в селах Золотоніської сотні 93, всього 109 підданих. Д.: Уляна Степанівна Джулай (? – 1775 – ран. 1790), донька значкового товариша.

Андрієвський Микита Антонович (1747 – ?) – службу розпочав в Коропському сотенному правлінні з 1766 р., військовий товариш Ніжинського полку (1779 – 1787 – ?), мешкав у Коропі, де мав 2 підданих. Д.: Євдокія Михайлівна Соломка, донька сотника.

Мали синів Козьму, Івана, Андрія, доньок Уляну, Марфу, Пелагею.

Андрієвський Петро Антонович (1742 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1782), військовий товариш (1787), мешкав у Коропі. Д.: Марія Йосипівна Рижа, донька військового товариша. Мали синів Власа, Григорія, доньок Параску, Марфу.

Андрієвський Семен (1731 – 1772 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1759 – 1772 – ?), возний (1766). У 1767 р. мав купчу на землі (плец, 2 хати, став і гай) у с. Вєтове, які купив у 1721 р. у Гаврила Даниловича Сотниченка (як у «свойственника») священик Стефан. Д.: Феодосія Іванівна N (1737 – 1763 – ?).

Андрієвський Тимофій (1720 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1735 р., 19 років був при Чернігівській полковій канцелярії. старший полковий канцелярист ПК Чернігівського полку (? – 1747 – 1748 – ?),учасник очаківського походу. Військовий товариш (1757 – 1763 – ?). Його донька Євдокія заміжня за Миколою Петровичем Блажевським (1750 – ?), священиком с. Печенюг Коропського повіту (1788).

Андрієвський Трохим (1763 – ?) – з обер-офіцерських дітей. Службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Андрієвський Федір (1732 – ?) – військовий товариш (? – 1779 – 1782 – ?), бурмістр ніжинський (1779), стряпчий верхньої розправи (1782), бунчуковий товариш (з 1782.22.09.), поручик (з 1783.23.12.). Колезький асесор (1788), мав 50 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: Ксенія Федорівна Кониська, донька священика.

Андрієвський Федір (1759 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Андрієвський Федір Іванович (? – 1730 – ран. 1787) – військовий товариш (1779 – 1783 – ?). Мав у Вороніжі 8 підданих. Д.: Варвара Петрівна Іванова, донька отамана сотенного воронізького. Мали сина Костянтина (1752 – ?) і доньку Пелагею (1762 – ?).

Андрієвський-Синьоок Андрій Леонтійович (1743 – 1790 – ?) – син значкового товариша. В службі з 1764 р. полковим канцеляристом, з 1770 р. сотенний отаман Переяславського полку, з 1773 р. військовий товариш. Приймав участь в турецькому поході. Поручик. Д.: Параска N Бутович, донька поручика.

Андрієвський-Синьоок Данило Андрійович (1690 – 1790 – ?) – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Андрієвський-Синьоок Іван Андрійович – хорунжий полковий переяславський (1752.28.09. – 1764.7.04.).

Андрієвський-Синьоок Леонтій Андрійович (1716 – 1790 – ?) – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767). Д.: Тетяна NN, донька козака.

Андрієвський-Синьоок Федір Андрійович – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Андрієвський-Синьооков Андрій Федорович (1748 – 1790 – ?) – службу розпочав у 1766 р. полковим канцеляристом, з 1770 р. сотенний отаман, з 1773 р. – військовий товариш, корнет. Д.: Тетяна NN, донька дворянина

Андрієнко (Андрющенко) Пилип – сотник іркліївський Переяславського полку (? – 1672 – ?). Мабуть, належав до розгалуженої родини Андрущенків, з яких Каленик, Юрко, Юсько були козаками Іркліївської сотні Кропивнянського полку (1649).

Андрієнко Василь – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1739).

Андрієнко Семен – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Андрієнко Тиміш Юрійович – сотник красноколядинський Прилуцького полку (? – 1681 – ?), сотений товариш (1687), сотник красноколядинський (? – 1701). Отримав універсал Мазепи на с. Талалаївку, якою володів до смерті. Скоропадський відібрав Талаліївку у його вдови і дітей і в 1711 р. село надав полковому осавулу Михайлу Мовчану. Сотений товариш (1687).

Андріїв Андрій (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Ганна NN, проживала у с. Блотниця, де мала 8 хат підданих. Мав синів Федора (1734 – ?), Павла (1743 – ?), Петра, Герасима, доньку Настасію (1762 – ?).

Андріїв Герасим Андрійович (1749 – ?) – військовий товариш у Прилуцькому полку (? – 1779 – ?). Мешканець с. Блотниці Срібнянської сотні.

Андріїв Петро Андрійович (1730 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – ?). Мешканець с. Блотниці Срібнянської сотні.

Андріїв Яків – значковий товариш. Відставлений від чину і висічений за підробку указу Сенату. Колишній значковий товариш Київського полку (1749). У 1751 р. йому відмовлено у реабілітаційному універсалі.

Андрій – писар полковий київський (1669.23.05.).

Андрій – сотник Вільшанської сотні Корсунського полку (? – 1649 – ?), (? – 1653.22.12. –1654.01. – ?).

Андрій – сотник Канівського полку (? – 1649 – ?).

Андрій – чигиринський сотник (1650. 12.10).

Андрій (чи Перетрач, чи Попович) – суддя полковий чернігівський (? – 1650.04. – ?).

Андрій Андрійович (? – 1706.19.03.) – приймав участь в чигиринському і кримських походах. Бунчуковий товариш. 20 вересня 1690 р. отримав царську жаловану грамоту на с. Серединну Буду в Стародубському полку, якою був затверджений гетьманський універсал 1689 р. За служби батька і свої отримав універсал на с. Юдинов у Бакланській сотні. Загинув у битві під Несвіжем. Д.: Настасія Михайлівна Миклашевська, донька полковника стародубського. В 2-му шлюбі за Петром Корецьким.

Андрій Стефанович (? – ран. 1762) – писар полковий лубенський. Д.: Уляна NN (? – 1768 – ?). Близько 1748 р. купила двір в Лубнах у козака Стефана Васильовича Кавуниченка, володіла домом Ілька Козачика в Лубнах.

Андрійович Василь – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1692.09.).

Андрійович Василь – сотник новгород-сіверський Стародубського полку (1649.5.04)

Андрійович Демид – сотник богацький Миргородського полку (? – 1688 – ?).

Андрійович Іван (Міщенко) – сотник 2-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (? – 1672.05. – ?).

Андрійович Корній – сотник чаушський полку Нечая (1656).

Андрійович Лазар – сотник краснопільський Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Андрійович Максим – писар ГВС (? – 1665.12. – ?).

Андрійович Матвій – сотник шишацький Миргородського полку (? – 1659.11. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Андрійович Микита – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1662.05.).

Андрійович Олекса – обозний полковий полтавський (? – 1667.6.02. – ?), (? – 1669 – ?).

Андрійович Павло – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1661.05. – ?).

Андрійович Роман – 21 листопада 1654 р. разом з писарем і 4 козаками повіз з Корсуня гетьманський лист до царя.

Андрійович Тиміш – сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (? – 1688 – ?).

Андрійович Тимофій – значковий товариш Прилуцького полку (1695). Присутній в березні 1695 р. як свідок при оформленні купчої сотника домонтівського Стефана Томари на млин значкового товариша Артема Щуровського на р. Супої в Гельм'язові.

Андрійович Федько – сотник 2-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (? – 1649 – ?).

Андріяшевич Михайло – значковий товариш (1735), мешканець пирятинський.

Андріяшенко Іван – абшитований значковий товариш (1744), 28 вересня 1744 р. його дім звільнений від загальнонародних повинностей.

Андрос – сотник 3-ї полкової сотні Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Андросенко Максим (1741 – 1783 – ?) – син отамана сотенного. 5 травня 1757 р., отаман сотенний (з 12 грудня 1779), значковий товариш Миргородського полку.

Андрузький N – отаман сотенний (? – 1777), абшитований через хворобу військовим товаришем Гадяцького полку (1777.13.02. – ?).

Андрусенко Григорій – наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку (1729).

Андрусенко Роман – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1715 – ?).

Андрушенко Дмитро – сотник голвянський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Андрущенко Василь – значковий товариш Прилуцького полку.

Андрущенко Іван Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1724 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш (1772), мешкав у Варві. Дітей не було (1772). Д.: NNN (? – ран. 1772).

Андрущенко Мойсей (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Проживав у Лохвицькому повіті. Д.: Уляна Логвинівна Ольговська, донька значкового товариша.

Андрущенко Олександр (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 містечку у Лохвицькому повіті. Д.: Ірина Яремівна Сулима, донька сотенного отамана.

Андрущенко Петро Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1724 – 1751 – ?), житель с. Гнідинець Варвинської сотні.

Андрущенко Софрон (1732 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1780.1.08. – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мав 10 підданих у одному селі у Лохвицькому повіті. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька священика.

Андрющенко Кузьма – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1712, 1715, 1718 – 1719, 1721).

Аненко Роман – полковий писар полку Андрія Ковбаси.

Антипенко Іван – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1718, 1721).

Антипович Іван – будучи полковим канцеляристом Переяславського полку (? – 1736 – ?), одночасно мав чин значкового товариша (1743 – 1751 – ?). Став старшим полковим канцеляристом переяславським (? – 1755). У 1755 р. продав плец в Переяславі за 60 карбованців писарю міського суду Йосипу Петрову.

Антіох-Вербицький Михей Олексійович – шляхтич гербу «Лук» змінений, наказний сотник новгород-сіверський Стародубського полку (1696), військовий товариш (1706).

Антон – сотник Іваничанської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Антоненко Василь – сотник Прилуцької сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Антоненко Йосип – колишній писар баришівський (1731), значковий товариш Переяславського полку (1731.09. – 1732 – ?).

Антоненко **Микита – сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (? – 1649 – ?).**

Антоненко Олексій (1756 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 10 травня 1767 р., земский підписок (з 3 березня 1768), полковий канцелярист (з 1775.10.12.), возний гродський (з 1778.17.03.), військовий товариш в Лубенському полку (1781.22.01. – 1783 – ?). В походах не був. У 1783 р. бажав перейти на цивільну службу.

Антоненко Петро – осавул полкової артилерії лубенської (? – 1764 – ?). Мав маєтність у с. Губському. Абшитований сотник (1781), мав два хутори під Лубнами. Його донька заміжня за знаковим товаришем Миколою Омеляненком.

Антонович (Антоненко) Оверко – борзенець в Чернігівському полку (1649), козацький старшина (1664.11.).

Антонович Гнат – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Володів приїжджим двором (? – 1740 – 1743 – ?), а пізніше житловим у с. Нових Млинах Седнівської сотні (1747).

Антонович Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?). Мав у д. Гусавці Березненської сотні 9 дворів (1741), 11 посполитих, житловий двір (1743).

Антонович Кілдей – наказний полковник корсунський (1651.08.), згаданий у таборі під Зборовим. Полковник корсунський (? – 1651.12. – 1652 – ?).

Антонович Максим – військовий товариш (1725), мешкав у с. Старе Конотопської сотні. Бунчуковий товариш (1735.23.01. – 1751 – ?). 12 березня 1747 р. разом з сином Павлом продав грунти, дві хати підсусідків, інше майно в с. Старому Григорію Огієвському за 1200 карбованців. 1749 р. мав суперечку за тестеве с. Гирявку Корибутівської сотні з швагром бунчуковим товаришем Петром Лащинським і сестрою дружини Марією. Мав підсусідків у с. Старому Конотопської сотні. Д.: Уляна Тимофіївна Радич.

Антонович Максим – полковник сердюцький.

Антонович Максим – сотник кролевецький (1667).

Антонович Микита Федорович – військовий товариш (1787). Мав 40 підданих в м. Почепі. Д.: Ганна NN, донька почепського міщанина.

Антонович Павло – сотник компанійський (1760).

Антонович Трохим (Медведенко ?) – сотник полковий миргородський (? – 1695.01. – 1695.04. – ?).

Антонович Федір – значковий товариш Чернігівського полку (1711 – 1740 – ?). 1711 р. був під Кам'яним Затоном, 1713 р. – під Києвом, 1716 р. – під Гадячем, 1716 р. – під Царицином. 1737 р. був у поході. Мав 8

посполитих дворів, млин на р. Гусавці в два кола у с. Гусавці, де і проживав у власному діорі (? – 1732 – 1740 – ?).

Антонович Яким – отаман городовий баришівський (1734 – 1735), (1736), (1740), наказний сотник баришівський Переяславського полку (1741 – 1742). Антонович Михайло був бурмітром баришівський (1734).

Антонович-Аверків Гаврило Іванович – правнук сотника кролевецького, онук війта кролевецького. Військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мешкав у м. Кролевці. Мав 13 підданих. Д.: Євдокія NN, донька дворянина.

Антонович-Страховський Василь Андрійович (? – ран. 1732) – син протопопа менського, покозачений любецький шляхтич гербу «Шеліга» змінений. Військовий товариш. 3 липня 1689 р. Мазепа надав йому с. Чепелів в Киселівському ключі. Сотник березнянський, а потім киселівський (1709). Основоположник роду Федько Антонович (1571) – любецький шляхтич, «держит землю Погарискую и Алексеевкую». 15 березня 1623 р. за боярами погариськими були заховані їх права на землю погариську і олексіївську і на острів плеховський до тої ж землі належачий. З купчого листа 1676 р. відомо, що бояри Антоновичі володіли «пляцом» у передмісті Любеча. Його швагро – сотник киселівський (1681) Андрій Лозовський. Полковий осавул Павло Грибович володів с. Щимель, яке передав своєму зятю Василю Антоновичу.

Антонович-Страховський Михайло – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1773), військовий товариш (1773 – ?), полковий осавул (1782 – ?), засідатель Березненського повітового суду.

Антоновський Іван Яремович (1728 – ?) – козак шаповалівський (1736), отаман сотенний шаповалівський (1760), возний сотні шаповалівської в чині полкового старшини (1782), колезький асесор (1787). Мав 7 підданих в с. Шаповалівці (1783). Д.: Єфросинія Василівна Рубан, донька значкового товариша.

Антушків Ілля Матвійович – писар полковий стародубський (? – 1654 – ?).

Анцибор Гнат – військовий товариш Лубенського полку. Мав двір у Смілі. Його син Андрій Гнатович (? – бл. 1748) – отаман сотенний, жив у батьківському дворі в м. Смілі. Його нащадки мешкали в м. Смілі і хуторі поблизу нього.**Апостол** – сотник Золотоніської сотні Черкаського полку (? – 1667 – ?). 1667 р. убив золотоніського війта. **постол** Василь (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія Матвіївна Кривошея, донька військового товариша.

Апостол Данило Павлович (1653/1654.4.12./1654.17.12. – 1734.17.01.) – син полковника. Полковник миргородський (1682 – 1727). 1689 р. супроводжував гетьмана у поїздці до Москви. 1708 р. пішов за Мазепою, через місяць повернувся і отримав пробачення Петра I. 1723 р. у справі Полуботка затриманий у Петербурзі до 5 травня 1726 р., коли відпущений до Гетьманщини, а замість нього там утримувався син Петро. Гетьман (1727.1.10. – 1734.17.01.) 1689 р. отримав гетьманський універсал на маєтності Хомутець, Бакумівку і Фідровку, які в 1690 р. були затвердженні царською грамотою. У липні 1693 р. купив за 400 золотих млин батьківський і дідівський мельника миргородського Григорія Ященка на р. Хорол на греблі миргородській. У 1695 р. купив у сестринців Дем'яна і Лук'яна померлої Грицихи Дубини млин за 100 золотих. У травні 1710 р. отримав царську грамоту на володіння у Миргородському (Хомутець, Бакумівка, Фідровка, Савинці, Поповка, Сухорабівка, Вергуни) і Чернігівському (Хлопеники, Шабалтасівка, Лузики, Рудня, Ушивці, три млини на р. Жуклоті, Блистові і Головесні, с. Авдіївка з двома млинами на р. Кистрі і Убеді). На Чернігівщині ці володіння знаходилися у Понорницькій сотні, де він поселив слободу Данилівку. Скуповував землі в Хомутці, Сорочинцях, Бакумівці, Поповці, Кибинцях: мав шинки у Власівці, Кременчуку, сс. Хомутець, Савинці, два шинки у с. Поповці, чотири – у Сорочинцях (1723). Поблизу Кибинець поселив слободу в урочищі Шарковщині, поселив Фідровку і Пустовойтове. Поминання роду полковника Данила Апостола в Софійському монастирі: Данило, Уляна, Параска, Михайло, Олена, Павло, Тетяна, нм. Іван, Михайло, Марія, Єфрем, нм. Пелагея, Стефанида, Іван, Олена, Григорій, Ганна, Матвій, Параска, Василь, Катерина, Григорій, Феодора, Василь, Марія, нм. Ірина, Ілля, Андрій, Євдокія, Іван, Феодора, Іван, нм. Федор, Іван, нм. Федір, Семен, нм. Марія, Микифор, Ганна, Андрій, Марія, Феодора, Пелагея, Катерина, нм. Василь, Михайло, Олександра, Опанас, Гнат, Микола, Данило, Михайло, Григорій, Федір, нм. Василь, Михайло, Григорій, Федір, нм. Василь, Михайло, Карпо, Опанас, Григорій, Іван, Андрій, Іван, нм. Максим, нм. Іван, Михайло, Іван. Д.: Уляна Василівна Іскрицька (? – 1742.29.10), донька полковника димерського. Поминальник благородної гетьманової (Апостол): Данило, Ульяна, Петро, Іван, Настасія. 31 січня 1734 р. їй призначена щорічна пенсія 3000 рублів з колишніх гетьманських маєтностей. 28 травня 1742 р. отримала царську грамоту на маєтності.

Апостол Данило Петрович (1727 – 1767 – ?) – син полковника лубенського. Хорунжий генеральний (1762 – 1767), член МК (1767). 18 грудня 1767 р. звільнений в абшит через хворобу. Бригадир. Д.: (з 1761) Марія Власівна Будлянська, донька бунчукового товариша.

Апостол Павло Данилович (? – 1690 – 1736.20.07.) – син гетьмана, полковник миргородський (1727.3.10 – 1736.20.07.). Смертельно поранений від артилерійського снаряда в бою при взятті м. Гезлова (нині – Євпаторія). Д.: 1) (з 1717) Ганна Андріївна Хераскова (1699 – 1732.14.03.), молдавського походження, з її сестрою був одружений генерал Кантакузен. 2) (з січня 1733, Смоленськ) Феодора Миколаївна Енгельгардт, донька стольника смоленської шляхти.

Апостол Петро Данилович (? – 1758) – син гетьмана, з 1726 р. виховувався у Петербурзі, як заручник під наглядом О.Меншикова. Призначений Петром II полковником лубенським (1728.7.04. – 1757). Лише у 1730 р. прибув у Гетьманщину. Щоб врятувати місцеві старшинські кадри, ініціював перед Рум'янцевим розподілити сотні на три частини (під виглядом відновлення стародавніх сотен). Головними аргументами були: «издревле при полковых сотнях по два и по три сотника», «полковые сотни в большом числе казаков пред прочими находятся», сотник «за отлучкою одного или двух третий отавался». Бригадир (1758). Автор щоденника. Мав підданих у Волинській сотні Чернігівського полку: с. Жуклі 25 хат, с. Шабалтасівці 9, в хут. Жаровському 6. Д.: NN Храповицька (? – 1760), донька шляхтича смоленського.

Апостол Яків Васильович (? – 1692 – бл. 1717) – 21 червня 1702 р. і 29 червня 1709 р. отримав універсали

миргородського полковника на с. Аврамівну Хорольської сотні. Значковий товариш (? – 1709 – 1716.2.11. – ?), осавул полковий миргородський (1716). Д.: Євдокія Василівна Лагода (? – 1699 – 1717 – ?), донька осавула полкового миргородського. 24 серпня 1717 р. з донькою отримала гетьманський універсал на с. Аврамівку.

Апостол–Катаржи Павло Єфремович (? – 1618 – 1683) – ротмістр у князя Яреми Вишневецького, від якого отримав маєтком Хомутець.Після смерті князь повернувся на Лівобережжя до свого маєтку. Був неписьменним. Сотник хомутецький (? – 1657.10. – 1659), їздив у складі делегації від полковника миргородського Степана Довгаля в Москву до царя. Полковник гадяцький і миргородський (? – 1659.30.07. – 1660.01. – ?). 15 жовтня 1659 р. за нього Переяславську угоду підписав П.Дорошенко. В грудні 1659 р. очолював делегацію лівобережного козацтва до царя. Наказний гетьман на місце Івана Силки (1659). Полковник миргородський (? – 1662.12. – 1663.01. – ?). Генеральний осавул (1666.01.) у П.Дорошенка. Полковник миргородський (1671 – 1676), (? – 1676.08. – 1683). 1672 р. купив у с. Харківцях ліс на р. Хорол. 1664, 1669, 1671, 1672 рр. купував землі у с. Хомутці і Бакумівка. Д.: N Михайлівна Зеленська, донька полковника брацлавського, рідна сеста полковника лубенського Дмитра Зеленського.

Апостол-Щуровський Павло – козацький полковник на Правобережжі (1685 – 1692).

Аренга Трохим – військовий товариш у Ніжинському полку (1738), проживав у Глухівському повіті. Основоположник Аранжієвих.

Армашевський – канцелярист військовий ГВК (1711), у Шаповалівці мав «дом купленная», а у ньому – «товарищ пиший».

Армашевський Василь – абшитований військовий товариш (1783). Мав 149 підданих у Конотопі, сс. Шаповалівці і Сосновці. Д.: Наталія Симонівна Нарбут, донька війського товариша.

Армашевський Іван Павлович (? – 1697 – 1767 – ?) – навчався в Харківському колегіумі та КМА. Служив у Ніжинській полковій канцелярії. Військовий канцелярист (1719 – 1722), в джерелах згадується у Глухові (1722), військовий товариш у Красному Колядині Прилуцького полку (1733). Отримав універсал на звільнення від повинностей і постоїв. 17 лютого 1733 р. гетьманське розпорядження на посаді писаря Прилуцького полкового суду залишити Федора Турковського і відмовити Армашенку. Сотник веркіївський Ніжинського полку (1739 – 1761.9.09.), абшитований полковий хорунжий (1761 – 1767 – ?).

Армашевський Павло Іванович – син сотника веркіївського, службу розпочав з 1767 р., отаман сотенний Ніжинського полку (з 1774), військовий товариш (з 1783), поручик. Мав 20 підданих у 2 селах. Д.: Пелагея Іванівна N, донька козака.

Армашевський Прокіп – військовий товариш (1733), проживав у Красному Колядині Прилуцького полку.

Армашевський Сидір Іванович (1739 – 1795 – ?) – син і онук сотника веркіївського, навчався в КМА, військовий канцелярист ГВК, сотник веркіївський Ніжинського полку (1761.9.09. – 1766), (1777–1782), бунчуковий товариш (з 1781.5.11.). Мав 485 підданих у 5 селах і 2 хуторах. Д.: Катерина N Борсук, донька сотника.

Армашенко Іван – військовий товариш (1733). 17 лютого 1733 р. гетьманське розпорядження на посаді писаря Прилуцького полкового суду залишити Федора Турковського і відмовити Армашенку.

Арсеньєв N – отаман сотенний у Київській сотні (? – 1766), абшитований значковий товариш (1766 – ?).

Артем – полковник (? – 1665.03. – ?, кінний).

Артеменко Василь – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1710.05.).

Артеменко Дмитро – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Полтавського полку.

Артеменко Михайло – значний військовий товариш Чернігівського полку.

Артеменко Петро – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Артемович Василь – отаман городовий полтавський (? – 1701.05. – 1702.09. – ?), (? – 1711.04. – ?), суддя полковий полтавський (1717, 1718, нак.), отаман городовий полтавський (1721).

Артемович Марко – покозачений шляхтич гербу «Лук». Поминання його роду у Межигорському монастирі як судді полкового: Артем, Ірина, Наталія, Ірина, Катерина, Марко, Марія, Осип. Можливо, козак Іркліївської сотні Кропивнянського полку Марко Артюшенко (1649). У червні 1664 р. гетьман Брюховецький направив до царя посольство в складі київського полковника Василя Дворецького, канівського полковника Федора Панченка і Марка Артемовича, що засвідчує їх впливовість у тогочасному старшинському середовищі. Суддя полковий чернігівський (? – 1667.02. – 1671 – ?). 29 травня 1667 р. надав лист на млинове займище козаку красковському Саві Биківцю, цей красковський млин Мясоїди продали 20 липня 1694 р. Григорію Яжборовському, в подальшому – Гафія Бобиркевич (1709.21.04), Яжборовський (1711.5.02), священик красковський Михайло Ярошевич (1772.1.09.) уступали свої частини Пустинно – Рихлівському монастирю.

Артемовський Гаврило – військовий товариш Стародубського полку. 1708 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на зайняття греблі під с. Суходолом і будівництво млина. Його онук Іван Григорович (1757 – ?) – козак с. Суходол Стародубського повіту (1787).

Артиш Семен – полковник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. Отримав нобілітацію.

Артюх N – значковий товариш Полтавського полку (1787). Разом з сотенним отаманом Артюхом мав маєтність при р. Тагамлик (77 підданих).

Артюх Яким – значковий товариш Полтавського полку (? – 1784 – ?), військовий товариш.

Артюшенко Роман – сотник березняківський Черкаського полку. (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Артюшенко Семен – козак сотні Семена Герасименко Корсунського полку (1649). Можливо, майбутній полковник у Гоголя Артюша Семен (1675).

Артюшенко Фесько – військовий товариш Полтавського полку (1693.02.). Рід Артюшенків відомий у Веприцькій сотні Полтавського полку (1649).

Аршава Антон – значковий товариш Стародубського полку (? – 1780 – ?). Військовий товариш Стародубського полку (1783). Д.: N Василівна Янжул, донька військового товариша. Мали трьох синів.

Аршава Іван – значковий товариш Стародубського полку.

Аршава Іван Іванович – син значкового товариша. Службу розпочав 1760 р. значковим товаришем Стародубського полку, військовий товариш (1766–1779), писар полковий (1779.18.11. – 1783). Вийшов у відставку секунд-майором. Мав у с. Чаусах і д. Марковці три хати підданих. Д.: Параска Григорівна Мешетич, донька полкового канцеляриста. Мали синів Івана, Степана, доньок Ганну і Марію.

Аршук Василь Маркович – службу розпочав з 1766 р., отаман сотенний почепський (1770 – 1780 – ?) військовий товариш (1787). Д.: NN Щерба, донька шляхтича. Мали сина Григорія, доньок Марфу і Катерину.

Аршук Мойсей Данилович (1729 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник 2-ї Почепської сотні Стародубського полку (1763–1783), колезький асесор (1787). Д.: Варвара Силівна Самоцвіт, донька сотенного писаря. Мали синів Луку, Михайла, Федора – навчалися в КМА (1783), Григорія, доньок Катерину, Домну.

Аршук Нестор Данилович – службу розпочав з 1760 р., хорунжий сотенний (1770–1775), осавул сотений почепський (1775 – 1780 – ?), військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Д.: Параска Григорівна Кореневська, донька значкового товариша. Мали синів Павла, Якима, Гната, доньок Марину і Ксенію.

Асауленко Андрій – значковий товариш (1777 – 1780 – ?). Д.: NN Мигрина, донька значкового товариша.

Асауленко Гнат – наказний полковник стародубський (1679).

Асауленко Микола – значковий товариш Лубенського полку (1745). Мав у Пирятинській сотні при хуторі 3 двори підсусідків піших убогих.

Атаманенко Стефан – сотник Райгородської сотні Брацлавського полку (1649).

Афанасієв Андрій (1723 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1749 – 1769 – ?). Займався збором на 1751 р. служительських грошей. 1765 р. у нього захопили волів і хліб дружина полкового сотника Піковця і її зять снітинський сотник Кулябка, волів же захопив військовий товариш Ковалевський. 1769 р. перебував вдома, а в поході у другій армії онук його Олександр. Абшитований військовий товариш (1788). Мав свій герб. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Василівна Ольшанська, донька значкового товариша.

Афанасієв Данило (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Ганна NN (? – 1725 – 1747 – ?).

Афанасієв Максим (1751 – ?) – отаман сотенний 2-ї Лохвицької сотні Лубенського полку (1773 – 1780 – ?), військовий товариш (1779 – 1780 – ?), губернський секретар (1788). Д.: Дарія N Яновська, донька військового товариша.

Афанасієв Самійло – сотник вертіївський (? – 1704 – ?), отримав універсал гетьмана І.Мазепи 1701 р. на с. Смолежа.

Афанасієв Яків – значковий товариш Лубенського полку (1777).

Афанасієв-Крот Василь (? – 1660 – 1725 – ?) – службу розпочав у Стародубському полку 1678 р. під Чигирином, був у перекопському поході, під Кезикерменом (1695), 1696 р. – на Коломаку, при штурмі Азова, 1701 р. – під Рогулевим, а зять його був у поході в Польщу і загинув там на баталії під Несвіжем. 1707 р. на будівництві Києво – Печерської фортеці був його син. 1709 р. в полтавському поході, 1711 р. під Кам'яним Затоном, 1716 р. під Гадячем. 1721 р. перейшов до полку Чернігівського, де продовжував служити значковим товаришем.

Афанасов Іван – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Афанасьєв Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1732), мав хутір, в якому бував тільки під час жнив та сінокосів на р. Кам'янці.

Афанасьєв Яків (1747 – 1783 – ?) – служив з 1770 р., в званні військового товариша Лубенського полку (1782 – 1783 – ?). В походах і битвах був у 1 і 2 арміях. Бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Афендик Василь Антонович (1734/1735 – 1785 – ?) – син ротмістра ландміліційного Брянського полку. Службу розпочав значковим товаришем (з 1772), військовий товариш (1774.30.05. – 1785 – ?). У с. Старій Басані мав 20 підданих. Д.: (1770) Параска Матвіївна Косташ, донька абшитованого полкового обозного. Мали синів Павла (1770 – ?), Василя (1775 – ?).

Афендик Григорій Миколайович (1738/1742 – 1787 – ?) – син воронківского сотника. Службу розпочав з 1765 р., підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Військовий товариш (1779 – 1787 – ?). Д. (з 1762) Єфросинія Іванівна Берло (1745 – 1784 – ?), донька бунчукового товариша. Мали дітей: Івана (1763 – ?), Параску (1767 – ?), Григорія (1772 – ?), Микола (1773 – ?), Якова (1778 – ?), Ганну (1781 – ?), Євдокію (1784 – ?).

Афендик Давид Степанович (1717 – 1768 – ран. 1775) – син наказного полковника переяславського, учень інфіми КМА (1727). Службу розпочав з 1733 р. Був у військових походах: полському (1734), під Білою Церквою, перекопському, очаківському, а також на штурмах і приступі очаківському. Сотник баришівський (з 1745.2.05.), абшитований бунчуковий товариш (1768.24.01. – ?). Мав 90 підданих. Д.: (1746) Настасія Петрівна N (1725 – 1779), мешкала у с. Старій Басані. Мали синів Федора, Степана, Павла, доньок Ганну, Параску, Олену, Ганну, Марію.

Афендик Іван Антонович (1722 – 1791 –ран. 1818) – син ротмістра ландміліційного Брянського полку. Службу розпочав з 20 грудня 1757 р. військовим канцеляристом ГВК (з 1757.14.12.), військовий товариш (з 1765.20.12.). Служив у Київській полковій рахунковій комісії (1774). Бунчуковий товариш (з 1781.28.02.). Проживав у с. Старій Басані, де мав 50 підданих. Д.: Ірина Степанівна Стрешенцова, донька значкового товариша.

Афендик Іван Миколайович (1722 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1757 р., бунчуковий товариш (з 1781).

Афендик Йосип (1738 – ?) – службу розпочав 1757 р. військовим канцеляристом ГВК (1757 – 1762 – ?).

Афендик Корній Максимович – службу розпочав з 8 жовтня 1769 р. полковим канцеляристом Переяславської полкової канцелярії. Сотник бориспільський (1770.27.04./27.08. – 1781), учасник турецького (1772), кримського походів (1783). Бунчуковий товариш (1781.10.08. – 1787). У походах був, а битвах – ні. Перем'єр-майор у відставці (з 1787.8.01.). У м. Борисполі, с. Іванівці, д. Нестеровці на ранг сотника мав чоловічої статі 180 підданих (1779). Д.: N Антонівна Яновська, донька абшитованого полкового хорунжого.

Афендик Максим Степанович (1722 – 1782 – ран. 1798) – протягом кінця 1750 – початку 1751 рр. були організовані «чолобитні» від козаків бориспільської сотні з проханням обрати сотником цієї сотні Максима

Афендика на місце його батька – Степана Семеновича Афендика. Сотник бориспільський Переяславського полку (1752.21.07. – 1770.04.). Підписав наказ переяславської шляхти в Комісію по створення проекту нового «Уложенія» (1767). Абшитований полковий хорунжий (1772.5.07. – 1782 – ?). Д.: Мотря Василівна Лазаревич (1731 – 1798 – ?), донька сотника леплявського.

Афендик Микола Семенович (? – ран. 1760) – служив поручиком у компанійському полку В.Танського. Сотник воронківський (1724 – 1727). Полковник Танський відсторонив від уряду. Знову сотник воронківський за гетьмана Апостола (1729 – 1747). Д.: (бл. 1729) Тетяна Семенівна Лизогуб (1702 – 1772.22.01.), донька бунчукового товариш. Вдова Самійла Івановича Сулими. За нею у володіння роду Афендиків перейшло с. Старе і Кальне (42 двори у 1730 р.) у Воронківській сотні. За нею після смерті Миколи Афендика 36 хат у д. Ізмовці Городницької сотні Чернігівського полку і частина млинів на р. Снові при Довгій Греблі.

Афендик Михайло Степанович (1724 – 1763 – ?) – син наказного полковника переяславського, сотенний хорунжий (1751), значковий товариш (? – 1763 – ?). Абшитований військовий товариш (1782). Мешканець Київського полку. Д.: Софія Стефанівна Сулима (1729 – 1760 – ?), донька значкового товариша.

Афендик Павло Давидович (1761 – 1804 – ?) – син сотника баришівського. Значковий товариш Київського полку (1784). Військовий товариш (1784 – 1790 – ?). Д.: Настасія Степанівна Пасенко, донька військового товариша.

Афендик Семен Іванович (бл. 1756 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1771 р., військовий товариш (? – 1781 – 1784 – ?).

Афендик Степан Давидович (1748 – ран. 1809) – син бунчукового товариша. Службу розпочав з січня 1765 р., військовий канцелярист (з січня 1771), колезький канцелярист, військовий товариш (30 травня 1774 – 1783), абшитований полковий осавул (1783.30.09. – 1784 – ?). Бунчуковий товариш. Мав 70 підданих у сс. Старій Басані, Кулажинцях. Д.: (1775) Ганна Миколаївна Сук, донька охтирського міського лікаря у відставці.

Афендик Степан Семенович (1677 – 1765 – ?) – ротмістр полку Танського, сотник бориспільський (1719.31.01. – 1752), в 1724 – 1726 рр. був наказним полковником переяславським (призначений Рум'янцевим). В 1724 р. до Малоросійської колегії надійшла скарга на нього від компанійця Антона Сквирського про те, що він тримав під караулом людей. Наказний полковник переяславський (1727). Володів хутором на самій вершині Чумчака в Яготинській сотні поблизу хутора полкового писаря Павла Черняховського «який занял будучи полковником наказним в Переясловле своею волею и жадного указу и крепости не имеет». 1739 р. ГВК здійснювала перевірку купчих Степана Афендика на грунти. На сотницький уряд трима д. Нестерівку. Мав у володінні 25 дворів посполитих у Борисполі (1730). Поминальник його роду в Києво-Сергієвій пустелі: Стефан, Катерина, Давид, Михайло, Ірина, Семион, Олексій, Ксенія, Феодосій, Андрій, Петро, Настасія, Ганна. Д.: Катерина Михайлівна (можливо, Мокієвська?) (1681 – 1751 – ран. 1765). Відомі троє їх синів: Давид (1717 – 1768 – ран. 1775), Максим (1722 – 1767 – ?), Михайло (1724 – 1763 – ?).

Афендик Федір Давидович (1746 – 1782 – ?) – з шляхетства, син бунчукового товариша, службу розпочав з 10 травня 1762 р., призначений полковим канцеляристом (з 1762.13.05.), значковий товариш (з 1767.02.), після батька сотник баришівський (1768.31.01. – 1782). Приймав участь в турецькому і кримському походах. Мав у Баришівській сотні 50 підданих, 8 – на хуторі Монастирищанському Ніжинського полку. Д.: Пелагея Іванівна Католей (1754 – 1775 – ?), донька військового товариша Київського полку.

Афендик Яків Антонович (бл. 1743 – 1782 – ран. 1784) – син ротмістра ландміліційного Брянського полку. Службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, військовий товариш (1774.30.05. – 1780 – ?), бунчуковий товариш. У с. Старій Басані мав 50 підданих. Д.: (бл. 1764) Настасія Семенівна Самойловська, донька військового товариша Київського полку. Мали сина Корнія (1770 – ?).

Ахманов Онисим Іванович – військовий товариш Стародубського полку, житель тростянецький (1700).

Ахматов Герасим – військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Марко Гаврилович (1731 – 1787 – ?) – абшитований сотенний осавул в Батурині (1787).

Б

Бабак Іван Васильович (? – 1626 – 1675 – ?) – сотник наказний новгородський (1656), значний військовий товариш (1675). 26 червня 1675 р. отримав дозвіл відбирати із збудованого ним млина на р. Деряжній нище с. Шатрищ усі прибутки. Його правнуки мешкали в м. Вороніжі.

Бабанський Григорій – зі старшинських дітей, в Полтавського полку «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), в догляді за відбірними вівцями, значковий товариш Полтавського полку. У 1755 р. ГВК заборонив його переведення до компуту значкових товаришів Київського полку.

Бабанський Йосип Васильович – отаман городовий царичанський (? – 1724 – ?), козак царичанський, мав ліс (1731), значковий товариш Полтавського полку (1735 – 1739.31.03.). Його дім пустий в Царичанці (1732). 1735 р. був в команді генерала Леонтьєва у поході під Білозерну. Все літо 1736 р. знаходився при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими. Полковий комісар (1736). 1738 р. на чолі команди (823 козаків і посполитих) на форпостах в команді генерал-майора Рединга, на чолі команди (237 чоловік) на дніпровських порогах для спорудження суден команди бригадира Ємадарова. Наказний сотник царичанський (1737), сотник царичанський (1739.31.03. – 1743 – ?).

Бабанський Федір – козак царичанський (1718), сотник царичанський (1722–1727).

Бабанський Яків – значковий товариш Полтавського полку. У 1755 р. ГВК заборонив його переведення до компуту значкових товаришів Київського полку. Підвідомчий полковій канцелярії серед значкових товаришів у 1755 р., мав двір у Царичанці.

Бабарика Іван Федорович (1733 – ?) – значковий товариш Київського полку (? – 1760), військовий товариш (з 1760.23.09.). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 152 підданих у 1 селі і 1 хуторі у 29 хатах (Лохвицький і Зіньківський повіти). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька намісника ждановського.

Бабарика Федір Федорович (1740 – ?) – службу розпочав з 1757 р., військовий канцелярист (з 1761), сотник (з 1768), абшитований сотник (1782), титулярний радник у відставці (1787), мав 288 підданих в 2 селах і 1 хуторі. Д.: Настасія Кривицька, донька протопопа.

Бабаринов Федір (1717 – 1767 – ?) – службу розпочав з 20 серпня 1757 р. З жовтня 1757 р.– військовий канцелярист, з лютого 1761 р. – військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського. У 1765 р. був полковим гадяцьким комісаром, в тому ж році збирав гроші на компанійські полки.

Бабенко Антін (1757 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Бабенко Семен – полковий цилюрник Київського полку (? – 1778), звільнений зі служби через хворобу. Абшитований значковий товариш (1778.22.01. – 1782 – ?).

Бабич Василь – наказний сотник березанський Переяславського полку (1736).

Бабич Іван – наказний сотник власівський Миргородського полку (1737).

Бабич Іван – осавул полковий 2-го компанійського полку (1775 – ?).

Бабич Іван – сотник 6-ї полкової Переяславської сотні (? – 1649 – ?).

Бабич Іван Павлович – значковий товариш (1732 – 1751 – ?). Мешкав у с. Мокіївці Журавської сотні Прилуцького полку, де Денис Бабич був курінним отаманом (1740).

Бабич Клим – сотник наказний власівський Миргородського полку (1698). 31 січня 1703 р. купив у жителя власівського Грицька Демченка стінку нище Крилова, 10 березня 1706 р. у мешканця с. Нетрушувцова Панаса Нестеренка байрак Никувський в урочищі під Криловом над Тясмином. Козак власівський (1735).

Бабич Кузьма – наказний сотник лубенський (1735).

Бабич Павло (? – ран. 1740) – значковий товариш Прилуцького полку. Мешкав у с. Мокіївці Журавської сотні Прилуцького полку.

Бабиченко Федір – козацький старшина з Стеблева (1637).

Бабінський Олександр – козак Смілянської сотні Чигиринського полку (1649), комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Чигиринського полку.

Бабкін Андрін (1756 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва в Роменському повіті. Д.: Марія Василівна Трохимова, донька священика.

Бабкін Григорій Сидорович – військовий товариш Ніжинського полку (1783 – 1788 – ?), мешканець коропський. Д.: Домна NN, донька шляхтича. Мали синів Григорія і Федора.

Бабура (Батурський) Антін – шляхтич. Значковий товариш (значний військовий товариш ?).

Бабченко Іван – козак потоцький Миргородського полку (? – 1723 – 1741 – ?), наказний сотник потоцький (1737), «бувший в сотенних старшинах старожилий потоцький обиватель» (1741).

Бабченко Лесько – військовий товариш (1676), гетьманський посланець до Москви (1676).

Багарев Данило (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 207 підданих у 6 селах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Параска Іванівна Гамалія, донька військового канцеляриста.

Багарев Дмитро – козак, значковий товариш Лубенського полку (1739 – 1751 – ?).

Багарев Микола (1744 – ?) – абшитований полковий писар (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Багинський (Богинський) Олексій Петрович – значковий товариш (1731 – 1751 – ?).

Багинський (Богинський) Потап Петрович (? – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1731 – 1764), військовий товариш (1764). 10 березня 1747 р. разом з топальським сотником Михайлом Ганджулою уступив Івану Шашкевичу частину млина під Стародубом. Проживав у с. Бровничі.

Багінський Григорій – писар полковий полтавський (? – 1749.03. – 1761 – ?). Його «сказка» датована 1761. Мав 1 хату з 2 сім'ями підданих в 2-й полковій сотні (1752).

Багринський Стефан – багринський сотник Подільського полку (1674 – 1675).

Бажан Андрій (1732 – ?) – службу розпочав з 1742 р., полковий канцелярист (з 1750), значковий товариш (з 1757), писар полкового суду миргородського (1759 – 1773), військовий товариш (1773.24.01. – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Борзнянському повіту. Мав 15 підсусідків в м. Остап'ї. Д.: Ганна Лазарівна Голтв'янська, донька протопопа голтв'янського. Мали доньку Марію.

Бажан Андрій (1738 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1760 р., отаман сотенний, значковий товариш Миргородського полку (1782.11.01.).

Бажан Кіндрат – військовий товариш (1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Борзнянському повіту.

Бажаненко Макар – козацький старшина (1664. 11.), мабуть, Чигиринського полку, де в Бужинській сотні 1649 р. козакував Левко Бажаненко.

Бажаненко Марко – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Базилевич Василь Опанасович (? – 1670 – 1720 – ран. 1742) – син отамана городового, городовий отаман новгородський, значковий товариш. 1703 р. полковник Миклашевський затвердив за ним млини на р. Шорстці і хутори. У 1708 р. гетьман Скоропадський підтвердив маєтності. У спадок від батька йому і Івану Юрійовичу перейшли 13 грудня 1692 р. гетьманський універсал з підтвердженням маєтків та млина р. Шостці в три кола. Д.: (пізніше 1713 р. – 1718 – ?) Євдокія NN, в першому шлюбі за киселівським сотником Василем Антоновичем, його друга дружина.

Базилевич Василь Федорович (1748.12.04. – 1808) – з 1765 р. був канцеляристом гродського Переяславського суду, отаман сотенний бубнівський (1768 – 1771), значковий товариш (1771 – 1774), вакансовий сотник (1774 – 1776), сотник домонтівський Переяславського полку (1774 – 1782), суддя Золотоніський. Д.: Анастасія Іванівна Жила (1755 – 1790 – ?), донька хорунжого полкового.

Базилевич Григорій Опанасович (1703 – ?) – син отамана городового. Значковий товариш Стародубського полку (1725 – 1751 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). Д.: Євдокія Кроткевич.

Базилевич Дем'ян – службу розпочав з 1769 р. полковим підканцеляристом. Значковий товариш Стародубського полку (1777.28.06 – 1781 – ?) у 2-й Почепській сотні. У с. Васьковичах мав 10 підданних (1778).

Базилевич Іван Васильович – значковий товариш Стародубського полку.

Базилевич Іван Леонтійович (1745 – 1782 – ран. 1790) – коморник Золотоніського повіту (1772), сотник 3-ї полкової сотні (1774 – 1782), ротмістр. Д.: Софія Дмитрівна Дараган (1751 – 1790 – ?), донька полкового судді.

Базилевич Іван Федорович (1752 – 1816) – службу розпочав з 1769 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш (з 1774.03.), бунчуковий товариш (1783), колезький асесор, Золотоніський повітовий маршалок (1797). Мав 69 підданих в м. Бубнові, сс. Прохорівці, Сутках, хут. Ковтунівському Яблунівської сотні Лубенського полку (1780). Д.: Олена Данилівна Лисевич (? – 1823).

Базилевич Костянтин Васильович – сотник смілянський Лубенського полку.

Базилевич Левко – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1670.09. – ?).

Базилевич Петро – службу розпочав з 1740 р. військовим канцеляристом, служив у ГВС (з 1766), полковий писар (з 1768).

Базилевич Петро – службу розпочав полковим канцеляристом 1766 р., значковий товариш (1771 – 1778 – ?).

Базилевич Семен Васильович – бунчуковий товариш (1731).

Базилевич Степан Леонтійович (1749/1752 – 1790 – ?), військовий товариш (1775), титулярний радник – 1790 р. Д.: Уляна Степанівна Ілляшенко, донька бунчуковий товариш.

Базилевич Яків Васильович – бунчуковий товариш (1731).

Базилевич-Велодоцький Леонтій Петрович (1707 – 1782 – ?) – онук полковника переяславського Стефана Томари. Службу розпочав з 1732 р. полковим канцеляристом переяславським, значковий товариш (1732 – 1756). У 1736 р. за указом ГВК разом з іншими значковими товаришами був закріплений за бунчуковим товаришем Дуніним-Борковського. Полковий комісар (1738). У 1739 р. продовжував службу по нарядах в чині сотника серед значкових товаришів. Військовий товариш Лубенського полку (з 1763, хоча справа про надання цього чину була розпочата у 1755 р., 1756 – 1771 – ?). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Полковий суддя переяславський (? – 1773), абшитований полковим суддею (1773 – 1782 – ?). Мав у с. Калениках Гельм'язівської сотні посполитих убогих 4 двори на 5 хат, в м. Гельм'язові житловий двір та 2 кінних і 6 піших підсусідків, приїжджий двір при хуторі, в с. Пристромах 1-ї полкової 2 двори посполитих підсусідків, у с. Велика Каратуль 2-ї полкової двір приїжджий та ще один в с. Комарівці (1750). Проживав у Гельм'язові, мав підданих в Гельм'язові (26), с. Калениках (15), хуторі Каврайському (26), хуторі Леплявської сотні (16), с. Семенівці Березанської сотні (1). Д.: (1734) Марія Іванівна Гондзеровська, донька військового товариша, який був наглядачем описних кантакузівських маєтностей. Успадкувала від батька крамницю у Переяславі.

Базилевич-Верховський Василь (1747 – ?) – службу розпочав з 1765 р., сотник (з 1774), приймав участь в турецькому і кримському походах.

Базилевич-Верховський Іван – службу розпочав у 1769 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш (з 1774.03.), знаходився у Домонтівській сотні (1775.10.11. – 1776.14.02.). Мав 69 підданих у м. Бубнові, сс. Прохоровці, Сушках, хут. Ковтунівського.

Базилевич-Верховський Іван Леонтійович (бл. 1747/1752 – 1782 – ран. 1790) – син полкового судді переяславського, службу розпочав з 1760 р., став сотником в 1773 р., призначений сотником 3-ї полкової сотні (1774 – 1782). Приймав участь в кримському поході. У 1782 р. в с. Великій Каратулі мав 62 хати підданих. Ротмістр у відставці. Д.: (1772) Софія Дмитрівна Дараган (? – 1757 – 1790 – ?).

Базилевич-Верховський Стефан Леонтійович (бл. 1759 – ?) – військовий товариш (1782).

Базилевич-Княжиковський Василь Федорович – служив з 1707 до 1733 р. у Волинській сотні сотенним писарем, кілька років був наказним сотником. Був у походах 1724, 1725, 1733, 1734, 1738, 1739 рр. У 1748 р. призначений значковим товаришем. Полковий зборщик натуральних і грошових податків (1749), «заведовца» чернігівським полковим скарбом (1751). Через старість і слабкість просив відставки і призначити на його місце сина Григорія. Абшитований значковий товариш (з 20 травня 1761 р.). Проживав у с. Чорнотичах, мав 2 двори підсусідків, шинок у с. Волинці.

Базилевич-Княжиковський Григорій Васильович (1726 – ?) – «навчався мовам», служив з 1752 р. у III компанійському охотницькому полку Часника. Сотенний комісар. Значковим Чернігівського полку призначений на місце батька (1761 – 1780 – ?). В походах не був. Мав 11 підсусідків у с. Кудрівці Сосницької сотні. Д.: N Йосипівна Харченко, донька козака Сосницької сотні, мали синів Тимофія (в службі гармат ской) та Григорія (малолітній 1780).

Базилевич-Кулябка Василь Федорович (1748.12.04. – 1808) – з 1765 р. канцелярист Переяславського гродського суду, отаман сотенний бубнівський (1768 – 1771), значковий товариш (1771 – 1774), вакансовий сотник (1774 – 1776), останній сотник домонтівський (1776 – 1782), суддя Золотоніського повіту. Д.: Настасія Іванівна Жила (1755 – 1790 – ?), донька хорунжого полкового.

Базилевич-Кулябка Іван Федорович (1752 – 1816) – службу розпочав з 1760 р., сотник (з 1773), приймав участь в кримському поході. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1783). Д.: Олена Данилівна Лесевич (? – 1823).

Базилевич-Кулябка Семен Васильович – бунчуковий товариш (1731). Його батько писар полковий компанійський (? – 1697 – ?) Василь Леонтійович Левоненко (Леонтьєв), мати – Тетяна N Кулябка

(? – 1732). Володіли хутором на р. Буромці (купленим в жителя ірклїївського Семена Балабана). Надбання ствердженні полковником лубенським Свічкою (1697), гетьманом Скоропадським (1710). Д.: Анастасія Андріївна Ковбаса, донька компанійського полковника.

Базилевич-Кулябка Степан Леонтійович (1749/1752 – 1790 – ?) – син абшитованого полкового судді, військовий товариш Переяславського полку (? – 1775 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Каленики, 5 на хут. Озерянському у Золотоніському повіті та 51 на хут. Комарівському Переяславського повіту, володіння у м. Гельм'язові Д.: Уляна Степанівна Ілляшенко, донька бунчуковий товариш.

Базилевич-Кулябка Федір Васильович (? – 1711 – 1755) – син писаря полкового компанійського, службу розпочав з 1711 р., приймав участь у сулацькому поході (1723), коронації Петра II (1728), бунчуковий товариш (? – 1733 – 1738), сотник бубнівський (1738 – 1752). Його називав швагром у 1742 р. Модест Стефанович (з 1746 р. архимандрит Михайлівського Золотоверхого монастиря). Д.: Марія N Стефанович (? – 1729 – 1767 – ?).

Базилевич-Кулябка Яків Васильович – син писаря полкового компанійського, бунчуковий товариш (1731).

Базилевський Андрій Федорович (1750 – 1783 – ?) – службу розпочав 8 травня 1765 р., сотник остапівський (1772.28.03. – 1782), бунчуковий товариш Миргородського полку (з 22 вересня 1782 р.). Володів німецькою, французькою і англійською мовами. Разом з братом мав 4200 підданих чоловічої статі (1783).

Базилевський Василь Онисимович (? – 1650 – 1708) – ротмістр охочекомонного полку Іллі Новицького (? – 1676), сотник білоцерківський Миргородського полку (1676 – 1682 – ?), (? – 1700), обозний полковий миргородський (? – 1708). 16 травня 1708 р. склав тестамент. Д.: Параска NN, це її другий шлюб, від першого шлюбу мала сина Яроша.

Базилевський Григорій Федорович (? – 1730 – 1764 – ран. 1803) – син сотника остапівського, у 1741 р. разом з батьком прийняв присягу. Військовий канцелярист ГВК (? – 1755 – 1757), сотник остапівській Миргородського полку (1757 – 1764).

Базилевський Іван Іванович (бл. 1745 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 6 листопада 1757 р., з 13 липня 1760 р. військовий канцелярист ГВК, сотник білоцерківський Миргородського полку (1767.21.12. – 1783). 1763 р. керував форпостом на польському кордоні, 1783 р. був під судом через затримання секунд-майора Білопольської штабної команди Харківського намісництва Якоба Киронника і його доньки. Бунчуковий товариш (1784). 1784 р. подав чолобитну про звільнення від служб через хворобу. Мав 69 хат підданих (1782). Д.: (1775) Марія Павлівна Паскевич, донька осавула полкового.

Базилевський Іван Лаврінович (? – 1707 – 1751) – значковий товариш, сотник білоцерківський Миргородського полку (1737 – 1751). Мав шинки у с. Борках і Білоцерківці. Д.: Наталія Ільївна N (? – 1730 – 1774 – ?). У 1764 р. мала 4 хутори в Білоцерківській сотні.

Базилевський Костянтин (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва в Борзнянському повіті. Д.: Параска NN, донька козака.

Базилевський Лаврін Васильович (? – 1675 – 1747) – син сотника білоцерківського, сотник білоцерківський (1700 – 1718). В 1718 р. від полковника Апостола отримав 6 дворів у м. Білоцерківка. Сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1730 – 1736). У 1735 р. хворів і тому в поході не був, а сотню водив його син Іван, 1736 р. очолював сотню на роботах на Українській лінії. Написав тестамент (1744). Володів шинком в Білоцерківці. У 1742 р. присягнув на вірність імператриці Лизаветі Петрівні. Д.: NNN (? – 1727 – 1752 – ?).

Базилевський Федір (1776 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1782.3.02.).

Базилевський Федір Лаврінович (? – 1702 – 1751 – ран. 1760) – син сотника білоцерківського, службу розпочав з 1717 р. значковим товаришем, сотник остапівський Миргородського полку (1731 – 1738), наказний сотник білоцерківський Миргородського полку (1741). 1737 р. був у комісії генерал-майора Шипова. Мав шинки: в Остап'ї – 1, в с. Шиловці – 1, в с. Калениках – 1, в Білоцерківці. Д.: NNN. У 1764 р. тримала 7 хуторів в Остапівській сотні: Кринковський, Хрещатовський, Богачанський, Гаринський, Поповий, Бакаївський, Федоровщину.

Базилевський Федір Федорович (1744 – 1803 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з вересня 1753 р., військовий канцелярист ГВК (з 1759.05.), сотник остапівській (з 1764.03.), суддя полковий миргородський (1772.02. – 1779 – ?). У його володінні з братом були піддані в м. Остап'я – 493, Білоцерківка – 84, с. Решетилівка – 50, хуторах Остапівської сотні: Кринківському, Поповському, Гиряському, Бакачівському, Хрещатівському, Богачанському, Федоровщині – 317, Хорольської сотні: Очеретованому – 53. У 1774 р. ще був неодружений.

Базилей Іван – сотник лохвицький (? – 1661.05. – ?).

Байбуза Стефан – сотник, наказний полковник уманський (1648.07., 1649.02.).

Байдак Адам Іванович – сотник Почепської сотні Стародубського полку (1687.07. – 1690.06. – ?).

Байдак Андрій – значковий товариш (1705 – 1752 – ?), житель кременчуцький. Був власником села на Сухому Омельнику, в якому було 10 хат (1748). 3 червня 1719 р. у мешканців кременчуцьких Прокопа Рудого і Олекси Коваля купив байрак на Майзуровій долині. 19 вересня 1736 р. купив у Олекси Коваля частину байрака на Майзуровій долині. 31 березня 1736 р. купив у Стефана і Яреми Біленченків частину байрака на Майзуровій долині. Тримав хутір в Майзуровій долині (одна хата з винокурнею, чотири ліси і дві греблі з ставами (1745), при байраку Божому тримав пасіка з родючим деревом, хутір з двох хат при Гниленькому озері з сенокосами, хутір з трьох хат з гребелькою, млином, ставом, сінокосами, полями. 20 квітня 1740 р. купив у мешканки кременчуцької Тетяни Ковалихи і її сина Миколи частину «стенки» на Майзуровій долині.

Байдак Гнат Сергійович – обозний полковий чернігівський (? – 1680.06. – 1681.06. – ?).

Байрак Григорій Андрійович (1717 – ?) – служити розпочав з 1736 р. значковий товариш Полтавського полку (? – 1741 – 1767 – ?). 1736 р. був у кримському поході под Перекопом, Козловим і в Бахчисараї, 1737 р. в очаківському, 1738 р. – в Дністровському походах. 1739 р. під Власівкою і Городищем боронилися від татар. 1743 р. три місяці на дніпровських форпостах у команді 150 виборних козаків Миргородського

полку на чолі з підполковником Нейманом. 1744 р. «в понуждении в сотнях Потоцкой, Омельницкой и Голтвянской сотников, сотенной старшини, значкових товарищей и виборних козаков о скорейшем исправлении себе лошадми, воинским припасами и мундирами». 1745 р. оглядав «по старинним крепостям умершего обозного Генералного гпдна Лизогуба в заднепрских местах находячихся грунтов». 1746 р. «во взятии в сотнях Остаповской, Голтвянской и Омелницкой имянних ведомостей сколко оних сотен обивателей в Полскую область перешло и за кем где кто находится и в отсилке в полковую Миргородскую канцелярию». 1748 р. «у понуждения старшин сотенних Кременчуцкой, Потоцкой, Омелницкой и Голтвянской о скорейшой подсипки тамошних крепостей». 1746, 1750 і 1751 рр працював у прикордонній з поляками комісії. 1751 р. «в произвождении следствия над сотником Кременчуцким и сотенною старшиною якоби о нечинении сотенним кременчуцким зборщикам в зборе в скарб Войсковой подлежащих денег вспомоществования». У 1752 р. рік знаходився з направленими на Січ бунчуковому товаришу Федору Гаврилову и сотнику полковому миргородському Василию Зарудному. У лютому 1753 р. «за силу инструкции Полкового Миргородского суда в доправке на сотнику Городискому Кодинцю по учиненному в оном Полковом Суде приговору за побег и держане в турмі иеромонах Монастира Пивогородиского Мойсея Василиева прописаного в той инструкции числа денег». Полковий комісар (1753.15.10. – 1754.16.10.). 1754 р. «в рішении діла произведенного в сотенной Кременчуцкой канцелярии по челобитю поданному от козака Кременчуцкого Івана Коротича на козака Кременчуцкого ж Максима Некрасу о завладении оним Некрасом спадаючой обявленого Коротича ... дубиною». 1755 р. «в учинении осведетельствования на гребле Манжеліевской Псолской можно ль Сотника Омелницкого Остраградского мелницю на другое место перенесть и отого не будет лі абиди другим владелцам на той греблі мелниці имеющим, в том же году в отискании в сотника Власовского Майбороди заграбленого в сотника Кременчуцкого Гаврилова волов, проса и льну, а в козака Кременчуцкого Волочая пшениці». В лютому 1756 р. «по инструкции Полковой Миргородской Канцелярии во взять в того ж сотника Власовского Майбороди ответа для чего он порученного ему от Генералной Войсковой Канцелярии следствия по делу сотника Глинского ... Крижановского о луки презиваемой Панской чрез долгое время недокончил, и во взяті ж правящого за сотенного писара Власовского Остапа Иванова и в отправлении в оную Полковую Канцелярию, в том же году в понуждении Сотенной Кременчуцкой старшини о скорейшем освідітелствовании и при том в присудствии неимеется ль в сотне Кременчуцкой сверх ревизии при новонаселених слободках и при футорах дворов и хат». У квітні 1757 – червні 1758 рр. «в принятии з Кременчуцкой пограничной таможні подлежащих на войсковие Малоросийские расходи денег и в отправлении в Полковую Миргородскую Канцелярию, между тем же бил по указу полкового Миргородского суда в произведении следствия по доношению значкового товариша Димитрия Устимовича якоби о наезді економом приписного Пивогородиского монастира Григорием Дунчевским гваловно на землю его Устимовича и о забрании хлеба; в понуждении сотника Кременчуцкого Гаврилова о скорейшой доставки в Кременчуцкий и Криловский казение магазини недоставленного по подраду Его провианта; в поимки и отправлении в Полковий Миргородский суд козаков омельницких Николи Варакути Тимоша Горбаченка и других товарищей их приличившихся к убийству атамана походного Омельницкого Лукяна Книша; в понуждении козака Власовского (что нине значковий товариш) Павла Динисова о скорейшем следовании за отправлеными с полку Миргородского для височайшей ея императорского величества служби волами; в доправки в сотнях Городиской, Власовской и Кременчуцкой за поставленние великоросийским купцем здешнего полку козакам виборним и полувиборним одномонерние шаблі денег в том же году в мце июне в отвозе к гпдну генералу лейтенанту Хорвату конверта за Генералною Войсковою печатю присланого при ордері полковой Миргородской канцелярии, в том же году при отправленном з полковой Миргородской Канцелярии в крепость святой Елисавети к гпдну генералу маіору Юсту по оговору гайдамацкому значковому товаришу Івану Волошину ездил и при произвождении над ним следствия депутатом бил да того ж 758 ноября з 15 759 году июня по 25 число в заднепрских местах при дистанции Мигийского Ташлика у содержани определенной в число тисячное Полку Миргородского козачей команди, в 760 году в октябрі и ноябрі мцах в надсмотрении над работниками находячимись в постройки по Днепру форпостов, да в понуждении Полкових Комисаров Прокопа Николаева и Федора Мисика о скорейшем собрании подлежащих за комисарствених в компанейский полк порционних и рационних денег и об оправлении в полковую Миргородскую Канцелярию для отсилки в Скарбовую Канцелярию». 1761 р. «в понуждении сотенной Кременчуцкой старшини о скорейшем собрании определенного числа з оной сотне под армию ея императорского величества волов, також, чтоби оние били в добром бережении до отправления, в надсмотрении». Мав двір у Кременчуцькій сотні Миргородського полку.

Байдак Максим Андрійович (1723 – ?) – службу розпочав з 1742 р. значковим товаришем Миргородского полку при комісії розмежування з турками земель. 1746 р. за Дніпром на пасіках Мошенського монастира затримував ієросхимонаха Матвія та ченця Іову. 1748 р. в п'ятисотенній команді обмежував трави в побережних сотнях для заготівлі сіна коням. 1749 р. «в понуждении сотенной Кременчуцкой старшини о скорейшом сочинении о взятих в 737, 738, 739 годах под армию ... волах и лошадях ведомости», у Городиській сотні под селом Борисами боровся з саранчою. 1750 р. «в содержании на той стороне реки Днепра при селе Войтовому для предосторожности от опасной болезни учрежденого караула». 1751 р. разом з козаками-стрільцями у побережних сотнях на правлму боці р. Днепра здобував диких зверей і птахів. 1753 р. у тисячній команді, «состоящой на той стороні реки Днепра в урочище Сухого Ташлика под командою гпдна полковника Миргородского Остроградского». 1755 р. «в наражонной к нечаяному походу пятисотнной команди состоял в лагері под командою хорунжего полкового Максима Леонтиева чрез целое лето». 1760 р. «в надсмотрении учрежденних в сотне Городиской от опасной болезни караулов, в том же году в отводе в сотнях Омельниц-

кой, Потоцкой и Кременчуцкой ландмилицкого Белогородского полку для лошадей пастбичних мест».

Байрак Данило – полковий канцелярист миргородський (? – 1741 – 1749) в Сорочинцях, значковий товариш (1749 – 1750), у вересні 1749 р. був кандидатом на посаду цибулівського сотника. У липні 1751 р. був звільнений з-під арешту, де перебував через брехливий донос, нагороджений 500 карбованцями і чином сотника. Сотник цибулівський (1750 – 1752), осавул полковий миргородський (1756 – 1765 – ?). Присутній у Миргородській полковій рахунковій комісії (1765).

Бакай Максим – сотник роменський. Його правнук Трохим Якович (1757 – ?) був сотенним отаманом та мав 19 підданих в с. Смілі Лубенського полку.

Бакай Матвій Абрамович – шляхтич гербу «Пятрог» змінений. Значковий товариш.

Баклан Григорій – осавул полковий корсунський (1658).

Баклан Михайло Іванович (1750 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш Ніжинського полку (1779 – ?). Командир над Конотопською сотнею (1782), корнет Софійського карабінерного полку, поручик (1787). В Конотопі і с. Поповці мав 14 дворів, в яких проживало 15 підданих. Д.: Катерина NN, донька священика. Мали сина Якова.

Бакланець Родіон Степанович – покозачений шляхтич гербу «Рудниця» змінений. Хорунжий сотенний новгородський (1687), 16 грудня 1687 р. отримав від полковника стародубського Тимофія Олексійовича універсал на засипання греблі і побудову млина на р. Журавці. Значний військовий товариш (1693).

Бакуменко Іван (1757 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 3 підданих в м. Ічні. Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска N Красногорська, донька міщанина-купця.

Бакумов Тихін – службу розпочав з 1770 р. у Малоросійській скарбовій канцелярії, з 1772 р. військовий канцелярист, квартирмейстр колезького асесора Давидовича, військовий товариш Ніжинського полку (з 1782), бурмістр (з 1788). Д.: Уляна N Герасимова, донька шляхтича.

Бакумович Василь – значковий товариш Чернігівського полку (1737).

Бакумович Іван – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. убогий і не міг відправляти військових походів, тому залишений у полку для виконання різних необхідних справ.

Бакумович Яків – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1737 – 1747 – ?). 1737 р. був у очаківському поході. 1747 р. мав житловий двір у с. Талалаївці 1-ї полкової сотні.

Бакумович Яків (? – 1735) – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. повернувся з польського походу, того ж року був хворий і помер.

Бакуринський Андрій Климович (1713 – 1761 – ?) – з 1730 р. після смерті батька (значкового товариша) залишився малолітнім і по досягненні 17 років почав служити у званні значкового товариша Чернігівського полку і на те звання універсалу не мав, «бо в старі часи таких зразків не було». Дід його Юрій Бакуринський за гетьмана Богдана Хмельницького з іншою шляхтою служив військовим товаришем, за що від колишніх гетьманів на добра отримав універсали. Отримали універсали і батько Клим та дядько – сотник ройський Яків. Призначений Чернігівською полковою канцелярією у польський похід, в якому був з 1732 до 1734 р., 1737 р. при семитисячній команді посполитих, полковий осавул в команді полкового обозного Сангурського на Самарі і Кодаку при очистці порогів на Дніпрі. 1738 р. складав ревізії у Киселівській і Сосницькій сотнях, ходив на Дон з командою у 200 козаків, у 1740 р. в турецькому поході. 1758 р. на нього скаржився військовий канцелярист Петро Польовий за образи. 16 березня 1761 р. абшитований військовим товаришем за станом здоров'я. Мав житловий двір у с. Ріпках шинок (1741), три шинки (1747), два шинки (1750), ще й подвірок там же (1750), двір приїжджий у Чернігові, де мешкав підсусідок. На рівчаку у с. Ріпках мав млин-вешняк. За ним у Ройській сотні в м. Ріпках 15 хат, с. Голубичах – 6 хат. Д.: Ірина Павлівна N (1717 – ?).

Бакуринський Василь Федорович (1703 – 1762) – його герб: «лук з напнутою стрілою вістрям вгору, навколо рослинний орнамент». Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1762), працював у ГВК (? – 1741). Мав житловий двір у с. Ріпках Ройській сотні. Двоюрідний брат Леонтія Бакуринського, після смерті якого навесні 1760 р. певний час виконував обов'язки сотника («за сотника правящий») до офіційного призначення наступника (1760.27.05; 1760.27.06.). Мав двір житловий у с.Репках. Д.: Ганна Григорівна N (1710 – 1767 – ?).

Бакуринський Григорій Йосипович (1737 – 1783 – ран. 1788) – значковий товариш Ніжинського полку (1762.19.12 – 1783 – ?). Д.: Варвара Іванівна N (1758 – ?), після смерті чоловіка мала 108 підданних у с. Ріпках і 1 деревнє.

Бакуринський Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1750), мав 3 шинки у м. Ріпках Ройської сотні.

Бакуринський Іван Андрійович (1735 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш Чернігівського полку (1762.2.05. – 1790 – ?). 1767 р. підписав наказ чернігівського шляхетства до Комісії про складання проекту нового «Уложения». Мав 675 спадкових підданих в 3 селах і 2 «деревнях». Д.: Марфа Андріївна Тризна, донька чернігівського полкового обозного. Мали сина Василя, доньок Феодосію і Марію.

Бакуринський Іван Йосипович (1736 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1772 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1779), військовий товариш (1779.4.06. – 1781 – ?). Проживав у с. Убежичах (1785). Д.: Ірина Василівна Силич, донька підсудка земського суду.

Бакуринський Йосип Климович (1710 – 1762 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1730 – 1762). Мав приїжджий двір у Чернігові, житловий – у с. Ріпках та два (1740), три (1747) шинки, підсусідків (1738), там же разом з братом Андрієм мали 14 посполитих, 18 підсусідських дворів (1747). ГВК розглядала справу про захоплення сусідами значкових товаришів Чернігівського полку Йосипа і Андрія Бакуринських, заарештованих канцелярією міністерського правління за доносом квартермейстра 10 роти Тверського драгунського полку Тупіцина, сіна на їх сіножатях в пущах під м. Ріпками Ройської сотні Чернігівського полку та утиски їх підданих (1748.23.11. – 1748.7.12.), про їх спробу повернути собі ту частину маєтностей свого діда Юрія Бакуринського на пра-

вобережній Україні, які посля Білгородського миру опинились в складі Російської імперії (1748.15.11. – 1748.23.11.) та ґрунти, які до Пруського миру належали їх родині. (174930.01. – 1749.11.04.), про розслідування наклепу квартермейстра Тверського драгунського полку Опанаса Тупіцина з товаришами на Йосипа і Андрія Бакуринських та комісара Кіндрата Клименка (1749.9.01. – 1749.12.04.), про намагання Йосипа і Андрія Бакуринських одержати звання бунчукових товаришів (1749.6.06. – 1750.7.08.). Абшитований військовий товариш (з 1762.2.05.). Осібно мав двір у Ріпках (1740), 2 шинки. Спільно з братами Андрієм і Василем (1750) мали житловий двір у м. Ріпках, спільно з Андрієм у сотні Ройській в с.Ріпки – 14 дворів посполитих, 18 дворів підсусідків (1747). Д.: Гафія Григорівна N (1714–1742).

Бакуринський Клим Юрійович (? – 1680 – ран. 1730) – військовий товариш. 27 червня 1696 р. разом з братом Яковом отримав гетьманський універсал на с. Ріпки. 6 дворів у Ріпках після його смерті перейшли у власність вдови, а потім її другого чоловіка. Д.: Катерина Павлівна Устимович. У 2-му шлюбі за значковим товаришем Захаром Леговичем (Леговцем). 26 вересня 1747 р. уступила материнський двір з садом у Любечі, куплений 16 березня 1708 р.

Бакуринський Леонтій Якович (1705 – 1760 – ?) – значковий товариш, 1737 р. візначився у очаківському поході. Змінив на сотенній посаді батька, отримавши 13 квітня 1738 р. універсал графа Рум'янцева (кандидатами крім нього були хорунжий сотенний Стефан Шихуцький і козак Микола Шихуцький) (1738.13.04. – 1760.04.). Володів хутором Вир на р. Вирі, де мав і млин в два кола мучних і два ступних на 8 валюшних кол і 4 просяних, два млини на р. Гусинці при с. Церковищах і д. Гусянці. У с. Постовбиця мав 8 підданих. Тримав містечко Ріпки з 115 підданами його, полковника чернігівського Івана Божича, значкових товаришів Андрія та Йосипа Бакуринських, значкового товариша Филимона Богдановича. Д.: 1) NNN (? – ран. 1729), 2) Марія Лаврінівна (Кринкевич ?). У Любецькому монастирі поминався її рід в 1780 р.

Бакуринський Мартин Якович (? – ран. 1784) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Мотря NN.

Бакуринський Микола (? – 1587 – 1649 – ран. 1656) – любецький шляхтич, любецький сотник. 1609 р. під час військового походу отримав грамоту Сигізмунда III, «иж будучи весновь з нами в обозе нашем под Смоленском». Затвердив за собою Перцковщину, до якої належали Ріпки, острів Туричи та Чарничий ліс. Йому належали с. Густинка, Велика Вісь та Осняки, які знаходились в Київському воєводстві. У 1646 р. вів боротьбу за с. Осняки з Геронімом Кроховським. Під час Визвольної війни середини XVII ст. пішов до козацьких лав.

Бакуринський Олександр – значковий товариш Чернігівського полку (1723 – 1725 – ?).

Бакуринський Семен Леонтійович – син сотника ройського, бунчуковий товариш, службу розпочав з 1763 р., осавул полковий чернігівський (1770.7.10. – 1779 – ?), 1771 р. – відзначився при облозі Перекопу. 1776 р. супроводжував турецьке посольство через Польщу. Перший полковий осавул чернігівський (1776) з окладом 50 рублів. Бунчуковий товариш.

Бакуринський Юрій Миколайович (? – 1636 – бл. 1693) – син любецького сотника, військовий товариш Чернігівського полку (1656). 26 червня 1656 р. Б.Хмельницький наказав «ему Юрію Бакуринскому уневерсал написати, ствержаючи по купле отца его сел Великая Весь, Осняки, Репки, Густинка, Буявка и слободка вновь зачатая садить отцем его Николаем на дуброве Свинопуское,остнце, яко оніе села имеють в себе ограниченіе». 1688 р. «старинний» військовий товариш Юрій Бакуринський отримав універсал гетьмана Самойловича на млин на р. Вир ним же збудований, що на Грабовщині. 21 лютого 1693 р. склав тестамент, за яким залишив всі свої володіння дружині. Д.: Феодора Федорівна Вешняк, можливо, донька чигиринського полковника.

Бакуринський Яків Леонтійович (1743 – 1801) – син сотника ройського, службу розпочав 1759 р., з 1760 р. – військовий канцелярист, писар полковий чернігівський (1768 – 1771), суддя полковий чернігівський (1772 – 1779 – ?). (1775 р. займав уряд Чернігівського полковника), з травня по листопад 1777 р. – чернігівський губернатор, потім віце-губернатор. Мав 3435 спадкових і в придане отриманих підданих, в 1 місті, 2 селах, 4 деревнях і 4 хуторах. Д.: Тетяна Андріївна Безбородько.

Бакуринський Яків Юрійович (1674 – бл. 1749) – син військового товариша, службу розпочав у 1692 р. походом на Білгородську орду, двічі приймав участь в походах на Кизикермен (1693, 1695), під Азов (1696), до Пскова (1700), під Орешком (1701), Любарем (1705), рік провів у Польському поході (1706), під Гомелем (1708), під Полтавою (1709), Кам'яним Затоном (1711), в Києві (1713), Царицині (1719), на Ладозі (1722), на Коломаку (1723). У 1698 р. І.Мазепа затвердив за Климом та Яковом Бакуринськими «в зуполное владение» половину Ріпок «на власних...отчистых грунтах». У 1699 р. чернігівський полковник Юхим Лизогуб підтвердив за братами половину Ріпок. 1703 р. Ріпки були підтерджені Мазепою «до ласки військової» сотнику ройському Я.Бакуринському, останній уступив 6 дворів брату Климу. 1716 р. обраний ройським сотником (1716 – 1738). 6 вересня 1716 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на сотництво. 1721–1724 рр. входив до складу посольства до Москви. 9 грудня 1721 р. купив у козаків рижиковських Михайла Івановича Єсливи і Овсія Сарапари половину млина Рижиковського, половину греблі з двома робочими заставами за 1000 золотих, а 29 червня 1725 р. продав за 1800 золотих Любецькому монастирю. У 1725 р. перебував у низовому поході. 1728 р. тимчасово був бунчуковим товаришем – замість Василя Полунецького, якому за «злочин» було наказано виїхати до Москви. У тому ж році обіймав уряд наказного чернігівського полковника. 1729 р. гетьман Д.Апостол збирався послати Якова Бакуринського до Москви з «прошениями в малороссийских нуждах». В 1734 р., з початком російсько-турецької війни, приймав участь у військовому поході до Криму у складі команди під проводом генерала графа фон-Вейбаха, у 1737 р. – у військових походах до Переяслава та Очакова. 1738 р. звільнений від служби «за дряхлостью» за наказом графа Румянцева. У 1742 р. знову став сотником. Протягом 1733 – 1738 рр. ГВК розглядала справу про підтвердження його прав власності на володіння половиною с. Ріпки і грунтами в с. Церковиці; про відставку по старості та призначення сотником сина Леонтія та про звинувачення його в не виступі в військовий похід до Ізмаїлу. У 1749 р. склав заповіт. Д.: 1) Марія (Па-

влівна ?) Ворошило-Ярмолтовська – власниця с. Вербичів. 2) Марія Стаховська (? – ран. 1739), проживала в с. Ріпках.

Балайченко Федір (1756 – ?) – сотенний хорунжий (з 1774), отаман сотенний (з 1779.9.10.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Балакиєнко Павло – сотник полку Корсунського (1638 – ?).

Балаклієць Іван – сотник Прилуцького полку (ран. 1721).

Балацький Олексій – військовий канцелярист (1752), мав двір у Городищі.

Балговський Іван – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. мешкав у полковій сотні.

Балдинський Іван – значний військовий товариш. Його син Парфен Іванович (? – 1740 – 1763 – ран. 1787) проживав у с. Спаському Кролевецького повіту.

Балика Богдан – козацький старшина (1617).

Балюра Василь (? – 1721 – 1742 – ?) – військовий товариш у Хмелівській сотні Лубенського полку. Його донька Варвара (1743 – ?) була дружиною військового товариша Івана Івановича Полетики.

Балюра Матвій – хорунжий полковий. Його правнуки Кіндрат Григорович (1717 – 1787 – ?) – козак Хмелівської сотні і Петро Якович (1747 – 1787 – ?) – отаман сотенний, мешкали в с. Хмелеві Лубенського полку.

Балюра Микита (1745 – ?) – з козаків, службу розпочав з 16 травня 1768 р., значковий товариш (1770.12.01. – 1779), військовий товариш (1779.4.06. – 1782 – ?).

Балясний Андрій Петрович (1760 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 23 спадкових підданих в 1 хуторі.

Балясний Василь (? – ран. 1762) – осавул полковий полтавський (? – 1723 – ?), сотник царичанський Полтавського полку (? – 1731 – 1737 – ?). Мав двір у Нижніх Млинах (1737).

Балясний Василь Васильович (1718 – ?) – син сотника царичанського, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1758 – ?), склав присягу у 1762 р. Абшитований значковий товариш (1788). Володів двором у Полтаві. Мав братів Івана і Якима. Користувався власною печаткою (1758.). Д.: NNN (? – ран. 1788).

Балясний Григорій – значковий товариш Гадяцького полку (1724), бунчуковий товариш (1732). 1732 р. мав суперечку за селітряні заводи з полковницею Уляною Милорадович.

Балясний Данило (1749 – ?) – осавул сотенний (з 1772.17.08.), отаман сотенний (з 1781.21.02.), значковий товариш (з 1783.6.07.).

Балясний Іван – 1716 р. разом з Іваном Онуфрійовичем тримали селітряний завод. Отримав універсал ГВК з дозволом розробляти селітру у Веприку, навколо нього, навколо Кузьмина, у с. Білики Грунської сотні, інших місцях в Гадяцькому і Полтавському полку. 1722 р. розкопав вал у Веприку, що викликало появу універсалу Павла Полуботка і генеральної старшини від 18 березня 1723 р., яким наказувало відновити вал. Значковий товариш Гадяцького полку (1738 – 1739), був у поході 1738 р., мав двір і підсусідка у Опішні (1747).

Балясний Іван Васильович – син сотника царичанського, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1767 – ?), мав двір у Біликах та приїжджий у Старому Санжарові. Відомі його брати Василь та Яким.

Балясний Леонтій Семенович (? – ран. 1740) – син купця полтавського, став значковим товаришем Полтавського полку (? – 1734 – 1735 – ?), був у польському поході у складі 2-ї полкової сотні. Колишній значковий товариш (1737). Мав двір у с. Нижніх Млинах. Д.: Пелагея NN (? – 1740 – ?), проживала після смерті чоловіка в Нових Санжарах.

Балясний Максим Васильович (1744 – 1779 – ?) – син померлого значкового товариша. Службу розпочав 20 листопада 1766 р. значковим товаришем Полтавського полку. Сотник царичанський Полтавського полку (1773.2.04. – 1782), капітан. Мав маєтність у с. Нижніх Млинах.

Балясний Михайло – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Полтаві.

Балясний Пантелеймон Петрович (1736/1739 – 1790 – ?) – службу розпочав 8 травня 1748 р. в Опішнянській сотенній канцелярії, сотенний канцелярист, полковий підканцелярист. Полковий канцелярист (з 23 грудня 1756), отаман сотенний опішнянський (з 1760), сотник 3-ї Опішнянської сотні (з 1771), бунчуковий товариш (1782 – 1788 – ?), прем'єр-майор (1790). Мав 233 підданих. Д.: 1) NNN. 2) (? – 1780 – 1790 – ?) Катерина Іванівна Ніженець, донька бунчукового товариша. Мали синів Степана, Івана, Миколу, Павла.

Балясний Петро (1707 – 1761 – ?) – значковим товаришем Гадяцького полку призначений у 1725 р. від ГВК за наказом Вільямінова. Був у сулацькому низовому поході (1725), у 1727 р. отримав відпускний паспорт, потім захворів і в похід не повернувся. У 1732 р. був на лінії під командою полковника гадяцького Грабянки, у 1734 р. на лінії за полкового коменданта, наказний полковник гадяцький, того ж року повернувся додому. У 1740 р. збирав у Лютенській, Ковальській і Зінківській сотнях провізію і вози. У 1742 р. утримував пошту в Батурині. У 1745 р. вів слідство про козаків, у 1748 р. на лінії. У 1750 р. здійснював ревізію в Грунській та Опішнянській сотнях, 1752 р. – 1-й полковій. Був при різних слідствах. Просив відставки і надання звання сину Пантелеймону. У 1761 р. отаман городовий у 2-й Опішнянській сотні. Д.: NNN, її батько мав грунти у Лубенському полку.

Балясний Роман (? – 1688 – 1735 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Знаходився вдома з сином Семеном, в поході не були (1735). Селітряні заводчики, отримали охоронний указ не висилати їх у похід. Жили в Опішні, мали 1 двір з 1 хатою.

Балясний Семен (1697 – 1763 – ?) – служив з 1726 р., звільнений від служби у 1745 р. абшитованим бунчуковим товаришем. Мешкав у Прилуцькому полку,

Балясний Семен Романович (1708 – 1767 – ?) – службу розпочав в квітні 1731 р., з червня 1731 р. (за універсалом полковника Грабянки) значковий товариш. Військовий товариш (з 1758.31.12.). З 1731 р. при селітряному заводі. Мав підварок у Опішні (1736), у 1763 р. проживав у Келеберді.

Балясний Яким – значковий товариш Гадяцького полку (1735). В поході був його племінник Григорій, який повернувся у 1735 р. з полковником Граб'янкою. Жили в Опішні, де на одному дворі мали 3 хати.

Балясний Яким Васильович – син сотника царичанського. Разом з братами Василем та Іваном значковий товариш Полтавського полку (1751 – 1756), був у догляді за вівчарними заводами з 1753 по 1756 рр.

Банін Михайло – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1738).

Бантиш Костянтин Васильович – дипломатичний кур'єр Петра І. Розвідник в Османській імперії. Сот-

ник зінківський (1-ї; 1736 – 1744 – ?). 12 листопада 1741 р. йому було надано млин в Зінькові та маєтність в с. Вишнянці Миргородського полку.

Баняк Лазар – бунчуковий товариш (1743). Жив у Ніжинському полку, мав 22 двори, 1 коло млинове, позику до військового скарбу – 1 карбованець.

Барабаш N – осавул генеральний.

Барабаш Богуш – сотник у полку Черкаському (1638 – ?).

Барабаш Гаврило – отаман городовий полтавський (1672.03.), (1674.02. – 1675.01.), обозний полковий полтавський (? – 1677 – 1678.03. – ?), наказний полковник (1677.03.). У 1691 р. продав «плец» у Полтаві Яремі Краснокутському. Значний товариш Полтавського полку (? – 1694 – 1700 – ?). Д.: NNN, в 1-му шлюбі за Кіндратом N.

Барабаш Герасим Герасимович (? – 1782 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш (? – 1764 – 1766), військовий товариш Миргородського полку (1766 – 1779 – ?). 3 вересня 1784 р. внесені до II частини родовідної книги дворян Київського намісництва. Абшитований військовий товариш (1782). Мав хутір поблизу Голтви, де було 10 хат підданих (1782). Д.: NNN, польська шляхтянка.

Барабаш Герасим Михайлович – козак Лубенського полку. У 1730 р. перейшов до Голтви Миргородського полку. Козак голтв'янський (1741), полковий канцелярист, сотенний отаман, наказний сотник, значковий товариш Миргородського полку (1764). Абшитований військовим товаришем (1765.25.08. – 1782 – ?). 8 серпня 1774 р. звільнений від збирання недоїмок у Голтв'янській сотні. Мав племінників Тимоша та Івана. Володів хутором поблизу Голтви, де мав 10 хат підданих. Д.: NNN, польська шляхтянка.

Барабаш Гнат Семенович – онук козацького гетьмана, значний військовий товариш (1651).

Барабаш Іван (? – 1649 – 1725 – ?) – службу розпочав з 1669 р., козак максимівський, сотник опішнянський, товариш полку Гадяцького. Разом з вдовою священика Данила Варварою продали два млини в с. Максимівці Григорію Грабянці. Сотник наказний опішнянський (1725).

Барабаш Іван Дмитрович (? – 1648) – син запорізького гетьмана (1617), який мешкав у Черкасах. У 1646 р. разом з Нестеренком, Хмельницьким і Ілляшем був послом до короля. Полковник черкаський (? – 1648). Разом з Клішею і Ілляшем очолював реєстровців у дніпровому поході проти Богдана Хмельницького. Вбитий козаками на Дніпрі. Д.: Гафія NN. Мали синів Степана і Григорія, які були козаками сотні Шубцева Черкаського полку (1649).

Барабаш Кіндрат – товариш полку Полтавського (1666.01.), наказний отаман городовий полтавський (1666.02.), наказний полковник полтавський (1666.05. – 1666.12.10. – ?), отаман городовий полтавський (? – 1667.03. – 1667.07.).

Барабаш Лаврін Гнатович – син значного військового товариша. Сотник II полкової Переяславської сотні. Представники цього роду були козаками в сс. Козлов і Гайшин.

Барабаш Лесько – наказний сотник полковий Чернігівського полку (1676.08.).

Барабаш Максим Герасимович – син значкового товариша, козак голтв'янський (1742), значковий товариш Миргородського полку (1765).

Барабаш Микола Герасимович (1757 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист, військовий товариш Миргородського полку (1773 – 1783 – ?). Мав 14 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Барабаш Омелян – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1748 – 1779 – ?).

Барабаш Семен Іванович (1695 – ?) – син сотника опішнянського, отаман сотенний, значковий товариш.

Баран Дмитро Степанович – син військового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1757 – 1760 – ?).

Баран Іван (1746 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Разом з братами Йосипом і Олександром мав 8 нерозділених підданих у 1 селі. Д.: Марфа N Смяловська, донька полкового канцеляриста.

Баран Остап – наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку в поході (1737).

Баран Степан – козак с. Боромок Седнівської сотні (1717), взятий під гетьманську оборону. Протекціоніст генерального обозного (1739), мешканець седнівський. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1747 – ?). Мав приїжджий двір в Седневі та шинок, 1 підсусідський двір (? – 1741 – 1747 – ?). Абшитований, мав двір на 3 хати в Седневі. Д.: N Яківна Лизогуб.

Баранник Карпо (1754 – ?) – з чиновничих дітей. Службу розпочав 1765 р. козаком у письмових справ сотенного правління. Канцелярист (з 1767), осавул сотенний (з 1770), отаман сотенний Миргородського полку (з 1773), ратман (з 1782.28.01), військовий товариш (з 1782.30.07.). У с. Городищі мав 3 підданих.

Баранович N – військовий товариш Ніжинського полку (1781), житель с. Високого.

Баранович Дмитро Стефанович – значковий товариш Чернігівського полку (1756.25.09. – ?).

Баранович Опанас Матвійович – хорунжий полковний київський (1748.28.01. – ?).

Баранович Стефан (? – ран. 1756.25.09.) – значковий (з 1710.5.02.), потім військовий (з 1740.7.09.) товариш Чернігівського полку.

Барановський Андрій Андрійович – син сотника, військовий товариш (1765 – 1788 – ?). Мав 7 підданих у м. Бахмачі. Д.: Катерина Петрівна Лащинська, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Якова, Федора.

Барановський Андрій Іванович (1711 – 1765 – ?) – службу розпочав з 1737 р. в Київській полковій канцелярії, з 1740 р. в Переяславській полковій канцелярії. Сотник бахмацький Ніжинського полку (1743.14.08. – 1752). Брянські купці в 1755 р. звинувачені ним у невиконанні поставок будівельної деревини. Звільнений з посади за пияцтво і насилля. Сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1757.12.07. – 1763.2.02.). 1758 р. був замінений в команді, яка відправлялась для участі в семирічній війні. Потім самовільно залишив свою посаду, проте сотникував ще п'ять років. 1759 р. вів слідство про відпуск з Української лінії за хабарі 52 козаків. У січні 1763 р. на нього скаржився прилуцький отаман Йосип Жила за надмірні утиски та зловживання службовими обов'язками (арешт сотенної старшини, образи). Абшитований був лише полковим хорунжим (з 1763). Священик воскресенський с. Данювки Козелецької сотні (1765).

Барановський Дмитро – значковий товариш Чернігівського полку (1760).

Барановський Іван Андрійович – службу розпочав з 1770 р. в Київській полковій канцелярії, з 1771 р. полковий канцелярист, військовий канцелярист в МК (з 1775), сотник малоросійський (1777.30.03. – 1779 – ?). У походи не ходив, підданих не мав.

Барановський Онуфрій – абшитований сотник компанійський (1782), мешкав у Київському полку.

Барановський Пантелеймон – покозачений шляхтич гербу «Остоя», військовий товариш (1687).

Барановський Степан Якович (? – 1725) – бунчуковий товариш (? – 1725), загинув в низовому поході.

Барановський Стефан Якович – службу розпочав з 3 серпня 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник козелецький Київського полку (1742.12.10. – 1757.15.03.), осавул полковний київський (2-й; 1757.15.03. – 1764.12.11.), суддя полковний київський (1764.12.11. – 1781). У походах і битвах не був. В 1749 р. купив город у козака с. Заворочки Бобровицької сотні Андрійовича. 1770 р. МК розглядала справу про звинувачення мешканців сс. Ничагівки та Омелянівки в захопленні земель, які були віддані в його володіння. 1779 р. захоплював землі у козаків Козелецької і Остерської сотень. 1779 р через слабке здоров'я до продовження служби не здатен, заслуговував на підвищенн в чині за 42 роки служби. 31 березня 1780 р. отримав чин полковника. Мав підданих у м. Козельці, Остерської сотні сс. Олбин і Омелянів, д. Скрипчині, Бобровицької сотні в с. Заворичах і д. Мокриці, Козелецької сотні д. Нічаговці за ревізією 1764 р. 286 підданих. Д.: 1) (з 1741.11.) Феодосія Матвіївна Шум, донька полкового осавула. 2) (? – 1772 – 1780 – ?) Олена N Туманська, донька протопопа басанського. Син Іван сотник малоросійський, Стефан і Дмитро малолітні (1779).

Барановський Яків-Михайло Станіславович (? – ран. 1710) – шляхтич гербу «Равич» Краківського воєводства Мирського повіту м. Ташов. Осавул полковний київський (? – 1689.03. – 1696.11. – ?), отаман городовий козелецький (1706), обозний полковний київський (? – 1706 – 1712.05. – ?), Володів дворами в сс. Олбин і Гуті, Савинці Остерської сотні. 27 вересня 1700 р. Мазепа надав універсал військовому товаришу Барановському з дозволом користуватися розміровими приходами з його власних млинів на р. Острі. 20 листопада 1708 р. гетьман Скоропадський видав універсал про повернення йому с. Олбина у вічне володіння, а с. Гути у володіння через зиму. Поминальний ряд його роду у Києво-Сергієвій пустелі: «Яків, Пелагея, черниця Марія, Настасія, Магдалена, Клим, Яків, немовля Павло, Іван, Данило». Д.: 1) Пелагея. 2) Ксенія NN, вдова 1710 р.

Барашко Іван – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Бардак Андрій – значний військовий товариш (1664) в Богуславі.

Бардак Григорій (1727 – ?) – абшитований атаман ГВА (1788), мав 25 підданих у 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Ващенко, донька козак.

Бардак Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Бардак Йосип – отаман городовий (? – 1750), значковий товариш Лубенського полку, полковий зборщик.

Бардак Онисим – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р.

Бардак Пархом – значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1745 – ?). У 1736 р. був у Криму приставом при козаках з провіантом. Приймав участь у кримському поході. Присягнув у 1741 р. Мав брата Онисима. Мав у Ромнах житловий двір (1745).

Бардак Семен – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?). Учасник кримського походу, у 1737 р. купував коней. Мав у с. Євлашеві Роменської сотні житловий двір і 1 двір підсусідків піших убогих (1745).

Бардаковський Андрій – військовий товариш Ніжинського полку, його онуки Матвій і Степан.

Бардаковський Матвій Іванович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Д.: Марфа Яківна Карпека, донька бунчукового товариша, проживала у м. Вороніжі (1783). Мали дітей Кирила, Мотрю, Марфу.

Бардаковський Степан Іванович (1725 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мав у м. Вороніжі 19 підданих. Д.: Марфа Опанасівна Шкура, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Осипа, доньок Мотрю, Меланію, Марію.

Бардановський Іван Андрійович (? – 1700 – 1725 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Барзевич Атанас – наказний сотник комишнянський (1725).

Бармацький Іван – сотник ходосівський Київського полку (? – 1649 – ?).

Барташевич Матвій Андрійович (? – 1641 – 1671 – ?) – син шляхтича, який у 1641 р. отримав привілей на с. Азарів. Значний військовий товариш (1671).

Бартош Іван – абшитований військовий товариш (1783) в Лубенському полку. Мав 10 підданих в Смілі і хуторі при р. Очеретянці.

Бартош Іван Леонтійович (? – 1726 – ?) – син шляхтича гербу «Задора», сотника корсунського. Значний військовий товариш Лубенського полку. Його нащадки мешкали у м. Сміла.

Бартош Леонтій Ярофійович (? – 1711) – гербований шляхтич гербу «Задора», сотник корсунський.

Бартошевич Федір (1749 – ?) – військовий товариш (1783), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 7 підданих в селі Роменського повіту. Внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена Матвіївна Полетика, донька значкового товариша.

Басак Іван – хорунжий полковий. Його правнук Парфен Федорович (1758 – ?) став губернським регістратором, одружений з донькою військового товариша Катериною Семеновою, мешкали в м. Коропі.

Басаренко Ярмола – сотник гостомельський Київського полку (? – 1649 – ?).

Басличенко Григорій – сотник стольненський (? – 1688 – ?).

Басович Іван Васильович – службу розпочав з 1766 р. в Глухівському земському повітовому суді, продовжив у ГВС. Військовий товариш (1781 – 1805). Д.: NNN, донька міщанина.

Басович Іван Федорович – син шляхтича гербу «Прус I», військовий канцелярист, полковий писар (1787), проживав в Мглині, мав підданих в Почепі. Д.: (1765) Марія Іванівна Крутик, донька купця почепського. Мали сінів Павла, Артема, Івана, Опанаса і 2 доньок.

Батіг Іван – сотник остерський Київського полку (? – 1664 – ?).

Батіг Павло – з роду сотника остерського, значковий товариш Київського полку, житель с. Олбин, мав 5 підсусідків (1781). Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788

– 1790 – ?). Мав 13 підданих в Березненському повіті Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Петрівна Негруля, донька сотника.

Батуринець Стефан Якимович (1683 – 1754) – син значного військового товариша. Хорунжий стародубський (1711 – 1731), осавул полковий стародубський (1731 – 1742) і полковий походний командир (1735). Мав 3 верхових і 8 возових коней (1735). 16 січня 1710 р. отримав гетьманський універсал на с. Кириківку, 20 травня 1712 р. універсал стародубського полковника Луки Жоравки на послушенство посполитих с. Чортовині. Д.: Марія Кіндратівна Ліпська, донька протопопа стародубського.

Батуринець Яким Семенович (? – 1661 – 1705 – ?) – значний військовий товариш в Стародубському полку (? – 1701 – 1705 – ?), державця і мешканець с. Кириківки. Д.: N Степанівна Яворська (? – 1665 – 1700 – ?), донька полковника сердюцького.

Батуринець-Ювченко Давид (? – 1658 – 1688 – ?) – шляхтич гербу «Тромби» змінений. Значний військовий товариш. 11 червня 1688 р. отримав гетьманський універсал на с. Архипівку Шептаківської сотні у Стародубському полку.

Батуринський Андрій – козак глухівський. Значковий товариш Глухівської сотні (1716). Хорунжий Лубенського полку (1720), сотник кролевецький.

Батюк Влас – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1734.06., 1737, 1738 – 1739).

Батяновський-Скорчевський Федір – військовий товариш (1711). Його онуки (губернський канцелярист Дем'ян і сотенний осавул Кирило Ничипоровичі) мешкали в Погарі.

Бахир Прокіп Карпович (? – 1726 – 1773 – ран. 1783) – син козака, службу розпочав виборним козаком с. Спаського Сосницької сотні (з 1736), значковий товариш Чернігівського полку (1759 – 1780 – ?). Д.: NNN (? – 1783 – ?), донька козака. Мали сина Харлама.

Бахно Ілля – козак полкової сотні Брацлавського полку (1649), наказний полковник брацлавський (1659.12., 1660.01.).

Бахчевський Іван Олександрович (1723 – 1776) – син священнонамісника, навчався в КМА (? – 1736 – 1742). Службу розпочав з 15 грудня 1741 р., за атестатом генерального писаря Безбородька став військовий канцелярист ГВК (1742 – 1767), з 1765 р. за секретаря при МК, 1767 р. обраний шляхетством полку Переяславським головою. Був суддею земським Переяславського повіту (1767 – 1773). У липні 1773 р. абшитоваaний в чині полкового судді. 1746 р. мав суперечку з священиком с. Козинець Якимом Семеновичем. Маєтності померлих бездітними тітки Євдокії Петровської і її чоловіка бунчукового товариша Стефана Максимовича перейшли до нього. Мав у с. Скопцях 1-ї полкової сотні, с. Циблях 2-ї полкової сотні, при хуторах в Яготинській сотні 165 підданих. Д.: Софія Михайлівна Васютинська, донька писаря Переяславської консисторії, походила зі старовинного шляхетського роду. Прапрадід польський шляхтич Пилип Констянтович Васютинський, дід – Сава. Сестра Настасія була заміжня за Ковалевським. Мали сина Петра (1763 – ?), доньку Матрю (1762 – ?).

Бачей Олексій – син абшитованого сотенного отамана, служив з 1774 р. підканцеляристом. Значковий товариш (1774 – 1777). Мав з батьком у Яготині 4 нерозділених підданих. Д.: N Антонівна Ковалевська, донька військового товариша. 2) (1780) NNN, донька священика.

Бачей Петро – син абшитованого сотенного отамана. Службу розпочав з 1771 р., полковий канцелярист (з 1774), значковий товариш (1774 – 1780 – ?). Д.: N Іванівна Коркач, донька абшитованого військового товариша.

Бачинський N – значковий товариш Стародубського полку. Мав сина Григорія.

Бачинський Григорій – за атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1738 – 1745 – ?). За старшого військового канцеляриста (1745).

Бачинський Павло – військовий канцелярист ГВК (? – 1754 – 1758 – ?), військовий товариш у Стародубському полку (? – 1762 – 1763 – ?).

Бачинський Ян – козацький старшина в таборі на Узені (1619.17.10.). Козацький старшина (1625, 1627).

Башкирець Дмитро Остапович (? – 1732 – 1750 – ран. 1768) – син отамана городового сосницького, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1750 – ?). Мав у Сосниці 5 дворів підсусідків, житловий двір та шинок (1741), 8 підсусідків, житловий двір у Сосниці та шинок (1743), 1 підсусідський двір (1747), 5 дворів підсусідських та 2 двори служителів (1750).1738 р. хворів. Д.: Софія NN (1718 – 1768 – ?).

Башкирець Остап Стефанович (? – 1669 – бл. 1728, дуже старий) – значковий товариш Чернігівського полку «з давних лет» (? – 1689 – 1725 – ?). Був у перекопському поході, коли місто на Самарі розбивали, повторно під Перекопом, коли від Петрика Полтаву оберігали, в погоні за ордою. Потім в поході за Дніпро до турецького міста Біла–города, яким оволоділи, на штурм Кезикермену, під Азов, в Польщу під Люблін в двох походах, 1707 р. на фортифікаційних роботах в Києві, 1711 р. під Кам'яним Затоном. Сотник сосницький (1701, 1712), отаман городовий сосницький (1728), за його духовним заповітом після смерті дружини всі добра Башкирцеві у Сосниці протопіп чернігівський Григорій Максимович продав за 1500 р. судді полковому чернігівському Тимофію Сенюті, а гроші пішли на відновлення після пожежі Чернігівської соборної Спасо-Преображенської церкви Д.: Євдокія N Мальцевич (? – 1753). Рід Мальцевичів досить відомий у Гетьманщині. Мати полковника чернігівського Іоакима Силича була з цієї родини (їх родичі Слободецькі).

Башуцький Дмитро – військовий товариш Ніжинського полку (1775 – 1783 – ?). Мав 4 підданих в Батурині і 4 в хуторі. Д.: Євфимія Іванівна Мазченко, донька козака конотопського.

Башуцький Яків – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1779 – 1783 – ?). Мешканець м. Нових Млинів. Д.: Олена Мойсеївна Острожська, донька осавула сотенного.

Бегол Стефан – наказний сотник полковий миргородський (1720).

Бедренець Андрій – військовий товариш. Його син Петро і онук Федір (1739 – ?) були сотенними осавулами і мешкали в с. Стахорщина Новгород-Сіверського повіту.

Бедровський Андрій – значний військовий товариш. Його правнуки Семен (1747 – ?) і Данило (1752 – ?) Омеляновичі були корнетами (1787) і мешкали у с. Селище Мглинського повіту.

Бежан Василь – хорунжий полковий миргородський (? – 1730 – ?).

Безбожненко Масько – товариш полку Чернігівського (ран. 1681 р.). Продав 1/8 Мишуківського ґрунту Леонтію Полуботку.

Безбожний Степан – сотник грунський (? – 1665 – ?).

Безбородченко Демян – сотник березанський Переяславського полку (? – 1682.07. – ?).

Безбородько Андрій Якович (1711.4.07. – 1780.2.03.) – службу розпочав з 1730 р. у ГВК, через 3 роки («словесно», без указу) призначений старшим військовим канцеляристом. Злету слід завдячити тестю генеральному судді Якову Забілі, з донькою якого Євдокією одруживс Безбородько. У 1739 р. помер генеральний писар Турковський і Андрій у 28-м років став виконувати обов'язки генерального писаря (отримав указ на чин 1741.20.02.). Ще раніше йому вдалося поправити матеріальне становище, отримавши «на пропитание» (1736.27.11.) сс.. Стольне, Пшехдани і Богдани. Його біограф пише: «С практическим умом и в особенности с ловкостью, Безбородко умел принаравливаться к характеру каждого из правителей, и потому оказывал сильное влияние, как на ход дел по Малороссійскому правлению, так и на всю местную администрацию». 5 листопада 1742 р. сотник яготинський Купчинський послав на Безбородька донос до Петербургу. Головними пунктами його були: 1) сотників призначає без вибору, а за особистим рішенням, за що бере відповідну плату у розмірі 70-100 карбованців; 2) з метою збільшення сотенних урядів сотні поділив навпіл; 3) ввів вакансових сотників; 4) збільшив кількість військових канцеляристів з 30 до 200. Доніс підкріплювався конкретними прикладами: Бірон рекомендував на уряд сотника новгород-сіверського Олександра Пілатовича, якого обрали сотняни, але сотником став Степан Судієнко (Безбородко за це неначе отримав 600 карбованців і 4 бочки горілки); вихрещений єврей Крижановський отримав на відкуп два полки (Лубенський і Миргородський), а потім уряд сотника глинського (за це заплатив 260 червонців і коштовності вартістю 300 карбованців); призначив родичів на посади: свояка Івана Сахновського – обозним полковим чернігівським, його синів Григорія і Якима – сотниками старосанжарським і менським, племінника дружини Василя Биковського – судею полковим гадяцьким. Справу закрили у 1751 р. на користь Безбородька, а Купчинського звільнили від сотникування і призначили 100 ударів києм. Андрій же Безбородько писарем ще пробув 11 років і 5 березня 1762 р. був абшитований досить молодим (51 рік) з підвищенням до генерального судді. Він поселився у Стольному і в подальшому робив все для кар'єри своїх дітей.

Безбородько Олександр – полковник київський (1774.22.03. – 1779.1.01.).

Безбородько Семен Якович – сотник березанський Переяславського полку (1734.1.04. – 1737), суддя полковий переяславський (1737.17.02.–1739). обозний полковий переяславський (1739.12.05.–1764).

Безбородько Яків Іванович (? – 1668 – 1730) – син козака. За заповітом рідного брата матері Федора Пилипенка (1722) отримав двір (6 покоїв), сад, ставок з греблею, леваду, 26 нив на 134 дні оранки в с. Пилипчичах та інше майно за умови догляду тітки Пелагеї до смерті. Значковий товариш (1724 – 1730). За реєстром 1726 р. записаний серед значкового товариства, що перебували у гілянському поході. Отримав гетьманські універсали на родові та скуплені маєтності (1716.1.03., 1721.4.05., 1728.3.11.). Мав двір у Переяславі, який згорів («отстрадавши своего двора чрез пожар огненіе, где купчие записи и иные правніе письма...погорели»). Тримав хутори на Сухій Оржиці, Мокрій Оржиці (куплений у жителя яготинського Івана Федорова), у Козлові з полем орним і гаями. Володів двором, став з греблею, млином у Войтові, 2 дворами в Березані, полем, гайком; в Пристромах – гайком при р. Трубіж, лісом над р. Супоєм. За ці володіння запеклу довголітню боротьбу (1716 – 1728) з ним вів Семен Лизогуб. Влітку 1719 р. полковий осавул Кирпич, бунчуковий товариш Петро Уманець і військовий канцелярист Степан Максимович провели розмежування безбородьківських володінь з Биківською волостю («между степом Быковской волости и его Безбородки землями граница быть должна от Мокрой Оржицы по могилу ...шляхом на Пирятин идучего»). 21 березня 1731 р. подав супліку на Івана Моркотуновича і Семена Новаковича за побудову хуторів на вільному степу. Д.: 1) NN Потапович (вірогідно, донька полкового обозного). Принесла у родину помокльські володіння. 2) (1732) Гафія Іванівна Гулак (1668–1754), донька полкового обозного. Померла бездітною.

Безвіконий N – козак, абшитований значковий товариш Миргородського полку (1776.28.09. – ?).

Бездітько Матвій (? – 1734) – наказний сотник веприцький (1730), сотник веприцький (? – 1734).

Бездітько Стефан – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), жив у м. Веприку. Був у поході (1739).

Безкровний Семен – сотник переволочанський Полтавського полку (1691, нак), (? – 1709.01. – ?).

Безлюдний Василь (1733 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788 – 1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака

Безносий Кіндрат – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1708 – ?).

Безпалий Андрій – сотник івангородський Ніжинського полку (1728 – 1736.08. – ?).

Безпалий Іван – наказний сотник кобижський Київського полку (1703).

Безпалий Іван Семенович – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1679.04., 1689.05.).

Безпалий Іван Федорович (? – 1619 – 1659 – ?) – вже у реєстрі 1649 р. стоїть в керівництві Уманського полку, а відповідно був козаком-січовиком, що підтверджується і подальшими його кроками. Йому було притаманне внутрішнє несприйняття польських порядків і ще на Січі відносився до антипольської партії. Полковник уманський (? – 1658.07.). За Виговського «тот де уманской полковникъ, от нево, писаря, отложась, ездил ко государю к Москве, и государь де с ним с Москвы послал на нево, писаря ратных людей, и тот де умонский полковникъ, приехал с Москвы, взял черкаских три городы, которые отложились с ним, писарем от великого государя и многих де черкас в тъх городах порубил». Наказний гетьман над полками Івана Силки, Павла Апостола, Григорія Івановича, Михайла Козловського, Івана Гречаненка, Севастяна Івановича, Григорія Донця. Документальна звістка

про те, що Іван Безпалий був страчений в липні 1659 р. Виговським після Конотопської битви не відповідає дійсності тому що і надалі бачимо його серед активних політичних діячів. Був виданий указ без царського дозволу не карати його і його полків начальних людей. Генеральний суддя (1659.10. – 1660 – ?). Неписьменний, Переяславську угоду 15 жовтня 1659 р. за нього підписав кобринський архмандрит, канівський ігумен Іов Зайончкровський. Навесні 1661 р. «в Умони полоняников государевых людей Иван Безпалой поит и кормит многих», тому Юрій Хмельницький «из Умани Беспалого взял в Чигирин, а из Чигирина хотел послать к великому государю». Полковник уманський (? – 1662.12.). Відомо, що він був одружений з вдовою якогось Василя, мав пасинка Семена і сина Дем'яна. Мав родичів: у Маньківській сотні Семена Безпалого (очевидно, пасинок), Бабанській – Ілляша Безпаленко, Бершадській – Клима Безпалого. Його нащадки жили в Кролевці: онук Прокіп Дем'янович, правнук Іван Прокопович (1717 – ?) був одружений з міщанкою Килиною і вони мали дітей Карпа (1752 – ?), Якова (1757 – ?), Миколу (1769 – ?), Захара (1775 – ?), доньок Ірину (1768 – ?), Марфу (1772 – ?).

Безпалий Микита Дмитрович – козак Імгліївської сотні Корсунського полку (1649). Сотник зіньківський (? – 1659.04. – ран. 08.), (? – 1661.04. – 05. – ?), член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм в травні 1661 р. до Москви. Осавул полковий зіньківський (? – 1662 – 1666), полковник гадяцький (? – 1666.06. – ?), осавул полковий гадяцький (? – 1666.10. – ?). М.Костомаров в січні 1668 р. називав його генеральним обозним у Брюховецького. Джерела дозволяють розширити період його знаходження на цьому уряді, який він займав вже у жовтні 1667 р. 1668 р. гетьман Брюховецький направив делегацію до Туреччини в складі лубенського полковника Григорія Гамалії, генерального обозного Микити Безпалого, канцеляриста Лавріна Кашперовича і 17 козаків. Отаман городовий зіньківський (? – 1681 – 1683). Очевидно, Безпалі уманські і зіньківські були одного кореня, через це наказний гетьман Іван Безпалий черпав командний склад з Полтавського полку, до якого тоді і відносилась сотня.

Безпалий Петро Григорович – полковник уманський (? – 1672.01. – ?) регіменту Ханенка. Обраний на чолі делегації посольства з ради в Ладижині на сейм в Речі Посполитій.

Безпалий Прокіп (1754 – ?) – шляхич, службу розпочав з 1770 р. сотенним канцеляристом, значковий товариш (1776 – 1789 – ?).

Безпалий Сава – наказний полковник київський (1691.02.).

Безпальчій Іван (1732 – ?) – син козака Роменської сотні, значковий товариш Лубенського полку (з 1754), полковий комісар (1757), прем'єр-майор (1788). Мав 409 підданних в 5 селах і одному хуторі. Д.: 1) NNN, 2) (1788) Євдокія Прокопівна Котлярева, донька військового товариша.

Безпальчій Василь – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?). Вірогідно, з Остерської сотні, де цей рід представлений Федором, який розпочав службу з 1767 р., став сотенним хорунжим у 1771 р., його дружиною була донька шляхтича Костянтина Мошки, який вийшов з Речі Посполитої.

Безрученко Іван – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1719).

Безручко Іван – козак сотні гадяцької, він же Безрученко Іван – полковий сотник гадяцький (? – 1668.11. – ?).

Безусенко Петро (1753 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист (з 1768), отаман сотенний (з 1770), значковий товариш Миргородського полку (1775.30.03. – 1788 – ?).

Безчепій Іван – син отамана сотенного, службу розпочав сотенним отаманом з травня 1767 р.

Бекеш Федір – сотник Триліської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 –?).

Беларовський Андрій – значковий товариш Ніжинського полку. Мав сина Івана – військового канцеляриста, онука Дмитра – колезького канцелярита (1783), який мешкав у Коропському повіті. Рід тримав гетьманські універсали 17 червня 1671 р., 12 червня 1712 р., 17 січня 1732 р. на млини і землі.

Беларовський Дмитро Іванович – військовий канцелярист, мав дім у с. Курень (1781). Д.: Марфа Гнатівна Синельникова, донька військовго товариша.

Беларовський Іван Андрійович – син дозорця коропського, який мав приїжджий двір у Кролевці (1736). Військовий канцелярист

Беленченко Гаврило – значковий товариш (1736).

Беленченко Корній – сотник полкової сотні Гадяцького полку (1691 – 1696 – ?), отаман городовий гадяцький (? – 1699.02. – 1700.11. – ?).

Белиловець Іван – сотник коропський Ніжинського полку (1661 – 1668.12. – ?).

Белименков Сава Іванов – значковий товариш Лубенського полку (1745). Державець с. Хоминець Глинської сотні, мав там житловий власний двір та 4 двори тяглих та 12 піших убогих посполитих.

Беличенко Федір – на уряді сосницькому (1657), сотник сосницький (1672).

Белоровський Іван Андрійович (1714 – 1763 – ран. 1781) – службу розпочав з 1737 р., військовий товариш у Стародубському полку (1757 – 1763 – ?). Був у очаківському, дністровському, хотинському, шведському походах, індуктового збору дозорцею та в різних комісіях. Володів двором у Стародубі в Рум'янцевську ревізію. Його вдова мала дім в 3 покої у м. Стародубі (1781).

Белькевич-Дяченко Антін (1728 – ?) – рідний брат військового товариша Максима, абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 12 підданних у 1 селі в Роменському повіті. Д.: Ксенія NN, донька козака.

Белькевич-Дяченко Максим (1722 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1762), абшитований військовий товариш (1788), мешканець лубенський. Д.: Олена Василівна Косаровська, донька священонамісника.

Бельмачевський Михайло – писар сотенний івангородський (1654).

Бельський Григорій Савич – значний військовий товариш Стародубського полку.

Бельський Кирило (1727 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Настасія N Юренко, донька козака.

Беневич Антін (? – 1720 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1735 р. полковим канцеляристом, старший полковий канцелярист (1742 – 1751), прилуцький городо-

вий отаман (1752 – ?), військовий товариш Прилуцького полку. Мав 5 підданих у с. Лісових Сорочинцях. Д.: Тетяна Йосипівна Лучинська, донька священика логовицького.

Беньковський Дем'ян Андрійович (1732 – 1781 – ?) – службу розпочав з 1753 р. (за іншими данними – з 1746 р.), військовий канцелярист ГВК (1753 – 1758), 2-й полковий хорунжий полтавський (1758 – 1761), осавул полковий полтавський (1761 – 1770). Мав 11 служителів (1763). Обозний полковий полтавський (1773 – 1782). Племінник Єфросинії Ломиковської.

Бердичевський Михайло – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1655 – ?), (1656 – ?).

Бердник N – полковник (1661.03.), стояв у Зінькові.

Бердянський Іван – наказний сотник козелецький Київського полку (1740).

Бережецький Богдан – генеральний хорунжий (1675).

Бережецький Ілля Васильович (1728 – ?) – правнук Степана, військовий товариш Ніжинського полку (1788). Проживав у с. Земляне. Д.: Софія NN, донька шляхтича. Мав синів Андрія, Нестора, Івана, Івана.

Бережецький Мисько –1649 р. зафіксований як Мисько Бережецький у Кропивненському полку. Перейшов з Ірклїївщини до Переяслава і став полковим писарем переяславським (? – 1661 – 1663).

Бережецький Прокіп Семенович (? – 1619 – 1671 – ?) – шляхтич з старовинного волинського, а потім канівського роду Некрашевичів-Бережецьких, православний (його родич Федір Бережецький був протопопом київським). З жовтня 1648 р. маємо звістку, що в «городе Нежине урядник, козачей атаман, запороского гетмана Хмельницкого племянник, Прокоп Бережицкий». Семен Бережецький козакував у Кальницькому полку в Бабинській сотні (1649). Не виключено, що це батько Прокопа. 1649 р. він як полковник і його брат Григорій були в Чигирині. Мабуть, був наказним полковником чигиринським і відповідно сотником чигиринським. Військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Активно підтримували Бережецькі молодого Хмельницького. Крім двоюрідного брата молодого гетьмана Прокопа козацьким полковником був Федір Бережецький (мабуть, наказний чигиринський ?). З Ірклїївщини до Переяслава перейшов і став полковим писарем переяславським Михайло Бережецький, який 1649 р. зафіксований як Мисько Бережецький в Кропивненському полку. Вперше згадується як наказний полковник чигиринський в березні 1662 р. У березні 1662 р. разом з полковником Богуном стояли в Ірклієві. Після обрання Петра Дорошенка генеральним осавулом (навесні 1663 р.) змінив його на чигиринському полковництві. У травні 1664 р. був послом Тетері до короля. Його на полковництві чигиринському в цьому році змінив Федір Коробка. За гетьмана Дорошенка знову став полковником чигиринським (? – 1666.02. – ?). Обраний послом на варшавський сейм, на який прибули 28 квітня 1666 р. На полковництві у 1667 р. замість нього уже був Городничий Яцько. Став генеральним суддею (1671.02), мабуть, обраний на корсунській раді (1672), як противник Ханенка. У листі від 22 лютого 1671 р. до короля дякував за грамоту козацькому війську з наданням його давніх прав. 1674 р. від Дорошенка їздив на Січ. Обозний генеральний (1676). Після капітуляції Дорошенка залишився жити в Чигирині.

Бережицький Ілля Васильович (1727 – ?) – нащадок Степана. Військовий товариш (1787), мешкав у Глухівському повіті.

Бережицький Степан – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1669 – ?).

Бережний Лука – наказний сотник яготинький Переяславського полку (1723).

Бережницький Євстафій – військовий канцелярист ГВК (1725).

Бережницький Тиміш – осавул компанійського полку Григорія Пашковського (1687).

Береза Роман (? – ран. 1731) – товариш полку Прилуцького (1715), отримав гетьманський універсал на с. Сорочинці. Значний військовий товариш (1719).

Березан Іван Іванович – сотник старосамарський Полтавського полку (1752.3.03. – 1759 – ?). У 1753 р. ГВК розглядала його кривди щодо запорозького козака Ничипіра Донця. Мав сина Якова, онука Івана (1760 – ?), який мешкав в Новгород-Сіверському.

Березненський Микола – військовий товариш Ніжинського полку.

Березненський Роман – значковий товариш Прилуцького полку (1724). Д.: Марія Самойлівна, вдова Степана Григоровича Чернявського, полкового осавула прилуцького. 1714 р. отримала універсал на чоловікове с. Сорочинці.

Березненський Роман Романович – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1752).

Березниця Юхим – сотник костянтинівський Лубенського полку (? – 1680 – ?). Основоположник Березниць-Семеренків, які мешкали в м. Смілі.

Березницький N – осавул полковий ніжинський.

Березняченко Омелян Андрійович – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1663.08. – 10.).

Березовий Гаврило Якович (? – 1730 – 1779 – ?) – козак, затверджений в чині значкового товариша Прилуцького полку (1747.12.), абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1779 – ?). Проживав у с. Дідинець Іваницької сотні, де мав 3 підданих (1779). Д.: (1740) Ірина Петрівна Зоц, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Петра, Андрія, Антіна, Івана, доньок Ганну і Пелагею.

Березовський Василь Семенович (? – ран. 1761) – син осавула полкового, військовий канцелярист ГВК (? – 1735), бунчуковий товариш (1735.30.09. – 1751 – ?). У 1737 р. мав володіння у с. Пантусові полкової сотні. Мав греблю на р. Ваблі під с. Палтусовим, двір з плецом в Новгород-Сіверському, ґрунти у с. Тарасівці, 9 підданих в д. Вежновці Новоміської сотні. Помер бездітним. Д.: Дарія Іванівна Мовчан (? – 1731 – 1768 – ?), за нею в с. Тарасівці 1 двір (1768).

Березовський Данило (? – 1690 – 1776 – ?) – син козака, службу розпочав з 1711 р., того ж року був у прутському поході. У 1713 р. з Київським полком на чолі з Танським знаходився в поході на ординців. Після Орлика ходив під Київ за ордою і полонили там татар і передали кн. Михайлу Голіцину. 1715 р. їздив кур'єром до секретаря Піска тричі через Польщу. Значковий товариш (1727 – 1743). Полковий комісар (1736, 1739). Учасник очаківського походу (1739), в Койлові з бунчуковим товаришем Дем'яном Рубцем (1738), на форпостах в Обухові з полковником Танським цілу зиму (1739), 1742 р. в комісії. У 1743 р. через старість і слабкість здоров'я абшитований військовим товаришем.

Березовський Іван Семенович – син осавула полкового, значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – 1738 – ?). 7 травня 1737 р. дав «сказку» про те,

що він знав указ про похід, висланий в Новгородське сотенне правління про відправку значкових у похід, але через хворобу до цього часу не пішов, та мав вже вийти з усіма припасами, а інакше понесе покарання, передбачене указом з ГВК. У 1737 р мав в д. Киселівка Новгородської сотні 4 двори малогрунтових, 7 убогих, 3 дуже убогих, 4 пустих. Військовий канцелярист ГВК (? – 1751 – 1759 – ?).

Березовський Карпо – значковий товариш (1741 – 1742), мешканець Омельницької сотні Миргородського полку.

Березовський Прокіп Семенович (? – бл. 1730) – син полкового осавула стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1724 – ?).

Березовський Семен (? – 1728) – писар сотенний новгородський (? – 1700 – 1710). За універсалом 1708 р. отримав за уступкою сотника Жоравки хутір Горбовецький з людьми. Сотник новгородський (1710.03. – 1712). Полковий осавул стародубський (1713 – 1727), наказний полковник (1718, 1723). 1 липня 1715 р. отримав гетьманський універсал на с. Медвідь в Новоміській сотні. У червні 1719 р. за завдання генерального судді розглядав справу суперечки Стефана Ширая з Дем'яном Хромцем. 17 травня 1721 р. по поверненню з ладозького походу отримав гетьманський універсал на с. Платків. Протягом 1723–1724 рр. мав суперечку за млин на р. Палужі та сл. Кибільщину Новоміської сотні з дозорцею будівельних заводів гетьмана Скоропадського Василем Косачем, одночасно (1723 – 1726) з вдовою гетьмана Скоропадського за саму слободу. Асесор ГВС (1727–1728). Військовий товариш. Д.: Гафія Іванівна Тимошенко (? – 1708 – 1737 – ?), онука полковника стародубського. 14 липня 1730 р. отримала універсал про підтвердження права власності на хут. Горбовець і Шаховський у Новгородській сотні.

Березовський Стефан Семенович (? – 1757 – бл. 1761) – син осавула полкового, військовий канцелярист ГВК (? – 1748), бунчуковий товариш (1748.21.12. – 1757 – ?). 1757 р. городничий КПЛ заволодів в урочищах Броварських його землями. Йому належала одна з 3-х плотин через р. Бабинець, одна в урочищі. Володів с. Кибирщиною Новоміської сотні. Д.: (з 1747) Марфа Іванівна Лашкевич (? – 1732 – ран. 1783), донька городового отамана стародубського. У 1768 р. вдова, володіла двором у Стародубі, який був куплений 1755 р. у бунчукового товариша Петра Іскрицького за 220 карбованців: 2 житлових хати, 2 комори, 1 конюшня, 2 сараї, при хаті 1 кімната, 1 кладова з дощок зроблена на дворі, 1 льодовня. Наймав цей двір купець Калина Черніков за 30 карбованців на рік.

Берещук Йосип – значковий товариш (1741), мав підсусідків у Хоролі Миргородського полку.

Берло Андрій Іванович (?, після 1694, с. Панфіли – 1755) – син полкового судді, бунчуковий товариш (1721), священик успенський переяславський (з 1721), протопоп переяславський (з 1731). Після смерті матері у його володіння перейшло с. Памфіли, а у 1755 р. купив у с. Сосновій ставок з греблею і берегами.

Берло Василь – козак Багланівської сотні Брацлавського полку (1649), полковник брацлавський (1658.04. – 06.). Його родичем був Берло Іван Дмитрович з Берловки. Родовий маєток Берловка (сучасне Бирлівка Бершадського району Вінницької області). Останній був сотником мглинським Стародубського полку (? – 1671.10.11. – 1672 – ?), 10 листопада 1671 р. сповіщав воєводу рославського Кузьму Федоровича про розмовки з поляками при розмежування земель по р. Сож. Полковник піхотний (1689). Д.: NNN, рідна сестра дружини Тимофія Олексійовича, стародубського полковника.

Берло Василь Іванович (? – 1671 – бл. 1721 ?) – син полкового судді, онук Якима Сомка. Від батька отримав двір у Воронкові. Навчався в КМА, сотник воронківський (1715 – 1721). Отримав у спадок два двори у Воронкові, млин на греблі Руччинській в одне коло і слободу. Д.: Настасія Іванівна Сулима, донька генерального хорунжого.

Берло Володимир Данилович (1719/1724 – 1782) – возний воронківський, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Полковий писар (1767 – 1782). Д.: 1) Уляна NN (1726 – 1751 – ран. 1759). Діти: Ірина (1746 – 1767 – ?), Марфа (1751 – 1776 – ?), Пантелеймон (1753 – 1799 – ?), Матвій (1756 – 1799 – ?), Іван (1757 – 1784 – ?), Гафія (1758 – ран. 1767), Уляна (1763 – 1772 – ?).

Берло Данило Іванович (бл. 1693 – ран. 1725) – син полкового судді і Мазапети. Бунчуковий товариш (? – 1721 – ?). У спадок від батька отримав двір у Воронкові та куплені ним раніше хати Ребриковську, Ковтунівську, Зелененьку, Савченкову, Медвежовську, Оверківську, Бутенківську, два шинки у Воронкові, млин з ставом та хутір з садом і гаєм у Жеребятині, гай на Карані, гай за Софієвкою, гай Лисенківський, 10 батьківських підданих у воронківських хуторах та 3 «кревних». 28 березня 1721 р. отримав гетьманський універсал на батьківські маєтки. Д.: Настасія N Носенко (1703 – 1751 – ?), проживала у Воронкові. Більше 8 років її дім після смерті чоловіка був об'єктом утисків нового воронківського сотника Миколи Афендика, аж поки 5 січня 1733 р. гетьман Апостол не взяв її з дітьми в протекцію і оборону.

Берло Іван Андрійович – син бунчукового товариша, військовий канцелярист (1747 – 1765.22.12.), військовий товариш (з 1767.24.08.), за підсудка земського в Переяславському повіті. У 1765 – 1767 рр. працював в Переяславській магістратській слідчій канцелярії. 1767 р. козаки захопили його землі у 1-й полковій сотні. 1767 – 1773 рр. відкомандирований до Київського полку, де був під час морової язви в прикордонних дозорах. Абшитований суддею полковим (1773.13.03). У 1746 р. Києво-Софійський кафедральний монастир звинуватив його в будівництві млина на монастирських грунтах, підтопленні нив, спустошенні гаїв. Мав володіння у с. Панфилах, хут. Панфиловському Яготинської сотні, с. Рогозові Воронківської сотні, с. Присленицях Гайшинецьких 1-ї полкової сотні, с. Комарівці 2-ї полкової сотні – 105 підданих (1775). Д.: Уляна Іванівна Булавка, донька бунчукового товариша. Мали синів Павла, Івана (1763 – ?), Пантелеймона (1764 – ?), Михайла (1766 – ?).

Берло Іван Васильович (1703 – 1761) – син сотника воронківського, сотник воронківський Переяславського полку (1718 – 1728), військовий товариш, наказний сотник воронківський Переяславського полку (1728, 1730), бунчуковий товариш (1735.27.02./1737.21.02. – 1761). 1731 р. ворогував з сотником воронківським Миколою Афендимком. 1746 р. звинувачений ченцями Києво-Софійського кафедрального собору через будівництво млина на монастирських ґрунтах, підтоплення нив, коноплянників та спустошенні гаїв. Мав у

Воронкові власний житловий двір і шинок, 5 підсусідків посполитих кінних і 5 піших, в д. Жеребятині приїжджий двір, 2 кінних та 1 пішого, 5 дворів найманих людей, приїжджий двір та шинок у с. Рогозова та 5 дворів найманих людей, приїжджий двір у с. Старому (1750). Д.: Марія Максимівна N (1707 – 1751 – ран. 1759).

Берло Іван Дмитрович (? – 1646 – 1717 – ран. 1721) – сотник воронківський (1676 – 1782, 1696 – 1705), наказний полковник переяславський (1676.09., 1704), полковий суддя (1706 – 1711). У його володіння перейшли надані 1655 р. його тестю Якиму Сомку землі в слобідці м. Воронків і с. Рогозів. Теща передала ґрунти в с. Старому. Купив двір у Переяславі у переяславського протопопа Миколи Мосцецького. 1 липня 1709 р. у панфільського жителя Василя Лехна купив Лехновщину. 1711 р. отримав 10 підданих в хуторах воронківських. Скуповував волів для продажу в Сілезії. 28 січня 1712 р. отримав гетьманський універсал на с. Рогозов і хут. Пісоцький. Д.: 1) Параска Якимівна Сомко, донька наказного гетьмана. Мали сина Василя, доньок Ірину, Настасію. 2) Тетяна Опанасівна Щуровська, донька полковника переяславського, вдова Павла Рустановича. З Берло мала сина Арсенія, доньку Софію. Разом з чоловіком «нажили» хутір Жеребятин. 3) (з 1692) Ганна Костянтинівна Мазапета (? – 1675 – 1721 – ?). У 1-му шлюбі за Михайлом Івановичем Яциничем (? – 1657 – 1687 – ран. 1691), значковий товариш. За нею двір в Переяславі, хутори поблизу сс. Панфіл, Рогозова. Її рідний брат Йосиф був значковим товаришем Чернігівського полку і проживав в с. Янівка. Мали синів Данила, Андрія, доньок Марину, Настасію і Олену.

Берло Іван Дмитрович з Берловки – сотник мглинський Стародубського полку (? – 1671.10.11. – 1672 – ?), 10 листопада 1671 р. сповіщав воєводу рославського Кузьму Федоровича про розмовки з поляками при розмежуванню земель по р. Сож. Полковник піхотний (1689). Д.: NNN, рідна сестра дружини Тимофія Олексійовича, стародубського полковника.

Берло Іван Іванович (? – ран. 1838) – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берло Михайло Іванович – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берло Павло Іванович – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Берло Пантелеймон Іванович – син абшитованого полкового судді, значковий товариш Переяславського полку (1781).

Бернацький Лука – осавул полковий миргородський (? – 1697 – 1707.11. – ?).

Берчевський Хома – військовий товариш Ніжинського полку.

Берченко Іван – сотник смілянський (? – 1680 – ?), значний товариш полку Лубенського, наказний сотник смілянський (1684 – 1687), сотник смілянський (1687.14.01. – ?). Згідно гетьманського універсалу 14 січня 1687 р. отримав у с. Томашівці вільні посполитські двори, поле, сіножаті, луки, озера, ліси.

Бетенко Василь – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Бец Гаврило – хорунжий полковий миргородський (? – 1711), сотник полковий миргородський (2-ї; ? – 1712.02. – 1713.05. – ?).

Бештанко Андрій – полковник кальницький (? – 1658.11. – ?).

Бештанко Павло – козак чигиринський (1649), наказний полковник чигиринський (? – 1655.10. – ?).

Бжезовський (Березовський) Антон – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Бивальський Іван – син абшитованого сотенного отамана, службу розпочав з 1770 р. полковим канцляристом. Значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1780 – ?).

Бикинський Раско – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1708.03. – ?).

Биковський Василь – абшитований полковий хорунжий (1782). Мав 10 хат підданих у Зіньківському повіті, а також 83 душ підданих у Краснокутському повіті Харківської губернії, де йому належало с. Бригадирівка.

Биковський Василь Федорович (? – бл. 1757) – його вітчимом був Танський. Шляхтич гербу «Ольшевськи», службу розпочав з 1712 р., навчався в класі поетики КМА (1727), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (? – 1738), полковий суддя (1738 – 1741), обозний полковий гадяцький (1741 – 1755). Ставши обозним, він залишив за собою частину рангового маєтку полкового судді с. Русанівку 1-ї полкової сотні, що викликало невдоволення нового полкового судді Івана Родзянки. Мав шинок у Опішні (1748). Його рід поминався у Софійському монастирі: Єлиферій, Христина, Марія, Кіндрат, Марія, Іван, Марія, Іван, Марія, Василь, Олена. Д.: Олена Кіндратівна Алфьорова, донька сумського полкового обозного. В першому шлюбі за Іваном Івановичем Левенцем, полковим обозним полтавським. Можливо, за нею у власність Биковських перейшов 1 посполитий у м. Варві Прилуцького полку.

Биковський Іван (? – 1660 – 1717) – бунчуковий товариш Ніжинського полку (? – 1708 – 1717). Мав сина Гната, онука Степана, правнука Мойсея (1757 – ?), який мав 16 підданих в с. Підлипне Конотопського повіту.

Биковський Іван Іванович (1686 – 1761 – ?) – шляхтич гербу «Радван». Його батько – бунчуковий товариш, який помер у 1717 р. і після його смерті бунчуковим товаришем у Стародубському полку почав служити сам Іван. Дружина Андрія Андрійовича Зеневича Устина NN (? – ран. 1741) (у 1-му шлюбі була одружена з Марком Васильовичем Феєм) його була тіткою. 5 років був у Низовому поході не маючи в себе універсалу на звання бунчукового товариша, 31 грудня 1735 р. Шаховський дав йому цей універсал, у 1736–1740 рр. був у кримському, очаківському, бендерському, хотинському походах, письмових свідоцтв тому не мав, але були усні свідчення бунчукових товаришів Данила Покорського, Василя та Івана Кутневських. З 1740 р. через хворобу у внутрішніх нарядах не був. Жив у Ніжинському полку, мав двір у Воронежі, у 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Його син Максим тримав у Стародубі двір у 1768 р. Д: Ганна Іванівна N (? – 1727 – ?).

Биковський Ісак Якович (? – 1695 – 1712 – ран. 1767) – значковий товариш Стародубського полку. 1 листопада 1712 р. здійснив купівлю у козака Павла Клименка. Д.: (1754) Ганна Яківна Ракушко-Романовська (? – 1730 – 1785 – ?). Їх син Максим був отаманом сотенним у Новоміській сотні (1776). Ганна у другому шлюбі (1776) за сином священика Михайлом Злотниковим.

Биковський Карпо – значковий товариш Стародубського полку (1781). Проживав у с. Рикові Новгородської сотні.

Биковський Кириян (1746 – 1782 – ?) – з шляхти. Службу розпочав з 15 вересня 1762 р., військовий товариш (з 1770) у Лубенському полку.

Биковський Лев Васильович (бл. 1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 8 грудня 1755 р. в полковій Гадяцькій канцелярії. Сотник 2-ї Опішнянської сотні (1760.18.10. – 1771). Абшитований полковий хорунжий (1782). Мав 23 хати підданих у Зіньківському, Полтавському повітах, а також 68 душ підданих в Краснокутському повіті Харківського намісництва. 1788 р. мав 310 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Биковський Максим Іванович (? – ран. 1768) – значковий товариш Стародубського полку.

Биковський Максим Ісакович – військовий товариш (? – 1781 – 1787 – ?). Мешканець стародубський, де мав дім в три покої з кам'яним погрібом. Д.: Гафія Михайлівна Воскобойник, донька значкового товариша. Мали сина Івана і доньок Гафію і Настю.

Биковський Олександр – шляхтич гербу «Гриф», значний військовий товариш (1662).

Биковський Юрій Васильович (бл. 1734 – 1788 – ?) – службу розпочав з 16 вересня 1756 р. в похідній військовій канцелярії в Петербурзі військовим канцеляристом. У 1760 р. призначений сотником 3-ї Опішнянської сотні (1760.19.06. – 1771). Абшитований полковий хорунжий (1772). Колезький асесор (1788). Мав 304 підданих, проживав у с. Григорівці, мав власність у Великих Будищах Полтавського полку. Рід внесені до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Петрівна Ломиковська, донька бунчукового товариша.

Биковський Яків – значковий товариш, хорунжий полковий ніжинський (з 1738) на місце «старого і дряхлого хорунжого Левицького».

Билдич Федір – сотник івангородський Ніжинського полку, йому за Самойловича належав Івангород.

Билим Іван – сотник кобищанський Київського полку. Поминання роду кобижанського сотника Белима Івана в Києво-Сергійовій пустелі: Іван, Наталія, Семен, Марія, Феодора, Ганна, Параска з чадами, Григорій, Єфросинія, Мартин, Омелян, Гафія, Олексій, Євфимія, Григорій.

Билим Мойсей (1735 – ?) – службу розпочав 9 грудня 1754 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1767.10.05.), сотник 2-ї Лубенської полкової сотні (1773.20.07. – 1783).

Билим Петро (? – ран. 1752) – значковий товариш Лубенського полку. У 1733 р. привертав у підданство козаків с. Хоминці Глинської сотні.

Билим Сава – значковий товариш Лубенського полку (1747). Разом з військовим товаришем Петром Богдановським мав підданих в с. Хоминцях Глинської сотні. Військовий товариш. Мав сина Матвія, який мав 7 підданих (1790) в Роменському повіті.

Билим Трохим – хорунжий сотенний носівський Київського полку (? – 1719), сотник носівський (1719.25.06. – 1721.01. – ?), (? – 1724 – 1727.9.03. – ?). У 1727 р. козак Носівської сотні Семен Бровко подав на нього чолобитну про захоплення волів і неповернення боргу.

Билим Федір Васильович (? – 1650 – 1733 – ?) – син гербованого шляхтича, писар полковий лубенський (? – 1672.05. – 06. – ?), (? – 1683.03. – 1687.07.). Мав гетьманські універсали Самойловича, Мазепи, царські грамоти на сс. Євлашівку на Роменщині і Хоминці на Глинщині. Проживав у Ромнах. Отаман городовий Роменський (1709 – 1710). 5 лютого 1709 р. Скоропадський у Ніжині надав йому універсал на маєтності, бо «подчас нинешней ставшейся в городе их Ромне руине, где всем своим пострадал худоби, тамже и тих високоповажних монарших грамот и универсальних крепостей лишился». Товаришував з Яковом Андрійовичем Марковичем, був хрещеним його доньки. 16 лютого 1725 р. полковник Маркович на час своєї відсутності доручив йому, осавулу Семену Лашкевичу і Василю Д'яченку завідувати правлінням і судом полковим. Значний і заслужений товариш військовий (1728). 30 листопада 1728 р. Данило Апостол надав підтверджуючий універсал йому, «который от давних лет до нинешней своей глубокой старости в разних знатних чинах войскових отправлял служби» на с. Євлашівку. Бунчуковий товариш Лубенського полку (? – 1733 – ?). Д.: 1) NNN, 2) (1715) NNN, в першому шлюбі за Воротиляком.

Билина Пилип (? – ран. 1780) – військовий товариш Київського полку. Д.: Мотря NN.

Билина Трохим – з клопотанням про обрання його в 1719 р. сотником сотенна старшина їздила до Глухова. Був виданий гетьманський універсал і полковий осавул приїхав з ним до Носівки, де взявши в церкві сотенний значок, мав намір здійснити введення Билини на сотенний уряд, але частина козаків сотні відмовилась визнати його сотником, затоптали ногами універсал, значок зламали, а самого осавула мало не вбили Сотницький уряд вони запропонували Ворошилі, але той відмовився, замість нього обрали сотником Антона Ястремського. Царська грамота про покарання Ястребського і його співучасників за те, що вони не допустили призначення Трохима Билини носівським сотником датована 8 січнем 1721 р. Сотник носівський Київського полку (1719.25.06. – 1721.01. – ?), (? – 1723 – 1727.9.03. – ?).

Бистрановський Іван – гетьманський гінець, військовий товариш (1670), возив листа Ф.Жученка 19 вересня 1670 до Малоросійського Приказу.

Бистрицький Герасим Тимофійович – син священика, онук сотника копотопського, двір і ґрунти якого після смерті 6 грудня 1715 р були продані. Військовий товариш.

Бистрицький Іван Семенович (? – ран. 1715.6.11) – син сотника конотопського, 20 травня 1699 р. продав млин смячський Андрію Зеневичу. Сотник копотопський Ніжинського полку (? – 1703 – ?), власник с. Ковнинки, староста Шептаківської волості. Пішов з Мазепою. Володів млином в с. Хильчичі на р. Свігі, на який 14 грудня 1708 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського новгородському сотнику Луці Жоравці. 6 грудня 1715 р. був спроданий його двір і ґрунт.

Бистрицький Семен Михайлович (? – 1630 – 1668 – ?) – сотенний писар конотопський (? – 1649 – 1652 – ?), сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1654 – 1661 – ?). 1668 р. разом з дружиною подарували євангеліє Преображенській церкві с. Райгородок. Д.: Ірина Богданівна N.

Бистрицький-Люблінський Йосип Герасимович (? – 1739 – 1762 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Биховець N (? – ран. 1772) – абшитований військовий товариш в Київському полку. Д.: Євдокія NN (1772), вдова.

Биховець Іван Трохимович (? – 1629 – 1669) – козак полкової Ніжинської сотні (1649), «от зачатыя и сперта войны в войске за целосность общего добра на розных местах бывал мужество свое являл». Писар полковий ніжинський (? – 1668). З 1667 р. скуповував млини під Вороніжем на р. Есмані, став власником хут. Грабовського поблизу Олишівки і поселив тут слободу. 1668 р. разом з полковником ніжинським Артемом Мартиновим втік на Правобережжя до гетьмана Дорошенка. Став писарем судів військових у Чигирині (1668 – 1669.02. – ?). 24 липня 1668 р. Дорошенко видав універсал ніжинському полковому писарю Івану Степановичу Биховцю на с. Будищи Коропівської сотні. Повернувся на Лівобережжя. Військовий товариш (1669). Синодик Івана Бихівця з Олишівки у Києво-Микільській пустині: Іван, Трохим, Пелагея, Марія, Юліана, Марія, Ганна, Юліана, Гафія, Ірина, Сафроній, Даміан, Яків, Максим.

Биховець Михайло Іванович (? – 1722.18.03) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1721 – 1722). Хворів на епілепсію, після його смерті залишилися вдова і сестра. Мав двір в Ніжині, який після його смерті перейшов Стефану Бирлинському. За несплачувану військова частина з млина, коли після його смерті накопичився великий борг і ГВК, заарештувавши млин, виставила фінансові претензії сестрам померлого. Д.: Любов N Бутович.

Биховець-Рошкович Іван Іванович (? – 1654 – 1703 – ?) – «от молодих лет» у війську. Присутній на обранні гетьмана Ігнатовича, будучи підписком ГВК 1669 р. Канцелярист в делегації судді Самойловича до Москви у травні 1669 р., коли привезли як посланці чолобитну Ігнатовича. Канцелярист і військовий товариш, посланець Ігнатовича в липні 1670 р., 8 жовтня 1671 р. виїхав з Батурина з гетьманським листом до царя. Військовий товариш (? – 1690 – ?), значний військовий товариш (? – 1693 – ?). 28 липня 1669 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на сл. Будище і Бужанка, надані за його і батька заслуги. Мешканець олишівський. Хутір Тарасівка при болоті Грабові 1671 р. в Олешівці Тарас Андрійович з дружиною Феодорою Петрівною, який тут осів з дозволу полковника Золотаренка, продали шляхтичу Івану Рошкевичу-Биховцю за 40 золотих. У Києво-Микільській пустині поминали рід підписка Івана Биховця: ієрея Василя, Трохима, Марію, Софронія, Козьму, Ганну, Даміана, Юліану, Олександру, Максима, Григорія, Василя, Івана. Д.: Марія NN, мала маєтність.

Биховець-Супруненко Семен (Софронович) Олишівський (? – 1607 – 1680 – ?) – полковник козацький (1637), генеральний суддя (? – 1666.02. – 1667 – ?), сотник олишівський Ніжинського полку (? – 1680).

Бич Григорій Йосипович (Ященко) (? – 1675 – 1743 – ран. 1751) – син покозаченого шляхтича, сотника новосанжарського. Був під Таванню в команді полтавського полковника Іскри, в поході під Печери, три роки у польському поході, а потім на будівництві київської фортеці. Мав хутір (1732), отаман городовий новосанжарський (1718 – ?), значковий товариш Полтавського полку (1719 – 1743 – ?). «Универсал ему от оного полковника Івана Черняка и видан бил, токмо оний как посилан бил с казаками от полковника Левенца для згону запорожцов, сидячих по реке Миюсу, пливучи тоею рекою, з другими паперами в воде потеран». Наказний сотник новосанжарський (1725/1726). Обраний сотником новосанжарським Полтавського полку. Колишній сотник новосанжарський (1728). 16 грудня 1730 р. подав скаргу до Полтавського полкового суду на козака Новосанжарської сотні Луку Кондратенка. Мав двір у Нових Санжарах. У 1736 р. комісар полкових вівчарних заводів. Д.: NNN (? – 1759 – ?).

Бич Йосип Биченко Еслер (? – 1655 – ран. 1718) – покозачений шляхтич, сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1696.01. – ?).

Бич Кирило Григорович (? – 1728 – 1762 – ?) – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш (? – 1756 – 1762 – ?). Тримав хутір Бичів (1760). Після смерті Григорія Опанасовича був рекомендований товариством на уряд сотника. 1761 р. збирав гроші з шинків Гадяцького полку, які привласнив. Мав двір у Нових Санжарах.

Биченко Григорій – козак журавський (1731), значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?).

Биченко Матвій Семенович – сотник журавський Прилуцького полку (? – 1672.05. – 1672.07. – ?).

Биченко Павло (1732 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Христина NN, донька козака.

Биченко Полуян – сотник березанський Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Биченко Семен (1720 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1790 – ?). Мав братів Григорія, Степана, Павла. Д.: Домникія NN, донька козака.

Биченко Степан – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?), житель монастирищанський.

Биченко Хома – сотник бобровицький Київського полку (? – 1682.07. – ?).

Бичок Овсій Олексійович – військовий товариш (1683). Родоначальник Олексієнків, які мешкали у с. Слут Глухівського повіту. Мав синів Гаврила, Онимима, Данила, які уже звалися Олексієнками.

Бичок Павло – сотник бобровицький Київського полку (? – 1695.7.03. – ?).

Бичок Прокіп – сотник бобровицький Київського полку (? – 1699 – ?).

Бишевський Василь (1706 – 1750 – ?) – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1750 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні. Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). 1737 р. очолював команду козаків в Києві. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Бишевський Олексій – значковий товариш (? – 1713 – 1723 – ?). Володів с. Хомутівкою, яке 1713 р. перейшло до протопопа Підгурського. Тримав с. Случ після Івана Тимошенка, яке після нього перейшло до Івана Поливоди.

Бібенко N – полковий цилюрник київський (? – 1778), значковий товариш (з 1778.22.01.).

Бібик Іван (1746-?) – сотенний хорунжий (1785), сотенний отаман (1788). Мав 10 підданих. Д.: Марія, донька польського шляхтича.

Біблецький Федір (1719 – ?) – з роду прадіда і батька свого священицького, тобто жив на землі попівській. Козак м. Березни. З 1756 р. призначений на місце померлого значкового товариша Петра Плахути значковим товаришем. Д.: NNN, вдова Петра Плохути.

Біголов N – осавул полковий миргородський.

Бідерман N – капітана німецької піхоти чигиринського гарнізону. Перейшов на бік гетьмана П.Дорошенка, ставши «капітаном гвардії Дорошенка». 1670 р. 2000 сердюків під його керівництвом облягли Білу Церкву, щоб не дати зібрати з поля збіжжя.

Бідний – Пободайло Василь Степанович – сотник у Чернігівському полку.

Бідний – Пободайло Степан Данилович (? – 1618 – 1654) – син шляхтича гербу «Яніна». Згадка воєводи київського Адама Киселя «перед тим був у мене драганом, і він мій підданий – з Носівки» свідчить про його шляхетське походження, досвід військової служби, а надалі – шлях представника служилої шляхти. Полковник чернігівський (з початку 1649). Навесні 1649 року в полку було 17 сотень. «Влітку полковником чернігівським уже бачимо Степана Подобайла, якому Богдан Хмельницький доручив після загибелі Іллі Голоти захищати північні рубежі України». Подобайло зосередився з 10000 козаків під Лоєвом. Старший сотник Чернігівського полку (? – 1650 – ?), полковник чернігівський (1651 – 1654), наказний гетьман (1651, 1652). У 1651 р. полонений козацький сотник (чорнобильський ?) Половка розповідав: «до Литви призначений полки Чернігівський і Ніжинський, над котрими полковники Небаба і Подобайло, в помочі полк Переяславський – полковник Герасько, і полк Київський – полковник Антін, що заступає місце Кричевського». Під час штурму Гомеля «полковник Небаба вибрав 8000 кінних козаків і роздав їх полковникам, щоб пішли до Гомеля, а по 4 курені лишили при арматі; полковник Пободайло також післав своїх людей, але сам не пішов». Хмельницький висилав його для замирення з Радивилом, але литовці відмовились. Пободайло повернувся до Чернігова 26 червня (старого стиля) 1651 р. Після смерті Небаби знову очолив Чернігівський полк. Литовці мали звістку про «пана Пободайла, теперішнього чернігівського полковника, котрого здається проти його власної волі вибрали собі за голову на місце Небаби». Відстоявши Чернігів, Пободайло повів наступ на опорний пункт литовців Любеч (очевидно, в ранзі наказного гетьмана). Взяв в облогу литовські підрозділи на чолі з мозирським старостою. Білоцерківський мир забороняв козацтво в межах Чернігівського воєводства. Зрозуміло, що Стефан Пободайло мав стати і став в різку опозицію до такого рішення. Декілька десятків тисяч козаків, які облягали Любеч зібралися на військову раду і уповноважили наказного гетьмана Стефана Пободайла на поїздку до Чигирина з метою з'ясування ситуації. Адам Кисіль поспішив сповістити про раду і самоуправство Пободайла Б.Хмельницького і Виговського («Коли б йому там – за моєю радою-голову знято»). І дійсно Подобайла в Чигирині «за шию взято», «взято до в'язниці, і нема надії, аби звідти живий мав вийти», при чому він був заарештований не один, крім нього взято «кількох послів, що прийшли просити у нього (Хмельницького – **К.В.**) помочи від імени литовських козаків». Проте, Хмельницький випустив Пободайла і подальші дії останнього свідчать, що він отримав наказ панських урядників до маєтностей допускати, але козаків з цих місць не виводити. На початку 1652 р. Стефан Пободайло, який отаборився в Борзні, отримав наказ гетьмана Хмельницького про виведення козаків з Чернігівського у Київське воєводство, а в разі залишитися на території цього воєводства панськими підданими. Всю весну Подобайло об'їзжав Конотоп, Смілу, Миргород. М.Грушевський вважав, що «сі роз'їзди Пободайло не без значіння в його ролі наказного гетьмана і особливо довіреного чоловіка гетьмана). А вже у червні 1652 р. з Ніжина надійшла звістка: «а по сюде сторону гетьман Хмельницкой велел бить гетьманом в своє место с казаки: с полками с Миргородцким, да с Переяславским да с Прилуцким, да с Полтавским, полковнику, єму – Стефану Пободайле. Да с ним же будут Татаровя многие люди. А он, де Пободайло, ждет за собой в Нежин козаков и татар вскоре, а собрався ему в Нежине, итить к Чернигову битця с паном Радивилом». Подобайло штурмував Стародуб. Є свідчення про те, що був прихильником українсько – російської співпраці, на Переяславській раді приведений до присяги московському царю. Йому ж було доручено провести присягу у сотнях Чернігівського полку.

Білан N – значковий товариш, через хворобу абшитований військовим товаришем Миргородського полку (1777.05. – ?).

Білан Андрій – сотник китайгородський Полтавського полку (? – 1682 – ?).

Білан Григорій Пилипович – син військового товариша. Військовий товариш.

Білан Пилип (? – ран. 1780) – військовий товариш Київського полку. Д.: Мотря NN (? – 1780 – ?), проживала в Олишівці.

Білановський Криштоф – товариш полку Чернігівського. 1701 р. продав землю з домом Чернігівському кафедральному монастирю.

Білаш N – військовий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Городницькій сотні.

Білаш Гаврило (Булашка) Осипович – наказний полковник миргородський і гадяцький (1660.12., 1660.19.01.), полковник миргородський і гадяцький (? – 1661.7.03. – ?).

Білаш Іван (? – 1619 – 1678 – ?) – сотник чигиринський (1649). В реєстрі 1649 р. названий Білий Іван. Одружений з вдовою Федора Петрановського, усиновив її сина Кирила. Сотник чигиринський (близько 1675–1676). Разом з сімєю перейшов до Лубенського полку (Чигрин Дубраву).

Білаш Олексій (1769 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Білаш Сава – значковий товариш Лубенського полку (1743 – 1747). 1743 р. сотник глинський Крижанівський приневолив його виконувати казенні повинності. Мав суперечку за маєток з роменським мешканцем Хомою Воротиляком.

Біленін Ничипір Васильович – сотник Мглинської сотні Стародубського полку (? – 1654 – ?).

Біленко N – військовий товариш (1781), володів хутором в Гордницькій сотні.

Біленко Клим (? – 1725 – 1774 – ?) – службу розпочав з 1735 р. значковим товаришем Миргородського полку, мав хутір на р. Кагамлику при с. Бабичівці. Д.: Любов Андріївна Іванова, донька писаря городиського.

Біленко Леонтій – значковий товариш Миргородського полку (1735 – 1751 – ?). Учасник кримського походу (1735).

Біленко Лесько – значковий товариш (1741).

Біленко Трохим – сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (1731 – 1735).

Біленченко Гаврило – значковий товариш Гадяцького полку (1736), його син Іван був старшим полковим канцеляристом.

Біленченко Іван – старший полковий канцелярист Гадяцької ПК (1760.03. – 1769).

Біленченко Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір і 2 підсусідків у 1-й полковій сотні при хуторі, двір у Гадячі.

Білецький N – полковник білоцерківський (? – 1634.03. – ?).

Білецький Василь (? – ран. 1790) – значковий товариш. Мешканець Роменського повіту.

Білецький Василь – козацький старшина Білоцерківського полку, «зацний» насташський (1672).

Білецький Василь Іванович – сотник котельвенський (? – 1682 – ?), (? – 1700 – 1703.07.), отаман городовий котельвенський (1710).

Білецький Георгій Петрович (? – ран. 1779) – військовий канцелярист (1743 – 1747 – ?), військовий товариш (? – 1753 – 1756 – ?), полковий сотник наказний прилуцький (бл. 1760). Мав 13 посполитих у с. Рудавці полкової сотні. Д.: Меланія Тимофіївна N (? – 1779 – ?), вдова військового канцеляриста Якова Дадзинського. У 1746 р. продала свій двір у Глухові.

Білецький Григорій – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем, отаман сотенний красноколядинський (1761 – 1742 – ?), проживав у с. Дмитрівці, мав підсусідків у с. Рябухах. Д.: Марія NN, вдова сотника Дембовського. Мали сина, який був полковим канцеляристом (1774).

Білецький Данило – значковий товариш Гадяцького полку (1739 – 1755). У 1739 р. був в поході. Мав двори в Опішні, с. Петрівці.

Білецький Захар – значковий товариш. Мешканець Роменського повіту.

Білецький Іван – наказний сотник красноколядинський Прилуцького полку (1727), значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – ?). Мав шинок у с. Дмитрівці Красноколядинської сотні (1740).

Білецький Іван (1728 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1750 р., значковий товариш (? – 1774 – 1781 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 79 підданих у 1 селі, хуторі над р. Рудою. Д.: Євдокія Яківна Курило, донька значкового товариша. Мали синів Семена, Василя (1779).

Білецький Іван (1733 – ?) – осавул сотенний (1768). Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Проживав у с. Дмитрівці. Мав 65 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Д.: Євдокія Іванівна Нечай, донька значкового товариша.

Білецький Іван 3-й – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Уляна Іванівна Сукач, донька козака Журавської сотні.

Білецький Ілля – сотник лохвицький (? – 1659.2.06. – ?).

Білецький Ничипір Петрович (? – 1708 – 1772 – ?) – приймав участь в польському поході, 2-й осавул полковий прилуцький (1738 – 1761). 1756 р. очолював команду на Українській лінії. 1747 р. разом з братом Григорієм вимагали відсторони від розгляду судової справи про суперечку за право власності на с. Щурівку між ними і невісткою колишнього полковника Івана Носа Марії Харевич генерального суддю Якима Горленка та генерального бунчужного Дем'яна Оболонського. 1753 р. продовжував суперечку за володіння с. Щурівкою з а Марією Харевич та її донькою дружиною бунчукового товариша Миколи Троцького Марією. Мав 4 посполитих у с. Рудавці полкової сотні, мав володіння у с. Стреаники полкової сотні. Абшитований полковим суддею. Проживав у с.Бережовці Корибутівської сотні. Д.: Пелагея Семенівна Слюз, донька полкового осавула лубенського.

Білецький Омелян Романович (1752 – ?) – значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Роменського повіту. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Білецький Петро Іванович (? – 1690 – 1734, у поході під Псковом) – службу розпочав з 1702 р. Значний товариш Прилуцького полку (1702 – 1709), полковий хорунжий прилуцький (1709, 1720 – 1724), сотник полковий прилуцький (1724 – 1734), наказний полковник (1728–1729). Захопив у дітей Івана Носа сс. Щурівку і Голубівку у своє володіння. Д.: Параска Романівна Малиновська.

Білецький Роман (1713 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1743 – 1774 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 47 підданних у 1 селі, хуторі над р. Рудою. Мешканець Роменського повіту. Д.: Уляна NN (? – ран. 1790), донька значкового товариша.

Білецький Самійло – наказний полковник київський (1649.20.06.), сотник 2-ї Київської сотні (? – 1649.06. – 09. – ?),.

Білецький Семен Іванович – значковий товариш (? – 1790 – ?). Д.: Гафія NN, донька козака.

Білецький Тимофій – значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Ганна Гаврилівна Березова (1742 – ?).

Білецький Федір – військовий канцелярист (1785), мав 5 підданих у хуторі над р. Рудою.

Білецький Федір (1758 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 94 підданих в Роменському повіті. Д.: Уляна Іванівна Стефанович, донька сотника куренського.

Білецький Яків – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1750 – 1774 – ?).

Білецький Яцько – полковий старшина Київського полку (1649). Місце знаходження його у реєстрі засвідчує, що він був полковим осавулом.

Білецький-Носенко Іван Іванович (? – 1650 – ран. 1709) – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – бл. 1680 – ?).

Білецький-Носенко Павло – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. дав підписку про те, що знав про наказ виступити у похід до місця збору під Переяслав з усіма припасами під страхом смертної кари.

Білецький-Носенко Петро Іванович (? – 1690 – 1734, у поході під Псковом) – син сотника срібнянського, службу розпочав з 1702 р. Значний товариш Прилуцького полку (1702 – 1709), полковий хорунжий прилуцький (1709, 1720 – 1724), сотник полковий прилуцький (1724 – 1734), наказний полковник (1728 – 1729). Був у польському поході (1733). Захопив у володіння у дітей Івана Носа села Щурівку і Голубівку. Д.: Параска Романівна Малиновська.

Білецький-Носенко Семен – осавул полковий прилуцький (1761 – 1770, 2-й).

Білецький-Носенко Яків Петрович (? – ран. 1747) – військовий товариш Прилуцького полку (1734 – 1743). Д.: (після 1730) Олена Федорівна Сулима (? – 1729 – 1756 – ?), донька бунчукового товариша. Мала 4 посполитих у с. Рудавці полкової сотні. У другому шлюбі за Федором Джулаєм, отаманом сотенним ірклієвським.

Білий Леонтій Опанасович – військовий товариш Стародубського полку, мешкав у Стародубі. Мав сина Силу (? – 1729 – 1754 –?) – сотенного отамана, онуків Андрія і Павла.

Білий Остап – значковий товариш Миргородського полку.

Білий Павло – полковник черкаський (? – 1671.02. – ?).

Білий Семен – отаман глухівський (1649.5.04).

Білий Степан – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1675 – ?).

Білик Матвій Мойсейович – шляхтич, значковий товариш Лубенського полку (? – 1775 – 1780 – ?).

Білик Мойсей Гнатович (1735 – 1800 – ?) – службу розпочав 9 грудня 1754 р., значковий товариш (з 1767.10.05.), сотник 2-ї Лубенської полкової сотні (1773.20.07. – 1783), у другій армії (1769), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1784), був у походах. Д.: Катерина Карпівна Огієвська (1735 – 1800 – ?), донька значкового товариша Ніжинського полку. Мали трьох синів і доньку.

Білик Степан – старшина Переяславського полку під час Переяславського повстання 1666 р.

Білимович-Котляревський Михайло (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті в Березненському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.

Білицький Василь – службу розпочав у 1758 р., полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Білич Андрій – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1722, 1726).

Білич Андрій (1758 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 24 вересня 1773 р., полковий канцелярист (з 1777.20.11.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.5.06.).

Білич Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1713 – 1740 – ?). У 1713 р. полковник Ніс звільнив його млин від податків. Полковий комісар (1729). Мав шинок в м. Переволочна (1732), приїжджий двір у с. Березівці Іваницької сотні (1740). Абшитований військовий товариш (? – 1743 – 1745 – ?). У 1743 р. ГВК розглядала скаргу генерального судді Якима Горленка на те, що Білич посіяв збіжжя на його ґрунтах у с. Переволочна 1-ї полкової сотні. У 1745 р. третейський суд розглядав його суперечку з абшитованим срібрянським сотником Антоном Троциною за ґрунти. Д.: Наталія NN. Вдова в м. Перевалочній (1764).

Біличенко Гаврило – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1736 – 1738 – ?), мав хутір з підсусідками під Гадячем. 2 квітня 1738 р. відправлений у похід.

Біличенко Денис – наказний сотник басанський Переяславського полку (1721, 1724).

Біліловець Іван – сотник коропський (1661 – 1668.12. – ?).

Білкевич Яким – значковий товариш Лубенського полку (1745), мав брата Семена.

Білкевич-Д'яченко Антін (1727 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), мав 12 підданих в 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія NN, донька козака.

Білкевич-Д'яченко Максим (1722 – ?) – син священика, значковий товариш Лубенського полку (1745 – 1762 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мешканець лубенський, мав 7 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена Василівна Косяровська, донька священнонамісника. Мали сина Данила.

Білкович Максим – значковий товариш Лубенського полку (1745). 1745 р. разом з братом Семеном сперечалися з протопопом роменським Данилом Румнецьким.

Білобаба Федір – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешканець чигриндубравський.

Білобородка Федір – полковник козацький (1621), козак сотні Бабича Переяславського полку (1649).

Білобровка Василь – значний військовий товариш. Можливо, родич полковника чигиринського (1657) Григорія Хомича Білобровки.

Білобровка Григорій Хомич – полковник чигиринський (? – 1657 – ?).

Білобровка Денис Якович (1750 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець алтинівський Кролевецької сотні. Д. NNN, донька козака. Мали синів Семена та Івана.

Білобровка Степан Васильович – полковий товариш Ніжинського полку.

Білобровка Яків Степанович (? – 1729 – 1749 –) – полковий товариш Ніжинського полку.

Біловодський Іван (1731 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 59 підданих у 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту. Д.: NNN (? – ран. 1790).

Біловодський Федір (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1790 – ?). Разом з братом Яковом мали 18 підданих в Глинському повіті. Д.: Ірина NN, донька сотенного старшини. Мали сина Івана і доньку Домну.

Біловодський Яків – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1790 – ?). Д.: Уляна Євстафіївна Ходоровська, донька прем'єр-майора. Мади синів Данила і Василя.

Білогруд Василь Іванович (1755 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1773), писар полковий (? – 1788 – 1790 – ?), мав 76 спадкових підданих в одному селі і одному хуторі Роменського повіту. Д.: Марфа N Кондратьєва, донька секунд-майора. Мали доньку Наталію.

Білогруд Григорій (? – 1629 – ран. 1686.27.04.) – шляхтич. Сотник Бабанської сотні Уманського полку (? – 1659.1.05. – 1660.10. – ?), 2 травня 1659 р. присягав на вірність умовам Гадяцького договору, 1658 р. у Варшаві, підписався під статтями Чуднівського договору 1660 р. Полковник уманський (1664.03. – ?), (? – 1665.18.08. – 1667.03. – ?), на козацькій раді 18 серпня 1665 р. підтримав гетьмана П. Дорошенка. Д.Дорошенко звернув, що він був уманським полковником на раді у Лисинці 20 лютого 1666 р. Відзначився у розгромі польського війська в Брайлівській битві. Улітку 1666 р. був у рейді до Галичини. 1666 р. разом з полком знаходився в Криму при ханові, як керівник експедиційного козацького корпусу проти якоїсь «внутрішньої татарської колотнечі». У листі від 16 січня 1667 р. до архимандрита Печерського Гізеля писав, що виною тому, що багато християн попало в поганскую неволю є поляки. Козаки примушені були злучитися з татарами, щоб доти опір Маховському. З наказу гетьмана Дорошенка Білогруд приклав усіх зусиль, щоб відшукати

в татар монастирських підданих. З ним був печерський житель Іван Максимович, який витратив багато грошей султанським писарям і мурзам. Генеральний суддя (? – 1668.07. –?). Полковник уманський (? – 1668.08. – 1669), генеральний суддя (? – 1669.04. – ?). У серпні 1668 р. Дорошенко направив його разом із Л. Бускевичем послом до Стамбулу вести переговори про умови прийняття протекції Османської імперії. Полковник уманський (1671 – 1672), (? – 1672.09.), (1673), (1674). Генеральний осавул (1674). У 1670 р. направлений разом з Половцем на чолі делегації до Туреччини. У першій половині 1670 р. знову двічі відвідував Стамбул. Розчарувавшись у турецькій протекції, разом з іншими правобережними полковниками приймав участь у середині березня 1674 р. в роботі Переяславської ради, яка обрала гетьманом І. Самойловича. Для обстоювання інтересів правобережного гетьманства у складі посольства виїздив до Москви. Після переходу на Лівобережжя, отримав від Самойловича село Шабалинівку в Новомлинській сотні Ніжинського полку, де і помер.

Білогруд Данило Леонтійович (1761 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Не одружений (1790).

Білогруд Іван Романович (1724 – 1762 – ?) – службу розпочав у 1742 р. козаком Роменської сотні. У 1743 р. «определен был в экспедицию днепровскую умершим сотником Иваном Марковичем». У 1744 р. був призначений до Гадяцького полку тримати почту. у 1745 р. знаходився на дніпровській дистанції у команді осавула полкового лубенського Рвачевського. У 1746 р. 9 місяців знаходився у команді київського полкового обозного Олексія Підвисоцького. У 1748 р. взяв участь у ліфляндському поході «чрез целый год» на посаді полкового комісара над полками Лубенським, Прилуцьким і Ніжинським. 28 квітня 1749 р. отримав чин значкового товариша Лубенського полку. У 1750 р. здійснював ревізію Сенчанської і Глинської сотень. У 1752 р. мав суперечку за ліс та урочище Борзенко з козаком Хмелівської сотні Сененком Тимофієм. У 1754 р. полковий комісар. Військовий товариш (1761). Бунчуковий товариш.

Білогруд Онисим Леонтійович (1750 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1766 р., приймав участь у кримському поході у резервному корпусі. Значковий товариш Лубенського полку (з 1773.17.07.), військовий товариш (з 1779.24.05.), ратман Роменського магістрату (1782). Поручик у відставці (1788). Військовий товариш (1790). Мав 16 підданих у 1 селі і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Данилівна Паскевич, донька протопопа Роменського.

Білогруд Федір Григорович – син полковника уманського, сотник маньківський Уманського полку. Перейшов на Лівобережжя до Роменської сотні Лубенського полку, де і проживали його нащадки.

Білозерський Василь Йосипович – хорунжий полкової артилерії ніжинської (1754 – 1784), хорунжий полковий (з 1784). Його син Данило служив підпоручиком лейб-гвардії Семенівського полку.

Білоконь Андрій – сотник білицький Полтавського полку (? – 1672.05. – ?).

Білокриницький Герасим – значковий товариш Переяславського полку (? – 1754 – 1786 – ?). У 1754 р. продав свою частину пустого плецу значковому товаришу Павлу Прохоровичу за 16 карбованців. Настасія Білокринцька (козачка Басанської сотні) в 1758 р. продала племіннику значковому товаришу Павлу Прохоровичу частину пустого плецу в Переяславі за 16 рублів. 1786 р. подав документи на дворянство в Козелецькому повіті.

Білокриницький Прокіп – значковий товариш ГВА. Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Білопольський Данило – осавул полковий корсунський (1709). Його син і два онуки (Петро і Семен) були протопопами, правнуки Петро і Яким священиками в Конотопі.

Білопольський Михайло Костянтинович (1738 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданних в одному хуторі в Зіньківському повіті. Д.: Тетяна NN, донька значкового товариша.

Білопольський Петро Іванович (1717 – ?) – син протопопа конотопського, військовий товариш Ніжинського полку, священик, протопоп. Його онук Іван Тимофійович служив ротним квартирмейстром у Глухові (1787).

Білоровський Іван (1714 – 1763 – ?) – службу розпочав у 1737 р., військовий товариш Стародубського полку (з 1757).

Білостоцький Петро – значковий товариш Чернігівського полку.

Білоус Матвій – запорізький козак (1741). Писар сотенний, військовий товариш Київського полку.

Білохвастов Василь – значний військовий товариш. Мав сина Микиту. Їх нащадки мали 10 підданих у м. Мглин.

Білоцерківець Артем (1721 – 1781.17.04.) – військовий товариш (? – 1779 – 1781), проживав у с. Гнідинець Варвинської сотні. Мав 71 підданого в Глинському повіті. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Григорія (1758 – ?), Петра (1763 – ?), Іову (1765 – ?), доньку Марію (1753 – ?) (дружину священика Лохвицької протопопії Леонтія Лехницького).

Білоцерківець Василь– козацький старшина (1637).

Білоцерківець Данило – полковник (1630).

Білоцерківець Іван – сотник компанійський І компанійського полку Гайворонського, козак Іркліївської сотні с. Ворончинець (1752).

Білоцерківець Михайло Омелянович (? – 1650 – 1715 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку, у квітні 1671 р. їздив посланцем до Москви, сотник бахмацький (? – 1676 – ?). Полковник білоцерківський (1704.10.08. – 1708). 17 червня 1707 р. отримав гетьманський універсал, щоб млин і грунти, які сам тримав, уступив Кисловському монастирю. Купив двір в Батурині. 29 вересня 1715 р. Скоропадський здійснив йому надання. Бунчуковий товариш.

Білоцерківець Панько Омелянович (? – 1619 – 1649 – ?) – сотник бахмацький Ніжинського полку (? – 1649 – ?).

Білоцерківець Роман Михайлович (? – 1700 – 1757 – ?) – син полковника білоцерківського. Протягом 1726–1736 рр. вів суперечку за грунти у с. Слоут Глухівської сотні з бунчуковим товаришем Федором Савичем, секунд-майором Кирасирського полку Федором Юстом, полтавським полковником Василем Кочубеєм. Військовий товариш (1757). Мав синів Івана і Василя, які мешкали в сл. Бахмач.

Білоцерківець Семен – отаман городовий чигиринський (? – 1666 – ?), (? – 1670 – ?). На березневий сейм 1670 р. гетьман П.Дорошенка вислав послом.

Білоцерківець Степан – син козака Іркліївської сотні. Військовий канцелярист ГВК (1738 – 1755 – ?). В 1739 р. ГВК заборонила мешканцям Ірклієва ловити рибу у ставку при його млині Степан та звільнила його шинок від військових повинностей. У січні 1755 р. козак Прокіп Форешко порубав у Степана ліс, захопив сіножаті і спадковий двір.

Білоцерківець Федір – отаман городовий ічнянський (? – 1687 – ?). сотник ічнянський Прилуцького полку (? – 1689.5.08. – ?).

Білоцерковець Михайло – військовий товариш (1671), гінець Ігнатовича в Малоросійський Приказ.

Білоцерковець Стефан – військовий канцелярист. Отримав абшит.

Білоцерковський Степан – син козака Іркліївської сотні. За атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1738 – 1755 – ?). 1739 р. ГВК заборонила мешканцям Іркліїва ловити рибу в ставку при його млині та звільнила шинок від військових повинностей. У січні 1755 р. у нього порубав ліс, захопив сіножаті і спадковий двір козак Прокіп Форешко.

Білоченко Штепа (Степко) – сотник Багланівської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – 1651 – ?). Разом з Дмитром і Микитою Білоченками був фундатором сотні.

Білошапка Матвій – у полковому товаристві корсунському (1649), полковник (1651.02.), дипломат (1651.03).

Білошицький Іван (? – 1746) – вийшов з Правобережжя і за іменим указом дозволено проживати в Гетьманщині. Осавул полковий миргородський (1-й; 1741 – 1746). Мав двір у Миргороді.

Білуха Андрій Іванович (бл. 1715 – бл. 1757) – разом з братом Дмитром за одним указом ГВК із товаришів полку Полтавського переведений до військових товаришів (1748 – 1756 – ?). 24 березня 1754 р. разом з братом Дмитром купили у козаків Старосанжарської сотні Яреми і Мусія Карпенків ½ клітки дідизного млину на р. Ворсклі на новосанжарській греблі, 6 лютого 1756 р. продали на греблі новосанжарській дідівського млина пів кола млинового середнього і заднього половину ступного продав судді полковому полтавському Сахновському за 50 рублів. 21 серпня 1756 р. купив дім в Полтаві у решетилівського жителя Ничипора Чарниша. Д.: Олена Іванівна Корицька (? – 1737 – 1763 – ?), рідна сестра військового товариша Григорія Корицького.

Білуха Григорій – з військових канцеляристів ГВК став військовим (1742), бунчуковим товаришем (1746.27.09.). У 1759 р. його маєтності були звільнені від постоїв. Мешкав в м. Переволочній Переволочанської сотні.

Білуха Григорій Григорович (? – 1690 – 1723) – син сотника решетилівського, козак кінний решетилівський (1718), значковий товариш Полтавського полку. Загинув у дербентському поході.

Білуха Григорій Маркович (? – 1660 – 1696 – ?) – сотник решетилівський Полтавського полку (? – 1696.01. – ?). Отримав чин за довголітню козацьку службу і в ньому до смерті своє довге життя відправляв службу.

Білуха Дмитро Іванович (бл. 1712 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1731 р. козаком, 1 березня 1737 р. за 60 карбованців купив дім у Полтаві у Василя Мороза. 4 квітня 1744 р. ГВК надала чин товариша Полтавського полку за служби предків та його власні. У 1745 р. подав донесення у ГВК, в якому згадував діда Григорія Маркова, який завдяки довголітній козацькій службі став сотником решетилівським і на цій посаді був до смерті. Військовий товариш Полтавського полку «за содержание в полку Полтавському подлежащих в скарб войсковой зборов с приращением прибиле казенной» (24 січня 1748–1759). «Отправил в иностранные земли двоих сынов своих для обучения наук». У 1750 р. подав прохання про призначення сина Петра військовим товаришем. Сам оплатив навчання дітей, молодший син Михайло служив капралом у лейб-гвардії Кінному полку (1759), потім підпоручиком, а старший Петро був при ньому без звання. У 1751 р. Дмитро був у відпустці в Шлезії, де навчалися в училищах його діти. Мав молодшого брата Андрія, який жив з ним нерозділено на батьківських ґрунтах, і просив за Андрія перед ГВК. Дмитро через старість і слабке здоров'я служити більше не міг і просив звільнити від служби з підвищенням у чині до бунчукового товариша, а сина його Петра призначити на його місце військовим товаришем. Абшитований гетьманським універсалом бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 22 березня 1759 р.). У 1760 р. на нього скаржився полковий обозний компанійський Стефан Гайворонський за те, що Білуха забрав у нього двох підданих. Мав 1 підсусідка і 10 служителів (1763). Володів с. Головач 2-ї полкової сотні. Тримав хутір під с. Коробівкою Домонтівської сотні Переяславського полку. Мав підданих у сс. Вознесенському, Мелесівці та на хут. Степовому. Д.: Настасія Яківна Лук'янович, донька полтавського бурмістра.

Білуха Іван Григорович (? – 1680 – 1724 – ?) – «от малых лет» сирота. Значковий товариш Полтавського полку. Комісар полковий (1723 – 1724), збирач військового скарбу. Д.: NNN (? – 1700 – 1752 – ?).

Білуха Іван Іванович (1694 – 1779 – ?) – служив з 1724 р., у 1724 р. був зборщиком у Полтаві, з 1735 р. скуповував воли, виконував різні доручення. Товариш полку Полтавського з 1744 р. по універсалу. У 1760 р. по старости звільнений у відставку в чині військового товариша. Військовий товариш (з 1759), абшитований військовий товариш Полтавського полку 1761 р., бунчуковий товариш (1779), комісар земський полтавський (1779). Його сини Іван, Григорій і Андрій були в службі і виконували різні доручення.

Білуха Іван Маркович – у компуті 1699 р. серед товариства полку Полтавського.

Білуха Іван Тимофійович (1712 – 1773 – ?) – службу розпочав з 2 липня 1725 р. козаком, товариш полку Полтавського (1752.26.09. – 1759), абшитований військовий товариш (з травня 1759), виконував різні збори та інші доручення. Мав двір у Полтаві.

Білуха Каленик Маркович – у компуті 1699 р. серед товариства полку Полтавського.

Білуха Петро Дмитрович (1736 – ран. 1784) – з 1752 р. навчався у Лейпцигському університеті. Службу розпочав з 1759 р., 31 жовтня 1749 р. з військових канцеляристів ГВК став військовим товаришем. Військовий товариш Полтавського полку (1759–1767). У 1759 – 1760 рр. був «в заграничной Российской армии». «обретается при нем (біля батька – автор) без служби» (1762). Писар полковий полтавський (1767.24.05. – 1770). Проживав у с. Мачухах.

Білуха Федір Дмитрович (1729 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1743 р., полковий канцелярист

(з 10 жовтня 1748), абшитований полковий канцелярист. Протягом 1753 – 1754 рр. розглядалася справа про підтвердження ним козацького стану. 31 січня 1762 р. отримав ордер на чин значкового товариша. Отаман городовий полтавський (1764.15.04. – 1767 – ?). Абшитований отаман городовий полтавський (1769.11.).

Білуха Федір Іванович (1729 – ?) – службу розпочав 1 січня 1743 р., полковий канцелярист (з 1748.31.01.), отаман городовий полтавський (1764.15.04. – 1767 – ?), військовий товариш (? – 1779 – ?).

Білчич Степан – службу розпочав з 1737 р., значковий товариш Миргородського полку (1760 – 1781.26.05.), абшитований через хворобу військовим товаришем. Д.: NNN, донька священика.

Білявський Опанас Григорович – писар полковий (1788), в Новгороді-Сіверському мав 10 підданих. Д.: N Павлівна Яценко, донька війта глухівського.

Білявський Семен (1696 – 1763 – ран. 1790) – службу розпочав з 1726 р., значковий товариш у Прилуцькому полку (1740), мав 2 підсусідки. Абшитований бунчуковий товариш (з 1745). 7 червня 1762 р. продав за 158 карбованців свій хутір в Тополі священику с. Лапинці Федору Турковському. Мав сина Петра, який мешкав (1790) в Лохвицькому повіті.

Біляєв Тимофій (1759 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Біляй Опанас Леонтійович – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1734, 1736).

Біляк Іван (1737 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 12 січня 1761 р., отаман сотенний (з 1781.1.01.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Біляк Леонтій Петрович – отаман городовий гадяцький (1755.5.12. – 1769.21.10.).

Біляк Леонтій Пилипович – наказний сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1725.08.), сотник 2-ї полкової сотні (? – 1726.06. – 1732).

Біляк Степан – службу розпоча з 1737 р., полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (з 1765).

Біляк-Пилипенко Григорій Федорович (? – 1700 – 1757 – ?) – син сотника бахмацького, шафар ГВА.

Біляк-Пилипенко Федір Леонтійович – сотник бахмацький Ніжинського полку (? – 1682.07. – ?).

Більський-Савченко Григорій Савич – значний військовий товариш у Стародубському полку. Син шляхтича гербу «Правдзиц», який вийшов на Лівобережжя в м. Шаповалівку.

Більчич Андрій Степанович – син військового товариша, службу розпочав з 24 жовтня 1773 р., полковий канцелярист (з 1777.20.11.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.5.06.).

Більчич Степан – службу розпочав з 1737 р., значковий товариш Миргородського полку (1760 – 1774 – ?), військовий товариш. Д.: NNN, донька священика.

Блажевич (Блажевський) Михайло – бурмістр (1684), наказний сотник остерський Київського полку.

Блажевський Петро – військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Микита Петрович (1740 – ?) – священик, одружений з донькою військового товариша Андрієвського Євдокією, мали 7 підданих в с. Печенюки Глухівського повіту.

Блажевський Федір Андрійович – писар полковий миргородський (? – 1658.02 – ?).

Блажецький Леонтій – сотник наказний грунський (1680).

Близниченко Яків – сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1672 – ?).

Близнюк Григорій (? – 1659 – 1696 – ?) – отаман городовий смілянський (? – 1689 – ?), сотник смілянський (? – 1696 – ?). Його нащадки проживали в м. Сміла і в хуторі біля нього.

Бловацький Яків – значковий товариш Ніжинського полку.

Блоха Іван (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1790 – ?). Мав 40 підданих в одному селі Борзнянського повіту. Д.: Параска NN, донька сотенного хорунжого. Мали синів Василя, Федора, Якова, доньок Параску, Ганну, Настасію.

Бобель Тишко – козацький старшина у таборі на Узені (17 жовтня 1619 р.).

Бобир Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Бобир Григорій Данилович (? – ран. 1731) – бунчуковий товариш (з 1689). У 1690 р. зимував в Лубнах, протидіючи Петрику, 1704 р. під Любарем «як могилу сипали», 1705 і 1706 рр. в Польщі за Віслою, під Києвом. Перейшов до Чернігівського полку і був прийнятий під значок (з 1708). Разом з полком був під Поповою Горою (1708), Полтавою (1709), Кам'яним Затоном (1711), в царичанському поході (1718). 4 жовтня 1709 р. разом з матір'ю отримав універсал на с. Данилівку.

Бобир Данило Федорович (? – ран. 1709) – шляхтич, староста корсунський (1686), полковник запорозький ЙКМ (? – 1686 – 1687 – ?). Ротмістр королівський (? – 1689 – 1691). 1689 р. позивав козаків Палія, які напали на орендований ним маєток Іванків і погрожували йому смертю. Розорив Хабенську, Народницьку волості, маєтності Михайла Єльця, єзуїтів овруцьких. Військовий товариш (1691). 24 лютого 1691 р. отримав універсал на два млини-вешняки на р. Данилівській і р. Волинській. 16 жовтня 1691 р. отримав гетьманський універсал на с. Данилівку Менської сотні. Був сотником. Д.: NNN (? – 1689 – 1709 – ?).

Бобир Дмитро – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Бобир Євтух – військовий товариш (1690), мешканець яготинський.

Бобир Іван – сотник столинський 1751 р., з війсбкових товаришів з 1728 р.

Бобир Іван Данилович (? – 1754.10.03.) – син полковника запорізького, бунчуковий товариш (з 1689), значковий товариш Чернігівського полку (з 1708). В «сказці» 1734 р. відзначена його участь в походах 1708 р. під Білу Церкву і Пропойськ, 1709 р. під Полтаву, 1711 р. під Кам'яний Затон, 1713 р. на будівництво Києво – Печерської фортеці, 1719 р. на Царичанську лінію, був за осавула полкового чернігівського (1725), військовий товариш (1727 – 1728). Сотник стольненський (з 1727, універсал гетьмана Д. Апостола 1728.21.10. – 1754.10.03.). В 1730 р. отримав підтвердження на с. Данилівку, 1731.24.03. універсал на це село. Був з сотнею на Українській лінії (1731, 1733). Був польському поході 1734 р., того ж року на українській лінії при фортеці св. Анни, 1736 р., 1738 р. в кримському поході, 1739 р. в хотинському поході. Мав шинки в сс. Блистові і Степанівці. Тримав два млини у с. Данилівці (1742). Абшитований сотник стольненський. Мав у с. Стольному – 10 хат, с. Степанівці – 3 хати, м. Мені

– 4 хати, с. Куковичах – 1 хату, с. Данилівці – 33 хати. Письменний.

Бобир Іван Романович (1740 – ?) – син сотника стольненського, службу розпочав з 1760 р. військовим канцеляристом ГВК, потім МК, військовий товариш (з 1765.31.12.), сотник стольненський (1770.30.04. – 1779.23.01.), абшитований полковим обозним (? – 1787), перейменований в прем'єр – майори (1787.28.07. – 1790 – ?), стряпчий губернського магістрату. Мав 117 підданих в 1 селі і 1 деревні. Д.: Єфросинія Севастянівна Бородуха, донька військового канцеляриста.

Бобир Мойсей Романович (1763 – 1832 – ?) – службу розпочав з МК колезьким асесором з 1775 р., військовий товариш Чернігівського полку (1783 – ?), поручик (1788). Д.: Параска Симонівна Магденко, донька надвірного радника.

Бобир Роман Іванович (1718 – 1783 – ?) – онук сотника менського, син сотника стольненського. Служив з 1738 р. значковим товаришем у Чернігівському полку. Сотник стольненський (1754.2.04. – 1769). Звільнений 13 грудня 1769 р. бунчуковим товаришем (1769 – 1783 – ?).

Бобир Степан Романович (1754–1815) – службу розпочав з 19 вересня 1772 р. сотенним возним, сотник стольненський Чернігівського полку на місце брата (1779.23.01. – 1783), бунчуковий товариш (з 1784.19.02.). Генерал-майор, шеф Ізюмського гусарського полку. Д.: (з 1798/1799) Катерина Петрівна Борноволокова, донька надвірного радника.

Бобир Тихін (Григорович ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?).

Боблинський Кіндрат (? – 1734 – 1784 – ран.1788) – службу розпочав в 1744 р. козаком ніжинським, полковий канцелярист (з 1745), хорунжий полковий (з 1773.4.05), ніжинський міський голова (1784). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Софія NN (1737 – 1788 – ?), гречанка.

Бобошко Іван – значковий товариш (1764), військовий товариш Миргородського полку (1767). Мав хутір у Потоцькій сотні.

Бобренко Макар – зафіксований у Пирятині. Очевидно, існував Миргородський (з центорм в Пирятині) полк. Полковник (1659), разом з полковим осавулом Проциком Махненком їздив від гетьмана Безпалого до Москви.

Бобрецький Василь Павлович (1726 – ?) – абшитований значковий товариш (1788). Проживав у с. Рожку, а у с. Любечанах мав 31 підданого.

Бобрецький Павло Іванович – військовий товариш.

Бобрикевич Федір – шляхтич, військовий товариш Чернігівського полку (1698). 8 квітня 1698 р. від Мазепи отримав універсал на млин-вешняк, який збудував власним коштом на купленому у козака Андрія Викуса займищі на р. Голомесці вище с. Крисок.

Бобровець Гаврило Микитович – військовий товариш Стародубського полку (1686), мешканець с. Левонки. 2 жовтня 1686 р. продав двір з плецем шляхтичу Василю Романовичу.

Бобровник Влас – сотник Сущанської сотні Пінськотурівського полку (? – 1650.25.02. – ?).

Бобровник Іван – розпочав службу з 1769 р. сотенним хорунжим. У 1771 р. відряджений на 2 роки в закордонну армію, там отримав чин значкового товариша Переяславського полку. Абшитований військовий товариш (1775). Жив у с. Пристромах 3-ї полкової сотні, де мав 3 підданих (1775). Мав 5 дітей (1775).

Бобровський Григорій – шляхтич гербу «Ястржембець», значковий товариш.

Бобровський Дмитро (? – 1750 – 1785 – ран. 1788) – хорунжий сотенний корибутівський (? – 1767 – 1769), значковий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1785 – ?). Мав 25 (1779), 136 підданних у с. Гайвороні (1785). Д.: Феодора Кирилівна Ільченко, донька козака с. Курінь Бахмацької сотні Ніжинського полку. Мали синів Івана, Гната (1766 – ?), доньок Настасію (1757 –?), Степаниду (1766 – ?), Гафію (1767 – ?).

Бобровський Іван Дмитрович (1762 – ?) – службу розпочав 1777 р. у Малоросійській колегії, військовий товариш (1781 – 1790 – ?). Мав 136 підданих в Борзнянському повіті (1788). Д.: Тетяна NN, донька сотенного отамана.

Бобровський Петро Йосипович (1751 – ?) – службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Чернігівського полку (? – 1782), військовий товариш (1782 – 1790 – ?). Мав 13 підданих у 1 місті і 1 селі в Чернігівському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Меланія N Давидович, донька писаря полкового.

Бобруйко Василь – сотник остерський Київського полку (? – 1693.07. – 1696.04. – ?).

Бобруйко Василь Іванович – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш (? – 1749 – ?), універсал з 1760 р. Возний Остерської сотні Київського полку (1764 – 1776 – ?). Мав власний шляхетський герб. Д.: NN Шептуха, донька козака козелецького.

Бобруйко Іван Васильович – син сотника остерського, значковий товариш Київського полку (1722 – 1750 – ран. 1754).

Бобруйко Микола Іванович – син померлого значкового товариша (1754), значковий товариш Київського полку (1766), мешканець с. Бобруйки.

Бобруйко Семен Іванович (1746 – 1782 – ?) – значковий товариш Київського полку (1762), з братами Василем і Іваном мали володіння у с. Бобруйках. Д.: Оксина Петрівна N (1749 – 1782 – ?).

Бовдир Гришай – сотник Маньківської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Богаєвський Андріан (1746 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 15 серпня 1762 р., військовий товариш в Лубенському полку (1770.25.07. – 1782 – ?).

Богаєвський Андрій Григорович (бл. 1715 – ?) – служити почав після смерті батька в 1739 р., з 1741 р. в званні військового канцеляриста. Того ж 1741 р. «респектом отца моего из служб моих жалован войсковим товарищем». Був у різних комісіях і при слідствах. син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» до вислуги по ордеру гетьманськму (1750). До 1749 р. він «в звании войскового канцеляриста служил в чине войскового товарища». Отримав універсал Розумовського на військовий товариш і відставлений з ГВК. Військовий товариш (1750 – 1763 – ?) у Полтавському полку з батьківських ґрунтів, полковий комісар полтавський (1757). У 1758 р. комісар по збору консистентської дачі в Полтавському полку. Жив у Полтаві, мав двір у с. Супрунівці.

Богаєвський Василь – сотник.

Богаєвський Георгій Олексійович (1747 – ?) – возний в Гадяцькому полку (1779), бунчуковий товариш (1788 – 1790 – ?). Мав 280 підданих у 1 містечку, 2 селах, 1 «деревне», 1 хуторі в Зіньківському повіті. Д.:

Ірина NN, донька сотника. Мали синів Андрія, Олексія, Георгія, доньок Варвару, Настасію.

Богаєвський Григорій (? – 1695 – ран. 1732) – значковий товариш Полтавського полку, писар полковий полтавський (? – 1718 – 1729), отримав підтвердження на володіння млином і ґрунтами у с. Супрунівці 1-ї полкової сотні. Д.: Ганна Кіндратівна Алфьорова (? – 1710 – 1754 – ?), донька сумського полкового обозного. У 1732 р. в ревізії записана як вдова, володіла підданими у с. Супрунівці. Мала шинок у Полтаві і хутір під містом (1735), всього 63 двори (1744). У 1754 р. разом з синами Іваном (сотником) і Василем (титулярним радником) притягувалась ГВК за несплату боргу греку, полтавському жителю Василю Христофорову.

Богаєвський Іван – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (? – 1724 – 1730 – ?). 1724 р. йому і бунчуковому товаришу Захару Рощаковському як посаг за онучками полковника Бороховича були підтвердженні м. Лютенька, сс. Соколівка, Лисівка, Млини, Перевіз. 1730 р. його майно привласнив лютенський мешканець Микита Васюхно. Д.: NNN, онука полковника гадяцького Бороховича.

Богаєвський Іван – значковий товариш Миргородського полку (1739 – 1751 – ?), проживав у Хоролі.

Богаєвський Кирило Олексійович (? – ран. 1771) – військовий товариш Гадяцького полку (1763), полковий осавул. Мав синів Тимофія і Павла, які жили при бабці, сотниковій гадяцькій Малиновській.

Богаєвський Лев Васильович (1731 – ?) – син сотника, службу розпочав з 1762 р. значковим товаришем Прилуцького полку, полковий комісар (1763), абшитований сотник (з 1773). Мав 56 підданих чоловічої статі у Прилуцькому (с. Лапищі) і Глухівському (с. Рудовка) повітах (1779). Д.: (? – 1767 – 1779 – ?) Ганна Олексіївна Чернецька, донька бунчукового товариша. Мали синів Михайла, Сергія, Федора, доньку Марію.

Богаєвський Лев Васильович (бл. 1733, Охтирка – 1797) – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1756), мешканець лазорський. До нього перейшли маєтності Троцьких: у хут. Високий Горб 129 і Тимковщині 77 душ чоловічої статі (1764). Д.: Марія Якимівна Троцька (1735 – ?), донька бунчукового товариша.

Богаєвський Микола Мойсейович – сотник воронізький Ніжинського полку (1763 – 1770).

Богаєвський Олексій Георгійович (бл. 1759 – ?) – службу розпочав з 18 грудня 1775 р. в Лубенській полковій канцелярії, продовжив у ГВС (з 1776.1.11), канцелярист (з 1778.22.06.), військовий товариш (з 1783.20.01.), поручик у відставці (з 1787.27.11.). Д.: Уляна NN.

Богаєвський Олексій Семенович (1700 – 1762 – ран. 1771) – службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем у Гадяцькому полку (1725 – 1736). В 1725 р. був у сулацькому поході «чрез полтрети года», гілянському поході, в 1728 р. – на коронації Петра II. У 1734 р. приймав участь в битві під час польського походу, 1736 р. – в кримському поході при взятті Перекопа, Козлова, Бахчисарая. 1-й осавул полковий гадяцький (1736.18.07., імператорський указ, 1736.30.11. універсал – 1762.25.02.). У 1739 р. через хворобу був звільнений від походу. Його родовий шляхетський герб «Андро-де-Бюі». Бунчуковий товариш. Д.: Єфросинія Романівна Лісницька, донька сотника шишацького.

Богаєвський Павло Кирилович (1758 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1771 р. в Гадяцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 30 жовтня 1773), колезький канцелярист (з 1775), військовий товариш (з 1781). Мав 30 хат підданих в Зіньківському повіті і 56 душ підданих в Краснокутському повіті Харківської губернії. В цьому повіті поручик Богаєвський володів с. Труханівкою, а вдова сотника Богаєвського хутором Філоновським. В Зіньківському повіті було 192 підданих (1790).

Богаєвський Петро – значковий товариш, хорунжий полковий миргородський (1741 – 1761 – ?), при справах полкової канцелярії. Проживав у Хоролі, мав хутір під с. Абрамівкою (1752). Д.: Євдокія NN. Мали синів Федора, Якова і Семена.

Богаєвський Семен Леонтійович (1637 – 1737.24.07., Опішня) – шляхтич, міщанин опішнянський. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (? – 1716 – ?). Мав свого вівчара. Д.: Марія Михайлівна Борохович, донька полковника гадяцького.

Богаєвський Федір – військовий товариш Гадяцького полку (1752), мав хутір в Полтавському полку.

Богаєвський Юрій Васильович (1746 – 1767 – ?) – службу розпочав 21 грудня 1758 р. полковим канцеляристом гадяцьким, військовий товариш Гадяцького полку за патентом МК (1760.8.12. – 1782 – ?). Мав 170 підданих (1771). У 1782 р. мав 30 хат у Зінківському і Краснокутському (Харківської губернії) повітах.

Богалський Григорій – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. у «переписки свода правних книг».

Богарев Данило Дмитрович (бл. 1747 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Параска Іванівна Гамалія, донька військового канцеляриста.

Богарев Дмитро (? – 1746 – ран. 1790) – значковий товариш. Д.: Євдокія NN. За нею 207 підданих в Лохвицькому повіті (1790).

Богарев Семен Дмитрович – отаман 1-ї Лохвицької сотні Лубенського полку (1774 – 1775), військовий товариш (1775 – 1790 – ?), мав 6 хат підданих. В 1790 р. не одружений.

Богатий Кіндрат – сотник лохвицький (? – 1656.09.).

Богатиренко (Богатиревич) Іван – сотник Коростишівської сотні Паволоцького полку (? – 1658 – 1659 – ?). Супроводжував козацьку делегацію на сейм до Варшави. Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. Нобілітований в червні 1659 р..

Богатирський Герасим – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1730).

Богач (Богаченко) Ілляш – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Наказний полковник чигиринський (1650.10.), полковник чигиринський (1651.17.02. – 06. – ?). 1651 р. разом з осавулом генеральним Демком і полковником Богуном направлений гетьманом під Бар проти військ Калиновського. Поляки відійшли до Кам'янця-Подільського, де Калиновський залишив піхоту. Піхота була розгромлена і захоплений обоз. Полковник зв'ягольський (? – 1651.09. – ?). Супроводжував стольника Родіона Стрешнева і дяка Мартим'яна Бредихіна (22 листопада – 17 грудня 1653 р.) з Чигирина до Умані, на зустріч з гетьманом Б.Хмельницьким. Полковник чигиринський (? – 1658.09. – 10.–?).

Богаченко Михайло – полковник паволоцький (? – 1654.09. – ?).

Богаченко Семен – походив з чигиринської козацької родини, генеральний суддя (? – 1667.07. – 1668.9.04. – ?). Восени 1667 р. приймав участь у західному поході українського війська і поставив свій підпис під Підгаєцьким договором України з Польщею 1667 р. У квітні 1668 р. виїздив на Запорозьку Січ, щоб заручитися підтримкою запорожців і домогтися звільнення з полону захоплених ними татар. Противник протекторату Туреччини, який у березні 1669 р. у Корсуні прийняла генеральна військова рада разом з П. Дорошенком, тому й перейшов на бік М. Ханенка. Очолив посольство останнього, яке уклало Острозьку угоду 1670 р. з Польщею, що передбачала ліквідацію державних інституцій Правобережної України. Повертаючись з Варшави на Запорожжя з корогвами й литаврами для гетьмана М. Ханенка у січні 1671 р., був затриманий Д. Ігнатовичем. Звільнений.

Богдан Іван – військовий товариш Чернігівського полку. Мешкав у м. Сосниці. Його син Яків Іванович і онук Максим Якович (бл. 1740 – 1787 – ?), корнет у відставці, мешкали у Сосниці.

Богданенко Іван (1736 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія Євстафіївна Божа, донька сотенного осавула.

Богданенко Фесько – сотник келебердинський Канівського полку (? – 1658 – ?).

Богданов Михайло Самсонович – полковник і коменданта чернігівського гарнізону. Полковник чернігівський (1723.22.10. – 1735). 20 жовтня 1729 р. бунчуковий товариш Степан Тарновський подав на нього супліку про захоплення сл. Деревино Городиської сотні Чернгівського полку. Полковник переяславський (1736.25.03. – 1738).

Богданов Софрон – осавул переяславськй (1653.1.12.).

Богданович N – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав 2 двори посполитих підсусідків.

Богданович N – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Богданович N (? – ран. 1757) – військовий товариш Київського полку. Д.: NNN. 1757 р. продала винокурню у с. Плоскому київському сотнику Михайлу Павловичу Гудимі-Левковичу.

Богданович Андрій – шляхтич герба «Лада», сотник Бакланської сотні Стародубського полку (? – 1676.02. – ?).

Богданович Андрій Іванович (? – 1779 – ?) – військовий товариш Полтавського полку (1759 – 1763 – ?).

Богданович Артем – сотник вишгородський Київського полку (2-га половина XVII ст.)

Богданович Богдан Іванович – у 1677 р. зайшов з братами в м. Полтаву з того боку Дніпра з Чигирина, а батько був до послуг Мазепи по протекції його, на що даний йому був універсал 1697 р. У 1709 р. під Полтавою перейшов на бік Петра I, 1710 р. його володіння грамотою звільнені від постою. У 1710 р. прийнятий під протекцію гетьмана Скоропадського на що отримав універсал.

Богданович Григорій – військовий канцелярист ГВК (? – 1742), військовий (1742 – 1746), бунчуковий товариш у Полтавському полку (1746.27.09.). 24 вересня 1756 р. ГВК прийняла рішення про передачу його маєтків у Полтавському полку ічнянському сотнику Івану Новицькому за невиконання контракту на постачання борошном Лівенської фортеці. У 1759 р. його маєтності були звільнені від постоїв. Мешкав в м. Переволочні Переволочанської сотні.

Богданович Григорій Іванович (? – 1749 – 1779 – ?) – військовий товариш (1759 – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш у Полтавському полку.

Богданович Григорій Маркович (? – 1660 – 1696 – ран. 1718) – сотником решетилівським пожалуваний за довголітню козацьку службу і в цьому чині був до смерті. Д.: Ганна NN (? – 1695 – 1737 – ?), проживала в Решетилівці, де мала шинок (1737), подварок (1721).

Богданович Іван – військовий товариш 1755 р., мав двір у Полтаві.

Богданович Іван Дем'янович – сотник волинський (1676), значний військовий товариш. У 1688 р. отримав гетьманський універсал на 9-камневий млин. Його нащадки мешкалі у с. Березі Глухівського повіту.

Богданович Іван Іванович (? – 1779 – ?) – військовий товариш (з 1759), бунчуковий товариш (1779), комісар земський полтавський (1779).

Богданович Іван Іванович (1694 – 1760) – службу розпочав з 1724 р., був у 1724 р. зборщиком у Полтаві, з 1735 р. скуповував волів, виконував різні доручення. Його батько Іван Марковсин Богдан зайшов з того боку Дніпра з Чигирина у 1677 р. з братами Григорієм, Іваном та КаленикомМарковичами в м. Полтаву. Брати батька Іван та Каленик записані серед товариства полку Полтавського в компуті 1699 р. Товариш полку Полтавського з 1744 р. по універсалу. У 1760 р. через старість звільнений у відставку в чині військового товариша. Його сини Іван, Григорій і Андрій служили і виконували різні доручення.

Богданович Іван Іванович (1724 – ?) – бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779), комісар полтавський земський (1779). Надвірний радник (1791). Д.: (1791) Настасія Григорівна Манжос.

Богданович Іван Тимофійович (1712 – 1773 – ?) – службу розпочав з 2 липня 1725 р., козак (1737), виконував різні доручення, значковий товариш Полтавського полку (1752.26.09. – 1759), абшитований військовий товариш (з 1759.05.). Мешканець полтавський (1763).

Богданович Каленик Маркович – товариш полку Полтавського (1699).

Богданович Опанас Матвійович – службу розпочав в Київській полковій канцелярії з 1721 р., військовий товариш (з 1732), полковий осавул (з 1764). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Богданович Петро – значковий товариш, прапорщик.

Богданович Петро – син міщанина, військовий канцеляристів ГВК (1736–1749), військовий товариш Полтавського полку (1749.31.10. – 1752 – ?). Проживав у с. Мачухах. В 2-й полковій сотні у нього було 5 хат з 9 родинами підданих (1752).

Богданович Пилип – по батьку значковий товариш Чернігівського полку (1711–1751).

Богданович Самійло Іванович – з родини брацлавських зем'ян Богдановичів. Потрапив в козацьке середовище напередодні Національно-визвольної війни і служив у Городинській сотні Корсунському полку. На Уманщині ж були їх родичі Василь та Стець Богдановичі – козаки Бузівської сотні Уманського полку (1649). Наказний полковник уманський (1651.07. – 08.), суддя полковий уманський (? – 1651.07. – ?), був у таборі під Зборовим. На чолі ко-

зацьких посольств до Польщі (1650), Москви (1652), Туреччини (1653). Генеральний суддя (? – 1652.11. – 1657.10. – ?), у 1654 р. разом із П. Тетерею їздив з посольством до Москви з приводу підписання військово-політичного союзу, отримав царську грамоту з підтвердженням на м. Старий Мліїв. Один із ініціаторів Гадяцького договіру. Як прибічник Виговського віднесений до таких, кому «по векъ живота въ раде Войсковой и въ секретной и в уряде ни въ какомъ не быть». Згодом служив у гетьмана Ю. Хмельницького, виступаючи за союз із Туреччиною. Після укладання Чуднівського договору отримав підтвердження від польського короля містечко Мліїв. Нобілітований в 1659 р., генеральний суддя (? – 1659.06. – ?). Колишній генеральний суддя, посол на сейм з корсунської ради (травень 1661 р.). У 1662 р. отримав Зарудницю і почав називатися Зарудним. Приймав участь у воєнній кампанії 1664 р. на боці Яна II Казимира.

Богданович Софрон – осавул полковий переяславський (? – 1653.1.12. – ?).

Богданович Федір Іванович – військовий товариш Полтавського полку (1779).

Богдановський N – наказний сотник менський Чернігівського полку (1735.02.).

Богдановський N – сотник снітинський Лубенського полку (1781). Організував покіс сіна на полі Лубенського Мгарського монастиря.

Богдановський Андрій (1715 – 1782 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Лубенського полку (1757.19.07. – 1764), мав спільний млин з військовим товаришем Андрієм Ласкевичем, який 1758 р. зруйнував сотник костянтинівській Стефан Полетика. Возний Костянтинівської сотні (1764.16.08.– 1782 – ?). Поранений у ліву руку.

Богдановський Андрій Петрович (? – 1747 – 1772 – ран. 1774) – син бунчукового товариша, значковий товариш (? – 1758 – ?), писар, військовий товариш Переяславського полку (1767.10.08. – 1772 – ?). Д.: Ірина Семенівна Пелех, донька військового товариша.

Богдановський Василь – син військового товариша, мав універсали 7 липня 1707 р. на надання і 19 вересня 1717 р. на підтвердження маєтностей у сс. Курилівка і Кропивна. Значний військовий товариш (? – 1717 – ?), отаман городовий ніжинський (? – 1724 – 1732 – ?). Тримав ½ с. Куриловки. Значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 – 1747 р. купував коней. Мав 2 двори підсусідків у Ніжині та житловий двір у Ніжині.

Богдановський Василь Петрович – син отамана городового ніжинського, отаман сотенний (? – 1771), сотник попівський Ніжинського полку (1771.22.07. – 1781.23.11.), бунчуковий товариш (? – 1781 – 1783 – ?), командир над Поповскою сотнею (1782), у с. Поповці мав 28 підданих. Д.: Наталія Яківна Мартос, донька військового товариша. Мали синів Івана, Григорія, Андрія.

Богдановський Іван – військовий товариш Ніжинського полку, у червні 1733 р. обраний полковим комісаром.

Богдановський Іван – з отаманських дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1745 – 1751 – ?).

Богдановський Іван – покозачений шляхтич гербу «Лада». Сотник волинський (пізніше 1672 – 1676 – ран. 1679).

Богдановський Іван (? – ран. 1760) – військовий товариш Переяславського полку.

Богдановський Максим Тимофійович – син священика михайлівського волинського, значковий товариш (? – 1768 – ?), військовий товариш (1781 – 1787 – ?), мав 21 підданого у Волинці (1787). Д.: Катерина NN, донька козака.

Богдановський Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Богдановський Петро (? – ран. 1760) – військовий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. в Глинській сотні у с. Хоминець 1 малогрунтовного не могучого, 4 тяглих та 10 піших убогих посполитих. Д.: Ганна Мойсеївна Левицька, донька ніжинського полкового судді (1720 – 1734). У 1760 р. брат Іван Левицький подарував їй двір у Леплявій.

Богдановський Тиміш – службу розпочав з 1758 р. на Січі козаком, писар полковий (1759), сотник пирятинський (з 1771). Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1783), був у поході у 1760 та 1779 рр. Д.: N Йосипвна Полетика, у 1775 р. мали доньку.

Богдановський Федір Петрович (1746 – ?) – син військового товариша, був сотенним отаманом, значковий товариш Переяславського полку, з 1773 р. – військовий товариш, приймав участь в турецькому поході, сотник канівський (1781 – 1782). Д.: Уляна Олексіївна Канаровська (1760 – 1781 – ?), донька сотника яготинського.

Богдановський Яків – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1736 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії.

Богдановський Яків (1743 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1784 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до I частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва по Ніжинському повіту. Д.: Євдокія N Пустота. Мали двох синів та двох доньок.

Богинський Олексій Петрович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1731 – 1751 – ?).

Богинський Павло Петрович (1727 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1747 р. в ГВК, військовий товариш (1760.4.10. – 1787), житель с. Капровичі Стародубського полку. Д.: Олена NN, донька козака.

Богинський Петро Степанович (? – 1684 – 1726 – ?) – покозачений шляхтич гербу «Сліповрон», син Степана Павловича Чумака, рудника карновського (1700 – 1712). Значний військовий товариш (? – 1714 – 1716 – ?). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1732 – ?). У 1732 р. разом з полковим хорунжим Рубцем проводив слідство про хутір Сачковський Олександра Кропивницького. Д.: Марія Яківна Рубець.

Богинський Потап Петрович (? – ран. 1781) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1731 – 1751 – ?). Проживав у с. Бровничі, де мав 65 підданих.

Богля Іван – значковий товариш, у 1741 р. підписав ревізійну відомість Потоцької сотні Миргородського полку.

Богмевський Антін Павлович (1744 – 1784 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1756 р. в Миргородській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1764), значковий товариш Миргородського полку (з 1772), військовий товариш (з 1781), полковий писар (з 1783). Мав 10 хат підданих у Миргородському повіті (1782). Д.: Ганна Григорівна Йосипова, донька сотника миргородського.

Богмевський Михайло Федорович – осавул полкової артилерії Миргородського полку (1773 – 1781).

Богмевський Павло – службу розпочав з 1735 р., приймав участь у поході 1736 р. Значковий товариш Миргородського полку (з 1772). Військовий товариш.

Богодун Іван – сотник полкової сотні Гадяцького полку (1649 – ?).

Боголюб Трохим – службу розпочав козаком с. Козляничі (1753 – 1765), значковий товариш Чернігівського полку (1765 – 1780 – ?), в походах не був. За ревізією 1755 р. записаний в дворі Кирила Орловського як його племінник. До його двору у Козляничах належало землі на 210 днів, винокурня на 3 котли, пасіка (10 вуликів) та сіножать на 100 возів (1768). Д.: NNN, донька міщанина, сини Яків, Іван та Андрій малолітні (1780).

Боголюбець Степан – наказний сотник іваницький Прилуцького полку (1701).

Богомаз Андрій – полковник піхотний (1664 – 1667.01.), один із керівників повстанців під час антитетерівського повстання 1664 р. У жовтні 1666 р. остерський воєвода Д.Рогозін сповістив про перехід на царську службу полковників Івана Бугая та Андрія Богомаза.

Богомаз Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1762).

Богомаз Іван – підвідомчий полковій канцелярії, значковий товариш Полтавського полку.

Богомаз Лесько – підвідомчий полковій канцелярії, значковий товариш у 1755 р., мав двір у Кереберді. У нього були брати Іван і Грицько.

Богомаз Яків – сотник басанський Переяславського полку (? – 1661.12.), в Басані був призначений полковником наказним переяславським.

Богомолець Євстафій Петрович – шляхтич гербу «Помян». Службу розпочав 1764 р. в Київському гродському суді. Військовий товариш (з 1782), поручик у відставці (1790).

Богомолець Петро Васильович – шляхтич гербу «Богорія змінений». Значковий товариш Київського полку, військовий товариш (з 1757). У 1777 р. рідна сестра уступила йому с. Ставиське. Внесений до І частини дворянської родовідної книги. Абшитований за старістю військовим товаришем (1762 – 1782 – ?). Д.: N Яківна Рогова, донька козака. Мали синів Федора (служив у Київській полковій канцелярії) (1772) і Петра.

Богомолець Петро Петрович – син військового товариша, службу розпочав з 1776 р. Значковий товариш Київського полку (1777.30.03. – 1779 – ?). Д.: Олена N Жила, донька значкового товариша..

Богомолець Федір Петрович – син військового товариша. Службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (1777.30.03. – 1779 – ?). Д.: Марія N Терешковська, донька священика. Мали сина Прокопа.

Богонкевич Яким Якович – син значкового товариша, значковий товариш (1736 – 1751 – ?). Присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах житловий двір. Рід внесений до ІІ частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Богонкевич Яків – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був на лінії з робітниками, 1736 р. – у ГВК у власній справі, у 1737 р. – у очаківському поході, у 1738 р. – у поході при Дністрі, мешканець роменський.

Богоров Дмитро – козак, значковий товариш Лубенського полку (1739 – 1751 – ?). Ревізор при зборах індукти (1751), мешканець роменський.

Богородинський Василь – військовий товариш Ніжинського полку.

Богородинський Григорій Васильович – син військового товариша, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), житель с. Радіонівки. Д.: Параска NN, донька шляхтича.

Богославський Андрій Іванович – син значкового товариша ГВА, військовий товариш (? – 1783 – 1788 – ?). Проживав в Почепі. Д.: Ганна Олексіївна Чигиринська, донька шляхтича, бурмістра полтавського. Мали синів Петра (1764 – ?), Лавріна (1766 – ?) в МК, Іллю (1769 – ?) і Олександра (1772 – ?) в Інженерному корпусі в Петербурзі (1783), три доньки.

Богославський Іван Федорович – син військового товариша, значковий товариш ГВА, мав житло в Почепі з 4 кімнат.

Богославський Федір – військовий товариш. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва.

Богун Василь (? – 1629 – 1659) – козак Голтв'янської сотні Чигиринського полку (1649), полковник (1659) при обороні Гадяча від прибічників Виговського. Полковник кальницький.

Богун Григорій Іванович – покозачений шляхтич гербу «Ястржебець», син полковника, в значному товаристві Чигиринського полку (1649), значний військовий товариш.

Богун Іван – шляхтич гербу «Ястржембець». Отаман у Гадячі (1637), 1645 р. був отаманом на Дону. Військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Полковник кальницький (1650.19.08. – 1651), полковник брацлавський (1651.06. – 07.), 1651 р. разом з осавулом генеральним Демком і полковником чигиринським І.Богаченком направлений гетьманом під Бар проти військ Калиновського. Поляки відійшли до Камянця-Подільськго, де Калиновський залишив піхоту. Піхота була розгромлена і захоплений обоз. Наказний гетьман (1651.07.). В результаті конфлікту з Хмельницьким: Богун «выйдя з Монастыр. сбежал от войска, а дружину его Хмельницкий приказал заковать». Ще у січні – лютому 1652 р. Іван Богун на Брацлавщині, а Півторакожуха «за Дніпром» збирали опозиційне козацтво до Білоцерківської угоди. Полковник кальницький (? – 1654.12. – ?), наказний гетьман (1654.08., 1655). Полковник паволоцький (? – 1658.08. – 1659 – ?), У 1658 р. Петру Скуратову «чигиринец Ивашка Богун, кричал и говорил: нам де воеводі ненадобны, жон де да детей наших переписывать приехали?», а потм погрожував Скуратову «ты де к нам в Чигирин воеводою приедешь? Не здоров от нас выедешь». Не був на Переяславській раді («оставлены на границе противъ ляховъ и татарЪ»), за нього власноручно підписався гетьман Ю.Хмельницький. Полковник чигиринський (? – 1661.08. – 1662.1.03. – ?). 8 вересня 1661 р. датований королівський лист з запевненням королівської ласки і заохоченням до статечного віри дотримання. В березні 1662 р. разом з полковником Бережецьким стояли в Ірклієві. 17 січня 1663 р. Тетеря наказував послам до короля просити щоб Богуна, «оскорбившего» короля був випущений з поверненням всього його майна і повернений до Війська Запорозького. Тетеря ж брав на себе обовязок «по доказательству, есми что окажется на нем, полу-

чит строгие наказания без всякого послабления». Генеральний осавул (1663 – 1664.17.02.). Полковник брацлавський (1664 – ?). 7 березня 1664 р. старшина просила про звільнення Богуна. Король відповів, що «цей офіцір є дуже хорий» і зайве за нього просити, бо «генерал Богун помер у вязниці від розриву серця». Маємо свідчення полоненого писаря корогви гетьмана Потоцького Якуба Щуцького про те, що Богун написав листа Брюховецькому, щоб той виступав проти короля, а він (Богун) виступить на допомогу: «и стем де письмом послал козака. И тот де козак то письмо подал королю. И король де за то полковника велел стять». Його нащадки проживали у Новгород-Сіверському.

Богун Іван Іванович – син полковника. Військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Полковник (1674).

Богун Кирило – наказний сотник білоусівський Чернігівського полку (1723.10.).

Богун Леонтій Григорович – шляхтич, онук полковника, військовий товариш.

Богуславець Василь – сотник Брусилівської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?), сотник красноколядинський Прилуцького полку (? – 1653.06. – ?).

Богуславський Василь – значний військовий товариш (1706). Мав синів Михайла і Сергія.

Богуславський Матвій Сергійович – сотник 1-ї Почепської сотні.

Богуславський Михайло – сотник. Мав сина Павла, онука Луку, правнука Василя (1707 – ?), який мешкав у с. Будки Конотопського повіту.

Богуславський Опанас – сотник седнівський Чернігівського полку. У Києво-Микільській пустині поминався його рід: Сафроній, Настасія, Марія, Євдокія, Уляна, Захарій, Михайло, Опанас, Наталія, Іван, Герасим, Євфимія, чернець Іова.

Богуславський Севаст'ян – сотник у полку Черкаському (1638 – ?).

Богуцький Михайло – сотник грунський (? – 1692 – ?).

Бодяков Василь – значковий товариш Ніжинського полку.

Боженко Антон – значний військовий товариш.

Божий Василь Данилович – син осавула полкового Корсунського полку, значний військовий товариш Лубенського полку.

Божий Данило – осавул полковий корсунський. Його нащадки мешкали у м. Смілому Лубенського полку.

Божий Ярема – сотник конотопський Ніжинського полку.

Божинський Данило – сотник полковий миргородський (1757 – ?).

Божич Іван Пантелеймонович – син коменданта м. Тітула, який 1705 р. приїздив до Москви. Комендант чернігівський. Полковник ніжинський (1742.17.01. – 1746). 31 серпня 1744 р. був написаний донос канцеляриста Пісковського на Божича, в якому він звинувачувався за 24 пунктами. Навздогін пішла скарга від 12 вересня ніжинського війта Тарнавіота про образи і розорення від Божича йому особисто, ніжинському магістрату. 22 вересня 1744 р. генерал-лейтенант Бібіков наказав заарештувати його і осавула Володьковського. Були конфіскували рангові маєтності і розпочали слідство про кривди полчанам. 29 березня 1746 р. відбувся іменний указ про його звільнення з під арешту. Але він продовжував утримуватися під вартою. ГВК лишила його чину і приговорила до смертного вироку. 13 грудня 1748 р. прийшов новий указ про його неправомірне утримання 1,5 року під арештом, відмінивши рішення ГВК, але, вимагаючи від нього грошового штрафу на користь ображених ним людей. Полковник чернігівський (1748.13.12. – (1749.24.02 – універсал) – 1752.04. – ?). Подав зиск на сотника Івана Пирятинського за захоплення землі його селян. Скаржився на бунчукового товариша Григорія Лизогуба за захоплення нив і двох гаїв, які входили до складу рангових. ГВК розглядала справу про захоплення ним та полковим осавулом Андрієм Володковським товарів польського підданого, купця із м. Могильова Герасима Ботвинки (1.08.1748 – 18.08.1748). ГВК розглядала справу про намагання ним повернути дружину свого кріпака, затриману удовою бунчукового товариша Саковича (1749). ГВК розглядала справу про його спробу залучити синів колишньої старшини до відвідування військової служби (1750). ГВК розглядала справу про розслідування скарги ніжинського жителя, грека Івана Андрієва на нього за несплату боргу (1764). Збереглися екстракти (23) справ Секретної канцелярії за 1740 – 1761 рр. про його непослух і зухвалість протягом 1740 – 1761 рр. Мав підданих у с. Петрушин (6), с. Грабів (15), з сотником ройським Леонтієм Батуринським, с. Маслаковка 9 з сотником ройським Леонтій Бакуринський та значковими товаришами Максимовичем та Мануїловичем. Побив студента Чернігівської славяно-латинської колегії Силу Сербиновича за те, що той не зняв перед ним шапки.

Божко Юсько – сотник Триліської сотні Білоцерківського полку (? – 1674 – ?). Його сини Яким, Фесько, Кирило, Григорій, Степан, Іван у м. Смілій Лубенського полку стали родоначальниками Якименків, Фесин, Божченків, Кириченків, Шеченків, Біланів, Спорищ.

Божко Яків (1746 – ?) – син козачий. Службу розпочав з 28 березня 1760 р., писар сотенний (з 1770.9.09.), возний сотенний (з 1777.17.12.), військовий товариш (з 1779.20.06.).

Бойко Василь (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 12 підданих у 1 селі у Глинському повіті (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Бойко Іван Онисимович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Мав сина Ничипора (1710 – ?), який мешкав у с. Іват Кролевецького повіту.

Бойко Йосип Федорович – син абшитованого хорунжого полкового, значковий товариш Полтавського полку (? – 1760 – 1771 – ?). Родич Степана Кутицького. Д.: Єфросинія NN.

Бойко Микита – військовий товариш.

Бойко Онисим Микитович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Бойко Федір (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 15 підданих у 1 хуторі у Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна N Сердюк, донька козака.

Бойко Федір Пантелеймонович (1696 – 1767 – ран. 1771) – службу розпочав з 14 квітня 1718 р. козаком, значковий товариш (1728, за указом з 1745.2.08. – 1767 – ?), абшитований полковий хорунжий. Жив у Полтаві, де мав двір і шинок, шинок у с. Гуджолах, хутір під Полтавою (1735). У 1754 р. в поході командував 93 виборними козаками. Мав в 2-й полковій сотні 5 сімей

підданих (1752). Д.: Ганна Матвіївна N. Мали сина Федора, доньок Марію, Меланію, Євдокію, Феодосію.

Бойко Яків – сотник роменський (1782).

Бойчевський Гаврило (1733 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 73 куплених і в придане отриманих підданих (1790). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія Василівна Манко, донька військового товариша.

Бойченко Семен – отаман ГВА.

Бойченко Степан Іванович – возний (? – 1781 – 1782), мав хутір, де була винокурня в два котли. Абшитований полковий хорунжий (1782 – 1788 – ?). Мешканець батуринський. Д.: Євдокія Захарівна Подольська, донька військового товариша.

Болбас Микола – козацький старшина (1625).

Болбинський Кіндрат – син ніжинського козака. Службу розпочав з 1744 р. полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1744), хорунжий полковий ніжинський (1773.4.05. – 1780 – ?). Д.: Софія NN, донька грека.

Болбот N – померлий значковий товариш Чернігівського полку (1750), його син Тимофій Болбот мав двір житловий у с. Онякові.

Болбот Дем'ян (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку (1708 – 1725 – ?). Був під Лебедином (1708), Полтавою (1709), Кам'яним Затоном (1711), Іраклієвим (1716). 1720 р. в поході до Києва був його син Тихін.

Болбот Тихін Дем'янович (? – 1705 – 1732 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1732). Гетьман Д.Апостол універсалом від 14 травня 1732 р. дозволив йому відстрочку повернення заборгованих в низовому поході грошей.

Болгар Дмитро – значковий товариш Лубенського полку (1752). Д.: N Хомівна Грек, донька лохвицького купця.

Болгар Матвій – хорунжий полковий.

Болгар Микита Кіндратович (1748 – ?) – син козака Хмелівської сотні, військовий товариш Лубенського полку (1788).

Болгар Роман Кіндратович (1758 – ?) – син козака Хмелівської сотні, військовий товариш Лубенського полку (1788).

Болгарин Петро – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), мешканець гадяцький, мав хутір з підсусідками під Гадячем. У 1739 р. у похід не пішов, був на ординації при Похідній військовій канцелярії.

Болгарин Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1738). 2 квітня 1738 р. відправлений у похід.

Болдаковський Василь Іванович – шляхтич, 1660 р. отримав універсал Ю.Хмельницького на Рогощу. Сотник полковий Чернігівського полку (? – 1669 – 1670), (1671), наказний гетьман від Ігнатовича (1670). Суддя полковий чернігівський. Разом з Станіславом Кохановським тримав млин на р. Стрижні, який вони продали Карпу Мокрієвичу.

Болдаковський Василь Семенович (? – 1630 – ран. 1690) – шляхтич гербу «Грабе«, козак Чернігівського полку (1660). 5 вересня 1660 р. у таборі під Зарубинцями отримав універсал гетьмана на с. Рогощу у підтвердження володінь його пращурів ще з 1587 р. Військовий товариш Чернігівського полку (1669), у жовтні 1669 р. отримав гетьманський універсал на спільний із Станіславом Кохановським млин під Черніговом на р. Стрижні. Володів хутором з млином на р. Білоусі при с. Кошовка і сіножатями при с. Ямище, які перейшли йому від дядька щонайпізніше у 1670 р. Їздив посланцем гетьмана до Москви (1670). Сотник полковий чернігівський (1670), наказний гетьман від Ігнатовича (1670). Наказний полковник чернігівський (1671). Суддя полковий чернігівський (1673), наказний гетьман (1673.22.06.). Білоусівський, батуринський (1673) сотник. Д.: Настасія NN (Петраш), обивателька чернігівська. 20 листопада 1690 р. отримала гетьманський універсал з підтвердженням на маєтності чоловіка.

Болдер Григорій – козацький старшина (1648), другий посол козацький з білоцерківської ради до Варшави (1648.06. – 08.). У реєстрі 1649 р. зафіксований Болдир Васько.

Болдко Михайло – отаман у Переяславському полку (1638 – ?).

Болдун Ілля – козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).

Болдун Йосип – племінник Іллі, козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).

Болько Іван Онисимович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Його син Ничипір (1760 – ?) – козак с. Івот (1787).

Болько Микита – військовий товариш Ніжинського полку.

Болько Онисим Микитович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Бонаткевич (Бушаркевич) Василь – сотник березнянький Чернігівського полку (1711 – 1719).

Бондаревич N – козак Остерської сотні Київського полку. 6 березня 1781 р. через хворобу абшитований в званні значкового товариша.

Бондаревич Іван – службу розпочав з лютого 1763 р., хорунжий сотенний (з 1770.02.), осавул сотенний (з 1771), військовий товариш Київського полку (1773 – 1775 – ?).

Бондаревський Іван Андрійович (1749 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1784 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Маріамна NN, донька козака.

Бондаревський Кирило (1756 – ?) – службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.02.).

Бондаревський Степан (1752 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Бондаренко Дмитро – військовий товариш (1672), мешканець сосницький. 5 липня 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на млин на сосницькій греблі на р. Убеді.

Бондаренко Матвій – значковий товариш Чернігівського полку. Його донька Марина (1788) заміжня за Кіндратом Нагорним (1746 – ?).

Бондаренко Михайло Романович – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку (1746 – 1751 – ?). Мав двір житловий у Золотоноші.

Бондаренко Роман – значковий товариш Переяславського полку (ран. 1746).

Бондаренко Тимко (Радко) – козак полкової сотні Корсунського полку (1649), отаман товариства Корсунського полку (1656).

Бондарець Іван – військовий товариш Миргородського полку (? – 1742 – 1752 – ?). «В Чорному лісі па-

сека прозываемая Федоринена обвателя власовского бившаго Ивана Бондарца, которою нне владеет (1745)». У нього на хуторі Цибулівської сотні 27 посполитих (1752).

Бондарус Остап – осавул полкової артилерії лубенської (? – 1727 – ?).

Бончевський Євстафій (1742 – ?) – службу розпочав з 1757 р., військовий товариш Лубенського полку (з 1769).

Бораковський Петро Федорович – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку. Його син Григорій Петрович (1746 – ?) – священик с. Посудичі Погарського повіту (1787).

Бораковський Федір – військовий товариш.

Бордаковський Андрій – військовий товариш.

Бордаковський Василь Іванович – військовий канцелярист (1787).

Бордаковський Іван Андрійович – син військового товариша. Значковий товариш.

Бордаковський Іван Іванович – військовий канцелярист (1787).

Бордаковський Стефан Іванович (1725 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1762). Військовий товариш (1787). Мешканець м. Вороніжа. 1762 судився з мачухою за спадкове майно.

Борзаковський Андрій Васильович (? – 1723.3.02. Москва) – військовий канцелярист ГВК (? – 1723). Д.: Уляна NN.

Борзаковський Андрій Васильович (? – 1723.3.02. Москва) – військовий канцелярист ГВК (? – 1723). Д.: Уляна NN.

Борзаковський Андрій Пилипович (1738–1800) – службу розпочав у Гадяцькій полковій канцелярії з 1753 р., військовий канцелярист, бунчуковий товариш (з 1767), колезький радник (з 1780), надвірний радник (1787) у Новгород-Сіверському намісництві. Разом з бунчуковим товаришем Василем Магеровським тримали плотину і 2 млини у с. Некрасов Глухівської сотні, де і проживали. Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Д.: Євдокія Гнатівна Моначинська, донька військового товариша.

Борзаковський Василь Пилипович (бл. 1727 – ?) – службу розпочав з 1745 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського (з 16 листопада 1751). Виконував доручення: у 1747 р. у Генеральній рахунковій військовій комісії «у письмових справ», 1751–1752 рр. збирав у Гадяцькому полку доходи до Генерального військового скарбу, з 1754 р. у прикордонній Брацлавського воєводства «асистенції» три роки, потім був обраний полковим гадяцьким комісаром, у 1762–1763 рр. збирав консистенську дачу у Гадяцькому полку. Д.: Ганна Олексіївна Богаєвська, донька бунчукового товариша.

Борзаковський Іван Андрійович – військовий канцелярист ГВК (1740 – 1742 – ?). ГВС розглядало його суперечку з дядьком Пилипом за дідівську спадщину. Військовий товариш. У Глухівській Микольській церкві поминався його рід: священоієрей Василь, Марія, інокиня Катерина, ченець Яків, Андрій, Уляна, нм. Настасія, нм. Євдокія, Тимофій, Андрій, Марія, Стефан, Настасія, нм. Андрій, Ганна, Павло, Параска, Горпина, Параска, Ганна, Іван, Пилип.

Борзаковський Пилип Васильович (? – 1702 – бл. 1764) – навчався у КМА, військовий канцелярист ГВК (? – 1722 – 1724 – ?), знатний канцелярист військовий (? – 1729), військовий товариш (1729). 2 листопада 1728 р. отримав універсал на с. Некрасово. Мешканець Гадяцького полку, обозний полковий гадяцький (? – 1730 – 1738). Бунчуковий товариш (1738), колишній полковий обозний (1741). Володів посполитими с. Некрасівка Глухівської сотні 37 хат і 13 хат підсусідків посполитих (1738). Разом з племінником мав 34 двори і 5 кол (1744). Д.: (1738) Ганна NN, власниця с. Букмер Сумського полку.

Борзевич (Борзовський) Опанас – хорунжий полковий гадяцький (1724.4.02. – ?).

Борзенець Григорій Андрійович – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець м. Коропа. Підданих не мав. Д.: Євфимія NN, донька козака. Мали синів Максима, Якова, Карпа, доньок Дарію і Олену.

Борзненський Андрій Тихонович – сотник синявський.

Борзненський Тихін – сотник синявський (бл. 1660).

Борис – значковий товариш (1772), писар комісарства земського Козелецького повіту (1772). Д.: NNN, донька священика. Мали синів Федора (1762) та Івана (1770).

Борисевич Ярмола – значковий товариш Київського полку (? – 1729 – 1737 – 1742), мешканець мринський, де мав шинок. 1729 р. у нього частину млинового збору захопив бунчуковий товариш Семен Шаула. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотником носівським Карпа Шаулу. Мав шинок у Носівці.

Борисенко Василь – сотник волинський Чернігівського полку (? – 1681 – ?). Його нащадки мешкали у с. Ольшана.

Борисенко Іван – сотник зінківський (? – 1671.01. – ?).

Борисенко Іван – сотник сорочинський Миргородського полку (? – 1672 – ?).

Борисенко Микита Тарасович (? – 1781 – ран. 1788) – син сотенного хорунжого вибельського, служив з 1768 р. козаком, того ж року призначений сотенним вибельським осавулом (1768 – 1780), значковий товариш Чернігівського полку (1780 – ?), був у походах в турецьку війну (1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774), 1775 р. у Могильовській губернії на форпостах. Військовий товариш Чернігівського полку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав маєток у с. Вершиній Муравейці, мав 5 підсусідків у сотні Вибельській. Д.: Єфросинія NN, донька священика, мала 23 підданих в 2 селах.

Борисенко Михайло (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія N Іванова, донька протопопа.

Борисенко Павло – значковий товариш Чернігівського полку.

Борисенко Пилип – сотник шишацький Миргородського полку (? – 1691 – 1692.01. – ?).

Борисенко Яцько – отаман у Канівському полку (1638 – ?), козак сотні Волинцова Канівського полку (1649).

Борисович Герасим – гетьманський підписок (? – 1657 – 1658.5.09. – ?), зустрічав стряпчого Дмитра Івановича Рогозина в Чигирині.

Борисович Григорій – перший підписок гетьманський (1658.19.02.), отримав пару 7 і пару в 5 рублів.

Борисович Данило – військовий товариш Стародубського полку. 7 липня 1690 р. купив у стародубського мешканця Данила Мещеброцького двір з усіма належачими до нього землями.

Борисович Кирило Ярмолайович (1717 – 1790 – ?) – значковий товариш Київського полку (1750.9.03. – ?). 1750 р. він звинуватив бунчукового товариша Якова Шаулу в стягненні надмірного податку з млина в Носівській сотні на р. Остер. Абшитований значковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Параска Олексіївна Круп'янська, донька військового товариша. Мали доньку Марію.

Борисяк Гаврило Йосипович – службу розпочав з 1737 р. полковим канцеляристом, абшитований полковий хорунжий (1761).

Борисяк Іван Йосипович (1751 – ?) – син отамана городового лохвицького, шляхтич, службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем, військовий канцелярист (з 1769), військовий товариш Лубенського полку (1772 – 1790 – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Борисяк Йосип (1719 – 1790 – ?) – отаман городовий лохвицький (? – 1746 – 1750 – ?), абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1755 – 1761 – ?), абшитований полковий хорунжий (? – 1762 – 1790 – ?). Мав двір в Лохвиці, 23 підданних в Лохвиці, 1 «дєрєвнє» і 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN.

Боришполець Ничипір Филимонович – службу розпочав з 1764 р., військовий товариш Київського полку (з 1774), у 1786 р. вийшов у відставку ротмістром. Д.: (1775) N Григорівна Дроздовська, донька возного Остерської сотні.

Боришполець Петро Степанович – син писаря сотенного Київської полкової канцелярії, значковий товариш (з 1768.31.01.) і зарахуваний до штату полкової канцелярії. Абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – ?). Д.: Катерина Андріївна Андрієвська, донька глухівського священика.

Борковський Прокіп – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1649 – ?).

Боровик Василь Опанасович – військовий товариш Ніжинського полку (1783). Д.: Єфросинія Іванівна Куліш, донька сотенного отамана кобизького, мешкала у с. Ображіївці (1783). Мали сина Івана, доньок Тетяну, Марію, Євдокію, Настасію.

Боровик Данило – військовий товариш Лубенського полку (1710). Мав сина Івана.

Боровик Євтихій – осавул полковий ніжинський (1760).

Боровиковський Володимир Лукич (1757.24.07. – 1825) – син значкового товариша, відомий портретист і церковний маляр. Службу розпочав з 1774 р. у Миргородському полку по за штатом. Значковий товариш (з 1783), поручик у відставці. З 1788 р. переїхав до Санкт-Петербургу.

Боровиковський Іван Іванович – син священика, значковий товариш Миргородського полку (з 1760).

Боровиковський Лука Іванович (? – 1775.15.04.) – син священика, службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку з 21 вересня 1760 р. Був художником-іконописцем. Д.: 1) Євдокія NN. 2) (1774) Васса N Цибулевська.

Боровиковський Олексій Іванович (1722 – 1783 – ?) – син священика, значковий товариш Миргородського полку (з 1760.21.09.). Одружений був тричі, але не вдалося встановити ім'я жодної його дружини. Відомо лише, що третя дружина померла раніше 1774 р.

Боровицький Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Кереберді.

Боровицький Олександр – військовий суддя (1635).

Боровицький Стефан – козак Келебердинської сотні, значковий товариш (1745 – 1752 – ?).

Боровицький Трохим – отаман у Чигиринському полку (1638 – ?), у 1649 р. Ілля Боровицький був у Жаботинській сотні Чигиринського полку.

Боровка Ярема – сотник конотопський Ніжинського полку.

Боровський Лука Олексійович – син священика, службу розпочав з 21 вересня 1760 р. значковим товаришем. Д.: 1) NNN, 2) NNN, 3) NNN.

Боровський Семен (? – ран. 1726) – сотник бахмацький Ніжинського полку (1709–1710), (1716–1722). Герб роду: в овалі, який обіймають дві гілки, сокира, повернута вліво. Д.: Марія Данилівна Лісницька (? – 1726 – ?), онука полковника миргородського. Вдова господаря батуринського замку Ничипора Лук'янова і слуги гетьманського Василя Цурки. Мала млин в одне коло в Батурині.

Боровський Ярема – сотник конотопський. Мав сина Василя, онук Семен Васильович (1747 – ?) був священиком (1787) в с. Голюнках Конотопського повіту.

Бородавка Андрій (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Березненського повіту. Д.: Устина Іванівна Ярковська, донька військового товариша.

Бородавка Гнат – наказний сотник волинський Чернігівського полку (1737).

Бородавка Іван – отаман, наказний сотник полку Іллі Новицького (1686). Військовий товариш Лубенського полку (? – 1702 – 1703 – ?).

Бородавка Сидір (1739 – 1783 – ?) – службу розпочав з 3 вересня 1757 р., полковий канцелярист (з 1760.30.11.), військовий товариш Гадяцького полку (1777 – 1788 – ?). Мав 80 підданих. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.

Бородатий Іван – сотник Буківської сотні Уманського полку (? – 1653 – ?), був під Меджибожем (1653.12.), Бородаєнко Іван, Степан – козаки Соболевської сотні Уманського полку (1649).

Бороденко Наум – військовий товариш (2-га пол. 18 ст.)

Бородинський Василь – військовий товариш у Ніжинському полку. Мав сина Григорія.

Бородинський Федір Григорович – абшитований військовий товариш (1787). Мешкав у д. Родіонів Глухівської сотні.

Бородуха Антін Севастянович (1747 – ?) – навчався в Чернігівському колегіумі латинського діалекту, канцелярист земського суду (з 1767), полковий писар (1787). Д.: Єлизавета Тихонович, донька військового товариша.

Бородуха Іван Севаст'янович (1745 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Пелагея N Дроздовська, донька сотенного хорунжого.

Бородуха Максим Федорович – отаман сотенний, сотник наказний синявський (1743). Тримав маєтності в сс. Городищі, Синявці, Волосковцях.

Бородуха Севаст'ян Максимович (1713 – 1780 – ?) – син отамана городового синявського, навчався в училищах латинських з 1720 р. у Києві, Чернігові і польській області. У 1733 р. у Львові прийнятий у

Прилуцьку полкову похідну канцелярію Гнатом Галаганом, де був 2 роки до 1736 р. З 1736 у ГВК, військовий канцелярист (1738 – 1759.04.). Мешкав у с. Городищі Березненської сотні. У 1739 р. його двір був звільнений від повинностей. Один із його родичів захопив його ґрунт у с. Городищі. Його ображав і зневажав староста с. Вишеньок. Абшитований військовий канцелярист (1759 – 1769 – ?). 1759 р. подав скаргу на свого племінника Федора Бородуху (який не бажав служити козацької служби, а бажав стати священником) яку опублікував М.Стороженко. Військовий товариш (? – 1780 – 1788 – ?). Д.: Пелагея Василівна Карнович, донька значкового товариша.

Борозна Василь Іванович (? – 1747.19.04.) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1747). Мешканець радомський. Згідно заповіту батька отримав с. Радомку, і після смерті матері – с. Лобки. Д.: Уляна Григорівна Скорупа (? – 1786.22.03., с. Лобки), донька бунчукового товариша. Мала у Стародубі приїжджий двір, в якому в Румянцевську ревізію було: 1 хата житлова, 3 людських з прибудованими кімнатою і сіньми, одна зних над воротами і при ній сіни, 2 комори, 1 конюшня, 1 сарай. Двір на шляхетській землі, яку чоловік купив у бунчукового товариша Михайла Ширая за 300 карбованців.

Борозна Василь Максимович (? – ран. 1767) – бунчуковий товариш у Стародубському полку.

Борозна Григорій Владиславович (1698 – 1763 – ран. 1781) – син військового товариша, служив з 1732 р. бунчуковий товариш за призначенням гетьмана Апостола, у 1733 р. в польському поході, 17 грудня 1735 р. отримав універсал на звання бунчукового товариша, у 1736 р. з полків Переяславського і Прилуцького відправляв провіант в Царичанку. У 1737 р. був у поході при Барятинському, 1738 р. – в поході під командою Мініха, 1739 р. у Ніжинському полку набирав волів і погоничів в армію, 1740 р. зустрічав турецького посла, 1741 р. вів слідство про вбивство господаря полковника стародубського Радищева Якова Скоробагатого козаками і посполитими різних сіл. У 1744 р. в прикордонній польській комісії в Мотовилівці на посаді прикордонного комісара, у 1751–1752 рр. присутній в Генеральному Суді. 1763 р. був у комісії про суперечку за пущу між майором Холодовським та мешканцями менськими і сосницькими. Мав у с. Ярцево полкової сотні 11 малогрунтових, 18 убогих при городах і 3 пішли (1737), у Стародубі двір, в якому було: 2 хати людських, 3 комори, 1 сіни, 1 льодник, при дворі город. Двір на землі шляхетській, який дістався від матері, крепостей немав. У 1764 р. мав володіння у с. Рожничах Новоміської сотні посполитих дворів 1, хат 1, бездвірних хат 13. Проживав у с. Ярцево. Мав 352 підданих (1775). Д.: Євдокія Опанасівна Єсимонтовська (1716 – ?), донька стародубського полкового обозного.

Борозна Григорій Іванович – бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1735.17.12). Д.: Настасія Андріївна Миклашевська (1719 – ран. 1781).

Борозна Дмитро Іванович (1722 – 1768 – ?) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1741 –1761, універсал – 1768 – ?). Мав двір в Новгород-Сіверському. Згідно заповіту батька отримав грунт у с. Мощонці, млинок латинський, а після смерті матері – половину Горська. Мав у 1764 р. володіння в м. Горську Топальської сотні посполитих 3 двори, 5 хат, 54 бездвірних хат, підданих 189. Мав мав приїжджий двір і шинок у с. Мощонці, приїжджий двір у с. Семківці Городницької сотні (1747), у с. Мощонці 5 дворів посполитих (1747), 4 двори посполитих у (1750), 13 хат (1760).

Борозна Дмитро Михайлович (? – 1729 – 1751 – ?) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1739.30.04.).

Борозна Іван Владиславович (? – бл. 1740) – військовий канцелярист ГВК. Значний військовий товариш (? – 1716 – ?). Бунчуковий товариш. Стародубського полку (? – 1720 – 1727 – ?). 1720 р. купив двір у міщанина Єлисея Антонова за 2000 тисячі золотих. У 1768 р. двором (2 покої, 1 людський, 1 комора, 1 конюшня, 2 кімнати господарських) володів його син, абштований генеральний бунчужний Іван Борозна. Приймав участь в сулацькому поході. Генеральний бунчужний (1728.16.12. – 1731), генеральний суддя (1731 – 1740). 8 липня 1716 р. отримав гетьманський універсал на с. Семенівну Городницької сотні. Поселив слободу Кузнецьк біля с. Ущерб'я. Володів с. Осоївкою Охтирського полку (1717) і половиною м. Горська з млинами на р. Татіві, сс. Семківкою, Лобками з млинами і двома греблями, с. Радомкою з млином (купив у вдови бунчукового товариша Опанаса Дорошенка), грунтом у с. Мошонки, латинським млинком і с. Кирилівкою з млинами. Мешкав в Горські. Д.: Марія Андріївна N (? – 1742 – ?).

Борозна Іван Іванович (? – ран. 1784) – син абшитованого генерального бунчужного. Бунчуковий товариш (1763 – 1775 – ?). Володіння з батьком не розділені (1775). Д.: Наталія Антонівна Крижановська, донька полковника гадяцького.

Борозна Іван Іванович (1714 – 1791.13.04) – син бунчукового товариша. Бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1735.22.09.). Приймав участь в турецькому поході. 1737 р. йому продали ґрунти козаки у Новоміській сотні щоб не служити. У 1762 р. абшитований генеральний бунчужний. 1770 р. мав суперечку за грунти з мешканцями сл. Климців. Його племінником був Василь Осипович Туманський. Помер неодруженим.

Борозна Іван Лаврінович (? – 1680 – ран. 1731) – значний товариш у Стародубському полку (? – 1700 – 1715 – ?). 22 січня 1720 р. отримав гетьманський універсал на с. Смоловичі, яке він купив у Смолевицьких. Бунчуковий товариш (? – 1723). Сотник полковий стародубський (1723–1725), полковник наказний стародубський (1722–1725). У 1725 р. за доносом топальського сотника Клима Янджула тримався в Глухові під караулом. Після допитів засланий до Сибіру. Повернувся у 1727 р. Бунчуковий товариш (1727–1728). В січні 1728 р. скаржився гетьману Д.Апостолу на служителів двору графа Головкіна у с. Топалі за напади на його підданих, побиття і захоплення майна. Д.: Ганна N Зеленківна (за іншими даними – Решевська) (? – 1700 – 1731 – ?).

Борозна Іван Миколайович – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1751 – 1790 – ?). Удівець (1790). Мав 41 підданого.

Борозна Іван Петрович – син бунчукового товариша, онук сотника мглинського. Службу розпочав з 1763 р. значковим товаришем Стародубського полку, військовий товариш (1768.17.03. – 1787 – ?). Мав володіння в сс. Лопазні і Леличах. Д.: (1785) Ганна Данилівна Покорська, донька підкоморія. Мали доньок Наталію та Євдокію.

Борозна Йосип Юрійович – мешканець медведівський (1699), товариш полку Стародубського (1702).

12 травня 1702 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженнями четвертої частини маєтностей, які заповів йому батько в сс. Клещові і Медведівці. 27 березня 1703 р. продав Каташинському монастирю батьківську маєтність Єреміївську у с. Кожанах.

Борозна Лаврін Йосипович (? – 1624 – 1698 – ?) – у 1648 р банітований разом з батьком. Полковник козацький (1649.9.01.). 21 вересня 1656 р. отримав універсал Хмельницького на Горськ, Клюси, Куршановичі, Жоведь, Медведово, Ярцево, Заничі, Бахаєвське, пусте Бутовське, Тростянське, Рощиненське, Роєвське, Гарцево з млином, Хоромне, пусту Борозну і плец з будинками в Стародубі. Гетьман Виговський підтвердив за ним маєтності універсалами 25 лютого і 20 вересня 1658 рр. Військовий товариш (1673). Гетьман Самойлович підтвердив за ним маєтності універсалом 5 березня 1673 р., але вже в цьому ж році відібрав с. Жоведь і надав Богдану Войцеховичу. Поселив слободку Хреновку, на яку отримав гетьманський універсал і царську жалувану грамоту. Очевидно, потрапив у гетьманську немилість. Про це засвідчує більш пізній оборонний універсал Мазепи (1698.22.04.) з приводу кривд в його маєтностях («великий в грунтах и маетностях свох от особ рожних, так же их поданных наших некоторих и от дозорцов поносит кривды и долегливости, яко то млинки ему палях, находячи громадою гребле россипуют в грунтах за власных рубежем и овше чинит, не слушно подданих ево забивают»). Значний військовий товариш. 9 березня 1691 р. купив двір в Стародубі у місцевого козака Тимоша Радишевського. Гетьман Мазепа відібрав у нього слобідку Хренівку, але у 1698 р. повернув.

Борозна Максим Лаврентійович – гоф-фурьєр кронпринца Олексія Петровича (1714). Через клопотання графа Г.Головкіна призначений мглинським сотником Стародубського полку (1714 – 1722). Д.: Катерина Іванівна Корбачевська, другим шлюбом за Антоном Детерленгом, капітаном Олонецького піхотного полку.

Борозна Микола Владиславович (? – 1700 – 1757) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (1723 –1757). Мав у 1737 р. житловий двір у с. Лопазні, володіння у Мглинській сотні у с. Ляличі 6 малогрунтових тяглих, 21 малогрунтовий не тяглий, убогі при городах 25, підсуідків безґрунтових у хатах 12, 3 вибуло. З його володінь у цьому році для відряджень взято 20 посполитих. Д.: N Дмитрівна Максимович (? – 1723), донька генерального осавула. Померла у засланні. Його син Яків мав у 1764 р. володів у с. Клюсах Топальської сотні 6 бездвірними хатами.

Борозна Микола Максимович (? – ран. 1746) – бунчуковий товариш у Стародубському полку.

Борозна Михайло Михайлович (? – 1727 – 1751 – ?) – син сотника. Бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1737).

Борозна Петро Михайлович (? – 1727 – 1751 – ?) – син сотника, мав у 1764 р. володіння в Топальській сотні у с. Клюсах 3 бездвірних хати. Бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1737).

Борозна Федір Іванович (? – 1757) – бунчуковий товариш у Стародубському полку.

Борозна-Костяєнко Василь (? – 1735) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735), мав у с. Медведівці 6 грунтових дворів і 7 бездвірних хат (1723). Жив у Новоміській сотні.

Борозна-Костяєнко Кириян Іванович (? – 1702 – 1723 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Борозна-Костяєнко Михайло Юрійович (? – ран. 1725) – значковий товариш Стародубського полку.

Борозна-Костяєнко Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – 1750 – ?). У 1735 р. жив у Новоміській сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Борозна-Костяєнко Степан – значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 –?).

Борознін Яків – військовий товариш, шляхтич (1782). Мешкав у Ніжинському повіті, мав 4 підданих.

Бороновський Андрій – значковий товариш, колишній війт пнянорожський. З його володінь у 1737 р. для відряджень взято 5 посполитих. Мав двір житловий у с. Високому Мглинської сотні.

Борохович N – військовий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Хорольській сотні.

Борохович Максим Михайлович – значний військовий товариш (1709), обозний полковий гадяцький (? – 1682 – 1683 – ?), (? – 1695 – ?). У 1695 р. отримав гетьманський універсал на с. Будище і присілок Трояновку з двома млинами Федяківськими на р. Груні, а також млином Плєнного на р. Пслі Лютенської сотні, які уступив йому батько. 1709 р. отримав гетьманський універсал на с. Троянівку і Хлопчвці з млином на р. Груня в чотири кола мучних. Д.: Тетяна Григорівна N. Була тіткою поручика лейб-гвардії Семенівського полку Івана Косогова, до якого перейшло м. Лютенка, затверджена царською грамотою 1740 р.

Борохович Михайло Андрійович (? – 1632 – 1704) – сотник лютенський (? – 1670.07. – 1671.01. – ?), обозний полковий гадяцький (? – 1672 – ?), отаман городовий лютенський (? – 1676.02. – ?), обозний полковий гадяцький (? – 1682 – 1683 – ?). Від Самойловича отримав с. Тарасівку Зіньківської сотні. Мабуть, був знятий Самойловичем, бо у 1686 р. обозним фіксується Юхим Вечірка. Підписав обрання гетьмана Івана Мазепи вже в ранзі полковника гадяцького. Під час коломацького перевороту у Лютенці Пасько Бойченко, Матвій Кубетенко, Куц Колесник «розшарпали худобу» його. Полковник гадяцький (1687.06. – 1704.03.). Наказний гетьман (1701). Помер у польському поході. В Києво-Софійському монастирі поминався його рід: Михайло, Гафія, Семен, Тимофій, Іван, Григорій, Василь, Трохим, Лук'ян, Іван, Меланія, Пелагея, Ганна, Гафія, ієромонах Симеон, ієрей Павло, Семен, Єрофій, Йосип, Настасія, Ганна, Марія, Ірина, Василь, Максим, Григорій, Тетяна. У Києво-Микольській пустелі рід поминався так: Михайло, Гафія, Семен, нм. Тимофій, нм. Іван, нм. Григорій, нм. Василь, Трохим, Лук'ян, Іван, Меланія, Ганна, Пелагея, Гафія, ієромонах Симеон, ієрей Павло, ієрей Симеон, Йосиф, Настасія, Ганна, Наталія, Ірина, Марія, Матвій, Олена, Максим, Федір, Омелян, Федір, Марія, Кіндрат, Павло, Ганна, Максим, Роман. У Межигірському монастирі зберігся такий його поминальник: Михайло, Гафія, Семион, Тимофій, Іван, Григорій, Василь, Трохим, Лук'ян, Іван, Меланія, Ганна, Меланія, Гафія, ієромонах Семион, ієрей Павло, ієрей Семион, Єрофей, Осип, Настасія, Ганна, Ірина, Марія, Матвій, Федір, Тетяна, Марія, Карпо. У Київському Михайлівському монастирі разом з поминальником записані живі

представники роду: Матвій, Лизавета, Максим, Федір, Тетяна, Тетяна, Федот, нм. Марія, нм. Григорій, нм. Данило, нм. Іван, Кіндрат, Марія, Ксенія, Роман, Кирило, Федот, Євфимія, Євдокія, Прокіп, Марія, Федір, Андрій. Д.: 1) Гафія NN. 2) Олена Іванівна N. 6 листопада 1704 р. отримала універсал на села Лютеньку, Бірки, Соколівку і Загрунівку. 10 листопада цього ж року її синів та зятів було взято в гетьманську оборону. 7 січня 1707 р. гетьман підтвердив за нею маєтності чоловіка. Її маєтності булі «зруйновані...нашествием шведского неприятеля» і 22 липня 1709 р. отримала універсал гетьмана Скоропадського на с. Романець з дозволом відбирати на себе військову частину з трьох млинів: одного в Бистрику під Плешивцем, другого у Веприку на р. Псел, третього – побудованого на р. Пслі у с. Сарах. 1724 р. склала заповіт, у якому відзначала щодо дітей «иные еще за живота покойного преставилися».

Борохович Роман Федорович (? – ран. 1723) – значний військовий товариш (1709 – 1718), наказний полковник полтавський (1711), полковий осавул гадяцький гадяцький (? – ран. 1723). Бунчуковий товариш. У 1717 р. разом з тестем (генеральним писарем) вихлопотали універсал на м. Лютенку, не враховуючи прав інших спадкоємців. У 1718 р. отримав царську грамоту на маєтності. Д.: Марія Семенівна Савич (? – 1744 – ?), донька генерального писаря. У 2-му шлюбі за майором Юрієм Федоровичем Єропкіним.

Борошенко Григорій Корнійович – військовий товариш Миргородського полку (1779). Д.: NNN, донька козака.

Борошенко Олександр – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Борошенко Олексій Григорович (1758 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Миргородського полку (1788). Хтось із Борошенків був писарем сотенним хорольським і 16 вересня 1765 р. призначений підкоморієм.

Борсук N – наказний полковник ніжинський 1649.6.07.

Борсук N – полковник ніжинський (1649, весна).

Борсук Андрій Артемович (1698 – 1763 – ?) – син сотника полкового ніжинського, службу розпочав з 1727 р., учасник низового терківського походу, кілька років був за сотника 2-ї полкової сотні, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1745). У 1735 р. був в посилках при полковій канцелярії, у 1737 р. наглядав за вівчарними заводами. У 1738 р. купував коней, військовий товариш в Ніжинському полку (1742–1763). Мав житловий двір у Ніжині. У 1732 р. мав підсусідків у с. Ліхачові, 2 двори підсусідків у с. Талалаївці 1-ї полкової (1736). У нього і N Михайлівни Забіли, доньки судді полкового ніжинського у с. Припутьє 10 підданих (1736).

Борсук Антін Якович (? – 1720 – 1739) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш на місце батька (з 1739.19.04.). Загинув в хотинському поході.

Борсук Антон Павлович (? – ран. 1828) – службу розпочав з 1778 р., підканцелярист полкової ніжинської канцелярії (1781), сотенний отаман (1783). Д.: 1) Катерина Тимофіївна N. 2) Ірина Григорівна N.

Борсук Артем Маркович (? – 1728) – син полковника ніжинського, сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1713.01. – 1728). Володів с. Припутьє. Д.: Параска NN (? – 1729 – ?). Гетьман Апостол підтвердив за нею володіння і взяв її з дітьми під гетьманську протекцію.

Борсук Василь Кіндратович (1751 – ?) – значковий товариш Київського полку. Проживав у м. Козельці (1786). Д.: Єфросинія NN.

Борсук Гнат Іванович – сотник прохорівський Ніжинського полку (? – 1693 – 1694 – ?).

Борсук Григорій – наказний сотник полковий Ніжинського полку (1730).

Борсук Зіновій Якович (бл. 1720 – 1782 – ?) – з малолітства мав проблеми з зором і «костоломно в спине» (1779). Службу розпочав з 8 травня 1738 р.. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742). Писар полковний київський (1742.25.11. – 1753.20.03.), суддя полковний київський (1753.20.03. – 1764.20.03.), обозний полковний київський (1764.12.11. – 1782, 1-й). У 1748 р. ГВК розглядала справу про побиття ним військового товариша Василя Шнурчевського. Його «сказка» про службу датована 1761 р. У 1764 р. мав ряд судових справ, коли був звинувачений у побитті значкового товариша Симоновського, захопленні майна у старшини і козаків. Після смерті бездітного рідного брата (стародубського полковника) 4 липня 1759 р. разом з іншим братом Тихоном і зятем (переяславським полковим суддею) Якимом Каневським продали за 1400 рублів маєтність в Стародубі Шираю, а землі під Стародубом за 55 рублів полковому обозному Павлу Скорупі. З 17 грудня 1770 по 17 травня 1772 р. 17 місяців був на чолі прикордонної козачої команди. 1779 р. за ним 20 підданих у Козельці, хуторах Войтках і Лузі Козелецької сотні і Булахові Остерської сотні. Тримав у Козельці 81, хут. Войтках – 6 підданих, с. Булахові Остерського повіту – 35, хут. Луги Березинського повіту 17 підданих (1782). Д.: (1751 – 1776 – ?) N Яківна Пилипенко, донька судді полкового переяславського. 30 липня 1767 р. землі у Домонтові продали бунчуковому товаришу Василю Івановичу Добронизькому. Старший син Василь – у російській регулярній армії підпоручик 1-го формуючумося некомпанійському полку, молодший – при Київській ПК канцеляристом (1779).

Борсук Іван – наказний сотник прохорівський Ніжинського полку (1739), сотник прохорівський Ніжинського полку (1739 – 1740).

Борсук Іван – сотник ніжинський (? – 1649 – 1654 – ?). Посланець Івана Золотаренка до царя у 1654 р. Отримав 2 соболі і 8 рублів. Володів с. Припутьє. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Борсук Іван Артемович (? – ран. 1736) – син сотника полкового ніжинського, сотник наказний ніжинський (1723–1730). Мав володіння у с. Припутьє. Д.: N Михайлівна Забіла, донька судді полкового ніжинського. 1736 – вдова.

Борсук Іван Павлович (1751 – ?) – хорунжий полкової артилерії ніжинської (? – 1783 – ?), значковий товариш, проживав у м. Козельці. Д.: Харитина NN, донька міщанина.

Борсук Максим – хорунжий полковий ніжинський (1701 – ?).

Борсук Марко Іванович – син сотника ніжинського, сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1672 – ?), полковник ніжинський (? – 1674.09. – 1677.08. – ?). 1 лютого 1676 р. отримав царську грамоту на присягу царю Федору Олексійовичу. Знатний товариш Ніжинського полку (1687), суддя полковий ніжинський (? – 1688.05. – 1693.07. – ?), (1694 – ?).

Потрапив у татарський полон і був викуплений. Володів с. Припутьєм, на яке отримав гетьманські універсали 27 лютого 1678 р. і 17 листопада 1687 р.

Борсук Матвій Гнатович – наказний сотник івангородський Ніжинського полку (1725), сотник прохорівський Ніжинського полку (? – 1724 – 1725 – ?). 1724 р. склав відомість про власників маєтностей в сотні та підстави цих володінь. Д.: Ганна NN, двоюрідна сестра чернігівського полкового писаря Самійла Холодовича.

Борсук Микола Зіновійович (1759 – ?) – службу розпочав з 1772 р. полковим канцеляристом київським. Військовий товариш (з 1779.20.11.).

Борсук Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав житловий двір у м. Дівиці.

Борсук Петро (? – 1706) – сотник козелецький Київського полку (1676 – ?), (? – 1696.9.10. – 1697 – ?), (? – 1701 – 1702, 1703.08. – ?), наказний полковник київський (1705 – 1706). У лютому 1705 р. очолював команду в 500 козаків у корпусі наказного гетьмана Дмитра Горленка в Прибалтиці. Загинув у польському поході під Гродно. Мав млини на греблі козелецькій з підсусідками. Д.: Ксенія NN.

Борсук Петро Матвійович (? – ран. 1781) – син сотника прохорівського, сотник дівицький (1775). Мав 4 двори підданих у с. Дроздовці.

Борсук Тиміш Іванович – сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1676.02. – ран. 1682.07.), хорунжий полковий ніжинський (1673 – 1685), (? – 1692.02. – ?). Володів сс. Припутьєи, Бакаями, Британами Ніжинського полку.

Борсук Тихін Якович (? – 1761 – ран. 1779) – значковий товариш, абшитований значковий товариш Київського полку (1761).

Борсук Федір – син сотника полкового ніжинського. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742 – ?).

Борсук Федір Андрійович (? – 1737) – значковий товариш (? – 1734), 2-й осавул полковий ніжинський (1734.29.11. – 1737), приймав участь у кримському поході (1736). Мав 4 підсусідків у с. Талаліївці 1-ї полкової сотні (1736). Помер у поході. Д.: Уляна N Тимецька.

Борсук Федір Савич – покозачений шляхтич гербу «Доленга», значний військовий товариш Стародубського полку (1718). Нащадки мешкали у с. Хилчич Погарського повіту, де мали 16 підданих (1787).

Борсук Яким Якович (? – 1759) – навчався в гімназії при Академії наук, потім у Берлині. Перекладач Колегії Іноземних справ. Флігель-ад'ютант (з 1754), армійський полковник (з 1757.23.06.) і призначений полковником у Стародубський полк (1757.23.06. – 1759).

Борсук Яків Артемович (? – 1710 – 1739 – ?) – син сотника полкового ніжинського, осавул полкової ніжинської артилерії, бунчуковий товариш. 19 квітня 1739 р. абшитований.

Борсук Яків Маркович – хорунжий полковий ніжинський (? – 1701.05. – ?).

Борсук Яків Петрович (? – 1690 – 1739 – ран. 1742) – 22 червня 1706 р. взятий під гетьманську протекцію. Службу розпочав з 1706 р., курінний отаман, городовий отаман козелецький, сотник наказний козелецький. Отаман городовий козелецький (? – 1729.8.10.), перший осавул полковий київський (1729.8.10. – 1732.28.06.). Військовий товариш, бунчуковий товариш у Київському полку (з 1732.28.06.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1739.21.04.) і його двір звільнений від постоїв. 7 вересня 1709 р. гетьман Скоропадський взяв його з братами і сестрою під протекцію з війською частиною з млина при Козельці і всіма підсусідками. 15 січня 1733 р. отримав універсал з підтвердженням маєтностей. Просив надати чин сину Антіну. Поминальний ряд роду Якова Борсука в Києво-Сергієвій пустелі: Петро, Ксенія, Василь, Іван, Марія, Гафія, Євдокія, Клим, Сергій, Лук'ян, нм. Григорій, Семен, Андрій, Марія. Д.: NNN (? – ран. 1753).

Борчевський Іван – значний військовий товариш.

Борчевський Опанас Іванович (? – 1730 – 1770 – ?) – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Мешканець глухівський.

Борчевський Хома – військовий товариш, правнук якого Антін Миколайович (1747 – ?) був колезьким реєстратором у Конотопі (1787).

Борщевський Кіндрат (бл. 1728/1738 – 1788 – ?) – з шляхти, службу розпочав 18 листопада 1741 р., полковий підканцелярист (з 1749.1.01.), полковий канцелярист (з 1750.11.03.), значковий товариш у Київському полку (з 1763.15.12.), сотник моровський (з 1771.13.08.). 1 рік перебував у 1-й армії, але в битвах не був. 1771 р. звинувачений в ухилянні від військової служби, невиконанні розпоряджень Київської полкової канцелярії та пияцтві. 1778 р. звинувачений у використанні козаків сотні на приватних роботах. 1779 р. його атестували як до статської служби здатного, але без підвищення в чині. Абшитований бунчуковий товариш (1787), мешкав у Чернігівському повіті. Підданих не мав (1779). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва по Чернігівському повіті. Д.: Устина N Дружка, донька міщанина (1776), бурмістра козелецького (1787).

Борщевський Козьма – сотник моровський Київського полку (1771.13.08. – 1782).

Борщевський Микита (1739 – ?) – службу розпочав з 1765 р., полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш Київського полку (з 1775).

Ботвинка Микита – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1742 – 1744).

Ботвинка Остафій Семенович – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1705.05. – 1706.02.).

Бочарний N – значковий товариш, курінний значкових товаришів Миргородського полку (1711).

Бочечковий Ничипір – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. наглядав за поштами у Стародубському полку. 1737 р. наглядав за поштою, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Бояновський Микола – сотник полку Корсунського (1638 – ?). Бояновський Яким козакував у Немирівській сотні Кальницького полку (1649).

Боярин Грицько – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1668, 1670).

Боярин Іван Іванович – козацький старшина (1637), полковник канівський (? – 1638), сотник канівський (1638 – ?).

Боярин Михайло Дем'янович – з роду шляхтичів Мозирського повіту. Його прадід Козма Єреміїв оселився у Кролевці. Значковий товариш (1787), мешканець кролевецький. Д.: Уляна NN. Мали сина Гаврила і доньку Мотрю.

Бояринов (Угровецький) Матвій – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1650.12. – 1654.01. – ?).

Боярський Іван – син старшинський, «у числі значкових товаришів службу відправляє» (1750). Значковий товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1787 – ?). Проживав у с. Нових Санжарах, де мав двір і підсусідків. У маєтності при с. Красному Лузі Кременчуцького повіту мав 7 підданих (1787). Д.: N Яківна Мелещенко.

Боярський Олекса – сотник Чаушської сотні Могилівського полку (? – 1656.02. – ?).

Боярський Федір – сотник Уманського полку (1669).

Брага Ярема Дем'янович (? – 1753) – «з волоської землі». Був на шведській війні, під Прутом. З 1712 р. служив у Київському полку, потім дев'ять років при Путивльському ландміліційному полку хорунжим. З 1732 р. знову у Київському полку. У 1735 р. під час кримського походу був за полкового хорунжого, 1737 р. генерал Рум'янцев призначив його прапорщиком полковим київським (1737.28.01. – 1753). Значковий товариш. У с. Медведівці мав 3 підсусідків, д. Стасиске 11 (1737).

Брагинець Андрій – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – ?). Д.: Євдокія Іванівна Маковецька, донька козака прилуцького. Дітей не мали (1772).

Брагинець Федір – службу розпочав з 1753 р., значковий товариш Київського полку (з 1768), військовий товариш (1776 – ?). Д.: (1780) NN Стефанович-Ничаговська, донька судді полкового.

Бражний Грицько – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1672 – 1675 – ?), N – козак сотні Веремієвської чигиринського полку (1649).

Бразол Костянтин Лукич – військовий канцелярист ГВК (1737 – 1739 – ?).

Бразол Лука – обозний охочекомонного полку Антіна Танського, отаман городовий козелецький (з 1718), кум Матвія Шума по сину Іллі (з 1733) і по сину Микиті (з 1735), Івана Шафаренка (з 1733), писаря Зіновія по сину Федору (з 1731), Івана Симонтовського по доньці Ірині (з 1734), по сину Дмитру (з 1735).

Бразул Василь Трохимович (1723/1725 – 1802 – ?) – службу розпочав у Гадяцькій полковій канцелярії з 15 травня 1736 р., писар зборщика індукти (з 1740), писар 1-ї полкової сотні (1752.20.04. – 1762), значковий товариш (1762.28.03. – 1763), сотник грунський Гадяцького полку (1763.4.10. – 1775.30.05.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1775), колезький асесор у відставці (1788). Мав 95 підданих при містечку Груні і двох винокурних заводах. Д.: Ірина Андріївна Терентенко (? – 1784 – ран. 1788), донька шляхтича, військового товариша.

Бразул Степан Васильович (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1784).

Браїлко (Браїленко) Іван – отаман городовий полтавський (1665.06. – 1665.10. – ?), (1665.12. – 1666.04.), осавул полковий полтавський (? – 1670.07. – 1671 – ?), наказний полковник полтавський (1678.04.), осавул полковий полтавський (? – 1682 – ?), обозний полковий полтавський (? – 1684.10. – 1686.03. – ?), наказний полковник полтавський (1689.05. – 9.06.). Д.: (1667) Гапка NN, обивателька супрунівська (Браїленко Іван – козак сотні райгородської Брацлавського полку (1649). Браиленко Іван – козак городенської сотні Прилуцького полку (1649)).

Брайко Кирило Іванович – сотник воронківський Переяславського полку (? – 1672.06. – ?), сотник березанський Переяславського полку (? – 1678.04. - ?).

Бранилевський Іван – значковий товариш Київського полку (1741).

Брановицький-Бароненко Михайло Богданович – хорунжий полковний київський (? – 1728 – ?).

Браславець N – полковник за Б.Хмельницького.

Браславець Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1735 – 1738) знаходився в першому польському поході, а брат його Гнат і зять Данило Д'яченко конно безоружно на місці вдома (1 двір 3 хати) у с. Бельську Куземської сотні. Приймав участь у поході 1738 р.

Браславець Іван – отаман городовий (? – 1691.03. – ?), колишній городовий отаман (1693.3.08.), сотник наказний Мглинської сотні Стародубського полку (1694.04.).

Браславець Леонтій – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1732 – 1751 – ?), був у поході 1739 р. Мав двір у с. Бельську Куземської сотні (1747).

Брасуленко Фесько – отаман у полку Корсунському (1638 – ?).

Братишовський – шляхтич Мстиславського воєводства. Козацький старшина у Старому Бихові полку Івана Нечая.

Братус-Братановський Антон (1744 – ?) – сотенний хорунжий, військовий товариш Чернігівського полку (1785), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 2 підданих у с. Кладьківці. Д.: Меланія NN, донька козака.

Братус-Братановський Леонтій – значковий товариш Чернігівського полку, отаман сотенний березненський (1779). Д.: N Іванівна Харченко, донька абшитованого отамана сотенного.

Бредун Яків – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку (1743).

Брежинський Ананій Петрович (1769 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1775 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1777.18.06.), військовий товариш (1782.28.02. – 1786.30.12.), перейменований в корнети. Д.: Параска Яківна N.

Брежинський Богдан Олександрович – син сотника, службу розпочав з 12 листопада 1757 р. при імператорському дворі, сотник понорницький (1761.28.09. – 1772). Колезький асесор (? – 1779 – 1784 – ?). Мав 130 хат підданих у Прилуцькому і Чернігівському полках (1779), 456 підданих (1784). Проживав у с. Гурбянці 2-ї Варвинської сотні. Д.: Євдокія Іванівна Себастьянович, донька бунчукового товариша. Мали синів Андрія, Миколу, доньку Марфу.

Брежинський Олександр – шляхтич «Долева», придворний служник. Наказний сотник березнянький (1730). У 1731 р. був призначений сотником березнянським Чернігівського полку замість виборного сотника Андрія Лисенка, але в тому ж році звільнений і уряд повернуто Лисенку. Сотник волинський Чернігівського полку (1735.26.01. – 1740). У січні 1738 р. був звільнений від військового походу через те, що займався навчанням співаків для царського двору. Проживав у с. Волинці. Лише у 1741 р. став сотником понорницьким, яким був 20 років (1741 – 1761). Мав у Волинці шинок і там же млин в два кола на р. Волинці.

Брежинський Петро Олександрович (1733 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1762 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш у Чернігівському полку

(з 1767), сотник понорницький (1772 – 1781), Бунчуковий товариш (1781.1.12. – 1784 – ?). Був у походах: 1769, 1774, 1777 рр., на форпостах в Могилівській губернії 179 днів. Мав у Волинці 121 підданого, Ольшаному – 58, Хлопяниках і при хут. Свірку – 16. Прем'єр – майор у відставці (1787), мав 178 підданих. Д.: Настасія Миколаївна Романовська, донька значкового товариша Ніжинського полку. Мав синів Ананія, Степана, Володимира, Андрія і Федора.

Брежинський Степан Петрович (1770 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787).

Брезгун N – значковий товариш. Його донька Марія заміжня за Григорієм Микитовичем Шелютом (1755 – ?), мешканцем стародубським.

Брезгун Іван Федорович (1722 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Д.: Марія NN, донька пушкаря.

Бреус N – суддя генеральний (1649). Відомо, що був черкаським козаком, за реєстром в Черкаському полку є лише один Бреус – Семен в сотні Петра Синодановича. У реєстрі 1649 р. 15 Бреусів і Бреусенків.

Брилевич Семен – козак остерський (1737). У 1742 р. був зборщиком грошей. Отаман сотенний козелецький (? – 1746 – ?). Значковий товариш Київського полку (? – 1751 – ?; універсал з 1757). Полковий комісар. Мав власний шляхетський герб.

Британ Гнат (1697 – 1737 – ?) – наказний сотник дівицький Ніжинського полку (1737). Фесько і Лаврін Британи – козаки однієї з Ніжинських сотень (1649).

Британовський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Британовський Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Британовський Осип – значковий товариш Прилуцького полку (1734 – 1758 – ?). Мав 2 посполитих у с. Сергіївці полкової сотні.

Британовський Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1734 – 1760 – ?), полковий комісар з липня 1759 р. на місце військового товариша Якова Трифановського. Мав 2 посполитих у с. Сергіївці полкової сотні. Полковий комісар, військовий товариш (1779). Житель с. Сергіївки. Д.: N Максимівна Левченко, донька козака дубогаївського. Мали синів Григорія (1741 – ?), який служив у гусарському полку (1779) та Степана (1756 – ?).

Бровкевич Василь – сотник 1-ї сотні 1-го компанійського полку (1747.12.05. – 1751 – ?), син обозного полкового комонного.

Бровкевич Юхим – син полкового обозного комонного, писар полковий 1-го компанійського полку (? – 1740 – 1747), обозний полковий 1-го компанійського полку(1747.12.05. – 1751 – ?).

Бровко Семен – значковий товариш Київського полку. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотником носівським Карпа Шаулу. Грунтовий козак носівський (1737).

Бровко Семен Юхимович – син значкового товариша, військовий товариш Миргородського полку.

Бровко Юхим – значковий товариш Миргородського полку.

Бровко Яків Юхимович (1752 – ?) – син значкового товариша, з шляхтичів. Службу розпочав з 1764 р., полковий канцелярист (з 1767), отаман сотенний (з 1775), військовий товариш Миргородського полку (з 1781). Володів хутором у 1-й полковій сотні. Полковий осавул. Мав 31 підданого у Миргороді, 37 у с. Мелешках, 1 на хуторі. Секунд-майор. Близький знайомий родини Гоголів.

Броданевич Федір Антонович – військовий товариш Прилуцького полку.

Бродович – Мазапета Василь Антонович (1735 – 1790 – ?) – військовий канцелярист Скаржився на значкового товариша Миколу Мокрієвича за побої. Полковий хорунжий (1782), абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 34 нерозділених з сином Наумом (з них 5 спадкових) підданих в 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Іванівна Кривкович, донька значкового товариша.

Бродович-Мазапета Наум Васильович (1761 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого. Службу розпочав 1780 р. значковим товаришем, колезький протоколіст (1790), колезький асесор (з 1808). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна Іванівна Стефановська, донька писаря сотенного полкової сотні (1751). Отримала в придане 29 спадкових душ підданих.

Бродовський Антін Трохимович (? – 1671 – 1734 – ?) – сотник срібнянський (1711), значковий товариш Прилуцького, потім Чернігівського полку (1722 – 1732 – ?) по смерть. Згідно заповіту тестя отримав с. Ладинка Слабинської сотні (1730 р. – 5 дворів), яке у нього захопив полковник чернігівський Михайло Богданов. У березні і червні 1729 р. продав бунчуковому товаришу Семену Лизогубу свої маєтності. 20 грудня 1729 р. отримав гетьманський універсал на с. Ладинку. У січні 1732 р. подав скаргу на своїх підданих з цього села за продаж ґрунтів та відмову від повинностей. Д.: (1720) Софія Йосипівна Мазапета. Як придане отримала сіножать між с. Ладинкою і Руцькими з урочищем Коропною долиною. Їх нащадки у 1764 р. проживали в Чернігові, Смілому і Новгород-Сіверскому.

Бродовський Василь Антонович – син значкового товариша, військовий канцелярист (? – 1763 – ?), абшитований полковий хорунжий (? – 1786 – ?). Д.: Ганна Іванівна Кривкович, донька значкового товариша.

Бродський Степан – козак кобеляцький Полтавського полку. Учасник царицинського походу 1718 р., у терекський 1722 р. і низовий 1724 р. направляв замість себе козака. Наказний сотник кобеляцький (1724, 1732).

Бродський Стефан – наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1721, 1724, 1732). Серед козаків сотні Багланівської Брацлавського полку зафіксований Василь Бродський (1649).

Бродський Яким – значковий товариш Полтавського полку (1767).

Бродський Яким – значковий товариш Полтавського полку (1777 – 1779 – ?).

Брожко Герасим Васильович (бл. 1736 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), мешканець м. Козельця. Д.: Марфа (Тихонівна ?) Борсук, донька значкового товариша.

Брозовський Карпо – значковий товариш Миргородського полку (1741). Брозовський Мисько – козак сотні райгородської Брацлавського полку (1649).

Броянко Грицько – осавул полковний київський (? – 1657 – ?).

Брус Матвій – хорунжий 1-ї сотні (? – 1723 – 1724 – ?), хорунжий полковий 2-го компанійського полку (? – 1727 – ?).

Брутовецький Дем'ян (1735 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька священика.

Бруяка Ян – козацький полковник овруцький (? – 1649.06. – 07. – ?), підстароста овруцький ЙКМ (1650.25.02.). За приповідним листом пана краківського зібрав 300 «гультяйства» і пішов в табір під Вінницю, обіцяючи позитивне відношення до поляків (1651.9.04). У вересні – жовтні 1652 р. на чолі кампанії (150 чол.) грабував сс. Ставок Великий, Ставочок і Юрівку київської підсудкової Ганни Вітовської. У червні 1654 р. двухтисячний полк його імені знаходився у Козельці.

Брюховецький Максим (1759 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Брюховецький Федір – значний військовий товариш (1687.20.10.), наказний сотник гадяцький (1690), на уряді гадяцькому (1693.02.).

Бублик Василь – сотник Івангородської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Бублик Олексій (1756 – ?) – колезький протоколіст (1788), значковий товариш Чернігівського полку (1790), мав 7 підданних у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Ксенія Іванівна Гломозда, донька сотника.

Бублик Федір – розпочав службу у 1762 р. у Любецькій сотні. Значковий товариш Чернігівського полку (1762 – 1782 – ?). Його сини (16-річний Юхим і 9-річний Федір) 1782 р. мешкали у Березні. Д.: N Федорівна Базилевич, донька бурмістра.

Бублик Яків (1726 – 1779 – ран. 1782) – дід був осавулом полковим компанійським. Службу розпочав з 1752 р. у Березненській сотні виборним козаком, значковий товариш Чернігівського полку (1761 – 1779 – ?). Призначений гетьманом значковим товаришем за служби предків і власні. Військовий товариш (1781), мав 2 підсусідків у с. Колчевці. Д.: Феодосія N Лисенко (1742 – 1788 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Василя і Семена.

Бублик Ярофій (? – бл. 1740) – значковий товариш Прилуцького полку (ран. 1740).

Бубнівський Левко – осавул військовий (1638 – ?)

Бувайло Герман – полковник (? – 1662.06. – ?).

Бувайло Кирило – козак Переяславського полку, разом з Дмитрашкою у 1672 р. підтримав обрання Самойловича. Писар полковий переяславський (? – 1672.05. – 06. – ?).

Бувалий Роман – полковник присланий від Сомка до Гуджола в Полтаву (12.05.1662). Збирав «своевольників», маючи завдання стати в Кишеньці і Перевалочній, щоб припаси не пропускати на Запоріжжя, перехоплювати козаків і відсилати до Сомка. У царській грамоті від 27 травня 1662 р. вказувалося Сомку взяти з собою його для розгляді на раді. Сотник грунський (? – 1680 – 1682 – ?).

Бугаєвський-Благодарний Василь Оникійович – полковий хорунжий корсунський (? – 1670.10. – ?). Його правнук Захар Ілліч (1740 – ?) був священиком у с. Пушкарях Погарського повіту.

Бугай Іван – у жовтні 1666 р. «изменник полковник черкаской Бугай, разоря Чорнобиль и около Димаря пошел до Овруча». Полковник черкаський (? – 1666.10. – ?). Остерський воєвода Д.Рогозін сповістив про перехід на царську службу полковників Івана Бугая та Андрія Богомаза. Наказний полковник подільський (1667), Іван – козак сотні Прилуцької Шкурата (1649), сотні полкової чернігівської (1649). Олексій Бугай за Самойловича оселив на погарських землях д. Бугаївку.

Бугай Степан – козак сотні Журавської Прилуцького полку (1649). Військовий товариш (1676), 1676 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на млин на р. Реті, підтверджений гетьманським універсалом Мазепи. Його правнук був сотником воронізьким.

Бугайкевич Яким – значковий товариш Лубенського полку. Мав у Ромнах житловий двір (1747).

Бугославський Василь – покозачений шляхтич гербу «Ястржембець», значний військовий товариш (1706).

Будлянський Влас Климович – козак (? – 1742), бунчуковий товариш у Київському полку (1742.22.01. – 1762 – ?). У 1752 р. козаки Остерської сотні Андрій, Гнат та Іван Кривицькі звинуватили його у привласнені їх ґрунтів. 1757 р. відмовився виконувати розпорядження Київської полкової канцелярії, козелецького сотенного правління про сплату податків і виконання повинностей з належних йому маєтків. 1755 р. був звинувачений київським полковим писарем Зіновієм Бурсуком, сотником олишівським Василем Шрамченком, військовим канцеляристом Олександром Шрамченком за привласнення підданих і незаконому скуповуванні ґрунтів. 1756 р. захопив рангові ґрунти у с. Медведівці. 1772 р. захопив підданих полкового хорунжого Савенка. Мешкав у с. Чемер, мав приїжджий двір у м. Олишівці. Д.: Гафія Григорівна Розумовські, сестра гетьмана.

Будлянський Трохим Йосипович – службу розпочав 1753 р. в полковій канцелярії, військовий канцелярист (з 1757), сотник слабинський (1760.18.08. – 1773.10. – ?). Д.: Ганна Захарівна Братановська, донька протопопа баришівського.

Будлянський Яків – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (1771 – 1773), значковий товариш (1773 – 1776 – ?), абшитований значковий товариш (1790). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Березнинського повіту. Д.: Олена Жабоклицька, донька значкового товариша. Мали сина Михайла і доньку Єфросинію.

Бужинський Гнат – значковий товариш Полтавського полку (1784), військовий товариш.

Бужинський Григорій Григорович (1739 – ?) – службу розпочав 1 січня 1755 р. при Полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист (з 1759), військовий товариш (1764 – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769).

Бужинський Григорій Яремович (1714 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1 квітня 1731 р. значковим товаришем через абшит через хворобу його брата Якова Бужинського, який був у цьому званні як син сотника решетилівського. Отаман сотенний решетилівський (1746 – 1767 – ?).

Бужинський Іван – значковий товариш Полтавського полку (1784), військовий товариш.

Бужинський Іван Григорович – у 1762 р. склав присягу. Військовий товариш Полтавського полку, возний гродський полтавський (1779).

Бужинський Іван Яремович – козак решетилівський (1726), значковий товариш Полтавського полку (1740– 750), абшитований значковий товариш (1751 – 1755 – ?). Мав двір у Решетилівці.

Бужинський Лука Семенович (1719 – 1779 – ?) – службу розпочав 1 жовтня 1731 р. значковим товаришем Полтавського полку. Мав двір і підсусідків у Решетилівці. З 1779 р. абшитований військовий товариш.

Бужинський Петро – значковий товариш Полтавського полку (1740 – 1743), мав двір у Решетилівці.

Бужинський Тимофій (1751 – ?) – шляхтич, службу розпочав 4 вересня 1768 р., значковий товариш в Миргородському полку (з 20 вересня 1771).

Бужинський Яків Яремович – козак решетилівський (1735), значковий товариш Полтавського полку (? – 1737 – 1743 – ?), мав двір в Решетилівці.

Бужинський Ярема Федорович – сотник решетилівський Полтавського полку (? – 1713 – 1715 – ?).

Бужинський Ярема Федорович (? – 1680 – ран. 1721) – син покозаченого шляхтича, що перейшов з Правобережжя. Сотник решетилівський (? – 1714 – 1715 – ?). Д.: Марія NN (? – 1685 – 1737 – ?), мала двір у с. Жуках. Будучи вдовою, мала двір у Решетилівці, тримала шинок (1737), подварок у Решетилівці (1721).

Бузановський Іван (? – 1660 – 1690 – ?) – сотник нехворощанський (? – 1690 – ?).

Бузановський Іван Семенович (? – 1752 – ран. 1786) – у 1762 р. склав присягу. Сотник.

Бузановський Кіндрат Степанович (бл. 1721 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1738 р., був у поході проти турків з рідним його братом сотником решетилівським Семеном. Виконував доручення сотенної канцелярії, був зборщиком сотенним решетилівським (1748), 4 грудня 1761 р. призначений від полкової полтавської канцелярії в число значкових товаришів Полтавського полку. 1761 р. утримував Келебердинське сотенне правління.

Бузановський Семен Степанович – наказний сотник решетилівський Полтавського полку (1727), сотник решетилівський (1737.9.12. – 1767.4.09.).

Бузановський Семен Степанович (1713 – 1767 – ?) – службу розпочав 1 січня 1735 р. полковим канцеляристом, наказний отаман городовий решетилівський (1724). Військовий канцелярист ГВК (1735–1737). Знаходився при ГВА, а також організовував заготівлю фуража для артилерійських коней. У 1737 р. збирав провіант в Миргородському полку. За пропозицією походної канцелярії князя Борятинського призначений сотником решетилівським (1737.19.12. – 1767).

Бузановський Харлампій Семенович (1747 – ?) – навчався в КМА. Службу розпочав 1 серпня 1764 р., підканцелярист, значковий товариш (з 1765), сотник решетилівський Полтавського полку (1767.29.07. – 1779 – ?), Капітан, колезький асесор.

Бузинарський Іван Васильович (1729 – 1775 – ?) – син козака, значковий товариш Переяславського полку (? – 1775), абшитований військовий товариш (1775 – ?). Мав 6 підданних у с. Вєтовому Березанської сотні. Д.: 1) Параска Якимівна N (1735 – 1763 – ?); 2) (1775) Горпина NN, донька козака.

Бузинарський Пилип Степанович (1699 – 1769) – син козака, козак (1741). У 1752 р. – виборний убогий козак, жив з братом Савою окремими дворами. Значковий товариш Переяславського полку. Д.: Юхимія NN (1717 – 1777).

Бузинарський Федір – сотник березанський Переяславського полку (? – 1672 – ?).

Бузкевич Лукаш – козацький старшина (1664.11.), полковник одільський (1671).

Бузовський Іван – сотник нехворощанький Полтавського полку (? – 1690 – ?).

Буйницький Василь – козак середньогрунтовий козелецький (1737), значковий товариш Київського полку (1741).

Букаченко Михай – сотник Торчицької сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Буковський N – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1706.16.09.).

Букшинський Гаврило (1748 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія Романівна Калениченко, донька сотника.

Булавка N – козацький полковник. У березні 1661 р. від гетьмана Ю.Хмельницького направлений до Опішні.

Булавка Антін Тимофійович – полковий канцелярист Чернігівської ПК (1732), значковий товариш Чернігівського полку (1743), полковий осавул. Володів у Седнівській сотні у с. Старій Рудні млином на р. Смячі, житловим та шинковим дворами, у Городницькій сотні у с. Переписи приїжджим і шинковим дворами.

Булавка Василь Леонтійович (1732 – ?) – військовий канцелярист, військовий товариш (? – 1767 – ?), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1784 – ?), колезький асесор (? – 1788 – 1790 – ?), мав 134 підданих у 1 місті, 1 селі, 1 дєревне (1788). Д.: Євдокія Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

Булавка Іван – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець найпутівський.

Булавка Іван – службу розпочав з 1754 р. полковим канцеляристом, з 1759 р. військовий канцелярист ГВК, писар земський чернігівський (з 1764). Мав 30 підданих (1773). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1775).

Булавка Іван Петрович (1705 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1731 р. при ГВК, значковий товариш (? – 1732 – 1739), Мав 3 грунтових, 3 малогрунтових, 1 убого підданого у д. Песепи (?), с.Стара Рудня 7 грунтових, 8 малогрунтових, 37 убогих. Поручик Мекленбурзького корпусу Грон, що був на постої в с. Рудні Седнівської сотні в його домі, вигнав його матер з сімєю з «білої хати в чорну». 1736 р. направлений до кордонів Стародубського полку з Углицьким полком для супроводу генерала Репніна, який повертався з походу. Сотник білоусівський (? – 1737 – 1738 – ?). Бунчуковий товариш (1752 – 1761), Тримав шинок у Чернігові (1732), там же приїжджий двір. Мав підданих у с. Буда. Піддані в полковій сотні спали від батька, тримав їх разом з племінниками Василем та Іваном, крім того Городнянської сотні с. Смяч 4, в Соснинській сотні с. Кудровці і при р. Десні під Черніговим.

Булавка Іван Тимофійович (1705 – ?) – син сотника полкового чернігівського, службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1722–1739). У цьому чині прослужив у ГВК до 1739 р., коли за заслуги батька і його восьмирічну службу генералом Румянцевим призначений полковим хорунжим чернігівським (1739–1752), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1752–1761), абшитований бунчуковий товариш (1761 – 1767 – ?). Йому повернуті і підтвердженні піддані с. См'ячина, Кобилянки, Пиреписа Чернігівського полку і с. Буд Ніжинського полку, записані в козаки згідно ревізії 1723 р. Стягував розмірові прибутки з млина мешканця с. Рудні Гната Коні. Мав суперечку

за грунти з бунчуковим товаришем Андрієм Борковським. Скаржився на значкового товариша Федоса (Ритоку) за захоплення ружицького Булажинкового млину. Поручик Мекленбургського корпусу Грон, що був на постої у с. Рудні Седнівської сотні в домі І.Булавки, вигнав його матір з сімєю з «білої хати в чорну».

Булавка Леонтій – значковий товариш 1738 р., володіння у Седнівській сотні Чернігівського полку.

Булавка Леонтій Петрович – військовий канцелярист ГВК (1730), значковий товариш (1738). Мав володіння в Седнівській сотні Чернігівського полку.

Булавка Михайло Миколайович (? – 1654 – 1689 – ран. 1719) – з молодих років козакував, писар полковий канівський (1674–1677), городовий отаман чернігівський (1688–1689). 1688 р. купив у чернігівського війта Степана Отроховича фільварок у с. Бобровиця за 400 золотих. Отаман городовий чернігівський Михайло Булавка отримав від полковника села Стара Рудня і Кобилянка в Седнівському ключі, а також млин Юрков в чотири кола на Седнівській греблі. 9 червня 1689 р. отримав гетьманський універсал підтвердив надання на сс. Стару Рудню і Кобилянки в Седнівському ключі та два млини: Гната Мельника на р. Смячі в с. Стара Рудня, млин Юрків на р. Снові на Седнівській греблі.

Булавка Петро – значний військовий товариш. 1722 р. мав суперечку з млинарями греблі лубенської.

Булавка Петро Михайлович (? – 1685 – 1713 – ран. 1719) – військовий канцелярист ГВК (1692), У липні 1692 р. був гетьманським посланцем до Москви. Писар полковий чернігівський (1698 – 1708.11. – ?), писар Генерального військового суду (? – 1710.07. – 1713.10. – ?). Мав вислужену маєтність в полковій сотні в 4 двори посполиті. Д.: Ганна Іванівна Савич (? – 1700 – 1730 – ?), донька генерального судді. Мала суперечку з удовою Тимофія Булавки Софією Максимович за спадкових хут. Бобрицький, млин та інше майно. 2 лютого 1729 р. суплікувала про надання універсалу про підтвердження її прав на володіння маєтками в с. Буда Дівицької сотні Ніжинського полку, с. Кобилянка Седнівської та с. Смячин Городницької сотен.

Булавка Семен – військовий товариш (?– 1769 – ?).

Булавка Тимофій Михайлович (? – 1720) – військовий канцелярист ГВК, був гонцем гетьманським до Москви (1699), значковий товариш Чернігівського полку, сотник полковий чернігівський (1716–1719). Д.: Софія Максимович, разом з сином Іваном отримала підтвердження на с. Стару Рудню Седнівської і Перепис Городницької сотні. В другому шлюбі за Гнатом Княгиницьким. Її заповіт 1755 р.

Булатович Володимир (? – ран. 1772) – військовий товариш. Д.: Пелагея Йосипівна Якубович. Мала двір у с. Косачах (1772). Мали синів Осипа, Якова, Федора.

Булах Антін (? – 1700 – 1741 – ран. 1752) – стрілець-курінчик, наказний сотник наказний потоцький Миргородського полку (1739), «бувший в сотенних старшинах старожилий потоцький обиватель» (1741). Д.: Любов NN (? – 1752 – ?).

Булах Іван – військовий товариш Ніжинського полку (1719).

Булах Опанас Іванович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Його син Григорій Опанасович (1747 – ?) – абшитований сотенний отаман (1788), мешканець с. Добротова Кролевецького повіту.

Булаш-Данич Андрій (1717 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Булашевич N – військовий товариш.

Булашевич Володимир Якович (1725/1728 – 1763 – ран. 1778) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1746 р. у званні військового канцеляриста, був «при переписки повеленних дел», полковим комісаром. Чин військового товариша отримав у 1751 р. за універсалом гетьмана. Мешкав у с. Косачах Стародубського полку, де мав три хати підданих. Мав 12 підданих в с. Косачі, Болотихово, Ішово. Д.: Пелагея Осипівна Якубович (? – 1740 – 1780 – ?). Мали синів Йосипа, Федора, Якова.

Булашевич Григорій Якович (1713 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1731 р., значковий товариш Стародубського полку (1731 – 1751 – ?), учасник азовського (1735), перекопського (1736) походів. У 1736–1740 рр. був у польській комісії. У 1737 р. купував провіант, але повинен був йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Возний (? – 1766), абшитований возний сотенний (? – 1772 – 1783 – ?). Мав 35 підданних у с. Веребейні і дд. Косачах, Усошках і Саниках (1772). Д.: 1) Гафія Гнатівна Немирович-Данченко (? – ран. 1772), донька осавула полкового стародубського. Мали синів Олексія, Федосія, Флора, доньок Марфу, Пелагею, Меланію. 2) (? – 1772 – 1780 – ?) Олена Федорівна Гора, донька значкового товариша.

Булашевич Іван – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку. Родина вела суперечку за с. Косачі з млинами з гетьманом Кирилом Розумовським у 1764 р. Його син Данило – сотенний отаман (1787), мешкав у м. Мглин.

Булашевич Іван Йосипович (? – 1650 – 1690 – ран. 1704.1.05.) – шляхтич (1673.02., 1682), війт почепський, хорунжий Почепської сотні, значний товариш полку Стародубського (? – 1695 – 1697 – ?). 17 липня 1690 р. отримав с. Косачі від полковника стародубського Миклашевського, яке раніше належало шляхтичу Єсимонту. Наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1695.01.), значний військовий товариш (1697). 27 липня 1697 р. отимав листа Стародубського полковника М.Миклашевського на с. Косачі «до волі і ласки гетьманської». 8 травня 1699 р. отимав листа Стародубського полковника М.Миклашевського на право гатити греблю на р. Косачці і побудувати млин-вешняк. 8 березня 1703 р. Стародубський полковий суд прийняв рішення стосовно хут. Рукавник на користь його тещі, вдови сотенного осавула Матвія Павловича і його (Матвій Павлович отримав лист 9 квітня 1665 р. від полковника Стародубського Леська Острянині з дозволом побудувати греблю на р. Русі в д. Рукавичні «до розсуду гетьманського»). Д.: N Матвіївна Павлович, донька сотенного осавула почепського. Мали сина Якова.

Булашевич Максим – службу розпочав з 1758 р., значковий товариш Стародубського полку (1766 – 1780 – ?).

Булашевич Михайло Якович – син значкового товариша, атестований у значкові товариші Стародубського полку (1769), був у поході (1769), значковий товариш (? – 1777 – 1780 – ?) у 1-й Почепській сотні. 1764 р. родина вела суперечку з гетьманом Кирилом

Розумовським за с. Косачі з млинами. Д.: Мотря Василівна Хоминська.

Булашевич Олексій Григорович – службу розпочав з 1761 р. військовим канцеляристом ГВК, отаман сотенний (з 1765), сотник 1-ї Почепської сотні (1767–1783). 1768 р. його позивав Григорій Бруя про заволодіння гвалтовно ¼ грунту і млином. Був у команді при 2-й армії (1772). Проживав в с. Зикєєво, де мав житло в 5 кімнат і 3 хати підданих. Д.: (1771) Олександра Михайлівна Михайловська, донька бунчукового товариша. Мали сина Петра (1779 – ?) і доньку Ганну (1771 – ?).

Булашевич Яків Іванович – син військового товариша. 1 травня 1704 р. отримав універсал Мазепи на батьківські володіння у с. Косачах Почепської сотні (12 дворів у 1729 р.). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1704 – 1735 – ?). Приймав участь в проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні.

Булдинський Максим – значний військовий товариш. Його син Артем став основоположником Артеменків, онук Марко Артемович (1725–?) мешкав у с. Хлоп'яники Новгород-Сіверського повіту.

Булига Данило – сотник компанійський. Його правнук Яків Пилипович (1744 – ?) мешкав в м. Конотопі.

Булига Іван (1730 – ?) – службу розпочав з 1761 р., осавул сотенний ічнянський (1761 – 1768), писар сотенний (1768–1782). військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 26 душ у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька значкового товариша. Мали сина Данила.

Булига Кость Данилович – полковник піхотний (1670), отаман городовий ічнянський (? – 1700.9.07. – ?), (? – 1715.01. – 11. – ?).

Булига Лука Данилович – син сотника компанійського, значковий товариш Ніжинського полку. Його онуки мешкали в Конотопі.

Булига Максиміліан (? – 1687) – шляхтич. Полковник уманський (? – 1659.11. – 1659.12.), сотник Бершадської сотні Уманського полку (1659 – 1660.10. – ?). Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві, тоді ж нобілітований. Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр., його супроводжували 7 казаків. 18 червня 1661 р. отримав королівські привілеї на м. Гайсин. 3 червня 1667 р. отримав універсал на товари і майно уманських козаків для погашення його збитків і того дня ще один універсал, щоб коронні військо допомагали йому володіти м. Гайсином. 15 липня 1672 р. підтвердженне право на Гайсин. Згідно з «приповідним» листом коронного гетьмана С.-Я. Яблоновського від 26 липня 1683 р. сформував козацький полк під Овручем, привів його до табору під Львовом, на чолі якого брав активну участь у поході Яна III Собеського проти турецько-татарських військ до Угорщини, що відбувся після перемоги під Віднем. У 1686–1687 р.р. – наказний гетьман регіменту гетьмана А. Могили. Володів селами Бронки, Клинець та частинами сіл Гаєвичі й Жолонь. Д.: NNN, після смерті чоловіка сховалася від переслідувань козацького полковника Кшиштофа Лончинського у Клинецькому православному жіночому монастирі.

Булига Семен (бл. 1756 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 20 душ у 1 селі. Д.: Марина NN, донька військового товариша.

Булюбаш Данило – службу розпочав з 1754 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1757), сотник чигриндубравський (з 1763). Д.: NN Базилевич, донька бунчукового товариша. Мали четверо дітей.

Булюбаш Данило Дем'янович (1738 – ?) – службу розпочав з 15 березня 1760 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1762), возний жовнинський сотенний (з 1764.18.07.), сотник жовнинський (1771.14.03. – 1783). Мав 180 підданних. Д.: (? – 1767 – 1780 – ?) Олена Василівна Сахно-Устимович, донька військового товариша. Мали трьох синів і п'ять доньок.

Булюбаш Дем'ян (? – ран. 1781) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш, возний (з 1764), сотник жовнинський (з 1771). Д.: (1775) Ірина Василівна Устимович (? – 1760 – 1781 – ?), донька військового товариша.

Булюбаш Дементій (Дем'ян) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Мав приїжджий двір у м. Чигриндубрава та 2 хати в яких жили наймані у 1747 р., у с. Горбові приїжджий двір і шинок. У с. Лебехівці мав підданих убогих 8 дворів на 10 хат та 12 бездвірних і 9 ратушних служителів, у д. Гринкові убогих 10 дворів на 19 хат і 4 бездвірних та 5 ратушних; у с. Горбові убогих 29 дворів на 42 хати і 11 бездвірних та 7 ратушних служителів; у д. Сидорові убогих 12 дворів на 17 хат та 6 бездвірних і 8 ратушних, хутір в Чигриндубравській сотні на 5 хат.

Булюбаш Іван Дем'янович (1733 – ?) – військовий канцелярист (1754), сотник жовнинський (1760 – 1769.18.09.), абшитований через хворобу бунчуковим товаришем у Лубенському полку (1769 – 1774 – ?). Його «сказка» про служби датована 1760 р.

Булюбаш Іван Федорович – шляхтич, полковник охотницький (1688) на Правобережжі. У Любарському монастирі поминався його рід: Федір, Микола, Федір, Самійло, Гафія, Меланія, Гафія, Марія, Микола, Яким, Василь, Тимофій, Ірина, Іван, Гафія, Доментій, Ірина, Дем'ян, Марія, Семен, Тетяна. Сотник чигириндубравський Лубенського полку (1696), з давен місцеві сотники мали лише с. Гусине. Ще перед своїм урядуванням «от 1698 осадил на вольном... степу перво хуторамы, которых поселители были перво Горбин Сидори и Гринки». Згодом хутори розрослись, стали селами і власністю Булюбаша. Сотник чигриндубравський (? – 1706 – 1709). Колишній сотник чигриндубравський (1709). 22 липня 1709 р. отримав універсал полковника лубенського Василя Савича на послушенство посполитих с. Кагатлик. Значний військовий товариш (1713). 22 січня 1713 р. отримав підтвердження на сс. Горби і Гриньки і від полковника Савича. Сотник чигриндубравський (? – 1735 – 1737). У 1735 р. Петро Кривець з зятем Хомою Кривичем продали йому дідівські і батьківські кривичевські ґрунти з лісом. У Чигириндубрвській сотні точилася боротьба між Булюбашами і «чужестранным человеком» Олександром Бутовським. 21 грудня 1735 р. викупив кривичевські ґрунти у Петра Кривеця і його зятя Хоми Кривеча. Значковий товариш (? – 1740 – ?), проживав у м. Жовнині. Д.: N Самійлівна Самусь, донька правобережного гетьмана.

Булюбаш Іван Юрійович – хорунжий полковий лубенський (? – 1713.01. – ?), наказний полковник лубенський (1722).

Булюбаш Іов Якович (1747 – 1786 – ?) – службу розпочав з 2 травня 1767 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1767.19.05.), у другій армії (1769),

сотник 2-ї Пирятинської сотні (1771.15.06. – 1783), сотник у абшиті (1786). Мав 301 підданого (переважно у с. Горби Жовнинської сотні та м. Чигрин – Дубрава). Д.: Євдокія Петрівна Сахновська, донька бунчукового товариша.

Булюбаш Михайло – хорунжий полковий лубенський (? – 1767 – ?).

Булюбаш Павло (бл. 1760 – 1782 – ?) – службу розпочав з 12 грудня 1778 р. військовим товаришем Лубенського полку.

Булюбаш Федір – наказний полковник брацлавський (1675.08. – 10.).

Булявський Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Бульба Федір – сотник журавський Прилуцького полку (? – 1649 – 1669 – ?).

Бунак (Буначенко) Юрій – військовий товариш (1668). 21 липня 1668 р. отримав універсал Ігнатовича на три мірочки з млина, побудованого ним власним коштом у с. Шептаках. Сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (? – 1672.04. – ?), отаман городовий (? – 1682.06. – ?) Шептаківської сотні Стародубського полку.

Бунчужний Васько – генеральний хорунжий (? – 1650.10.).

Бунчученко Тарас – отаман городовий полтавський (1693 – 1694 – ?), товариш полку Полтавського (1700).

Бурдун Андрій – козак, службу розпочав з 1754 р., значковий товариш Переяславського полку (1773. 24.03. – 1780 – ?). Д.: (1780) Ганна Іванівна Гоярин, донька сотенного отамана 2-ї полкової сотні. Мали синів Саву та Семена.

Бурдун Григорій – значковий товариш Переяславського полку.

Бурий N – суддя полковий прилуцький (? – 1669.06. – ?), обозний полковий прилуцький (1669).

Бурий Василь Стасенко – військовий товариш (1701). Отримав від стародубського полковника Миклашевського підтвердження на володіння.

Бурий Григорій – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1764). Мав володіння у с. Кащеві 1-ї полкової сотні – посполитих 2 бездвірних хати, людей від 10 до 60 років – 5, молодших 10 – 2.

Бурий Микита Іванович – осавул полковий лубенський (? – 1665 – ?), (? – 1672.05. – ?), сотник пирятинський (? – 1683.16.06. – ?), козак пирятинський (1685). 16 серпня 1685 р. за борг Марку Аврамовичу повернув березняк.

Бурий Опанас Григорович – абшитований значковий товариш Стародубського полку (? – 1780 – 1788 – ?) у Бакланській сотні. Він і його родичі проживали у сс. Ковальово і Черняцькій. Д.: Марина Василівна Косач.

Бурий Петро (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Бурий Родіон (? – 1630 – 1660 – ?) – значний військовий товариш (? – 1660 – ?) у Корсунському полку. Сотник богуславський Корсунського полку (1660 – ?).

Бурий Тиміш Іванович – козак полкової сотні Канівського полку (1649), генеральний осавул (? – 1665.04. – ? у Брюховецького), «будучи начальным войсковым человеком». Запорожець, у 1666 р. був у Москві.

Бурименко Мартин – служив з 1766 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?). Д.: N Матвіївна Матяш, донька значкового товариша. Мали сина Івана.

Бурковський Андрій – бунчуковий товариш 1738 р.. мав підсусідків у Седневі.

Бурковський Прокіп – сотник кобеляцький (1649).

Бурковський Семен – військовий товариш, мав сина Якова – сотенного хорунжого, онука Микиту Яковича (1750 – ?) – козака с. Лукине Погарського повіту.

Бурляй Гаврило (? – 1675 – 1730 – ?) – полковник охочепіхотний (? – 1708 – 1726 – ?). За наказом гетьмана Мазепи обороняв Білу Церкву, в якій знаходилася частина гетьманських багатств. 9 листопада 1708 р. Петро I видав указ з погрозами до оборонців Білої Церкви. Голіцину вдалося умовити їх здатися. Сердюцький полк Бурляя був виведений до Києва. У 1715 р. отримав гетьманський універсал на 18 дворів в с. Соснова Яготинської сотні. Володів с. Глибоке Воронківської сотні, яке перейшло до генерала Вейсбаха. Купив землі у жителя яготинського Козолки (прозваного Шарун) і панфілського Моргуна на яких побудував хутір у Яготинській сотні. На 1723 р. із-під його володіння у Сосновій в число нововписаних козаків перейшли 14 його підданих, залишилися тяглих –19, піших – 5, вдов –3, у с.Городищі тяглих 9 дворів.

Бурляй Іван – військовий товариш (1684), посланець гетьмана Самойловича до Москви (жовтень 1684). Сотник кременчуцький Миргородського полку (? – 1685 – ?).

Бурляй Іван – полковий комісар миргородський (1725), значковий товариш (? – 1725 – 1735 – ?), полковий комісар (1735).

Бурляй Іван – полковник гадяцький (1648 – 1649), осавул полковий полтавський (? – 1657).

Бурляй Карпо Гаврилович – наказний писар полковий переяславський (1723–1727, 1728–1730, 1730–1732), наказний суддя полковий переяславський (? – 1732 – 1734.09. – ?). Затримав підтвердження купівлі хутора над Іржавцем Якова і Сидора Розуменків у Покотила через суперечку з священиком яготинським Іваном Терлецьким. Колишній писар полковий переяславський наказний (1730). Володів с. Мельниками Іркліївської сотні.

Бурляй Кіндрат – уславився ще у 1624 р., коли очолював загін козаків, які здійснили морський похід на Синоп (Туреччина). Отаман медведівський Чигиринського полку (1638 – ?). У лютому – березні 1648 р. очолив посольство до кримського хана Іслам-Гірея III щодо укладення українсько-кримського союзного договору для боротьби проти Речі Посполитої. Козак медведівський (1649). Разом з полковником С. Мужиловським вів переговори з царським урядом про укладення військово-політичного союзу (1653.23.03. – 14.05.). Сотник медведівський Чигиринського полку (? – 1655.05. – 07. – ?). Направлений на чолі козацької делегації до Швеції (затримані у Москві 14 – 24 червня, де отримав у дарунок два соболі за 12 і 8 рублів та 10 рублів грошима). Мав сина Василя (1655).

Бурляй Леонтій Мартинович – син гербованого шляхтича, мешканець роменський, асигнований значковий товариш (1762), значковий товариш (1765), у 1765 р. його майно захопив гадяцький полковник Крижановський. Абшитований військовий товариш

Лубенського полку (? – 1767 – 1784 – ?). 1784 р. разом з козаком Бабаком захопив ґрунти священика Галецького. Мав сина Семена, доньок Єфросинію, Федору, Ксенію.

Бурляй Роман – значковий товариш Миргородського полку (1741–1742).

Бурляй Семен Леонтійович – військовий товариш у Роменській сотні Лубенського полку (1775).

Бурляй Федір – генеральний обозний (? – 1671.11. – 1674) у гетьмана Михайла Ханенка, обозний полковий охочий.

Бурма Пилип – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?). Мав житловий двір при його хуторі в Яготинскої сотні, мав приїжджий двір у с. Ничипорівці Яготинскої сотні (1750).

Бурмак Василь – осавул полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1777 – ?).

Бурмака Дем'ян Савич (1726 – ?) – син козацький, служив з 1747 р. у Кобеляцькій сотні. Їх дід козак Кобеляцької сотні Андрій Бурмака був у походах, батька Сава Андрійович Бурмака також служив козаком до смерті своєї. Дем'ян просив звання значкового товариша за служби предків і свої. Ордер на звання значкового товариша отримав 16 січня 1761 р. Письменний.

Бурмака Іван Савич (1734 – 1779 – ?) – служив з 1747 р. в Кобеляцькій сотні. У 1760 р. призначений від полкової канцелярії в звання значкового товариша. Ордер на звання виданий 16 січня 1761 р. В 1763 р. він і брат Дем'ян поновлені у козачих правах. Їм повернули ґрунти з посполитих володінь графа Воронцова.

Бурмака Михайло – сотник Смілянської сотні Черкаського полку Чиг. (?–1658 – 1659.06. – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві.

Бурмака Тишко – козак Золотоніської сотні (1649), наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1672).

Бурмачевський Матвій (1754 – ?) – службу розпочав 1769 р., підканцелярист Київського гродського суду, значковий товариш Київського полку (1776.13.07. – 1781). Абшитований військовий товариш (1781.15.03. – 1790 – ?). Підданих не мав (1779), мав 16 підданих у 1 селі (1788). Внесений до II частини родовідної книги Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія Федорівна Котляр, донька козака олишівського.

Бурновський Семен – військовий товариш у Стародубському полку. Його син Яків – сотенний хорунжий, онук Микита (1749 – ?) мали 5 підданих у с. Купна Погарського повіту.

Бурунович Кирило Іванович (1750 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 селі в Чернігівському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька священика.

Бурушевич Яким – значковий товариш Лубенського полку (1747), проживав у Ромнах.

Бурхановський Василь – шляхтич, полковий осавул (1779).

Бурчевський Сава (1625) – військовий писар.

Буряченко Василь – наказний сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1736, 1739).

Бускевич Лука – генеральний писар (? – 1667.06. – 1669.14.05. – ?). Був послом гетьмана Дорошенка до Москви. 23 листопада 1668 р. посланий з Запоріжжя, де в цей час був запорозьким писарем. Посланець до Туреччини. Разом з полковником Білогрудом повернулися в лютому 1669 р. до Дорошенка.

Бусла Павло Павлович (? – 1682 – 1739 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1702 – 1713 – ?). Неписьменний.

Бусло Павло (? – 1670 – 1713 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1702 – ?). Мешканець пирятинський.

Бут (Бутко) Федір Андрієнко – осавул полковий полтавський (?), суддя полковий полтавський (? – 1669.06. – ?).

Бут Андрій – наказний суддя полковий полтавський (1688.01.).

Бут Герасим – наказний сотник чигриндубравський (1723).

Бут Григорій – полковник чернігівський (? – 1648.08. – 1648.12. – ?). Восени 1648 р. (раніше 8 жовтня) возив до Хмельницького Адама Лемка, Ахзема з Седніва, писаря носівського і Муриловського, які отримали універсал на формуванння полку, за полковника обрати Кизима і заборонив відступаим з Річиць, Гомеля і Лоєва. Козак чернігівський (1649).

Бут Дмитро – козак білоцерківський (1649). Козацький старшина. 28 липня 1661 р. його млин королівським привілеєм був відданий Івану Федоровичу Яцьківському.

Бут Дмитро – наказний сотник чигриндубравський (1735).

Бут Іван – козак полкової сотні Брацлавського полку Іван Бутченко (1649). Полковник брацлавський (? – 1663 – ?), значний військовий товариш (1689.06.) Лубенського полку. Його правнук Павло Іванович (1738 – ?) мав 5 підданих у м. Смілій.

Бут Іван Нестеренко – осавул полковий корсунський (1638 – ?). Козак Корсунської сотні Марка Бажаненка (1649). 1651 р. направлений Б.Хмельницьким посланцем до Очакова. Як один із найдосвідчених козаків, разом із Золотаренками був направлений для організації козацьких полків на теринах Чернігівського воєводства. Суддя полковий ніжинський (? – 1654 – 1655 – ?).

Бут Ілько – сотник у Канівському полку (1638 – ?).

Бут Костянтин – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Бут Ларко – сотник остерський (1648), козак сотні Остерської Переяславського полку (1649).

Бут Левко Іванович – козак білоцерківський (1649). Сотник ніжинський (? – 1658 – ?), потім став полковим осавулом (? – 1660 – 1663). наказний полковник ніжинський, у червні 1659 р., обороняючи Глухів, заявив російським воєводам: «чтоб твоих ратных людей к городу Глухову и в глуховский уезд войной не посылать и сел и деревень не жечь до твоего указу, а они де...из Глухова к Путивлю и к Севску и в уезды войною черкас посылать не учнут». У березні 1660 р. подав чолобитну царю з проханням надати йому сс. Киселівку і Адамівку, його підтримував у цьому ніжинський полковник Василь Золотаренко. У 1662 р. деякий час був наказним ніжинським полковником. наказний полковник ніжинський (2.07.1662). Засланий до Сибіру і знаходився в Єнисейську. 21 липня 1670 р. указ про повернення з заслання. Повернувся до Ніжина і став знову полковим осавулом (1670). Наказний полковник ніжинський (1674).

Бут Микита – сотник васильківський Київського полку (? – 1649 – ?).

Бут Мисько Хорунжий – отаман у Переяславському полку (1638 – ?).

Бут Максим Нестерович (Максим Нестеренко) – шляхтич гербу «Побуг», був письменним, «підпис зроблено каліграфічним почерком українським скорописом». 1637 р. брав участь у повстанні П. Павлюка і К. Скидана, полковник корсунський (1637–1638), сотник 2-ї Корсунської сотні Корсунського полку (1638 – ?). Разом з Б. Хмельницьким у 1646 р. вів таємні переговори з королем Речі Посполитої Владиславом IV щодо можливої війни з Туреччиною. полковник корсунський (1648.08. – 1649.10.), наказний гетьман (1648.08. – 10.). Козак сотні Марка Бажаненка. Універсалом гетьмана від 27 лютого 1649 р. до гетьмана польного Великого князівства Литовського князя Я.Радзивілла вислано двох повноважних представників гетьмана Війська Запорозького – Максима Нестеренка та Созоровського, «даючи їм всіляку військову силу, отже, щоб ви [полковники, осавули, сотники і всі простолюдини, що знаходяться в Литовському князівстві] їх в усьому слухалися і поважали те, що вам буде від нашого імені наказано. Якщо якесь свавілля порушуватиме мир з Литовським князівством, тим нашим посланцям... дозволяємо без будь-якого милосердя карати смертю. Очолив посольство до Варшави у питанні ратифікації Зборівського миру (1650.01.). Полковник корсунський (1652.07. – 1653.07. – ?), наказний полковник корсунський (1653.04. – 06.), (1654.04.), (1655.03.). У 1653 р. брав участь у поході Тимоша Хмельницького до Молдови, щоб допомогти господареві В. Лупулу в боротьбі проти угорсько-валаських військ. У 1655 р. разом з І. Богуном обороняв від кримських татар Брацлавщину.

Бут Никон – сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1661.01.)

Бут Прокіп – сотник куземинський (? – 1678).

Бут Семен Нестеренко – шляхтич. Сотник кальницький (1649). У Кальнику ж був козак Ярема Бут. У поминальному ряду полковника брацлавського Івана Бута, призначеного Брюховецьким, є поминання Семена Бута: Іван, Олена, Калістрат, Іван, Іван, Василь, Гафія, Михайло, Марія, Семен, Варвара, Марія, Сафоній, Лаврентій, Матрона, Ганна, Гафія, Опанас, Костянтин, Оліферій, Іван. У лютому 1652 р. другий посол в козацькому посольстві на чолі з Герасимом Яцьковичем до Речі Посполитої. Полковник піхотний корсунський (? – 1667.05. – ?), суддя полковий корсунський.

Бут Степан – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Бут Федір Андрійович – козак І полкової сотні, війт полтавський (1667), суддя полковий полтавський (1669).

Бут Яким – осавул полку Романа Бувалого (1662.05.).

Бутенко N – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку (1694.09.).

Бутенко Андрій – козак осавульського куреня в Чигирині (1649), полковник канівський (? – 1655.01. – 1657). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві: Був заарештований як прибічник Ю.Хмельницького, який перейшов на бік Речі Посполитої. У травні 1661 р. відпущений царем.

Бутенко Андрій – козак Терехтемирівської (1649), сотник терехтемирівський Канівського полку (? – 1659 – ?).

Бутенко Андрій (1759 – ?) – службу розпочав з 5 листопада 1774 р., полковий канцелярист (з 1781.7.03), значковий товариш Лубенського полку (з 1782.20.06).

Бутенко Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), був у поході 1738 р. Мешкав у с. Бобровнику 2-ї Зіньківської сотні.

Бутенко Василь – службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист (з 1771), значковий товариш Прилуцького полку (1773.6.11. – 1775 – ?). Д.: Євдокія N Самойлович, донька абшитованого полкового хорунжого.

Бутенко Іван – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1736 – 1739 – ?), мешкав у 1-й Зінківській сотні. 1739 р. у похід не пішов, знаходився в Архангелогородському полку.

Бутенко Іван Янушкевич (1687 – бл. 1760) – розпочав службу «при боку» гетьманському у ГВК з 1703 р. 1709 р. у поході під Полтаву при полковнику чернігівському на писарській посаді. 1711 р. зимував разом з Полуботком у Лубенському полку, а потім у містечку Ірклієві. Навесні 1712 р. приймав участь у поході під Кам'яний Затон. У 1713 р. разом з Полуботком ходив у похід, в якому закладали вал – «фашинами и землей понад Подолом до верхнего города Киева». Писар полковий чернігівський (1714, 1715). 1716 і 1717 рр. разом з Полуботком були у Гадячі для охорони південних кордонів. 1718 р. їздив до Петербургу як повний полковий писар, 20 січня 1719 р. отримав гетьманський універсал на чин. У 1721 р. з був на канальних роботах. 1723 р. виїхав у Петербург разом з Полуботком. У 1725 р. рішенням Сенату відпущений в Україну. Повернувся. 13 грудня 1725 р. згаданий посаді наказного сотника ройського, а з 1726 р. був за писаря полкового. Значковий товариш (? – 1732 – 1742 – ?). 1740 р. ГВК розглядала його справу про ухиляння від повторної поїздки в прикордонну комісію та намагання повернути рангове с. Велика Вісь Ройської сотні. У 1740 р. розпочалась тривала судова суперечка за право володіння с. Велика Вісь між ним і генеральним хорунжим Миколою Ханенком та військовим товаришем Миколою Соколовським. Суд взяв сторону Соколовського, проте Янушкевич не відступився і після кількох судових процесів (1740, 1741–1742, 1744–1746) довів свої права. Отримав підтверджуючі універсали на с. Велику Вісь гетьманів Івана Скоропадського (13.05.1716) та Данила Апостола (25.10.1728). Мав два млини в три мучних кола у Киселівці. 1730 р. розділи пів греблі в Киселівці з Дарією Купчинською. 1743 р. проживав у Киселівці, де мав власний дім, тримав шинок (1751), мав приїжджий дім і шинок у с. Велика Вісь (? – 1732 – 1740 – ?). 1760 р. написав заповіт, у якому заповів донькам греблю у с. Киселівці з двому клітками в чотири камені, двір з винокурнею, шинковий двір та інші маєтності.

Бутенко Корнило – наказний сотник білицкий Полтавського полку (1704.3.10.), наказний суддя полковий полтавський (1704), козак полтавський (1718).

Бутенко Леонтій – отаман городовий золотоніський (1729, 1732, 1735), наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1725, 1726, 1729), наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1733).

Бутенко Лука – з отаманів компанійських, сотник 4-ї сотні 1-го компанійського полку (1743 – 1751 – ?).

Бутенко Олексій Михайлович – син козака, козак с. Міхновці Лукомської сотні (? – 1649 – 1654 – ?), сотник лукомський (? – 1672 – ?).

Бутенко Остап – значковий товариш Прилуцького полку (1767).

Бутенко Петро – товариш полку Полтавського (1669).

Бутенко Семен – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – 1767 – ?). Мешкав у с. Мокіївці Журавської сотні, де мав 1 посполитого.

Бутенко Степан (? – бл. 1675) – шляхтич. Козак білоцерківський Стецько Бутенко (1649), полковник білоцерківський (? – 1668.02. – 1671.03. – ?). Штурмував польський гарнізон Стахурського у Білій Церкві в липні 1668 р. У серпні 1668 р. над Дніпром під Сокирною зібрались всі дорошенківські полки, серед яких був і Білоцерківський. 21 липня 1669 р. під Смілою Суховій полонив полковників корсунського (мабуть, Гната Улановського), білоцерківського (чи не Бутенка Степана ?) і паволоцького (мабуть, Григорій Гамілія), частина козаків розбіглася, інша ж перейшла під його знамена. П.Суховій 26 липня 1669 р. на своєму боці мав Корсунський, Білоцерківський, Паволоцький, Уманський, Торговицький, Кальницький полки і його підтримував кримський хан. Отримав королівський привілей від 18 жовтня 1669 р. на два млини: один під Каневом, другий під Маслівкою. 20 лютого 1670 р. був призначений наказним гетьманом над Білоцерківським, Паволоцьким і Київським полками проти наступу Думитрашки-Райчі на лівобережні сотні Черкаського полку. Він отримав наказ гетьмана діяти разом з польським полковником Пиво-Запольським. Проте наступ ханенківців з татарами змусив Бутенка повернутися до Білої Церкви і присягнув коменданту допомагати в обороні і укріпленні фортеці. Король в універсалі 23 грудня 1670 р. вказував, що залоги з Білої Церкви вивести неможливо, тим паче, що Київ не повернуто згідно Андрусівського перемир'я. Бутенко наказав повбивати жовнірів, які стояли в караулах і силою готовий був здобути фортецю. Льобель просив Дорошенка відкликати білоцерківського полковника С.Бутенка, а сердюкам він готовий дати продовольство, щоб вони вийшли з Білої Церкви. Місто блокував Лизогуб, але на допомогу гарнізону прийшов полковник Пиво. У Богуславі Бутенко прийняв присягу перед Самойловичем і генеральним осавулом Лисенком. Полковник білоцерківський (? – 1674.02. – 1675.08. – ?). 27 лютого 1674 р. Чернігівський, Київський, Лубенський, Канівський, Білоцерківський і виборні козаки з інших полків під проводом Івна Лисенка вирушили на Лисянку, де 2 березня відбувся бій. Лисянка повстала і видала до московського полону наказного гетьмана Григорія Дорошенка і мурзу Ждан-Тугая. Білоцерківський комендант Стахурський наказав зарубати Бутенка у 1675 р. як колишнього зрадника Ханенка, що передався на бік Дорошенка. Стахурський пограбував і його майно.

Бутенко Филимон – швидше Філон, який був козаком білоцерківським 1649 і 1654 рр., наказний полковник білоцерківський у червні 1656 р.

Буткевич N – сотник компанійський (? – 1773 – ?).

Буткевич Петро – сотник Могилівського (Чаушського) полку (? – 1657 – ?). У червні 1657 р. приїздив до Москви від полковника Івана Нечая.

Буткевич Хилко – сотник Могилівського полку.

Бутко Аврам Петрович (1751 – ?) – син сотенного осавула, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Зіньківського повіту Чернігівського намісництва.

Бутко Дмитро – товариш полку Полтавського (1670).

Бутко Іван Ларкович – сотник остерський Київського полку (? – 1660.29.11. – ?). У Москві звільнений завдяки посольству Самойловича у травні 1669 р..

Бутко Іван Леонтійович – син сотника батуринського, значковий товариш Ніжинського полку. Його син Лаврін (1742 – ?) мешкав у м. Коропі.

Бутко Ілько Павлович – покозачений шляхтич. Сотник зінківський (? – 1680.02. – ?), (2-ї; ? – 1687 – 1689.4.04. – ?). Поминальник його роду у Межигірському монастирі: Ілля, Павло, Яків, Ірина, Зіновій, Іван, Василь, Марія, Пелагея. Д.: Марія NN.

Бутко Ларко – сотник остерський (? – 1648.25.12. – ?), козак остерський (1649).

Бутко Леонтій (Іванович ?) – сотник батуринський Ніжинського полку.

Бутко Трохим Петрович (1751 – ?) – син сотенного осавула, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Зіньківського повіту Чернігівського намісництва.

Бутко Филимон – наказний полковник могилівський у повіті Мінському (1656).

Бутович Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1747). Мав підсусідка у 2-й Зіньківській сотні.

Бутович Василь (1750 – 1783 – ?) – служив з 1772 р. у Гадяцькому полку, військовий товариш (1774 – 1783 – ?), був у кримському поході.

Бутович Григорій Петрович – значковий товариш (? – 1732 – 1739 – ?), у його «сказці» 1734 р. зазначена участь у походах 1713 р. під Київ, коли стояли на Либеді і «робили город», 1716 р. у команді 400 козаків для заготовки плит для Києво-Печерської фортеці і під Гадячем, 1723 р. разом з бунчуковим товаришем Борозною займався складанням реєстру полку, усе літо 1726 р. збирав провіант, з 1 жовтня 1727 р. по 1 травня 1729 р. – у прийомці і здачі скарбових коштів, 1731 р. у будівельній команді, 1733 р. був полковим комісаром, з 1734 р. чернігівський городничий на місце померлого Гулевича. Мав шинок у Чернігові (1739), приїжджий двір (1732). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку 1751 р., не пред'явив патенту.

Бутович Григорій Петрович (1758 – ?) – військовий товариш (1778.12.12. – 1779), абшитований військовий товариш (1779 – 1784 – ?).

Бутович Данило Степанович – службу розпочав військовим канцеляристом з 1757 р., військовий товариш Чернігівського полку (з 1765.31.08.), колезький асесор (1783). Д.: Тетяна Григорівна Кологрива, донька хорунжого ГВА. Мали синів Михайла, Василя, доньок Надію, Маріамну, Лизавету, Ксенію, Тетяну.

Бутович Дем'ян Степанович (? – 1700 – 1760 – ран. 1788) – син генерального осавула, значний бунчуковий товариш (з 1717). Мав майнові суперечки в Городницькій сотні (1717–1732). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1723 – 1750 – ?). 10 липня 1723 р. бунчуковим товаришам Дем'яну Бутовичу і Василю Полоницькому було доручено в Ніжинському полку «справить всех таковых, кто есть прямий с деда и отца козак, именній списокъ, а также всю старшину и товариство значковое и куренное переписать». Був у гілянському і сулацькому походах. Мав підданих у с. Солоновка Городницької сотні, у с. Хоткува (?) Менської сотні 8 підданих (1732), у с. Солоновці 2 двори посполитих та 4 підсусідських (1740), там же 17 дворів підсусідків (1739), 27 посполитих, двори житловий і шинковий (у Городні 1)

(1743), 14 дворів посполитих та 2 підсусідків (1747), 5 дворів посполитих та 11 дворів підсусідків (1750), мав приїжджий двір у Городні, житловий у с. Солоновці (1747).

Бутович Іван Артамонович (? – 1698 – 1736. 08.05.) – син протопопа зіньківського і опішнянського, в 1712 р. поселений в Москві, звідки випущений у 1715 р. Осавул полковий гадяцький (1729.27.09. – 1736). Загинув.

Бутович Іван Богданович – сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1672.28.09. – ?), у 1672 р. від гетьмана їздив до Москви. У лютому 1675 р. очолював козацьку делегацію до Москви. військовий товариш (? – 1675 – 1676 – ?). Існувало кілька старинних дворянских родів Бутовичів шляхетського походження, записаних до VI частини родовідних книг Ковенскої, Мінської, Могилівської і Чернігівскої губерній.

Бутович Іван Дем'янович (1747 – ?) – військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш (з 1765.18.08.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1768.23.02.). Д.: Олена Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

Бутович Іван Іванович – військовий канцелярист ГВК (? – 1743), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1743 11.03. – 1751 – ?). Мав у Городницьої сотні д. Кузничах 8 дворів посполитих, в д. Старосілля 4 двори підсусідків, житловий двір.

Бутович Іван Іванович – сотник зінківський (1-ї: 1746–1768).

Бутович Іван Лукич – сотник зінківський (1-ї: ? – 1779 – 1782).

Бутович Іван Михайлович (1751 – 1783 – ?) – служив з 1761 р., військовий канцелярист МК, 2-й хорунжий полковий гадяцький (1772.14.02. – 1782.23.03.), бунчуковий товариш (з 1783.6.08.), мешканець Гадяцького полку (1783).

Бутович Іван Петрович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1742).

Бутович Лука Іванович – сотник зінківський (2-ї: 1754.10.04. – 1768, 1-ї; 1768.04. – 1771).

Бутович Максим Іванович (1756 – ?) – син писаря сотенного, значковий товариш (1788), вдівець, дітей не мав. Проживав у Глухові.

Бутович Олександр Іванович – сотник зінківський (1-ї: 1771.05. – 1773).

Бутович Олексій Петрович (1759 – ?) – військовий товариш (? – 1795 – ?).

Бутович Пантелеймон Іванович (1736 – 1771 – ран. 1786) – службу розпочав з 1749 р., в чині значкового товариша (з 1 лютого 1752 р.), який отримав згідно такому ж чину його померлого батька сотничого сина Івана Бутовича, «считался с прежде содержанного о том обикновении». У 1751 р. в поході з полковником гадяцким з 1,5 тисячною командою на Дніпровській дистанції, проявив себе в цьому поході і включно за заслугами батька (за комісарство у 1736. 1737 та 1738 рр.) отримав чин значковий товариш У Військовий канцелярист (1754), військовий товариш Гадяцького полку (з 21 грудня 1761 р.). 1761–1763 рр. у полковій рахунковій комісії.Полковий комісар (1764–1765), відповідав за збір консистенської дачі. Д.: (після 1771) Гафія NN. В 2-му шлюбі за Павлом Семеновичем Зеленським, сотником рашівським.

Бутович Петро – службу розпочав козаком Сорочинської сотні Миргородського полку (з 1749), абшитований значковий товариш (1777.16.01. – ?).

Бутович Петро Степанович – службу розпочав з 1754 р. у ГВК військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1764.9.02.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1773.25.06.). Д.: Настасія Іванівна Рейх, донька корнета лейб-гвардії Кирасирського полку.

Бутович Петро Степанович (? – 1730) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1724–1730) . Д.: Настасія Іванівна Тимошенко (? – ран. 1757), донька значкового товариша Стародубського полку. Мала у д. Кузьмичах 9 дворів, в с. Старосіллі 3 двори (1740), с. Старосілля 2 двори підсусідків, д. Кузьмичах 3 двори посполитих і 3 підсусідків (1750).

Бутович Петро Федорович – полковий канцелярист (1781), значковий товариш Чернігівського полку (1784–1788), корнет у відставці (1795). Д.: Марія NN, донька священика.

Бутович Степан Дем'янович (1703/1717 – 1786 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1735.23.12. – 1786 – ?). Мав у Седневі 4 двори підсусідків (1740), 1 (1741), 3 (1743), 4 (1747), 2 приїжджі двори та 3 шинки (1740), приїжджий двір в Седневі, 1 мірошник та приїжджий двір у Нових Млинах, приїжджий в с. Чорнишах, с. Хотивлі Городенська сотня 7 дворів (1741), 13 посполитих (1743), приїжджий двір у с. Чердиші (1743), шинок у с.Жабчичі Городницької сотні (1747).

Бутович Степан Іванович (? – 1667 – 1717.13.01.) – син сотника батуринського, виходець з Правобережжя, 30 років служив, тобто з 1687 р., слуга полковника чернігівського. Староста седнівський полковника чернігівського (1689). сотник седнівський (1697–1698), осавул полковий чернігівський (1702–1708), генеральний осавул (1709–1717 Активно скуповував землі. На солоновський, кузницький, старосельський, боромицький грунти та займище під млин на р.Радульці отримав універсал Івана Мазепи від 19 квітня 1700 р. Значний товариш Чернігівського полку. В січні 1711 р. потрапив в полон, з якого повернувся через 8 місяців. Стефан Тарнавський отримав від свого тестя генерального осавула Стефана Бутовича, куплені останнім хутірські землі «в розних сотни Городницкой обывателей именно в Отвуницких и Мощонских людей з отчиною прозываемою Остров Кримок и з прочими бортними в инших местах будучими соснами и подглядами покупленние». На цих землях «на речце Вербче о двох колах под Малчею усторенний» млин. Вів суперечки за землі 1717–1732 рр. Д.: Марія Яківна Лизогуб, донька чернігівського полковника. 29 червня 1718 і 22 грудня 1718 р. отримала гетьманські універсали з підтвердженням володіння нею с. Корильським Коропської сотні та про підтвердження купчих на грунти, двори в цьому селі.

Бутович Степан Степанович (? – 1746, між 6 і 22 листопада) – бунчуковий товариш (1723–1746). Був у гілянському, сулацькому, турецькому, польському, перському походах. Тримав с. Подолів, млини на рр. Свідні, Реті, Тереховій. Мав суперечку з бунчуковим товаришем Василем Карновичем за підсусідка Петра Коваля. На його дім напав сотник кролевецький Костянтин Генваровський, побив підсусідків і позачергово направив їх на будівництво Української лінії. У 1737 р. мав двір житловий у Кролевці, підсусідків у Кролевецькій сотні у с. Добротові, у 1738 р. мав житловий двір та 4 шинки у Кролевці, 19 хат посполитих у с. Подолова та підсусідків 16 хат у Кро-

левці, у 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, з ним сини Петро і Данило Бутовичі. У с. Хотивлі Городницької сотні 10 дворів (1740), 13 посполитих (1743). У 1743 мав 103 двори, 9 кіл, дав позику у військовий скарб – 5 карбованців Д.: 1) Параска Яківна Маковська (? – ран. 1742), донька сотника кролевецького. В придане отримала с. Подолов з 5 млинами. 2) Ірина NN. У 1748 р. вдова, володіла 2 дворами і 3 шинками у Кролевці. У с. Хотивлі після чоловіка залишилися 4 двори посполитих і 10 дворів підсусідків (1750).

Бутович Степан Федорович – службу розпочав з 1763 р., був на кордоні з Польщею, значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1799 – ?), у походах не був, був у внутрішніх командах. Д.: (1779) NN Ковалевська, донька писаря сотенного. Мали одну малолітню доньку (1780).

Бутович Федір Григорович (? – ран. 1781) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Мав житловий двір у с. Микишині Седневської сотні, 1 посполитого (1743).

Бутович-Базилевич (Бутко) Василь Ілліч – син сотника зіньківського, 8 лютого 1695 р. разом з матірю і братом отримав лист гадяцького полковника Михайла Бороховича на на млин на греблі Ташанській, куплений їхнім батьком. Військовий товариш Гадяцького полку, потім – священик миколаївський м. Зінькова (1739).

Бутович-Базилевич (Бутко) Василь Лукич (1760 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1779), військовий товариш (1784).

Бутович-Базилевич (Бутко) Іван Іванович (1721 – ?) – службу розпочав з 30 квітня 1731 р., сотник 1-ї Зіньківської сотні (1746 – 1768). Абшитований бунчуковий товариш (1772). Д.: NNN (? – ран. 1772).

Бутович-Базилевич (Бутко) Іван Ілліч – значковий товариш у 1-й Зіньківській сотні (1736), мешканець зіньківський.

Бутович-Базилевич (Бутко) Іван Лукич (1753 – 1788 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р., полковий канцелярист з 1770 р., полковий хорунжий гадяцький (1773 – 17879), сотник зіньківський (1779 – 1782), малоросійський сотник (1784), пізніше – суддя Волковського повітового суду. Д.: N Іванівна Тихонович, донька священика.

Бутович-Базилевич (Бутко) Ілляш (Ілько) Павленко (Павлович) – козак Зіньківської сотні (1649), сотник зіньківський (1680). У 1680 р. купив млин на ташанській греблі. Поминальник його роду: Ілля, Павло, Яків, Ірина, Зіновія, Іван, Василь, Марія, Пелагея. Д.: Марія NN (? – 1665 – 1695 – ?). Нище Зінькова тримала греблю з млином у два кола мучних, а третє ступне.

Бутович-Базилевич (Бутко) Лука Іванович (1716 – 1771 – ран. 1777) – службу розпочав з 15 квітня 1731 р. значковим товаришем при закладенні Української лінії, наказний сотник 2-ї Зіньківської сотні. Отаман куреня значкових товаришів Гадяцького полку (з 1751.15.05.). У 1754 р. на уряд сотника 2-ї Зіньківської сотні претендували син померлого зіньківського сотника Федір Жадько і син полкового гадяцького осавула Кирило Бугаєвського. Сотник 2-ї Зіньківської сотні (1754.10.06. – 1768), потім 1-ї (1768.04. – 1771). Д.: Марія Леонтіївна N (1734 – 1799 – ?). 15 вересня 1777 р. продала плец у Зінькові, а 23 червня 1778 р. – двір. Мала 46 підданних (1788). У них діти Іван (1754 – ?), Леонтій (1757 – ?), Василь (1760 – ?), Микола (1760 – ?), Григорій (1764 – ?).

Бутович-Базилевич (Бутко) Михайло Іванович (бл. 1721 – 1788 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1751 р. у Гадяцькій полковій канцелярії. Значковий товариш. Звільнений від служби сотником (1772.15.06. – 1788 – ?). Зіньківський міський голова (1782). Мав 80 підданних у Зінькові і хуторі. Внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва (частина 6). Д.: NNN (? – ран. 1788). Мали синів Григорія, Прокопа, Петра, доньок Уляну, Марію.

Бутович-Базилевич (Бутко) Олександр Іванович (1746 – ?) – службу розпочав значковим товаришем з 1769 р., сотник 1-ї Зіньківської сотні (1771.05. – 1773).

Бутович-Базилевич (Бутко) Федір Іванович (1731 – ?) – абшитований сотник (1788). Мав 10 підданих на хуторі. Д.: NNN (? –1739 – 1759 – ран. 1788). Мали сина Івана (бл. 1759 – ?).

Бутовський Данило Олександрович (1738 – ?) – син молдавського шляхтича, якого 1731 р. призначили під час російсько-польської війни до фельдмаршала князя Гессен-Гамбурзького. Призначений сотником чигриндубравським з ротмістра волохської команди за рекомендацією цього князя. Службу розпочав з 15 березня 1754 р., значковий товариш (з 1757.4.08.), сотник чигириндубравський (1763.5.11. – 1783), одночасно бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1781.6.08.). Мав 344 підданих. Д.: NN Базилевич, донька бунчукового товариша.

Бутовський Кириян Олександрович (бл. 1746 – 1782 – ?) – службу розпочав з 15 серпня 1762 р., військовий товариш Лубенського полку (1770.20.06. – 1782 – ?).

Бутовський Олександр – сотник чигриндубравський (1737 – 1762), 1748 р. захопив хутір у козака Герасима Григоренка. Відома «сказка» про його служби.

Бутожалов Кіндрат (? – 1678) – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1672 – 1675 – ?), (1678). У 1678 р. під час чигиринського походу замінив вбитого сотника Германа, але у цьому ж поході загинув і сам. Його сини Микита та Іван звалися Бутожалови-Шклярови, їх нащадки були мешканцями с. Лави Сосницького повіту, де мали 17 підданих (1787).

Бутрим Василь – полковник київський (? – 1659.10. – ?), не був на Переяславській раді «оставлены на границе противъ ляховъ и татарЪ», за нього руку приклав гетьман Ю.Хмельницький.

Бутрим Петро – полковник канівський (? – 1665.03. – ?), полковник київський (? – 1665.06. – ?, правобережний).

Бутрименко Іван Петрович – козацький старшина (1664. 11.), сотник київський (? – 1690.27.11. – 1691).

Бутуринський Андрій – козак глухівський, значковий товариш Глухівської сотні (1716), хорунжий Лубенського полку (1720), сотник кролевецький.

Бутурлим Андрій (? – 1651 – 1716 – ?) – козак глухівський, сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1714.09. – 1715.05. – ?), значний військовий товариш (1716). Хорунжий полковий лубенський (? – 1723 – 1725 – ?). 1725 р. захопив ґрунти та порубав ліс у козаків Роменської сотні Василя Яковенка, Івана і Петра Ющенків, а його піддані у с. Коржі цієї ж сотні відмовились виконувати повинності на його користь. Його біографія. Д.: N Кіндратівна Тарасенко-Кіндратович-Золотаренко (? – 1651 – 1716 – ?).

Бухало Микита Артемович (1757 – ?) – абшитованний військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 18 підданих в одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги Гадяцького повіту. Д.: Марія Сидорівна Пащевська, донька значкового товариша.

Бухновський – шляхтич. Козацький старшина. Отримав з дружиною королівський привілей від 9 грудня 1661 р про підтвердження посесії на маєток Кашовари у Київському воєводстві.

Бухтій Василь (1727 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1769), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 селі і 2 хуторах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Павлівна Губар, донька сотника смілянського.

Буцановський Максим Омелянович – військовий товариш Ніжинського полку (1788), житель глухівський. Д.: Настасія NN, донька священика.

Буцький Василь Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (1769).

Буцький Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1751). Мав приїжджий двір у Гуджолах.

Буцький Григорій Петрович (? – бл. 1728) – шляхтич. Був учасником походів 1695 і 1697 рр. 8 травня 1701 р. разом з братом отримав гетьманський універсал на с. Мартинівку, надане його батьку (мабуть, засноване його братом Мартином). У справі Кочубея-Іскри заарештований і відправлений до Гадяча. 2-й осавул полковий полтавський (1711 – 1718), значний військовий товариш (1717). У с. Гуджулах мав 20 підданних тялих і 22 піших (1718). 1-й осавул полковий (1718 – 1727). Суддя полковий полтавський (1719 – 1728). Наказний полковник полтавський (1722, 1723, 1724). Мав винницю і пасіку в 15 вуликів у Полтаві (1722). Підписав Коломацькі чолобитні (1723). Сперечався за уряд наказного полковника з полковим сотником Яковом Черняком. У 1725 р. Рум'янцев заарештував його і тримав у Глухові. Малоросійська колегія звільнила у зв'язку з цим від наказного полковництва полкового. У цей час дружина бунчукового товариша Василя Кочубея захопила Чутову долину, а полковий осавул Федір Сибелевич ½ с. Леляхівки. Д.: Євдокія NN (? – 1740 – 1757 – ?). 16 листопада 1731 ділилаяь з братом чоловіка Матвієм Буцьким ґрунтами в Ровнях Коломацьких. Мала два хутори під Полтавою (1735). 10 лютого 1740 р. купила двір у царичанської сотничихи Тетяни Балясної за 10 рублів, а 6 серпня 1737 р. другу частину у Андрія Руновського за 30 рублів

Буцький Дмитро Григорович (? – 1708 – ран. 1768) – син полкового судді, значковий товариш Полтавського полку (1728 – 1755 – ?). Комісар полковий у 1751 р., полковий хорунжий. У 1761 р. невдало намагався зайняти уряд келебердинського сотника на місце померлого Козельського. Мав двори у Полтаві, при хуторі Коломацькому, приїжджий двір у Старих Санжарах. У 2-й полковій сотні у нього було 3 хати з 4 сім'ями підданих (1752). Д.: Марія NN.

Буцький Захар Григорович (? – 1700 – ран. 1759) – значковий товариш Полтавського полку як син полкового судді від полковника Кочубея (1728–1752). Жив у Полтаві. У 1736 р. призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів. Мав приїжджий двір у Полтаві, с. Гуджолах та при хуторі Коломацькому, 6 дворів та 2 бездвірних хати в Полтаві (1752), 6 хат з 8 сім'ями підданих у 2-й полковій сотні (1752).

Буцький Іван – військовий товариш, засідатель Костянтиноградського повітового суду (1791).

Буцький Іван – військовий товариш, підписав наказ Гадяцького, Миргородського і Полтавського шляхетства в Комісію про створення проекту нового Уложенія (1767).

Буцький Іван – хорунжий полковий полтавський (2-й; 1761–1765).

Буцький Іван Григорович (1695 – 1762 – ?) – син полкового полтавського судді. Був серед значкових товаришів Полтавського полку від початку служби (після смерті батька і діда) з 1728 р. від полковника Кочубея, але в той час універсалу на чин не мав. Полковий канцелярист (з 1729). Полковий комісар по збору консистенської дачі за 1729 р., виконував різні доручення полкової канцелярії. 11 листопада 1731 р. купив у Клима Горбенка, обивателя Харківського, ґрунт на Коломаці біля Буцького броду «за полсемдесятъ золотыхъ». Мав хутір під Полтавою (1735). Його побив бунчуковий товариш Григорій Покорський. Був за обозного полкового у 1739 р. За ним з братами Захаром і Дмитром в Коломаці і Ровнях, 1-ї Полтавської полкової сотні 14 дворів і 14 бездвірних хат (1752). За службу призначений від гетьмана військовим товаришем. В універсалі згадується служба його діда судді полкового полтавського Петра Буцького, який був у походах у 1695, 1697 рр. По старості просив звільнити від служби в чині військового товариша. Абшитований військовий товариш Полтавського полку (універсал 31.05.1760 р.). Мав чотирьох синів здатних служити. Просив призначити на його місце значковим товаришем його сина Івана Буцького. Мав призджі двори у сс. Старому Санжарові, Гуджолах, при хут. Коломацькому. В 2-й полковій сотні у нього 6 хат з 9 родинами підданих (1752).

Буцький Іван Захарович (1740 – ?) – син значкового товариша, онук полкового судді, значковий товариш Полтавського полку (з 12 лютого 1762). Мешканець полтавський. Військовий товариш (? – 1806 – ?). Д.: Феодосія Іванівна N.

Буцький Іван Іванович (1723 – 1791 – ?) – службу розпочав з 16 лютого 1751 р., того ж року був за хворого батька у м. Кишеньках. 24 липня 1760 р. за його службу за ордером полковника Андрія Горленка став значковим товаришем Полтавського полку. З 1760 р. утримував Кишенське сотенне правління за відсутності сотника Потоцького. Квартирмейстр полковий полтавський (з 8 квітня 1763). Військовий товариш (? – 1767 – 1791 – ?).

Буцький Йосип Захарович (1744 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (12 лютого 1762 – 1769 – ?), комісар Полтавського комісарства (1769).

Буцький Матвій Петрович (? – 1680 – 1743 – ран. 1748) – шляхтич. У справі Кочубея-Іскри заарештований Герциком і утримувався у Білій Церкві. Сотник новосанжарський Полтавського полку (1710 – 1714.09. – ?). У с. Гуджолах мав 19 тяглих і 9 піших підданних (1718). Мав винницю у Полтаві (1722). Значковий товариш Полтавського полку (? – 1731 – 1740 – ?), абшитований значковий товариш (1743). Мав двох підсусідків і двір у Полтаві та 25 посполитих у с. Гуджолах. У 1736 р. відправлений командиром над загоном із 50 козаків до фортеці Св. Параскеви. Мав до 1740 р. хутір з 15 посполитими, який продав полковнику Кочубею (Кочубі-

івка). Д.: NNN (? – 1690 – 1751 – ?). У грудні 1708 р. отримала універсал на ½ с. Гуджолів. У 1750 р. володіла двором у Гуджолах, у Полтаві у неї 16 дворів і 7 бездвірних хат (1752), 16 хат з 26 сімями підданих в 2-й полковій сотні.

Буцький Микита Андрійович – козак полтавський (1649), отаман городовий полтавський (1665.03. – 06.), (1665.07., нак.), (1666.10. - 1667.05.), обозний полковий полтавський (? – 1668.26.06. – 1669.26.06. – ?), отаман городовий полтавський (1670.01.), товариш полку Полтавського (1670.07.).

Буцький Олекса Андрійович – полковий обозний полтавський (1669 – ?).

Буцький Петро Федорович (? – бл. 1700) – син судді полкового полтавського, учасник обох чигиринських та кримських походів, суддя полковий полтавський (? – 1687.12. – 1688 – ?), писар полковий полтавський (? – 1689 – 1690 – ?). Отримав гетьманський універсал на с. Мартинівку під Гуджулами в Полтавському ключі (1689.1.01.), а 20 вересня 1689 р. царську жалувану грамоту на маєтності. Суддя полковий полтавський (? – 1691.26.04. – 1692 – ?). 26 квітня 1691 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням прав на млин у с. Лучках. Військовий товариш Полтавського полку (1693.02.). Писар полковий полтавський (? – 1695.06. – ?). Суддя полковий полтавський (1695 – 1700). Восени 1697 р. гетьман направив його з командою 1000 козаків Полтавського полку і 300 козаків Лубенського полку до Тавані.

Буцький Федір – значний військовий товариш (1717) в Полтавському полку.

Буцький Федір Захарович (1747 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (з 12 лютого 1762).

Буцький Феськo Андрієнко – шляхтич у Полтаві (1647), козак полкової сотні Полтавської (1649), у Переволочній (1664). Він же Бут (Бутко) Федір Андрієнко, який у 1669 р. був полковим осавулом полтавським. Мабуть, були близькими родичами Костянтина Кублицького.

Бучинський N – осавул полковий чернігівський (? – 1671 – ?).

Бучинський Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешканець Варвинської сотні.

Бучковець Федір Іванович – отаман городовий новгородський (? – 1686.08. – 1688.07. – ?), сотник наказний новгородський, військовий товариш Стародубского полку (? – 1691.18.05. – ?).

Буша (Бушенко) Терешко – козак (1649), сотник ірклїївський Переяславського полку (? – 1670 – ?).

Бушак І. – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Буявинський Іван Васильович – абшитований полковий хорунжий (1773 – 1787 – ?), мав у с. Студенок Глухівського повіту 1 двір з 4 хатами підданих (1781), 10 підданих (1787). Д.: Марфа N N, донька козака. Їх син Іван – фур'єр лейб-гвардії Преображенського полку (1787).

Буян Григорій Степанович – військовий товариш Стародубського полку (1693). У листопаді 1693 р. продав батьківську кузнецьку маєтність за 230 золотих.

Буяновський Василь Гаврилович (? – 1710 – 1760 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1751 – ?). Його сини мешкали у с. П'ятовську 1-ї полкової сотні.

Буяновський Гаврило Романович – військовий товариш Стародубського полку.

Буяновський Левон – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець лідовський.

В

В'язовик Сава – шляхтич. Значний військовий товариш.

В'ялий Іван – в 35 років наказний сотник Прохорівський Ніжинського полку.

Вавравський Якуб Ярошевич – син шляхтича, який 1659 р. отримав королівський привілей на хут. Великовщину. Вийшов у Стародубський полк, де був військовим товаришем. Його син Василь став сотником бакланським.

Вавульський Юхим – військовий товариш (1697), його онук Федір Пантелеймонович (1734 – ?) був священиком у с. Синявці (1787).

Вакулевич Павло – осавул полковий лубенський (? – 1719 – ?).

Вакуленко (Юрашкевич) Григорій Романович – значковий товариш.

Вакуленко (Юрашкевич) Павло – 1718 р. був у царичанському, в 1722 р. – в терекському походах. Сотник переволочанський Полтавського полку (1719.5.09. – 1735.12. – ?).

Вакуленко (Юрашкевич) Роман Павлович – син сотника переволочанського Полтавського полку. Значний військовий товариш.

Вакуленко (Юрашкевич) Сава Григорович – сотник компанійський, осавул компанійський, поручик.

Вакуленко Іван Семенович – значний військовий товариш. Д.: Ганна Луківна Свічка, донька бунчукового товариша.

Вакуленко Кас'ян Степанович – хорунжий полковий ніжинський (? – 1666 – ?, прапорщик), сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1676.02. – 1682 – ?).

Вакулович Аврам Павлович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1756 – ?). У 1752 р. продав крамницю бунчуковому товаришу Олексію Малиновському. У 1756 р. за 200 карбованців продав шинковий двір в Переяславі військовому товаришу Федору Прокопенку. Мав двір житловий у Переяславі.

Вакулович Андрій Іванович – син значного військового товариша, значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1747 – ?), присягнув у 1741 р. У 1747 р. разом з матір'ю Ганною Луківною Свічкою продав грунт поблизу д. Кручі Григорію Александровичу.

Вакулович Василь – значковий товариш Переяславського полку, мав у Борисполі двір житловий (1750).

Вакулович Григорій Романович – значковий товариш Лубенського полку.

Вакулович Іван Семенович (? – 1700 – ран. 1747) – син сотника пирятинського, 16 вересня 1717 р. гетьман за-

твердив за ним ґрунти, які йому дісталися як посаг, у 1719 р. Свічка продав йому хутір Сурмачівський. Значковий товариш (? – 1717 – 1735 – ?). Д.: Ганна Лук'янівна Свічка (? – 1702 – 1747 – ?), донька полковника лубенського.

Вакулович Михайло – значковий товариш (? – 1726 – 1750 – ?), отаман значкового товариства Переяславського полку (1732). У 1741 р. продав шинок в Переяславі за 44 карбованці полковому цилюрнику Андрію. Мав у с. Дем'янинцях 1-ї полкової сотні житловий двір (1750).

Вакулович Павло – сотник переволочанський Полтавського полку. 21 жовтня 1711 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського.

Вакулович Пац Семен – шляхетська родина Паців, або інакше Тризни, перед Визвольною війною мала маєтності у Чернігівському воєводстві: Седнів з волостю (с. Куликівка після них перейшла Ворошилі, Грибовичу, Григорію Бутовичу) і Тупичів, в Ніжинській окрузі Івангород. Мали, очевидно, якісь маєтності і на Пирятинщині, які привласнив полковник Свічка, поруч з тим, протегуючи розвитку його млинарства в неосвоєних місцях. Млинар і селітреник пирятинський (1675). Сотник пирятинський (1696.01. – 1719.05. – ?). 22 серпня 1698 р. отримав гетьманський універсал з дозволом відбирати військову частину з власного млина на р. Удаї в с. Каплинцях. 16 січня 1701 р. отримав від полковника Дмитра Зеленського підтвердження на с. Грабарівку. 2 жовтня 1707 р. отримав гетьманський універсал на право володіння купленим млином на р. Удаї і дозвіл відбирати військову частину як з цього, так і з побудованого ним млина на р. Удаї. 29 квітня 1713 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права на володіння с. Грабаровкою, д. Смотриком і хутором при р. Оржиці і грунтами та людьми. У Софійському монастирі поминали його рід: Леонтія, Івана, Якова, Григорія, Уляну, Марію, Вуколу, Мелентія, Терентія, Михайла, Семена, Марію, Євдокію, Параску, Настасію, нм. Гната, Кіндрата, Леонтія, Федора, Марію, Марію, Пахомія, Євгенія, Гаврила, Григорія, Ісидора, Івана, Романа, Кирила, Ісидора, Дмитра, Касія, Ксенію, Андрія, Олексія, Марію, Пилипа, Діонісія, Параску, Івана, Євдокію, Гаврила, Феодору. Синодик пирятинського сотника Вакуленка Семена у Києво-Микільській пустині: Леонтій, Іван, Ульяна, Марія, Яків, Григорій, Вукула, Мелентій, Пархомій, Терентій, Іван, Григорій, Євдокія, Семен, Параска, Євгенія, Євдокія, Євдокія, Марія, Леонтій, Гнат, Кіндрат, Марія, нм. Марія, нм. Настасія, нм. Федір, Іван, Пахомій, Іван, Гаврило, Григорій, Сидір, Кирило, Дмитро, Касій, Марія, нм. Іосиф, нм. Іосиф, нм. Петро, Андрій, Олексій, нм. Григорій, Діонісій, Пилип, Роман, нм. Гаврило, Іван, Ірина, Сидір, нм. Сидір, Сидір, Тетяна, Іван, Ірина, нм. Марія, Федір, Євдокія, Кіндрат, N, нм. Леонтій, Євдокія, Федір, Євгенія, Євгенія, Андрій, Настасія, Василь, Семен, Андрій, Іван, Іван, Євдокія, Петро, Ганна, Федір.

Вакулович Петро Семенович (? – 1738) – син сотника пирятинського. Разом з братом Іваном були на Пирятинському уряді (1719). Значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1738). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. складав дворову ревізію, у 1737 р. був у команді по набору людей на лінію, учасник кримського походу 1738 р., повертаючись з якого, помер. Д.: Мотря NN (? – 1747 – 1757 – ?). Мала підданих в с. Смотрикові Пирятинської сотні убогих 6 дворів на 8 хат та хутір на 3 двори (1747).

Вакулович Роман Павлович – син сотника переволочанського, значковий товариш.

Вакулович Трохим – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Вакуловський Іван (? – ран. 1790) – полковий канцелярист, значковий товариш (? – 1775 – ?). Д.: Ганна NN (? – 1790 – ?). Дітей не мали (1790). За нею 6 підданих в Прилуцькому повіті.

Вакульський Юхим – військовий товариш (1697). Мав сина Пантелеймона, онука Федора (1734 – ?), який був священиком у с. Сапієвському Погарського повіту.

Валевський N (? – ран. 1780) – військовий товариш. 1780 р. ГВС розглядав справу по пограбування його майна старшинами Яблонівської сотні Лубенського полку.

Валидський Клим – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав хутір.

Валобородько Іван – сотник Боярської сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – ?).

Валожа – отаман Козелецької сотні (? – 1780.2.01), через старість абшитований значковим товаришем.

Валькевич Василь (? – 1641 – 1693 – ?) – шляхтич, вийшов з Правобережжя чи Білорусії. Полковий хорунжий стародубський (? – 1661 – 1672 – ?). Отримав універсали 1661 і 1662 рр. на сс. Меженики і Пантуси Стародубського повіту. Значний військовий товариш (? – 1688 – 1693 – ?). Мав коморне місце поруч з вдовами полковника Марією Гаврилівною Мовчан і наказного полковника Дащенка. Д.: Катерина Костянтинівна Пригара (? – 1714 – 1721 – ?), донька новгород-сіверського війта.

Валькевич Іван Степанович (бл. 1712 – 1781 – ?) – службу розпочав з 1742 р. в ГВК військовим канцеляристом, 21 березня 1752 р. призначений бунчуковим товаришем. Був у полковій канцелярії у справі бунчукового товариша Андрія Лишня з військовим товаришем Федором Лишнем, у справі колишньої полковничихи стародубської Максимовичевої, у 1761 р. був при гетьмані. Сам підписувався. В універсалі згадується служба діда і батька і дядька рідного – осавула генерального Валкевича. Мав у Стародубі двір, в якому під час Рум'янцевської ревізії було: 2 хати житлових, 1 людська, 4 комори, 1 сарай, прибудованих 2 кімнати, 1 сіни, 1 льодник, 1 погріб походний. Двір збудований на землі, наданій його діду універсалом гетьмана Скоропадського від 10 травня 1710 р. Там жила для догляду вдова Гафія Семенівна. У 1764 р. у 1-й полковій стародубській сотні у с. Межниках володів 4 посполитими дворами, 4 хатами, продав землю у Стародубі Будлянській за 100 карбованців. Мав плотину з млином на р. Шумці в 1-й полковій сотні. Володів с. Межниками, де було 30 дворів підданих (1781). Д.: Софія Михайлівна Старосельська, донька абшитованого полкового хорунжого.

Валькевич Микола (1754 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1769 р., бунчуковим товаришем у Стародубському полку призначений 1783 р., у поході не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Д.: Дарія Григорівна Михаловська, донька осавула полкового.

Валькевич Степан Васильович – син стародубського полкового хорунжого, знатний товариш Стародубського полку (1709), значний військовий товариш,

бунчуковий товариш (1721). Д.: (1726) Євфросинія Петрівна Уманець, донька військового товариша.

Вальковський N – бунчуковий товариш Ніжинського полку. Мав 1 двір підданих у с. Ясмані і винокурню в 2 котли.

Вальковський Давид – значковий товариш Ніжинського полку, проживав у с. Кочуровці (1781).

Вальковський Осип Кирилович – білоруський шляхетський рід, крім нього існував рід Вальковських, Радкевичів з Вальков. Хорунжий сотенний (1763–1769), отаман сотенний бакланський (1769 – 1781 – ?), військовий товариш (1787). Мав 1 двір підданих у с. Старосілля і 3 у Борщеві, 65 підданих у с. Борщові. Д.: Уляна NN, донька шляхтича. Мали сина Гаврила, доньок Ганну, Софію і Варвару.

Ваниченко Олексій – козак, значковий товариш Полтавського полку (1738.29.09. – 1750 – ?).

Варава N – курінний отаман (? – 1779), значковий товариш Київського полку (1779 – ?).

Варавський Василь Васильович – шляхтич, писар сотенний бакланський (? – 1722 – ?), сотник наказний бакланський (1717, 1720, 1723.10. – 11.), значковий товариш Стародубського полку (1727 – 1751 – ?), сотник наказний бакланський (1734), у 1735 р. був кандидатом на сотництво почепське, полковий комісар (1736–1737). Мешкав у Бакланській сотні.

Варавський Георгій Васильович (1713 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1727 – 1758 – ?), був полковим комісаром. 1758 р. продав двір у Стародубі козаку Павлу Маленькому за 25 карбованців.

Варавський Павло – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш Стародубського полку (1767 – 1781 – ?). Був у турецькому поході 1768 р., у другій армії в поході (1769). Мав хату у Баклані, винокурню в два котли у хуторі Ширяївці Бакланської сотні. Д.: Ксенія NN, донька шляхтича.

Варавський Павло Васильович – значковий товариш (1727 – 1751 – ?).

Вараковський Ілля – сотник (1613).

Вараниченко Василь – сотник іваницький Прилуцького полку (? – 1710.05. – ?).

Варвинець Григорій – сотник полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Варенешка – значковий товариш Чернігівського полку.

Вареница Василь(? – 1619 – 1665 – ?) – сотник терлицький (? – 1649 – ?), полковник кальницький і вінницький (1664.1.09.), знаходився в Кальнику. У Липовецькій сотні зафіксований козак Варениченко Михайло (1649). В серпні 1666 р. полковнику кальницькому було наказано привести свій полк і Подільський полк Мигалевського до Чигирина. «На банкеті у себе» під Лисянкою Мигалевський наказав схопити кальницького полковника і «покарати», після цього полк останнього приєднався до Мигалевського. Можливо, ця інформація стосується Варяниці.

Вареница Григорій – хорунжий полковий лубенський (? – 1693 – ?).

Варивода Роман Михайлович (1698 – 1737 – ?) – 20 вересня 1711 р. разом з матір'ю Тетяною Василівною (в другому шлюбі за Леонтієм Мархоленком) продали плец на Чернігівській вулиці у Стародубі полковому сотнику Івану Чорнолузькому за 400 золотих. Разом з братами володів с. Артюшковим. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав 2 верхових і 2 возових коней (1735). 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. був у команді при судді Ханенку за Києвом.

Варнавицький Йосип (1712 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку.

Варнавицький Федір – значковий товариш Стародубського полку, у січні 1735 р. був у поході, у вересні 1735 р. жив у Бакланській сотні.

Варфоломіїв Василь Андрійович (1734 – 1787 – ?) – син перекладача Київської губернської кацелярії. Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року Переяславського полку. Службу розпочав з 1769 р., сотник наказний воронківський Переяславського полку (1769 – 1771), учасник кримського походу, військовий товариш (1779 – 1787 – ?). Мав володіння у с. Рогозові Київського повіту. Д.: Горпина Миколаївна N (1736 – 1759 – ?).

Варявський Йосип (1712 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Варявський Василь Васильович – син значного військового товариша, писар сотенний бакланський (? – 1722 – ?), значковий товариш (1727 – 1751 –?), сотник наказний бакланський Стародубського полку (1733 – 1735), полковий комісар (1736 – 1737).

Варявський Василь Якович – знатний товариш полку Стародубського (1714). Наказний сотник балканський Стародубського полку (1717, 1720). Д.: (? – 1714 – 1733 – ?) Євдокія Кузьмівна N, вдова Опанаса Івановича Ширая. 14 листопада 1733 р. продала хутір на р. Ролосухі в Погарі.

Варявський Георгій Васильович (1713 – ?) – син значного військового товариша, значковий товариш (1727 – 1758 – ?). Мав у похід 1 верхового і 3 возових коней (1735), був полковим комісаром.

Варявський Павло – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш (1767 – 1777 – ?). Мав хату у Баклані, винокурню в два котла у хуторі Ширяївка Бакланської сотні. Д.: Ксенія NN, донька шляхтича.

Варявський Павло Васильович – син значного військового товариша, значковий товариш (1727 – 1751 – ?).

Васенко N – старший канцелярист Лубенської полкової канцелярії (1774), військовий товариш.

Василевич Іван – військовий товариш Ніжинського полку. 4 жовтня 1687 р. Мазепа надав йому універсал на с. Кирданівку та підтвердження на млин.

Василевич Іван – ходив у похід з Палієм, наказним гетьманом Обидовським. Військовий товариш (з 1746.19.07.), абшитований військовий товариш (1756).

Василевич Олешко – козак Іркліївської сотні Кропивненського полку (1649), військовий товариш (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.

Василевич Яків – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (1670.3.07.) від Черкаського полку. У 1649 р. у полковій сотні зафіксовані Грицько, Іван, Семен, Тишко Василевичі.

Василевський Василь Євтихійович – писар полковий переяславський (? – 1657.02. – 1659.10. – ?).

Василевський Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Василевський Роман Карпович – військовий товариш (1774), пошмейстер чернігівський (з 1767), полковий осавул (? – 1781), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1781). У 1784 р. вийшов у відставку колезьким асесором. Мав у Чернігові дерев'яний дім (1781). Внесений до II частини родовідної книги дво-

рян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Андріївна Сібірська, донька значкового товариша.

Василевський Тарас Михайлович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мешканець Понорницької сотні, мав у с. Шабалтасівці 16 підданих. Д.: NN Сербинович, донька капітана. Мали синів Степана, Івана, доньок Тетяну і Марію.

Василенко N – значковий товариш Ніжинського полку (1781).

Василенко N (? – 1680 – 1702 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку. Батько Гордія та двох Іванів.

Василенко Василь – військовий канцелярист, житель с.Уздиця.

Василенко Василь – військовий товариш Ніжинського полку, у 1728 р. за ним затверджені куплені маєтності. Його онуки мешкали у с. Тулиголовах Кролевецького повіту.

Василенко Василь Павлович – правнук значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1767 – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мав хут. Оверківщину поблизу Коропа з млином в одне коло на р. Короп, 7 підданих у м. Коропі. Д.: (1782) Марина Федорівна Полішко, донька значкового товариша. Мали синів Григорія, Івана, доньку Пелагею.

Василенко Герасим Васильович – козак Чернігівського полку (1649), сердюцький полковник (1674.7.10. – 1690). Його син Василь, онук Андрій та правнуки Іосиф (бл. 1708 – 1787 – ?) і Тимофій (1717 – ?) Василенки-Шевченки проживали у Конотопському повіті, де мали 25 підданих.

Василенко Гордій (? – 1703 – 1751 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1746), військовий товариш за служби батька і його самого (1746.19.07.– 1751 – ?). Мав двір шинковий у с. Камінь і приїжджий у с. Морозовці Глухівської сотні.

Василенко Іван – козак сотні Жаботинської Чигиринського полку (1649), полковий осавул (1655). У делегації до Москви на чолі з сотником Романом Гапоненком у вересні 1656 р.

Василенко Іван – шляхтич гербу «Пелня», військовий товариш (1687), мешканець Новгород-Сіверського. 4 жовтня 1687 р. отримав гетьманський універсал на с. Кринадівку та підтвердження права на млин на р. Деряжній нище с. Шатрищ. Його правнук Іван мешкав у с. Слоут Глухівського повіту.

Василенко Іван (1703 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Ніжинського полку, військовий товариш (1746.19.05. – 1763 – ?). «В содержании генеральной артиллерии денежной казны».

Василенко Іван (1729 – ?) – син козака, службу розпочав з 18 березня 1753 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (з 1770.20.01.).

Василенко Ілляш – сотник Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Василенко Йосип – значковий товариш Переяславського полку. Мав у 1750 р. в с. Дем'янинці 1-ї полкової сотні двір.

Василенко Кирило – сотник полку Кирила Зражевського (? – 1659.1.09. – ?).

Василенко Конон – наказний сотник білицький Полтавського полку (1664.08.).

Василенко Матвій – значковий товариш Гадяцького полку (1738), відправлений у похід 2 квітня 1738 р.

Василенко Семен – значковий товариш Лубенського полку (1747), мешкав у с. В'язовці 2-ї полкової сотні.

Василенко Семен – сотник бужинський Чигиринського полку (? – 1638 – ?).

Василенко Федір – син козака. Значковий товариш Прилуцького полку (1772 – 1775 – ?).

Василенко Федір Іванович (1738 – 1790 – ?) – син військового товариша, хорунжий сотенний 2-ї сотні Ніжинського полку (? – 1762 – ?), колезький канцелярист (1781), військовий товариш на військовій службі (1782), військовий товариш у відставці (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 28 підданих у двох селах Борзнянського повіту, житель с. Орловки. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька священика. Мали доньку Єфросинію.

Василенко Юхим – значний військовий товариш. Його нащадки мешкали в Коропі. Мав сина Павла.

Василенко Яків – хорунжий ГВА (1669), у посольстві Ф.Коробки до Москви від гетьмана П.Дорошенка.

Василенко-Бідний Яким Васильович (? – 1677 – 1718 – ?) – син сотика, онук полковника чернігівського Степана Пободайла. Покозачений шляхтич гербу «Яніна», козак волинський, де мав млин, половину якого віддав настоятелю Макошинського монастиря Ничипіру на відкуп. У 1697 р. разом з братом Йосипом отримав від чернігівського полковника Лизогуба маєтність. 1712 р. гетьман Скоропадський затвердив за братами надання. Житель с. Самотут, 13 жовтня 1718 р. продав Полуботку млин на р. Убеді. Значний військовий товариш (1718).

Василь – сотник 3-ї сотні 2-го компанійського полку (? – 1723 – ?).

Василь – сотник роменський (1650.10).

Василь – сотник смілянський (1653.24.12.).

Василь – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1659 – ?).

Василь – сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (? – 1696).

Василь – сотник яреськівський Миргородського полку (1719 – ?).

Василь Опанасович (родоначальник Базилевичів) – син отамана новгород-сіверського Опанаса Григоровича. Значний військовий товариш. Отримав універсали Ігнатовича (1670), Скоропадського (1708), полковників стародубських Карповича (1680), Миклашевського (1703) на млини на р. Шостці і хутір.

Василь Семенович – полковий канцелярист, значковий товариш (1761 – 1768 – ?).

Васильєв Лаврін – колишній сотник, з діда і батька козак, значковий товариш. У 1723 р. жив у Білоцерківській сотні Миргородського полку.

Васильєв Леонтій – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).

Васильєв Нестор – абшитований значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у сл. Томарівці Бубновської сотні (1750).

Василькевич Петро – значний товариш полку Стародубського (1709).

Василькевич Степан – значний товариш полку Стародубського (1709), значний військовий товариш (1721).

Васильківський Давид – значковий товариш Ніжинського полку (1781), мешкав у с. Кочуровці.

Васильківський Данило Ничипорович – син сотника, військовий товариш (1790). Мешканець Роменського повіту.

Васильківський Петро – полковник овруцький (? – 1662.17.12. – 1666 – ?). 1666 р. його тримав «за карау-

лом» Шереметьєв. 23 травня 1666 р. з-під караулу стрільців втік «у железах». Його батько і мати, які перебували в Києві були ув'язнені.

Васильківський Семен (1744 – ?) – службу розпочав у червні 1759 р., канцелярист ГВК, сотник вакансовий (1773.16.02. – 1787 – ?), секретар Роменського суду. Мав 12 підданих в 1 місті і 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євфимія Леонтіївна Остроух, донька пушкаря лубенської полкової артилерії. У 1780 р. мали 4 синів.

Васильківський Федір (? – 1693 – 1731 – ран. 1766) – рід належить до перших поселенців Царичанки. Козак кінний царичанський (1718), сотник наказний царичанський (? – 1723 – ?). Козак царичанський, мав ліс (1731), козак «убогий» (1732).

Васильович (Базилевич) Стефан – сотник китайгородський Полтавського полку (? – 1721 – 1724).

Васильович Андрій – сотник Київського полку (? – 1665.10. – ?), писар полковний київський (? – 1669 – ?). Письменний. (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Васильович Андрій – суддя полковий ніжинський (ран. 1688), наказний суддя полковий ніжинський (1693).

Васильович Андрій – шляхтич гербу «Леліва», писар міський батуринський (? – 1671.6.07. – ?), писар судів генеральних (? – 1675 – 1676.4.08. – ?), (? – 1677.05. – 1697.01. – ?), (1688 – 1697). Член колегії, що вела слідство у справі Ждана Тадрини. Д.: Марія NN, вдова Якова Гнєдича, значного військового товариша. У 1683 р. продала млин на грунській греблі. З Котельви переселилась до Батурина. 20 травня 1700 р. написала тестамент.

Васильович Андрій – шляхтич гербу «Леліва», сотник Київського полку (? – 1665.10. – ?). писар полковний київський (? – 1669 – ?). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви. Писар міський батуринський (? – 1671.6.07. – ?), писар судів генеральних (? – 1675 – 1676.4.08. – ?), (? – 1677.05. – ?), суддя полковий ніжинський (ран.1688), писар судів генеральних (1688 – 1697.01.). наказний суддя полковий ніжинський (1693) Член колегії, що вела слідство у справі Ждана Тадрини. Д.: Марія NN, вдова Якова Гнєдича, значного військового товариша. У 1683 р. продала млин на грунській греблі. З Котельви переселилась до Батурина. Її тестамент 20 травня 1700 р.

Васильович Василь – військовий товариш Стародубського полку (1688), житель с. Засухи. Продав 1/3 млина в 2 кола на р. Росусі хорунжому полковому Прокопу Силевичу.

Васильович Гаврило – писар полковий могилівський (? – 1655 – ?). Обозний полковий чернігівський (? – 1660 – ?). 1660 р. купив будинок у Чернігові у міщанина Івана Гавриловича. Сотник любецький Чернігівського полку (? – 1661.04. – ?), наказний полковник чернігівський (1668.01.).

Васильович Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – ?). Мешкав у Варвинській сотні.

Васильович Григорій – хорунжий полковий комонний полку Новицького (? – 1689 – ?).

Васильович Данило – значковий товариш Прилуцького полку (1723 – 1757 – ?). Мав хутір поблизу Варви.

Васильович Децик (Данило) – полковник овруцький. Орієнтувався на політику гетьмана І. Брюховецького. У 1665 р. разом із брацлавським полковником В. Дрозденком боровся проти гетьмана П. Дорошенка і громив поляків під Білою Церквою. Перейшов на Лівобережжя. Засланий у Даурію на Забайкалля. Про його звільнення клопотоли гетьмани П.Дорошенко і Д.Ігнатович. 21 липня 1670 р. царський указ про повернення з заслання.

Васильович Дем'ян – значний товариш Полтавського полку. Д.: N Петрівна N.

Васильович Дмитро – писар сотенний шишацький (? – 1725 – ?), значковий товариш Миргородського полку (1741).

Васильович Дмитро – сотник піхотний Подільського полку (? – 1666 – ?).

Васильович Захар – військовий товариш Стародубському полку (1703), мешканець с. Рогачів.

Васильович Зіновій – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1729–1731).

Васильович Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Васильович Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1731 – 1757 – ?), полковий комісар (1731), мешканець Варвинської сотні. Мав хутір поблизу Варви.

Васильович Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732), наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1736).

Васильович Іван – наказний сотник новоміський Стародубського полку (1722.09.).

Васильович Іван – писар полковий чернігівський (? – 1664 – ?), військовий товариш (? – 1675 – 1687 – ?). 1687 р. Мазепа надав йому універсал на володіння с. Кремазівкою і млином на р. Деражні. Можливо, це син полкового обозного чернігівського Гаврила Васильовича (1660).

Васильович Іван – сотник мринський Ніжинського полку (? – 1682.12. – ?).

Васильович Іван (1713 – 1763 – ?) – бунчуковий товариш (1752 – 1763 – ?), мешканець Стародубського полку.

Васильович Кіндрат – козацький старшина (1664. 11.).

Васильович Кіндрат – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1711, 1724.07.).

Васильович Конон – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Васильович Конон – значковий товариш Полтавського полку. Служив у цьому чині більше 20 років (? – 1724 – 1752), до смерті був у походах. Наказний хорунжий полковий полтавський (1745). Мав двір у Полтаві.

Васильович Костянтин – сотник кобижський і бобровицький Київського полку (? – 1725.11. – ?).

Васильович Кузьма – значковий товариш Прилуцького полку (1731). 1731 р. разом з значковим товаришем Матвієм Федоровичем скаржилися на мачуху про захоплення спадкового майна.

Васильович Лаврін – сотник новомлинський Ніжинського полку (? – 1654 – ?).

Васильович Микита – на місці писаря полкового чернігівського (1716, 1725), писар полковий чернігівський (? – 1728.10. – 1731.01. – ?).

Васильович Михайло Васильович – син Василя Супруненка (можливо, козак Маньківської сотні Уманського полку 1649 р.) і Зіновії Самойлович, сестри гетьмана. Разом з батьком були заснувниками сс. Михайловки, Буймера, Озака та Груні на Лебединщині. У березні 1673 р. відвозив до Москви своїх двоюрідних братів Семена і Григорія Самойловичів.

Полковник гадяцький (? – 1678.11. – 1687). На уряд полковника тримав містечко Рашівку, місто Камишин, сс. Гримячку, Остапівку, Березову Луку. Після коломацького перевороту був заарештований і утримувався у Севську. Кошовий отаман Гусак рекомендував гетьману Мазепі з метою зміцнення його влади позбутися Полуботка, колишнього гадяцького полковника Михайла і Кочубея. Поминальник його роду: Гафія, Михайло, Семен, нм. Василь, нм. Григорій, нм. Іван, Тимофій, Іван, Гафія, Терентій, ієрей Павло, Сидір, Прокіп, Гафія, нм. Марія, нм. Іван, ієромонах Семеон, Марія, Ганна, Йосип, Настасія, Гафія, Роман, Григорій, Григорій, Пелагея, Марія, Ганна, нм. Гнат, ієрей Хома, ієрей Гнат. Д.: 1) Марія Максимівна Ілляшенко (? – 1688.19.08., похована в Москві на Новодівичому кладовищі), донька полковника лубенського. 2) Гафія NN (? – 1697 – ?), проживала у с. Михайлівському Сумського полку.

Васильович Мойсей – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1679.09., 1685.01. – 10., 1689.09.).

Васильович Омелян – прапорщик хорунжий полковий стародубський (? – 1721).

Васильович Петро – сотник богородинський (бординицький) полку Нечая (1656).

Васильович Рафаїл – військовий товариш (1703), мешканець с. Рогачів Стародубського полку.

Васильович Роман – сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1654.01. – 1657.6.02. – ?, раніше 1660.09.).

Васильович Семен – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1757 – ?). Мав хутір поблизу Варви.

Васильович Семен – можливо, син любецького сотника Гаврила Васильовича. Отаман городовий любецький (1688 – 1689), (1698.01.), (? – 1699.05. – 12. – ?), (? – 1703 – 1705.07. – ?),наказний сотник любецький Чернігівського полку (1699), (1703), товариш сотні Любенької (1702).

Васильович Семен – писар суду полкового миргородського (? – 1688 – ?).

Васильович Федір – сотник роменський Лубенського полку (ран. 1715).

Васильович Яків – сотник моровський Київського полку (? – 1669 – ?).

Васильович Яків – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1702.01., 1706).

Васильцов Андрій (1760 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 3 підданих у м. Березній. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Васиченко (Васияченко) Левко – козацький старшина з Крилова Чигиринського полку (1649), був учасником посольства Максима Нестеренка до Варшави у питанні ратифікації Зборівського миру (1650.01.).

Васкович Іван – сотник басанський Переяславського полку (? – 1696 – ?).

Васюта N – курінний отаман Козелецької сотні, абшитований значковим товаришем Київського полку (з 1774.28.08.).

Васютенко Остап (? – 1629 – 1669 – ?) – козак сотні Лазаревої Черкаського полку (? – 1649 – ?), у 1666 р. був у складі делегації запорожців від кошового Донця до Москви, кошовий отаман Запорозької Січі (1667), полковник ніжинський (1669).

Васютинський (Сахновський) Іван Гнатович – як сотник 14 червня 1722 р. отримав універсал наказного полковника чернігівського Василя Томари, яким був призначений очолювати шестисотенну команду полку на канальні роботи під Ладогу. Сотник менський (1723 – 1739.30.01.).

Васюхно Андрій – значний військовий товариш Ніжинського полку. Його правнуки мешкали в с. Чапліївці Кролевецького повіту (1787).

Васюхно Іван Андрійович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Васюхно Максим Андрійович – значний військовий товариш Ніжинського полку.

Васюхно Максим Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Васюхно Матвій Іванович (1738 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Марфа NN, донька шляхтича.

Васюхно Степан Іванович (1726 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788), житель воронізький. Д.: Марфа NN, донька шляхтича.

Васьковський Яцько – сотник Улянівської сотні Могилівського полку (? – 1656 – ?).

Вашовський Василь Михайлович – шляхтич, син міщанина стародубського, товариш полку Стародубського (1688), військовий товариш (1700).

Ващенко Іван (1744 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Прилуцького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія N Тригубова, донька козака.

Ващенко Ілля (1754 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 хуторі Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Гаврилівна Ігнатьєва, донька бунчукового товариша.

Ващенко Олексій – значковий товариш Полтавського полку (1738 – 1750 – ?), мав двір і хутір у Біликах.

Ващенко Петро – розпочав службу в 1755 р. полковим канцеляристом переяславським. 1761 р. став писарем 1-ї полкової сотені. 1768 р. обраний казначеєм Переяславського комісарства, отримав чин полкового осавула. 1780 р. був удівцем і потомства чоловічої статі не мав. Мав 9 хат підданих (1782).

Ващенко Петро Іванович (1726 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1747 р. військовим канцеляристом ГВК. 17 грудня 1751 р. призначений гетьманом значковим товаришем Полтавського полку. У 1752 р. проводив ревізію полкової, Новосанжарської сотень Полтавського полку. 1753–1758 рр. був у «доправці» порціонів і раціонів з полку. 1758 р. полковий полтавський комісар. Проживав у Старих Санжарах, отримав спадок від значкового товариша Павла Кота. Мав родовий герб.

Ващенко Федір – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (? – 1743 – 1750 – ?), полковий канцелярист (1751).

Ващинський Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1739). Житель с. Локнистого.

Вгайний Мойсей – наказний сотник корибутівський Прилуцького полку (1740).

Ведмецький Григорій (? – ран. 1751) – значковий товариш Прилуцького полку.

Ведмецький Захар Григорович – компанійський козак, значковий товариш Прилуцького полку (1745 – 1751 – ?).

Ведмиченко Ілляш – сотник кременчуцький (? – 1661.08. – ?).

Вейчик Сахно Федорович – сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1651.04. – ?).

Велбінський Тарас Трохимович – сотник іркліївський Переяславського полку (1711–1715).

Веленський N – військовий товариш у Стародубському полку (1767).

Велентей Григорій Павлович (бл. 1734 – ?) – військовий товариш (? – 1781 – 1784 – ?), секретар Борзнянського земського суду (1781 – 1782), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Володів у Ніжині 4 підданими (1783), а у 1787 р. – 6. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Був одружений двічі: 1) NNN, 2) (1790) Ірина NN, донька шляхтича.

Велентей Іван Васильович (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 46 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: (1787) NNN, донька капітана.

Велентей Іван Павлович (1734 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1781 – 1782). Мав 25 підданих в Борзнянському і Ніжинському повітах. Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Софія Данилівна Підгайська, донька значкового товариша.

Велентей Костянтин – полковий старшина.

Велентей Лука Павлович (1738 – ?) – син сотенного хорунжого, службу розпочав з вересня 1757 р., військовий канцелярист ГВК (1761 – 1763 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мав 4 підданих у Глухові. Д.: NNN, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Степана, Антона і доньок Ганну, Любов.

Велентей Мойсей – шляхтич, службу розпочав 1765 р. у Ніжинській полковій канцелярії. Військовий товариш (1772.30.07. – 1782 – ?). Був при управлінні Переяславським полком через відлучку полкового командира. Мав у Домонтові 85 хат підданих (1782). Д.: Ганна Антонівна Плошкевич, донька сотника домонтівського.

Велентей Петро Павлович – син сотенного хорунжого, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1782 – 1787 – ?). У Конотопі мав 16 підданих як придане дружини. Д.: Марія Федорівна Кониська, донька полкового хорунжого. Мали синів Павла, Петра, доньок Настасію, Марію, Лизавету, Ганну, Ганну.

Велехович Данило Іванович – козак, значковий товариш (1741 – 1762 – ?) Миргородського полку. Мав хутір під Хоролом при урочищі Єньковом. Абшитований значковий товариш (1756 – 1764 – ?). Користувався родовим гербом (1758).

Велехович Карпо Іванович – значковий товариш (1741–1755) Миргородського полку. Абшитований значковий товариш (1755.09. – 1764 – ?). Мав підданних у Хорольській сотні, хутір на р. Богачці.

Велецький Василь Васильович (1728–1793) – навчався у КМА. Військовий канцелярист (1745–1754 – ?), бунчуковий товариш, абшитований бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1774–1793). Мав 346 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ганна Григорівна Манджос (бл. 1734 – ?), донька полкового судді.

Велецький Василь Васильович (бл. 1680–1737) – навчався у КМА. Службу розпочав з 1702 р. Значковий товариш (1705). Бунчуковий товариш (1709). Значний військовий товариш (1716). Сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (1719–1737). Наказний полковник гадяцький (1723, 1724, 1731).

Велецький Василь Йосипович (? – 1642 – бл. 1713) – син козацького полковника, який загинув 1651 р. Родовою маєтністю шляхтичів Велецьких було містечко Вілецьк поблизу Ковеля на Волині, яке перейшло до Христини Адамівни Вишневецької, яким вона володіла ще у 1650 р. Вона була троюрідною сестрою князь Ярема Вишневецький, серед посад якого був уряд і старости гадяцького (1634–1651). Навчався в КМА. Служив «от молодих лет» в одній із полкових канцелярій на Правобережжі, перейшовши у 1662 р. на Лівобережжя. Бунчуковий товариш (з 1688). Військовий канцелярист (1688 – 1690). 1690 р. купив млин з греблею під с. Броварами у Мордарія Павловича з сестрою і сестринцем. Був посланцем до кримського хана (1692, 1699). Суддя полковий гадяцький (? – 1697 – 1713). 1698 р. купив ліс і луку у Василя Кривопуса. Наказний полковник гадяцький (1705). Отримав універсали 1699 р. Мазепи і 1709 р. Скоропадського на сс. Синяки і Броварки. В Софійському монастирі поминався його рід: Василь, Іосиф, Марія, Михайло, Євдокія, Стефан, Марія, Василь, Ганна, Марія, Василь, Стефанида, нм. Іван, Павло, Михайло, Тимофій, Гаврило. Д.: Степанида Михайлівна N (? – 1690 – 1754 – ?). У 1716 р. отримала підтверджуючий універсал на маєтності чоловіка. Мала 97 дворів і 11 млинових кол (1744). У 1754 р. її піддані захопили худобу і коней у Івана і Данила Чарнишів.

Велецький Володимир – значковий товариш Лубенського полку. У 1750 р. вів тяжби за хутір з сотником Антоном Крижановським.

Велецький Володимир Васильович (1717–1784) – навчався у КМА, військовий канцелярист ГВК (1737.15.04. – 1741), бунчуковий товариш (з 1741.22.12.). Проживав у маєтку Юськівці. Підкоморій Гадяцького повіту. За ним підданих: м. Гадяч – 8, 2-ї Гадяцької сотні с. Синявка – 208, хут. Синявий – 8, с. Броварки – 2, Лубенського полку с. Юськівці – 42, хут. Артохолоцький – 29. Мав двір і шинок у Броварках та 7 підданих при гумні (1747). Д.: Катерина Василівна Кондратьєва (бл. 1718 – ран. 1772), донька сумського полковника.

Велецький Іван Васильович (1714 – 1763) – навчався в класі граматики КМА (1727), військовий канцелярист ГВК (з 1737), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1741.22.12). Був присутній у Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Вів слідство у справі вдови Заньковської і генерал-майора князя Кантемира (1750). Мав двір і шинок у с. Броварках, посполитих у 1-й полковій Гадяцькій сотні (1747), хутір у Лохвицькій сотні. 1747 р. мав у с. Юсковцях Лохвицької сотні підданих убогих 13 дворів у них 13 хат, 1 кінного та 1 пішого підсусідків та хутір на 2 двори, приїжджий двір, хутір з хатою приїзджою. У 1763 р. служив в Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Д.: Настасія Павлівна N (1716 – 1786 – ?). Мешканка с. Сенівки.

Велецький Йосип Васильович – полковник. Загинув у 1651 р. в лавах козацтва. Збіднілий і втративший князівський титул рід Велицьких став служилим шляхетським родом. Д.: Марія NN.

Велецький Максим Іванович (1746–1811) – навчався у КМА. Канцелярист, колезький канцелярист МК (1767–1771). Хорунжий полковий гадяцький (177125.10. – 1781.7.05.). Бунчуковий товариш (з 1781.7.05). Мав 1011 підданих у 3 селах і 2 хуторах.

Д.: Олена Іванівна Євреїнова, донька полковника, флігель-ад'ютанта генерал-фельдмаршала.

Велецький Михайло Васильович – навчався у КМА (1727). Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку.

Велецький Михайло Володимирович (1745–1811) – навчався у КМА. Службу розпочав в червні 1769 р. канцеляристом Малоросійської колегії. Сотник 3-ї полкової сотні Гадяцького полку (1771.14.08. – 1782). Абшитований сотник. Мав 309 підданих у 1 селі і 2 хуторах. Д.: (після 1772) Марія Василівна Богданович (? – 1780 – ран. 1788), донька бунчукового товариша.

Велецький Яків Васильович – навчався у класі фари КМА (1727). Значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1738), був у поході 1738 р., служив у 1-й полковій сотні. Мешканець гадяцький, мав хутір.

Велигорський Григорій Микитович – служив полковим хорунжим в полковій артилерії Київського полку, військовий товариш (з 1784), звільнений у відставку поручиком (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешкав у с. Мостище Козелецького повіту. Д.: Євдокія Карпівна Шаула, донька сотника носівського.

Велигорський Микита – осавул полкової артилерії Київського полку (? – 1741 – 1747 – ?).

Велигорський Сидір Корнійович – сотник остерський Київського полку (1655.03.), бурмістр (1656), сотник (1661), війт остерський (1661).

Великий Гаврило – сотник полку Палія (1693).

Великий Іван – службу розпочав з 1764 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку. Д.: N Іванівна Гамалія, донька козака золотоніського. Мали сина Федора.

Великий Іван – сотник 1-ї сотні компанійського полку (1723), наказний сотник баришівський (1734.01.), значковий товариш Переяславського полку (1734.08.).

Великий Семен – сотник мринський Ніжинського полку.

Великоіваненко Кіндрат – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1701.4.05. – ?), (? – 1715.15.03. – 1733).

Великосович Данило (1680 – 1747 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. мешкав у Почепській сотні, мав володіння у сс. Кучучево і Дмитрово (разом з Семеном). 10 травня 1737 р. подав «сказку»: «взята сія в полковой Стародубовской канцеляріи значкового полку Стародубовского товарища Данила Великосовича сказка в томъ что он в предлежащий нне походъ самъ за старостію и дряхлості не виступил а выслал на своем местцу сна своего Максима Априля еща девятого числа, в команду хорунжого полкового значкового Ігната Данченка под село Машевъ а зостал ли оний снъ его Максим показаного хорунжого в томъ селе Машеве он отом неизвестенъ. А если он Данило Великосовичъ сна свого Максима за себя в тотъ походъ не вислалъ и на после одного ему тое довечно будете то подвергаетъ себя такому штрафу вище указа Ея императорского Величества з войсковой Енеральной Канцеляреи походе присланих повелевают на чемъ и подписался. К сей сказки значковей полку Стародубовского товаришъ Данило Великосовичъ руку приложил». Мав у похід 1 верхового коня (1735). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. 1747 р. подав чолобитну на козаків Почепської сотні про заволодіння його озером і захопленні сіна.

Великосович Кирило Якович (? – ран. 1690.28.04.) – шляхтич гербу «Лук», сотник Почепської сотні Стародубського полку(? – 1651.11. – 1653.07. – ?), козак почепський (1654), 2 квітня 1666 р. отримав від полковника Івана Плотного дозвіл побудувати млин на р. Косці у с. Бахаричах. Військовий товариш (1673). Сотник (? – 1676.11. – 1677.02. – ?), сотник наказний почепський (1679.06. – 09., 1685.03.), отаман городовий почепський (1666, 1673, 1677, 1679 – 1689, 1691). Сотник наказний почепський (1699.01.). 8 січня 1673 р. отримав гетьманський універсал на 3 млини: на р. Молудві, на р. Кості у с. Бахаричах, на р. Псі куплений. 12 лютого 1673 р. від полковника Рославця і 30 жовтня 1678 р. від Григорія Вольського універсали на пусте селище Кугучово і Некраші біля р. Пса в Почепському повіті. 19 червня 1682 р. від Григорія Вольського отримав листи на пусте селище Кучучево (Некрасове) біля р. Пса і дозвіл осадити слободу. Д.: Тетяна NN. 28 квітня 1690 р. отримала листа полковника М.Миклашевського на два селища Кучукове і Некрасове «до гетьманської ласки».

Великосович Олексій (1730 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1746 р. «в доправці на обивателів доимочних денег», при краснозаборській дистанції над козаками за командира по призначеннях ГВК та Стародубської полкової канцелярії, чин військового товариша отримав у 1759 р. від ГВК.

Великосович Семен – значковий товариш Стародубського полку (1730).

Великосович Яків (1735 – 1763 – ран. 1778) – служив з 1755 р. в званні військового канцеляриста п'ять років у ГВК. Чин військового товариша отримав у 1760 р. від гетьмана. Мав підданих у с. Сеньків Стародубському полку. Д.: Ксенія NN (? – 1750 – 1778 – ?). Мали синів Василя, Іллю, Семена.

Великосович Яків Кирилович – син військового товариша, за гетьманів Самойловича і Мазепи отримав с. Старинне в Почепському повіті і частину млина Синьківського. Значний товариш Стародубського полку (1709), отаман городовий почепський (1710). 9 січня 1709 р. Скоропадський підтвердив за ним с. Старинне і частину Синьківського млину. Від нього вів родовід рід Яковенків.

Великошапка Сидір Олексійович – значковий товариш Стародубського полку.

Великошапка Федір Олексійович – значковий товариш Стародубського полку. Його онук Антон Михайлович (1757 – ?) був священиком у Коропському повіті (1787).

Велинський Василь Іванович (? – 1748) – сотенний хорунжий топальський. Отримав підтвердження права володіння на с. Манюки (1730.9.06.), сл. Забудилища, хутори, млини в Топальській сотні. Відкупив с. Манюки і сл. Забудилище у генерального писаря Семена Савича. Порушив шлюбну угоду з племінницею удови стародубського городового отамана Федора Скоробагатого, через що заплатив штраф 500 золотих. Наказний сотник полковий стародубський (1734), хорунжий сотенний стародубський (1727–1748), отаман городовий стародубський (1748). Д.: Марина NN (? – 1767 – ?). В лютому 1763 р. отримала рішення Сенату про передачу їй хутора Минюківського Топальської сотні.

Велинський Володимир Васильович (1748.06. – 1816 – ?) – службу розпочав з 7 травня 1767 р. військовим канцеляристом ГВС. У вересні 1771 р. звільнився і займався справами по дворянству. 1778 р. призначе-

ний до управління Топальською сотнею. Військовий товариш Стародубського полку (1780.15.04. – 1783.8.12.). Разом з братом Григорієм володів спадковим с. Манюки, де і проживав. Д.: Уляна Павлівна Миклашевська (? – ран. 1806), донька бунчукового товариша.

Велинський Григорій – військовий канцелярист ГВК (1761).

Велинський Григорій Васильович (1739 – ран. 1828) – шляхтич гербу «Демборог». Службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом ГВС, військовий товариш (з 1765), бунчуковий товариш (1767.28.05. – 1781 – ?). З братом Володимиром володів сл. Скоробагатого, хут. Злотницьким (11 дворів підданих), спадковим с. Манюками (63 двори посполитих), де і проживав. Мав 200 підданих (1775). Д.: Ганна Петрівна Іскрицька.

Велинський Іван – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1738). Мав володіння в Понорницькій сотні Чернігівського полку.

Велинський Микола Григорович (1763.19.06. – ран. 1846) – службу розпочав 22 березня 1784 р. військовим товаришем. Звільнений від служб поручиком 28 червня 1785 р. Д.: Олена NN (? – ран. 1825).

Велихай Гнат – службу розпочав з 1762 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (з липня 1780). Мав 4 підсусідки. Д.: Параска Степанівна Данилевська, донка старшого полкового канцеляриста.

Велихович Данило – значковий товариш (? – 1752), військовий товариш (1752 – ?).

Велихович Карпо – значковий товариш (? – 1752), військовий товариш (1752 – ?).

Величай Онисим – наказний сотник лютенський (1723), сотник лютенський (? – 1729 – ?).

Величко Андрій – полковий суддя полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Величко Андріян (? – ран. 1790) – значковий товариш. Його син Іван одружений з донькою ніжинського грека Клеци Гафією, мав 36 спадкових і куплених підданих в Прилуцькому повіті (1790).

Величко Василь – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1682, 1689).

Величко Василь – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1781.25.11).

Величко Герасим – сотник корибутівський Прилуцького полку (? – 1725 – ?).

Величко Євтихій (1727 – ?) – шляхтич, службу розпочав 12 квітня 1756 р., осавул полкової артилерії лубенської (1758.12.04. – 1762.04.), значковий товариш Лубенського полку (з квітня 1762), військовий товариш (з 10 серпня 1781). Під час турецької війни кулею поранений в ліву ногу. Мав володіння у с. Таранинці.

Величко Іван – військовий товариш Стародубського полку (1700), житель білоколодязький.

Величко Іван – значковий товариш (? – 1735 – 1738 – ?) полкової сотні Лубенського полку, учасник 2-го польського (1735), приймав участь в очаківському поході 1737 р., у 1738 р. займався волами, був у поході до Нехворощі. Осавул полкової артилерії (? – 1740 – 1747 – ?). Проживав у с. Таранинці полкової сотні, мав у Лубнах у 1747 р. 1 двір піших убогих підсусідків козацьких.

Величко Іван – сотенний отаман, значковий товариш Лубенського полку (з 1781.25.11).

Величко Іван (? – 1728 – 1780 – ?) – осавул сотенний басанський (? – 1748 – 1752 – ?). У 1752 р. у нього захопив майно бунчуковий товариш Герасим Демешко. Значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?). Одружений з донькою козака, мали сина Федора.

Величко Михайло – полковий осавул Прилуцького полку (? – 1741 – ?).

Величко Михайло (1737 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 9 квітня 1759 р., значковий товариш Лубенського полку (з 30 березня 1770), військовий товариш (з 19 грудня 1781). Приймав участь в турецькому поході під Бендерами, Очаковом, Перекопом, Кафою. Полковий хорунжий. Д.: N Іванівна Парпур, донька підданого.

Величко Онопрій – сотник биковський Переяславського полку (1649).

Величко Степан – дворянин. Службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779.8.05.), рекомендувався в армійський обер-офіцерський чин.

Величко Яків – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?). У 1735 р. після повернення з польського походу виключений з значкових товаришів. У 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р. 1737 р. був у очаківському, у 1738 р. – кримському походах. Присягнув у 1741 р., мав брата Івана. 1745 р. володів в Ромнах 1 двором підсусідків піших убогих, у Роменській сотні у с. Салагубівці двором житловим. Роменський мешканець.

Величко Яків Степанович – службу розпочав з 1730 р в полковій прилуцькій канцелярії. Приймав участь у походах на Українську лінію, в 1-му кримському поході, при Дніпровських форпостах, при Переволочній, при лінії, у Дністровському поході, під Городищем, у Хотинському поході. 1-й полковий осавул прилуцький (1742 – 1764). В 1753 – 1754 р. був на чолі 4-х сотенної козацької команди у Новій Сербії. В 1759 р. очолював козацьку команду на лінії. Земський суддя (з 1764.16.03.), підкоморій Прилуцького повіту (з 1775.19.04.). Мав 96 хат підданих (1782), 264 підданих чоловічої статт (1778) у Прилуках, хуторі Ковтунівці полкової сотні с. Антонівці Журавської сотні. Д.: Настасія Мойсеївна Богаєвська, донька військового капелана.

Величко-Босовський Іван – козак Бабанської сотні Уманського полку (1649), отаман кошовий Запорозької Січі (1666).

Величковський N – хорунжий полковий гадяцький (1729 – 1730).

Величковський Григорій Іванович (? – 1622 – 1683 – ?) – шляхтич (1642) с. Савинків. Постраждав від старостинського нападу в Любечі, у 1643 р. разом з іншими представниками роду Савенків-Величковських чернігівським воєводою Калиновським позбавлений шляхетства. Любецький шляхтич (1660), «знатную войсковою козачью службу служил за Самойловича», сотник борзнянський Чернігівського полку, значний військовий товариш, протопоп борзнянський (? – 1683), пішов до монастиря. Д.: NNN (можливо, Забіла ?). Чи не вона принесла у володіння роду Величковських Забіловщину. Мав сина Василя, онука Федора – протопопів борзнянських.

Величковський Іван Васильович (? – 1689 – 1744 – ран. 1762.09.) – службу розпочав з 1708 р. у ГВК, хорунжий полковий ніжинський (1711 – 1731), у 1718 р. отримав гетьманський універсал на с. Ільїнці Вертіївської сотні, обозний полковий ніжинський (1731–

1738). 22 листопада 1738 р. абшитований обозним полковим. У 1740 р. його дім і дім його зятя (адютанта Сербського полку Скерлета) звільнені від постоїв. У 1744 р. мав у володінні 25 селянських дворів й 4 млинних кола. Д.: 1) NNN. 18 травня 1728 р. священик с. Тишки Снітинської сотні Лубенського полку Софрон Іванович подав супліку на заборону його вінчання при живій першій дружині. 2) Олена N Костенецька (? – 1740 – 1762 – ?).

Величковський Іван Павлович (бл. 1711 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1727 р., бунчуковий товариш (1738.8.12. – 1765.23.12.). У 1740 р. займався в Глухові питаннями прийому турецького посла. Володів млином в одне коле мучне на р. Убеді. Мав 20 підсусідків у Сосниці (1739), житловий двір в Сосниці та 2 шинки, у Сосниці 15 дворів підсусідків (1741), у Сосниці 20 підсусідків, житловий двір, 2 шинки, житловий двір і шинок і бездвірну шинкову хата у Сосниці, у Сосниці 7 підсусідських дворів, в Ляшківціях 1 двір підсусідків (1747), у Сосниці 7 підсусідських дворів та 7 дворів ратушних і сільських служителів (1750). 27 лютого 1747 р. купив у вдови Павла Полуботка Ганни Романівни двір у Сосниці за 460 карбованців. У 1747 – 1750 рр. був власником ще й двох шинків у Сосниці та приїзджого двору у с. Малому Усті. Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку через хворобу. Абшитований підкоморій земський (? – 1768 – 1779 – ?). Д.: Василиса Андріївна Гудович (1722 – ?).

Величковський Йосип – значковий товариш Чернігівського полку, мав грунт у с. Козел (1744).

Величковський Йосип Андрійович – сотник сенчанський Лубенського полку (? – 1700 – ?).

Величковський Михайло (1759 – ?) – абшитований значковий товариш (1788), рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання разом з Яковом (корнетом у відставці) визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Мали 28 спадкових підданих в одному селі в Гадяцькому повіті.

Величковський Омелян Васильович (? – 1706 – 1738) – службу розпочав з 1726 р. у ГВК, військовий канцелярист (1727 – 1731), спочатку значковий, потім військовий товариш у Шаповалівській сотні (з 1732), сотник шаповалівський (1732.31.05. – 1738.8.07.). Загинув у кримському поході у битві під Гайман-долиною.

Величковський Павло Омелянович (бл. 1675 – бл. 1746) – в його «сказці» 1734 р. зазначено: під знаком Чернігівського полку був у поході під Любарем, Замост'єм, в поході в Угорщину, повертаючись через Броди, в замку забрали всю амуніцію додому. Вперше сотником став у 1704 р. і того ж року разом з ротою Анненкова, яка знаходилася в Батурині, сотня направлена до Білої Церкви, де два роки (1705–1706) перебувала для оберігання фортеці. Сотник сосницький (1707–1709). У 1707 р. разом з сотнею на два роки увб в містечку Полонному, де, крім того, знаходився комонний полк Галагана і великоросійський Василя Івановича Комелева. Ходили в Острог для взяття «язика». 1709 р. був під Полтавою. Сотник сосницький (1711), був під Кам'яним Затоном. Значний військовий товариш Чернігівського полку (1719.29.06.). Знову сотник (1719–1721), у 1721 р. був на канальних роботах на Ладозі. 22 серпня 1720 р. на нього до ГВК скаржився намісник Сосницького Святоспаського сербо – словенського монастиря Іосаф Зотович за відведення води від монастирського млина. Сотник (1723.02. – 1727.06. – ?), у 1723–1724 рр. – наказний чернігівський полковник в астраханському низовому поході. 1721 – 1723 рр. – сотник киселівський, обозний полковий чернігівський (1734–1738), за ревізією 1738 р. як колишній обозний полковий володів у Сосниці 13 підсусідками. Згаданий як колишній обозний у 1746 р. Д.: (1705) Марина NN, теща протопопа сосницького, намісника хрестовоздвиженського Йосипа Мирводського (1768).

Величковський Павло Павлович (1728 – 1763 – ран. 1779) – син полкового обозного, службу розпочав з 1747 р., бунчуковий товариш у Чернігівському полку з 25 червня 1747 р. 1746 р. розділив батьківське майно з братом, йому належали шинки в Сосниці та у с. Кириївка і приїжджий двір у с. Мале Устя, мав житловий двір у Сосниці з найманими служителями, 3 підсусідські двори (1747), 3 підсусідські двори і 2 двори служителів (1750). Д.: NNN, жила в Сосниці (1779).

Величковський Петро (1725 – ?) – навчався в КМА (1755), службу розпочав 27 січня 1759 р. при Лубенській полковій канцелярії. Осавул сотенний 1-ї Лохвицької сотні. Значковий товариш Лубенського полку (8 листопада 1761 – 1762.12. – ?).

Величковський Сава – сотник любецький Чернігівського полку (1750.03.).

Величковський Тимофій – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Величковський-Савич Ничипір Каленикович (? – 1628 – 1701.04. – ?) – козак Чернігівського полку (? – 1649 – ?). Осавул полковий (? – 1672.06. – 1674 – ?), обозний полковий Чернігівського полку (? – 1681.11. – ?). За дорученням полковника чернігівського разом з представником від гетьмана Самойловича Ломиковським у присутності сотників Михайла Шендюха і Сави Ювченка розбирав чвари військового капелана (попередній власник с. Дурні Березинської сотні) Лаврентія Кашпировича з місцевим Домницьким монастирем. За Мазепи знову був полковим обозним (? – 1688.10. – 1690.09. – ?), навіть наказним полковником (1688.05.). У Чернігові мав двори, перший між дворами священика Павла Домонтовича, другий між дворами Шуби і Полуботка, третій між дворами генерального обозного і судді, бровар і казан пивний «вагою каменей пяти». Мав млин у Седневі «о трьох каменях», млин в Полуботках «с будинками, винницами и тремя казанами», млин у с. Гучині, бір під Білоусом з бортними деревами і бджоломи. Під Чернево Єлоцький млин «о двух каменях», фільварок з садом, солодовнею і винницею. Під с. Буровкою над Ігровицею мав бір з бортними деревами і бджолами, у с. Півцях город. 1 січня 1689 р. Мазепа ствердив своїм універсалом за ним сс. Івашківку в Седнівському повіті, Полуботки і Півці під Черніговом, млини: власний під Черніговом на р. Стрижні полуботківський, Ялоцький – куплений на греблі Седнівській на р. Снові, які були стверджені ще гетьманом Ігнатовичем, підтверджені Самойловичем. У 1690 р. отримав царську грамоту на маєтності, а відповідно, отримав їх раніше. Помер десь на початку XVIII ст., його тестамент датований 23 квітнем 1701 р. Поминальник його роду, записаний в Межигірському монастирі: Каленик, Мотря, Данило, Ярема, Матвій, Ганна, Параска, Микола, Іван, Марія, Ганна, Ганна, Іван, Ганна, Ганна, Ілля, Матвій, Василь, Петро, Матвій, Матвій, Матвій, Сава,

Леон, Параска, Корнилій, Карпо, Мартин, Марія, Захар, Ярмола, Настасія, ієрей Михайло, Килина, Мотря, Тетяна, Марія, Оксинія, Євфимія.

Велковський Іван (1742 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Пантелеймонівна Забіла, донька бунчукового товариша.

Велодоцький (Базилевич) Василь Федорович (1748.12.04. – 1808) – з 1765 р. канцелярист гродського Переяславського суду, отаман сотенний бубнівський (1768–1771), значковий товариш (1771–1773), вакансовий сотник (1773 – 1776), сотник домонтівський (1776–1782). Приймав участь в турецькому і кримському походах. Суддя Золотоніського повіту. Д.: Настасія Іванівна Жила (1755 – 1790 – ?), донька абшитованого хорунжого полкового і Ганни Василівни Чепурної.

Велодоцький (Базилевич) Іван Леонтійович (1745 – 1782 – ран. 1790) – коморник Золотоніського повіту (1772), сотник 3-ї полкової сотні Переяславського полку (1774 – 1782), ротмістр. Д.: Софія Дмитрівна Дараган (1751 – 1790 – ?), донька полкового судді.

Велодоцький (Базилевич) Іван Федорович (1752–1816) – службу розпочав у 1760 р., сотник (з 1773), приймав участь в кримському поході. Бунчуковий товариш (1783). Д.: Олена Данилівна Лесевич (? – 1823).

Велодоцький (Базилевич) Костянтин Васильович (? – 1736) – сотник смілянський Лубенського полку (? – 1714.5.07. – 1718 – ?), (? – 1725 – 1736). Помер в кримському поході, де його замінив Григорій Савицький. Мав сина Дем'яна, онука Василя, правнука Якова (1747 – ?), який мав володіння у с. Підлипному Конотопського повіту.

Велодоцький (Базилевич) Леонтій Петрович (1707 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1732 р. В 1736 р. за указом ГВК разом із значкових товаришів був закріплений за бунчуковим товаришем Дуніним. Полковий комісар (1738), в 1739 р. продовжував службу по нарядах у чині сотника серед значкових товаришів. Військовий товариш (з 1763, хоча справа про надання цього чину була розпочата в 1755). Полковий суддя переяславський (? – 1773), абшитований полковим суддею (1773 – 1782 – ?). Проживав у Гельм'язові, мав підданих в Гельм'язові (26), с. Калениках (15), хуторі Каврайському (26), хуторі Липлявської сотні (16), с. Семенівці Березанської сотні (1). Д.: Марія Іванівна Гондзеровська, донька військового товариша. Іван Кирилович Гондзеровський був наглядачем описних кантакузівських маєтностей.

Велодоцький (Базилевич) Семен Васильович – бунчуковий товариш (1731).

Велодоцький (Базилевич) Степан Леонтійович (1749/52 – 1790 – ?) – військовий товариш (? – 1775 – 1782 – ?), у 1782 р. в 2 повітах мав 37 хат. Проживав в Гельм'язеві. Д.: Уляна Степанівна Ілляшенко, донька бунчукового товариша.

Велодоцький (Базилевич) Федір Васильович (Кулябка) (? – 1711 – 1755) – службу розпочав з 1711 р., приймав участь у Сулацькому поході (1723), коронації Петра II (1728), бунчуковий товариш (? – 1733 – 1738), сотник бубнівський (1738 – 1752), у 1742 р.його називав швагром Модест Стефанович (з 1746 р. архимандрит Михайлівського Золотоверхого монастиря). Д.: Марія Стефанівна N (? – 1729 – 1767 – ?).

Велодоцький (Базилевич) Яків Васильович – бунчуковий товариш (1731).

Велюх-Вербицький Гнат Якович (? – 1614 – 1664 – ?) – козак Лубенської сотні Миргородського полку чи Жаботинської сотні Чигиринського полку (1649). Писар полковий лубенський (? – 1660.04. – 06. – ?), полковник лубенський, зміщений з уряду Сомком. Полковник лубенський (? – 1663.11. – 1664.01 – ?). Д.: Параска NN.

Велюх-Вербицький Іван Гнатович (? – 1635 – 1699 – ?) – син полковника лубенського. Полковник піхотного полку у Брюховецького (1665.02.), 12 лютого 1665 р. замість полковника піхотного гетьман призначив сотника піхотного, аргументуючи це запорізькою традицією. Сотником став Давид Абарович, а Вербицький, мабуть, перейшов на Правобережжя. Полковник кінного полку у Дорошенка (1670). 27 січня 1670 р. разом з комонними полковниками Гнатом Шульгою і Миколою Раєвським, наказним полковником Пригарою, лубенським полковником Григорієм Гамалією і наказним гетьманом Яковом Лизогубом знаходився в Горошині і підписав лист-звернення до лубенчан із закликом «нехай собі цар московський і король польський, яко християнські монархи, будуть собі здорові. Але нам з вами для чого між собою різнитись? Коли вони, як монархи між собою про заспокоєння своїх держав умовляються, то й нам треба, не різнячись, усім вкупі про свої вольності і про заспокоєння вітчизни нашої України радитись».

Венецький (В'юнецький) Семен Петрович (1739 – ?) – служив полковим канцеляристом з 1753 р., значковий товариш Чернігівського полку (1757 – 1761 – ?). Дід Іван і батько і Петро служили козаками, були в баталіях (серед них і в полтавській).

Венецький (В'юнецький) Андрій Петрович (1730 – 1761 – ?) – навчався риториці та мовам російській, польській, латині в Чернігівському колегіумі (1745–1749). У 1750–1756 рр. полковий канцелярист чернігівський. У 1756 р. від ГВК отримав чин значкового товариша (1756 – 1761 – ?). Герб: «вершник на здибленому коні, озброєний шаблею».

Венецький Петро Петрович – син вихідця з Правобережжя, козак, був виборним козаком Синявської сотні, учасник багатьох походів: в низовому 5 років, в Польському 2 роки, в Очаківському, Кримському і Перекопському, Хотинському. Був наказним сотником синявським, потім отаманом городовим синявським до 1756 р.

Венецький Петро Петрович (1730.21.12. – 1761 – ?) – «прадід і дід вийшли з Польщі», батько служив «многіє служби», навчався в Чернігівському колегіумі мовам російській, польській, латині, риториці. Службу розпочав з 1749 р. в Чернігівській полковому суді канцеляристом. У 1753 р. – значковим товаришем. У цьому званні виконував різні доручення. Військовий товариш (1757.26.08. – 1761 – ?).

Вербицький (Підсиненко) Гришко Іванович – сотник рашівський (? – 1671.01. – ?).

Вербицький (Підсиненко) Севаст'ян Іванович – старовинний рашівський козак, який у реєстрі сотні 1649 р. стоїть другим як Подсиненко Савуско. Враховуючи його місце у сотні, можна з впевненістю стверджувати, що він змінив першого сотника рашівського Феська Жижку. Сотник рашівський (? – 1654.01. – ?), полковник зіньківський (? – 1658.03. – 1659.07. – ?) регіменту Безпалого. Сотник рашів-

ський (? – 1659.12. – ?). Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.. За даними С.Коваленка під час походу до Чуднова потрапив у татарський полон. Суддя полковий Запорізького полку, який підтримав Брюховецького. 8 грудня 1663 р. разом з генеральним осавулом Парфеном Нужним в с. Семенівському підтримали гетьманські статті.

Вербицький N – полковий осавул (? – 1770), вакансовий суддя полковий в Ніжинському полку (з 1770).

Вербицький Гнат – шляхтич, значний товариш у Київському полку (? – 1730 – 1731 – ?). Наказний сотник остерський Київського полку (1740).

Вербицький Григорій – полковий хорунжий.

Вербицький Григорій Семенович – військовий товариш (1790). Мав 5 підданих в Городницькому повіті. Д.: Пелагея NN, донька старшинська.

Вербицький **Захар – значковий товариш Лубенського полку (1754).**

Вербицький Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Вербицький Іван Григорович – син полкового хорунжого, наказний сотник. Мав сина Тимофія (священика), онуків Степана (1748 – ?) і Василя (1753 – ?) (священики), які мали 11 підданих у м. Бахмач.

Вербицький Михайло Іванович – службу розпочав з червня 1742 р., військовий товариш Лубенського полку з 1779 р., служив у Роменському казначействі. Мав 18 підданих в Роменському повіті (1790). Д.: Ксенія NN, донька міщанина.

Вербицький Петро – сотник орлянський Полтавського полку (? – 1694 – ?).

Вербицький Степан – покозачений шляхтич гербу «Нечуй», значний військовий товариш (1707).

Вербицький Степан Гнатович – син полковника лубенського, 30 червня – 3 липня 1656 р. був у складі делегації на чолі з Іваном Скоробагатим до Москви, яку Б.Хмельницький в кінці червня 1656 р. направив до царя з Гадяча. Отримав у подарунок дві пари соболів по 6 і 5 рублів. Прийняв постриг у Лубенському Мгарському монастирі, пізніше став намісником цього монастиря. Чернече ім'я Савватій. Передав Мгарському монастирю греблю Березотоцьку і ґрунти на р. Сулі, де Удай впадає в Сулу, підтверджене гетьманським універсалом 24 січня 1699 р., коли Мазепа був у Гадячі.

Вербицький Федько Севаст'янович – сотник рашівський (? – 1672 – ?).

Вербицький Яків – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Вербицький Яків – наказний сотник остерський Київського полку (1704).

Вербицький Ясько – товариш полку Чернігівського, 1 березня 1681 р. склав тестамент.

Вербовський Григорій Іванович – полковник зінківський (1659).

Вергун Жадан – сотник Корсунського полку (? – 1648 – ?), козак Корсунської сотні Івахниченка (1649), наказний полковник корсунський (1670.3.10.).

Вергун Іван – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1672.05. – ?).

Вергун Кузьма – сотник іркліївський Переяславського полку (2-ї сотні, ? – 1649 – ?).

Веремійович Микола – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Веремійович Михайло – військовий товариш Стародубського полку. Його правнуки мешкали у с. Нівковному на Суразщині (1787).

Верещага N – сотник 2-ї Лисянської сотні Корсунського полку (? – 1666.02. – ?). З лютневої лисянської ради 1666 р. направлений з 10 товаришами до Варшави на сейм.

Верещага Федір – козак Лукомської сотні Полтавського полку (1649), козак Мацківський над рікою Сулою Лукомської сотні Полтавського полку (1654), сотник гадяцький (? – 1660.12.). Потрапив у полон.

Верещака Григорій – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772).

Верещака Іван Гаврилович (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином Гадяцького повіту і внесений до II частини родовідної книги. Мав 18 підданих в одному селі в Гадяцькому повіті. Д.: Гафія NN, донька шляхтича. Мали доньку Тетяну.

Верещака Микола – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772).

Верещака Олексій Якович (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином Глинського повіту і внесений до II частини родовідної книги. Мав 57 підданих в одному селі і одному хуторі. Д.: (1767) Ірина N Савойська, донька військового товариша.

Верещака Опанас – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772). Д.: N Луківна Мартос, донька священика хорольського.

Верещака Семен Савич – полковник канівський (? – 1648.07. – 1649.10. – ?), (? – 1651.05. – 12. – ?).

Верещака Яків – службу розпочав з 1770 р. козаком кропивненським Роменської сотні, значковий товариш Лубенського полку (з 1772). Д.: NNN, у 1760 р. її чоловік вів тяжби за посаг з священиком с. Ярмолинець Сверецьким.

Вернадський Ничипір Степанович – шляхтич, значковий товариш Чернігівського полку.

Вертелевич Максим Максимович – писар полкового суду Київського полку (? – 1693 – ?).

Вертелецький Іван – покозачений шляхтич. Сотник Іллінецької сотні Кальницького полку (? – 1654 – ?). Полковник кальницький (? – 1659), (1660.05. – 5.07. – 1662.12.05. – ?), його полчани захопили Летичів і там старосту новгородського Яна Пісочинського. (? – 1663). Наказний гетьман. 12 травня 1662 р. отримав королівський привілей на хутори Зубівський і Мізянівський у Вінницькому старостві.

Вертелецький Лаврін Федорович (бл.1721 – ?) – син священика прилуцького. Навчався у КМА (1734 – 1747). Службу розпочав у прилуцькій полковій канцелярії (1747 – 1751). Військовий канцелярист.

Вертиполох Григорій – значковий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Вертиполох Іван – хорунжий сотенний гельм'язівський (1725 – 1732), значковий товариш Переяславського полку (1736 – 1751 – ?). Мав житловий двір у с. Богданові Гельм'язівської сотні (1750).

Вертиполох Федір – військовий товариш Переяславського полку (1775 – 1787 – ?). Житель с. Богданів, де мав володіння. Д.: NNN, донька козака.

Вертихвіст Іван – значковий товариш. Його донька Ганна була дружиною Степана Васильовича Мировича.

Вертневський N – сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1729).

Верховець Іван Семенович – на місці сотника янпільського Ніжинського полку (1717, 1723, 1725).

Верховський Леонтій Васильович – писар полковий лубенський (? – 1678 – ?; ? – 1682 – ?), (? – 1691.07. – ?). Писар полку комонного (? – 1693.05. – 1696.3.04.). Сотник комонний полку Новицького (? – 1697 – ?).

Верхолоб Родіон – військовий товариш Ніжинського полку (1686).

Вершок Іван – писар сотенний жовнинський (1757–1761), значковий товариш Лубенського полку (з 1761), отаман сотенний жовнинський (1768 – 1780 – ?). Д.: N Андріївна Лазаренко, донька лубенського козака.

Веснинський Іван (1719 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782–1790). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Мав 7 підданих в Ніжинському повіті. Д.: Євдокія N Савицька, донька священика.

Веснянський N – військовий товариш.

Веспертинський Гаврило (? – 1720 – 1745 – ран. 1762) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1742), присягнув у 1741 р., військовий товариш (1742.11.10. – 1745 – ?). Мав житловий двір у Пирятинській сотні у с. Митченках та у с. Вечорках, в якому мав підсусідків 3 піших двори і сам жив.

Веспертинський Павло Гаврилович (1733 – ?) – службу розпочав з 1759 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1780 – ?), проживав у с. Вечорках. Користувався родинним гербом. Д.: Катерина Василівна N (1735 – ?), донька священика. Мали 2 синів і 4 доньок (1780).

Вечорка Андрій Михайлович (1763 – 1783 – ?) – син значкового товариша, служив з 1780 р., значковий товариш (1781.17.11. – 1783 – ?), в походах не був.

Вечорка Михайло Семенович (? – 1784) – син значкового товариша, службу розпочав в 1749 р. у Гадяцькій полковій канцелярії, значковий товариш (з 9 жовтня 1757). Мав 14 підданих в с. Броварки 2-ї Гадяцької сотні (1772). Д.: Марія Андріївна Вербицька (1741 – 1788 – ?), донька військового товариша Тимошівського куреня Запорізької Січі. Після смерті чоловіка володіла 56 підданими в 1 селі. В Немирівській сотні відомий широко розгалуджений рід Вербицьких, лише в реєстрі 1649 р. зафіксовані його представники Микита, Данило, Захарка.

Вечорка Опанас Михайлович (1765 – 1790 – ?) – син значкового товариша, служив з 1779 р., значковий товариш (1781.17.11. – 1790 – ?), в походах не був.

Вечорка Семен Федорович (? – 1697 – 1738 – ?) – син полкового хорунжого, значковий товариш Гадяцького полку (? – 1719 – 1738 – ?). 1717 р. разом зі своїм зятем Мартином Штишевським продав генеральному судді Івану Чарнишу острів з озером Броварковським. 22 січня 1719 р. отримав універсал Скоропадського, яким за заслуги діда і батька взятий під протекцію і оборону. Був у поході 1738 р. Проживав у с. Броварок 2-ї полкової сотні. Мав два кола мучних і одне ступне у млині на греблі у с. Броварках на р. Пслі (1726).

Вечорка Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1738), мав хутір з підсусідками під Гадячем.

Вечорка Федір Юхимович (? – 1676 – 1696) – син обозного полкового гадяцького, полковий хорунжий. Полковий осавул (? – 1696). Після батька тримав с. Русанівку Гадяцької сотні. Загинув після битви під Голтвою, потрапивши у татарський полон.

Вечорка Юхим Якович (нар. с. Вечорки на Пирятинщині, там «очизна», ? – 1635 – 1688 – бл. 1693) – покозачений шляхтич, наказний полковник котельвський (? – 1665 – ?), військовий товариш (? – 1667 – ?), товариш полку Гадяцького (1669), отаман городовий гадяцький (1669), суддя полковий гадяцький (1672), обозний полковий гадяцький (1675–1676), наказний полковник (1690), суддя полковий гадяцький (1690 – 1693). За Самойловича тримав села Русанівку, Липову Долину, остання після його смерті перейшла до полкового осавула Михайла Кияшки. Значний військовий товариш (? – 1687.20.10. – 1688.18.02. – ?).

Вешняков Яків – батько, дід, прадід козакували. Абшитований військовий товариш (1780 – 1783 – ?). Мешкав у с. Райгородоку. Д.: Тетяна NN, донька козака.

Взелиський N – сотник Шаргородської сотні Брацлавського полку (? – 1654 – ?).

Виговський Василь – троюрідний брат Євстафія Виговського. Полковник овруцький (1658–1659).

Виговський Самійло Лазаревич – сотник Новобихівської сотні Могилівського полку (? – 1658). Полковник бихівський (1658 – 1659.4.12.).

Виговський Юрій Лазаревич (? – 1625 – 1661 – ?) – сотник Овруцького полку (1649). Двоюрідний брат Івана Виговського. Служив у коронному війську, потім у Сапеги, приєднався до козаків. Сидів у Москві, потім засланий на Лєну, куди прибув 24 травня 1661 р. Козацький полковник (1659). Д.: Марія Скурат (Скуратівська). 1644 р. позивала свого чоловіка Юрія Виговського за передачу 1/3 частини с. Скурат Багриновському без її відому. Вона ж вела тяжбу за с. Скурати зі Стефаном Багриновським.

Виговський Яків – сотник Овруцького полку (1649).

Виєзжий Данило (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Ксенія N Петренко, донька козака.

Визаль Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Камінь.

Винниченко Ничипір – наказний сотник нехворощанький Полтавського полку (1724).

Виноградський Олексій Федорович (1718 – ?) – син шляхтича, власника сс. Бібиків і Зіваків Мглинського повіту. Отаман сотенний (1783). Значковий товариш. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії. Д.: Настасія Григорівна Козловська, донька значкового товариша. Мали сина Павла, доньок Степаниду, Катерину.

Виноградський Федір – компанійський сотник (1775). Д.: Зіновія Євстафіївна Жеребецька (1740 – ?), донька абшитованого обозного полкового компанійського.

Винокур Олексій Омел'янович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?). Мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухова Красній Горці. Д.: Параска NN, донька козака.

Винокур Сава Омел'янович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?). Разом з братом Олексієм мав 5 підданних в Глухові. Д.: Катерина NN, донька козака.

Винський Степан Якимович (? – 1753) – військовий канцелярист. Мешкав у Баклані. Мали сина Григорія. Д.: Марія Артемівна N, донька міщанина. У

другому шлюбі за бунчуковим товаришем М.В.Губчицем.

Виприск Андрій Михайлович (? – 1624 – 1670 – ?) – сотник лохвицький (? – 1654.03. – 1655.12. – ?), (1656.09. – 1657.03. – ?), (? – 1658.11. – ?), (? – 1659.12.), отаман городовий лохвицький (? – 1653.08. – ?), (1657.07. – 1658.02. – ?) сотник лохвицький (? – 1670.01. – ?). 1688 р. в Лохвиці згадувався його син, товариш місцевої сотні Дем'ян Виприск.

Вирвихвіст Іван – шляхтич, значковий товариш. Його донька Ганна була дружиною абшитованого сотника компанійського (? – 1768 – 1787 – ?) Степана Васильовича Мировича, проживали у с. Божку Глухівської сотні, де мали 6 підданих.

Виридарський Григорій – сотник бобровицький Київського полку (? – 1690 – ?).

Виридарський Іван (1724–1788 – ?) – сотник веркіївський Ніжинського полку (1770–1777), сотник (1788), мав 4 душі в одному селі Борзнянського повіту, у відставці. Д.: NNN (? – 1730 – 1788 – ?), донька сотенного хорунжого. Їх діти: Андріян (1746 – 1788 – ?) та Глікерія (1766 – 1788 – ?).

Виридарський Олексій – військовий канцелярист ГВК (1757). Його мати Уляна Олексіївна Грановська.

Виридарський Олексій Максимович (бл. 1714 – 1772.13.11) – військовий канцелярист ГВК (1757). Його мати Уляна Олексіївна Грановська. Сотник 4-ї полкової сотні Ніжинського полку (1759.1.08. – 1764), сотник 2-ї Борзнянської сотні Ніжинського полку (? – 1762 – 1772.8.12.). Д.: Марія Василівна Часник (? – 1772.8.12)

Виридарський Олексій Максимович (бл. 1714 – 1772.13.11) – сотник 4-ї полкової сотні Ніжинського полку (1759.1.08. – 1764), сотник 2-ї Борзнянської сотні Ніжинського полку (? – 1762 – 1772.8.12.). Д.: Марія Василівна Часник (? – 1772.8.12)

Висоцький N – військовий канцелярист. 1772 р. захопив землі у вдови яготинського сотника Пилипа Григоровича Купчинського Настасії Дмитрівни Мандрики.

Висоцький N – сотник полковий миргородський (? – 1739 – ?).

Висоцький N – сотник полку Карла Тишкевичв (1684).

Висоцький Василь Іванович (1725 – 1779 – ?) – син міщанський. Навчався у КМА (1736). Військовий канцелярист (з 1741), писар генерального суду. 1754 р. отримав с. Уздицю Глухівської сотні та містечко Курінку Чорнусівської сотні. Протягом 1762 – 1782 рр. ГВС розглядав справу про його хабарі і підробку документів. Бунчуковий товариш Петро Малама, військовий товариш Андрій Мазаракій, військовий канцелярист Василь Бродович подали на нього доніс. 1765 р. захопив у м. Куренці землі у козаків Бойка, Вовка та інших. Абшитований писар генерального суду (1788). Проживав у с. Остапівці Варвинської сотні Прилуцького полку, де мав 149 підданих, у м. Куренці Лубенського полку – 115, хут. Матюшовці – 38, Ніжинського полку у с. Уздише – 48. Д.: (1754) Марія Федорівна Полторацька, донька сосницького протопопа. Мали синів Івана, Федора, Василя, Степана, 6 доньок.

Висоцький Григорій Андрійович (1747 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1769 р., писар сотенний (1770 – 1782), військовий товариш Стародубському полку (з 1782). Мав 40 підданих в м. Почепі. В походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Д.: Катерина Силівна Самоцвіт, донька значкового товариша. Мали синів Якима, Івана, двох доньок.

Висоцький Іван – хорунжий полковий 1-го компанійського полку (? – 1740 – ?).

Висоцький Іван Йосипович – значковий товариш Полтавського полку, військовий товариш (1763). Мав сина Петра.

Висоцький Йосип (1702 – ран. 1763) – службу розпочав з 1730 р. у Полтавському полку, військовий товариш (1746.1.06. – 1760.09. – ?). В 2-й полковій сотні у нього була 1 хата з 2 сім'ями підданих (1752). Мав двох синів (один з них Іван) і двох доньок – Ганну і Настасію.

Висоцький Келеберда Стефан (1716 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1730 р. Був при Полтавській полковій канцелярії, виконував різні доручення. З початком турецької війни 1735 р. збирав провіант у Царичанський магазин в Великобудиській та Решетилівській сотнях. В 1746 р. жалуваний від ГВК військовим канцеляристом. В 1751 р. отримав чин військового товариша. В універсалі на чин військовий товариш згадується його прадід Карпо Висоцький, польський шляхтич, який вийшов з Польщі, осів у Полтавському полку і служив. З 1751 р. управитель Почепської гетьманської волості. Д.: (1763) Настасія Дмитрівна N, вдова Андрія Федоровича Ласкевича, мешканка хут. Пожарне Костянтинівської сотні Лубенського полку.

Висоцький Кирило – військовий товариш, його правнук Максим мешкав у Коропі.

Висоцький Леонтій – значковий товариш Прилуцького полку (1740 – 1759 – ?).

Висоцький Ничипір – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Висоцький Роман – значний військовий товариш (1684). Був співаком царського двору. Дворецький гетьманського двору (1688). Гетьманський гонець до Москви (1691), військовий товариш Чернігівського полку (не раніше 11.04.1691 – 1697 – ?), гетьманський гонець до Москви (1693, 1696, 1697).

Висоцький Степан (бл. 1717 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1730 р. військовий канцелярист, учасник кримського походу, військовий товариш (1751–1763 – ?).

Висоцький Степан Тимофійович – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався полковим осавулом.

Висоцький Яків – значковий товариш Полтавського полку. У січні 1763 р. отримав дозвіл на 10 років займатися селітроварінням та звільнення від інших служб та повинностей.

Висоцький Яків – писар ГВС.

Висоцький-Федотка Максим Федорович (1736 – ?) – абштований значковий товариш (1788), проживав у Коропі. Д.: Євдокія NN, донька міщанина.

Височан Семен – сотник Кам'янобродської сотні Білоцерківського полку (ран. 1664), полковник лисянський (? – 1664 – 1665 – ?).

Височан Яків Семенович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).

Височин Гаврило (? – 1700 – ран. 1765) – козак–підпомічник (1736), наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1740), отаман сотенний (1744, 1748 – 1750, 1755 – 1758). Д.: Марія Іванівна N (1690 – 1765 – ?).

Витязенко Григорій Трохимович – мешканець стасівський. Генеральний хорунжий (1663.17.06. – 1665.11.), полковник полтавський (1665.11. – 1666.06. – ?). Царський воєвода сповіщав, що «Григорий Витязенко

учинил о том заказ крепкой, чтоб нихто казаки и мещане к нему князю Михайлу не ходили и с твоими, Великого Государя, ратными людьми не виделись». Головними ж інформаторами росіян в Полтаві були писар і протопоп. «И естьли де, учинитця от полавских людей измена, и ему де князю Михайлу в городе сидеть и обороница будет некем...полтавские и уездние люди по заказу полтавского полковника ему непослушны и ожидают де они к себе запорожских козаков». В Полтаві в цей час було 432 рейтари і 342 козаки. Присутній на уряді полтавському. Його рідний брат Євтух Трохимович був отаманом стасівським.

Вишенський Петро – осавул полковий (? – 1729 – ?), наказний полковник ніжинський.

Вишенський Сидір – значковий товариш, возний сотенний хорольський (? – 1779 – ?). Д.: Ірина Мойсеївна Філіпович, донька священнонамісника хорольського.

Вишинський Микола Степанович (1760 – ?) – праправнук полкового осавула Ніжинського полку, наказного полковника Петра Вишинського. Військовий товариш (1787), мав 19 підданих у с. Тулиголовах Кролевецького повіту (1787). Д.: Катерина N Новік, донька значкового товариша.

Вишинський Семен – син священика гадяцького. Значковий товариш ГВА (1759 – ?).

Вишкварка Гнат – значковий товариш Ніжинського полку (1750), у Менській сотні біля с. Бондарівки при млині мав 2 двори підсусідків.

Вишковський Федір – значковий товариш Миргородського полку (1751).

Вишневецький Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1743 – ?). Житель Стольного, де мав 2 двори посполитих та двір житловий на 2 хати (1741, 1743), мав двір житловий (3 хати) у с. Локнистому Березненської сотні (1739). У нього були підсусідки у с. Стольному (1738), 2 двори посполитих та двір житловий (1741), володів у Стольненській сотні 1 підсусідоком козацьким, у нього двір житловий на 2 хати в Стольному (1743). Д.: Дарія NN, вдова, мала двір житловий у с. Стольному (1747).

Вишневецький Тиміш – сотник китайгородський Полтавського полку (1764 – ?).

Вишневський – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1767 – ?).

Вишневський N – значковий товариш.

Вишневський Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1739), мав двір житловий у с. Локнистому Березинської сотні.

Вишневський Іван (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 25 підданних у 1 містечку і 1 селі Лохвицького повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька козака.

Вишневський Іван Іванович (1738 – ?) – шляхтич, син отамана сотенного, абшитований військовий товариш (1787), мав 6 підданих в 1 селі. Д.: Уляна Логвинівна Ладика, донька козака.

Вишневський Іван Федорович (1738 – 1779 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 18 липня 1757 р., значковий товариш (з 1761.9.09.), возний сотенний городницький (з 1764.14.08. – 1779 – ?), військовий товариш (1776.23.02. – 1779 – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна Кирилівна Черняховська, донька козака, жителя городницького.

Вишневський Кузьма (? – 1738) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1738). У 1735 – 1736 рр. збирав гроші на служителів, учасник очаківського походу (1737). В 1738 р. в кримському поході поранений і помер.

Вишневський Петро – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1741 – 1757 – ?, ордер на звання отримав 1757 р.), в зборі службових грошей за 1749 р. Мав двір житловий у м. Городищі, в якому сам жив та один двір з найманими людьми, у Городиській сотні у с. Загребелля підсусідків 2 двори піших убогих (1745).

Вишневський Петро – сотник, коморник Козелецького повіту (1779). Мав брата Григорія.

Вишневський Сидір – значковий товариш (1757 – ?), возний Хорольської сотні Миргородського полку (? – 1777 – 1779 – ?). Д.: Ірина Мойсеївна Філіпова, донька намісника хорольського. Їх сини Павло і Йосип навчалися в КМА (1779).

Вишневський Степан (1754 – ?) – військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих в Березненському повіті. Д.: (1778) Євдокія Василівна Зорич, донька сотенного хорунжого.

Вишневський Федір – значковий товариш Лубенського полку (1741).

Вишневський Яків (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Меланія Василівна Хоминська, донька значкового товариша.

Вишнецький Яків Васильович (1726/1728 – 1787 – ?) – служив з 1750 р. полковим канцеляристом у Стародубській полковій канцелярії до 1756 р. 1756–1757 рр. сотенний писар в другій полковій сотні, у 1757–1761 рр. значковий товариш. У 1757 р. в Київському і Чернігівському полках збирав кошти на Архангелогородський драгунський полк. 6 місяців 1758 р. пробув на форпостах командиром над козацькою командою, 1759 р. проводив слідство при Псковському драгунському полку. Призначений військовим товаришем (1761 – 1769 – ?). 1767 р. ГВС розглядав справу про захоплення ним жита у намісника Стародубської протопопії. Мав у Стародубі двір (1768) приїжджий в три покої (1779). Направлений у військовий похід (1769). Абшитований осавул полковий (1787). У с. Губковичах мав 11 підданих. Д.: Гафія NN, донька значкового товариша. Мали сина Якова.

Віблий Антін (? – 1779 – ?) – службу розпочав з 1741 р. значковим товаришем (1741 – 1755 – ?), отаман сотенний старосанжарський (? – 1762 – ?), мав двір і шинок в Старих Санжарах.

Віблий Іван (? – 1681 – 1751 – ?) – козак Старосанжарської сотні. Приймав участь у рогулевському поході 1701 р. під керівництвом наказного гетьмана Обидовського. 1704 р. був у Печерах і під Летичевом, потім в боях з шведами. Сотенний старосанжарський комісар (1721). Наказний сотник старосанжарський (1724). Значковий товариш (1728 – 1743 – ?). Звинуватив наказного сотника Михайла Карпенка в стягнені хабарів з козаків Старосанжарської сотні за звільнення їх від низового походу, вів з ним постійні суперечки за ґрунти. 1729 р. намагався звільнити свій млин на р. Ворсклі від сплати війського податку. 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ, мав двори житловий, шинковий і подвірок у Старосанжарівці. Наказний сотник сокільський Полтавського

полку (1739). 10 травня 1739 р. дідизне і батьківське коло в млині на нищій греблі білицькій на р. Ворсклі продав сотнику Павлу Коту. Намагався звільнити свій млин на р. Ворсклі від сплати військового податку. Священик спаський (преображенський) старосанжарський (? – 1743 – 1758 – ?).

Віблий Іван (1767 – ?) – з дворян. Значковий товариш (з 1783).

Віблий Микита (1743 – ?) – з дворян, значковий товариш (з 1780).

Відринський Лаврін – військовий товариш. Його сину Григорію гетьман Апостол підтвердив маєтність 1714 р. в Миргородському полку.

Відута Семен (? – 1770 – 1783 – ?) – син козака, військовий товариш Ніжинського полку (з 1781), мешканець коропський.

Вілейко Василь (1759 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва.

Вілчковський Іван – значковий товариш (1790).

Вільчик Андрій Федорович – син жолдацького капітана. Військовий товариш. Д.: Марія Михайлівна Якимович-Кожуховська.

Вільчик Іван – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1754 – 1763 – ?). 1761 р. мав суперечку за землю в сотні Глухівській. Його братом був жолдацький капітан Федір, мав трьох сестер (1758). Д.: Уляна NN. Її сестра Олена – вдова майора Глухівського гарнізонного полку Олена Лебедєва, це її другий шлюб.

Вільчик Федір (? – ран. 1767) – жолдацький капітан. Д.: Ганна Василівна Романович (1733 – ?), донька бунчукового товариша.

Вінд Дем'ян Григорович – возний повіту Глухівського (1781), мав хутір поблизу сл. Старої Намівки. Військовий товариш (1788). Мав 6 підданих. Д.: Ганна NN, донька священика. Мали дітей Івана, Степана, Мотрю.

Вінд Ничипір – військовий канцелярист (1752). Мав суперечку за спадок з вдовою міщанина глухівського Марією Прохоровщенко.

Вінтило Іван – шляхтич, військовий товариш (1688), купець значний стародубський (1689).

Вітвицький Василь – сотник компанійської надвірної корогви (1761).

Вітковський Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1738). У 1735 р. був наглядачем за вівчарними заводами, у 1737 р. – у Переволочній. У 1738 р. призначений полковим хорунжим на місце старого і «дряхлого» хорунжого Левицького (1738 – 1748 – ?). Був в команді при дніпровських порогах. Мав у Ніжині 2 двори підсусідків, 5 підсусідських дворів у м. Мрин, 11 підсусідків в Мрині (1736). 1748 р. продав землі в м. Мрині і навколо нього бунчуковому товаришу Федору Лисенку.

Віторин N – сотник Липовецької сотні Кальницького полку (? – 1651 – ?).

Віюк N – полковник (1649.6.07).

Влас – сотник полку Палія.

Власенко N – значковий товариш Миргородського полку (1762 – 1786 – ?).

Власенко N – полковий канцелярист (? – 1781), значковий товариш Миргородського полку (1781.05. – ?).

Власенко Андрій – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1721 – ?).

Власенко Василь – значковий товариш Переяславського полку.

Власенко Василь – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?), житель с. Дейманівки Срібнянської сотні.

Власенко Василь – козак можнейший з діда і батька с. Тух Ярескіївської сотні (1723), значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1738 – ?), Був на Царичанці (1736), мав приїжджий дім у Яреськах, проживав у с. Тух.

Власенко Дмитро – козак Ярескіївської сотні, значковий товариш Миргородського полку (1737 – 1750 – ?). Мав приїжджий двір в Яреськах, а проживав у с. Тух.

Власенко Іван – козак можнейший с. Тух Ярескіївської сотні Миргородського полку (1723), брат Василя. Значковий товариш 1752 р., мав у Ярескіївській сотні з братами двір у с. Тух.

Власенко Максим – значковий товариш Миргородського полку (1738 – 1741), мав помешкання у с. Тух.

Власенко Павло Власович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Власенко Петро – шляхтич, старшинський син, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?), житель леплявський.

Власенко Степан (1757 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 6 січня 1772 р., полковий канцелярист (з 1774.4.04.), отаман сотенний (з 1775.6.03.), значковий товариш Миргородського полку (1780.31.03. – 1783 – ?).

Власенко Яків (1748 – ?) – службу розпочав з 1759 р., полковий підканцелярист (з 1760), полковий канцелярист (з 1762), осавул сотенний (1773.23.02. – 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1779.13.06.).

Власович Василь – сотник воронізький Ніжинського полку (? – 1667 – ?), наказний сотник воронізький (1688.06.).

Власович Григорій – шляхтич, писар суду полкового переяславського (? – 1690 – ?).

Власович Петро – з старшинських дітей, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?), мешкав у Леплявській сотні.

Внучевський Василь – військовий товариш в Прилуцькому полку (1767).

Вовк Андрій Власович – син сотника киселівського. Значний військовий товариш.

Вовк Василь Йосипович (? – 1762 – 1779 – ?) – син сотника переволочанського, службу розпочав з 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Вовк Влас – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1650.04. – ?). Від його синів вели родоводи Ткаченки і Хмари.

Вовк Іван – абшитований військовий товариш полку Лубенського (1762), мешканець чигриндубравський.

Вовк Йосип Антонович (? – 1717 – 1756 – ран. 1762) – як запорожець 1736 р. був під Перекопом, звідки уже як запорізький полковник відряджений з козаками під Кінбур. В лютому 1737 р. в команді генерала Леслея для відсічі татарам над Дніпром, коли полонив татарина і припровадив до коменданта Переволочанської фортеці. Товариш полку Полтавського (1737) в поході очаківському, де тяжко поранений. У 1737 р. полковнику Василю Кочубею забороняли висовувати його на посаду сотника. Все ж став сотником переволочанським (1737.25.12. – 1757). Протягом вересня 1755 р. – січня 1756 р. йшло слідство про його здатність до служби.

Вовк Костянтин Максимович – козацький писар військовий (1625, 1629), козацький посол до короля

(1627), ротмістр ЙКМ (1632 – 1634), 12 серпня 1634 р. отримав уряд писаря земського чернігівського. «Не утримався на посаді писаря К.Вовк. Його приналежність до шляхти була піддана сумнівові і, незважаючи на підтвердження сеймом 1638 р. його шляхетства, уряд писаря, відібраний у нього незаовго перед тим, К.Вовку не повернули». Полковник козацький (1635 – 1636). У 1636 р. отримав від М.Калиновського за 2 000 золотих в посесію хутори Піски і Підгорне. Д.: Ганна Прокопівна N.

Вовк Максим – абшитований військовий товариш Миргородського полку (1782). Мав 15 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Вовк Микита Власович – син сотника киселівського. Значний військовий товариш.

Вовк Олександр – значний військовий товариш. Його правнуки мешкали в сс. Семівці і Курінь Коропського повіту.

Вовк Тарас Власович – син сотника киселівського. Значний військовий товариш.

Вовк Федір – козак Горячківської сотні Брацлавського полку (1649). Генеральний осавул (? – 1658.1.09. – 1658.5.09. – 11. – ?).

Вовк Федір – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1670).

Вовк Федір Йосипович (? – 1739 – 1762 – ?) – син сотника переволочанського, значковий товариш Полтавського полку (1767).

Вовковняк Василь – службу розпочав з 1763 р., значковий товариш Полтавського полку (1775 – 1779 – ?).

Вовковняк Іван Юхимович – полковий канцелярист (? – 1751 – ?). Військовий товариш, рекомендувався на прапорщика.

Вовковняк Ілля – службу розпочав з 1757 р., військовий канцелярист, військовий товариш Полтавського полку (? – 1770), сотник 2-ї полкової сотні (1770.15.03. – 1779 – ?), малоросійський сотник, капітан і залишився служити. Д.: N Іванівна Миненко, донька значкового товариша.

Вовковняк Степан – бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779), колезький асесор.

Вовковняк Юхим (? – 1689 – 1752 – ?) – мешканець і козак самарський, до 1709 р. кур'єр підполковника Шеншина на Січ. Службу розпочав 1709 р. Під час взяття Січі був у команді полковника Олонецького полку А.В.Шарфа. 1711 р. у команді полковника полтавського Черняка під час татарського нападу на Самару. Був у поході під містом Вольним. Після взяття татарами Ка'яного Затону і Самари перейшов до Кобиляк. Козак кінний кобеляцький (? – 1718 – 1723 – ?), 1718 р. рік знаходився на лінійних роботах царичанських. 1721 р. рік був на канальних роботах. У 1724 р. відряджений на Сулак, де пробув три роки. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1731 – 1738, призначений полтавським полковником Кочубеєм – 1738.15.03.). 1735 р. у відрядженні при полковому осавулі Левенцю під Білозерку. 1736 р. купував овес і ячмінь для Лівінського полку, на форпостах над Дніпром у Миргородському полку. Наказний сотник при сотні, висланий на головний тракт (1737). В очаківському поході в команді миргородського полковника Капніста. Мав двір і шинок у Кобеляках (1732). Хорунжий полковий полтавський (1738.15.03. – 1745), абшитований хорунжий полковий, житель кобеляцький (1752). Мав предківський хутір займанщиною. У 1753 р. захопив вино у бахчисарайського мешканця Гаврила Грека. Д.: (1731) Меланія NN.

Вовкодавенко Іван (? – 1680 – 1709 – ?) – сотник смілянський Лубенського полку (? – 1709 – ?). Основоположник роду Вовкодавенків-Малярів, Вовкодавенків-Фененків, які мешкали у Смілі.

Вовкушевський Андрій – шляхтич, значний військовий товариш.

Вовчанський Іван – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1672 – ?).

Вовченко – полковник за Б.Хмельницького.

Вовченко Іван – сотник ічнянський Прилуцького полку (? – 1672 – ?).

Вовченко Малош – козак Прилуцької сотні (1649), отаман городовий прилуцький (1658), обозний полковий прилуцький (1658).

Вовченко Фесько – сотник Березняківської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Вовченко Фесько – сотник крилівський Чигиринського полку (? – 1649 – ?), (? – 1659 – ?).

Вовченко Фесько – сотник черкаський (1649).

Вовченко Ян – сотник крилівський Чигиринського полку (? – 1656.16.10. – ?).

Вовченя Гнат – значний військовий товариш Полтавського полку. На власній греблі на р. Оріль мав млин, який у 1719 р. продав ігумену Нехворощанського монастиря Гаврилу Шишацькому.

Водарський Василь – грек. Значковий товариш, отаман городовий роменський. Мав крамницю у Ромнах. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Водарський Стефан Васильович (1714 – ран. 1788) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1761 – ?), проживав у Ромнах, присягнув у 1741 р. у Кременчуці. Мав у Ромнах житловий двір, в с. Процювці – житловий двір і шинок, шинок в с. Хмельові, млин на р. Ромні (1747). 1757 р. мав суперечку за крамницю в м. Ромнах з пушкарем ГВА. Приймав волів на харчування козакам Лубенському полку (1769). Військовий товариш (1778). Д.: Зіновія NN (1728 – 1788 – ?), мала 14 підданних у 1 селі (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Водоводенко Петро – наказний сотник любецький Чернігівського полку (1656.12. – ?).

Воєнов Іван – наказний сотник седнівський Чернігівського полку (1734).

Возниця Юхим – службу розпочав з 1768 р., хорунжий сотенний (1774 – 1777), значковий товариш (1777 – 1780 – ?). Приймав участь в кримському поході 1769–1773, 1779 рр. Д.: NN Колодяжна, донька судді полкового гадяцького.

Война Федір – з 1728 по 1734 р. на канцелярській роботі, військовий канцелярист, військовий товариш 1738–1741 рр. в управлінні полковому і судовому Київського полку. 1741 р. призначений на таємну перевірку обставин залюднення Київської сотні втікачами з лівого берега Дніпра. Суддя полковий київський (1741–1745).

Война Федір Петрович (бл. 1724 – ?) – син священика с. Літки, навчався у КМА (1736 – 1742 – ?), військовий канцелярист ГВК (1745.2.08. – 1752). 1748–1752 рр. мав суперечку за с. Великі Літківці з Київським Видубицьким монастирем. Старший військовий канцелярист (1752.19.12. – 1757), полковий суддя гадяцький (1757.12.12. – 1764). Мав 142 підданих (1772). Д.: Настасія Романівна Бобир, донька бунчукового товариша.

Война-Завадський Яків – осавул полковий стародубський (? – 1693 – 1703.08. – ?).

Война-Завадський Іван – бунчуковий товариш.

Война-Завадський Іван Федорович – син полкового судді чернігівського, який в 1671 р. купив половину греблі на р. Острі у млинаря Григорія Михайловича. Значний військовий товариш (1686).

Война-Завдський Володимир-Владислав – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), господар полковника стародубського Миклашевського (1703).

Войташевський-Міщенко Дмитро (1738 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1771 – 1775 – ?), військовий товариш (? – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець с. Красляни Переволочанської сотні (1779). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1773) Ганна Семенівна Калениченко, донька козака краслянського. Мали сина Андрія (1775 – ?), доньок Ірину (1769 – ?) та Марфу (1777 – ?).

Войтенко Василь Олефірович – син війта роменського, сотник роменський (? – 1649 – 1653.07. – ?).

Войтенко Василь Семенович – сотник іваницький Прилуцького полку (? – 1694 – ?), значковий товариш.

Войтенко Влас Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?), військовий товариш (1779), проживав у хуторі під Іваницею, де мав 3 підданих. Мали сина Герасима і доньку Ганну.

Войтенко Григорій – значковий товариш Прилуцького полку в Ічнянській сотні (1740). Мав двір у с. Колесниках.

Войтенко Данило – значковий товариш Прилуцького полку (1738).

Войтенко Іван (Ян) Васильович – син сотника роменського, козак Роменської сотні (1649), писар полковий миргородський (? – 1656.03. – 1657.10. – ?). Ситуацію, яка складалася у Гетьманщині навесні 1656 р. він оцінював так: до Хмельницького за Тишкевичем приїхали Любовицький і Ляскоронський і гетьман вказав «им хлеб – то есть становисько здесь под Нежином, бо вже негде им подется», «Киселевська воєводина Киевская приехала до Носовки на свою маетность», але вірити полякам, навіть, розгромлених шведами не варто. Тишкевич присягнув при Петрі Потьомкіну і Данилі Виговському, «и после того от короля у него в посылках был, да и в предь де ляхом верить нечего».

Войтенко Кіндрат Васильович (Кузьмович) – син сотника роменського, козак Роменської сотні (1649). У липні 1655 р. разом з миргородським сотником Кирилом Якимовичем їздив до царя під Смоленськ. Сотник Роменської сотні (? – 1656.15.03. – 1658.10.03. – ?). У 1656 р. полковий писар миргородський Іван Васильович називав його «кормильцем моїм». Підтримував наказного гетьмана Івана Безпалого. 21 грудня 1658 р. доносив на І.Виговського у Посольському приказі. Коли Степан Довгаль став полковником у Миргороді і розсилав листи, то той його не підтримав. Отримав за це пару соболів за 5 рублів.Сотник роменський (? – 1659.07. – 1660.01. – ?), учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Войтенко Михайло – значковий товариш Прилуцького полку.

Войтенко Петро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1754 – ?), мешкав у м. Ромнах. Присягнув у 1741 р.

Войтенко Степан – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1775 – ?).

Войтенченко Михайло – за служби батька отаманом в Ромнах став значковим товаришем Лубенського полку (1741 – 1769 – ?). Володів житловим двором у Ромнах. В 1743–1756 рр. мав суперечку за ґрунти з священиком Василем Войтенченком. 1769 р. через старость і крайню слабкість здоров'я був вдома.

Войтехович Стефан – військовий товариш (1669). 27 листопада 1669 р. сповістив у Малоросійському приказі, що направлений гетьманом з Батурина 21 листопада, а Миргородський, Полтавський полки, Гадяч, Лохвиця «по прежнему, стоят в упорстве».

Войтеховський Іван – сотник святозерський полку Нечая (1656).

Войткевич Василь – писар полковий переяславський. В Софійському монастирі поминався його рід: ієрей Василь, Вукола, Василь, Олена, Настасія, Марія, Арсеній, Гафія, нм.Тетяна.

Войтович Семен – сотник компанійський.

Войцех Андрій Євтихійович – значковий товариш Ніжинського полку (1781), житель глухівський, полковий осавул (1787). Мав 1 підданого у Глухові. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Федора і Степана.

Войцехович Андрій Іванович (1710 – 1786 – ран. 1799) – син військового товариша. «Оставшись по покойных отцу и матце своих осиротелими, за имеющуюся малую отчизну, з дому своего отправляли и отправляют в нашей енеральной войсковой канцелярии, в звании канцелярийском службу» з 1731 р., бунчуковий товариш (з 1732.17.11.). Володів млином півневським на р. Чибриж. Проживав у с. Дубрівному Городницької сотні Чернігівського полку, де мав шинок та двори посполитські. Мав шинок і «кожевний» двір в Седневі (1786), 6 дворів посполитих у сл. Півньовська, приїжджий двір у с. Жоведь, 1 двір підсусідків у с. Бутовка Менської сотні, володіння у с. Певнівщині і с. Дубровні, 30 дворів посполитих, 2 двори майстрових та шинок у м. Нових Млинах (1748). Абшитований бунчуковий товариш (1786). Д.: 1) Ганна Іванівна Чарниш, після смерті матері їй дісталися млини у 8 каменів в Нових Млинах на р. Сеймі і дев'ятий камень під Батурином з усіма дворами, плецами і садами в Новому Млині. 1 травня 1744 р. через хворобу склала тестамент, яким заповіла чоловіку та малолітнім синам Олексію й Володимиру майно, яке перейшло до неї від покійних батьків. 2) Ганна Федорівна Чуйкевич (? – 1765 – ран. 1788).

Войцехович Андрій Петрович – військовий товариш (? – 1745 – 1760 – ?), мав житловий двір і 2 шинки у с. Волковець Роменської сотні, у м. Седневі за ним 4 хати (1745), а у с. Жоведі – 13 (1760).

Войцехович Антон Андрійович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1771 р. в МК, військовий товариш Чернігівського полку (з 1774), отримав чин полкового хорунжого (з 1781), колезький асесор, підкоморій Чернігівського повіту (1799).

Войцехович Богдан Іванович (? – ран. 1705) – його батько Іван (Ян) (? – ран. 1672) був служилим шляхтичем, очевидно, Теодора Криницького, на що вказує поява на Чернігівщині з Басані, власником якої був останній. Оселив сл. Жоведь, яку у нього відібрав шляхтич Фащ. Козак в посольстві судді Самійла Зарудного до Москви, обиватель седнівський (1657). Від полковника чернігівського Івана Абрамовича 15 березня 1657 р. отримав універсал на дозвіл осадити

слободу на урочищі і селищі Московському, між с. Пекурівкою та Конотопом. 7 грудня 1657 р. отримав підтвердження на це від полковника Іоаникія Силича. Володів сл. Дубровською (1658). Богдан вперше згаданий підписком ГВК (? – 1667 – 1669 – ?), супроводжував у 1667 р. до Москви Федора Селецького – посла від Брюховецького. Один з посланців від гетьмана Ігнатовича до Москви (1669). Потрапив у татарський полон, в якому «чрез немалый час... зостаючи..., здоровье и субстанцію свою нарушил». Писар полковий полтавський (1672). Військовий товариш (1672). Канцелярист ГВК (1672–1674), посланець до Москви від гетьмана Самойловича (1674). Сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1680 – ?). 9 січня 1672 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на сл. Дубровську, а 26 березня 1673 р. – універсал гетьмана Самойловича на ту ж слободу, але вже з млином в два кола на р. Жоведі. У городницького сотника Василя Півня купив ґрунти. 24 серпня 1687 р., будучи седнівським жителем і значним товаришем Чернігівського полку, отримав універсал Мазепи на с. Жоведь. Після його смерті село розділене на три частини між синами Стефаном, Іваном і Петром, на яке отримали гетьманський універсал у 1705 р.

Войцехович Василь Степанович (? – ран. 1741) – бунчуковий товариш.

Войцехович Володимир – бунчуковий товариш (1741) мав у с. Камка Седневсокої сотні 3 двори підсусідських, у с. Дубровники 2 двори посполитих і 4 підсусідських, у сл. Жабчицькій 3 двори посполитих і 3 двори підсусідків (1750).

Войцехович Григорій Петрович (1711/1707 – 1769 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1729 р. військовим товаришем, служив у прикордонній польській комісії. Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1768.01.). Мав 7 посполитиських дворів (1743), приїжджий двір і шинок (1747), 8 дворів підсусідків та 1 двір служителів (1750), у д. Куковичі Киселівської сотні, 3 двори підсусідків у с. Бутовці Городницької сотні, 4 двори посполитих і 4 двори підсусідків в сл.Жабчицькій (1750), 6 підданих в сл. Кабчицькій Городницької сотні, шинок, приїжджий двір, шинок у с. Буди Киселівської сотні (1769).

Войцехович Данило Іванович – писар полковий полтавський (? – 1676 – 1682 – ?), сотник орлянський Полтавського полку (1698). Рід записаний до VI частини родовідних книг Віленської, Мінської та Чернігівської губерній.

Войцехович Іван – бунчуковий товариш 1751 р., призначений з 20.10.1729 р., а з якого звання по патенту не позначено.

Войцехович Іван Андрійович (1754 – 1821.6.10.) – службу розпочав з 1771 р. в МК, колезький канцелярист (з 1772.22.01.), полковий писар (з 1781), бунчуковий товариш (1782.5.07. – 1783.10.08.), секретар Малоросійської колегії (1782).. Д.: Параска Якимівна Сулима (1777 – 1817).

Войцехович Іван Богданович – сотник городницький Чернігівського полку.

Войцехович Іван Григорович – з чиновницьких дітей, службу розпочав значковим товаришем (1772 – 1780 – ?), у 1774 р. був у поході. Мав 15 підданних у с. Куковичах Киселівської сотні, Д.: Настасія Василівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша.

Войцехович Іван Петрович – син військового товариша. Службу розпочав з 1776 р. Бунчуковий товариш (1783), в походах не був. Хотів продовжувати військову службу, жив у Ніжинському полку.

Войцехович Петро Богданович (? – 1723.20.02., Москва) – син сотника седнівського, сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1717 – 1723). Д.: Ганна Павлівна Полуботок, донька чернігівського полковника. В придане отримала с. Жабчичи. Вела майнові суперечки з родичами і сусідами. Мала приїжджий двір у д. Камці (1732).

Войцехович Степан Богданович (? – 1711) – син сотника седнівського, сотник любецький Чернігівського полку (? – 1671.06. – 08. – ?). Знатний військовий товариш Чернігівського полку (1705 – 1710), реєнт ГВК (1711). У 1705 та 1710 рр. разом з братами отримав гетьманські універсали на с. Жоведь та с. Дубровне Чернігівського полку. Помер в прутському поході під Кам'янцем-Подільським. Д.: Марія N Тернавіот.

Войцехович Степан Іванович – писар полковий полтавський (? – 1671.01. – ?).

Войцехович Федір – військовий товариш Чернігівського полку (1669), гетьманський гонець до Москви (1669).

Войцехович Яків Володимирович (бл. 1747 – 1780 – ?) – зі старшинських дітей, службу розпочав з 1769 р. значковим товаришем Чернігівського полку. Мав 30 підданних чоловічої статі у м. Седневі та с. Дуброві Городницької сотні. В походах не був. В кінці року 1780 р. дітей не мав. Д.: 1) NNN (? – ран 1779). 2) (1780) Єфросинія Матвіївна Домонтович, донька бунчукового товариша.

Войченко Павло – значковий товариш Чернігівського полку (1699). 1699 р. отримав у заставу від жителя хвенцівського козака Ващенка ліс під «Морськими лозами».

Волевач Антін – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Волевач Дмитро Антонович (бл. 1738 – ?) – син сотника Потоцької сотні Миргородського полку. Службу розпочав з 28 червня 1760 р. військовим товаришем. 1769 р. направлений у військовий похід, того ж року призначенний до управління справами Потоцької сотні. Сотник воронківський Переяславського полку (1779.30.06. – 1782). Був у турецькому поході 1769 р., служив у Тверському карабінерному полку, ротмістр у відставці. Мав два хутори – при урочищі Коропець та на Кагамлику. Д.: Тетяна Іванівна Берло, донька бунчукового товариша.

Волевач Іван – військовий товариш (1790). Мав 3 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Варвара NN, донька міщанина. Мали доньку Марію.

Волевач Іван – значковий товариш (? – 1723 – ?).

Волевач Іван Степанович (1741 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (? – 1767 – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1787 – ?). Мав 95 підданих в м. Потоки Катеринославського намісництва і у с. Сосновій Переяславського повіту. Д.: Настасія Іванівна Гулак, донька бунчукового товариша. Мали синів Гаврила, Якова, доньок Пелагею, Олександру, Уляну.

Волевач Кирило Антонович (1713 – ?) – син сотника потоцького, потім полкового осавула, козак м. Поток (? – 1723 – ?). Осавул полковий миргородський Антін Волевач бив чолом про нестерпні утиски від полковника миргородського Капніста і його синам Стефану

і Кирилу і просив відставки від довгої служби у тому чині, а синів прийняти в протекцію ГВК і захистити від нестерпних образ, надати чини військових товаришів. Військовий товариш Миргородського полку (1744 – 1767 – ?).

Волевач Стефан Антонович (1711 – 1764 – ?) – син сотника потоцького, козак м. Поток (? – 1723 – ?). Значковий товариш (? – 1735 – 1744), учасник кримського походу (1735). Військовий товариш Миргородського полку (1744 – 1767 – ?), мав хутір при урочищі Солонцях Потоцької сотні.

Волевич Зіновій Михайлович (1709 – 1787 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1764 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1780 – 1787 – ?). 1764 р. мав у володінні у с. Кістрі Шептаківської сотні 5 бездвірних хат, 5 підсусідків, людей від 10 до 60 років – 5, старших 60 років – 1, молодших 10 – 3. 5 підданних (1787). Д.: Мотря N Михайлова, донька козака.

Воленко (Вол) Степан Павлович (бл. 1719 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1781), абшитований військовий товариш (1783, 1787). Мав 31 підданого в Конотопі та хут. Прасолівському. Д.: Ксенія Лаврінівна Прасол, донька військового товариша.

Воленко Василь Іванович (бл. 1734 – ?) – син військового товариша, військовий товариш в абшиті Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 7 підданих в Конотопі. Д.: Дарія Кіндратівна Єзучевська, донька значкового товариша.

Воленко Давид – осавул полковий ніжинський (? – 1690 – ?). Його онуки мешкали в Конотопі.

Воленко Іван Давидович – син полкового осавула, військовий товариш Ніжинського полку.

Воленко Павло Давидович – син полкового осавула, військовий товариш Ніжинського полку.

Волик Василь – підвідомчий полковій канцелярії. Значковий товариш у Орлянській сотні Полтавського полку (1755).

Волик Олександр – сотник рославський Чаушського полку (? – 1658.10. – 1659.05. – ?).

Волинець Павло – сотник пекарський Канівського полку (? – 1649 – ?).

Волинський Іван – сотенний отаман. Абшитований військовий товариш (з 29 лютого 1784 р.). 24 вересня 1784 р. бул внесений до 2-ї частини дворянської родовідної книги Київського намісництва. Затвердження в Герольдії не проходило.

Волинський Іван Григорович (1742 – ран. 1766.12) – син значкового товариша, у 1763 р. значковий товариш Чернігівського полку. Будучи покаліченим і дуже хворим, уступив всі свої спадкові володіння (враховуючи частку померлого брата Михайла і материнську) своєму шваґру Даміану Малинському і сестрі Уляні. Умовою стали військова служба за нього синів Малинських і оборона його сім'ї. Для прожиття собі залишив 1/3 млина, який мав перейти Малинським, коли б він помер «безпотомно». Священик (1787). Мав 6 підданних у 1 селі. Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька міщанина. Клопотала про те, що після смерті чоловіка при форпостах в Локотнях залишилася його маєтність.

Волинський Іван Йосипович (? – 1788.9.02.) – службу розпочав 1755 р. у полковій канцелярії і 12 років був полковим канцеляристом Переяславського земського повітового суду. Значковий товариш, військовий товариш (1767.24.08. – 1772 – ?). Участник походів 1769, 1770 рр. У 1771 р. творив безчинства у церкві с. Великої Каратулі. 8 червня 1773 р. відбулося рукопокладання в диякони, а 1 серпня 1773 р. – в священики до Рождества Богородицької церкви с. Великої Каратулі. Д.: NNN, донька священника. Мали дітей (1772): Степана (1766 – ?), Володимира (1771 – ?), Дарію (1762 – ?), Феодосію (1763 – ?), Меланію (1765 – ?), Уляну (1769 – ?).

Волинський Йосип Григорович (? – 1680 – 1749 – ?) – син сотника 1-ї полкової сотні, служив в званні значкового товариша Переяславського полку (? – 1724 – 1726 – ?). У 1724 – 1726 рр. був за вибором комісаром полковим. Священик рождественський великокаратульський (? – 1745 – 1749 – ?).

Волинський Семен Григорович – значковий товариш Чернігівського полку у 1764 – 1765 рр.

Волинченко Григорій – сотник 1 полкової Переяславської сотні (? – 1691 – ?).

Волковецький Лука – військовий канцелярист ГВК (? – 1726 – 1727 – ?). Д.: N Іванівна Філіповська, донька бунчукового товариша.

Волковецький Матвій (? – 1704 – 1745.25.06.) – мабуть, після Київо-Могилянської академії став військовим канцеляристом ГВК (1724–1732), потім сотником сокільським Полтавського полку (1732.20.03 – 1734), (1735(?) – 1745.25.06.). Д.: Тетяна NN (? – 1725 – 1749 – ?), у травні – липні 1749 р. мала суперечку з протопопом ландміліції Іваном Скляренком за землю.

Волковецький Петро Матвійович (1734 – 1761 – ?) – служив з 1751 р. після смерті його батька сотника сокольського Матвія Волковецького при Полтавській полковій канцелярії. Військовий канцелярист ГВК (1757–1760). Військовий товариш Полтавського полку (4.10.1760 – 1761 – ?).

Волковинський Василь – отаман сотенний сосницький (? – 1738), значковий товариш Чернігівського полку (1739 – 1751 – ?). Мав житловий двір у Сосниці. У 1738 р. його побив прикажчик ніжинського полковника Василь Якович.

Волковицький N – військовий товариш Лубенського полку (? – 1781), отримав чин осавула полкового (1781.16.02. – ?).

Волкович Василь (? – 1663 – 1693 – ?) – значний військовий товариш. Мав комору в Стародубі (1693).

Волкович Іван – бунчуковий товариш (1772). Д.: Софій Михайлівна Старосельська, донька абшитованого полкового хорунжого.

Волковський N – охочий полковник. Мазепинець. 1757 р. його син Петро повертався із заслання в Гетьманщину.

Волковський Кіндрат – осавул полковий ніжинський (? – 1653.12. – ?), хорунжий полковий ніжинський (? – 1655.06. – ?).

Волковський Клим – син міщанський. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742 – ?).

Волковський Корній – значковий товариш Прилуцького полку (1767).

Волковський Павло – хорунжий полку Лончинського (1687).

Волнянський Юхим Юхимович – наказний сотник китайгородський Полтавського полку (1737).

Воловець Михайло – козацький старшина в таборі на Узені (1619.17.10.).

Воловик Степан – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш (1751.14.11. – 1772 – ?). Д.: N Михайлівна Харченко, донька козака Миргородського полку.

Володимирович Іван – військовий товариш (1678), мешканець дарієвський. Отримав фундуш від Стародубського полковника Тимофія Олексійовича на побудову греблі та млина на р. Ложиця біля с. Дарієвська, підтверджений 1 листопада 1678 р. полковником Григорієм Карповичем.

Володкевич-Чериковець Гнат Володимирович (? – 1640 – 1690 – ?) – «от молодих лет до шедавого волоса у Войску Запорожском роненніе услуги». Отаман городовий (? – 1673.10. – 1674.01. – ?), сотник наказний погарський (1683, 1690). Полковник стародубський у 1675 р. здійснив йому надання. 8 жовтня 1687 р. Мазепа підтвердив за ним с. Слободку і млин власним коштом побудований на р. Липинці. Значний військовий товариш. Д.: 1) NNN, 2) Настасія NN, вдова Якова.

Володкевич-Чериковець Ничипір Гнатович (? – 1687 – 1718 – ?) – осавул сотенний (? – 1707.05. – 1710.01. – ?), отаман городовий погарський (? – 1713.02. – 1714.02. – ?), (? – 1716.03. – 12. – ?). Значний товариш Стародубського полку (1715). Намагався повернути на уряд отамана городового погарського дві частини млина у Погарі.

Володкевич-Чериковець Овсій Ничипорович – шляхтич, син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1719 – 1751 – ?). У 1735 р. супроводжував російських втікачів, у 1737 р. конвоював, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха, У 1737 р. у його хуторі в Погарській сотні 1 підсусідок в одній хаті жив купецьким промислом.

Володко Семен – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1784 – 1790 – ?). Мав 39 підданих в Ніжинському повіті. Д.: Настасія N Соханська, донька священика.

Володьковський (Тарасевич) Василь Аввакумович (взяв прізвище матері) – син полкового осавула ніжинського, військовий товариш Ніжинського полку (1738).

Володьковський Андрій Васильович (? – 1745) – військовий канцелярист ГВК (? – 1723 – 1726.10. – ?). 1723 р. вів розслідування про зловживання у Переяславському полку під час направлення козаків у дербентський і ладозький походи. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1734), перший полковий осавул ніжинський (1734.3.11. – 1744.22.09.). У 1744 р. відсторонений від уряду через участь в насильствах полковника ніжинського Божича. 1748 р. ГВК розглядала справу про захоплення чернігівським полковником Іваном Божичем та полковим осавулом Андрієм Володковським товарів польського підданого, купця із м. Могильова Герасима Ботвинки. Д.: Олена Іванівна Берло, донька переяславського полкового судді. За нею с. Рогозів і хут. Пісоцький у Переяславському полку.

Володьковський Дмитро Васильович (? – 1696 – 1724.28.04.) – син військового товариша. Військовий канцелярист ГВК (? – 1715 – 1716 – ?), старший військовий канцелярист. У складі комісії, яку 11 грудня 1722 р. ГВК направила розглянути тяжби за греблю киселівську між полковим суддею київським Іллею Жилою і священиком Леонтієм Адамовичем. Значний військовий товариш. 1722 р. разом з воронізьким сотником Іваном Холодовичем їздив до Петербургу посланцем від гетьмана Полуботка з чолобитною про відміну зборів, встановлених МК. Реєнт ГВК (1723). 10 листопада 1723 р. потрапив до Петропавлівської фортеці, де помер під арештом. Маєтності Думитрашка в с. Недра конфісковані і передані йому універсалом Скоропадського 1716 р., ствердженим царською грамотою 1718. Д.: Олена NN (? – 1724 – 1735 – ?).

Володьковський Іван Федорович (? – 1751) – значковий товариш (1736), сотник мринський Ніжинського полку (? – 1738 – 1751). Д.: Марфа Федорівна Лапценська (? – 1781), якась родичка відставному підпоручику Тарасу Лапценському (1781).

Володьковський Клим (1727 – ?) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (? – 1765 – ?).

Володьковський Михайло Андрійович (бл. 1750 – 1803 – ?) – службу розпочав 18 червня 1765 р. в Київському полку, сотник Київського полку (1768.1.04.). Сотник (1781). Д.: Розалія NN (? – ран. 1803).

Володьковський Яків Андрійович (1731 – 1790 – ?) – навчався в Переяславському колегіумі (1744), службу розпочав з 1747 р. в ГВК, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1763). Сотник 2-ї полкової сотні (з 1763.12.11.), (? – 1782). Бунчуковий товариш (1782.16.10. – 1790 – ?). Мав 134 підданих (1790) в 1 місті, 1 селі і 1 хуторі Ніжинського повіту. Д.: Тетяна Василівна Савич, донька бунчукового товариша, у її володінні у Ніжині 31 підданний.

Володьковський Яків Євстафійович (1727 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1754 р. полковим осавулом ніжинським, абшитований бунчуковий товариш (1767.23.08.). Мав 15 підданих у Березинському повіті (1781), у 1787 р. – 91 підданий у 2 селах.

Володько-Ільєнко Козьма Кирилович (1740 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Тетяна NN, донька козака.

Володько-Ільєнко Трохим Пилипович (1743 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Степанида NN, донька козака.

Воложа N – отаман Козелецької сотні (? – 1780), через старість абшитований значковим товаришем (1780.2.01. – ?).

Воложський N – значковий товариш Переяславського полку (? – 1767). Військовий товариш.

Волох Філон – військовий товариш Стародубського полку (1689), мешканець галинський. Мав сина Саливона.

Волочай Василь – покозачений шляхтич, козак білоцерківський (1649), сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1660.20.02. – ?), (? – 1676.02. – ?). 27 березня 1663 р. у Львові король підписав універсал про підтвердження за ним хутора і сіл до нього належачих Погребецьке і Дігтярі.

Волошенін Федір – сотник меджибіжський Подільського полку (? – 1657.11. – ?).

Волошин Андрій Тимофійович – сотник київський (? – 1671 – 1672.01 – ?).

Волошин Антін – наказний сотник голтв'янський Миргородського полку (1738, 1739).

Волошин Василь – з Трипілля. Сотник охотницького полку Івана Московки (1660). Сердюцький полковник (1666–1669). 1669 р. полковник Василь Волошин був направлений у делегації генерального обозного Федора Коробки до Москви.

Волошин Григорій – військовий товариш Миргородського полку (1782), мав 75 хат підданих.

Волошин Григорій – сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (? – 1669.03. – ?).

Волошин Григорій Іванович (? – 1690 – 1729 – ?) – сотник іваницький Прилуцького полку (1710 – 1721.10.06.). В 1715 р. отримав царську грамоту на сс. Бережков і Ступаківку. 10 червня 1721 р. грамотою Петра І звільнений від посади сотника з умовою «впредь некогда не в каких чинах ему бить не велено», але гетьман своїм розпорядженням «ради сватовства с его домом оное село Бережовку» залишив за ним. 3 жовтня 1728 р. за ним підтверджене с. Бережівка. Значковий товариш (1728). В 1729 р. його кандидатура на сотника була відхилена «за неякое преступление Григорашево, за которое он несколько лет держан в Санкт-Петербурге под арестом». Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: N Василівна Іскрицька.

Волошин Курило – старшина Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Волошин Лука – значковий товариш Миргородського полку (з 1757).

Волошин Микита – значковий товариш Гадяцького полку (1736) у 1-й Зіньківській сотні, мешканець зіньківський.

Волошин Петро – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1663 – ?).

Волошин Сила – наказний полковник брацлавський (1650.08.).

Волошин Степан – значковий товариш Гадяцького полку (1738), мешкав у с. Павлівці.

Волошин Тодорашко – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1682.07. – ?).

Волошин Федір – можливо, син Антіна Волошина, який 1738–1739 рр. був наказним сотником голтв'янським і мав при д. Свинарні на р. Омельнику хутір. Службу розпочав з 1760 р. при сотенному правлінні, полковий канцелярист (? – 1777), абшитований значковий товариш (1777.02. – 1779 – ?), проживав у Голтві.

Волошин Федір – сотник, був у залозі в Меджибожі (1657).

Волошин Яким Васильович (1700–1761) – син козака вєтовського, значковий товариш Переяславського полку (? – 1749 – 1761). Мав двір житловий у с. Вєтово Березанської сотні (1750). Д.: Параска Іванівна N (1712 – 1763 – ?).

Волховський Андрій Павлович (? – 1743 – 1779 – ?) – син протопопа полтавського, значковий товариш Полтавського полку (1763), прапорщик, поручик (1765), микольський священик (1779). Мешканець полтавський.

Волховський Микола – значковий товариш (1748), мешканець воронізький. Абшитований значковий товариш (? – 1765), військовий товариш (з 1765.06.).

Волховський Михайло Степанович (1752 – 1788 – ?) – син ніжинького протопопа, навчався в КМА. Службу розпочав з 1764 р. в Ніжиннській полковій канцелярії полковим канцеляристом, військовий товариш (з 1763), полковий сотник (з 1769), одночасно (з 1779) бунчуковий товариш. Учасник взяття Бендер (1769) і Акермана (1770). Спочатку мав 37 підданих в Ніжинському повіті, а пізніше 127 у с. Синяках. Колезький асесор (1782 – 1784 – ?), директор Ніжинського банку. Д.: Гафія Аврамівна Полянська, донька секунд-майора. Мали сина Стефана і доньку Марію.

Волховський Парфен Григорович – 28 квітня 1714 р. купив Дем'яна Педаша ґрунти біля педашевських і терешківських. Значковий товариш. Його донька Марія заміжня за бунчуковим товаришем Іван Герасимовичем Кованько (1727 – ?).

Волховський Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1758).

Волчанський Ничипір – полковий канцелярист (1762), старший полковий канцелярист Лубенської полкової канцелярії (1774), військовий товариш (з 1774).

Волянський Петро – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1779). Д.: Євдокія N Поковська.

Вольватьєв Степан Васильович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до ІІ частини родовідної книги Чернігівського намісництва Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Вольватьєв Яків – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1781).

Вольський N – генеральний суддя (? – 1660 – ?). Можливо, це Стас Вольський – єдиний представник цієї шляхетської родини, записаний в 1649 р. до реєстру Чигиринського полку. Пізніше відомий козацько-старшинський рід Вольських-Коровок. Заарештований прибічниками Ю.Хмельницького, але звільнився з полону і втік до Виговського.

Вольський Стас – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Вольський-Коровка Гнат Григорович (? – ран. 1708) – син полковника, від батька йому з братом Федором перейшо с. Шкрябинів. Полковий осавул стародубський (1690–1692). Володів с. Усколков. Сотник почепський (1695–1696).

Вольський-Коровка Григорій Карпович (? – 1639 – 1705 – ?) – шляхтич гербу «Сас». Вольські іноді згадуються на Кременеччині другої половини XVI ст., але, мабуть, не як місцевий рід. Так, у 1570 р. Михайло Коритинський позивав Івана Вольського, а у 1598 р. була складена мирова угода в справі вбивства та поранення шляхтичем Савою Вольським підданих брацлавського воєводи князя Януша Збаразького. Батуринський сотник (1669–1672), був посланцем гетьмана Ігнатовича до Москви, генеральний хорунжий (1672–1677), чигиринський полковник (1677–1678), стародубський полковник (1678–1681), київський полковник (1682 – 1684). У 1683 р. купив два млини в с. Семиполках у Федора Лошаченка і Романа Степаненка. Вдруге став полковником київським (1690). Володів с. Шкрябинів у полковій сотні, с. Кривець в Топальській сотні, яке перейшло до нього від Михайла Рубця (можливо, по шлюбу). Надав Київському Михайлівському Золотоверхому монастирю млин на р. Острі. Значний військовий товариш (1702). У серпні 1702 р. значні військові товариші Яків Солонина, Пантелеймон Радич, Микола Грембецький приїхали на Остерщину з «инквизициеи» законності отримання Григорієм Карповичем дворища у с. Лутаві з полем і сіножатями. Як видно з подальшої співпраці гетьмана з Г. Карповичем, останній як значний військовий товариш виконував різноманітні доручення І. Мазепи. Так, у жовтні 1699 р. його делегували з Батурина в якості гетьманського представника на виборах київського війта. 1705 р. як гетьманський посланець приймав участь у розмежуванні кордону з Оттоманською Потрою. В одному документі, який викликає значні сумніви, зазначено, що 23 квітня 1638 р. польський король Вла-

дислав IV затвердив землі навколо Почепа за сином стародубського полковника Коровки протопопом старим почепським Василем.

Вольський-Коровка Федір Григорович (? – ран. 1712.5.03.) – родовою маєтністю було с. Кривець («вечностью набытые»): двір з будинками, винниця в 5 казанів, млинок на р. Кривці, а другий на р. Снив, озера рибні і звирині лови, сіножаті над р. Снив в урочищі Вовчому, а також біля озера Федоровщини та в урочищі на Дягелі, «плец селидебный с будинками на нем стоячими и огородом, называемым Оникиевский, посредине с. Кривця, межою от Наума Чортка определяючийся двор, называемый Федоровский, против церкви Кривецкой с пляцами и домами, гумно с огородом и со всеми принадлежностыми, чвертка пахотного поля Якымовского, пол чвертки другого пахатного поля, называемого Федоровщина, во всех трех изменах лежачого, борок, тут же при дворе находящийся, с одной стороны Снивью, а с другой Кривцею водами окружонный, а с третей Петрушенковым определяючийся Ставком». Все це майно 16 березня 1708 р. за 600 золотих купив генеральний писар Пилип Орлик. При переході в Київський полк с. Шкрябинів продав з млином Лук'яну Жоравці. Полковник київський (1708–1712). На уряд тримав сс. Котов (39 дворів), Козар і Ржавець (127 дворів), Мазепа «до ласки войсковой» надав йому с. Старицю Гоголівської сотні. Захопив с. Карасинівку і млин на козелецькій греблі, який належав Марії Парфеновій Радич. Фундатор Борисоглібської церкви у Києві, де і похований. У XVIII ст. відомий священицький православний рід Львівського повіту містечка Чорнобиль, де у 1765 р. священиком Миколаївської церкви був Іван Вольський, який навчав свого сина Михайла у КМА. Д.: Марія Христофорівна N (? – 1712 – ?). Після смерті чоловіка володіла с. Старий Кривець Топальської сотні, яке уступила генеральному писарю Семену Савичу.

Вольховський Григорій – військовий товариш (1783), секретар Конотопського повітового суду. Мав у с. Поповці 49 підданих. Д.: Марія Мойсеївна Острожська, донька вихрещеного єврея.

Вольховський Микола – значковий товариш Ніжинського полку (1748), мешканець воронізький.

Ворлій Антон – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).

Воробей Іван – козак Переяславської сотнів Івана Бабича (1649). Сотник (ран. 1659). У жовтні 1660 р. вийшов з польсько-татарського полону. Полковий осавул переяславський (? – 1661.05. – 07. – ?). 15 травня 1661 р. полковий осавул переяславський Іван Воробей прибув до Москви. Сотник полкової сотні (? – 1663). Зберігся синодик його роду: Максим, Любов, Іван, Любов, Тиміш, Юстина, Павло, Іван, Марія, Ксенія. 1663 р. засланий на Нарим, де був ще 1669 р.

Воробей Іван – писар полковий стародубський (? – 1669.02. – ?), (1672).

Воробієнко Грицько – сотник Синицької сотні Корсунського полку (1649).

Воробйовський Василь (? – 1781 – ран. 1787) – військовий товариш (? – 1768 – 1781 – ?). Д.: Уляна Яківна Олешко (? – ран. 1757). Їх донька Пелагея заміжня (1783) за сотенним отаманом Павлом Корнієвським.

Воровський Георгій – значковий товариш Стародубського полку (1749). У нього дозорця балканський Скоробагатий захопив заставний двір з грунтом і городом.

Ворожбит Іван Андрійович (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець коропський. Д.: Настасія NN, донька шляхтича. Мали доньок Ірину, Євфимію, Катерину.

Ворожбит Федір – покозачений шляхтич гербу «Слеповрон», значний військовий товариш, мав сина Юрія (1728).

Ворона N – козак Кропивненської сотні Переяславського полку, абшитований значковий товариш (в 1774).

Ворона Андрій – сотник трипільський Київського полку (? – 1649 – ?).

Ворона Грицько – сотник лубенський Переяславського полку (? – 1638 – ?), козак Лубенської сотні сільської (? – 1649 – ?) Д.: Христина NN, жительська воронинська.

Ворона Ілля Якович (? – 1629 – 1689 – ?) – козак ічнянський (? – 1649 – ?), осавул прилуцький (1689). Отримав універсал Мазепи на с. Харківці.

Ворона Кирило – козак Кропивненської сотні Переяславського полку. 1769 р. його майно заарештував і захопив полковий суддя Дараган. Абшитований значковий товариш (з 1774).

Ворона Михайло – сотник переяславський (1638 – ?).

Ворона Петро – зафіксований у реєстрі 1649 р. козаком Яблунівської сотні Кропивненського полку, полковий суддя лубенський (? – 1660 – ?), потім був сотником яблунівським (? – 1672 – ?).

Ворона Степан Федорович – 1654 р. у Севську і Комарницькій волості набирав козаків.

Ворона Федір – полковник козацький під час гетьманування Івана Сулими (1629). Його син Степан разом з Василем Івановичем Сулимою 1654 р. в Путивлі набирали козаків до війська.

Ворона Яків Ілліч – осавул полковий гадяцький (? – 1689 – ?), писар полковий гадяцький (? – 1706 – ?). 1706.24.12. отримав універсал Мазепи.

Ворона Ярема – шляхтич, сотник опішнянський (? – 1669.09. – 1671.02. – ?), 1669 р. підтопив млин Федора Жученка.

Ворона Яцько (? – 1612 – 1679. Київ) – полковник черкаський (1638), (1649.04. – 1651.06. – ?), родовою маєтністю було, мабуть, село Вороновка – «со всех сторон окружена земляной насыпью, довольно сохранившейся». Полковник прилуцький (? – 1652 – 1657 – ?), (? – 1658 – ?). «Происхождение Вороновки с земляною насыпью вокруг оной, с вероятностью можно отнести к концу 16-го или начала 17-го века» – «принимая в соображение длину протяжение вала (более 1-й версты в диаметре) и высоту насыпи, в некоторых, более уцелевших местах, и теперь доходящие до 8 аршин, можно предполагать, что здесь было значительное укрепление и по объему и по качеству; хотя современный взгляд на выбор места для крепости, не может смириться с таким предположением, так как Вороновка со всех сторон открыта, и кроме леса, не защищена никакими естественными преградами». Враховуючи це, відзначимо, що складається враження – територія була надана шляхтичу королем, а той вимушений був її укріпляти як міг. Враховуючи значні розміри укріпленого населеного пункту, вважаємо, що його могла зробити людина, маюча владу і кошти – такою людиною міг бути при-

луцький полковник Воронченко. Надалі ця місцевість була у власності полковника Горленка. 1669 р. полковник Воронченко отримав поранення. У Видубецькому монастирі поминався його рід: Яків, Іван, Параска.

Вороний Мартин Гаврилович – сотник жигимонтовський Миргородського полку (? – 1658.03. – ?).

Вороновський Олексій – наказний сотник шаповалівський Ніжинського полку (1736), наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1737).

Воронченко Андрій – полковник черкаський (1665.06. – 18.08. – ?).

Воронченко Іван – полковий хорунжий прилуцький (? – 1669.02. – ?).

Воронянський Кирило – отаман сотенний (1779), рекомендований в малоросійські сотники.

Воронянський Олексій – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався в армійський обер-офіцерський чин.

Воропай Іван – сотник іркліївський Переяславського полку (3-ї сотні, ? – 1649 – ?).

Воропай Карпо – відомий за реєстром 1649 р. у Київській сотні Білецького. У одній із польських реляцій вказано, що у липні 1651 р. загинув Воропай, «великий осавул, котрого головою оба сі полковники (Жданович і Гаркуша) вели справи».

Воропай Петро – суддя полковий лубенський за полковника Гамалії. 1732 р. Юсько Ворона з синами Іваном, Семеном, Романом і Петром за 1150 золотих продали с. Перервенець генеральними судді Івану Бороздні. Юсько називав Воропая братом.

Воротиляк Павло (бл. 1735 – 1790 – ?) – службу розпочав з 15 квітня 1751 р. полковим канцеляристом, писар сотенний 1-ї Сенчанської сотні (з 1758.5.12.), писар при комісарі Роменському (з 1768.13.02.), возний (з 1772.15.10.), військовий товариш Лубенського полку (1779), мав 9 хат підданих (1782). Абшитований військовий товариш (1790). Внесений до I (1788), II (1790) частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 46 підданих в Лохвицькому повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790).

Воротиляк Петро (? – 1761) – шляхтич, з рядових козаків, за служби вітчима (його колишнього писаря полкового Федора Васильєва) значковий товариш Лубенського полку (1715 – 1751 – ?). У 1735–1737 р. при купівлі волів, у 1736 р. був в Шльонську з волами, у 1738 р. – у кримському поході. Осавул полковий наказний (1738). Хорунжий полковий лубенський (1-й; 1751 – 1752.2.06. – ?). Мав посполитих підданних, наймані житлові двори, шинок та 12 дворів на 15 хат убогих підданих у с. Євлаші Роменської сотні, житловий двір і шинок у Ромнах. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Воротиляк Степан Петрович (1750 – 1788 – ?) – син хорунжого полкового, службу розпочав з 26 вересня 1766 р. Вакансовий сотник (1777). Сотник корибутівський Прилуцького полку (1777–1782). Прем'єр-майор у відставці (з 1786.26.01.). Роменський земський ісправник. Мав 150 підданих в місті, селі і хуторі. Д.: Тетяна Федорівна Война.

Воротиляк Тимофій Петрович (бл. 1737 – ?) – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Лубенського полку (1761), проживав у Ромнах (1762).

Воротиляк Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1769 – 1790 – ?), у другій армії (1769). Мав 13 спадкових підданих в Роменському повіті. Племінник прем'єр-майора (1790) Степана Воротиляка. Д.: Гафія N Бобровська, донька значкового товариша.

Воскобойник Гаврило – військовий товариш Ніжинського полку. Нащадки мешкали в хуторі в Погарському повіті.

Воскобойник Кузьма – хорунжий полковий полтавський (? – 1689.07. – 1691.3.02. – ?), 1677 р. разом з матір'ю продав луку за Коломаком Леську Андрієнку. Значний товариш Полтавського полку (? – 1694 – 1700 – ?).

Воскобойник Леонтій – значковий товариш Ніжинського полку. Його донька Килина була дружиною (1787) Дмитра Ковальова-Шляхтича (1737 – ?), мешканця с. Буда Погарського повіту.

Воскобойник Матвій Гаврилович – син військового товариша, сотник. 7 липня 1681 р. від гетьмана Самойловича отримав універсал з дозволом побудувати млин на р. Шостці. Значковий товариш Ніжинського полку.

Воскобойник Михайло Васильович – козак 2-ї полкової сотні, значковий товариш Стародубського полку (? – 1767 – ?).

Воскобойник Терентій – значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1751 – ?).

Восколович Іван – запорожець, значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1751 – ?).

Восколович Леонтій – запорожець, значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1752 – ?), мешканець кропивненський. Мав шинок у Кропивній, разом з Іваном Восколовичем володіли двором у с. Богодухівці.

Вронський Василь Федорович – військовий товариш Стародубського полку. Мав сина Івана – сотенного хорунжого.

Вронський Федір Іванович – син шляхтича і вдови Гаврила Левшина, уродженої Олени Манькевич. В родовому володінні, згідно королівського привілею 1636 р., була д. Юхнов Новгород-Сіверського повіту. Військовий товариш Стародубського полку.

Врублевський Іван – значковий товариш (1713), осавул полковий миргородський. «За превеликою болезнью отставлен» (1723), значнейший військовий товариш (1723). Мав володіння у с. Петрівцях і Мальцях.

Врублевський-Сергієнко Василь Сергійович (? – 1675 – 1738 – ран. 1740) – козак с. Кириївки, був у походах з 1695 р., військовий товариш (? – 1717 – 1733 – ?). У 1708 р. отримав універсал Мазепи. Міщанин сосницький (1716). У 1717 р. жителька сосницька Олена Спиридонова дружина продала хутір (який з 1706 р. був у них з братом в посесії), поблизу їхнього хутора. 1717 р. ГВК розглядала скаргу від мешканців Сосницької сотні на утиски від нього і його брата Данила. 28 січня 1723 р. брати були взяті під гетьманську протекцію, їх двір в Сосниці звільнений від постоїв і вони отримали звання бунчукових товаришів. У березні 1733 р. разом з братом Данилом продав млин на греблі сосницькій, винокурню, амбар, хату вдові Івана Ломиковського Тетяні Апостол. 4 квітня 1733 р. разом з братом ув'язнений МК за звинуваченням у знищенні портрету імператора. Значковий товариш у Чернігівському полку (1738), мав підсусідків в Сосниці. Д.: NNN (? – 1700 – 1743 – ?). У 1743 р. продала, придбаний у 1717 р., хутір Филимону Шафонському. Мала житловий двір у Сосниці.

Врублевський-Сергієнко Данило Сергійович (? – 1700 – 1739 – ?) – міщанин сосницький (1716), у травні 1716 р. разом з братом Василем руйнували греблю та захопили озеро і коней у сосницького священика Прокопа Омеляновича. Військовий товариш (? – 1717 – 1719 – ?), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1723–1733), значковий товариш (1738 – 1739 – ?). Разом з братом звинувачувався мешканцями сотні в захопленні ґрунтів, сіножатей, млинів та іншого майна. У 1739 р. продав сіножать Івану Семенову. Д.: Марія Іванівна N, документи її називають чернігівчанкою. Її племінниками по материнській лінії були Василь і Данило Врублевські (таким чином, можливі такі варіанти: 1) її мати з родини Врублевських; 2) у одному із шлюбів мати була за Врублевським).

Всененський Іван Дем'янович – служив з 1763 р. значковим товаришем. Мав за ревізією 7 підданих. Мешкав у Ніжині. Військовий товариш Ніжинського полку (1773 – 1784 – ?). Д.: Євдокія Федорівна Савицька, донька священика і намісника преображенського. Мали синів Юхима і Степана, доньок Тетяну, Анастасію і Марію.

Всепертинський Гаврило – значковий товариш Полтавського полку (1738), мав двір у Кобеляках, приїжджий дім у с. Вечорках.

Вублич Федір – 5 травня 1690 р. маяцький сотник Федір Вублич і отаман Іван Лучуччeнко сповіщали полковника Жученка про напад татар на Маячку.

Вуяхевич Павло – син священика. Службу розпочав з 20 червня 1769 р., значковий товариш Київського полку (1774.05. – 1779 – ?). Д.: NNN, донька священика. Мали синів Петра, Івана, Степана, Устима, Павла, Олександра, доньку Ганну.

Вуяхевич-Височинський Михайло (1625 – 1697) – військовий писар у наказного гетьмана Якима Сомка. Після Чорної ради 1663 р. засланий. Повернувшись, став генеральним писарем (? – 1668 – 1676.09. – ?) на Правобережжі. В 1669 р. очолював залогу в Гадячі. Був на чолі делегації дорошенківців на Острозьку комісію 1670 р.. У вересні 1676 р. гетьман направив його з листом і статтями до лівобережного гетьмана Самойловича і князя Ромадановського. Генеральний суддя (1683–1691). Надав на монастир ґрунти і двір в Козельці і поле над Жукинкою під Козельцем, що було затверджено 3 вересня 1691 р. універсалом гетьмана Мазепи. Обраний архимандритом Києво-Печерської лаври (з 1691).

Вятковський Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1748).

Вятковський Петро Іванович (? – ран. 1788) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1766), мешканець батуринський, військовий товариш. Мав 18 підданих у м. Батурині і с. Тиниці Коропського повіту. Д.: Уляна NN. Мали сина Івана, доньок Вассу, Марію, Ганну, Лизавету.

Г

Г(Д,Ж)алавський Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав двір у с.Осняках.

Габач N – полковник за Б.Хмельницького.

Гавриленко (Гаврилов) Марко (1760 – ?) – з дворян, службу розпочав 22 грудня 1775 р., отаман сотенний (з 1781.15.05), військовий товариш Миргородського полку (з 1784.1.12.).

Гавриленко (Гаврильченко) Лука (1732/1737 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Переяславського полку (1769.29.09. – 1781), був у турецькому поході, військовий товариш (1781 – 1787 – ?). Мав 10 підданих у Золотоніській сотні. Разом з Якимовичами володів с. Мицалівкою. Д.: N Степанівна Васильєва, донька священика с. Сенківець. Мали синів Івана та Якова.

Гавриленко Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1763). Військовий товариш (1787). У Полтавському повіті на Пологах мав 27 підданих. У д. Бойковій разом з лавником Бойком і попадею Оранською мав 48 підданих.

Гавриленко Богдан – сотник полкової сотні Черкаського полку (? – 1665.07. – ?). У липні 1665 р. прибув від гетьмана Брюховецького до Москви з повідомленням про взяття Мотовилівки і захоплення у полон місцевого коменданта Жеребецького з знаменами і літаврами.

Гавриленко Гаврило (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 22 підданих у 1 селі Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія N Титаренко, донька козака.

Гавриленко Гнат – шляхтич, абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – 1784 – ?), мав у Ніжинському повіті 7 підданих (1782). Полковий осавул (1790). Мав 14 підданих (1790). Д.: Марина NN, донька козака.

Гавриленко Гринець – сотник Звенигородської сотні Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Гавриленко Костя – козак сотні Кирика Поповського (1649), полковник (на козелецькій раді в квітні 1661 р.).

Гавриленко Луцик – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.

Гавриленко Матвій – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1729, 1732).

Гавриленко Михайло (1740 – ?) – з шляхтичів. Службу розпочав 13 травня 1753 р., сотенний хорунжий білоцерківський (з 1754), значковий товариш Миргородського полку (з 1769.19.03). Військовий товариш (з 1783.1.12).

Гавриленко Мусій – наказний сотник білицький Полтавського полку (1740).

Гавриленко Тишко – сотник красноколядинський Прилуцького полку (? – 1653.10. – 1654 – ?).

Гавриленко Федір (? – ран. 1752) – значковий товариш, житель Білоцерківки Миргородського полку (1741). Д.: Тетяна NN (? –1730 – 1752 – ?).

Гаврило – сотник Турівської сотні Пінсько-турівського полку (? – 1648.11. – ?).

Гаврилов Марко (1759 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1775.22.12., отаман сотенний (з 1782.15.05.), військовий товариш (з 1784.1.12.).

Гаврилов Матвій – військовий товариш (1657), супроводжував басанського сотника до Москви, з ними ще 5 козаків: Олексій Федорович, Петро Степанович, Борис Юхимович, Павло Богданович, Кузьма Андрійович.

Гаврилов Михайло – козак 2-ї полкової сотні Переяславського полку, значковий товариш (1748 – 1750 – ?). Мав житловий двір у с. Пологах-Яненках.

Гаврилов Павло – сотник гадяцький (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Гаврилов Федір – бунчуковий товариш Миргородського полку (? – 1752 – 1754 – ?). Мав двір у Кременчуцькій сотні, підданих у Цибулівській сотні.

Гаврилович Андрій – обраний гетьманом на козацькій раді, що відбулася наприкінці 1631 р. Очолював нереєстрових козаків. У 1632 р. гетьман І. Петражицький-Кулага послав своїх представників на елекційний сейм у Варшаву, щоб після смерті Сигізмунда III взяти участь в обранні нового короля; проте його делегати не були допущені до виборів. Обурений цим А. Гаврилович (на чолі 16-тисячного загону козаків і спільно із загонами І. Петражицького-Кулаги) здійснив рейд на Волинь, де певний час громив маєтки польських шляхтичів.

Гаврилович Вакула – військовий товариш (1708). 1 липня 1708 р. продав за 60 коп сінокіс Григорію Єгипцю.

Гаврилович Іван Васильович (1752 – ?) – син сотника маяцького. Службу розпочав 23 січня 1760 р., значковий товариш Полтавського полку (1762.17.12. – 1763 – ?). Мешкав у Полтаві (1763).

Гаврилович Йосип (? – 1713 – 1750 – ?) – шляхтич гербу «Домбовський», військовий канцелярист ГВК (? – 1734), значковий товариш Чернігівського полку (1724 – 1751 – ?), правив Сосницьке сотенне правління (1751.04.), Мав володіння у Сосницькій сотні (1738), житловий двір, у с. Ляшковцях 4 двори посполитих (1740), 2 двори посполитих (1743, 1747), 3 (1750). Основоположник Юзефовичів. Д.: Марія Іванівна Савич.

Гаврилович Кирило – значковий товариш Чернігівського полку (1723 – 1732 – ?). Був у походах на Коломак (1723) і під Царицином (1724). Наказний сотник сосницький (1723).

Гаврилович Левко – сотник зінківський (? – 1658.03. – ?), (? – 1672 – ?).

Гаврилович Мартин – сотник (? – 1658.03. – ?).

Гаврилович Мирон – сотник баришівський Переяславського полку (? – 1678 – 1679 – ?).

Гаврилович Нестор – сотник зінківський (1665.10.), неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Гаврилович Олешко – сотник комонний полку Новицького (? – 1695).

Гаврилович Сава – військовий товариш Чернігівського полку (1675), гонець гетьманський до Москви (1676).

Гаврилович Стефан – сотник куземинський (? – 1654 – ?).

Гаврилович Тихін – полковник чернігівський (? – 1663 – ?).

Гаврилович Федір – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1742 – ?).

Гаврилович Юсухно – сотник стольненський (1698 – ?).

Гавришев Григорій Осипович – абшитований військовий товариш Миргородського полку (1779).

Гавришев Дем'ян Григорович (1747 – ?) – службу розпочав 1 листопада 1761 р. колезьким канцеляристом, працював у Малоросійській Колегії. 1774–1775 рр. був архіваріусом. 2-й полковий осавул миргородський (1779.3.06. – 1782). Полковий осавул (1784), подав чолобитну про звільнення від служб через хворобу.

Гавришев Марко (1730 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія Романівна Омельченко, донька артилерійського служителя.

Гавришенко Іван – хорунжий полковий полтавський (? – 1681 – ?).

Гавришенко Омелян – покозачений шляхтич гербу «Лещиць», військовий товариш (1677). Родоначальник Гавришевих.

Гавришенко Степан (? – 1670 – 1710 – ?) – сотник білицький Полтавського полку (? – 1704 – ?), (1710.25.03. – 16.11.).

Гаврусенко Яцько – сотник Вільської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Гаврюшенко Мирон Гаврилович (? – 1642 – 1682 – ?) – сотник баришівський (? – 1678 – 1679 – ?), володів с. Волошинівкою. Сотник 1 полкової Переяславської сотні (1682.07.).

Гадук Стефан – військовий товариш Ніжинського полку (1763), житель конотопський.

Гадученко (Гадучинський) Матвій – полковий хорунжий лубенський (? – 1672 – ?).

Гаєвский Іван Назарович (1710 – 1790 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1 січня 1738 р. зачислений «с тогдашнего обикновения» на місце свого померлого батька значкового товариша Назара Гаєвського за постановою тодішнього гадяцького полковника Івана Чарниша. Військовий товариш Гадяцького згідно універсалу гетьмана Розумовського (1758.31.12). З 1738 р. у догляді за селітряним заводом. Мав 5 підданих. Д.: Мотря Іванівна Самойлович, донька значкового товариша, потім полкового хорунжого. Мали синів Андрія (священик), Семена (прем'єр-майор), Луку (корнет), Іллю, Івана, доньку Параску (1790).

Гаєвський N – син померлого сотника, значковий товариш Полтавського полку (з 1 червня 1767).

Гаєвський Василь – полковий комісар гадяцький (1727).

Гаєвський Григорій Григорович – син полкового осавула стародубського. Службу розпочав з 1762 р. в Стародубській полковій канцелярії, продовжив у ГВС (з 1767), осавул полковий стародубський (1-й; 1779 – 1782). Секунд-майор (1783). Д.: Параска Яківна Якимович-Кожуховська, донька бунчукового товариша.

Гаєвський Григорій Іванович (? – 1776) – син сотника решетилівського Полтавського полку, студент класу поетики КМА (1727). Службу розпочав з 1733 р. полковим канцеляристом у Полтавському полку. За 1733 р. отримав платню (10 рублів). За атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1738–1748). Писар судовий Стародубського полку (з 1748.5.10), хорунжий полковий стародубський (з 1759.31.03). Перший осавул полковий (з 1764.30.03). Абшитований 16 березня 1772 р. бунчуковим товаришем.

Гаєвський Іван Іванович (? – 1690 – 1737.02) – син шляхтича Косцянського повіту Познанського воєводства, який став сотником огульчанським Харківського полку і онук Пилипа Черняка (по жіночій лінії). Переселився у Полтавський полк. Службу розпочав з 1709 р. Значковий товариш Полтавського

полку. За відзнаку в обороні Полтави отримав грошову винагороду. 1711 р. приймав участь у поході під Кам'ний Затон. Сотник решетилівський (? – 1720.03. – 1737.02.). Наказний полковник полтавський у терський похід (1724). Загинув у битві з татарами під Мішуриним рогом. Д.: Курган NN, донька шляхтича. З роду Курган відомий отаман городовий харківський Ждан (1660), який був раніше козаком полтавським (1649).

Гаєвський Іван Назарович – службу розпочав з січня 1738 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 1758). Мав 5 підданих. Д.: Мотря Іванівна Самойлович, донька значкового товариша.

Гаєвський Назар Васильович – син полкового комісара гадяцького, значковий товариш. Д.: Гафія NN. 1748 р. вдова, 1 липня 1748 р. купила землю в Опішнянській сотні у братів Івана та Романа Герасименків.

Гаєвський Омелян – служитель гетьмана Кирила Розумовського, значковий товариш Ніжинського полку (з червня 1758). Проживав у с. Сохачі (1781), мав підданих у с. Добротів Кролевецької сотні.

Гаєвський Тиміш – шляхтич, на уряді полтавському (1665), засланий від боку полковника полтавського Філона Гаркуші до Старих Санджар (1669). отаман городовий полтавський (1670.09.). Військовий товариш (1670). Товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?), отаман городовий полтавський (1678.10. – 1679.01. – ?), наказний суддя полковий полтавський (1681, 1683), осавул полковий полтавський (? – 1684 – 1686 – ?). У Київській Введенській церкві КПЛ поминався його рід: Мирон, Ганна, Марія, Хома, Федора, Василь, Іван, Стефан, Михайло, Федір, Настасія.

Гаєвський Федір – військовий товариш (1783), мешканець с. Сохачів.

Гаєвський Федір – шляхтич, був одним з керівників повстанців на Овруччині у 1650 р.

Гаєвський Федір Іванович – син сотника решетилівського Полтавського полку, зауніверсальний значковий товариш Полтавського полку (1751). Мав 1 підсусідка. шинок і проживав у Решетилівці.

Гаєвський Федір Назарович (1718 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав з 1738 р. значковим товаришем на місце свого померлого батька Назара Гаєвського (? – 1736.1.10) зокрема за збори батька провіанту на драгунські полки (1734–1735), недоїмки, за те комісарство батька він прозвітувався лише у 1743–1747 рр. Мав збитки від того, але все віддав «допропорядочно». На селітряному заводі з 1739 р., виконував контракти і за успіхи удостоєний чина осавульства полкового. У 1749 р. по тому предствленню нагороджений згідно указу Сената з іншими його товаришами селітряними опішнянськими компанейщиками шаблею. Військовий товариш згідно універсалу Розумовського (1758.31.12.). З 1767 р. земський комісар Гадяцького повіту збору поквартально визначеного замість належного консистенського довольства з хати рубльового окладу. Мав 57 підданих у сс. Крутьках і Сарах та хут. Остроперховському і Кузьменковському. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги по Гадяцькому повіту. Полковий суддя. Д.: Аграфена (Агрипина) Семенівна Балясна (1742 – 1790 – ?), донька військового товариша.

Гайворонський Василь – військовий товариш (1787). Мав підданих на хут. Канівський Золотоніського повіту, у сс. Крутьки, Загородище Городиського повіту.

Гайворонський Григорій Павлович – осавул полковий компанійського полку Григорія Яковича Тонкошкура (? – 1723 – 1729), полковник компанійський (1729 – 1751 – ?).

Гайворонський Григорій Степанович (1747 – ?) – службу розпочав з 1761 р. у Золотоніському земському суді, проте згодом пішов шляхом своїх предків – став комонником. Сточатку сотенним хорунжим, отаманом, потім сотником і, нарешті, полковим обозним (1775). Під час переформування компанійських полків отримав звання армійського капітана. Згодом став Золотоніським міським головою. Д.: Пелагея Костянтинівна Леонтович, донька сотника золотоніського. Мали доньку Ганну і сина Єлисея.

Гайворонський Степан Григорович (бл. 1722 – ?) – син полковника компанійського Григорія Павлова, онук Самуся. Службу розпочав з 1734 р. рядовим козаком у 1-му компанійському полку. Учасник дніпровського (писар сотенний), очаківського походів. Сотник 1-ї сотні 2-го компанійського полку (1735 – 1751 – ?), обозний полковий 1-го компанійського полку (? – 1755 – ?). Обозний полковий компанійський (з 1759.10.12.). Учасник пруського походу. Був на чолі полку і обраний полковником (1763–1768). 1768 – 1771 рр. лікувався. Абшитований бунчуковий товариш (1772.7.12. – 1786 – ?). Мав 165 підданих у Золотоноші, д. Богославці, на хут. Згарська Осавульщина, Нетеповому, м. Піщаному, хут. Снігирівському Кропивненської сотні. 1782 р. на нього скаржився козак Лесенко про незаконну приписку у ревізію у своє підданство. Д.: (1747) Ганна Степанівна Томара, яку викрав у батьків, донька бунчукового товариша. Мали сина Григорія.

Гайдак N – значковий товариш Київського полку (1790).

Гайдак Андрій Пилипович – син козака сотні Гладченка, сотник петровський Миргородського полку (? – 1658.03. – ?).

Гайдовський-Потапович Василь Іванович (1737 – 1815.1.10.) – син значкового товариша, службу розпочав з 1755 р., возний канівський (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. У 1781 р. володів хутором поблизу с. Москалеників Іркліївської сотні, військовий товариш (1781 – 1787 – ?). Полковий осавул. Д.: Домна Федорівна N (? – 1821.22.07). Її батько Федір Омелянович N.

Гайдовський-Потапович Іван Якович (? – 1738.20.09.) – значковий товариш. Д.: 1) NNN, 2) Ірина Іванівна (? – 1794.30.03).

Гайдовський-Потапович Леонтій Павлович (? – 1644 – 1697 – ?) – власник с. Жердева, хут. Каневського при с. Канівцях Іркліївської сотні. Левка Потапенка як значного товариша зустрічаємо у Черкасах у 1674 р. Полковий обозний переяславський (? – 1697 – 1703).

Гайдук Васько – отаман у Чигиринському полку (1638 – ?).

Гайдук Дем'ян Опанасович (1714 – ?) – шляхтич, син значкового товариша. Службу розпочав з 1731 р., значковий товариш Лубенського полку (1731 – 1761 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. – у фортеці Св. Параскеви і відправлений до Переволочної, в очаківському (1737) та кримському походах (1738). Отаман значкових товаришів. Комісар у 1739 р., присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах житловий двір (1745). Сотник роменський (? – 1763.04. – 1767 –

?). Був на Українській лінії (1763). Д.: NNN (? – ран. 1774).

Гайдук Опанас (? – ран. 1731) – значковий товариш Лубенського полку у Хмелівській сотні. Д.: Настасія NN (? – 1747 – ?), проживала у Ромнах.

Гайдук Роман (1763 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 92 підданих в Роменському повіті.

Гайдук Семен Дем'янович (1742/1747 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1777 – ?), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 41 підданого в Роменському повіті. Д.: Єфросинія Яківна Назаревська, донька значкового, потім військового товариша.

Гайдученко Іван – козацький старшина в таборі на Узені (1619.17.10.).

Гайдученко Павло – сотник полковий Корсунського полку (? – 1638 – ?).

Гайдученко Стефан – товариш полку Полтавського (1671).

Гайовий Денис Харитонович – син сотника, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець дунаєцький Глухівського повіту. Д.: Олена Семенівна Уманець, донька значкового товариша.

Галабурда Денис – наказний сотник воронківський Переяславського полку (1740).

Галаган Андрій Семенович (1719 – ?) – син наказного полковника, 1742 р. присягнув на вірність імператриці Лизаветі Петрівні у Миргородському полку. Значковий товариш (? – 1753 – ?). Мав у Хоролі при урочищі Лагодиних ставах і при урочищі Трет'яковому 38 підданих.

Галаган Гнат Іванович (? – 1748) – син козака омельницького Чигиринського полку, полковник запорізький (1706), полковник компанійський (? – 1707 – 1709), полковник чигиринський (1709–1714). У серпні 1709 р. царським наданням отримав села Бобровицю, Худяки, Шабельники та Вороновки на Правобережжі, а універсалом гетьмана Скоропадського (1710 р.) с. Липове Чигириндубравської сотні. Коли його правобережні володіння відійшли до Польщі, гетьман Скоропадський надав йому замість них велике містечко Вереміївку. 1711 р. на нього скаржився отаман вереміївський з товариством про захоплення ґрунтів. Полковник прилуцький (1714 – 1739.9.11). 14 березня 1714 р. отримав жалувану царську грамоту на м. Вереміївку. 1716 р. отримав с. Сокиринці і на уряд с. Ряски. Заволодів сс. Озераними і Дехтярами, побудував 2 хутори та 5 водяних млинів. У 1718–1719 рр. розглядалася справа про його зловживання владою та розорення ним однополчан. 1722 та 1732 рр. їздив до Петербургу з проханням про надання підтверджувальної царської грамоти на всі свої володіння, але йому відмовляли. У 1724 р. гетьманша Скоропадська захопила його хутір поблизу Прилук під с. Ковтунівкою. Колишній писар Чигиринського полку Дмитро Щербина уступив йому за борг с. Котлове Іркліївської сотні Переяславського полку. У 1748 р. ГВК розглядало справу про захоплення ним землі, підданих і худоби у поручика лейб-гвардії Гренадерської роти Романа Струтинського. У цьому ж році йшли тяжби за ґрунти з генеральним суддею Лисенком, а бунчуковий товариш Федір Гамалія захопив землі, худобу, реманент у нього і сина Григорія. Протягом 1748–1752 рр. ГВК розглядала справу про суперечку придворного гайдука, потім віце-капрала лейб-гвардії Романа Струтинського з абшитованим полковником Гнатом і дійсним полковником Григорієм Галаганами про несплату його батькові Луці річної платні за службу старостою в їх маєтках, захоплення ними у його батька двох дворів (в Ічні і Вереміївці Чигриндубравської сотні Лубенського полку). У Києво-Микольській пустині 10 жовтня 1747 р. був записаний поминальник роду Гната Галагана: Іван, Антоній, схимонахиня Пелагея, Євфимія, Феодора, Параска, Ничипір, черниці Макарія, Євпраксія, Авраамія, Софія, Федот, Кузьма, Настасія, Горпина, Ірина, Михайло, Олена, Марко, Григорій, Уляна, Ганна, Євдокія, Гафія, Василь, Євдокія, Антон, Максим, Килина, Настасія, Ганна, Яків, Петро, Феодосія, Семен, Магдалена, Катерина, Іван, Василь, Сиклета, Михайло, Параска, Уляна, Ганна, Семен, Олександра, Кузьма, Гнат, Олена, N, немовлята: Максим, Федір, Яків, Василь, Семен, Василь, Федір, Яків, Федір, Іван, Євдокія, Марія, Євдокія, Горпина, Марфа, Марія. У Києво-Софійському монастирі поминальник його роду виглядав так: Гнат, Іван, Антоній, схимонахиня Пелагея, Євфимія, Феодора, Парска, черниці Макарія, Євпраксія, Авраамія, Софія, Федот, Ничипір, Косьма, Настасія, Горпина, Ірина, Михайло, Олена, Марко, Григорій, Уляна, Ганна, Євдокія, Гафія, Василь, Антоній, Макар, Килина, Костянтин, Ганна, Яків, Петро, Феодосія, Сигитекія, Михайло, Параска, Уляна, Семен, Олександра, Косьма, Федір, Ганна. Д.: Олена Антонівна Тадрина (? – 1763), донька київського міщанина з війтівської родини. Вдова Максима Александровича, київського бурмістра.

Галаган Григорій Гнатович (1716.20.11. – 1777.24.12.) – син полковника прилуцького, навчався у класи фари КМА (1727), службу розпочав з 1734 р., полковник прилуцький (1739.9.11. – 1763.25.08.). Частина його автобіографії має такий вигляд: «1716 года родился, в окончаніи года. – В три года убит был мало не до смерти. – В пять лет болен был целый год. – В семь лет паки упал и з того убился. – В 11 лет в Кіеве был болен горячкою. – В 15 летах был болен отчаянно, а после год в Петербурхи был. – В 18 летах убился с коня мало не до смерти, отчего и теперь во весь век не в состояніи здоровья. – В 20 летах паки болен целый год. – В 22 года оженился некстати некстати и не по своей воле, и терпел неудоволство чрез десять лет. – В 1740 г. пожалован околним полковником. – В 1741 г. в розграниченю коло Азова (при) подорваніи его минами, и во всех сих походах претерпевал несказанную трудность и беды. – 1747. Жена моя умре и детей, трое (покинула). В сей год много претерпел печали. – 1748. Отец мой умре. После сей ясностной печали претерпел еще превеликія клопоти и напасти. – 1749. Также не меншій клопот и беда была мне по ложному делу Струтинцкого. – 1760. Отпревлен был с тисячною командою в Прусскій поход, и там чрез целый год при армии, в чрезвычанных трудах и бедах, з немалим убитком именій, моих, обратился. – 1763. Матка моя скончалась, от якой несносной печали я и сам толко не луснув. И того ж того году, все оставши, переселился на свое уединеніевечно. – 1764 и 1765. Сіи годы оба прожил в своем уединеніи як-бы благополучно; и казалось, что судьбина утомившись мене гнать, оставила на несколко в покои; но и тут не совсем спокоен бил, яко же суседу одному по мировой принужден заплатить напасти 2700 рублей напрасно. – 1766. Сей безщаснейщій год всех годов в жизни своей окаянной; обещещен, обезславлен, зовсем негодним зделався в

свете человеком. – 1767. – Еще мне год не лучше прошлого бил, яко ж еще и от того шпари не отошли, а тут немного прежней печали и безчестія вновь последовало от болших суседів, которіе пронесли имя мое по всему свету, отчего уже и на свет не хочется ходить. – 1770. И сей год бил в великом страхи по некоторому случаю. Однако-ж Бог и Мити Божія недоведомили судбами мене грешника не допустили у вечное посрамление. – 1771. Сей год окончил слава Богу спокойно, кроме скуки и обыкновенной моей слабости, ничего болш не претерпел. И так, як разсмотрит мою жизнь обстоятелно, которая уже продолжается 55 лет, то немного в ней можно найти благополучных лет, которія за нечто почестся могут». 1749 р. намагався повернути власні землі у правобережній частині Миргородського полку по р. Ірклії, які до прутського походу належали його батьку. У 1751 р. Пустинно-Микольським монастирем в нього було відібрано містечко Вереміївка, а вже наступного року він отримав вільних посполитих у м. Ічні. У 1756 р. здійснив спробу привернути собі у піддантво навіть писаря Ічнянської сотні Антона Дивельковського, пізніше спробував підвернути у підданство козаків Ічнянської сотні Юська Касьяненка, Петра Москаленка та братів Кикотів. Вів боротьбу проти сотника ічнянського Івана Новицького, який обтяжував його посполитих підводною повинністю, а також сприяв їх покозеченню. 1759 р. взяв зобов'язання про зменшення висоти своїх млинів на липівській греблі на р. Сулі та не підтоплювати млини вдови Тетяни Оболонської. 1763 р. просив гетьмана звільнити його від полковничого уряду. 1764 р. володів 4014 підданими у м. Прилуках з хутором, сс. Рудовці, Сергіївці, Заудайці, Дехтярах, Озерянах, Остапівці, Андріївці, Іванківці, Леляках, Оробіївці, Сокиренці, Липовому, Селичовці, хут. Гнилицькому, Криворудському, мм. Монастирищі, Ічні. Канцелярія малоросійського генерал-губернатора Рум'янцева розглядала справу про захоплення ним вільним рангових земель у Лубенському і Прилуцькому полках (м. Яблунів, сс. Каплинці, Круподеринці, Савинці, Митченки, Бутки). Д.: (з 1738) Уляна Михайлівна Дуніна-Борковська (? – 1747), донька бунчукового товариша. Після смерті батька, а потім і матері, виховувалась бабусею – гетьманшою Апостол.

Галаган Григорій Іванович (1760 – ран. 1808) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1781.11.11.). Д.: Ірина Антонівна Милорадович (? – 1800).

Галаган Іван Григорович (1743 – 1789.11.) – службу розпочав з 1760 р., бунчуковий товариш у Миргородському полку (з 1763.2.08.), полковник прилуцький (1763.25.08. – 1767, нак.), колезький асесор (з 1771). Надвірний радник у відставці (1788). Проживав у Сокиринцях. Мав 9899 душ у Борзнянському, Прилуцькому, Глинському, Пирятинському і Остерському повітах. Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Поминальник його роду зафіксований у Софійському монастирі. Мав у м. Прилуках і хуторах поблизу 204, у полковій сотні с. Рудовці 32, Сергіївці 4, хут. Гнилицькому 269, м. Монастирищі 30, с. Заудайці 14, Андріївці 14, м. Ічні 1101, у 1-й Варвинській сотні сс. Озерянах 542, Остапівці 37, Дігтярях 231, Вінківцях 88, Леляках 2, 2-ї Варвинської сотні с. Оробівці 5, Срібнянській сотні с. Сокиринцях 704, у Лубенському полку Чигриндубравській сотні у м. Вереміївці 13, Жовнах 408, Переяславського полку Баришівській сотні 408 підданих. Д.: (з 1754) Катерина Юхимівна Дараган, донька київського полковника, племінниця гетьмана. За нею приданого у Баришівській сотні Переяславського полку 316 дворів. Мали сина Григорія (1767 р. н.) і доньок Віру та Уляну.

Галаган Петро Якович – син значкового товариша Миргородського полку, значковий товариш, мешканець Омельника (1794). Д.: Уляна Ничипорівна N.

Галаган Роман – син значкового товариша, значковий товариш (1775).

Галаган Семен Іванович (? – 1687 – ран. 1752) – осавул полковий миргородський (1723 – 1730), наказний полковник миргородський (1736). Абшитований осавул полковий (1742). Д.: 1) NNN 2) (з 1719) Євдокія Василівна Лагода, донька миргородського полкового осавула, вдова миргородського полкового осавула Якова Васильовича Апостола. 3) Степанида NN (? – 1752 – ?), проживала у Омельнику Миргородського полку.

Галаган Яків Семенович – син наказного полковника, навчався у класі фари КМА (1727), значковий товариш Миргородського полку (1741 – 1752), жив у Омельницькій сотні. Д.: Домна Яківна N, вдова Григорія Даниловича Данилевського, рідного брата ізюмського полковника.

Галайба Іван – писар сотенний батуринський (1781), військовий товариш Ніжинського полку (1782). У спадок отримав 11 підданих у Батурині та у двох хуторах під містом. Д.: Євфимія NN, донька козака. Мали сина Павла.

Галанський Іван – значковий товариш Київського полку (? – 1737 – 1738 – ?), мешканець мринський.

Галатенко Данило – осавул полковий переяславський (? – 1690.13.06. – ?). 15 червня 1724 р. козаки с. Мала Каратуль Степан та Іван Галатенки продали 6 нив Лавріну Копцевичу.

Галенко Василь Харлампійович (у 1714 р. називав себе Галенковським) (? – 1629 – 1716) – син покозаченого шляхтича, козак Роменської сотні (1649). Знатний товариш прилуцький (1712). У 1666 р. володів водяним млином біля м. Прилуки. 10 жовтня 1695 р. продав одну заставку млинову на р. Удай полковнику прилуцькому Дмитру Горленку за 250 золотих. 18 лютого 1702 р. за заслуги сина отримав універсал полковника Івана Носа на військову частину доходів з його млинів на р. Удаї о 2 колах під Прилуками і на звільнення його двору у Прилуках від постоїв. 5 січня 1706 р. універсалом Мазепи йому надано хутір над ставом Рудувським з хатами і людьми і став. 12 вересня 1709 р. отримав підтверджувальний універсал гетьмана Скоропадського на маєтності. Полковий осавул прилуцький (? – 1709.09. – ?). Письменний. Д.: Марія Григорівна Огронович (? – 1727.6.12.), донька бунчукового товариша.

Галенко Григорій – бунчуковий товариш (1759). 1759 р. у козака Блотницького захопив спадковий млин.

Галенко Дем'ян – сотник сосницький (? – 1656 – ?).

Галенко Кирило (1729 – ?) – хорунжий сотенний роменський (1763), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1786), мав 3 підданих у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Домна Яківна Яковенко, донька полкового хорунжого.

Галенковський Андрій Федорович (? – 1820.8.01.) – службу розпочав з 1766 р., військовий канцелярист (1766), колезький канцелярист (1771), полковий хо-

рунжий (з 1771.5.12.). Був поранений у казанській експедиції (1775). Полковий писар прилуцький (1776.9.12. – 1781), бунчуковий товариш (1781.8.03). Д.: (з 1775.17.05.) Мотря Юріївна Троцька (1757 – 1828), донька полкового осавула. Мали синів Андрія, Якова, Осипа, Михайла.

Галенковський Гнат – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Галенковський Григорій Васильович (? – 1725 – ?) – довгий час служив у російських регулярних полках, а з 1725 р. полковник і комендант гадяцький. Наказний полковник прилуцький (1733). Д.: Ганна Яківна Кошевська, донька гадяцького полкового судді.

Галенковський Данило Федорович – бунчуковий товариш (1725 – 1729). Був у низовому корпусі (з 1725 р.). У 1728 р. звільнений від служб.

Галенковський Максим Михайлович (? – ран. 1754) – служив у ГВК (1728 – 1732), значний бунчуковий товариш (1732), сотник мглинський (1733.05. – 1735 – ?), бунчуковий товариш (1737). Згідно заповіту дядька В.І.Ракушки-Романовського усі маєтності останнього перейшли до нього. Д.: 1) (з 1732.23.01.) Марія Григорівна Жоравка. 2) Ганна Григорівна Кулябка (? – 1754 – 1769 – ?), донька бунчукового товариша.

Галенковський Павло – син значкового товариша, службу розпочав з 1762 р. значковим товаришем Прилуцького полку (1762 – 1779 – ?).

Галенковський Петро Григорович (? – 1720 – 1764 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1741 – 1746), протоколіст ГВК (з 1746.9.04), бунчуковий товариш (1764). Мав хутір під с. Шахворостівкою.

Галенковський Федір Васильович (? – 1760) – син протопопа, канцелярист ГВК (з 1702), був у прутському поході. Військовий канцелярист (1714), полковий писар прилуцький (1715 – 1741.22.01.). 1727 р. скаржився на полковника Галагана за невиплату грошей, відібрання полкової печатки та образи. 1731 р. йому доручено перевірку розміщення консистентів у Стародубському полку. 1731 р. отримав універсал гетьмана Апостола «о невзымании с млына дедизного и отческого» частини військової і на хутір Варвинський, отриманий від першої дружини, і на хутори Рудувський, Варвинський та Мулковський. Звільнений від уряду «по болезни глаз» (1740). Полковий обозний прилуцький (1741.22.01. – 1760). Тримав с. Мулку полкової сотні, де мав шинок. Рід внесений до VI частини родовідних книг Київської і Полтавської губерній. Д.: 1) (1713) Параска Іванівна Піроцька, донька ніжинського полкового сотника. За нею «по уступке» батька 29 січня 1713 р. гай під с. Малими Сорочинцями, куплений цього ж дня у Івана Матвійовича Манджоленя за 30 талярів. 2) (1748) Софія Андріяшівна Малама (? – 1727 – 1766 – ?), донька компанійського полковника. Удова бунчукового товариша Івана Йосиповича. 1748 р. її мали доставити до Переяславського полкового суду для участі у судовій справі її братів, бунчукових товаришів Михайла і Петра, обмовлених злодіям Остапом Безвершком та Іваном Чобітком. У 1766 р. її дім звільнений від постоїв.

Галенковський Яків Васильович (1682 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1712 р., значковий товариш Прилуцького полку, браву участь у царичанському (1718), низовому (1722), сулацькому (1725), очаківському (1738) походах. У 1737 р. на українській лінії за командира. 1760 р. звільнений від служби. 1717 р. розділили батьківське поле з братом Федором.

Галецький Іван Петрович (бл. 1737–1780) – значковий товариш Стародубського полку (1764). 1764 р. мав володіння у с. Пушкарі, у Погарі, д. Сточці, Вітеблі, Бозькому. Бунчуковий товариш (? – 1772 – ?). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1780). Д.: Ганна Михайлівна Ширай (1749 – ?), донька підкоморія Стародубського повіту, колезького радника. У 2-му шлюбі за кн. Іваном Львовим.

Галецький Леонтій Якович (? – 1741) – товариш полку Стародубського, значковий товариш, сотник Бакланської сотні (1709–1710). Військовий товариш (1722), наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1722), сотник Бакланської сотні (1727–1729). Бунчуковий товариш, взятий під гетьманську протекцію. 5 липня 1713 р. отримав гетьманський універсал на с. Бугаївку Погарської сотні. Мав затяжні майнові суперечки з жителями полку. Просив надати с. Гринів замість віднятого с. Поперечного. Бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку, написав у підписці, що йти в похід через слабкість здоров'я сам не може, тому посилав свого зятя Івана Глебунського. Володів у д. Бугаївці Погарської сотні 4 дворами малогрунтовими, 2 дворами бобилів, всього 6 дворами, в «расходах» – 2 (1737).

Галецький Леонтій Якович (? – 1741) – товариш полку Стародубського, наказний сотник погарський, сотник бакланський (1727–1728), бунчуковий товариш.

Галецький Петро Петрович (1735 – 1784 – ?) – бунчуковий товариш (з 1 вересня 1754). У 1756–1760 рр. – у Гадяцькій полковій рахунковій комісії. 1761–1763 рр. – у Миргородській полковій рахунковій комісії. Земський суддя (1766–1767). Д.: Ганна Андріївна Бороздна, донька генерального писаря.

Галецький Петро Петрович (1735 – 1784 – ?) – бунчуковий товариш (з 1754.1.09.). 1756–1760 рр. – у Гадяцькій, 1761–1763 рр. – у Миргородській полковій рахунковій комісії. Земський суддя у Миргородському полку (1766 – 1772 – ?), звільнений суддею земським (1779). Мешкав у Богачці. Священик Богацької сотні Тимофійович і козаки звинуватили його у перебільшенні розмірів податків з їх млинів на р. Псел. Д.: Ганна Андріївна Бороздна, донька генерального писаря.

Галецький Петро Семенович (? – 1754) – навчався у КМА, сотник полковий стародубський (1734.10.11. – 1738), гадяцький полковник (1738.13.07. – 1754.25.08.). Д.: Катерина Василівна Лоренцова (бл. 1699 – 1768 – ?). Проживала у с. Стечні. 4 вересня 1754 р. отримала дозвіл залишити собі ½ хлібних запасів та сіна, зібраних у рангових маєтках полковника. 1767 р. майор у відставці Корсак захопив у неї землю. Направила людей на дім бунчукового товариша Івана Яновського, які захопили його служителя Петра Несходовського.

Галецький Семен Якович (бл.1670 – 1738.8.07.) – службу розпочав з 1686 р., значний військовий товариш, наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1706, 1707), осавул полковий стародубський (1709 – 1712), сотник Погарської сотні Стародубського полку (1712.10. – 1722), наказний полковник стародубський (1719), сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1722.22.05. – 1725), сотник полковий стародубський (1725 – 1734.10.02.), наказний обозний полковий стародубський (1726), наказний суддя полковий стародубський (1726), у складі правління Стародубського полку. 1709 і 1714 рр. отримав від Скоропадського сс. Михайлів-

ське, Торовлеве, Степне і млини на рр. Стесні Судості. 24 квітня 1720 р. отримав універсал гетьмана з підтвердженням права власності на с. Михайлівку Бакланської сотні, с. Витомле Погарської сотні та на ґрунти і млини, скуплені у цих сотнях. Був у складі делегації, яка відвозила коламацькі статті до Петербургу, де був заарештований і знаходився в ув'язненні 2 роки. 19 січня 1723 р. козаки с. Ромашкова Глухівської сотні внесли на нього супліку до ГВК за включення їх села до складу Новгородської сотні. 7 червня 1726 р. Малоросійська Колегія надала йому на уряд полкового сотника с. Душкін. У 1726 р. чинив кривди мешканцям побудованого лубенським полковником Андрієм Марковичем хутора. 2 грудня 1731 р. здійснив обмін ґрунтами у с. Хмелівці з курінним отаманом Овсієм Хмелівським. Сотник полковий стародубський (1724–1734). У 1733 р. подав скаргу гетьману на стародубського полковника Дурова, що той притісняв його по службі. Наказний полковник стародубський. Генеральний бунчужний (1734–1738). 15 травня 1734 р. віддав за борг сл. Артиполотівку Лохвицької сотні сотнику дівицькому Якову Селецькому. У 1735 р. отримав гетьманський універсал на підтвердження своїх володінь. У 1736 р. ГВС розглядав скаргу на нього про захоплення ґрунтів у козаків Лохвицької сотні і населення у степу хутора. Мав маєткові суперечки з жителями полку і Трубачевської провінції. Загинув у битві під Гаймандолиною. Син Петро перевіз його тіло і поховав у Погарі. У Софійському монастирі поминався рід Семена Галецького, сотника погарського: Семен, Федір, Настасія, Ганна, Євфимія, Петро, Семен, Ганна, Стефан. Д.: 1) Феодора Яківна Ширай. 2) Феодора Андріївна N (бл. 1687 – 1742 – ?), проживала у с. Стечні.

Галецький Яків Петрович (1731 – 1768 – ?) – службу розпочав1 вересня 1754 р., коли гетьман за служби померлих діда, бунчужного генерального, і батька, полковника гадяцького, надав чин бунчукового товариша. У 1760 р. був у слідчій комісії у Глухівській сотні. У його володінні 16 дворів, 26 хат, 29 хат бездвірних посполитих у с. Засуха Топальської сотні (1764). Підкоморій Погарського повіту. Продав сл. Якубівку (Залепіївку) бурмістру стародубському Лаврентію Злотникову. Проживав у с. Михайлівське. Д.: Катерина Петрівна N (1734 – 1768 – ?). Чи Яків чи Іван був одружений з княжною Шаховською. 24 квітня 1767 р. її мати отримала від Галецького майно після смерті донька, а його дружини.

Галищенко Андрій – сотник бахмацький Ніжинського полку (1722–1723).

Галоб N – козацький старшина, надавав ідейну підтримку повстанцям у 1664 р.

Галуза Андрій (1742 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – 1788 – ?), поручик. Мав 19 підданних. Д.: Мотря NN, донька козака.

Галуза Максим (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1788), мав 37 підданих в Олишівці. Д.: Ганна NN, донька козака.

Галузевський Григорій (бл. 1748 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Д.: Марія NN, козачка.

Галузевський Максим Прокопович – син військового товариша, військовий товариш (? – 1790 – ?). Мав 29 спадкових підданих. Д.: Ганна NN, донька козака.

Галузевський Прокіп Іванович (? – 1710 – 1764 – ?) – походив з шляхетського гербованого роду. Військовий товариш Київського полку. Мав володіння у Мрині, Олишівці, хут. Сороках (1764). Рід внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Галузевський Роман (бл. 1745 – ?) – службу розпочав з 1759 р., полковий канцелярист з 1768 р., значковий товариш (з 1769), військовий товариш (з 1782), ротмістр (1788). Мав 192 підданих у містечку і 3 селах. Д.: Тетяна Степанівна Пригара, донька військового товариша.

Галузевський Яків Прокопович (бл. 1741 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), губернський секретар. Мав 5 підданих у містечку. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія NN, донька козака.

Галун Степан (1708 – 1763 – ?) – військовий товариш з 1745 р. у Ніжинському полку (1763).

Галушка Роман (? – ран. 1782) – абшитований значковий товариш.

Галчун Іван – значний військовий товариш Чернігівського полку. Мешканець сосницький.

Галчун Ілля Степанович (1755/1758 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мешканець сосницький. Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Галчун Семен Степанович (1759/1764 – ?) – син військового товариша, військовий товариш Чернігівського полку. Мешканець сосницький.

Галчун Степан Іванович (бл. 1727 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787), у 60-х роках скупив багато ґрунтів у Сосницькій сотні. Д.: 1) Параска Федорівна N (1733 – 1768 – ?). 2) (1787) Секлета NN, донька священника.

Галянський Іван – наказний сотник носівський Київського полку (1738).

Галясовський Андрій – зі співаків імператорського двору став значковим товаришем Чернігівського полку (1749 – 1751 – ?).

Гамалія Андрій Андрійович (? – 1706.19.03.) – учасник чигиринського і кримських походів. Бунчуковий товариш у Лубенському полку. 20 вересня 1690 р. отримав царську жалувану грамоту на с. Серединну Буду Стародубського полку, якою був затверджений гетьманський універсал 1689 р. За служби батька і свої отримав універсал на с. Юдинов у Бакланській сотні. Загинув у битві під Несвіжем. Д.: Настасія Михайлівна Миклашевська, донька полковника стародубського. У 2-му шлюбі за Петром Корецьким.

Гамалія Андрій Михайлович (у ранніх родовідних він зазначений як син Якова) (? – 1649 – ран. 1696.04.) – учасник чигиринських походів. Сотник лохвицький (? – 1678.08. – 1687), 1683 р. отримав від лубенського полковника Максима Ілляшевича дозвіл зайняти землю біля с. Бербинець і Жабок, де влаштував хутір. Став другим осавулом генеральним (1687–1694). Приймав участь в кримських походах. Розоряв передмістя Очакова. 1688 р. отримав універсал на хут. Журавку Глухівської сотні. 1689 р. отримав гетьманський універсал на сс. Серединну Буду Новгород-Сіверської і Семенівну Конотопської сотні, млин григор'ївський на р. Сеймі, млин під с. Озаричами, дві плотини на р. Шостці Воронізької сотні. Біля цих плотин на купленій замлі у козака Степана Бугая осадив сл. Гамаліївку. 1689 р. супроводжував гетьмана до Москви. 20 вересня 1690 р. отримав царську підтверджувальну грамоту на маєтності. 3 червня 1693 р. отримав гетьманський універсал на с. Юдинів Погарської сотні. 16 листопада 1693 р. разом з ста-

родубським полковником Миклашевським, війтом Шираєм отримав гетьманський дозвіл на побудову поташних буд між Мглином і Почепом. 19 квітня 1695 р. купив у значного військового товариша Дмитра Чечеля двір у Погарі, хутір у с. Юдинів, млин в три колеса на р. Бойні під Юдиновим. 1694 р. написав тестамент Д.: Олена (Григорівна Лещинська) NN, її брат Яків Григорович називався сином чигиринського полковника. Григорій Лещинський був козаком сотні Івана Коваленка Переяславського полку (1649). Крім того, Харко Лещинський служив у Комишенській сотні Миргородського полку (1649).

Гамалія Антон Андрійович (? – ран. 1728) – значний військовий товариш (1702), генеральний осавул (1708). За підтримку Мазепи засланий до Сибіру, звідки повернувся і поселений у Москві. Д.: 1) Марія Семенівна Самойлович (? – 1706), донька стародубського полковника. 2) Уляна Андріївна Кондратьєва, донька сумського полковника. Її рідна сестра була дружиною Михайла Богдановича Корсака. Поминальник її роду: Герасим, Христина, Михайло, Ганна, Андрій, Олена, Марія, Григорій, Іван, Ксенія, Роман, Ірина, Дмитро, черниця Єлизавета, ченець Варлаам, Настасія, Марія, Яким, Ганна, Антон, Антон, Василь, Лаврентій, Іван, Петро, Настасія, Меланія, Ганна, Омелян, Петро, Андрій, Яків, Марко, Любов, Василь, Олена, немовля Іван, Уляна, Сиклета, Федір, Марія, Варвара, Катерина, Петро, Ганна, Марфа, Марія, Андрій, Мануйло.

Гамалія Василь Андрійович (бл. 1693 – 1726.2.05.) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1720), помер у сулацькому поході. Володів половиною с. Борщова, половиною с. Чехови з хутором і млином. Д.: Марфа Григорівна Квітка (1703 – ?), донька полковника харківського. Вдова, ігуменія Харківського монастиря.

Гамалія Василь Григорович – службу розпочав 1758 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш Стародубського полку (1765 – 1787 – ?). Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Проживав у Погарі. Д.: (1777) Катерина Яківна Тимонова, донька дворянина-поміщика Трубчевського повіту Орловського намісництва. Мали синів Івана, Семена, Якова, Іллю.

Гамалія Василь Павлович – значковий товариш Полтавського полку (1743 – 1755), комісар полковий полтавський (1745), мав двір у Нових Санжарах.

Гамалія Василь Степанович – бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1741 – 1751 – ?), присягнув у 1741 р. 1751 р. патенту не пред'явив. Мешканець с. Івахники. Мав у с. Івахники Лохвицької сотні посполитих дворів 6 тяглих, 14 піших убогих (1745), малогрунтових 1 двір на 2 хати, убогих 23 двори в них 25 хат 4 бездвірних хати та двір житловий та 5 дворів найманих людей, його ж разом з описними імператорським в с. Шмигликові 2 двори на 3 хати та 2 бездвірних хати (1747). Помер безпотомно.

Гамалія Григорій Андрійович (? – 1699 – 1737) – бунчуковий товариш (1720 – 1737) у Стародубському полку. 1725 – 1726 рр. був у сулацькому поході. Володів сс. Борщов і Чеховкою, які отримав взамін дідівської маєтності Серединної Буди від гетьмана Скоропадського. Мав у 1737 р. у м. Погарі 3 дуже убогих підсусідків, у с. Посудичі 7 підсусідків у хатах, у д. Жалки 2 підсусідка. Володів у хут. Холопець 4 убогими дворами, 2 вибуло. Д.: Явдоха Василівна Бороздна (бл. 1699 – 1755.25.01.). У 1737 р. володіла с. Борщовим Погарської сотні: 6 середньогрунтових дворів, 63 малогрунтових, 11 дуже убогих, всіх 80 дворів, з них людей у «расходах» 55. Вибуло з села 14 людей. В хут. Новая Воля 4 дуже убогих двори, 2 вибуло. Мали синів Василя (секунд-майор), Федора (поручик), Івана (вахмістр), Петра, доньку Катерину (1787), які тримали 104 підданих в д. Ліпке. Їх донька Марфа була заміжня за прем'єр-майором у відставці Іваном Федоровичем Юрловим.

Гамалія Григорій Антонович (? – 1758) – син бунчукового товариша. Навчався в Речі Посполитій. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.30.09./1742 – 1758), кандидат в генеральні хорунжі (1758). Д.: (1737) Євдокія Опанасівна Покорська (1722 – 1770.3.11.), донька стародубського полкового писаря.

Гамалія Григорій Григорович (? – 1787 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товариш Стародубського полку (1782 – 1787 – ?). Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Мешканець хут. Холоща Погарської сотні, мав у хут. Холоща, с. Посудинах, д. Жигалках, м. Погарі 38 хат підданих. Д.: (1784) Ганна Василівна Джура, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Миколу, доньку Настасію.

Гамалія Григорій Михайлович (? – 1633 – 1702) – син черкаського полковника. Ще за гетьманування Б.Хмельницького тримав с. Хоружівку. Сотник пирятинський (? – 1661.10. – 1664). Активно підтримув Івана Брюховецького, став полковником лубенським (? – 1664.04. – 1666.07.). Розорив Черкаси та інші правобережні міста. Витримав чотири тижні осади Чернецького у Медвині. 4 квітня 1665 р. захопив Корсунь, знищивши 700 поляків. Їздив з гетьманом до Москви і 3 грудня 1665 р. отримав царську грамоту на дворянство і сс. Хоружівку і Хітці (оригінал). У липні 1666 р. Брюховецький запідозрив його у зносинах з Дорошенком і, заарештувавши і закувавши, більше року тримав під вартою у Гадячі. Уряд лубенського полковника (? – 1668.01. – 1670.01. – ?) зберігав і за свого дядька – гетьмана Петра Дорошенка, вірним якому залишився і після проголошення гетьманом Ігнатовича. Очолив охотницький запорозький полк (1669.23.01.), потім повернув пернач лубенського полковника (? – 1670.29.01. – ?), а згодом очолив Паволоцький полк (1670–1673). Коли ж став генеральним осавулом, то його місце полковника зайняв дядько Яків Гамалія. Був козацьким послом до Турції (1659, 1668). Наказний гетьман, у 1671 р. у Фастові потрапив у полон до польського полковника Пива. Після капітуляції дорошенківців перейшов на Лівобережжя. Григорій Михайлович, як значний військовий товариш, чекав свого часу, оселившись у Лохвиці і скуповуючи ґрунти навколо неї. «Коломак» 1687 р. приводить його знову до полковничого пірнача лубенського (1687.07. – 1688), хоча і не надовго. Мабуть, давався взнаки вік. Значний військовий товариш (1688 – 1689 – ?), 1689 р. супроводжував гетьмана Мазепу до Москви. 5 березня 1690 р. Мазепа «респектуючи мы нагодние и значные здавна в Войску Запорозком пана Григория Гамалеи роненые прислуги» підтвердив володіння греблею на р. Сулі, а також с. Хруль. Помер бездітним. Від Гамаліїв і Головіна с. Хоружівка у серпні 1765 р. перейшла до київського генерал-губернатора Костюріна. Д.: Марія Василівна N (? – 1670 – 1716). За заповітом 1694 р. їй були відписані всі маєтності чоловіка. За її

тестаментом 14 серпня 1716 р. уступила Київському Михайлівському монастирю різні ґрунти.

Гамалія Данило Михайлович (? – 1740) – шляхтич. 1728 р. купив ліс у священика преображенського Григорія Яковича. Новосанжарський міщанин (1732), значковий товариш (? – 1739 – 1740). 1737 р. під час татарського нападу втратив частину документів на ліси. 2 квітня 1740 р. лист полковника полтавського Василя Кочубея до новосанжарського сотника, щоб Петра Сененка і Данила Гамалію «в числі значкових полку полтавського товарищей содержат». Д.: Пелагея Гамалія, вдова значкового товариша у 1740 р. мала двір і 2 посполитих у Новосанжарові.

Гамалія Іван Андрійович (1699.6.12. – 1766) – син бунчукового товариша. Вів суперечку за спадщину брата Григорія з його вдовою (1748). Бунчуковий товариш у Стародубському полку (1720–1758). Наказний полковник Миргородський по ордеру гетьмана (1751 – 1752). Абшитований бунчуковий товариш (з 1758). Генеральний суддя (бл. 1762). Бунчуковий товариш у Стародубському полку, його «сказка» датована 1761 р. Згідно неї народився, як розповідав йому батько, 6 грудня 1699 р., але справки не мав бо в тих роках метрик не було. Призначений «купно» з двома рідними братами Василем і Григорієм гетьманом Скоропадським у бунчукові товариші на місце їх батька Андрія Гамалії у 1720 р. Володіння: д. Чехівка 7 малогрунтових дворів, 8 людей в «расходах», 2 вибули, мав двір і шинок у с. Семенівка Конотопської сотні та приїзжий двір у Глухові, шинок у с. Крутьки, приїжджий у с. Сари і 2 підданих. (1747). Д.: 1) Марфа Іванівна Анненкова, донька полковника. 2) Ганна Іванівна Бороздна, донька бунчукового товариша. У 1-му шлюбі за графом Гаврилом Івановичем Владиславичем-Рагузинським.

Гамалія Іван Іванович (? – ран. 1762) – бунчуковий товариш у Лубенському полку, присягнув у 1741 р. Мав підданих у Лохвицькій сотні у с. Пісочок малогрунтових 1 двір на 2 хати, убогих 9 дворів в них 13 хат, 5 бездвірних, 4 кінних і 2 піших підсусідка, житловий двір та 7 дворів найманих людей та в д. Коновій убогих 7 дворів на 7 хат та 5 бездвірних та житловий двір і шинок (1747). У 1755 р. захопив землі у с. Пісочки Глинської сотні, куплені козаком Лохвицької сотні Стефаном Жретовським. Його син Андрій 1762 р. склав присягу в Янишпільській сотні.

Гамалія Іван Йосипович (1741 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1761 р., 6 липня 1761 р. отримав від гетьмана звання військового товариша. Полковий комісар лубенський (з 1762.14.06.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1772.20.12.). Мав 333 підданих у 3 селах і 1 слободі. Д.: кн. Феодосія Іванівна Єлецька, донька капітана флоту.

Гамалія Іван Михайлович (від 1 – го шлюбу) – син генерального військового осавула. Службу розпочав з початку 1704 р. під Любарем, потім під Полтавою, півроку у Білій Церкві, потім гетьманом Скоропадським відпущений був у Гамаліївку, а батько залишився і був до закінчення шведської баталії 1710 р. Ходив під Кам'яний Затон і був там чверть 1714 року. 1719 р. був у Києві при гетьмані Скоропадському. Став сотником лохвицьким і тоді у 1721 р. ходив на канальну роботу з полковником Марковичем під командою чернігівського полковника Полуботка і там був рік. У 1723 р. був на Коломаці в команді покійного Данила Апостола півроку. У 1724 р. ходив за наказного полковника лубенського в низовий сулацький похід в команді полковника гадяцького Михайла Милорадовича, а «...когда пришли к Царичанці то покойний п. Милорадович сам пошел водою а мне вручил всю команду і велел ити луговою стороною к Астрахани а в Астрахане в Сулаке і тамо жил полтора года». Сотник лохвицький (1721–1727), бунчуковий товариш (1727, універсал 1735.30.09. – 1750). У 1727 р. за гетьмана Апостола асигнований в генеаральні осавули «...і в Глухові определен для отправления дела где і прожил немало». У 1733 р. з Глухова гетьманом відправлений до Москви де прожив півтора року. Був у польському поході в команді генерального обозного Якова Лизогуба, за наказом якого відав генеральною військовою артилерією і обозом, у 1736–1737 рр. був у комісії при царичанському магазині, наглядав за провіантом Миргородскому і Полтавському полкам, у 1738 р. відправлений для купівлі провіанту, у 1739 р. стежив за висилкою в похід козаків, волів і погоничів. Був посланий у Чигриндубраву, потім у хотинському поході, після якого прибув у Переяслав до Рум'янцева і був призначений від ГВК у комісію по відправці волів з Переяславського полку, потім був з командою під Білою Церквою у команді Лисенка. Мав 21 двір (1744). Д.: 1) Євдокія N Лизогуб. 2) NNN.

Гамалія Іван Петрович – син бунчукового товариша. Значковий товариш. Наказний сотник Топальської сотні Стародубського полку (1727.10. – 1731.01.). Мав сина Данила.

Гамалія Йосип Михайлович (від 2-го шлюбу) (? – ран. 1760) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.18.09. – 1745 – ?). У 1742 р. мав суперечку за хутір Усторочевський з священиком с. Западинець Лохвицької сотні Корнилом Петровим. Присягнув у 1741 р. Мав 40 дворів (1744), у Лохвицькій сотні у с. Безсале посполитих 1 двір малогрунтових не могучих, 5 тяглих, 17 піших убогих (1745), с. Безсале малогрунтових посполитих 3 двори на 6 хат, убогих 17 дворів у них 26 хат та 8 бездвірних хат, двір житловий та 9 дворів найманих людей, шинок та шинок у с. Харківці (1747). Д.: Єфросинія NN. За нею у хут. Янишпольському 3-ї Лохвицької сотні 10 хат (1760).

Гамалія Лаврентій – військовий канцелярист (1783). Мешкав у с. Холопці на Погарщині. Д.: Марфа Григорівна Булашевич, донька значкового товариша. Мали синів Максима (1759 – ?), Євгенія (1769 – ?), доньку Марію (1781 – ?).

Гамалія Микола Іванович (1734–1775) – син генерального судді. Військовий товариш. 1762 р. разом з бунчуковим товаришем Яковом Олександровичем Гамалією побили поручика Дмитра Радулова. Володів с. Борщовим, де мав дерев'яний дім з 37 підданими, млин в 2 кола, винокурню в 3 котли, шинок поблизу трактової дороги, підданих 147 дворів і 40 бездвірних хат, всього 672 чоловіків і 631 жінку, 12 вільних служителів у с. Клепачі Путивльського повіту як спадок матері, хут. Вара Нова з млином в 2 кола, що належав до с. Борщового. Д.: Ганна Луківна Маркович, донька бунчукового товариша.

Гамалія Михайло – полковник черкаський (? – 1668).

Гамалія Михайло (Іванович?) (? – ран. 1661) – власник с. Безсали, значний військовий товариш. Д.: Васса NN, проживала у Яблунові Лубенського полку.

Гамалія Михайло Андрійович (? – 1660 – 1724) – син генерального осавула, військовий товариш (? – 1688 – ?). Сотник лохвицький (1690 – 1694.12. – ?), у 1692 р. був гетьманським посланцем до Москви.

Значний військовий товариш (1689–1690) (1693–1701), 1689 р. супроводжував гетьмана до Москви. 18 серпня 1693 р. отримав с. Безсали у Лохвицькому ключі і млин Нейжалів на греблі у с. Ручках на р. Сулі. 13 грудня 1694 р. гетьман Мазепа підтвердив за ним с. Івахники. Генеральний бунчужний (1701–1703). Полковник полтавський (1702–1703). Бунчуковий товариш. Наказний полковник полтавський (1705). Наказни полковник переяславський (1705). Генеральний хорунжий (1707). Генеральний осавул (1707–1709). Військовий товариш (1709–1712). За підтримку Мазепи утримувався кілька років у Москві (з 1712). Д.: 1) NNN. 2) Меланія Омелянівна N (? – між 21.04. і 15.06.1732). У 1-му шлюбі за Василем Самойловичем. Після смерті 2-го чоловіка отримала дозвіл виїхати з Москви до матері до м. Сум. Була боржницею вдови Андрія Фая-Зіневича Устини.

Гамалія Михайло Герасимович (? – 1612 – 1662) – шляхтич гербу «Дрия», православний. Гамалія виводив себе від шляхтичів Висоцьких. Мисько (Михайло) Гамалія зафіксований у полковому товаристві черкаському (1649), у сотні ж Шубця – Васко Гамалія. З якихось причин (мабуть, антитатарська позиція) став противником Юрія Хмельницького і прибічником Сомка. Мабуть, на козелецькій раді був обраний генеральним суддею. 1662 р. Сомко призначив його «старшим» у місто Черкаси. З нашої точки зору не полковником, а старшим над козацькими формуваннями. Був він у цей час генеральним суддею. Відповідно, вважаємо, що був раніше суддею полковим черкаським. Цього ж року захоплений у Черкасах прибічниками Юрія Хмельницького, привезений до Чигирина і розстріляний. Призначених Сомком Михайла Гамалію і Кравченка «старшими в город Черкасы для оберегания места и людей... Хмельницкий велел изымать...а изымав, в Чигирин велел их привести, там они разстреляны без милосердия». Його сестра стала першою дружиною Андрія Дорофійовича Дорошенка. Д.: Ганна NN. Діти Михайла Гамалії втікаючи з Черкас, з'являються на Лубенщині.

Гамалія Михайло Іванович (1746 – ?) (від 1-го шлюбу) – бунчуковий товариш (? – 1768 – 1779). Асесор Генеральної рахункової комісії (1774), асесор для військових судів комісії (1779). Колезький асесор (з 1779). Д.: Катерина Григорівна Борозна, донька бунчуков ого товариша.

Гамалія Михайло Осипович (1743 – 1788 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1767), через глухоту та сліпоту абшитований полковий хорунжий (з 1767). Мав 45 хат підданних (1782). Д.: Варвара Миколаївна Троцина, донька бунчукового товариша.

Гамалія Мойсей – значковий товариш Лубенського полку. 1747 р. мав підданих убогих 10 дворів на 16 хат та 1 бездвірну хату у Пирятинській сотні.

Гамалія Олександр Михайлович (? – 1720 – 1751 – ран. 1762) – син осавула військового генерального, бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.11.09. – 1751 – ?). У 1739 р. був у поході до Дністра при ГВА. Присягнув у 1741 р. Мав 17 дворів (1744), у Лохвицькій сотні у с. Безсале посполитих 1 двір малогрунтових не могучих, 1 тяглих, 2 піших убогих, у с. Малі Типці підданих посполитих 6 дворів тяглих убогих та 4 піших (1745). Д.: (1719) Гафія Луківна Свічка (? – ран. 1735), донька бунчукового товариша.

Гамалія Петро – бунчуковий товариш.

Гамалія Роман Ничипорович (1740 – ?) – абшитований військовий товариш (1786). Мешкав у Переяславі, мав 15 підданих у с. Войтівцях. Д.: Уляна NN, донька козака.

Гамалія Степан Михайлович (від 1-го шлюбу) (? – 1729) – значний військовий товариш (? – 1723), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1723–1727). 1723 р. їздив від наказного гетьмана Полуботка до Москви з проханням про обрання нового гетьмана. 1724 р. складав ревізію Гадяцького полку, у 1725–1726 рр. був у сулацькому поході. Сотник лохвицький (1727 – 17296.11.). Володів с. Івахниками. Д.: Тетяна NN, 4 листопада 1729 р. отримала разом з дітьми гетьманський універсал на с. Івахники. Мала 30 дворів (1744).

Гамалія Стефан – бунчуковий товариш (1751, патенту не пред'явив).

Гамалія Федір – службу розпочав з 1751 р., хорунжий полковий полтавський (1761 – 1779 – ?).

Гамалія Федір Данилович (? – 1720 – 1762 – ?) – син значкового товариша. З 1737 р. співак при імператорському дворі, абшитований придворний співак. 22 жовтня 1747 р. імператорський указ на чолобитну абшитованого придворного співака Федора Гамалії. Значковий товариш (1747.22.10. – 1761.2.10. – ?). Мав двір і підсусідків у Новосанжарівській сотні.

Гамалія Федір Михайлович – син осавула військового генерального. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.18.09. – 1751 – ?). У 1744 р. разом з Йосипом і Василем Гамаліями та Іваном Себастьяновичем захопили пашні, сіножаті та ліси козаків с. Жабок. Мав у с. Вербиниці Лохвицької сотні (де сам мешкав) посполитих 18 тяглих, 17 піших убогих дворів, с. Голюнках підсусідків 10 дворів піших убогих (1745), у с. Вербиниці разом з вдовою Феодорою Дмитрашковою убогих посполитих 51 двір в них 62 хати та 18 бездвірних хат, 1 піший підсусідок, ще його двір житловий та 6 дворів найманих людей, двір приїжджий у с. Голюнках та хутір (1747). Д.: Ганна Іванівна Білич, донька військового товариша.

Гамалія Яків Герасимович – син православного шляхтича гербу «Дрия» з Летичівського повіту. Полковник паволоцький (? – 1674 – ?).

Гамалія Яків Олександрович (1731–1795) – службу розпочав з 1757 р. у Лубенському полку, купував коней для армії, полковий комісар, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р., бунчуковий товариш у Лубенському полку (1766.13.01. – 1783.25.08.). Разом з військовим товаришем Миколою Івановичем Гамалією побив поручика Дмитра Радулова (1762). У 1769 р. на його двір напали незадоволені козаки с. Малютинці І Пирятинської сотні, за що потрапили під арешт до лубенської в'язниці. Д.: Катерина Семенівна Мандрика (1740–1790).

Ганджа Василь – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався в армійський обер-офіцерський чин.

Ганджа Василь – наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1741, 1746).

Ганджа Василь (? – 1670 – 1731 – ?) – сотник нехворощанський (1700 – ?), козак нехворощанський (? – 1718 – 1731 – ?), мав ліс (1731).

Ганджа Григорій – полковник київський (? – 1649.04. – 06. – ?), козак Чигиринського полку (? – 1649.10.11. – ?).

Ганджа Іван – з Чигирина поїхав створювати нові козацькі формування до Умані. Полковник уманський

(? – 1648.06. – 08.), (? – 1648.08. – 1649.07. – ?). Весною 1649 р. Ганджа вів у бій 27 сотень.

Ганджа Михайло Григорович – сотник комишненський (? – 1665 – ?).

Ганджа Федір Ничипірович – покозачений шляхтич. Значний військовий товариш (1703).

Ганджа Юрій – значковий товариш (1762), мешканець роменський.

Ганжа N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в 2-й полковій сотні.

Ганжевич Олексій – абшитований сотник (1781), володів хутором у II полковій сотні. Мав 15 хат підданих у Миргородському повіті (1782).

Ганський М. – наказний сотник кобижський Київського полку (? – 1763).

Ганус Гаврило – отаман Черкаський (1638 – ?).

Ганусович Тишко – писар полковий полтавський (? – 1668.03. – ?).

Ганчевич Лесько – отаман Корсунський (1638 – ?).

Гапон Федір – товариш полку Чернігівського (1673). Купив разом з чернігвським жителем Федором Сущенком дім у Чернігові у жительки с. Пісок Феодосії Іванихи.

Гапоненко Іван – наказний сотник воронківський Переяславського полку (1739).

Гапоненко Олексій – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Бочарного.

Гапоненко–Шум Кіндрат (? – 1680 – 1729 – ?) – курінний отаман (1712), городовий отаман (1715–1716), можний козак (1726), наказний сотник (1729).

Гапонов Влас – значний військовий товариш. Мав сина Семена.

Гапонов Нестор Семенович (1737 – ?) – син сотенного отамана, військовий товариш Ніжинського полку в абшиті (1787), житель с. Сосновки Конотопського повіту. Д.: Тетяна NN, донька значкового товариша.

Гапонович Герман – походив з шляхетської родини Мочульських-Гапоновичів. Отаман городовий чигиринський (1654), Сотник чигиринський (1656). Вів переговори у Вільно у 1656 р. Генеральний суддя (? – 1657 – 1659.07. – ?) у Виговського. Як прибічник Виговського «по векъ живота въ раде Войсковой и въ секретной и в уряде ни въ какомъ не быть». 8 вересня 1661 р. король направив йому, як і Федору Коробці та Івану Богуну, листа з запевненням своє ласки і заохочення до статечної віри. Генеральний суддя (? – 1664.11. – ?) у Тетері, (? – 1668.07. – 1669.02. – ?) у Дорошенка. Генеральний писар (? – 1670.10.05. – ?).

Гапонович Герман – походив з шляхетської родини Мочульських-Гапоновичів. Отаман городовий чигиринський (1654), сотник чигиринський (1656). Вів переговори у Вільно у 1656 р. Генеральний суддя (? – 1657 – 1659.07. – ?) за Виговського. За Ю.Хмельницького 1659 р. йому, Григорію Гуляницкому, Григорію Лісницькому, Самійлу Богдановичу, Антону Ждановичу, Лободе «темъ по векъ живота въ раде Войсковой и въ секретной и в уряде ни въ какомъ не быть». 8 вересня 1661 р. з Варшави Федору Коробці, йому та Івану Богуну королівський лист з запевненням їх у ласці королівській і заохоченні клятви дотримуватися. Генеральний суддя (? – 1664.11. – ?) за Тетері, (? – 1668.07. – 1669.02. – ?) за Дорошенка. Генеральний писар (? – 1670.10.05. – ?). Колишній суддя, комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670).

Гапонович Іван – наказний полковник миргородський (1671.06.).

Гапонович Роман – сотник (1656). 26 липня 1656 р. Б.Хмельницький направив до Вільно на чолі делегації для ведення переговорів про мир. На чолі делегації до Москви у вересні 1656 р.

Гаращенко Іван (1746 – 1783 – ?) – служив з 1761 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?). Приймавучасть у походах пруському та задніпровському кримському.

Гарбуз Денис – сотенний писар, наказний сотник Новоміської сотні Стародубського полку. У попередній період відомий старшина з Корсуня Гарбуз, а Остап Гарбуз був козаком Корсунського полку у 1649 р.

Гарбуз Євстрат Карпович – абшитований військовий товариш (1788), мешканець с. Конятина Сосницької сотні. Д.: Євдокія NN, донька різночинця.

Гарбуз Єлисей Денисович – син сотника наказного, військовий товариш.

Гарбуз Стефан – хорунжий полковий прилуцький (? – 1726 – ?, прапорщик).

Гарвотко Гаврило – значковий товариш Київського полку (1741).

Гардзей Іван – полковник (1621).

Гаркавенко Григорій – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1736, 1737 – 1738, 1739 – 1740).

Гаркавенко Прокіп – за сімейною легендою сотник бориспільський за царя Олексія Федоровича. Якийсь Прокіп Гаркавенко був отаманом городовим бориспільським у 1730 р.

Гаркавенко Федір Мартинович (? – 1795) – онук сотника бориспільського, писар сотенний, возний сотенний, військовий товариш (1784.1.02.). Помер бездітним.

Гаркавий Матвій Васильович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Гаркуша N – наказний сотник журавський Прилуцького полку (1728).

Гаркуша N – полковник брагинський (? – 1648.09 – 12. – ?).

Гаркуша Василь – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Гаркуша Григорій Філонович (? – 1629 – 1663 – ?) – син сотника корсунського. 1662 р., будучи полковником бориспільським, привласнив «виморочний» хутір у Требухові. Сотник бориспільський Переяславського полку (1661.02.–1663.01.), полковник бориспільський (1662.02.). У квітні 1662 р. від Сомка їздив до царя в Москву. Військовий товариш. Родоначальник миргородської гілки. Його нащадки 21 жовтня 1786 р. внесені до VI частини родовідної книги дворян Київського намісництва

Гаркуша Іван Іванович – значковий товариш Миргородського полку.

Гаркуша Ничипір Васильович (? – 1700 – 1742 – ?) – полковий осавул запорізький. Городовий отаман баришівський (1734–1735), сотенний хорунжий (1741–1742), наказний сотник баришівський Переяславського полку (1742). Д.: (з 1731) NNN, проживала у Баришівці. 1767 р. у великому дворі Федора Горкуші жили його брати Корній (25 р.), Олексій (торгував з комори на базарі), Леонтій (36 р.), одружений з Марфою Федорівною (20 р.).

Гаркуша Омелян Пантелеймонович – син сотника 1-ї Миргородської сотні, полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (1781.05. – 1786 – ?).

Гаркуша Пантелеймон Григорович – сотник І Миргородської сотні. Разом з братом 21 жовтня 1786 р. внесені до шостої частини родовідної книги дворян Київського намісництва.

Гаркуша Сава – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Гаркуша Тимофій – запорожець, курінний отаман Титарівського куреня. Оселився з дружиною в Старих Санжарах (1756). Абшитований значковий товариш (1759). Проживав у с. Мачухах 2-ї Полтавської полкової сотні.

Гаркуша Федір Ничипірович – син сотника наказного, з 1760 р. сотенний отаман баришівський Переяславського полку. Скупив чималі володіння у сотні. Військовий товариш (з 13.01.1781).

Гаркуша Філон Мартинович Наумович (? – 1609 – бл.1683) – покозачений шляхтич з Бихова, заступив Кизиму на полковництві річицькому (1648), сотник богуславський Корсунського полку (? – 1649 – ?), у курені військового осавула (1649), при боку гетьмана Богдана Хмельницького (1649). Полковник охочий на Київському поліссі (1651). Родич Б.Хмельницького. Іваном Виговським призначений полковником до Полтави, але полчани його не прийняли. Полковник полтавський (? – 1669.06. – ?). Продав крило січі над Булавою Юську Радковською Ганченку. Отаман городовий полтавський (? – 1678.04. – 05. – ?). Його син Семен Філонович – козак сотні Герасименка Корсунського полку(1649). Від іншого сина Григорія (військового товариша) вели родовід сотенні старшини Миргородської сотні Пантелеймон і Михайло Григоровичі Гаркуші і їх нащадки. Внесені до шостої частини родовідної книги дворян Київського намісництва 21 жовтня 1786 р.

Гаркуша-Кизименко Герасим – полковник козацький.

Гаркушка Григорій – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1662.03. – ?).

Гармаш Василь – значковий товариш Ніжинського полку (1736). Мав 5 підсусідків у Борзні.

Гармаш Іван – наказний сотник піщанський Переяславського полку (? – 1710 – 1718 – ?).

Гармаш Матвій – наказний сотник голтв'янський Миргородського полку (1719).

Гарнага Кіндрат Дмитрович – батько козачого звання на приступі під Азовом потрапив у татарський полон. Козак Чигириндубравської сотні, був у битві під Полтавою. Військовий товариш «за держание .... надлежащих до скарбу войскового доходов с полку ... и за оказанние приращения зборов до скарбу войскового казни» (1742. 11.12. – 1757 – ?). Мав у м. Чигриндубраві Лубенського полку житловий двір, 1 підсусідок у його хаті жив (1745).

Гарновський Антін (1721 – 1775 – ?) – бунчуковий товариш у Стародубському полку, його «сказка» датована 1761 р., у 1751 р. перейшов з польської області. Одружився, прийняв православну віру, і вступив на службу, у 1751–1754 рр. був у комісії бунчукового товариша Якова Тарнавського, 31 травня 1754 р. отримав від гетьмана чин бунчукового товариша. У 1764 р. мав у Новоміській сотні володіння у с. Кулагах посполитих дворів 48, хат 48, бездвірних 5. Д.: (1754) Ірина Михайлівна Мокрієвич (1722 – 1779 – ?), вдова Петра Івановича Даровського. Мала володіння в хут. Княж.

Гасенко Костянтин – полковий обозний регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію.

Гафтаренко Федір Степанович – син городового переяславського отамана (1725–1738), онук Максима Яновича Гафара, який у 1686–1699 рр. був крамарем переяславським і скупив навколо міста значну кількість ґрунтів. Всі купчі діда і батька у 1767 р. підписував Федір. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1743 – 1758 – ?), возний підкоморського суду Золотоніського повіту Мешканець с. Циблі. Ще у 1743 р. він продав предківські володіння в Піщаній своєму двоюрідному брату священику піщанському Івану Петровичу Чайковському. Д.: 1) (1772) Феодосія NN, донька козака, діти: Клим, Іван, Матвій, Олексій. 2) (1775) Євдокія Петрівна Кандиба, донька сотника піщанського. Відомі його діти від 2-го шлюбу у 1790 р.: Максим, Іван, Василь, Пелагея, Олександра, Катерина.

Гацкало Прокіп – службу розпочав у 1746 р., полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Гацук Іван – військовий канцелярист (1783)

Гацук Стефан Якович (бл. 1707 – 1763 – ?) – син козака, службу розпочав з 1722 р., учасник коломацького, кримського і азовського походів. Значковий товариш Ніжинського полку за атестатом генерал-фельдмаршала графа фон Лесія (1735–1741). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, у 1737 р. очаківському, у 1738 р. кримському походах. Військовий товариш (1741 – 1763 – ?). 1743 р. надав позику до військового скарбу – 50 копійок. Мав житловий двір у Конотопі (1748).

Гашевський Іван – військовий товариш. 1714 р. отримав гетьманський універсал на маєтніть у с. Шептаках. Його син і онук були сотенними шептаківськими писарями.

Гащина Костянтин – сотник Кублицької сотні Уманського полку (? – 1660.10. – ?).

Гвинтовка Матвій Микитович – «из гультяйства запорожского», полковник ніжинський (1663.07. – 1667.03.). 10 грудня 1663 р. король в Острі підписав універсал, яким рухоме і нерухоме Гвинтовки і Романа Ракушки надав шляхтичу Яну Шмаковичу. Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. У 1665 р. разом з Брюховецьким їздив у посольстві до Москви, отримав с. Нехаївку. Тримав с. Комаровку І полкової сотні (1665.10.). У жовтні 1666 р. під Переяславом його підрозділи «во весь день до ночи бились ручным боем». У жовтні 1667 р. разом з протопопом Адамовичем був у Москві. 1667 р. у Посольському приказі видано полковнику Гвинтовці і осавулу Васюті по 20 рублів, кожний був з племінником, яким видали сукна аглинского доброго. Звинувачений полковниками в тому, що «в прошлом году под Чигирином показал явную измену», відповідаючи на гетьманські докори заявив: «нигде не ведется, чтоб свой на своего воевал», а самому Брюховецькому запропонував зібрати раду і покласти булаву. Заарештований і утримувався в Гадячі, а під час антимосковського повстання переведений до Ніжина. Випущений з в'язниці та обраний першим генеральним осавулом (1668 – 1672.02. – ?). У січні 1669 р. Разом з Забілою і Домонтовичем очолював посольство до Москви. У березні 1669 р. разом з гетьманом обговорював умови сполучення козацької з Московською державою. У травні цього року їздив посланцем до Москви (в делегації військовий товариш Леонтій Полуботок, отаман городовий коропський Іван Данилович Кичкаровський, писар Петро Самійлович Посенський). Ще раз відвідав

Москву разом з полковим писарем Павлом Михайловичем. У вересні 1670 р. в ранзі наказного гетьмана на чолі тисячі виборних козаків направлений проти повстанців С.Разіна. 24 січня 1671 р. був у Малоросійському приказі. Заарештований разом з гетьманом Ігнатовичем. Засланий до Сибіру. Д.: Ірина NN. Мали синів Юхима та Федора.

Гвоздик Лаврін Федорович – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1752 – ран. 1757). Мав житловий двір у с. Сосновій Яготинскої сотні. Д.: Марина NN, мала у Переяславі 1 двір підсусідків піших (1750).

Гвоздик Микола Федорович (? – ран. 1757) – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку.

Гвоздик Петро Лаврінович – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Гвоздик Петро Федорович (? – 1761) – син значкового товариша, за службу батька значковий товариш Переяславського полку. 1761 р. значковий товариш Леонтій Загорулько продав ґрунти з торгів у с. Сосновій колодника Василя Риби, який вбив Петра Гвоздика.

Гвоздик Степан Миколайович (1738 – 1768 – ?) – значковий товариш Переяславського полку після смерті батька (1757 – 1768). 1768 р. просив абшит, скаржився на полкового канцеляриста, який записав його в рядові козаки. Д.: Параска Яківна Загорулько (1732, с. Вєтове – 1768 – ?), донька значкового товариша.

Гвоздик Федір (? – ран. 1733) – отаман курінний с. Соснового Яготинської сотні (1726), козак 4-ї статті, значковий товариш. Був заможним і на заробітки до нього приходили навіть козаки з сусіднього Київського полку (Остерська сотня). Відомий герб роду.

Гегел Йосип – значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – ?).

Гегела Василь Олексійович – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1649 – ?). (? – 1663.06. – ?). Д.: Варвара NN.

Гегела Ілля – сотник переволочанський Полтавського полку (1762 – 1764.7.10.).

Гегела Михайло (? – 1762) – сотник переволочанський Полтавського полку (1757 – 1762), У 1759 р. ГВК розглядала його справу про образу гетьмана К.Розумовського.

Гегела Степан – шляхтич, сотник Ніжинського полку (? – 1709). Поминальник його роду в Сосниці: Стефан, ієрей Василь, Андрій.

Гегела-Олексієнко Андрій Васильович – сотник переволочанський Полтавського полку (1672 – ?), (? – 1677.30.12. – ?) Поминальник його роду: Василь, Антоній, Павло, Захар, Варвара, Гафія, Марія, Ганна, нм.Ганна, Василь, ієрей Яків. У Софійському монастирі поминався рід Андрія Гегели, сотника переволочанського: Антоній, Феодора, Гафія, Василь, Горпина, Григорій, Васса, Василь, Гафія, немовлята Іван, Яким, Василь, Григорій, нм. Ірина, Параска. Якимось їм родичем доводився козак переволочанський Дембал Семен, поминання його роду: Антоній, Варвара, Захар, Марія, Павло, Гафія, Ганна, Марія, Ганна, Григорій, Василь, Григорій, Іван, ієрей Яків, Яків, нм. Дем'ян.

Гегела-Олексієнко Василь – козак, значковий товариш Полтавського полку (1732.19.09. – 1755 – ?), 1736 у кримському поході в першому наряді, мав двір у Переволочній. 1749 р. вів тяжби з бунчуковим товаришем Петром Павловським. 1751 р. запоржці захопили його товари. У 1754 р. його дім був звільнений від постоїв і від служб у мирний час через використання в розвідувальних роботах у Криму. Відомий як професійний розвідник у кримських володіннях. Його син Андрій був у розвідці у Очакові.

Гей Назар – значковий товариш Гадяцького полку (1735), у поході не був. Мав 1 двір, на якому 1 хата.

Гейкін Павло – сотник, посланець І.Виговського (1657.1.08.).

Генбач Микита (1718 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1740 р., хорунжий сотений голтв'янський (1743–1765), отаман сотенний (1765–1782), військовий товариш Миргородського полку (з 22 вересня 1782).

Генбач Омелян (1727 – ?) – службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Генбач Петро – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Генбач Степан Терентійович – службу розпочав з 1760 р., абшитований військовий товариш Миргородського полку (? – 1776 – 1779 – ?). 26 квітня 1776 р. продав свій двір у Голтві за 200 карбованців вдові підкоморія Андрія Остроградського Марфі Піковець. Проживав у Городищі.

Генваровський Андронник Костянтинович – син сотника кролевецького, значковий товариш. Військовий канцелярист (? – 1758 – 1761 – ?). 1758 р. разом з братом Євлампієм захопили спадщину у військового канцеляриста Петра Базилевича. 1761 р. у нього спустошили бір і ліси військовий канцелярист Семен Забіла з братами – бунчуковими товаришами Іваном, Петром, Данилом і Василем Забілами. Мав власний хутір.

Генваровський Євлампій Костянтинович – син сотника кролевецького, значковий товариш. 1761 р. військовий канцелярист Данило Бутович напав на хутір брата Андронника Генваровського і побив там Євлампія.

Генваровський Костянтин Андрійович (? – 1685 – 1738) – шляхтич, сотник кролевецький (1715–1719), військовий товариш (? – 1722 – 1723), городовий отаман, війт, козаки і міщани Кролевця звернулися до ГВК з проханням дозволити обрати його сотником. Сотник кролевецький (1723 – 1738.8.07.). Вів майнові суперечки (1717–1726). 1717 р. звернувся з проханням заборонити священику Стефану будувати шинок у с. Бистрику. У 1722 р. посланий у Переяславський полк збирати медову десятину. У травні 1723 р. козак Кролевецької сотні Григорій Луковецький скаржився на нього за відібрання хутора, 100 золотих і покарання киями. У 1731 р. за брехливий доніс на нього публічно покарані отаман Ілля Каменський і війт Іван Ніжинець. У 1736 р. перебував під караулом у Глухові. У 1737 р. приймав участь в очаківському поході. Загинув у кримському поході під час битви при Гайман-долині.

Генваровський Яків Костянтинович – син сотника кролевецького, значковий товариш.

Герасим – наказний сотник любецький Чернігівського полку (1656.08.).

Герасим – сотник городницький Чернігівського полку.

Герасименко N – значковий товариш Миргородського полку (? – 1774), військовий товариш (1774.7.05. – ?)

Герасименко N – значковий товариш Миргородського полку, абшитований 10 травня 1773 р..

Герасименко Антін – сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1649 – 1653.14.01. – ?), на уряді бориспільському (1654, 1656). Д.: NNN.

Герасименко Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1735), у поході був син Максим, повернувся у 1735 р. Жили в Опішні на одному дворі в одній хата.

Герасименко Павло (? – 1736) – наказний полковник полтавський (1713), хорунжий полковий полтавський (1-й; 1723 – 1736). За 1733 р. отримав платню (40 рублів). Загинув.

Герасименко Семен – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Герасимов Ілля – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (1768 – 1774 – ?). Д.: Євдокія NN, донька священика.

Герасимов Семен – козак сотні Монастирищанської (1649), сотник монастирищанський Прилуцького полку (? – 1651), полковник прилуцький (1651.29.06. – 1652.04.). Його було знищено разом з Гладким і сотником краснянським, «котрих полковників і сотників гетьман скарав, тих полків козаки тримають раду... з новим гетьманом. А новий гетьман у них з'явився Вдовиченко (Вдовиченок) – як йому на ім'я і чий він не знає. А стоїть той Вдовиченко з своїм військом за Чигрином, з ним козаків у зборі багато, хочуть воювати з Хмельницьким. І полтавський полковник Пушкаренко теж у того нового гетьмана». Вдовиченко Яцько зафіксований у сотні черкаській Лазара Петровича, можливо, про нього іде мова як гетьмана.

Герасимов Семен – сотник ічнянський Прилуцького полку (1-ї: ? – 1653.12. – ?).

Герасимович Павло – суддя полковий полтавський (? – 1702.09. – ?).

Герасимович Петро – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1762 – 1763 – ?), осавул полковий (? – 1781 – 1788 – ?). Мешканець глухівський. Д.: Марія NN, донька грека.

Геращенко Сава – сотник лохвицький (? – 1658 – ?), (? – 1660.05. – 07.), (? – 1677.11. – ?).

Геращенко Феськo – сотник лохвицький (1659.12. – 1660.01. – ?), наказний сотник лохвицький (? – 1661.04. – 08. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Гербаневський Омелян – значковий товариш Лубенського полку.

Гербаневський Петро (1759 – ?) – службу розпочав з 1768 р., писар полковий (1769 – 1783 – ?).

Гербовський Михайло – козацький старшина (1664.11.).

Гергель Григорій (1748 – ?) – з різночинців. Службу розпочав з 30 квітня 1761 р., канцелярист Роменського суду земського (з 1766.1.01.), возний Роменський (з 1770.1.01.), військовий товариш (1779.23.05.). Бурмістр Роменський (1782), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 30 підданих у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Марфа Федорівна Селастяник, донька значкового товариша.

Гергель Іван Сергійович (1732/1734 – ?) – службу розпочав з 17 липня 1748 р., значковий товариш (з 1773.28.09.), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1781.31.12. – 1788 – ?), мав 21 підданого в Сенчі. Д.: Ірина Карпівна Луценко, донька значкового товариша Гадяцького полку.

Гергель Макар (1745 – ?) – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш (1773 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 10 підданих в Сенчі. Д.: Євдокія Семенівна Овдієнко, донька козака лохвицького.

Гергель Павло (1758/1762 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 6 вересня 1772 р., полковий канцелярист (з 1778.10.11.), значковий товариш (з 1781.9.03.), абшитований військовий товариш Лубенського полку (з 1782.24.04.), поручик у відставці (1788). Д.: Марфа N Воротиляк, донька військового товариша.

Гергель Семен (1752 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?).

Герман (Гирман) Матвій (? – 1700 – 1755 – ?) – сотник наказний леплявський (1740).

Герцик Григорій Павлович (?, Полтава – 1739 – ?) – син полтавського полковника. Один рік навчався у КМА. Наказний полковник полтавський (1705). Пішов з Мазепою з свого дому в Полтаві до Бендер. Генеральний осавул (1711 – 1719) у гетьмана Орлика, проживав у Стокгольмі. У 1719 р. захоплений у Польщі і утримувався у Петропавлівській фортеці. Звільнений у 1735 р. Повернувся в Україну 1739 р. Бунчуковий товариш. Д.: Настасія Василівна Громика (? – 1732).

Герцик Павло Семенович (?, Полтава – 1666 – бл. 1701) – писар полковий полтавський (? – 1675 – ?), товариш полку Полтавського (1676), полковник полтавський (? – 1676.05. – 1677), (? – 1683.09. – 1686), (? – 1687.06. – ?), (1691.11.07. – 1695.2.03. – ?). Про нього згадував В.Кочубей: «И мні судіи, на писарстві будучом генеральном, без жадное от мене причины, чинил пан Павел Герци много зла, под час Петрика, первы на Запороже отселы забіглого, а потом з Запорожа до Крыму удавшися, прелестно зоставши он полковником полтавським по пану отцу моем, чинив на пагубу мою головную, натягаючи изміни порученіе, же будто я того Петрика в тот побіг выправил». Отримав універсал Мазепи на володіння селами Вакулинцями, Яківцями, Стасівцями, Василівкою. Остання згадка про нього – участь у штурмі Кезикермена у 1695 р. Значний і заслужений товариш Полтавського полку (? – 1699.07. – ?). Мав двір і маєтність у Корсуні.

Гершун Іван – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Гершун Іван (1731 – 1764 – ?) – службу розпочав з 1750 р., військовий товариш Миргородського полку (з 1760). Разом з братом Лукою володів трьома хуторами у Хорольській сотні.

Гершун Йосип – значковий товариш (? – 1741 – 1752 – ?), мав двір, хутір і підданних у Хорольській сотні Миргородського полку.

Гершун Лука (1738 – 1783 – ?) – службу розпочав з 20 березня 1757 р. значковим товаришем, військовий товариш Миргородського полку (з 12 червня 1760 р.).

Гершун Стефан (? – ран. 1758) – значковий товариш Миргородського полку (1733 – 1752 – ?), полковий зборщик (1751). У Хорольській сотні мав 4 підсусідків (1739). Д.: Варвара NN (? – 1758 – ?).

Гетун Василь Максимович (? – ран. 1783) – син значного військового товариша, значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Син Захар жив у с. Лобках на Погарщині, де мав 9 підданих.

Гетун Іван Максимович (1717 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?) у Погарській сотні. Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735). Нащадки жили у с. Лобках.

Гетун Максим Іванович – син шляхтича, отаман городовий погарський (? – 1709.12. – 1712.10. – ?), сотник наказний погарський (1711, 1712, 1716, 1718, 1719),

значний військовий товариш (1713), отаман городовий погарський (? – 1715.06. – 11. – ?), (? – 1717.12. – 1719.05. – ?), сотник наказний погарський (1723, 1724), значковий товариш Стародубського полку (? – 1731 – 1732 – ?). Гетьман Скоропадський надав йому універсал на маєтність. 1731 р. разом з Іваном Красовським, Кирилом Коноваленком скуповував ґрунти у посполитих с. Суворов. Мав у 1737 р. у с. Суворов Погарської сотні 1 підсусідка.

Гефтенко Яким (1744 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1772 р., військовий товариш Гадяцького полку (1774 – 1783 – ?), учасник кримського походу.

Гзовський Макар Павлович – син військового товариша, військовий товариш Стародубського полку. Основоположник роду Гзовських-Макаревських.

Гзовський Павло – військовий товариш. Його онуки Петро Петрович (1739 – ?) був священиком у с. Рубіжному, а Григорій Петрович (1747 – ?) священиком у с. Лакогомобуві на Топальщині.

Гиня N (? – ран. 1735) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Настасія NN, 1735 р. мала двір у м. Ромнах, який був звільнений від постоїв.

Гирич Стефан – сотник полкової сотні Черкаського полку (1648), Інститут представництва на місцях виник як інститут «висланих» гетьманом. Вперше його фіксує гетьманський універсал від 11 грудня 1648 р. про припинення бунтів і відправку Степана Гирича на втихомирення свавільників. Представник гетьмана мав надзвичайні повноваження («щоб без милосердя суворо карав») з метою збереження вічного миру «згідно обіцянки майбутньої комісії», що її обіцяв направити до козаків новообраний король Ян Казимир.

Гиркало Василь – службу розпочав 1768 р. полковим кононіром. Отаман полкової артилерії лубенської (1774.20.11. – 1780 – ?) Д.: N Миколаївна Бура, донька лубенського міщанина.

Гирман Матвій – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1740).

Гирчич Іван Степанович – військовий товариш Полтавського полку. записанный у VI частині родословних книг Полтавської та Харківської губерній, але герольдією не затверджений.

Гиря Данило (? – 1608 – 1654 – ?) – сотник білоцерківський (1638), козак білоцерківський (1649), наказний полковник білоцерківський (1654.01.05., 1655.10.), вважаємо, що він був сотником білоцерківським у 1649, 1654, 1655 рр. У 1660 р., мабуть, став повним полковником білоцерківським.

Гиря Іван – козацький старшина (1621, 1630), полковник білоцерківський (? – 1648.06. – 1649.07. – ?), перший посол козацький до Варшави (1648.11. – 12.).

Гиря Н. – козацький старшина (1625).

Гиря Олізар – козацький старшина (1664.11.)

Гладкий Андрій – покозачений шляхтич, козак Бузівської сотні Уманського полку (1649), в товаристві пирятинському (1683), отаман городовий пирятинський (1683 – 1687), сотник пирятинський (? – 1688 – 1689 – 1695). 1688 р. надав на Мгарський монастир три талери.

Гладкий Андрій Гнатович – значковий товариш в Чернігівському полку.

Гладкий Василь Гнатович – син військового товариша Канівського полку, який у 1676 р. отримав універсал наказного полковника переяславського Івана Берла на володіння у сотнях Бубнівській і Леплявській як «власному посессору и наследнику добр дедовских». Ці володіння документ називає також Лизогубівськими. Отримав у 1713, 1715, 1718, 1729 рр. підвердження на ці ж володіння від різних урядовців. Товариш Чернігівського полку (1713 – 1715), священик пречистенський седнівський (1729). Йому належала половина млина бунчукового товариша Василя Лизогуба на р. Снові біля с. Дирчин. Усі предківські володіння у сотні 1753 р. були продані його синами священниками Прокопом і Гнатом Гладкими бунчуковому товаришу Якову Івановичу Лизогубу за 1000 карбованців.

Гладкий Гаврило – сотник миргородський (1649).

Гладкий Григорій Матвійович – син полковника миргородського, козак Лохвицької сотні (1649), полковник наказний (1662.02. – 1662.07.), сотник (?– 1665 – 1666–?). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви (1665.10.). Суддя полковий миргородський (1666), полковник миргородський (? – 1669.04. – 1670). 30 жовтня 1669 р. царська грамота с увещеванием покорности. Сотник полковий миргородський (? – 1672.27.10. – ?), (1676.01. – 1676.02. – ?). За царською грамотою володів сс. Попівкою Миргородської і Перевіз Шишацької сотень. Неписьменний. Д.: NNN, пережила чоловіка.

Гладкий Дмитро – наказний полковник подільський (1663 – 1666).

Гладкий Іван (? – 1608 – 1674 – ?) – належав до старовинних козаків переяславських і після повстань 30-х рр. став отаманом городовим у Переяславі (1638). З початком Визвольної війни підтримав Хмельницького і Лободу, будучи у полковому товаристві переяславському (1649). Полковник охтирський (1657–1658). Влітку 1657 р. на нього скаржилися полочани за утиски. Полковник запорозький (1663). У червні 1663 р. посланець кошового отамана Брюховецького до царя. Наказний полковник корсунський (1671.02.), сотник гельм'язівський Переяславського полку (? – 1674 – ?).

Гладкий Іван Іванович (1742 – ?) – службу розпочав 26 березня 1759 р. значковим товаришем. Занесений до II частини родовідної книги, при чому вказав «но в какой службе и чинах находились, имели ль какой у себя герб осавшись по смерти своих родителей в малолетстве знать не могу». Корнет у відставці (1788), мав 8 підданних у м. Вороніжі. Д.: Тетяна NN, донька священика. Мали сина Григорія, доньок Феодосію, Ганну, Євдокію, Тетяну, Глікерію.

Гладкий Кирило – наказний полковник миргородський (1651.03.).

Гладкий Лесько – сотник лубенський (1672, 1674).

Гладкий Семен Остапович – козак миргородський (1649), осавул полковий переяславський (? – 1658.02. – 1660.10. – ?). У цій якості очолював посольства до царя. Отримав пару в 4 рублів «от сбиранья подвод». 13 травня 1662 р. згаданий як полковник переяславський у наказного гетьмана Сомка. Пізніше займав уряд генерального судді. Після обрання Гладкого суддею генеральним, полковником переяславським Сомко поставив «брата своего» Опанаса Щуровського.

Гладкий Ярема (? – 1696) – охотницький полковник регіменту Мазепи (? – 1690), перейшов на Запоріжжя. Найнявся полковником запорозьким ЙКМ (кінець 1691 – 1693). Грабув маєтки Овруцького ієзуїтської колегії, Чорнобильську волость та ін. 1696 р. потрапив у полон до Палія і був страчений.

Гладкий-Козаченко Гнат Матвійович (? – 1650 – ран. 1676) – шляхтич, син миргородського полковника.

Військовий товариш і обиватель канівський, отримав універсал гетьмана Івана Брюховецького від 8 січня 1668 р. на побудовані ним самим млини на р. Циблі в Липлявах і Келеберді. У 1673 – 1675 рр. сотник леплявський. Д.: Пелагея Іванівна Лизогуб (? – 1655 – 1698 – ?), у 1691 р. Мазепа на прохання чернігівського полковника Якова Лизогуба ствердив універсалом право володіння млином на р. Циблі вдові і дітям сотника Гната Гладкого (кревного Якова Лизогуба).

Гладкий-Козаченко Матвій (? – 1610 – 1652) – сотник стоящький Канівському полку (1638 – ?), полковник миргородський (? – 1649.04. – 1650.12. – ?), (? – 1651.09. – 1652.05.). Виконував дипломатичні доручення Б. Хмельницького. Перебував у складі посольства, що на елекційному сеймі (осінь 1648) у Варшаві підтримало кандидата на королівський трон Яна II Казимира Командував корпусом козаків. що взимку і навесні 1649 р. діяли у Білорусі. 15 грудня 1650 р. сповіщав білгородського воєводу Б.Рєпніна про відсутність у нього повноважень від гетьмана розбирати прикордонні справи. Очолював делегацію на переговорах з поляками під Берестечком (червень 1651). Найбільш впливовий полководець після гетьмана під час Берестейської битви. Наказний гетьман, 28 вересня 1651 р. підписав Білоцерківський трактат. У 1652 р. полковник очолив повстання проти поляків на Лівобережжі. Розстріляний за наказом Богдана Хмельницького і похований 7 травня 1652 р. Існував рід Гладких гербу «Наленч», з яких Ян – хорунжий мінський 1606 р. Д.: Уляна NN.

Гладущенко Борис Васильович – значковий товариш Ніжинського полку.

Гладченко Гаврило – сотник 2-ї полкової сотні Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Глембоцький-Голубовський Лука Захарович – з шляхти, батько вийшов у Гетьманщину. Абшитований значковий товариш Стародубського полку (1787). Проживав у с. Знобі Новгородської сотні. Д.: Пелагея Петрівна Тарнежевська, донька священика знобівського. Мали синів Дем'яна, Василя, Івана, Петра, доньок Ксенію і Мотрю.

Глинський Василь (? – ран. 1782) – значковий товариш Чернігівського полку. Мав сина Дмитра та доньок Євдокію (заміжня (1790) за титулярним радником Дем'яном Дорофійовичем Левочко), Ірину, Ганну в Чернігові.

Глинський Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у Новоміській сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Глинський Йосип Федорович (1741 – ?) – службу розпочав з 1760 р., райця, казначей Чернігівського повіту (1782), міський голова чернігівський (1784). Військовий товариш Чернігівського полку (1782.2.09. – 1790 – ?), казначей Чернігівського повіту (1790). Мав 72 підданих у селі і «деревнє». Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Настасія Василівна Хорошкевич, донька священика с. Орловки.

Глібов Сава Якович (1745 – ?) – шляхтич гербу «Погоня польська» змінений. Військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?) у Чернігівському полку. Д.: Тетяна NN, донька священика. Мали синів Андрія, Прокопа, Василя, доньок Уляну, Мотрю, Марію.

Гліос Андрій – наказний сотник ічнянський Прилуцького полку (1738).

Глоба Андрій Андрійович – значковий товариш Полтавського полку (1750 – 1758). У нього були брати Данило, Іван і Яків. Мав підсусідків у с. Петрівці. У 1752 р. з Данилом мав 4 сім'ї підданих у 1 полковій Полтавській сотні.

Глоба Андрій Павлович (? – 1682 – 1712 – ?) – син отамана козаків с. Петрівки 1 -ї полкової сотні, значковий товариш Полтавського полку.

Глоба Василь – підписок полковий полтавський, служитель ГВК, писар сотенний білицький (1759 – 1763 – ?), значковий товариш. Д.: Марфа Микитівна Мороз, донька писаря суду полкового.

Глоба Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1748–1755), мав двір і підсусідків у с. Петрівка.

Глоба Давид – значковий товариш Полтавського полку (1759).

Глоба Данило (1707 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш (1788). Проживав у Зіньківському повіті, мав 175 підданих у 1 «дєрєвнє». Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ірина NN, донька священика. Мали синів Петра (священик), Павла, Федора, Микиту, Корнила, доньок Марину і Мотрю.

Глоба Данило Андрійович (1707 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав у 1736 р. з своїм двоюрідним братом Самійлом Глобою при полковій полтавській канцелярії, був у походах, виконував доручення за служби предків з рядових козаків 1-ї полкової сотні. Включений полковником Кочубеєм у «пятидесятне» число товариства значкового, універсал же на чин отримав лише 29 травня 1758 р. Значковий товариш (1736 – 1755 – ?), у нього були брати Іван (1736 – 1762 – ?) і Яків, усі троє отримали чин значкових товаришів «за служби предків» (1736.28.11.). Жили в одному дворі нерозділені.

Глоба Іван (1751 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1756 р., канцелярист військової канцелярії Запорізької Січі (з 1760.1.01.), підписок Самарської паланки (з 1762.29.01.), значковий товариш Полтавського полку (з 1763).

Глоба Іван Андрійович – за служби предків з рядових козаків I полкової сотні 28 листопада 1736 р. полковником Кочубеєм включений в «пятидесятне» число товариства значкового. Мав у 1743 р. з Опанасом та іншими братами 5 підсусідців в Петрівці та 5 в іншому селі. Значковий товариш (1736 – 1762 – ?). Д.: Марія Дмитрівна Лисянська, донька козака опішнянського Гадяцького полку.

Глоба Лаврін Микитович (? – ран. 1743) – осавул полкової артилерії Полтавського полку (? – 1702 – ?), осавул полковий полтавський (1715 – 1722.03.), обозний полковий полтавський (? – 1723.1.10. – 1735). 1726 р. звинувачений козаком Нехворощанської сотні Андрієм Маслаком за захоплення у нього наловленої риби, 8 возів сіна та в побитті сина. Цього ж року разом з швагром Іваном Шило захопив ґрунт у полтавського жителя Федора Кобижчана. У с. Куклинцях мав посполитих тяглих 17, піших – 9, «нищих» – 3, два хутори під Полтавою (1735).

Глоба Максим Лаврінович (1685 – 1762 – ?) – значковий товариш (1734.13.05. – 1751), полковий хорунжий полтавський (1751 – 1761). Мав хутір під Полтавою (1735). У «сказці» про служби від 8 січня 1762 р. відзначалася його участь у польському (1735), перекопському (1736), очаківському (1737) походах. У 1738 р. знаходився в «предосторогах» від ворога, у 1739 р. в

хотинському поході. Абшитований полковим осавулом (з 5 жовтня 1761).

Глоба Опанас – виборний козак петровський (1735), разом з Яковом «имеет мельницю на реце Ворскле о пол кола ступного, винокурню о едном котле, пел пятнадцатеро, волов шест, полю на сорок четвертий с покосу на сто возов лесу на десят рублей коров пят овец пятдесят коний трое кобил двое». Значковий товариш Полтавського полку (1738–1750), мав підсусідків у с. Петрівці з братами і «свойственниками».

Глоба Петро Данилович (1737 – ?) – служив в ГВК з 1757 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1759 – 1760). З 18.10.1760 р. військовий товариш Полтавського полку. Його предки: дід померлий полковий полтавський обозний Лаврентій Микитович та батько сотник орлянский Данило Лаврентієв вірно служили, були в походах, батько вбитий гайдамаками. Мав двір у Полтаві (1759).

Глоба Роман Михайлович – полковник наказний полтавський (1711), значний військовий товариш (1715).

Глоба Самійло (? – 1713 – 1737– ран. 1743) – отаман козаків с. Петрівки першої полкової сотні (1733), у 1736 р. служив при полковій канцелярії разом з двоюрідним братом Данилом. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1737 – ?). «Имеет мельницю о едном коле на реце Ворскле винокурню о едином котле пчел десят волов шест пою на двадцат четвертий сенокосу на пятдесят возов лесу на пят рублей коров три овец тридцат копей две». Д.: NNN, У 1752 р. мала 1 сім'ю підданих у 1-й полковій Полтавській сотні. Вдова, мала шинок у Петрівці.

Глоба Семен Максимович (1732/1735 – ?) – службу розпочав 10 лютого 1751 р., 1-й полковий хорунжий полтавський (1751.5.09./1761.23.10. – 1770 – ?). Д.: Євдокія Іванівна Міщенко, донька козака великобудиського.

Глоба Федір (1737 – ?) – службу розпочав 5 червня 1751 р., значковий товариш (з 30 червня 1763).

Глоба Яким – значковий товариш Полтавського полку (1762).

Глоба Яків Андрійович – за служби предків разом з братами Данилом та Іваном з рядових козаків І полкової сотні 28 листопада 1736 р. полковником Кочубеєм включений у «пятидесятне» число товариства значкового. «Имеет поля на три чверти, сенокосу возов на пятнадцать, лесу за шест рубли волов чотыри овец двадцат коров три кони двох». Значковий товариш (1736–1755). У 1752 р. з Григорієм мав 2 сім'ї підданих у 1 полковій Полтавській сотні, з Опанасом двір у с. Петрівці.

Глоба-Михайленко Данило Лаврінович (1713 – 1761)– козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Полтавського полку (1736.28.11. – 1743), мав двір у Полтаві, хутір під Полтавою (1743), військовий товариш «за служби діда його обозного полкового полтавського і його самого з 1736 р. у воскових походах исправление» (1743–1749), не мав дворів (1744). Сотник орлянський (1749.12. – 1757). Подав позов до ГВС на полковника полтавського Василя Кочубея про непризначення його сотником і вимоги хабарів, а внаслідок – неправомірної постановки сотником орлянським свого служника Григорія Теля. Мав хутір на Правобережжі біля Орла (1747). У 1756 р. вів суперечку за млини під с. Ханделіївкою Кишенської сотні з бунчуковим товаришем Петром Павловським.

Глоба-Михайленко Микита Михайлович – покозачений шляхтич, козак Бабанської сотні Уманського полку (1649), військовий товариш (1693.02.), отаман городовий полтавський (1693.03. – 1694.07. – ?), осавул полковий полтавський (? – 1694.11. – ?), наказний полковник полтавський (1694) отаман городовий полтавський (? – 1705.03. – ?). Його рід записаний до VI частини родовідної книги Полтавській губернії, але Герольдією не затверджений у старовинному дворянстві.

Гломозда – ройського сотник Чернігівського полку (90-і рр. XVII ст.).

Гломозда Іван (1724 – 1766 – ран. 1781) – службу розпочав з 1747 р. хорунжим сотенним, сотник (з 1760.4.05.) полковий Чернігівського полку. Д.: NNN, мала посполитих в с. Хмельниця Білоусівської сотні (1781).

Глосинський Василь – покозачений шляхтич, генеральний суддя (? – 1661.15.05. – 20.06. – ?), генеральний писар (1661.09. – 1662.04. – ?), посол на сейм з корсунської ради (1661.05.). Глосинський Мисько козакував у Миргороді (1649). Його разом з Григорієм Гуляницьким, Іваном Креховецьким, Каплонським 1662 р. призначили у спеціальну комісію по поверненню захоплених уніатами церковних храмів.

Глубка Кіндрат – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1710.06.).

Глуд Матвій – отаман у Канівському полку (1638 – ?).

Глуз Андрій – значковий товариш Київського полку.

Глузд Василь Шапочник – міщанин можний козелецький (1737), зборщик Київського полку (1740), значковий товариш Київського полку (1741).

Глузд Григорій – син значкового товариша Київського полку (1741).

Глузд Йосип – син значкового товариша Київського полку (1741).

Глузд Леонтій – син значкового товариша Київського полку (1741).

Глух Юхим – уманський полковник (1650.10).

Глух Йосип (? – 1619 – січень 1655)— шляхтич. Полковник уманський (? – 1649.10. – ?), (? – 1654.06.), (1655.01. – ?). Очолював полк під час рейду корпусу І. Богуна в Білорусь (1649 р.). У 1651 р. розбив під Вінницею підрозділи Лянцкоронського. Після битви під Берестечком (1651) наздогнав і розгромив загін татар, котрі повертались до Криму. Помер від пошесті у січні 1655 р., обороняючи м. Умань від поляків. у Введенській церкві КПЛ поминався його рід: Сидір, Євфимія, Кіндрат, Гафія, Уляна, Ірина, Марина, Федір, Марія, Настасія Олена, Василь, Максим, Василь, Іван, Роман.

Глухий (Глушенко) Яцько – козак (1649), сотник роменський (? – 1661.6.10. – 1663.03. – ?).

Глухий (Глущенко) Іван – козак (1649), сотник роменський (1659).

Глуховець Дмитро – обозний полковий лубенський (? – 1687.07. – 1699). Володів с. Бодаків Сенчанської сотні, яке перейшло до Григорія Гамалії.

Глуховець Федір – сотник хорольський (? – 1713 – 1715). У 1723 р. проживав у Хоролі, де мав родичів. Значковий товариш Миргородського полку (? – 1723 – 1732 – ран. 1738). Мав хутір під Хоролом. У 1738 р. у дворі жила його вдова.

Глуховець Яків Дем'янович (? – 1663 – 1703 – ран. 1705) – шляхтич, глухівський мешканець. 25 липня 1684 р. отримав гетьманський універсал на слободу Годуновку, при його власному млині на р. Ясмань. Посланий гетьманом у німецькі краї для розвідки

про війну турок і цесаря (1685). Гетьман направляв до Цесарії (1686), а також до польського гетьмана Яблоновського для розвідки (1688). Військовий товариш (? – 1684 – 1689 – ?), гонець гетьманський до Москви (1688, 1689). Отримав універсал Мазепи на грунти (1703.17.06.) між Гирином і Орловкою, а також млин в три кола на болоті Сонному, а потім універсал його дружині з дітьми 8 березня 1705 р. Д.: Марія Іванівна N (? – 1675 – 1707 – ?).

Глуховський Григорій – сотник мринський Ніжинського полку (? – 1662 – ?).

Глуховський Павло – хорунжий полковий ніжинський, за Самойловиаі на уряд до Парпура володів с. Іллінці Веркіївської сотні.

Глушак N – військовий товариш (1781). Мешканець стародубський. Мав спільний з військовим товаришем Гурановським хутір у 1-й полковій сотні з двома винокурнями.

Глушановський Василь Іванович – син значного військового товариша. Військовий товариш. Тримав с. Миколаївку на Борзненщині, надану його батькові від Юрія Хмельницкого.

Глушановський Гаврило Васильович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку

Глушановський Іван – значний військовий товариш. 1660 р. Ю.Хмельницький надав йому маєтність при с. Поповці і Миколаївку на Борзненщині. 1728 р. с. Миколаївка була підтверджена універсалом гетьмана Апостола за його нащадками.

Глушановський Сидір Якович (1745 – 1787 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Зіновія NN, донька дворянина. Мали синів Тимофія, Лавріна і доньку Параску.

Глушановський Яків Прокопович (1717 – ?) – військовий товариш (1787), мешкав у с. Миколаївці, де мав 36 підданих. Д.: Меланія N Динник, донька осавула сотенного. Мали синів Мойсея, Сидора, Павла, Івана.

Глушневський Йосип Іванович – сотник новомлинський Ніжинського полку (1773 – 1782).

Глущенко Герасим – наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку (1738, 1743).

Глущенко Григорій – сотник прохорівський Ніжинського полку (? – 1676.02. – 1682.07. – ?).

Гнат – сотник Бабинської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?). полковник кальницький (? – 1674 – ?).

Гнатович Андрій – сотник Миргородського полку (1665).

Гнатович Йосип – шляхтич, військовий товариш (1703). У червні 1703 р. купив двір і плец у козака і жителя мохоновецького, а на той час вже білоколодязького.

Гнатович Макар – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1696).

Гнатович Остап – писар полковий канівський (? – 1658.10. – ?).

Гнєвушин (Гнивошенко) Артем (Артюх) – козак Гоголівської сотні (1649), сотник гоголівський (? – 1660 – ?).

Гнєдич Онисим Якович – сотник котельвенський (? – 1687 – 1690), знатний товариш куземинський (1690.17.03.). Купив у товариша сотні Куземинської і жителя Млинів Бельських Григорія Явтушенка ґрунти і половину ступ, двір з хатами, пасіку з садом, частину лісу і дві луки за 600 золотих. 1697 р. купив у мешканця Млинів Бєльських Івана Бутенка «камінець» в греблі бєльській на р. Ворсклі. Сотник куземинський (1700–1703), сотник котельвенський (1703.07. – ?).

Гнєдич Осип Романович – сотник котельвенський (1733–1755, 1-ї:),

Гнєдич Петро Осипович – сотник котельвенський (1755 – ?).

Гнєдич Роман Осипович – сотник котельвенський (? – 1713 – 1734).

Гнєдич Яків – уже в 1677 р. названий значним військовим товаришем, а його вдова Марія у 1683 р. продала млин на р. Ворсклі на грунській греблі, який у 1680 р. купив її чоловік.

Гнидченко Василь – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1691 – ?).

Гнилозуб Семен Хомич – сотник ніжинський. Синодик його роду: Хома, Євдокія, Григорій, Пелагея, Іван, Євдокія, Марія, Ярмолай, Зіновія, Варвара, Катерина, Євдокія, Трохим, Горпина, Лаврентій, Стефанида, Петро, Домникія, Іван, Василь, Ганна, Ганна, Марина, Євдокія, Климентій, Пелагея, Феодора, Сидір, Власій, Леонтій, Мартин, Панкрат, Феодосія, Петро, Семен, Захар, Феодора, Василь, Марія, Влас, Федір, Яків.

Гнилозуб Хома Михайлович (? – 1678) – козак Батуринської сотні (1654), військовий товариш (1670) Ніжинського полку. Сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1664.03. – ?). Військовий товариш (1670). У серпні 1670 р. від гетьмана Ігнатовича їздив до Москви, 27 січня 1671 р. знову гетьманський гонець до МП. Осавул полковий ніжинський (? – 1673.07. – ?), (1675.12 – 1677.05. – ?). Загинув у чигиринському поході. Д.: Євдокія NN, вдруге вийшла заміж за полковника охочекомонного Григорія Пашковського.

Гнилокожа Данило – сотник кобижський Київського полку (1705.01. – 1708 – ?).

Гнилосиренко Ярема – сотник котельвський (? – 1672 – ?).

Говаляский (?) Іван Якович – значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.

Говар Ничипір Степанович (1744 – ?) – службу розпочав з 6 жовтня 1753 р. Писар полковий (1782.30.10. – 1790 – ?). Секретар Верхнього суду Чернігівського намісництва. Мав 6 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька священика.

Говор N – старшина Уманського полку (? – 1672), Можливо, він і козак сотні Бершадської (1649) Федір Говоренко – одна особа.

Говорун Григорій – службу розпочав у Ніжинській полковій канцелярії, хорунжий полковий (з 1765).

Говоруха Трохим (1748 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицкого повіту Чернігівського намісництва. Д.: Маріамна Осипівна Литвиненко, донька значкового товариша.

Говсевський Іван – син священика. Військовий товариш. Д.: N Федорівна Савицька, донька священика ніжинського.

Гоголівський Василь – сотник гоголівський Київського полку (? – 1649 – ?).

Годило Андрій – запорізький козак. З 1737 р. розпочав службу у Ніжинській полковій канцелярії. Полковий канцелярист (з 1740). Возний. Військовий товариш (1782 – 1784 – ?). Д.: Катерина NN, мала у с. Прохор 2 підданих.

Годило-Годлевський Андрій (? – ран. 1788) – військовий товариш. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Євдокія NN (1748 – 1790 – ?). Мали сина Федора, доньок Тетяну, Ганну, Катерину.

Годило-Годлевський Федір Андрійович – полковий писар (1790). Його донька Наталія була дружиною Павла Андрійовича Зимницького (1769 – ?).

Годун Гаврило – полковник піхотний у Тетері (1664.11.).

Годун Юрко – сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1648.07. – 1649.5.04 – 1649.12. – ?).

Голедуха Мисько – отаман білоцерківський (1638 – ?).

Голембецький Іван (? – ран. 1688) – сотник седнівський. Мав два млина: один на р. Рогозці під с. Дирчин, а другий віддав в придане за донькою (млин Осмаковський під с. Вербою на р. Верба). Його донька була дружиною сотника понорницького Андрія Нестеренка.

Голембіовський (Голембатовський) Григорій Леонтійович – службу розпочав з 1765 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1769.10.12. – 1778), військовий товариш (1778.12.12. – 1781 – ?). Мав 7 підданих у с. Машові. Володів плотиною Галембатовською з млином у два кола на р. Одрі. Д.: Ганна Савівна Янжул, донька військового товариша.

Голембіовський Іван Степанович (? – 1670 – 1720 – ран. 1735) – шляхтич гербу «Правдзич», неписьменний. Значний товариш полку Стародубського (? – 1720 – ?). 30 червня 1720 р. отримав гетьманський універсал на с. Засуху. Згідно гетьманського універсалу від 1720 р. володів с. Старою Тростяною. Бунчуковий товариш (1730). Д.: Єфросинія NN. 19 січня 1735 р. отримала підтвердження на власність с. Засухи Топальської сотні.

Голембіовський Максим – бунчуковий товариш. Мав у 1737 р. у с. Литовське 5 малогрунтових, 1 убогого підсусідка, вибуло 7 підсусідків.

Голембіовський Михайло – абшитований бунчуковий товариш (1738.18.11. – 1756 – ?).

Голембіовський Михайло Степанович (? – 1735) – шляхтич, письменний. Товариш у Стародубському полку (? – 1714 – ?), 13 серпня 1714 р. за військові заслуги отримав гетьманський універсал на володіння с. Литовським Новоміської сотні. 29 листопада 1718 р. полковник Жоравка на його прохання звільнив з посади полкового комісара. 15 січня 1721 р. полковий писар Григорій Скорупа продав йому «половицю третини» млина литовського. Значковий товариш (1723), 1 жовтня 1723 р. підписав Коломацькі чолобитні. Значний товариш бунчуковий (? – 1730 – 1735). Був у багатьох походах, а після низового сулацького «до крайнего прийшол убожества, и долгов». 8 липня 1730 р. отримав гетьманський універсал на с. Литовське та другий універсал на надання с. Козарич. У 1735 р. жив у Новоміській сотні. Д.: Марія Петрівна Острозька, донька троїцького баришівського священика, племінниця генерального бунчужного Семена Галецького.

Голембіовський Степан – отримав гетьманські універсали: 26 квітня 1705 р. на с. Ківан, а у січні 1708 р. на с. Кневичі. Володів с. Горчаки, частину якого продав господарю гетьманського двору Івану Даровському. Отаман городовий стародубський (? – 1709.04. – 1715). 15 грудня 1708 р. Скоропадський підтвердив попередні надання. Товариш полку Стародубського, значковий товариш (? – 1721 – 1723 – ?), мав значні маєткові суперечки. Д.: Килина NN. Після смерті чоловіка разом з дітьми володіла сс. Ківан і Кневич.

Голембіовський Яків (? – ран. 1737) – значковий товариш (1723). Д.: Євдокія Василівна N. Її володіння у 1737 р. у с. Засухи 29, з них 7 вийшли. У 1738 р. за 1000 карбованців продала с. Засуху (Стару Тростань) генеральному бунчучному Семену Галецькому.

Голениченко Данило – наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1724).

Голенковський Омелян – писар суду полкового миргородського (? – 1737 – ?).

Голеня N – значковий товариш Київського полку.

Голеня Яків – син значкового товариша, сотник кобизький (1765.20.07. – 1768.28.01.), комісар земський (1768 – 1772 – ?).

Голик Кіндрат – старшина Уманського полку (1649), рід перейшов до Полтавського полку в Санжари.

Голицький Прокіп – сотник київський (? – 1701 – 1704 – ?). Отримав від полковника К.Мокієвського село Преварки у Київській сотні «до ласки військової».

Голицький Семен – осавул полковий стародубський. Мав сина Тимофія, онука Михайла, правнуків Федора (1747 – ?) – корнет (1787), Григорія (1743 – ?) – абшитований хорунжий сотенний (1787).

Голленник Іван – отаман у Білоцерківському полку (1638 – ?).

Головань Іван Стефанович (? – 1750 – 1787 – ?) – син отамана городового шаповалівського, осавул сотенний шаповалівський. Мав 20 підданих. Д.: Єфросинія NN, донька шляхтича.

Головань Михайло Іванович (? – 1770 – 1787 – ?) – з шляхетської родини Мединських, син осавула сотенного шаповалівського, значковий товариш (з 1781), житель шаповалівський. Мав 20 підданних у 4 хатах. Д.: Параска Іванівна Саченко, донька сотенного отамана, шляхтича.

Головань Стефан Олексійович (Головань – через форму корпусу) – перейшов на Лівобережжя. Отаман городовий шаповалівський. Його батько Олексій Михайлович прозваний Надточка – покозачений шляхтич за гетьмана Б.Хмельницького на Правобережжі.

Головацький Петро – полковник ічнянський (? – 1648.04. – ?), наказний полковник переяславський (1648.06. – 1649.28.06.).

Головацький Степан – полковник ічнянський (1648 – 1649).

Головачевський Петро Якович (1727 – 1783 – ?) – службу розпочав 5 травня 1739 р. козаком Басанської сотні, військовий товариш (1754.19.04. – 1764), сотник березанський Переяславського полку (1764.25.05. – 1782). Абшитований бунчуковим товаришем (з 1784). Приймав участь у турецькому поході. Мав 30 підданих у с. Басані, 8 у Березані, 4 при хут. Кобизькому Київського полку (1774). Д.: Параска Ісаківна Таращук (1731 – 1775 – ?), донька абшитованого значкового товариша, мали сина Івана.

Головенко (Головін) Федір Петрович – син значкового товариша, військовий товариш (1787). У 1787 р. разом з братами мав 23 нерозділених підданих у с. Собичах. Д.: Ганна NN, донька священика.

Головенко N – військовий канцелярист (1781) (с. Сопич)

Головенко Петро Сергійович (? – ран. 1788) – син отамана курінного, значковий товариш Ніжинського полку (1781) (с. Сопич, поблизу мав пасіку).

Головка Юхим (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?).

Головка Григорій (1759 – ?) – полковий хорунжий (1787), мав 116 підданих в 2 селах і 2 хуторах. Д.: Марія Йосипівна Купчинська, донька військового товариша.

Головка Іван – наказний сотник монастирищанський Прилуцького полку (1738).

Головка Іван – хорунжий полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1782). Рід внесений до 1 частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Головка Каленик Юхимович – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1751 – ?).

Головка Карпо (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 33 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: (1784) Євдокія Дем'янівна Салимовський, донька сотенного хорунжого.

Головка Кіндрат – значковий товариш. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Головка Павло Федорович – син значкового товариша. Службу розпочав 1 січня 1770 р. у Журавському сотенному правлінні. Полковий канцелярист Прилуцької ПК (з 1778). Військовий товариш (1790). Його брат Дем'ян служив сержантом у лейб-гвардії Ізмайлівському полку (1790). Мав 15 підданих чоловічої статі Пирятинського повіту с. Антонівки та при хут. Довгий Яр поблизу Журавки – 11.

Головка Петро Юхимович – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – ?). Проживав у с. Полонному.

Головка Семен Кіндратович – значковий товариш Лубенського полку (1751). У 1757 р. мав суперечку за землю у с. Калинівка з Григорієм і Марією Яковенками.

Головка Сергій Юхимович (1702 – 1790 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1753 – ?), абшитований військовий товариш (1788), мав 33 підданих у с. Полонці Журавської сотні і 1 хуторі. Д.: NNN, донька сотника

Головка Федір (1749 – ?) – з різночинців, службу розпочав у 1766 р., значковий товариш (1775.23.07. – 1781), військовий товариш (1781.22.11 – 1787 – ?). Мав 56 підданих у 1 селі. Д.: Євдокія Іванівна Грицай, донька пушкаря ГВА.

Головка Федір Юхимович (? – ран. 1782) – запорожець. Значковий товариш Прилуцького полку (з 1759). Д.: Ганна NN (бл. 1708 – 1788 – ?). Після смерті чоловіка мала 22 підданних у містечку Журавці.

Головкевич Григорій – знатний військовий товариш (1663).

Головкевич Семен Євстафійович – полковий писар (1782 – 1787 – ?), мав 4 підданих у Сосниці. Д.: Дарія N Раєвська, донька польського шляхтича. Мали сина Степана і доньку Настасію.

Головко Гнат (1760 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Мав 126 підданних у Монастирищах Ніжинського повіту. Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Настасія NN, донька священика. Мали сина Олексія і доньку Ганну.

Головко Григорій – сотник наказний воронківський Переяславського полку (1723).

Головко Федір – запорожець. 1759 р. як колишній запорожець отримав чин значкового товариша.

Головко Ярема – осавул полковий комонний полку Новицького.

Головня Іван – у 1702 р. колишній сотник мошенський продав свій власний ґрунт у Домонтові сину переяславського полковника Івану Томарі.

Головня Кіндрат – значковий товариш Лубенського полку. Мав шинок у Роменській сотні у с. Калинівка (1747).

Головня Ничипір – осавул полковий ніжинський. Мав сина Федора – козака Глухівської сотні, онука Дмитра (1757 – ?), який мешкав у с. Тулиголова Кролевецького повіту.

Головня Семен – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1769 – ?) на місце батька. У 1736 р. був полковим комісаром, у 1737 р. – при слідстві за комісарство, у 1738 р. – у кримському поході. Мав у Роменській сотні у с. Килинівка двір житловий (1745). Був при слідстві у різних чолобитних справах (1751). Через старість і крайню зубожілість знаходився вдома, в похід не пішов (1769). Мав у Роменській сотні у с. Калинівка 3 двори підсусідків піших убогих (1745), житловий двір і шинок (1747), у с. Житньому шинок (1747). Абшитований значковий товариш (1790). Мав 116 підданих у Роменському повіті. Його «сказка» про служби датована 1762 р. Д.: NNN (? – ран. 1790). Мали сина Григорія, полкового хорунжого, одруженого з донькою військового товариша Марією Осипівною Купчинською.

Головня Федір (1749 – ?) – з різночинців, службу розпочав у 1766 р., значковий товариш (1775.23.07. – 1781), військовий товариш Лубенського полку (1781.22.11 – 1790 – ?). Мав 56 підданих у 1 селі Роменського повіту. Д.: Євдокія Іванівна Грицай, донька пушкаря ГВА. Дітей не мали.

Головня Федір Ничипорович (? – 1734 – 1755 – ?) – син осавула полкового, козак Глухівської сотні, військовий товариш Ніжинського полку. Його син Дмитро (1756 – ?) мешкав у с. Тулиголовах.

Головченко Яким Михайлович (? – 1629 – 1689) – на початку Визвольної війни входив до козацтва Переяславської сотні Федора Чикмена. Разом з ним були його родичі Григорій і Петро. Став полковником черкаським (? – 1669.10.11. – ?) у Петра Дорошенка, потім генеральним осавулом. Комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (1670.3.07.) від Черкаського полку. Пізніше знову повернувся на Лівобережжя. 16 березня 1675 р. гетьман Самойлович затвердив право на млин і хутір у с. Масаліївці Сосницької сотні за колишнім черкаським полковником, який перейшов на Лівобережжя. 25 березня 1686 р. як значний товариш полку Переяславського продав Василю Максимовичу «грунт фолварковій у с. Девичках з гаем и ставом водяним, на котором для ловления риби и езки ставить можно» за 40 золотих. І.Мазепа сповіщав до Москви: «я, призывавши к себе в Батурин полчан Переяславских и обявивши им тот ваш царский пресветлого величества указ, утвердилем им полковником совершенный Якима Головченка старожитного Переяславского казака, який сего минувшего лета был по моем повелению Наказным Полковником; который и перед сим мел на себе, Переяславского, и Черкаского, полковничества, а также и асаульства енерального уряды». Полковник Яким Головченко володів на уряд сс. Помоклями, Пологами, Циблями, Леляками 2-ї полкової сотні, сс. Старим і Кальним Воронківської сотні. «За Мазепиного же гетманства полковник переяславский Головченко, купивши при той деревне (Масалаєвка – автор) на реке Убеди в мельника Мартына

Массалая мельницу, завладел и людьми той деревни, по даче Мазепиной, и владел по смерть свою...отдал ту мельницу, при смерти, на поминовение за свою душу в монастырь киевопечерский». Його двір у Переяславі перейшов козаку 1-ї полкової сотні Василю Баришівському. Полковник переяславський (? – 1688.12. – 1689).

Головченко Яків Григорович – мав спільно з Тимошем Загорулком млин у Китайгородській сотні (1722). Наказний сотник китайгородський (1723), сотник китайгородський (1724 – 1725 – ?).

Голод Лука (? – ран. 1764) – значковий товариш Київського полку (1737). У с. Димерка мав 1 підсусідка.

Голод Микола – сотник козелецький Київського полку (? – 1702.07. – ?), (? – 1712 – 1715 – ?).

Голомбецький Ян – сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1671.16.04.). 1671 р. з сотнею перебував у с. Марковичах.

Голота Ілля (? – 1649. 27.06.) – наказний полковник черкаський (1648.06.), (? – 1649.17.06.), полковник брагинський. козацький полковник, наказний гетьман. Навесні 1649 р. на чолі 10-тисячного козацького корпусу — прийшовши на допомогу повстанцям, що діяли в Білорусі проти військ литовського гетьмана князя Януша Радзивіла, завдали йому поразки. Проводив вдалі військові дії на території Білорусі. Там Б. Хмельницький призначив його наказним гетьманом і він очолив авангард українського війська, яке мало вести наступ на м. Загаль, Речицю, Вільно, а потім йти на берег Вісли. У червні 1649 р. знаходився під Красним селом, виступив до Загалля Загинув біля м. Загаль у битві з військом Радзивіла: потрапив у полон, згодом його стратили.

Голота Григорій Григорович – після смерті брата Іллі став полковником брагинським (? – 1649.06. – 07. – ?).

Голтв'янський Федір – наказний сотник орлянський Полтавського полку (1706).

Голуб N – сотенний отаман (? – 1781), значковий товариш (1781.14.05. – ?) Київського полку.

Голуб Захар Іванович (? – 1657 – бл. 1690) – син козака, мешканець коропський, військовий товариш (1667–1680). 6 жовтня 1667 р. від полковника ніжинського Артема Мартиновича отримав разом з братом Костею підтвердження на прибутки з млина на р. Реті у Кролевецькій сотні.

Голуб Іван – товариш полку Полтавського (1670).

Голуб Костянтин Іванович (? – 1650 – 1689 – ?) – походив з відомої шляхетської родини Голубів з Морозовичів, до якої належав Юрій Голуб – полковник козацький канівський і Самійло Голуб – власник слобід Багачки і Білоцерківки в Миргородській волості. З його рідною сестрою був одружений гетьман Іван Самойлович. Хорунжий полковий чернігівський (? – 1666.11. – ?), сотник полковий Ніжинського полку (? – 1669.02. – ?), генеральний бунчужний (1678.02. – 1787.07.). Гетьман Самойлович надав йому с. Підлипне, у подальшому замінене на с. Погрібки. Після коломацького перевороту його маєтності були відібрані, але вже 1689 р. отримав універсал Мазепи на оселені ним слободи Подолов і Довгалівка. Мав герб Юраха. Д.: 1) N Іванівна Забіла, онука генерального обозного, донька борзнянського козака, який загинув під Чигирином. Завдяки цьому шлюбу посвоячився з родинами ніжинського війта Цурки, київського полковника Солонини, генерального обозного Дуніна-Борковського.2) Настасія Марківна Маркович (1671 – 1729), донька пирятинського орендаря.

Голуб Юрій – полковник канівський (? – 1644.05. – 1646.11. – ?).

Голуб-Войтенко Василь Олефірович – війт роменський (1648), сотник роменський (? – 1649 – 1653 – ?).

Голуб-Войтенко Іван Васильович – син сотника роменського, козак Роменської сотні (1649), писар полковий миргородський (? – 1656 – 1657 – ?). Гетьман Виговський послав його збирати по сотням полку «статті Григорія Лісницького».

Голуб-Войтенко Кіндрат Васильович – син сотника роменського, козак Роменської сотні (1649). У липні 1655 р. разом з миргородським сотником Кирилом Якимовичем їздив до царя під Смоленськ, у липні 1657 р. їздив послом до царя, отримав пару соболів за 4 рублі. Сотник Роменської сотні (? – 1657 – 1658 – ?). 1656 р. полковий писар миргородський Іван Васильович називав його «кормильцем моїм». У грудні 1658 р. приїздив до Москви з донесенням від Виговського. Не пристав до полковника Степана Довгаля, а підтримував наказного гетьмана Івана Безпалого.

Голуб-Войтенко Михайло – син отамана городового роменського, значковий товариш Лубенського полку (1741 – 1747 – ?), проживав у Ромнах. 1743–1746 рр. мав суперечку за ґрунти з священиком Василем Войтенком.

Голуб-Войтенко Петро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1754 – ?), мешкав у м. Ромнах.

Голубенко Матвій – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1685), сотник баришівський (1687).

Голубицький Яцько – отаман у Корсунському полку (1638 – ?), сотник кропивнянський Переяславського полку (1648). Його справу у Кропивненській сотні продовжував Войтко Голубицький.

Голубовський Лука – абшитований військовий товариш Стародубського полку (1783). Мешканець погарський. Мав у с. Зюбі 8 підданих. Д.: Пелагея Петрівна Тарнежевська, донька священика зюбовського. Мали синів Дем'яна, Василя, Івана, Петра, Павла, доньок Мотрю і Ксенію.

Голуб-Стеблювець Сава Кирилович – обозний лубенський (? – 1672 – 1675), суддя полковий лубенський, осавул полковий лубенський. Д.: Тетяна Гиркалівна, другим шлюбом за Андрієм Яковичем, полковим обозним лубенським.

Голухович Тиміш Євтухович – митний харківський голова, полковий осавул харківський (1704), городничий (1706), полковий старшина (1707), наказний полковник харківський (1711), значний товариш Миргородського полку (1712). Йому тіткою доводилася черниця Хорошівського монастиря (1710) Таісія. Д.: Феодосія NN.

Голуховський Семен Остапович (? – 1666/1667) – зафіксований у полковому товаристві Миргородського полку (1649), був швагром Василя Золотаренка. Писар полковий миргородський (? – 1658 – 1659). Кіш вислав до Москви Михайла Івановича Стриджу, Івана Степаненка, Якова Остапенка і Семена Остапенка Голуховського. «Троє з нас – Остапенки і писар, живуть в Миргороді близько Грицкового двору і знають його здавна». Стосовно останніх слід відзначити, що це колишні прибічники Матвія Гладкого, які, мабуть, якийсь час вимушені були перехо-

вуватися від Григорія Лісницького на Січі. Генеральний писар (1659 – 1660.21.12.), обраний на Переяславській раді, підписав переяславську угоду 1659 р. На корсунській раді 1660 р. склав повноваження генерального писаря на користь Павла Тетері. У 1661 р. «Тетеря зрадив, залишив писарство, поїхав до Польщі, а Семена як і раніше присланий на писарство з Запорога». Генеральний писар (? – 1661.05.). У грудні 1661 р. очолював козацьке посольство до Москви. Був одним із головних інформаторів Сомка і київського воєводи. Ю.Хмельницький узнавши про це, хотів його розстріляти. Він же, «покинув жену свою и детей», залишив 29 липня Чигирин і 6 серпня 1661 р. прийшов до Якима Сомка у Переяслав. Військовий суддя у наказного гетьмана Яким Сомка (1662). 1662 р. раніше 4 липня поїхав з Ніжина полки побунтував (Зіньківський і Полтавський). Зіньківців, що йшли до Сомка з осавулом Безпалим назад повернув. А з Полтави до Кременчука приїхав отамана порубав. Його привезли до Сомка у Переяслав. Просив грамоту царську, щоб судити своїм звичаєм. Д.: 1) N Ничипірівна Золотаренко (? – 1640 – 1662 – ?), потрапила у татарський полон, і у 1660 р. її розшукували за вказівкою хана для Виговського для обміну. Очевидно, її знайшли, бо вона у 1661 – 1662 рр. проживала у Чигирині. 2) (з 1661) N Дорофіївна Дорошенко, сестра гетьмана Петра Дорошенка.

Голушка Роман (? – ран. 1782) – значковий товариш Чернігівського полку. Його сини Дем'ян (1766 – ?) і Оксен (1769 – ?) у Чернігові.

Голювець Іван (? – 1720 – 1781 – ?) – розпочав службу у 1736 р. значковим товаришем Прилуцького полку. Приймав участь в очаківському (1738), дністровському (1739), хотинському (1740) походах.

Голювець Сава Степанович (1718 – 1790 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1733 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1790 – ?). Мешкав у с. Дядинець Іваницької сотні, мав 71 підданого у містечку Іваниці і одному хуторі. Д.: 1) (? – 1741 – 1772 – ?) Настасія Іванівна Ковтун, донька козака Іваницької сотні. 2) (1785) Дарія NN, донька козака.

Голювець Степан – значковий товариш Прилуцького полку.

Голювець Яків (? – 1727 – 1774 – ?) – син козака. Значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька посполитого. Дітей чоловічої статі не мали, лише доньок Ганну, Устину, Марфу.

Голюнка N – у 1666 р. на боці Дорошенка був полковник Голюнка, який був знищений з полком у Бубнові. Козацький полковник регіменту П.Дорошенка, якого восени 1666 р. розбив полк К.Мигалевського. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Голюнка Андрій – 1727 р. козаки 1-ї Ніжинської полкової сотні відмовились прийняни його сотником. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був комісаром полковим, у 1738 р. був у кримському поході.

Голюнка Гнат – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході.

Голюнка Григорій – значковий товариш Ніжинського полку.

Голюнка Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Голяк N – абшитований значковий товариш Київського полку (1769).

Голяк Іван Кузьмович – службу розпочав у 1740 р., писар сотенний (? – 1764 – 1783.30.10.), військовий товариш. Д.: Степанида Павлівна Парфененко, донька сотенного осавула.

Голяк Лука Сидорович – хорунжий сотенний мглинський (? – 1747), значковий товариш (1747.19.10. – 1775), 11 березня 1775 р. абшитований значковим товаришем. Володів хутором Голяківка біля с. Луговець, у якому і проживав. Д.: Ганна Іванівна Зубрицька, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Василя, Степана, Павла, доньок Уляну і Параску.

Голян Іван – наказний сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку.

Голяненко Демян – сотник сосницький (1656).

Голяницький Данило – осавул полковий корсунський. Його нащадки мешкали у м. Почеп.

Голянський Іван – значковий товариш Київського полку (1738), тимчасово призначений до управління Носівською сотнею. У вересні 1738 р. звинувачувався мешканцями сотні у здирствах, обтяженні загальнонародними повинностями.

Голяховський Дем'ян Олексійович (бл. 1711 – ?) – студент КМА (1728 – 1740), військовий канцелярист ГВК (1740.24.06. – ?), намісник Троїцької церкви глухівської (1765).

Голяховський Іван Олексійович (бл. 1721 – ?) – студент КМА (1729 – 1741), військовий канцелярист ГВК (1741.24.06. – ?)

Голяховський Олексій (1765 – ?) – службу розпочав 24 лютого 1778 р., значковий товариш Ніжинського полку (з 1778.5.10).

Голяховський Петро Олексійович (бл. 1722 – ?) – студент КМА (1729–1741), військовий канцелярист ГВК (1741.24.06. – 1754), писар полковий миргородський (1754–1762), суддя полковий, підсудок земський миргородський (1779). У с. Ясмань Глуховської сотні у 1781 р. згадується винокурня якогось померлого військового канцеляриста Голяховського (спільна з сином військового канцеляриста Кирила Філоновича і лікаря Мултянського). Д.: Уляна Леонтіївна Лесевицька, донька ротмістра Охтирського полку.

Голяховський Яків Петрович (? – 1710 – ран. 1781) – у січні 1729 р. отримав гетьманський універсал, писар судів генеральних (1730). Військовий канцелярист (? – 1730 – 1737 – ?), у цьому чині і помер. Володів маєтністю у с. Есмань Глухівського повіту.

Гомоля Гапон – сотник полковий ніжинський (50-ті рр. XVII ст.). За Хмельницького тримав с. Припутнє у полковій сотні, яке за Сомка перейшло до полкового сотника Борсука.

Гомоляка Гнат – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Гомон Антін – службу розпчав виборним козаком 1770 р., хорунжий полкової артилерії лубенської (1772 – 1780 – ?). Д.: N Оелянівна Горбаневська, донька значкового товариша.

Гомон Данило – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1719), (1722), (1726–1727).

Гондзеровський Андрій – військовий товариш Ніжинського полку (1736 – 1748). У 1736 р., мав двір у сл. Веригінській Глухівської сотні, у с. Некрасівці – 9 хат убогих посполитих, двір у Глухові, двір в сл. Білопоповиній Глухівської сотні. У 1743 р. мав 27 дворів, 2 млинові кола, надав позику до військового скарбу – 1 карбованець 40 копійок.

Гондзеровський Іван (? – 1735) – бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку.

Гондзеровський Петро – військовий товариш. Д.: (1779) Марія Данилівна Тарновська, донька бунчукового товариша. Їх донька Софія заміжня (? – 1778 – 1783 – ?) за сином сотника Федором Костенецьким.

Гоневський-Іванина Петро (1721 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Чернігівського полку (1762 – 1766 – ?).

Гоневський-Іванина Сава Іовенко – покозачений шляхтич гербу «Яніна». Сотник березинський (? – 1660 – 1680 – ?). Значний товариш Чернігівського полку (1691.), мешканець березинський. Можливо, до нього відносится поминання Сави Леонтійовича з Березни: Леонтій, Іван, Курило, Матвій, Анатолій, Пелагея, Катерина, Ірина, Євдокія, Яків, Тетяна, Дарія, Матвій, Іван, Семен, Олена, Василь, Тарас, Григорій, Ганна, Параска, Ярмола, Уліта, Стефан, Семен, Мойсей, Ксенія, Марія, Гафія, Марія, Гафія, Ганна, Уляна, Ксенія, Євдокія, Марія, Феодора, Ганна.

Гонзак Михайло – мав хутір під с. Рудівкою (1732). Значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?).

Гонтаревський Іван (? – 1730 – 1780 – ?) – службу розпочав 1739 р., полковий канцелярист (з 1744), у 1751 р. купив подвір'я у значкового товариша Степана Долинського. Писар гродський київський (1753–1766), абшитований полковий осавул (1766 – 1782 – ?). У вересні 1770 р. призначений в присутствіє Київської полкової канцелярії. Свояк Тарандотів. Д.: 1) (1772) N Федорівна Носенко, донька абшитованого полкового судді. 2) (1780) Палашка Парфенівна Набок (? – 1780 – ?), донька значкового товариша.

Гонтаревський Терентій (1749 – ?) – писар полковий (1787). Рід внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Катерина N Забузька, донька священика.

Гонцевський Гаврило (1730 – ?) – з шляхтичів. Службу розпочав 26 жовтня 1746 р., полковий канцелярист (з 1747.8.04.), отаман сотенний (з 1762.2.04.), возний сотенний (з 1763.28.12.), військовий товариш Лубенського полку (з 1779.21.07.).

Гонцевський Іван Павлович (? – 1690 – 1738.8.07.) – осавул полковий лубенський (2-й; ? – 1711.10. – 1719.09. – ?) (? – 1725 – 1731), (1-й; 1731 – 1738). 15 жовтня 1711 р. отримав від полковника Савича с. Гонці полкової сотні, Маркович підтвердив це надання, яке будо скріплене гетьманським універсалом 5 лютого 1715 р. Купив луку Скачок Великий у Василя Логвина дейманівського, там же луку у священика повстинського Данила, а також у Василя Фурси деймаівського. Загинув у битві при Гайман-могилі. За ним у 1740 р. в Лубнах 1 двір тяглих убогих та 3 двори піших убогих козацьких підсусідків, у с. Тарандинці 4 двори піших козацьких підсусідків. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1738), мав у с. Гонцові шинок, у 1745 р. ним володіли його онуки Степан і Федір Яковлевичі. Також мав хутір з 4 найманими людьми у Пирятинській сотні. Загинув у битві при Гайман-могилі.

Гонцевський Павло Іванович (? – ран. 1745) – значковий товариш Лубенського полку, мав двір житловий у с. Гонцові Лубенської полкової сотні, у 1745 р. в якому жила його вдова Гафія.

Гончар Гавриш – військовий товариш Полтавського полку (1693), житель стасівський.

Гончар Іван – шляхтич, значковий товариш, мешканець с. Ольшаного Волинської сотні Чернігівського полку (1700). Родоначальник Гончаревських.

Гончар Мисько Степанович – покозачений шляхтич, четвертий у реєстрі Полтавського полку 1649 р., полковий осавул полтавський за Богдана Хмельницького. Учасник посольсьства Іскри до царя у 1658 р. Наказний полковник полтавський (1664.10.). 19 червня 1665 р. продав свій сінокіс на Голтві за 23 копи великобудищанському мешканцю Міхну Дащенку. Неписьменний, посланець Полтавського полку (1665.10.) у складі делегації гетьмана Брюховцького до Москви. Сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1666 – ?). Товариш полку Полтавського (1667). Козак полтавський (1676). Д.: Химка Павлівна Тубольченко.

Гончаренко Петро – службу розпочав 1 липня 1726 р. полковим канцеляристом, за писаря полкового (1739), писар суду полкового (1740 – 1748), наказний писар полковий миргородський (1739), сотник наказний архангелогородський, сотник сорочинський Миргородського полку (1748.15.11. – 1775), абшитований сотник (1781). Проживав у Сорочинцях, де мав дім і володів хутором у Сорочинській сотні. Маємо інформацію щодо 1774 р. «жены и детей мужского пола за измертием не имеет».

Гора Федір – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). 1735 р. жив у Почепській сотні, у його володінні Ратне, Нижні Злобинець (4 малогрунтових посполитих). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. «1737.15.05 Сказка значкового товариша Стародубського полку Федора Гори взята в полкову стародубську канцелярію в том, що він не зміг прибути в Стародуб 4 числа, як дав підписку бо захворів а нині прибувши в Стародуб отримав інструкцію про те куди треба їхати і що робити, а якщо знову не виконає має бути оштрафований згідно указу цариці присланого в похід. К сей сказки руку приложил значковий товариш Федір Гора». Д.: Настасія NN (? – 1737). Її убив чоловік.

Гораїн Данило (? – ран. 1779) – значковий товариш Полтавського полку. Д.: Дарія NN (? –1759 – 1779 – ?).

Гораїн Іван – товариш Полтавського полку. У 1744 р. разом з Хомою Лишенком подали чолобитну на полковника полтавського за побиття киями.

Гораїн Лука – переволочанський дозорця (1723), значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1743 – ?). У 1736 р. комісар по збору вказаних консистентами порцій та рацій. У 1742 р. подав позив до ГВС на полтавського полковника за захоплення у нього пожитків. Мав двір у Перевалочній.

Гораїн Олександр – значковий товариш Миргородського полку (1731).

Горащенко Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Переволочній.

Горбаневський Лев (1737 – ?) – з козаків. Службу розпочав з 15 лютого 1753 р., сотенний канцелярист, сотенний писар 2-ї Пирятинської сотні (? – 1762 – 1765 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1782).

Горбаневський Омелян – значковий товариш Лубенського полку, не отримав російського чину (1788).

Горбаневський Павло Матвійович – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мав у Глухові 1 підданого. Д.: Тетяна NN, донька священика. Мали сина Якова.

Горбаненко Демко (Дмитро) Петрашенко-Яковенко (? – 1628 – 1676 – ?) – покозачений шляхтич, козак I полкової сотні (1649), сотник II полкової сотні, отаман городовий полтавський (? – 1655 – ?), наказний полковник полтавський (1655.08.), осавул полковий полтавський (1661.05. – ?). На уряді полтавському (1665). Отаман городовий полтавький (1670.05. – 1671.05.), (1671.06. – 1671.10.), (1672.05.), наказний отаман городовий полтавький (1673.10.), наказний полковник полтавський (1676). Д.: Вовдя (Васка) Іванівна N, сестра дружини Жученка. 1665 р. без відома міського уряду і церковного братства продала Лукашу Петровичу ґрунт, який їй заповіла мати на Успенську церкву.

Горбаненко Дорош Дмитрович – син наказного полковника полтавського. Хорунжий полковий полтавський (1672), осавул полковий полтавський (1700), обозний полковий полтавський (? – 1702 – 1709).

Горбаненко Кіндрат – абшитований значковий товариш Полтавського полку (? – 1773 – 1780 – ?).

Горбаненко Михайло Петрович – син сотника 2-ї полкової сотні. Сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (1693).

Горбаненко Петро Степанович – шляхтич, син сотника 2-ї полкової сотні. Товариш полку Полтавського (1669), зацний козак (1678), сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1683 – ?), (? – 1690 – ?). Тримав с. Яківці.

Горбань Демян – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1710, 1723, 1724).

Горбатенко Євстафій – сотник лохвицький (? – 1653.10. – 1654.03. – ?).

Горбачевський Матвій – значковий товариш, військовий товариш Київського полку (1771 – 1776 – ?).

Горбачевський Ничипір – значний військовий товариш, вийшов з Правобережжя. Його нащадки мешкали у м. Почеп.

Горбачевський Опанас Ничипорович – син значного військового товариша, військовий товариш (1700).

Горбаченко Сидір – козак, гетьманський гонець до Москви (1691), був на Запоріжжі (1691). Гетьманський посланець на Запоріжжя (1693), до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку (1693).

Горбаченко Тиміш Степанович – сотник костянтинівський (? – 1649.02. – 1649.10. – ?), (? – 1661.01. – ?).

Горбовецький Михайло Степанович – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1654.01. – 1660.01. – ?).

Гордецький Іван Семенович (? – 1650 – 1689.24.11. – ?) – обозний полковий ніжинський (? – 1681.03. – 1684.04. – ?), колишній обозний полковий (1689).

Гордєєв Дмитро Іванович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1781 – 1788 – ?), житель с. Городища. Д.: Євдокія N Лесенко, донька козака.

Гордєєв Іван (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 38 підданих у містечку і хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія NN, донька підпоручика Молдавського гусарського полку.

Гордєєв Іван Іванович (1742 – ?) – полковий осавул (1779), бурмістр ніжинський (1779), бунчуковий товариш (? – 1782 – 1784 – ?), стряпчий верхньої розправи, шляхтич (1782). Колезький асесор (? – 1787 – 1790 – ?), 1787 р. у його володінні 49 душ в місті, селі і хуторі. Д.: (? – 1772 – 1787 – ?) Євдокія Іванівна Стасевич, донька писаря міського ніжинського. У 1783 р. за нею хутір під с. Колесниками, де 4/10 підданих. Мали сина Івана і доньку Тетяну.

Гордєєв Максим (1725 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у Прилуцькому повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.

Гординський Андрій – службу розпочав з 1703 р., значковий товариш Полтавського полку (? – 1727 – 1737). У 1736 р. призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів. Полковий хорунжий (1737). Звільнений від служб за старістю, абшитований полковим хорунжим. Мав шинок і хутір у Сокольській сотні. Мав двір у Кобеляках і 4 посполитих на куплених ґрунтах. Потім став священиком келебердинським троїцьким (? – 1743 – ?).

Гординський Григорій Опанасович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1739). Житель сокольський. Учасник царичанського, ладозького, кримського, очаківського походів. У 1739 р. генерал Рум'янцев призначив його сотником у Нові Санжари.

Гординський Михайло Степанович (1753 – 1784 – ?) – син намісника миргородського, службу розпочав з 5 травня 1766 р. полковим канцеляристом, писар сотенний (1769 – 1771), отаман сотенний (1771–1773), значковий товариш (з 1773).

Гординський Опанас Тимофійович – козак сокольський (? – 1718 – 1721 – ?), значковий товариш Полтавського полку (? – 1723 – ?).

Гординський Федір Тимофійович (? – ран. 1737) – сотник сокольський (? – 1715 – 1729 – ?). Д.: NNN (? – 1737 – ?), проживала в Сокольці.

Гордієнко Грицько – сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1692.02. – ?).

Гордієнко Іван – козак (1649), сотник монастирищанський Прилуцького полку (? – 1650.03. – ?).

Гордієнко Роман – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1738, 1740).

Гордієнко Трохим (1760 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Його рід рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянським і внесений до II частини родовідної книги.

Гордієнко Яцько – полковник (1621).

Гордій – наказний полковник полку Карла Тишкевичв (1684), зайняв Норинську волость.

Гордій – сотник полку Павла Апостола-Щуровського (1687).

Гордійович Захар – наказний сотник новомлинський Ніжинського полку (1737, 1738, 1742).

Гориздра Андрій – покозачений шляхтич, козацький посол у липні 1663 р..

Гориздра Опанас – сотник шишацький Миргородського полку (? – 1703.6.08. – 1713 – ?).

Горілий Григорій – старшина Черкаського полку (1638), посланець гетьмана Гуні до султан-калги, у полковому товаристві черкаському (1649).

Горілий Пилип – полковник черкаський (? – 1674 – ?).

Горкавий Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Мешканець конотопський.

Горкавий Матвій Васильович (? – 1726 – 1747 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку. Мешканець конотопський.

Горковський (Гордовський) Аврам (1737 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1757 р., бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1776).

Горковський Василь – військовий канцелярист ГВК (1732 – 1742 – ?).

Горкун Максим – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1731)..

Горкун Мартин (? – 1690 – 1731 – ?) – курінний отаман (1712, 1717, 1728, 1731), городовий отаман (1731.06), сотник наказний бориспільський Переяславського полку (1726.29.08.). 1726 р. продав батьківське поле на 2 неділі за 10 злотих.

Горкун Стефан – значковий товариш (1738), жив у Хорольській сотні Миргородського полку, його братом був Олексій Денисенко.

Горкуша Григорій – у 1662 р., будучи полковником бориспільським, привласнив «виморочний» хутір у Требухові. Сотник бориспільський (? – 1661 – 1663).

Горкуша Ничипір – у 1734 – 1735 рр. був городовим отаманом, у 1741 – 1742 рр. – сотенним хорунжим, у 1742 р. – наказним сотником. Частину двору купив в 1733 р.

Горкуша Петро – військовий товариш (1787), мав володіння у с. Дернівці Остерського повіту.

Горкуша Федір Ничипорович – шляхтич. Син полкового осавула запорізького. Службу розпочав 27 липня 1747 р. Сотенний отаман баришівський (1762.11.02.), військовий товариш (1781.13.01. – 1787), мав підданих у д. Коржі Остерського повіту. З 1760 р. городовим отаманом став його син Федір Микифорович, який скупив чималі володіння в сотні. У 1767 р. у великому дворі Федора Горкуші жили його брати Корній (25 р.), Олексій (торгував з комори на базарі), Леонтій (36 р.), одружений з Марфою Федорівною (20 р.). До їхнього двору належало орної землі на 154 дні, а обслуговувало їх потреби 8 чоловік. Велику кількість земель брати придбали, беручи її під заставу. 23 жовтня 1784 р. занесені до II частини родовідної книги дворян Київського намісництва. Мав 4 душі в Баришівці, з братом – 2 (1774). Д.: N Іванівна Горбик, донька посполитого ратуші баришівської.

Горленко Андрій – значковий товариш Миргородського полку (1738), мав двір приїзжий с. Зубовці Остапівської сотні.

Горленко Андрій Андрійович (1709, м. Москва – 1780) – навчався у КМА (1721), службу розпочав з 1728 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1743), полковник полтавський (1743 – 1774). 7 листопада 1743 р. отримав царську грамоту на містечко Іваницю. Протягом 1748 р. відбувалося взаємне захоплення худоби з писарем ГВС Іваном Піковцем. У 1749 р. військовий канцелярист Андрій Миницький побив його підданих. У 1751 – 1755 р. вів суперечки за ґрунти і підданих у містечку Іваниці з місцевим сотником Федором Свірським. У 1754 р. розглядалася справа про належність йому описних ґрунтів біля м. Іваниці. У лютому 1755 р. на нього скаржився полтавський козак Григорій М'ягкохлібенко про заволодіння ґрунтом. У 1758 р. судився з братом – бунчуковим товаришем Григорієм та вдовою брата поручика Павла за розподіл батьківської спадщини. Бригадир. Мав 57 дворів у с. Ковалі Хорольської сотні; 50 дворів у с. Зубанях та с. Калениках Остапівської сотні, у с. Зубанях мав приїдзжий двір. Д.: Настасія Семенівна Лизогуб (? – 1758.02.), донька бунчукового товариша.

Горленко Андрій Дмитрович (? – 1688 – 1756) – навчався у КМА. Службу розпочав з 1701 р. і того ж року ходив на Ліфляндію, у 1702 р. в Польщу під Бихів, у 1703 р. стояв з малорсійськими військами в степу, у 1704 р. був на місці батька полковника прилуцького Дмитра Горленка з полком Прилуцьким у поході, у 1705 р. був при батькові у поході до Польщі, у 1706 р. у поході командував командою над двома полками Прилуцьким та Київським, був у Варшаві при королівській Величності, у 1707 р. будував Печерську фортецю і на Волині. 1707 р. Мазепа надав йому населену маєтність с. Велику Дівицю. У 1708 р. був під Білою Церквою. Бунчуковий товариш (1708), пішов з Мазепою, але повернувся навесні 1709 р. У 1709 р. був під командою князя Меншикова, того ж року призначений в полк Прилуцький на місце батька. 1709 р. гетьман Соропадський наказав йому бути під власним гетьманським «видением». Універсалом від 29 травня 1709 р. йому повернули сс. Дубовий Гай, Сергіївку, Білошапки, Яблоновиці і ті хуторі, які влаштував його батько на «куплених грунтах». Значний військовий товариш (1711). До 1715 р. утримувався у Москві. У 1713 р. усі маєтності у нього відібрані на користь Гамалієвського монастиря, а с. Ольшане перейшло до Шереметьева. У 1723 р. за ним значиться с. Ковалі Миргородського полку з хутором. У 1726 р. був у Сулацькому поході. У 1727 р. гетьман Апостол надав йому нові маєтності. У походи з собою возив «книжку писаную летописную», яку читали як полчани, так і старшина інших полків. У 1733 р. виступив у польський похід та по дорозі смертельно захворів і повернувся додому, а у 1736 р. під Очаків йому веліли сина свого Павла відправити у числі бунчукових товаришів, а сам у тому році був під командою кн. Барятинського у поході під Переволочною, абшитований по старості і хворобі у 1737 р. Перед смертю хворів. З дому його у Дністровському поході був син Андрій, у 1739 р. під Хотином син Павло в числі бунчкових товаришів (24.07.1756). Значний бунчуковий товариш (? – 1729 – ?), бунчуковий товариш (? – 1745 – ?), абшитований бунчуковий товариш (24.07.1756). Мав у Лубенському полку у с. Давидовці Пирятинської сотні підданних посполитих 6 дворів малогрунтових не могучих, 12 двори тяглих убогих та 19 піших у 1745 р. 1747 р. у с. Давидовці було підданих малогрунтових посполитих 8 дворів на 11 хат, убогих 33 двори на 38 хат, 17 бездвірних, 4 ратушних служителя. Д.: (з 1700.8.09.) Марія Данилівна Апостол (? – 1688 – 1754), донька полковника миргородського, потім гетьмана. 13 лютого 1711 р. отримала охоронний гетьманський універсал на маєтності.

Горленко Антін Лазаревич – військовий осавул.

Горленко Григорій Андрійович (1722 – 1788 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1750.26.01.), просутній у Прилуцькій полковій канцелярії, полковій рахунковій канцелярії, приймав участь у слідчих комісіях. 1762 р. був присутній на коронації імператриці. Підкоморій іваницький (з 1764). Надвірний радник (1788). Д.: (1752) Євдокія Семенівна Зарудна (? – 1773 – ран. 1788).

Горленко Дмитро Лазаревич (бл. 1660 – 1731) – свояк Мазепи, Його батько, полковник прилуцький, був забитий 1687 р. на Коломаці. Після навчання у КМА «довго держався канцелярії», мається на увазі ГВК. Будучи улюбленцем Мазепи, очолив Прилуцький полк (1692 – 1708). 9 лютого 1688 р. Мазепа до-

зволив йому вживати усі прибутки з власного млина в чотири кола на р. Удай на греблі Подискій. У Батурині на Гончарівці поблизу резиденції гетьмана Мазепи мав двір з садом. Якийсь уряд до 1689 р. він займав, бо бачимо його уже як значного військового товариша. 22 вересня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтності. У 1697 р. отримав три села: Сергіївку, Ковтунівку та Яблунівку, у 1699 р. – с. Ілошапки, 1701 р. – с. Ярошівку, 1703 р. – с. Мамаївку, 1705 р. – сс. Калюжинці та Понори, 1706 р. – с. Вечорки, невідомо коли – сс. Хаєнки та Ряски. Мав хутір під с. Рудівкою (1732). 4 травня 1705 р. отримав гетьманський дозвіл зайняти за Дніпром могили і заснувати селітряні заводи. Став одним з найбагатших полковників Гетьманщини. Наказний гетьман (1705). У 1708 р. пішов з Мазепою до Бендер, а потім – Константинополя, Брацлава. Наказний гетьман (1713). 1715 р. повернувся і утримувався до 1731 р. у Москві. 8 лютого 1731 р. отримав дозвіл покинути Москву, повернутися в Україну за умови нікуди не виїздити звідти і не приймати ніяких урядів. Повернувся у хутір Чернявщина, де весь цей час мешкала його дружина, маючи у володінні ще декілька хуторів та млинів. У серпні 1731 р. написав заповіт і невдовзі помер. Д.: Марія Захарівна Голуб, донька військового товариша, племінниця гетьманші. У 1726 р. захопила гай, сіножаті, млини на р. Удаї у жительки київської Устина Богданової і її чоловіка Івана Лавріновича.

Горленко Іван – бунчуковий товариш (1724). Асесор ГВС (1724).

Горленко Іван Петрович (1738–1794) – службу розпочав з 1753 р., військовий канцелярист (1754). У 1754 р. його образив військовий канцелярист Єфрем Мироновський. Військовий товариш (1772–1784), бунчуковий товариш (1788). Мав 409 підданих у 1 селі. Д.: (після 1788) Пелагея Григорівна Іваненко.

Горленко Лазар Федорович (? – 1629 – 1687) – козак Прилуцької сотні Омеляна Проценка (1649). У 1654 р. приймав участь у Переяславській раді. Наказний полковник прилуцький (? – 1659.09. – ?). На початку березня 1661 р. був посланий гетьманом до кримського хана. 15 грудня 1661 р. написав листа Юрію Хмельницькому, завірений особистою печаткою, з проханням обміняти полонених полковником Гоголем прилучан «в суботу за Удаєм» на полонених в Прилуках Ярему Селанка, слугу пана Рачка, Остапа Артеменка, слугу пана Данича і Семена, слугу пана Русича. Крім того, у полон до прилучан потрапив Самійло Безсмертний з Торчиці Паволоцького полку, якого Горленко обіцяв «добре вигоївся отпустимо его». 15 грудня Лазар підписається як «вельможности вашей всего добра зичливые слуги и подножки Лазар Горленко с товариством и мещане прилуцки», а через два дні виступає вже як полковник і підписується «вельможности вашей всего добра зичливые Лазар Горленко, полковник, с товариством и мещане прилуцкими». Це дає змогу стверджувати про те, що Лазар Горленко був обраний полковником 16 грудня 1661 р. 17 грудня 1661 р. писав Юрасю: «готовихмо и из иншимы сотниками из нисшися поклон наш звычайный отдати. Тылко бы было поволно изїхатися, бо все поспольство вонпит, же орда неподалеца вся стоит. И тут, при боку вашом иншая ест и для того нихто не смие. Тепер нам рач велможность ваша все пробичити, же не йдемо до вас из звичайним поклоном нашим, бо згола месниемо гдыб бы и хотили, згола попольство на нас и так нарекае». У той же день направив паралельного листа «брату и приятелю» генеральному писарю Василю Глосинському, в якому просив поради як йому вчинити щоб не принизити гідності гетьмана. Бо він бажає запросити до Прилук і гетьмана, і військову канцелярію, але татари поля, гумна, винниці, солодовні і броварні усі понищили, «а села и фольварки огнем пошли и церкви Божие. Хиба б на печи казав у хати казану мазати да пиво наварити, толко незнаю з чого, бо солоду не маем, а меду ни кади, а горилку и мы дорого куповали, если б була». Користувався довірою гетьмана Брюховецького, який давав йому різні доручення. У 1665 р. разом з гетьманом перебував у Москві, де отримав від царя «дворянство» та царську грамоту на с. Ольшане з 50 дворами посполитих, угіддями та двома вишняками. 18 лютого 1668 р. надав універсал на млин Штихилясівський у Сваричівці млинарю Філону Штихелясу, який відкупив половину свого померлого старшого брата Кузьми у крупечпольського млинаря Опанаса. Був в коші у Чортомлику (1669.26.04). Підтримав обрання Самойловича у 1672 р. Активний учасник переяславської ради 1674 р. У січні 1677 р. Генеральний суд розглядав його участь у справі Адамовича – Рославця і за вироком Горленко мав присягнути, що до них не приєднувався. У 1684 р. полковий прилуцький суд розглядав словесну тяжбу Лазаря Горленка з козаком Петром Вальком за захоплення частини його полковничого ґрунта. Разом з полком приймав участь у кримському поході. Звістка про арешт гетьмана Самойловича виклака хвилювання в полках. Прилуцький полк теж «взбунтувався», в цьому бунті і загинув Горленко: його живого полчани кинули в полум'я. Його поховали тут же: між Кодаком і Самарою, «где и могилу знатную высыпано над ним, в которой лет десять лежал; а когда Господь Бог напрвил сердце его мил. п. Дмитрию Горленку, за ведомостью гетманскою, будучи с полком своим на том же местцу, откопал тело милого п. родича своего и почесне допровадил до монастыря Густыне, иде положися в склепе р. 1697, сент. 15». «На оттисках печатей Лазаря Горленка в осьмиугольном щите помещено символическое изображение водруженного на полумесяце и окруженного сиянием креста; над ним, справа и слева, две звезды и пук страусовых перьев – знак благородного достоинства. Вокруг расположены заглавныя буквы имени и титула: Л.Г.П.В.Е.Ц.В.З.П., а на печати судьи: Л.Г.С.П». Д.: 1) NN (можливо Семенівна Половець, донька полковника білоцерківського. О.Оглоблин вважає Ганну Семенівну Половець-Мазепу тіткою по матері прилуцького полковника Дмитра Горленка. 2) Єфросинія NN, можливо Лук'янівна Мовчан (? – 1713), у 1-му шлюбі була заміжня за NN Раковичем, від якого мала доньку Гафію. 29 серпня 1687 р. Мазепа надав їй с. Ольшане, 16 лютого 1689 р. підтвердив с. Ольшане з двома млинами-вишняками, а 20 вересня 1689 р. разом з сином Степаном отримала царську грамоту з підтвердженням надань чоловіку від Олексія Михайловича і Федора Олексійовича на с. Ольшане з двома млинами.

Горленко Петро Якимович (1709 – 1788 – ?) – син генерального судді, бунчуковий товариш (1743.27.01. – 1764 – ?). У 1755 р. вів суперечку за ґрунти з полковим осавулом київським Йосипом Закревським. У грудні 1756 р. отримав дозвіл виїхати до Петербургу для влаштування синів у кадетський корпус. У цей

час просив дозволу на тимчасове звільнення зі складу Генерального суду у зв'язку з хворобою матері та дружини. Наказний полковник прилуцький (1767 –1772), абшитований малоросійський полковник (? – 1776 – 1788 – ?). Володів у 1737 р. у Погарській сотні у с. Бобрик 1 двором дуже убогим (1737), у д. Гланишів 1-ї полкової Переяславської сотні 3 дворами убогих посполитих на 3 хати та 1 бездвірною хатою, у хут. Петрівці Яготинської сотні посполитих підсусідків 2 двори на 4 хати убогих і 4 хати бездвірних, разом 2 двори 8 хат, 7 піших, 5 дворів служителів (1750). Мав 44 підданих в Прилуках, 212 у с. Заїзди, 112 – у Яблунівці, 14 – у Товкачівці, у хуторах поблизу Прилук 18, Новому – 10, Старому – 4, Буртовському – 11, при греблі Переводській – 36 та в інших маєтностях – разом 495. Мав 793 підданих у 7 селах і 5 хуторах (1788). Двоюрідний брат переяславського полкового писаря Якима Каневського. Д.: Марія Іванівна Тимошенко (? – ран. 1767), донька значкового товариша. Мали синів Івана, Івана і Семена.

Горленко Степан Паливода (? – ран. 1757) – військовий товариш Прилуцького полку, мав 1 посполитого у с. Дмитрівці Красноколядинської сотні.

Горленко Степан Якимович – бунчуковий товариш (1725 – 1729 – ?), прем'єр-майор (1784).

Горленко Яким Іванович (? – 1688 – бл.1758) – 1712 р. скаржився гетьману Скоропадському про розподіл спадщини: «ускаржаюся на бабусю мою еи мил. панею Лазаревую в такой справе: небожчик дедусь мой, блаженной памяти Лазарь, по женитве отца моего, частю не хотячи раздражати еи, панеи бабусе, яко жоны своей второй. А отца моего мачехи, частю теж откладаючи до того часу, когда конечній и совершенній подел всем сыном своим, так за первою всоею жоною, з которою и отца моего сплодил, яко теж и з сеею второю спложенним, мел учинити, так барзо мало з чим отца моего отправил (из дому после женитьбы), же если-бы не с тестевщины, яко все Прилучане того добре бы не можно было прожити отцу моему. А понеже, яко же тая безвестно надходящая смерть тое намрение ему покойному п. дедусеви скутком исполнити не допустила, яко и то неестественне, но нужно и безвременне от безчеловечных збойцов почтрадавшему, отец мой зас покойный любо зараз скоро по смерти небожчика дедуся хотел правне упоминатися у еи панеи бабуси, а своей мачехи, о свою отчизну, якож и поехал был уже до Батурина, до прва (т.е. в суд), однак бывший полковник Димитрий его завернул з упрошенем под такою кондиціею, же сами доброволне, без правних алтеркацій, мели слушне, без жадной его кривди, поделитися отчизною. Однакож и тогда не толко поделу не чинили, лечь еще еи милость пани бабуся разгневавшися на отца моего, и легованный уже грунтик, т.е. ставок зовемій Камишевку, на сторону продала, а отец мой последнею уже хоровал болезнію и не могл болше що чинити, бо в тоей уже болезни и временное свое скончил житіе». Далі він скаржився, що бабуся зовсім нічого йому не залишила. Але після її смерті він поділив спадок з тіткою (її донькою від 1-го шлюбу Гафією Ракович), яка стверджувала, що спадок належить її матері, так як Лазар під час свого 2 одруження був «худым пахолком». Значний військовий товариш (1715), бунчуковий товариш (? – 1725 – 1729), наказний полковник прилуцький (1723). Користувався значним впливом серед козаків. Під час походу 1725 р. лише йому вдалося утихомирити «гарячі голови» під час кулачних боїв. «Кулачки были жестокие, полтавский полк з лубенским и черниговским оные отправляли, которых Яким Горленко разогнал заледво, а Андрей Горленко Петрекия канчуком утял». Генеральний хорунжий (1729.3.01. – 1741.20.02.), генеральний суддя (1741.20.02. – 1741.5.03.), (1745.31.05. – бл.1758). У 1735 р. ГВК розглядала скаргу студента Михайла Федорова за погрози при розгляді у ГВС його скарги на Петра Горленка за побиття. У 1746 р. побив киями жителя с. Товкачівка полкової сотні Василя Сидоренка, захопив у нього 10 пнів бджіл. Був двічі одружений: з Марією Каневською-Оболонською (? – 1676 – 1709 – ?), а після її смерті з Маврою Давидівною Карпич (? – 1710 – 1762 – ?), донькою козака Прилуцького полку. У 1762 р. на її дім напав і учинив кривди титулярний радник Андрій Гуленко. Поминальник її роду записаний у Києво-Печерській Лаврі, Золотоніському, Київському Богословському жіночому монастирях.

Горлякевич Дем'ян Юхимович (1755 – 1787 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1766 р., бунчуковим товаришем у Стародубському полку призначений у 1778 р., у поході не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1783.01.). Мав з братами Юхимом і Карпом 126 підданих і хуторі Жеч (1787).

Горлякевич Олександр Юхимович (? – 1730 – 1777 – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1748 – 1777 – ?). Мав у хуторі Жеч винокуренний завод, греблю з млиновим амбаром, власність у с. Заруховській Буді Новоміської сотні. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 хату, в якій жило 2 найманих людей. У догляді на поштовій станції коней (1769). Його донька Явдоха була дружиною Антона Щерби, значкового товариша (1781).

Горлякевич Юхим Олександрович (Якович ?) (? – ран. 1742) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. купував провіант у магазин при майорі Хрипунову. У 1737 р. повернувся з Києва після здачі провіанту, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у полковій сотні. Д.: Катерина Тимофіївна Силевич, племінниця бунчукового товариша Василя Завадовського. Продала двір у Стародубі у 1742 р. за 500 карбованців козаку Новоміської сотні Герасиму Клокочинському (1 хата житлова, 1 людська, 3 комори, 1 конюшня, 2 сараї, 1 кімната, погріб походний дерев'яний 1, льодовня). У 1741 р. вона ж йому продала за 130 карбованців комору у крамному ряду у Стародубі.

Горн Федір – значковий товариш Стародубського полку.

Горновський N (? – ран. 1781) – військовий товариш. Його удова мала дім у 3 покої у м. Стародубі.

Горновський Антін – бунчуковий товариш. Д.: (1754) Ірина Михайлівна Мокрієвич, вдова військового канцеляриста Петра Івановича Даровського (? – 1752).

Горностай N – сотник овруцький Київського полку (? – 1649.04. – ?).

Горовий Іван – шляхтич гербу «Абданк». Військовий товариш.

Городиський Іван Васильович – службу розпочав у Стольненській сотенній канцелярії 1763 р., писар сотенний, отаман сотенний стольненський (1772.26.02. – 1780). Отримав чин сотника 1780 р., колезький рад-

ник (1786–1792). Д.: Ірина NN, донька козака. Мали синів Івана і Прокопа.

Городиський Іван Ілліч – отаман сотенний у Київському полку (1768–1784), військовий товариш (1784 – ?).

Городиський Іван Хомич – бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку, не мав підтвердження на звання. Володів наданою його батьку сл. Рожни (1729).

Городиський Хома (? – 1690 – ран. 1738) – значний військовий товариш. бунчуковий товариш. 1710 р. отримав гетьманський універсал на володіння сл. Рожни. Мав майнові суперечки з Федором Случановським і Гафією Пузирихою. Д.:(1710) Олена Михайлівна Рославець (? – 1695 – 1741 – ?), удова Євстафія Панкевича, писаря полкового стародубського.

Городниченко Василь – значковий товариш Моровської сотні Київського полку (1741).

Городничий Яцько – полковник чигиринський (? – 1667.07. – ?).

Городня Василь – козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).

Городня Іван – козак, значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1751 – ?).

Городчаня Данило – сотник у полку Черкаському (1638 – ?).

Горонескул Андрій Миколайович (1736 – ?) – син сотника сорочинського. Значковий товариш (1757 – ?), військовий товариш Миргородського полку (? – 1759 – 1764 – ?). 3 серпня 1759 р. продав двір з хатою у с. Бобровнику за 320 карбованців Захару Лишню, 20 квітня 1764 р. продав ґрунт і став там же сотенному писарю 2-ї Зіньківської сотні за 300 карбованців. Полковий осавул (1784), секунд-майор у відставці (1788). Володів 46 підданими у 1 містечку і 1 селі Зіньківського повіту. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Зіньківського повіту. Д.: Марина NN, донька значкового товариша. Мали сина Федора, доньок Варвару, Параску, Євдокію, Дарію.

Горонескул Микола (? – ран. 1757) – під час прутського походу був волонтером, залишивши «свое отечество в земле Мултянской», перейшов в Україну. Прапорщик полку Василя Танського. Козак дворянської корогви миргородського полковника (1722). Наказний сотник сорочинський Миргородського полку (? – 1723), сотник сорочинський (? – 1725 – 1737). У 1725 р. рішенням Сенату відпущений в Україну. Очолював сотню у кримському поході (1735 – 1736). У 1737 р. очолював сотню на форпостах і у Нових Санжарах. Мав 15 хат підданих у с. Олефірівці. У 1738 р. звільнений від служб, але з 2 січня 1739 знову став сотником. Наказний полковник (1738, 1739).

Горонескул Опанас Миколайович (1738 – ?) – син сотника сорочинського, значковий товариш Миргородського полку (1757–1774), абшитований військовий товариш (1774.25.06. – 1784), корнет у відставці (1788). Мав 6 підданих у 1 селі. Д.: Єфросинія NN, донька сотника.

Горонескул Петро Миколайович (1746 – ?) – син сотника сорочинського, значковий товариш Миргородського полку (? – 1774), корнет у відставці (1788). 18 вересня 1774 р. разом з дружиною продав ниву поблизу хутора Лишина в дачах бобровницьких. Мав 6 підданних у 1 селі. Д.: (? – 1774 – 1788 – ?) Катерина NN, донька козака.

Горонович Григорій – наказний сотник сорочинський Миргородського полку (1738).

Горошевський Федір – 1741 р. приніс присягу імператриці. Значковий товариш Київського полку (? – 1741–1756), абшитований військовим товаришем (з 1756.29.11.), мешканець носівський. Д.: (1757) Гафія NN.

Горошковський Павло Семенович (1752 – ?) – син отамана городового смілянського, отаман сотений смілянський Лубенського полку (1773 – 1783 – ?), полковий хорунжий (? – 1787 – 1788 – ?). Разом з братом Федором мав у м. Смілі і хут. Іваховщина при р. Хмелівці 30 підданих. Д.: Зіновія Іванівна Хвостик, донька осавула сотенного Смілянської сотні.

Горошковський Семен – отаман городовий смілянський (? – 1757 – 1768 – ?).

Горпинченко Гаврило – значковий товариш, продав двір у Переяславі сотенному отаману Андрію Швайці.

Горун Данило – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1756 – ?). Мав двори у Полтаві і Решетилівці.

Горушкевич Іван – козацький старшина (1625).

Горшин Петро – військовий канцелярист (? – 1762), військовий товариш (1762 – ?), війт полтавський (1762 – ?).

Горячий Федір – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1680.05. – ?)

Горячка Гаврило (? – 1715 – 1758 – ?) – службу розпочав козаком з 1725 р., приймав участь у поході 1731 р., кримському 1735 р., супруводжував угорців до Москви (1736), у команді сотника Болюбаша для прикриття кордонів (1736), 1737 р. за полкового командира у Києво-Печерській фортеці, у 1738 – початку 1739 рр. в Обухові з київським полковником Танським для прикриття кордонів, учасник очаківського походу (1739). Значковий товариш (1731.4.12. – 1752). 1740 р. за визначенням Київської полкової канцелярії знаходився під командою поручика Ігнатьєва, 1742 р. в команді 19 козаків кобизького сотника Мандрики, 1743 р. в комісії з опису майна значкового товариша Фальковського. Комісар полковий (1747), полковий зборщик (1752). Через слабкість здоров'я абшитований військовим товаришем (1752.22.11. – 1758 – ?).

Горячка Марко – козак Козелецької сотні (1649), сотник козелецький (? – 1654 – 1660.05. – ?).

Горячка Парфен (? – бл. 1750) – значковий товариш Київського полку (1741), військовий товариш (1749). У 1749 р. побив значкового товариша Михайла Несміяна, його брата та сестру.

Горячка Прокіп – сотник остерський Київського полку (? – 1649.01. – ?), сотник козелецький (? – 1649 – ?). Д.: N Савівна Малютенко, 3 березня 1655 р. отримала універсал Б.Хмельницького.

Горячка Феодосій Прокопович – син сотника козелецького, хорунжий полковний київський (? – 1681.02. – 1683 – ?), військовий товариш Київського полку.

Горячка Юсько Ничипірович – сотник веркіївський Ніжинського полку (? – 1665 – 1666 – ?).

Горячка Яків – полковий хорунжий, на уряд при Солонині тримав двори у с. Красилівці Козелецької сотні. Хорунжий полку Київського у гордициній кампанії взятий у полон.

Готовський Михайло – військовий товариш (1675), мешканець глухівський Ніжинського полку.

Гоян Іван – наказний сотник ковалівський (1725).

Гоярин Матвій – наказний сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (1729, 1736, 1737). Мабуть, його онук, отаман сотенний 2-ї полкової сотні Іван Гоярин мав у с. Виполках цієї сотні 17 підданих.

Граб'янка Василь – значковий товариш Лубенського полку (1740), мав посполитих у с. Матвіївці Гадяцького полку.

Граб'янка Григорій Іванович (? – 1670 – 1737 – ?) – син козака, службу розпочав з 1687 р., хорунжий полковий гадяцький (1710, прапорщик), сотник, осавул полковий гадяцький (1713 – 1717), суддя полковий (1717 –1728), наказний полковник гадяцький (1723), обозний полковий (1728 – 1730), полковник гадяцький (1730.30.05. – 1737). Раніше 1716 р. купив ґрунт у с. Максимівці у козака Івана Барабаша і у Гадячі у вдови священика Варвари Данилової. Будучи осавулом, отримав 2 частини військові з двох млинів на р. Хорол у с. Русанівці. 1730 р. отримав на ранг полковника м. Комишин і села Остапівку та Грем'ячку, захопив військовий збір з млина удови Чарниша Уляни. Д.: Євдокія Іванівна Забіла (? – 1735), донька значного військового товариша.

Граб'янко Семен – наказний полковник переяславський (1649.07.).

Грабовецький – шляхтич. У квітні 1720 р. супроводжував тіло генерального хорунжого Сулими через Торжок, Москву, Калугу на Україну.

Грабовецький Андрій – шляхтич. Значковий товариш Переяславського полку (1730 – 1732), мав підсусідків у д. Гладишеві і с. Вовчках, 10 підсусідків у с. Гладишеві, жив у в с. Вовчки (1732). Володів хутором над Озерищами Чумгаком в Яготинській сотні. Д.: Феодора NN (? – 1744), вдова Івана Даниловича Карпича, осавула полкового переяславського. До неї перейшли маєтності Кирпича у с. Вовчках.

Грабовецький Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Грабовецький Юхим – козак 2-ї полкової сотні, значковий товариш Переяславського полку (1721 – 1750 – ?).

Грабовський N – сотник козелецький Київського полку (? – 1708).

Грабовський Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1747). Мав двір житловий у Конотопі.

Грабовський Іван (1713 – 1763 – ?) – служив з 1736 р., бунчуковий товариш (1744 – 1763 – ?).

Грабовський Михайло – військовий товариш (1676).

Грабовський Сазонт – писар полковий київський (? – 1696.9.10. – ?). На уряді тримав с. Чемер Козелецької сотні. Мазепа «до ласки військової» надав йому с. Калиту Козелецької сотні. Сотник полковий київський. Д.: Марія Биховець (? – ран. 1721).

Грабовський Яків (? – 1671 – 1736 – ?) – дворянин гетьманський, мешканець конотопський, значний військовий товариш (1701), у 1701 р. продав ґрунт у с. Рухові дружині полковника стародубського Михайла Миклашевського Ганні Швайковській. Купив хату у с. Семенівці, маєтності Корецького, де мав у 1711 р. одного посполитиго. Бунчуковий товариш (? – 1725 – 1736 – ?), у с. Семенівці мав 2 підсусідків. 1725 р. мав суперечку через захоплення лісу у с. Вирівка у конотопського жителя Михайла Ільєнка. У 1733 р. суплікував з проханням про нерозділення з пасинком його двору у с. Семенівці. Д.: NNN, це її другий шлюб.

Градчаний Яким – сотник остерський Київського полку (? – 1651).

Граєвський Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1739), жив у 1-й полковій сотні.

Гралій Олександр – хорунжий полковий миргородський (? – ран. 1723).

Грамаковський Максим – наказний сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (1740).

Грановський Леонтій Микитович – народився у Кролевці. Писар полковий ніжинський (1726 – 1734.24.11.), у 1733 р. був звинувачений ніжинським комендантом, полковником Прокопом Шестемировим у образі і неповазі. суддя полковий ніжинський (1734.24.11. – 1746.20.12.), 1742 р. «я къ НѢжину, куда прибылъ уже ночью и сталъ квартерою у судіи полкового Леонтія Грановского, за городомъ», обозний полковий ніжинський (1746.20.12. – 1752). Бунчуковий товариш. Мав 19 підсусідків у с. Талаліївці І полкової сотні (1736). Його курінь з 6 козаків знаходився у с. Овдіївці ІІ полкової сотні. Д.: N Василівна Миколаєнко, донька наказного сотника кролевецького. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії.

Грановський Михайло – значковий товариш. Учасник очаківського походу (1737). У 1738 р. був при Ніжинській полковій артилерії.

Грановський Томаш – хорунжий полковий ніжинський (1781–1782).

Грановський Хома (бл. 1737 – ?) – військовий товариш, полковий хорунжий, почмейстр (? – 1777 – 1781 – ?), титулярний радник (? – 1784 – 1787 – ?), городничий ніжинський. Мав 21 підданного у 1 місті і 1 селі. Внесений до ІІ частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: (1762) Євдокія Петрівна Зимницька, донька значкового товариша. Мала 5 підданих у с. Веркіївці. 1777 р. її побили піддані графа Віттенштейна. Мали доньку Євдокію.

Грановський Яків Леонтійович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш, пошмейстер кролевецький (1783), мав родовий герб. Колезький асесор (1787). Мав 111 підданих у м. Кролевці. Д.: (1768) Олена Степанівна Бутович (? – ран. 1783). Мали 6 синів: Павла, Івана, Василя, Федора, Ісая, Сидора.

Граховський Іван Захарович – старший полковий канцелярист Київської полкової канцелярії (1749–1757).

Гребенецький Опанас – козацький старшина (1664. 11.).

Гребенський (Гребенник) Федір (1725 – 1785 – ?) – значковий товариш, служив з 1745 р., сотенний хорунжий (з 1754.15.04.), значковий товариш (1756.13.01. – 1785 – ?).

Гребінник Артем (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до ІІ частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Катерина Іванівна Терновець, донька шляхтича.

Гребінка N – сотник полковий Білоцерківського полку (? – 1651 – 1653).

Гребницький Трохим Григорович (1757 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Софія NN, донька козака. Мали сина Григорія, доньок Уляну і Феодосію.

Грек Дмитро – значковий товариш у Чернігівському полку (1732), бунчуковий товариш (1747). Титор Покровської церкви у Сосниці. Мав шинок у с. Дубровному Городинської сотні. Д.: NN Дашковська.

Грек Микола – значковий товариш Ніжинського полку.

Грек Михайло – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (? – 1734.10.04.).

Греківський Михайло – значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1747). Мав двір житловий і шинок у Борзні. У 1735 р. управляв Новомлинською сотнею. У 1737 р. був у очаківському поході. 1738 р. при Ніжинській полковій артилерії.

Греков Михайло Іванович – писар сотенний (? – 1729 – ?), наказний сотник борзенський (? – 1734.10.04.), отаман городовий (? – 1749 – ?).

Грекович Іван – отаман городовий борзнянський (? – 1709.08. – ?, ? – 1713.04. – 1714 – ?, ? – 1718.01. – 1721 – ?).

Грембецький Василь Федорович (1725 – 1801 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1760 р. козаком полкової сотні, значковий товариш Чернігівського полку (з 1763.16.06.). Абшитований військовим товаришем (з 1774.11.04.). Мав у Чернігівскому повіті 9 хат підданих (1782), 68 підданих у 1 місті і 1 селі (1788). Д.: Єфросинія Луківна Яновська, донька гродського писаря.

Грембецький Микола Григорович – свояк К.Мокрієвича, «слуга» гетьмана Ігнатовича (1672). Військовий товариш (? – 1676 – 1678 – ?), – сотник ройський Чернігівського полку (? – 1679. 16.07. – ?), (? – 1680. 11.03. – 1690), (? – 1692), сотник сиберезький Чернігівського полку (? – 1687.03. – ?), сотник ройський (? – 1689.02. – 1692). Під час розслідування справи Петрика М.Грембецький, як можливий його спільник, на деякий час був заарештований і відставлений від сотництва (вірогідно, на початку 1693 р.). Як видно з наступних його підвищень, Микола Грембецький належав до наближених людей гетьмана І.Мазепи. І коли про Петрика почали забувати, Грембецький знову посів впливову посаду – обозного Чернігівського полку (здається, з 1696 р.). Наказний полковник чернігівський (1696.10., 1697.11., 1698.10. – 1698.11.), осавул полковий чернігівський (1696 – 1699), обозний полковий (1699 – 1711 з перервою, коли у 1702 р. згаданий як значний військовий товариш), наказний полковник чернігівський (1712–1713). Скуповував ґрунти при с. Білоусі. Під час подій 1708 р. Микола Грембецький у складі Чернігівського полку був на півночі України, і це врятувало його разом з сім'єю від подальших репресій. Подальша доля невідома. У Введенській церкві КПЛ поминався його рід: Іван, Марія, Іван, Прокіп, Севастян, Стахій, Ірина, Іван, Євдокія, Тетяна, Мартин, Софія, Андрій, Лука, Микола, Євдокія, нм. Уляна, Ганна, Пелагея, Федір, Феодора, Стефан, Михайло, Тимофій, Лука, ієрей Петро, Уляна. Д.: Гафія Станіславівна Кохановська, донька чернігівського полкового сотника. Зять сотника полкового чернігівського Станіслава Кохановського, успадкував по його смерті маєтності у с. Новий Білоус. Син М.Грембецького Федір одружився з донькою пасинка гетьмана Криштофа Фридрикевича Євдокією, і це, звісно, підвищило їхній соціальний статус у старшинському середовищі. У 1687–1700-х рр. Грембецькі посвоячилися з Ломиковськими.

Грембецький Трохим Григорович – військовий товариш Чернігівського полку. Д.: Софія N Білоножка.

Грембецький Федір Миколайович (? – ран. 1751) – син обозного полкового чернігівського. Значковий товариш Чернігівського полку (1712 – 1743 – ?). Був у походах під Києвом (1712), Гадячем (1716), на канальних роботах (1721). У гілянському поході зробив значні борги козаку с. Черкаська Семену Костянтиновому та сотнику Ждановичу, харківському полковнику Григорію Квітці. У січні 1724 р. вдова гетьмана Івана Скоропадського Настасія захопила у нього с. Ваганичі Городнянської сотні, а 1730 р. ним заволоділа її донька – дружина колишнього ніжинського полковника Петра Толстого. Мав двір житловий у с. Євтухи (1739), підданих в тому ж селі 1 грунтового, 2 малогрунтових, 3 убогих (1732). Д.: 1) Євдокія Криштофівна Фридрикевич (? – 1700), донька сотника седнівського. Померла без потомства. 2) Марія Степанівна Лопата (? – 1733 – ?).

Гречаненко Іван – козак сотні Тюлупенка Герасима Корсунського полку (1649). Полковник регіменту наказного гетьмана Безпалого. У липні 1659 р. з полком був під Конотопом.

Гречаний Йосип Степанович – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку. Жив у м. Буромлі Охтирського полку (1727).

Гречаний Степан Прокопович (? – 1630 – 1689 – ?) – козак сотні Комишенської (1649), сотник комишенський (1658), писар полковий гадяцький (? – 1662 – 1663), генеральний писар (1663.17.06. – 1665), У 1668 р. як колишній генеральний писар очолював делегацію від гетьмана Брюховецького до Криму. Товариш полку Гадяцького (1669), полковий суддя гадяцький (? – 1675 – 1682 – ?). Самойлович надав йому с. Римарівку. Письмово зносився з польським королем, рекомендуючи правобережного гетьмана Могилу не тримати, а себе рекомендував «на всякую службу быти готова с войском Запорожским обещая, просил, чтоб ему поволил по тех мест владеть, городы осадив, покамест Хмелницкий владел». Учасник чигиринських і обох кримських походів, значний військовий товариш (? – 1688.08. – 1690 – ?). Отримав універсал Мазепи на сс. Римарівку і Бурки з млином на р. Груні в два кола (1688.27.08.), царське підтвердження на ці села та на с. Оксютинці у Роменській сотні Лубенського полку (1689.20.09.). У Межигірському монастирі поминався його рід: Кіпріан, Прокіп, Марія, Тетяна, Сава, Марія, Тетяна, Ганна, Дарія, Максим, Пантелеймон, Олексій, Петро, Пелагея, Семион, Федір, Гафія, Іван, Семион, Конон, Стефан, Євпраксія, Стефан, Ганна, Федір, Яків, Олена, Стефан, Марія, Яким, Федір, Георгій (Юрій), Леонтій, Євдокія, Настасія, ієрей Григорій, Євфимія. Д.: N Григорівна Донець-Захаржевська, донька полковника харківського, рідна сестра полковника харківського Федора Донця-Захаржевського. Поминальний ряд її рідного брата Костянтина Захаржевського, який помер у 1693 р.: Порфирій, Євфимія, Марія, ієромонах Мартирій, Петро, ченець Мойсей, Софроній, Антоній, Гаврило, нм. Роман, Ірина, Пелагея, Домна, Уляна, Феодора, Григорій, Євдокія, Настасія, Омелян, Іван, Григорій, Ганна, Параска. Поминальник його дружини Параски: ієрей Мартирій, ієрей Петро, ієромонах Тит, Овдій, Євфимія, убитий Севастян, ченець Софоній, Марія, Євдокія, Настасія, Ірина, нм. Олександр, нм. Федір, нм. Григорій, нм. Марина, Іван, Омелян, нм. Роман, нм. Пелагея, Домна, Захар, Михайло, Параска, Тетяна, Євдокія, Марина, Параска, Федір, Ганна. Цей шлюб посвоячив Гречаних з воєводою С. Дурново, родиною Ф.В.Шидловського.

Гречаний Юрій – у 1672 р. підписав обрання Самойловича за генерального осавула Івана Лисенка, вій-

ськовий товариш, посланець Самойловича до царя у 1673 р.

Гречаний Яким – у 1725 р. у сулацькому поході, 1726 р. в Астрахані, з 16 грудня 1728 р. генеральний хорунжий.

Гречаний Яків Степанович (? – 1695 – 1734 – ?) – тримав батьківське с. Римарівку, 1713 р. Скоропадський за служби батька надав с. Подолки. У 1713 р. купив у черниці Тарасії Криницької млин на р. Пслі в два мучних і одне ступне коло. Військовий товариш (? – 1723 – 1724). Осавул полковий гадяцький (1724–1729). У 1724 р. призначений наказним полковником у низовий похід. У 1734 р. ГВС розглядав його суперечку із племінником Іваном Чарнишом за с. Борки. Бунчуковий товариш.

Гречаник Петро – хорунжий полковий білоцерківський (? – 1641 – ?).

Гречановський Опанас (1759 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братами Федором і Степаном мали 7 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва

Греченка Михайло – військвий товариш Миргородського полку (1752). Мав двір і хутір у Хорольській сотні, 5 підсусідських хат.

Греченко Кирило – сотник кобижський Київського полку (1727).

Гречинський Андрій Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець глухівський. Д.: Софія NN, донька священика.

Гречко Олексій Григорович – значковий товариш Київського полку (? – 1741 – 1749 – ?), мав двір у Глухові.

Гречко Остап Миронович (? – 1670 – 1739 – ?) – сотником кобизьким Київського полку призначений полковником А.Танським замість О.Мандрики (1723.03. – 1723.06.), полковий комісар київський (1726), осавул полковний київський (? – 1727.02. – 1738). 7 місяців полковий осавул Євстафій Гречка і полковий канцелярист Федір Дворецький складали ревізію полку. Осавул полковий Євстафій Гречка, сотник остерський Михайло Солонина, київський Ярема Жила, писар полкового суду Федір Дворецький 8 місяців були у складанні секретного опису польських правобережних земель. Тримав 21 двір у сс. Пісоцьке, Гладке, Шуляки Остерської сотні на уряд за універсалом гетьмана (1730.12.07.). Мав у д. Гладка 8 підсусідків. Родич сотника басанського Клима Григоровича Шаповаленка. Д.: Феодора NN (бл. 1670 – 1738.13.08.).

Гречуха Ілля – сотник (2-га половина 18 ст.).

Гриб N – хорунжий сотенний, абшитований значковий товариш Лубенського полку (1779.31.01. – ?).

Грибанський Андрій Семенович – військовий товариш Стародубського полку, мешканець галинський (1700).

Грибенок Тиміш Михайлович – сотник Дроківської сотні Стародубського полку (? – 1654 – ?).

Грибович Павло Мартинович – син шляхтича, возного земського (1641), можливо, козак сотні Бутанської Уманського полку (маємо згадку 1649 р. про козака цієї сотні Герасима Грибового зятя). Осавул полковий чернігівський. Генеральний осавул (? – 1669.08. – ?). На чолі посольства до Москви від Ігнатовича. Близький радник гетьмана Ігнатовича. Заарештований разом з гетьманом. Втік з Сибіру на Запорозьку Січ. Значний військовий товариш, сотник наказний березненський Чернігівського полку (1676). Військовий товариш і мешканець березненський (1695). 28 листопада 1695 р. продав плец на Пробивній вулиці своєму зятю Василю Скоропадському. Отаман городовий березненський (1696). Мав ґрунти у с. Старому Щимлі. У синодику Межигірського монастиря був записаний його поминальний ряд: Козьма, Катерина, Павло, Гафія, Лук'ян, Явдоха, Діонісій, Семен, Гаврило, Варвара, Ірина, Параска, Феодосія, Марія, Григорій, Євпраксія, Гнат, Семен, Меланія, Горпина, Марія, Микита, Лука, Парфен, Василь, Євстафій, у Софійському монастирі: Козьма, Гафія, Катерина, Діонісій, Семен, Гаврило, Ірина, Варвара, Данило, Параска, Марія, Василь, Андрій, Феодора, Марія, Євфросинія, Йосиф, Кирило, Марія, Роман, Євфросинія, Ірина, Павло, Гнат, нм. Гаврило, Василь, Онисифор, Семен, нм. Євдокія.

Грибовод Роман – сотник смілянський Лубенського полку. Мав сина Петра, онука Степана, правнука Івана (1737 – ?), які козакували у Смілі.

Грибовський Мойсей – осавул полковий. Проживав у Лубнах (1767).

Грибовський Яким Захарович – шляхтич, значний військовий товариш (1705). 1705 р. продав у Стародубі сад і город отаману городовому Станіславу Полубенському.

Грива Василь Кирилович – отаман запорозький з командою 80 запорожців у чині полковника воював з поляками в 1734 р. під командуванням генерал-аншефа Шаховського, виконуючи розвідувальні завдання. Під містечком Воколище взяв двох полонених, під Берестечком захопив «язика». 1735 р. повернувася на Січ і направлений за «язиками» до Кінбурна, захопив полоненого під Азовом. 1736 р. ходив у похід до Криму у команді генерада-майора Генке, коли «множества татарпобили а знамя их большое и бунчук взяли а ханского сина Фитичерей-солтана закололи». Поранений, повернувся на Січ. 1737 р. направлений з 50 запоріжцями під Дубосари, захопили одного мурзу і одного супата (священика). Був на очаківському приступі, 1739 р. на Правобережжі поблизу м. Городища здійснював підїзди для захоплення «зрадника» Сави Чалого. За рекомендацією Мініха став хорунжим полковим ніжинським (1740–1760). На ранг мав 4 двори, з яких не мав можливості прокормитися і звернувся з проханням надати д. Свідовці і с. Жабки у Лубенському полку, д. Нечаївку у Київському. Отримав імператорський указ 7 липня 1742 р. на д. Свідовці і с. Жабки. 1744 р. захопив землю у козака Остерської сотні Київського полку П.Томильця. Мав суперечку з козаками с. Шмиглі Лохвицької сотні. Неписьменний. Д.: 1) N Дем'янівна Туранська. 2) NNN.

Грига Михайло – підосавул полковий 3-го компанійського полку (? – 1755).

Григор (Григорович) Ничипір – у полковому товаристві Чернігівського полку (1649), сотник седнівський (? – 1658.09.), полковник седнівський (1659 – ?). Козак седнівський (1666), який мав млин у Седневі. Товариш військовий полку Чернігівського (1673.1.03). Після смерті шляхтича Григора, який володів ще до Визвольної війни с. Сахновкою, воно перейшло до Пантелеймона Радича, на яке отримав жалувану грамоту (1690).

Григорій – сотник київський (? – 1661 – ?).

Григораш Григорій Якович (1738 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Мав 32 підданих в од-

ному місті і одному селі (1788). Д.: Тетяна N Билим, донька військовий товариш.

Григораш Яків (1708 – 1763 – ран. 1779) – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Прилуцького полку, військовий товариш (з 1746.10.10.) «по представленому ним універсалу 1729 р. 11 листопала матері його вдові сотника Іваницького Анастісії Григорієвій Волошиновій від гетьмана Апостола про прийняття її з дітьми в особливу протекцію гетьманську а також за його службу значковим товаришем». У 1756 р. ГВК викликала для очних ставок із свідками його участі у викрадені вуликів з пасіки Опанаса Петренка. Д.: NNN (? – 1729 – 1779 – ?), проживала у с. Бережівці Іваницької сотні. Мали синів Григорія, Петра, доньок Єфросинію, Гафію, Пелагею, Марфу, Ірину, Параску, Ірину.

Григоренко (Гриненко) Лука – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1672, 1678.07., 1686), сотник бориспільський (1678 – 1680.01. – ?).

Григоренко Василь – значний військовий товариш (1702) у Полтавському полку.

Григорієв Василь – значковий товариш Полтавського полку (1740–1743), мав двір у Старому Санжарові.

Григорієв Семен – осавул полковий ніжинський (? – 1661.07. – ?).

Григорій – полковник черкаський (1634).

Григорій – службу розпочав з 1750 р. писарем сотенним лукомським, з 1758 р. прцював у ГВК і Малоросійській Колегії, писар полковий лубенський (з 1768), суддя полковий лубенський (з 1773), бунчуковий товариш (з 1779). В хуторах Іржавському і Степному Лукомської сотні мав 20 підданих. У 1780 р. ще не був одружений.

Григорій – сотник хомутецький Миргородського полку (? – 1669.22.08. – ?).

Григорій Петрович – значковий товариш Чернігівського полку (1732) значковий товариш (1739), мав шинок у Чернігові.

Григорій Романович – син значкового товариша, значковий товариш.

Григорович – Потапович Іван Якович (? – 1738.20.09.) – син полкового старшини переяславського, значковий товариш Переяславського полку. Д.: NNN. 2) Ірина Іванівна (? – 1794.30.03).

Григорович – Потапович Леонтій Павлович (? – 1644 – 1703 – ?) – суддя полковий переяславський (? – 1690.08. – 1695), обозний полковий переяславський (? – 1696 – 1704.02.), обозний полковий переяславський (? – 1709.01. – ?), власник с. Жердева, хутора Каневського при с. Канівцях Іркліївської сотні. Левка Потапенка як значного товариша зустрічаємо у Черкасах (1674). Полковий обозний переяславський (? – 1697 – 1703).

Григорович – Потапович Микита – козак полкового товариства канівського (1649).

Григорович – Потапович Яків Леонтійович – полковий старшина переяславський (1685). У 1685 р. купив млин з іркліївською греблею. Священик Микольської іркліївської церкви (до 1709).

Григорович (Грицькович) Мартин – сотник березняківський (тепер с. Березняки Тубільцівської сільради Черкаського району) Черкаського полку (1638 – ?). Поминальник його роду у Межигорському монастирі: Кіндрат, Григорій, Василь, Мартин, Варвара, Катерина, Мокрена, Лук'ян, Тетяна, Павло, Євгенія.

Григорович N – полковник черкаський (? – 1674.02. – ?).

Григорович N – хорунжий полковий лубенський (? – 1768).

Григорович Андрій – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1713.08., 1719.08.).

Григорович Антін (? – ран. 1762) – мешканець лохвицький, значковий товариш у Лубенському полку (? – 1735 – 1739 – ?), у 1735 р. був у Кримському поході, потім перейшов до ГВК. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1741 – 1747 – ?), присягнув у 1741 р. Мав у д. Ячниках Лохвицької сотні 5 дворів піших підсусідків, 3 посполитих убогих у с. Римарівка Гадяцького полку (1741), двір житловий, в якому сам жив у Лохвиці і там же підсусідських 1 двір тяглих убогих та 6 дворів піших убогих (1745). Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Григорович Василь – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1781 – ?). У хуторах поблизу Варви мав 20 підданих. Д.: Марія Опанасівна Шостак, донька значкового товариша. Мали трьох синів і доньку Тетяну (1769 – ?).

Григорович Василь – наказний сотник понорницький Чернігівського полку (1743).

Григорович Гаврило (1709 – 1783 – ?) – з козаків, службу розпочав 17 грудня 1733 р., був під Ногаєм, у кримському поході, «в полонении льда», висилав у похід погоничів, гатив мости і греблі. Чин військового товариша отримав від ГВК у 1742 р. Військовий товариш Лубенського полку «за держание надлежащих до скарбу войскового доходов с полку Переяславского и за оказанние приращения зборной до скарбу войскового казни» (1742.11.12. – 1783 – ?). Мешканець Чигриндубравської сотні. Д.: Уляна Савівна Терлецька (1745 – 1775 – ?), донька військового товариша.

Григорович Гнат – наказний сотник кобижський Київського полку (1716).

Григорович Григорій – значковий товариш Лубенського полку, проживав у Лохвиці. Д.: NN Пуцек, донька шляхтича. Їх син Василь Пуцек-Григорович – випускник КМА, митрополит Казанський і Свіяжський (26 січня 1775 – 17березня 1782) Веніамін.

Григорович Григорій (? – ран. 1727) – військовий канцелярист (1700), 24 серпня 1700 р. у Батурині у нього народився син і він послав І.П.Забілі хліб «родинний». Знатний військовий канцелярист (1719). 20 березня 1719 р. купив у козака тиницького Микити Леленка поблизу двору Семена Чуйкевича «плец» з 2 хатами за 20 талерів (с. Тиниця Бахмацької сотні), потім (1720.18.05.) докупив за 4 золотих «плецик» у козаків Лук'яна, Зенка, Юська Дуленків. Родинний герб: у щиті складної форми перехрещені шабля і стріла вістрям униз, під якими літера «W». Навколо щита рослинний орнамент і літери «Г... . Д.: Пелагея Семенівна Забіла. 1727 р. вдова, жила у Глухові. 8 липня 1727 р. продала бунчуковому товаришу Івану Забілі ґрунти Тиницькі (степ, плец з 2 хатами і нивами) за 50 талерів.

Григорович Григорій Григорович – наказний сотник прохорівський Ніжинського полку (1736).

Григорович Григорій Дмитрович – сотник прохорівський Ніжинського полку (1766 – 1782). Бунчуковий товариш, Борзнянськй повітовий казначей (1784). Д.: N Яківна Гречана, донька бунчукового товариша.

Григорович Дем'ян – осавул полковий зіньківський (? – 1659 – ?).

Григорович Дмитро Данилович (1743 – ?) – козак с. Подолова, бунчуковий товариш (1782). Мав 61 підданого у Борзнянському повіті. Д.: Дарія NN, донька шляхтича.

Григорович Дмитро Семенович – сотник прохорівський Ніжинського полку (1740–1766), осавул полковий ніжинський (1767.06. – 1767.07. – ?), бунчуковий товариш (1790). Мав 233 підданих у Борзнянському повіті. Д.: (1753) Меланія Павлівна Миницька (? – ран. 1790), вдова Петра Григоровича Стороженка. Мали синів Григорія – колезького асесора, Д.: Марина NN, донька бунчукового товариша; Павла – колезького канцеляриста (1790).

Григорович Євстафій (? – ран. 1751) – значковий товариш.

Григорович Захар – військовий товариш Стародубського полку (1704).

Григорович Іван – значковий товариш (1739 – 1751 – ?), правив Рашівське сотенне правління (1751).

Григорович Іван – канцелярист полковий Лубенського полку, військовий канцелярист ГВК (1741 – 1747 – ?). Йому був швагром бунчуковий товариш Яків Іванович Троцький (1711 – 1763 – ?), одружений з Євдокією Степанівою N.

Григорович Іван – осавул полковий ніжинський (? – 1654 – ?).

Григорович Іван – писар сотенний глинський (1739–1743), значковий товариш (1743 – 1751 – ?).

Григорович Іван (1712 – 1790 – ?) – службу розпочав 20 травня 1730 р. козаком, писець сотенний (1739.12.06. – 1743), значковий товариш Лубенського полку (з 1743.03.). Мав житловий двір, 2 двори піших убогих у м. Глинську (1745), збирач службових грошей за 1749 р. (1751), отаман сотенний (з 1759.09.), абшитований військовий товариш Лубенського полку (з 1779.29.10.). Мав 10 підданих (1790). Д.: NNN (? – ран. 1790).

Григорович Ілля (1743 – ?) – службу розпочав з 16 листопада 1760 р. у Прилуцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1766), возний гродський (з 1766.12.11.), возний сотенний (? – 1788 – 1790 – ?). У с. Сорочинці мав 3 підданних чоловічої статі. За ним 12 підданих у Прилуцькому повіті (1790). Д.: Єфросинія Степанівна Юскевич (? – ран. 1790), донька військового товариша. Дітей не мали.

Григорович Ісак – з правобережних козаків. Писар сотенний компанійський (? – 1747), писар полковий компанійського полку (1747.12.05. – 1751 – ?).

Григорович Йосип – можливо, Юсько Гриценко у Воронівській сотні Чигиринського полку, Юсько Гриценко з Ситницької сотні Корсунського полку, Юсько Гриценко з сотні Кулаги Канівського полку (1649). Генеральний осавул (? – 1654.03. – ?).

Григорович Йосип Євстафійович – син значкового товариша, значковий товариш (1733 – 1751 – ?) Гадяцького полку, комісар у кирасирському полку. Мав приїжджий двір у Гадячі, двір і підсусідка у 1-й полковій сотні при хуторі.

Григорович Кирило – наказний сотник кобижський Київського полку (1718 – 1721).

Григорович Лазар – писар полковний київський (? – 1663.06. – ?).

Григорович Лука – осавул полковий миргородський (? – 1657 – ?).

Григорович Максим – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?), в догляді пошт (1769).

Григорович Микола (? – ран. 1760) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Настасія NN.

Григорович Михайло – хорунжий полковий прилуцький (? – 1708 – ?).

Григорович Ничипір – сотник седнівський. Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві:

Григорович Олександр – сотник полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Григорович Олександр (1723 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1744 – 1763 – ?).

Григорович Олексій – наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1727). Основоположник Олексієвих.

Григорович Осип – осавул полковий білоцерківський (? – 1654.13.01. – ?), генеральний осавул (? – 1654.03. – ?).

Григорович Остап – наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1739).

Григорович Остап – сотник Лубенського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Григорович Павло – сотник комишнянський (? – 1649 – ?).

Григорович Пасько (Гриценко Павло) – сотник грунський (? – 1676 – 1678), сотник котельвенський (? – 1679 – ?), (? – 1683 – ?).

Григорович Петро (1745 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1758 р., військовий товариш Миргородського полку (1772 – 1783 – ?).

Григорович Роман – писар полковий ніжинський (? – 1655.06. – ?).

Григорович Роман – сотник (1779), писар Ніжинського земського повітового суду.

Григорович Сава (? – бл. 1707) – сотник воронізький. Д.: (після 1698 р.) Євдокія Михайлівна (? – 1670 – 1716 – ?), вдова Кирила Дорофійовича (Дорошенко) Грушинського (? – 1652 – 1695) – господар двору гетьмана Самойловича, загинув у поході під Кизикерменем. Перед походом написав тестамент (13.05.1695.). У 1698 р. Євдокія Михайлівна, хворіючи, написала власний тестамент на аркуші з тестаментом першого чоловіка, у якому все майно заповіла доньці. Після смерті другого чоловіка продала свою частку володінь у с. Маків, постриглась у черниці.

Григорович Семен – військовий товариш Стародубського полку (? – 1681 – 1682 – ?), мешканець с. Чупковець.

Григорович Семен Прокопович – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1723.05.), один з трьох кандидатів на посаду сотника кролевецького (1723). Наказний сотник прохорівський Ніжинського полку (1727–1728), сотник прохорівський (1728– 1739). 1737 р. скуповував землі у с. Сиволожі. Мав сина Данила, онука Дмитра (1742 – ?), який мешкав у с. Подолов Кролевецького повіту. Д.: Домна Юріївна Кожуховська, донька комонного полковника.

Григорович Спиридон – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1751 – ?), житель с. Гнідинців Варвинської сотні. Мав судові справи з бунчуковим товаришем Данилом Тарновським, вдовою значкового товариша Кисловича Уляною, козаком Федором Коркошкою.

Григорович Степан – писар полковий лубенський (? – 1663.08. – 1663.11. – ?). Підписав замість полковника Гната Вербицького гетьманські статті 1663 р.

Григорович Степан Степанович – сотник іваницький Прилуцького полку (? – 1649 – 1654 – ?).

Григорович Стефан – військовий товариш Стародубського полку (? – 1681 – 1682 – ?), мешканець с. Чупковець.

Григорович Трохим – отаман городовий новгородський Стародубського полку (? – 1756.02. – 1757), військовий товариш (з 1757).

Григорович Федина – отаман курінний у Лубнах (1649), сотник 2-ї Лубенської сотні (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Григорович Федір (? – 1619 – 1689 – ?) – сотник Погребищенської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?), отаман городовий лубенський (? – 1688.09. – ?), (? – 1692.4.06. – ?), значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви.

Григорович Федір (? – ран. 1772) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: (1767) Ганна NN.

Григорович Федір Антонович (1748 – 1787 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1760 р. полковим канцеляристом лубенським, військовий канцелярист ГВК (1763 – 1766), військовий товариш (з 1767), осавул полковий лубенський (1772 – 1780 – ?). Бунчуковий товариш (1782). Проживав у Лохвиці (приход Покровської церкви). Колезький асесор (1787), мав 153 підданих у 2 селах і 1 хуторі у Лохвицькому повіті. Д.: 1) (1775) Клавдія Михайлівна Хорошкевич (1753 – ?). 2) (1780) Софія Михайлівна Велецька, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана і доньку Варвару.

Григорович Федір Семенович – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1767 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до I частини по Борзнянському повіту. Д.: Настасія NN, донька значкового товариша. Мали доньок Євдокію і Настасію.

Григорович Хома – сотник зінківський (? – 1682 – 1683 – ?), (? – 1688.03. – 1688.10. – ?). У березні 1688 р. був у Кодаку в команді наказного полковника гадяцького Павла Корицького.

Григорович Яким – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешкав у Журавській сотні.

Григорович Яків (1767 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.5.02.).

Григорович Яків Григорович (1708 – 1758 – ?) – син сотника іваницького. Був у протекції гетьмана Апостола, значковий товариш Прилуцького полку (? – 1758 – ?).

Григорович Ярема – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1715).

Григорович-Фурсанович Петро Григорович (бл. 1727 – 1790 – ?) – службу розпочав з 6 квітня 1737 р., 3 травня 1737 р. став полковим канцеляристом чернігівським. Городничий чернігівський (з 1739). Значковий товариш (з 1747.16.04.). У 1755 р. мав приїжджі двори у Вибелі, Пісках, Орловці, Вершиній Муравейці, Горбові Вибельської сотні. Полковий хорунжий чернігівський на місце Івана Булавки (1752.6.08. – 1766.17.01.). Мав шинок у Рижиках. У 1759 р. чернігівський протопоп Григорій Максимович відлучив його і його родину від церкви за те, що у його домі переховувалась повія. 1773 р. продав двір з кам'яними будівлями Чернігівському кафедральному собору для училищної колегії. Звільнений з чином бунчукового товариша (1766 – 1785). Колезький асесор (1785.11.04. – 1788 – ?). Мав 580 підданих у 1 місті. Д.: Тетяна Юріївна Веніціанова, донька судді грецького братства.

Григоровський Іван Андрійович (1737 – ?) – сотник івангородський Ніжинського полку (1766 – 1779), абшитований полковий осавул (1779 – 1782 – ?). Титулярний радник, мав підданих у с. Білмачівці (6 чол), всього 45 підданих у 2 селах. Д.: Єлизавета Федорівна Костенецька, донька бунчукового товариша.

Григоровський Клим Кіндратович (1730 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Єфросинія Яківна Бловацька, донька значкового товариша.

Григоровський Олександр (? – ран. 1783) – військовий товариш.

Григоровський Федір Леонтійович (1742 – ?) – полковий писар (1781), мав дім з 4 покоїв у передмісті Глухова Красна Горка. Колезький асесор (1788). Проживав у Новгород-Сіверську. Д.: Лизавета Павлівна Яценко, донька війта глухівського.

Грида Гаврило (? – ран. 1743) – значковий товариш Полтавського полку (1736), комісар по збору вказаних консистентами порцій та рацій. Мав шинок у с. Петрівці 1-ї полкової сотні.

Гриденко Карпо – військовий товариш (1673).

Гридяченко Семен – значковий товариш Ніжинського полку (1728), мешканець с. Гирин Глухівської сотні.

Грижа Михайло – підосавул полковий 1-го компанійського полку (? – 1754 – ?).

Грило N – наказний полковник лубенський (1654,12.).

Гримайло Андрій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Гриневецький Стефан – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?).

Гриневич (Гриненко) Пилип – значковий товариш (1762 – 1764 – ?).

Гриневич Іван Романович (1762 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш (? – 1782), у 1782 р. отримав чин військового товариша Переяславського полку.

Гриневич Микола Михайлович (1760/1762 – 1781 – ?) – син сотника терехтемирівського, службу розпочав з 1772 р., канцелярист Малоросійської колегії (1780), військовий товариш Переяславського полку (з 1781).

Гриневич Михайло Савич (? – 1725 – 1782 – ?) – син сотника терехтемирівського, службу розпочав з 1746 р., коли став військовим канцеляристом ГВК, зайняв після батька уряд сотника терехтемирівського (з 1754.6.07.). Приймав участь у пруському поході. У 1765 р купив у братів Семена і Григорія Прохоровичів землю біля с. Велика Каратуль, ниву біля уроч. Плоских Могил, 2 ниви в уроч. Роките, 10 нив буля с. Мала Каратуль, 7 нив біля с. Циблі, 3 сінокаси, млин у Гельм'язові. Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Абшитований бунчуковим товаришем у грудні 1767 р. Працював у Переяславській полковій рахунковій комісії (1774). У 1774 р. звинувачений священиком успенським переяславським Стебленським у захоплені церковних земель. Згодом обраний предводителем переяславської шляхти, став колезьким асесором (з 1779). У 1780 р. мав підданих: у м. Переяславі – 25 дворів, у Терехтемирівській сотні у с. Городищі – 8 дворів, у с. В'юнищах – 22 двори, у с. Стовп'ягах – 42, у 1-й полковій сотні у с. Дем'янцях – 20, в 2-й полковій сотні у с. Виповзках – 4, у III полковій сотні у с. Велика Каратуль – 11, у Бубнівській сотні у с. Матвіївці – 40, у Піщанській сотні у м. Піщаній – 11, у Кропивненській сотні у с. Богодухівці –

39, у Стародубському полку у м. Погарі і с. Кунові – 22 двори. Д.: 1) (? – 1758 – 1773) Гафія Дмитрівна Дараган, донька судді полкового. 2) (1775) Марія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша, рідна сестра дружини переяславського полковника Григорія Іваненка.

Гриневич Павло – сотник, 1766 р. купив плец у Переяславі у протопопа переяславського Павла Скрипчинського.

Гриневич Петро (? – 1677 – 1714 – ран. 1718) – священик святопречистенський воронківський Петро Рустановський у 1695 р. за 200 коп продав у Переяславі йому шинок. Дозорця гетьманських добр Переяславського полку (1697 – 1707 – ?). 8 січня 1704 р. купив млин, ґрунти, сіножаті з лісом в Ржищеві за 200 золотих, того ж дня продав за 200 золотих ці маєтності митрополиту київському. 9 червня 1704 р. в обозі під Паволоччю Мазепа надав йому універсал з дозволом побудувати млин на р. Дем'янівка, а у 1707 р. – с. В'юнище. У 1711 р. полковник переяславський Стефан Томара підтвердив Петру Гриневичу, знатному військовиму товаришу право володіння купленими Годунівськими ґрунтами. У тому ж році гетьман І.Скоропадський дав йому універсал на володіння у Домонтівській, Яготинській і Терехтемирівській сотнях. Його свояком названий протопіп переяславський Моснецький. Востаннє згадується у 1714 р. Дружина полкового судді переяславського Леонтія Панкевича Настасія передала землі годунівські у Яготинській сотні під хутір Переяславському монастирю, які поруч з передачею Петра Гриневича були стверджені гетьманом Скоропадським 1715 р. і монаршою грамотою 1718 р. Д.: N Степанівна Томара.

Гриневич Петро Пилипович – син абшитованого військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788).

Гриневич Петро Романович (1764 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш. У 1782 р. отримав чин військового товариша.

Гриневич Пилип Максимович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), у Глухові мав 3 підданих. Д.: Марина NN, донька козака.

Гриневич Сава Петрович (? – 1700 – 1757 – ?) – син дозорця гетьманських добр, службу почав значковим товаришем (? – 1718 – 1726 – ?), сотник терехтемирівський (1732 – 1757 – ?). У 1745 р. продав ґрунт з хатою у Козинцях швагру – міщанину переяславському Федору Павлову Шленчаку. Двори полкового сотника Івана Добронизького, Степана Томари (у 1742 р. куплений у нього Семеном Сулимою), терехтемирівського сотника Сави Гриневича стояли поруч. У 1747 р. підсусідки домонтівського сотника Якова Платковського захопили його ґрунти у с. Матвіївці Домонтівської сотні. Д.: (1746) Марія Павлівна Шлепчак.

Гриневич Федір Савич (1730 – 1786 – ?) – син сотника терехтемирівського, шляхтич, службу розпочав 8 квітня 1760 р. полковим канцеляристом, отримав звання значкового товариша (1763.22.12.). Переяславський пошмейстр (з 1765.4.11.), останній сотник терехтемирівський (1767.22.12.). Мав 17 підданих у передмісті Переяслава, у с. Стовп'ягах Терехтемирівської сотні 16, с. Підсінному 10, с. В'юнищах 22, Городищі 20, у 2-й полковій сотні у с. Комарівці 1, у Леплявській сотні у хут. Топальському 3, у Бубнівській сотні у хут. Матвіївці 2, всього 73 підданих. Бунчуковий товариш. У 1786 р. колезький асесор у відставці, житель Переяслава. Д.: Ірина Андріївна Думитрашко-Райча, донька бунчукового товариша. У придане отримала маєтність у с. Куровому і м. Погарі. Мали синів Івана і Петра.

Гриневський Павло – син померлого значкового товариша Переяславського полку, полковий канцелярист, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Гриненко N – значковий товариш Миргородського полку (1783).

Гриненко Іван – значковий товариш Переяславського полку (1735). Мав дідизні ґрунти у Переяславі.

Гриненко Мартин – син козака. Службу розпочав з 1758 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1776).

Гриненко Пилип – значковий товариш Київського полку (1762 – 1764 – ?).

Гриновський Яким – шляхтич, військовий товариш (1700), житель стародубський. 1700 р. продав плец у Стародубі райці Захару Грибовському.

Грисенко Карпо – сотник 2 полкової Переяславської сотні (? – 1676.02. – ?).

Грисенко Мирон – наказний сотник полковий Чернігівського полку (1723).

Гриськович Олексій – отаман (Стояцький?) Канівському полку (1638 – ?).

Грихно Іван Васильович (? – 1730 – 1762) – сотенний осавул (1752), значковий товариш, 1762 р. склав тестамент. Козацько-старшинський рід Грихнів відомий у сотні впродовж існування Гетьманщини. Вже реєстр 1649 р. фіксує у полковому товаристві Васька Грихненка (чи не син записаного тут же Грихна Корицького ?). У 1663 р. Василь, колишній отаман кропивненський, купив двір у Сезона Улезченка. Знову став городовим отаманом у 1676 р. Його син, козак Іван Грихно з дружиною Марією, бл. 1670 р. купив луки у козаків Кайдаша і Ченчика. Востаннє Іван згадується як знатний козак у 1728 р., у 1736 р. його дружина – вдова. Її тестамент, датований 1745 р., писав онук Іван Васильович. Відомо, що Іван і Марія мали доньку Ганну та сина Василя. Д.: Катерина Йосипівна Артюхова, мали доньок Марію (? – 1761) і Уляну, заміжню за значковим товаришем (1767) Степаном Захарченком. Останній перейшли володіння Грихнів у Кропивній.

Грицай Антін (1761 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 30 підданих у 1 селі Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна Данилівна Манко, донька військового товариша.

Грицай Іван – осавул сотенний кобизький (1769 – 1772), військовий товариш Київського полку (1773 – 1782 – ?). Д.: NNN, донька козака кобизького.

Грицай Степан (1762 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ірина N Жертовська, донька військового товариша.

Грицак N – бернашовський сотник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію.

Гриценко Ілля – наказний сотник гоголівський Київського полку (1687.07.).

Гриценко N Іванович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Гриценко Іван – значковий товариш Київського полку, йому спродав землю носівський козак Потап Кириєнко (1737).

Гриценко Іван Федорович – козак Новомлинської сотні, значковий товариш Ніжинського полку (1719–1751). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. У 1737 р. комісар полковий. Мав двір житловий у м. Нових Млинах.

Гриценко Карпо Іванович (? – ран. 1787) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Дарія NN (бл. 1742 – 1788 – ?). Мали доньок Євдокію, Уляну і Гафію.

Гриценко Кирило Федорович (? – 1737) – син козака, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1737). У 1735 р. був купував коней у Стародубському полку. У 1736 р. був у Царичанському поході за писаря. Його вдова мала двір у Нових Млинах.

Гриценко Матвій – козак сотні Максима Городиського Корсунського полку (1649), осавул полковий корсунський (? – 1659 – 1660.08 – ?), у складі делегації від гетьмана Ю.Хмельницького до царя у липні – серпні 1660 р. на чолі з сотником Г.Поддонченком.

Гриценко Павло – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1652.1.02.).

Гриценко Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мешканець мринський. У 1738 р. був у кримському поході при волах.

Гриценко Степан – сотник ковалівський (? – 1682 – ?).

Гриценко-Чорний Іван Карпович (1745 – ?) – сотник. Д.: Гафія Миколаївна Занькевич, донька полкового осавула.

Гриценко-Чорний Іван Федорович (? – 1695 – 1716 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку

Гриценко-Чорний Карпо Іванович (1717 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1773 – 1787 – ?). Мешканець новомлинський. Д.: Феодосія Омелянова, донька сотенного отамана, за іншими даними – міщанина конотопського. Мали дітей Івана, Михайла, Варвару.

Гриценко-Чорний Кирило Федорович – значковий товариш Ніжинського полку.

Гриценко-Чорний Мойсей Самійлович (1753 – ?) – син підсудка земського, військовий товариш Ніжинського полку (з 1773). Бунчуковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – ?). Д.: Ганна Олексіївна Войцехович, донька військового канцеляриста.

Гриценко-Чорний Павло Самойлович – син підсудка земського, військовий товариш Ніжинського полку (1779), комісар батуринський, писар полковий (з 1780), казначей Борзнянського повіту. Бунчуковий товариш. Мав 77 підданих у Нових Млинах і одному хуторі. Д.: Ганна Романівна Затиркевич, донька бунчукового товариша.

Гриценко-Чорний Петро Самойлович – військовий товариш (1779), комісар Батуринського комісарства.

Гриценко-Чорний Самійло Кирилович (1719 – 1787 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1738 – 1751 – ?), возний, підсудок, суддя, казначей сосницький. У 1748 р. мав двір житловий у м. Нових Млинах.

Грицина Ян – козацький старшина (1664. 11.).

Грицина Ярош – полковник паволоцький (? – 1664.11. – 1670.12.).

Грицько – сотник полку Данила Федоровича (1687).

Гричина N (? – ран. 1740) – значковий товариш Полтавського полку, його вдова мала двір і шинок у с. Петрівцях.

Гришавський Мартин – значковий товариш Полтавського полку (1747). Мав двір у Опішні.

Гришанов Сенька Родіонович – гербований шляхтич, військовий товариш Ніжинського полку (1686).

Гришко Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1753), мав підданих у с. Полонках Журавської сотні.

Гришко Філон – службу розпочав 8 квітня 1737 р., значковий товариш Переяславського полку (1762 – 1774 – ?). У с. Красному Кропивненської сотні мав 2 підданих. Д.: NN Ярема, донька козака.

Гришко Яків – козак, службу розпочав з 1758 р., значковий товариш Переяславського полку (1762 – 1780 – ?). Мав 2 підданих у Баришівській сотні. Одружений з донькою козака.

Гришков Аврам (1743 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 15 січня 1757 р. козаком, копіїст (з 1761), канцелярист сотенний (з 1763), писар сотенний голтв'янський (1765–1768). У 1767 р. подав донос на отамана сотенного Кирила Качанова за «предерзкие реси». Возний (1768–1769), отаман сотенний потоцький (1769–1770), сотник уставицький (1771.30.06. – 1783), одночасно – бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1782.22.12.). Володів трьома хуторами в Уставицькій сотні і 89 підданими. У 1779 р. були призначені комісари для розподілу земель між ним і священиком уставицьким Сокальським. Мав підданих у 130 хатах (1782). Д.: N Ничипорівна Чарниш, донька військового товариша. Мали сина і доньку (1774).

Гришута (Грицюта) Іван – сотник богацький Миргородського полку (? - 1654.01. – 1659.06. – ?).

Грищенки Федір – сотник другої ічнянської сотні (? – 1649 – ?).

Грищенко Влас – значковий товариш Київського полку (з 1757.1.07.).

Грищенко Данило – військовий товариш Переяславського полку (1775). Мав 15 підданих у с. Безпале. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Романа (1748 – ?), Андрія (1760 – ?), Макара (1773 – ?), доньок Єфросинію (1758 – ?), Устину (1760 – ?), Уляну (1762 – ?).

Грищенко Кирило – значковий товариш Ніжинського полку (1727), мешканець Новомлинської сотні.

Грищенко Кирило – козак золотоніський, значковий товариш Переяславського полку (1749 – 1751 – ?).

Грищенко Пасько – хорунжий полковий комонний полку Новицького.

Грищенко Пилип – значковий товариш Прилуцького полку, мав 3 підсусідків у с. Полонки (1740).

Грищенко Роман – шляхтич, службу розпочав з 1763 р., полковий канцелярист (1771–1772), значковий товариш Переяславського полку (1772 – 1780 – ?). Д.: (1774) Марина Гнатівна Тарасевич (1755 – 1763 – ?), донька військового товариша.

Грищенко Роман Данилович (1748 – ?) – син військового товариша, шляхтич, службу розпочав з 1759 р., полковий канцелярист (1764 – 1767), значковий товариш Переяславського полку (1767 – 1780 – ?). Мав 15 підданих у Золотоніській сотні. Мешканець с. Синьковець. Д.: N Андріївна Ставровська, донька значкового товариша Лубенського полку. Мали синів Семена і Григорія.

Грищенко Федір – сотник ічнянський Прилуцького полку (2-ї: ? – 1649 – ?).

Грищенко Хилько – наказний сотник любецький Чернігівського полку (1658).

Грищенко Хома – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Грищенков Данило – значковий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Грійченко Мартин – сотник Березняківської сотні Черкаського полку (1638 – ?).

Гродецький Іван Семенович – сотник бахмацький Ніжинського полку (? – 1661 – ?), (? – 1669.02. – ?).

Гродзенко Іван – сотник Цибулівської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?), полковник брацлавський (?–1651.05.–?). Наказний полковник уманський (1652.03. – 1652.05., 1653.04.), полковник уманський (1672.10. – 1673.04. – ?). Засновник с. Гродзево. Брацлавський полковник Гродзенко був родом з Бершаді.

Гродзенко Лука – сотник Бершадської сотні Уманського полку (?–1649–?).

Гродзенко Семен – сотник сушківський (? – 1660.10. – ?), підписав Слободищенський трактат. Після повстання 1672 р. Дорошенко призначив полковником в Умань Гродзенка. За даними Самійла Величка той стратив значних уманських козаків Говора-Корсунця, Малинку та інших, а дружин гетьмана Ханенка і полковника Білогруда відправив у в'язницю до Чигирина. Очевидно, до цієї родини належав засновник Гродзевої Слободи.

Грозенський Петро Євстафійович (1724 – 1779 – ?) – служив при ГВК у письмових справах, був полковим зборщиком у Стародубському полку. Чин військового товариша отримав від гетьмана (1760 – 1779 – ?). Стародубський війт (? – 1763 – 1779 – ?).

Грозинський Петро (? – 1730 – 1756 – ?) – військовий товариш. Його донька Катерина (1757 – ?) була дружиною Івана Олексійовича Покорського.

Гром Василь Євдокимович (1746 – 1787 – ?) – син абшитованого сотенного хорунжого, службу розпочав з 1761 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1769), сотник І полкової сотні Стародубського полку (1771–1782). Був у турецькому поході, приймав участь у битвах. Абшитований сотник (1782 – 1787 – ?). Бажав перейти на російську військову службу. Д.: Марфа Федорівна Лашкевич, донька полкового хорунжого.

Громека Василь – сотник срібнянський Прилуцького полку.

Громека Василь Михайлович (?, ран. 1652 – 1704 – бл.1706) – близько 1674 р. переселився з Правобережжя у м. Смілу і с. Томашівку. Військовий товариш (? – 1676 – 1687), сотник смілянський (1687 – 1688), значний військовий товариш (1688 – ?), сотник смілянський (? – 1693 – 1695 – ?), значний військовий товариш (? – 1696 – 1704 – ?). 14 червня 1688 р. значний військовий товариш Григорій Гамалія уступив йому ліс. Ця уступка була затверджена гетьманським універсалом 1 липня 1696 р. 4 листопада 1688 р. купив ліс у Олексія Желебенка. 24 квітня 1704 р. отримав універсал гетьмана Мазепи. Д.: Марія NN (? – 1683 – 1724 – ?). 27 листопада 1706 р. лубенський полковник Дмитро Зеленський підписав постанову у її справі з Феськом Оксаченком за млин Констягнтинів. У 1722 р. позивала козака Роменської сотні Федора Висоцького, який заволодів частиною її млина на р. Сулі.

Громека Григорій – полковий старшина Білоцерківського полку (1649, другий у реєстрі).

Громека Григорій Іванович (? – 1720 – 1768 – ран. 1779) – значковий товариш (? – 1740 – 1741 – ?), отаман сотенний смілянський (? – 1747 – ?), сотник смілянський (1752.10.01. – 1765). Мав шинок у Смілі, два хутори (1747). У 1763 р. розслідувались кривди, які він заподіяв сотнянам, серед яких відзначалась скарга козака Івана Трубницького за порубку лісу, позачергове призначення у походи та побиття сотниковою дружиною малолітнього сина Мартина. У цей же час захопив майно козака Ведмедівського куреня Запорізької Січі Марка Безрукавого (Сухомлиненка), гроші і горілку у козака сотні Опанасенка. Внаслідок скарг козака на нього був звільниений з посади і на його місце призначений значковий товариш Опанас Костевський. Колишній сотник смілянський (1767). У 1768 р. купив хутір у сотника костянтинівського Стефана Полетики за 900 рублів. Д.: Оришка NN.

Громека Іван Васильович (? – 1742) – полковий комісар лубенський (1724), значковий товариш (1735), отаман городовий смілянський (? – 1740 – 1742). У 1741 р. управитель волості Києво-Печерської лаври ієромонах Іоаникій Смеловський звинуватив його та його сина у нападі на підданих лаврських Якова Бистрицького та Івана Бугая та побитті їх. Від батька у спадок отримав хутір на р. Очеретянці з млином в два кола. Д.: N Іванівна Полетика.

Громека Іван Кирилович – значковий товариш Лубенського полку.

Громека Кирило Васильович – син сотника смілянського, сотник смілянський (? – 1723), значковий товариш Лубенського полку за служби батька (1723 – 1750 – ?). Був у зборі чиновницьких грошей. У 1736 р. купував драгунам коней, у 1738 р. відправлений під Очаків. 1745 р. у м. Смілі мав житловий двір. У с. Томашівці Смілянської сотні мав житловий двір (1747).

Громека Степан Михайлович (? – 1652 – ?) – син полковника білоцерківського, значний військовий товариш

Гроховський Іван (1725 – ?) – його предки були в Остерській сотні у козачому стані. У своїй «сказці» у грудні 1761 р. розповів, що службу розпочав з 1741 р. при Остерському сотенному правлінні, щовесни старший над 200 чоловіками, які витягали з р. Десни байдарки на берег, спавляли їх піною і смолою і доставляли провіант у Остер до місцевого магазину під час війни з турками. Займався письмовими справами і полковим архівом у Київській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1744), старший полковий канцелярист (1749 – 1757), значковий товариш Київського полку (з 1757.5.05.), пошмайстр (1757 – 1780 – ?). Військовий товариш (з 1765), полковий осавул (з 1767). Абшитований полковий осавул (? – 1782 – ?). Д.: NN Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Грошенко Іван – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1673 – ?).

Грошко Козьма (? – ран. 1719.11.) – сотник кобизький (? – 1710.04. – 1718.11. – ?). Д.: Пелагея NN (? – 1671 – 1719. 11. – ?), вдова Матвія Васильовича Мандрики, сотника кобизького.

Грошко Кузьма – сотник кобижський Київського полку (? – 1710.04. – 1718.11. – ?).

Грудина Гаврило – отаман (Межиріцький?) Канівському полку (1638 – ?).

Грудницький Захар (1757 – ?) – полковий канцелярист (з 1773), писар сотенний 2-ї Варвинської сотні (1774 – ?), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787), мав 19 підданих у 1 селі. Д.: Феодосія NN.

Грудницький Михайло (1729 – ?) – міщанин прилуцький. Службу розпочав з 1740 р. писарем при держав-

них вівчарних заводах. Писар сотенний монастирищанський (28 серпня 1745 – 15 березня 1748), полковий канцелярист (1749–1752), сотенний писар полкої сотні (1752–1754), хорунжий полкової артилерії (з 1754), полковий канцелярист (1762), значковий товариш Прилуцького полку (з 1762), військовий товариш (1775 – 1788 – ?), мав 32 підданих в одному хуторі і місті Прилуках (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту. Д.: Тетяна Савівна Білим, донька військового товариша.

Грудяка Кіндрат Пилипович – шляхтич. Сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1688 – 1689.03. – ?). 4 березня 1689 р. отримав гетьманський дозвіл на р. Свесі під с. Гирин в урочищі Лисове насипати греблю і збудувати млин. Наказний сотник глухівський Ніжинського полку (1703).

Грунько – полковник за Б.Хмельницького.

Груша Іван – належав до покозаченої шляхти українсько-білоруського порубіжжя (не виключено, що з Пінсько-турівського полку). У жовтні 1656 р. їздив до Ракочі, де намагався вирішувати свої справи у руслі майбутнього воєводсва. Його захистив Виговський, бо старшина хотіла вбити, називаючи зрадником. Старший підписок гетьманської канцелярії (? – 1657). У липні 1657 р. разом з генеральним осавулом Іваном Ковалевським відвідали Трансільванію. Його дипломатична місія до Ракочі була невдалою, але як старший підписок у Виговського тримав зв'язки із своїм рідним регіоном, який був базовим для шляхетсько-козацького угруповання. У серпні 1657 р. за інформацією білоруських шляхтичів самовільно скликав раду для обрання гетьмана. Генеральний писар (1657 – 1658.1.09. – 10.06.1659 – ?). Зимою – навесні 1658 р. листувався з Беньовським, королем як польський прибічник. У червні 1659 р. приймав участь у роботі вального сейму. Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. У жовтні 1659 р. направлений Виговським захопити Богуна, але сам вимушений був втекти до короля. У 1665 р. Груша сидів у Полонному і його на свій бік хотів привернути колишній коронний маршал Любомирський.

Грушинський Мойсей (1708 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Грушинський Опанас Дорофійович – шляхич, значний військовий товариш (? – 1708 – 1722). 8 грудня 1708 р. отримав царську грамоту на володіння землею в Путивльському повіті Курської губернії. Бунчуковий товариш (1722–1734), мав 4 двори підсусідків у с. Ґута, підсусідків у с. Старому Конотопської сотні. Мав братів Кирила, Мартина, з якими разом володіли ґрунтами і млином у с. Волокитин Глухівської сотні Ніжинського полку. Д.: Ганна Наумівна N (? – 1680 – 1738 – ?). Їх племінник Семен Якович Рубець.

Грущенко Василь – сотник синявський (? – 1691.22.07. – ?).

Губа Василь – наказний сотник воронківський Переяславського полку (1737).

Губа Василь – сотник остерський Київського полку (? – 1669 – ?), (? – 1698), (? – 1699.06. – 1699.11. – ?).

Губар Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – ?) у Ромнах.

Губар (Губаревський) Артем (? – ран. 1782) – значковий товариш Чернігівського полку. Його син Семен (1766 – ?) та доньки Євдокія (1763 – ?), Марина (1768 – ?) мешкали у Чернігові.

Губар (Губаревський) Михайло (1733 – ?) – возний повітовий (1782), писар полковий (1788). Мав у Чернігівскому повіті 11 хат підданих (1782), 6 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Губар (Губаревський) Олексій – службу розпочав з 1705 р. козаком полкової сотні Чернігівського полку. Був у походах під Замостям (1706), під Любарем (1704), під Києвом на лінійних роботах. Значковий товариш (? – 1737 – 1741 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1747 – 1757 – ?). Мав двір житловий (? – 1741 – 1750 – ?) і шинок (? – 1747 – 1750 – ?) у Чернігові, приїжджий двір (? – 1739 – 1750 – ?), 1 двір підсусідків у д. Котах (1747), хутір під Черніговом (1740). 1757 р. на нього скаржився бунчуковий товариш Костянтин Лизогуб за борг 40 карбованців.

Губар Михайло – значний товариш Лубенського полку (? – 1707.06. – ?), отаман городовий роменський.

Губар Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1737 – ?), мешкав у Ромнах (1735), учасник кримського походу (1738), сотник смілянський (? – 1740 – ?). Мав двір у Смілі і в Ромнах, поблизу Смілої – хутір. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Губар Петро Павлович – військовий товариш (1790). Разом з братом Іваном мали 75 підданих у Роменському повіті.

Губар Петро Семенович (1712 – 1787 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), житель с. Бужанки. Д.: NNN (? – ран. 1787).

Губар Стефан – службу розпочав з 1688 р., наказний сотник вибельський (1724, 1736), мешканець с. Орловки.

Губар Тимофій Іванович – службу розпочав у Гадяцькій полковій канцелярії з 1764 р., військовий товариш (з 1766). Д.: (1768) Параска Микитівна Ковалевська, донька судді полкового.

Губар-Бершадський Іван – полковник брацлавський. Посол гетьмана Юрія Хмельницького до турецького султана (1678). Полковник корсунський (? – 1681.11. – ?).

Губенко Іван – значковий товариш Лубенського полку (1735), мешканець Роменський.

Губенко Лука – військовий товариш (1756).

Губенко Хома – значковий товариш Лубенського полку (1751) на місце батька.

Губиненко Яцько – сотник 1-ї Лисянської сотні Корсунського полку (1649).

Губка Іван Ілліч (1733 – 1782 – ?) – син протопопа пирятинського. Службу розпочав з 23 червня 1762 р., значковий товариш (з 1762.22.07.), військовий товариш Лубенського полку (з 1779.23.04.), абшитований полковий осавул (1788). Проживав у Пирятині (приход Успенської церкви). Д.: Настасія Якимівна Огранович (1742 – 1778 – ?), донька значкового товариша. За нею 40 підданих у с. Леляках і 69 у хуторі Сироржицькому.

Губка Тимофій Павлович – шляхтич, товариш полку Київського (1714). Д.: Марія Іванівна Дворецька, донька судді полкового київського. Вдова Максима Юркевича.

Губка Федір Іванович – шляхтич, військовий товариш (1683), війт пирятинський (? – 1692 – ?), отаман городовий пирятинський (? – 1698 – 1699 – ?). Купив

млин Власа Паценка, який спродав Свічці. 8 березня 1699 р. отримав універсал полковника Лук'яна Свічки на куплене ним за 400 золотих млинове місце. Його син Максим був протопопом пирятинським і чорнуським (? – 1714 – 1717 – ?).

Губський Григорій (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). В одному хуторі мав 11 підданих. Визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Євдокія NN, донька священика.

Губченко Григорій – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Губчиц Василь Степанович – син значкового товариша, бунчуковий товариш (1750).

Губчиц Володимир Федорович (1723 – ран. 1781) – бунчуковий товариш (1751 – 1766 – ?). Мав у с. Супряги 2 двори, у д. Близнюках 8 дворів підсусідків. Д.: (1766) Ганна Василівна Часник, донька компанійського полковника.

Губчиц Григорій Васильович (1723 – ?) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (1751–1752), у 1751 г. їздив за указом гетьмана Розумовського до Петербургу у «малоросійських» справа. Бунчуковий товариш (1754 – 1763 – ?). Отримав від гетьмана сс. Араповичі і Леньків Новгород-Сіверської сотні. 1759 р. заволодів хутором і 1/3 млина погорілівського, які належали Чернігівській кафедрі.

Губчиц Дем'ян – значковий товариш Стародубського полку. Мав у Мглинській сотні у д. Кіптяги 3 двори убогих посполитих та 1 хату підсусідків (1735).

Губчиц Іван Васильович (бл. 1753 – 1816 – ?) – син полковника, з 1769 р. служив у МК військовим канцеляристом, військовий товариш (1775.25.12. – 1781), бунчуковий товариш (1781.2.02. – 1783 – ?), мешкав у 1-й Почепській сотні Стародубського полку. Д.: Ганна Павлівна Покорська, донька сотника глинського.

Губчиц Йосип Дмитрович – шляхта гербу «Налевка». Службу розпочав з 1732 р. і у тому ж році став значковим товаришем Стародубського полку (1732–1757), бунчуковий товариш (1757.26.06. – 1781 – ?). Мешкав у д. Дмитрові 1-ї Почепської сотні. Мав у сс. Савлукові, Синькові, дд. Дмитрові, Гарищах, Санниках, Попсуївці, Цинці 47 хат підданих. Д.: NNN (? – ран. 1781). Мали синів Івана і Олександра.

Губчиц Павло Іванович (1713 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 4 возових коней (1735). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у Мглинській сотні.

Губчиц Петро Васильович (1751/1754 – 1800 – ?) – службу розпочав з 1772 р., колезький канцелярист, військовий товариш (1775.25.12. – 1781), бунчуковий товариш (1781 – 1800 – ?), у походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Д.: (з 1782) Ганна Мойсеївна Аршук, донька сотника почепського.

Губяло – полковник за Б.Хмельницького

Гуглич Ярофій – полковий комісар прилуцький. 1728 р. разом з Павлом Панкевичем доповідали ГВК про неможливість постаки дьогтю В'ятському полку за відстністю для цього порід дерев. Гуглич Карпо відомий як козак Срібнянської сотні (1731).

Гуденко Лаврін – сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1723 – ?).

Гуденко Хома – значний військовий товариш (1720).

Гуджол Дем'ян Іванович – козак II полкової Полтавської сотні (1649). полковник полтавський (1661.05. – 1664.12. – ?). 7 липня 1661 р. князь Г.Г.Ромодановський підтвердив його обрання на полковничий уряд. надав універсал бондарському цеху м. Полтави (1662.17.01.). Полковник наказний полтавський (1665.13.05.), отаман городовий полтавський (1667.07. – 1668.01.), полковник полтавський (? – 1668.11. – ?), отаман городовий полтавський (1669.02. – 1669.05.). Товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?), суддя полковий полтавський (? – 1672.03 – ?), полковник полтавський (? – 1672.06. – 1674). У травні 1674 р. купив млин у зятя Тубольця. Отаман городовий полтавський (1675.01.), (1676), (1677.02.), суддя полковий полтавський (1678 – 1680). Неписьменний.

Гуджол Іван – Можливо, поминальник Івана Гуджола, який зберігся в Межигірському монастирі відноситься до цього роду: Іван, Микита, Опанас, Григорій, Прокіп, Ксенія, Мотрона, Ганна, Гафія, Степанида, Гафія, Козьма, Євтихій. Гужел Іван був сотником богацьким Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Гуджол Наум – товариш полку Полтавського (1665).

Гудима Григорій Павлович – сотник полковий Прилуцького полку (1769.19.01. – 1782).

Гудима Йосип Васильович – київський бурмістр, бунчуковий товариш (1781).

Гудима Максим – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Гудима Михайло Павлович – сотник київський (1760–1772).

Гудима Степан Григорович (1767 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1790). Мав нерозділених з братами Семеном (полковим канцеляристом), Василем (сотенним отаманом), Матвієм, Порфирієм та Іллею 884 підданих у Прилуцькому повіті.

Гудима Стефан – полковник брацлавський.

Гудима Тиміш – обозний полковий подільський (? – 1667.02. – ?).

Гудима-Левкович Григорій Павлович (1732 – ?) – службу розпочав з 2 травня 1753 р. у ГВК, військовий канцелярист (з 1755.3.01.), військовий товариш (з 1762.31.07.), сотник полковий прилуцький (1769.19.01. – бунчуковий товариш, на місці сотника 1781.4.05.). Мав 834 підданих. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Степанівна Лукомська, донька абшитованого полкового обозного.

Гудима-Левкович Іван Павлович – службу розпочав з 1759 р. канцеляристом ГВК (1759 – 1765), сотник київський (1772 – 1781). У 1776 р. звинувачений у привласненні пластин з старого мосту через р. Стугну. У тому ж році образив і побив прапорщика Київського гарнізону Сороколєтова. У походах і битвах не був. Бунчуковий товариш (з 1781.19.03). Мав 150 підданих у с. Нещеретові і сл. Гудимовій Київської сотні (1779). Д.: Пелагея Костянтинівна Лисеневич, донька судді полкового переяславського. Мали синів Максима (навчався латини, німецької і французької мови у КМА) і Якова (1779).

Гудима-Левкович Михайло Павлович (1722/1724 – ?) – син сотника київського, службу розпочав значковим товаришем. Сотник київський (1760 – 1772). Бунчуковий товариш (1772 – ?). Мав винокурню у с. Плоскому, яку купив у вдови військового товариша Богдановича у 1757 р. Д.: N Степанівна Дмитрович, донька міщанина.

Гудима-Левкович Павло Іванович (? – 1720 – 1772 – ?) – син райці київського магістрату, міщанин, лавник

київського магістрату, мав шинки. Службу розпочав з 1735 р. Сотник київський (1743.7.10. – 1760.15.03.). Абшитований полковим осавулом (з 1761). У 1749 р. організував побиття і захоплення майна капелана II компанійського полку Данила Федорова. Цього ж року за розв'язну поведінку з чиновниками магістрату був битий батогами. Володів с. Нещерево поблизу м. Обухова. У 1751 р. подав скаргу на київський магістрат за свавільні арешти, побої та заборону шинкувати горілку, а також на київського генерал-губернатора Михайла Леонтієва за неправомірне проведення через його землі у с. Нещеретів державного кордону. Відбувалися сутички через нерозмежований ліс з жителями обухівськими. У 1754 р. захопив горілку і розорив шинок козаків Григорія Кулаковського і Артема Погребінченка, захопив землі і вигнав з хутора міщанина Дмитра Григоренка, у 1755 р. захопив млинові жерна у київського міщанина Матвія Коробки, майно у дружини отамана сотенного Тетяни Кругляк. Мав суперечку за гай тестя з лавником київським Іллею Довбишем. Поминальник його роду: Ірина, Пелагея, Гафія, Олена, Наталія. Мав маєток у с. Нещеретові (1772). Д.: 1) (1752) Фекла Євстафіївна Грек, донька райці Київського магістрату. 2) N Михайлівна Леньковська, донька райці Київського магістрату.

Гудима-Левкович Яків Павлович (1740 – ?) – значковий товариш (1761). Його «сказка» датована 1761 р.. Писар (1772). Сотник київський (1772 – 1781).

Гудима-Мезенцов Данило Антонович (1710 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку. Мав хутір біля с. Янівки на р. Ловрі з плотиною і млином в 2 кола, винокурню в 2 котли.

Гудима-Мезенцов Станіслав – полковник.

Гудимович Лука – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1766 – ?).

Гудович Андрій Павлович (? – 1670 – 1734) – син сотника, військовий товариш (1705). 22 січня 1705 р. купив у військового товариша Ничипора Сильченка двір з ґрунтами у с. Івайтенках. Сотник бакланський Стародубського полку (1709 – 1712). 30 квітня 1709 р. отримав гетьманський універсал на урочище Хрулівку, а 3 жовтня цього ж року на села Івайтенки і Водневку. Значний військовий товариш (1713), бунчуковий товариш. Д.: Марія Гнатівна Рубець, донька військового товариша.

Гудович Василь Андрійович (? – 1764) – бунчуковий товариш (з 1731). Генеральний підскарбій (1764), таємний радник. Очолював команду козаків на форпости, у 1737 р. очолював команду полку Стародубського на кордоні. Мав двір у с. Душатині (1735), у д. Блазовичі 3 малогрунтових не тяглих, 1 убогий підсусідок, у с. Горчаки малогрунтових підсусідків 5, підсусідків убогих 4, при городах 4, житловий двір у с. Душатині. Д.: 1) (1737) Ганна Петрівна Білецька-Носенко, донька прилуцького полкового сотника, у 1-му шлюбі була за господарем гетьмана Скоропадського Іваном Даровським. 2) Марія Степанівна Миклашевська, донька бунчукового товариша.

Гудович Василь Стефанович (1720 – 1770.07) – бунчуковий товариш у Стародубському полку, служив ще за життя батька, значкового товариша Стефана Гудовича. З 15 років за призначенням полкової канцелярії значковий товариш, бунчуковий товариш (1735 – універсал 1747.12.09. – 1770), очолював команду козаків на форпости. У 1737 р. очолював команду полку Стародубського на кордоні. Мав двір у с. Душатині (1735), у д. Блазовичі Мглинської сотні: 3 малогрунтових не тяглих, 1 убогого підсусідка, у с. Горчаки малогрунтових підсусідків 5, підсусідків убогих 4, при городах 4, житловий двір у с. Душатині Мглинській сотні (1737). Д.: (1768) Параска Юхимівна N (1725 – ?).

Гудович Іван Андрійович (1710–1742) – бунчуковий товариш (? – 1735 – 1742), у його команді у Почепі по збору провіанту 8 козаків, у 1737 р. з командою козаків був у Почепі, купував провіант. Д.: (1742) Олександра Михайлівна Турковська (1720 – ?), донька генерального писаря. У 2-му шлюбі за Іваном Івановичем Губчицом.

Гудович Михайло Васильович (1748/1751 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1770 р., у походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р., військовий товариш (1779 – 1788 – ?) у Стародубському полку.

Гудович Павло– сотник воронізький Ніжинського полку.

Гудович Павло Янович (? – 1700) – покозачений шляхтич. За сімейною легендою перейшов до Гетьманщини у 1680 р., сотник полковий стародубський (? – 1680 – ?). У 1686 р. купив двір в Стародубі у Степана Олексійовича Зарудного. Військовий товариш (1687). 28 червня 1691 р. отримав універсал Мазепи з дозволом завести хутір. У 1696 р. мінявся ґрунтами з Олексієм Тарайковським. Значний товариш Стародубського полку (1686 – 1697), сотник бакланський Стародубського полку (1697–1700). Загинув під Нарвою. Д.: Настасія NN (? – 1703 – ?), в 1-му шлюбі була за значковим товаришем Степаном Тарайковським. Володіла с. Івайтенками.

Гудович Стефан Павлович (1670 – 1727 – ран. 1740) – значковий товариш Стародубського полку (1703 – 1737 – ?). 18 січня 1716 р. отримав гетьманський універсал на володіння до ласки військової 20 дворами у с. Басихіно. Очолював команду козаків у 1737 р. Мав підсусідків у с. Басихіно полкової сотні, жив у полковій сотні (1737). Подарував двір у Стародубі зятеві, міщанину стародубському Саві Ніжинцю. Д.: 1) (1715) Олена Осипівна Ференсбáх-Кожухівська, донька полкового хорунжого і посербиця значкового товариша Костянтина Ракушко-Романовського. 2) Феодосія Дмитрівна N (1683 – 1742 – ?).

Гузенко Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1738 – ?), полковий комісар (1736). У 1738 р. відправляв воли, відпущений з паспортом.

Гузенко Хома – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах шинок, у с. Салогубівка житловий двір (1747).

Гузовий Іван (1692 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?).

Гузовий Степан – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Гузь Григорій (? – 1779 – ?) – службу розпочав з 1730 р., значковий товариш (з 1772).

Гузь Іван (? – 1779 – ?) – значковий товариш (з 1772), володів хутором у I полковій сотні.

Гузь Карпо Мартинович – син козака, службу розпочав з 1768 р. значковим товаришем. Д.: Катерина Леонтіївна Оханько, донька жителя миргородського.

Гузь Лаврін Мартинович – син козака, значковий товариш (з 1768). Д.: Зіновія Давидівна Чайка, донька козака лохвицького.

Гук Яким – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – ?).

Гуковський Сава – військовий товариш (1781), мешканець стародубський.

Гулак Андрій Євстратійович (? – ран. 1765) – атестований двоюрідним братом Безбородьком військовим канцеляристом ГВК (з 1739).

Гулак Василь Іванович (бл. 1750 – 1791 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, навчався у Переяславській колегії, значковий товариш Переяславського полку, корнет (1782), капітан (1791).

Гулак Євстратій Іванович (1662 – 1754.3.02.) – сотник 2-ї полкової сотні Переяславського полку (1709 – ?), (? – 1724 – 1725), (1728–1739). Д.: Софія Іванівна Берло (1680/1691 – ран. 1759), донька судді полкового переяславського (1706–1711).

Гулак Іван (? – 1629 – 1682 – ?) – у товаристві полковому черкаському (? – 1649 – ?). Невідомо які посади він займав двадцять років (1649–1669), але, мабуть, пройшов старшинські щаблі у своєму полку. Першу інформацію маємо вже коли у П.Дорошенка став обозним генеральним (1669–1675). Мабуть, цьому передувало обозництво полкове черкаське. У той час полковником там був Яким Головченко. У 1672 р. заявив митрополиту Тукальському, що він краще б не втручався у військові справи, а займався духовними, бо вже так нарадив, що скоро і відрадить. Гетьман Дорошенко за це взяв Гулака під варту. 1673 р. активно скуповував землі на Черкащині: 1 липня купив у ігумена лебединського і мошнинського с. Стеньку, а 2 липня у черкаського жителя Михайла Мрачка двір у Черкасах. Д.Дорошенко вважав «Головним справцею цілої акції на Переяславській раді, як видно, був Іван Гулак. Але минуло всього кілька місяців, і ми його знову бачимо на службі у Дорошенка, а в 1675 р. він їде від нього послом до Криму. Одначе в кінці того самого 1675 р. він зраджує Дорошенка вдруге». Після переходу на Лівобережжя у Переяславському полку поруч з Якимом Головченком був найвидатнішим представником «дорошенківців». Обозний полковий переяславський (? – 1675 – ?). Три роки, очевидно, до смерті був обозним полковим переяславським (1679 – 1682).

Гулак Іван (Юнко, Юсько) Іванович – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1699–1705), обозний полковий переяславський (? – 1710.06. – 1715.03.), наказний полковник переяславський (1715).

Гулак Іван Євстратійович 2–й (? – 1720 – 1770 – ?) – син сотника, службу розпочав з 1733 р., сотник 2-ї сотні полкової Переяславської (1739.20.04. – 1770.21.07.). Абшитований бунчуковий товариш. Мав землі у Яблунівській сотні Лубенського полку. Д.: Тетяна Григорівна Огранович, донька сотника пирятинського і онука полковника лубенського Свічки.

Гулак Іван Євтратійович 1-й (? – ран. 1765) – син сотника, військовий товариш, абшитований сотник. Д.: Марфа N Кулябка (? – ран. 1765).

Гулак Іван Іванович (? – ран. 1716.04.) – став на місце свого батька обозним полковим переяславським (1682–1688). Самойлович, який боровся за вплив у полку, надав йому с. Скопці, Малі Каратулі, Войнинці. Цікаво, що незабаром після коломацького перевороту втратив уряд і знову його отримав лише через 24 роки, коли Мазепи уже не було гетьманом (1710–1715). Мабуть, залишився вірним Самойловичу. Полковник наказний переяславський (1715).

Гулак Іван Іванович (бл. 1750 – 1809 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, службу розпочав з 1767 р. у Переяславському полку, при МК (з 1771) колезьким канцеляристом (1771 – 1778), військовий товариш (з 1778), осавул полковий (з 1782.23.04.). У відставку вийшов у 1788 р. секунд-майором. Д.: Ганна Григорівна Гайворонська.

Гулак Федір Іванович (бл. 1754 – 1784 – ран. 1798) – син абшитованого бунчукового товариша, навчався у Переяславській колегії. Службу розпочав з 1767 р. у Переяславському земському суді, підписок земський (? – 1773). Військовий товариш (з 1778), осавул полковий (з 1782). Житель с. Каратуль. Яків, Іван і Федір Гулаки у 1782 р. мали 16 нерозділених дворів у с. Виползках.

Гулак Яків Іванович (1743 – 1798 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, службу розпочав з 1758 р. у сотенному правлінні 2-ї полкової сотні, у ГВК, військовий канцелярист (з 1761), військовий товариш (з 1762), за сотника 2-ї полкової (1766–1770), з 1771 р. за полкового старшину, бунчуковий товариш (1783.28.04. – 1787 – ?), надвірний радник (1798). Разом з братами мав 83 хати у сс. Войтинцях, Каратулях, Лецьках, Полозках, Хоцьках, Комаровці, Пологах, Лубенського полку хут. Козацькому. Д.: (пізн. 1780) Софія Семенівна Копцевич (? – ран. 1798), донька сотника. У першому шлюбі за Христофором Костянтиновичем.

Гулевич Михайло – значковий товариш Чернігівського полку (1743), володів у Любечі приїжджим двором.

Гулевич Родіон – військовий товариш Ніжинського полку (1763), житель ніжинський.

Гулевич Тарас – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Гуленко Андрій Іванович (? – 1720 – 1759 – ?) – син прилуцького міщанина, військовий канцелярист (1740–1747), призначений іменним імператорським указом сотником полковим Прилуцького полку (1747.6.07. – 1758). 2 січня 1748 р. його брати Павло і Дмитро були прийняті до козацького стану. Отримав чин титулярного радника в ранзі армійського капітана. 22 липня 1758 р. отримав універсал на с. Балбасівку. У 1759 р. призначений управляти конторою державний описних слобід розкольників. Титулярний радник (1759). 1759 р. побив у соборній прилуцькій церкві онука генерального судді Горленка. Його дядьком був кобзар придворної капели Григорій Любисток, а свояком бригадир Федір Коченевський, одружений з рідною сестрою його дружини Тетянлю. Д.: Марфа NN.

Гуленко Іван Андрійович (1733 – ?) – службу розпочав з 1749 р. військовим канцеляристом ГВК, возний Прилуцького повіту (з 1764), коморник (з 1771.21.09.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 5 куплених підданих в одному місті. Д.: Марія N Белькевич, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Андрія, доньок Єфросинію, Ганну, Феодосію, Марію.

Гуленко Кіндрат Дмитрович (1753 – ?) – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?), військовий товариш (1788), мав 40 підданих у Прилуках і одному селі. Поручик (1790). Мешкав у м. Прилуках. Д.: (1779) Олександра Василівна Канівець (1756 – ?), донька військового товариша. Мали синів Василя, Федора, доньок Марфу, Наталію, Олену.

Гуленко Павло Іванович – 2 січня 1748 р. прийнятий у козацький стан, сотник полковий Прилуцького полку (1759–1769). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Гуляницький Василь – козак куземинський (1736), значковий товариш. Його донька була заміжня за отаманом сотенним куземинським Остапом Редькою.

Гуляницький Григорій – з волинського шляхетського роду. Командував загоном козаків у складі війська на чолі з полковником І. Золотаренком під час його походу в Білорусь. Полковник ніжинський (1656.03. – 1657 – ?). У жовтні 1657 р. на Корсунській раді дотримувався вірності присязі царю. Сподвижник гетьмана Івана Виговського. Полковник ніжинський (? – 1657 – 1659.07.) У 1657 р. очолив гетьманські війська, які вели бойові дії проти повстанців полтавського полковника М. Пушкаря і кошового отамана Я. Барабаша. Керівник Конотопської оборони. 1659 р. Супроводжував козацьку делегацію на сейм до Варшави (1659). Проти наказного гетьмана Безпалого діяли Ніжинський, Прилуцький, Чернігівський, Гоголівський полки і татари на чолі з Г.Гуляницьким. Ніжинський, Прилуцький і Чернігівський полки під його керівництвом зосередились у Варві. Там проти них вели бойові дії полки князя Г.Ромодановського. На допомогу козакам Виговський направив корпус наказного гетьмана Івана Скоробагатько (підрозділи Переяславського полку, волохів і сербів), яким вдалося локалізувати конфлікт. Гуляницький з Чернігівським і Кальницьким полками перейшов до Конотопу і став героєм Конотопсько битви. В силу того, що Ніжинський полк не брав участі в обороні Конотопу, вважаємо, що Гуляницький вже з самого початку оборони був наказним гетьманом, а не полковником ніжинським щонайменше з квітня 1659 р. Разом з Т.Носачем і П.Дорошенком возив Виговському «асекурацію» нового гетьмана Ю.Хмельницького. Стосовно нього діяв царський указ про те, що «по векъ живота въ раде Войсковой и въ секретной и в уряде ни въ какомъ не быть». У лютому 1661 р., привертаючи на свій бік, король надав йому хутір Буджище у Стеблівському повіті. На короткий час змінив Улезька на полковництві корсунському (? – 1662 – ?). У березні 1662 р. до Варшави вирушила делегація в складі корсунського полковника Гуляницького, писаря Глосинського, старшин Креховецького і Каплонського. У кінці 1662 р. кандидати на гетьманство разом з Носачем і Лісницьким був реальним кандидатом на гетьманство. Чигиринська рада призначила його послом до короля. 1663 р. прибув зустрічати короля під Білу Церкву разом з гетманом Тетерею і генеральним обозни Тимошем Носачем. Брав участь у поході на Лівобережжя (1663), заарештований поляками. Ще 1661 р. згідно конституції отримав право на володіння Погаром у Чернігівському воєводстві, а король 1664 р. це підтвердив. Призначений полковником ніжинським ЙКМ (1664.18.02. – ?). 1 грудня 1663 р. з військом підійшов до Ніжина і після бою відступив і стояв у Синяках. Можливо,був поранений при штурмі Коропа. 17 січня 1664 р. Волинський отримав від Стародубського полковника Івана Плотника лист, з якого стало відомо, що до Стародубу прибіг з обозу Гуляницького черкешанин і сказав Плотнику: «Гуляницкий преступал к Коропову многижды и ево де Гуляницкогона приступе из города убили и убитого де привезли в обоз, то де он черкашанин сам видел». Полковник Війська Запорозького (? – 1667 – 1669 – ?) регіменту гетьмана П. Дорошенка. 8 січня 1667 р. отримав королівський привілей на допомогу 1500 польських злотих з Самборської економії. 30 жовтня 1669 р. отримав королівський привілей на володіння ленним правом Носівки, Киселівки і Козар. Староста носівський (? – 1671.15.04. – 1673. 15.07. – ?). Полковник корсунський (1672 – ?). 15 липня 1673 р. отримав королівський приповідний лист на формування волоської корогви з 80 кіннотників. Ротмістр волоської корогви (? – 1673 – ?). Полковник ЙКМ (1675). Після капітуляції Ханенка король зробив ставку на нього, але «Гуляницкого войско все огнемъ пожгли» (8 корогв і татар) розгромили з двох боків як дорошенківці, так і московські війська Загинув під Білою Церквою. Д.: 1) N Тимофіївна Носач, донька обозного генерального. 2) Ганна Шептицька. Подружжя мало синів Андрія та Антонія, доньок, що одружилися з Грабковським і Блажовським. Одну з них зустрічаємо у Києво–Печерському монастирі у 1667 р. разом з черницею Настасією (Ганною Золотаренко) Хмельницькою. Історик Максимович вважав полковника Івана Гуляницького братом Григорію, але це твердження ще вимагає додаткової перевірки.

Гуляницький Григорій (бл. 1760 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 3 січня 1771 р., полковим канцеляристом (з 1771.8.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1772.12.).

Гуляницький Іван – полковник корсунський (? – 1653.11. – 1656. 27.03. – ?), наказний полковник стародубський (1656,05., 1657.06.), полковник ніжинський (? – 1657.10. – ?).

Гуляницький Іван – військовий товариш, 15 лютого 1720 р. купив млин в одне коло на р. Коркі за 1600 золотих у військового товариша Андрія Томари.

Гуляницький Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Ніжині.

Гуляницький Іван (1692 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735 – ?). У 1723 – 1725 рр. ГВК розглядала справу про порушення умов обміну ґрунтами між ним і козаком с. Логоватого полкової сотні Григорієм Балановським. У 1735 р. жив у Новоміській сотні, повернувся з другого походу. Мав суперечки за хут. Києвицький, млин і ґрунти у сс. Чортовичі і Рожнівці з вдовою стародубського городового отамана Отвиновського, Гаврилом Владиславовичем, Кожуховським Стефаном Якимовичем. Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735)

Гуляницький Кирило – полковник глухівський (1664), суддя полковий лубенський (? – 1663 – 1666.10. – ?). Письменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Гуляницький Павло – сотник потоцький (1661.05. – 1661.06. – ?).

Гуляницький Тимофій – козак переяславський (1649), генеральний суддя (? – 1662 – ?).

Гуминський Андрій – сотник Олександрівської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Гунашевський Михайло Платонович (? – 1622 – 1672 – ?) – шляхтич, навчався у Замостянській академії (раніше 1646). Диякон, священик. Підписок гетьманський (? – 1651 – 1653.19.08. – ?). Писар у посольстві С.Савича до Москви (1651). Протопоп київський (? – 1657 – 1659). Отримав нобілітацію у червні 1659 р., привілей на с. Крехаїв, Євминку і сл. Крехаєвську. Після падіння гетьмана Виговського втік з Києва. Протопресвітер у Пермишлі (1672). Вважається автором Львівського літопису. Д.: Мар'яна Іванівна Виговська, донька гетьмана.

Гуневич Михайло – сотник слабинський (? – 1710.06. – 1711.05. – ?).

Гунко Андрій – сотник клепачівський Канівського полку (1638 – ?). Можливо, якийсь родич гетьмана і канівського полковника Гуні.

Гуняка Федір – сотник клепачівський Канівського полку (? – 1649 – ?).

Гунька N – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1661.11. – ?).

Гупало Федір – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1661.11. – ?).

Гурба Павло – товариш полку Полтавського (1685).

Гурбич Тиміш – наказний сотник кобижський Київського полку (1733).

Гуржій Денис Мартинович (1704 – ?) – абшитований значковий товариш Гадяцького полку (? – 1775 – 1790 – ?). Мав 6 (1775), 12 (1790) підданних у хуторі під Зіньковом. Д.: Марія NN, донька священонамісника.

Гуржій Іван Денисович (1755 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1782), секунд-майор у відставці (1788). Володів 12 підданими. Д.: (1787) Ганна NN, донька сотника.

Гуржій Олефір – сотник наказний бубнівський Переяславського полку (1729).

Гуриленко Роман – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. у Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих

Гурин N (1767 – ?) – службу розпочав з 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.20.05.).

Гурин Василь (? – 1750 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1761 р., хорунжий сотенний (з 1769), значковий товариш (з 1770), возний шишацький (1776.8.01. – 1779 – ?), військовий товариш Миргородського полку (? – 1782 – ?). Мав 10 хат підданих. Д.: Марина Михайлівна Щербак, донька отамана сотенного білоцерківського. Мали синів Івана, Йосипа, Юрія, Марка.

Гурин Максим – службу розпочав з 1746 р., хорунжий сотенний (з 1769), значковий товариш Миргородського полку (з 1770). Д.: NNN, донька козака.

Гурин Петро (1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1762 р., значковий товариш (з 1782.20.05.).

Гурин Самійло (1727 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1759 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.20.05.).

Гурин Семен – службу розпочав з 1758 р., хорунжий сотенний (з 1769), значковий товариш Миргородського полку (з 1770). Д.: NNN, донька козака.

Гурин Тихін (1757 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.20.05.).

Гуринович Габриель – сотник менський Чернігівського полку. За Самойловича населив с. Габриелівку і Бориловку при своєму млині на р. Бречі. Продав млин з ставком Леонтію Полуботку. 1688 р. мешкав у Мені.

Гуринович Козьма – зацний менський (1677), наказний сотник (1700).

Гуриновський Григорій (? – ран. 1781) – військовий товариш, бурмістр стародубський. Мав у 1768 р. двір у Стародубі. Абшитований військовий товариш, мав у Стародубі на передмісті біля Семенівської брами двір: 3 хати житлових, 2 людських, 8 комор, 1 конюшню, 3 сараї. Разом із значковим товаришем Глушком мали спільний хутір у 1-й полковій сотні.

Гурлячка Василь – сотник потоцький Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Гуровський Пилип (1739 – ?) – службу розпочав з 12 листопада 1758 р., сотник (1771.22.05. – 1787), мав 46 підданих в 1 селі і 1 хуторі

Гурський Гаврило (? – 1740 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (1767 – 1780 – ?), в походах не був, був у відрядженнях. Мав 22 підданних в одному селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Городницького повіту. Д.: Гафія N Звонкевич, донька значкового товариша. Мали сина Григорія (1770 – ?), доньок Настасію (1768 – ?), Параску (1773 – ?), Олену (1774 – ?).

Гурський Іван – значковий товариш Переяславського полку (1690).

Гурський Іван – козак полкової сотні Канівського полку (1649). Під Почепом в бою взятий, нині на дворі у князя Костянтина Осиповича Щербатово (1669). Архієпископом Баранович 20 листопада 1669 р. просив царя його відпустити. Втік від Щербатова, але цар пообіцяв, що коли знайдуть, то звільнять. Полковник канівський (? – 1674.02. – 1676.01. – ?). Склав присягу царю ще 19 лютого 1675 р. Разом з ним на бік Самойловича перейшов полк сердюків Харитона Щуренка, Ладижинська і Вербицька сотні Уманського полку, Синицька сотня Корсунського полку. Російський канівський воєвода князь Волконський заарештував його за те, що ніби то полковник приймав дорошенківських розвідників. Закував його в кайдани і тримав, не звертаючи уваги на кроки по його звільненню гетьмана Самойловича. Значний військовий товариш у Переяславі (1683), власник с. Слободки Бубнівської сотні. У Межигірському монастирі поминався рід Гурських з Канева: Матвій, Ірина, Мартин, Федір, Василь, Семен, Гнат, Яків, Іван, Марія, Іван, Іван, Кирило, Йосип, Михайло, Федір, Матвій, Федір, Марко, Олена, Федір.

Гурський Павло (1702 – 1790 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (з 1758 р.). Був відкупщиком у Седнівській сотні. Абшитований значковий товариш (? – 1761 – 1790 – ?). Мешканець христовський Іван Тарновський «слово и дело государеве» в провозі ним через кордон таємно табаку (1761). Мав 16 підданних в одному селі (1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Городницького повіту. Д.: (1788) Уляна NN, донька священика. Мали сина Івана.

Гурський Тимофій – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.

Гуртович Григорій (1722 – 1783 – ?) – шляхтич, розпочав службу з 1738 р. канцеляристом переяславського полкового суду, військовий канцелярист (1744–1772). 1752 р. ГВК передала на розгляд Переяславської полкової канцелярії скаргу військовий канцелярист ГВК Григорія Гуртовича на вдову писаря полкового суду Параску Романович (в другому шлюбі Дворецьку) за неповернення йому ні боргу, ні хутора під с. Гайшине I полкової сотні, яким було забезпечено цей борг. У листопаді 1754 р. члени магістрату і міщани просили про усунення військового канцеляриста Григорія Гуртовича з посади в.о. переяславського війта і призначення на цю посаду колишнього магістратського канцеляриста М.Зубковського. Осавул полковий і поліцмейстер переяславський (1772.19.02. – 1781 – ?). Д.: з донькою шляхтича з Камянця-Подільського Клима Захаревського. Мав 3 хати підданих в Переяславі (1782).

Гусак Іван – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1782 – 1783 – ?), мешканець коропський. Д.: Марфа Михайлівна Соломка, донька козака.

Гусаковський Іван Васильович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1707 – 1710 – ?), священик. Д.: Феодосія Степанівна N. Їх онук Павло Власович (1745 – ?) – диякон в м. Вороніжі, де мав 4 підданих (1787).

Гусяченко Іван – сотник леплявський Переяславського полку (?–1676.02.–?).

Гутир Іван – значковий товариш Полтавського полку (1759 – ?).

Гутор Іван – наказний осавул полковний київський (1687.07.).

Гутор Костюк – обозний полковий чернігівський (? – 1658 – ?).

Гутор Олексій – з козацтва полкового брацлавського, суддя полковий брацлавський (? – 1671.02. – ?).

Гученко Хома – значковий товариш Лубенського полку. Мав у Роменській сотні у с. Салагубівці двір житловий (1745).

Гуштин Гнат – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1658.06. – ?), (? – 1660.03. – ?).

Д

Д'яківський Григорій (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Ганна Яківна Молявка, донька значкового товариша.

Д'яченко Василь (1735 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 10 підданих у 1 містечку Лохвицького повіту. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Д'яченко Іван – значковий товариш Київського полку (? – 1750 – 1752 – ?), 1750 р. – дозорця Сорокошинської митниці зі збору індукти.

Д'яченко Іван – значковий товариш Київського полку (1741). Абшитований військовий товариш (1746).

Д'яченко Іван – козак сотні Переяславської Чикмена (1649). Марко Левонович – у полковому товаристві Черкаського полку, у серпні 1654 р. очолював гетьманське посольство до царя. Разом з ним у Москву поїхали писар Григорій Гуляницький, Іван Д'яченко і 9 козаків. Полковник гадяцький (? – 1660.12.– ?), суддя військовий у Якима Сомка (? – 1662 – 1663.02. – 06.).

Д'яченко Іван (? – бл. 1772) – козак, значковий товариш Київського полку (1736 – 1752.6.09. – ?). 10 грудня 1752 р. отримав універсал гетьмана на відкуп грошових і хлібних зборів. 14 липня 1772 р. написав тестамент.

Д'яченко Іван (? – ран. 1772) – значковий товариш Київського полку, військовий товариш.

Д'яченко Марко – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1676.03. – ?).

Дабенко N – осавул полковий подільський (? – 1667 – ?).

Давид – сотник Миргородського полку (1661).

Давиденко Гнат – значковий товариш (? – 1764), абшитований військовий товариш (1764 – ?).

Давиденко Кузьма – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1734, 1736).

Давидов Сазон (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Березненського повіту. Д.: Євфимія NN, донька козака.

Давидов Степан Тимофійович (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 35 підданих в 2 «деревнях». Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія N Стоїнського, донька сотника.

Давидович Андрій – син значкового товариша, житель воронізький (1703), значковий товариш (1723 – 1756 – ?). 1756 р. продав дворище у Стародубі військовому товаришу Якову Вишневецькому. Д.: Марія Йосипівна Лазаревич.

Давидович Гнат Григорович (1714 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1738 р. судовим канцеляристом. Його дід Давид Фомич та батько Григорій Давидович служили козаками в полку Чернігівському сотні Седнівській. Гнат перейшов до Полтави у 1737 р. і вірно служив. У нагороду за служби предківські і власні полковником Горленком призначений значковим товаришем (1761.9.09.). Військовий товариш. Його донька Євдокія була заміжня за Василем Івановичем Паскевичем (1736 – ?).

Давидович Григорій (? – 1710 – 1764 – ?) – козак (1730), отаман городовий седнівський (? – 1734 – 1755 – ?), наказний сотник седнівський Чернігівського полку (1743). Мав млин на р. Снові (? – 1730 – 1740 – ?).

Давидович Григорій Андрійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку. У 1764 р. разом з братом мав у с. Олісовці Новомі-ській сотні 3 двори посполитих.

Давидович Іван – військовий канцелярист ГВК (1748), військовий товариш (1748), мешканець воронізький, мав сина Івана.

Давидович Іван – шляхтич. Полковий писар стародубський. Від гетьмана Мазепи отримав с. Дєдов. Військовий товариш (? – 1703 – 1704 – ?). У Білорусії відомі дві шляхетські родини: Давидовичі і Давидовичі-Бішпінг. Його син Андрій був значковим товаришем.

Давидович Іван (? – 1690 – 1738 – ?) – з седнівської сотницької родини. Значковий товариш Чернігівського полку (1704 – 1738 – ?), був у поході під Любарем, 1707 р. – під Києвом, 1708 р. – під Білою Церквою, у Фастові, Бихові, Лебедині, 1709 р. – під Полтавою. Сотенний хорунжий седнівський (1709 – 1715 – ?). 1711 р. був під Кам'яним Затоном, 1713 р. – під Києвом, 1721 р. – на канальних роботах. 1715 р. побив військового товариша Семена Пригару, справу розглядав ГВС. 1723 р. в похід на Коломак направив замість себе сина Андрія. 21 вересня 1729 р. подав супліку про захоплення Чернігівським Єлецьким монастирем сс. Серединка і Копачів Козелецької сотні Київського полку. Мав підсусідків у с. Мещенки при хуторі. Письменний.

Давидович Іван (? – ран. 1790) – військовий товариш. Д.: Марія NN, мешкала в Березненському повіті. Мали сина Олексія, доньок Гафію і Настасію.

Давидович Іван Андрійович (? – ран. 1738) – сотник наказний воронізький Ніжинського полку (1723),

військовий товариш Ніжинського полку. Д.: Тетяна NN (? – 1723 – 1739 – ?). У неї вигорів двір у Воронежі.

Давидович Каленик – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Переяславського полку (1760–1771), військовий товариш (1771.24.09. – 1775 – ?). Учасник походів 1769 і 1770 рр. Д.: N Данилівна Ракочій, донька священика студенецького.

Давидович Кирило – значний козак, посланець Чернігівського полку (1665.10.). Письменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. Сотник седнівський Чернігівського полку (1673). Полковник Борковський віддав йому с. Нові Боровичі, яке потім перейшло до сина останнього Рафаеля (батько і син володіли більше 20 років), а потім за Мазепи (бл. 1693) перейшло до зятя Давидовича – значного козака Василя Полонецького (пізнішому сотника любецького). Значковий товариш Чернігівського полку. Д.: NNN, племінниця полковника чернігівського Василя Борковського.

Давидович Олександр – син міщанина глухівського, військовий канцелярист ГВК (1740–1760), старший військовий канцелярист (1760.12.05. – 1768), бунчуковий товариш (з 1768). Захопив спадкове майно вдови військового товариша Гафії Вільчик.

Давидович Рафаель Кирилович – син місцевого сотника, сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1688 – ?). Д.: Марія Микитівна Углицька, донька протопопа синицького і богуславського, рідна сестра чернігівського архиєпископа Феодосія Углицького, це її другий шлюб. В 1-му шлюбі була за батьком Василя Полонецького. 9 січня 1714 р. продала греблю під с. Новими Боровичами чернігівському полковнику П.Полуботку. Її батько 5 лютого 1657 р. у Чигирині отримав універсал Б.Хмельницького щоб священику Микиті Углицькому, протопопу синицькому не важилися забирати млина на р. Болкуні працею його поставлений. 1659 р. священик і протопоп богуславський Микита Углицький купив у Андрія Островського за 14 коп острів між р. Россю, почавши від броду старого, через Болкун, аж до устя Болкуна.

Давидович Роман – значковий товариш Стародубського полку. У 1764 р. мав з братом у с. Уношові Новоміської сотні посполитих дворів 7, хат 9, бездвірних хат 19, слуг 7, підсусідка 1.

Давидович Степан – сотник Ставищанської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?).

Давидович-Спицький Андрій Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1737 – ?).

Давидович-Спицький Іван (? – 1690 – 1738 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1704 – 1738 – ?), сотенний хорунжий седнівський (1715). 1715 р. побив військового товариша Семена Пригару, справу розглядав ГВС. 21 вересня 1729 р. подав суплiку про захоплення Чернігівським Єлецьким монастирем сс. Серединка і Копачів Козелецької сотні Київського полку. Мав підсусідків у с. Мещенки при хуторі. Сотник наказний березненський (1725), значковий товариш (1729). У 1729 р. бунчуковий товариш Іван Борозна здійснив наїзд на його дім і не допускав до корстування греблею на р. Тетерів.

Давидовський Іван – військовий товариш (1784), його послужний список. Мешканець Прилуцького полку.

Давидовський Яків Іванович – київський бурмістр і голова, бунчуковий товариш (1781).

Дадзинський Йосип Якович (1755 – ?) – син військового канцеляриста, значковий товариш Прилуцького полку (1779). Абшитований військовий товариш (1788), мав 55 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1780) Ірина N Вятська, донька військового товариша.

Дадзинський Яків (? – 1733 – 1754 – ?) – військовий канцелярист. Д.: Меланія Тимофіївна N (? – 1735 – 1779 – ?). Мали сина Йосипа.

Данилевич N – покозачений шляхтич. 28 липня 1661 р. отримав ленним правом маєтки Пултовці з Ілговцями у Літинському старостві. У Межигірському монастирі поминався рід Данилевичів: Семен, Анастасія, Данило, Марія, Логвин, Кіндрат, Зосим, Анастасія, Семен і нище дописано «з Могилева кревные Гоголя гетмана».

Данилевич Петро Іванович – службу рзпочав в Чернігівському полку, військовий товариш (1764–1790). Мав 14 підданих в Березненському повіті. Д.: Софія NN, донька козака.

Данилевський Антін (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1782 – 1788 – ?), мав 13 підданих в одному містечку. Д.: Параска N Яновська, донька прапорщика.

Данилевський Василь – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1711). 23 серпня 1711 р. отримав фундуш від полковника Жоравки на побудову млина-вешняка на р. Полонянці в урочищі Неделищит. 11 серпня 1712 р. отримав універсал Стародубського полковника Жоравки на заняття греблі і побудову млина.

Данилевський Гаврило Данилович (1727 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. Абшитований військовий товариш (1782–1790), мав у Ніжинському повіті 10 підданих. Мав 90 підданих у 1 містечку, 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Лизавета Семенівна Круглик, донька значкового товариша.

Данилевський Данило – військовий товариш Ніжинського полку. Його нащадки мешкали у м. Коропі.

Данилевський Данило – хорунжий полковий миргородський (? – 1722.04. – ?), осавул полковий миргородський (1722 – ?).

Данилевський Іван – писар сотенний 2-ї полкової сотні (? – 1760 – ?), значковий товариш Миргородського полку. Возний 2-ї полкової сотні (? – 1779 – ?). Д.: Єфросинія Григорівна Євстафєва, донька священика білоцерківського.

Данилевський Іван (бл. 1719. с. Усівка – ?) – син значкового товариша, навчався у КМА (1736), службу розпочав 28 серпня 1741 р., військовий канцелярист ГВК (1741 – 1754 – ?), 1741–1744 рр. служив при генеральному архіві, у 1744 р. був за старшого канцеляриста при батуринському палаці. 1754 р. приймав участь в експедиції «строений». Військовий товариш (? – 1784 – ?). Писар земський (1764.7.04. – 1775 – ?). Д.: Параска Федорівна Базилевська (? – 1755 – 1775 – ?). Мали синів Михайла, Миколу, Марка, Івана.

Данилевський Іван Данилович – син військового товариша, сотенний старшина, значковий товариш Ніжинського полку.

Данилевський Йосип (1759 – ?) – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Данилевський Лев – полковий хорунжий миргородський (1765 – 1769 – ?), бунчуковий товариш (? – 1775 – 1782 – ?), мав 69 хат підданих. Д.: N Дем'янівна Лісницька.

Данилевський Леонтій (1737 – ?) – службу розпочав з 1755 р., військовий канцелярист ГВК (1761 – ?).

Данилевський Олексій Федорович (1752 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 10 травня 1772 р., значковий товариш (1774.6.12 – 1777 – 1780), вакансовий сотник (1780 – 1783).

Данилевський Петро (1747 – ?) – службу розпочав з 1767 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Данилевський Тимофій Романович – службу розпочав з 1781 р. у канцелярії Малоросійського скарбу, військовий товариш (з 1781).

Данилевський Федір (1758 – ?) – службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Данилевський Федір Андрійович (1720 – ?) – син священика церкви Андрія Первозванного с. Калайдинці Снітинської сотні Лубенського полку. Навчався у КМА (1730 – 1742 – ?). Значковий товариш, сотник (з 1780.16.09.). Писар полковий, не отримав російського чину (1788).

Данилевський Хома (? – 1740 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1752 р., сотенний писар білоцерківський (1758–1766). У 1765 р. захопив землі у козака Кодяна. Значковий товариш Миргородського полку (з 1766). Мав 7 підсусідків у Білоцерківці і 4 у м. Великі Будища. Д.: Марфа Лаврінівна Борбицька, донька священика решетилівського.

Данилевський Юхим (с. Усівка, Басанської сотні Переяславського полку – ?) – службу розпочав з 1739 р. значковий товариш, військовий канцелярист ГВК (1741 – 1765.4.10.), у 1766 р. – секретар ГВК. Абшитований військовий товариш (1775). У 1775 р. удівець, дітей не мав, жив у с. Усівці, де мав 21 підданого. Д.: Наталія Яківна Пилипенко (1738–1774), донька полкового переяславського осавула.

Данилевський Яків – син козака, службу розпочав козаком з 1734 р., значковий товариш. 1741 р. присягнув імператриці. Значковий товариш Київського полку (1743.23.12. – 1758), абшитований військовий товариш (1758 – 1776 – ?).

Данилевський Яків Васильович (1724 – ?) – службу розпочав з 1740 р. в Гадяцькій полковій канцелярії канцеляристом, писар сотенний лютенський (1743.24.03. – 1765.09.), військовий товариш Гадяцького полку (? – 1767 – 1782 – ?), титулярний радник у відставці (1788). Мав 60 підданих у двох селах і одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до VI частини родовідної книги. Д.: (1788) Ганна N Климівна, донька шляхтича.

Данилевський Яків Михайлович (бл. 1745 – ?) – навчався у КМА (1765), канцелярист, хорунжий Миргородського полку (з 1765).

Данилевський-Левченко Іван – отаман сотенний монастирищанський (? – 1778), військовий товариш Прилуцького полку (1778 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Лизавета NN. Мала 54 підданих в Монастирищі.

Даниленко Андрій Григорович (1735 – ?) – службу розпочав з 1751 р., призначений значковим товаришем Полтавського полку (з серпня 1761 р.).

Даниленко Григорій Григорович (1740 – ?) – службу розпочав з 1757 р., полковий канцелярист, призначений значковим товаришем (з серпня 1761 р.).

Даниленко Іван – козак басанський, значковий товариш Переяславського полку (1740 – 1751 – ?). Мав у с. Усовці Басанської сотні двір житловий.

Даниленко Іван Григорович (1727 – 1767 – ?) – син козака Білицької сотні. Службу розпочав у 1743 р. З серпня 1761 р. призначений полковою канцелярією значковим товаришем Полтавського полку.

Даниленко Лука – суддя полковий уманський (? – 1667.01. – ?).

Даниленко Михайло – значковий товариш (1747), мав підданого при млині в Зінькові.

Даниленко Михайло Григорович (1731 – ?) – службу розпочав з 1750 р., Значковий товариш Полтавського полку (з серпня 1761 р.). Мешкав у Біликах, мав родовий герб (1762).

Даниленко Тишко – сотник Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Данилиха N (? – ран. 1747) – значковий товариш. Д.: Ганна NN, в 1747 р. мала двір у Лохвиці.

Данило – полковник білоцерківський (? – 1660.2.12. – ?).

Данило (Бобренко ?) – полковник канівський (? – 1634.03. – ?), (? – 1662 – ?).

Данилов Степан Юрійович – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець глухівський. Д.: Ксенія Гнатівна Малченко, донька полкового осавула.

Данилович Василь – козак черкаський (1649), полковий осавул полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Данилович Володимир – військовий товариш Стародубского полку (? – 1691.18.05. – ?).

Данилович Григорій – наказний сотник нехворощанський Полтавського полку (1719). У 1719 р. звинуватив попередніх наказних сотників у привласненні покуховних грошей.

Данилович Данило Йосипович (? – 1684 – 1705 – ?) – сотник. Можливо, рід належав до якихось гілок червоноруського роду Даниловичів, який також мав герб «Сас». Д.: 1) NNN. 2) Параска NN, вдова сотника Семеновичева.

Данилович Іван – сотник полковий Прилуцького полку (? – 1651 – 1659 – ?). Можливо, син сотника дівицького Огія Даниловича.

Данилович Іван (1766 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Данилович Іван Данилович (1706 – 1766 – ?) (від першого шлюбу)– з старшинських дітей сотничих, служили прадід, дід і батько. Службу розпочав з 1721 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1722), приймав участь в польському поході, на українську лінії, під Перекопом (1738), хотинському, молдавському походах (1739). Житель Стольненської сотні (1728). В січні 1728 р. захопив у своєї мачухи грунти і млин. У 1736 р. полковий комісар. Військовий товариш Чернігівського полку (з 1751.29.10.). Володів млином-вешняком на р. Стольній у с. Стольному (1742). У 1751 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженнями на маєтності. Мав у с. Стольному 4 двори посполитих та житловий двір, у с. Блистові – 1 (1741), володів у Березненській сотні приїжджим двором (1743), у Стольненській сотні – підсусідками козацькими: 2 в Стольному, 1 у с. Блистові. Мав житловий двір на 2 хати в Стольному (1743), житло-

вий двір і 3 двори підсусідків (1747), у с. Блистові 1 двір підсусідків (1747), у с. Стольному 1 двір підсусідків, 4 двори служителів, у с. Блистові – 14 дворів (19 хат) посполитих, 1 двір служителів, у с. Степановці – 2 двори посполитих (1750). Його правнук Григорій став генералом від інфантерії і вихователем майбутнього царя Миколи II.

Данилович Йосип – службу розпочав сотенним канцеляристом Любецької сотні (з 1755 р.), полковий канцелярист чернігівський (1759). Писар сотенний слабинський (1759 – 1777), значковий товариш Чернігівського полку Д.: NNN, козачка. Мали синів Андрія, Гаврила, Олексія, Максима.

Данилович Михайло – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Данилович Огій – сотник дівицький Прилуцького полку (1649).

Данилович Олефір – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1707).

Данилович Павло – син старшинський, рідний брат Тимофія, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку (1751 – 1755), мав двір у Полтаві.

Данилович Петро – військовий товариш (1790). Мав 14 спадкових підданих у Березинському повіті. Д.: Софія NN, донька козака.

Данилович Прокіп – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Данилович Степан – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1710, 1711).

Данилович Степан – сотник менський (? – 1654 – ?).

Данилович Тиміш – сотник Ніжинського полку (1665).

Данилович Тимофій – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку (1751–1755), жив у Полтаві.

Данич Гаврило Семенович (1732 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку.

Данич Іван Іванович (1698 – 1763 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1724–1757), абшитований бунчуковий товариш (з 1757).

Данич Іван Хомич (1738 – 1787 – ?) – з 1744 р. навчався письму, потім вивчав мови. Службу розпочав з лютого 1752 р. козаком с. Голубчич, значковий товариш Чернігівського полку (з вересня 1760) за службу батька значкового товариша Хоми Мокієва. Підпоручик у відставці (1787). Мав 137 підданих у 1 містечку і 3 селах. Д.: Ірина NN, донька купця, мали сина Аристарха (1784 – ?).

Данич Мануйло – військовий товариш Чернігівського полку (1746), мешканець с. Чернацького. 1746 р. продав плец братам Хоменкам.

Данич Мокій Мануйлович – козак сотні Ройської, його сини значковий товариш Хома Мокієв, козаки виборні Іван і Семен Мокієви Даничі. Хома мав сина Івана, Семен – Гаврила (1732 р.н.), Григорія (1737 р.н.), Івана (1743 р.н.).

Данич Степан Іванович (бл. 1730 – ?) – військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш (з 1765), абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1774 26.03.).

Данич Федір Іванович (1740 – ?) – службу розпочав з 1762 р., військовий канцелярист (1765), військовий товариш Чернігівського полку (з 1765), абшитований військовий товариш (1788). Д.: Євдокія Григорівна Підгаєцька – Приблуда, донька значкового товариша.

Данич Хома Мокійович (1693.6.10. – 1774 – ?) – служив з козаком з 1722 р., був у сулацькому поході, у походах 1728, 1731–1732 рр., у 1733 р. ройський комісар. У 1735–1739 рр. при Ройському сотенному правлінні виконував доручення, 20 червня 1740 р. від ГВК отримав звання значкового товариша. Звільнений від служби 11 липня 1760 р. Скаржився на козака Ройської сотні, мешканця буяницького Василя Ященка за захоплення ґрунту. Мав млин на р. Мшеній у с. Церковищах, який він купив у значкових товаришів Кринкевичів, млин в чотири кола мучних на р. Гусинці біля с. Церковище. За ним у с. Церковищі 1 двір посполитих, в Голубичах 4 двори та житловий, в Сибережі 1 двір (1741). Мав шинок в Чернігові, двір, 3 підсусідки у с. Голубичах, у с. Церковища 1 підсусідок, 3 посполитих, у с. Буянки 1 підсусідок, в Сибережі 1 підсусідок (1743), у с. Буянки 1 двір підсусідків, у с. Голубичі 3 двори підсусідських, в Церковищах 1 підсусідський двір, в Сибережі 1 двір підсусідків, двір житловий у с. Голубичах та шинок у Церковищах (1747). Мав двір приїжджий у Чернігові, шинок у с. Вербичі, житловий двір у с. Голубичі (1750). Д.: Ганна Мартинівна N. Мали сина Івана (1738 – ?), доньок Гафію (1733 – ?) і Марфу (1736 – ?).

Даніель – сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1656 – ?).

Данковський Андрій (? – ран. 1772) – військовий товариш у Київському полку. Мешканець с. Данков Козелецького повіту. Д.: Гафія NN. Мали синів Василя (у Київській гродській канцелярії, 1772) та Івана.

Данковський Яків (1720/1723 – 1790 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1736 р. в Лубенській полковій канцелярії, в Сенчанській сотенній канцелярії писарем городовим (1740–1742), писар сотенний городницький (1743), писар сотенний сенчанський (1743–1758), значковий товариш Лубенського полку (з 1 грудня 1758), військовий товариш (? – 1767 – 1790 – ?). Лубенський війт Назарський захопив у нього двір і ліс. Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1788 – ?). Мав 16 підданих у Лохвицькому повіті. Д.: Уляна Іванівна Криштопенко, донька сотника сенчанського.

Данченко Іван – сотник мошорівський (1664) полку Торговицького чи Уманського.

Данчич Дмитро Трохимович (1741/1745 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Прилуцького полку (1767 – 1787 – ?). Мав 7 підданих у Срібному. Д.: Феодосія NN, донька купця.

Данчич Трохим – отаман сотенний срібрянський (1755.10. – ?), значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Параска Петрівна Ямпольська, донька священика.

Дараган Антін Дмитрович (1746 – 1790 – ?) – службу розпочав 10 травня 1760 р., військовий канцелярист ГВК (1761.22.11. – 1763), наказний сотник кропивненський (1762), сотник кропивненський (1763–1782). Приймав участь у Турецькому поході. У. Кропивні мав 14 підданих і 8 на ранг. Колезький асесор (1784). Д.: Марфа Антонівна Булавка, донька чернігівського полкового осавула.

Дараган Артем Данилович – значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1749).

Дараган Герасим Григорович – шляхтич гербу «Пржерова», отаман городовий ічнянський (1689, 1709), наказний сотник ічнянський (1709).

Дараган Григорій Осипович – мешканець рудковський. У 1740 р. з братом ділив двір і городи у с. Даничі,

значковий товариш Київського полку (1748.26.09. – 1767 – ?). Підписав наказ депутатам в Уложену комісію 1767 р.

Дараган Григорій Федорович – сотник наказний 1-ї полкової сотні (1724 – 1728.02.). 5 січня 1729 р. ГВК вимагала від осавула полкового переяславського вислати до Глухова Дарагана, який «под час лета за границею полскою бил». У лютому 1729 р. за наказом гетьмана Апостола відставлений від уряду і покараний «арматным вязеньем чрез целий тиждень ... за свое непостоянство». Звинувачений у підбурюванні польських підданих до бунту, був допитаний.

Дараган Дмитро Федорович (м. Кропивна ? – 1695 – 1767 – ран. 1774) – службу розпочав з 1715 р., сотник 2-ї полкової, сотник кропивненський (? – 1728), значковий товариш (1728–1731), сотник кропивненський (1731–1759), абшитований суддя полковий (1764). Мав володіння в Курському повіті (чи не за дружиною), які продав Неплюєвим. У 1743 р. його підсусідок Петро Косий захопив у нього телячу шкіру, борошно, ячмінь, скриню з речами. У 1748 р. він побив, захопив майно і розорив кушнірські майстерні в Кропивні запорізького козака Петра Косого. 1752 р. мав у с. Деньгах 2 двори з 3 сім'ями, в Богушевій Слобідці 3 сім'ї, в ранговій д. Залізній 1 двір з 2 сім'ями, в ранговому с. Панському 6 дворів з 11 сім'ями, в с. Чорнобаї 4 двори з 9 сім'ями, в Богодухівці 17 сімей, в с. Щербинівці 2 двори з 9 сім'ями. У 1752 р. отримав у власність 50 посполитих дворів у Яготинській, Гельм'язівській, Піщанській та Бубнівській сотнях. У березні 1754 р. військовий канцелярист Дем'ян Петрашевич скаржився на нього за привласнення лісу його батька – козака кропивненського Петра Петраша. 1769 р. захопив майно козака Кирила Ворони. 1770 р. разом з полковим обозним Каневським побили дозорця Чехівської волості таємного радника Неплюєва. У 1770 р. побив сина ротмістра Кукурана. Д.: 1) NNN. 2) Ганна Петрівна N, у 1775–1778 рр. вона вдова і судилася з пасинками Петром і Антоном за землі.

Дараган Клим Данилович (1713 – 1763 – ?) – рідний племінник київського полковника Юхима Дарагана. Значковий товариш Київському полку (? – 1749), бунчуковий товариш (1749.15.11. – 1757), абшитований бунчуковий товариш (з 1757).

Дараган Макар Данилович – значковий товариш Київського полку (з 1748.26.09.).

Дараган Максим Климович (? – ран. 1784) – військовий товариш.

Дараган Михайло Осипович (1731 – ?) – значковий товариш Київського полку (1748 – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 р. від Переяславського полку. Абшитований значковий товариш (1786). Мешкав в хут. Рябовщині, де мав 7 підданних. Д.: Параска NN, донька козака.

Дараган Опанас – значковий товариш Київського полку (1749), брат Якова.

Дараган Петро Дмитрович (1736 – ран. 1790) – службу розпочав з 10 вересня 1755 р., військовий канцелярист ГВК, сотник кропивненський Переяславського полку (1759.15.01. – 1764), у грудні 1760 р. командир тисячної команди на Правобережжі. Полковий суддя переяславський (27 квітня 1764 – 1781). Колезький асесор (1781). Д.: Настасія Демянівна Туранська (1744 – 1790 – ?), донька бунчукового товариша. Їх сини Михайло – капрал лейб-гвардії Ізмайлівського полку (1774), Іван – з 1773 р. навчався в сухопутному кадетському корпусі.

Дараган Прокіп Осипович – значковий товариш Київського полку (1748 – 1759 – ?).

Дараган Семен – значковий товариш Київського полку (з 26 вересня 1748).

Дараган Федір (Семенович ?) (? – 1658 – 1708.01.) – шляхтич, осавул полковий переяславський (? – 1688 – 1690.05. – ?), сотник терехтемирівський Переяславського полку (? – 1695 – 1706), наказний полковник переяславський (1697.08.), потрапив у шведський полон у Польщі, помер у неволі. Володів у сотні сс. Підсінним, Козинцем і Вюнищами. Д.: Ганна NN, 10 січня 1708 р. отримала гетьманський універсал на млин під Каневом.

Дараган Юхим Федорович (? – 1762) – значковий товариш у Київському полку, у листопаді 1747 р. був одним з трьох кандидатів на уряд київського полковника. Бунчуковий товариш у Київському полку (з 22 жовтня 1742). Мав підданих в Лохвицькій сотні у с. Піски малогрунтових 4 двори на 8 хат, убогих 66 дворів у них 86 хат, 52 хати бездвірних і 4 ратушних служителя та двір приїжджий, 2 шинки, 9 дворів найманих людей (1747), у с. Глибоке Воронківської сотні приїжджий двір, 21 двір убогих посполитих, шинок у Воронкові (1750). Полковник київський (1751.21.01. – 1762). 1751 р. отримав універсал гетьмана К.Розумовського з підтвердженням прав на с. Бошни. У 1753 р. купив у значкового товариша Переяславського полку Михайла Мартоса і його брата отамана сотенного ічнянського Петра Мартоса хутір Мартусівщину. У 1754 р. звернувся до ГВС про інтриги проти нього полкового судді Зіновія Борсука, у цей час мав справу з військовим канцеляристом Іваном Шершановичем, який образив його дружину. У 1755 р. бунчуковий товариш Василь Полуботок звинуватив його у побитті підданих, захопленні майна, привласненні його сінокосу під с. Коломійці. Бригадир (з 1762), бригадир у відставці. Покінчив життя самогубством. Д.: Віра Григорівна Розумовська, сестра гетьмана. 29 листопада 1766 р. доповідала про арешт її приказчика Чумаковського, звинуваченого у розкраданні належачого їй майна. 1766 р. було здійснено розмежування земель між нею, КПЛ, козаками Бориспільської сотні.

Дараган Яків – значковий товариш Київського полку (1749).

Дараган-Дейнека Сава Опанасович (1746 – 1790 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (1790). Проживав у с. Данкові Козелецького повіту. Д.: Євдокія NN, донька козака. Їх діти: Уляна (1783 – ?), Ганна (1784 – ?), 17 вересня 1790 р. народилася донька Софія.

Дараєнко Михайло – сотник полку Палія.

Даркада Кіндрат – військовий товариш Лубенського полку (1762).

Дарновський N – син значкового товариша, значковий товариш Миргородського полку (з 1781.2.07).

Даровський Іван (? – 1721.7.09 «Господарь двору рейментарского Иванъ Даровскій преставился») – господар двору гетьмана Скоропадського (? – 1710 – ?). «Был перекрест из евреев и сблизился с Скоропадским, когда последний был еще стародубским полковником... заправлял у него не только хозяйством, но имел влияние и на администрацию». Бунчуковий товариш. Мав дітей від обох шлюбів. Д.: 1) NNN. 2) Ганна Петрівна Носенко-Білецька, донька знач-

ного військового товариша. Вела суперечки за хут. Горчаковий з вдовою бунчукового товариша Стефана Голембіовського Килиною, а з козаками стародубськими Яковом і Микифором Пісоцькими за двір в Стародубі. У травні 1723 р. бунчуковий товариш Іван Бороздна напав на її слободу Душатин Мглинської сотні. Вдруге вийшла заміж за Василя Гудовича.

Даровський Іван Іванович (1721 – 1764 – ран. 1768) – військовий канцелярист ГВК (1740 – 1742), бунчуковий товариш (з 1742). Йому належали с. Жемердіївка, Суботовичі з млином і винокуреним заводом. У 1764 р. мав у Стародубському полку в другій полковій сотні володіння у с. Курковичах посполитих дворів 3, хат 3, бездвірних хат 5, у Стародубі 1 двір, 1 хата, у якій жили 2 найманих людей. Д.: NNN. Їх доньки: Явдоха Іванівна Єлько, дружина лікаря Ганна Іванівна Данилевська, Настасія Іванівна, дружина секунд-майора Тихона Федоровича Жураковського (1745 – ?), тітка Ганни Іванівни Дмитрашко. Народила синів Дмитра, Івана, Василя та доньку Параску.

Даровський Петро Іванович (1720–1752) – син «господаря» двору гетьмана І.Скоропадського. Його мати Ганна Петрівна Білецька-Носенко (донька сотника прилуцького полкового) після смерті батька (1721) вийшла заміж вдруге за бунчукового товариша В.Гудовича. Навчався у КМА, службу розпочав при ГВК 18 жовтня 1742 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1743 – 1752). Йому належали с. Кулаги Новоміської сотні, хутори Толмачова Рудня, Рудня Селецька з млином на р. Селицькій, Княж з двома винокуреними заводами, Біловодка з млином, сл. Кажущая. Д.: Ірина Михайлівна Мокрієвич (? – 1779 – ?), у другому шлюбі за данними В.Модзалевського за (1754) Антоном Горновським, бунчуковим товаришем.

Дах Павло – осавул полкової артилерії (? – 1725 – 1732 – ?).

Дахно Данило – сотник цибулівський Миргородського полку.

Дахно Данило (? – 1738) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1738). На Правобережжі у городиського мешканця Івана Павлова купив при урочищі річки Ірклій ліс, став, сінокіс і пашню. Помер у поході. Д.: Любов N Крушевська (? – 1741 – ?).

Дахно Пилип – наказний сотник березанський Переяславського полку (1741, 1743, 1744).

Дахнович-Новіков Григорій – абшитований значковий товариш (1777). Д.: Марфа Симонівна Нарбут, донька військового товариша. Їх діти (1777): Дем'ян 22 р. канцелярист ГВС, Василь 11 р., Євдокія 21 р., Катерина 15 р., Євдокія 6 р.. Жили у с. Черняцькій Янпольської сотні.

Дахнович-Новіков Дем'ян Григорович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1783 – 1787 – ?), мешканець с. Черняцького (1787). Д.: Євдокія Володимирівна Соколик, донька значкового товариша.

Дахнович-Новіков Семен Павлович – військовий товариш Стародубського полку, мешканець с. Черняцького, де з братом Григорієм мали 79 підданих. Д.: Марфа NN, донька шляхтича. Мали сина Федора і доньок Тетяну, Ганну і Гафію.

Дахнович-Новіков Федір Семенович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1783 – 1787 – ?), мешканець с. Черняцького. Д.: Євдокія Олександрівна Славська, донька бунчукового товариша. Мали доньок Настасію, Уляну, Параску, Катерину.

Даценко Григорій – сотник киселівський Чернігівського полку (1687 – ?). Отримав гетьманський універсал на млин у с. Жуковському. Його правнуки мешкали у сс. Козиному і Городищі Сосницького повіту.

Даценко Іван (? – 1682 – ран. 1710) – козак ічанський (1682), козак запорозький. «Запорожци родом из с. Ржавца и м. Ични Иван Даценко, Данило Полувяный, Ярема Голик, Иван Чистый и Федор Фастовец, возвращались из похода домой. Переходя через разоренное и оставленное жителями село Мошны (Киевской губ., Каневского уезда), козаки зашли в пустую и ограбленную церковь, при осмотре её, внимание их остановилось на большой иконе Пресвятой Богородици». Значний військовий товариш. Д.: Ганна Стороженко (? – 1710 – ?).

Даценко Павло – хорунжий полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1740 – ?).

Даценко Семен – хорунжий полковий прилуцький (? – 1676.02. – 1682.05. – ?), хорунжий полковий прилуцький (? – бл. 1700 – ?).

Даценко-Бобонок Іван Андрійович (1762 – ?) – правнук сотника киселівського. Військовий товариш (1787).

Дацько – полковник білоцерківський (? – 1632 – ?).

Дацькович Осип – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець дарієвський.

Дашевич (Дашевський) Овсій – сотник синявський (? – 1654 – ?).

Дашевський Осип (1708 – 1766 – ?) – службу розпочав з 1725 р., військовий товариш у Чернігівському полку (з 1725), бунчуковий товариш (з 1728).

Дашевський Осип Кирилович (1742 – ?) – службу розпочав з 1765 р. козаком, хорунжий сотенний киселівський (1773 – 1779 – ?). Учасник походів 1773 і 1774 рр., потім три роки був на форпостах. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 24 підданих у с. Олександівці. Поручик. Д.: (1768) Гафія N Зарецька, донька козака-шляхтича, мала доньку Ганну.

Дашевський Федір (1733 – ?) – службу розпочав з 1749 р., військовий товариш Чернігівського полку (1777 – ?),

Дашкевич Максим – військовий канцелярист ГВК (1754).

Дашкович Кузьма – сотник полковий стародубський (1672), отаман погарський (? – 1676.02. – ?). Тримав млин левенський на р. Ваблі з хутором біля Левенок і в Рябцові, двір біля брами німецької, які 1693 р. його удова продала за 2000 золотих Миклашевському. Військовий товариш Стародубського полку. Д.: Ганна Іванівна Малахович, шляхтянка. Продала 2 частини млина на р. Вершині у с. Новому полковому судді Самійлу Івановичу Кольничому. 1693 р. не мала потомків і кревних. 1693 р. як власниця с. Круков продала його райці Івану Яковичу Шираю.

Дашкович Федько – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець с. Дахнович.

Дашковського зять Яків – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Дащенко Гаврило Федорович – шляхтич гербу «Лук». Наказний полковник Новгород-Сіверський. Сотник полковий стародубський (? – 1659.12. – 1663.10.07. – ?), обозний полковий стародубський (? – 1665.15.05. – 1676.02. – ?), наказний полковник стародубський (1672, 1675). Після того, як Василь Рощина потрапив у татарський полон, с. Солов перейшло у його володіння, тримав його до своєї смерті.

Дащенко Кузьма – отаман стародубський. Неписьменний (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Дворецький Іван Васильович 2-й – шляхтич гербу «Слонина», син полковника київського, хорунжий полковний київський (? – 1663 – 1666.10. – ?). Неписьменний. (1665.10.) Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Дворецький Василь Іванович (бл. 1715 – 1776 – ?) – службу розпочав з 5 липня 1743 р. в Остерській сотні, значковий товариш Київського полку (1758.21.10. – 1764). Підкоморій остерський (1764.5.01. – 1776 – ?). Тримав літопис Дворецьких: «Сия книга летопись с дедов и прадедов, сочиненная фамилиею Дворецких и ныне находится в господыни Дворецкого Василия, значкового товарища; должность отсего возний подкоморский повету Остерского, Василь Дворецкий. Се заметки писаны 1770 года, июля 8». Мешканець с. Вовча Гора Остерської сотні, де мав 14 підсусідків. Д.: Катерина N Солонина, донька бунчукового товариша.

Дворецький Василь Каленикович – син значкового товариша, при Миргородській полковій канцелярії (? – 1736 – ?), значковий товариш Миргородського полку (1741).

Дворецький Василь Федорович (? – 1617 – 1671 – ?) – шляхтич гербу «Слонина», сотенний старшина Київського полку (1649), наказний полковник київський (1653.11, 1654.01., 1655.10., 1656.05., 1656.11. – 1656.12., 1657.04., 1657.07. – 1657.08., 1658.03., 1658.09.). Полковник київський (1659 – 1660). «И полковник киевский Василый Феодорович Дворецкий заедно з воеводами был, жону и діти утративши, и всі набыткн свої. Которого жона з дітми у Каневі в неволі літ пултора была, аж войною през отміну отшукав их». Восени 1660 р. під час чуднівської кампанії потрапив у татарський полон, де провів два роки. «Василый Дворецкий а полком своїм Киевским заедно з Москвою будучи в осаді осм недель и два дни, ден и ноч биючися, аж всіх заедно ляхи и орда в полон взяли. Князя Григория Афанасовича Козловского и князя Щербатова и Акинфина, и Дворецкого Василия Феодоровича до короля их побрано до Кракова и отвезено ноемврия третего дня». Після повернення знову був полковником київським (1662–1665) регіменту гетьмана Ю.Хмельницького, а потім підтримав гетьмана Брюховецького. Польський король 1664 р. «з многыми ордами под Глухов притягнул и у Глухові Василия Феодоровича Дворецкого, полковника киевского, чотири неділи зо всім своим войском добывали розными приступами, приметами, штурмами, огнистыми, кулями и підкопами». Їздив посланцем гетьмана І.Брюховецького до Москви, отримавши гетьманську інструкцію від 26 червня 1664 р. Разом з гетьманом у 1665 р. їздив до Москви, де отримав дворянство. Полковник брацлавський (1665.07. – ?). Володів у Київському полку сс. Серединкою, Надинікою, Бурками. Знову полковник київський (1668). Як колишній полковник київський відомий своєю проросійською орієнтацією, потрапив у полон до П.Дорошенка і майже через рік 13 травня 1669 р. втік з Чигирина. 23 травня 1669 р. прибув до Переяслава. Звідки разом з сином Юрієм направлений в Москву, де отримав аудієнцію у царя. Отримавши монаршу грамоту, повернувся в полк. 1670 р. київський полковник К. Солонина запідозрив його у підбурювані «смут». 1670–1671 рр. йшло слідство, але звинувачення Солонини не підтвердилися. У кінці 1671 – на початку 1672 рр. займався укріпленням «городков» під Києвом, до яких підходили польські загони. Пом'янник його роду у Межигорському монастирі: Павло, Федір, Федір, Тетяна, Яків, Уляна, Сидір, Василь, Василь, Євдокія, Павло, Тетяна, Філимон, Марія, Захар, Тетяна, Ганна, Микита, Іван, Ганна, Ксенія, Євфимія, Омелян, Іван, Павло, Зіновія, Філімон, Микола, Павло, Пелагея, Марія, Дем'ян, Василь, Катерина, Євдокія, Данило, Олексій, Марія, Євдокія, Марія, Ганна, Іван, Яким, Катерина. Ще один поминальник там же: Федір, Федір, Василь, Яків, Сидір, Василь, Тетяна. Автор «Літописця Дворецьких». Д.: (з 1637) NNN.

Дворецький Герасим (1742 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782–1790), проживав у Борзнянському повіті, підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян. Д.: Уляна NN, донька протопопа. Мали доньок Ганну і Мотрю.

Дворецький Іван Васильович (? – 1629 – 1694.29.04.) – шляхтич гербу «Слонина», син полковника київського, козак сотні Іржищівської Канівського полку (1649), товариш полку Київського (1665), сотник остерський Київського полку (? – 1666.05. – ран. 1666.18.06.), (? – 1671.10. – 1677.06.), (? – 1680.02. – ?), (? – 1682.07. – 1684.05. – ?), (? – 1689.06. – 1690.04. – ?).

Дворецький Іван Ничипорович – батько вийшов з Правобережжя. Родич київських Дворецьких. Навчався у Києві, переселився у Янпіль Ніжинського полку. Управитель маєтків кн. Меншикова (1723), вакансовий сотник (1723). Д.: Мотря N Забіла, володіла с. Лукново.

Дворецький Іван Петрович – онук полкового судді київського Івана. Мешканець остерський. Товариш полку Київського (1714). Власник млина в три кола. Д.: Христина Іванівна N.

Дворецький Каленик – козак, значковий товариш Миргородського полку (1732 – 1752 – ?). Комісар полковий (1735). Проживав у Яреськах.

Дворецький Павло – сотник остерський Київського полку (1682 – ?).

Дворецький Федір – сотник наказний остерський Київського полку (1710.23.08).

Дворецький Федір (1712/1714 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1731 р. у звані полкового канцеляриста, був у польському поході. Разом з полковим осавулом Євстафієм Гречкою 7 місяців складав ревізію Київського полку 1735 р. У 1735 р. призначений писарем судовим, був ним до 1741 р. Осавул полковий Євстафій Гречка, сотник остерський Михайло Солонина, київський Ярема Жила, писар полкового суду Федір Дворецький 8 місяців були в складанні секретного опису польських правобережних земель. З 12 червня 1741 р. значковий товариш Київського полку і в цьому званні заготовляв вози для турецького посла, який їхав з Петербурга. Був у рахунковій комісії над комісарами Київського полку з двома значковими товаришами Іваном Д'яченком та Іваном Савенком. 30 вересня 1757 р.отримав універсал на чин абшитованого військового товариша.

Дгузь Григорій (? – 1720 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1730 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1772).

Дгузь Іван (? – 1779 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1772), володів хутором у 1-й полковій сотні.

Дгузь Карпо Мартинович – син козака виборного, службу розпочав значковим товаришем Миргород-

ського полку (1768 – 1774 – ?). Д.: Катерина Леонтіївна Оханько, донька жителя миргородського.

Дгузь Лаврін Мартинович – значковий товариш Миргородського полку (1768 – 1774 – ?). Д.: Зіновія Давидівна Чайка, донька козака лохвицького.

Дгузь Семен – значковий товариш Миргородського полку (1768 – 1779 – ?). Д.: Настасія N Безугла, донька жителя миргородського.

Дебелій Григорій Миколайович (1753 – 1783 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 5 січня 1771 р., полковий канцелярист (з 25 травня 1774), значковий товариш Миргородського полку (з 30 травня 1775).

Дебелій Микола (? – 1775 – ?) – службу розпочав 1 січня 1739 р., писар сотенний цибулівський (1742 – 1750), значковий товариш (з 28 листопада 1763). Військовий товариш Миргородського полку. Д.: N Гнатівна Кашевська, донька писаря городницького.

Дебелій Мойсей Миколайович (1755 – 1783 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 2 січня 1761 р., значковий товариш Миргородського полку (з 5 січня 1775). У 1776 р. був у команді по утриманню пошт на Кримському півострові.

Деваєв Артем Федосов (1681/1685 – ?) – службу розпочав з 1705 р. козаком Ройської сотні Чернігівського полку. Перебував у походах 1706 р. під Замостем, 1707 р. на укріпленні Печерского монастиря, 1708 р. за Сожем у Черекові, 1709 р. у Гомелі, 1710 р. у Ірклієві, 1711 р. під Кам'яним Затоном, 1713 р. у Києві над Либедю, 1716 р. у Смілій, 1719 р. в Царицині, 1721 р. на канальних роботах. Значковий товариш. Наказний сотник (1729, 1732, 1733, 1735, 1737, 1738, 1739 рр.). 1759 р. абшитований.

Дейнека (Даценко) Лука Лукич – шляхтич, обозний полковий переяславський (? – 1690.10.03. – 1694.02. – ?). У 1691 р. продав двір у Переяславі міщанину Григорію Гуржію.

Дейнека N – сотник полку Палія (1691).

Дейнека Василь Якович – сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1661.08. – 1662.02. – ?), (? – 1669.03. – 1672.16.06. – ?).

Дейнека Костянтин – осавул сотенний менський (? – 1739 – 1746 – ?), сотник наказний менський (1741).

Дейнека Михайло – сотник київський (? – 1706 – ?).

Дейнека Пантелеймон – військовий товариш Лубенського полку, не отримав російського чину (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Дем'янович Андрій – сотник сорочинський Миргородського полку (1745 – 1748. У 1749 р. призначений Сенатом сотником рашівським Гадяцького полку, але відмовився.

Дем'янович Андрій – сотник 2-ї Опішнянської сотні (1739–1760).

Дем'яненко Іван – покозачений шляхтич. Козак сотні Климової Канівського полку (1649). Козацький старшина. 30 грудня 1670 р. разом з Тищенком отримав королівський привілей на млин у Беркозівці.

Дем'яненко Сава – службу розпочав з 1764 р., сотенний хорунжий бобровицький (з 1771.22.12.), значковий товариш Київського полку (1773 – 1779 – ?). Учасник турецького походу. Д.: Євдокія Іванівна Климович, донька значкового товариша Переяславського полку.

Дем'янов Дем'ян – писар полковий корсунський (? – 1660.07. – 08. – ?). У складі посольства гетьмана Ю.Хмельницького на чолі з корсунським сотником Г.Піддониченком їздив до царя у серпні 1660 р.

Дем'янов Федір (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 16 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництв. Д.: Марина NN, донька козака.

Дем'янович Данило – 1723 р. наказний полковник стародубський Петро Корецький прийняв у значкове товариство сина і онука значкових товаришів Кирила Коноваленка, Йосипа Константієвича, Данила Демяновича.

Дем'янович N – бунчуковий товариш (1768). 1768 р. захопив землі козаків с. Пісок Басанської сотні.

Дем'янович N – сотник ковалівський (? – 1777), Абшитований через старість значковим товаришем.

Дем'янович N – шляхтич, службу розпочав з 1761 р., значковий товариш (1772). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).

Дем'янович Андрій (? – 1665 – 1718 – ?) – 12 липня 1686 р. купив у Марії, Параски і Тетяни Павлових ниву Левада в урочищі Поповець під Циблями, яку 4 квітня 1718 р. продав Лавріну Копцевичу. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1718 – ?).

Дем'янович Андрій (? – 1760) – сотник 2-ї Опішнянської сотні (? – 1759 – 1760). 1741 р. купив подвірок у Ганни Онисимової, а 1759 р. продав його ковалівському сотнику Данилу Лесевичу.

Дем'янович Василь – військовий товариш (1790), мешкав у Борзнянському повіті.

Дем'янович Володимир – бунчуковий товариш (1744). 1744 р. уступив двір Чернігівському кафедральному монастирю.

Дем'янович Григорій – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Київського полку (1761 – 1772 – ?). Д.: Зіновія NN, донька козака.

Дем'янович Іван (? – ран. 1753) – знатний товариш Вороніжської сотні (? – 1731), військовий товариш Ніжинського полку (1731.26.03. – 1751 – ?). Мав 4 підданих (1732), 6 підданих (1736), двір житловий і шинковий у Воронежі. Склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. У 1743 р. мав 4 двори, 2 кола, позика у військовий скарб складала 50 коп. Бунчуковий товариш. Д.: (1723) Тетяна Федорівна Лазаревич (? – 1710 – 1757 – ?).

Дем'янович Кирило (1752 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1760 р. військовим канцеляристом, військовий товариш Гадяцького полку (з 1765.2.12.) за патентом МК. Мав хутір (1781).

Дем'янович Ничипір – писар полковий переяславський (1739).

Дем'янович Павло – шляхтич, службу розпочав з 1761 р., значковий товариш (1772). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).

Дем'янович Федір – бунчуковий товариш. Володів спільним з Гнатом Савескулом житловим двором у с. Безуглівка Яготинської сотні, де ще мав підсусідків посполитих 3 двори на 3 хати убогих, 1 тяглий і 5 піших та у Баришівці двір житловий (1750).

Дем'янович Федір – з старовинних козаків, служили і батько і дід. Службу розпочав з 1709 р. Був під Полтавою, 1710 р. у Камяному Затоні, в 1711 р. квартермейстром полковим рік у Батурині. 1713 р. сотник наказний на форпостах 1,5 роки, при слобідських полках рік, де ворогами під Великою Балаклеєю був битий, був над Дінцем Теркским. Бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1747 – 1756 – ?). 1751 р. скаржився гетьману на сина абшитованого сотника переяславського Івана Гулака за привласнення двох

його скирт сіна у маєтності с. Безуглівки Яготинської сотні. Мав 2 приїжджих двора у с. Загоровці, у Баришівці двір житловий, с. Безуглівці підсусідків посполитих 3 двори на 3 хати убогих, 1 тяглий і 5 піших, житловий двір спільний з Гнатом Савескулом у с. Безуглівці (1750) (інші Савескуль Василь та Іван мали теж в селі двір і позначені як «в протекціи в Демяновича обретаючиеся»). у 1752 р. скаржився переяславському полковнику С.Сулимі на грека Григорія Ризу, який зі своїми шваграми козаками Максимом, Миколою і Яковом Анатієнками розорили його дім і шинок у с. Безуглівці. Тримав половин села (18 дворів) у Прохорівській сотні Ніжинського полку. Гетьманський універсал на містечко Варву у Прилуцькому полку 6 лютого 1752 р., де за ревізію 1751 р. було 40 вільних дворів.

Дем'янович Яків – значний військовий товариш.

Дем'яновський Кирило (1743 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш Гадяцького полку (1765 – 1783 – ?).

Демашкевич-Закревський Антін Іванович (1742 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1756 р. у Стародубському полку, військовий товариш (1779 – 1787 – ?), у походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. У с. Суховіївці разом з братом Федором мав 73 підданих (1787). Д.: Настасія NN, донька священика.

Демашкевич-Закревський Іван (? – ран. 1764) – козак, значковий товариш (1741 – 1751 – ?), військовий товариш.

Демашкевич-Закревський Федір Іванович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Проживав у с. Кирста Погарського повіту, де мав 32 підданих. Д.: Гафія Федорівна Ольшанська, донька сотника. Мали сина Івана, доньок Настасію, Тетяну, Олександру.

Демашкевич-Засульський Григорій Дмитрович (1717 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1738 р., з 1758 р. сотенний осавул погарський, абшитований значковий товариш Стародубського полку (1759.03. – 1787 – ?). Був під Перекопом у 1738 р., під Хотином у 1739 р. Мешканець с. Даріївки. У Білорусії відомий рід Засуліч (Зазуліч). Д.: Гафія Павлівна Янлик, донька шляхтича і сотенного хорунжого. Мали синів Павла, Семена, Тараса, Івана, доньку Тетяну.

Демблевський Микола – шляхтич, сотник полку Лончинського (1685).

Дембовський Василь – сурмач Стародубської полкової музики (? – 1751), сурмач Генеральної військової музики (1751 – ?).

Дембовський Іван – сурмач Стародубської полкової музики (? – 1733 – ?). Д.: N Григорович Єгипець, донька міщанина. Відомий шляхтич, купець і міщанин стародубський Матвій Опанасович Єгипець (1693).

Дембовський Леонтій Іванович – син трубача полкової музики (1733) і N Григорівни Єгипець, доньки міщанина з відомого шляхетського, купецького і міщанського стародубського роду. Значковий товариш Стародубського полку (1767), абшитований військовий товариш (1787), мешканець стародубський. 1768 р. мав у Стародубі власний двір, комору на мглинському передмісті. Д.: Мотря Федорівна Соломка, донька сотенного отамана. Мали синів Івана, Нестора, Василя, Хому, доньок Марію, Катерину, Гафію.

Дембовський Павло Іванович – син міщанина. Службу розпочав 1733 р. полковим канцеляристом у Стародубській полковій канцелярії. За атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1738 – 1751.11.). 1738–1739 рр. був членом комісії про «опасную болезнь». 1739 і 1740 рр. виконував доручення у Кролевці і Вороніжі. 1740 «к разбору давних по Генеральной канцелярии в архива дел». 1741–1751 рр. служив у ГВС. Обраний сотником (його суперником був курінний отаман Семен Прокопенко) корибутівським Прилуцького полку (1751–1759). 1756 р. козаки сотні подали на нього скаргу про утиски.

Дембровський Михайло – військовий канцелярист ГВК, сотник уцтавицький Миргородського полку (1752 – ?).

Дементійович Григорій – сотник Боярської сотні Білоцерківського полку (? – 1654.13.01. – ?).

Дементьєв-Ятченко Дем'ян Тимофійович – значковий товариш Стародубського полку (1769) у другій армії в поході. Ятченки Іван та Дем'ян мали у 1768 р. разом з Парфеном Дементьєвим двір у Стародубі: 2 хати людські, 1 комора, 1 кімната.

Дементьєв-Ятченко Іван Тимофійович – службу розпочав значковим товаришем Стародубського полку (1761 – 1781 – ?), був у 1769, 1770, 1771 рр. у турецькому поході у другій армії.

Дементьєв-Ятченко Клим Єлисейович (? – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку, мав підданих у с. Артюшкові.

Дементьєв-Ятченко Михайло – значковий товариш Стародубського полку, його донька була дружиною сотеннго хорунжого Григорія Даниловича Киселевича, мешканця с. Гарцев.

Дементьєв-Ятченко Парфен Борисович – службу розпочав з 1752 р., значковий товариш Стародубського полку (1763 – 1781 – ?). У 1769–1771 рр. був у турецькому поході, у другій армії. Абшитований значковий товариш (1787), мав 57 підданих у с. Артюшівці. Д.: Меланія NN, донька значкового товариша. Мали синів Георгія, Логвина і Артема.

Дементьєв-Ятченко Тарас Власович – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1764).

Демиденко Іван (? – 1619 – 1669 – ?) – козак сотні Андріївої (1649), письменний. Полковник канівський (? – 1662.11. – 1664.11. – ?) у Тетері. Генеральний обозний (? – 1666.02. – 1667.12. – ? у П.Дорошенка). У жовтні 1669 р. очолював посольство на коронаційний сейм до Варшави як колишній генеральний обозний. Між Котельнею і Паволоччю, коли делегація поверталася з Кракова, був захоплений білгородськими ординцями.

Демиденко Лаврін – козак чигиринський (1649), наказний полковник чигиринський (1678.01.).

Демиденко Петро (? – 1655 – 1724 – ?) – сотник волининський (? – 1693 – 1697 – ?, ? – 1715 – 1718), у реєстрі 1724 р. – наказний сотник волинський: «старий сотник волинський зачал служить войсково в полку Черниговском, тому бедет лет с пятдесят. А в яких походах бил імянно под сим явствует. Под Чигирином 678, после Чигирина в Киеви печерское делали, 679 под Переясловлем стояли, і того часу делали Переяслов, под Чигирином же другий поход, як Самойловича взято 686, на Запорожу под сечу, под Самар на работе, под Казикерменем 695, под Паланкою 694, в Белгородщине 696, под Озовом 696, на ижорской баталеи с Петром Матвеевичем Епраксимом, в Полщи с переясловским полковником бившим

Мировичом, под Любарем могилу висипали. А где вишеписаних походах неположено лечбою годов того сказати неспомнить, А в 79 год на полтавской баталии, потой теди баталии Скоропадский гетман комондровал его в погоню за Мазепою до устю зовемой реки Богу с придатими ему человека вусем сот козаков. А в 7 сотом 11м году на прутовой баталии другий поход на ижорской баталеи, после того за сожем, з шведом баталию мели, в Киеви на фортеци печерской, другий поход в Киеви над Либедю летовали. А в других походах сколько их било жадного не опустил. А в дело оних здесь не ставил. После служби его 719 год почал зять старого сотника Карп Линевич сотник теперишний волинский с того ж дому служить, і бил 719 год в Царицине на работе, в 721 на канальной работе, а сего 724 год виправлен он в Низовой Терковский поход, на том подписуемся».

Демиденко Степан – наказний сотник нехворощанький Полтавського полку (1722).

Демидович Мартин Остапенко (? – 1660 – 1724 – ран. 1747.06.) – «товариш значковій полку Чернеговского поход под Чигирином 678 год, под Перекопом 686, под Озовом 696, у Великого луга як Самойловича Гетмана взято 686, на Ижорской баталии, за Псковом в Печерах, под Варшавою, под замосцем, под Любарем могилу сипали, у Крилове, у Ирклееве, в Царицине 720 год, на канальной работе 721 год, у Поповой гори, в Царицине 724 год». Д.: Марія Стефанівна N (? – 1690 – ран. 1763).

Демидович Сасько – сотник полку Корсунському (1638 – ?).

Демидовський Дмитро Мартинович (? – 1720 – 1755) – 1722 р. тримав волів у Чернігівському полку. Був на Коломаці, 1724 – 1727 рр. в сулацькому поході, 1730 р. «на човнових», 1734 і 1735 рр. два роки за Києвом з 200-ою командою, 1736 р. тримав команду над старовірцями, 1736 і 1737 рр. при лінії командою у форткці св. Параскеви і в Київському полку в Карпилівці. 1738 р. в кримському поході в битві при Гайман Могилі, там був поранений шаблею волинським жителем Яковом Фоміним 1740 р. розмежовував кордон з турками, 1741 р. полковий комісар. Сотенний хорунжий волинський (? – 1738 – ?). Значковий товариш Чернігіського полку (без указу: ? – 1739 – 1747, після смерті батька отримав указ 1747.1.06. – 1755 – ?). Володів у Волинській сотні 9 дворами підсусідків, житловим двором і шинком у с.Чорнотичі, шинком і житловим двором у Волинці.Тестамент написав 30 квітня 1755 р. Д.: 1) NNN (можливо, донька Єфрема Юхимовича Лобка, сотника вибельського). 2) (? – 1743 – 1755) Параска Максимівна N (? – 1758 – ?), у першому шлюбі за NN Рублем. Вдова (1758).

Демидовський Іван Дмитрович – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (1761 – 1770), сотник киселівський (1770 – 1783 – ?). Був у походах в турецьку війну, на форпостах і у різних командах і комісіях, в Могильовській губернії. Разом з братом Стефаном володів двором у с. Чорнотичах, до якого належало на 200 днів землі, млин вітряний, винокурня на 3 котли, 2 шинки, рибні ловлі, ліс, сінокоси на 199 возів та 3 двори підсусідків. У 1773 р. у нього 18 підданних в Сосниці і Чорнотичах. Його братом був Панко Васильович Рубель, син прапорщика Охтирського полку. У Киселівці і Чорнотичах мав 55 підданних. Д.: (? – 1772 – 1783 – ?) Ганна Іванівна Пригара, донька бурмістра новгород-сіверського. Мали сина в навчанні «руської грамоти» та трьох доньок вдома (1780).

Демидовський Мартин Петрович (? – 1660 – 1724 – ран. 1747.06.) – «товариш значковій полку Чернеговского поход под Чигирином 678 год, под Перекопом 686, под Озовом 696, у Великого луга як Самойловича Гетмана взято 686, на Ижорской баталии, за Псковом в Печерах, под Варшавою, под замосцем, под Любарем могилу сипали, у Крилове, у Ирклееве, в Царицине 720 год, на канальной работе 721 год, у Поповой гори, в Царицине 724 год». Д.: Марія Стефанівна N (? – 1690 – ран. 1763).

Демидовський Олексій Мартинович (? – 1704 – 1747 – ран. 1750.6.04.) – син значкового товариша Чернігівського полку, підписався за батька у реєстрі 1724 р. Значковий товариш Чернігівського (1724–1733), Ніжинського полків (1733 – 1735 – ?), у червні 1733 р. обраний полковим комісаром. 1733 р. подав супліку на комонного полковника Карпа Часника за відмову у догляді млина, з якого брав військову частину. 1735 р. був сотником наказним батуринським. Сотник батуринський (? – 1736 – 1747 – ?), 1724 р. був під Царициним. У 1738 р. разом із сотником 2-ї полкової Ніжинської сотні Леонтієм Магеровським і значковими товаришами Стародубського полку виступив у військовий похід до Ізюма. У грудні 1741 р. ГВС розглядала справу про захоплення ним млина Любові Рогової, козачки с. Миколаївки Шаповалівської сотні Ніжинського полку. Письменний. 1745 р. ГВК розглядала справу про утиски ним козаків Батуринської сотні. Мав у Борзні 5 підсусідків, 6 посполитих у с. Красилівці, 2 у д. Адамівці. Д: Ганна Остапівна Забіла (? – ран. 1747).

Демидовський Омелян Мартинович (бл. 1722 – 1787 – ?) – службу розпочав 1729 р., 1729 р. «почовновой», 1733 р. у прикритті кордонів при с. Плесецькому, 1733–1735 рр. у Сербському старому гусарському полку, 1735 р. у кримському, 1736 р. перекопському, 1737 р. очаківському походах. Називав Петра дідом, а Мартина батьком. У 1743 р. володів одним із чотирьох шинків у Волинці. Значковий товариш (1747.1.06. – 1751 – ?), 1747 р. вибирав у полку чиновницькі і служительські гроші, комісар полкових вівчарень (1751–1755), військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мав двір житловий і шинок у с. Чорнотичі Волинської сотні (1747). У 1768 р. володів спадковим дідівським і батьківським двором у Чорнотичах, до якого належало на 141 день землі, стара винокурня на 3 котли, 2 шинки, рибна ловля, ліс, сінокоси. Мав у Чорнотичах 4 млина і 2 вітряних, 33 підданих. Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва, потім Чернігівської губернії. Д.: NNN (? – ран. 1783).

Демидовський Петро – осавул сотенний компанійський (? – 1763), підосавул 2-го компанійського полку (1763 – ?).

Демидовський Федір Мартинович (? – 1708 – 1743 – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1729 – 1732 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1741 – 1743 – ?). Володів двором житловим у с. Чорнотичах Волинської сотні. Д.: N Василівна Полоницька, донька бунчукового товариша. 4 вересня 1729 р. чоловік звинуватив її рідного брата Володимира Полоницького в перелюбстві з нею.

Демидовський Яким – абшитований сотник компанійський (1782). Мав 23 підданих.

Демський Йосип – козацький старшина Білоцерківського полку, «зацний» насташський (1672).

Демченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1752 – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року., житель с. Деньги. З Мойсеєм і ще з одним Іваном Демченком утрьох володіли хутором над р. Ірклєєм на 4 хати, де самі жили (1750).

Демченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1752 – 1767 – ?) , житель с. Деньги Кропивненської сотні.

Демченко Лука – сотник кропивненський Переяславського полку (? – 1676.02 – ?).

Демченко Мойсей – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – 1752 – ?), житель с. Деньги. Демченко Мойсей та Іван – значкові товариші Переяславського полку, мали двір житловий у с. Деньги в Кропивенській сотні, ще з одним Іваном Демченком утрьох володіли хутором над р. Ірклієм на 4 хати, в якому самі й жили. Мойсей окремо мав у с. Деньги Кропивненської сотні 2 піших підсусідків (1750).

Демченко Юрко – сотник горлюнський Прилуцького полку (? – 1649 – ?).

Демченко Яків – син значкового товариша, служив з 1760 р., значковий товариш Переяславського полку (1770–1777). Одружений з донькою значкового товариша Тарана.

Демчинський Іван Якович (1751 – ?) – староста чернігівський (1784), абшитований військовий товариш (1788), мав 4 підданих. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Його брат Михайло був священиком. Д.: Ганна Григорівна Плохута, донька городового отамана чернігівського.

Денисенко Андрон (1744 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку, мав 32 підданих у 2 селах (1788). Його рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька священика. Мали синів Івана (1768 – ?), Саву (1777 – ?), Петра (1781 – ?), Матвія (1783 – ?), Андрона (1786 – ?), доньку Степаниду (1772 – ?).

Денисенко Гаврило – наказний сотник горошинський (1740).

Денисенко Іван – значковий товариш (1790). Мав 28 підданих у Роменському повіті. Д.: Настасія Іванівна Довга, донька значкового товариша.

Денисенко Леонтій (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Денисенко Михайло Андрійович – не шляхтич. Козак сотні Полтавської (1649), полтавський осавул (? – 1656 – 1658). Був одним із значних дипломатів того часу. У квітні 1653 р. Б.Хмельницький посилав його на Дон, а у січні 1656 р. разом з уманським сотником Михайлом Махаринським їздив до Криму. У 1658 р. був у складі делегації Іскри до Москви. Обозний полковий полтавський (? – 1665.09. – 10. – ?). На уряді полтавсьому безурядний (1667). Товариш Полтавського полку (1669–1670). У 1674 р. у Микити Сорокового купив січ на Сторожевій.

Денисенко Северин – суддя наказний полковий гадяцький (1660). Можливо, Северин – козак Комишненської сотні (1649).

Денисов Павло (1720 – ?) – службу розпочав 1735 р. у Власівській сотні Миргородського полку, 5 місяців провів на дніпровських форпостах командиром сотенної команди, 1736 і 1737 рр. влітку був як посильний, а взимку – колов лід на Дніпрі. 1738 р. був сотенним зборщиком для збирання до скарбу грошей з шинкі та винокуренних котлів. Сотенний канцелярист (1740–1741). Писар сотенний власівський Миргородського полку (1740–1746), полковий канцелярист, 1746 р. був у ліфляндському поході під Ригою у тисячній команді при обозному полковому миргородському Федору Москову за полкового канцеляриста під загальною командою полковника стародубского Федора Максимовича. 1748 р. призначений до Крилівської сотні для відібрання до Військового скарбу грошей з власників винокурень і шинків. Отаман сотенний власівський (1748–1754). У 1755–1756 рр. полковий консистентских дач комісар. Значковий товариш (1757 – 1767 – ?). У 1758 р. 6 з половиною місяців тримав Власівське сотенне правління на час відрядження сотника, у 1759 р. збирав гроші у сотнях Миргородського полку, розплачувався з Гадяцьким полком за позичені кошти. 1760 р. був отаманом команди з 30 чоловік «для дабития в степних местах в пищу годящихся диких зверей якосто оленев кабанов сугаков и протчего; також и птаства к отсилки онаго в дом» гетьмана і до царського двору. 1767 р. обраний депутатом від Кременчука і Власівки до комісії Єкатерининську комісію.

Денисович Гнат (? – ран. 1703) – військовий товариш.

Денисович Ісай (Ісаєвичі) – сотник баришівський Переяславського полку (1710, ? – 1715 – 1728.09. – ?).

Дергай Федір (? – ран. 1765) – уроженець роменський. Писар суду полкового лубенського (? – 1740 – 1752.12. – ?), писар полковий лубенський (? – 1753). Д.: Наталія NN (? – 1765 – ?).

Дергун Наум Сергійович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1779), підсудок глухівський (1779).

Дергун Сергій Сидорович (1721 – 1787 – ?) – підписок Глухівської ратуші (1737), військовий канцелярист ГВК (1739.5.06. – 1750), старший військовий канцелярист (з 1751.13.09.). Бунчуковий товариш (з 1760.19.06.), у 1754–1755 рр. у канцелярії скарбу малоросійського був присутній на посаді генерального підскарбія. У 1763 р. за вказівкою гетьмана їздив на Запорозьку Січ. У слідстві над сотником Силевичем (1763). Земський суддя Глухівського повіту (з 1764.3.03.). Надвірний радник (з 1764), доповідач у справах малоросійських апіляційної комісії (з 1765.29.04.), член Генеральної рахункової комісії (1765), член ГВС (з 1767.25.09.), колезький радник (з 1783.30.11.), намісник і радник Новгород-Сіверської казенної палати (1787). Д,: Параска Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Дерев'янко Ісак Ярмолайович – обозний полковий стародубський (? – 1687.07. – ?).

Дерев'янко Омелян – сотник моровський Київського полку.

Дерев'янко Семен – наказний сотник решетилівський Полтавського полку (1684.08.).

Деревенський Стефан нобілітація в червні 1659 р.

Деревицький Ілляш – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1690).

Дерем'яга Іван – отаман сотенний потоцький (1770–1773), військовий товариш Миргородського полку (з 1773).

Деренковський Михайло Маркович (1696 – ?) – писарь сотенний ройський (? – 1725 – ?). Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – ?).

Мешканець холявинський. Д.: Татяна Михайлівна N (1696 – ?). Мали синів Леонтія (Д.: Дарина Яківна N), Івана (Д.: Горпина Дмитрівна N), Стефана.

Деренковський Стефан Михайлович (1724, с. Холявин – ?) – син значкового товариша. Значковий товариш Чернігівського полку (1747). У с. Голубичах Ройській сотні мав житловий двір, 2 двори посполитих 2 підсусідських.

Держановський Григорій – полковник уманський (? – 1651 – ?). Серед його родичів Стефан Держановський, якому 28 липня 1661 р. у Варшаві привілей з підтвердженням млину коточинського в Корсунському старостві «iure advitali», а 20 липня 1662 р. також у Варшаві йому як покозаченому шляхтичу правом вічним конфероване майно рухоме і нерухоме по Федору Предимирському, як «зрадника що до цього часу з ворогом знаходиться».

Дериглаз Гаврило – сотник Могилівського полку (? – 1657 – ?).

Деркач Андрій – бунчуковий товариш, мав 1 пішого підсусідка посполитого у с. Слободка Бубнівської сотні та в с. Сушки його двір приїжджий, посполитих 5 дворів середньоґрунтових на 6 хат, 3 двори малоґрунтових на 3 хати, 8 дворів на 9 хат убогих, 3 хати бездвірних, разом 16 дворів, 21 хата. У сл. Томарівці мав житловий двір. Також йому належав хутір при р. Золотоноші, у якому 3 двори найманих людей Золотоніської сотні (1750).

Деркач Андрій Денисович (1696/1704, Бубнівська Слобідка – 1763 – ран. 1767) – син осавула полкового переяславського, наказний полковий осавул (1722–1724), комісар полковий (1730), значковий товариш (1736–1747), наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку (1739), бунчуковий товариш (1747.6.06. – 1763 – ?). Мав посполитих підсусідків у с. Слободці Бубнівської сотні, у с. Сушках двір приїжджий, посполитих 5 дворів середньогрунтових на 6 хати, 3 двори малогрунтових на 3 хати, 8 дворів на 9 хат убогих, 3 хати бездвірних, разом 16 дворів 21 хата, у сл. Томарівці житловий двір, хутір при р. Золотоноші, в якому 3 двори найманих людей (1750). Д.: 1) Євдокія Степанівна N (бл. 1721 – 1761 – ?). Мали сина Павла (1761 –?), доньок Катерину (1748 – ?), Євдокію (1750 – ?), Ганну (1754 – ?). 2) Олена Федорівна N (1729 – 1779 – ?), проживала у с. Сушках. Їй після смерті чоловіка залишилося 20 підданих у с. Сушках і 4 у с. Слободка.

Деркач Антон Федорович (1728 – 1795 – ?) – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш (1763), жив у Бубнівській Слобідці, возний піщанський (1764–1767), військовий товариш (з 1781). Д.: Ганна Іванівна Шаркевич (1740 – 1779 – ?), донька військового товариша.

Деркач Григорій Леонтійович – сотник омельницький Миргородського полку (1709 – ?).

Деркач Давид – сотник красноколядинський Прилуцького полку (? – 1649 – ?).

Деркач Денис (? – 1668 – 1708) – шляхтич, значний і заслужений у Війську Запорозькому товариш (? – 1693). 17 лютого 1695 р. купив дім у Бубнові у Тишка і Михайла Каневченків. Сотник бубнівський полку Переяславського (1693.27.06. – 1706, 1707.18.07. – 1708.20.04. – ?). Потрапив у шведський полон під Ляховичами, після повернення (1707.05.) зайняв попередній уряд. У 1708 р. осавул полковий переяславський. 20 квітня 1708 р. отримав гетьманський універсал на с. Сушки з ґрунтами та угіддями. Д.: Гафія NN (? – 1670 – 1716 – ?). 2 червня 1716 р. гетьман підтвердив право володіння на ґрунти у с. Бубновій Слобідці, переяславський полковник підтвердив за нею с. Сушки у Бубнівській сотні.

Деркач Іван – бунчуковий товариш у Переяславському полку (1787), мав підданих у с. Сушках.

Деркач Іван Денисович (бл.1688 – ран. 1757) – сотник бубнівський, священик. Д.: Євдокія Максимівна N (1697, с. Деренцовичі – 1767 – ?).

Деркач Корнило Іванович (? – 1715 – ран. 1750) – син сотника бубнівського, єдиний у Золотоніській сотні козак 1-ї статті (багато ґрунтів і значний купецький промисел) (1732). 1733 р. купив у колишньої сотникової Марії Черушинської ліс і луки біля с. Драбівка (куплені Черушинським у 1723 р.). У 1737 р. у Григорія Логвиненка купив ліс і ґрунт на р. Золотоноші; у 1742 р. спадковий батьківський хутір при р. Кропивні у Василя Кота за 850 золотих; дідизний хутір братів Якова і Дмитра Гупаленків у верхів'ях Кропивни за 700 золотих; луку у Григорія Логвиненка там же за 20 талярів. Абшитований військовий товариш Переяславського полку (? – 1747 – 1750). У 1747 р. надав магістрату Переяславському документи на скуплені у сотні Золотоніській ним і його батьком ґрунти і просив підтвердити їх на вічне і спокійне володіння. У 1748 р. купив ліс у значкового товариша Переяславського полку Олексія Яковенка. Мав приїжджий двір у с. Мицалівка та хутір на р. Кропивна. Д.: Ірина NN.

Деркач Максим Семенович (1760, с. Сушки – 1795 – ?) – служив з 1779 р., у 1782 р. – значковий товариш Переяславського полку, у 1784 р. – корнет.

Деркач Семен Іванович (1726 – 1774 – ран. 1779) – шляхтич, службу розпочав значковим товаришем Переяславського полку (20.09.1751 – 1774 – ?). Мав двір житловий у Бубнові, у с. Сушках Бубновської сотні 10 підданих. Д.: Ганна Григорівна Юрець (1732 – 1779 – ?), донька козака. Мали синів Максима і Матвія.

Деркач Степан Антонович (1755 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1775 р., сотенний отаман (1779), з 1782 р. – значковий товариш.

Деркач Тиміш – сотник полковий Білоцерківського полку, наказний полковник білоцерківський (1660.07.).

Деркач Федір Денисович (? – 1690 – ран. 1747) – син осавула полкового переяславського, отаман с. Слобідка (1711), за полкового хорунжого (1721), значковий товариш (1726 – 1741 – ?). Д.: Євдокія Данилівна N (бл. 1701 – 1763 – ?), жила у Бубнівській Слобідці. Одна з Євдокій Деркач – хрещена мати Стефана Леонтійовича Кондратовича (4.01.1738), сина бубнівського священика, її кумом був Яків Охріменко, козак бубнівський.

Дермачевський Яків – військовий товариш Ніжинського полку (1784).

Дернівский Андріан – значковий товариш Переяславського полку (1774).У Баришівській сотні Переяславського полку існувало с. Дерновка.

Дернівский Василь Григорович (1710 – 1779) – козак виборний (1752), жив з братаничем Тимошем. У 1764 р. – значковий товариш Переяславського полку. Д.: Ганна Іллївна N (1726 – 1763 – ?).

Дершун Данило – осавул полковий корсунський. Д.: Феодора NN (? – 1752 – ?).

Дершун Йосип Данилович – син осавула полкового корсунського. Значковий товариш Миргородського

полку (? – 1739 – 1758 – ?), мав хутір у Бочках, 3 підсусідків (1739), користувався родовим гербом.

Дершун Лука (1738 – 1783 – ?) – службу розпочав значковим товаришем 20 березня 1757 р., військовий товариш Миргородського полку (з 1760.12.06.), володів двома хуторами в Хорольській сотні. У 1783 р. на місці сотника хорольського. Мав 147 підданих чоловічої статі. Полковий осавул (з 1783). Д.: (1779) Тетяна NN, донька сотника.

Дершун Сергій – бучуковий товариш (1763).

Дершун Стефан Данилович (? – ран. 1764) – син осавула полкового корсунського, значковий товариш (1733 – 1752 – ?), отаман городовий хорольський (1741). Мав два хутори (один з них у приліску Бієвому Подолі).

Деряза-Завацький Павло (1737 – ?) – службу розпочав 1755 р. козаком, значковий товариш Київського полку (1771 – 1779 – ?), абшитований значковий товариш (1788). В поході в Польщу в 1-й армії. Мав 9 підданних у с. Котові Остерської сотні (1788). Д.: 1) (1772) Ганна Іванівна Д'яченко, донька військового товариша. 2) (1779) Марія Андріївна Чумаковська, донька значкового товариша. Відомі його сини Данило (навчався у КМА, 1779), Каленик, Андрій, Прокіп.

Десенко Микита – сотник козелецький Київського полку (1782.14.03. – 1783).

Десятинник Іван – отаман городовий гадяцький (? – 1707.05. – 1719.08.).

Десятник Василь Іванович – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739). 1739 р. у похід не пішов через хворобу. Мешканець гадяцький.

Десятовський-Заблоцький Василь Петрович – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні. Д.: Афанасія Степанівна Помаранска.

Десятовський-Заблоцький Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?). Значковими товаришами були і його брати. У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Десятовський–Заблоцький Микита (1718 – 1735 – ?) – значковий товариш (1735). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735)

Десятовський-Заблоцький Мойсей – шляхтич гербу «Бялиня», значковий товариш Стародубського полку (1735), жив у полковій сотні.

Десятовський-Заблоцький Петро Григорович – син шляхтича, возного. Переселився у с. Десятусі Стародубського повіту (тому до прізвища додали Десятовські). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Дефенко Яким Іванович (1748 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у Зіньківському повіті. Д.: Віра NN, донька майора.

Джеджалій Філон (? – 1589 – 1662 – ?) – покозачений шляхтич. Був одним із організаторів антипольського виступу 1630 р., яке, іноді, в історіографії називається «Переяславщина», полковник переяславський (1630). Серед його соратників були черкаські старшини Василь Соколка, Костянтин Вовк, Олександр Світлицький, корсунські Панковський (хтось з його нащадків Грин у Ладижинській сотні Уманського полку), Іван Туровець (у Звенигородській сотні 1649 р. Василь Туровець), стеблівський Михайло Мануйленко, Федір Бабиченко, лубенський Станіслав Яблоновський, Захаріяш з Чигирина. Сотник кропивнянський Переяславського полку (? – 1648). 24 квітня 1648 р. разом із черкаським сотником Богданом Товпигою очолив повстання реєстрових козаків у Кам'яному Затоні проти І. Барабаша й І. Караїмовича Полковник кропивнянський (1649 – 1650.10. – ?), Приймав участь у Жовтоводській 1648 р., Корсунській 1648 р., Пилявецькій 1648 р., Зборівській битвах 1649 р., Очолював перші посольства до Валахії, Туреччини (червень 1648 р.). Осавул генеральний, наказний гетьман під час Берестецької битви 1651 і у 1655 рр. Полковник Філон Джелалій очолював старовинних козаків лівобережних. Влітку 1654 р. він заявив Б.Хмельницькому: «Ти, гетьмане, не довго нап'єшся води Дніпрової». Це засвідчує протиріччя між козацтвом старожитнім і гетьманом. Приймав участь в поході прибічників Виговського проти повсталої Полтави. Змовився з полтавським полковником Мартином Пушкарем знищити Івана Виговського. В результаті невдалої змови проти гетьмана Виговський залишився живим, а полковник Пушкар зарубав Джалалію. В наслідок цих подій Кропивнянський полк було знищено. Під час Рум'янцевської ревізії як докази права на володіння маєтностями подавались різноманітні документи. Філон мав народитися десь у 80-х роках XVIII ст. і Визвольну війну зустрів щонайменше шістдесятилітнім. В оточенні Б. Хмельницького він представляв непримиренну опозицію польській шляхті та угодовській політиці князя А. Кисіля.

Джеджалій Іван Філонович (? – 1640 – 1692 – ?) – сотник наказний піщанський Переяславського полку (? – 1692 – ?).

Джеджелій Іван – старосанжарський сотник Полтавського полку (? – 1676 – ?).

Джелемет Трохим – значковий товариш (1713), входив до куріня Лісницького.

Джука Фесько – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Джулай Семен Федорович – син полковника, делегат Черкаського полку в делегації на сейм до Варшави (1659).

Джулай Степан Іванович (1700–1760) – сотник наказний іркліївський (1726, 1737), городовий отаман (1746–1750), значковий товариш Переяславського полку. Д.: Єфросинія Семенівна Красовська, онука значкового товариша Андрія Петрова, правнучка сотника Тараса Велбінського.

Джулай Федір – сотник, у посольстві гетьмана Виговського до Криму (1658), полковник черкаський (? – 1658.01. – 1659.08. – ?), (? – 1663 – 1664.11.), (? – 1666.06. – ?).

Джулай Федір Якович (? – 1730 – ран. 1766) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (1741 – 1742 – ?), значковий товариш, городовий отаман іркліївський (1752 – 1754). Д.: Олена Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша (її другий шлюб). Мали синів Платона, (чернігівський полковий канцелярист), який мешкав біля зведеного брата, другого сина Антона (1753 – 1790 – ?) і доньку Ксенію (? – 1790 – ?).

Джулай Юхим – козак іркліївський, значковий товариш Переяславського полку (1722 – 1751 – ?).

Джулай Яким – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Ірклієві (1750).

Джулай Яків Іванович (? – 1689 – 1718 – ?) – син сотенного писаря іркліївського, писар сотенний іркліївський (1707 – 1709 – ?), отаман городовий іркліївський (1718), значковий товариш Переяславського полку (1726–1750), мав двір житловий у Ірклієві. Помер бездітним.

Джулай Яків Петрович (1738/1745/1742 – 1795) – син козака, службу розпочав з 1760 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (1763 – 1780 – ?). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року Переяславського полку. Мав 12 підданих на хуторах Вершики, Середини, Балицьки. Поручик (1789) Д.: Марія Василівна Петрашевич (1742/1749 – 1780 – ?), донька протопопа золотоніського. Мали синів Миколу (1766 – ?), Максима (1772 – ?), Данила (1778 – ?).

Джура Василь Матвійович (1722 – ?) – син абшитованого осавула полкової артилерії стародубської. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1772 – ?). Спільно з Пясецьким тримав плотину з млином на р. Холопці під хут. Рухлядкин. Військовий товариш

Джура Євдоким – шляхтич гербу «Леліва», значний військовий товариш (? – 1706 – 1713 – ?), сотник погарський Стародубського полку (? – 1723 – ?).

Джура Максим Матвійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Джура Матвій Давидович (? – 1701 – 1772 – ?) – абшитований осавул полкової стародубської артилерії (1772). Мав хутір Джурівку у Погарській сотні. Д.: NNN, донька шляхтича.

Джура Матвій Євдокимович – значковий товариш Стародубського полку.

Джура Матвій Матвійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Джура Семен Васильович – син військового товариша, військовий товариш (1787). Д.: Єфросинія NN, донька полкового хорунжого.

Дзвонкевич Василь Якимович (1693 – ?) – козак, значковий товариш Чернігівського полку (1731 – 1751 – ?). Мав приїжджий двір у Чернігові (1739–1750), де жив підсусідок, і шинковий (1747). Мав двір житловий у с. Рудці, 6 дворів підсусідків у с. Рудні, е с. Березівці 9 дворів підсусідків, 4 двори в с. Жукотках (1739), посполиті двори у с. Рудці 4 двори та житловий, у Білоусівської сотні с. Мохнатині 5 дворів посполитих, у с. Рудці 4 двори та приїжджий, в д. Березовці 9 дворів (1741), посполитих у с. Березівці 8 дворів, в Рудці 6 дворів (1743), у с. Мохнатині Білоусівської сотні 31 двір посполитих, у с. Рудці 2 двори підсуідків, д. Березівці 4 двори підсусідків, двір шинковий у с. Мохнатин, 2 шинки у с. Рудцях, двір житловий у с. Березівці Білоусівської сотні (1747), двір житловий і шинок у д. Березівці та шинок у с. Мохнатині, шинок у д. Рудки Білоусівської сотні (1750). Сотник. Д.: 1) Ганна Леонтіївна N (1708 – ?). Народила синів Григорія (1726 – ?), Григорія (1736 – ?), доньок Євдокію (1727 – ?), Мотрю (1733 – ?), Гафію (1734 – ?) і Горпину (1738 – ?). 2) Олена NN. Проживала у с. Березівці Білоусівської сотні, мала посполитих у сс. Мохнатині, Березівці та хут. Рашівці (1781).

Дзвонкевич Григорій Васильович (1726 – ран. 1781) – син значкового товариша, військовий товариш, сотник білоусівський (1759.7.01. – 1767).

Дзвонкевич Петро Пилипович – значковий товариш Чернігівського полку. У 1727 р. захворів цингою.

Дзевульський Андрій (? – 1685 – 1735 – ?) – шляхтич, військовий товариш Стародубському полку (? – 1709 – 1722 – ?). За військові заслуги отримав гетьманський універсал 12 квітня 1709 р. на 12 дворів у с. Лобки та хутір його тестя Артема Подоляки. 27 вересня 1722 р. спільно з бакланським сотенним писарем Леоном Клопотовським отримав універсал розслідувати справу між Архипом Ломакою і Стефаном Косовичем щодо належності греблі. Значковий товариш, стародубський полковий комісар (1721), бунчуковий товариш (? – 1723 – 1735). Був у сулацькому поході і визнаний хворим у січні 1727 р. Отримав гетьманське підтвердження на с. Лобки Погарської сотні (11 березня 1729 р.). Посполиті с. Лобків подали на нього чолобитну за примушення відбувати панщину щоденно і в святкові дні. Д.: N Артемівна Подоляка, донька значкового товариша.

Дзибало Григорій – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Махновка Івангородської сотні.

Дзик Петро Миколайович – син власника с. Бабина, побірчого Брацлавського воєводства. Полковник фастівський (1651).

Дзиковський Іван Миколайович (? – 1670.29.09.) – 1652 р. очолював Чернігівський полк, переселився на Слобожанщину з козаками, які не бажали коритися польській владі. Заснували Острогозьк і Острогозький полку, став його першим полковником. Очолив невдале повстання проти російської адміністрації. Іван був страчений з дружиною, а діти Богдан, Микола, Марина і Гафія заслані до Сибіру.

Дзівович Олексій Данилович – син «заведовци сотенного», 2 роки був значковим товаришем, 8 років – полковим канцеляристом, канцелярист ГВК (1756–1762), адвокат Домової економічної канцелярії гетьмана (1757). Намагався привернути у підданство стрільців с. Тур'я. Старший військовий канцелярист (1762–1764). Сотник 1-ї Почепської сотні (1764–1769). Грабував сотнян. Абшитований суддя полковий (1769–1782). Мав у Почепі житловий і винокурений двори, млин, хут. Шмотковський з млином, хут. Вітовку, рвзом 28 піданих чоловічої статті. Ще один двір підданих у Батурині. Д.: Зіновія Петрівна Коробка, донька військового товариша. Мали 7 синів: Петро (1761 – ?) – кадет Морського корпусу лейтенант флоту (1787), Микола (1764 – ?) – мічман флоту (1787), Семен (1766 – ?), Яків (1767– ?), Федір (1770 – ?) – кадети Морського корпусу (1787) і доньку Олену, заміжню за Іваном Гавриловичем Огієвським.

Дзюба Григорій – військовий товариш. У вересні 1675 р. входив до складу посольства на чолі з ротмістром гетьманської надвірної корогви Ярофія Максимовича до Москви.

Дзюба Кирило – сотник комонний полку Новицького (? – 1697 – ?).

Дзюба Омелян – сотник 4 сотні 3-го комонного полку (1738).

Дзюбенко N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Устивицькій сотні.

Дзюбенко Лазар – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?). Мав хутір під с. Рудівкою (1732).

Дзьоболда Оліфер – отаман у полку Черкаському (1638 – ?).

Дивак Семен – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у с. Недра Березанської сотні (1750).

Дивак Семен (? – 1720 – 1752 – ?) – козак можний 3 статті с. Недра (1732 – 1736). Значковий товариш Пе-

реяславського полку (? – 1738 – 1752 – ?). У 1738 р. продав священику Федору Киселівському дві ниви за спомин душі дружини своєї Марії Петрової. У 1741 р. присягав з сином Петром. Мав двір житловий у с. Недра Березанської сотні Д.: 1) Марія Петрівна (? – 1738). 2) NNN.

Дивильковський Антін (1742 – 1790 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1782 – 1790 – ?). Підданих не мав. Мешкав у Березнянському повіті. Д.: Пелагея NN, донька козака. Мали синів Якова, Карпа, Максима, доньку Мотрю.

Дивильковський Стефан (1735/1752 – ?) – службу розпочав з 1760 р., військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1790 – ?). Мав 30 підданих у одному селі в Березненському повіті. Д.: Уляна NN, донька коморника. Мали сина Василя, доньок Феодосію, Єфросинію, Марію.

Дидзарев Парфен (Мустафа) – обозний полковий полтавський (? – 1660 – ?).

Дидзерев Павло Захарович (1763 – ?) – службу розпочав з 1768 р. у Богацькому сотенному правлінні, сотенний канцелярист (з 1769), у Миргородській полковій канцелярії (з 1770), полковий канцелярист (з 1771.10.06.), абшитований 10 листопада 1772 р. Значковий товариш (1773.15.09. – 1781 – ?). Володів хутором у Богацькій сотні.

Дик Павло – народився під Криловим, козак Хорольської сотні, значковий товариш Миргородського полку (1741 – 1752 – ?). Мав хутір на Темній. Сотник мурзинський (1753), сотник слободи Мурашки Ново-Слободського полку (1754).

Дик Яків – значковий товариш Миргородського полку (? – 1752 – ?).

Дикий Матвій (1743 – ?) – абшитований сотник компанійський (? – 1782 – 1788 – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Глинського повіту. Д.: Мотря NN, донька козака.

Дикий Олекса – сотник Водотийської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Диковський Семен (1753 – ?) – службу розпочав з 1766 р., з 1771 р. полковий канцелелярист, значковий товариш Переяславського полку (1772.11.10. – 1783 – ?).

Димитрович Василь – сотник богацький Миргородського полку (? – 1713 – ?).

Дирда Дем'ян – шляхтич, службу розпочав з 1748 р., асигнований значковий товариш Гадяцького полку (1751 – 1780 – ?). Д.: Євдокія Костянтинівна Гречка, донька козака. Мали синів Павла, Івана, Федора, Петра та Якова, вдома навчалися «руській грамоті» (1780).

Дишкант Федір – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1747). Мав двір житловий у с. Дорогинці полкової сотні.

Дияконов Василь Васильович – за сотника сотника уцтависького Миргородського полку (1770).

Діаківський N – військовий товариш (1752). Д.: Гафія Антонівна Петровська (? – 1735 – 1762 – ?), у 1752–1757 рр. вела справу за спадок з братами Петром і Василем.

Діаковський Андрій Іванович – службу розпочав у Київському полку з 1746 р., військовий канцелярист (? – 1752 – 1754 – ?), військовий товариш (з 1756). Д.: (1752) NNN.

Діаковський Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1747). Мав двір житловий у Батурині.

Діаковський Іван Дмитрович – сотник кролевецький Ніжинського полку (1708–1709).

Діаковський Іван Іванович – син сотника, службу розпочав з 1728 р., бунчуковий товариш (1735.09. – 1756 – ?), головний екзактор при індуктовому зборі, жив у Ніжинському полку. Мав двір у Кролевці, приїжджий, гуменний та шинковий у с. Матвіївці.

Діаковський Осип Іванович – бунчуковий товариш (? – 1768 – 1781 – ?). 1773 р. очолював комісію про зловживання сотника бортнянського Миколи Риби. Абшитований бунчуковий товариш (1783). Бездітний. Мав підданих у сс. Алтинівці (20 хат підданих) і Андріївці Кролевецької сотні Ніжинського полку. Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва, мешкав у Кролевці. Д.: Настасія Данилівна Кулябка, донька бунчукового товариша. Д.: NNN. У селі Великий Булатець тримала хати козаків Романа Гайдука (серед виборних козаків цього села були його сини Стефан (1702 – 1782 – ?) і Леонтій (1720 – 1782 – ?) і Яцька Воличенка.

Діаковський Семен Іванович – бунчуковий товариш 1741 р., склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку. Бездітний.

Діаковський Федір Іванович – бунчуковий товариш (1731 – 1768 – ?), патенту не мав, син сотника в донесенні показав, що служив у чині з 1731 р. «по написанию гетьманом Апостолом» в подорожній бунчуковий товариш, жив у Ніжинському полку. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Службу мали нести з двору на переміну з братом. Проте всі служби відправляв старший брат Іван Діаковський «який своей сказкою показати может». У 1741 р. «по відсилці брата мого в комисію у Переяслав і другого мене з одного двору определили ради исправки и починки мостов и гатей тракт чрез тогда полпопощному турецкому послу которое я в двох полках Прилуцкому і Лубенскому добропорядочне и исправил, а нине в доимочной комісії с неплательщиков в скарб войсковий надлежащих денег в двох полках Лубенском и Прилуцком другого году, а брат мой уставичне в Глухов по разних делах и комісіях по определению ГВК находится» (1756). Мав дім у Лубнах. Д.: Марія Іванівна Скаржинська, донька хорунжого лубенського. 1762 р. мала суперечку за ґрунти з полковником Петром Кулябкою.

Дігтяр Яків – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку (1738).

Дідевич Яків – службу розпочав з 1767 р. у Ніжинській полковій канцелярії, військовий товариш (з 1784).

Діденко (Дідович) Андрій (? – 1600 – 1649 – ?) – полковник черкаський (1630). Гетьман (1632) «перед рождеством пречистые богородицы собрався черкасы на поле у Маслова стану», «гетмана Кулагу и полковников отставили, а выбрали де иного гетмана Ондрея Деденка и полковников иных же из чорных людей, которые де преж сего бились с поляками в прошлом во 138-м (1629) году под Переяславлем, и знак де у него, Кулаги, королевское знамя отнели новому гетману Ондрею Деденко». Він «гроши королевские присланы писменным черкасом на 6000 за служенье...те гроши раздал письменым и отставленым черкасом во всём войске», йому як гетьману дісталося 300 золотих. Є звістка про те, що на корсунській козацькій раді «хотят бить челом тебе, государю, чтобы ты их, государь, принял под свою

государеву руку и христьянской бы веры и их поляком не выдал». Полковий старшина черкаський (1649), за місцем в реєстрі, мабуть, полковий осавул. Його нащадки були в Переяславському полку серед значкового товариства.

Дідович Іван Данилович (бл.1728 – ?) – у гетьманському універсалі на чин військового товариша зазначено, що ніс «службу при дворе дражайшей матушки», військовий товариш (з 1752.23.12.), сотник куземенський (1755.16.06. – 1767 – 1780 – ?). Д.: Настасія Макарівна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Діланенко Семен – козацький старшина з Черкаського полку. Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві.

Ділевський N – сотник полку Палія (1691).

Дмитрашко – хорунжий полковий ніжинський (ран.1712).

Дмитращенко Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738). У 1735 р. повернувся з польського походу, 1737 р. був у очаківському, 1738 р. – кримському походах.

Дмитращенко Хома (1732 – 1783 – ?) – син козака. Службу розпочав з 13 травня 1755 р., значковий товариш Миргородського полку (з 27 лютого 1781).

Дмитренко Аврам (1757 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Дмитренко Андрус – сотник Чечельницької сотні Брацлавського полку (?–1649–?).

Дмитренко Антін – абшитований значковий товариш у Лукомській сотні Лубенського полку (1762).

Дмитренко Василь – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. повернувся з польського походу, у 1736 р., жив у м. Івангородці. У 1737 р. був хворий. Мав у с. Фастівець 3 двори козацьких підсусідків, двір приїжджий, під селом на греблі млинок. У 1738 р. був у поході, повернувся у Глухів до ГВК, у 1747 р. мав двір житловий у Івангородці.

Дмитренко Захар – наказний сотник іваницький Прилуцького полку (1723).

Дмитренко Клим Андрійович – сотник Ольшанської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?).

Дмитренко Микита (Димитрієв Микита) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1738 – ?) у Переволочанській сотні. У 1736 р. був у кримському поході.

Дмитренко Петро – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?). Призначений в економію гетьманських маєтностей. Мав двір житловий у Івангороді.

Дмитренко Петро Йосипович – правнук сотника новомлинського Дмитра Семіяненка, онук сотенного отамана, син сотенного хорунжого. Військовий товариш Ніжинського полку (1774 – 1783 – ?), жив у Батурині. Д.: Феодора NN, донька козака.

Дмитренко Яків – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Дмитрійович Григорій – військовий товариш (1728). Д. (з січня 1728) N Яківна Дружина, донька старости ропського (1712 – 1713). Удова значкового товариша Герасима Юрійовича Рубця (? – 1726).

Дмитрійович Данило – сотник веприцький (? – 1659.12. – ?), учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр..

Дмитро – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1709 – 1714 – ?).

Дмитрович N – бунчуковий товариш (1739), мав 1 підсусідський двір у Чорторийцях, у д. Киселівка 4 двори, двір приїжджий у с. Євтухи, у с. Ямищах 2 двори посполитих, бунчуковий товариш (1741), 5 дворів посполитих у Задеревцях.

Дмитрович Олексій Степанович – київський райця, бунчуковий товариш (1781).

Дмитрович Павло – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Дмитрович Петро – військовий товариш Стародубського полку (? – 1681 – 1682 – ?), мешканець с. Чупковичі.

Дмитрович Семен – писар суду полкового миргородського і гадяцького (? – 1659.12. – ?).

Дмитровський Олексій – син військового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1742 – ?).

Дмитровський Яків – вакансовий сотник (1748).

Дніпрянський Ярема Андрійович – сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1675.06. – 1689), полковник (? – 1689.04. – 1690 – ?). Володів с. Порохня Новгород-Сіверської сотні, яке після його смерті перейшло до Кирила Трохимовича Троїцького.

Добреля Дмитро (1759 – ?) – службу розпочав з 1777 р., канцелярист полковий (з 1770), значковий товариш Київського полку (з 1781).

Добренко Мойсей Матвійович – сотник компанійський (? – 1761 – 1788 – ?), володів ґрунтами, купленими у с. Березі Глухівської сотні Ніжинського полку, житель с. Берез.

Добрицький Іван (1728/1731 – ?) – його батько-шляхтич вийшов з Польської держави, залишивши там усе майно, і служив з 1718 по 1749 рр. Служив з 1749 р. в полковій канцелярії, значковий товариш Чернігівського полку (1751 – 1767 – ?). Отаман городовий городницький (ран. 1756), у 1761 р. призначений до Седнівського сотенного правління. Абшитований писар полковий (1788). Мав 45 підданних у 1 містечку і 1 хуторі. Д.: Настасія NN, донька старшинська. Мали доньку Марію, заміжню (1790) за колезьким канцеляристом Кузьмою Комаровським.

Доброговський Василь (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Пелагея N Яворська, донька польського шляхтича. Мали синів Андрія, Петра, Павла, доньок Софію, Ганну, Єфросинію.

Добронизький Андрій Іванович – син сотника 1-ї полкової Переяславської сотні. Абшитований військовий товариш (1760). 1760 р. здіснив уступку на передачу Чернігівському кафедральному монастирю млина на р. Ромі з землями, угіддями, сіножатями.

Добронизький Андрій Федорович (бл. 1736 – ?) – службу розпочав 1755 р. сотенним отаманом у Київському полку, абшитований військовий товариш (1784.1.12. – 1786 – ?). Мешкав у м. Острі. Д.: Уляна NN, донька священика.

Добронизький Василь Васильович (1752 – 1794 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1788), мав 159 душ у 1 містечку, 1 селі і 1 хуторі Городницького повіту. Д.: (з 1777) Ірина Іванівна Левицька, донька полкового судді. Мали дітей: Степана (1782 – ?), Платона (1783 – ?), Олександра (1784 – ?), Меланію (1784 – ?).

Добронизький Василь Іванович (1712/1715–1776) – службу розпочав з 11 червня 1732 р., мав двір у с. Даничах, жив у Чернігові. Тримав с. Суличівку: «Владелец оного села наследственной от польской

короны шляхетской породы, а не здешний простонародной малороссийской, бунчуковый товарищ Василий Добронизкий по ленной шляхетской линии и по запису урядовой наследственному от бабки его родной Марии Яцинянки. Которое село, яко шляхетское от польской державы, а не наданое». Військовий канцелярист ГВК (1731.28.03. – ?), 1736 р. був у поході. Значковий товариш у Чернігівському полку (? – 1739 – 1740 – ?), військовий товариш (? – 1743 – 1747), 1744 р. в присутність у Гадяцьку полкову канцелярію, комісар полковий чернігівський (1746), бунчковий товариш (з 13.10.1747). ГВК розглядала справу про передачу в Чернігівську полкову канцелярію для виконання чолобитної повіренного удови козака Ройської сотні Чернігівського полку Євдокії Булашихи з проханням взяти знову під арешт випущених на поруки вбивць її чоловіка, служителя і підданих бунчукового товариша Василя Доброницького та прискорення судового розгляду справи про це вбивство (1750.18.09. – 1750.8.10.). Мав у с. Сібірську 3 двори посполитих (1739), 4 двори посполитих у с. Сибережі. (1740), у с. Суличівці 19 посполитих і 16 підсусідських дворів (1743), у Суличівці Білоусівської сотні 30 дворів посполитих 2 підсусідків, у с. Даничах Ройської сотні 17 дворів посполитих 1 підсусідків, у с. Сибережі 3 посполитих, 2 підсусідських, двір житловий і шинок у с. Даничах, житловий двір у с. Суличівка (1747), двір житловий і шинок у с. Суличівка, приїжджий двір у с. Даничах (1750), у с. Даничах шинок, 11 посполитих та 9 підсусідків, с. Сибереж 5 посполитих. У 1742 р. проживав в Суличівці разом з своєю бабкою – вдовою Прокопа Якубовича – Марією Константієвою 1676 року народження. 1752 р. захопив 30 коп вівса у полковника Івана Божича. У с. Суличівці тримав греблю і млин на р. Гниленці і нище ще одну греблю і млин. 1754 р. вів суперечку за право володіння с. Безпальчим Гельм'язівської сотні, захопленим його дядьком священиком Олексієм Добронизьким. 1757 р. розкидав млин сотника Самійла Левандовського і побив наглядача за ним, з своїми помічниками напав на володіння протопопа чернігівського Григорія Максимовича. Протягом 1767–1776 рр. розглядалась його суперечка з полковником переяславським Іваненком за володіння містечком Домонтовим. Купив у 1767 р. володіння у м. Домонтів у нащадків стародубського полковнка Якима Борсука. Д.: 1) (1742) Уляна Стефанівна (1723 – ?). 2) (1760) Настасія Миколаївна Борозна (? – 1783).

Добронизький Григорій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – ?).

Добронизький Іван Васильович (1745 – 1801 – ?) – його батько-шля..тич вийшов з Польської держави, залишивши там все майно, служив з 1718 по 1749 рр. служив з 1749 р. у полковій канцелярії, у 1751 р. призначений значковим товаришем Чернігівського полку, 1761 р. призначений у Седнівське сотницьке правління. Писар полковий (1788), мав 190 душ у 1 селі Городницького повіту. Д.: Надія Василівна Силич. Мали дітей Надію і Василя (1783 – ?).

Добронизький Іван Павлович (? – 1685 – 1752 – ?) – син військового товариша, а потім священика та протопопа переяславського, сотник 1-ї полкової сотні Переяславського полку (1715.21.06. – 1723), (1728–1752). Д.: N Прокопівна Якубович, донька полкового хорунжого чернігівського.

Добронизький Ілля Матвійович (1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1768.10.05. – 1778 – ?). Мешкав у хут. Добронизькому поблизу Бирина у Шептаківській сотні.

Добронизький Матвій Федорович (1705 – 1764 – ран. 1772) – син значного військового товариша. У 1732 р. продав батьківський млин у Домонтові, а 1761 р. за ним у с. Бирин Новгород-Сіверської сотні було лише 3 хати і то «бездворных и крайне нищетных». Значковий товариш Стародубського полку (? – 1725 – 1737 – ?), мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). 1737 р. був «у доправке до Ілии в скарб войсковой», але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у сотні Новгородській. Військовий товариш, мав у 1764 р. володіння у Шептаківській сотні у с. Бирині 2 бездвірні хати, 3 підсусідки. Власник рудні на р. Шеїнці, притоці р. Івот в Янпольській сотні Ніжинського полку. Володів хутором поблизу с. Бирин Шептаківської сотні, в якому мав 2 винокурні в сім котлів. Абшитований військовий товариш (з 1757.26.04.). Продав рудню значковому товаришу Глухівської сотні Герману. Д.: Єфросинія Тимофіївна Тимченко (? – 1720 – 1781 – ?), проживала на хут. Биринському (1780). Мали синів Степана (1740 – ?), мешкав на хут. Шаховському, одружений з Маланією Степанівною Томиловською, Івана (1748 – ?), Іллю (1750 – ?), мешкав на хут. Шаховському.

Добронизький Павло Самійлович (? – 1670 – ран. 1729) – син священика, військовий канцелярист ГВК (1687.13.08.), військовий товариш Чернігівського полку у 1690 р., священик Святоспаський переяславський (1701 – 1713 – ?), протопоп переяславський. Д.: Варвара Леонтіївна Полуботок (? – 1700 – 1733 – ран. 1737).

Добронизький Стефан – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1714.08. – ?).

Добронизький Стефан Матвійович (1740 – 1787 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1768.10.05. – 1780 – ?). Мешкав у хут. Добронизькому поблизу Бирина у Шептаківській сотні. Д.: Меланія Степанівна Таміловська, донька бурмістра новгород-сіверського. Мали сина Петра, доньку Любов.

Добронизький Федір Олексійович (1729–1774) – навчався у Переяславському колегіумі (1740), з 1747 р. військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Переяславського полку (1758–1763). 1763 р. звільнений від служби у зв'язку з переїздом до Петербургу. Д.: Ганна Іванівна N (1740–1771).

Добронизький Федір Самійлович (? – 1666 – 1706) – значний військовий товариш. 24 лютого 1700 р. отримав універсал полковника Миклашевського, підтверджений 24 січня 1704 р., на маєтності тестя, які він отримав як придане. Мав ґрунти в Домонтові і в Новгород-Сіверську. Загинув під Несвіжем. Д.: (1701) Євфимія Костянтинівна Пригара (? – 1686 – 1727 – ?), донька новгородського війта.

Доброштан N – осавул сотенний Переяславського полку, абшитований значковий товариш (1776.10.).

Добрянський Василь (? – 1695 – 1730 – ?) – шляхтич гербу «Сас», товариш полку Стародубського. 20 квітня 1715 р. отримав універсал стародубського полковника Луки Жоравки з дозволом осадити слободу на ур. Старосільці, а на р. Грозлівці засипати греблю та збудувати млин-вешняк. 21 вересня 1715 р. отримав гетьманський універсал на осадження слободи над р. Грозлевкою. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?).

Добрянський Василь Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (? – 1715 – 1737 – ?), у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1763 р. було проведено слідство про захоплені колишнім полковником стародубським Радищевим ґрунтів значкового товариша Добрянського.

Добрянський Гнат – значковий товариш Стародубського полку (1730).

Добрянський Максим – військовий товариш Стародубського полку.

Добрянський Михайло – слуга полковника стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1716 – 1729 – ?). 13 травня 1716 р. разом з пасинком Пучковським отримав гетьманський універсал на с. Горяники Бакланської сотні з млином на р. Щокотовці, а 15 січня 1719 р. підтверджувальний універсал на це ж село та звільнення його підданних та підсусідків від сотенних повинностей. 6 жовтня 1719 р. війт бакланський суплікував про повернення ратуші с. Горяників. У його підданстві у с. Горяниках 21 двір (1729). Д.: Марина Дмитрівна N, вдова Степана Пучковського.

Довбиш Грицько – значний товариш Полтавського полку (? – 1700 – ?).

Довбиш Іван – абшитований значний товариш Полтавського полку (? – 1763– ?). Мешканець полтавський.

Довбиш Семен – козак, значковий товариш Полтавського полку (з липня 1756). Мав маєтність при уроч. Зубовському (22 підданих) і уроч. Дружковому (32 підданих), при р. Середній Голтві (15 підданих).

Довбня (Довбич) Антін (1725 – ?) – службу розпочав з 1745 р., за осавула сотенного (з 1757.31.01.), осавул сотенний 1-ї Зіньківської сотні (з 1765.24.03.), отаман сотенний І Зіньківскої сотні (з 1768.4.03.), абшитований полковий хорунжий (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 79 підданих у Зіньківському повіті. Д.: Ірина NN, донька шляхтича. Мали синів Гаврила, Василя, Марка, доньку Параску.

Довгалевський Іван Микитович – уроженець кролевецький. Військовий канцелярист, мав 14 підданих в с. Курені.

Довгалевський Іван Якович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (? – 1779 – 1787 – ?) асесор канцелярії для військових судів комісії (1779). Мешкав у Кролевці (1787), де мав один дім на три покої (1781) і 15 підданих (1783). Д.: Параска Григорівна Покасовська (1752 – ?), донька військового товариша. Мали синів Івана, Семена, Василя, доньку Марину.

Довгалевський Микита Олексійович – наказний полковник ніжинський (1691, 1711).

Довгалевський Федір – покозачений шляхтич, товариш полку Чернігівського (1685). Після Самойловича с. Звиничево перейшло у володіння полковника Я.Лизогуба, який передав його значному козаку Довгалецькому, а по його смерті у 1688 р. любецькому сотнику Івану Мокрієвичу.

Довгалевський Яків Микитович – син наказного полковника ніжинського. Значковий товариш Ніжинського полку. У Кролевці мав 15 підданних. 28 березня 1729 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на володіння млином.

Довгаль N – сотник полковий Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Довгаль Ларіон (бл. 1745 – ?) – службу розпочав з 1765 р. при полковій чернігівській канцелярій, значковий товариш Чернігівського полку (1770 – 1780 – ?), був у поході в турецьку війну. Мав родовий герб (1774). Д.: N Іванівна Гурська, донька священика ваганицького. Мали доньку (1780).

Довгаль Матвій – наказний сотник старосанжарський Полтавського полку (1724).

Довгаль Матвій – сотник чорнусівський (? – 1649 – ?).

Довгаль Микита – військовий канцелярист (1754).

Довгаль Степан – козак миргородський (1649), полковник миргородський (1658. 7.04.), (1658.10. – 1658.11.).

Довгаль Терентій Якович – службу розпочав з 1760 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (з 1771).

Довгаль Федір (? – 1707 – 1741 – ?) – походив з родини городового отамана козелецького, значковий товариш Київського полку (? – 1737 – 1741 – 1748). 1741 р. приніс присягу імператриці. Абшитований. У с. Берков Козелецької сотні мав підсусідка (1737).

Довгаль Яків (1727 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1739 р., значковий товариш Чернігівського полку (1760 – 1773 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав чотирьох підданих у одному місті Городнянського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька козака.

Довгань Данило – полковник (1621).

Довгань Микита – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (1756 – 1766 – ?).

Довгеля Григорій Михайлович – онук коропського сотника, син старшого військового канцеляриста ГВК, військовий товариш (? – 1741 – 1751 – ?). Склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку. Мешканець коропський. Володів сл. Царовкою і млином Квінточевським, наданими його діду.

Довгеля Михайло (1737 – ?) – значковий товариш (1782). Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 80 підданих в 2 селах Борзнянського повіту. Д.: Ірина NN, донька козака.

Довгеля Петро Григорович (1746 – ?) – син військового товариша. Війсковий товариш. Мешканець коропський. Д.: Катерина NN, донька священика. Мали сина Івана, доньок Наталію і Євфимію.

Довгеля Тихін Федорович – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1681.27.07. – 1686.01. – ?), (? – 1688.27.03. – 1692). Мав універсали на с. Сохачі та інші маєтності.

Довгеля Яків Михайлович (? – ран. 1755) – онук коропського сотника, син старшого військового канцеляриста ГВК, військовий товариш (? – 1741 – 1751 – ?). Склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, у 1751 р. патенту не пред'явив. Мав доньок, які вели суперечку за його спадок.

Довгий Гордій Мартинович – син шляхтича гербу «Лабендз», військовий товариш (1700), житель яцьківський, значний військовий товариш (1716). Д.: N Яківна Рубець.

Довгий Григорій – значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1737 – ?), мав двір у Кременчуці.

Довгий Григорій – сотник горошинський (1739–1740), сотник (? – 1743), сотник смілянський (1743–1751), мав шинок у Смілі (1747). 6 червня 1745 р. купив підварок у козака Опанаса, а 14 жовтня 1745 р. – двір у

Смілі у козака Якова Дуброви. Д.: Марія NN (? – 1768 – ?).

Довгий Євдоким – значковий товариш Стародубського полку (1725). Проживав у с. Яцьковичах. 10 вересня 1725 р. ГВК видала указ стародубському сотнику Семену Галецькому про розслідування справи про захоплення батьківського майна і ґрунтів Опанасом Довгим та побиття і образи батька.

Довгий Єлисей Павлович – службу розпочав з 1774 р. у Ніжинському полку, військовий товариш (з 1784) і переіменований у поручика.

Довгий Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740), житель с. Дмитрівки.

Довгий Йосип – отаман Городиської сотні Миргородського полку (? – 1762), сотник 1-го компанійського полку (1762 – ?).

Довгий Леонтій – значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1757 – ?), мав 2 посполитого у с. Дмитрівці.

Довгий Опанас Євдокимович – син значкового товариша, отаман с. Рахманів, володів слобідкою (1732), значковий товариш Стародубського полку (1745 – 1755 – ?). У 1755 р. продав двір за 40 карбованців вдові полковника стародубського Мотроні Максимовичевій, до якого були докуплені інші частини у Стародубі.

Довгий Осип (1709 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1728 р., полковий канцелярист (з 1743.18.12.), отаман над запорозькими козаками у Лубенському полку (1752), значковий товариш (з 1756.2.04.) Лубенського полку, отаман Городиської сотні, сотник компанійський І компанійського полку (з 1763.10.07.), сотник потоцький (1769.25.05. – 1783), одночасно – бунчуковий товариш (з 1782.28.06). Приймав участь у польському (1733), нагайському (1735), кримському при взятті перекопської лінії і Кінбургу (1736), очаківському (1737), дністровському (1738), турецькому (1739), а також у походах 1769 і 1773 рр. У 1738 р. був поранений в праву руку. Мав 70 (1775 р.), 110 душ чоловічої статі підданих (1783). Д.: Ганна Кирилівна Кодинець, донька обозного полкового лубенського. Мали доньку (1774).

Довгий Остап – наказний сотник козелецький Київського полку (1706.10.).

Довгий Павло – значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1757 – ?), мав 1 посполитого у с. Дмитрівці.

Довгий Степан (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Мав 30 підданих у одному хуторі. Д.: Ганна N Войтенко, донька військового товариша. Мали синів Івана, Павла, доньок Меланію та Варвару.

Довгий Терешко – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Довгий Трохим – значковий товариш Прилуцького полку (1737 – 1757 – ?), мав 1 посполитого у с. Дмитрівці.

Довгопол Андрій – товариш Полтавського полку (1670).

Довгопол Гнат Іванович – син військового товариша, військовий товариш Стародубського полку. Його син Терентій (1722 – ?) мешкав у с. Черницькому Почепського повіту.

Довгопол Іван – військовий товариш Стародубського полку. Його нащадки мешкали у с. Черницьке Погарського повіту.

Довгопол Іван – козак решетилівський (1718), отаман городовий решетилівський (? – 1721 – 1724 – ?). Козак решетилівський (1735), сотник наказний решетилівський (1735.12.).

Довгопол Клим (? – 1666 – 1719, Стокгольм) – 1687 р. підписав коломацькі статті. Військовий товариш (? – 1692 – ?). Гінець гетьманський до Москви (1692). Значний військовий товариш (? – 1708 – ?). Гінець гетьманський до царя (1708). Емігрував з Мазепою. Генеральний бунчужний (? – 1709 – 1710), генеральний суддя (1710 – 1719) гетьманату П.Орлика.

Довженко Іван – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Довженко Семен – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Додока Григорій Остапович (? – 1663 – 1722 – ?) – син сотника пирятинського, сотник пирятинський (? – 1671.01. – ?), (? – 1678 – ?), наказний сотник пирятинський (1688.01.), у 1686 р. у нього викупив земельний участок Семен Вакуленко. Осавул полковий лубенський (? – 1688.10. – ?). «При старості лет» у 1722 р. на с. Шкуратів, яким він володів, Скоропадський, будучи в Ромнах, видав універсал бунчуковому товаришу Мойсею Худолію при умові, що той доглядатиме Додоку.

Додока Остап – сотник пирятинський (? – 1671.01. – ?). Можливо, він сотник Лубенського полку Остап Григорович у делегації Брюховецького до Москви у 1665 р.

Долекевич – шляхтич, козацький старшина. 28 липня 1661 р. у Варшаві король підписав привілей на маєткок Пултовці з Ілговцями у Літинському старостві ленним правом.

Доленський Олексій – хорунжий полкової артилерії Полтавського полку.

Должецький Леонтій – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1687.04 – ?).

Долинський (Сучченко) Яків Іванович (? – 1680 – бл. 1729) – син ротмістра надвірної корогви. Шляхтич гербу власного, гетьманський дворянин у І.Мазепи, шафар ратушний батуринський, бунчуковий товариш, сотник батуринський (? – 1713.01. – 1713.09. – ?), наказний сотник батуринський (1716.01.). Отримав універсал Скоропадського на маєтність.

Долинський Григорій Карпович (бл. 1720 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша, полковий канцелярист ніжинський (1739 – 1741), військовий канцелярист ГВК (1741 – 1745), 2-й осавул полковий ніжинський (1745.23.09. – 1754), 1-й осавул полковий ніжинський (1754 – 1762), бунчуковий товариш (з 1762), головний економ гетьмана К.Розумовського. Підкоморій Борзнянського повіту (з 1764). Надвірний радник (з 1779). Статський радник (1787). Жив у с. Пекареві. Мав 728 підданих у сс. Пекареві, Кнутах, Курені, Великій Загоровці, хуторах при сс. Мильцях, Гольцях, Красилівці, хуторі на Степу. Д.: (1749) Марфа Іванівна Лашкевич (? – 1734 – 1787 – ?), донька бунчукового товариша.

Долинський Іван Григорович (1750 – ?) – полковий хорунжий, надвірний радник (1782).

Долинський Іван Іванович – син бунчукового товариша, полковий осавул. (1787). Д.: NNN, донька шляхтича.

Долинський Іван Іванович – син бунчукового товариша, полковий хорунжий. Д.: Катерина Кутневська, донька бунчукового товариша.

Долинський Іван Карпович – бунчуковий товариш.

Долинський Іван Максимович (? – 1705 – 1747 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш

у Чернігівському полку (? – 1740 – 1751 – ?). 1751 р. патент на чин не пред'явив. Мав посполитих у с. Покошичі 16 дворів, хутір і приїжджий двір (1740), у с. Покошичах 7 дворів посполитих, у Понорниці йому спродались 6 козацьких дворів у різні роки (1741), приїжджий двір у с. Покошичах (1743), двір приїжджий у с. Покошичах та житловий двір на хут. П'ятковському зі служителями, у Покошичах 5 дворів підсусідків (1747), у с. Покошичах мав 10 дворів підсусідків та 1 служителів (1750). Мав два млина: на р. Головеньці і р. Лосці. Д.: (1756) Варвара NN.

Долинський Ілля Іванович (1748 – ?) – син бунчукового товариша, курінний отаман козелецький, абшитований значковий товариш Київського полку (1779.20.03. – 1782 – ?). Бунчуковий товариш (1788). Д.: Мотря Петрівна Шульжинська, донька бунчукового товариша.

Долинський Карпо Якович (? – 1727) – син сотника батуринського, бунчуковий товариш. Помер 11 червня 1727 р. в Астрахані від ран, отриманих у Сулацькому поході. Д.: 1) N Григорівна Самойлович, донька сотника новомлинського. 2) Мотря Яківна N, отримала гетьманський універсал Д.Апостола на с. Ксензівку. У 1732 р. коропський дозорця індуктового збору Лук'ян Христофорович подав на неї скаргу за продаж майна та ґрунтів, що належали по спадку пасинкам.

Долинський Максим Іванович – син ротмістра надвірної корогви. Бунчуковий товариш у Київському полку.

Долинський Максим Лаврінович (? – 1709 – ран. 1729) – шляхтич, військовий товариш Чернігівського полку. 10 листопада 1708 р. отримав універсал на тестівські с. Покошичі, млин на р. Головині у 2 кола, а другий – на Машевому болоті у 1 коло і 3 ступи. Д.: (1706) Пелагея Іванівна Ростковська, донька ротмістра надвірної корогви. У 1729 р. розглядалося питання про підтвердження за нею с. Покошичів у Понорницькій сотні і 13 березня 1729 р. отримала універсал.

Долинський Михайло Іванович – син бунчукового товариша, військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: NN Рашевська, донька бунчукового товариша.

Долинський Михайло Максимович (пізніше 1706 – ран. 1756) – брат Івана. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1743 – 1750 – ?). Мав житловий двір у Покошичах (1743), двір приїжджий у с. Покошичах (1747), житловий двір на хут. Мурашковському зі служителями, у с. Покошичах 4 двори підсусідків (1750). Володів млином на р. Гусинці (1742).

Долинський Петро Григорович (1758 – 1796 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1772 р., військовим товаришем, осавул полковий (з 1777), бунчуковий товариш (з 1782.30.01.). Д.: Ганна Олександрівна Дублянська, донька бунчукового товариша.

Долинський Петро Федорович (? – ран. 1715) – писар полковий київський (1682 – ?), на уряд тримав с. Калиту, після нього перейшло полковому осавулу Роману. Сталося це, ймовірно, у 1687 р. Мабуть, він як протопоп козелецький разом з Йосипом Миткевичем тримали млин на р. Острі на козелецькій греблі, на який 13 вересня 1701 р. отримали універсал гетьмана Івана Мазепи.

Долинський Степан – 1741 р. присягнув імператриці. Значковий товариш Київського полку (? – 1737 – 1751 – ?). У с. Берков Козелецької сотні мав 2 підсусідків.

Долинський Степан – осавул полкової артилерії полтавської (? – 1773), вакансовий сотник (1773 – ?).

Долмат Тимофій Богданович (бл. 1743 – ?) – службу розпочав з 9 серпня 1758 р., писар Запорізького полку (з 1759), полковий старшина Запорозького Війська низового (з 1760.10.06.); сотник снятинський (1771.1.10. – 1783). Д.: NNN, донька сотника абшитованого.

Долматович Федір Степанович – сотник синявський (? – 1700.01. – 1704 – ?). 1704 продав двір у Чернігові значному військовому товаришу Івану Швагрову. У ВКЛ відомий рід шляхтичів Долматів гербу «Розміар», які мали придомок Реперські від маєтку Репера у Новогродському воєводстві.

Доманський Юрій – шляхтич, значний військовий товариш (1703), військовий товариш (1704). У 1704 р. за 3000 золотих продав хутір Шкрабинський на р. Бабиці Случановському. Д.: Ірина Лаврінівна N.

Домарацький Ярофій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Домбраш Іван – шляхтич, козацький старшина. 25 квітня 1662 р. нобілітований.

Домбровський Петро – значковий товариш Стародубського полку (1769), був у другій армії в поході.

Домбровський Тихін – військовий канцелярист ГВК (? – 1750), отаман сотенний городиський (1750 – ?).

Домонтович Іван Михайлович (? – 1628 – 1683) – походив зі старовинної шляхетської родини Домонтів. Покозачений шляхтич. Можливо, спочатку козак прилуцький (1649), козак Слабинської сотні Чернігівського полку, отримав від Богдана Хмельницького с. Смолин і Максим, які були підтверджені гетьманом Виговським. Сотник слабинський (? – 1659.08. – 10. – ?), супроводжував до Москви полонених Юрія та Іллю Виговських. Суддя полковий чернігівський (? – 1662.11. – ?). Посланець Чернігівського полку (1665.10.), супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. Після ніжинської ради не був засланий до Сибіру, але за гетьманства Брюховецького на урядах не зафіксований. Лише пізніше знаний як отаман городовий чернігівський (? – 1668 – ?). За Ігнатовича став генеральним суддею. Відразу після перевороту 1672 р. отримав від Самойловича с. Кудровку. Цього ж року отримав царську жалувану грамоту. У березні 1677 р. супроводжував разом з генеральним писарем С.Прокоповичем гетьмана П.Дорошенка до Москви. Зберігав уряд судді генерального за Самойловича майже до смерті (1669 – 1681) і вийшов на спочин за старістю. У 1680 р. збудував Миколаївський собор Крупицького монастиря. Мав два млини: на р. Білоусі і на р. Жоведі. 1683 р. у Введенській церкві КПЛ записаний поминальник його роду: Іван, Василь, Стефан. Інший поминальний, записаний у Крупицькому Батуринському монастирі: ієромонах Феодосій, Василь, Михайло, Григорій, Софоній, Кирило, Григорій, Олександр, Іван, Стефан, Григорій, Іван, Омелян, Яків, Леонтій, Григорій, Іван, Тарас, Матвій, Андрій, Михайло, Іван, Уляна, Марія, Гафія, Феодора, Євдокія, Наталія, Гафія, Тетяна, Марія, Гафія, Настасія, Євфимія, Олена, Наталія, Ганна, Олена, Варвара, Катерина, Олена, нм. Олена, Гафія, Іван, Феодосія, Стефан, Тарас, нм. Стефан, Василь, Іван, Стефан, Пилип, Ганна, нм. Олексій, нм. Тетяна, нм. Агафон, нм. Дарія, нм. Феодосія, Євфимія, нм. Феодосія, Параска, нм. Григорій, нм. Роман, нм. Лук'ян, Євдокія, нм. Ганна, нм. Василь, нм. Семен, нм. Ірина, нм. Пилип, Тимофій, Іван, Олена, ієрей Павло. У Ме-

жигірському Спасо-Преображенському монастирі його поминальний ряд мав такий вигляд: Іван, Василь, Стефан, ієромонахи Феодосій, Мелетій, Михайло, Григорій, Софоній, Кирило, Григорій, Олександр, Іван, Стефан, Григорій, Іван, Омелян, Яків, Леонтій, Григорій, Іван, Тарасій, Матвій, Андрій, Михайло, Іван, Євдокія, Наталія, Гафія, Тетяна, Марія, Агафія, Настасія, Єфросинія, Олена, Наталія, Ганна, Варвара, Катерина, Олена, Гафія, Тарасій, Іван, Іван, Олексій. У самому поминальнику зазначено «Леонтія Домонтовича з Гоголева сотника».

Домонтович Іван Михайлович (1717 – 1763 – ?) – вів суперечки за маєтність с. Камку (1740). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1740.7.03. – 1763 – ?). Мав двір житловий і шинок у с. Смолині Слабинської сотні, в д. Жовинці 1 двір підсусідків, у с. Жоведі 9 дворів посполитих 2 підсусідків, у с. Шостковці 1 хату підсусідків (1747), у Сосницькій сотні у с. Кудрівці 123 двори посполитих (1750).

Домонтович Іван Федорович – значковий товариш (? – 1729 – 1732 – ?), полковий комісар (1731). Мав двір у Седневі (1732). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Отримав підтвердження на с. Камку Седнівської сотні.

Домонтович Леонтій – сотник гоголівський Київського полку.

Домонтович Матвій Михайлович (1731 – ран. 1781) – 1751 р. на нього за побої подав скаргу бунчуковий товариш Василь Лизогуб. Службу розпочав з 1751 р., військовий товариш (1751.17.04.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1757.30.09. – 1767 – ?). Мав у с. Жоведі 7 дворів посполитих, 1 підсусідків (1747), житловий і шинковий двори у с. Смолині (1750). На р. Жоведі нище с. Жоведі тримав батьківський млин, на р. Кришва – млин однокольний. Д.: Маріанна Максимівна N (1740 – 1790 – ?). Після смерті чоловіка мала підданих у сс. Смолині і Максимі. Мала у 1790 р. 425 підданих.

Домонтович Михайло Іванович (? – 1697 – 1743 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1732 – 1740). Мав підданих у с. Смолині 9 малогрунтових, 17 убогих, 5 підсусідків, у с. Максимі 3 малоґрунтових, 2 підсусідки (1732), посполитих у с. Смолині 19 дворів і підсусідків 20 дворів, у с. Максимі 6 дворів (1739), двір житловий у с. Смолині, посполитих у с. Смолині 38 дворів і 1 майстровий, у с. Максимі 4 двори (1740), у с. Смолині 33 двори посполитих, у с. Максимі 5 дворів (1741), посполитих дворів у Столині 38, у Максимі – 4 (1743). Абшитований 7 травня 1740 р. через старість, хворів на «внутренею пухлину». Мав чотири млини: на р. Жоведі під бором в одне мучне коло, в лузі – в одне мучне коло, на р. Гулаці – в одне коло, на р. Кривші – в одне коло (1742). Д.: Любов Бутович. Мала тяжби за майно з Михайлом Домонтовичем.

Домонтович Михайло Павлович (? – 1751) – син священика, через суперечку за спадкове майно з дружиною померлого брата Дмитра був ув'язнений, але рішенням ГВС 30 серпня 1728 р. звільнений. Бунчуковий товариш (? – 1728 – 1751). 1751 р. по компуту записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Тримав на р. Жоведі під с. Жоведь гребельний млин однокольний, який перейшов його сину Матвію. Мешканець смолинський, де мав шинок (1732). Поминальник його роду в КПЛ: ієрей Павло, ченець Микола, Євдокія, Федір. 1749 р. Сенат видав указ ГВК у справі його суперечки з бунчуковими товаришами Іваном і Григорієм Савичами про с. Кудрівку з млином, угіддями. Д.: Софія Григорівна N (бл. 1692 – ?). Мали сина Івана і доньку Настасію.

Домонтович Павло Володимирович (1755 – ?) – службу розпочав 6 травня 1782 р. військовим товаришем Київського полку. Пішов у відставку 4 червня 1787 р. поручиком. Д.: Євдокія NN (1767 – ?).

Домонтович Петро Іванович – писар полковний київський (? – 1671.02. – 1676.02. – ?). Купив млин на р. Острі у Козарах у трьох братів Луценків Мельників.

Домонтович Степан Володимирович (1762 – ?) – службу розпочав з 1776 р. вахмістром кирасирського Георгієвського полку. Бунчуковий товариш (? – 1782 – 1784). Колезький асесор (1784). Поручик (1789). У с. Кудрівці мав 142 підданих. Д.: Варвара Іванівна Валькевич, донька бунчукового товариша.

Домонтович Федір – наказний полковник полтавський (1671.01., 1672.04.).

Домонтович Федір Павлович (? – ран. 1710) – син священика, сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1705.05. – ?). Д.: (з 1698.11.02.) N Василівна Дуніна-Борковська, донька генерального обозного. У 2-му шлюбі за Яковом Ждановичем, сотником городиським.

Доморка Михайло Іванович (1739 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1747 р. полковим канцеляристом, канцелярист полкового суду (1755), писар сотенний ройський (? – 1758 – ?), значковий товариш (з 1766), отаман городовий чернігівський (з 1768), військовий товариш Чернігівського полку (1773 – 1782 – ?), у походах не був. Поліцмейстр (1782). Осавул полковий (? – 1787 – 1788 – ?). Мав 4 підсусідків у Білоусівській сотні (1780), 9 підданих в «деревнє» Свинь Білоусівської сотні (1781), у Чернігівскому повіті 2 хати підданих (1782). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Устина Миколаївна Сєрик, донька диякона.

Доморка Федір – писар полкової артилерії лубенської (? – 1740 – 1741 – ?). Мав двір в Лохвиці.

Донатович Федір – син священика глухівського микольського. Студент КМА (? – 1736 – 1739), військовий канцелярист ГВК (1739 – 1742 – ?).

Донець N – полковник зв'ягольський (? – 1651.06. – ?).

Донець Андрій – отаман городовий монастирищанський (? – 1725.06. – 1728.02. – 1731 – ?), сотник наказний (1728). Мав 5 підсусідків у Монастирищі (1731), значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Ганна Іванівна (? – 1748 – ?).

Донець Андрій Дем'янович – сотник смілянський (? – 1659.12. – 1660.01. – ?), учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Донець Артем Васильович – отаман городовий полтавський (1665.11.), наказний отаман городовий полтавський (1667), отаман городовий полтавський (1668.01. – 1668.04.), обозний полковий полтавський (? – 1672.25.05. – 1676.05. – ?).

Донець Василь Артюшенко – військовий товариш (1694), отаман городовий полтавський (1702). Наказний полковник полтавський (1702). Суддя полковий полтавський (1717).

Донець Григорій – полковник регіменту І.Безпалого (1659). Отаман городовий грунський (? – 1690 – ?), (? – 1693 – ?), сотник наказний грунський (1693).

Донець Жадан – сотник орловський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Донець Захар – сотник роменський (? – 1664.07. – 1664.08. – ?).

Донець Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1736), власник хутора під Гадячем у 1-й полковій сотні.

Донець Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Донець Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1767).

Донець Іван – наказний полковник чернігівський (1649.02. – 1649.03.).

Донець Іван Степанович – сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1649 – ?), осавул полковий гадяцький (? – 1667.05. – ?).

Донець Онисим – значковий товариш Прилуцького полку (1729). У 1729 р. просив ГВК звільнити від сплати податків за володіння млином і з винокуріння.

Донець Опанас (? – 1720 – 1751 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?). Житель с. Гнідинець Варвинської сотні, де мав 3 підсусідків (1740).

Донець Павло Тарасович – сотник полковий Миргородського полку (? – 1661.04. – 29.05. – ?), член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви. 1649 р. у сотні були Донець Андрушко, Яцько.

Донець Пилип – сотник Фастівської сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – ?).

Донець Степан – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1768). Його усиновив козак с. Годунівки Ісай Годун і той передав йому навічно половину своїх маєтків.

Донець Степан – козак Веприцької сотні Полтавського полку (1649), генеральний осавул (1663 у Брюховецького).

Донець Федір Іванович – сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1670 – 1672), осавул полковий гадяцький, наказний полковник гадяцький (1672.06.), отаман городовий гадяцький (? – 1687.04. – 1691.03. – ?).

Донець Фесько – сотник гадяцький регіменту П.Дорошенка (23 січня 1669 р.).

Донець Фесько Артюшенко – військовий товариш Полтавського полку (1693).

Донець Яків – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1682), (? – 1688.21.03. – ?).

Донець Януш – полковник запорізького полку регіменту Ханенка (? – 1672.26.01. – ?). Обраний до складу посольства з ради в Ладижині на сейм в Речі Посполтій.

Донець Ясько – сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1672.30.06. – ?).

Донець-Стефанович Дмитро (? – 1655 – 1702 – ран. 1704) – осавул полковий Чернігівського полку (1678, ? – 1689 – 1696 – ?). Поранений у чигиринському поході 1678 р. Наказний полковник чернігівський (1689.04.), (1701.02.), (1702). Товариш полку Чернігівського. З млина першого чоловіка дружини у с. Козли з дозволу гетьмана Мазепи відбирав військову частину. Д.: NNN (? – 1660 – 1704 – ?), це її другий шлюб. Усиновив її сина Парфена.

Донець-Стефанович Іван Стефанович (1722 – 1773 – ?) – службу розпочав з 1739 р. сотенним канцеляристом, писар сотенний полкової сотні (з 1741.01.), значковий товариш Чернігівського полку (з 1761.24.01), коморник Чернігівського повіту (з 1766). Мав 9 підданих у с. Коти (1773). Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: 1) Софія Іванівна Плохута, донька значкового товариша. 2) Єфросинія Петрівна N, донька бурмістра чернігівського.

Донець-Стефанович Клим – сотник білоусівський (1695 – 1699), (? – 1710.06. – ?). У 1699 р. від свого родича полковника Юхима Лизогуба отримав підтвердження на сс. Лопатин і Товстоліс. Д.: NNN, власниця с. Лопатин.

Донець-Стефанович Парфен (? – 1674 – 1704 – ?) – служив у Чернігівському полку «кільканадцять» років. Священик смолинської Микольської церкви (1704). 3 квітня 1704 р. отримав універсал Мазепи на підтвердження ½ млина у два кола у с. Козли на р. Козли за служби батька і надання другої частини млина.

Донченко Андрій – військовий канцелярист (1762), полковий осавул (1774). Служив у Гадяцькій полковій рахунковій комісії (1774).

Донченко Андрій – хорунжий полковий гадяцький (? – 1710 – ?). 1710 р. гетьман Скоропадський йому і прапорщику Григорію Граб'янці надав с. Максимівку.

Донченко Євстафій (1749 – ?) – абшитований писар полковий (1788), мав 10 підданих у одному місті. Д.: Марина NN, донька міщанина.

Донченко Іван – хорунжий полковий гадяцький (? – 1737 – ?).

Донченко Яким – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Мав хутір під с. Липовицею (1732).

Дорофей Ничипір – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1729.10.).

Дорошевич Іван – писар полковий ніжинський (? – 1681 – ?), володів с. Крупич Полем, Сваричовкою 2-ї полкової сотні.

Дорошевич Леонтій Стефанович – покозачений шляхтич, син сотника старосанжарського, значний військовий товариш Полтавського полку (1692), хорунжий полковий полтавський (? – 1708 – ?).

Дорошевич Степан – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1683.23.09. – 1684 – ?), сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1692.03 – ?).

Дорошенко Андрій – полковник за Б.Хмельницького.

Дорошенко Андрій Дорофійович (? – 1644 – 1709.01. – ?) – брат гетьмана П. Дорошенка та наказного гетьмана Г. Дорошенка. У середині 1660-х рр. потрапив до російського полону, з якого його було звільнено у вересні 1666 р. Відтоді виконував різноманітні доручення П. Дорошенка. Полковник чигиринський (? – 1668 – ?), у липні 1668 р. – намісник гетьманський на Лівобережній Україні. Отаман городовий гадяцький (? – 1669.23.01. – ?), полковник паволоцький (1673 – 1674), заступив на цьому уряді свого шваґра. У вересні 1673 р. розбив біля Києва військо М. Ханенка. Наказний гетьман (1674). 10 січня 1674 р. купив у мельника Івана Федоренка млина на р. Тесмині в урочищі Лобачівці за 90 золотих. У серпні 1674 р. вів бої в околицях Сміли й Жаботина, був поранений, а в липні воював під стінами Чигирина. У 1676 р. переселився на Лівобережжя і став сотником сосницьким. Гетьман Самойлович універсалом від 7 листопада 1676 р. підтвердив за ним грунти його, млини: один на урочищі Лобачівці на р. Тясмині і другий – під Суботовом на греблі міській, острови на Лобачівці та інші «добра». Через невідомі нам при-

чини в наступному 1677 р. залишив сотницьку посаду і сотником його знову бачимо уже за гетьманування Мазепи (? – 1688 – 1692), з перервою, бо 1689 р. він як значний військовий товариш супроводжував гетьмана до Москви. Гетьманський універсал 1689 р., був підтверджений царською грамотою 3 вересня 1690 р., на сс. Козляничі, Чорнотичі, Верхолісся, млини на р. Убеді, Мені, Бречі. Володів с. Купчичі. Значний військовий товариш (? – 1707 – 1709 – ?). 23 серпня 1707 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням грунтів його на Лобачівці з млином на р. Тясмині, млина під Суботовом на греблі міській, острова з сеножаттями на тій же Лобачівці. Його володіння на Правобережжі викупили Лизогуби («за Днепром добра в сотне Криловской имеющиеся именно греблю с мельницей на Лобачовце на реке Тясминице умершим же дом ево Андреем Дорошенком занятую, да на той же Лобачовце остров с сеножатями и угодьи»). Д.: NN Гамалія, брат якої Яків був паволоцьким полковником.

Дорошенко Василь – значковий товариш у Чернігівському полку, наказний сотник сосницький (1763, 1764).

Дорошенко Василь Андрійович (? – 1669 – 1750 – ?) – син бунчукового товариша, у донесені показав, що на чин бунчукового товариша патенту не має, а перебуває у ньому по діду і батькові з 1725 р. Йому після смерті батька відійшло с. Верхолісся. Став сотником у Волинці (? – 1699 – ?), у цей час отримав гетьманський універсал на займище на р. Убедь, сл. Лубенець (Луб'янку). У Волинській сотні мав маєтність у сс. Волинці, Козляничі, Ольшане. Сотник сосницький (? – 1723). Володів с. Савинцями, поблизу якого заселив сл. Базилівку. «Слабости ради своего здоровя оставил уряд сотництва сам добровольне». Бунчуковий товариш (1723 – 1737 – ?). 1726 р. захопив майно у шинкаря Йосипа Марковича за невиплату податку за шинкування. Мав 2 приїжджих двори у с. Мітченки Батуринської сотні. 21 червня 1732 р. отримав гетьманський універсал про повернення захопленного млина у бунчукових товаришів Володимира, Михайла і Василя Полоницьких в сл. Володимирка. 1736 р. побив і образив Семена Ломиковського, захопив двох доньок волинського мешканця Андрія Ведути, захопив майно у шинкаря Йосипа Марковича за невиплату податку за шинкування. Мав підданих у сс. Козляничі, Верхоліси, у Сосниці, у Волинці, житлові двори у Сосниці та у с. Козляничі. Д.: Марія Іванівна Лисиця (? – 1714 – 1733 – ?), донька брацлавського, потім компанійського полковника.

Дорошенко Василь Васильович – військовий канцелярист, зловживав печаткою ГВК у 1720 р. Бунчуковий товариш (1740 – 1768 – ?). Його дідівський степ під с. Пекарі Корибутівської сотні Прилуцького полку захопив генерал Вейсбах. Д.: Марфа Іванівна Ломиковська, донька бучукового товариша.

Дорошенко Василь Никонович – сотник янпільський Ніжинського полку (? – 1689 – ?).

Дорошенко Гнат Якович – син значного військового товариша, генеральний осавул. 4 серпня 1710 р. отримв універсал на село у Прохорівській сотні, 15 січня 1715 р. універсал на два млини, 17 грудня 1710 р. підтверджувальний універсал, 2 грудня 1720 р. універсал на с. Княжичі Глухівського повіту. 31 березня 1721 р. отримав царську грамоту.

Дорошенко Григорій Васильович (1746 – ?) – син отамана сотенного, племінник Луки Дорошенка. Козак Янпільської сотні. Абшитований значковий товариш (1782.10.01. – 1788 – ?). Д.: Параска Василівна Слабей, донька значкового товариша.

Дорошенко Григорій Дорофійович (? – 1627 – 1696 – ?) – козак Вереміївської сотні Чигиринського полку (1649), наказний полковник брацлавський (1650.08.). У вересні 1660 р. у складі українського посольства виїхав до Москви, де внаслідок переходу Ю. Хмельницького на бік Речі Посполитої його було заарештовано. З осені 1660 р. до жовтня 1667 р. перебував у московському полоні, з якого повернувся восени 1667 р. У листопаді 1668 р. гетьман послав його до Києва з важливою місією. Цікавою є інформація про те, що його тесть у 1668 р. з Києва за дорученням воєводи Шереметєва їздив до Остра намовляти на підданство цареві. Полковник брацлавський (? – 1668.08. – 10. – ?). На початку 1668 р. вів переговори з російським послом, у травні – липні як наказний гетьман Правобережної України воював з польськими підрозділами на Поділлі, восени – з російськими на Лівобережній Україні. Вже як брацлавський полковник зіграв важливу роль у розгромі претендентів на булаву П. Суховієнка та М. Ханенка у 1669 р., зокрема, в здобутті перемоги 29 жовтня під містечком Стеблів. У серпні – жовтні 1671 р. очолював опір козацьких сотень і населення Брацлавщини наступові польського війська. 8 липня 1672 р. заманив польські полки на Батозьке поле, де П. Дорошенко завдав їм нищівної поразки. Разом з гетьманом приймав участь у поході до м. Кам'янець та Львова. Полковник білоцерківський (? – 1674 – ?). У бою 2 березня 1674 р. під Лисянкою з військовими підрозділами І. Самойловича та росіян зазнав поразки й потрапив у полон. Був засланий, але у березні 1677 р. за гетьманським клопотанням звільнений. Повернувся в Гетьманщину та оселився у м. Сосниці. У 1684 р. через конфлікт з І. Самойловичем Дорошенка було заарештовано. Писар полковий стародубський (? – 1693 – 1696 – ?). 3 квітня 1693 р. у Омеляна Стефановича у с. Олехно купив плец і три пахотні поля. Прийняв постриг в ченці. Похований у Чернігівському Єлецькому Свято-Успенському монастирі. Д.: 1) (? – 1660 – 1663 – ?) N Кононович з роду Посудевських. Її рідний брат Нестор Кононович відзначився як активний прибічник Юрія Хмельницького. Він у 1660 р. був посланий разом з Михайлом Суличичем і Григорієм Дорошенком до Москви, мабуть, залишався там під арештом до 1667 р. Повернувшись, восени 1668 р. став писарем військовим у Петра Дорошенка. 2) (1668) Олена N Яненко (? – ран. 1671), сестра полковника Яненка. Трьоюрідна сестра Богдана Хмельницького. Завдяки цьому шлюбу став свояком Хмельницьких. Київський воєвода у 1668 р. із ув'язнення з Києва відпустив її до Чигирина. Померла десь між 1668 і 1670 р. Після її смерті Григорій у 1671 р. сватався до посербиці полковника переяславського Р.Думитрашки Ганни Василівни Золотаренко, проте шлюб не стався. 3) (1676) N Луківна Мовчан, донька полковника сердюцького.

Дорошенко Дорош Васильович – військовий товариш (1690), мешканець янпільський. Д.: Марія N Жураковська.

Дорошенко Іван – козак сотні Стародуба Канівського полку (1649), якого змінив на сотництві. Нобілітували в числі трьох вірних канівських сотників 5 грудня 1650 р. Приймав участь у посольстві Івана Іскри до Москви (1652). Наказний полковник моги-

лівський (1656, у Новому Бихові). За здачу Нового Бихова гетьман заарештував і тримав у Ніжині, згідно царського указу направив колишнього полковника Антона Ждановича, щоб покарати його «сидінням на гарматі».

Дорошенко Іван Андрійович (? – 1664 – ран. 1712.4.05.) – син сотника, став сотником сосницьким замість батька (1692 – 1694 – ?), потім значним військовим товаришем. Знову сотник сосницький (? – 1699 – ?), (? – 1704). Володів Купчичами і Ляшківцями, мав Рудню поблизу с. Рудки. У 1708 р. перейшов на бік Мазепи, через що частину його володінь у Сосниці (хутір і млини під с. Козляничі) Скоропадський 11 грудня 1708 р. надав отаману сосницькому Семену Омельяненку. 4 листопада 1710 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права Прокопа і Павла Омеляненків на володіння млинами поблизу Сосниці і заборону йому будувати поруч інші млини. Д.: Настасія Іванівна Мокрієвич (? – 1682 – 1718 – ?), донька полкового судді чернігівського. 4 травня 1712 р. отримала гетьманський універсал на володіння с. Чорнотичі Волинської сотні.

Дорошенко Іван Васильович – військовий товариш (? – 1709 – 1726 – ?). Мав майнові суперечки з мешканцями Чернігівського полку.

Дорошенко Іван Васильович – отаман сотенний янпольський (1739 – 1759). Значковий товариш (з 1764).

Дорошенко Лаврін Васильович – військовий товариш, мешканець янпольський.

Дорошенко Лука Васильович – син отамана сотенного, абшитований значковий товариш (1777), військовий товариш (1788). Мав 15 підданих на хут. Дорошенківському, де і жив з родиною. Д.: Тетяна Антонівна Філоненко, донька козака с. Ясмань Янпольської сотні.

Дорошенко Максим – осавул полковий лубенський (? – 1712 – ?).

Дорошенко Мартин – сотник (1665), який скаржився на москалів у Котельві.

Дорошенко Михайло Васильович (1738 – ?) – осавул сотенний янпольський (1769 – 1773), отаман сотенний янпольський (1773.7.02. – 1782). За участь у турецькій війні нагороджений чином отамана і звільнений від нарядів і відряджень на два роки. Абшитований військовий товариш (1782.7.08. – 1788 – ?). Мав 29 підданих у Глухівському повіті. Д.: Ірина Федорівна Соколикова, донька козака. Їх донька Домна була заміжня за Федором Івановичем Дворецьким (1748 – ?) і мешкала в Янпольській сотні.

Дорошенко Онисько Максимович – покозачений шляхтич, сотник івангородський Ніжинського полку (? – 1649 – 1651.9.05. – ?), козак менський Ніжинського полку (1654). 9 липня 1664 р. його маєток у Мені був кофіскований і кадуковим правом переданий шляхтичу, козацькому старшині Пилипу Шахенку. На уряді менському (1676).

Дорошенко Семен – сотник.

Дорошенко Степан Дорофійович – козак чигиринський (1649), наказний полковник прилуцький (1659.09.).

Дорошенко Устим Федорович – отаман сотенний янпольський (? – 1778 – 1779), значковий товариш (з 1779). 25 червня 1778 р. купив у московського купця Петра Журавльова садибу з хатою і садом в м. Янполі.

Дорошенко Федір Ониськович – син сотника івангородського. 9 липня 1664 р. його маєток у Мені був кофіскований і кадуковим правом переданий шляхтичу, козацькому старшині Пилипу Шахенку. Сотник менський (? – 1671 – ?), (1672.03. – 1679.16.07. – ?).

Дорошенко Яків – значний військовий товариш. У 1684 р. отримав підтвердження на с. Щерби Глухівської сотні з слободою і млином.

Доценко – Бобонок Григорій – сотник київський (1687), отримав універсал на млин в с. Жуковському.

Доценко Андрій – козак Борзнянської сотні (? – 1757), значковий товариш (1757.04. – ?).

Доценко-Бобонок Іван Андрійович (бл. 1762 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787).

Драбовський Іван – бунчуковий товариш (1750–1751), жив у Ніжинському полку.

Драгоманов Яким Степанович (1755 – ?) – військовий канцелярист (1782), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788), мав 53 підданих. Поручик (1790). Д.: Ганна Яківна Колодяжна, донька полкового судді. Мали синів Івана, Олексія, доньок Олену, Параску.

Драїда (Дранда) Павло (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешкав у Березненському повіті, підданих не мав. Д.: Пелагея Микитівна Чика, донька отамана сотенного.

Драник Яцько – сотник корибутівський Прилуцького полку (? – 1672.05. – ?).

Дрань Корній – наказний полковник могилівський (1658).

Драчевський Василь Леонтійович – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р. Підканцелярист полкової канцелярії. Писар сотенний синявський на місце батька. Значковий товариш Чернігівського полку (з 1773), осавул полковий (1783). У м. Синявці і хуторі за с. Низківкою, Мостиком мав 56 підданних. Д.: 1) (1773) Марія N Лучиновська, донька писаря магістерського. 2) (1783) Настасія Іванівна Борисова, донька сотенного хорунжого.

Драчевський Леонтій (? – ран. 1756.29.04.) – писар сотенний синявський, значковий товариш Чернігівського полку.

Драчевський Омелян Леонтійович – військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав 12 підданих у м. Синявці. Д,: Марія NN, донька козака.

Древинський Денис – представник старовинного волинського шляхетського роду. Отаман городовий кобизький (? – 1695 – ?), сотник кобищанський Київського полку (? – 1699.05. – 1700.05. – ?).

Дрига Яків – сотник білицький Полтавського полку (1734.05.).

Дригал Андрій – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Дрижинський Сидір Степанович (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 містечку в Зіньківському повіті. Д.: Марія NN, донька шляхтича. Мали доньку Катерину.

Дрикса N – значковий товариш Київського полку.

Дрикса Лазар N – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (1751).

Дримайло Андрій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?).

Дроб'язко N – значковий товариш (1779), проживав у с. П'ятовськ.

Дроб'язко Іван (1690 – 1735 – ?) – придворний служитель полковника Полуботка (? – 1719), значковий то-

вариш Стародубського полку (1719 – 1751 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, мав у 1737 р. хутір при млині під с. Бучки Шептаківської сотні, у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735), у 1737 р. збирав «важниці» гроші, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Дроб'язко Самійло – значковий товариш Стародубського полку (? – 1760 – 1779 – ?), 29 січня 1760 р. продав двір у Стародубі за 100 карбованців сотнику полкової сотні Якову Степановичу Якимовичу. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату, у яких жило 2 найманих людей. Проживав у с. П'ятовську. Д.: (1760) Настасія NN.

Дроб'язко Семен Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (? – 1758 – 1768 – ?). 24 березня 1758 р. продав землю у Стародубі пушкарці Ганні Данилівні Чемерецькій, у першій полковій сотні мав володіння у д. Обухівці посполитих бездвірних хат 3, підсусідків 3, людей від 10 до 60 років – 5, молодших 10 – 2 (1764), мав у 1768 р. приїжджий двір у Стародубі. 1769 р. у зборі грошей на поштовій станції.

Дробецький Федір – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Дробищенко Данило – сотник у Канівському полку (1638 – ?).

Дробницький Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?). Мав житловий двір у с. Деньгах Кропивненської сотні та хутір над р. Ірклєєм (1750).

Дробницький Зіновій – син сотника, значковий товариш Переяславського полку (1750 – 1751 – ?).

Дробницький Петро – значковий товариш Переяславського полку (1780 – 1786 – ?), житель с. Богодухівки.

Дробницький Семен – син сотника, значковий товариш Переяславського полку (1750 – 1751 – ?).

Дробницький Стефан – сотник кропивненський Переяславського полку (? – 1681 – 1682.07. – ?).

Дроботковський Данило – осавул полковий 2-го компанійського полку, сотник 2-ї сотні 2-го компанійського полку (? – 1749 – 1751 – ?). Мав два млини на р. Остер під с. Фастівець Іваницької сотні Прилуцького полку.

Дроботковський Дем'ян – значковий товариш Полтавського полку (? – 1771 – 1772 – ?), мешкав у Решетилівській сотні.

Дробяга Яків – товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Біличах.

Дрозд Василь Якович – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1687.05.; 1688.07; 1689.03. – 1689.04; 1690).

Дрозд Яків – наказний сотник чорнусівський (1725), значковий товариш Лубенського полку. 30 листопада 1727 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від повинностей.

Дрозденко Василь (? – 1666.05.) – шляхтич. Сотник Заболоцької сотні Могилівського полку (1656). Козацький старшина. 9 листопада 1663 р. у Ржищеві в обозі над Дніпром виданий королівський привілей з «каранієм» кадуковим правом на його дім, отриманий від шляхтича Мислішевського, у Кам'янці-Подільському на вулиці Татарській. 20 лютого 1664 р. в обозі під Новгород-Сіверським отримав королівський привілей на протекцію. 20 січня 1665 р. його майно як зрадника кадуковим правом передав шляхтичам Казимиру Коцові і Криштофу Горському. Полковник брацлавський (1665.05. – 06.), один з активних учасників антипольського повстання на Правобережній Україні. У 1665 р. розгромив війська гетьмана Правобережної України П. Тетері, після чого той втік до Польщі. Був тоді «запорозьким полковником», а після смерті брацлавського полковника І. Сербина цього ж року зайняв його місце. Один із претендентів на гетьманську булаву на Правобережній Україні, дотримувався промосковських позицій, що викликало конфлікт із П. Дорошенком. У ході боротьби засів з великим військом, в якому було чимало сербів і молдован, у містечку Брацлав, тримав оборону понад 2 місяці. 15 жовтня 1665 р. капітулював, і його привезли до Чигирина. У травні 1666 р. здійснив невдалу спробу втечі до лівобережного гетьмана І. Брюховецького, викравши гетьманську булаву, за що його й було розстріляно за наказом П. Дорошенка.

Дроздовський Іван (? – 1776 – ?) – службу розпочав з 1749 р. у Київській полковій канцелярії, підканцелярист (з 1753), значковий товариш (з 1757), військовий товариш (1767 – 1776 – ?) Д.: N Іванівна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Дроздовський Василь – наказний полковник ніжинський (1739).

Дроздовський Василь Дмитрович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (з 1745), абшитований значковий товариш (1782). Мешканець новомлинський. Мав 5 підданих у 1 хаті. Д.: Марфа NN, донька значкового товариша.

Дроздовський Григорій – службу розпочав з 15 січня 1750 р., значковий товариш Київського полку (з 1761.20.11., возний повітового суду земського (1764.19.03. – 1776 – ?). Мав 1 підданого у с. Кобижчі. Д.: NNN, донька священика.

Дроздовський Дмитро Степанович (? – ран. 1753) – міщанин новомлинський, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?). Мав двір житловий у м. Нових Млинах. За його спадок вели суперечку онук, військовий канцелярист ГВК Іван Лисянський і чернігівський протопоп.

Дроздовський Кирило Васильович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1772 – 1783 – ?). Мешканець новомлинський. Д.: Меланія NN, донька сотника.

Дроздовський Омелян Васильович (? – 1745 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1755 р. сотенним канцеляристом. Курінний отаман. У с. Волосковичі мав 30 підданих. Писар сотенний синявський Чернігівського полку (1762.20.12. – 1782), військовий товариш (1782–1787). Поручик у відставку. Д.: Євдокія Іванівна Куценко, донька козака волоськівського.

Дроздовський Павло – значковий товариш (1741–1748), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Мав двір житловий у м. Нових Млинах.

Дросенко Іван (? – 1693 – 1741 – ?) – дворянин полковника Апостола (1713), сотник шишацький (? – 1730 – ?), абшитований сотник шишацький, значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1741.14.07 – ?). Мав 2 житлові двори у Шишаках.

Дросенко Іван – ротмістр полку Антона Танського (? – 1720).

Дрофановський Петро Михайлович (1752 – ?) – службу розпочав з 1759 р., канцелярист (з 1760), колезький канцелярист (з 1771), сотник куземинський (1775.21.04. – 1782), був у війні з турками на Крим-

ському півострові. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1784), прем'єр-майор у відставці. Володів 111 підданими (1788). Д.: Тетяна Іванівна Трипольська, донька бунчукового товариша.

Дружбицький Іван – писар полковий 2-го компанійського полку (? – 1743 – ?).

Дуб'яга N – сотник піхотного полку Кості Даниловича (1670).

Дуб'яга Іван Богданович (? – 1636 – 1674 – ?) – син шляхтича ВКЛ, шляхтич із Мстиславського повіту. Рід поминався у Межигірському і Київському Золотоверхому монастирях. Службу розпочав у корогві полковника Сигизмунда Служки. Приймав участь у експедиціях проти шведів і бранденбуржців під Варшавою. Був поранений. Прибув у Гетьманщину разом з Юрієм Виговським. Був разом з Гуляницьким у конотопському оточенні. Антивиговське повстання 1659 р. його застало у Чернігові. 25 квітня 1662 р. був нобілітований «z wojska zaporoskiego żołnierzow». 30 квітня отримав герб, 12 травня цього ж року уроджені Дуб'яги отримали королівський універсал на спустошену «Jelmiowka... w woj. Kijowskim», братом заслужених добр. Козак харківський. Полковник гадяцький (? – 1668.11. – ?). На уряд полковника тримав містечко Рашівку, місто Камишин, села Грим'ячку, Остапівку, Березову Луку. Полковник харківський в екзилі (1668–1669). Наказний полковник чигиринський (1669.02. – 11.), наближений до Дорошенка. Полковник миргородський (1672.04. – 1672.06.). Неписьменний. «Полковник наш конный охотный в Баклае близ Чигирина» (1674), – іменував його гетьман Самойлович. Полковник торговицький (1674).

Дуб'яга Микола Юхимович – син значкового товариша, службу розпочав з 1739 р., значковий товариш (з 1763.28.11) Миргородського полку.

Дуб'яга Олександр – військовий канцелярист ГВК (? – 1708).

Дуб'яга Юхим Іванович (? – 1674 – 1726 – ?) – син полковника миргородського, значковий товариш Гадяцького полку (1726).

Дуб'янський Йосип (1752 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1788). Мав 39 підданих в 2 селах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Дубель Григорій Миколайович (? – 1733) – прапорщик полковий прилуцький (1723 – 1733). 31 січня 1733 р. разом з Марією Максимовичевою, Кузьмою Чернігівцем скаржився на вдову гетьмана Скоропадського за захоплення млина, ґрунтів та неповернення боргу. Загинув у 1733 р.

Дубенко Гнат – сотник суботівський Чигиринського полку (? – 1663 – ?).

Дубина N – отаман сотенний мглинський (? – 1767), абшитований через старість значковим товаришем (з 1767).

Дубина Григорій – полковник остерський. Прийняв постриг з ім'ям Ієроніма, ігумен Переяславського монастиря, законник печерський. Поминання його роду у Межигірському монастирі: Іван, Стефанида, Михайло, Іван, Марія, Самійло, Георгій, Данило, Григорій. У 1685 р. разом з ігуменом Видубицького монастиря відвідав Москву.

Дубина Іван – шляхтич гербу «Держевица», полковник корсунський (? – 1657.07. – ?). М.Крикун вважає, що за Тетері був наказним полковником корсунським.

Дубина Іван Михайлович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку, мешкав у Глухівській сотні.

Дубина Кирило – шляхтич гербу «Держевиця», значний військовий товариш (1713). Його син і онук були значковими товаришами в Глухівській сотні Ніжинського полку.

Дубина Мисько – козак осавульського куреня Чигиринського полку (1649), полковник корсунський (мабуть, наказний) під час боїв за Брацлав в грудні 1654 р. Генеральний осавул (1654.12. – ?).

Дубина Михайло Кирилович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку, мешкав у Глухівській сотні.

Дубина Павло – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1738).

Дубина Семен – наказний полковник корсунський (1654.10.).

Дубина Сільвестр – писар полковий черкаський (? – 1649.17.06. – ?).

Дубиновський (Дубинський) Іов (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 25 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав у Борзнянському повіті 25 підданих.

Дубицький Федір – сотник Вінницької сотні Кальницького полку (? – 1659). Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. Його попередниками у козацькому середовищі були козаки Вінницької сотні Семен, Михайло Дубицькі. Належали до родини вінницьких зем'ян, які мали володіння у ВКЛ, а також сс. Кам'яногірку і Овдіївку на Брацлавщині.

Дубляник Михайло – шляхтич. Як Дубляник Міхно разом з родичами Кононом та Яцьком згадані козаками білоцерківськими у реєстрі 1649 р. Сотник білоцерківський (1661). 28 липня 1661 р. отримав королівський універсал на половину млина в Білій Церкві на р. Рось ленним правом, 29 липня того ж року – на млин на р. Болкуні в старостві білоцерківському.

Дублянський Йосип – військовий товариш (1790). Мав у Борзнянському повіті 39 підданих.

Дублянський Максим Андрійович – осавул полкової артилерії Полтавського полку (1779 – 1781 – ?). Д.: Гафія NN.

Дублянський Олександр Павлович (1713.14.03. – 1784 – ?) – син сотника Новоміської сотні Стародубського полку і племінниці генерального писаря Василя Кочубея. Службу розпочав бунчуковим товаришем на місце батька (за військові служби батька так як один у батька був син) (1735.2.12. – 1762 – ?). У Стародубській полковій рахунковій комісії (1750). Мав у 1737 р. у 1 житловий двір у сл. Александровці Мглинської сотні. Входив до правління Стародубського полку (1762). Генеральний суддя (1762.8.03. – 1782). На ранг тримав с. Красилівку Борзнянської сотні, мав маєтності у сс. Олександрівці (Мглинської сотні), Литовському (Новоміської), Дідові (полкової). Дійсний статський радник. Його племінник Іван Петрович Скоробагатий. Д.: Дарія Андріївна Гудович (1714 – ?), донька бунчукового товариша.

Дублянський Павло Романович – службу розпочав з 1690 р. військовим канцеляристом ГВК (1690–1709), полковий стародубський писар (1709–1715), новоміський сотник (1715–1730), бунчуковий товариш (1730–1735). Був у військових походах: кримському,

польских, перському п'ятирічному гілянському за Каспійським морем та в інших походах прийшов до старості і «дряхлості». Наказний полковник стародубський. 11 березня 1710 р. отримав гетьманський універсал на с. Дідово, яким у той час тимчасово володів брат померлого Давидовича. Мав там 2 двори своїх куренчиків і 12 дворів підданих (1723). 24 лютого 1712 р. отримав універсал полковника стародубського Луки Жоравки з підтвердженням купчих від мешканців білогощанських і білогощанського священика Івана Свідревського, лист Опанаса Покорського на уступку місця на осадження слободи по обидва боки р. Пельонки. Цим же універсалом йому була надана малолюдна «деревенька» Лопатня з 5 дворами. 1 лютого 1714 р. отримав дозвіл на хутір і побудову млинка в урочищі Пусті Будища при р. Пельонці між ґрунтами сл. Краснович у Мглинській сотні. 15 вересня 1715 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням цих полковничих надань.

Дубневич Федір – писар сотенний кролевецький (? – 1722 – 1723 – ?), полковий комісар (1727).

Дубницький Омелян – шляхтич гербу «Заглоба», військовий товариш.

Дубницький Петро – єврей, який вийшов за гетьманування Скоропадського з Правобережжя, і прийняв православну віру. Жив при гетьмані, а потім при Понорницькій вотчиній конторі. Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1779), проживав у с. Шаровці.

Дубовик Корнило Григорович (? – ран. 1759) – військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Чернігівського полку.

Дубовик N – значковий товариш (? – 1768). Військовий товариш Чернігівського полку (з 1768).

Дубовик Гаврило – мабуть, син козака Потоцької сотні Івана Дубовика (1649). Сотник кременчуцький (? – 1661.05. – ?). У серпні 1661 р. полчани просили замінити полковника Кирила на Гаврила Дубовика, «которому звычайне порядок увесь войсковой». Полковник кременчуцький (? – 1661.10. – 1662.04. – ?).

Дубовик Григорій Іванович – син значкового товариша, полковий канцелярист чернігівський (? – 1742), військовий канцелярист (1742 – 1751), господар двору бунчукового товариша Павла Ломиківського у с. Лави у 1747 р. Сотник білоусівський (з 1751). Мав два млина по два кола на р. Чимриж у містечку Городні. 1756 р. на нього і брата Івана скаржився за захоплення майна міщанин Городні Семен Паперний.

Дубовик Григорій Корнилович – військовий канцелярист (1742 – ?), сотник білоусівський (? – 1757.12. – ?), сотник городницький (1759 – 1770). Вибив священика ородницького Устима Йосиповича Ленецького з двору поблизу Троїцької церкви, який йому дістався від священика Василя Авакумовича Трусевича. 26 травня 1768 р. призначений тимчасово із збереженням своєї посади полковим писарем чернігівським. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку.

Дубовик Григорій Овдійович – військовий товариш, бунчуковий товариш Чернігівського полку.

Дубовик Дмитро Іванович (1766 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1788).

Дубовик Іван – наказний сотник веприцький (1730).

Дубовик Іван Корнійович – син військового товариша. Протягом 1759.13.12. – 1759.22.12. рр. ГВК розглядала справу про надання чину значкового товариша Чернігівського полку Івану Дубовику, ~~сину~~ покійного військового товариша Корнія Дубовика. Значковий товариш (1759.12.– ?), полковий осавул.

Дубовик Корнило Григорович (? – ран. 1759) – військовий канцелярист ГВК, військовий товариш.

Дубовик Корній (Корнилій) Гаврилович (? – ран. 1759) – хорунжий городницький (? – 1725 – 1732), курінні отамани сотні обрали його сотником, але вибори не були визнані дійсними і йому відмовлено. Наказний сотник городницький Чернігівського полку (1725, 1731). Козак городницький (1732 – ?), мав двір у Седневі. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1743 – ?). Мав підсусідків у Городні (1738), 3 убогих підсусідків у Городні (1739), двір і 2 шинки у Городні, у м. Городні 2 двори підсусідків (1741), у м. Городні 4 посполитих та житловий двори, 2 шинкових, у с. Жабчичах млин, при ньому мірошник (1743). Мав найстаріший шинок у Городні (існував уже у 1680 р.), млини: один на р. Чибриж, другий на р. Вербчі. Сотник городницький. Військовий товариш. Д.: Настасія Василівна N, донька священика седнівського. Її рідна сестра Уляна була дружиною Опанаса Філоновича Рашка.

Дубовик Кость Гаврилович – сотник кременчуцький (? – 1661.10. – ?), полковник кременчуцький (? – 1662.06. – ?).

Дубовик Михайло– сотник сенчанський (? – 1672.10. – ?).

Дубовик Овдій – покозачений шляхтич гербу «Заглоба». Значний військовий товариш Чернігівського полку (1666). Його нащадки, маючи якісь листи від шляхтича Лаща, який осадив Солоновську і Старосельську слободки, пустошили одноіменні пущі, на які мав права генеральний осавул.

Дубовик Роман Семенович – отаман городовий кролевецький (? – 1662.27.01. – 1662.05. – ?), наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1662.02.), отаман городовий кролевецький (? – 1674.01. – ?).

Дубовик Федір Васильович – службу розпочав з 1771 р. значковим товаришем Чернігівського полку, сотник седнівський (1773–1782). Був у турецькому поході, під військовим судом, не одружений (1780).

Дуброва Андрій – військовий товариш Миргородського полку (1783), у Хорольському повіті мав 5 підданих.

Дуброва Іван (1769 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем, військовий товариш Миргородського полку (1782). Мав 5 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Дуброва Мина Михайлович – шляхтич гербу «Домброва». У червні 1675 р. купив дворовий плец у Любечі у городового отамана Лазара Федоровича. Отаман городовий любецький (? – 1677.04. – ?), (? – 1685.22.11. – ?). Наказний сотник любецький Чернігівського полку (1688.04., 1691).

Дуброва Опанас (1753 – ?) – шляхтич. Значковий товариш Миргородського полку (з 1773.15.01.).

Дуброва Федір (1764 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Дубровка N – козацький старшина, «они Куращуп и Дубровка ворочали з заднепровскими казаки, и с татары бес престанно в войну ходили и уезды пустошили и местечка зговаривали».

Дубровський Петро Михайлович – київський райця, військовий товариш (1781).

Дударенко Федір – сотник костенецький Канівського полку (1638 – ?).

Дудка Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Дудченко Кирило – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір житловий у с. Сенковець Золотоніської сотні (1750).

Дузь Григорій (? – 1720 – 1779 – ?) – службу розпочав в 1730 р., значковий товариш (з 1772).

Дузь Іван (? – 1760 – 1779 – ?) – значковий товариш (з 1772), володів хутором в 1-ї полковій сотні.

Дузь Карпо – значковий товариш (1768 – 1774 – ?). Д.: Катерина Леонтіївна Оханько, донька мешканця миргородського.

Дузь Лаврін – значковий товариш (? – 1774 – ?). Д.: Зіновія Давидівна Чайка, донька козака лохвицького.

Дузь Семен – значковий товариш (? – 1774 – ?). Д.: Настасія Безугла, донька мешканця миргородського.

Дуль Григорій Михайлович – син сотника кролевецького, писар сотенний кролевецький (? – 1654 – ?), сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1656.02. – ?), (? – 1658.06. – ?).

Дуль Іван Михайлович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Дуль Мисько (Михайло) Васильович – покозачений шляхтич. Сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1650 – ?), (? – 1656.09. – ?). Млинар подолівський, 12 листопада 1663 р. його млин на р. Реті поблизу Кролевця перейшов до Івана Григоровича Голуба, потім – Захару Івановичу Голубу. Д.: Ірина Мойсеївна N.

Дуль Михайло Григорович – син сотника кролевецького, значний військовий товариш.

Дульський Фесько – сотник Кунської сотні Кальницького полку (? – 1659 – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. У кінці XVII ст. Омелян Дульський згадувався як пушкар полкової артилерії, який мав двір у Переяславі.

Дума Дмитро – товариш полку Чернігівського, мешканець чернігівський. Сусід значного військового товариша Павла Полуботка.

Думитрашко-Райча Андрій Дмитрович (? – 1705 – 1746) – син значного військового товариша. У 1709 р. малолітній, »служил войсковую службу и был в разных походах» (1728), бунчуковий товариш (1731–1746), приймав участь в польському поході 1735 р. Жив у Бакумівці. У 1740 р. Пилип Купчинський називав його швагром. Поминальник його роду: Андрій, Ірина, Іван, Настасія, Федір, Феодосія, Андрій. Д.: Ірина Андріївна Малама (1712 – 1760 – ?). У 1746 р. її, уже вдову, звинуватив у крадіжці священик с. Лукаші Лазар Трипольський.

Думитрашко-Райча Василь Олексійович (? – 1704 – 1753) – навчався в Сілезії і Празі. Повернувся у Петербург і був учителем у домі віце-президента Синоду архиєпископа Феофілакта Лопатинського (1725–1730). 1731 р. повернувся в Україну, отримав чин бунчукового товариша. 8 років був при комісії по систематизації малоросійського права в Глухові і Москві. Сотник березанський Переяславського полку (1738–1753). У 1735 р. розпочались тяжби за с. Недра з вдовою військового канцеляриста Оленою Володковською, потім її зятями – сотником яготинським Пилипом Купчинським і бунчуковим товаришем Яковом Затиркевичем. Д.: Настасія Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша (у 1752 р. дружину Василя звали Гафією (за ревізією)).

Думитрашко-Райча Володимир Дмитрович (? – 1709 – 1735 – ?) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш. Д.: Катерина Іванівна Гончар (1699 – 1767 – ?), донька колишнього ратушного посполитого.

Думитрашко-Райча Дмитро Маркович (? – 1680 – бл. 1715) – згідно заповіту дядька тримав с. Недра (частками з рідним братом Олексієм), значний військовий товариш. У 1707 р. приймав участь у поході під керівництвом Мазепи, був при ньому у Жолкві. Після виступу Мазепи заарештований у с. Недра, засланий до Сибіру у 1709 р., де і помер у проміжку між 1711 – 1715 рр. Його маєтності конфісковані, сс. Лук'янівка і Круполе були передані перекладачу Київської губернської канцелярії Федору Корбі. Д.: Гафія Андріївна Солонина (? – 1696 – 1709 – ?), донька третьої дружини Родіона Дмитрашки від її 1-го шлюбу.

Думитрашко-Райча Іван – військовий канцелярист (1754).

Думитрашко-Райча Іван Дмитрович (1703/1707 – 1775 – ?) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш (1737). У 1768 р. – абшитований бунчуковий товариш. Мав у с. Вєтово Березанської сотні 11 дворів посполитих на 12 хат убогих, двір житловий та 6 піших підсусідків у Бакумівці, приїжджий двір при власному хуторі у Яготинській сотні (1750). Мав 27 підданих в Березанській сотні: Бакумівка – 13, Корніївка – 4, Лукаші – 10. Д.: 1) N Степанівна Милорадович, донька бунчукового товариша. 2) (1763) Варвара Самійлівна Холодович (бл. 1729 – ран. 1766), донька сотника городницького. За нею на рід спали володіння у с. Хоробричі Городницької сотні Чернігівського полку. 3) (після 1763) Уляна Василівна N (1714 – 1775 – ?), донька священика, вдова значкового товариша Стефана Турчиновського.

Думитрашко-Райча Іван Іванович (1764/1767 – 1822 – ?) – службу розпочав 1779 р., значковий товариш у 1781 р., військовий товариш (1782 – 1787 – ?), мав підданих у с. Бакумівка Остерського повіту. Д.: Марфа Володимирівна Підгаєцька.

Думитрашко-Райча Марко Васильович (? – 1645 – 1690) – разом з дядьком Родіоном у 1673 р. нобілітований польським королем і гербований гербом «Сас». Хорунжий полковий переяславський (1687), осавул полковий переяславський (1687), значний військовий товариш (1688). Мав підварок у Березані, який пізніше перейшов до його сина. До нього у володіння перейшли сс. Козлов і Студеники 2-ї полкової сотні, які раніше належали Кульженкам. Мазепа надав йому с. Малу Березанку. Д.: 1) N Дмитрівна Зеленська, донька полковника лубенського. 2) Ганна Максимівна N. Отримала за заповітом чоловіка містечко Березань, с. Недра, Паришків, Лукаші, Лук'янівку, Войтове, Крупілля з ставком, Березанку. Бакумівка та інші володіння і млини на р. Березанці, ще два млини за Березанню перейшли у її володіння разом з Дмитром Марковичем Думитрашкою.

Думитрашко-Райча Микола (1762 – ?) – службу розпочав 1779 р., військовий товариш (1782 – ?).

Думитрашко-Райча Олексій Маркович (? – 1680 – ран. 1704.11.07.) – син значного військового товариша. У 1702 р. надав у посесію двір у Березані, 4 села з підданими (с. Семенчичі – 53, Лехнівці – 34, Ярешки – 16, Пилипчичі – 9), греблю березанську, «на которой клеток четыри, а кол девять». 18 березня 1691 р. Мазепа, після смерті Марка, підтвердив с. Березанку Яготинської сотні за його нащадками. «Умер в великой верности», бунчуковий товариш. Д.: Настасія Степанівна Забіла (? – 1690 – 1745 – ?), донька полковника ніжинського. Радіон у тестаменті їй і її

дітям підтверджував навіки володіння (раніше надані в посесію Олексію) двором в Березані з ґрунтами, полями, лісами, сіножатями і греблею березанською. У 1713 р. судилася з вдовою Радіона за маєтності і за рішенням ГВС (1713.18.09.) за нею залишились нижня гребля в Березані і хутір Пасічна під Баришівкою. У 1733 р. володіла з сином Василем м. Березанню, сс. Семенчичами, Лехновцями і Недрами.

Думитрашко-Райча Павло Іванович – у 1704 р. Іван Маркович (внучатий племінник) отримав за заповітом Думитрашки двір у Переяславі і млин в с. Ліснякипід Яготином. Його син Павло став переяславським полковим хорунжим (1764–1767) підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Володів хутором Тулієвським у Любецькій сотні Чернігівського полку.

Думитрашко-Райча Павло Петрович (1736 – 1772) – хорунжий полковий переяславський (1764.12. – 1767.05.), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року, компанійський полковник. Д.: Тетяна Федорівна N (1741 – 1775 – ?), проживала у с. Бакумівці Березанської сотні. Мала 150 підданих (1775). Мали дітей Миколу (1764 – ?), Івана (1766 – ?), Ганну (1767 – ?).

Думитрашко-Райча Петро Дмитрович (? – 1709 – 1739 – ран. 1750) – син значного військового товариша, бунчуковий товариш (1731 – 1739), «свойственным» йому з братами названий Андрій Якович Безбородько. 1750 р. у Бакумівці у його дворі жив зять Олексій Канаровський, його вдова Анастасія, нинішня сотникова домонтівська Платковська мала у с. Корніївці Березанської сотні 5 дворів посполитих 7 статті і 5 дворів посполитих 8 статті, у с. Паришкові 4 двори, при Бакумівці 4 підсусідка. Д.: Настасія Василівна Савич, рідна сестра дружини полковника С. Сулими. Від шлюбу мала сина і чотирьох доньок. У 1749 р. вдова, судилася за маєтності чоловіка в Березанській сотні зі вдовою Андрія і з Іваном Думитрашкоми, в 2-му шлюбі (1751) за сотником домонтівським Яковом Платковським, який помер у 1764 р. бездітним.

Думитрашко-Райча Родіон (Райча) Григорович (? – 1635 – 1705) – у 1665 р. вийшов з Валахії на Брацлавщину з загоном 500 чоловік. Полковник брацлавський (1666), полковник переяславський (1666 – 1671.04. – ?, 1672 – 1674, 1687 – 1688). З Переяслава 16 липня 1667 р. сповіщав стольник і воєвода Олексій Чириков, що «Думитрашко боярину и воеводе Петру Васильевичу Шереметеву не будет бить челом ни о чем, потому де, что боярин и гетман Іван Мартинович Брюховецкой к боярину і воеводе к Петру Васильевичу Шереметеву ни о каких делах писать и бить челом ни о чем не велел». 26 березня 1667 р. золотоніський сотник Семен Побиванець у Переяславі склав присягу перед Думитрашкою, а 29 березня ірклїївський отаман Тимофій Іванов в Ірклїіві хрест цілував. Вони пообіцяли привезти хрестоприводні книги золотоноські та ірклїївські. У лютому 1670 р. наказний гетьман Думитрашко (Переяславський, Чернігівський, Київський полки) повів наступ на дорошенківські сотні Переяславського і лівобережні сотні Черкаського полку. За гетьмана Ігнатовича займав значне положення серед полковників Лівобережжя, так, на старшинській раді у січні 1671 р. він записаний другим після ніжинського полковника Пилипа Уманця, а вже у травні цього року першим. У січні 1671 р. очолив делегацію Переяславського полку на старшинській раді до Батурина, де наказним гетьманом був обраний Василь Ігнатович. За наданнями гетьманів Самойловича (1673), Мазепи (1687), і царськими грамотами 1674 і 1688 рр., володів м. Березань, сс. Семенівка, Лехновці, Недра, Паришків, Лукаші, Войтово, Яреськи, Березанка і Лук'янівка. До Дмитрашки Березанщина належала на гетьманську булаву, а після царських грамот стала спадковою маєтністю, яка від Райчі перейшла до його племінника Олексія Марковича та дружини останнього Настасії Забіли. Осадив с. Круполе. Приймав участь у змовах проти Самойловича (1676, 1682). За твердженнями протопопа Адамовича казав, що застрелить гетьмана з пістолета, а іншим разом казав, що піде на Запоріжжя і там стане бунтувати. Крім того вказував, що треба вбити разом з гетьманом генерального суддю Івана Домонтовича і генерального бунчужного Леонтія Полуботка. Купив два млини на бориспільській греблі: один у Бабича, другий – Мокієвського. 1680 р. віддав на Золотоніський Красногорський монастир с. Слобідку Слюжчину Золотоніської сотні після шляхтичів Слюзків. 9 грудня 1687 р. направиви листа гетьману про підготовку кримських татар до вторгнення в Україну. У лютому 1688 р. Мазепа сповіщав Василя Голіцина, що отримав від коронного гетьмана Станіслава Яблуновського звістку про те, що Леонтій Полуботок «з ханом вступал советы». Про це гетьмана сповіщали через Якова Глуховця та Іскрицького. Мазепа, доносячи в Москву всеж застерігав «абы Полуботок таковых, страшных и на главу свою огненосных речей важился». Переяславський воєвода Василь Мяснов в Переяславі «о измене чинили извет». Московський уряд вимагав від Мазепи, щоб той «без указу ... и без розыску ничего над ним не чинил». Колишній переяславський полковник Леонтій Полуботко був викликаний з Чернігова в Батурин, де відбулись очні ставки з переяславцями і засідання генерального суду. Його вина не була доведена і сам він відпущений додому в Чернігів, а його обвинувачувачі у Переяслав. Мазепа наказав «любо для ведомостей о неприятелском приходе проносячихся велелем быть полковнику переяславскому в дому через дне праздничные Рождества Господня задержатися, а в Батурин на обыклый заезд не приездити». Згідно указу монарха Мазепа 10 січня 1690 р. вислав до Переяслава генерального осавула Андрія Гамалію, київського полковника Григорія Коровку-Вольського, значного військового товариша Захара Шийкевича. Комісія розглядала заяву козака Івана Смольського. Полуботка ж Мазепа до повернення комісії затримав у Батурині. До розслідування приєднався переяславський воєвода Семен Толачанов. 6 травня 1688 р. Мазепа «чрез Дмитрашка Райчу послал ... инструкцию, в которой о делах наших войсковых написаны желания потребныи». «Еще з весны по отезде Дмитрашка к Москве, об нем, чтоб им был полковником все оныи суплековали ко мне». 5 листопада 1688 р. Мазепа писав царям Івану та Петру і цариці Софії про необхідність указу «о его Дмитрашковых разных поступках и о починенных через него многих людям обидах учинен был перед судом войсковым розыск». А до суду Думитрашко мав знаходитись під караулом. Крім того, слід виконати монарші укази про неможливість Райчею посідати уряд переяславського полковника, так і полковника будь-якого іншого

полку. У травні 1688 р. «переяславского полку людям, от Дмитрашки зобыженым, велел до Батурина з супликами и скаргами приездити». Мазепа направив до Переяслава генерального суддю Михайла Вуяхевича з товаришами «и там всех скарг тамошных полчан о обидах, Дмитрашком поделаных, выслухати, и о всех его Дмитрашковых поступках ученити розыск». З метою кращого слідства і суду з Батурина додому був відпущений Думитрашко. 18 грудня 1688 р. до Переяслава прибули генеральний суддя Михайло Вуяхевич, Іван Ломиковський і писар судовий Андрій Васильович, з місцевих старшин були запрошені полковник Яким Головченко, обозний Іван Гулак і городовий отаман Максим Хоменко. Вони розглянули скаргу колишнього полковника Леонтія Полуботка на Думитрашку. Значний військовий товариш (1689), супроводжував Мазепу до Москви. Поблизу Золотоноші облаштував Красногорський монастир, побудував церкву у Бакумівці, заснував Троїцьку церкву в Баришівці, якій по заповіту надав млин, при чому 1/3 доходів направлялась на священиків цієї церкви. Купив гай за р. Недра у березанського мешканця Крамаренка, ліс у Безбородька. Продав млин на Переяславській греблі в три кола Київському Михайлівському Золотоверхому монастирю. Помер бездітним. Д.: 1) NNN (? – ран. 1665). 2) (з 1667) Тетяна Іванівна Аврамович (? – 1630 – 1671 – ?), донька чернігівського полковника, вдова полковника ніжинського Василя Золотаренка, страченого ву 1663 р. Її рідний брат (чернець), у 1668 р., повернувшись із Єрусалиму, жив біля гетьмана Дорошенка і через сестру вів переписку з Думитрашкою про спільні дії з Дорошенком. 3) Настасія Максимівна N (? – 1680 – 1715 – ?) – це її другий шлюб, у першому шлюбі за Андрієм Солониною. Від першого чоловіка мала млин у с. Вовчку на р. Махні половина якого їм була дарована Сільвестром Брилевичем, а другу половину викупили самі. За власний кошт купила Войтівську греблю і Войтівський ліс. Млин на р. Махні передала Козелецькому Георгіївському монастирю.

Думитрашко-Райча Федір Андрійович (1736 – 1797 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1750 р., військовий канцелярист ГВК (з 1759.1.09.), військовий товариш (з 1765), приймав участь у турецькому поході 1769 і 1770 рр., бунчуковий товариш (з 1782). Був власником 105 підданих у с. Путкарах Лубенського полку і сс. Бакумівці, Паришкові, Яготинці, Малій Березанці, хут. Жуковському Березанської сотні Переяславського полку (1780). Д.: (1779) Ірина Гнатівна Часник, донька компанійського полковника.

Думитрашко-Райча Федір Іванович (1744 – 1787 – ?), від 1-го шлюбу – полковий канцелярист, військовий товариш (? – 1784 – 1787 – ?) мав підданих у с. Бакумівка Остерського повіту та на хуторі Жуковському, с. Паришків разом з Тетяною Думитрашко-Райча.

Думитрашко-Райча Федір Олексійович старший (? – 1704 – 1726) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1726), загинув у гілянському поході. Д.: Феодосія Михайлівна Гамалія, донька генерального бунчужного.

Дунаєвський Василь (бл.1713 – ?) – син посполитого глухівського. Студент КМА (? – 1736 – 1740), військовий канцелярист ГВК (1740 – 1742 – ?).

Дунай (Дунаєнко) Василь – наказний суддя полковий полтавський (1711), козак сотенний кінний с. Грабинівки (1718).

Дунін-Борковський Андрій – бунчуковий товариш (? – 1724 – 1743 – ?). 1724.5.12. – 1739.20.06. ГВК розглядала справу про суперечку між ним та жителями с. Куликівка Городнянської сотні Чернігівського полку за пущу, яка знаходилась у спільному користуванні селян та козаків сіл Городнянської, Седнівської, Ройської сотень. Мав у с. Ховми 61 двір та у д. Камка 21 двір, у д. Радомка 11 дворів, в гуті олешинській 3 двори посполитих та майстрових 5 дворів.

Дунін-Борковський Василь Андрійович (1725–1781) – служив з 1744 р. бунчуковим товаришем, був у Глухові при зустрічі цариці. 1749 р. отримав універсал ГВК на чин бунчукового товариша і за указом Сенату призначений до польської прикордонної комісії комісаром, у якій знаходився і 1756 р. Записаний до компуту бунчукових товаришів у 1763 р., як і його брати, хоча і без «сказки», тому що її не надали. Комісар прикордонної польської комісії (1763). 1763 р. подав зиск на дружину бунчукового товариша Якова Тарновського Олену Кочубієву Тарновську про невіддачу нею його дружині з опіки рухомого і нерухомого майна. Д.: 1) Марфа Максимівна Турковська (? – 1753 – ран. 1767), донька сотника мглинського. 2) Феодосія Василівна Гудович (1742 – 1790 – ?). За вдовою Феодосією записані: хутір Васильків з винокурнею на 8 котлів і 1 хатою робітників на р. Лютеж з плотиною, на якій млин на 1 коло, с. Тупичів, у якому вона жила (2 будинки, один на 6 покоїв, другий старий), у якому 77 дворів (80 хат) її посполитих, х. Ковалівський з винокурнею на 8 котлів і при ній 2 хати, а поблизу хутора на р. Рудні 2 плотини з «4 амбарами о колах» (1781). За нею 2902 підданих спадкових її померлого чоловіка у 1 містечку, 9 селах, 5 дерєвнях і 1 хуторі (1790).

Дунін-Борковський Василь Касперович (1640 – 1702.7.03.) – власник с. Борківки і млина у с. Баклановій Муравейці. Після Андрусівського миру прийняв православ'я і вступив на козацьку службу. Вперше його як активного учасника політичних подій зустрічаємо у 1668 р., коли гетьман П.Дорошенко цьому 28 – річному вибельському сотнику Чернігівського полку універсалом 2 вересня привернув батьківське село Борківку у Березанській сотні, яким неправомірно заволодів єпископ Методій. Сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1668 – 1669), 1669 р. військовий товариш, отримав універсал Ігнатовича на 16 березня 1669 р. на с. Борківку. Досить швидко став сотником полковим чернігівським (1669–1672) і 1669 р. їздив посланцем до Москви від гетьмана Ігнатовича. Значний військовий товариш (1672). Полковником чернігівським (1672–1687). 28 червня 1672 р. отримав від Самойловича у Понорницькій сотні сс. Авдіївку, Козилівку, Холми з двома греблями на р. Убеді з руднею і млином, у Чернігівському повіті с. Бобровицю, млин Грицьківський на р. Рудні за Седневом і батьківську маєтність с. Борківку. Пізніше гетьман ще надав йому с. Листвен Городницької сотні з млином і млин у с. Бакланівська Муравейка, що належала йому здавна. Володів м. Седневим, сс. Боромиками, Кобилянками, Новими Боровичами (віддав чоловіку племінниці значному козаку Кирилу Давидовичу), Старими Боровичами, Андрушичами, Петровою Слободою, Камкою, Хотуничами, Старою Руднею. Сс. Даничі, Свинопухи, огородники сс. Ріпки, Холявин, Кам'янка, Маслаківка, Петрушин, частина Гукова були ранговими на ранг полковника у його володінні. 28 ве-

ресня 1674 р. отримав царську грамоту на маєтності. Обозний генеральний (1687 – 1702). 5 жовтня 1687 р. отримав універсал з підтвердженням на села Орловку і Авдіївку з млинами, Брусилів з перевозом на р. Снові і додав с. Листвен з млином на Полетичинській греблі, а також село Тупичов у Городницькій сотні. 30 серпня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтності. Нові надання здійснені гетьманським універсалом від 30 квітня 1692 р. Зосередив значні багатства. Подарував Єлецькому монастирю млин на р. Білоус у Білоусівській сотні. Його рід поминався у Межигірському монастирі. Д.: 1) N Хомівна Тризна, донька писаря полкового лубенського. 2) (1702) Марія Степанівна Шуба (? – 1687 – 1719 – ?), донька сотника вибельського (1659 – 1661), потім священика чернігівського (1668). 28 вересня 1702 р. передала млин з хатою Пустинно-Рихлівському монастирю (майбутній хутір Самотуги на Сосненщині).

Дунін-Борковський Василь Михайлович (1762 – ?) – військовий товариш, бунчуковий товариш у Чернігівському полку, колезький асесор (1788). Мав 771 підданого у 2 селах. Внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Городницькому повіту. Д.: (1786) Настасія Іванівна Енгельгард, донька полковника.

Дунін-Борковський Іван Андрійович (? – ран. 1781) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1772 – ?). Д.: (1772) Гафія Дмитрівна N (? – 1755 – 1781 – ?).

Дунін-Борковський Іван Михайлович (1750 – 1790 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1775.28.06. – 1784 – ?), колезький асесор (? – 1787 – 1790 – ?). Мав у Чернігівському і Сосницькому повітах 98 хат підданих (1782), 693 підданих (1787 – 1790): сс. Бобровиця (535), Білоус (75), 2 деревнях (Яйцеве (155), Погорілках (7)) і хуторі Красному (42). Д.: (1781) Ганна Яківна Маркович (1754.19.08. – ?), донька генерального підскарбія.

Дунін-Борковський Михайло Андрійович (? – 1730 – 1782 – ран 1789) – службу розпочав з 1744 р. бунчуковим товаришем, а 1752.21.03 отримав універсал гетьмана Розумовського на чин. У 1754 р. відправлений для «показания государственной границы с Полщой в полк Киевский в якой комісії я и понине (1756) нахожусь». Мав шинок у Чернігові (1747). За ревізією Чернігівського полку 1747 р. мав володіння: 16 дворів посполитих і 2 підсусідків у с. Бобровиця Білоусівської сотні, 1 двір підсусідків у х. Борковському Любецької сотні, 5 дворів підсусідських у д. Коробках Любецької сотні; житловий двір, шинок та найманих людей, 56 (65) дворів посполитих у с. Ховми Понорницької сотні, 3 двори посполитих та 4 підсусідків у д. Радомка Понорницької сотні, 10 дворів посполитих та 11 підсусідків у д. Камка Понорницької сотні, 3 двори посполитих та 3 підсусідків х. Олещинський Понорницької сотні. У 1750 р. мав приїжджий двір у с. Борківка Білоусівської сотні, 3 двори посполитих у с. Козляничі Волинській сотні, 53 (62) двори посполитих та 63 двори служителів у с. Савинки Понорницької сотні, 12 дворів посполитих у д. Радомка Понорницької сотні, дворів посполитих у д. Камка Понорницької сотні 26, у 5 дворів посполитих та 1 двір служителів гуті Олешинській Понорницької сотні. У 1754 р. володів млином на р. Стрижень у полковій сотні біля с. Певци (збудованим незадовго до 1754 р., місцевість навколо млина була вкрита густим дубовим лісом, річка була широкою і в ній було багато риби, сліди млина і плотини зберігались ще на початку XX ст.), у Любецькій сотні біля хутора Борковського мав млин над р. Симполе. Володіння Михайла у 1755 р.: у Білоусівській сотні у с. Бобровиці житловий двір, 45 дворів служителів та 2 двори посполитих підсусідків; у Любецькій сотні у с. М'якшуновці приїжджий двір, у с. Коробки 6 дворів посполитих; у Понорницькій сотні приїжджий двір та 82 (100 хат) двори посполитих у с. Ховми, при гуті Олищенковській приїжджий та 6 дворів посполитих, у д. Камка 40 дворів, в с. Радомка 16 дворів. У 1760 р. в Любецькій сотні у д. Коробках 6 хат; в Понорницькій сотні у с. Ховмах 100 хат, д. Камка 44 хати, д. Радомці 16 хат, при гуті Олишинській 14 хат. В рум'янцевському описі серед його маєтностей записані у Білоусівській сотні: с. Брусилів 14 дворів посполитих, ґрунти і млини куплені і надані за військову службу ще його дідові генеральному обозному та с. Бобровиця на р. Немлі 48 посполитських дворів. Земський суддя чернігівський (1763.22.05. – 1772 – ?). Шляхтич у Чернігівському повіті, який міг обирати і обиратися у 1782 р., мав 97 хат в Сосницькому та в Чернігівському повітах. Д.: 1) N Петрівна Апостол. 2) Лизавета Яківна Скоропадська.

Дунін-Борковський Михайло Васильович (? – 1720) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1796 – 1720). Тримав с. Овдіївку Понорницької сотні. Д.: Параска Данилівна Апостол (? – 1731.2.11., Глухів), донька гетьмана.

Дунін-Борковський Михайло Михайлович (1754 – 1812 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – 1784 – ?), колезький асесор (1788). Мешканець с. Холмів. Мав у Чернігівському і Сосницькому повітах 97 хат підданих (1782), 780 підданих у 1 селі і 2 деревнях Городницького повіту: сс. Холми, Камка, Радомка, д. Олешня, куплені піддані у м. Горськ, д. Гасичев. Д.: (після 1788) Настасія Іванівна Борозна, донька бунчукового товариша.

Дунін-Борковський Павло Михайлович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – 1784 – ?). Мав у Чернігівському, Сосницькому і Городницькому повітах 25 хат підданих (1782). Д.: Катерина N Саприновська.

Дунін-Борковський Яків (? – ран. 1741) – значковий товариш миргородський (1731), бунчуковий товариш (1736). При хуторі у Гельм'язівській сотні за ним приїжджий двір та 3 двори найманих. Д.: Софія Стефанівна Томара (? – 1726 – ран. 1754). Це її другий шлюб. Після смерті другого чоловіка залишилася вдовою. 1750 р. мала у Переяславі двір житловий та 2 піших підсусідка. У лютому 1754 р. падкоємці ділили її спадщину.

Дунін-Борковський Яків Андрійович (? – 1740 – ран. 1781) – бунчуковий товариш (1747 – 1763 – ?), службу розпочав і пожалуваний бунчуковим товаришем 21.03.1752 р., походів у цей час не було – тому не бував, укази із ГВК виконував, чин отримав за «безпорочні служби діда і батька». Мав у Городницькій сотні у с. Листвен житловий двір, 2 шинка, 45 дворів посполитих і 40 дворів підсусідків у 1747–1750 рр., у д. Пекурівці 13 дворів посполитих і 14 дворів підсусідків. У 1754 р. йому належали: у сотні Городницькій на р. Руда в половинному володінні з сотником седнівським Іваном Римшею млин Мокроусівка на 2 кола мучних і валюшня на 1 коло, при с. Листвен їх же по половині млин на 3 кола мучних, через 3 версти на тій же річці млин Якова на 2 кола мучних та 1 валюшня; на р. Смячі при х. Горошковому разом з

козаками Тимофієм і Василем Горошками мав млин на 2 кола мучних і валюшню на 1 коло, на тій же річці млин Горілий на 2 кола мучних і валюшня на 1 коло, на тій же річці урочищі Красні Горки млин на 2 кола мучних і валюшня на 1 коло. У 1755 р. мав у Городницькій сотні у с. Листвені житловий та 22 двори, у д. Пекарівці 25 дворів, у рудні Політиченській 6 дворів, у рудні Гніздинській 4 двори. У 1760 р. мав у Листвені 51 хату, слободі Лиственській – 52 хати, д. Пекурівці – 55 хат, д. Рудні Політиченській – 41 і при хут. Гнездинському – 6 хат. Був підкоморієм Чернігівського повіту (1767–1772). За Рум'янцевським описом йому належали у Городницькій сотні с. Листвені при р. Рудні 107 селянських дворів, д. Пекурівці 50 селянських дворів, д. Руденці 9 дворів та хутір Гніздище. Депутат від Чернігівського полку «въ Коммиссію о сочиненіи проекта новаго Уложенія» (1767). Д.: (1754) Настасія NN.

Дурицький Яків Андрійович – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1658.12.12. – 1659.15.04. – ?).

Дуров Олександр Іванович – полковник стародубський (1730.10. – 1734.3.05.). 1734 р. розглядалася справа про захоплення майна, обтяження роботами, здирства та знущення над підданими рангових маєтностей Чехівської волості. 1734–1740 рр. розглядалася спрва про захоплення ним ґрунтів у мешканців полку. Д.: Пелагея NN. У листопаді 1734 р. привласнила гроші, зібрані чехівським старостою Олексієм Манджугою.

Дурський Войцех – полковник корсунський (? – 1646 – ?).

Дурський Гаврило Георгійович (? – 1740 – 1790 – ?) – син священика ваганицького, навчався латини до класу філософії, який закінчив 11 жовтня 1756 р. Полковий канцелярист (1756 – 1767). 1761 р. просив чин значкового товариша, став ним у 1767 р. У с. Ваганичах Городницької / Ройської сотні мав 8 підданих (1779). У походах не був, а лише у відрядженнях. Мав 22 підданих. Д.: N Василівна Звонкевич, донька значкового товариша.

Дух N – значковий товариш Миргородського полку.

Дух Іван N (1760 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 2 листопада 1772 р., канцелярист полковий (з 1778.9.10.), значковий товариш Миргородського полку (1779.5.09. – 1783 – ?). Володів хутором, а також другим хутором спільно з військовим товаришем Короленком в 2-й полковій сотні.

Дученко Степан – отаман городовий омельницький (1723), сотник наказний голтвянський (1728).

Дученко Стефан – сотник голтв'янський Миргородського полку (1728.15.95.).

Душинський Адам – полковник переяславський (? – 1645 – 1648).

Е

Енско (?) Григорій – значковий товариш Лубенського полку. У 1737 р. був у очаківському поході.

Епік Іван – сотник білогородський Київського полку (? – 1662.02. – ?).

Є

Євдокимов Кіндрат – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?). Мав у Городні 1 двір підсусідський (1741), володів житловим і шинковим двором (1743).

Євдокимов Тит – отаман городовий городницький (? – 1722 – 1723 – ?), (? – 1731 – ?), сотник наказний городницький (1731). Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1747 – ?). Мав житловий двір і шинок, 1 двір підсусідський (1741), володів житловим і шинковим двором (1743), мав житловий двір і 2 шинка у м. Городні (1747).

Євлаш Максим – підосавул полковий 2-го компанійського полку (? – 1737 – ?).

Євлашенко Семен – сотник маслівський Канівського полку (? – 1649 – ?).

Євлашко Іван Юхимович – сотенний хорунжий 2-ї Почепської сотні (1751 – 1763), писар сотенний 2-ї Почепської сотні (1764). Абшитований значковий товариш (1764 – 1772 – ?). Мешканець почепський. Письменний. Д.: N Федорівна Дубина, донька міщанина почепського. Мали синів Івана, Михайла, Івана 2-го, доньку Єфросинію.

Євлашко Ларіон – сотенний осавул 1-ї Почепської сотні (6 років), був у турецькому поході. Абшитований значковий товариш Стародубському полку (1772). Мав дім в Почепі і хутір з винокурнею. Письменний. Д.: N Іванівна Пузина, донька мешканця с. П'яного Рогу. Мали синів Павла, Івана і доньку.

Євреїнов Олексій – військовий товариш у Лубенському полку (1763).

Євреїнов Семен Максимович (1730 – 1788 – ?) – «с иностранной породы еврейской». Службу розпочав з 1760 р., з 16 вересня 1766 р. військовий товариш Київського полку. 1771 р. МК розглядала справу про надання йому рангових земель. 1772 р. призначений членом «присутствія» Київського гродського суду. Пішов у відставку полковим осавулом (1779.5.05. – 1788 – ?). Володів сл. Красилівкою і хутором. Мав 303 підданих в одному містечку, 2 селах, 1 слободі і 2 хуторах (1787). Проживав у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березенського повіту Чернігівського намісництва. Д.: 1) (? – 1772 – 1776 – ?) N Василівна N, донька військового товариша. 2) (1788) Марія Іванівна Лопата, донька значкового товариша, вдова бунчукового товариша Олександра Шрамченка.

Євстратійович Андрій Максимович – сотник кременчуцький Миргородського полку (? – 1720.05. – ?).

Євстратійович Максим – сотник кременчуцький Миргородського полку (? – 1692 – 1706 – ран. 1709). 27 березня 1706 р. купив у кирилівського жителя Петра Булая луку на Правобережжі. Володів с. Черевками.

Євстратійович Омелян Максимович – син сотника кременчуцького, сотник кременчуцький Миргородського полку (ран. 1716), осавул полковий. Від нього с. Черевки перейшло до полкового писаря Лескевича.

Євтихій – полковник піхотний (? – 1665.08. – ?).

Євтихійович Антін – сотник полковий Чернігівського полку (? – 1681.09. – ?).

Євтихійович Іван – сотник Бобовської сотні Стародубського полку (? – 1654 – ?).

Євтишевський Данило – гербований шляхтич, значковий товариш Переяславського полку (? – 1762 – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Військовий товариш (? – 1775 – 1787 – ?). Житель с. Безпальче Гельм'язівської сотні. Разом з меншим братом мав 10 підданих (1775). Д.: NNN, донька козака. Мили синів Михайла (1766 – ?), Севаст'яна (1768 – ?), Андрія (1771 – ?).

Євтишевський Сава (1758 – 1785 – ?) – службу розпочав з 1778 р. полковим канцеляристом, з 12 травня 1782 р. значковий товариш Переяславського полку

Євтушевський Данило – військовий товариш в Переяславському полку (1775). Мав 10 підданих, а його молодший брат 13. Мешкав у с. Богдани Гельм'язівської сотні. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Михайла (1767 – ?), Івана (1769 – ?), доньку Марію (1772 – ?).

Євтушенко Іван – сотник новомлинський Ніжинського полку (? – 1669.02. – ?).

Євфимій – полковник торчицький (1648–1649).

Єдикович Іван Романович – військовий товариш (1787), мешкав у м. Чернігові.

Єдута Опанас – сотник носівський кобижанський Київського полку (? – 1649 – ?).

Єжевський Данило – козацький старшина (1664. 11.).

Єжевський Федір – отаман городовий уманський (1672 – 1673 – ?).

Єзучевський Іван – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1783 – ?). Мав у Конотопі і хуторі поблизу 30 підданих. Д.: Катерина NN, донька священика.

Єзучевський Кіндрат Ничипорович – син значкового товариша, козак, значковий товариш Ніжинського полку (1733 – 1751 – ?). У 1738 р. був у кримському поході при волах, у 1751 р. – доглядач в економії маєтностей гетьмана. Мав двір житловий у Конотопі.

Єзучевський Ничипір – значковий товариш Ніжинського полку (1736–1738). У 1736 р. мешкав у Конотопі з синами Семеном, Павлом і Кіндратом, у 1737 р. жив у Конотопській сотні з синами Павлом і Кіндратом. Мав 2 двори підсусідків і плец у Конотопі.

Єзучевський Павло Ничипорович – син значкового товариша, козак, значковий товариш Ніжинського полку (1733 – 1751 – ?). У 1735 р. купував коней у Прилуцькому полку, 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, 1738 р. був у кримському поході, 1751 р. - при ревізії. Мав двір житловий і 3 шинки у Конотопі (1747).

Єзучевський Семен – значковий товариш Ніжинського полку (1781). Військовий товариш, засідатель в Конотопському нижньому земському суді (? – 1782 – 1783 – ?). Разом з братами полковими канцеляристами Степаном та Іваном мали 93 підданих у Конотопі та в хуторі поблизу нього. Д.: Марія Луківна Філонович, донька значкового товариша.

Єзучевський Семен Ничипорович (? – 1737) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1736 – 1737). Д.: NNN, у 1739 р. здійснювався розподіл майна її чоловіка з його братами.

Єлець Федір Миронович – сотник остерський Київського полку (? – 1692.08. – 10. – ?). Товариш полку Київського (1695), 2 березня 1695 р. Івану Васильовичу Дворецькому продав двір в Острі за 300 золотих.

Єлецький Андрій – сотник лукомський (? – 1649 – ?).

Єлиферьєв Іван – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих.

Єлінський Осип Петрович – наказний сотник полковий стародубський (? – 1708 – ?).

Ємець (Ємченко) Юсько – наказний сотник великобудиський Полтавського полку (1724).

Ємець Антон – значковий товариш. 1740 р. через неписьменність звільнений з посади керуючого «пакет-пошти» у с. Алтинівці. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва у Гадяцькому повіті.

Ємченко Богдан Андрійович – шляхтич, разом з Іваном Ємченком козакував у переяславській сотні Оверка Сидоровича (1649), сотник однієї з Переяславських сотень (? – 1661.03. – 05. –?), разом з сотником Петром Челюскіним був послом Сомка до Москви 30 квітня – 8 травня 1661 р.

Єнкевич Володимир – писар полковий київський (? – 1709), на уряді тримав с. Чемер Козелецької сотні.

Єнко Степан – осавул полковий переяславський (? – 1660.12. – ?).

Єнченко Герасим – військовий товариш (1790). Мешкав у Чернігівському повіті, підданих не мав. Д.: Мотря NN, донька священика.

Єнько Андрій Михайлович (1748 – ?) – син бурмістра ніжинського, військовий товариш (1782), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1789). Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). Д.: (1776) Марфа Юрієва, донька купця.

Єнько Герасим (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька сотника.

Єнько Дмитро Михайлович (1759 – ?) – службу розпочав з 1781 р. в Чернігівському полку, військовий товариш (1781–1783), бунчуковий товариш (1783–1788), голова Чернігівського магістрату. Звільнений у відставку колезьким асесором (з 1788). Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). В одному селі купив 157 підданих. Д.: Устина Захарівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Єнько Іван Михайлович (бл. 1743 – 1789 – ?) – син бурмістра ніжинського, службу розпочав з 1775 р. бурмістром, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1781 – 1782 – ?), голова палати громадянських справ губернського магістрату, надвірний радник. Мав у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). З братами Миколою і Андрієм мав нерозділених 385 підданих (1787). Д.: (1783) Софія Яківна Якимович-Кожуховська (1756 – ?), донька бунчукового товариша.

Єнько Микола Михайлович (1746 – ?) – син бурмістра ніжинського, військовий товариш (1782), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1789). Мав у Черні-

гівському і Сосницькому повітах 20 хат підданих (1782). Д.: (1771) Євдокія Іванівна Даровська, донька бунчукового товариша. За нею в придане 343 підданих в 2 селах і одній слободі.

Єнько Степан Григорович (1764 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку. Титулярний радник (1789). Д.: Марія Юріївна Сердюкова, донька надвірного радника.

Єреміїв Андрій (1727 – ?) – шляхтич. Військовий товариш (? – 1786 – 1787 – ?), мав 97 підданих в 2 селах і 1 селі.

Єреміїв Яків – наказний сотник решетилівський Полтавського полку (1721).

Єремій Андрій – військовий товариш Чернігівського полку (1669), гетьманський гонець до Москви (1669).

Єрещенко Тимофій – 1702 р. у поході на Ладогу, 1704 р. під Руголем, 1706 р. під Замост'єм, 1707 р. на роботах в Києво-Печерській фортеці, 1709 р. під Полтавою, 1711 р. в Кам'яному Затоні. Наказний сотник білоусівський (1724.12.).

Єркевич Костянтин (1734 – 1783 – ?) – службу розпочав 9 вересня 1747 р., військовий канцелярист (з 1749), військовий товариш Лубенського полку (з 1757.21.03.). Дворянин.

Єрковський Іван (1727 – ?) – службу розпочав з 1768 р., отаман сотенний Березненський Чернігівського полку (з 1782), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 70 підданих в одному місті. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Березненському повіту. Д.: 1) Горпина NN, донька польського шляхтича. 2) Мотря NN, донька козака.

Єрохович Іван (1749 – ?) – службу розпочав з 1765 р., полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш у Бобровицькій сотні Київського полку (з 1783).

Єрохович Микита – службу розпочав з 1744 р. отаманом жолдацької роти при ГВК, сотенний отаман (з 1757), військовий товариш (з 1765), отаман сотенний бобровицький Київського полку (1774 – 1779 – ?). Д.: NN Новицька, донька військового товариша.

Єрохович Олексій (1753 – ?) – службу розпочав з 1769 р., отаман сотенний (з 1776), значковий товариш у Бобровицькій сотні Київського полку (з 1783).

Єрошевич Юрій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Єрусалим Ярема – військовий товариш (1693), у 1693 р. був гетьманським посланцем до Москви. Отаман городовий новгородський (? – 1698 – 1703 – ?).

Єрченко Макар Михайлович – військовий товариш Стародубського полку (1680) (сотня Стародубська).

Єсимонтовський Андрій – сотник мглинський (1669). У Білорусії відомі шляхетські роди Єсьмант і Єсьмантовичі.

Єсимонтовський Василь Олексійович – син значного товариша Стародубського полку, разом з батьком і братами 15 грудня 1732 р. прийнятий на службу під бунчук. Д.: Горпина Семенівна Славутська (? – 1739 – ?), донька значкового товариша.

Єсимонтовський Іван – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1687.04.).

Єсимонтовський Іван Опанасович (1716–1767) – син обозного полкового стародубського, який був в усіх походах від 1689 до 1736 рр., а після поверненні з кримського походу помер. Служив з 1739 р. військовим канцеляристом. 28 січня 1742 р. отримав звання бунчукового товариша, в полку Миргородському висилав забезпеченя для посла турецького. У 1743 р. був в комісії по розмежуванню великоросійських з малоросійськими власників земель, у різних слідствах. Разом з генеральним хорунжим Миколою Ханенком розслідував судову справу між польським шляхтичем Реутом і бунчуковим товаришем Яковом Тернавським. Д.: Настасія Андріївна Жураковська. В листопаді 1767 р. вона вдова.

Єсимонтовський Іван Степанович (? – 1750 – 1769 – ран. 1781) – «обретающийся в заслужении звания канцелярского» при ГВК (1754), військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш Стародубського полку (1765 – 1767 – ?). Д.: (1764) Марфа Олексіївна N (? – 1750 – 1783 – ?). В д. Осиньки мала 9 дворів, с. Дігтярівці 18 хат підданих, володіла хут. Будилівським в Мглинській сотні. Мали синів Федора та Степана, доньок Настю та Олену.

Єсимонтовський Іван Федорович (? – 1636 – бл. 1699) – син козака, шляхтич гербу «Сас» змінений, у 1666 р. полковник стародубський Лесько Острянин з відома гетьмана Брюховецького надав фундуш на будівництво млина на р. Воронусі в Мглинському повіті нище села Шутурова власним коштом. У 1669 р. полковник Рославець дозволив побудувати млин під Мглином, з його дозволу фундував млин на р. Лопазні. Сотник мглинський (? – 1673 – ?), товариш Мглинської сотні (1674). Полковник Петро Рославець «по злобе» там побудував рудню, а греблю і млин на р. Воронусі Єсимонтовського затопив. Сотник мглинський (? – 1680.06. – 1681.12. – ?), сотник наказний мглинський (1687), значний військовий товариш (1681, 1690, 1694, 1700), козак і значний товариш Мглинської сотні (1697). Спочатку полковник Семен Іванович Самойлович, а потім Михайло Миклашевський підтвердили за ним володіння млинами ним побудованими. У 1686 р. з дозволу полковника Якова Івановича Самойловича разом з Іваном Романовським побудували млин на р. Воронусі під с. Ветлівці. Тестамент був написаний 1 квітня 1699 р. Д.: Ірина Кузьмівна N (? – 1655 – 1699 – ?). Чоловік заповів їй 200 талерів.

Єсимонтовський Михайло Олексійович (? – 1746) – бунчуковий товариш (1732 – 1746). Д.: (з 1744) Марина Григорівна Скорупа (? – 1730 – 1767 – ?), донька полковго писаря. 1742 р. мала суперечку за млин на р. Вороніжі з Іваном Шираєм. У 1765 р. вдова, рідна сестра полкового стародубського обозного Павла Григоровича Скорупи, перед смертю згідно «порядку малоросійському» 1 лютого 1765 р. написала заповіт, в якому все рухому і нерухоме майно відписала Павлові Скорупі (с. Буду, д. Писарівку та мглинський ґрунт).

Єсимонтовський Олексій Іванович (? – 1744) – син сотника мглинського, за заповітом батька отримав 2 млини (один з яких мглинський, а інший навпіл з сотником Іваном Романовським). Значний товариш Стародубського полку (? – 1704 – 1713 – ?). 27 липня 1713 р. полковник Лук'ян Жоравка дозволив йому володіти 8 дворами у с. Єсимонтовці, один з яких раніше належав до мглинської ратуші, а 12 березня 1718 р. – осадити слободу на куплених ґрунтах. 23 серпня 1718 р. за 18 талерів купив ниву в с. Овчинці у жителів душатинських Герасима Гладкого з синами Іллєю, Сергієм, Петром, Іваном. Значний військовий товариш (1719). Сотник мглинський Стародубського полку (1723.11. – 1732.15.12.). Бунчуковий товариш (з 1732), 15 грудня 1732 р. разом з синами прийнятий на службу під бунчук, у 1737 р. абшитований. Д.: Дом-

никія Іванівна Білявська, донька протопопа почепського.

Єсимонтовський Олексій Олексійович (? – 1778) – бунчуковий товариш (1735.24.12. – 1778). Д.: (1763) Тетяна Андріївна N (? – 1783 – ?). В с. Велика Селиця мала 55 дворів підданих.

Єсимонтовський Олексій Степанович (? – ран. 1783) – син бунчукового товариша, військовий товариш (1761.14.12. – 1779 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Мав 3 двори підсусідків у с. Дрокові Мглинської сотні, 5 – у д. Старому Дрокові, 2 – у с. Красному. Мав 25 підданих (1775). Д.: Тетяна Андріївна Лишень, донька бунчукового товариша, мешкала у с. Високе Селище. Мали синів Федора, Никона, доньок Катерину, Настю, Ганну, Марію, Софію.

Єсимонтовський Опанас Іванович (? – 1736) – син сотника, службу розпочав з 1689 р. За заповітом батька отримав два млини. Значний військовий товариш (1700), знатний товариш (1701–1704). Значковий товариш (1707). Побудував млин-вишняк в одне коло на р. Білогощі. Був на будівництві Києво-Печерської фортеці (1708), знатний військовий товариш (1708.12.), сотник мглинський Стародубського полку (1709–1715), асесор полкових судів стародубських (1725), знатний військовий товариш (1719–1727), полковий обозний стародубський (1728–1736), стародубський наказний полковник (1728, 1732). 1 квітня 1704 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на батьківське с. Чешуйки, а 18 червня 1706 р. – на сл. Дегтярівку, 31 жовтня 1707 р. – на сл. Будиську. Гетьман Скоропадський 17 грудня 1708 р. підтвердив за ним усі маєтності, 11 січня 1710 р. дозволив осадити сл. Полховку. У 1728–1730 рр. разом з Семеном Галецьким і Степаном Максимовичем керував Стародубським полком. 1720 р. заснував Суражицький (Волосовицький) Благовіщенський чоловічій монастир. Побудував млин в сл. Катковій в одне коло, підтверджений гетьманом Апостолом. Купив млини в с. Овчинці на р. Вадеревці в два кола у попа Кіндрата Трещановича, Петра Рибченка, млинарів Отроха Веркієнка і Мини Щемеленка; за с. Дроковом на р. Ратонці в одне коло у Ониська Гапуєнка з товаришами; у родичів священика Тараса. Д.: Марфа Федорівна Мовчан (? – 1751 – ?), донька полковника стародубського. Вона володіла батьківським с. Тетюри.

Єсимонтовський Семен Олексійович (? – 1729) – син значного товариша Стародубського полку, бунчуковий товариш. Д.: Марія Андріївна Гудович (? – 1714 – 1761 – ?), донька бунчукового товариша. Мали доньку Гафію. 1755 р. мала суперечку з вдовою Степана Опанасовича Єсимонтовського, яка захопила Дегтяревські ґрунти.

Єсимонтовський Степан Олексійович (? – 1755) – син сотника мглинського, бунчуковий товариш (1735.24.12. – 1755). 1754 р. ГВС розглядав суперечку з бунчуковим товаришем Андрієм Лишнем про Нивлянські ґрунти. Д.: NNN (? – 1779 – ?), тримала д. Жастков, де мала 32 двори підданих.

Єсимонтовський Степан Опанасович (? – ран. 1754) – син значкового товариша, кандидат в сотники новгородські (1738), військовий товариш (1744), бунчуковий товариш (1744–1746). Д.: (з 1733.16.09.) Ганна Яківна Маркович (? – 1757.7.11.), донька генерального підскарбія.

Єсимонтовський Степан Степанович (? – 1782 – ран. 1787) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1754 р., значковий товариш (1761), військовий товариш (1761.14.12). Разом з братом Олексієм вибив з сілець і захопив їх у полкового обозного Скорупи, суди за які тяглися протягом 1772–1778 рр. Бунчуковий товариш (з 1782). Д.: Марія Петрівна Іскрицька (? – 1787.23.03., с.Овчинці), донька бунчукового товариша. Їх донька Олена (1762 – ?) заміжня за Семеном Карповичем Ноздрею (1755 – ?), а Ганна за Корнієм Васильовичем Лиень (1759 – ?).

Єсимонтовський Федір – шляхтич гербу «Сас» змінений, на уряді мглинському (1665), козак мглинський (1669). 14 січня 1669 р. разом з шляхтичем Семеном Чеченком отримав дозвіл полковника Петра Рославця на побудову на р. Судинці млина на два камені. Поселив с. Симонтівку на власних ґрунтах. Тримав с. Косачі Почепської сотні. У Білорусії відомі шляхетські роди Єсьмант і Єсьмантовичі.

Єсимонтовський Федір Олексійович – син сотника мглинського, разом з братами і батьком 15 грудня 1732 р. прийнятий на службу під бунчук.

Єфімієв Марко (1759 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 14 підданих у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія Михайлівна Бойко, донька осавула сотенного.

Єфімієв Матвій (1739 – ?) – брат Марка, військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 45 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Горпина Іванівна Ващенко, донька сотенного хорунжого.

Єфрем – сотник биківський Переяславського полку (? – 1653 – ?).

Єфремович Євстафій – сотник глухівський Ніжинського полку.

Єфремов-Лопутка Іван (? – 1783 – ран. 1788) – службу розпочав з 1768 р., сотенний хорунжий (1771–1777), значковий товариш (1777 – 1781 – ?), військовий товариш. Д.: Ганна Ничипорівна Харченко, донька сотника городницького. Мала 10 підданих в 1 місті. Народила доньок Настасію (1780 – ?), Феодосію (1782 – ?), Уляну (1784 – ?).

Єщенко Андрій (1737 – ?) – з козаків. Службу розпочав 22 лютого 1762 р. значковим товаришем Лубенського полку, військовий товариш (1779.17.07. – 1782 – ?).

Єщенко Яків (1750 – ?) – з козаків. Службу розпочав 15 вересня 1760 р., військовий канцелярист (з 1765), військовий товариш Лубенського полку (з 1773.30.10.).

Ж

Жабокрицький N – полковник корсунський (? – 1643 – ?).

Жабокрицький Кіндрат Костянтинович – син писаря охочекомонного Часника полку, військовий товариш (1743).

Жабокрицький Костянтин – писар полковий 1-го компанійського полку (? – 1717 – 1721 – ?).

Жавако Григорій – підвідомчий Полтавській полковій канцелярії значковий товариш (1755), мав двір у Царичанці.

Жадан Данило (? – 1644 – бл.1721) – сотник царичанський Полтавського полку (1712 – 1721).

Жадан Кирило Данилович – син сотника царичанського, значковий товариш Полтавського полку після смерті брата (1729.4.06. – 1750 – ?). Мав двір і підсусідків у Царичанській сотні.

Жадан Шахно – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Жадан Яків Данилович – син сотника царичанського, значковий товариш (? – 1731 – 1738 – ?). Мав ліс з малими озерами. Знаходився все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних доручень.

Жаданович Кирило Данилович – значковий товариш Полтавського полку після смерті свого брата Якова, який був призначений на цю посаду як син померлого царичанського сотника за служби їх батька (1729.1.06. – 1742 – ?).

Жаданський Федір – значковий товариш Лубенського полку (1767).

Жадкевич Влас – атестований в значкові товариші Стародубського полку (1769), на поштовій станції.

Жадкевич Іова Федорович – козак Новгородської сотні, значковий товариш (1763.01. – 1781 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мешканець стародубський. Д.: (1752) Дарія Данилівна Зеневич, донька значкового товариша.

Жадкевич Семен Михайлович (1763 – ?) – син возного Шептаківської сотні, військовий товариш Стародубського полку (1783).

Жадкевич Степан Іовович – син абшитованого війського товариша, військовий товариш (1787), мешканець новгород-сіверського.

Жадкевич Ярмола – вийшов у Гетьманщину з Речі Посполитої, мав маєтність в Стародубі. Військовий товариш.

Жадько Данило Мелентійович – значковий товариш (? – 1736), мешканець зіньківський. Сотник 2-ї Зіньківської сотні (1736.14.12. – 1744 – ?).

Жадько Іван (1748 – ?) – абшитований писар полковий (1788). Д.: Тетяна NN, донька дворянина.

Жадько Михайло (? – 1754.24.04.) – значковий товариш, сотник 2-ї Зіньківської сотні (1747–1754).

Жадько Омелян (Мелетій) (? – 1660 – 1735) – син полковника черкаського, «во время чигиринской баталии взят бил у полон», знаходився тамо чрез тринадцать лет, а по освобожнению – оттуда бил во многих воинских походах и там умре». Значний товариш полку Гадяцького (1707). 18 вересня 1707 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на ґрунти у Черкаській сотні. У 1729 р. ГВК розглядала його справу про образливі вислови на адресу гетьмана Данила Апостола. Сотник 2-ї Зіньківської сотні (? – 1723 – 1735). У 1731 р. отримав с. Бобровники. Помер у поході. Мав чотирьох синів: значкового товарища Андрія, січовика Лавріна Жолудя, сотника зіньківського Данила, священика Василя і продовжував володіти батьківськими землями на Черкащині.

Жадько Степанович (? – 1640 – 1687 – ?) – полковник черкаський. Проживав у Гадячі, значний військовий товариш (1687.20.10.).

Жадько Федір Миколайович (бл. 1725/1730 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1746 р. в гадяцькій полковій канцелярії, отаман городовий зіньківський (1755.12.10. – 1757), сотник 2-ї Зіньківської сотні (1757.29.10. – 1781). Був у Пруському, Задніпровському походах, на укріпленій лінії. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1783). Прем'єр-майор (з 1786). Володів 42 підданими (1788). Д.: Настасія Василівна Велинська, донька городового отамана стародубського.

Жадько Юхим Федорович (1762 – ?) – син сотниа, значковий товариш (1780).

Жадько Яків – наказний сотник зінківський (1760).

Жайворонков Антін Пилипович – старший військовий канцелярист (1764). Колезький асесор (? – 1774 – 1779 – ?). Служив у Генеральній рахунковій комісії асесором (? – 1774 – 1779 – ?). Мав 100 підданих в Глухові. Д.: Уляна Іванівна Давидович, донька військовго товариша.

Жайворонков Василь Антонович – син колезького асесора, військовий товариш.

Жалко Іван – значковий товариш (1735), після кримського походу, в якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736), мешканець Роменський.

Жаровський Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1743). Володів у с. Сибережі Ройської сотні приїжджим двором.

Ждан Федір – комісар полкових вівчарних заводів (1747), значковий товариш Лубенського полку (? – 1766 – 1768 – ?). Д.: Ірина Павлівна Прийма.

Жданенко Іван – сотник конотопський Ніжинського полку (1672 – 1681), (? – 1686.27.06. – ?).

Жданов Грисько (Гринь) – козак Гельмязівської сотні Переяславського полку (1649). Наказний полковник кропивнянський (1653). 1 жовтня 1653 р. у Пирятині зустрів делегацію стольника Родіона Стрешнева і дяка Мартимяна Бредихіна.

Жданович Антін Микитович – шляхтич, письменний. У товаристві Чигиринського полку (1649). Після загибелі С.М. Кричевського в серпні 1649 р. став полковником київським. У кінці 1649 р. за наказом гетьмана обороняв Київ від наступаючих польсько-литовських військ. У вересні 1650 р. на чолі посольства до Туреччини, де прийняв умови султанської протекції. Входив до складу українсько-польської воєнної комісії, яка спостерігала за дотриманням умов Білоцерківського мирного договору 1651 р. Т.Яковлева вважає його «бездарним», через те, що у 1651 р. «залишив Київ на поталу полякам, які пограбували місто. Учасник багатьох дипломатичних місій до Туреччини (1650, 1651), Московщини (1654, 1656). 1653 р. прибув на чолі посольства до Варшави, де був заарештований і ув'язнений. Затриманий поляками, знаходився у в'язниці у Варшаві. Повернувся лише 23 вересня 1654 р. Направлений Б.Хмельницьким на чолі посольства до Москви (з 28 вересня 1654 р.), у нагороду отримав три сорока соболів (один за 20 рублів і два за 18). Полковник київський у відставці (1655.10.). Полковник київський (? – 1656.03. – 3.05. – ?). Вів слідство, будучи направленим гетьманом у справі Івана Дорошенка в Ніжині 26 квітня 1656 р., зустрічався з сотником Ніжинського полку Тимофієм Онікієнком, в Борзні з колишнім польським полковником Федором Кстянтиновичем, з яким до козаків перейшо 6 корогв, побував в Чаусах, в Стародубі. Генеральний суддя (? – 1656.11. – 1657). Наказний гетьман (з 10 січня 1657) над військами (Київський, Білоцерківський, Переяславський полки), направленими на допомогу трансільванському князю Ракоці. Ракоці ставився до нього «майже презирливо, ніколи ні в чому з ним не радився, і взагалі козакам завдавали угорці великих образ і кривд». У нього в за-

ступниках був Сулимка, який разом з патроном втік до Києва і «хоронятца в монастырях» За результати походу хотіли «были побить Онтона и товарища его Сулименка, и они де убежали в Киев и хоронятця в монастырех. 29 травня 1657 р. отримав царську грамоту. У вересні 1657 р. з військом повертався з Польщі. Після смерті Богдана Хмельницького, на відміну від Івана Виговського, якого хотіла бачити гетьманом частина покозаченої шляхти, то Ждановича хотіла «голота». Учасник Конотопської битви 1659 р., того ж року був послом І.Виговського до польського короля і турецького султана. «темъ по векъ живота въ раде Войсковой и въ секретной и в уряде ни въ какомъ не быть». 1660 р. був у війську, яке штурмувало Могилів, який обороняли прибічники Юрася Хмельницького, де потрапив в полон, і, очевидно, був знищений. Поминальник його роду у Межигорському монасирі: Микита, Дорофій, Антон, Федір, Василь. У 1665 р. його маєтності король передав зятю Петрановському, одруженому з Параскою Антонівною Жданович.

Жданович Василь Григорович (бл. 1734–1796) – службу розпочав з 1759 р. у ГВК, канцелярист Малоросійської Колегії. Військовий товариш (з 1765.20.12.), бунчуковий товариш (1774.14.01. – 1787), підсудок Чернігівського повітового земського суду (1779). Прем'єр-майор у відставку (з 1787). Мав 156 підданих у 1 місті, 1 сільці, 1 хуторі. Д.: Марина Григорівна Кленус, донька полкового осавула.

Жданович Василь Максимович (бл. 1720 – ?) – колезький канцелярист Малоросійської Колегії (1765), військовий товариш (з 1765.22.12). 1768 р. разом з полковим хорунжим Василем і військовим товаришем Володимиром Ждановичами захопив землю в дачах с. Хотунич у полкового судді Сенюти. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1774.14.01.), абшитований бунчуковий товариш.

Жданович Василь Павлович – козак новосанжарський (1718), сотник наказний новосанжарський Полтавського полку (1721).

Жданович Василь Якович (1719/1713 – 1790 – ран. 1798) – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш у Чернігівському полку (1736–1760, без універсалу, за універсалом 1760–1768). Разом з братом у с. Камці мали нерозділених 18 дворів (1739), 21 підсусідків (1739), 16 дворів (1740). Мав у д. Камка 4 двори та житловий (1741), 4 посполитих, та двором житлович (1743), двір житловий, 5 дворів посполитих (1747), 6 дворів (1769). Абшитований полковим хорунжим (з 1768.31.01.). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 125 підданих (1787). Д.: Тетяна Карпівна Маркович (? – 1798 – ?), донька чернігівського бурмістра.

Жданович Володимир Максимович (бл. 1740 – ?) – службу розпочав з 1759 р. в ГВК, канцелярист Малоросійської Колегії (1765), військовий товариш (з 1765.20.12.). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1782.7.12.). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Ганна Павлівна Сахновська, донька бунчукового товариша.

Жданович Григорій Якович (? – 1713 – 1748) – службу розпочав з 1728 р., значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1748). Мав у Городні житловий двір і шинок, 3 підсусідки (1739), шинок у Седневі, двір житловий у с. Камка Седневської сотні (1740), двір житловий і шинок у Городні, д. Камка 5 дворів посполитих та житловий двір (1741), м. Городні 2 посполитих, мав приїжджий і шинковий двір у Городні, д. Камка 5 посполитих (1743), двір житловий і шинок, 1 двір підсусідків у м. Городні (1747), у Городні 2 двори підсусідків (1750).

Жданович Іван Васильович (? – 1750 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1759 р. в ГВК, військовий канцелярист (з 1762) в Малоросійської Колегії, Канцелярії Малоросійського Скарбу. Військовий товариш (з 1780), полковий писар (з 1781), в Новгород-Сіверській казенній палаті. Проживав у Вороніжі, де мав 6 підданих. Мав синів Василя, Герасима, Петра. Д.: Ганна Григорівна Трусевич, донька полкового осавула.

Жданович Максим Якович (1714, с. Хомутинець – 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1740 – ?). Учасник кримського походу. Мав посполитих у с. Камці Седнівської сотні 1 двір майстрового посполитого та власний житловий двір, в цьому селі двір житловий його брата Василя Ждановича (1740). Значкові товариші Ждановичі у 1739 р. мали 21 підсусідка у 18 дворах в с. Камці, а у 1740 р. – 16 дворів. Д.: NNN, у Камці 1741 р. мала двір, 1743 р. с. Камці 5 посполитих, двір житловий, 1747 р. двір житловий, двір і шинок. Вдова (1740 – 1747 – ?).

Жданович Матвій Васильович (1743 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом (з 1766), військовий товариш (з 1779.16.06.), абшитований бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (з 1784.1.02.). Д.: Ганна Антонівна Силич.

Жданович Павло Михайлович (? – 1695 – 1725) – шляхтич, сотник новосанжарський (? – 1715.08. – 1725), наказний полковник полтавський (1721 – 1722). 6 травня 1716 р. отримав універсал гетьмана Івана Скоропадського на с. Лелюхівку під Новими Санжарами. 21 липня 1718 р. купив батьківський ґрунт у братів Степана і Яцька Зінченків, 1 серпня 1718 р. пусту батьківську леваду у отамана городового Григорія Ященка, 12 вересня 1718 р. ліс у мешканця новосанжарського Северина Гребенниченка, 20 жовтня 1722 р. батьківський ґрунт у братів Федора і Миська Бутенків, 1 листопада 1722 р. ліс у Петра Білика, 14 липня 1720 р. ринкове дворище у вдови Григорія Карпенка Ганни, 15 жовтня 1720 р. дві частини поля у Семена Шкляра і Івана Великого. Значковий товариш Полтавського полку. Д.: Меланія Семенівна N (? – 1711 – 1740 – ?), за нею 15 вересня 1725 р. імператорським указом затверджене село чоловіка Лелюхівка. Мала двір в Нових Санжарах і хутір. У 1740 р. склала заповіт, який 28 липня 1743 р.був внесений до урядової книги.

Жданович Яків Іванович (? – ран. 1727) – шляхтич гербу «Помян», за сімейною легендою вийшов з Литви. Службу розпочав з 1694 р. Староста любецький (1695). Став значковим товаришем Чернігівського полку. Був в поході, коли готували плити в Сорокошицях для Київського монастиря і жили в Києві до Покрови (1712). Сотник городницький (1717–1726). Загинув у гілянському поході. За універсалом Скоропадського володів Кам'янкою у Седнівській сотні. 1712 р. у Дем'яна Милкевича купив ґрунт. Д.: N Василівна Дуніна-Борковського, донька генерального обозного, вдова Федора Павловича Домонтовича, сотника седнівського.

Жданович Яків Максимович (бл. 1738 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1759 р. в ГВК, канцелярист Малоросійської Колегії (1765), абшитований військовий товариш (з 1765.20.12.) Служив у Генеральному Суді.

Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Параска Семенівна Стоїнська, донька полкового писаря.

Ждановський Іван (1693 – 1735 – ?) – з шляхетського роду, представник якого Кирило вийшов в Гетьманщину. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, 1737 р. був «у доправке до Ілии в скарб войсковой», але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Очолював команду козаків в роз'їздах на лінії у 1737 р. Мав у похід 1 верхового 1 возового коней (1735).

Ждановський Мартин – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.

Ждан-Ріг Іван – кошовий отаман (з 1666). Супротивник гетьмана І. Брюховецького. Одразу після після обрання його кошовим звернувся до Брюховецького з листом, у якому засуджував засилля російських військ в Україні. Витіснив із Запорожжя, з-під Кодака, загін російських військ воєводи Косагова. Навесні 1667 р., після нападу козаків на російське посольство, що їхало до Криму, був позбавлений посади кошового, проте того ж року знову став кошовим і здійснив вдалий похід на Крим (спільно із загоном Сірка).

Железницький Олексій – значковий товариш Стародубського полку (1723). В Білорусії відомий шляхетський рід Жалязніцькі.

Железняк Микита (? – ран. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку, його вдова мала житловий двір у Кролевці.

Жеребецький Василь – вийшов з Речі Посполитої. Службу розпочав у 1709 р. в полку Галагана і знаходився під Полтавою. Службу розпочав у 1709 р., спочатку був курінним отаманом, а потім полковим хорунжим (1740 – 1750 – ?), абшитований полковим обозним (1775). Проживав у Золотоноші, де при своєму дворі мав 8 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1775). Мали сина Миколу (1726/1730 – ?) і доньку Зіновію (1740 – ?).

Жеребецький Євстафій – син компанійця. Хорунжий полковий 2-го компанійського полку (1738), сотник 4-ї сотні 2-го компанійського полку (1738–1760), абшитований сотник компанійський (1775). Мав 15 підданих у Золотоноші і 10 у хут. Згарському Кропивненської сотні, маєтність в с. Коробовці Домонтівської сотні Переяславського полку (1767). Д.: N Григорівна Гайворонська, донька полковника компанійського. Мали синів Михайла (1760 – ?), доньок Марину (1753 – ?), Катерину (1754 – ?), Марію (1756 – ?), Пелагею (1757 – ?), Уляну (1759 – ?).

Жеребецький Микола Васильович (1726/1730 – 1782 – ?) – полковий осавул 1-го компанійського полку (? – 1775 – 1782 – ?). У Золотоноші мав 8 хат. Д.: Ганна Леонтіївна Базилевич (1743 – 1774 – ?).

Жеребецький Михайло Остапович (1755 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1774 р., з 1776 р. підписок в Золотоніському земському суді, з 1779 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (з 1782.26.01.). Мав у 1783 р. 35 підданих.

Жеребило Кіндрат – козак Германівської сотні Білоцерківського полку (1649), став полковником охотницьким у гетьмана П.Дорошенка в 1668 р.. Його полк був найчисельнішим із п'яти сердюцьких полків Дорошенка. В січні цього року його сердюки разом з полковником Гоголем зайняли Канів. Восени 1669 р. полк з двома іншими полками було поставлено в Умані для сторожі проти ханенківців. В 1671 р. його полк нараховував 2 тисячі сердюків. «У Величка маємо дуже докладне з подробицями оповідання про бунт уманців проти Дорошенкової залоги, яка складалася з кінного компанійського полка Суличича і піхотного полка Жеребила. В самий день Великодніх свят, коли всі були напідпидку, уманці завелися з обома полковниками, сварка перейшла в бійку і потім в отвертий бунт уманського населення проти Дорошенкової залоги. Суличича було вбито, а його компанійці розбіглися. Жеребила схоплено і одіслано до Ханенка». Київський воєвода Козловський писав, що «в Умані так сталося, що ту сваволю серденят вибито ... полковника Жеребила забито в кайдани, і вся Умань здалася королеві».

Жертовський Опанас (1735 – ?) – сотенний хорунжий, значковий товариш (з 1781.27.11.), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака.

Жєлєзка (Железко) Василь – шляхтич гербу «Єзержа», сотник Овруцького полку (1649).

Жєлєзка (Железко) Прокіп – шляхтич гербу «Езержа», хорунжий полковий київський (1682). Житель козелецький (1719).

Животовський Павло Гаврилович (? – 1699) – козак Орловської сотні Чигиринського полку (1649). Був у делегації Іски до Москви від Полтавського полку. Сотник полковий гадяцький (? – 1659.24.04. – 1660.22.06. – ?), наказний полковник гадяцький (1660.12.), полковник миргородський (? – 1661.04. – 16.05. – ?). 16 травня 1661 р. в таборі на греблі Шаповій прийняв рішення про підтримку Сомка. 12 січня 1663 р. сотником гадяцьким зустрів і проводжав посольство стольника Федора Лодижинського в м. Гадяч. Полковник гадяцький, генеральний суддя, наказний генеральний обозний (? – 1663.08. – 1663.11. – ?). 1663 – 1664 рр. обороняв Гадяч від короля Яна-Казимира. Сотник полковий гадяцький (? – 1664.02. – 1665 – ?), генеральний суддя (1666 – 1667), генеральний осавул (? – 1668.8.02. – ?), осавул полковий гадяцький (? – 1669.1.04. – 09. – ?). Входив до полкового товариства Гадяцького полку (1669), генеральний суддя (1672.17.06. – 1678.14.03. – ?). У липні-серпні 1678 р. призначений наказним гетьманом, командував козацькою залогою в Чигирині під час другої облоги міста турецько-татарською армією. Володів с. Красна Лука. Д.: NNN. 1666 р. втекла від чоловіка. В кінці XVIII ст. відомий сотенний отаман Животовський Андрій (1763 – ?), який був одружений з донькою шляхтича Варварою та мав двох доньок Марію і Євдокію.

Животовський Павло Трохимович (? – бл. 1699) – козак Орловської сотні Чигиринського полку (1649). У делегації Іски до Москви від Полтавського полку. Сотник полковий гадяцький (? – 1659 – 1660 – ?). На Лівобережжі наприкінці 1659 р., підтримуючи Юрія Хмельницького, полковники Черкас, Іван Дяченко, Кияшко, Павло Животовський обороняли від російських військ Гадяч. У спілці з московськими військами Сомко вів активні бойові дії проти хмельниченків, особливі бої розгорнулися на південному – січовому напрямку. У наслідок йому підкорився гадяцький сотник Крисько Семенович. Далі капітулювали полковники миргородський і гадяцький Павло Животовський, лубенський Федір Шамрицький. По-

лковник миргородський (? – 1661 – ?). Навесні 1661 р. приймав участь у козацькій раді в Ніжині. Наказний генеральний обозний (1663). Сотник полковий гадяцький (? – 1664.02. – 1665 – ?), генеральний суддя (1666 – 1668). У січні 1668 р. був учасником у скликаної І. Брюховецьким таємної старшинської ради, яка ухвалила рішення про розрив з російським царем. Військовий товариш (23 січня 1669), мешкав у Гадячі, підтримуючи П.Дорошенка. За гетьманування І. Самойловича у 1674 р. знову став генеральним суддею. Наказний гетьман (1678). У липні – серпні 1678 р. очолював оборону Чигирина. Володів с. Красною Лукою.

Жидецький Самійло (? – ран. 1693.7.04.) – шляхтич, військовий товариш (1669), посланець гетьмана Ігнатовича до Москви. Значний військовий товариш Стародубського полку (1690.9.02.). Купив пустий плец у передмісті Стародубі, який його вдова 1693 р. продала протопопу стародубському Самійлу Хоминському. Д.: Ксенія NN (? – 1693 – ?). Мали сина Григорія.

Жидкевич Федір Тихонович – писар полковий брацлавський (? – 1651 – ?).

Жидченко Степан – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1738).

Жидченко Яків – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1728.05.).

Жижко Фесько – сотник рашівський (? – 1649 – ?).

Жила Ілля Семенович – хорунжий полковний київський, осавул полковний київський (? – 1682.07. – ?), (? – 1692.10. – ?), хорунжий полковний київський (? – 1709 – 1711 – ?), осавул полковний київський (1712), наказний суддя полковний київський (? – 1712.07. – 1734 – ?), наказний полковник київський (1722.09.).

Жила Борис – хорунжий полковний київський (? – 1687 – 1689 – ?), був «во многих походах и шведской баталии». Осавул полковний київський.

Жила Василь Федорович (1730 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1752 р., значковий товариш Київського полку (1768). У 1768 р. його і сім'ю побили священики Лемушевський і Яків Вербовський. Абшитований військовим товаришем (1782.2.07. – ?). У Березненському повіті у 1 селі і 1 містечку мав 90 підданих. Д.: Ганна Карпівна Шаула (? – 1747 – 1802 – ?), донька бунчукового товариша.

Жила Гаврило Карпович – сотник козелецький (? – 1669.01. – 1676.06. – ?), (? – 1682.07. – ?).

Жила Іван Петрович (? – 1730 – 1775 – ?) – син сотника полкового, службу розпочав у 1740 р. при Київській полковій канцелярії (1740–1743), сотник попівський Ніжинського полку (1757), сотник піщанський Переяславського полку (1757.17.10. – 1768 – ?), абшитований хорунжий полковий (? – 1774 – 1775 – ?). У 1757 р. йому, як своєму племіннику, продав власні володіння у Піщаній полковник ніжинський П.Розумовський. 1766 р. козаки сотні звинуватили його у захопленні земель і використанні їх на приватих роботах. У Золотоніському повіті у нього у м. Піщана 28, на хуторі Коврайському 6, на хуторі Жилянському при р. Золотоноші – 20 підданих. Д.: Ганна Василівна Чепурна, донька значкового товариша Київського полку. Мали синів Івана (1759 – ?), Семена (1766 – ?), доньку Домну (1758 – ?), Ганну (1764 – ?), Веклу (1771 – ?).

Жила Ілля Семенович (? – 1660 – 1737 – ?) – покозачений шляхтич, полковий хорунжий, на уряд від Солонини отримав с. Красинівку Козелецької сотні, продовжував тримати на уряд, будучи осавулом при Григорію Вольському (? – 1682 – ?), дворянин гетьманський (1689), супроводжував Мазепу до Москви, осавул полковий (? – 1692 – ?), наказний полковий суддя київський (? – 1712 – 1734 – ?). Наказний полковник київський (1706, 1717, 1719, 1722, 1723, 1729, 1734). Колишній полковий суддя (1737). Як представник однієї з найвпливовіших старшинських родин у полку, 29 грудня 1689 р. отримав гетьманський універсал з наданням с. Держанівки у Козелецькій сотні. У жовтні 1706 р., знаходячись з полком під Чорнобилем, скаржився гетьману на великоросійські війська. За Ф.Вольського отримав три села (Аксаківку, Адамівку, (після полковника К.Мокієвського отримав с. Киселівку Носівської сотні), підтверджені універсалом гетьмана Скоропадського (1712). 11 грудня 1722 р. ГВК направила комісію розглянути тяжби за греблю киселівську його і священика Леонтія Адамовича. За служби у 1718 р. отримав гетьманський універсал на с. Держанівку у вічне володіння, де мав 53 підсусідків (1737). У с. Медведівці мав 13 підданих (1737).

Жила Йосип Петрович (1730/1732 – ?) – син полкового хорунжого. Службу розпочав з 1 грудня 1747 р. в київській полковій канцелярії. Канцелярист полковий (з 1747.15.12.), отаман сотенний (з 1760.11.10.). Сотник 1-ї Варвинської сотні (1763.22.02. – 1782), одночасно бунчуковий товариш (з 1781.10.08.), абшитований бунчуковий товариш. В Прилуцькому і Лохвицькому повітах мав 35 хат підданих (1732). У 1764 р. поручик Степан Вишневський скаржився на нього за використання козаків у приватній службі та привласненні майна. У 1782 р. мав підданих в Лохвицькому повіті: с. Бриси – 62, хут. Стрижевщина – 5, в Прилуцькому повіті: м. Варва – 35, с. Світличне – 19, в Глинському повіті: с. Остапівка – 6 підданих чоловічої статі. Д.: Марія Федорівна Костенецька, донька конотопського сотника.

Жила Йосип Якович (1750 – 1790 – ?) – син козака, службу розпочав в Прилуцькій полковій канцелярії. У 1765 р. за сотенного писаря на лінії, осавул сотенний (1765 – 1768), отаман сотенний (1768–1772), значковий товариш (1775) Прилуцького полку, сотник (з 1776), абшитований сотник (1777 – 1788 – ?). Мав 15 спадкових підданих (1790). Д.: Євдокія N Лазаревич, донька козака глущевського.

Жила Пантелеймон – значковий товариш Київського полку (1741).

Жила Петро Борисович – син осавула полкового. Отаман, хорунжий полковий київський. У кримському поході поренений і помер. Мав синів Степана і Йосипа.

Жила Петро Яремович – син наказного сотника київського, був співаком при імператорському дворі. Сотник полковий в Київському полку (1742.19.11. – 1743 – ?). Полковий хорунжий. Д.: N Іванівна Розумовська.

Жила Роман – суддя полковний київський (? – 1670 – 1682 – ?), осавул полковний київський (? – 1691 – ?), наказний полковник київський (1691), тримав с. Чемер Козелецької сотні. Роман Карпенко – білоцерківська сотня (1649), сотня Домонтівська Черкаського полку (1649).

Жила Семен Карпович – 9 вересня 1666 р. отримав привілей короля на землі у с. Медведівці Березинського повіту. Враховуючи, що його рідний брат Гаврило був сотником козелецьким (? – 1669 – 1672 – ?), а він

сам осавулом полковим київським (? – 1672.02. – 1672.06. – ?) та наказним полковником київським (1672), то не виключено його сотництво в Козельці під час отримання королівського привілея. Рід внесено до II і VI частин родовідної книги Чернігівської губернії.

Жила Федір Васильович (? – 1737 – ран. 1747) – житель козелецький. 1 березня 1728 р. разом із своїм швагром кобижанським священиком Іллею Кременецьким передав двір з плецом у Козельці Києво-Софійському монастирю. Значковий товариш Київського полку (? – 1729 – 1737 – ?), мешканець мринський. Мав млин в с. Козари на р. Острі на купленій греблі. У с. Медведівці мав 2 підсусідків (1737). Д.: Уляна Семенівна Лясковська, донька протопопа козелецького.

Жила Федір Васильович (1761, с. Медведівка – ?) – службу розпочав 1777 р., колезький канцелярист (? – 1782), військовий товариш (1782.29.06. – 1787), поручик. Д.: Катерина NN.

Жила Федір Йосипович (1762 – ?) – отаман сотенний (1782), військовий товариш Прилуцького полку (1785).

Жила Ярема Гаврилович (? – 1742 – ран. 1750) – син сотника козелецького, приймав участь в походах під Печери, в Польщу, під Полтаву, у Васильків, під Трипілля, у терекському. Наказний сотник київський (? – 1725 – 1729), сотник київський (1729–1742). Осавул полковий Євстафій Гречка, сотник остерський Михайло Солонина, київський Ярема Жила, писар полкового суду Федір Дворецький 8 місяців були в складанні секретного опису польських правобережних земель. У 1741 р. захопив землю Київського Братського училищного монастиря. Д.: Феодора Павлівна N (? – 1750 – ?). 8 січня 1750 р. отримала надання на с. Шапіхи Остерської сотні.

Жилевський Сидір Васильович – службу розпочав з 1728 р., сотенний хорунжий волинський (з 1738), значковий товариш Чернігівського полку (1765 – 1773 – ?). Д.: NNN, донька сотника волинського.

Жилий Гнат – сотник полковий Білоцерківського полку (? – 1665 – ?).

Жилипов Іван – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. повернувся з Києва після здачі провіанту, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Жилка – челядник Сомка (1663), Брюховецький просив переяславського коменданта видати зятя Сомка Данила і секретаря Жилку «для того, что Жилка всю тайную измену Сомкову ведает». Він їздив з посольством від Сомка до короля, Тетері і Юрія Хмельницького. Коли б Жилка потрапив до Брюховецького, то гетьман наказав би його катувати і стали відомими б усі Сомкові «замисли». Але ще у вересні 1663 р. Жилка в Переяславі «непристойное слово межи черни рассеивает», а місцевий комендант його і зятя Сомка, щоб не видати поробив «донськими казаками», бо ще Сомко «стольника через посулы и подарки...уловил». Якись Жилка став генеральним бунчужним у гетьмана Опари, з яким і був заарештований.

Жилович Іван Якович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1781), абшитований значковий товариш (1783), житель с. Митченків. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Федора, Якова, Івана, Антіна.

Жилович Яків Юхимович – син шляхтича, вийшов з Правобережжя. Служитель генерального обозного Ломиковського. Дворянин гетьмана Скоропадського, який надав йому універсалом «гребельку» на Білих Вежах. Військовий товариш. Отаман ГВА (? – 1722 – 1723 – ?).

Жиляховський Іван – бунчуковий товариш. Його донька Ганна (? – 1720– 1792 – ?) вийшла заміж (1742) за носівського сотника Карпа Семеновича Шаулу (бл. 1703 – ран. 1792).

Житецький Михайло – значковий товариш Ніжинського полку. Мав 2 підсусідки у с. Сиволожі.

Жицький Петро – козацький полковник під час Хотинської кампанії (1621). Після повернення гетьмана П.Сагайдачного з-під Хотина став наказним гетьманом, який здійснював практичне командування козацькими військами. Командував козацькими полками у поході до Молдови та Волощини. У червні 1622 р. вирушив у морський похід до Кафи . Під його керівництвом відбувалося будівництво Київського братського монастиря на Подолі у Києві та реставрувалася Братська школа.

Жиян Олександр – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1720, 1725), сотник бориспільський (? – 1726.31.03. – ?).

Жлоба Артем (? – 1671 – 1708 – ?) – товариш старовинний полковий Чернігівського полку (1691). 7 серпня 1691 р. чернігівський полковник Яків Лизогуб затвердив за ним «три частки ґрунту у с. Шибириновці» і 9 біглих людей там же (1691). 1703 р. захопив ґрунт у Івана Молявки. 1708 р. продав землю у с. Антоновичах Леську Молявці.

Жлоба Артем Артемович (? – 1690 – 1727 – ?) – продав 13 березня 1710 р. ґрунти полковнику П.Полуботку. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1727).

Жлудковський Тиміш – хорунжий полковий стародубський (? – 1654 – ?).

Жовнер N – військовий товариш. Його донька Марія стала другою дружиною військового товариша Якова Павловича Мовчана (1746 – ?).

Жовнір Фесько – писар полковий комонного полку Новицького (? – 1697 – ?).

Жовтобрюх Григорій Григорович – сотник янпільський Ніжинського полку (1759.14.07. – 1773),

Жовтобрюх Іван (1750 – ?) – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш (з 1779), абшитований значковий товариш (1788), мав 6 підданих в 1 місті. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Варвара NN, донька козака.

Жолнір Василь – значковий товариш (1783). Мешканець новомлинський. Д.: NNN, донька козака. Мали доньок Уляну і Пелагею.

Жолонченко Григорій – сотник бабанський Уманського полку (? – 1659 – ?), разом з сотником Мелентієм Тироненком очолювали делегацію до Москви.

Жолудь Іван – бунчуковий товариш (1763), житель с. Нові Млини.

Жолудь Федір – отаман у Корсунському полку (1638 – ?).

Жоравка Антін Тимофійович (1730 – 1775 – ран. 1781) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1746 – 1775 – ?). Мав у 1764 р. у Топальській сотні володіння у с. Кривці 4 посполитих двори, 4 хати, 39 бездвірних хат, людей від 10 до 60 років – 75, старших 60 – 31, молодших 10 – 48. Мав у 1768 р. у Стародубі двір: 1 хату людську, 1 комору, 1 сіни. Живуть з найму міщани за 2 карбованці на рік. Двір спадковий від предків, «крепостей» не було. При дворі пляц

пустий. Володів с. Пустий Кривець Топальської сотні, де був млин і 24 двори підданих (1781). Мав 1332 підданих (1775). Д.: Уляна Петрівна Даровська, донька військового канцеляриста. Їй в спадок від батька перейшли с. Кулаги (63 двори), хут. Тимченкова Рудня (2 двори підданих). За дружиною після його смерті залишилося в Стародубському полку у с. Чорноводах 37 дворів, д. Водвінці 21, д. Діловодці 10, бездвірних хат 2, хут. Княж 5 дворів, 2 бездворні хати, д. Рудні Селюцькій 6 дворів, с. Кулагах 63, 14 бездворних хат, д. Кажущей 19 дворів підданих, д. Карабовичі 39 дворів.

Жоравка Григорій Лукич (? – 1724.23.04.) (від 1-го шлюбу) – разом з братом Тимофієм навчалися в київських школах, бунчуковий товариш (1723). 12 квітня 1717 р. отримав гетьманський універсал на с. Домотканов, яке йому виділив батько з своїх володінь. 14 серпня 1719 р. отримав гетьманський універсал, яким він після смерті батька був прийнятий під особливу гетьманську оборону і захист. Д.: Ганна Павлівна Полуботок (? –1731.13.04.), донька наказного гетьмана. В придане за нею – 20 тисяч золотих. Мешкала в Новгород-Сіверському (1724).

Жоравка Денис Кирилович – абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1787 – ?), мешканець новгород-сіверський. Письменний. Д.: Олена Осипівна Гарбуз, донька міщанина. Мали доньок Горпину, Орину, Ганну, Катерину, Марію, Варвару.

Жоравка Іван Тимофійович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1737 р., військовий канцелярист (1739 – 1747), бунчуковий товариш (1747–1765), генеральний осавул (1765–1781), член МК (1771 –1782), полковник (1771–1779), статський радник (з 1779.21.05.). Мав житловий двір і шинок у с. Сосновка Конотопської сотні. На ранг генерального осавула володів в Прилуцькому полку с. Гужовкою. Д.: Євдокія Герасимівна Демешко-Стрешенцова.

Жоравка Лука Іванович (? – 1719.08.) – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1693.11. – 1709.02.), полковник стародубський (1709–1719). 14 грудня 1708 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на колишнє володіння Бистрицького – млин в с. Хильчичі на р. Свігі. 12 лютого 1710 р. отримав гетьманський універсал на с. Лук'янівку з млином, 4 озерами і сл.. Боровичі з млином на р. Свігі. 15 січня 1716 р. гетьманський дозвіл переселити людей із с. Кам'яних Озер на землю біля р. Свігі. 9 квітня 1717 р. гетьманський універсал на с. Гудов з 2 млинами і хутором, хут. Шкрабин з млином під Стародубом, двір у Стародубі, сл. Дем'янку, сл. Сухий Кривець, с. Кам'янку, млини в с. Хильчичах. 7 липня 1718 р. на усі маєтки отримав царську грамоту. 22 грудня 1711 р. у значного військового товариша Михайла Петровича Муравинського купив його «отчизну» і хуторець над рр. Дем'янкою і Іпутько за 200 золотих. Д.: Євдокія NN (? – ран. 1697.18.06.). 2) Ірина N Черкасівна (? – 1700 – 1737 – ?). 13 серпня 1719 р. отримала гетьманський універсал.

Жоравка Семен Макарович – син сотенного отамана новгород-сіверського, козак, абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1780 – ?), мешканець новгород-сіверський. Неписьменний. Д.: N Трохимівна Мазур, донька козака новгород-сіверського. Мали синів Овсія, Луку, Власа, доньок Гафію, Параску.

Жоравка Тимофій Лукич (? – ран. 1731.09.) – бунчуковий товариш (1727), приймав участь в сулацькому поході, з Астрахані був відпущений додому в січні 1727 р. Мав у с. Гудові 13 дворів підданих і 14 хат бобилів, у д. Коробничах 10 дворів і 14 хат бобилів (1723). Д.: Тетяна Андріївна Лизогуб, донька сотника конотопського. У 2-му шлюбі (1739) за Бальтазаром-Лонардом Ланкау, капітаном, у 3-му (1746) – за Василем Іванович Венюковим, майором, радник комісаріату адміралтейства.

Жоравка Федір – наказний сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1724).

Жоравка Яків Федорович – 29 грудня 1743 р. купив ґрунти у с. Яремині у значкового товариша Михайла Яковича Ракушки-Романовського. Канцелярист Стародубської полкової канцелярії (1752), військовий канцелярист (1760), військовий товариш (1765–1767). Мав у Стародубі 2 хати людських, комору, сарай, сіни. Д.: Марфа Василівна Ракушка-Романовська, донька бунчукового товариша. Мала ґрунти в с. Мишківці.

Жоравський N (? – ран. 1781) – сотник голюнський.

Жук Григорій – службу розпочав в Київському полку з 1770 р., військовий товариш (з 1777), поручик у відставці (з 1787).

Жук Дмитро – ротмістр надвірної корогви (1729).

Жук Ісак – сотник Мглинської сотні Стародубського полку (? – 1659.05. – ?).

Жук Кіндрат – козацький старшина (1625).

Жук Максим – сотник остерський (1669.16.05.).

Жук Олексій Кіндратович (1713 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1737 р. при значковому товариші Василі Щупаку. Значковий товариш Київського полку (з червня 1759), абшитований значковий товариш (з 1762).

Жук Семен – значковий товариш Київського полку (? – 1772 – 1775 – ?). Д.: N Петрівна Пасенко, донька значкового товариша, проживала у с. Булахово у Остерської сотні.

Жук Степан Андрійович – шляхтич. Товариш полку Київського. 2 травня 1660 р. отримав універсал гетьмана Юрія Хмельницького на володіння островком під м. Остер названий «Щитєв фольварок». 4 грудня 1660 р. король надав йому маєтності Букачів (Букачів, село Київського повіту) і Григоріїв (Григорівка Баришівського району, Григорівка Бориспільського району, Григорівка Яготинський район ?) після смерті шляхтича Олександра Голоневського. У 1666 р. володів млином в два кола на р. Остер в Острі.

Жук Федір – осавул полковий 2-го компанійського полку (1738).

Жуков Григорій – службу розпочав в Коропській сотні з 1763 р., військовий товариш (з 1785), звільнений поручиком (з 1794).

Жуков Роман – шляхтич гербу «Жуковські». Військовий товариш.

Жуковський – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Жуковський (Жданович?) – значковий товариш (1739), мав двір у Чернігові.

Жуковський Андрій Михайлович (? – 1680 – ран. 1722.8.10.) – сотник (? – 1713), відняв дідизний ґрунт у Трохима Шульженка. Суддя полковий лубенський (1713 – 1722). У Софійському монастирі поминальник його роду: Микита, Гафія. 7 травня 1719 р. склав тестамент, яким заповів своїй дружині 3000 золотих, двір шинковий, млин в одне коло на греблі Чеберецькій, на греблі Перекопівській півкаменя і третю частину ступного кола, млин в Погорільці, гай, хутір навпіл з сином Опанасом, сину Петру – млин на греблі Чеберецькій в три кола, Опанасу – млин на

греблі міській Цибальській. Д.: 1) NNN. 2) NN Губар. Вірогідно, донька чи сестра Михайла Губара – значного товариша полку Лубенського (? – 1707.06. – ?), отамана городового роменського. 3) (1719) Уляна N Тернавіот (? – 1703 – 1745 – ?). 1722 р. Василь Павлович Мартос та Іван Севастянович позивали троєбрачну дружину тестя Уляну Тернавіот в тому, що вона нічого не дала з приданого матері її доньок Губаровни. 1724 р. розглядалася скарга жителів с. Перекопівка Глинської сотні Грицька Василенка та Трохима Шульженка на неї за захоплення ґрунтів. Глинський сотник Опанас Жуковський підбурював підданих з її сіл Волошнівка та Перекопівка Глинської сотні не виконувати повинності на її користь. Вдова Уляна мала житловий двір у м. Глинську (1745).

Жуковський Василь (? – ран. 1740) – наказний сотник глинський (1725), хорунжий полковий лубенський (? – 1727 – ?), суддя полковий лубенський. Померлий значковий товариш Лубенського полку, його вдова мала житловий двір у м. Глинську. Д.: Ганна NN (? – 1740 – 1745 – ?).

Жуковський Григорій (1756 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 428 підданих у Глинському повіті. Д.: Мавра Степанівна Лук'янович, донька колезького асесора.

Жуковський Григорій Іванович – сотник глинський (? – 1672 – ?).

Жуковський Григорій Опанасович (1723 – ?) – син бунчукового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1742.1.05. – 1760 – ?). 1752 р. його побив бунчковий товариш Максим Жуковський. 1753 р. ділився маєтністю з рідними братами Іваном і Федором. У 1754–1755 рр. його землі були спустошені братом Федором. У лютому 1754 р. його смертельно побили млинар Корній Кашуба з батьком і братами. Абшитований військовий канцелярист (1788). 1788 р. ще не одружений.

Жуковський Данило (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., хорунжий сотенний (з 1775.10.10,), отаман сотенний (з 1777.15.05.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782.5.02.), прапорщик у відставці (1788). Д.: Євдокія Петрівна Рубан, донька військового товариша.

Жуковський Дмитро Іванович (1733 – ?) – військовий товариш (1760 – 1769 – ?), був присутній у Лубенській полковій рахунковій комісії. Направлений у військовий похід (1769). 1762 р. побив мачуху Ганну.

Жуковський Іван – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався прапорщиком.

Жуковський Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1784).

Жуковський Іван – у «сказці» 1763 р. вказано, що службу розпочав з 1746 р. в званні військового канцеляриста, був у польській комісії Брацлавського воєводства, купував на армію коней, за командира над козаками у задніпровських місцях. Звання військового товариша отримав від гетьмана (1757–1767 – ?) у Лубенському полку.

Жуковський Іван (1732 – ?) – хорунжий полковий Лубенського полку, бунчуковий товариш (з 1760). Абшитований бунчуковий товариш (1788). Мав 206 підданих у 1 місті, 2 селах і 2 хуторах.

Жуковський Іван Іванович (1748 – ?) – навчався у КМА, військовий канцелярист (1764 – 1765 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Параска Іванівна Ставицька, донька земського підсудка.

Жуковський Іван Опанасович (? – 1720 – 1762 – ран. 1765) – значковий товариш (? – 1735 – 1741), сотник снітинський (1741 – 1746), хорунжий полковий лубенський (1746 – 1753), обозний полковий лубенський (1753 – 1754 – ?). 1752 р. вів справу з капралом у відставці Іларіоном Матвієвим про викуп жуковського двору. 6 квітня 1753 р. продав садибу з лісом і полем капралу Сербського гусарського полку Родіону Тимофієву. В березні 1753 р. разом з братом – бунчуковим товаришем не сплатив податки і побив сотенних зборщиків Семена Губського і Степана Козиря. Д.: 1) NNN. 2) Ганна Антонівна Троцина (? – 1730 – 1765 – ?), донька сотника срібрянського, рідна сестра дружини військового канцеляриста Федора Максимовича (1749).

Жуковський Максим – службу розпочав полковим канцеляристом Ніжинського полку (1762–1768), значковий товариш (1768–1774), сотник синявський (1773–1782). Був у поході в турецьку війну 1776 р., 4 місяці на форпостах 1779 р. Мав 29 підданих у м. Синявці та хут. Вершинському. Д.: Ксенія Іванівна Харченко, донька абшитованого отамана сотенного. Мали сина Івана, який 1780 р. був малолітнім.

Жуковський Максим (1721 – 1784 – ?) – навчався в КМА (1736), військовий товариш в Лубенському полку (? – 1741 – 1745), присягнув у 1741 р., у «сказці» 1762 р. вказав, що бунчуковим товаришем став з 1745.25.10. У 1752 р. був побитий Григорієм Жуковським. 1747 р. мав житловий двір у Глинську та хутір в сотні Глинській, у с. Гудими 2 двори найманих людей, шинок та 7 дворів найманих людей у с. Волошинівка, хутір в Глинській сотні в с. Волошиновці разом з вдовою Дар'єю Яковихою Жуковською, хорунжим полковим Павлом Жуковським, вдовою Феодорою Олексієвою Жуковською, вдовою Ганною Василевою Жуковською, вдовою Уляною Андрієвою суддівною Жуковською підданих посполитих малоґрунтових 2 двори на 5 хат, убогих 76 дворів на 95 хат, 2 піших підсусідки та 8 ратушних служителів. У 1763 р. був у полковій рахунковій комісії. Мав родовий герб (1784).

Жуковський Михайло Прокопович (? – 1701) – син сотника глинського, сотник глинський (1687.07. – 1690 – ?), (? – 1693 – 1697.07. –?). Володів млином на р.Сулі на греблі Цимбалістій в три кола, двором шинковим, млином Буйволівським на греблі міській в два камені, колом в один камінь в млині Нестерівському. 9 березня 1701 р. склав тестамент.

Жуковський Опанас Лукич – значковий товариш Лубенського полку (? – 1729 – 1735 – ?). Д.: NNN. Захопила у волошинського жителя Шевлека ґрунт та волів, а у 1745 р. їх повернула.

Жуковський Опанас Михайлович (? – 1680 – 1736 – ?) – приймав участь у перекопському, паланському, кизекерменському, азовському, таванськомку, ліфляндському, польському походах, під Биховом, у Полтавській битві. Значний військовий товариш (1710). 16 січня 1710 р. отримав універсал лубенського полковника Василя Савича на володіння сільцем Сурмачівкою. Значний товариш полку Лубенського (1712), 24 серпня 1712 р. отримав гетьманський універсал на військову частину в млині. Був у переслідуванні «утекших шведов» до Рудної Коси. Сотник глинський (1715–1736). Знаходився на лінії під Києвом, під Царицином, на канальних роботах на Ладозі, в сулацькому поході, на лінії під Нехворощею, в польському поході під Вілією, на лінії під Цари-

чанкою на Самарі, на лінії під Переволочною, у кримському поході під Карасевим. Бунчуковий товариш у Лубенському полку. Підбурював підданих вдови брата Андрія в сс. Волошинівка та Перепонівка Глинської сотні не виконувати повинностей на її користь. 1727 р. доносив міністру Федору Васильовичу Наумову про вірні його служби і несправедливе звинувачення його у підтримці Мазепи і вимаганні грошей. У 1727 р. група козаків і посполитих сотні на чолі з Григорієм Андрієвим, Микифором Тищенком, Яковом Бувайлом звинуватили його у пияцтві, невиплаті боргів, розореннях і вимагали замінити його. Цього ж року у відповідь побив та ув'язнив козака с. Артюхівки Ничипора Тищенка, і, мабуть, не без його підтримки у останнього Василь Нудьга захопив пасіку. У 1728 р. ГВС розглядав скарги на нього козаків і посполитих Глинської сотні. Д.: Дарія NN (? – 1749 – ?). У 1748 р. мала суперечку за млин з козаком глинським Василем Коломійцем.

Жуковський Осип (1758 – ?) – службу розпочав з січня 1772 р., сотенний хорунжий (з 1775.5.09), значковий товариш Лубенського полку (з 1779.6.05.).

Жуковський Павло Лукич – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1740 – ?).

Жуковський Павло Опанасович – наказний сотник глинський (1730) сотник глинський (1736–1741). 1750 р. за його наказом слуги Коверник і Корноушенко підпалили дім Антіна Крижановського.

Жуковський Петро Іванович – службу розпочав в канцелярії ГВА, хорунжий полкової артилерії (з 1779).

Жуковський Петро Лукич (? – ран. 1745) – померлий значковий товариш Лубенського полку, вдова Ірина мала житловий двір у м. Глинську та двір і 2 шинки у с. Волошинівці (1745).

Жуковський Прокіп Іванович – сотник глинський (1663 – 1687, з перервами).

Жуковський Степан Якович (1735 – ?) – службу розпочав 16 лютого 1756 р., значковий товариш (з 1763.20.01.), сотник вакансовий (1773.29.02. – 1783 – ?). Мав підданих в с. Волошинівці Глинської сотні. Абшитований сотник (? – 1788 – ?). У 1780 р. мав 2 синів і доньку. Д.: (1780) Олена Яківна Мартос, донька військового товариша.

Жуковський Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?). 1762 р. разом з сотенним хорунжим 2-ї Лохвицької сотні Панасенком побили капітана гусарського полку Стефана Пищевича.

Жуковський Федір (1712 – 1763 – ?) – син осавула полкового лубенського, військовий канцелярист ГВК (1740–1754), 1754 р. в Лубенській полковій рахунковій комісії. Військовий товариш з 1754 р. у Ніжинському полку (1763).

Жуковський Федір Євстафійович (бл. 1723 – ?) – син священика з Переяслава, навчався в КМА (1736), військовий канцелярист ГВК (1752), священик микольський с. Лісняки Яготинської сотні (1753 – 1784 – ?). Д.: (з 1752) Уляна Миколаївна Афендик (1729 – 1752 – ?), донька сотника воронківського.

Жуковський Харитон (? – 1656) – сотник горський. А.Жданович наказав відрубати йому голову через те, що допусти своїм козакам красти.

Жуковський Яків Лукич – значковий товариш у Лубенському полку (1729–1745). 1735 р. був у кримському поході, 1736 р. висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід (до березня 1737 р.), 1737 р. був у очаківському, 1738 р. – кримському, 1739 р. – хотинському походах. Присягнув у 1741 р. Мав житловий двір у Глинську, 2 двори підданих посполитих піших убогих у с. Перекопівці Глинської сотні, у 2 двори тяглих та 4 піших убогих посполитих с. Волошинівці. Бунчуковий товариш (1745 – ?). У 1745–1749 рр. Лубенська полкова канцелярія розглядала його справу з мачухою про розділ спадкових ґрунтів та підданих між ним і невісткою. Мав 1 двір тяглих та 2 двори піших підсусідків у Глинську (1745), 2 двори у с. Перекопівці. У 1747 р. його вдова Дар'я володіла двором у Глинську. Мали синів Івана і Григорія.

Жупел Максим (з Трипілля) – сотник охотницького полку Івана Московки (1660).

Журавель Грицько – наказний сотник лохвицький (1674.01.).

Журавський Василь Сидорович (1758 – ?) – син сотника мринського, возний Мринської сотні (1775 – 1776 – ?), абшитований полковий писар (1787), разом з братом в 3 селах володів 45 підданими (1787). Д.: Єфросинія Герасимівна Завадська, донька бунчукового товариша

Журавський Дмитро Сидорович (1759 – ?) – син сотника мринського, військовий товариш Київського полку (? – 1779 – 1790 – ?). Ротмістр. Мав володіння у Мрині і 3 селах, 45 підданих нерозділених з братом, полковим писарем Василем (1790).

Журавський Павло – бунчуковий товариш (1737). Мав у с. Д'якові 7 малоґрунтових підсусідків, 4 підсусідки при городах.

Журавський Сидір Онуфрійович – службу розпочав з 20 листопада 1751 р. значковим товаришем, сотник мринський (1752.4.01. – 1781.10.08.). Абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (1781 – 1784 – ?). Був у походах (у тому числі і турецькому) і битвах. Шляхтич Ніжинського повіту. Мав рангових в Мрині 21 чоловіка і 23 жінки, власних 7, в с. Селищі власних 29, в с. Галчині рангових 20, в с. Плоскому рангових 4, власних 22, в с. Стодолах рангових 6, в д. Перегодовці рангових 25, сотні Козелецької с. Чемері власних 5 (1779). Д.: Параска Онисимівна Марченко, донька козака Козелецької сотні. Мали синів Василя і Дмитра.

Журавський Степан – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Бистрину Кролевецької сотні.

Журавський Федір – наказний сотник полковий Прилуцького полку (1721).

Жураковський Андрій Васильович – військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш (1751), патент не пред'явив. Жив у Ніжинському полку.

Жураковський Андрій Лукич (? – 1700 – 1717 – ран. 1731) – син ніжинського полковника. Значковий товариш у Глухівській сотні, помер молодим. Д.: (1718) NNN, другим шлюбом була за Андрієм Михайловичем Миклашевським, бунчуковим товаришем.

Жураковський Андрій Якович (1729/1733 – 1788 – ?) – підкоморій ніжинський (1767 – 1772), виконував обовязки полковника ніжинського, полковник ніжинський (1774.17.03. – 1782). Мав 1067 підданих в 2 селах і 2 хуторах. Д.: Марія Опанасівна Гуржи (? – ран. 1788).

Жураковський Василь – сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1667 – ?).

Жураковський Василь Андрійович (1718 – 1767) – службу розпочав з 1738 р. за атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка, призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канце-

ляристом ГВК (1738 – 1751). Бунчуковий товариш (1744.2.03. – 1767). Мав двори у с. Липовому Розі першої полкової і 16 посполитих та у с. Крупичполе Ніжинської другої полкової сотні. У 1743 р. жив у полку Ніжинському, мав 66 дворів, 5 млинових кол, позика у військовий скарб – 4 р. Був за указами ГВК в комісіях: слідство в Глухові про образи російських військ місцевим обивателям, освідчував мости по тракту від Глухова до Ніжині і до Києва, слідство по доносу сотника цибулівського миргородського полку Давида Звенигородського на полковника миргородського Капніста. Роздавав гроші біднякам в Прилуцькому полку на «прокорм» через неврожай на зернові. За наказом полковника ніжинського Семена Кочубея був у Ніжинській полковій канцелярії у різних справ, виплачував штрафні гроші обивателям ніжинським від колишнього полковника Божича, який став полковником чернігівським. Д.: 1) (з 1743.15.08.) Ганна Петрівна Тернавіот, донька ніжинського війта. 2) Марія Іванівна Борозна (? – 1767 – ?), донька генерального судді.

Жураковський Василь Васильович – правнук сотника глухівського, службу розпочав з 1764 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (1782.29.06. – 1787 – ?). Тримав маєтність у с. Пустогород, де з братом Григорієм мали 100 підданих, 15 підданих у с. Полковничій Слободі, 46 – у д. Янковій. Д.: Феодосія Василівна Якимова, донька поручика. Мали доньку Марію.

Жураковський Василь Опанасович (? – ран. 1784) – військовий товариш.

Жураковський Василь Якович (? – 1656 – 1730.19.06, Глухів, похований у Михайлівській церкві) – син полковника ніжинського, сотник янпольський Ніжинського полку, глухівський городовий отаман (1701), військовий товариш (1704), генеральний осавул (1710 – 1724). 30 травня 1723 р. йому і генеральному бунчужному Якову Лизогубу було доручено «правленіе Малороссійское» від наказного гетьмана Павла Полуботка. У січні 1724 р. був заарештований бригадиром Рум'янцевим в справі Полуботка і відправлений до Петербурга, де знаходився під арештом цілий рік. Звільнений з наказом жити в Петербурзі. Мешкав в Москві (з 1727). На початку 1728 р. був відпущений на батьківщину. Д.: 1) (ран. 1686) Федора Петрівна Забіла, донька генерального обозного. 2) Марія Григорівна Максимович (? – 1729, Глухів, похована у Михайлівській церкві), донька протопопа переяславського. У січні 1726 р. отримала право на шинкування в її маєтності с. Сиволож Прохорівської сотні. 5 листопада 1728 р. отримала 130 рублів через бурмістра стародубського Антона Хоменка від Григорія Скорупи за продану нею частину Ширяєвського млина.

Жураковський Влас – службу розпочав з 1762 р. рядовим лейб-гусарського Гольштинського полку, квартирмейстр, сотенний отаман роменський (1762–1764). У вересні 1764 р. влаштував п'яний бешкет у сотенній канцелярії і побив диякона Федора Якимова. Значковий товариш Роменської сотні, військовий товариш (1764–1767), сотник корибутівський Прилуцького полку (1767–1777). Д.: NNN, донька військового товариша.

Жураковський Григорій Васильович – правнук сотника глухівського, службу розпочав з 21 липня 1767 р. у Рахунковій експедиції, військовий канцелярист (1770.26.07. – 1782), звільнений 1771 р., військовий товариш (1784.12.09. – 1787 – ?). Мав маєтність у с. Пустогород. Д.: Гафія Семенівна N.

Жураковський Григорій Якович – син полковника ніжинського, сотник янпільський (? – 1690.07. – ?).

Жураковський Дмитро – бунчуковий товариш (1736 – 1737), жив у Конотопі, мав 2 двори підсусідків у с. Вірьовці. Абшитований військовий товариш (1756).

Жураковський Іван Опанасович (? – ран. 1811) – військовий товариш.

Жураковський Лука Якович (? – 1669 – 1718) – син полковника ніжинського, ніжинський полковий сотник, осавул та суддя (1699, 1701, 1707), наказний ніжинський полковник (1701–1708), ніжинський полковник (1708–1718). В 1701 р. отримав універсал ніжинського полковника Івана Обидовського на с. Липов Ріг. 14 жовтня 1708 р. отримав царську грамоту на володіння. Д.: Ганна Данилівна Апостол (? – 1729), донька гетьмана.

Жураковський Мартин – значковий товариш Лубенського полку (? – 1726 – ?), мешканець лубенський. Д.: Федора Степанівна Білецька-Носенко, онука полковника прилуцького.

Жураковський Матвій (? – 1622 – 1652 – ?) – сотник веприцький Полтавського полку (? – 1652.05. – ?).

Жураковський Матвій Романович – військовий канцелярист ГВК (? – 1726 – ?), бунчуковий товариш (1729.13.01./1735.1.09. – 1748 – ?). Мав посполитих 21 двір у Малій Слободі Глуховської сотні. Д.: (з 1727.05.) Олена Іванова N.

Жураковський Михайло (? – 1619 – 1649 – ?) – сотник сосницький Чернігівського полку (? – 1649 – ?). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Жураковський Михайло Матвійович – військовий канцелярист (1784). Д.: Марія Осипівна Онісімова, донька бунчукового товариша.

Жураковський Нестор – військовий товариш (1669).

Жураковський Опанас Іванович – військовий канцелярист.

Жураковський Петро Якович (1735 – 1788 – ?) – службу розпочав військовим товаришем (1760 – 1766), бунчуковий товариш (1771–1781), прем'єр-майор у відставці (1787). Власник с. Жовнець спільно з синами полковника стародубського Максимовича Іваном, Андрієм і Дмитром, д. Гути Корецької, д. Заводу Корецького, д. Палана. Мав 2155 підданих (1787). Д.: Параска Федорівна Корецька, донька бунчукового товариша. Отримала значне придане.

Жураковський Петро Якович (1735 – 1791 – ?) – полковий осавул (1772). Д.: NNN (? – ран.1788).

Жураковський Сидір Онуфрійович – сотник мринський Ніжинського полку (1752.4.01. – 1781.10.08.).

Жураковський Федір Васильович – шляхтич гербу «Сас», син сотника глухівського (1667), військовий товариш.

Жураковський Яків – бунчуковий товариш (1744). 1744 р. мав суперечку за ґрунти з генерал-майором Гамфом.

Жураковський Яків Михайлович (? – 1639 – 1704) – син сотника веприцького Полтавського полку, шляхтич гербу «Сас». Сотник глухівський (1669, 1672, 1675, 1677), ніжинський полковник (? – 1678.03. – 1685.02. – ?). У 1681 р. отримав універсал Самойловича на 2 слободи, які втратив, ідучи у відставку. Значний військовий товариш (1687 – 1700). 1 вересня 1687 р. Мазепа повернув йому маєтності. Трійка значних військових товаришів у складі Захара Ший-

кевича, Якова Жураховського та Василя Гуманського збирала влітку 1690 р. переяславських полчан «прислухалися их голосам, кого б они похотіли у себе міти полковником». У 1694 р. ці ж старшини вчинили «розыск» про належність млинів на р. Котор і поділили їх між Межигірським і Київським Братським монастирями. Поминальний ряд його роду: Козьма, Семен, Євфимія, Пелагея, Іван, Семен, Федір, Роман, Матвій, Феодосій, Олексій, Костянтин, Пелагея, Параска, Дорофій, Данило, Євдокія, Феодора, Горпина, Михайло, Тимофій, Ганна, Ксенія, немовля Євдокія, Парска, Пелагея, Леонтій, Ірина, Яків, Константій, Федір, Катерина, Наталія, Іван, Михайло, Ксенія, Тимофій, Кирило. Д.: Марина (Марія) NN (? – 1704 – ?). У 1704 р. отримала універсал Мазепи на сс. Щерби, Велику Слободу, Малу Слободку.

Жураковський Яків Романович (? – ран. 1737) – бунчуковий товариш. Д.: Марія NN (? – 1737 – ?).

Жураковський Ясько Михайлович – сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1669.02. – 09. – ?), (? – 1672.06. – 1676.06. – ?).

Журба N – значковий товариш. У 1767 р. захопив майно козака Березанської сотні Прокоповича.

Журба Дмитро (1757 – ?) – службу розпочав з 1775 р., військовий товариш Переяславського полку (1782 – 1787 – ?), мав підданих на хут. Каврай.

Журба Іван – наказний сотник іркліївський Переяславського полку (1724, 1732).

Журба Іван Романович (? – 1774) – син місцевого сотника, служив з 1760 р. писарем при батькові. Володів у Волинці двором з належними до нього володіннями (150 днів землі, водяний млин на р. Волинці, винокурня на 2 котла, ліс, сінокоси, 11 підсідських дворів у Волинці, 3 – у Ольшаній) разом з чотирма братами (у 1768 р. – два в службі, а два малолітні). Сотник волинський (1761–1774). Мав сестру. Д.: Пелагея Іванівна N (? – 1760 – 1778 – ?).

Журба Михайло – військовий товариш (1783), секретар Сосницького нижнього земського повітового суду. Разом з братом – капітаном Василем Зубрицьким – у с. Волинці мали 95 підданих.

Журба Павло – син абшитованого значкового товариша, жив з батьком нероздільно. Служив з 1775 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (7.02.1777. – 1782 – ?). Мав 4 підданих в Городиському повіті. Д.: NNN, донька священика.

Журба Роман (? – 1713 – 1768 – ?) – службу розпочав з 1733 р. при російській армії. Сотник вакансовий, сотник бобровицький Київського полку (1739–1740, нак.; 1740.8.01. – 1743), сотник волинський (1743.10. – 1761). «за слабостью и старостью от чина уволен». За його проханням призначили сотником волинським сина Івана.

Журка N – отаман стенний у Стародубському полку (? – 1768), абшитований значковий товариш (з 1768.12.03.)

Журман (Турченко) Дмитро Андрійович – шляхтич гербу Шеліга, полковий осавул стародубськй (? – 1669.02. – 1672 – ?), сотник полковий стародубський (? – 1676 – ?), значний військовий товариш (з 1688.31.03.), 31 березня 1688 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Задубення з млином-вешняком «до ласки нашої». Обозний полковий Стародубський (? – 1688.01. – 1702.06. – ?).

Журман Василь Матвійович (? – бл. 1724) – онук обозного полкового стародубського, який пережив сина. Товариш полку Стародубського (1710), значний військовий товариш (? – 1718 – 1724). Володів спільно з другою дружиною діда с. Задубення з млином-вешняком, яке тримав ще його дід згідно універсалу І.Мазепи і царської грамоти. В результаті тяжб з другим чоловіком другої дружини діда отримав 1/3 частину дідівського спадку. 24 січня 1718 р. гетьман Скоропадський підтвердив за ним все с. Задубення. Сам придбав двір у Стародубі, житловий двір в с. Гарцеві з землями, сінокосами, млином. Тестаментом від 19 травня 1724 р. призначав с. Задубення дружині і сину малолітньому. Д.: Єфросинія Іванівна Губчиц, донька сотника почепського. «Идучою мне с отцом своим с похорона, четыри козака из солдатом меня самую взято под арешт и повезено в Стародуб». Брати від неї відступилися і полковник Іван Борозна порадив вийти заміж за його онука Івана Тищенка. Дала згоду, той повернувся з гілянського походу і його батько відкупив маєтності. В другому шлюбі мала сина і доньку.

Журман Ілля Васильович (? – 1783) – шляхтич гербу «Шеліга», син значкового товариша і доньки почепського сотника. Службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (з 1745). 1750 р. направлений до Петербургу. 30 грудня 1753 р. йому надано 108 дворів і бездвірних хат у м. Баришівці та його передмістях. Генеральний суддя (1756–1782). Помер бездітним. Д.: Гафія Давидівна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Журченко Григорій – сотник Ярошівської сотні Подільського полку (? – 1659 – ?).

Жученко Василь – сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (1767.03. – 1770).

Жученко Василь – сотник білоцерківський Миргородського полку (1752.07 – 1767), мав хутір при Широкій Долині.

Жученко Григорій Карпович (1753 – ?) – військовий товариш Полтавського полку (1788). У 1787 р. разом з канцеляристом Жученком мав 13 підданих в Полтавському повіті, у с. Черняківці разом з вдовою судді Черняка, сотниками Махновським і Волинським та попадею Оранською 252 підданих. Д.: Єфросинія NN, козачка.

Жученко Данило Григорович (1767 – ?) – син священика. Значковий товариш (? – 1795 – 1805 – ?).

Жученко Кирило (1743 – 1780 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав 8 липня 1760 р., значковий товариш Полтавського полку (з 5 травня 1766), прапорщик (? – 1779 – 1780 – ?). Рекомендований у поручики зі звільненням з служби.

Жученко Кирило Якович (1743 – 1791 – ?) – син значкового товариша ГВА, шеканець жукинський. Службу розпочав 8 липня 1760 р. 1762 р. продав хутір при р. Ольховій Голтві генеральному обозному Семену Кочубею за 750 карбованців. Значковий товариш Полтавського полку (5 травня 1766 – 1777). 1768 р. продав хутір в с. Соколових Байраках козаку Леонтію Богаєвському за 200 карбованців. Прапорщик (? – 1779 – 1791 – ?). 1780 р. рекомендований у поручики зі звільненням з служби, але цього чину так і не отримав. За ним 53 спадкових підданих в с. Жуках. Д.: Олена Іванівна N, донька шляхтича.

Жученко Максим Степанович – сотник остерський Київського полку (? – 1669.05. – ?).

Жученко Осип Григорович (1760 – ?) – син священика. Значковий товариш (? – 1791 – 1805 – ?).

Жученко Петро Андрійович – сотник сорочинський Миргородського полку (? – 1713.05. – 1723).

Жученко Петро Тимішович – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1676 – 1677 – ?), 1670 р. його мати вдова Любов продала за 8 коп і 2 бики половину ставка в Іванчинцях від матері Стесі Івончисі Старої, а половину сестрі її Вовді Демчисі Демка Яковенка.

Жученко Роман Федорович – син полковника полтавського, значний військовий товариш.

Жученко Семен – наказний полковник переяславський (1675.01.).

Жученко Федір – «полковник...новообраный полтавскій» (ран. 28.05.1670). 15 травня в Батурині присягу в церкві у священика Миколи.

Жученко Федір Іванович – шляхтич гербу «Прус III», козак 1-ї сотні полкової Полтавської (? – 1649 – ?), полковник полтавський (? – 1659.07. – 1661.05.). Особисто підписав Переяславську угоду 1659.15.10. Прихильник гетьмана Ю.Хмельницького. Товариш полку Полтавського (1665). Полковник полтавський (? – 1670.05. – ?), (? – 1679 – 1680). 1672 р. заарештував кошового отамана І.Сірка, який після скинення з гетьманства Д.Ігнатовича став одним з небажаних для московського уряду кандидатів на гетьманську булаву. Закував І.СІрка у кайдани і привіз до Батурина, звідки його було відправлено до Москви, а згодом до Сибіру. Значний військовий товариш (1683). Разом з Прокопом Левнцем привели Полтавський полк до присяги гетьману Мазепі. Полковник полтавський (? – 1686.4.10. – ?) (1687.08. – 1691). Його рідна тітка Хима Зимиха. У Софійському монастирі поминався його рід: Федір, Ганна, Марія, Уляна, Єлисей, Яків, ієрей Стефан, Олена, Іван, Євгенія, Іван, Параска, Прокіп, ієрей Ієремія, Ганна, Марія, Настасія, Дмитро, Горпина. Д.: Ганна Ясиківна. Теща В.Кочубея та І.Іскри.

Жученко Федір Іванович (? – 1709) – шляхтич гербу «Прус III», козак 1-ї сотні Полтавської (? – 1649 – ?), полковник полтавський (? – 1659.07. – 1661.05.). На чолі полку приймав участь у воєнній кампанії Ю. Хмельницького у 1660 р., підтримав дії останнього, спрямовані на замирення з польським королем Яном II Казимиром Ваза. На відміну від решти лівобережних полковників, восени 1660 — навесні 1661 рр. не визнав влади російського царя Олексія Михайловича, в квітні 1661 р. відмовився від участі в обранні Я. Сомка гетьманом Лівобережної України й залишався надалі під зверхністю Ю. Хмельницького. Активно діяли полковник полтавський Федір Жученко, козаки якого постійно «вели промисел» на Охтирщині, у Груні знаходився полковник Яцько Черкес, полковник Бердник з татарами у Зінькові (Григорій Бердник – у Полтаві, Лесько – у Миргороді козакували ще у 1649 р.). Координацію дій тут здійснював наказний гетьман Петро Дорошенко. На прикладі дій цих полків підтверджується те, що протиріччя між запорожцями і городовими козаками були подолані. Протистояння запорожці – Сомко мало іншу природу, ніж їхнє протистояння з Виговським. Запорожці взяли активну участь у приведенні до влади Юрія Хмельницького. Після підписання слободищенського трактату не фіксується зміни ставлення запорожців до нового гетьмана. Якщо виступ Пушкаря січовиками кваліфікувався як справедливий проти «незаконного» гетьмана, то виступ Сомка проти Ю.Хмельницького в їхніх очах виглядав як «бунт» проти законного гетьмана. Бойові дії прибічників Хмельницького на Лівобережжі продовжували очолювати полковники Федір Жученко (сотні Полтавські, Котельвська, Куземинська), Яцько Черкас, Пушкеля (1000 піших козаків) і Макуха (2000 кінних козаків) (з Опішні). Посланці заявили, що «они де учинились в измене по неволе за проводом Жученка. А Жученко де побежал за Днепр и ныне за Днепром в местечке Синице» Після того, як його наприкінці квітня — поч. травня 1661 р. усунули з полковництва, виклопотав у бєлгородського воєводи князя Г. Ромодановського вибачення всіх своїх «провин» перед царем і повернувся до Полтави. Товариш полку Полтавського (1665). Полковник полтавський (? – ран. 28.05.1670 – ?), в 2-й пол. 1672 р. втратив полковництво. Був учасником чигиринської оборони, під час якої був поранений. Полковник полтавський (1679.03. – 1680), (? – 1686.4.10. – 1687), (1687.08. – 1691). Участик кримських походів 1687 і 1689 рр. Супроводжував І. Мазепу в поїздці до Москви, де 3 серпня 1689 р. отримав царську жалувану грамоту на с. Жуки. Починаючи від нього 550 дворів у Решетилівці належало на уряд полковника. Він осадив с. Ташлик (28 дворів). Царською грамотою 20 вересня 1690 р. за ним були затверджені 122 двори в с. Жуки. У м. Біликах при своєму млинку купив ґрунти і зробив слободку Федорівку та віддав онуку Івану Залеському. Звільнений від полковництва, у серпні 1691 р. Жученко був притягнений до слідства про втрату коней під час останнього кримського походу. Його рідна тітка Хима Зимиха. Д.: Ганна Ясиківна. Покозачений шляхтич Степан Залеський став зятем полковника полтавського Федора Жученка і писарем полковим гадяцьким. Андрій Кочубей одружився з донькою полтавського полковника Федора Жученка.

Жученко Яків – з сотницьких дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1751 –?). Мав підсусідків у с. Петрівці полкової сотні Полтавського полку.

Жученко Яків (? – ран. 1763) – значковий товариш ГВА. Мав сина Кирила, який мешкав у с. Жуки.

З

Забара Михайло – хорунжий полковий комонний полку Новицького (? – 1682 – ?).

Забара Роман – хорунжий полковий переяславський (? – 1676.02. – ?).

Забарний Григорій (? – ран. 1748) – отаман значкового товариства Прилуцького полку (1723), наказний сотник монастирищанський (1728). У січні 1729 р. ГВК розглядала справу про його здирства. Значковий товариш (1734). Полковник Гнат Галаган захопив і вирубав у нього гай. Проживав у Прилуках. Мав хутір під с. Рудівкою (1732).

Забережний Іван – син виборного козака і Тетяни Дем'янівни Демешко (1707 – ран. 1767), доньки козака с. Алтинівки Київського полку, тітки гетьмана

Розумовського. Брат Павла. Службу розпочав з 1730 р. Бунчуковий товариш (1749 – 1772 – ?). Мешкав у м. Носівці. Д.: (1768) NNN, вдова бунчукового товариша Прокопа Шаули. У 1768 р. у них народився син.

Забережний Павло (1731 – 1763 – ?) – служив бунчуковим товаришем з 1761 р., звільнений від служби у 1761 р. абшитованим бунчуковим товаришем. Пасерб бунчукового товариша Якима Троцького. Жив у Чернігівському полку.

Забитієв Яким Іванович – значковий товариш Гадяцького полку (1739) у похід не пішов, був в поході в усті Самари.

Забіла (Ревутинський) Данило (? – 1682 – 1747 – ?) – бунчуковий товариш (1737 – 1747). Мав приїжджий двір у с. Невістинці Кролевецької сотні, двір у с. Ревутинець Кролевецької сотні, двір у Глухові. Мав 8 дворів, 5 кола, позика у військовий скарб – 1 р. (1743).

Забіла Андрій – бунчуковий товариш, мав хутір біля Коропа (1781).

Забіла Василь – військовий канцелярист. У березні 1723 р. був у Ковалівці у складі комісії про додаткове розслідування у справі між колишнім Ковалевським сотником Опанасом Кицишем та генеральним суддею Іваном Чарнишем, у квітні 1723 р. входив до складу комісії, яка розглядала справу по «обиды и грабительства» Дмитра Колачинського у Великобудиській сотні Полтавського полку.

Забіла Василь Данилович (? – 1716 – 1761 – ?) – бунчуковий товариш (1747.22.07. – 1756 – ?).

Забіла Василь Михайлович (? – ран. 1752) – можливо, до нього відноситься інформація про те, що серед відпущених з Москви сенатським указом учасників у «справі Полуботка» у 1725 р. був військовий канцелярист ГВК Василь Забіла.

Забіла Василь Петрович (від 1-го шлюбу) (? – 1629 – 1690) – козак Борзнянської сотні (1649–1654). Після скинення закованного Многогрішного супроводжував до Москви. Отримав за це «пару соболів у 6 рублів, другу – у 10 рублів». Став сотником борзнянським (? – 1680.01. – 1686.05. – ?), потім генеральним хорунжим. Потрапив у татарський полон і там помер. Д.: N Костянтинівна Солонина, донька полковника київського.

Забіла Володимир Пантелеймонович (бл. 1746 – 1792 – ?) – службу розпочав з 1757 р. Сотник дівицький Ніжинського полку (1767–1782, з перервами), бунчуковий товариш (1784), колезький асесор (1784.5.07.). Борзнянський повітовий предводитель дворянства (1787 – 1789), пошмейстер (1792). Мав 425 підданих у 3 селах. Д.: Параска Григорівна Костенецька, донька бунчукового товариша.

Забіла Василь Степанович (? – 1670 – 1700 – ?) – значний військовий товариш (1689). Д.: 1) N Карпівна Ященко, донька сотника басанського. 2) (1700) Марія Василівна Кочубей (? – ран. Квітня 1708), донька судді генерального. Залишила батькові на побудову кам'яної трапезної у Батуринському жіночому монастирі 1000 червоних золотих.

Забіла Данило Васильович (? – 1676 – 1738 – прожив 50 років – ?) – 13 квітня 1696 р. продав І.П.Забілі за 2000 золотих млин з ґрунтами на р. Реть біля с. Обтове, який свого часу купив за 1600 золотих у Василя Жураховського. «Славний продовжувач справи» своїх предків у питанні доносів. У 1699 р. за донос у Москву на Мазепу присуджений до смертної кари, проте помилуваний. «Я целый год и более держался под караулом за доношение о измене на гетьмана Мазепу», «а когда освободился, то гетьман...Мазепа по моему челобитию видячи мене обиженого з женою моею от Федора Лысенка присудил был лесом Батуринским с двумя дворами, сеножатью и степом Бахмацким...за неотдание приданого жены моей». У 1709 і 1715 рр. направив доноси на гетьмана Скоропадського. Згідно указу 1718.30.11. засланий до Архангельська, звідки повернувся близько 1724 р., але поселений був у Москві. Лише з 1727 р. дозволено повернення на Україну, взятий гетьманом Апостолом під гетьманську протекцію (1732.4.11.), бунчуковий товариш (1735.23.12.). У 1736 р. вимагав від свого двоюрідного брата І.І.Забіли не зазіхати на його ліси «Мелешківщину», «Бихівцювщину», «Черемшенки». У цей час жив у с. Реутинцях. У відповідь силою захопив млин на р.Єсмані, порубав ліс, осадив на землях Івана Забіли слободу, привласнив його коней. Д.: Гафія Іванівна Лисенко, донька полковника переяславського, осавула генерального

Забіла Данило Данилович (1703 – 1763 – ?) – бунчуковий товариш (1747.22.07. – 1763 – ?).

Забіла Захар Михайлович (1731 – 1772 – ран. 1788) – значковий товариш у Переяславському полку (1735), військовий канцелярист, бунчуковий товариш (13.01.1750 – 1761), компанійський полковник (1761.19.05. – 1769). У 1767 р. він вибраний від шляхетства Переяславського полку депутатом у комісію «по сочинению проєкта нового Уложения». Мав у с. Озерянах Басанської сотні приїжджий двір, 10 дворів найманих служителів, посполитих 2 двори на 3 хати малоґрунтових, 13 дворів на 17 хат убогих, 31 хату бездвірну, всього 15 дворів, 51 хата, у с. Щаснівці житловий двір, хутір, 18 дворів найманих служителів, посполитих 3 двори на 5 хати малоґрунтоваих, 15 дворів на 21 хату убогих, 51 хат бездвірну, всього 18 дворів, 61 хата (1750). У 50-60-х роках З.Забіла продав значну частину родових володінь у Басані Демешкам (Стрешенцовим). Відсудив у полковника В.Танського спадкове прадідівське володіння с. Щаснівку. У 1767 р. Захар пояснював втрату села малолітством свого батька Михайла і його братів після смерті прадіда Карпа Яськовича і діда Василя Забіли, чим і скористався В.Танський. 30 вересня 1769 р. абшитований. Д.: (після 1766 р.) Феодосія Костянтинівна Лисаневич, донькою полкового судді. Вдова Михайла Іваненка.

Забіла Іван Васильович (? – 1695 – 1748 – прожив близько 50 років – ран. 1754) – козак Ніжинського полку. 12 лютого 1709 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на маєтності. 5 серпня 1714 р. уступив млин Єсманський в Кролевецькому ключі Пустинно-Рихлівському монастирю. Продав частину млина у м. Мрині на остерській греблі Чернігівському архирейському дому (1731). Значковий товариш (? – 1715 – 1735), мав у 30-х роках спільні володіння з вдовою брата Михайла Уляною Гаврилівною у с. Щаснівці Переяславського полку. Бунчуковий товариш (? – 1737 – 1748 – ?). 1738 р. продав дідизну і батьківську частину млина на р. Остер на греблі козелецькій за 400 карбованців. Володів посполитими у с. Обтові 64 двори (73 хати), двором у с. Ревутинцях, підсусідками у Бахмачі, посполитими у д. Погорілівка Конотопської сотні. У 1741 р., склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку. Мав сина Петра. Д.: (1732) Ірина Геронимівна Почека (? – 1718 – 1754 – ?), сестра ніжинського протопопа Максима Почеки.

Забіла Іван Данилович (1698 – 1781 – ?) – служив з 1720 р., був у очаківському, польському та дніпровському походах на флоті, бунчуковий товариш (1747.22.07. – 1763 – ?). Д.: N Василівна Мовчан.

Забіла Іван Іванович (? – 1670 – 1738 – ?) – навчався у КМА. Володів «отчизною» с. Обтове (202 двори) і с. Погорілівка (44 двори), хут. Горохівщина, Остапівщина поблизу Коропа, 2 дворами в Коропі, пивоварнею (дані 1727 р.). Військовий товариш Чернігівського полку (1689). 22 вересня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтность с. Обтов. Значний військовий товариш (? – 1713 – ?), у 1714 р. купив будинок у Коропі у Миколи Івановича Армашенка. У 1714 р. взяв у борг у Рихлівському монастирі 4000 золотих, які повернув лише 17 жовтня 1728 р. борошном і грошима. Бунчуковий товариш (1724–1730). 8 березня 1724 р. разом з обер-офіцером Малоросійської колегії поручиком Мокієм Суковніним відряджався для розгляду скарг у Прилуцький полк на два місяці, але провів там всю другу половину 1724 і початок 1725 р. У 1726 р. проходив службу у Сулаку при «малоросійському корпусі», дружина посилала йому припаси на 11 возах. Був у сулацькому поході і визнаний хворим у січні 1727 р. 25 лютого 1728 р. звернувся до царя Петра II з проханням повернути одібране у його батька с. Клишки. 5 березня 1728 р. у Москві гетьман Д.Апостол видав йому і бунчуковому товаришу Івану Скоропадському паспорти на проїзд до України. Як хорунжий ГВА (1731.22.03. – 1735.11.11.) знаходився переважно в Глухові. 24 лютого 1730 р. товариш Коропської сотні Семен Кукуля продав йому сіножаті з лісом над річкою Короп за 20 талерів, вже 10 березня 1730 р. удова Тетяна Кияиха за 20 карбованців продала йому ліс з сіножатями, 22 травня 1730 р. козаки с. Реутинці Дем'ян і Василь Мартиненки продали за 31 карбованець 1,5 четверика гречки і 0,5 четверика вівса ліс та сіножаті. Але, мабуть найбільшим надбанням у цей час стала купівля сінокосу «Гребелку в острове» за «готовую сумму полтора ста золотих» в Бахмацькій сотні у Ісая Хилченка та Микити Лиденка з братами Остапом, Павлом, Василем і Мартином Хилченками. Продовжувались і невеликі покупки. 10 жовтня 1730 р. за куфу горілки з носаткою у с. Обтові у Кирея Безверхого придбав млинок з ставком. Бунчуковий товариш (1734 – 1738 – ?). У його баченні гетьмани Брюховецький, Самойлович, Дорошенко, Виговський, Мазепа «зменики погубили Украину и сами память потеряли, людей и старшину разорили», Меншиков «разоритель Украини главний бил мало ни пропали», регент Бірон «Украину разорил». Д.: Параска Василівна Скоропадська, донька обозного полкового чернігівського, племінниця гетьмана.

Забіла Іван Іванович (1721 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1739 р., бунчуковий товариш (1747.22.07. – ?). Абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Власник сс. Обтова і Погоріловки.

Забіла Іван Карпович (1758/1755 – 1784 – ?) – служив з 1773 р., сотник івангородський Ніжинського полку (1779.21.04. – 1782.14.06.). Бунчуковий товариш (1782 – 1783 – ?), був у походах. Бажав продовжувати військову службу, жив у Ніжинському полку.

Забіла Іван Михайлович (? – 1720 – 1760 – ?) – сотник коропський Ніжинського полку (1740 – 1760). Д.: Уляна Андріївна Полуботок (бл. 1727 – ?), донька бунчукового товариша.

Забіла Іван Петрович (1665 бл. – 1703) (від 2-го шлюбу) – син генерального обозного, який у своїх заповітах постійно застерігав його права перед дітьми від першого шлюбу. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1703), 1689 р. супроводжував гетьмана до Москви. Займався питаннями господарського характеру. У 1689 р. Мазепа відібрав с. Клишки і передав його ніжинському полковнику Степану Забілі. Тяжби відносно цього села велись до смерті І.П.Забіли (1689–1701 рр.). 24 березня 1691 р. І.Мазепа вимагав розквартирувати у Коропі 20 чоловік з піхотної сотні, яка раніше стояла у Острі, контролював ці питання генеральний хорунжий І.Ломиковський. У листі від 1 вересня 1691 р. гетьман Мазепа зобов'язував його сплатити борги свої компанійському полку Ясликівського, який стояв на постої у його селах або грішми (на одного компанійця 4 золотих на місяць), або борошном. 9 червня 1692 р. купив млина з 2 «колами» на р. Короп під Коропом з угіддями за 1500 золотих у Гафії Остапихи, її синів священика Петра, Яцка Немця, Менка. 19 липня 1693 р. І.Мазепа у листі до І.П.Забіли сповіщав, що відбувся суд, де розглядалася скарга жителів с. Обтове на товариство піхотного полку. 8 березня 1694 р. Мазепа знову писав Забілі з приводу скарги до нього курінного отамана піхотного полку про заборону давати їм провіант. Гетьман наказував такого не робити. 15 березня 1695 р. І.Мазепа надав універсал Забілі з дозволом осадити слобідку на ґрунті Остапівському з млинком під Коропом. 1695 р. осадив під Коропом слобідку. На хут. Остапівщині збудував Іоано-Предтеченську церкву. Купив у Параски (по першому чоловіку Горбачихи, по другому – Лещихи) ліс за 13 кіп (1695.28.08.), у Григорія Сапсая за 200 золотих двір «межи дворами Процихи Лихошерстой и Логвиненкова против меской ратуши стоячий» (1695.21.10.), у коропського міщанина Гаврила Загородченка ліс з сіножаттю за 13 кіп (1696.23.03.), у Параски Дмитрихи Гречихи «з двома прудами і лозою» за 20 талерів (1696.24.03.), у Іллі, Василя Лавренененків та їх матері Вовди Лавренихи поле під хутором Жихин за 100 золотих (1696.25.03.), за 14 коп у Григоря Пантелєєва ліс з сіножаттю Тузиківською (1696.27.04.), за 190 золотих у Марії Павлихи Гудимихи і її зятя Яцька Слюсаря двір у Коропі (1696.30.08.). 27 листопада 1696 р. генеральний писар В.Кочубей направив йому листа про розміщення у його маєтностях компанійців. Купив за 40 талерів у святоуспенського священика Івана Савенка гай з сіножаттю і лісок (1696.15.12.), за 10 золотих у «обивателя коропського» Леська Курдюка «плец», «стоячий за местом» (1694.4.06.). У 1698 р. Короп відвідав гетьман Мазепа. Купив у військового товариша Трохима Химича солодовню за 115 золотих (1699.11.06.). У 1700 р. гетьман розглядав майнові спори між ним і швагром – ямпільським сотником Василем Жураковським. Був сватом генеральному писарю В.Кочубею (став між 1697 і 1701 рр.), кумом (1691, 1698, 1701 рр.) був генеральний осавул І.Ломиковський. Надсилав до Батурина гетьману коропське пиво, рибу до Стародуба полковнику Миклашевському, генеральному обозному В.Дуніну-Борковському. Д.: (з 1687 р.) Ганна Василівна Дуніна-Борковська (? – 1670 – 1713), донька обозного генерального. У 1702 р. отримала 100 талерів згідно заповіту батька. У 1703 р. Генеральний військовий суд під загрозою штрафу 2000 талерів до скарбу військового зобов'язав її сплатити

Василю Журоховському борг за Корніївський млин на р. Мозирка у с. Обтові. 3 січня 1712 р. отримала оборонний універсал

Забіла Іван Семенович – службу розпочав з 1779 р. у Ніжинській полковій канцелярії, військовий товариш (1780), бунчуковий товариш (з 1780.16.08.).

Забіла Іван Степанович (? – 1710 – 1730 – ?) – військовий товариш (1730).

Забіла Іван Юрійович (жив 50 років) – сотник бориспільський Переяславського полку (1716–1719). Власник частини млина у м. Мрин на р. Острі.

Забіла Карпо Миколайович (бл. 1737 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1747 р. сотенним компанійським осавулом, сотник компанійський (з 1757) сотник 2-ї Борзнянської сотні (1773–1774), бунчуковий товариш (1774.10.02. – 1785), колезький асесор (1785.23.01. – 1788 – ?). Борзнянський повітовий суддя. Мав 400 підданих в 3 селах. Д.: Дарія Іванівна Губчиц, донька бунчукового товариша.

Забіла Кирило Васильович (? – 1725 – 1770 – ран. 1781) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК з 1745 р. Сотник бахмацький (1752 – ?), сотник борзнянський (? – 1758 – 1759.20.11.). За кривди генералу Делатуру відсторонений від сотництва і на 3 години прикутий до гармати. У 1757 р. захопив ґрунт Сафоновщину з посполитим полкового канцеляриста ніжинського Миколи Кленуса Іваном Сафоненком. Сотник 1-ї полкової сотні Миргордського полку (1759 – 1769.16.11.). Бунчуковий товариш (1770). Мав у м. Миргороді, сс. Тухах, Федунці, Фалках, Жабокриках, Кибинцях, Єрках, Довгалівці, Поповці, при Злодіївській плотині, у сл. Маладиковщині на Полтавщині, у м. Борзні, сс. Кукшині, Колесниках, Красиловці і хуторах 2943 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1786). Мали дітей Андрія, Олександра, Павла, Катерину.

Забіла Костянтин Михайлович (? – 1629 – 1683 – ?) – козак сотні Борзнянської (1649 – 1654), отаман городовий борзнянський (1664, 1680, 1683).

Забіла Микола – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1734.10.04. – 1736 – ?).

Забіла Микола Карпович (1767 – ?) – військовий товариш (? – 1772 – 1784 – ?). Його донька Параска заміжня за абшитованим осавулом полковим компанійський Іваном Карасевичем.

Забіла Микола Тимофійович (? – ран. 1767) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1751 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. У 1738 р. був хворий і у похід не ходив. У Борзні мав 24 підсусідків (1732), 11 підсусідків козацьких (1736), у с. Красилівці – 6, в Ядутах 1, у с. Прачах 1, у с. Адамівці 2 (1736). У 1737 р. управляв сотнею Прохорівською, мав 42 підсусідки в Борзні, 12 у с. Красилівці, 1 у с. Ядутах, 1 у с. Прачах, 2 у с. Адамавці. У 1738 р. хворий, мав 9 підсусдків у с. Красилівці та в інших селах Борзенської сотні, 29 у Борзні. У 1747 р. мав двір житловий у Борзні. Д.: N Василівна Часник, донька компанійського полковника.

Забіла Михайло Васильович (? – 1691 – бл. 1727) – наказний сотник басанський (1724–1725), значковий товариш Переяславського полку (у реєстрі 1726 р.). Загинув. Мав с. Щаснівку «...значковий товариш полку переяславского Михайла Забелы, внука Карпца з дочки, жена его по смерти его...». Пізніше, Захар Михайлович Забіла відсудив собі спадкове прадідівське володіння. Д.: Уляна Гаврилівна N (? – 1715 – 1735 – ?). Його вдова Уляна з сином Захаром, значковим товаришем Переяславського полку, 1735 р. продали власний дідівський ґрунт у с. Круполі місцевому козаку.

Забіла Михайло Пантелеймонович (бл. 1747 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1788 – ?), жив у Борзнянському повіті. Мав 127 (1782), 268 підданих в 3 селах (1788). Д.: Єфросинія NN, донька капітана.

Забіла Михайло Тарасович (? – 1670 – бл. 1740) – службу розпочав у ГВК (1687–1691), значковий товариш Ніжинського полку (1691–1696), осавул полковий ніжинський (1696–1708), писар полковий ніжинський (1708–1710), сотник борзнянський (1710 –1727), суддя полковий ніжинський (1727–1729). Генеральний суддя (1728.18.03. – 1740.26.01.). Мав 22 підсусідків у Борзні (1732). Д.: N Іллівна Новицька, донька комонного полковника.

Забіла Павло – син бунчукового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1741 – 1754 – ?).

Забіла Павло Іванович (бл. 1745 – 1786 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1783 – 1786 – ?). Д.: Зіновія Андріївна Сахновська, донька полкового хорунжого.

Забіла Пантелеймон Михайлович (? – 1700 – 1767 – ?) – військовий канцелярист (? – 1729), борзнянський сотник (1729.5.01. – 1757). У 1736 р. з сотнею був на роботах на Українській лінії. Бунчуковий товариш. Разом з братом і племінником 22 березня 1752 р. отримав гетьманський універсал на м. Мену (79 дворів) і с. Землянку (15 дворів) замість Коропа, що відійшов на користь Генеральної військової артилерії. Мав приїжджий двір у Плісках, купчі на який і землі згоріли у великих пожеж у Борзні (1755, 1764 рр.).

Забіла Петро – військовий канцелярист (1754).

Забіла Петро Данилович (1703 – 1763 – ?) – служив з 1736 р., був у хотинському поході, на форпостах у Київському полку, бунчуковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Бунчуковий товариш (універсал 22.07.1747 – 1763), жив у Ніжинському полку, мав двір у с. Ревутинец. 30 серпня 1735 р. дякував І.І.Забілі «за прислание...своих детей в наш дом для восприятія новорожденой дочери нашей». Д.: (1734) NNN.

Забіла Петро Михайлович (бл. 1580 – 1689) – з початком Хмельниччини майже 70-літній «добр королівських адміністратор» у Борзні між втечею з поляками і революцією вибрав останню і став козаком Борзнянської сотні, куди увійшли, мабуть, і слуги борзнянської адміністрації. Це дозволило йому у червні 1649 р. від Мартина Небаби стати полковником наказним у Борзні. 2 липня 1649 р. з полком був у Новгород-Сіверському. Потім 8 років (1654–1662) очолював сотню Борзнянську. Наказний полковник чернігівський (1651.03.). У серпні 1655 р. деякий час був наказним полковником борзнянським. У 1659 р. російські війська захопили у Борзні у полон його дружину з трьома синами і заміжню доньку. Мабуть, десь розійшовся з золотаренківцями. Так, коли Василь Золотаренко у 1662 р. втратив голову, то Забіла за гетьмана Брюховецького став суддею генеральним (1662–1669). Можливо, приводом стало царське рішення щодо надання Борзни полковнику Івану Золотаренку. Неписьменний (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви, де отримав титул російського дворянина, «холопа царя-батюшки». Зрадив Брюховецького і за Многогрішного став обозним гене-

ральним (1669–1687), зрадив Многогрішного і за Самойловича залишався на тому ж уряді. Купив у Батурині у Семена Кикоренка з дружиною Тетяною Солониновною, пасербицею Настею Сакаловною та Солохою Євхимихою Гречанинкою з синами Романом і Василем двору «жидовского» за 50 кіп (1671.6.07.), у кролевецького жителя Семена Мартиновича Білоуса млин на р. Реть поблизу с. Обтове за 380 золотих (1674.8.11.), у Івана Тищенка за 380 золотих один камінь млина на р. Реть поблизу с. Обтове (1674.28.11.), у нього ж частину млина на р. Реть з двором, полем і сіножатями за «полтретя ста золотих», вказуються 4 ниви під с. Реутинці, 5 нив під с. Лукновим, 6 нив під с. Погорілівкою, 2 сіножаті (1675.12.07). Його піддані у с. Лучники – троюрідні брати Данюк Каленикович і Василь Степанович – викупились від нього віддавши йому своє озеро Бранець біля лісу бранець (1676.10.03.). Купив у жителя обтівського Яська Станіславенка половину млина на р. Реть під с. Обтове за 220 золотих (1677.8.03.), за 600 золотих у Івана Безвершка млин Корнієвський на р. Мозирка з ступами, ґрунтами, нивами, цілиною, сіножатями і займищами (1681.27.07.). 2 липня 1687 р. в таборі під Мартинівкою біля Пустої греблі написав сину Тарасу листа, у якому повідомив, що віддає йому млин, окрім того, що останній отримає за тестаментом. Спочатку купив у обтівського жителя Івана Безвершка половину млина Кунашівського за «золотих чтири ста» (1684.20.10), а потім (1688.27.03.) викупив і другу частину у млинарки Марії Кунахової Пархомихи 1 камінь мучний з ступами за «полпята сто золотих» (Кунашівський млин). Похований у Рихлівському монастирі. Був двічі одружений: спочатку з невідомою нам Параскою Станіславівною N, а після її смерті з Гафією Семенівною Герцик (бл.1624 – 1686).

Забіла Прокіп Іванович (? – 1772) – військовий товариш. Похований у Фокшанському монастирі.

Забіла Прохір Іванович (? – 1750 – 1808.28.06.) – службу розпочав з 1763 р., бунчуковий товариш (1771), колезький асесор (1780), городничий сосницький (1782), надвірний радник (з 1782), колезький радник (з 1785), статський радник (з 1793). Директор економії Чернігівського намісництва. Звільнений у відставку дійсним статським радником (з 1795). Д.: Єфросинія Іванівна Домонтович, донька бунчукового товариша.

Забіла Семен Данилович (? – 1735 – 1781 – ?) – військовий канцелярист ГВК (? – 1755 – 1761 – ?). У 1761 р. разом з братами Іваном, Петром, Данилом, Василем спустошили бір і ліс військового канцеляриста Андрія Генваровського. Абшитований військовий товариш (1766.20.05. – 1781 – ?).

Забіла Степан Петрович (? – 1650 – 1694) (від 1-го шлюбу) – сотник борзнянський (1673 – 1677), хорунжий генеральний (1678.01. – 1683 – ?), значний військовий товариш (? – 1687.06.). Мабуть, продовжуючи, традиції батька-зрадника, і будучи ображений за втрату уряду, підписав чолобитну про зняття Самойловича. Як нагороду від Мазепи отримав полковничий пірнач ніжинський (1687.07. – 1694). Д.: 1) Євдокія NN. 2) NNN.

Забіла Степан Степанович (? – 1685 – 1739 – ран. 1747) – значний військовий товариш (? – 1705 – 1708 – ?), бунчуковий товариш (1725 – 1738). Був у сулацькому поході і визнаний хворим у січні 1727 р. Мав 9 підсусідків у Борзні (1732), у Борзні 9 безгрунтовних підсусідків, володів посполитими с. Плисках Борзненської сотні 17 хат (1736 – 1738), володів посполитими у с. Лучниках Воронізької сотні (86 хат) (1737–1738). Д.: (з 1701 р., Гадяч) N Степанівна Трощинська (? – 1685 – 1747 – ?), донька полковника гадяцького.

Забіла Тарас Петрович (? – 1650 – 1709 – прожив 80 років – ?) – козак сотні Борзнянської (1669 – 1672), сотник борзнянський Ніжинського полку (1669 – 1672.03. – ?), (1677 – ?), (? – 1689.09. – 1709.09. – ?). Д.: N Олександрівна Цурка, донька ніжинського війта.

Забіла Тарас Тарасович (? – 1660 – 1718 – жив 70 років – ?) – сотник борзнянський (? – 1689.09. – 1709), значний військовий товариш (? – 1713 – ?). Д.: Олена Іванівна Ярмолківна (? – 1670 – тестамент 1747.14.02). Отримала усі батьківські володіння. Її батько Іван Ярмолаєвич – обиватель борзненський (1705 – 1715 – ран. 1718), мати померла 1707 р. Заповів частину майна Максаківському монастирю. Її донька від першого шлюбу Ганна Іванівна Тихівна (мабуть, донька борзнянського городового отамана Івана Тихія) (? – 1720 – 1741 – ран. 1747). У 1729–1741 рр. другим шлюбом була одружена з духовним писарем Іваном Владимирським.

Забіла Тимофій Костянтинович (? – 1663 – 1715 – ?) – товариш сотні Борзнянської (? – 1683 – 1687 – ?), сотник прохорівський (? – 1701 – 1704.02. – ?), отаман городовий борзнянський (? – 1712), значний військовий товариш (1713 – 1715 – ?). Наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1716). Отримав універсал від гетьмана Скоропадського на володіння дідівськими і батьківськими ґрунтами у Борзні.

Забіла Федір Карпович – сотник 1-ї Борзнянської сотні Ніжинського полку (1782.14.06. – 1782).

Забіла Юрій Тарасович (? – 1670 – 1702 – жив 60 років – ?) – сотник борзнянський Ніжинського полку (ран. 1689), хорунжий полковий ніжинський (1692.04. – 1701), (? – 1702.04. – 1709.08. – ?).

Забіла Юрій Юрійович (жив 50 років) – бориспільський сотник.

Забіяка N – значковий товариш Ніжинського полку.

Забіяка Антін – отаман, посланець Мазепи до Москви (1693).

Забіяка Дмитро – військовий канцелярист (? – 1754 – 1779), абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1779.03. – 1783 – ?). Д.: (1762) Пелагея Іванівна Руновська, донька священика дубовицького.

Забіяка Олексій – військовий товариш Ніжинського полку (1783). Мав у с. Поповці 3 підданих. Д.: Марія Кирилівна Захар'євська, донька священика тиницького.

Заблоцький N – канівський полковник (1650.10).

Заборний Гришай – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Заборовський Гапон Лукашевич (? – ран. 1727) – син генерального бунчужного, сотник пирятинський (? – 1672 – ?).

Заборовський Герасим Гапонович – син сотника пирятинського, значний товариш військовий (можливо, був сотником пирятинським).

Заборовський Гнат Маркович – сотник наказний.

Заборовський Іван Тимішович – сотник роменський (1-ї; ? – 1687 – 1699 – ?).

Заборовський Лукаш (? – 1649 – 1669 – ?) – писар полковий чернігівський, генеральний бунчужний за гетьмана Дем'яна Ігнатовича (? – 1669.02. – 03. – ?), генеральний писар (1672). Мав млин у два кола у

с. Городище на р. Здвиж «набутий нашими стараниями». У Межигірському монастирі зберігся поминальник його роду: Микола, Андрій, Авдій, Василь, Захар, Мойсей, Яків, Ілля, Євстафій, Василь, Клим, Іван, Йосип, Матвій, Василь, Устимія, Тимофій, Іван, Уляна, Марія, Олена, Евдокія, Домна, ієрей Борис. Д.: Єфросинія NN (? – 1669 – бл. 1727), у другому шлюбі за Юрієм Затиркевичем

Заборовський Федір Гнатович (? – бл. 1746) – син наказного сотника, у Лубенському полку мав 58 дворів і 9 кол (1744). Бунчуковий товариш (? – 1744 – 1746). Мав у с. Заїзді Роменської сотні у 1745 р. 1 двір піших убогих підсусідків, його осиротілим дітям належали посполитські двори у с. Волковець Роменської сотні 12 малогрунтових, 11 тяглих та 20 піших убогих. У 1747 р. його дітям належили у с. Будки підданих убогих 19 дворів на 25 хат, шинок та житловий двір у с. Волковець, 3 двори на 4 хати малогрунтових підданих та 33 дворина 42 хати убогих підданих та 1 бездвірна хата, 2 двори підсусідків, 7 дворів найманих людей та 2 шинки, хутір в Роменській сотні на 5 дворів.

Забуга Григорій – козак, значковий товариш Полтавського полку (1747.19.03. – 1750 – ?).

Забуга Федір – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1691 – ?).

Забузький Григорій – полковий старшина переяславський (? – 1656.11. – ?).

Забузький Роман Андрійович (? – 1663 – 1711 – ?) – осавул полковий переяславський (? – 1693 – ?). Д.: Настасія, рідна сестра Івана Ілляшенка. У 1711 р. уступила братові батьківський плец у Переяславі. Таким чином, Ілляшенкам у XVIII ст. переходять маєтності роду Забузьких на Переяславщині.

Забузький Семен (? – 1647 – 1649 – ?) – «польовий козацький вождь» (поруч з Ганджою і Джулаєм (1647)), служилий шляхтич коронного хорунжого. Кампанію 1649 р. Семен Забузький провів під його началом. 7 липня 1649 р. в обозі під Тороповом король видав Семенові універсал на гетьманство. Але гетьманство Семена Забузького тривало лише до серпня того ж року: 25 серпня його затвердили війтом Кружик в Перемишльській землі. На сеймі 1650 р. отримав нобілітацію та дозвіл короля вербувати козацьке військо у визначених великим коронним гетьманом воєводствах. Брав активну участь у кампанії 1651 р. Напередодні Берестецької битви 1651 р. зібрав цінні для польського командування відомості про пересування козацьких і татарських військ. По завершенні битви польський уряд планував відправити його на чолі 3-тисячного полку в Україну, щоб він перебрав до своїх рук провід у Війську Запорозькому. Ротмістр корогви полку Олександра Конецпольського (1653).

Забузький Федір – на уряді переяславському (1660), осавул полковий переяславський (? – 1663). Засланий 1663 р. Посольство генерального осавула Гвинтівки просило його звільнення (1669.26.05). За проханням Ігнатовича звільнений. Знову осавул полковий переяславський (? – 1671 – ?). У січні 1671 р. учасник старшинської ради у Батурині, яка обрала наказним гетьманом Василя Ігнатовича. Хорунжий полковий переяславський (? – 1671 – 1672), осавул полковий переяславський (? – 1672.06. – ?).

Забуха-Огінський Іван – військовий товариш Ніжинського полку.

Забуха-Огінський Іван – отаман сотенний кролевецький (1747 – 1762 – ?), абшитований сотник (1783). Д.: 1) Тетяна Опанасівна N. 2) Наталія Яківна Михайловська.

Забуха-Огінський Максим Іванович (1753 – ?) – син абшитованого сотника, отаман сотенний кролевецький (? – 1769 – ?), військовий товариш у Ніжинському полку (? – 1781 – 1783 – ?). Мешкав у Кролевці, де мав 1 дім з 6 покоїв, 27 підданих. Д.: Олена Іванівна Коробка, донька бунчукового товариша. Мали синів Григорія, Йосипа.

Завадовський Василь Васильович (1707 – 1761 – ?) – син бунчукового товариша, служив бунчуковим товаришем у Стародубському полку з 1733 р. за призначенням гетьмана. У 1733 був у поході при обозному генеральному Я.Лизогубі, 1734 р. – при Ізмайлові, 1735 р. – при Біроні. 13 грудня 1735 р. отримав патент на звання бунчукового товариша, підписаний Шаховським. 1737 р. направлений на утримання Усть-Самарського форпосту. Мав володіння у с. Красновичах, у Стародубі, у 2-й полковій сотні у д. Піхкуровки. Підкоморій. Д.: Пелагея Степанівна Ширай (1709 – 1738 – ?).

Завадовський Василь Якович (? – 1649 – 1730 – ?) – син наказного полковника стародубського, значний військовий товариш Стародубського полку (? – 1679 – 1710). 15 грудня 1708 р. у Лебедині отримав гетьманський універсал на батьківські с. Дохновичі і сл. Красновичі з млином. Бунчуковий товариш (1710 – 1730 – ?). Комісар полковий стародубський (1723). 11 жовтня 1728 р. у Глухові отримав гетьманський універсал на підтвердження маєтностей. Заповіт склав 15 серпня 1721 р. Д.: Гафія N Рославець. У 1736 р. продала двір у Стародубі війту Антіну Коменку за 50 карбованців.

Завадовський Іван – бунчуковий товариш (1767). Племінник Марії Петрівни N, дружини бунчукового товариша Івана Степановича Ширая.

Завадовський Федір Васильович (1725 – 1761 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1751 р. після смерті батька – бунчукового товариша Василя Завадовського – значковим товаришем, 12 грудня 1757 р. отримав від гетьмана звання бунчукового товариша. Був у комісіях і нарядах. Його дід Яків, суддя полковий стародубський, а батько – бунчуковий товариш. У 1764 р. мав 20посполитих дворів у с. Дахновичах 2-й полкової сотні. Д.: Пелагея Андріївна N (бл. 1730 – 1783 – ?).

Завадовський Федір Петрович – сотник мринський Ніжинського полку (? – 1649 – 1659.09. – ?), наказний полковник ніжинський (1660.03.), (1662.07.).

Завадовський Яків – наказний полковник стародубський (1690.02.), суддя полковий стародубський (? – 1703.08. – 1705.02. – ?), наказний полковник стародубський (1703.08., 1704.08. – 17.12.). За гетьманськими універсалами від 12 жовтня і 10 листопада 1704 р. володів с. Дахновичами і слободою Красновичі.

Завадовський Яків Васильович – полковник стародубський (1778–1782).

Завадовський Ясько – сотник решетилівський Полтавського полку (? – 1690 – ран. 1694.03.).

Завадський Іван – прапорщик полковний київський (? – 1730 – 1737). 4 липня 1730 р. гетьманським універсалом йому повернено 13 підданих у с. Ставиську на ранг, якими продовжував володіти слуга полковника Василь Харенко.

Завадський Володимир-Владислав – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), гос-

подар полковника стародубського Миклашевського (1703).

Завадський Герасим – військовий товариш Чернігівського полку. Власник слободи Ховдіївки (1781). Мав 94 підданих у с. Куковичах, у Ховдіївці – 73, Бабі – 9, с. Бондарівці Коропського повіту – 30 підданих. Бунчуковий товариш. Д.: Варвара Степанівна Славатинська, донька полкового осавула.

Завадський Данило Лукич – син сотника лютенського, значковий товариш (1747 – 1751 – ?).

Завадський Йосип Федорович – сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку.

Завадський Костянтин Федорович – сотник мринський Ніжинського полку, мешканець мринський (1721).

Завадський Олександр – писар сотенний воронізький (? – 1745), значковий товариш Ніжинського полку (1745 – 1750 – ?). Мав житловий двір у Воронежі.

Завадський Осип Федорович – писар полковий ніжинський (? – 1682.07. – ?), (? – 1684.06. – 1686 – ?), (? – 1709 – ?).

Завадський Петро Васильович (1738.10.11. – 1812) – виховувався у родині дядька по матері М.Ширая. Навчався в оршанському ієзуїтському колегіумі, Києво-Могилянській академії. Військовий канцелярист ГВК (з 1763). Співробітник канцелярії П.Рум'янцева. Правитель секретної канцелярії (1768–1774). Відзначився у битвах при Ларзі та Кагулі. Фаворит Катерини II. Граф, міністр народної освіти, сенатор.

Завадський Федір Петрович (? – 1619 – 1689 – ?) – сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1649 – 1662.5.06. – ?), наказний полковник ніжинський в Стародубі (1653), наказний полковник ніжинський над засеймськими сотнями (1660.03.), посланий під Гомель, щоб хлібних запасів не пропустити. Наказний полковник ніжинський (23.06., 3.07.1662), суддя полковий ніжинський (? – 1666.01. – 1678.06. – ?), посол з Глухівської ради 1669 р.. Сотник мринський Ніжинського полку (? – 1676.02. – ?), писар полковий ніжинський (? – 1689.08. – ?). Володів с. Євлашівкою. За Самойловича у Мрині мав млин Грицько, у нього 2 кола купив полковий суддя Завадський, надалі Завадський володів навпіл з Микитою Григоровичем мельниченком. 1671 р. купив половину греблі на р. Острі у млинаря Григорія Михайловича. Вдова Григорія 1675 р. зробила запис на двір у Мрині на місцеву Успенську церкву. Коли Микита Григорович помер, то 1 колом володіла його вдова, а другим рідна сестра (жила у Носівці). Вдова продала своє коло полковому хорунжому Юрію Забілі, а сестра – сотнику мринському Хомицькому. Сини Завадського Костя, Ілля, Юсько 1721 р. продали свої частини Чернігівському монастирю. Частиною Хомицького потім володів його зять значковий товариш Петро Салогуб. Салогуб свої частини продав Чернігівському монастирю. Забіла передав сину Івану. Д.: N Григорівна Мельниченко, донька млинаря мринського.

Завадський Яків Лукич – син сотника лютенського, значковий товариш (1750 – 1751 – ?).

Завадський-Краснопольський N – значковий товариш Чернігівського полку.

Завелико Софрон – наказний сотник ічнянський Прилуцького полку (1740).

Завірюха Іван – підосавул полковий 1-го компанійського полку (? – 1749), сотник 3-ї сотні 1-го компанійського полку (1749 – 1751 – ?).

Завойко Андрій Дем'янович (1758 – ?) – значковий товариш.

Завойко Василь Савич (? – 1668 – 1711 – ?) – військовий товариш Переяславського полку (1688–1689). 17 листопада 1688 р. отримав універсал на млин на р. Ірклії поблизу с. Скородистка. 27 липня 1689 р. отримав гетьманський універсал на с. Митьки. Сотник іркліївський (1689 – 1690). Значний військовий товариш (1691). Намісник іркліївський (? – 1700 – 1711 – ?). 17 червня 1700 р. отримав гетьманський універсал на свій млин в одне коло. 10 червня 1703 р. гетьман Мазепа підтвердив йому володіння млинами на р. Ірклії і полями.

Завойко Павло – значковий товариш Переяславського полку, мав 2 піших підсусідків посполитих у Піщаній та хутір над р. Ірклієм на 2 хати у Кропивенській сотні (1750).

Завойко Павло Петрович (1709–1777) – син священика іркліївського, службу розпочав з 15 січня 1738 р., значковий товариш Переяславського полку (1738.01. – 1753). У 1749 р. звинуватив піщанського священика Івана Чайковського у нападі на хутір Попівщина у Піщанській сотні, захопленні майна, вирубку лісу. Сотник іркліївський Переяславського полку (1753.24.07.–1763.28.08.), (1771–1777). Приймав участь у хотинському і пруському походах. 1754 р. судився з командиром Псковського драгунського полку Францом фон Роденом за письмову образу. 17 грудня 1767 р. звинуватив іркліївського сотника Красовського у захопленні с. Мірок Іркліївської сотні. 1776 р. захопив коней сотника Красовського. Мав 188 підданних (1774) у сс. Шитках, Сомівці, Пищиках, Москаленках, Котлевій, Краснохижинцях Іркліївської сотні і хуторі Степовому при р. Ірклії. 1776 р. відбувся розподіл спадкового майна між ним і дружиною полкового осавула Лукашевича. Д.: (ран. 1738) N Василівна Грихно, донька священика.

Завойко Семен Дем'янович (1756 – ?) – абшитований значковий товариш (1786).

Заворотка Іван – значковий товариш Лубенського полку (1735). Після кримського походу, у якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736). Мешканець роменський.

Заворотка Іван (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Васса NN, донька козака.

Загальський Іван – козак Стольненської сотні, значковий товариш Чернігівського полку (1747.15.01. – 1747), за старістю абшитований. Мав у с. Блистові Стольненської сотні 2 двори підсусідків (1750).

Загальський Іван Іванович (бл. 1727 – 1790 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав полковим канцеляристом у 1747 р., значковий товариш Чернігівського полку (1747.15.01.– 1779 – ?). 20 років був стольненським сотенним писарем. Абшитований за старістю значковим товаришем (? – 1787 – 1790 – ?). Мав у с. Блистові Столенської сотні 2 двори підсусідків (1750), 8 підданних у с. Блистові. (1788). Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна N Подольська (? – ран. 1787), донька протопопа березненського. Мали синів Йосипа, Опанаса і доньку Олену.

Загальський Федір – значковий товариш Чернігівського полку (1763.19.03. – ?).

Загарук Ярема – старшина Переяславського полку під час Переяславського повстання 1666 р..

Загоровський Іван – з козачого звання, службу розпочав з 1760 р. козаком, значковий товариш (з 1772.30.01.). З 1772 р. знаходився при Київському комісарстві за отамана над караулами «о порядочном бережении сумми». Сотник київський (1781–1782). У походах не був, підданних не мав (1776, 1779). Д.: Тетяна N Прокопієва, донька міщанина київського. Їх син Микола навчався у КМА (1779).

Загоровський Іван Юхимович (? – 1728 – ?) – мешкав у Чернігові. Значний військовий товариш Чернігівського полку. Бунчуковий товариш (1726). 23 вересня 1725 р. продав запустілу батьківську греблю березненському війту Карпу Максимову за 30 рублів. У березні 1726 р. звинуватив бунчукових товаришів Андрія і Якова Полуботків, Яковлеву Лизогубівну і чернігівського полкового суддю Василя Томару у несплаті боргів та його розоренні. У травні 1726 р. звинуватив пасинків Карпа і Василя Мокрієвичів у крадіжці речей з його дому. Д.: (1715 – 1727 – ?) Тетяна Романівна Лопата (? – 1728), донька чернігівського війта. 1727 р. була ув'язенена замість свого чоловіка, але звільнена 8 листопада того ж року. Написала тестамент. Правнуки по сину Василю мешкали у Понорниці.

Загоровський Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Загородський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1732).

Загорулько Леонтій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1761 – ?), возний 3-ї полкової сотні (? – 1767 – 1768 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав спадковий житловий двір у с. Сосновій Яготинскої сотні (1750), де проживав з матір'ю (1768).

Загорулько Олексій – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1734 – 1751 – ?).

Загорулько Тихін Леонтійович (1746 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1782 – ?). Шляхтич (1782). Д.: Параска Андріївна Ошкал, донька військового товариша.

Загорулько Яків Іванович (1695 – 1786 – ?) – наказний сотник березанський у 1725, 1729, 1749 рр. Значковий товариш Переяславського полку, абшитований значковий товариш (1749.19.12. – 1763 – ?). Мав двір житловий у с. Вєтово Березанської сотні, у Яготинській сотні у с. Сошникові 1 тяглого і 1 пішого підсусідка. Д.: Гафія Яківна Корнієвич (1698 – 1774), донька сотника бережанського.

Загреба Андрій (1746 – 1782 – ?) – з козачого стану, службу розпочав з 1760 р., полковий канцелярист (з 1764), сотенний писар городницький (1769–1779), значковий товариш (з 1780.20.03.), возний підкоморний Лубенського повіту (з 1780). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: NNN, донька ніжинського грека.

Загубинога-Панюта Василь – значковий товариш Миргородського полку (? – 1741 – 1743 – ?). Проживав в Остап'ї. У 1743 р. його побив абшитований сотник Ф.Базилевич.

Загурський Дмитро – син священика остерського, абшитований значковий товариш Київського полку (1779.29.04. – 1782 – ?).

Загурський Іван (1750 – ?) – сотник (1787). Володів 54 підданими у 1 селі і 1 хуторі. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька козака. У 1787 р. дітей не мали.

Загурський Павло – сотник красноколядинський (? – 1672 – ?), отаман городовий красноколядинський (? – 1687 – ?). За Мазепи знову став сотником красноколядинським Прилуцького полку (? – 1690-ті – ?) і отримав на уряд с. Понори сотник. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Задемидка Марко – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (1763 – 1790 – ?). Д.: Меланія NN, донька значкового товариша.

Задерухін Іван – військовий товариш в Стародубському полку, його син Іван – полковий хорунжий.

Задирака Іван – шляхтич, значковий товариш (1764 – 1772 – ?). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).

Задирака Максим (? – 1780 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1752 р. значковим товаришем Гадяцького полку. Мав 4 підсусідків (1780), 9 підданих (1790). Д.: Меланія NN, донька дворянська.

Задирака Федір (? – ран 1788) – значковий товариш Гадяцького полку. Д.: Євдокія NN (1733 – 1788 – ?), після смерті чоловіка мала 8 підданних у одному селі Зіньківського повіту.

Заєць Андрій – хорунжий полковий гадяцький (? – 1676 – ?).

Заєць Онисько – сотник Золотоніський полку Черкаського (1638 – ?).

Заєць Остап – сотник Золотоніської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Заєць Сава – товариш полку Полтавського (1670).

Заєць Тарас – військовий товариш Стародубського полку (1689).

Заєць Хома – значковий товариш Миргородського полку (? – 1775 – 1783 – ?), володів хутором у 2-й полковій сотні. Д.: N Федорівна Василієва, донька писаря потоцького.

Зазерський Ілляш – сотник чечерський полку Нечая (1656).

Заїка Гаврило Сидорович (1762 – ?) – отаман сотенний 1-ї Пирятинської сотні і одночасно військовий товариш Лубенського полку (1777).

Заїка Петро Іванович – абшитований бунчуковий товариш у Ніжинському полку (1787). Д.: Феодосія Павлівна N, донька міщанина.

Заїцький Антін – службу розпочав по смерті батька 1730 р., 1731 р. був на лінії, 1735 р. у польському поході, 1736 р. на Чорній долині. Значковий товариш, бунчуковий товариш у Київському полку (1750.17.02. – ?).

Заїцький Тимофій Іванович (1728/1731 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1749 р. виборним козаком, бунчуковий товариш у Київському полку (1750.17.02. – 1781 – ?). У 1766 р. захопив волів і побив капрала у відставці Угорського полку Івана Павлова. Мав свій дім у с. Надинівці Козелецької сотні, де мав 22 підданих (1790). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Меланія N Єнько, донька чернігівського священика. Мали доньок (1772) Ірину (1766 – ?), Марію (1768 – ?).

Зайкевич Прокіп Григорович (1735 – 1804 – ?) – канцелярист сотенний (1767), отаман сотенний 1-ї Лубенської сотні (1771 – 1775 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1783). Д.: Євдокія Герасимівна

Прийма (1744 – 1800 – ран. 1804), донька значкового товариша.

Зайковський Гаврило – службу розпочав отаманом сотенним 1-ї Пирятинської сотні у 1761 р., одночасно з 1776 р. – військовий товариш Лубенського полку. Д.: N Іванівна Карасевська, донька осавула сотенного.

Зайцев Павло (? – ран 1790) – значковий товариш. Д.: Євдокія NN. Мала 9 підданих в Роменському повіті.

Зайченко Андрій – наказний сотник білоцерківський Миргородського полку (1739).

Закавтобський Петро (1757 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Анастасія Павлівна Грин, донька сотенного хорунжого.

Закоморний Яків Максимович (? – 1737) – шляхтич гербу «Гриф». Військовий товариш.

Закорка Семен – серед значного товариства борзнянського Ніжинського полку (1689).

Закревський Антін Іванович (1742 – 1787 –?) – син військового товариша, службу розпочав з 1756 р., військовий товариш (з 1779). Проживав у с. Сухосіївка.

Закревський Василь – отаман городовий носівський (1737 – 1739 – ?), сотник наказний носівський (1738).

Закревський Григорій (1734 – ?) – товмач на Запорізькій Січі, отаман сотенний глинський (з 1773), військовий товариш (з 1779, одночасно), абшитований полковий осавул (1788). У 1774 р. ГВС розглядав справу про захоплення його степу козаками Якимом і Семеном Тищенками. Мав 14 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: 1) (1780) N Іванівна Бура, донька сотенного отамана. 2) (1788) Катерина NN, донька священника.

Закревський Григорій Осипович – бунчуковий товариш (з 1764.3.03.), підкоморій Батуринського повіту (з 1768.23.12.). Мешкав у с. Березовій Рудні, де за ним 1580 підданих, всього – 2931 підданий. Д.: 1) Ганна Василівна Лизогуб; 2) Ганна Матвіївна Сулима, донька бунчукового товариша, вдова Оріховського.

Закревський Данило Кирилович – сотник воронківський Переяславського полку (? – 1662 – ?).

Закревський Іван (? – ран. 1764) – козак, значковий товариш Переяславського полку (1741 – 1751 – ?), військовий товариш.

Закревський Іван Леонтійович (? – 1730 – 1782 – ?) – абшитований значковий товариш Переяславського полку (з 1761). Мешканець с. Обмочева. Д.: Уляна NN, донька козака.

Закревський Кирило – покозачений шляхтич, мешканець ніжинський (1657), полковник батуринський (? – 1659.09. – ?). Полковник наказний у Воронкові (? – 1661 – ?) від наказного гетьмана Я.Сомка. Полковник піхотний запорізький (1662). 13 травня 1662 р. підписався під обранням Сомка гетьманом.

Закревський Опанас Матвійович – осавул полковний київський (1764.14.11. – ?).

Закревський Осип Лук'янович – осавул полковний київський (1-й; 1743.18.01. – 1754).

Закревський Осип Лукич (? – ран. 1769) – бунчуковий товариш у Київському полку, осавул полковий київський (1744 – 1754), генеральний бунчужний (1762), абшитований генеральним обозним (1763). 1750 р. намагався отримати універсал на куплений козацький хутір під с. Лосинівкою Монастирищанської сотні Прилуцького полку. 10 жовтня 1752 р. купив дідизні і батьківські маєтності у лейб-гвардії Кінного полку ротмістра Олександра і поручика Івана Петровичів Толстих у Ніжинському, Прилуцькому і Лубенському полках. 1754 р. мав суперечку з служителем ГВК Андрієм та компанійським хорунжим Яковом Покотилами за лісові угіддя та двір у с. Атюша Ніжинського полку. У 1755 р. мав суперечку за ґрунти з бунчуковим товаришем Петром Горленком. 21 березня 1758 р. здійснив запис КПЛ на ниву за передмістям Козельця. 18 квітня 1761 р. купив у остерського козака Андрія Галушки хутір біля с. Упирі. Д.: (бл. 1741) Ганна Григорівна Розумовська, сестра гетьмана.

Закревський Тимофій – син козачий. Військовий канцелярист ГВК (1740 – 1742 – ?).

Закревський Федір Іванович – син військового товариша, військовий товариш (1787). Проживав у с. Кирста Погарського повіту. Д.: N Федорівна Ольшанська, донька сотника.

Закревський Ян – полковник чигиринський (1638–1643).

Закревський-Демешкевич Іван – значковий товариш Стародубського полку, його вдова Катерина у 1759 р. уступила двір у Стародубі зятеві полковому канцеляристу Михайла Жадкевичу: 1 хата, 2 комори, при дворі городик.

Закурченко Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав шинок у Шаповалівці.

Закусило Григорій – став сотником Київського полку, з ним разом були син Прокіп, брат Антін з двома синами.

Залеський Василь – шляхтич, військовий товариш Чернігівського полку. 19 травня 1670 р. отримав універсал Ігнатовича про надання у збудованому ним разом з військовим товаришем Яковом Тищенком млині, розташованому між Городищем і Оболонню, четвертої частки з прибутків. 10 червня 1670 р. отримав універсал Ігнатовича з дозволом йому і козаку Пилипові Шкурі засипати греблю на р. Бистриці на побудову на ній млина. 4 липня 1672 р. отримав універсал Самойловича про надання йому млинових часток у трьох млинах. Чернігівський полковник Борковський 25 липня 1687 р. надав право ставити млин на р. Бистриці йому як товаришу полковому і оболонському мешканцю.

Залеський Василь Микитович – син значкового товариша, козак (1779), значковий товариш (1787). Д.: Євдокія, донька козака.

Залеський Іван Степанович – син писаря полкового гадяцького, писар полковий полтавський (? – 1701.05. – 1715 – ?). Брат Стефана. За заповітом діда Жученка отримав слободу Тагамлик і Федорівку. У сл. Тамлик мав тяглих посполих – 8, піших – 30 (1721), у с. Івашках тяглих 37, піших – 35, с. Федорівці – 8 тяглих і 20 піших. Його дід Федір Жученко у м. Біликах при своєму млині купив ґрунти і зробив слободу Федорівку, яку віддав Івану Залеському.

Залеський Микита Григорович (? – ран.1787) – значковий товариш.

Залеський Михайло – сотник Богушківської сотні Черкаського полку (1638 – ?).

Залеський Павло – сотник сенчанський (? – бл.1677 – ?).

Залеський Петро – покозачений шляхтич, значний військовий товариш. Гетьман Апостол затвердив за ним батьківські і дідівські ниви і сіножаті. Його нащадки мешкали в с. Митченках Коропського повіту.

Залеський Роман Микитович – син значкового товариша, козак (1779), значковий товариш (1787), жили в с.Чупковець. Д.: Євдокія, донька козака.

Залеський Степан Степанович– покозачений шляхтич, син писаря полкового гадяцького і онук полков-

ника полтавського Федора Жученко, значний військовий товариш Полтавського полку (1701). Його двоюрідний брат Ярема Черняк, значний військовий товариш Д.: 1) NNN, їй з чоловіком дід Жученко дарував млин на греблі білицькій з лісом і левадою. 2) NNN.

Залеський Стефан (? – ран. 1713) – писар полковий гадяцький (? – 1675 – ?). Володів с. Петровці, яке після його смерті надане значному військовому товаришу Захару Рощаковскому. Д.: N Федорівна Жученко, донька полковника полтавського.

Залога Іван – сотник хмелівський (? – 1659.12. – 1660.01. – ?), учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Залюбовський Іван (? – 1700 – 1752 – ран. 1762) – шляхтич, службу розпочав з 1718 р. козаком, значковий товариш Лубенського полку (1718 – 1752 – ?). У 1736 р. був висланий за указом ГВК у Чигриндубровську сотню у похід до березня 1737 р., 1737 р. учасник очаківського походу, у 1738 р. був у поході при Дністрі. Комісар заводу (1739), був при будівництві мостів у Ромнах. Присягнув у 1741 р., з ним сини Іван і Микола. Проживав у Ромнах (1747). У 1745 р. володів 1 двором підсусідків піших убогих та житловим двором у Ромнах, 1 двором піших убогих у с. Житньому.

Замиздря Данило – сотник наказний шишацький (1738), отаман городовий шишацький (? – 1741 – 1742 – ?).

Замиздря Опанас – сотник шишацький (? – 1713 – **?).**

Замиздря Семен (? – 1742 – ?) – козак шишацький можнейший (1723), сотник наказний шишацький (1737).

Замниборщ Лаврін Гнатович – сотник чорнусівський (? – 1672 – 1673.21.12. – ?), (? – 1688.09 – 1697 – ?).

Занкевич Іван Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (з 1767), комісар Батуринського комісарства (1781), колезький канцелярист, секретар нижнього земського суду Коропського повіту (1782). Мешканець батуринський. Д.: Єфросинія N Кленус, донька військового товариша. За нею придане у с. Красилівці Борзнянського повіту.

Занкевич Лаврін Іванович (1714 – 1762 – ?) – дід, батько і брат відправляли козацьку службу. Дід в Ляховичах потрапив у полон, у якому перебував 18 років, батько був у терківському поході, брат проти турків жодного походу не минув. Служив співаком при дворі царівни і герцогині мекленбурзької Катерини Іванівни вісім років. У 1732 р. звільнений від тієї посади, отримав абшит. 1739 р. прийнятий канцеляристом до Переяславської полкової канцелярії, служив до 1760 р., виконував різні накази, був у комісіях. За служби предків і власні отримав звання значкового товариша Переяславського полку (1760. 28.10. – 1762 – ?).

Занкевич Микола Андрійович (1728 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1749 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1754 – 1758), військовий товариш (з 1758.14.04.), 2-й осавул полковий ніжинський (1759.15.12. – 1767 – ?).

Занкович Іван Миколайович (1751 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1788 – ?). Житель с. Красного, мав 143 підданих у с. Красному, хут. Цибулівському Конотопського і с. Мітченках Коропського повіту. Д.: Дарія Карпівна Забіла (1770 – 1788 – ?), донька колезького асесора. Мали доньку Марію.

Занковський Андрій Іванович – бунчуковий товариш (1782.2.08. – 1784), колезький асесор (1784). Д.: Марина Андріївна Миклашевська (? – ран. 1784), донька бунчукового товариша.

Занковський Василь Григорович (? – 1726 – 1748 – ?) –службу розпочав з 1746 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (з 1748.28.03.).

Занковський Григорій – сотник чигриндубравський (1718 – 1723).

Занковський Григорій Юрійович (? – 1695 – 1745) – службу розпочав з 1716 р. у Лубенській полковій канцелярії, де прослужив три роки полковим канцеляристом. Значковий товариш (з 1718). у Чигриндубравській сотні за сотника наказного «полчварти года». У 1723 р. під керівництвом полковника Марковича знаходився в низовому поході. Перейшов до Полтавського полку. Полковий комісар (1727). У 1727 р. разом з священиком Іваном Світайло захопив ґрунти жителя полтавського Івана Терентійовича у с. Яківка полкової полтавської сотні. Був за полкового писаря (1729.07. – 1730.03.), сотником старосанжарським Полтавського полку (1732.17.05. – 1745). Мав шинок у Полтаві (1735). Загинув у бойовому поході. Д.: (1718) Марія Іванівна Черняк, донька полковника полтавського (? – 1703 – 1760 – ?). У 1745 р. вела суперечку за с. Гавронці з вдовою свого брата Григорія, а 1749–1752 рр. – за слободу Черняківку з генерал-майором князем Кантимиром. У 1755 р. вела суперечку за с. Гавронці та слободу Черняківку з Ганною Єремієвою, дружиною полкового обозного Михайла Милорадовича. У 1759 р. вела тяжби за степ і угіддя з товаришем Полтавського полку Іваном Богдановичем.

Занковський Дмитро Іванович – син військовий товариш, полковий суддя (1787).

Занковський Іван Григорович (1733 – 1763 – ?) – у його «сказці» зазначено, що службу розпочав з 1752 р. при полковій канцелярії Полтавській, сотник старосанжарський (1759.05. – 1767.03. – ?). При розподілі сотні став сотником 2-ї старосанжарської.

Занковський Іван Савич (1722 – ?) – син військовий товариш, службу розпочав з 1738 р. військовий канцелярист ГВК (1738 – 1744), був полковим комісаром ув рахунковій комісії над управителем Почеповської волості. Військовий товариш (1744.19.03. – 1763 – ?) за універсалом. У 1763 р. у слідчій комісії у Чернігівському полку. У 1764 р. мав 2 посполитих двори у с. П'ятовську 1-ї полковій сотні. Абшитований полковий осавул (1787). Мешкав у хут. Пузировці (за прізвищем вітчима, бурмістра стародубського Ісака Яковича Пузиря), мав 56 підданих у с. П'ятовську. Д.: Єфросинія Андріївна Стукаленко, донька бурмістра стародубського.

Занковський Ілля (1731 – ?) – службу розпочав у Хорольській сотенній канцелярії (1739 – 1746), у 1744 р. був в полковій прикордонній комісії у м. Архангельську. З 28 листопада 1760 р. у гетьманській економічній канцелярії. Військовий канцелярист (з 19 квітня 1761).

Занковський Микита – військовий товариш Стародубського полку, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, у якому жило 2 найманих людей.

Занковський Олександр Іванович – син військового товариша, військовий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Наталія N Брезгунова.

Занковський Сава Федорович (? – ран. 1731) – син шляхтича, значковий товариш Стародубського полку (? – 1719 – 1723 – ?), військовий товариш. Д.: (1730) Гафія Микитівна Трусевич, донька капітана.

Занковський Федір – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Полтавського полку (з 14 вересня 1736 р.), військовий товариш 1755 р., мав володіння у 1-й полковій сотні.

Занковський Федір Григорович (1723 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1743 р. у лейб-гвардії Кінного полку, рейтар. У 1747 р. направлений на місце батька, проте, воно уже було зайняте і став бунчуковим товаришем (1748.22.03. – 1771). У 1756 р. вів тяжби за спадкове майно Остроградських з військовими товаришами Іваном та Володимиром. Був присутній у Полтавській рахунковій комісії. У 1755 р. тримав млин на крутоборезькій греблі під м. Полтавою разом з бунчуковим товаришем Іваном Богдановичем. Полковник миргородський (1771–1781). Бригадир (з 1783), бунчуковий товариш (з 1748.10.08.), полковник миргородський (1774.3.05. – 1782). Приймав участь у російсько-турецькій війні: 1771 р. – при штурмі перекопської лінії, а 1773 р. під Кінбурном і Азовом. Мав 500 душ піданих чоловічої статі. Д.: (1756) 1) N Іванівна Остроградська, донька бунчукового товариша. 2) N Андріївна Руновська, донька полкового обозного полтавського.

Занковський Яків (1719 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 1 лютого 1736 р., полковий канцелярист з 1 січня 1738 р., писар сотенний (1740.1.01. – 1758), військовий товариш Лубенського полку (1758–1782 – ?).

Запара Павло – з козаків-запорожців, значковий товариш Прилуцького полку (1762 – 1775 – ?). Неписьменний. Д.: NNN, донька військового товариша.

Запаревський Павло – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1663 – ?).

Запорожевський Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1781), мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухіва Красній Горці.

Запорожевський Іван Григорович – син козака, канцелярист полковий (? – 1747 – ?), старший полковий канцелярист лубенський (? – 1766 – ?). Значковий товариш (1768), військовий товариш. 6 листопада 1779 р. призначений писарем Лубенського гродського суду. Д.: N Семенівна Мирець.

Запорожевський Іван Іванович – син військового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1762), проживав у Лубнах.

Запорожевський Степан Іванович (1732/1740-?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1762 р. у ГВК, військовий канцелярист, абшитований військовий канцелярист (1788). Мав 4 підданих у Глухові. Д.: Євдокія Базилевич, донька значкового товариша. Мали синів Павла і Федора.

Запорожець Гордій – за сотника (1736), сотник веприцький (? – 1736).

Запорожненко Микита – наказний сотник омельницький Миргородського полку (1737).

Запорожченко Остап Петрович (? – 1695 – 1728 – ?) – наказний сотник (1717, 1722, 1724), козак куреня Сосницького Степаненкового (1724), був у походах з 1695 р. Вдова Воцка Запорожчиха серед малогрунтових козаків за ревізіями1732, 1738,1739 рр..

Запорозький Ілля (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 23 підданих у 1 місті, 1 хуторі у Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Заремба Михайло – хорунжий компанійського полку Іллї Новицького (1694).

Зарецький N – сотник любецький Чернігівського полку (1759–1760).

Зарубін Лука Маркович (1717 – 1787 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1787 – ?), мешканець глухівський, мав 1 двір з 2 хатами у с. Студенок, хутір поблизу сл. Стара Наумівка, 56 підданих. Д.: Тетяна NN, донька козака.

Зарубський Йосип – військовий товариш Гадяцького полку.

Зарудненко Дмитро – осавул полковий лубенський (? – 1679 – ?).

Зарудний Тиміш – осавул полковний київський (? – 1658.01. – ?).

Зарудний Андрій Єлисейович – значковий товариш (1741), мав 3 сім'ї підсудків у Глинську.

Зарудний Василь Федорович (1735 – ?) – військовий товариш у Лубенському полку (1760.11.11. – 1790 – ?). Мав 588 підданих (1788) у 1 місті, 3 селах, 4 хуторах Глинського повіту. Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту. Д.: Марфа Іванівна Жуковська, донька полкового хорунжого. Мали синів Лева і Ксенофонта, доньок Олександру і Євдокію.

Зарудний Василь Якович (1728 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1748 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Миргордського полку (з 1756), військовий товариш (з 1758). Д.: Марфа N Савич, правнучка генерального судді Сави Прокоповича. Володіла частинами сс. Кудровки і Довгалівки.

Зарудний Григорій – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1658.10. – 1659.06. – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві:

Зарудний Григорій (1744 – ?) – службу розпочав з 1755 р., військовий товариш (1766.6.02. – 1788 – ?). Суддя Глинського повіту (1791 – 1794). Мав 387 підданого. Д.: Лизавета Дмитрівна Буцька, донька полкового хорунжого.

Зарудний Григорій Федорович (? – 1643 – 1713) – сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1658 – 1659 – ?). У травні 1663 р. разом з братом Олексієм перебували у московському полоні. Приймав участь в обороні Чигирина. «Товарищ полку Чигиринського» (1679). Перейшов на Лівобережжя. Став сотником шишацьким (? – 1682 – ?), осавул полковий миргородський (1688 – 1690). Учасник обох кримських походів. 10 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал, яким Мазепа надав йому «млин на реце Псле на гребле Уставичней стоячей, прозиваемой Уканажин о трех колах будучий». 8 травня 1688 р. отримав ще один універсал Мазепи на с. Слободку і «две доле мучние в млине Клетчином и в особливой клетце ступи на реце Хороле». 27 лютого 1689 р. отримав гетьманське підтвердження на с. Слободку і військову частину з млина на Хоролі. У 1690 р. царською грамотою були підтвердженні ці надання. Суддя полковий миргородський (1690–1708, 1711). У 1699 р. Петро I послав його до турецького султана Мустафи II. 29 серпня 1699 р. отримав гетьманський універсал, а 1700 р. отримав царську грамоту на с. Тух Ярескївської сотні. Отримував мазепинські універсали на сс. Худоліївку, Капітонівку і луку поблизу Медведівки у 1000 коп у Чигиринському повіті (1704.2.12. і 1707.7.09.). 12 грудня 1708 р. гетьман Скоропадський затвердив за ним усі його великі володіння: сс. Нещерів, Копачів (над р. Стурною), Тух, Слободку, Злодіївку. Крім цього, мав і в «Чигиринському повіті вище Медведівки над Тясмином», луку

на 1000 копен. У Худоліївці купив один садок у медведівського жителя Крупка, а другий – від медведівського жителя Дазика. У Медведивці купив великий став від Чепняка, мав там 2 двори. У кінці життя володів майже усіма лісами, луками, сіножатями біля р .Голтви, кілька млинів, винокурень, пасік, багато худоби і іншого майна (переважно у Шишацькій і Ярескiвській сотнях Миргородського полку). 8 серпня 1703 р. написав заповіт. Наведемо частину з нього: «Ивану сыну моему старшому талярей сто и червоний великий в котором знайдуется червоних десять Петрови синови моему тот талярий сто битик и червоних десять малих. Так же и маетность купленная дедизная зовемая Нещеров; А Копитановка и Худолеевка надатия зласки монаршой и если будут годны то всем троим синам моим по половине. Так же и кгрунта дедизние и отчизние на том боку Днепра зостаючие в Чигиринке и в Медведовце. Пасеки лесы и стави сеножати байракы где колвек знайдуючиися и нами синжучие то всем троим сынам моим по половине. Ащо тут на сем боку Днепра маю маэтности грамотние чрез заслугу мою сельце Тух и Слободку з млинами то оние вручаю синови моему меншому Мойсею, Асаулови Полку Миргородскому и вечность; жебы он син мой тимы сельцами владел яко и я сам; Если будет служити Царскому Величеству вернее як и я служил; а сини мои Иван и Петро в оние втручатися жадною мерою неповинни. Еще тиж и кгрунта що з ним же сином моим през килка на дцеть лет нажилисмо, якото млины, леси луки, хуторов два, бровар и солодовен два, винниця ис семма казаками, кони и бидло рогатое, овцы и пчелу, сребро и цен, и всю свою субстанцию от мала и до велика синови моему меньшому отписую... А синам моим Ивану и Петрови що кому належало тогож часу подчас веселя кони товар и овцы и пчелу сколько змгл подавал, и тим оние сыны мои повинны контентоватись и на том, переставаты и жадних алтеркаций и утисков не чинити...». Д.: (до переходу на Лівобережжя) Марія Антонівна N.

Зарудний Григорій Федорович (1744 – ?) – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1766), військовий товариш (1766.6.02. – 1790 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Суддя Глинського повіту. Мав 387 підданих. Д.: Лизавета Дмитрівна Буцька, донька полтавського полкового хорунжого.

Зарудний Іван – сотник полкової сотні Уманського полку (? – 1653 – 1654.01.), був під Меджибожем (1653.12). Мешкав неподалік Чигирина. Осавул полковий миргородський (? – 1658.09. – 1659.06. – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві:

Зарудний Іван Єлисейович (? – ран. 1779) – службу розпочав з 1750 р. Абшитований військовий товариш Миргородського полку з 1771 р. у зв'язку з хворобою.

Зарудний Іван Федорович – військовий товариш (1760.11.11. – 1784 – ?). Мешкав у с. Тухах Уцтивицької сотні Миргородського полку. Мав 29 хат підданих в хут. Манадиковщині.

Зарудний Іван Якович (1726 – 1763 – ран. 1779.03.) – службу розпочав з 1760 р. військовим товаришем Миргородського полку. Проживав у с. Федунці Ярескiвської сотні. Д.: NNN. Вдова (1786). За нею в сс. Яреськах 27, Федунці 145, хут. Козорезівському 80, Дмитрієвському 23 підданих.

Зарудний Йосип Федорович (? – ран. 1779) – у 1755 р. разом з братом захопив майно матері. Військовий товариш Миргородського полку (? – 1752 – 1755 – ?). У 1752 р. побив війта глинського Панька Дорошенка, навесні 1753 р. захопив громадське пасовисько під м. Глинськом. Мешкав у с. Злодіївці. Д.: Параска NN.

Зарудний Кирило – значний житель кишенківський (1713), сотник наказний кишеньківський (1722). Отаман городовий кишенківський (1724–1725).

Зарудний Левко – військовий товариш Миргородського полку (1661). У серпні 1661 р. полковник запорізький Іван Сірко послав полонених татар до Г.Г.Ромадановського у супроводі його та товаришів Степана Чернця, Кузьми Дабиша.

Зарудний Микита Васильович – службу розпочав з 1762 р., у грудні цього ж року став військовим канцеляристом, хорунжий полковий миргородський (1768.4.03. – 1772.27.03.), осавул полковий миргородський (2-й; 1772.27.03. – 1775 – ?). Проживав з батьком, не будучи ще одруженим (1774).

Зарудний Микола Якович (бл. 1751 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1770 р. у письмових справах у Малоросійській Колегії, колезький канцелярист, став хорунжим полковим (з 1777.22.05.), суддя повітовий Остапівський (1781).

Зарудний Мойсей Григорович (? – 1728.01.) – сотник миргородський (з 1706), осавул полковий миргородський (? – 1713 – ?), сотник миргородський (? – 1723 – ?). 1725 р. як наказний полковник був відправлений у фортецю Святого Хреста, але поблизу Царицина, він захворів і повернувся додому. Мав 2 шинки у Миргороді і 1 у с. Зуївець. За заповітом батька отримав майже усе його майно. Ще у 1754 р. його діти судилися за майно. Д.: Софія Степанівна Томара, донька полковника переяславського. Після смерті чоловіка, на початку 30-х років вдруге вийшла заміж за бунчукового товариша Якова Дуніна.

Зарудний Мойсей Якович (1743 – ран. 1810) – службу розпочав з 1762 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш Миргородського полку, хорунжий полковий (1768.2.03. – 1772), осавул полковий (1772.7.03. – 1779), обозний полковий (з 1779.7.06.). Абшитований полковий обозний (1782). Повітовий предводитель дворян Миргородського повіту. Мав 30 хат підданих. Д.: Ганна Данилівна Лесевич, донька судді полкового.

Зарудний Мусій Григорович – сотник полковий миргородський (? – 1708 – ?), осавул полковий миргородський (? – 1713.05 – ?), сотник полковий миргородський (? – 1716.09. – ?), (1721 – 1725).

Зарудний Петро Григорович – син судді полкового миргородського. Значний військовий товариш (1709). 10 червня 1709 р. в обозі під Богачкою отримав універсал полковника лубенського Василя Савича про надання с. Москалівки. Полковник лубенський.

Зарудний Самійло Богданович – нобілітований у червні 1659 р., генеральний суддя (? – 1659.06. – ?). 17 лютого 1654 р. Б.Хмельницький направив його на чолі посольства до Москви. У 1662 р. отримав Зарудницю і почав називатися Зарудним.

Зарудний Федір Петрович (? – ран. 1756) – мав двір у Батурині (1726). У Глинській сотні була група його активних прибічників, які вимагали скинути сотника Опанаса Жуковського та призначити Зарудного. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1738). 1736 р. був в управлінні Глинським сотенним правлінням, у 1737 р. – у очаківському поході. Наказний сотник глинський (1736), хорунжий полковий

лубенський (2-й; 1738.13.04. – 22.11.), осавул полковий лубенський (2-й; 1738.28.11. – 1747), У Глинську мав 13 сімей підсусідків (1741). Мав приїжджі двори у д. Злодіївці Устивицької сотні та у Шишацькій сотні. У 1747 р. заволодів частиною майна вдови абшитованого глинського сотника Опанаса Жуковського Ксенії. Абшитований осавул полковий (1748). Здійснив напад на двір значкового товариша Федора Островського. Д.: (1724) Гафія Опанасівна Жуковська, донька сотника глинського. 1755 р. у неї захопили майно сини Йосип і Василь. У 1756 р. вирубала ліс полковника І компанійського полку Антона Крижановського.

Зарудний Федір Якович (бл.1740 – ран. 1810) – військовий канцелярист Малоросійської Колегії (з 1762), абшитований сотник (1779). Д.: Параска Романівна Кониська, донька протопопа миргородського.

Зарудний Яків Мойсейович (1716 – ?) – син сотника миргородського, службу розпочав в Миргородському полку. У 1731 р. разом з полковником миргородським Павлом Апостолом був на українській лінії. Військовий канцелярист ГВК (1735), військовий канцелярист ГВС. У 1735 р. його двоюрідні брати, сини Івана та Петра, розпочали судову справу, якою оскаржували достовірність заповіту свого діда Григорія Зарудного. Суд вирішив розділити маєтності діда на рівні частини, але Яків цього не зробив. У 1737 р. проживав у с. Слободці. У 1742 р. подарував платок Троїцькій ірклїївській церкві. Значковий (? – 1737 – 1742 – ?), військовий товариш Миргородського полку «за служби діда його судді полкового миргородського і батька Мойсея Зарудного осавула полкового миргородського також і його самого бувшого в різних походах як показані в ГВК служби і по атестату полковника миргородського Капніста» (1742.13.02. – 1752). Мав підданих у Яреськівській сотні при хуторі Погрібцях, 28 дворів і шинок у с. Слободці полкової Миргородської сотні, двір у Миргороді. Полковий хорунжий миргородський (1762 – 1764.13.03.). Підсусідок Остапівського повіту (1764 – 1779), підсудок земський в абшиті (з 1779.20.08.). Мав хутори у 1-й полковій сотні під Миргородом, на греблі с. Тухи Яреськівської сотні, в урочищі Богачка під с. Слобода (1764). Д.: NNN.

Заруцький Григорій Михайлович – шляхтич, бунчуковий товариш у Стародубському полку (1723).

Заруцький Іван – бунчуковий товариш (1752).

Заруцький Матвій Семенович – син бунчукового товариша, полковий осавул (1782.16.10. – 1783 – ?), мав 37 підданих у хут. Єсимонтовському поблизу Вороніжа (1783). Д.: (? – 1778 – 1783 – ?) Марфа Семенівна Забіла, донька військового товариша.

Заруцький Михайло (? – ран. 1764) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1741–1751), патент не пред'явив, жив у Ніжинському полку, у 1741 р. склав присягу імператриці Лизаветі у Ніжинському полку. Мав двір у м. Янполі, володіння у Шептаківській сотні у с. Прокопівці 8 бездвірних хат.

Заруцький Олексій Богданович (? – 1633 – бл. 1692) – шляхтич, козак глухівський (1654). Гетьман Іван Виговський направив його разом з глухівським мешканцем Семеном Чоноводом до глухівських ратних людей. 1660 р. посланець ніжинського полковника В.Золотаренка до Могилева. Військовий товариш (1667). Отаман городовий глухівський (? – 1668.12. – ?). 30 грудня 1667 р. отримав універсал гетьмана Брюховецького на побудову млина між с. Студениками і с. Білокопит у Глухівській сотні. 16 листопада 1672 р. просив нову охоронну грамоту, яку отримав 18 листопада. 2 лютого 1680 р. продав у Глухові двір з броваром, шинком, плецом, коморою на базарі, фільварком і ґрунтами гетьману Самойловичу за 2970 золотих. Військовий товариш (1681). Товариш полку Ніжинського (1683). Значний військовий товариш (1685), мешканець глухівський. Протопоп новгород-сіверський. Отримав царську жаловану грамоту на с. Білокопит. Д.: (1680) Олена NN.

Заруцький Петро – бунчуковий товариш (1736–1737), мав двір і підсусідка у Воронежі.

Заруцький Семен – значковий товариш Лубенського полку. 1735 р. був в управлінні Глинською сотнею.

Заруцький Семен (1705 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша, служив з 1732 р., військовий канцелярист (? – 1738 – ?), 1738 р. ГВК розглядало справу про повернення кн. Олексієм Меншиковим грунтів у Янпільській сотні та звільнення двору його матері у Вороніжі від повинностей. Головний наглядач малоросійської пошти. Бунчуковий товариш (1741–1763), панент не пред'явив, мешкав у Ніжинському полку. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. 1752 р. мав суперечку про спадок з бунчуковим товаришем Іваном Заруцьким. Обраний від полку у ГВС (1763), вів слідство про Богдановича (1763).

Засенко Андрій Йосипович – син значкового товариша, козак, мав разом з братами у с. Слобідка Бубнівської сотні 12 підданих. Службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Переяславського полку (30.05.1763 – 1780 – ?). Д.: N Семенівна Супрун, донька жителя домонтівського. Мали синів Данила і Дмитра.

Засенко Леонтій Йосипович – служив з 1745 р. козаком, значковий товариш (30.05.1763 – 1780 – ?), поручик (1790). Д.: Наталія Федорівна Деркач (? – 1747 – 1790 – ?), донька значкового товариша

Засенко Микита Йосипович – служив з 1745 р. козаком, значковий товариш (30.05.1763 – 1777).

Засенко Осип (1691–1773) – сотенний хорунжий бубнівський, отаман городовий бубнівський (1736–1738), значковий товариш.

Засенко Степан Осипович – син значкового товариша, козак, мав разом з братам у с. Слобідці Бубнівської сотні 12 підданих. Службу розпочав з 1745 р., значковий товариш Переяславського полку (1763.30.05. – 1780 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Д.: N Трохимівна Луценко, донька жителя Слобідки. Мали сина Федора.

Засічний Яків – значковий товариш (1755).

Заславський Захар – значковий товариш Прилуцького полку.

Заславський Микита Захарович (? – 1743 – 1766 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Прилуцького полку, мешканець с. Галюнки. Мав синів Павла і Василя.

Заславський Петро (1753 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Засудний Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1769), у зборі грошей на поштовій станції.

Засульський Андрій Степанович (1750 – ?) – син військового товариша, шляхтич, службу розпочав 1760 р., значковий товариш (з 1768), військовий товариш (1773 – 1782 –?).

Засульський Степан – старший канцелярист Лубенської полкової канцелярії (1774), військовий товариш, абшитований військовий товариш (1788). Мав 21 підданого у Лохвиці. Д.: Марфа N Парпур, донька значкового товариша.

Засульський Степан (1707 – ?) – дід і батько служили сотенними старшинами у Лохвицькій сотні, батько з 1737 р. закуповував провіант для підрозділів, які вели бойові дії. Службу розпочав з 1739 р. у Ніжинській конвасарії, де прослужив 2 роки. 3 роки був дозорцем у Гадячі. Значковий товариш (1744 – 1755 – ?) Лубенського полку. 28 січня 1755 р. був свідком при складанні тестаменту товариша Лубенського полку Якова Федоровича Манка. 1769 р. через старість знаходився вдома, а в поході у другій армії син його Андрій.

Засульський Яцько – полковник козацький (1626).

Засядько Данило Лукич – син сотника лютенського, сотник лютенський (? – 1747.4.06.).

Засядько Лука Якович (? – 1699 – 1725 – ?) – син полковника лубенського, сотник лютенський (1719.26.01. – 1725 – ?), (? – 1735 – 1736 – ?).

Засядько Осип (бл. 1754 – ?) – син абшитованого сотника, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Гадяцького полку (1773 – 1780 – ?), військовий товариш в абшиті (1786). Мав 12 спадкових підданих у Гадяцькому повіті.

Засядько Яків (? – 1629 – 1677 – ?) – козак Хорольської сотні (? – 1649 – ?), очевидно, був сотником хорольським, покозачений шляхтич з Хорольської сотні, яка залишилась у складі Миргородського полку, перебрався до Лубен, ставши, очевидно, спочатку полковим старшиною, а потім полковником лубенським. Обставини його отримання полкового пернача були такі. Йдучи на полтавців поблизу Лубен зупинилися Ніжинський і Прилуцький полки. «Те полки прошли сильно сквозь город, а полковник Лубенский Павел утек, а пехоту ево те полки посекли, а иные, бежа от них, потонули в реке Суле». Полковник лубенський (? – 1659.10. – 1660), обозний полковий лубенський (? – 1669 – ?), отаман городовий лубенський (1675–1677). Неписьменний. Переяславську угоду 1659.15.10. за нього підписав писар полковий прилуцький Василь Севастянович.

Затеса Григорій – канцелярист полкового суду (? – 1751 – ?), значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1771 – ?), возний гродський полтавський (? – 1773 – 1779 – ?).

Затеса Данило – хорунжий полкової артилерії Полтавського полку (? – 1743 – 1751), осавул полкової артилерії Полтавського полку (1751 – ?).

Затиркевич Андрій Йосипович (1701 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1730 р., у польському поході у команді генерального обозного Я.Лизогуба (1733–1735), у 1739 р. – у хотинському поході. Абшитований бунчуковий товариш (з 1760.30.05.).

Затиркевич Григорій – військовий осавул (1619).

Затиркевич Дмитро – наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1697).

Затиркевич Дмитро Мойсейович (1703 – 1763 – ран. 1772) – служив ще за життя вже померлого батька – бунчукового товариша Мойсея Нестеренка – з 1730 р., універсал на бунчукового товариша отримав разом з батьком і братами у 1733 р. (брати померли ран. 1763 р.). Служив з дому батька за одного. Був у першому польському поході весь 1733 р. і у другому у 1735 р. в команді обозного Якова Лизогуба, 1737 р. – в очаківському, 1739 р. – у хотинському походах, у різних комісіях і відрядженнях. Абшитований бунчуковий товариш (з 30.05.1760). Мав двір житловий у с. Євтуховий Білоус (1740 – 1750) і 3 двори підсусідків у с. Євтуховому Білоусі (1740, 1741), у д. Чарторийках 1 двір підсусідків, у с. Ямищах Ройської сотні 3 двори посполитих (1747). На р. Стрижні при с. Холявин мав млин в два кола. Скаржився на бунчукового товариша Павла Мокрієвича за захоплення ямиських ґрунтів. Мав приїжджий двір у Чернігові, на хут. Руті 1 двір, в сл. Ройській 2 двори, хутір під Черніговом. Д.: Уліта Антонівна Троцина. 17 березня 1774 р. купила у свого племінника Якима Миколайовича за 2700 рублів с. Юрківці, де мала 16 підданих. Проживала у с. Блотниці Срібнянської сотні Прилуцького полку, де мала 10 підданих. Вдова бунчукова Мойсеєва Дмитровичева володіла дворами по селах і при хуторі 3 двори, в с. Свинорухи 21 двір.

Затиркевич Дмитро Нестеренко (Нестеров) (? – 1708) – товариш Батуринської сотні, у жовтні 1685 р. був гінцем гетьмана до Москви. У жовтні 1688 р. разом з піддячим Щоголевим возив на Січ платню. Сотник батуринський (? – 1690 – 1708). Гетьманський гонець до Москви (1693). 6 березня 1699 р. продав став з греблею у с. Митченкам Івану Чарнишу. Один із керівників оборони Батурина у листопаді 1708 р. Після падіння фортеці страчений. Д.: Тетяна Леонтіївна Бугаєнко (? – ран. 1700), донька прилуцького міщанина. Вдова Василя Івановича Ляшка-Тарновського.

Затиркевич Іван Дмитрович (1754 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Чернігівського полку (? – 1779 – 1790 – ?). Мав з Павлом і Петром 287 підданих у 2 селах і 2 хуторах. Д.: Єфросинія Іванівна Безпальчева, донька прем'єр-майора.

Затиркевич Іван Федорович (1750 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787), поручик. Володів у 1783 р. підданими у с. Колесники 13/13. У 1787 р. володів 20 підданими у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ксенія Павлівна Єзучевська, донька значковий товариш

Затиркевич Прокіп – значковий товариш Чернігівського полку (1732), Мав приїжджий двір у Чернігові, ґрунти у с. Кукарах, які захопив у Любецького монастиря. Військовий товариш Чернігівського полку (1760). Мав 10 хат у д. Свинипухах.

Затиркевич Роман Мойсейович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1741 – 1753 – ?). Мав приїжджий двір у Чернігові, у с. Свинопрухах Ройської сотні 10 посполитих дворів та 6 підсусідських, у сл. Ройській 3 двори підсусідків, мав двір житловий (1747), шинок у с. Роїще, житловий двір у д. Слободка Ройська, приїжджий у д. Задеріївці (1750). Разом з Тимофієм Затиркевичем мали у с. Задеріївці 5 дворів підсусідків, у д. Каменській 3 двори посполитих. 1753 р. мав підданих у с. Каменська 3 двори, с. Задеріївка (3), с. Свинопухи (23) з удовою бунчукового товариша Мойсея Затиркевича Марією. Жив у Ніжинському полку.

Затиркевич Тимофій Мойсейович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (? – 1747 – ?), мав приїжджий двір у Чернігові, у сотні Ройській у д. Свинопрухи 6 посполитих і 4 підсусдських двори, у сотні Ройській у сл. Ройська 2 двори підсусідків, у с. Роїще 1 підсусідків, двір житловий у д. Слободка Ройська Ройській сотні (1747). Д.: Марія NN, захопила ґрунти у вдови батька чоловіка.

Затиркевич Юрій Васильович (? – 1659 – 1707 – ?) – за універсалом гетьмана Ігнатовича мав дім і ґрунти

Зєновщину під с. Роїщем, крім того володів с. Свинопухи. Зустрічається як сотник білоусівський (? – 1685 – 1690 – ?), сотник полковий Чернігівського полку (? – 1694 – ?), полковий суддя чернігівський (1698 – 1704). Наказний полковник чернігівський (1704.12.). У 1707 р. прийняв постриг під іменем Гедеон у Троїцькому Ільїнському монастирі. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Чернігівському і Роменському повітах. Д.: Єфросинія NN (в чернецтві Єфросинія) (? – 1660 – бл. 1727), можливо, Филимонівна. Вдова генерального бунчужного Лукаша Заборовського. Поминальник її роду: Гедеон, черниця дівочого П'ятницького монастиря Єфросинія, Филимон, Анастасія, Стефан, Марія, Микола, Марія, Василь, Логвин, Анастасія. Купила хутір поблизу Чернігова під с. Чорторийками. Заповіла П'ятницькому монастирю ½ каменя на р. Білоус на греблі кошовській, куплений у Яцихи. Мали 2 доньок: Марію (бл. 1680 – 1767 – ран. 1780) – 1727 р. мати у заповіті відписала їй ґрунти Зеновщина під с. Слобідка Ройської сотні і пів плецу в Чернігові, мешканка ройська, тримала батьківське с. Свинопухи, дружина військового канцеляриста Мойсея Дмитровича Нестеренка (? – 1741) та ще одну не відомого імені (в чернецтві Мавру).

Затиркевич Яків Мойсейович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1733 р., був у польсьму і очаківському походах. У реєстрі бунчукових товаришів Чернігівського полку (1735.12.12. – 1752 – ?). Мав у д. Шуманах 1 двір посполитський (1739). Разом з Романом Затиркевичем мали у Чернігівському полку у с. Свинопрухах 1 шинок, бідних посполитих з худобою 10, без худоби 7, підсусідків без худоби 4, у с. Роїще 2 підсусідки без худоби, у сл. Ройській 1 шинок, 3 посполитих без худоби, у д. Кам'янці 3 посполитих, у д. Ямищі 4 посполитих, двір власний, у якому мешкав, шинок та 14 підсусідських хат у с. Красному, приїжджий двір у с. Пальчиках, у с. Морозівці Баришівської сотні 1 двір середньогрунтових посполитих, 2 двори малогрунтових, 6 дворів убогих, у с. Недра Березанської сотні посполитих 3 двори на 6 хат малогрунтових, 21 двір на 26 хат убогих. Д.: Марія Дмитрівна Володьковська, донька бунчукового товариша. Мала довгу суперечку (1740–1764) з сестрою Настасією, дружиною яготинського сотника, за двір з млинами і ґрунти у с. Недра Березанської сотні, ґрунт с. Морозівці Баришівської сотні, шинковий двір у Басані, звинувачуючи її в захопленні батьківської спадщини.

Затиркевич-Нестеренко Мойсей Дмитрович (? – 1687 – 1741) – військовий канцелярист ГВК (1707), знатний товариш полку Чернігівського (? – 1709 – 1728), полковий комісар (1723, 1726), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1728.24.10. – 1741). 3 жовтня 1716 р. купив ½ млина на р. Білоус на греблі у с. Юріївці у Феськи Терещихи Жабчихи. Мав один камінь у млині в Батурині (1726). Захопив ґрунт у 1731 р. у вдови полкового судді Марії Тризни. Мав двір у м. Чернігові, який ще 1748 р. був у спільній власності його чотирьох синів, 1 підсусідський двір у Чорторийцях, у д. Киселівці 4 двори, двір приїжджий у с. Євтухи, у с. Ямищах 2 двори посполитих (1739), 5 дворів посполитих у Задеревцях (1741), приїжджий двір у с. Мітченки Батуринської сотні, 6 хат підсусідків у с. Красному. Його зятем був чернігівський війт Йосип Титович. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Чернігівському і Роменському повітах. Д.: (1707) Марія Юріївна Затиркевич (1690 – 1767 – ран. 1780). Бунчукова Мойсеєва Дмитровичева володіла дворами по селах і при хуторі 3 двори, у с. Свинорухи 21 двір.

Заторкевич Григор – осавул Запорозького війська у таборі на Узені (17 жовтня року 1619).

Затравецький Тимофій – уроженець роменський. Військовий канцелярист (1747).

Затура Петро – військовий товариш у Стародубському полку (1762).

Затутовський N – наказний полковник переяславський (1653.3.07.).

Заульський N – козацький старшина з Лубен (1637).

Захава Дмитро Іванович – син священика с. Княжичі, військовий канцелярист (1781). Мав хутір поблизу с. Княжичі, 7 дворів підданих у с. Княжичі, а також млин у 1 коло і винокурню в 2 котла на своєму хуторі. Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). У с. Княжичах мав 48 підданих. Д.: Марина Федорівна Тарасова, донька військового товариша.

Захар – полковник чигиринський (? – 1630 – ?), сотник баклинський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Захар'ященко Опанас (? – 1619 – 1666) – третій у реєстрі Переяславського полку 1649 р. Сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (? – 1661.24.06. – 10.– ?), сотник яготинський Переяславського полку (? – 1661.05. – ?). У травні 1661 р. разом з сотником Степаном Івановичем у посольстві до Москви від наказного гетьмана Сомка. Отримав нагороду: 15 рублів, сукно, 2 пари соболів по 4 рублі і 2 пари соболів по 3. 1661 р. у Оржиці (15 миль від Кременчука) розорена його пасіка. Козелецький полковник, 9 квітня 1661 р. прибув до Москіи від Сомка разом з посланцем Золотаренка Марком Кімбаром і 34 товаришами. Привезли язиків татарських і польських, взятих у Ірклієва і Кропивни, козацьких полковників Тимофія Цецюру і Мартина Корощупа – 29 чоловік. Наказний полковник козелецький (1662.02. – 1662.04.), старшина Переяславського полку під час Переяславського повстання 1666 р. Захоплений у полон і повішаний у Києві.

Захарієвський Федір Захарович – шляхтич, син наказного сотника новомлинського, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1783), житель с. Нехаївки. Мав 44 підданних. Д.: Катерина NN, козачка.

Захарович Кирило – сотник Могилівського полку (1657).

Захарович Лазар – обозний полковий чернігівський (? – 1671.01. – ?).

Захарович Самійло – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Захарченко N – значковий товариш Ніжинського полку (1781), мав хутір біля с. Нехаївки з пасікою.

Захарченко Данило (? – ран. 1748) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – 1735 – ?), мав двір у Полтаві та хутір (1735), шинок у с. Мачохах (1732). Мав сина Павла.

Захарченко Дмитро – сотник великобудиський Полтавського полку (? – 1676 – ?).

Захарченко Іван – наказний сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (1738, 1739, 1740, 1741).

Захарченко Пилип – абшитований військовий товариш (1773 – 1775 – ?), житель с. Самовища Ірклiїв-

ської сотні Переяславського полку. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Іллю (1756 – ?), Данила (1761 – ?), Матвія (1763 – ?), Миколу (1765 – ?), доньок Євдокію (1736 – ?), Марію (1759 – ?), Феодосію (1765 – ?).

Захарченко Сидір – військовий товариш у Стародубському полку (1676). 4 листопада 1676 р. стародубський полковник Тимофій Олексійович надав йому фундуш на право будівництва млина на р. Човпні під с. Новосілками полкової сотні.

Захарченко Степан – значковий товариш (1767). Д.: Уляна Іванівна Грихно, донька значкового товариша. Їй перейшли володіння Грихнів у Кропивній.

Захарченко Федір (? – ран. 1717) – сотник кобеляцький Полтавського полку (? – 1690 – ?). 11 січня 1717 р. сотник Тарануха отримав гетьманський універсал на куплені ним млини на кобеляцькій греблі (серед яких два кола Захарчихи).

Захарченко Федір (1739 – ?) – службу розпочав з 8 січня 1752 р., підканцелярист (з 1755.17.08.), полковий канцелярист (з 1758.9.01.), писар сотенний великобудиський (з 1762.18.03.), значковий товариш Полтавського полку (1770 – 1772 – ?).

Захарченко Яків – значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – 1778 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. 1778 р. разом з військовим товаришем Водарським захопив землі у козачки Іркліївської сотні Литвиненко.

Зашаловський Юхим – сотник котельвенський (? – 1745 – ? 2-ї:).

Заячковський Антін Тимофійович – дід і батько були козаками. Службу розпочав з 1730 р., у 1734 р. був у поході під Нехворощею. Значковий товариш Київського полку (1751).

Збитинський Андрій Якович (? – 1735.21.05.) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні, «у 1735 сам умре а син в первомъ походе». Д.: Марія Луківна Силевич.

Збитинський Михайло – значковий товариш Стародубському полку. Його донька Олена заміжня (1787) за Григорієм Павичем Савицьким, колезьким асесором (1787), проживали у с. Шаулине.

Зборовицький N – осавул полковий київський.

Зборовицький Сава – син осавула полкового київського. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом ГВК (1739 – 1742 – ?).

Зборовський Іван – козацький старшина (1625), отаман Кропивнянський Переяславському полку (1638 – ?).

Звенецький Степан Григорович – обозний полковний київський (? – 1676.02. – ?).

Звенигородський Василь – військовий товариш Миргородського полку (? – 1744 – 1752 – ?), не мав дворів (1744). На хуторі у Цибулівській сотні у нього 12 посполитих (1752).

Звенигородський Василь – з козачого звания. Військовий товариш у полку Лубенському «за держание надлежащих до скарбу войскового доходов с полку и за оказанние приращения зборной до скарбу войскового казни» (1742 – 1751 – ?). Мав двір у м. Єреміївці Чигриндубравської сотні у 1745 р., у якому сам жив. Під слідством по секретній комісії в Києві (1751).

Звенигородський Гордій Левченко – сотник компанійського полку Іллі Новицького (1694).

Звенигородський Давид (? – 1752) – сотник архангелогородський (1742 – 1747), цибулівський Миргородського полку (1748 – 1750). 3 січня 1749 р. купив у жительки стецівської вдови Христини Гаражихи с. Стецівку. 28 липня цього ж року заставив його писарю полковому миргородському Федору Козачковському через борг. 15 грудня 1749 р. полковник Василь Капніст та козаки Цибулівської сотні подали чолобитну на нього за підробку документів про своє призначення та зловживання владою. Звільнений і як колишній сотник цибулівський (1752) проживав у с. Дмитрівці. Д.: Ганна – у 1752 р. – вдова.

Звенигородський Левко (? – 1640 – 1660 – ?) – покозачений шляхтич, сотник великобудиський. Володів млином на р. Ворсклі у м. Великих Будищах. Д.: Софія NN (? – бл. 1696), 1696 р. написала тестамент.

Звенигородський-Левченко-Максимович Василь Іванович (1744 – 1779 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку (1763 – 1784 – ?). Військовий товариш. Д.: Марфа Іванівна N (1765 – 1791 – ?).

Звенигородський-Левченко-Максимович Василь Семенович (? – 1763 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (з 1758), за ордером від 2 березня 1759 р.

Звенигородський-Левченко-Максимович Іван Іванович (1746 – 1779 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку (1763 – 1784 – ?). Військовий товариш. Д.: Уляна Григорівна Олефір, донька козака старошликівського.

Звенигородський-Левченко-Максимович Іван Максимович (? – 1694 – 1752 – ?) – син великобудиського сотника Максима Левченка, служив після смерті батька з 1718 р., значковий товариш Полтавського полку (1732–1743). На канальних роботах на Ладозі у наказного полковника Таранухи був за полкового осавула. Полковий комісар полтавський (1729). У дністровському поході – за полкового осавула полтавського, у хотинському – за полкового обозного, у кримському поході. Мав двір у Великих Будищах, разом з Федором 15 посполитих дворів. У 1743 р. подав прохання про призначення його і брата Федора військовими товаришами, на що і отримали відповідний універсал 3 червня 1743 р. Мав володіння у с. Комарівці (1732).

Звенигородський-Левченко-Максимович Максим (? – 1679 – 1720) – товариш сотні Будиської (1699), сотник великобудиський (1706–1715), знатний полку Полтавського товариш (1716). «Движимие и недвижимие добра имел»: двір в Старих Млинах, двори підсусідків – 18 хат, млин в півтора кола на р. Ворсклі, 2 луки з лісами, луку на Ворсклі Сукошликівську, комору в Великих Будищах, дворище пусте, 2 ниви по цю стору Ворскли, ліси Кривогузівський, шаповалівський, Гребінниківський, дворище, яке надав за заслуги Скоропадський, 15 дворів у Старих Млинах та інше. «По престарелім летам от сотничества отказался». Тестамент написав 4 листопада 1720 р. Д.: Настасія Яківна N (? – бл. 1733), 1733 р. склала тестамент. Можливо, Кратенко, бо близькими до їх роду був козак Панас Кратенко.

Звенигородський-Левченко-Максимович Максим Семенович (? – 1721 – 1763 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (1759 – ?), військовий товариш у абшит.

Звенигородський-Левченко-Максимович Матвій Федорович (1740 – 1780 – ?) – службу розпочав з 16 вересня 1758 р., у 1762 р. склав присягу, значковий

товариш Полтавського полку (з 1766.9.08.). Д.: Тетяна Якимівна Леонтієва (1751 – ?), донька капітана.

Звенигородський-Левченко-Максимович Микола Іванович (1739 – 1814 – ?) – службу розпочав з 17 вересня 1763 р. значковим товаришем Полтавського полку (1763 – 1784 – ?). Військовий товариш. Д.: Марфа Петрівна Оранська (1748 – ?), донька священика.

Звенигородський-Левченко-Максимович Михайло Левченко (? – 1660 – 1709 – ран. 1721) – сотник великобудиський (1690 – 1704). Д.: NNN (? – 1721 – ?)

Звенигородський-Левченко-Максимович Прокіп Іванович (1741 – ?) – у 1762 р. склав присягу, значковий товариш Полтавського полку. Д.: Мотря Остапівна Кулик, донька сотника.

Звенигородський-Левченко-Максимович Семен Максимович (1703 – 1761 – ?) – шляхтич, служив будучи ще міщанином з 1730 р., виконував доручення полкової канцелярії. З 1752 р. бурмістр магістрату полтавського. У 1758 р. по його ж донесенню у ГВК призначений козаком. У 1759 р. призначений значковим товаришем Полтавського полку за ордером ГВК. Його сини Семен і Василь також стали за тим же ордером значковими товаришами (2.03.1759). 31 жовтня 1760 р. продав дім у Полтаві (на священицькому місті) Павлу Кочубею, який він купив у Ірини Величковської ще 26 березня 1741 р. за 200 карбованців. Титор полтавської собоної церкви (1751). Д.: (з 1727) Ганна Олексіївна Костенська, донька протопопа опішнянського і гадяцького.

Звенигородський-Левченко-Максимович Семен Семенович (? – ран. 1763) – значковий товариш Полтавського полку (з 1758), за ордером від 2 березня 1759 р. Павло Кочубей купив дім у нього в Полтаві на попівському дворищі (1760.31.10.).

Звенигородський-Левченко-Максимович Федір Максимович (1696 – 1762 – ран. 1779) – служив з 1728 р. по нарядам полкової канцелярії, був у походах. Значковий товариш Полтавського полку (1740–1743), військовий товариш «служби діда і їх також і отца великобудиського сотника Максима Левченка і його самого з 1728 р. в походах і ріхних нарядах відправлені» (з 1743.3.07.). Мав підданих у с. Старих Млинах, двір у Великих Будищах, разом з Іваном мав 15 посполитських дворів. Д.: Євдокія NN (? – 1781 – ?), можливо, Міщенко, бо Михайло Міщенко був родичем їх сина Андрія.

Звіряка Микита – військовий канцелярист (1738.10. – 1741), військовий товариш за служби свої у ГВК (1741.05. – 1743 – ?). Абшитований військовий товариш Полтавського полку (з 7 вересня 1749). Мав двір у Великих Будищах. Священик великобудиський троїцький (1751).

Звонников Василь – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти у похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Звосколович Леонтій – значковий товариш Переяславського полку, мав шинок у Кропивній, разом з Іваном Восколовичем, теж значковим товаришем, володіли двором у с. Богодухівці (1750).

Звягольський-Мельников Андрій (1712 – ?) – полковий суддя (1788). Мав 47 підданих в 1 містечку і 1 хуторі. Д.: Євдокія NN, донька полкового писаря.

Звягольський-Мельников Григорій Федорович (1744 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1782), мав 20 підданих у Гадяцькому повіті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Горпина Пантелеймонівна Бутович, донька військового товариша.

Згурков Іван (? – 1725 – 1759) – сотник вакансовий, сотник старосанжарський (1745.26.08. – 1759.9.05.). Мав суперечки за ґрунти з козаками сотні, був покараний за використання козака Андрія Семиліта в приватних роботах (1754 – 1755). Його сини Іван і Кирило принесли присягу у 1762 р..

Згурський-Батрак Григорій Леонтійович (1718 – 1764 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1764), мещканець Яготинській сотні. Д.: Олена Григорівна N.

Згурський-Батрак Іван Леонтійович (1714 – 1777 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1764 – 1767 – ?), мещканець Яготинській сотні. Д.: Настасія Леонтіївна N (1726 – 1777 – ?).

Згурський-Батрак Петро Федорович (1754 – 1780 – ?) – з шляхетства, службу розпочав з 1771 р., значковий товариш Переяславського полку (1773.21.03 – 1780 – ?), мещканець Яготинській сотні.. Д.: Марія Петрівна Гребінка (1756 – 1780 – ?), донька бурмістра переяславського. Мали синів Мойсея та Матвія.

Згурський-Батрак Тимофій Леонтійович (1733 – 1777 – ?) – отаман сотенний яготинський (1762–1764), значковий товариш Переяславського полку, возний сотенний яготинський. За братів Івана і Федора Згурських, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Д.: Ганна Федорівна Харченко, донька військового товариша.

Згурський-Батрак Федір Леонтійович (1725 – 1777 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1764 – 1767 – ?), мещканець Яготинській сотні. Д.: Пелагея Іванівна N (1734 – 1777 – ?)

Зезенченко Іова – значковий товариш (1736).

Зеленецький Василь – шляхтич, службу розпочав з 1678 р. у чигиринському поході «при боку» полтавського полковника. Суддя полковий полтавський (? – 1712 – ?). Значний військовий товариш, якому гетьман Скоропадський надав універсал на с. Брусся на Полтавщині. Володів сл. Дика у городовій сотні (1718). Суддя полковий полтавський (1728 – 1735.08. – ?). Отримав універсал 16 жовтня 1729 р. на половину с. Лемехівки Новосанджарської сотні, підтвердження права на осаджений ним хутір біля с. Брусеї та звільнення від податку за володіння млином.

Зеленецький Петро – значковий товариш (? – 1762 – ?). Проживав у Великих Будищах. Військовий канцелярист (? – 1769 – ?). Городничий решетилівський (? – 1779). Коморник Полтавського повіту (1779), рекомендований у чин бунчукового товариша.

Зеленко Іван Євграфович – хорунжий полковий ніжинський (? – 1682.07. – 1685 – ?), володів хутором поблизу с. Занек.

Зеленово Матвій – сотник полкової сотні Гадяцького полку (1648 – 1649).

Зеленський – сотник полку Палія у Бищові (1689).

Зеленський (Забарний) Григорій – наказний сотник монастирищанський Прилуцького полку (1728.07 – 1728.10.12.), значковий товариш (1750).

Зеленський Андрій – наказний полковник подільський (1671.02.). Полковник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію.

Зеленський Антін – значковий товариш Лубенського полку.

Зеленський Богдан – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1708.11. – ?).

Зеленський Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1750 – ?), 1726 р. був у гілянському поході. У с. Харківці 1-ї полкової сотні мав житловий двір (1750).

Зеленський Василь – бунчуковий товариш. Був у сулацькому поході і визнаний хворим у січні 1727 р.. Суддя полковий прилуцький (? – 1728).

Зеленський Григорій (? – ран. вересня 1748) – отаман значкового товариства Прилуцького полку (1723). 1 жовтня 1723 р. підписав Коломацькі чолобитні. Полковник Гнат Галаган захопив і вирубав його гай.

Зеленський Дмитро Михайлович (? – 1650 – 1711 – ?) – син полковника брацлавського, якого він поминав у одному із монастирів. О.Лазаревський вважав: «вероятно, это был выходец с правого берега Днепра, так как никакого родства на левом берегу у него не видно». Його появу з Правобережжя засвідчують і латинські букви у його печатці. Мав герб: «у щиті вежа, пробита стрілою, над щитом короноване забрало, з якого виходить рув, озброєна мечем, обабіч щита рослинний орнамент». Значний військовий товариш (? – 1689 – 1699 – ?), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви (1689). Полковник лубенський (? – 1700 – 1709). Д.: (Марія Герасимівна Кондратьєва).

Зеленський Іван – полковий старшина Київського полку (1649).

Зеленський Іван – полковий хорунжий гадяцький (1756–1761). Д.: (1756) Варвара Дмитрівна Левенець, донька бунчукового товариша, вдова Івана Федоровича Ситенського, писаря полкового гадяцького.

Зеленський Іван – сотник зінківський (1-ї; ? – 1687 – ?).

Зеленський Іван – хорунжий полковий стародубський (2-й; ? – 1724 – ?).

Зеленський Іван Григорович (1748 – ?) – син сотенного хорунжого рашівського, службу розпочав з 1765 р., отаман сотенний, виконував обов'язки сотників рашівського і 1-ї Гадяцької сотні у кримському походах. Абшитований військовим товаришем (з 1784.1.04.), поручик у відставці (1788). Д.: Настасія Леонтіївна Біляк, донька полкового писаря.

Зеленський Іван Лаврінович (1717, м. Зіньків – ?) – син козачий. Навчався у КМА (1736). Значковий товариш Гадяцького полку на місце батька (1746 – 1750 – ?). З 1746 р. у догляді в Гадяцькому полку Бороховицьких маєтностей. Мав двір у Гадячі і підданого при хуторі с. Римарівці.

Зеленський Лаврін (? – 1695 – 1716 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку, мешканець зіньківський.

Зеленський Лаврін (1752 – ?) – службу розпочав з 14 квітня 1763 р., значковий товариш (з 1763.16.08.), військовий товариш (з 1779.7.06.), прем'єр-майор у відставці (1788). Мав 6 підданих у одному місті. Д.: (1775) Домникія Степанівна Салогуб, донька значкового товариша.

Зеленський Михайло – бунчуковий товариш (1743), проживав у с. Покошичах.

Зеленський Опанас – з старшинських дітей, значковий товариш Переяславського полку (1720 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Переяславі (1750).

Зеленський Павло Семенович (1733 – 1788 – ?) – син сотника рашівського, службу розпочав з 1746 р. у Лубенській полковій канцелярії. У 1752 р. перейшов на Січ, став товаришем Уманського куреня. У 1756 р. писар полковий у Гарді, 1757 р. – Самарської паланки. 23 грудня 1758 р. вийшов з Січі у Рашівку, отримавши рекомендації за підписом кошового отамана Григорія Федорова. Отаман с. Ручки (1759–1760). Крім нього на посаду рашівського сотника після смерті батька претендували військові канцеляристи Іван Ставицький та Іван Ситенський. Сотник рашівський (1760.15.03. – 1783.20.09.). У 1762 р. змушував козаків шинкувати йому горілку, порушуючи право шинкування. У 1767 р. підписав наказ шляхти Гадяцького повіту до Катерининської комісії. Був у кримському, задніпровському походах, на Дону і у битвах. Абшитований бунчуковий товариш (1783 – 1788 – ?). Мав 100 підданих у Гадяцькому повіті. Д.: Гафія NN, донька шляхтича. Вдова військового товариша Пантелеймона Івановича Бутовича.

Зеленський Петро Степанович – сотник рашівський (1700 – 1736). У нього купив два млини у Рашівці генеральний суддя Іван Чарниш.

Зеленський Семен Петрович – можливо, його стосується інформація, що в 1722 р. він був козаком дворянської корогви миргородського полковника (1722), сотник рашівський (1736.30.11. – 1760).

Зеленський Федір (? – 1658) – покозачений шляхтич сотні Рашівської (1649). Був сотником рашівським у 1658 р., на боці Пушкаря підійшов під Глухів, але там його захопили в полон і розстріляли.

Зеленський Федір (? – 1700 – ран. 1728) – шляхтич, прийшов у Чернігівський полк «через ожененння». Одружився з вдовою ройського сотника Малика і йому у володіння прейшло с. Осняки, на яке отримав підтвердження від полковника Г.Самойловича (1686). Мав підтверджуючі універсали полковників на с. Осняки (Григорія Самойловича (1686.20.08.), Якова Лизогуба (1687.24.11.), Юхима Лизогуба (1700.22.12.). Осавул полковий чернігівський (? – 1694.07. – 1699.10. – ?). Значний полку Чернігівського товариш (1700). Д.: Марія NN, вдова Івана Миколайовича Рашевського (Малика).

Земченко Устим – обозний полковий канівський (? – 1663.02. – ?).

Зенкевич Герасим N – значковий товариш (1779).

Зенкевич Іван N – значковий товариш (1779).

Зенкевич Микола N – значковий товариш (1779). Разом з братами мали плотину на протоці Корені, де був млин в два кола. У слободі Зибка мали 4 шинки і 6 хат підданих, ще 2 шинки на дорозі між с. Людківщина і слободою Зибка.

Зенкевич Опанас – з дозволу Дащенка осадив с. Людковщину, а 12 березня 1663 р. отримав універсал полковника Петра Рославця на цю маєтність. Військовий товариш (? – 1687 – ?). 5 жовтня 1687 р. отримав гетьманський універсал на володіння. Стародубський суд розглядав його справу з місцевими міщанами за володіння мокруненською землею. 17 липня 1702 р. отримав уніваерсал гетьмана Мазепи на сс. Людковщину і Шеломин, у якому названий «старинний и значний того полку Стародубовского товариш». У Стародубі 1700 р. відомий шляхтич, військовий товариш Опанас Ничипорович. Можливо, це він і є.

Зенкевич Степан N – значковий товариш (1779).

Зенкович Олексій – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.

Зенович Данило – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1724, 1725, 1730).

Зенович Мануйло – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1721, 1723).

Зенчонок Тимофій – значковий товариш Стародубського полку (1737).

Зеньковский Микола (1711 – 1761 – ?) – служив козаком разом зі старшим братом Іваном у 1742 р., значковий товариш Чернігівського полку (18.11.1759 – 1761 – ?).

Зименко Іван – осавул полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1732 – ?).

Зимницький (Мороз) Самійло Опанасович – сотник веркіївський Ніжинського полку (1692–1709), наказний сотник веркіївський (1725).

Зимницький Василь Павлович – навчався у латинських училищах, значковий товариш Ніжинського полку.

Зимницький Іван – сотник пісківський (? – 1659.12. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр..

Зимницький Матвій Петрович (1717 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1776), возний у відставці (1787), мав 24 підданних у 1 містечку.

Зимницький Петро Павлович (? – 1700 – 1738) – син сотника веркіївського, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1738). У 1737 р. був у очаківському поході при волах. Д.: Ганна NN, в другому шлюбі за Іваном Павловичем Армашевським, сотником веркіївським.

Зимницький-Самойлович Павло Самойлович – син сотника веркіївського, сотник веркіївський (1713–1732). Був звинувачений у підробці тестаменту дружини і захопленні ґрунтів у Носівській сотні Київського полку. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NN Ярмолка (? – ран.1732.23.03.).

Зимовець Семен – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1700).

Зишкар Іван – полковник (1621).

Зіневич Андрій Андрійович (? – 1660 – 1728 – ран. 1737) – син козака ніжинського, шляхтич, разом з двоюрідним братом Йосипом перейшли у Новгород-Сіверський (? – 1684 – ?). Козак Новгород-сіверської сотні. Товариш Стародубського полку (1696). Отримав гетьманський універсал на маєтності (1696.11.12.), підтверджений універсалом Скоропадського (1709.12.09.). Купив млин смячський у Івана Бистрицького (1699.20.05.). Значний військовий товариш (1709). Уступив три плеци у с. Курень Пустинно-Рихлівському монастирю (1714.16.07.). Отримав гетьманський універсал з дозволом побудувати млин на р. Мотичі (1716.18.03.). Продав смячський млин Пустинно-Рихлівському монастирю (1716.16.07.). Бунчуковий товариш (з 1723). Помер у с. Стахорщина бездітним. Його швагро значний міщанин новгородський Юхим Данилович. Д.: Устина NN (? – ран. 1741), у 1-му шлюбі була одружена з Марком Васильовичем Феєм. Її племінником був бунчуковий товариш Биковський.

Зіневич Григорій Данилович (1723 – 1772 – ран. 1782) – син значкового товариша, службу розпочав з 1731 р., військовий канцелярист ГВК (з 1744), військовий товариш у Стародубському полку (1751.17.10. – 1768), був у турецькому, хотинському походах, при прикритті кордонів, будівництві мостів, у званні канцелярському при Генеральній канцелярії пробув 7 років, і в інших відрядженнях по призначенню ГВК і полкової Стародубської канцелярії, чин отримав від гетьмана, знаходився у відання Генеральної артилерії. 29 лютого 1768 р. абшитований бунчуковим товаришем. Мав ґрунти у с. Ушивському і 2 хуторах Новгородського і Новоміського повітів, три млини (на р. Лосці у с. Ушивському, на р. Молотечі вище с. Стахорщини, Соболевський на р. Молотечі поблизу с. Багриновки), 1 піддданого у Новгород-Сіверському. Д.: Євдокія Яківна Карпека, донька бунчукового товариша. Мали синів Степана та Олександра і доньку Катерину.

Зіневич Данило Йосипович (? – ран. 1767) – значковий товариш Стародубського полку (1709.21.08. – 1758 – ?), асесор полкового суду стародубського (1732), організовував передачу провіанту до київських магазинів (1737). Д.: Марія Григорівна Злотник, донька стародубського війта.

Зіневич Іван – військовий канцелярист (1754).

Зіневич Йосип Данилович – козак Новгород-Сіверської сотні (1688). Значковий товариш Стародубського полку (1709.21.08. – ?).

Зіневич Леонтій Мануйлович (? – 1767) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (? – 1750 – 1767), володів с. Покошичі.

Зіневич Мануйло Йосипович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1709.21.08. – 1747 – ?), дозорця ропський (? – 1733 – 1737 –?). Мав житловий двір у с. Чорнотичі Волинської сотні. У травні 1725 р. отримав дозвіл на використання греблі і побудову млина на купленому ґрунті хутірця під с. Овчинець Мглинської сотні у дружини бунчукового товариша Григорія Жоравки. Д.: (1755) Зіновія Петрівна Демиденко (? – 1703 – 1761 – ран. 1768), донька сотника волинського. Вдова сотника волинського Карпа Петровича Леневича (? – 1688 – 1734 – ?).

Зіневич Михайло Мануйлович (? – ран. 1767) – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1753 – ?). На форпості любецькому (1737). У кримського поході від полковника гадяцького тримав посаду полкового осавула. Мав на р. Розсудівці млин, пущу під Любечем, 4 двори посполитих у с. Смолеговці Любецької сотні (1740), двір житловий (1741). 1748 – 1753 рр. мав суперечку за ґрунт на Смоліговім урочищі з священиком домишлинським Андрієм Сібірським і його дружиною Уляною Василівною Полонецькою. Д.: (з 1733) Параска Антонівна Максимович (? – 1749 – ?), донька бунчукового товариша Максимовича і Олени Степанівни Отрохович.

Зіневич Олександр Григорович (? – 1816) – син значкового товариша, військовий канцелярист, військовий товариш (1781.2.04. – 1787 – ?). Мешканець С. Ушивки. Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Д.: 1) Марфа Василівна Рославець, донька бунчукового товариша. 2) Зіновія Черняховська, донька прапорщика.

Зіневич Степан Григорович – син значковий товариш, службу розпочав з 1768 р. ув ГВС, полковий осавул (1779.18.12. – 1787 – ?). Дворянський засідатель нижнього земського суду (1784). Власник с. Ушівка, хуторів Соболівка, Нового Новгородської сотні.Внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Д.NNN, донька шляхтича.

Зіневич Федір Мануйлович – канцелярист ГВС. Мешкав у Глухові. Мав судову справу з бунчуковим товаришем Петром Валкевичем про спірні маєтності та угіддя. Д.: NNN, вдова попа новгородського Андрія Заруцького.

Зіневич Яків Йосипович (? – 1706) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку. Загинув під Слуцьком.

Зіненко Дем'ян – козак сотні Іванської Уманського полку (1649), полковник охтирський (1668). Можливо, був якимось родичем попередньому полковнику Івану Гладкому. В Іванській сотні козакував Федір Гладкий, а в полку були Гладкі Андрій, Андрушко, Зубко, Дмитро, Гаврило, Омелян, Семен.

Зінкевич Микола (1727 – 1763 – ?) – військовий товариш (1755 – 1763 – ?) у Ніжинському полку

Зінович-Фай Андрій Андрійович (? – 1660 – 1728 – ран. 1737) – син козака ніжинського, шляхтич, разом з двоюрідним братом Йосипом перейшли у Новгород-Сіверський (? – 1684 – ?). Козак Новгород-сіверської сотні. Товариш Стародубського полку (1696). Купив ґрунти у Новгородському повіті: у с. Стахорщині 20 дворів з полями, сіножатями над р. Лосткою, вище Стахорського і нище Константієвого млинів під Стахорщиною над р. Молотечею, 3 млини на р. Молотечі: в Стахорщині, вище Стахорського млина, у с. Бугринівці, на р. Ломанці млин – вишняк, на р. Смячі у с. Смячі. Отримав гетьманський універсал на маєтності (1696.11.12.), підтверджений універсалом Скоропадського (1709.12.09.). Купив млин смячський у Івана Бистрицького (1699.20.05.). Значний військовий товариш (1709). Уступив три плеци у с. Курень Пустинно-Рихлівському монастирю (1714.16.07.). Отримав гетьманський універсал з дозволом засипати греблю між власними його млинами Новим і Багриновським на р. Молотечі та побудувати млин (1716.18.03.). Продав смячський млин Пустинно-Рихлівському монастирю (1716.16.07.). Бунчуковий товариш (1723–1737). Отримав гетьманський універсал з підтвердженням на свої маєтності (1728.2.11.). Мав у 1737 р. житловий двір у с. Стахорщина Шептаківської сотні, де і помер бездітним. Його швагро значний міщанин новгородський Юхим Данилович. Д.: Устина NN (? – ран. 1741), у 1-му шлюбі була заміжня за Марком Васильовичем Феєм. Її племінником був бунчуковий товариш Биковський.

Зінченко Василь Силич – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1751 – ?), абшитований значковий товариш, мав у 1764 р. у с. Людковщині Топальської сотні 2 двори посполитих. Мав синів Івана, Миколу, Лавріна, Йосипа, Прохора.

Зінченко Григорій Степанович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Зінченко Дем'ян Степанович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.

Зінченко Євстрат – військовий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий і шинковий у м. Олишівці.

Зінченко Іван Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.

Зінченко Йосип Ничипорович – значковий товариш Стародубського полку.

Зінченко Леон Силич – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1751 – ?). У серпні 1731 р. разом з братами отримав підтвердження на сл. Людковщина та інші ґрунти у полку.

Зінченко Опанас – покозачений шляхтич, за полковництво у Стародубі Дащенка осадив на власних ґрунтах с. Людковщину, яким володів до смерті. Військовому товаришу і мешканцю стародубському Мазепа надав універсал 5 жовтня 1687 р. на послушенство людей на ним поселених ґрунтах, яким володіли його діти і онуки. 18 лютого 1690 р. отримав підтвердження попередніх надань стародубських полковників на с. Людковщину від полковника Михайла Миклашевського. Отримав універсал гетьмана Мазепи на його дві слобідки Людковщину і Шеломин (1702.17.07.) та підтверджуючий універсал Скоропадського (1709.9.02.).

Зінченко Роман Тимофійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході.

Зінченко Сава (? – ран. 1761) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1742), військовий товариш за його служби (1742 – 1748 – ?). Надав позику до військового скарбу – 50 копійок (1743).

Зінченко Сила Опанасович – значний товариш полку Стародубського (? – 1709 – 1716 – ?). 9 лютого 1709 р. у Ніжині отримав універсал гетьмана Скоропадського з підтвердженням слободи Людковщини з млином на р. Карні, сіножать Гречанську під Онуковичами, «отчину» на болоті Ратові на вічність. 30 січня 1716 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на спірні з онуковськими мешканцями ґрунти, отримавши від них натомість ліс Замішов.

Зінченко Стефан Силич – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1768 – ?), з братами мали у 1737 р. володіння у с. Людківщина 30 посполитих, з них 19 вийшли без звістки. Мав синів Дем'яна, Герасима, Корнія, Івана, Григорія.

Зінченко Тимофій Силич – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1701 – 1768 – ?), з братами мали у Стародубі двір (1768). 1735 р. супроводжував російських втікачів, абшитований значковий товариш, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха, мав у 1764 р. у с. Людковщині Топальської сотні 2 посполитих двора. Мав синів Романа, Степана, Тимофія.

Зінченко Яків Силич – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку. Мав синів Терентія і Артема.

Зінчонок Герасим – значковий товариш Стародубського полку (1783). Мешкав у с. Людковщині. Д.: (1759) Гафія NN, донька козака.

Зінчонок Степан – значковий товариш Стародубського полку (1783). Мав 43 підданих у с. Людковщині. Д.: (1760) Тетяна N Філонова, донька отамана сотенного.

Зіньковський Андрій – військовий товариш (1779). Мешканець с. П'ятовська 1-ї полкової сотні Стародубського полку.

Зіньковський Іван Миколайович (бл. 1749 – ?) – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1781 – 1786 – ?). Мав хутір з одним двором підданих у 1-й полковій сотні. Д.: Дарія Карпівна Забіла.

Зіньковський Олександр – військовий товариш (1779). Мешканець с. П'ятовська 1-ї полкової сотні Стародубського полку.

Златковський Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: N Василівна Лазаревич.

Златковський Василь Минич – військовий товариш (1787), мешканець стародубський. Д.: Єфросинія Михайлівна Яворська, донька полкового осавула. Мали сина Василя, доньок Тетяна і Мар'яну.

Златковський Дмитро Іванович – син абшитованого значкового товариша, службу розпочав з 17 березня 1772 р., значковий товариш Київського полку (з 1773 – 1779 – ?).

Златковський Іван (? – 1782 – ран. 1787) – шляхтич гербу «Топор». Значковий товариш Київського полку. Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?). Д.: Пелагея NN (1707 – 1788 – ?). Підданих не мав.

Златковський Самійло Іванович (1761 – ?) – службу розпочав з 1773 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1776), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Златковський-Бурий Клим (бл. 1701 – 1772 – ?) – службу розпочав у вересні 1720 р. козаком с. Ковалі Бакланської сотні. Був у поході під Гировкою з полковником Дуровим (1732), на лінії за сотенного старшину (1733), сотенний комісар полкової сотні (1735), у кримському (1736), під Києвом ремонтував міські фортеці (1736), у хотинському поході за сотенного хорунжого (1739). Хорунжий сотенний бакланський. Значковий товариш Стародубського полку (1760–1766), абшитований військовий товариш (1766 – 1772 – ?). Володів маєтностями у сс. Рожнах і Шняках. Письменний. Д.: NNN, донька війта почепського. Мали синів Петра і Федора.

Злотаржевський Кирило Іванович – син протопопа решетилівського, військовий товариш Полтавського полку.

Злотаржевський Петро Іванович – син протопопа решетилівського, військовий товариш Полтавського полку.

Злотковський Василь Минич – володів хутором Грим'ячка 2-ї полкової сотні, де і мешкав. Возний (1779), абшитований військовий товариш (1787). Д.: Єфросинія Михайлівна Яворська, донька полкового осавула.

Злотковський Іван – військовий товариш Чернігівського полку (2-га половина XVIII ст.).

Злотковський Мартин Іванович (1753 – ?) – службу розпочав 1 червня 1768 р., полковий канцелярист (з 1769.5.11.), отаман сотенний (з 1773.12.12.), возний гродський (з 1779.7.06), військовий товариш Лубенського полку (з 1782.29.08.).

Злотнецький Андрій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?), мав житловий двір у с. Кукарях Любецької сотні.

Злотницький Іван – козак баришівський. Канцелярист полкової канцелярії (1762.20.06. – 1770), писар міського суду переяславського (1770.10.02. – 1773), полковий хорунжий переяславський (1773 – ?). Д.: (1774) N Яківна Затиркевич, донька бунчукового товариша. Вдова військового канцеляриста Герасима Висоцького.

Злотніков Семен Олександрович – отаман сотенний стародубський (? – 1752 – ?), значковий товариш (1779), власник частини с. Артюшков, плотини з млином у два кола на р. Бабинці у с. Митничі І полкової сотні. У с. Артюшкові, Колодязні і Кропивні мав 83 підданих. Д.: Меланія NN, донька значкового товариша.

Злочовський Станіслав – козацький старшина (1619).

Знанченко Андрій – сотник білицький Полтавського полку (? – 1691 – ?).

Значко-Яворський Андрій Карпович (1748 – 1783 – ?) – службу розпочав 5 червня 1763 р. у гродському суді, полковий канцелярист (з 1764.8.05.). Возний гродський (з 1768.20.08.), сотник 1-ї Лубенської сотні (з 1771.10.03.), одночасно бунчуковий товариш (з 1782). Був у поході під Бендерами та кримському, у битвах. Проживав у с. Біївці. Д.: Параска Іллівна Александрович (1761 – 1796 – ?), донька підкоморія.

Значко-Яворський Аполон Максимович (1762–1821) – осавул сотенний у Лубенському полку (з 1776), значковий товариш Лубенського полку (з 1778.15.10.), вахмістр Лубенського карабінерського полку (з 1782), унтер-офіцер лейб-гвардії Ізмайловського полку (з 1785). Д.: Маріанна Андріївна Мартос (1791 – 1837 – ?).

Значко-Яворський Карпо Ілліч – син шляхтича гербу «Косцеша», службу розпочав з 1726 р., значковий товариш Лубенського полку, у 1737 р. був полковим комісаром. Отаман городовий лубенський (1740–1753), сотник 1-ї полкової сотні (1753.27.11. – 1764.4.10.). Абшитований полковим осавулом (1764 – 1771 – ?). Мав шинок у Лубнах. Мав сина Михайла – майбутнього ігумена Матронинського монастиря Мелхиседека (1716–1809).

Значко-Яворський Максим Карпович – шляхтич гербу «Косцеша». Навчався у КМА, значковий товариш Лубенського полку (з 1754.31.05.), військовий товариш Лубенського полку (з 1764.18.10.). Направлений у військовий похід (1769). Абшитований полковим осавулом (з 1774.18.09.). Бунчуковий товариш (з 1782). Рід Значко-Яворських внесений до II части родовідних книг Катеринославської, Полтавської і Херсонської губерній. Д.: Маріанна Михайлівна Скаржинська, донька сотника 1-ї Лубенської сотні.

Значко-Яворський Микола Максимович – службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776.11.06. – 1786). Капрал лейб-гвардії Ізмайловського полку (з 1786). Д.: 1) N Степанівна Лясовська, донька отамана сотенного янишпольського. 2) Олександра Іванівна (Александрович ?).

Значко-Яворський Михайло Максимович – значковий товариш Лубенського полку, військовий товариш (з 1764). Мав приїжджий двір з 17 служителями у с.Єнківцях 1-ї Лубенської сотні.

Значко-Яворський Трохим Карпович (1732 – ?) – службу розпочав з 1761 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник І Лубенської сотні (1764.4.10. – 1770.5.07.), осавул полковий лубенський (1770.5.03. – ?).

Знойко Данило – шляхтич, мешканець вибельський, «заслужений у Війську Запорозькому товариш», у лютому 1660 р. отримав універсал Ю.Хмельницького збирати прибутки з млина на р. Снові під Седневом. 20 квітня 1705 р. гетьман Мазепа надав частину млина, який раніше належав Знойку військовому осавулу Івану Скоропадському.

Знойко Деомид Данилович (1758 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1790). Разом з братом Павлом мав 36 підданих у Городницькому повіті.

Золотар Дмитро (1776) – син значкового товариша, службу розпочав з 1 березня 1772 р. значковим товаришем.

Золотар Федор – козак потоцький (? – 1741 – ?), у 1741 р. «показал, что имеет на той стороне Днепра на ретце Омельничку хутор з принадлежащими к нему сенокосами и полем пахатним, да по оной же ретце гребля и став, занятие отцом его, деется тому более десяти годов». Значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?).

Золотар Яків – значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?).

Золотаревський Антін – службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку (1769 – 1775 – ?). Д.: NN Лубенець, донька жителя голтв'янського.

Золотаревський Василь – у 1763 р. «сказка» про служби засвідчила, що служив козаком у Запорозькій Січі, був у полоні в Кримській орді, після звільнення був у кримському, очаківському, дністровському і кримському походах і в Січі був війським осавулом. Потім служив у Лубенському полку. Звання військового товариша отримав від гетьмана (1755 – 1763 – ?).

Золотаревський Василь Антонович (? – 1720 – 1780 – ?) – службу розпочав у 1737 р., з 30 листопада 1737 р. значковий товариш, сотник І Комишенської сотні (1780 – ?). Д.: NNN (? – ран. 1780).

Золотаревський Василь Іванович – народився у Січі. 1736 р. потрапив у татарський полон, де пробув рік. Полковник (1754). Військовий осавул (1754). Військовий товариш (з 1754).

Золотаревський Михайло (1758 – ?) – син козака, службу розпочав з 5 листопада 1769 р., копіїст (з 1771.19.10.), полковий канцелярист (з 1775.30.06.), значковий товариш Миргородського полку (1781.26.05. – 1783 – ?).

Золотаревський Олексій – значковий товариш Миргородського полку (1767).

Золотаревський Павло Антонович (бл. 1712 – 1780 – ?) – службу розпочав з 17 жовтня 1737 р. значковим товаришем, учасник походів 1737 і 1738 рр., був у кримському поході на Гайман-долині. Наказний сотник комишнянський. З трьох кандидатур 30 листопада 1738 р. (крім нього значкові товариші Роман Марковський і Яків Махота) затверджений повним сотником комишненським (1738 – 1780 – ?). У 1751 р. займався ревізією у Миргородському полку. Отримав дозвіл шинкувати горілку (1755.14.02.). Звільний від служб на форпостах (1761.11.). Д.: NNN (? – ран. 1780). Мали синів: Гаврила – сотник у другій комишненській і Прокопа – значкового товариша (1780).

Золотаревський Петро – син священика, військовий канцелярист (1741 – 1742 – ?).

Золотаревський Прокіп Васильович – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш (1775.21.08.). Військовий товариш Гадяцького полку (1783). Д.: Уляна Прокопівна Чарнуцька, донька військового канцеляриста. 7 травня 1783 р. помер його однорічний син Василь. Мали ще сина Петра та доньку Параску.

Золотаревський Федір – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Миргородського полку (1754 – 1774 – ?). Мав хутір при р. Курганці у Потоцькій сотні. Д.: N Остапівна Розсоха, донька значкового товариша. Мали доньку і сина.

Золотаревський Яків – службу розпочав з 1753 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1761). Мав хутір у Потоцькій сотні. Д.: NN Шепеленко, донька священика.

Золотаренко Василь – значковий товариш Лубенського полку (1762) у Роменській сотні.

Золотаренко Іван Федорович – осавул полковий прилуцький (? – 1676.02. – 1682.05. – ?, підосавул).

Золотаренко Степан Оникійович – козак сотні Івана Бабича Переяславського полку (1649), полковник корсунський (? – 1662.29.07.). За наказом гетьмана Ю.Хмельницького схоплений козаками Уманського полку і розстріляний.

Золотаренко-Кондратенко Герасим Федорович – значковий товариш.

Золотаренко-Кондратенко Захар Федорович – значковий товариш у нагороду за багаторічну службу батька.

Золотарь Яків – значковий товариш (1757 – ?).

Золотоніський Ференс – отаман Золотоніський Черк.полку (1638 – ?).

Золчовський Станіслав – козацький старшина в таборі на Узені (1619.17.10.).

Зорич N – сотник бобровицький. У нього син Петро. Про сотництво згадував онук – городовий отаман моровський Лука.

Зорич Андрій Васильович (1746 – ?) – службу розпочав з 1761 р. виборним козаком, значковий товариш Київського полку (1770–1782). Абшитований військовий товариш (1782–1799). Поручик у відставці (з 1799). Був 1 рік у турецькому поході. У Олишівці мав 22 підсусідки (1779). Разом з братом Семеном мали 28 підданих у Олишівці (1788). Д.: (1775) Катерина Федорівна Прутянул, донька військового товариша. Мали синів Якова та Івана.

Зорич Іван Васильович (1725 – ?) – службу розпочав з 1742 р., сотенний хорунжий олишівський (з 1759), значковий товариш Київського полку (з 1772), отаман сотенний олишівський (1773 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 10 підданих у Олишівці (1779), 76 підданх у Олишівці (1787), володіння у м. Олишівці і с. Хрещатому. Поручик у відставці. Д.: Марія NN (? – 1779 – ран. 1788), донька козака. Мали синів Кирила і Юхима, які навчалися писемності при сотенному Олишівському правлінні.

Зорич Петро (? – 1739) – син сотника бобровицького, служив у компанійських полках, значковий товариш Київського полку, сотник моровський Київського полку (? – 1729 – 1739). 1739 р., будучи в охороні від татарських набігів, біля витоку Самари помер. Д.: Євдокія Герасимівна N.

Зорич Юхим Іванович (1765 – 1790 – ?) – військовий товариш Київського полку.

Зорка-Прач Стефан Тимофійович – син шляхтича гербу «Нечуя» змінений, козака сосницького, сотник сосницький (? – 1672.05. – 1676.05. – ?).

Зорковський Федір – військовий канцелярист ГВК (1742 – ?).

Зосименко Степан – козацький старшина (1637).

Зоц Антін (? – ран. 1772) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку. Проживав у хуторі під м. Іваницею, де мав 12 підданих. Д.: Ганна Антонівна Прийма (? – 1757 – 1779 – ?). Мали синів Петра, Степана, Івана, Антона, Павла і доньку.

Зоц Лука (? – 1710 – 1755 – ?) – козак можний ґрунтовий іваницький (1734), значковий товариш Прилуцького полку (1735 – 1747), абшитований у 1747 р.

Зоц Петро (? – ран. 1758) – у 1727 р. був кандидатом на посаду іваницького сотника, можний ґрунтовий козак іваницький (1730), виборний козак (1740), значковий товариш Прилуцького полку.

Зощенко Гаврило Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку на місце батька (1738 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Переяславі.

Зощенко Іван (? – ран. 1738) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?), 1726 р. був у гілянському поході.

Зощенко Матвій Степанович – сотник жовнинський (1657), козак лубенський, заснував с. Матвіївку Жовнинської сотні Чигиринського (потім Лубенського полку).

Зощенко Парфен – хорунжий полковий 1-го компанійського полку (1742.12.05. – 1750 – ?), з подвійних товаришів.

Зощенко Степан Матвійович – сотник жовнинський Чигиринського полку (? – 1657.10. – 11.–?).

Зражевський Онисим Мартинович – шляхтич гербу «Долива» змінений, військовий товариш Ніжинського полку (1691).

Зражевський Василь – військовий товариш.

Зражевський Григорій (1734 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1764 р., товмач на Запорізькій Січі, отаман сотенний глинський (з 1773), військовий товариш (з 1779, одночасно), абшитований полковий осавул (1788). У 1774 р. ГВС розглядав справу про захоплення його степу козаками Якимом і Семеном Тищенками. Мав 14 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: 1) (1780) N Іванівна Бура, донька сотенного отамана. 2) (1788) Катерина Андріївна Варещак, донька священника.

Зражевський Данило Кирилович – син сотника батуринського і піхотного запорізького, сотник воронківський Переяславського полку (? – 1662.02. – ?), наказний полковник від Сомка, мабуть, переяславський. Захопив гармати у Богуславі, які були перевезені до Переяслава. Значковий товариш Прилуцького полку (1695), у березні 1695 р. присутній у Гельм'язові як свідок при оформленні купчої сотника домонтівського Стефана Томари на млин значкового товариша Артема Щуровського на р. Супой в Гельм'язові.

Зражевський Іван Леонтійович (? – 1730 – 1782 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1761 – 1783 – ?). Мешканець с. Обмочева. Д.: Уляна NN, донька козака.

Зражевський Йосип (1697 – 1751 – ?) – службу розпочав з 1725 р., бунчуковий товариш (1728 – 1751 – ?) у Чернігівському полку.

Зражевський Кирило – покозачений шляхтич гербу «Долева», наказний полковник на Правобережжі («беглицы из-за Днепра»). Мешканець ніжинський (1657), полковник батуринський (? – 1659.09. – ?). Полковник наказний у Воронкові (? – 1661 – ?) від наказного гетьмана Я.Сомка. Полковник піхотний запорізький (1662). 13 травня 1662 р. підписався під обранням Сомка гетьманом. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту.

Зражевський Леонтій Онисимович – військовий товариш Ніжинського полку. Перейшов до Батурина з с. Мельни.

Зражевський Мартин Васильович – військовий товариш.

Зразинський N – військовий товариш та війт Стародубського магістрату у 1764 р., мав 18 дворів посполитих у с. Азарівці другої полковій сотні.

Зуб (Зубов) Захар (1750 – 1783 – ?) – син козака, службу розпочав з 15 січня 1767 р., полковий канцелярист (з 1768.10.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1772.2.05.). Мав маєтності у с.Тух і хуторі Бугові, у яких мав 23 підданих.

Зуб Василь – сотник лохвицький (? – 1649 – ?).

Зуб Григорій (1742/1746 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1790 – ?). Д.: Марія N Тихонович, донька священика.

Зуб Іван Петрович – осавул полковий переяславський (1774–1777).

Зуб Сидір – значковий товариш Переяславського полку (1729), мешканець прохорівський.

Зуб Харитон – сотник полку Нечая (1656).

Зубалій Федір – наказний сотник омельницький Миргородського полку (1729).

Зубенко Іван – шляхтич гербу «Правдзич», військовий товариш Прилуцького полку (? – 1700 – 1710 – ?). 1 червня 1703 р. купив за 500 золотих млин на греблі красноколядинській на р. Ромні в два кола мучні і третє ступне у «значної і старинної мешканки нашої красноколядинської Пелагеї старої Шульжихи. 10 квітня 1710 р. скаржився за греблю на Корнія Салогуба. Мешканка красноколядинська Ганна Зубова у 1730 р. подала супліку гетьману Апостолу про зменшення податку на млин.

Зубенко Яків (1748 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (1773 – 1783 – ?).

Зуб-Золотаренко Василь – значковий товариш (1762) у Роменській сотні.

Зубківський Павло – хорунжий полковий ніжинський (1743.18.10. – 1751).

Зубко Андрій – значковий товариш Ніжинського полку (1785).

Зубко Яким – значковий товариш Ніжинського полку (1729 – 1766 – ?), мешканець івангородський з рядових козаків, у 1751 р. при ревізії, мав двір житловий у Івангородці.

Зубковський Павло – син козака. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742 – ?).

Зубов N – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Зубович Олександр – військовий товариш Стародубського полку (? – 1695 – 1700 – ?).

Зубр N – шляхтич, сотник полку Лончинського (1685).

Зубрицький Андрій – службу розпочав значковим товаришем Стародубського полку (1709 – 1726 – ?). Після Івана Красного за гетьманським універсалом від 1709 р. тримав у Мглинській сотні маєтність у д. Семаки, яке продав 1726 р. описній Почепівській волості графа Меньшикова та різним власникам зокрема писарю генеральному Михайлу Турковському і у 1735 р. це вже їх володіння. Відмовився підписувати указ про вихід у похід через неможливість йти в нього через убогість. Мглинський городовий отаман (1726). Наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1725, 1726). Мав синів Івана і Федора.

Зубрицький Дмитро Іванович – син значкового товариша, військовий товариш (1787). Д.: N Данилівна Зеневич.

Зубрицький Іван Андрійович – син значкового товариша, значковий товариш у Стародубському полку (1735 – 1758 – ?). У 1728 р. розглядалася справа про небажання козака Андрія Гудовича отримати від нього гроші і повернути йому універсали і «кріпості», які батько Івана передав Гудовичу у забезпечення займу у 100 карбованців і 12 осьмачок ржаного борошна. У 1737 р. мав житловий двір у с. Семаках. 1738 р. мав суперечку через луку з жителькою мглинькою Василевою Бабашихою. Бунчуковий товариш. Мав сина Дмитра, онука священка стародубського Дмитра, який мав 12 спадкових підданих у с. Кропивна Стародубського повіту.

Зубрицький Федір Андрійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку

(1738 – 1758 – ?). 1737 р. дав підписку про те, що знає про наказ виступити у похід до місця збору під Переяслав з усіма припасами під страхом смертної кари.

Зубченко Григорій – козак сотні Корсунської Демкової (? – 1649 – ?), полковник паволоцький (? – 1654.04. – ?).

Зубченко Григорій – шляхтич, значковий товариш (? – 1733 – 1735 – ?), сотник леплявський Переяславського полку (1728), наказний сотник леплявський (1729). Мешкав у Леплявській сотні. Д.: (з 1724) Феодосія Григорівна Тонкошкур (? – 1724 – 1734), донька сотника леплявського (? – 1721 – ?). Померла бездітною.

Зуєвич Андрій – служив з 1744 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1764.10.05 – 1777), мав у Березані 11 підданих. Одружений з донькою козака.

Зуєвич Григорій Іванович (1708 – 1767 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1731 – 1767 – ?). Мав двір житловий у Березані, житловий двір та шинок у с. Черевках Яготинскої сотні Д.: Єфросинія Яківна Пилипенко (1710 – 1766 – ?). У 1763 р. вона продала з дозволу сестер Андрію Безбородьку дідизні ґрунти у с. Вєтово.

Зуєвич Іван (? – 1688 – 1731 – ?) – отаман городовий березанський (1717–1731). Значковий товариш товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?).

Зуєвич Олексій Іванович (1726 – 1766 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Д.: Христина Григорівна N (1728 – 1766 – ?). Був одружений двічі. Мав сина Леонтія.

Зуєвич Яким – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір житловий у Березані (1750).

Зуєнко Кирило – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1737, 1739, 1740–1741, 1743).

Зуй Максим – сотник старосамарський Полтавського полку (1744.31.07 – 1751.04.).

Зуй Тиміш – наказний сотник хорольський Миргородського полку (1739).

Зуй Тиміш – сотник гельм'язівський Переяславського полку (? – 1678 – ?).

Зуйка Яків – значковий товариш Миргородського полку (1752), мав двір у Хоролі.

І

Іван – сотник жовнинський Чигиринського полку (? – 1653.10. – ?).

Іван – значковий товариш (1762), житель роменський.

Іван – наказний сотник березнянький Чернігівського полку (1737).

Іван – писар полковий миргородський (? – 1711 – ?).

Іван – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1739 – ?).

Іван – сотник орловецький (1653.23.12).

Іван – сотник П'ятигорської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Іван – сотник Шаргородської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Іван (не Попович) – сотник Кам'янобродської сотні Білоцерківського полку (1649).

Іванащенко Іван – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Можливо, Іванищовський Старий – отаман Чигиринського полку (1638 – ?)

Іваненко (Іванія) Григорій – сотник китайгородський (? – 1715 – ?), козак китайгородський (1718).

Іваненко Григорій Іванович – вийшов з Волощини близько 1706 р. З 1708 р. – брацлавський полковник. Оцінку дій полковника брацлавського Іваненка знаходимо у його характеристиці київським губернатором Д.М.Голіциним. «...он, полковник, к Мазепе не пристал и во всем был ему противен и от Днестра и Переволочны заставы содержал и мазепенцев с прелестными письмами ловил и... многих татар, изменников запорожцев в языках присылал, и никто такой верности и смелости при тех случаях не показал, как он Иваненко». Його рідний брат також перебував на службі і був вбитий у 1709 р. під Переволочною при переслідуванні мазепинців. 27 липня 1713 р. Г.Іваненко отримав гетьманський універсал на двір Мировича у Києві і на с. Гостролуччя у Баришівській сотні, підтвержений царською грамотою від 3 березня 1718 р. Звертаючись до своїх патронів, у 1722 р. він писав про Гостролуччя «но к нему не имею себе в потребу пахотной земли и сенных покосов, також ни единой мельницы, без чего домовыми нуждами пробыть невозможно». Константуючи свій майновий стан, заявляв «помираю голодною смертию». Мав у с. Гостролуччя Баришівської сотні двір житловий, посполитих 2 двори малоґрунтових, 76 дворів убогих на 100 хат, 2 бездвірних, всього 78 дворів на 105 хат та 1 двір служителя, двір житловий у с. Селище, шинок у с. Рудницькому. У хуторі Яготинської сотні посполитих підсусідків 2 двори на 3 хати убогих і 4 хати бездвірних, всього 2 двори 7 хат, 2 піших (1750). Д.: Олександра NN (? – 1723 – 1743 – ?), мали двох синів Григорія і Михайла.

Іваненко N – возний 2-ї полкової сотні, військовий товариш (1779.27.06. – ?).

Іваненко Василь – сотник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію. У листі І. Самойловича до царя 29 грудня сказано, що два полковники (які тут не іменовані; йдеться про В. Іванова та Іванію) прибули «с пол 2000 товариства на сю сторону», тобто з 1500 особами.

Іваненко Василь Григорович (1759 – ?) – син полковника переяславського, навчався у сухопутному шляхетському кадетському корпусі (1761), значковий товариш Переяславського полку (? – 1774 – 1775 – ?).

Іваненко Григорій – писар сотенний лубенський (? – 1739 – 1749), значковий товариш (1749 – 1767 – ?), в утриманні поліції в полковому місті Лубнах.

Іваненко Григорій – сотник китайгородський Полтавського полку (? – 1715 – ?).

Іваненко Григорій Григорович (1719/1720 – 1790 – ?) – з шляхтичів, розпочав службу військовим канцеляристом ГВК 3 червня 1739 р. Отримав у 1741 р. звання бунчукового товариша. У квітні 1746 р. звинуватив баришівського сотника Григорія Лизакевича у привласнені грошей, зібраних мешканцями сотні на закупку волів. Показовим була купля двору колиш-

нього полковника переяславського Мировича (у 1754 р. одну частину за 1200 карбованців, а у 1756 р. за 1500). Чотири роки був за полковника переяславського (1766–1770). 12 травня 1768 р. він, полковий суддя Дараган, осавул Пилипенко були тимчасово звільнені з посад і викликані до ГВС у звинуваченні у застосуванні тортур при допитах заарештованих. У 1769 р. був у хотинському поході, у якому поранений в руку. Полковник переяславський (1770.5.05. – 1782). У битві під Кагулом поранений в ногу. 14 липня 1772 р. купив у вдови баришівського сотника Григорія Лизакевича Христини Іванівни двір у Баришівці, хутір під с. Селичівкою та інші ґрунти за 500 карбованців. Водив полк у турецький похід. Мав у с. Єрківцях 1-ї полкової сотні 206 підданих, у с. Комарівці 2-ї полкової сотні 32 підданих, с. Циблях – 5 підданих, у м. Переяславі – 7 підданих, при греблі чирській – 17, у Терехтемирівській сотні у сл. Полуботківській – 80, с. Стовп'ягах – 3, Баришівської сотні у с. Гостролуччі 38, Селиші – 14, у д. Ковалівці Яготинської сотні 289, на ранг у сл. Богданівській 198, разом – 1186 душ підданих. 7 вересня 1772 р. Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Іваненко не приймав присягу при вступі на посаду, «в России родился или за отцем его прыведен сюда з Волощины, справится непочему». Статський радник. Внесений до I частини родовідної книги дворян Київської губернії. Д.: Ганна Федорівна Ширай (1729 – ?), донька бунчукового товариша. Їх діти Андрій (1746 – ?), Федір (1747 – ?), Семен (1748 – ?), Марія (1749 – ?), Петро (1750 – ?), Пелагея (1754 – ?), Параскевія (1755 – ?), Максим (1757 – ?), Василь (1759 – ?), Тетяна (1760 – ?), Олександр (1763 – ?).

Іваненко Іван – козак сотні Кирика Поповського (1649), осавул полковий миргородський (1659), у 1659 р. входив до складу делегації до Москви.

Іваненко Микола – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1747 – ?), присягнув у 1741 р., мав підсусідків у с. Тарандинці.

Іваненко Михайло – службу розпочав з 6 лютого 1771 р. у Лубенському полку, отаман сотенний (з 1780.15.06.), військовий товариш (з 1784.1.01.), поручик у відставці (з 1785.28.06.). Мешкав у с. Тарандинці. Д.: Єфросинія NN.

Іваненко Михайло Григорович (1722–1767) – син полковника брацлавського. Службу розпочав з 1747 р. військовий канцелярист ГВК, отримав чин бунчукового товариша за служби батька і старшого брата (1749.21.01. – 1756 – ?), працював у Переяславській полковій рахунковій комісії (1763). Захопив землі козаків Баришівської сотні Маколуцько і Борисенко. 1753 р. скаржився на переяславського полкового осавула Михайла Лукашевича через зорання ґрунтів у його хуторах у Золотоніській і Кропивненській сотнях, знищенні шинку в одному з хуторів. Мав у с. Гостролуччі Баришівської сотні посполитих 2 двори на 7 хат середньогрунтових посполитих, 4 двори на 8 хат малогрунтових, 79 дворів на 102 хати убогих, у Золотоніській сотні при хуторі 4 кінних та 4 піших підсусідків, 4 двори найманих людей; при хуторі над Росошкою 5 кінних і 10 піших підсусідків посполитих, мав у Кропивенській сотні при хуторі Лебединському 6 тяглих і 6 піших підсусідків (1750). 1767 р. подав «ведомость» в комісію Генеральної ревізії у Переяславському полку про свій дім і посполитих у с. Гостролуччя Баришівської сотні. Д.: Феодосія Костянтинівна Лисеневич (бл. 1730 – 1767 – ?), донька бунчукового товариша, у другому шлюбі за полковником компанійським Захарієм Михайловичем Забілою. У 1766 р. з сімєю Михайла жили сестри дружини Євдокія і Олена Констянтинівни (19 і 18 років).

Іваненко Олександр – навчався в Сухопутному шляхетському кадетському корпусі (1761). Службу розпочав з 1770 р. військовим канцеляристом, у 1772 р. отримав чин військового товариша, а у 1774 р. став 2-м осавулом полковим переяславським. Приймав участь у турецькому поході. У 1782 р. був головою палати цивільного суду Київського намісництва, мав 350 дворів підданих в сл. Полуботківській Терехтемирівської сотні і 100 кріпаків в Рильському повіті.

Іваненко Олександр Григорович (1763 – ?) – син полковника, значковий товариш (1774).

Іваненко Омелян – значковий товариш Лубенського полку (1767).

Іваненко Омелько – хорунжий полкової артилерії Миргородського полку (? – 1711 – ?).

Іваненко Павло (? – ран. 1747) – значковий товариш, мав підсусідків у с. Духовому.

Іваненко Павло (1712 – 1782 – ?) – з козаків. Службу розпочав з 10 травня 1722 р., полковий канцелярист (з 1725), значковий товариш (з 1754), військовий товариш Лубенського полку (з 1772).

Іваненко Петро – сотник наказний срібрянський (1738), житель с. Васьківців.

Іваненко Петро (1756 – ?) – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (1772–1773), значковий товариш Прилуцького полку (1773–1781 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака. Мали синів Дмитра, Андрія.

Іваненко Семен – козак Ковалівської сотні Полтавського полку (1649), суддя полковий гадяцький (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Іваненко Степан Іванович (1751 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1764 р., отаман сотенний, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (з 1785.1.01.). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: NNN, донька осавула сотенного.

Іваненко Тимофій – генеральний осавул (? – 1665.04. – ? у Брюховецького).

Іваненко Трохим (? – ран. 1732.31.05.) – отаман городовий гадяцький (? – 1725 – ?), комісар полковий гадяцький (1727). Д.: Уляна NN (? – 1700 – 1732 – ?). 1732 р. звинуватила полкову старшину у викраденні реєстрів її чоловіка та намаганні стягнути 607 золотих неначе заборгованих її чоловіком.

Іванина Іван Дмитрович – син козака березненського. Значковий товариш ГВА (1761). Мав ліс у ґрунтах березинських, до якого докупив ліс у козаків Березненської сотні Юхима і Микити Шавлеїв. Абшитований значковий товариш.

Іванина Петро Дмитрович (1721 – ?) – син козака березненського. Службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Чернігівського полку (1762 – 1781 – ?). Абшитований значковий товариш, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Пелагея NN, донька козака.

Іваниненко Яків – наказний сотник березненький Чернігівського полку (1695).

Іваниця N – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1689).

Іваниця Пилип Петрович – службу розпочав з 1773 р. у Чернігівському полку, військовий товариш (з 1773), осавул полковий (з 1782), секунд-майор у відставку (з 1787).

Іваницький Петро Артемович – отаман сотенний (1781), абшитований військовий товариш (1787). У Білорусії відомий шляхетський рід Іваницьких з Іваниць. Відомі Іваницькі, які служили у полку Пашковського.

Іваницький Семен (1744 – 1783 – ?) – служив з 1769 р., військовий товариш Гадяцького полку (1773 – 1783 – ?), у походах не був.

Іваницький-Василенко Данило Гордійович – син військового товариша, наказний сотник іваницький Прилуцького полку (1756).

Іваницький-Василенко Іван Іванович – службу розпочав у Ніжинському полку, військовий товариш (з 1746). Маа сина Петра (1752 – ?).

Іваницький-Василенко Федір – шляхтич гербу «Іваницькі» змінений. Військовий товариш.

Іваниченко Василь – значковий товариш Полтавського полку під відомом полкової канцелярії (1755), значковий товариш (1762), мав двір у Старих Санжарах.

Іваниченко Олексій – козак Старосанжарської сотні. Значковий товариш Полтавського полку (1734.05. – 1767 – ?). 29 вересня 1738 р. полковником Кочубеєм включений в «п'ятидесятне» число товариства значкового. Мав двір у Старих Санжарах.

Іваниш Микола Іванович – значковий товариш Прилуцького полку.

Іваниш Федір (? – ран.1779) – військовий канцелярист ГВК (? – 1758), отаман сотенний переволочанський (1758.01. – 1768 – ?). Захопив землі жителя м. Прилуки Воротченка.

Іванищовський Старий – отаман Чигиринського полку (1638 – ?).

Іванкевич N – значковий товариш Чернігівського полку.

Іванов Гнат – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Іванов Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Полтаві.

Іванов Григорій Іванович (бл. 1736 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1788 – ?), не отримав російського чину (1788). Мав 6 підданих в Хоролі і 53 у хуторі при урочищі Лагодіних. Д.: Устина N Галаган, донька полкового осавула.

Іванов Данило – козак, значковий товариш Миргородського полку (1741–1752), мав підданних у Хорольській сотні.

Іванов Дмитро – значковий товариш Прилуцького полку, військовий товариш (1751).

Іванов Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1738 – ?), був у кримському поході.

Іванов Карпо – значковий товариш Миргородського полку (1741–1752), мав підданних у Хорольській сотні.

Іванов Михайло – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р.

Іванов Павло (? – 1720 – 1741 – ран. 1745) – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Мав у Лубенській полковій сотні у с. Тарандинець у 1745 р. 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, 2 двори у с. Бієвець, у сл. Гонцові 4 двори, у с. Духовій 2 тяглих та 2 піших двори підсусідків. Д.: Гафія N Слюз. Як удова у 1747 р.мала хутір у Пирятинській сотні на 7 дворів (14 хат), у с. Духовій 1 двір підсусідків.

Іванов Стефан Опанасович – козак пирятинський Кропивненського полку (1649), генеральний осавул (1662 – 1663.11.–?).

Іванов Трохим (1717 – 1790 – ?) – писар сотенний борзнянський (? – 1753 – 1758 – ?), абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1767 – 1788 – ?), мав 63 підданних у 2 селах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька козака.

Іванов Федір – полковник (? – 1661.05. – ?, піхотний).

Іванович (Степанович) Корній – сотник золотоніський Переяславського полку (?–1682.07.–?).

Іванович Агей – сотник слабинський (? – 1669.02. – ?), (1677 – ?).

Іванович Андрій – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1687.06.).

Іванович Андрій – сотник Зіньківського полку (? – 1665 – ?), неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. Суддя полковий миргородський (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), обозний полковий миргородський (? – 1689.07. – ?).

Іванович Василь – писар полковий стародубський (? – 1663 – ?).

Іванович Василь – сотник краснопільський Миргородського полку (? – 1658.03. – ?).

Іванович Влас – отаман бужинський (1657.16.11).

Іванович Григорій – козак полтавський (1649), полковник регіменту І.Безпалого (1649).

Іванович Григорій – сотник любецький Чернігівського полку.

Іванович Григорій – сотник остерський (1666 у Хоменка), активний учасник повстання Переяславського полку 1666 р., потрапив у російський полон.

Іванович Данило – наказний сотник остапівський Миргородського полку (1715), сотник остапівський (1725–1726).

Іванович Демко – сотник івангородський Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Іванович Дмитро – товариш полку Прилуцького (1722), полковий комісар (1722.25.09. – 1723). Завєдовца Прилуцького полку (1728).

Іванович Дорош – писар полковий полтавський (? – 1658 – ?).

Іванович Іван – козак сотні Кирика Попівського Миргородського полку (1649), осавул полковий миргородський (? – 1659.12. – 1660.01. – ?), Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Іванович Іван – наказний сотник березанський Переяславського полку (1721).

Іванович Іван – сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1699 – ?).

Іванович Іван – хорунжий полковий миргородський (? – 1672 – ?).

Іванович Кирило – писар полковий полтавський (1667.06. – ?).

Іванович Кіндрат – сотник хорошеозерський Ніжинського полку (1669).

Іванович Лаврін – осавул полковий подільський (? – 1659 – ?).

Іванович Левко – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1676.02. – ?).

Іванович Лука – отаман городовий козелецький (1696). Не мав гербу. Сотник козелецький Київського полку (? – 1699.06.2. – ?).

Іванович Лука – сотник бужинський (1657.16.11).

Іванович Матвій – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав двір у с. Старій Рудні житловий.

Іванович Михайло – отаман городовий полтавський (? – 1658 – ?).

Іванович Михайло – полковий хорунжий полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Іванович Михайло – сотник зіньківський Полтавського полку (? – 1658.21.05. – ?).

Іванович Михайло – сотник котельвенський (? – 1677 – ?).

Іванович Наум – писар батуринський (1659.1.09.).

Іванович Осип – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1687.04.).

Іванович Павло – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1713).

Іванович Петро – сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Іванович Пилип – сотник грунський (? – 1690 – ?).

Іванович Самійло – козак Домонтівської сотні Черкаського полку (1649), військовий товариш (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.

Іванович Севаст'ян – суддя полковий Запорізького полку (1663). 8 грудня 1663 р. разом з генеральним осавулом Парфеном Нужним у с. Семенівському під Москвою підписався під гетьманськими статтями. Неписьменний.

Іванович Семен – наказний сотник сокільський Полтавського полку (1735).

Іванович Семен – повстанці вбили переяславського полковника Єрмоленка і взялися за царських воєвод. Про ці події повідомили царського воєводу Свіязєва листом від 31.07.1666 р. з Канева київський полковник Василь Дворецький, лубенський – Богдан Щербак, канівський – Яків Лизогуб та київський осавул Гнат Кальницький. Інформацію листа підтвердили пізніше прибульці з Канева: осавул Гнат Кальницький та військовий товариш Семен Іванович. Сотник коропський Ніжинського полку (? – 1673.06. – 1675.12.07. – ?), (? – 1677.8.03. – 1678 – ?).

Іванович Сидір – військовий товариш, який разом з батьком вийшов з Правобережжя. Тримав маєток Сидоровський, основоположник роду Сидоровських, які мешкали у Коропі.

Іванович Сидір – сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (? – 1666).

Іванович Степан – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1735, 1738, 1740).

Іванович Степан – сотник 2-ї полкової сотні Переяславського полку (? – 1660.05. – ?). У травні 1660 р. супроводжував сотника Опанаса Захар'ященка у посольстві до Москви від наказного гетьмана Сомка. Отримав у нагороду 15 рублів, сукно, 2 пари соболів по 4 рублі і 2 пари соболів по 3.

Іванович Тиміш – сотник полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Іванович Трохим – отаман городовий гадяцький (? – 1725 – ?), полковий комісар гадяцький (1727).

Іванович Федір – сотник маяцький Полтавського полку (? – 1682 – ?).

Іванович Хома – полковник переяславський (? – 1632 – ?).

Іванович Юрій – наказний сотник кременчуцький (1672).

Іванович Яків – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1730–1731).

Іванович Яків – наказний сотник слабинський (1727).

Іванович Яків – сотник келебердинський Полтавського полку (1676 – ?).

Іванович Яків – сотник кременчуцький Миргородського полку (? – 1715 – ?).

Іванович Ярош – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1709.04. – ?), можливо, у реєстрі 1718 р. записаний як Ярош Санджаровчин зять.

Івановський Іван – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1661.5.10. – ?).

Іванченко Григорій – значковий товариш Лубенського полку (1766).

Іванченко Йосип – значковий товариш в Носівській сотні Київського полку (1725).

Іванченко Олексій – козак Старосанжарської сотні, значковий товариш Полтавського полку (1734 – 1742 – ?).

Іванчул Степан – козак Погребиської сотні (1649), полковник брацлавський (? – 1651.07. – ?).

Іванчулченко Пилип – товариш Полтавського полку (1665).

Іванья (Іванєєвич) Василь – полковник піхотний (? – 1678.12. – 1679.02. – ?). Йому уступив греблю на р. Білоус брат Захар Голуб. 1679 р. він дав дозвіл Лукашу Гордієнку зайняти дві греблі на р. Білоусі.

Івасенко Григорій – міщанин конотопський, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?).

Івасенко Михайло – службу розпочав з 1767 р. сотенним осавулом, значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), був у поході у турецьку війну. Д.: NNN, донька козака, дітей не мали.

Івасенко Степан – службу розпочав з 1763 р. сотенним хорунжим, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1780 – ?), був у поході у минулу війну. Д.: N Максимівна Пінська, донька військового канцеляриста, мали двох синів які знаходились вдома.

Івасенко Федір – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав житловий двір у Конотопі.

Івасьонок Ничипір – значковий товариш (1723).

Івасьонок Яків – значковий товариш (1723).

Івахненко Іван – з дворян. Службу розпочав з 15 квітня 1759 р., полковий канцелярист (з 1768.1.04.), значковий товариш (з 1768.15.01.), військовий товариш Лубенського полку (з 1782.25.04.).

Івахненко Іван Омелянович – син значкового товариша, службу розпочав з 1755 р., полковий канцелярист (? – 1762 – 1771), значковий товариш (1771 – 1780 – ?). Д.: N Василівна Божко, донька пирятинського козака.

Івахненко Омелян (1727 – ?) – з козаків, службу розпочав 10 січня 1747 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1762), військовий товариш Лубенського полку (1782), мешканець лубенський.

Івахненко Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?), мешканець лубенський. Мав синів Івана, Пилипа, Гаврила. 1769 р. був вдома, а у поході у другій армії син його Іван.

Івахненко Петро (1712 – 1782 – ?) – з козаків. Службу розпочав 10 травня 1722 р., полковий канцелярист (з 1726.5.04.), значковий товариш (з 1741.31.10.), військовий товариш (1772 – 1782 – ?). Мав маєтність у с. Золотухи Яблунівської сотні (1764).

Івахниченко (Івахнюк) Мисько (Михайло) – сотник Корсунського полку (1638 – 1649 – ?), наказний полковник корсунський (1649.11. – 12.).

Івашина Іван (1757 – ?) – абшитоваий військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Настасія NN, донька значкового товариша.

Івашинський Федір – сотник уцтависький Миргородського полку (1719 – ?).

Іващенко Дем'ян Данилович (? – 1730 – 1783 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1767 – 1783 – ?). Мав у 10 хатах 41 підданого у сс. Нових Млинах і Пальчиках. Д.: Євдокія Павлівна Дроздовська, донька значкового товариша.

Іващенко Петро Дем'янович (? – ран. 1782) – син абшитованого військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Івковський Григорій (1737 – ?) – службу розпочав з 1 березня 1752 р. полковим канцеляристом лубенським, писар сотенний (1760.20.01. – 1764.20.06.), возний повітовий, полковий хорунжий (з 1782.17.07.).

Івненко Іван (Партолка Іван Іовенко) – сотник лохвицький (? – 1659.18.06. – ?).

Іволга Микита Матвійович – військовий товариш (1687) у Стародубському полку, житель туровський. 23 серпня 1687 р. отримав універсал стародубського полковника Тимофія Олексійовича на батьківську сіножать над р. Туросною біля с. Туровськ.

Івченко Іван – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1712 – ?).

Ігнатенко Андрій – сотник канівський. Неписьменний (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Ігнатенко Давид – сотник лубенський Миргородського полку (1661). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту.

Ігнатенко Демко – сотник кропивненський (? – 1649 – ?).

Ігнатенко Іван – сотник Коростишівської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Ігнатенко Каленик – значковий товариш Київського полку (1737). Мав шинок у Мрині.

Ігнатенко Федір – сотник березанський Переяславського полку (? – 1676.02. – ?).

Ігнатов N – значковий товариш, абшитований військовий товариш Миргородського полку (1776 – ?).

Ігнатович Андрій – козак переяславський (1649), сотник Канівської городової сотні Канівського полку (? – 1664 – 1665 – ?), полковник канівський (? – 1668.27.08. – ?).

Ігнатович Андрій – сотник миргородський Зіньківського полку. Неписьменний (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Ігнатович Василь – наказний полковник ніжинський (1663.07.), осавул полковий ніжинський (? – 1665 – 1666.10. – ?), полковник чернігівський (? – 1671 – 1672 – ?). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви. Мав маєтності біля с. Кудрівки Сосницької сотні, свій двір у с. Городище Понорницької сотні 28 лютого 1670 р. уступив Пустинно-Рихлівському монастирю. У 1672 р. дозволив полковому сотнику Леонтію Полуботку у його маєтності Розсудовщині на р. Ворзні побудувати рудню. Перед арештом він устиг утекти до Києва, де на пропозицію ректора Києво–Могилянського колегії відмовився сховатися на Запорожжі, мотивуючи це своїми сварками з запорожцями. Ігумен Братського монастиря В.Ясинський сповістив воєводу київського Г.Козловського про його перебування у Києві і Василя заарештували та відправили до Москви. Д.: Зіновія Жданівна, вдова, мешканка чернігівська. Після ж скинення Ігнатовичів мешкала, очевидно, у Мені. 16 грудня 1677 р. вона купила великий двір з городом, плецем і садом, який стояв на хуторі поруч з землею Івана Товстенка.

Ігнатович Лаврін – сотник глинський (? – 1691.11. – 1693.06. – ?).

Ігнатович Назар – військовий товариш Миргородського полку (1782), мав 4 хати підданих у Голтв'янському повіті.

Ігнатович Сава – можливо, Ігнатенко Сава – осавул полковий полтавський (? – 1670.6.11., літо 1672.05. – ?). Полковник стародубський (1672.12. – 1673.03.). Брат гетьман надав йому у Сосницькій сотні с. Велике Устя (Самойлович передав сину Григорію), Кудрівку (Самойлович надав Домонтовичу, потім сину Григорію), у Волинській сотні с. Козляничі, ним поселена Савинка.

Ігнатович Тиміш – обозний полковий могилівський (? – 1655 – ?).

Ігнатович Федір – писар полкового суду Київського полку (? – 1738.10.11. – ?).

Ігнатовський-Ясинський Федір (? – ран. 1747) – значковий товариш Прилуцького полку (1740), проживав у с. Липовці. Мав хутір під с. Товкачівкою (1732), 2 підсусідків у с. Товкачівці (1740). Д.: Ганна Федорівна N. 1756 р. ГВС і ГВК розглядали її справу про борги.

Ігровецький Іван – козак чернігівський (1649), сотник полковий (? – 1650.04. – ?). Один з Ігровецьких у 1651 р. названий любецьким боярином, який був у квітні цього року «в Любечі на місці Небаби».

Ігровецький Костянтин – покозачений шляхтич чернігівський (1649), обозний полковий чернігівський (? – 1672 – ?), (? – 1676.08. – 1677.02. – ?). Д.: Ганна Степанівна N (? – 1694 – ?). 2 червня 1694 р. разом з сином і зятем продала ґрунт у с. Жукотках товаришу полку Чернігівського П.Полуботку.

Ігуменський (Гуменський) Андрій – сотник олександрівський Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Ігуменський (Гуменський) Василь Степанович (? – 1630 – 1694 – ?) – покозачений шляхтич, наказний полковник ніженський (1663, 1669, 1672, 1678), хорунжий полковий ніженький (1672), отаман городовий ніженський (1674), суддя полковий ніжинський (? – 1682 – 1683 – ?), купив хутір, де стала пізніше слобода Данина. Суддя полковий ніжинський (? – 1691 – 1694). Трійка значних військових товаришів у складі Захара Шийкевича, Якова Жураховського та Василя Гуманського збирала влітку 1690 р. переяславських полчан «прислухалися их голосам, кого б они похотіли у себе міти полковником». У 1694 р. разом з Захаром Шийкевичем і Яковом Жураховським у складі колегії ГВС розглядали у Києві справу про поділ між монастирями Київським Межигірським і Київським Братським млинів на р. Котор. Колишній суддя полковий ніжинський, член колегії, що вела слідство у справі Ждана Тадрини. У Київському Софійському монастирі зберігся поминальний запис його роду: Тимофій, Корнилій, Марія, Іван, Марія, Андрій, Євстафій, Микола, Семен, Ганна, Гафія, Настасія, Пелагея, Василь, Катерина, Стефан, Олена, Петро, Олексій, Настасія, Марія, Катерина, Ганна, Марія, Пелагея, Марія, Корнилій, Пелагея, Харитон, Іван, Леонтій, Ничипір, Леонтій, Тетяна, Іван, Василь, Ганна, Євстафій, Іван, Федір, Яків, Євфимія, Василь, Настасія, Федір, Самійло, Олена, Костянтин, Григорій. Поминання у Києво-Микольському Пустинному монастирі: Василь, Тимофій, Корнилій, Марія, Стефан, Олена, Пелагея,

Ганна, Гафія, Марія, Ірина, Іван, Андрій, Семен, Марія, ченець Єремія, Остап, Микола, Настасія, Олексій. Д.: 1) NNN. 2) NNN. 3) NNN. 4) (бл. 1691) Марія Йосипівна N (? – 1728 – ?), у другому шлюбі за Григорієм Самойловичем новомлинським.

Ідрило Гаврило Іванович – київський райця, військовий товариш (1781).

Ієремієв Андрій (1727 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 97 підданих у 2 селах і 1 селі Зіньківського повіту.

Ізмайлов – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1664.01. – ?).

Ізмайлов Володимир Васильович – полковник у відставціросійськоїармії. Полковник чернігівський (1743 – 1748.06. – ?). ГВК розглядала справу про призначення чернігівського полковника і коменданта Михайла Богданова переяславським полковником, а відставного полковника Володимира Ізмайлова – чернігівським полковником та про передачу їм рангових маєтків (1736.25.03. –1739.04.), а також справу про суперечку чернігівського Троїцького Еллінського монастиря з чернігівським полковником і комендантом Ізмайловим за власність на села Бреч і Тур'ю та з Комісією економії на гуту Лозовську Рудню, розташовані біля с. Перелюба (1745.13.10. – 1749.4.04.).

Ілісіковський Василь – наказний сотник моровський Київського полку (1687.07.).

Ілейко Степан Юхимович – військовий товариш Стародубського полку (1693). 9 квітня 1693 р. купив у бояр чупковських Василя і Ничипора Васильовичів їх батьківську пожня.

Ілейко Яків – значковий товариш Стародубського полку (1730). У 1722 – 1736 рр. мав суперечку за с. Волуєць Погарської сотні із значковим товаришем Остапом Тарасевичем. Д.: (після 1729) NN, вдова Остапа Тарасевича. Принесла роду с. Волуйці. Ще у 1726–1733 рр. суперечку за це село вели вдова погарського сотника Тарасевича Ірина і козак Стародубського полку Василь Варава.

Іллєнов Павло – значковий товариш Лубенського полку (1769), у другій армії.

Іллінський Василь – значковий товариш Київського полку (? – 1762 – 1766 – ?), мав двір (9 підданних) у с. Оксанівці.

Ілліч Іван – військовий товариш у Стародубському полку (1700), мешканець стародубський.

Ілля – сотник келебердинський Полтавського полку (1700).

Ілляш – наказний чигиринський полковник (1650.12.10).

Ілляш – сотник менський (1661), називав ніжинського сотника Романа Романовського кумом.

Ілляш – сотник полку Палія (1691).

Ілляшевич Григорій Данилович (1752 – ?) – син священика рождественського с. Сергіївки, абшитований полковий хорунжий (1786). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги дворян. Мав 42 підданих у одному селі і одному хуторі. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1777) Марфа (Марія) Пантелеймонівна Бутович, донька військового товариша.

Ілляшевич Максим – військовий товариш Чернігівського полку (1689). У вересні 1689 р. отримав царську грамоту на с. Коровинці.

Ілляшевич Павло (1718 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1 липня 1733 р. писцем у Гадяцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (1734.1.07. – 1740), писар Гадяцького замку (1740 – 1742), значковий товариш (з 1741.28.08.), писар Гадяцького гродського суду (1761.2.10. – 1772 – ?). Мав двір у Гадячі. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія N Карпека, донька бунчукового товариша.

Ілляшевич Петро Степанович (1752 – ран. 1833) – службу розпочав з 1 березня 1768 р., значковий товариш (з червня 1771), сотник другої полкової сотні (1772–1782). Д.: Ганна Павлівна Думитрашка-Райча, донька компанійського полковника.

Ілляшевич Степан Іванович (1709 – ран. 1804) – в 1737–1767 рр. – полковий хорунжий Переяславського полку, а з 1767 р. абшитований бунчуковий товариш. Мав шинок у Переяславі (1764). Д.: Марія Іванівна Добронизька, донька сотника 1-ї полкової сотні.

Ілляшевич Степан Степанович (1749 – 1775 – ?) – сотник другої полкової сотні (1770–1772).

Ілляшевич Яцько – сотник гельм'язівський Переяславського полку (?–1649–?).

Ілляшевський N – писар сотенний уцтавицький, абшитований військовий товариш Миргородського полку (1777.16.01. – 1781 – ?). Володів хутором в Уцтивицькій сотні.

Ілляшенко (Шолудько) Ярема – сотник чигриндубравський (? – 1692 – 1703.16.09. – ?).

Ілляшенко Гаврило (? – 1690 – 1741 – ?) – 4 квітня 1706 р. купив у сотника кременчуцького острів Церковний. Входив до особистого курення полковника миргородского Данила Апостола, від якого 31 грудня 1710 р. отримав універсал на володіння половини лісу в Довжку. Отаман стрілецький (1714), військовий товариш Миргородського полку (1716), сотник кременчуцький (? – 1719 – 1737). 29 січня 1716 р. купив кременчуцького жителя Кирила Кажаненка острів над Днепром і дубину з лозами. 22 лютого 1719 р. продав жителю кременчуцькому, стрільцю Яремі Плечку «часть стенки отбежской на Майзуровой вершине». У 1735 р. був хворий і в похід не ходив, а сотню водив його син Федір Гаврилович. У 1736 р. очолював сотню в кримському поході. 26 січня 1741 р. к колишній сотник продав «дубину» на правому березі Дніпра в урочищі в Царевих песках козаку кременчуцькому Максиму Симонову.

Ілляшенко Гаврило (Герасим) – хорунжий полковий лубенський (? – 1665.10. – 1666.10. – ?). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Ілляшенко Іван – значковий товариш (1763–1770).

Ілляшенко Іван – осавул полковий переяславський (? – 1710 – 1714), сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (? – 1715.03. – 1721.08. – ?). Загинув у Сулацькому поході (1727). Д.: Марія Яківна N (1668 – 1751 – ?) жила в 1751 р. в с. Скопцях.

Ілляшенко Кіндрат – отаман полкової артилерії Миргородського полку (? – 1741 – ?).

Ілляшенко Лесько – полковник миргородський (? – 1662.05. – ?). Підписав акт в соборній Преображенській церкві міста Козельця 16 квітня 1662 р. про обрання гетьманом Якима Сомка.

Ілляшенко Максим Романович (? – 1649 – 1690 – ран. 1708) – козак с. Коровинець, сотник роменський (1669–1676). Через шлюб доньки Марії з племінником Івана Самойловича породичався з гетьманською родиною. Полковник лубенський (1676–1687). Три-

мав перевіз і млин на Пирятинщині. Його змінив на Коломаку Григорій Гамалія. Приймав участь у Чигиринських і Кримських походах. У 1689 р. отримав універсал на с. Коровинці Роменської сотні. Значний військовий товариш (1689–1690). В синодику Києво-Микольської пустелі був записаний його рід: Роман, Олексій, Сава, Філон, Тимофій, Лук'ян, Іван, Сава, Кирило, Ярема, Матирій, Гафія, Євдокія, Євдокія, Васа. Поминальния ряд його роду, записаний у синодик Межигірського Спасо-Преображенського монастиря: Максим, Роман, Зіновія, Марія, Єфросинія, Варвара, Дарія, Василь, Лук'ян, Кирило, Ярема, Іван, Сава, Явдоха, Сава, Ілля, Христина, Филимон, Тимофій, Василь, Ганна, Андрій, Павло, Катерина, Павло, Федір. Як свідчить останній поминальник, рід Максима Ілляшенка продовжувався не лише по лінії Осипа, а бачимо ще 16 чоловічих імен, які у розписі В.Модзалевського відсутні. Д.: NNN (? – ран. 1708).

Ілляшенко Марко – значковий товариш (1771), у 1779 р. – військовий товариш.

Ілляшенко Павло – полковник миргородський, письменний.

Ілляшенко Петро Степанович (1752 – ран. 1833) – син абшитованого бунчукового товариша, шляхтич, службу розпочав з 1 березня 1768 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з червня 1771 р.), сотник 2-ї полкової сотні (1772.08. – 1781). бунчуковий товариш (3 листопада 1781 – 1787 – ?). Приймав участь в турецькому і польському походах. Підданих не було і жив з батьком (1774). Мав підданих у сс. Войнинцях, Малій Каратулі (1787). Д.: (пізніше 1774) Ганна Павлівна Думитрашко-Райча (? – 1833 – ?), донька компанійського полковника.

Ілляшенко Пилип – наказний сотник носівський Київського полку (1739).

Ілляшенко Степан Іванович (1709 – 1787 – ран. 1804) – службу розпочав з 1731 р. військовим канцеляристом. У 1737–1767 рр. – полковий хорунжий (9 червня 1740 р. отримав універсал на цей уряд). Тримав шинок в Переяславі (1764). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Абшитований бунчуковий товариш (1767 – 1787 – ?). У 1-й полковій сотні у с. Скопцях мав 40 підданих, 2-й полкової сотні с. Хоцьках – 45, Золотоніській хут. Згарському – 12 (1775). Д.: (з 1738) Марія Іванівна Добронизька (1716 – 1775 – ?), донька сотника 1-ї полкової сотні. Сини Дмитро (1745 – ?) став ротмістром Новотроїцького кирасирського полку (1775), Степан (1749 – 1775 – ?) – капітан Охтирського гусарського полку (1775), Петро (1752 – ран. 1833), Костянтин (1756 – ?) – поручиком (1775) Охтирського гусарського полку.

Ілляшенко Степан Петрович – сотник 2-ї полкової сотні Переяславського полку (1770–1772).

Ілляшенко Федір (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1787). Мав підданих у Носівці. Д.: Марфа Іванівна Кропивка, донька значкового товариша.

Ілляшенко Федір Гаврилович – син сотника кременчуцького, службу розпочав з 1726 р., значковий товариш Миргородського полку, сотник кременчуцький (1737–1747). Брав участь в поході на дніпровські форпости, потім на українську лінію, в кримських походах (1735, 1736). У 1739 р. він з сім'єю був звинувачений у зневазі і побитті квартируючої у Кременчуці дружини полковника Володимирського драгунського полку Параски Вірьовкіної. Бунчуковий товариш (? – 1752 – 1754 – ?). Мав у с. Тонконогівці Цибулівської сотні 40 підданих (1752), підданих в сс. Крукові, Білкіцьківці (1748).

Ілляшенко Яків (? – 1727 – 1783 – ?) – значковий товарищ (1756 – 1766), у 1774 р. – військовий товариш. Д.: Євдокія NN (1739 – 1779.1.01.).

Ілляшенко Яків Гаврилович – син сотника кременчуцького, значковий товариш Миргородського полку (? – 1747), сотник кременчуцький (1747–1764). 1757 р. бунчуковий товариш Петро Галецький захопив у нього хутір під м. Омельником.

Ільєнко Антін Федорович – у 1743 і 1746 рр. викупив у Степана Миклашевського і Григорія та Дем'яна Огієвських с. Зазирки і хутір Калашинівку. Козак Глухівської сотні (1766). У нього і його синів захопив два млини генеральний осавул Миклашевський. Значковий товариш Ніжинського полку.

Ільєнко Антон – полковий хорунжий (1790). Не одружений. Мешкав у Борзнянському повіті.

Ільєнко Ісак Антонович – значковий товариш Ніжинського полку.

Ільєнко Кирило Ісакович – значковий товариш Ніжинського полку, мав у с. Морозівці 7 хат підданних (1781), 3 хати підданих в с. Камень Глухівської сотні.

Ільєнко Назар (? – ран. 1781) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Єфимія NN, жителька сл. Калашиновки, де мала дім з 4 кімнат, володіла греблею з млином, винокурнею в 3 котли, 2 дворами підданних (1781).

Ільїнов-Іллєнко Іван Федорович (1742 – 1786 – ?) – син сотника канівського, службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист (з березня 1764), військовий товариш (25.12.1765 – 1780 – ?). З квітня 1767 р. до 1769 р. здійснював генеральний опис Переяславського полку. У 1770 р. – член слідчої комісії над сотником піщанським Жилою. 1778–1779 рр. був у військовому поході. Абшитований військовий товариш (1786) Д.: (з 1770) Ірина Павлівна Завойко (1746 – 1774 – ?), донька сотника іркліївського. Мали синів Опанас (1774 – ?), Йосипа (1778 – ?).

Ільїнов-Іллєнко Федір – походив з покозаченої шляхти. Козацьку службу розпочав в лютому 1738 р. У 1756 р. став значковим товаришем Переяславського полку, сотником канівським (1767.23.08. – 1777). В м. Канівцях і с. Мельниках мав 10 підданних і 3 служителів (1774). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали синів: Івана, військового товариша, Федора і Якова (у 1774 р. в службі в російській армії); Павла і Петра (у 1774 р. – навчалися латині у Переяславській колегії). У 1777 р. – Іван – військовий товариш, Федір в російській регулярній службі, Петро в суді генеральному канцеляристом, Павло в Переяславському гродському суді. У 1780 р. відомі ще два сина – Опанас і Йосип.

Ільницький Гнат Михайлович – син сотника хмелівського. Службу розпочав з 1769 р. у Хмелівському сотенному правлінні, значковий товариш Лубенського полку (з 1779 р.), командир над Хмелівською сотнею. Абшитований значковий товариш (1788). Д.: Тетяна Яківна Балюра, донька козака-шляхтича Хмелівської сотні.

Ільницький Ілля – козацький старшина в таборі на Узені 17 жовтня року 1619.

Ільницький Михайло – наказний сотник хмелівський (1752).

Ільченко Андрій Микитович (1722 – 1788 – ?) – службу розпочав 10 березня 1736 р., писар сотенний (1736.11.11 – 1751), значковий товариш (з 1751.15.01),

возний повітовий (з 1763.28.11), полковий осавул (з 1766 – 1769 – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Ільченко Кирило Іванович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 7 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Варвара Степанівна Засульська, донька військового товариша.

Ільченко Степан – возний Горошинської сотні, абшитований сотником (з 1766). Його син Іван (1744 – ?) народився в м. Горошино Лубенського полку став військовим канцеляристом (1764 – ?).

Ільченко Яків (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 4 підданих у Олишівці. Д.: Марфа NN, донька козака.

Ільченков – отаман сотенний Миргородського полку (? – 1781), значковий товариш (1781.10.05. – ?).

Імшеницький Іван Степанович – син шляхтича гербу «Срженява», військовий товариш (1675), протопоп лохвицький і лубенський (? – 1677 – ?). Його правнук Василь (1729 – ?) був священиком у с. Локотках Кролевецького повіту.

Ісаєвич Антін – старший полковий канцелярист Стародубського полку.

Ісаєвич Григорій Денисович – сотник кропивненський Переяславського полку (1706 – 1715.01. – ?).

Ісаєвич Григорій Денисович (? – 1686 – 1715 – ран. 1727) – сотник кропивенський Переяславського полку (1706 – 1715), на початку 20 -х років жив у Кропивній, був дозорцею Чехівської волості. Д.: NNN, жила в Кропивній, у 1727 р. – вдова.

Ісаєвич Іван Ісайович (1711 – 1784 – ?) – закінчив КМА, службу розпочав з 8 вересня 1742 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (1743.10.07. – 1772), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року Переяславського полку. В 1772 р. отримав чин полкового судді, суддя полковий вакансовий (1775), земський суддя Переяславського повіту (1777) Д.: Єфросинія Петрівна Носенко (1718 – 1784 – ?), донька сотника прилуцького.

Ісаєвич Михайло Ісайович (1726 – 1784 – ?) – син сотника баришівського, значковий товариш (1760 – 1784), наказний сотник яготинський (1759, 1760). Д.: Ганна Григорівна N (1735 – ?), донька священика.

Ісаєвич Михайло Ісайович (1726 – 1784 – ?) – син сотника баришівського. Військовий канцелярист ГВК (? – 1748 – ?). 1748 р звинуватив полкового писаря Якима Каневського у захопленні майна, побоях і образах Значковий товариш (1760 – 1784), наказний сотник яготинський (1759, 1760). Д.: Ганна Григорівна N (1735 – ?), донька священика.

Ісаєвич Пантелеймон Іванович (1752/1754 – 1779 – ?) – з шляхетства, старший син полкового судді. Студент інфіми Переяславського колегіума (1767). Службу розпочав 15 вересня 1769 р. полковим канцеляристом у Переяславському полку. Значковий товариш (з 1772.12.03.), військовий товариш (1778 – 1787 – ?). Проживав у с. Козинцях Терехтемирівської сотні, мав 3 підданих на хут. Максимівському (1787). Д.: (1777) Гафія Іванівна Дмитрашко-Райча (1758 – ?), донька бунчукового товариша. Син Яків.

Ісаєвич Прокіп – значковий товариш Чернігівського полку (1732), мав 2 підсусідків в д. Кукарях Любецької сотні.

Ісаєвич Терешко – сотник балаклійський Полтавського полку (? – 1649 – ?).

Ісаєнко Андрій – сотник борківський (? – 1672.05. – 1672.08. – ?).

Ісаєнко Василь (? – 1630 – ран. 1683) – сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (1660 – ?), (? – 1677). Мав млин та грунти під Новгород-Сіверським. Д.: Ганна Іванівна N (? – 1660 – 1683 – ?). Мали двох синів.

Ісаєнко Дмитро (1734 – ?) – службу розпочав 1751 р. в Переяславському полку, був у польському поході, військовий товариш (1781 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Чехівці.

Ісаєнко Іван (1759 – 1785 – ?) – служив з 1776 р., з 1777 р. полковим канцеляристом, з 29 травня 1779 р. значковий товариш Переяславського полку.

Ісаєнко Семен – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1723.10.).

Ісаєнко Степан – значковий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі 4 двори підсусідків піших убогих.

Ісаєнко Юхим – сотник 2-ї Ковалівської сотні Гадяцького полку (? – 1687 – ?).

Ісай Денисович (? – 1682 – 1728 – ран. 1730) – городовий баришівський отаман (? – 1702 – 1706, 1711 – ?), сотник (1710), (? – 1715 – 1728), отримав на с. Волошинівку універсали переяславського полковника 1710 р. і гетьманський 1721 р., основоположник **Ісаєвичів**. Синодик баришевського сотник Ісая Денисовича у Києво-Микільській пустині (1738): Ісай, Олена, Петро, Варвара. Д.: 1) N Остапівна Андрущенко. 2) Олена Петрівна Максимович, в 1-му шлюбі була за Василем Канівцем, в 1730 р. підписала мировий розпис з пасинками Павлом і Михайлом, померла до 05.1760.

Іскра Іван Іванович (? – 1640 – 1708.3.06.) – козак полтавський (1678), осавул полковий полтавський (1683), військовий товариш (1691), посланець гетьмана до Москви полковник полтавський (1696 – 1701.5.10. – ?). І. Мазепа своє рішення аргументував тим, що відставник «с татары ссылатца было почал, и татар имел и принимал в присылках, у которых татар и писмо нашли, писанное от него к некоторому аге, о чем старшина полковая, судья, обозной и иное знатное товариство свидетелство чинили, что не точию пересылался, но и подарки посылал, которые преступления помянутая старшина доносила господину гетману, не хотя иметь его полковником». Значний військовий товариш (1700–1708). Втік до Красного Кута, а його дім у Полтаві зруйнували. Д.: Параска Федорівна Жученко, донька полтавського полковника.

Іскра Іван Якович (? – 1629 – 1659) – син Якова Остряниці. Після поразки повстання під проводом батька влітку 1641 р. переселився до Чугуїва. Повернутися доі Речі Посполитої і поселитися поблизу Полтави. Полковник полтавський (? – 1649.02. – 1649.07.), сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1649 – ?). 12 жовтня 1650 р. гетьман прислав його з Семеном Чигиринським до Унковського. 9 січня 1652 р. направлений Б.Хмельницьким послом до Москви. Наказний полковник полтавський (1652.02.). За дорученням М. Пушкаря влітку 1658 р. їздив до Москви із повідомленням про наміри І. Виговського перейти під зверхність Речі Посполитої. Претендент на гетьманську булаву (1659).

Іскра Клим Захарович (? – 1670 – 1721 – ран. 1730) – микольський священик полтавський (1701), якому полковник Іван Іскра заповів ставок на Петровці.

Хорунжий полковий переяславський (1703–1706). Потрапив в шведський полон, терехтемирівський сотник (1708–1712), полковий хорунжий переяславський (1714–1721). 10.01.1708 р. отримав гетьманський універсал на с. Городище Переяславського полку, 4.10.1709 р. – на с. Грушев в Канівській сотні і ставок у Капустиній Долині, 1.02.1716 р. на с. В'юнище. Д.: Євдокія Федорівна Дараган, донька сотника терехтемирівського.

Іскра Кузьма Іванович (? – ран. 1774) – син сотника компанійського Спочатку був старостою решетилівськім (ран. 1743 р.), потім служником у полковника полтавського Василя Кочубея (? – 1743 – ?), значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Решетилівці, згодом став сотенним отаманом новосанжарським (? – 1762 – ?).

Іскра Петро Іванович – у Введенській церкві КПЛ поминався рід Настасії Іскрени з Полтави: черниця Марфа, Петро, Настасія. Товариш полку Полтавського (1670).

Іскра Федор Петрович – значний полку Полтавського товариш (йому з чоловіком двоюрідної сестри Дем'яном дядько залишив навпіл батьківський ліс).

Іскра Яків Климович (1715/1721 – 1798) – його прапрадід Іван Якович, син гетьмана Остряниці і сам кандидат на гетьманство (1659) мав сина Юрія, який помер чи загинув у молодості. Син Юрія Захарій, відомий полковник козацький на Правобережжі (? – 1692 – 1699 – ?), перейшовши на Лівобережжя став сотником погарським (1709–1712), потім обозним полковим стародубським (1714–1721). Батько полковий хорунжий Клим Захарович після повернення з шведського полону став сотником у Терехтемирові, а згодом знову полковим хорунжим. 10 січня 1708 р. отримав гетьманський універсал на с. Городище за збитки через шведську неволю, 4 жовтня 1709 р. – універсал на с. Грушів у Канівській сотні та став у Капустяній долині, 1 лютого 1716 р. отримав універсал на маєтності, у 1717 р. – на с. В'юнище. Після смерті батька в 1721 р., його мати 1730 р. вдруге вийшла заміж за капітана Переяславського гарнізону фон-Вальдека. Малолітній Яків виховувався в Борзні у тітки Олени, дружини компанійського полковника Карпа Часника. Службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1738–1751). 28 листопада 1751 р. став бунчуковим товаришем. Розпочинаючи з 1751 р. вів суперечки за грунти у с. В'юнищах з сотником терехтемирівським Савою Гриневичем. У 1752 р. отаман і козаки Терехтемирівської сотні скаржились на нього за привласнення сіножатей і рибних ловів. 7 листопада 1765 р. став підкоморієм Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року., а 11 жовтня 1779 р. отримав чин надвірного радника. Проживав у с. В'юнищах. Д.: 1) N Іванівна Добронизька, донька сотника 1-ї полкової. 2) NN Огронович (? – раніше 1772), донька обозного полкового прилуцького, мали синів Андрія (1751 – ?), Захара (1753 – ?), Григорія (1757 – ?), Якова (1760 – ?), (два останні навчались у Переяславській колегії, два старші служили в Брянському полку сержантами з 1771 р.). 3) (з 1773) Єлизавета фон Бретшнейдер, донька коменданта переяславського.

Іскрицький Андрій – гетьманський підписок (1653.13.10.), мав двір в Чигирині, на якому поставили стольника Родіона Стрешнева.

Іскрицький Андрій Петрович (1738.1.07. – 1789.20.02.) – бунчуковий товариш (1774.4.04. – 1782.20.01.). Мав 15 дворів у с. Дрокові, 9 дворів підданих в с. Овчинець, 30 дворів в сл. Слище, 3 двори у с. Красному. Мешканець с. Дрокова Мглинської сотні – 300 підданих (1775). Д.: Марія Іванівна Забіла (? – 1800.7.02.).

Іскрицький Василь Михайлович (? – 1629 – 1696) – заслужений у Війську Запорізькому товариш (1659). Нобілітований 28 травня 1659 р. Мав у Переяславі як «отчизну», так і «дідизну». 5 травня 1659 р. шляхтичем Пекулицьким і братом Кирилом отримав королівський привілей на сс. Ташань і Єрківці в Переяславському повіту до живота і другий привілей разом з братом на два млини в Переяславському старостві ленним правом. 24 червня 1676 р. він продав за 1000 золотих 6 плеців у Переяславі під опіку Межигорського монастиря. Козацький полковник димерський ЙКМ (1689 – 1694 – ?). Стражник Поліського тракту (1691). Розорив Чорнобильську, Хабенську, Унинську волості. (квартирував у Демидові). 1692 р. на його і полк подали колективну скаргу дворяни Київського воєводства. Резидент королівський при гетьмані Мазепі. Ротмістр королевський. Тримав сс. Демидів і Литвинів ку, які, мабуть, йому перейшли від матері по її брату Павлу Тетері. Д.: 1) (? – 1665 – 1672 – ?) Тетяна N Вольська. 2) (1690) N Павлівна Герцик, донька полковника полтавського.

Іскрицький Іван – писар полковий уманський (? – 1657 – ?).

Іскрицький Криштоф Михайлович – заслужений у Війську Запорізькому товариш (1659). Нобілітований 28 травня 1659 р.

Іскрицький Петро – генеральний хорунжий (1760–1762).

Іскрицький Петро Григорович (1704.21.12. – 1771.6.07., с. Новий Дроків) – син сотника ворожбицького, який загинув від булавінців у 1708 р. Навчався в КМА. Службу розпочав з 1721 р., військовий канцелярист ГВК (з 1728), бунчуковий товариш (1732.29.12. – 1771). Входив до правління Ніжинського полку (1741). Займався розмежуванням сіл і грунтів Почепської волості від Трубчевського і Брянського повітів (1763). Мав двір у с. Новому Дрокові, з його володінь у 1737 р. для відряджень взято 5 посполитих, мав у володінні у Мглинській сотні с. Овчинець 1 малогрунтовий не тяглий, 1 убогий при городі, 1 безгрунтовий підсусідок, житлові двори 1 у с. Новому Дрокові (1737). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір з 1 хатою, в якій жило 2 найманих людей. Д.: (з 1731) Олена Григорівна Скорупа (? – 1760.14.04.), донька писаря полкового стародубського.

Іскрицький Яків (1720 – ?) – згідно «сказки» 1756 р. служив з 18 років з 1738 р. і був у походах серед старшинських дітей при полку Переяславському в резерві в хотинському поході. 1740–1751 рр. – військовий канцелярист ГВК. 28.11.1751 отримав чин бунчукового товариша, у 1752 в слідчій комісії про втечу з переяславського острогу гайдамак, по донесенню сотника київського про образи від померлого генерала-губернатора Леонтієва, у 1754 справ про скупівлі вільних дворів посполитських в Полтавському полку, у м. Великі Будищах та в Лубенському полку, 1754 р. в Переяславській полковій рахунковій комісії, слідстві по донесенню козаків Яготинської сотні на сотника Лукомського, потім в полковій канцелярії у справі сотника Копцевича.

Іцев Григорій – шляхтич, значний військовий товариш (1669). Основоположник роду Іценків.

Іцько Григорій Онисимович – військовий товариш (? – 1781 – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1788). В хут. Ржавці мав 7 підданих(1783), один двір підданих у Мглині (1788).

Іцько Ісак Онисимович – возний (1783), полковий писар (1787), мав 18 підданих на хуторі Ржавці. Д.: Гафія NN, донька унтер-офіцера, шляхтича. Мали синів Андрія, Луку, Овсія.

Й

Йосипів Панко – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1719).

Йосипов Григорій – зі старшинських дітей, значковий товариш (1721 – 1752 – ?). Брав участь у кримських походах (1735, 1738). Отаман сотенний миргородський (1752 – 1764 – ?). У 1751 р. звітує за комісарство по збору в сотнях недоїмок (грошей), мав приїжджий двір у Сорочинській сотні. Мав хутір у 1-й полковій сотні. Абшитований сотник (1777). У 1777 р. підданних його і братів захопив возний Хорольської сотні Вишневський.

Йосипович Дмитро – хорунжий полковий 2-го компанійського полку (? – 1723 – 1727 – ?).

Йосипович Захар – сотник веприцький (? – 1654 – ?).

Йосипович Лаврін – сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (1719 – 1725 – ?), Мав у Городні шинок.

Йосипович Роман – наказний полковник стародубський (1657.07.).

Йосипович Семен (1734 – 1751 – ?) – з правобічних козаків, син полкового осавула. осавул полковий 1-го компанійського полку. З вересня 1748 – 9 червня 1755 рр. ГВК розглядала справу про захоплення значковим товаришем Чернігівського полку Артемом Федосовим і його сином Яковом рухомого і нерухомого майна козака Ройської сотні Михайла Туми та про побиття і поранення Туми полковим комісаром Яковом Федосовим і осавулом 2-го компанійського полку Семеном Йосиповим.

Йота Павло – грек, значковий товариш Київського полку (1751).

К

Кабанченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?).

Кабардянський Яцько – сотник переволочанський Полтавського полку (1672).

Кавецький-Дайнека Павло – шляхтич, наказний полковник полку Василя Іскрицького (1691).

Каврайський Василь – військовий товариш в Стародубському повіті. Мав сина Степана (? – 1738 – 1779 – ?), отамана сотенного. Мешкали в с. П'яний Ріг Мглинського повіту.

Кадигроб Василь Тимофійович (1723, Ромни – 1784 – ран. 1787) – розпочав службу з 1736 р. сотенним роменським канцеляристом, військовим канцеляристом ГВК (1745 – 1761). 1754 р. у доправці доїмок в Ніжинській полковій канцелярії. Полковий хорунжий ніжинський (1761.31.12. – 1777.5.07.), обозний полковий ніжинський (1771.5.07. – 1782.14.11.). Абшитований бунчуковий товариш (1782 – 1784 – ?). Мав 3 (1781), 7 (1790) підданих в Ніжинському повіті при хут. Бобрицькому. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Катерина N Мантовна (бл. 1717 – 1790 – ?), донька грека. Мали сина Дмитра, доньок Лизавету і Настасію.

Кадигроб Кузьма (1718 – ?) – козак роменський (1762), абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 60 підданних в одному місті і двох хуторах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ірина NN, донька козака.

Кадигроб Олексій – значковий товариш Полтавського полку.

Кадян Іван – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776 – 1780 – ?). У с. Чаплинці Чорнуської сотні мав 10 підданних. Д.: N Семенівна Галаган, донька підпоручика.

Кадян Іван Нестерович (1761 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 65 підданих в 2 селах і 1 хуторі. Д.: Катерина Максимівна Худолій, донька значкового товариша.

Кадян Нестор Павлович (1717, Чорнухи, підварок Ковалів – ?) – служив з 1744 р. у званні військового канцеляриста (1744–1751), був полковим комісаром, збирав до Скарбу військового індуктові і евектові гроші, доправляв комісарські гроші, описував посполитих Биківської волості. Звання військового товариша отримав від гетьмана (1751 – 1764 – ?). У 1763 р. займався доглядом вільних посполитих в Прилуцькому полку. Д.: Олена Опанасівна N (1729 – ?).

Кадян Павло Несторович (1751/1755 – ?) – з дворян. Службу розпочав 6 травня 1765 р., колезький канцелярист (з 5 травня 1769 р.), військовий товариш (1778.7.04. – 1790 – ?). Разом з трьома братами володів 26 хатами підданих (1782), мав 68 підданих у 1 селі і 1 хуторі Лохвицького повіту (1790).

Кадян Петро – військовий товариш Лубенського полку (1769), житель ковалівський. Його мати Катерина (1721 – 1783 – ?) – вдова бунчукового товариша.

Казанович Іван – писар полковий стародубський (? – 1672.05. – ?).

Казанович Петро – військовий канцелярист ГВК (1754).

Казанович-Ярославський Василь (? – ран. 1779) – військовий товариш (1738). Бунчуковий товариш (1741–1748), склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку, з ним син Петро Казанович. мав

двір житловий і двір шинковий (пізніше – два) у с. Андріївці Кролевецької сотні.

Казанський Андрій – шляхтич гербу «Лук» змінений. Військовий товариш (1674).

Казин – полковник козацький регіменту гетьмана П.Дорошенка (1669).

Казничевський N – козак Іваницької сотні, абшитований значковим товаришем Прилуцького полку (з 1766).

Каістра Андрій – військовий товариш Лубенського полку, мешканець лохвицький (1678).

Калатура Гаврило Степанович (1748 – ?) – службу розпочав з 1754 р. у Гадяцького полку, військовий товариш (з 1764), сотник веприцький (1769.10.03. – 1784). Абшитований сотник (1788). Мав 16 підданих у Веприку, 20 хат у Зінківському повіті (1782), 139 підданих в Гадяцькому повіті (1790). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1780) Ірина NN, донька польського шляхтича.

Калатура Гнат – отаман сотенний зіньківський (1760), в.о. сотника.

Калатура Кирило Степанович (1740 – ?) – службу розпочав з 10 листопада 1754 р. при Гадяцькій полковій канцелярії полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1762.20.10.), військовий товариш (з 1765.20.12.) за патентом МК. З 1762 по 1765 р. у ГВК, 1765 р. в комісії по генеральній ревізії в Гадяцькому полку. Направлений у військовий похід (1769). Сотник 2-ї Опішнянської сотні (1772.8.03. – 1782). абшитований сотник (1788). Мав 16 підданих в Зінькові. Д.: Тетяна Іванівна Коновалова, донька військового товариша. Дітей не мали.

Калатура Степан (1710 – 1763 – ран. 1790) – службу розпочав з 1724 р. у Гадяцькому полку, військовий товариш (з 1760). Полковий осавул. Д.: Уляна NN. Мали доньку Ганну заміжню за титулярним радником Петро Круковським (1790). За нею і Кирилом Степановичем Калатурою 16 підданих.

Калачинський Дмитро Васильович (? – 1688 – 1732 – ?) – сотник великобудищанський Полтавського полку (? – 1712 – ?). У 1718 р. був в царичанському поході, а у 1722 р. на Ладозькому каналі. Сотник великобудищанський (? – 1720.11. – 1723.05.). Бунчуковий товариш (1732). Мав 16 підданих у с. Тахтаулові (1718). Його рідний брат був господарем двору у племінника Мазепи Войнаровського. Д.: Гафія Іванівна Черняк, донька полковника полтавського.

Каленик – сотник білогородський Київського полку (? – 1649.09. – ?).

Калениченко N – полковий канцелярист миргородський (? – 1777), абшитований значковий товариш (1777.16.01. – ?).

Калениченко Андрій Богданович – син полковника переяславського, племінник Я.Сомка. Військовий товариш Миргородського полку (1709).

Калениченко Григорій – отаман куріня значкових товаришів Переяславського полку (1717), наказний отаман городовий переяславський (1717).

Калениченко Кирик – значковий товариш Лубенського полку (1735). Після кримського походу, в якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів. Мешканець роменський.

Калениченко Ничипір Каленикович – осавул полковий переяславський, у Введенській церкві КПЛ поминався його рід (у 1672 р.): Каленик, Мотря, Ничипір, Мотря, Яків, Антон, Євфимія. Д.: Мотря NN.

Калениченко Опанас (? – ран. 1788) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1752 – 1762 – ?), абшитований сотник. Проживав у Ромнах. Д.: Настасія NN (1737 – ?), мала 40 підданих в 2 хуторах.

Калениченко Роман Романович (1730 – ?) – службу розпочав з 1746 р. у Роменському сотенному правлінні. Значковий товариш Лубенського полку (1752.30.06. – 1767 – ?). Абшитований сотник (1788). Проживав у Ромнах. Мав 36 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: Дарія NN, донька шляхтича.

Калениченко Хома Романович (1759 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 1 червня 1772 р., військовий товариш Лубенського полку (з 1 травня 1782).

Каленкович Михайло – шляхтич, селітреник Війська Запорозького ЙКМ. 9 листопада 1663 р. в обозі над Дніпром в Ржищеві отримав королівський охоронний привілей маєтностей від жовнірів, 16 листопада 1663 р. отримав дозвіл виробляти селітру, але для коронної артилерії.

Каленовський Захар – значковий товариш Ніжинського полку (1735–1741), у 1735 р. збирав провіант в Гадяцькому полку, у 1737–1738 рр. закуповував коней, абшитований значковий товариш 1748 р. Мав двір у Кролевці, підсусідків у Кролевецькій сотні (6 хат).

Каленовський Ничипір – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку.

Каленський Станіслав – полковник білоцерківський (1638 – ?).

Калигов Федір – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1690).

Калин Василь– хорунжий полкової артилерії Гадяцького полку (? – 1747 – ?).

Калин Йосип Степанович (1760- ?) – син значкового товариша, возний (1782), писар полковий (1788). Д.: Мавра NN, донька козака. Разом з братом Олександром мали хутір з 19 підданими.

Калин Степан Григорович – син отамана гадяцького, підканцелярист полковий гадяцький (з 1737), полковий комісар (1737, 1742, 1743, 1752, 1753), значковий товариш (з 1757.1.09.), пошмайстер гадяцький (1765.1.09. – 1772 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянським і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Настасія Іванівна Кузьменко, донька козака 1-ї Гадяцької сотні.

Калина Федір – сотник Корсунського полку (? – 1648 – ?), сотник з полку Небаби (1648.4.11.).

Калиновський Григорій Григорович (1764 – ?) – син військового товариша. Служив з 1774 р., у званні військового товариша в Стародубському полку з 1783 р., в походах не був.

Калиновський Григорій Федорович (1747 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1756 р., військовий товариш в Стародубському полку (1777 – 1787 – ?), в походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Мав дім в три покої в Стародубі, там же 2 підданих. Д.: Олена Семенівна Коменко, донька військового товариша.

Калиновський Захар Калістратович – сотник кролевецький (1714), військовий товариш (1722). значковий товариш Ніжинського полку. Тестамант 1747 р.

Калита Максим – сотник лохвицький (? – 1653 – ?).

Калита Федір – наказний сотник яготинький Переяславського полку (1737, 1740).

Калиш Василь – військовий товариш (1787). Мав підданих у с. Загородище Городиського повіту.

Калістрат Богдан – полковник черкаський (? – 1676.08. – ?).

Калмаз Онуфрій – з запорожців, значковий товариш (? – 1740 – 1753). Мав 2 житлових двори у Голтві (1741). Абшитований значковим товаришем у 1753 р. Сотник кам'янський (1754).

Калуський Семен – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Калушко Богдан – козацький старшина регіменту гетьмана Ханенка. 16 січня 1672 р. браний до складу посольства з ради в Ладижині на сейм в Речі Посполтій.

Калюжний Василь – осавул полковий полтавський.

Калюжний Євстафій Васильович – син полкового осавула полтавського. Значний військовий товариш (1721).

Калюжний Іван – шафар Гадяцької ратуші (1722). Хорунжий сотенний куземинський (1767 – 1775), абшитований значковий товариш (1775 – 1790 – ?). Д.: Марфа NN, донька козака.

Калющенко Гаврила – один з перших переяславських козаків, коли він у 1617 р. скаржився гетьману Дмитру Барабашу на козаків Саченків. Був другим старшиною за рангом після Філона Джалалії у Переяславському полку (1630). Гаврило Калющенко отримав від гетьмана Івана Кулаги-Петрожицького підтвердження на право володіння сіножатями й городами. На отчизну і дідизну Гаврила претендували Карпо Петренко і Яцько Подолянка. У 1638 р. Гаврило Кулага став отаманом Іркліївської сотні Переяславського полку. Мабуть, був одружений з Сомківною, тіткою Якима Сомка. Підтвердженням цього є лист самого Сомка до думного дяка Алмаза Іванова (1661 р.): «Прошу вашей милости о брате своем Богдане Колющенке и о хлопце Филке, которого я послал к Федору Михайловичу Ртищеву; заступи к его царскому пресветлому величеству чтобы отпустил их с иными посланниками моими вкоре, понеже здесь жена его плачет с малыми детки, во время нынешнего безвремения». Богдан і Семен Калющенко (Кулаги) записані у реєстрі полкового товариства переяславського у 1649 р.

Калющенко (Калениченко) Богдан – син Каленика Кулаги і Мотрі Семенівни Сомко. У полковому товаристві переяславському (1649). Цікаво, що представники роду Кулаг стоять поруч з Богданом і також названі Калющенками. Полковник переяславський (? – 1652.12. – 1653.06. – ?), полковий старшина переяславський (? – 1656.11. – ?). наказний полковник переяславський (1659). Нобілітований у червні 1659 р. У листопаді 1660 р. за дорученням Сомка прибув у Москві. У листі до думного дяка Алмаза Іванова (1661 р.) Яким Сомко писав: «Прошу вашей милости о брате своем Богдане Колющенке и о хлопце Филке, которого я послал к Федору Михайловичу Ртищеву; заступи к его царскому пресветлому величеству чтобы отпустил их с иными посланниками моими вкоре, понеже здесь жена его плачет с малыми детки, во время нынешнего безвремения». 7 липня 1661 р. був відпущений з Москви. Був заарештований як прибічник Ю.Хмельницького, який перейшов на бік Речі Посполитої. В травні 1661 р. відпущений царем, переданий єпископу Мелетію, мешкав у нього на уриманні царя. Полковник наказний у Баришівці (1662).

Калющенко Степан – полковник наказний переяславський (1654).

Кальниболоцький Петро – писар сотенний старосанжарський (? – 1741 – 1751 – ?), правив сотнею старосанжарською (1741), значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1762 – ?). Мешкав у своєму двірі у Старих Санжарах. Мав сина Якова.

Кальницький Гнат Федорович (? – 1632 – 1693 – ?) – можливо, Гнат Федоренко з полкового товариства уманського (1649). За осавула полкового київського (? – 1662.22.10. – 1665), осавул (1665–1666.07.), обозний полковий (1666.07. – раніше 1669.12), сотник бобровицький Київського полку (1669–1682), наказний полковник (? – 1676.06. – ?). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви (1665.10.). Неписьменний.

Кальницький Дем'ян – отаман городовий іваницький (1729), сотник наказний іваницький Прилуцького полку (1731, 1738).

Кальницький Тихін – син шляхтича, козак дворянської корогви миргородського полковника (1722), отаман городовий сорочинський (? – 1730 – ?), 1-й хорунжий полковий миргородський (? – 1735 – 1738), 2-й осавул полковий миргородський (1738 – 1752 – ?). Мав хутір під с. Аврамівкою в Хорольскій сотні. Проживав у Сорочинцях (1738). 23 квітня 1749 р. купив у козака Цибулівської сотні Харка Василенка хутір у Цибулівській сотні, де мав 28 підданих (1752).

Кальницький Трохим – син козака, значковий товариш Чернігівського полку (1746.19.03. – 1751 – ?). Мав житловий двір у м. Березному.

Кальницький-Паниця Андрій (1739 – ?) – службу розпочав з 20 червня 1752 р., полковий канцелярист (з 30 серпня 1756), отаман сотенний (з 7 січня 1770), писар підкоморний Роменського повіту (з 5 листопада 1771), військовий товариш (з 11 березня 1774).

Кальницький-Паниця Роман – отаман с. Вовчок Снітинської сотні, Значковий товариш у полковій сотні Лубенського полку (1733 – 1769 – ?) за служби батька отамана лубенського. У 1735 р. видав з Лубенського полку порції в Царичанці. У 1736 р. полковий зборщик, у 1737 р. був при звіті за відправку грошей у полковій канцелярії. Учасник кримського походу (1738), присягнув у 1741 р. Дозорця індуктового збору в Лубенському і Миргородському полку (1751). Мав підсусідків у сс. П'ятигорець, Безоточі, 10 сімей у с. Вовчку. Проживав у с. Вовчку Снітинської сотні, де мав шинок. Мав у 1740 р. у 2-й полковій сотні в д. П'ятигорці 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, двір житловий у Лубнах, в якому жила його матір (1745). Мав у полковій сотні Лубенського полку в д. П'ятигорці 2 піших двори підсусідків козацьких. 2 двори у с. Березоточ, у с. Вовчки 1 двір тяглий та 8 піших під сусідських. Через слабость здоров'я і тому, що верхи їздити не міг знаходився у присутності по Костянтинівському сотенному правлінні (1769).

Кальнобродський N – значковий товариш Миргородського полку. Мав сина Гаврила.

Кальнобродський Гаврило N (1756 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780). За ним з братом Остапом 9 підданних чоловічої статі.

Кальнобродський Остап (1755 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р., полковий канцеляритс (з 1771), полковий канцелярист (з 1774), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.09.).

Кальченко Козьма (1733 – ?) – з шляхти, службу розпочав (з 1765.8.05), значковий товариш Миргородського полку (з 1768.15.05).

Кам'янецький Іван – шляхтич. Козацький старшина Білоцерківського полку. 3 квітня 1663 р після смерті Стефана та Івана Ларченків їх маєтності у Насташці королівським привілеєм були передані йому.

Кам'янецький Іван Остапович (1732 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав з 2 червня 1758 р., полковий канцелярист по призначенню Гадяцької полкової канцелярії (з 1758.29.09.), військовий товариш (з 1766.6.07.) за патентом МК. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Євдокія NN (? – 1788 – ?), після смерті чоловіка проживала сама (дітей не було). Мала 17 підданих у Гадячі.

Каменецький – Скачковський Данило Васильович (1741 – ?) – службу розпочав з 1757 р. у Чернігівському полку полковим канцеляристом, писар сотенний любецький (1766 – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька козака. Мали дітей Семена, Катерину, Олену.

Каменецький Петро Михайлович – сотник полковий чернігівський (? – 1782 – ?), титулярний радник (1790). Мав 27 спадкових душ підданих в Чернігівському повіті. Д.: Євдокія Яківна Комаровська, донька значкового товариша.

Каменецький-Скачковський Михайло Максимович – службу розпочав з 1770 р. у Чернігівському полку, військовий товариш (1785 – 1790 – ?).

Каменецький-Скачковський Федір Васильович (бл. 1735 – ?) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний синявський Чернігівського полку (1764 – 1779 – ?). Військовий товариш (? – 1784), абшитований бунчуковий товариш (1784 – 1790 – ?). Мав 2 підсусідків у м. Березному (1773) Мав 10 спадкових підданих в Синяві (1788). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Основоположником родини вважається любецький шляхтич Костюк Каменецький, який в 1587 р. отримав надання від любецького старости князя Олександра Вишневецького. Мали самобутній герб «в червоному полі золотий кавалерійський хрест, зірка і полумісяць в стовб». Д.: Гафія Опанасівна Котляр, донька березнинського козака-шляхтича. Мали 3 синів та 5 доньок.

Каменський Микола (1716 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (1757 – 1766 – ?).

Каменський Яків – значковий товариш Переяславського полку (? – 1743 – 1767 – ?), У 1743 р., ведучи справу про опіку, сотник К.Леонтович називав його найближчим родичем Ф.Черушинського. Підписав наказ депутатам до Уложенної комісії 1767 року.

Камінський Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Мешканець кролевецький, де мав 1 дім в 4 покої (1781), 1 хату підсусідків у с. Андріївці.

Камінський Корній Олексійович – службу розпочав в Ніжинському полку, військовий товариш (? – 1781), хорунжий полковий (1781 – ?). Мешкав у Кролевці, де мав один дім в три покої. Мав 52 підданих в с. Андріївні (1787). Д.: Уляна NN, донька бунчукового товариша. Мали синів Карпа, Івана, Івана, Івана, Федора, Андрона, доньок Катерину і Степаниду.

Камінський Микола (1716 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Ніжинського полк, військовий товариш (з 1757).

Камінський Яків Олексійович – козак с. Андріївки, разом з Корнієм Камінським у с. Андріївці мав 52 підданих. Полковий хорунжий.

Камскін Мартин – значний військовий товариш (1682). Мешкав у Почепській сотні Стародубського полку. 11 липня 1682 р. отримав охоронний універсал від стародубського полковника Тимофія Олексійовича.

Канаровський-Соха Олексій Григорович – сотник яготинький Переяславського полку (1757.12. – 1760).

Кандашев Юхим – службу розпочав у 1760 р., запорізький полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Кандиба Андрій Костянтинович – син миргородського полкового обозного, знатний товариш полку Миргородського (1707). Сотник миргородський (1713–1715).обозний полковий миргородський

Кандиба Андронік (Андрій) Федорович (? – 1730.05.) – син полковника корсунського, військовий товариш (1698), конотопський сотник Ніжинського полку (1698, нак.; повний: ? – 1699.12. – 1702.02. – ?), (? – 1703–1707), полковник корсунський (1708–1709), богуславський полковник (1709). За доносом корсунського сотника Павла Ждановича «заподозрен в единомыслии» з Мазепою і 1710 р. був поселений в Москві, де залишався до 1715 р., коли був відпущений на батьківщину без права займати уряди. Знатний товариш малоросійського війська (1719), значний військовий товариш (1722), знатний бунчуковий товариш (1724). Командир над бунчковими товаришами в гилянському поході (1725–1728). Другий генеральний суддя (1729). У 1729–1730 рр. знаходився при гетьмані в Москві, де і помер. У серпні 1723 р. розгорнулися тяжби за Соснівський степ між ним і жителями сс.Шаповалівки, Соснівки, Попівки. Д.: Домникія Яківна Лизогуб (? – 1749), донька полковника чернігівського.

Кандиба Василь Андроникович (? – 1726 – 1737 – ран. 1749) – бунчуковий товариш (1736–1737), жив у Конотопі.

Кандиба Данило Андроникович (1708–1780) – син полковника корсунського, службу розпочав з 1733 р., бунчуковий товариш (1736–1761), був в команді князя Рєпніна (1739). Абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Жив у Конотопі, у 1743 р. мав 74 двори підданих, 12 мучних кол, власний двір і шинок, здійснив позику у військовий скарб (6 карбованців). Д.: N Юріївна фон-Вейсбах, донька генерал-майора, управляючого з 1739 р. володіннями імператриці Ганни Петрівни у Малороссії.

Кандиба Іван – наказний сотник піщанський Переяславського полку (лютий 1731), городовий отаман (1732), продав спадковий двір у Піщаній братовій Семеновій Кандибиній у 1733 р.

Кандиба Костянтин – миргородський полковий обозний (середина XVII в.).

Кандиба Михайло – 1726 р. мешкав у Ніжині. Сотник піщанський Переяславського полку (1733.05.–1750). У 1743 р. уступив усі добра дружині, помер бездітним. Д.: (з 1722) Марія Іванівна Якубович (? – 1707 – 1766 – ?), у 1761–1766 рр. – черниця Меланія Києво-Вознесенського Фроловського монастиря.

Кандиба Петро Семенович (? – 1757) – син сотника піщанського, значковий товариш Переяславсько полку

(1741 – 1746), військовий товариш за служби прадіда, діда, батька і його самого (28.03.1746 – 1750), сотник піщанський (1750 –1757.24.10.). Мав шинок, підсусідків 2 кінних і 3 піших у Піщаній, при хуторі його 4 двори найманих людей, у сотні Гельм'язівській при хуторі палац та 3 піших підсусідки (1750). Д.: (1751) Ганна Ісаївна Ісаєвич (? – 1728 – 1775 – ?), донька сотника баришівського. Мала у м. Піщаній 18 підданих, в хуторі при містечку 17 (1775). Мали синів Григорія (1750 – ?), прапорщика у відставці (1775), Івана (1750 – ?), прапорщик у відпустці (1775), доньок Євдокію (1754 – ?) і Марію (1756 – ?).

Кандиба Семен – сотник піщанський (? – 1710 – 1732). Д.: Євдокія Федорівна N (? – 1710 – 1737 – ?).

Кандиба Федір – запорізький козак, значковий товариш Переяславського полку (з 1765), сотник яготинський (з 1773.29.06). Володів 5 підданими в Яготині і 11 в хут. Іржавці Яготинської сотні (1775). Д.: (1773) Ганна Давидівна Павлова, донька значкового товариша.

Кандиба Федір (? – ран. 1753) – бунчуковий товариш. 1770 р. МК ще розглядала справу про суперечку його спадкоємців.

Кандиба Федір Андрійович (? – 1639 – бл. 1700) – покозачений шляхтич. 27 березня 1656 р. купив половину млину у Микити Веюненка і Стецька Мазниченка. У 1666 р. за службу в війську запорізькому отримав від короля Яна-Казиміра грамоту на млин на р. Росі поблизу м. Корсуня. Полковник корсунський (1669 – 1672), (? – 1674.03. – 1675 – ?). Перейшов на Лівобережжя. Значний військовий товариш (1679), сотник конотопський Ніжинського полку (1681 – ?), (? – 1689), наказний полковник ніжинський (1693.03.), обозний полковий ніжинський (1698 – 1701.06. – ?). В універсалі гетьмана Мазепи (1688.25.09) відзначається: «от молодых лет своих...и в теперешной подешлости».

Каневський-Оболонський Андрій Васильович – син сотника сосницького Чернігівського полку, військовий товариш (? – 1738 – 1762 – ?), 1750 р. патент на чин не надав. Мав житловий і шинковий двори, 12 дворів підсусідків у с. Фастовець Іваногородської сотні. володіння в сотні Сосницькій Чернігівського полку (1738), у Понорницькій сотні посполитих, та приїжджий двір у с. Розлетах, в Крисках 3 двори підсусідків, у Понорницькій сотні при хуторі 2 двори підсусідків (1747), житловий (1741), а потім приїжджий двір у с. Красках (1747), у Сосниці 2 підсусідських дворів (1747), маєтність при хуторі Жаровському (2 хати), володів млином на р. Головеньці під с. Крисками (2 хати) (1760). 26 серпня 1762 р. продав садибу у Сосниці сотнику Филимону Шафонському.

Каневський-Оболонський Василь Васильович – 25 січня 1718 р. отримав гетьманський універсал на с. Купчич, яке належало його батькові. У жовтні 1718 р. відправлений як кур'єр з провізією на острів Аланд. Призначений у лютому 1727 р. чернігівським полковим суддею з посади астраханського почмейстра. Протягом 1728–1732 рр. вів тяжби із значковим товариш Костянтином Лисаневичем за спадщину брата дружини Івана Синдаровського, в ході розборок Каневський захопив у нього грунти і невиплатив борг. 1732 р. за «злочин» (наклеп на єпископа Жураковського) відправлений у сибірське заслання, з якого повернувся лише після імператорського указу 31 липня 1734 р. Д.: (1727) Єфросинія Миколаївна Синдаровська (? – 1760 – ран. 1766), донька чернігівського протопопа. В 1-му шлюбі за Олексієм Олексійовичем Туранським, сином генерального судді. Протягом 1732–1733 рр. вела суперечки за сіножать з полковим суддею Іваном Мокрієвичем. Мабуть, її стосується інформація, що вдова Каневська тримала хутір Посудевський в с. Старий Білоус, мала два млини в с. Жовника спільні з протопопом Максимовичем. 1760 р. вела тяжби за землі з ним же.

Каневський-Оболонський Василь Іванович (? – 1679 – 1715) – значний військовий товариш (1709), сотник сосницький (1715), 25 лютого 1709 р. отримав гетьманський універсал на млин і ґрунти в с. Крисках. Д.: Настасія Іванівна Мануйлович (? – 1700 – 1732 – ?). 14 січня 1729 р. отримала гетьманський універсал на хутір в Івангородській сотні.

Каневський-Оболонський Григорій Лукич (? – 1700 – ран. 1752.3.02.) – значний військовий товариш (1735), осавул полковий переяславський (1735–1752), проживав в с. Дем'янцях. Під Переясловом на Великій Греблі мав млин в 3 кола. Д.: 1) N Яківна Рустанович, донька полкового судді. 2) (з 1749) Євдокія Василівна N, в першому шлюбі за військовим товаришем Леонтієм Васильовичем Максимовичем. Вела суперечку разом з сином від першого шлюбу військовим канцеляристом Іваном Максимовичем за спадщину другого чоловіка з його братом полковим хорунжим Михайлом Лукашевичем (1752–1755).

Каневський-Оболонський Данило Дем'янович (? – ран. 1758) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1738 – 1750 – ?). Мав підсусідків і житловий двір у Сосниці (1738), приїжджий двір у с. Крисках Понорницької сотні (1747), у Понорницькій сотні при хуторі мав 3 двори підсусідків, у с. Купчичі 11 дворів посполитих, 1 двір служителів (1750), шинок у с. Фастовець (1737).

Каневський-Оболонський Дем'ян Васильович (? – 1758) – канцелярист ГВК (1724–1728), за старшого військового канцеляриста (1727), писар генерального суду (1735–1741). 1738 р. дружина бунчукового товариша Івана Піроцького Марія подала на нього скаргу за за захоплення лісу білу слободи Семенівки Глухівської сотні та самочинне користування млином. У цьому ж році захопив грунти у козака Глухівської сотні с. Уздиця Федора Васильовича. 1739 р. отримав охоронний лист на звільнення від постоїв шинкового двору біля Глухова. Володів млином на р. Головеньці під с. Крисками Понорницької сотні (1742). 1744 р. подав чолобитну і справу розглядав ГВС про скаргу на бригадира Іллїна про захоплення його підсусідків у с. Чарторийське Білоусівської сотні. Генеральний бунчужний (1741.13.11. – 1758). генеральний осавул (1750 – ?). генеральний суддя (? – 1758). поминальний ряд його роду: Іоанн, Мануйло, Марія, Василь, Василь, Євдокія, Роман, Федір, Костантій, Марія, Василь, Олександр, Василь, Стефан, Іоанн, Григорій, Феодосія, Васса, Іоанн, Семеон, Стефан, Павло, Олена, Марія, Настасія, Ганна, Пелагея, Андрій, Лизавета, Феодора, Михайло, Тетяна, Марія, Данило, Олексій, Федір, Іоанн, Дем'ян, Тетяна, Павло, Уляна, Андрій. Д.: Тетяна Степанівна Родзянка, донька миргородського полкового обозного.

Каневський-Оболонський Дем'ян Дем'янович (1742 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1767), прем'єр-майор (1780). Д.: Надія Олександрівна Якубович, донька генерал-майора.

Каневський-Оболонський Іван (? – ран. 1790) – значковий товариш. Д.: Марія NN, мешкала в с. Липовій Долині Глинського повіту.

Каневський-Оболонський Іван Якимович – службу розпочав полковим канцеляристом переяславським (з 1752.15.05.), військовий канцелярист ГВК (з 1756.12.), переяславський полковий писар (з 1764.04.), бунчуковий товариш (з 1775.27.03.). Близьким родичем через батька був Леонтій Петрович Базилевич. 7 вересня 1772 р. Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Каневський не приймав присягу при вступі на посаду. Колезький асесор (з 1780.13.12.), надвірний радник (з 1783.15.09.). Мав підданих у Золотоніському і Переяславському повітах у сс. Келеберді, Лепляві, Красіонівці, Комарівці, Войтовцях, Грачанівці, Згарі, хуторах Декачівці і Вітрівці – 105 душ (1783). Д.: (1766) Настасія Федорівна Заньковська, донька бригадира.

Каневський-Оболонський Лука Якимович (1758 – 1812 – ?) – син полкового обозного. Службу розпочав з 15 червня 1772 р. значковим товаришем при Переяславській полковій канцелярії, колезький канцелярист в Генеральному суді (з 1775.10.), військовий товариш (з 1778.12.12.). 1781 р. – бунчуковий товариш, 1784 р. – колезький асесор. Д.: Марія Семенівна Катеринич.

Каневський-Оболонський Михайло Васильович – сотенний писар глухівський (? – 1729), сотник янпольський Ніжинського полку (? – 1729.08. – 1742).

Каневський-Оболонський Петро Васильович (1728 – 1790 – ?) – син чернігівського полкового судді, військовий канцелярист (1750), військовий товариш (з 27 лютого 1750), полковий осавул надвірної корогви (з 1760), абшитований бунчуковий товариш (з 1774). Мав 374 підданих в 3 селах, 1 «деревне» і 1 хуторі в Городницькому повіті. Д.: Настасія NN (?–1776 – ран. 1786). Мали п'ять синів і чотирьох доньок.

Каневський-Оболонський Петро Якович (1745 – ран. 1786) – військовий товариш Чернігівського полку (з 1771), полковий осавул (з 1779). Д.: Катерина Данилівна N (1754 – 1790 – ?), мала 460 підданих у Борзнянському повіті (1787).

Каневський-Оболонський Степан Васильович – сотник янпольський Ніжинського полку (1742.19.07. – 1759), сотник 4-ї полкової сотні Ніжинського полку (1758–1759).

Каневський-Оболонський Степан Васильович (1731 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1748 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 1761), Чернігівський повітовий земський писар (з 1764.22.05.), абшитований бунчуковий товариш (з 1774.7.07./5.10.). Мав 391 підданих в 2 селах (Городницького повіту сс. Петровій Слободі і Старій Удні). Д.: Феодосія Антонівна Булавка, донька бунчукового товариша. Мали двох синів і двох доньок.

Каневський-Оболонський Федір Андрійович – службу розпочав з 1763 р., сотенний отаман Понорницької сотні (1772–1782), військовий товариш Чернігівського полку (з 1782.19.06.), абшитований полковий осавул (з 1784.30.03.). Мав 27 підданих у сс. Фастовцях і Крисках. Д.: Дарія Олексіївна Печерська, донька сотенного осавула.

Каневський-Оболонський Яків Васильович (1709 – 1763 – ран. 1766) – син сотника сосницького, службу розпочав канцелярист ГВК (з 1725), військовий товариш (з квітня 1731). У 1739 р. привернув 33 козаки у Прохорівській сотні Ніжинського полку в своє підданство і захопив їх грунти. У цьому ж році звинуватив прохорівського сотника Семена Григоровича в обтяженні загальнонародними податками його посполитих с. Сиволож. Бунчуковий товариш (з 1746.15.04.). Проживав в Сосниці, де мав 19 дворів піданих (1741), 20 підсусідків у Сосницькій сотні, житловий двір у Сосниці (1743), житловий двір і шинок у Сосниці з найманими людьми, приїжджий двір у с. Малому Усті Сосницької сотні, в Сосниці 7, у с. Лавах 1 підсусідських дворів. Володів посполитими у с. Сиволожі Прохорської сотні 21 хатою, 23 хати підсусідків на куплених ним ґрунтах та 15 хатами служителів, двома приїзжими і шинковим дворами у с. Сиволожі (1747), в Сосниці 4 підсусідськими дворами та 15 служителів (1750). Володів млином на сосницькій греблі на р. Убеді. Д.: (1753) Ірина Григорівна Кулябка, донька бунчукового товариша.

Каневський Кузьма – значковий товариш Стародубського полку. 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Каневський Федір (1707 – 1761 – ран. 1784) – служив виборним козаком у Гадяцькому полку з 1731 р., з 1733 р. в званні значкового товариша. Призначений полковником Грабянкою, будучи в польському поході. Виконував доручення в різних командах, у 1733, 1734 та 1735 рр. був у походах. У польському поході був головним «малоросійським квартермейстром». У 1736 р. був в кримському поході, 1739 р. – на українській лінії. У 1741, 1743, 1744, 1746 та 1747 р. був полковим комісаром по збору провіанту і фуражу. У 1756–1759 рр. посилався від полкової канцелярії в різні сотні щоб прискорити виконання полкових наказів. Трапилась пожежа і збитки не дозволяли продовжувати службу, та й на прожиття засобів не вистачало, тому попросив відпустку для купецьких справ (1754). Будучи в Криму, отримав від колишнього сотника курінського Лубенського полку Івана Стефанова секретні листи і передав їх генерал-лейтенанту Глібову. Потрапив у полон до татар, але відкупився. У 1755 р. його відправляли з листом до буджацького сераскер-султана, виконував інші секретні доручення. У 1759 р. просив через старість, хвороби (зламав ногу), звільнити від виконання служб і постоїв і нагородити військовим рангом. Універсал Грабянки на значкового товариша згорів під час пожежі. Хорунжий полковий ніжинський (? – 1767 – ?). Д.: Марія NN (? – 1784 – ?).

Каневський Яким Мануйлович (1705 – 14.11.1769) – гербований шляхтич, службу розпочав з 1733 р. військовий канцелярист ГВК, ГВС, писар полковий переяславський (1740–1750). Після смерті Костянтина Лисеневича 14 листопада 1751 р. став полковим суддею переяславським (1751.14.11. – 1764.27.04.). Полковий обозний Семен Безбородько був обраний підкоморієм Переяславського повіту, а він став на його місце (1764.27.04.–1769.14.11.). 1741 р. купив частину двору у Переяславі у бунчукового товариша Якова Дуніна-Борковського, а 1760 р. другу частину двору за 100 карбованців у вдови Григорія Конарського Ірини, військового канцеляриста Івана Ісаєвича, дружини військового товариша Івана Маркевича Марфи Ісаєвич, вдови сотника Кандиби Ганни Ісаєвич, полкового канцеляриста Петра Ісаєвича. 1747 р. вів суперечку за хутір з глухівським мешканцем Іваном Яновим. У жовтні 1748 р. звинуватив військового канцеляриста Михайла Ісаєвича в захопленні майна, побоях і образах. 1750 р. звільни-

ний через не точне виконання указу про надання всіх паперів з ім'ям імператора Івана Антоновича. 5 травня 1754 р. у переяславського міщанина Олексія Шинкаря і його сина Якова за 54 карбованця купив комору. 17 травня 1761 р. отримав землю для влаштування хутора в Золотоніській сотні. В 1770 р. ГВС оштрафував його і суддю Дарагана за побиття «дозорця» Чехівської волості, таємного радника Неплюєва, захоплення його речей і волів. Д.: 1) (з 26 жовтня 1744 р. в с. Козарах) N Зіновіївна Борсук, донька київського полкового обозного і Євдокії Яківни Пилипенко, доньки переяславського полкового осавула. 2) (з 1767 р.) Ірина Яківна N (? – 1794.17.11.). Проживала у Переяславі. У братів Ісаєвичів купила млин на греблі Круповській. За нею 64 підданих (1775): в с. Хоцьках (3) і хуторі Яненки (18) 2-ї полкової сотні, с. Велика Каратуль (2) і Паришків (4) 3-ї полкової сотні, м. Переяславі (11), с. Козинець (9) Терехтемирівської сотні, с. Гречанівці (8) і хуторі (9) Яготинської сотні.

Канівець Василь (1739 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1758 р. в Прилуцькій полковій канцелярії, обраний возним Журавської сотні (з 1768), абшитований військовий товариш (з 8 лютого 1781 р.). В Журавці мав 44 підданих (1782), 100 підданих у 1 місті в Прилуцькому повіті (1788). Д.: Настасія Андріївна Куриленко, донька значкового товариша.

Канівець Василь Федорович (1748 – 1781 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: Ганна NN. Проживала у м. Журавка.

Канівець Іван Іванович (? – 1630 – 1693 – раніше 1696) – охотницький полковник регіменту гетьмана П.Дорошенка (? – 1669 – 1671.22.02. – ?), сотник бубнівський Переяславського полку (? – 1680.06. – 1693.07.). Д.: Параска Бережецька, вдова NN Яременка (син від 1-го шлюбу Михайло вже дорослий у 80-х роках XVII ст.).

Канівець Кирило Андрійович – полковник Коша Запорізького. Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. Нобілітований у червні 1659 р., отримав привілей на Сорочино. Полковник чигиринський (? – 1659.10. – ?), Не був на Переяславській раді 1659 р. («оставлены на границе противъ ляховъ и татарЪ»), за нього угоду підписав гетьман Ю.Хмельницький. 9 жовтня 1661 р. приїхав із Переяслава до Кременчука колишній полковник. Наказний полковник миргородський (1660.02. – 1660.07.), полковник кременчуцький (? – 1661.05. – 1661.08. – ?).

Канівець Ничипір (? – 1740) – значковий товариш у Журавській сотні Прилуцького полку (1740).

Канівець Семен – значковий товариш (1759), мешкав у Прилуках.

Канівець Федір Ничипорович (? – ран. 1779) – значковий товариш (1725 – 1765). Абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1765.16.09. – 1772 – ?). В Журавці 48 підданих, в Новгороді погосту Бутковського д. Амошківці – надання, але його дружина «сколко душ за отдаленностю не знает». Д.: Ганна Іванівна Білецька, донька значкового товариша. Мали сина Павла (1744 – ?) і доньку Олександру (1756 – ?).

Канівець-Кременчуцький Сава – став полковником ічнянським у 1649 р. на місце Головацького. Пізніше, коли Ічнянський полк влився (чи переформуванням) до Прилуцького, здав пірнач Тимофію Носачу, сам став його заступником (1649). Будучи наказним полковником кременчуцьким, Савка Канівець (1662.06.) здав місто козакам гетьмана Ю.Хмельницького. Дещо пізніше знову згаданий як сотник кременчуцький (? – 1666 – ?).

Капинос Іван – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700). Мав пасинка Феська Юхимовича, який теж був військовим товаришем (1700). У 1649 р. Іван Капинос відомий як козак Іркліївської сотні, Юсько Капинос – Ніжинської сотні.

Капітаненко Степан – лавник Полтавського магістрату, військовий товариш (1779).

Капканець Григорій – полковий канцелярист при Полтавському полковому суді (1733). За 1733 р. отримав зарплату (6 рублів). Наказний сотник кишенський (1735, 1737).

Каплонський Василь– сотник козелецький (? – 1676).

Каплонський Герасим Борисович (? – 1636 – 1664 – ран. 27 листопада 1665) – шляхтич, православний. Робив пожертви на Межигірський монастир. Підписок ГВК у Виговського (1658). 1658 р. їздив послом до короля. Став полковником чигиринським, але, мабуть, на раді під Германівкою 11 вересня 1659 р. як прибічник Виговського змушений був скласти пернач (? – 1659.06. – 09. – ?). У червні 1659 р. нобілітований разом з братами. 28 липня 1661 р. у Варшаві король підписав привілей на маєтність Мошоров під Торунем у брацлавському воєводстві. 1662 р. разом з Гуляницьким, Креховецьким і Глосинським опікувався справою повернення захоплених уніатами церков. Писар генеральний (1663). 1663 р. Тетеря послав його з місією до короля в Чернівці. Писар ГВС (? – 1664.01. – ?). Коли Умань закрилася від Тетері, то останній направив Каплонського з товаришами умовляти уманчан, але ті його закували: «а Умонь де...от Тетери заперлася, и Тетеря де послал уговаривать Каплонского с товарищи, и их де...умонцы переймав перековали». 7 січня 1664 р. в обозі під Дівицею король підписав привілей з підтвердження йому маєтків Торговиці, Нерубайки і Мошурова, правом ленним конфірмовані. Король 27 листопада 1665 р. направив листа Стахурському, щоб той допоміг вступити у володіння маєтком Торговиця старості фелінському Олександру Вольфу. Поминальник його роду у Межигірському монастирі: Павло, Фекла, Пантелеймон, Іван, Феодосія, Пелагея, Марія, Марія, Параска, Марію, Федір, Опанас, Гафія, Іван, Марія, Варвара, Герасим, Іван, Михайло, Іван, Федір .

Каплонський Пилип Іванович (1731 – ?) – осавул полковий, мешкав у Конотопі (1787). Д.: Пелагея NN, донька міщанина.

Каплуновський (Каплонський) Степан (? – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (з 1766 р.).

Каплуня Гнат – службу розпочав у 1750 р., полковий старшина на Січі. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Капля Євстафій – міщанин прилуцький. Мав хутір під Прилуками (1732). Значковий товариш (? – 1744 – 1757 – ?). 1744 р. спільні з Федором Каплею землі захопили і побили їх майор Ландміліційного полку Михайло Тихонов і його пасинки бунчукові товариші Яків та Іван Тарнавські. Війт прилуцький (1746).

Капля Карпо – значковий товариш.

Капля Сава Тимішович – сотник рашівський Гадяцького полку (1754.06. – 1758.02. – 1760).

Капля Федір – був одним із найбагатших міщан прилуцьких. У реєстрі 1729 р. стоїть третім після Мануйла Канівця. Цього ж року серед міщан фіксуються

Герасим і Остап Каплі. Був сборщиком полковим прилуцьким (1731). Значковий товариш Прилуцького полку (1743 – 1758 – ?). Полковий відкупщик. Мав хутір під Прилуками (1732). Продовжував активні торговельні операції і у 1748 р. ГВК вимушена була стягувати з нього і лохвицького купця Івана Касяновича 3771 карбованців 32 копійки на користь їх кредиторів: російських купців Петра Клубокова і Василя Коробова, польських – Самійла Дегтяревича, Германа Ботвинки, Якова Карабанця, Петра Сухозагніта, грецьких – Статія Іванова, Стефана Кромиди, Юрія Дмитрієва, Івана Карамалієва. У липні 1749 р. прилуцький міщанин Микола Соломаха стягнув з нього судовий штраф. У 1754 р. з нього ГВК стягувала недоїмки за 1746–1748 рр. Мав 4 посполитих у с. Рудавці полкової сотні.

Капніст Ананій Васильович (? – ран. 1802) – син полковника миргородського, бунчуковий товариш. Його донька Олександра володіла двома хуторами поблизу с. Ламані Омельницької сотні (1764).

Капніст Василь Петрович (? – 1757.19.08.) – син полковника, «ревнуя христіанському закону, оставя родителей своих дом и все именіє в Турецкой области» 1711 р. перейшов на бік Росії. Тут його всиновив багатий ізюмський сотник Павлюк, після якого Василь успадкував великий маєток. Займався торгівлею. Служив волонтером. Полковий сотник ізюмський (з 1726). Приймав участь в багатьох військових походах, за що отримав кілька сіл і містечок. Полковник миргородський (? – 1737.01. – 1751). Він «по спеси своей» укази ГВК «безсовестно презирает». Повів боротьбу проти сотника уцтавцького, теж з грецьких волонтерів Дмитра Ламана. Капніст в Уцтавиці кинув козакам: «Или де ещё вы Ламана не убили?». Захоплював чужі землі в Омельницькій сотні, містечку Манжелей, переобтяжував податками, відмовлявся записувати своїх підданих до ревізьких відомостей, забороняв козакам торгувати горілкою, перетворював козаків полку на своїх кріпаків. Ворогував з родинами Остроградських, Кулябок, Ходженських, Звенигородських та ін. 1739 р. керував спорудженням південним укріплень. У цьому ж році отримав царську грамоту на м. Манжелію Омельницької сотні, с. Обухівку Сорочинської сотні, с. Зуєвці Миргородської сотні, сс. Трубайці та Попівку Хорольської сотні (загалом 152 двори). Мав 2 шинки у Білоцерківці, 1 у Балаклєйці. 1749 р. подав чолобитну на сотника омельницького Григорія Остроградського про його борги в м. Манжелей, а також на сфальсіфіковані документи на грунти та угіддя в урочищі Ламаному. У 1750 р. за доносом військового товариша В.Звенигородського був звинувачений в державній зраді (Яків Нещадим у м. Медведівці знайшов його лист до польського комісара, чигиринського старости Рудницького), а також у різних зловживаннях під час перебування на уряді миргородського полковника, внаслідок чого його було усунуто з посади і заарештовано. У січні 1751 р. реабілітований, повернено опечатані маєтки, отримав чин бригадира 1000 червонців, став командиром слобідських полків. Приймав участь в Семілітній війні. Загинув в битві у Прусії. Д.: 1) Марія Мойсеївна Согден (? – 1750), донька грецького купця. 2) Софія Андріївна Дуніна-Борковська, донька бунчукового товариша. 1770–1773 рр. ГВС розглядав справу про привласнення нею земель лубенського полковника Кулябки, у 1772–1773 рр. – козака Кременчуцької роти Дніпровського пікінерського полку Курупятникова і козака Омельницької сотні Лисенка. Її онука Софія Василівна Скалон писала про неї: «Наша бабушка, оставшись вдовою, жила в Обуховке. Хотя она происходила из хорошей дворянской фамилии..., но была мало образована. Недостаток образования искупался в ней природным умом. Владея большим имением мужа, состоявшим из 6000 душ в разных губерниях Малороссии, имением неустроенным и следственно малодоходным, она, несмотря на это, употребляла все средства, чтобы дать хорошее образование своим 4 сыновьям: Николаю, Петру, Андрею и Василию, поместя их в лучший того времени Петербургский пансион». Зберегла і впорядкувала маєтки свого чоловіка і залишили своїм дітям багату спадщину.

Капніст Данило Васильович (? – ран. 1759) – син полковника миргородського, навчався в КМА. Бунчуковий товариш (1746.24.09. – 1751 – ?). У 1751 р. його кандидатуру було висунуто на посаду полковника миргородського, але призначення не відбулось внаслідок протиріч його батька з гетьманом.

Капуста NN – син священика, значковий товариш (з 1766).

Капуста Лаврін – полковник гадяцький (1648.05. – 11. – ?), приймав участь у битві під Старокостянтиновом (вересень 1648). Очолював окремий корпус, що здійснював рейд на Галичині. Разом з Капустенками Васьком і Пархомом – козаки Чигиринського полку (1649). Отаман городовий чигиринський. Арештував за наказом гетьмана полковника І.Федоровича, котрий здав м. Сучава молдовському господареві Г.Стефану. 1653 р. приймав участь у прийомі московських дипломатів І.Фоміна, а пізніше – Р.Стрешньова. У вересні 1653 р. очолював посольства до Москви. Наприкінці 1653 – початку 1654 р. приймав участь у прийомі московського посольства на чолі з В.Бутурліним, у січні 1654 р. – учасник Переяславської ради 1654 р. Сотник суботівський Чигиринського полку (? – 1654 – ?). Налагодив та очолив розвідку і контррозвідку гетьманату за часів Б. Хмельницького. Приймав австрійське посольство на чолі з П.Парчевичем. Посол до султана Мегмедома IV (березень – травень 1657). У середині травня 1657 р., перебуваючи в Стамбулі, захворів. Сотник суботівський (? – 1660.17.10. – ?). Підписав Чуднівську угоду.

Капуста Лесько – отаман полкової артилерії лубенської (ран. 1713).

Капуста Михайло – сотник суботівський Чигиринського полку (? – 1662 – ?). Вірогідно, син Лавріна Капусти.

Капустенко-Шкурат Йосип (1729 – 1788 – ?) – «з древне предков Шкуратов». Службу розпочав з 1752 р. козаком, абшитований значковим товаришем (1788). Мав 9 підданних на хуторі Пустирці Прилуцького полку (1782), У 1787 р. – 28 підданних у хуторі. Д.: Настасія Іванівна Древаця, донька сотенного отамана. Сини Капустянські Козьма (1758 – ?), Демян (1764 – ?), Олексій (1769 – ?), Гаврило (1773 – ?), Григорій (1777 – ?), Параска (1767 – ?), Марина (1779 – ?).

Капустяний – наказний сотник янпольський Ніжинського полку (1769).

Капустянський Костантій (1732 – 1767 – ?) – син священика, військовий товариш, служив з 23 травня 1766 р. значковий товариш Гадяцького полку згідно указу МК, з 13 жовтня 1766 р. військовий товариш згідно указу МК.

Карабан Микола – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1697.07.), Перелік козаків 1649 р. (Карабан Іван – 1-ї Стеблівської сотні Куришкової Корсунського полку, Миско – козак Чорнока'янської сотні Білоцерківського полку, Карабаненко Карпо – сотні Лазарева Черкаського полку, Петро і Грицко – сотні Сосницької Чернігівського полку) засвідчує, що бориспільські Карабани вихідці з Правобережжя.

Карабан Яків – наказний сотник білицький Полтавського полку (1730).

Карабанович Герасим – військового канцеляриста ГВК (1732). 11 грудня 1732 р. гетьман Апостол звільнив від військових постоїв і повинностей його родину.

Карагод Григорій Васильович – шляхтич, значковий товариш Чернігівського полку (1781), житель с. Бужанки.

Караїмович Ілляш (? – 1648.4.05.) – полковник переяславський. У квітні 1634 р. на чолі козацького загону під Сєвськом. Старший реєстрового козацького війська (1637–1638). 1638 р. здійснив невдалий військовий похід на Січ проти кошового Дмитра Гуні, боровся з повстанцями на чолі з Остряницею. Осавул військовий (1638 – ?). 1646 р. разом з Іваном Барабашем і Богданом Хмельницьким отримав від короля доручення підготовки військових дій проти Туреччини. 1648 р. разом з Барабашем очолювали «річковий» відділ реєстровців експедиції проти повстанців Б.Хмельницького. На раді у Кам'яному Затоні реєстровці прийняли рішення перейти на бік повстанців, а його скарали на смерть.

Каракаш Кирило (? – ран. 1774) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1749), сотник уцтавицький (1749 – 1764 – ?). 1751 р. на зміну білоцерківському сотнику відряджений на лінію. Мав хутір поблизу Уцтавиці. Племінник Василя Капніста. Д.: Ганна NN (? – 1779 – ?), проживала в Уцтавиці.

Каранда Йосип Михайлович (1764 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш, мешкав у Чернігівському полку (1788). Д.: Марина Іванівна Городиська, донька титулярного радника.

Каранда Михайло Овсійович (1705/1710 – ?) – служив з 1737 р., був у походах очаківському і хотинському і комісіях. Значковий товариш Чернігівського полку. З 1755 р. хворів, 19 вересня 1761 р. пішов у відставку у званні абшитованого військовий товариш (1761 – 1774 –?). У 1774 р. абшитований значковий товариш Іван Мороз захопив його млин. Мав житловий двір в м. Березні, 2 шинкових двори.

Каранда Овсій – козак березненський, отримав за службу у 1740 р. чин значкового товариша в Чернігівському полку. Потім хворів і за нього служив син Михайло серед значкових товаришів.

Каранда Юхим – міщанин, козак Березненської сотні, значковий товариш Чернігівського полку (1740.3.07. – 1751 – ?). Володів у Березному 2 шинковими і 1 житловим дворами (1743, 1747), 1 двір підсусідків (1747).

Каранджа Овсій – шляхтич, військовий товариш (1693). Висланий полковником переяславським Мировичем, щоб вручити корогву Бубнівської сотні.

Карасевич (Карась) Іван Леонтійович (? – 1722 – 1782 – ?) – «Прадед и дед были сотниками, а отец значковым товарищем». Службу розпочав з 1737 р. в Прилуцькій полковій канцелярії, з 16 грудня 1745 р. сотенний писар в компанійському полку, з 22 липня 1747 р. сотник II сотні III компанійський. У вересні 1748 р. ГВК розглядала образи його отаманом компанійським Федором Левченком. Осавул полковий 3-го компанійського полку (з 1762). Абшитований полковий осавул компанійський (з 11 травня 1765 р.). 1754 р. був звинувачений у пияцтві з вахмістром Інгермоландського полку Степаном Баранцовим. 1759 р. захопив 5 возів льону у сотника Івана Романовича. Мав 42 підданих у Ніжинському повіті (1782) в м. Монастирищі. Д.: Параска Миколаївна Забіла, донька значкового товариша.

Карасевич (Карась) Левко Петрович – син і онук сотника, сотник монастирищанський Прилуцького полку (? – 1672.05. – ?), (? – 1682.05. – 1704 – ?).

Карасевич (Карась) Петро – син сотника, сотник монастирищанський Прилуцького полку.

Карасевич Леонтій Левкович (? – ран. 1747) – козак монастирищанський. Підполковник Новотроїцького полку Шнак захопив у нього двір з будівлями і садом. Значковий товариш Прилуцького полку Д.: Ганна Юріївна N (? – 1747 – ?).

Карасевич Павло Левкович (? – 1700 – 1732 – ?) – онук і син сотника монастирищанського, значковий товариш Прилуцького полку. Сотник наказний монастирищанський (1725, 1727), вільними голосами обраний наказним сотником монастирищенмським (1728). За ревізією 1728 р. у с. Грабів 12 хат підсусідків належали Андрію Горленко, Павлу Карасю і «попадді Суханскій». За ревізією 1731 р. тіж підсусідки показані в кількості 10 хат, з них 4 – «попа Петра Суханського» і 6 – значкового Павла Карася, при чому додано, що підсусідки «на куплених их землях поселены». Значковий товариш Прилуцького полку (? – 1731 – 1732 – ?). У 1731 р. мав 39 підсусідків і 13 дворів. Був найбільшим власником у Монастирищанській сотні.

Карасевич Тимофій – сотник 2-ї сотні 3-го компанійського полку (з 1762).

Карасевський Олексій (1752 – ?) – з чиновничих дітей. Службу розпочав 2 квітня 1780 р. військовим товаришем в Лубенському полку.

Карасейка (Карасик) Василь – хорунжий полковний київський (? – 1723 – 1724 – ?).

Карась Остап – копіїст полкової канцелярії (1741), сотник уцтависький Миргородського полку.

Карачевський Михайло – сотник кременчуцький (? – 1670 – ?). Карачевські відомі в раніший період у Черкасах, де у 1649 р. козакував Іван Карачевський.

Карбовський N – значковий товариш Київського полку (1787).

Кардашевський Григорій – козак, служив з 1762 р., з 1763 р. полковий канцелярист, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Значковий товариш Переяславського полку (1773 – 1780 – ?). Мав у с. Войтівці 4 підданих. Одружений з донькою козака, потім священика, мали синів Івана та Михайла.

Каревський (?) Григорій – служив з 1739 р., писар сотенний, значковий товариш Стародубського полку (1760 – 1781 – ?). Був у поході 1757 р.

Карленко Кирик – сотник піхотного полку Кості Даниловича (1670).

Карлицький Євстафій Нестерович (бл. 1726 – 1758 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1758), наказний сотник гельмязівський (1758.04.).

Карлицький Нестор Васильович (бл. 1692 – 1756 – ран. 1763) – компанієць (1738), абшитований значковий товариш Переяславського полку (? – 1746 – 1756 – ?). Мав володіння у с. Слободці, двір житловий у сл. То-

марівці Бубновської сотні. Д.: Уляна Денисівна Деркач (бл. 1688 – 1746 – ?), донька сотника бубнівського.

Карлицький Самійло Нестерович (1741 – ?) – син абшитованого значкового товариша, значковий товариш (1763), возний бубнівський (1765–1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Житель с. Слобідки Бубнівської.

Карлицький Степан Нестерович – військовий канцелярист ГВК (? – 1757 – 1758), писар полковий переяславський (1758.03. – 1764.03.). Гафія Максимівна Деркач разом з сестрою в 1757 р. продала частку дідівських грунтів йому як родичу під час судової справи за грунти з двоюрідною сестрою Горпиною 20 жовтня 1759 р. утримав як уступку двір у Переяславі від переяславського полковника Семена Сулими. У Домонтівській сотні ще 1691 р. Данило Карлицький входив до товариства, яке мало права участі в сотенному уряді. 1) NNN; 2) NNN. Дружина генерального судді Іллї Васильовича Журмана Гафія Давидівна Стрешенець (1730 – 1793.12.09., Новгород-Сіверський), яка була тіткою Ірини Степанівна Стрешенець (у шлюбі Афендик) і N Федорівни Стрешенець (у шлюбі Тоцької), виховувала дітей від цього шлюбу. 3) (з 1765 р.) Марфа Якимівна Каневська, донька полкового обозного. З 1772 р. по 1776 р.вела судову справу за спадок чоловіка і свій посаг з опікуном дітей Карлицького від перших шлюбів, двоюрідним братом Степана Йосипом Савичем Тоцьким. Справа почалася після смерті її єдиного сина.

Карловський Іван – військовий товариш Ніжинського полку. Його донька Марфа заміжня за Гаврилом Денисовичем Залеським (1747 – ?) і мешкала у с. Мітченках.

Кармаз Захар (1759 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Кармаз Іван Григорович (1768 – 1788 – ?) – син писаря сотенного, службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Кармаз Онуфрій – значковий товариш Миргородського полку (? – 1741 – 1752 – ?).

Кармаз Пилип Григорович (1766 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Карнаух Костянтин Мартинович – отаман городовий новгородський Стародубського полку (? – 1679.07. – ?), сотник новгородський (1680.26.05. – 1685.09. – ?), отаман городовий новгородський (? – 1690.07. – 1694.08. – ?), наказний сотник новгородський (1691.07.). Значний військовий товариш (? – 1698 – ?).

Карнович Андрій Григорович – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Стародубського полк (1759 – 1784), військовийі товариш. За ним у с. Мала Деременка 13 підданих. Д.: Софія Іванівна Зубрицька, донька значкового товариша.

Карнович Андрій Лукич – службу розпочав з 1748 р., значковий товариш Стародубського полку (1769), у другій армії в поході. Абшитований значковий товариш (1769.10.08. – 1777 – ?). Д,: Катерина Іванівна Семека, донька возного земського стародубського. Мали синів Тимофія і Максима, доньок Марфу і Ганну.

Карнович Антін Петрович – нащадок шляхетської родини з угорського міста Карнова. Військовий товариш і мешканець почепський (1677), писар сотенний почепський (? – 1678.10. – 1688.12. – ?), значний військовий товариш (? – 1690), отаман городовий почепський (? – 1690.03. – 1691.07. – ?), (? – 1694.12. – ?), (1695.06. – ран. 1695.10.), наказний сотник почепський (1693), значний військовий товариш (? – 1704 – ?). Отримав універсали Мазепи (1694) і Скоропадського (1709) на сл. Мала Черешка.

Карнович Григорій Терентійови (? – ран. 1778) – син отамана сотенного, значковий товариш. Наказний полковник київський (1730). Д.: (1747) NNN.

Карнович Григорій Юхимович – абшитований значковий товариш (1746 – 1753).

Карнович Данило Трохимович (? – 1723 – 1746 – ?) – син значкового товариша, козак почепський (1733), значковий товариш Стародубського полку (1746).

Карнович Іван Антонович – син військового товариша. Значковий товариш Стародубського полку

Карнович Іван Данилович – значковий товариш Стародубського полку (1766 – 1778 – ?). Д.: Євдокія Миколаївна Карнович, донька виборного козака. Син Павло, донька Олена.

Карнович Йосип Карпович (1714 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735)

Карнович Леон Антонович (? – ран. 1744) – бурмистр почепський (1715), знатний товариш сотні Почепської (1723), значковий товариш Стародубського полку.

Карнович Степан – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш Стародубського полку (1770 – 1781 – ?), був у турецькому поході у другій армії (1771 – 1777 – ?). Д.: Ірина Іванівна Оршава-Ораговська.

Карнович Степан Юхимович (1707.27.03 – 1788.18.04.) – син почепського городового отамана. Камер-лакей великого князя Петра Федоровича (1748), генерал-майор гольштинської служби. Обергофкамерінтендант (? – 1762). Полковник стародубський в чині бригадира (1762 – ?). Граф. Д.: (з 1748) Олена Костянтинівна Шваневич, з оточення князя Костянтина Кантемира. Софія Василівна Неронова (1737–1808), донька капітана.

Карнович Терентій – отаман сотенний, військовий товариш. Прожива у кінці XVII ст. у с. Сопич на Глухівщині.

Карнович Трохим – значковий товариш Стародубського полку (1769), був у другій армії в поході.

Карнович Юхим Антонович – військовий товариш (1689).

Карочка Кіндрат Михайлович – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1698.07. – 09.).

Карпаткос N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Сорочинській сотні.

Карпаткос Андрій (1754 – ?) – службу розпочав з 1764 р. у Миргородському полку, військовий товариш (з 1774), абшитований бунчуковим товаришем у 1785 р..

Карпаткос Яків (1753 – ?) – з іноземців. Письменний. Службу розпочав 28 травня 1764 р. полковим канцеляристом, з 1768 р. в МК, колезький канцелярист (з 29 серпня 1769 р.), 2 – й полковий хорунжий миргородський (1773.24.05. – 1782). Д.: Наталія N Кониська, донька миргородського протопопа.

Карпаченок (Карпов) Семен – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1657.03.- 07. – ?).

Карпека Антін Матвійович – син бунчукового товариша, абшитований полковий осавул (з 1784.30.04.).

Карпека Василь Степанович – син бунчукового товариша, військовий канцелярист ГВК (1754).

Карпека Данило Семенович (? – 1692 – 1729 – ?) – значний товариш (1712), знатний військовий товариш (1722), бунчуковий товариш (1725 – 1729), Приймав участь у гилянському поході. Його майнові суперечки. Д.: Параска Іванівна N, онука київського полковника Григорія Карповича Коровки-Вольського (1690).

Карпека Дмитро Степанович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1752 р., військовий канцелярист ГВК (1754), бунчуковий товариш (1768.2.01.), секретар при Малоросійській Колегії (1769–1771), колезький асесор (з 1772).

Карпека Іван Данилович – син бунчукового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1783). Проживав у хуторі поблизу с. Ображіївці. Д.: NNN (? – ран. 1783). Мали сина Якова, доньок Гафію, Марію, Марину.

Карпека Максим Якович (1733 – ?) – син бунчукового товариша, служив з 1746 р., звання отримав за службу померлого батька. Військовий товариш в Ніжинському полку (1754 – 1781 – ?). Мав 23 підданого в Глухівському і Батуринському повітах. Д.: Ганна Костянтинівна Острозька, донька бунчукового товариша. Діти: Іван (1757 – ?) – військовий канцелярист, Катерина (1756 – ?), Євдокія (1758 – ?), Мотря (1761 – ?). Жили у с. Уську Янпольської сотні.

Карпека Матвій Данилович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1741 – 1764). Склав присягу імператриці Лизаветі в Ніжинському полку (1741). 15 березня 1764 р. звільнений від служби.

Карпека Олександр Степанович – військовий товариш (з 1760.16.07.), бунчуковий товариш (1779–1791). Служив у Генеральній рахунковій комісії (1779). Д.: Пелагея NN, донька протопопа.

Карпека Семен Данилович (? – 1783) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1751), патент не пред'явив. Мешкав у Ніжинському полку.

Карпека Семен Карпович (?-1661-ран.1720) – глухівський городовий отаман (1691, 1707–1709), осавул генеральної військової артилерій (? – 1713 – 1717). 18 грудня 1715 р. отримав гетьманський універсал на с. Пустогород. Д.: Уляна Федорівна Кандиба (? – 1675 – 1732 – ?), донька ніжинського полкового обозного. У 1725 р. уступила с. Пустогород синам.

Карпека Семен Семенович (? – 1744 – ?) – син глухівського городового отамана, бунчуковий товариш (1725 – 1728), Приймав участь у гилянському поході (1725 – 1727), 22 грудня 1728 р. отримав гетьманський універсал на розподіл з братами с. Пустогород. Осавул генеральної військової артилерії (? – 1733 – 1735 – ?), бунчуковий товариш (1744). Д.: (1732) Домникія Опанасівна Єсимонтовська, донька стародубського полкового обозного (1728 – 1736).

Карпека Степан Семенович – син глухівського городового отамана, бунчуковий товариш (1725 – 1755), був в гилянському, іжорському, очаковському, дністрянських походах та під Дербентом. Д.: Ганна NN (? – 1751 – ?).

Карпека Федір Семенович (? – ран. 1732) – син глухівського городового отамана, військовий товариш (1722), бунчуковий товариш (1725 – 1730), був в гилянському поході. Д.: N Олександрівна Лефорович (? – 1730), донька війта.

Карпека Яків Семенович – син глухівського городового отамана, бунчуковий товариш (? – 1730 – 1748 – ?). 1730 р. разом з седнівським сотником Іваном Римша захопили пущу Кланщину у Андрія Борковського. Мав у 1737 р. маєтність в Новгородській сотні в сл. Боровичі 2 посполитих малогрунтових, 3 убогих, 6 дуже убогих; у с. Кривоносівці його підсусідки 1 двори, всього за Карпекою 15 дворів. жив у полку Ніжинському, позика у військовий скарб – 60 коп., у 1748 р. мав двір у с. Уска Янпольської сотні. Д.: N Луківна Жоравка, донька полковника стародубського.

Карпенко Андрій – родич Хмельницьких (1649 р. в Чигирині крім нього козакували Гордій, Данило, Іван, Лука Карпенки). Полковий осавул чигиринський (1650.10), (1658). Захопили у полон значних чигиринців, серед них Карпенка, тримали для розміну.

Карпенко Григорій (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 11 підданих у 1 хуторі в Зіньківському повіті. Д.: Марина NN, донька значкового товариша.

Карпенко Іван – наказний сотник красноколядинський Прилуцького полку (1723).

Карпенко Кіндрат – шляхтич, значковий товариш (1772).

Карпенко Логвин Федорович – сотник коропський Ніжинського полку. Козак коропський (1684). 18 листопада 1684 р. купив у коропського міщанина Лотошки Корчовицький млин. 30 лютого 1687 р. частину цього млина продав коропському міщанину Каленику Гавриловичу, а другу частину 20 червня 1688 р. Логвиниха уступила Пустино-Рихлівському монастирю.

Карпенко Максим Семенович – військовий товариш, мешкав у Чернігівському полку (1788) у с. Радичев. Д.: Меланія NN, донька козака.

Карпенко Михайло – 20 листопада 1676 р., можливо, його батько, Іван Карпенко купив у Івана Юхименка грунту в урочищі Красний ліс. Сотник старосанжарський (ран. 1713), козак кінний старосанжарський (1718). У травні 1723 р. козаки сотні відмовилися визнати його сотником, призначеного наказним полковником Г.Буцьким. Наказний сотник старосанжарський (1724), звинувачений значковим товаришем Іваном Віблим в стягнені хабарів з козаків сотні за звільнення їх від низового походу. Козак старосанжарський, мав грунт лісовий з рибними ловлями і пасікою (1731), хутір біля великого болота на кучугурі (1732). Бунчуковий товариш (1729). Іван Віблий мав з ним суперечку за грунти. Мабуть, його син новосанжарський мешканець Іван Карпенко написв 3 грудня 1752 р. тестамент.

Карпенко Михайло – отаман сотенний (1781), значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788). Володів хутором в Хорольській сотні.

Карпенко Павло – значковий товариш Ніжинського полку.

Карпенко Семен – сотник остапівський Миргородського полку (? – 1697 – ?), посланець гетьманський до Москви.

Карпенко Сидір – сотник остерський Київського полку (? – 1661 – ?). 31 грудня 1664 р. містечко Водяники з селами Будищем і Муржинці у Брацлавському воєводстві після смерті шляхтича Сидора Карпенка перейшло до Ієроніма Перановського.

Карпенко Степан – сотник остапівський Миргородського полку (? – 1715 – ?).

Карпенський Петро Іванович (1724 – ран. 1789) – син священика ніжинського, студент КМА (1740 – ?), вій-

ськовий товариш Ніжинського полку, священик с. Красного Конотопської сотні.

Карпенський Степан Степанович (1742 – ?) – син протопопа прилуцького, службу розпочав в червні 1760 р. у ГВК, секретар Канцелярії Малоросійського скарбу (1769–1782). Полковий писар (1772.11.12.), бунчуковий товариш (з 1779), колезький асесор (з 1781), надвірний радник (з 1785). Д.: Меланія Федорівна Псьол (? – ран. 1809).

Карпинський Стефан – закінчив КМА. Службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист ГВК (176 – ?).

Карпич Іван (1753 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 25 підданих у 1 селі Прилуцького полку. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Олександра N Минецька, донька військового канцеляриста. Мали синів Павла, Федора, Івана.

Карпич Іван Данилович (? – 1690 – 1727) – 1 – й осавул полковий переяславський (1714 – 1725). 18 квітня 1717 р. він за 26 золотих купив у Корнія Васильовича Паламаренка плец із садом у с. Вовчках. Іван Кирпич отримав універсал гетьмана на право володіння с. Вовчки (1717). До числа його маєтностей входив також степ поблизу Яготина. Полковник переяславський (1721.07. – 1721.11., 1722, 1723, нак.). Універсалом від 22 серпня 1722 р. йому було надано ґрунти в степу до гори Чумгак у Яготинській сотні. На жаль документи не вказують час, коли його заарештували як полуботківця. Лише в 1725 р. сенатським указом відпущений в Україну. В 1724 р. переяславський комендант Яковлєв отримав наказ від Рум'янцева описати село чернігівського полковника Полуботка і полкового осавула Кирпича. Д.: Феодора NN (? – 1744), в другому шлюбі була за військовим товаришем Андрієм Грабовецьким. Дружина міщанина переяславського Степана Коропа Євдокія Матвіївна N (1694 – 1756 – ?) у 1726 р. продала дідизні, батьківські і частину чоловікових грунтів в Переяславі осавулиній полковій Феодорі Стефановій Івановій Даниловичевій за борг 500 золотих.

Карпич Олекса – сотник крилівський Чигиринського полку (? – 1660.1.05. – ?).

Карпич Петро – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Карпич Петро – син козака. значковий товариш Прилуцького полку (1715 – 1740 – ?). Мав хутір під с. Рудівкою (1732). Проживав у Прилуках.

Карпич Федір – козак, у 1727 р. ГВС розглядав справу про захоплення у нього хутора у с. Турівці бунчуковим товаришем Федором Маркевичем. Значковий товариш Прилуцького полку (1732). Проживав у Прилуках.

Карпов Павло – службу розпочав з 1737 р. козаком 1-го компанійського полку, з 1738 р. сотенний писар в цьому полку. 1739 р. в очаківському поході. Сотник 5-го компанійського полку (? – 1766 – 1770). Абшитований осавулом полковим (1770 – 1775 – ?). Мешкав у Золотоніській сотні Переяславського полку в хуторі на р. Кропивній, де мав 16 підданих, в Золотоноші – 1 підданого. Д.: N Ярмолаївна Петруша, донька козака Золотоніської сотні. Мали синів Прокопа (1751 – ?), Василя (1758 – ?) – подвійний товариш 1-го компанійського полку (1775), Павла (1768 – ?), доньок Марію (1754 – ?), Євдокію (1756 – ?), Горпину (1764 – ?).

Карпов Прокіп Павлович (1741/1747/1751 – 1783 – ?) – служив з 1769 р., хорунжий сотенний I компанійського полку (1770 – 1782), значковий товариш Переяславського полку (10 травня 1782 – 1783 – ?).

Карпович Леон – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у Почепській сотні.

Карпович Петро – студент КМА (1727), сотник наказний яготинський (1731, 1733, 1760), вакансовий сотник (1740 – 1755 – ?). 1755 р. полковник Сулима доносив про його відмову виконувати службові доручення. Полковий осавул (1782), мав 10 хат в хуторі на р. Кропивній. Д.: Євдокія Петрівна Базилевич, пасербиця П.Черняховського, полкового судді, за жіночою лінією – онука полковника Стефана Томари.

Карповський Денис Іванович – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Пелагея Денисівна N, донька шляхтича

Карповський Михайло (1731 – ?) – полковий писар (1787). Мав 44 підданих в 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія Іванівна Заводка, донька отамана сотенного.

Карташевський Захар Іванович – син священика, онук шляхтича, який вийшов у Гетьманщину з Речі Посполитої. Депутат, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1787 – ?), мав 34 підданих у м. Батурині, с. Мітченках, хуторі Ципкіні за Сеймом Ніжинського полку. Д.: Ірина NN, донька священика. Мали синів Івана, Григорія, Володимира, доньок Олену і Марфу.

Картель Козьма (Казимир) Савич – осавул полковий чернігівський (бл. 1650).

Картель Ян (Іван) Савич – хорунжий полковий чернігівський (бл. 1650).

Касич Іван – наказний сотник голтв'янський Чигиринського полку (1658.22.04.).

Касянов Павло – отаман полкової артилерії Київського полку (1746 – 1748 – ?).

Касьянович Василь – наказний сотник коропський Ніжинського полку (1696).

Катеринич Семен Степанович (бл. 1736 – 1789 – ?) – службу розпочав в 1753 р. полковим канцеляристом в Полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист ГВК (з вересня 1762), полковий писар київський (1764.16.04. – 1773.22.05.), суддя земський козелецький (1773 – 1782 – ?). 20 травня 1776 р. отримав відпустку на три роки. Колезький асесор (1782). Д.: (1765) Настасія Степанівна Барановська, донька надвірного радника.

Катеринич Семен – полковий хорунжий (1788), мешканець Миргородського повіту.

Католей Василь (? – ран. 1784) – значковий товариш. Д.: Уляна Євстафіївна Шрамченко (? – 1755 – 1790 – ?), донька значкового товариша, володіла у с. Плоскому підданими 26/33 (1783), 50 (1787), 59 (1790).

Католей Іван – сотник компанійський (1773 – ?).

Католей Іван (1729 – ?) – військовий товариш. У 1759 р. призначений комісаром Київського полку на місце отамана бобровицького Рубана. Абшитований військовий товариш (? – 1765 – 1788 – ?). У 1765 р. наніс побої та заарештував козака Мринської сотні грека Юрієва, якого лише цього року записали в козаки. Володів у містечку Мрині 39 підданими (1787).

Католей Михайло – закінчив КМА, службу розпочав з 1761 р., військовий товариш Київського полку (1780). Д.: NNN, донька козака Козелецької сотні.

Католей Пантелеймон Юрійович (? – ран. 1784) – вийшов з Македонії, значковий товариш Ніжинського полку (1763). У с. Плоскому на р. Остер купив 12 селянських дворів. Д.: N Федорівна Тарасович (? – 1755 – 1787 – ?), донька сотника мринського.

Каторжний (Каторжан) Роман (? – 1624 – 1654 – ?) – козакував у Корсунському полку (1649). Призначений послом у Стамбулі. Наказний полковник ніжинський (1654.10.), 30 жовтня 1654 р. видав універсал про послушенство ченцям Мансаківського Спасо-Преображенського монастиря.

Катрич Андрій – осавул полковий гадяцький.

Катрич Іван – грек. Службу розпочав в Ніжинській полковій канцелярії з 1739 р., значковий товариш (з 1752), військовий товариш (з 1757), абшитований військовий товариш Київського полку (1760 – 1772 – ?). Д.: N Яківна Шаула, донька бунчукового товариша. Сини Іван, Павло, Федір.

Катрич Трохим – шляхтич гербу «Граб», хорунжий полковий київський (1730).

Кахна Данило – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – ?).

Кахначевський Федір – військовий товариш (1790). Мав 9 підданих в Роменському повіті. Д.: Марія Андріївна Петровська, донька значкового товариша.

Каценко N – козак м. Сорочинець, абшитований значковим товаришем Миргородського полку (1777.01. – ?).

Кацков Іван – козак Мглинської сотні, значковий товариш Стародубського полку (з 1718.12.).

Качановський Андрій Петрович – сотник Могилівського полку (1656.14.06. – ?).

Качановський Гаврило – військовий товариш.

Качковський Олександр – козацький старшина в таборі на Узені 17 жовтня 1619 р..

Качурев Герасим – військовий товариш (1790). Підданих не мав, мешкав у Роменському повіті.

Каша Михайло – військовий суддя (1634), сотник кропивнянський Переяславському полку (1638).

Кашперович Лаврін – писар полковий сосницький за полковника Яцьку Скидану. Військовий підписок ГВК (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Кашпуровський Семен (1747 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 9 підданих у місті Ромни Лубенського полку. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Романівна Калениченко, донька сотника.

Кашуба Гордій Гаврилович – син шляхтича гербу «Пулкозиц», сотник наказнй (1712), сотенний хорунжий погарський (1717 – 1720). В Білорусії відомий шляхетський рід Кашуб.

Кашуба Дмитро Степанович – син сотенного хорунжого походного, значковий товариш (1787). Д.: NNN, донька шляхтича.

Квасенко Михайло – осавул сотенний, значковий товариш Чернігівського полку (1779).

Квачевський Федір (1739 – ?) – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1766.3.08. – 1775 – ?), священик (1788). Д.: Марина NN, донька значкового товариша.

Кваша Іван – сотник омельницький (голвянський) Чигиринського полку (? – 1663.23.02. – ?), полковник торговицький (? – 1675.12. – ?).

Кваша Матвій Іванович – сотник омельницький (голтв'янський) Чигиринського полку (? – 1661.24.02. – 1661.18.05. – ?), у квітні 1661 р. підтримав Сомка.

Квех Ничипір – прапорщик полковий стародубський (? – 1676).

Квітницький N – осавул сотенний лукомський Лубенського полку (? – 1776), абшитований значковим товаришем (з 1776.31.10.).

Квітницький Гнат – військовий товариш, вийшов з Правобережжя у Стародубський полк.

Квітницький Григорій Федорович (1742 – ?) – син військового канцеляриста, абшитований військовий канцелярист (1787). Мав підданих в с. Шептаках. Д.: Феодосія NN, донька значкового товариша.

Квітницький Дмитро – сотник (? – 1782 – 1783 – ?). Мав 12 підданих у Пирятинському повіті.

Квітницький Дмитро Гнатович – син військового товариша, військовий товариш, дяк. Його син Федір.

Квітницький Федір Дмитрович (? – 1763) – син дяка. Військовий канцелярист ГВК (1738–1763). Отримував зарплату 50 карбованців (1746). Управитель гетьманського маєтку в Шептаках (1754).

Кгерелуха Лаврін – сотник Немирівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Кголомбецький Ян – сотник седнівський (1671.16.04), був у Марковичах.

Кгреско Сергій – сотник Ометинської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Кгуз Іван – сотник ворсенський Київського полку (1649).

Кеба Іван – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781), житель с. Курень.

Кеда Іван Андрійович – абшитований значковий товариш (1777 – 1783 – ?). Мешкав у с. Камінь. Мав 11 підданних. Д.: Тетяна NN, донька козака. Мали доньок Євдокія і Пелагея.

Кедрина Степан – службу розпочав у Київській полковій канцелярії, у 1763–1768 рр. – у Бобровицькому сотенному правлінні, полковий канцелярист (з 1768), старший полковий канцелярист (з 1771), військовий товариш (1774 –1776 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Кеза Максим (1749 – ?) – службу розпочав 1766 р. полковим канцеляристом, писар сотенний полкової сотні (1777 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена N Рознятовська, донька священика.

Келеберда Григорій (? – 1755 – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку з 1766 р.

Келеберда Іван – названий батьком Василя Висоцького і дядьком Стефана. Міщанин полтавський, купець. Військовий товариш (? – 1756 – ?). Війт полтавський.

Келеберда Іван Андрійович (1723 – 1763 – ?) – син козака можного кременчуцького, службу розпочав з 1736 р., значковий товариш (1741 – 1763 – ?). Старший над косарями, супроводжував турецького посла, двічі знищував сарану у Хорольській сотні і омельницькому степу, боровся з гайдамаками, розслідував зловживання управителя маєтностей бунчукового Оболонського, командував командою на фортифікаційних роботах у Новій Сербії, організовував пошук садових дерев для садів гетьмана. У 1774 р. був вдівцем і дітей не мав.

Келеберда Ілля (? – 1716) – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1716). Тримав с. Ковалі Хорольської сотні, яке після його смерті перейшло свояку полковника Апостола військовому товаришу Прилуцького полку Андрію Горленку.

Келеберда Йосип Дем'янович (1700 – 1761 – ?) – служив з 1730 р. будучи в званні міщанському. Козак з 1740 р. У 1746 р. від ГВК отримав чин військового товариша у Полтавському полку «за служби його в різних нарадах отправление також за содержание на от купе Полтавського полку зборов надлежащих в скарб войсковой и за варение и постачание в канцелярію Главной Артилерии и фортификацій селітри». Мав двір у Полтаві.

Келеберда Федір – значковий товариш (1742).

Келеберда-Висоцький Стефан (1716 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1730 р. Був при Полтавській полковій канцелярії, виконував різні доручення. З початком турецької війни 1735 р. збирав провіант у Царичанський магазин в сотнях Великобудиській та Решетилівській. У 1746 р. отримав від ГВК чин військового канцеляриста. У 1751 р. отримав від гетьмана чин військового товариша Полтавського полку. В універсалі на чин військовий товариша згадується його прадід Карпо Висоцький, шляхтич, який вийшов з Польщі, осів у Полтавському полку і служив козацьку службу. З 1751 р. управитель Почеповської гетьманської волості.

Келембет Гаврило (? – 1690 – 1740 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1732 – 1740 – ?). Мав три підсусідки, хутір.

Келембет Іван Гаврилович – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1721 – 1751 – ?). Успадкував частину маєтків судді Лубенського полку Андрія Яковлева. 1738 р. скаржився на підполковника Навського піхотного полку за захоплення коней.

Келембет Ілля Федорович – значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1751 – ?), у поході на лінії (1739).

Келембет Кирило Федорович – значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1751 – ?). У 1748 р. його побив на українській лінії командир команди, гадяцький полковий хорунжий Петро Клецунов.

Келембет Леонтій Гаврилович (? – 1711 – 1779 – ран. 1783) – син значкового товариша, значковий товариш (1721 – 1751 – ?), абшитований сотник (? – 1772 – 1779 – ?) Прилуцького полку. Д.: (1751) Параска Тимофіївна Помазан, донька козака. Мали синів Омеляна, Михайла.

Келембет Михайло Леонтійович (1751 – 1782 – бл. 1783) – син абшитованого сотника. Значковий товариш (з 1773). Абшитований військовий товариш (1782). Шляхтич (1782), мав у Ніжинському повіті 20 підданих (м. Монастирище). Д.: Варвара NN (1756 – ?), донька козака.

Келембет Федір – військовий товариш Прилуцького полку.

Келембет Федір– сотник лютенський Гадяцького полку (? – 1728 – ?).

Келембовський Федір– значковий товариш Гадяцького полку (1738). Мешкав у м. Лютеньці. Мав синів Іллю і Кирила.

Кенгісеп Фрідріх – осавул ГВА (? – 1708). Один з організаторів оборони Батурина.

Керстуненко Мойсей (Йосипович ?) – осавул полковий київський, рід якого вписаний до поминальника Межигірського монастиря.

Кеценко Петро (1756 – ?) – абшитований полковий писар (1788), мав 41 підданого в 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Тетянана NN, донька священика.

Кизим Богдан (? – 1590 – 1648) – полковник у Білій Церкві (? – 1620 – ?). Козацький старшина (1621, 1630). Полковник брагинський (? – 1648 – ?), полковник річицький (1648). Потонув у Мозирі. Перелік Кизим у реєстрі 1649 р. засвідчує,що представники родини є по Дніпру Канів –Корсунь, делегували своїх представників для організації козацтва на Брацлавщину (Уманський і Брацлавський полки) (Кизим Іван – козак Сенчанської сотні Миргородського полку, Кизим Іван та Яків – козаки сотні сотні Герасименкової Корсунського полку, Кизим Левко – Івангородської сотні Уманського полку, Кизименко Марко – Краснянської сотні Брацлавського полку, Федько – сотня Волинцева Канівського полку (1649).

Кизима Гнат – шляхтич гербу «Домброва». Сотник козелецький (1661). Можливо, він Гнат Хоменко – покозачений шляхтич остерський (1663), сотник остерський Київського полку (1677.06. – ?).

Кизимович Стефан Герасимович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (? – 1687.19.04. – 1689 – ?).

Кизиченко Єрмила – осавул полковий стародубський (? – 1655.03. – ?).

Кизя Григорій Антонович (? – 1720 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1730 р., хорунжий сотенний миргородський (1735 – 1751). Значковий товариш (25 травня 1772 р. – 1775 – ?). Д.: Наталія Климівна Лобода, донька козака миргородського.

Кизя Іван Григорович – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Миргородського полку (1772.25.05. – 1781 – ?), володів хутором в 1-й полковій сотні. Д.: NNN, донька священика.

Килимей Степан – сотник Бабанської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Килич Опанас – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Полтавського полку.

Кимбарович Марко Маркович (? – 1632 – ран. 1669) – шляхтич, суддя полковий стародубський (1660), полковник наказний ніжинський (1662.04.), посланець В.Золотаренка до царя. Отаман городовий глухівський (ран. 1663), товариш полку Ніжинського (1663). 21 вересня 1663 р. у таборі під Лубнами гетьман Брюховецький взяв його під свою протекцію. Військовий товариш (? – 1665 – 1666 – ?). 1 серпня 1665 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від податків його млина, побудованого за власний кошт, на р. Березі в одне коло і одну ступу. Стверджене ще одним гетьманським універсалом від 13 січня 1666 р. с. Берези Глухівської сотні, надане російським царем. Ігнатович підтвердив також йому с. Березу на р. Березі. 1667 р. спорудив Успенську церкву у с. Березі. Д.: Гафія Юхимівна N, 9 березня 1669 р. отримала універсал на с. Березу і млин побудований її чоловіком. В чернецтві Агафія, ігуменія Глухівського монастиря (? – 1671 – ?). В поминальнику її роду згадані Марко, Ганна, Фотинія, Євдокія, Роман, Дем'ян, Максим.

Кир'яків Петро Іванович – сотник ковалівський (2-ї; 1760.12.12. – 1781.10.08.).

Кир'яків Іван Петрович – сотник ковалівський (2-ї; 1781 – 1783).

Кирдицький Радко Михайлович – військовий товариш (1700).

Кирдицький Юрій Михайлович – військовий товариш(1700).

Кирей Степан (1752 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.8.03.).

Кирейко – сотник полку козацького полку Данила Федоровича (1687).

Киржа Іван – сотник леплявський Переяславського полку (? – 1725 – 1730 – ?).

Кириєнко Максим (? – 1685 – 1706 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку, отаман сосницький. 7 липня 1706 р. купив у Василя Андрійовича Дорошенка млин, двір і землі між сс. Волинкою і Лавами.

Кирик Василь – наказний сотник городиський (1723, 1725, 1731).

Кириков Йосип – значковий товариш Миргородського полку (1741–1752). Мешкав у Омельницькій сотні в Манжелівці.

Кириленко Ілля – значковий товариш Київського полку, житель с. Даничі Козелецької сотні (1740).

Кириленко Петро (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Наталія Матвіївна Зимницька, донька возного.

Кирилів Іван – писар полковий полтавський (? – 1672.05. – 1672.06. – ?).

Кирило – сотник котельвенський (? – 1676.10. – ?).

Кирило – сотник чигриндубравський.

Кирилович Василь Кирилович – шляхтич, син осавула полкового гадяцького, сотник опішнянський (? – 1687 – 1695), отаман городовий гадяцький (? – 1698 – ?), осавул полковий гадяцький (? – 1703 – 1711 – ?), суддя полковий гадяцький (1713–1717). Після смерті полкового осавула Федора Вечорки отримав с. Русанівку. У Введенській церкві КПЛ поминався його рід: Кирило, Марія, Любов. Рід його: Василь, Кирило, Марія, Любов, Ганна, Павло, Гафія, Олена, Євфимія, Тетяна, Федір, Даміан, Феодора, Марія.

Кирилович Григорій – осавул полковий брацлавський (? – 1654 – ?).

Кирилович Григорій (1725 – 1782 – ран. 1790) – з шляхтичів. Службу розпочав з 1 вересня 1747 р., значковий товариш Лубенського полку (з 4 жовтня 1749), військовий товариш (з 23 вересня 1779). Був при Германландському і Борисоглібському драгунських полках полковим комісаром. Мав 20 підданих в Глинському повіті. Д.: Євдокія NN.

Кирилович Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741–1744).

Кирилович Іван – значковий товариш Миргородського полку (1767).

Кирилович Йосип – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Кирилович Йосип – козацький старшина (1664. 11.).

Кирилович Михайло – полковий комісар лубенський (1727).

Кирилович Олександр – писар городовий білицький, товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1743 – ?), мав двір у Біличах

Кирилович Опанас – значковий товариш (1741), військовий товариш Миргородського полку (1775), не отримав російського чину (1788).

Кирилович Семен – сотник чигриндубравський (? – 1725)

Кирилович Семен Семенович – син сотника чигриндубравського, значковий товариш Лубенського полку (1725 – 1751 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. – на форпостах при Києві, у 1737 р. – на форпостах, у 1738 р. – при ГВК, був у поході 1739 р. Присягнув у 1741 р. Мав у Чигриндубравській сотні в с. Гусине двір житловий двір та шинок, та підданих малогрунтових 2 двори на 5 хат, убогих 11 дворів на 15 хат та 4 бездвірних та 9 ратушних служителів (1747). 1751 р. працював у Чигриндубравській сотенній канцелярії.

Кирилович Степан – значковий товариш Миргородського полку (? – 1774 – 1788 – ?). 1774–1775 рр. ГВС розглядав апеляція від чигриндубравського сотника Бутовського і козаків с. Яреміївки на рішення Лубенського підкоморного суду по його зиску про захоплення сіножатей. Не отримав російського чину (1788).

Кирилович Федір – сотник котельвенський (? – 1677.02. – ?).

Кирилюк Максим – військовий товариш Ніжинського полку.

Киричевський Іван (1742 – ?) – службу розпочав писарем сотенним (1766–1775), отаман сотенний куринський Лубенського полку (1775–1781), військовий товариш (1781.25.05. – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 28 підданих у одному селі. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1780) Марія NN, донька священика.

Кириченко Артем – значний військовий товариш. У 1663 р. продав свій дім у Новгороді-Сіверському міщанинові Артему Осиповичу.

Кириченко Влас (1748 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 44 підданих в 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Кириченко Григорій (? – ран. 1790) – значковий товариш Гадяцького полку. Мав 12 підданих в Гадяцькому повіті. Д.: Марфа NN.

Кириченко Данило – шляхтич. Отаман городовий і сотник наказний домонтівський Переяславського полку (1704.23.08.).

Кириченко Іван – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку.

Кириченко Кирило – військовий товариш Ніжинського полку.

Кириченко Кіндрат (? – 1740 – 1771 – ран. 1788) – шляхтич, службу розпочав з 20 вересня 1751 р. козаком Веприцької сотні, значковий товариш Гадяцького полку (з 31 січня 1760). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марфа Василівна Тимофієва (1727 – ?), донька військового товариша, мала 12 підданних (1788).

Кириченко Козьма – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухіва Красній Горці.

Кириченко Самійло Кирилович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Кириченко Тимофій (1745 – ?) – служу розпочав з 1774 р., отаман сотенний (з 1775), значковий товариш Київського полку (з 1779).

Кириченко Яків – службу розпочав козаком з 1768 р., значковий товариш Прилуцького полку (1773–1781 – ?), мешканець с. Олексинець 2-ї Варвинської сотні. Д.: Параска NN, донька козака. Маали синів Федора, Григорія, Йосипа, Вакулу, Євтуха, доньку Гафію.

Киричков Влас (1748 – ран. 1790) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Мав 44 підданих у 1 селі в Роменському повіті.. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака. Мали сина Михайла.

Кирияк Андроник Якович (1750 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих в Зіньківському повіті. Д.: NNN (? – ран. 1790), дітей не мали.

Кирияк Василь – службу розпочав з 1763 р. у ГВС, військовий канцелярист (з 1765), військовий товариш (1779 – 1788 – ?), ратман Глухівського магістрату (з 1782). Д.: Ксенія Григорівна Александрович, донька грека.

Кирияк Дмитро – військовий товариш (1763). Д.: (з 1763, с. Бакумівка) Феодосія Андріївна Думитрашко-Райча (1738 – 1763 – ?), донька бунчукового товариша.

Кирияк Іван (? – 1720 – 1739 – ?) – військовий товариш і «селітерний компанейщик».

Кирияк Іван Петрович – значковий товариш (з 1768), в Малоросійській колегії (1780). Сотник 2-ї Ковалівської сотні (1781–1783).

Кирияк Микола Олексійович – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Мав 20 підданих в Зіньківському повіті.

Кирияк Михайло – службу розпочав з 1772 р. військовим товаришем у Полтавському полку.

Кирияк Михайло Іванович (1738 – 1790 – ?) – службу розпочав з травня 1750 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1758.31.12.) за універсалом гетьмана Розумовського. З 1750 р. при утриманні селітряного заводу. Прем'єр-майор (1790). Мав 91 підданого (1790). Д.: Гафія Григорівна Корсун, донька бунчукового товариша. Мав синів Михайла, Дмитра, Георгія,доньок Марію, Варвару, Марфу.

Кирияк Олексій Матвійович (1712 – 1771 – ?) – службу розпочав з січня 1731 р., селітряний компанійщик, військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758) за універсалом гетьмана К.Розумовського. Мав 15 підданих. Д.: Ганна Андріївна Коростовець, донька священика.

Кирияк Павло – військовий товариш Чернігівського полку.

Кирияк Петро Іванович (бл. 1730 – 1784 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1753 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 31 грудня 1758), сотник новоствореної 2-ї Ковалівської сотні Гадяцького полку (1760.12.12. – 1781). Бунчуковий товариш (з серпня 1781). Д.: Ганна Іванівна Пустовойтова, донька абшитованого полкового судді Сумського полку. Син Іван при МК, Петро – в Харківській академії, Олександр – в ландміліційному полку (1780).

Кирияк Степан Іванович (1727 – 1767 – ?) – службу розпочав з квітня 1739 р. на селітряних заводах, військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758) за універсалом гетьмана, пошмейстер (з 1768.3.01). У 1739 р. вступив «у произвождение» селітряного заводу, з 1765 р. в комісії в повіті Гадяцькому по збору додаткових грошей з приватних винокурень. Д.: NNN (? – ран. 1772).

Кирияк Степан Олексійович (1727/1729 – ?) – службу розпочав з 1739 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758). Полковий осавул.

Кирій-Паславський Данило Григорович – полковий писар (1790). Мав 7 підданих в Борзнянському повіті. Д.: Тетяна NN, донька священика. Мали доньку Мотрю.

Кирнос Федір (1759 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.17.12.).

Кирста Григорій – козак Комишненської сотні, значковий товариш Гадяцького полку (1731). Жив у м. Комишна.

Кирста Іван – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1741), військовий товариш «за доброрадетельние войсковие служби також держание в том Гадяцкому полку откупу с приращенной казенной прибиле» (1741 – 1756 – ?). 1753 р. мав суперечку з сотенним отаманом сенчанським за млин в с. Млини Лохвицької сотні Не мав дворів підданих (1744), мав двір і шинок в Комишній та 3 підсусідки.

Кирста Іван Степанович (?, Хорол – ?) – козак, значковий товариш Миргородського полку (1732 – 1751 – ?) в Омельницькій сотні. сотник омельницький Миргородського полку (тримав сотенне правління, 1739). Звільнений значковий товариш у 1752 р., мав підданних і двір у Хорольській сотні.

Кирста Петро – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Киселівський Андрій Тищенко – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1681).

Киселівський Василь Тищенко – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1654 – ?).

Киселівський Григорій Федорович – син сотника 3-ї полкової та Параски Яківни Дуніної, яка успадкувала ґрунти Дуніних і Томар. Учень граматики в Переяславській колегії (1765). З 1765 р. полковий канцелярист, з 1769 р. значковий товариш, з 1775 р. військовий товариш. Мав 47 підданих в с. Каратуль 3-ї полкової сотні при хут. Сомкова Долина та в Переяславі. Д.: Катерина Костянтинівна Леонтович, їх діти: Аполон (1772 – 1790 – ?), Василь (1776 – 1790 – ?). Костянтин (1781 – 1790 – ?), Павло (1782 – 1790 – ?), Григорій (1785 – 1790 – ?), Олександра (1779 – 1790 – ?).

Киселівський Іван – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1768 – 1779 – ?).

Киселівський Тихін Мартинович – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1660 – ?).

Киселівський Федір Іванович (? – ран. 1767) – за ревізією 1736 р. згадується протопіп баришівський Іван Киселівський, який в 1740 р. вже був протопопом переяславським. На початку століття він купив двір у Переяславі. Його сину Федору грунти тут дісталися за дружиною Параскевою Яківною Дуніновною – єдиною донькою. Ці маєтності разом з дружиною Софією Стефанівною Томарою купив в 30-х роках її батько, який незабаром помер (до 1741). У 1739 р. розпочав службу військовий канцелярист ГВК, сотник третьої полкової сотні. Продав в 1750-60-х роках нерухомість в Баришівці і хутір предківський Олешківський, куплений Григорієм Олешковичем в 1669 р. (чи не син Олешка Яценка козака Баришівської сотні в реєстрі 1649 р.), полковнику С.Сулимі. Останній ще в 1734 р. купив двір в Баришівці у Олени (Марини) Максимівни Олешківської, вдови Юрія Скалецького. Максим Григорович Олешкович в 1705 р. продав І.Сулимі солодовню. Городовим отаманом баришівським в 1716 р. був Олександр Олешкевич. У 1733 р. райця Київського магістрату Олексій Іванович пере-

дав племінниці Марії Киселівні і її чоловікові Йосипу Довгаленку грунт і комору в Баришівці. Їх донька заміжня за Ф.Прокопенком, за нею великий двір у Баришівці, який дістався її батькові від діда в 1676 р. (до двору землі на 257 днів). Федір Киселівський продав землі біля с. Селичівки Прокопенку. Сотник 3 полкової Переяславської сотні (1755 – 1765 – ?).

Кисельов N – значковий товариш, абшитований військовий товариш Миргородського полку (1776 – ?).

Кисіль Андрій Якович (1758 – ?) – син обозного полкового прилуцького, військовий товариш у Прилуцькому полку (1774), сотник срібрянський (1777.15.05. – 1782), бунчуковий товариш. (? – 1790 – ?) Мав 125 підданих (1788). Д.: Марія N Голенковська, донька полкового обозного. Мали сина Петра і доньку Варвару.

Кисіль Дмитро Іванович – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1722 – 1740 – ?), проживав у Прилуках. 26 вересня 1722 р. призначений полковим комісаром. У нього підсусідок у Прилуках Карпо Шолудько.

Кисіль Дмитро Якович (1763 – ?) – син полкового осавула, військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?).

Кисіль Іван – сотник грунський (? – 1699 – ?). Загинув у війні з шведами.

Кисіль Іван – сотник журавський Прилуцького полку.

Кисіль Іван (1754 – ?) – службу розпочав з січня 1769 р., бунчуковий товариш (1781.19.05. – ?).

Кисіль Іван Петрович (1743 – ?) – значковий товариш. Коморник Прилуцького земського суду (з 1764).

Кисіль Петро – сотник остерський Київського полку (? – 1696.11. – ?).

Кисіль Тимофій – службу розпочав з 1764, осавул сотенний городницький (1769 – 1777), значковий товариш (1777 – 1780 – ?), військовий товариш (1790). Мав 4 підсусідків в д. Обтуничах Городницької сотні (1779), був у поході в 1769, 1770, 1771, 1772, 1776, 1777 рр. Д.: Мотря N Павловська, донька сотенного отамана. Мали двох синів Михайла 14 р. навчався руській грамоті, та Якова малолітнього (1779), доньок Уляну, Параску, Меланію.

Кисіль Федір – полковник прилуцький (? – 1649). Товариш полку Чигиринського (1649).

Кисіль Федір Якович (1760 – ?) – службу розпочав полковим канцеляристом, в закордонному поході (1774), військовий товариш у Прилуцькому полку (1782), бунчуковий товариш (1790). Мав 70 підданих в Прилуцькому і 40 в Ніжинському повітах (1782), 250 підданих (1790). Д.: Ганна Іванівна Яворська, донька священика с. Мокієвки.

Кисіль Яків Дмитрович (? – 1717 – 1777 – ?) – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник (1740–1757), хорунжий полковий (1757–1764). Очолював 1000 команду в Новій Сербії (1760). У 1762 р. командир залоги на Українській лінії. Хорунжий полковий прилуцький (1757–1764), осавул полковий прилуцький (1763–1771, 1-й), обозний полковий прилуцький (1771–1777). Д.: Марфа Бродовська, донька польського шляхтича. Володіла хутором Панський Колодязь під Монастирищем, мала 3 підданих у с. Томашівка. Мали синів Андрія, Федора, Дмитрія, доньок Тетяну, Ганну.

Кислий – сотник березанський Переяславського полку (? – 1667.06. – ?), «чинить обіди».

Кислий Василь – військовий товариш (1790). Мав 9 підданих в Роменському повіті.

Кислий Іван (1759 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Березненського повіту, підданих не мав. Д.: Уляна NN, донька священика.

Кислий Стефан (? – ран. 1790) – значковий товариш ГВА (? – 1762 – 1767 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Військовий товариш. Мав 9 підданих в Роменському повіті. Д. Параска NN.:

Кистень Марко (1728-?) – абшитований полковий писар (1788). Мав 30 підданих у с. Велика Кошелівка і 1 хуторі. Д.: Євдокія (Стефановська ?), донька священика. Мала 14 підданих у с. Велика Кошелівка і 5 у хуторі поблизу цього села.

Кицеш (Волошин) Опанас Миколайович – ротмістр волоського полку, приймав участь в боях проти шведів, полтавській битві, прутському поході. Два роки з своєю корогвою був у розпорядженні фельдмаршала Шереметьєва. Сотник ковалівський (1713–1716). Звинуватив генерального суддю Івана Чарниша у крадіжці його пожитків і усуненні від уряда сотника. Чарниш в боротьбі проти нього оперся на представників старих місцевих старшинських родин, які з приходом Кіцеша втратили владу. Після скинення останнього їх представники знову стали на чолі сотні: Семен Драб городовим отаманом, Дем'ян Перехрест сотником. Д.: Марина Романівна N. В 1-му шлюбі була за Тихоном Федоровичем Чарнишем.

Кичкаровський Іван Данилович – шляхтич, отаман городовий коропський (1669.26.05.), посланць у посольстві генерального осавула Гвинтовки (1669), отаман городовий коропський (? – 1677.03. – ?), наказний сотник коропський Ніжинського полку (1678.03.). отаман городовий коропський (? – 1682.07. – ?).

Кичкаровський Леонтій Іванович – син сотника наказного коропського. Писар сотенний (? – 1687), сотник пирятинський (? – 1687.12.12. – 1688), писар полковий лубенський (? – 1688.26.09. – 1690.08. – ?), суддя полковий лубенський (1690 – ?), писар полковий лубенський (? – 1694), значний товариш Пирятинської сотні (1699), городничий пирятинський (1699.07.), отаман городовий пирятинський (1700 – ?), суддя полковий лубенський (1712). У 1690 р. отримав гетьманський лист, підтверджений царською грамотою 11 серпня цього ж року на володіння с. Луговиками і трьома млинами: на р. Удай, під Пирятином і в с. Гурбинцях.

Кичкаровський Яків Леонтійович – син судді полкового лубенського, отаман городовий пирятинський. 26 квітня 1713 р. отримав гетьманський універсал на володіння с. Мокіївкою, хутором під Пирятином, двома млинами: один на р. Гурбинській, другий в с. Луговиках та на користь військовою частиною млина Данила Ященка на р. Удаї в Чорунській сотні. Мав млин на р. Оржиці під с. Караваями, який захопив полковник Маркович, дешево купив хутір Логилювщину над р.Оржицею. Товариш сотні пирятинської (1719). Д.: N Федорівна Хоруженко, донька мешканця пирятинського.

Кишенко Григорій – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході при волах.

Кияниця Іван Якименко – сотник охотницького полку Івана Московки (1660).

Кияниця Федір – значковий товариш (1723).

Киянченко Юхим – сотник Богушківської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Кияшка Іван – значковий товариш (1790). Мешканець Глинського повіту, підданих не мав. Д.: Параска NN, донька козака.

Кияшка-Левандовський Василь Михайлович – син осавула полкового гадяцького, військовий товариш, мешканець гадяцький, потім харківський. Разом з братом продали ліси, луки, поля, степи, сінокоси поблизу с. Красна Лука гадяцькому полковнику Івану Чарнишу.

Кияшка-Левандовський Іван Герасимович – шляхтич, сотник коропський Ніжинського полку (? – 1687.10. – ?), значковий товариш, 19 січня 1698 р. уступив грунти і млин з пасікою і житнецею Пустинно-Рихлівському монастирю.

Кияшка-Левандовський Михайло Степанович (? – 1687) – у 1669 р. полковник Михайло Кияшко-Левандовський був направлений Ігнатовичем проти оперативного корпусу дорошенківців на Лівобережжі (полки Івана Канівця, Носа, Перебийноса, Івана Сірка). Останніх підтримали Лубенський (полковник Гамалія Григорій) і Миргородський (Гладкий Григорій) полки. Вони напали на табір Кияшки, але були розгромлен. У червні 1669 р. Ромни заявили, що капітулюють, але не перед Кіяшко, бо бояться грабунків. Ігнатович послав туди Ніжинський полк Уманця, Київський К.Солонини, Стародубський Рославця на чолі з генеральним суддею І.Самойловичем Полковник миргородський (? – 1670.4.09. – 1672), осавул полковий гадяцький (? – 1682 – 1687.07.). Після Юхима Вечорки володів с. Липова Долина. Загинув під час кримського походу під час бунту.

Кияшка-Левандовський Петро – абшитований сотник (1782).

Кияшко Іван – сотник полку Павла Апостола-Щуровського (1687).

Кияшко-Левандовський Самійло Михайлович (? – 1710 – ран. 1767) – син осавула полкового гадяцького, військовий канцелярист ГВК (1732–1740), сотник корибутівський Прилуцького полку (1740–1742), сотник слабинський (1742–1760), мав приїзжий двір у с. Буди Киселівської сотні. В д. Биховці на р. Білоус мав разом з козаком Білоусівської сотні Гаврилом Биховцем греблю і млин. В с. Євтухів Білоус на р. Білоус разом з бунчуковим товаришем Рашевським та козаками Білоусівської сотні тримав греблю і млин. В с. Сибереж 23 дворів разом з військовим канцеляристом Іваном Марковичем, бунчуковими товаришами Василем Добронизьким, Йосип ом та Іваном Рашевськими, полковником чернігівським Іваном Божичем, мохнатинським священиком Спиридом Кричевським та Чернігівським Троїцьким монастирем Д.: 1) NNN. 2) (1748) Марія Пантелеймонівна Мокрієвич (? – 1735 – 1768 – ?), за нею хутір Шкробовський у Киселівській сотні і млин на р. Бречі. в другому шлюбі за полковим осавулом Антоном Тимофійовичем Булавкою.

Кияшко-Левандовський Трохим (1732 – 1767 – ?) – мав двір в Полтаві. Службу розпочав з 1 березня 1755 р., сотенний хорунжий (1756.5.03. – 1762), значковий товариш (з 6 травня 1762 р.).

Кияшко–Манжос Семен – полковник брацлавський (? – 1668 – ?), козацький полковник (1675).

Ківлич – шляхтич. Наказний полковник полку Василя Іскрицького (1694).

Кійко Стефан – наказний сотник яреськівський Миргородського полку (1737).

Кілдей Борис Андрійович – сотник корсунський (1651). Полковник корсунський (1651.08., нак.; повний: ? – 1651.12. – 1652 – ?).

Кілдей Павло (Боженок) – осавул полковий ніжинський (? – 1661.07. – 1663).

Кіндратов Клим – значковий товариш Ніжинського полку (1781), власник хутора.

Кіндратович-Золотаренко Кіндрат Якимович (? – 1634 – 1654 – ран. 1705) – суддя полковий прилуцький (1687 – 1693 – ?), двоюрідний брат гетьмана Петра Дорошенка. Гетьман Мазепа у 1689 р. надав село Мамаївку в полковій сотні. Д.: Євдокія Василівна N, в другому шлюбі за Хмельницьким. Її тестамент 8 червня 1730 р.

Кіндратович-Золотаренко Яків Кіндратович – житель прилуцький (1686), сотник прилуцький (? – 1690 – 1709 – ?), значний військовий товариш. 1717 р. взятий до Москви. Тримав на уряд с. Колесники, а 1709 р. отримав гетьманський універсал на села Сезки і Буди. Помер бездітним. Д.: Марія Семенівна N (? – 1730 – ?).

Кіпріянович Даніель – писар полковний київський.

Кладинога Гаврило Іванович – у 1780 р. отримав звання значкового товариша Київського полку. Мав 8 підданних (1782). Дворянин, житель м. Кобижчі. Д.: Марія Денисівна Мантак, донька значкового товариша.

Кладинога Іван Якимович – син значкового товариша (1741), службу розпочав з 1766 р., підканцелярист (з 1769.19.01.), полковий канцелярист (з 1770.10.03.), значковий товариш Київського полку (з 1771.21.10.), військовий товариш (з 1781). 4 роки був у турецькому поході. Абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). У відставку вийшов 1786 р. поручиком. Мав 10 підданих чоловічої статті (1779) у Кобищі. Д.: 1) (1772) Гафія NN, донька козака. 2) (1776) Марія Петрівна Ротмістрова, донька військового товариша.

Кладинога Роман Якимович – військовий канцелярист (1756).

Кладинога Яким – служив козаком з 13 років, був при будівництві Печерської фортеці з полковником Коровкою, в поході під Кам'яний Затон, в першому і другому дербентських. 27 серпня 1729 р. полковником київским Танським надане звання значкового товариша Київського полку. Абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1737 – 1743), зборщик Київського полку (1740), військовий товариш (1743.23.12. – 1757 – ?). У 1750 р. закуповував порох для полкової артилерії. Мав шинок у Кобижчі (1737). 1757 р. Київська полкова канцелярію розглядала справу про захоплення ним коней і саней у дружини значкового товариша Гафії Горошевської, вирубку гаю у козаків Бобровицької сотні Ященків.

Кладкевич Іван Семенович (1722 – 1788 – ?) – службу розпочав з 6 квітня 1745 р. козаком, значковий товариш (6 квітня 1750 – 1779 – ?). Абшитований полковий осавул (1788). Мав 2 підсусідків у м. Березному 1780). Мав 18 підданих в Березному (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва, мав родовий герб. Д.: NNN (? – ран. 1778). Мали сина Федора.

Кладкевич Федір Іванович (бл. 1758 – ?) – 1780 р. знаходився ще при батькові. Військовий товариш (1790).

Клеванський Сава – писар полковий черкаський (? – 1664.11. – 1669.27.11. – ?).

Кленотовський Федір – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1713.08.).

Кленус Антін Петрович (1721 – 1763 – ?) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК, абшитований військовий канцелярист (1754). Військовий товариш (1757 – 1764 – ?). Полковий комісар Ніжинського полку (1758). У с. Оленівці мав спадок від батька землі на 63 дні (1767).

Кленус Григорій Петрович (бл. 1718 – 1790 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (? – 1756 – ?), військовий товариш (? – 1763 – ?), полковий осавул в абшиті (? – 1767 – 1788 – ?). Мав двір з підсусідками, спадковий від батька у с. Красилівці. Мав 62 спадкові душі у двох селах. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Кленус Іван Григорович – військовий товариш (? – 1790 – ?).

Кленус Микола (? – 1735 – 1767 – ?) – сотник попівський Ніжинського полку (1757.16.11. – 1771). Його мати Олена Євстратієвна жила в Борзні. Мала спадковий двір від предків з винокурнею, двори підсусідків в Борзні, с. Красилівці (на 11 днів землі), хутір під Ядутами.

Кленус Петро – міщанин борзнянський (1736). Козак (? – 1741 – 1749). Значковий товариш Ніжинського полку (1749 – 1751 – ?). У с. Красилівці 6 підсусідків, «має купецький промисел» (1736–1737).

Клецунов Петро Іванович (1718 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1739 р. Придворний лакей. 11 жовтня 1741 р. з козаків призначений значковим товаришем. 1 березня 1747 р. отримав чин другого полкового хорунжого гадяцького і в 1753 р. призначений полковим хорунжим ніжинським (1753 – 1782). Д.: 1) NNN. Мали синів Василя і Петра, доньок Катерину і Варвару. 2) Уляна Григорівна N, донька козака.

Клечаноський Трохим – осавул полковий гадяцький. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії.

Клижка Іван Семенович – козак козелецький (1649), сотник козелецький (? – 1665 – ?). Мав млин у два кола (1666).

Клименко Яків – вірогідно, козак Жовнинської сотні Чигиринського полку, в якій Клименки Яцько, Гаврило і Данило (1649), суддя полковий білоцерківський (? – 1654.13.01. – ?), генеральний суддя (? – 1654.03. – ?).

Клименко N – значковий товариш, абшитований через старість військовим товаришем Миргородського полку (1776.16.05.).

Клименко Андрій Гаврилович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Клименко Гаврило – отаман городовий шаповалівський (раніше 1695), військовий товариш Ніжинського полку.

Клименко Іван – військовий товариш (1790). Мав 33 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Марія NN, донька священика.

Клименко Іван – значковий товариш, військовий товариш Миргородського полку (1778.7.04. – 1782 – ?). Мав 10 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Клименко Іван – онук військового товариша Андрія Гавриловича Клименка, значковий товариш Ніжинського полку.

Клименко Макар (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 7 підданих в Березненскому повіті. Д.: Уляна NN, донька священика.

Клименко Мойсей – осавул полковий гадяцький (? – 1690 – 1693 – ?).

Клименко Мойсей (? – 1735) – сотник опішнянський (1725, нак.). осавул полковий гадяцький (1729–1735).

Клименко Павло Макарович – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1785). Д.: Ірина Степанівна N.

Клименко Петро (1710 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?) Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735) У 1735 р. за нього в похід ходив його наймит. У 1735 р. жив у Новоміській сотні, 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Клименко Тимофій – значний військовий товариш.

Клименко Трохим – служив з 1759 р. козаком, з 1772 р. призначений в сотню Березинську сотенним хорунжим, з 1779 р. значковий товариш Чернігівського полку (1779 – 1780 – ?), був у походах в турецьку війну, у 1772 р. знаходився на форпостах, був у командах. Д.: NN Подольська, донька померлого протопопа березинського, дітей не мали.

Клименко Федір – посланець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.

Клименко Федір (1743 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1759 р. в полковій судовій канцелярії, полковий канцелярист (з 5 грудня 1761 р.), значковий товариш Миргородського полку (з 5 липня 1768 р.), сотник шишацький Миргородського полку (1772.27.03. – 1783), одночасно – бунчуковий товариш (з 1781 р.). Приймав участь в кримському поході 1772 р. Мав 20 хат (186 чоловічої статті) підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: (1775) Ірина Семенівна Богаєвська, донька керуючого справами рублянської сотні Охтирського полку.

Клименкуц Кіндрат – сотник куземинський (? – 1672 – ?).

Климов Василь Маркович (1748 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1779).

Климов Марко – вихрещений єврей, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1779). Проживав у с. Новій Греблі, де мав 30 підданих. Д.: NNN, вихрещена єврейка. Мали сина Василя, доньок Маряну і Пелагею.

Климович Андрій (? – ран. 1766) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743 – ?). Разом з Йосипом Климовичем у с. Рутки Ройської сотні мали два шинки (1743). У січні 1766 р. у його вдови захопив спадкові землі в с. Суличівці двоюрідний брат Яків.

Климович Григорій – старшинський син, значковий товариш Переяславського полку (1733 – 1751 – ?). Мав у Басані приїжджий двір, житловий двір у с. Осівці.

Климович Дмитро – сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1773), абшитований бунчуковий товариш (з 1773).

Климович Іван (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1742 – ?). У 1737 р. при капітані Булгакову був у поході. У 1734–1751 рр. йшла справа тяжби із значковим товаришем Пантелеймоном Мокрієвичем про заволодіння грунтами Олесовськими, Реп'янськими і двором Суличівським. Мав з братами млин в два кола мучні при с. Листвен на р. Білоус. Мав у сл. Олсоховой Білоусівської сотні 7 дворів (1739), 5 дворів посполитих (1741). Д.: Зіновія NN, вдова (1747), мала житловий двір у с. Листвен Білоусівської сотні.

Климович Іван Васильович – син шляхтича гербу «Юноша», отаман сотений менський (1754 – ?), аб-

шитований сотник (1787). Мав 96 підданих у Мені. Д.: Ганна NN, донька козака.

Климович Іван Григорович (? – 1729 – 1775 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 14 березня 1764 р., значковий товариш (з 1770.10.03.). Разом з братом Юхимом у с. Осовці, хут. Гришковому Гаєвому і Шаповалівському мали 17 дворів підданних (1774). Д.: Марфа Іванівна Новицька (1745 – ?), донька абшитованого військового товариша. Мали синів Пилипа, Юхима.

Климович Йосип – значковий товариш Чернігівського полку. Разом з Андрієм Климовичем мав маєтність у с. Ріпках (1743), володіли у сотні у с. Ріпках 2 шинки, 11 посполитих та 9 підсусідків.

Климович Пантелеймон – служив з 1769 р. сотенним хорунжим, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1780 – ?), був у поході в 1776 р.. Д.: NN Лисенко, донька сотника киселівського, мали малолітню доньку (1780).

Климович Пилип Іванович (1742 – ?) – службу розпочав з 1750 р., військовий товариш (з 1781).

Климович Сидір – військовий товариш Стародубського полку (1686). 1 листопада 1686 р. продав двір у Стародубі лавнику Федору Івановичу.

Климович Степан – писар полковий лубенський (? – 1665 – 1666.10. – ?). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Климович Трохим – сотник київський (? – 1708 – ?, наказний; ? – 1708 – 1711 – ?, повний). Д.: Ганна NN – в 1752 р. подала скаргу на підданого Київського Братського монастиря Стефана Гуслистого за привлеснення грунту Клепач з млинами, розташованими між селами Романівка і Мостище Київської сотні.

Климович Федір – наказний сотник полковий миргородський (1737).

Климович Юхим Григорович (1753 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 10 березня 1770 р., значковий товариш (з 1770.10.03.), корнет у відставці. Проживав у с. Старій Басані. Д.: Олена Іванівна Афендик (1757 – 1775 –?), донька капітана у відставці.

Климович Яків (? – 1725 – 1767 – ?) – двоюрідний брат Андрія Климовича. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – 1750 – ?). Мав двіри житлові у с. Листвені (1739), д. Пузики Любецької сотні (? – 1741 – 1743 – ?), с. Сулічовка Білоусівської сотні (1747), приїжджий двір у Чернігові. 1766 р. захопив спадкові землі у с. Суличівці та інше майно у вдови брата Андрія.

Климченко Василь – сотник чигиринський (? – 1648 – ?), козак чигиринський (1649), полковий осавул чигиринський (1655). У делегації на чолі з сотником Романом Гапоненком до Москви у вересні 1656 р.

Климченко Григорій Васильович – син отамана сотенного янпільського, значковий товариш Ніжинського полку (1772). Д.: Параска Іванівна Слабєй, донька значкового товариша.

Климченко Михайло Васильович (? – 1800) – син отамана сотенного янпольського, був усиновлений рідним дядьком. Осавул сотенний янпольський (1769–1773), отаман сотенний янпольський, військовий товариш Ніжинського полку (з 1782). Д.: Ірина Федорівна Соколикова.

Клиша (Яцина) Яцько Васильович – козацький старшина (1627). В.Липинський називає Яцька Клішу білоцерківським полковником і запорозьким послом. Полковник білоцерківський (1632 – ?), (? – 1637), сотник 1-ї Білоцерківської сотні (1638 – 1646 – ?). 1646 р. маніфестація на сотника білоцерківського Яцька Клишу про захоплення жидів з його містечка Розважовки. 1646 р. лист королевський сотнику білоцерківському Яцьку Клиші, щоб йому підвоєводич київський Олександр Ленкевич повернув жидам своїм м. Розважова серебра на 1000 злотих. Кліша разом з Барабашем і Ілляшем очолював «річковий» відділ у травневому поході реєстровців проти Б.Хмельницького. Полковник білоцерківський (? – 1653.06. – ?), (1654.09. – 12., нак.), генеральний суддя (? – 1654.01. – 03. – ?). Поминання його роду у Межигорському монастирі: Василь, Василь, Степан, Яків, Марія, Клим, Андрій, Федір, Євдокія, Марко, Самійло, Олена, Федір, Іван, Авмросій, Матрона, Михайло, Григорій.

Клиша Тишко – сотник у Білоцерківському полку (1638 – ?)

Клітченко Тиміш – наказний сотник роменський (1663.06.).

Клокоценський Данило – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1736 – ?). У 1734 р. продав комору крамну у крамному ряду в Стародубі Биковському за 20 карбованців. У 1735 р. його син Матвій Клокоценский в полковій канцелярії при канцелярських справах. У 1736 р. Тетяна Андріївна Войникова купила у нього двір.

Клокоценський Данило – значковий товариш Стародубського полку. У 1736 р. Тетяна Андріївна Войникова купила у нього двір.

Клокоценський Петро Данилович – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1733 – 1751 – ?). 23 вересня 1748 р. продав дворове місце за 25 карбованців обозному полковому Павлу Скорупі.

Клокоценський Петро Данилович – син значкового товариша. Значковий товариш (1733 – 1751 – ?).

Клопот Іван Павлович – військовий товариш Стародубського полку, мешканець Стародубської сотні (1700).

Клопотовський Артем Леонтійович (1718 – 1788 – ?) – син писаря сотенного балканського, комісар сотенний балканський (1748 – 1761), писар сотенний балканський (1762.22.06. – 1768.12.11.), атестований значковий товариш Стародубського полку (1768 – 1772 – ?). Абшитований сотенний писар (1783), корнет у відставці (1788). Мав підданних у с. Лапине Стародубського повіту. Мешкав у м. Погарі. Д.: Пелагея Петрівна Гутнова, донька курінного отамана кожем'яцького. Мали синів Василя, Петра, Родіона, доньок Ганну, Пелагею, Уляну. Марфа, Гафія.

Клопотовський Василь Артемович (1745 – ?) – син абшитованого сотенного писаря, військовий канцелярист (? – 1779 – 1783 – ?), повірений Г.Розумовського. Військовий товариш (1788).

Клоченко Іван Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Мавра NN, донька сотника.

Клоченко Степан Григорович – військовий товариш Ніжинського полку. Д.: Ірина N Дурова, донька бригадира.

Клюка Іван – походив з козацької родини, службу розпочав з 14 лютого 1745 р., значковий товариш (1762.23.09. – 1780 – ?). Мав 2 підданних. Д.: N Михайлівна N, донька козака Кропивненської сотні.

Клюка Павло – значковий товариш Лубенського полку (1767). Військовий товариш (1790). Мав 4 підданих в

Роменському повіті. Д.: Параска Федорівна Набивайло, донька сотенного отамана.

Клюшник N – військовий товариш Ніжинського полку, його син – хорунжий сотенний Кролевецької сотні, онук Іван та його діти (1752 – 1787 – ?) мешкали в с. Андріївці.

Книша Роман – військовий товариш (1676).

Княгиницький Іван Прокопович (? – 1660 – 1709 – ?) – покозачений шляхтич. Сотник синявський (? – 1690), значний товариш полку Чернігівського (1690 – 1709 – ?), отримав гетьманський універсал 20 червня 1690 р. на с. Низківку. 22 лютого 1709 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. Бунчуковий товариш. Володів хут. Волосковським Синявської сотні. Його донька Марфа (бл. 1710–1767 – ?) була дружиною чернігівського полкового сотника Федора Романовича Посудевського.

Княгиницький (Княжницький) Іван Васильович (бл. 1697 – 1756 – ?) – жив у Чернігівському полку, у 1717 р. був у поході з полковником у полку Лубенському всю зиму за покійного вітчима свого Івана Княжницького слабкого здоров'ям, в 1719 р. на форпостах при Дніпрі під м. Лоєвим, У 1720 р., йдучи в похід з полковником Полуботком на канальні роботи, захворів і повернувся назад з Калуги. Значковий товариш Чернігівського полку (1720–1735). 1722–1723 рр. полковий комісар, в 1724 р. посланий в Охтирку для купівлі на заводі баранів. Полковий комісар (1724). 1725–1726 рр. посланий до Шленська для купівлі баранів на заводі у збірні кошари на власних конях і за свій кошт. Полковий комісар (1731). 14 травня 1731 р. його тесть генеральний осавул Федір Лисенко суплікував про звільнення його від посади комісара Мекленбургського корпусу. У 1733–1734 рр. в польському поході. Бунчуковий товариш (1735.24.11. – 1756). Абшитований бунчуковий товариш (1756)У 1736 р. постачав провіант до магазинів Української лінії з Лубенського і Ніжинського полків. 1738 р. виступив у похід за Мишурин Рог біля Дністра, З хотинського походу повернувся у грудні 1739 р. Мав житловий двір у с. Жуковичах Менської сотні, володіння у Столенській і Синявській сотнях Чернігівського полку: 16 у с. Низківці Синявської сотні та 4 підданих у с. Щимель (1732), у с.Низковці 6 дворів посполитих, в д. Щимель 2 двори (1739), 8 дворів у с. Низківці (1740). Д.: (1731) Ганна Федорівна Лисенко (бл. 1707 – 1768 – ?), донька генерального осавула. Володіла с. Бондарівкою.

Княгиницький Гнат – значковий товариш Чернігівського полку (1730). Д.: (1730) Софія N Максимович (? – бл. 1755), вдова сотника полкового чернігівського Тимофія Михайловича Булавки.

Княжиковський Андрій – значковий товариш Чернігівського полку.

Княжиковський-Базилевич Василь Федорович – син наказного сотника седнівського, у службі з 1707 до 1733 рр. сотенним писарем волинським. Кілька років «держал сотенное правление в небитность сотника». Був у низовому (1724 – 1725), сулацькому (1733), польському (1734 – 1735), азовському (1738), хотинському (1739) походах. 1748 р. служив в лоївській дистанії при форпостах. У кримських походах був командиром полкової команди. 14 жовтня 1748 р. за службу призначений значковим товаришем Чернігівського полку (указ 1749 р.). 1748 р. збирав кошти для служителів, полковий зборщик (1749–1750), У 1749–1752 рр. – індуктар, а у 1755–1759 рр. – полковий вівчарних заводів комісар. За старістю отримав абшит у 1761 р. Тоді ж на його прохання значковим товаришем призначили його сина Григорія. Проживав у с. Чорнотичах, мав шинок у с. Волинці.

Княжиковський-Базилевич Григорій Васильович (1726 – 1780 – ?) – син значкового товариша, вивчав латинську і слов'янську мови. Службу розпочав з 1752 р. в 3-му компанійському Часника полку. Сотенний комісар. У 1761 р. – значковий товариш Чернігівського полку на місце батька. Жив на батьківських «добрах» дружини у с. Кириївці. Писар полковий ніжинський (1768–1770), вакансовий суддя полковий (з 1770), суддя полковий ніжинський (1772–1779)Д.: N Йосипівна Харченко, донька козака сосницького.

Княжиковський-Базилевич Данило Григорович – син значкового товариша Чернігівського полку, абшитований значковий товариш (1787), мешкав у с. Карпатичі. Д.: NNN, донька сотенного осавула. Мали синів Лева і Івана.

Княжиковський-Базилевич Петро Васильович – писар полковий ніжинський (1768–1770), суддя полковий ніжинський (1772–1779).

Княжиковський-Базилевич Сидір Васильович – ще у 1752 р. став сотенним комісаром, а пізніше значковим товаришем Чернігівського полку (1761 – 1787 – ?). У 1767 р. володів двором в Сосниці. У 1779 р. мав у Кириївці 6 підданих. Д.: NNN, донька козака

Княжиковський-Базилевич Федір – сотник наказний седнівський (1723), наказний полковник чернігівський у кримському поході.

Княжицький Хома Хомич – наказний сотник дівицький Ніжинського полку (1724).

Княжицький Тимофій (1745 – 1782 – ?) – служив з 1762 р., був у походах турецькому, кримському і задніпровському. Бунчуковий товариш (1782–1783). Жив у Ніжинському полку.

Князенко Захар – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1734, 1735).

Коба Павло – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1676.05. – ?).

Кобак Левко – козацький старшина, комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Паволоцького полку

Кобеляцький Корнилій Іванович (1721, Охтирка – 1764 – ?) – син сотника рублевського Охтирського полку, проживав у с. Писарівці Рублевської сотні. Розпочав службу з 1742 р. в тому ж полку і посаду підпрапорного отримав за заслуги діда і батька. Підпрапорний Охтирського полку (1742 – 1747), бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 1747.22.03.) і поселився у Великих Будищах. З 1745 р. жив у с. Спаському Великобудиської сотні. У 1746 – 1747 рр. здійснював ревізію Полтавського полку. У 1748 р. в Полтавському полковому суді присутній при розгляді справи бунчукового товариша Богдановича і сотника переволочанського Вовка. У 1749–1750 рр. проводив слідство в справі бунчукового товариша Петра Павловського за грунти, у 1751 р. – над бунчуковим товаришем Павловським за скаргами козаків. У 1751–1753 рр. у прикордонній комісії Брацлавського воєводства. Намагався звільнити свій дім у Лубнах від постою польової аптеки. У 1754 р. проводив слідство над Полтавським магістратом стосовно пожежі в місті, 1755–1756 рр. в слідстві за спірні землі між Миргородським і Полтавським полками. У лютому 1760 р. вів тяжби за землі у передмістях Полтави з полковою

канцелярією, магістратом, військовим канцеляристом Лоринцем, а в березні того року – з ними ж за Тагамлицькі сіножаті. 1764 р. мешкав у с. Лазорки. Йому перейшла частина маєтків Троцьких: у с. Лазорках 18 дворів, 32 хати, 24 бездворних хат, 206 підданих чоловічої статті. Д.: (1746) Настасія Іванівна Троцька (1734 – 1767.5.04.).

Кобеляцький Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Ніжині.

Кобенко Ярмола – осавул полкової артилерії стародубської (1779), власник хутора в урочищі Шульгинка за 5 верст від Стародуба.

Кобець Роман – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1713.06.), (1719.11.).

Кобизький N – значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мешканець кролевецький, де мав дім з 4 покоїв.

Кобилан – полковник регіменту гетьмана Гришка. 1685 р. знаходився в Немирові.

Кобилецький Григорій (? – 1620 – 1663 – ?) – Шляхетський рід Кобилецьких відомий у Київському воєводстві ще перед Національною революцією, вони володіли 2 селами (75 димів). сотник 4-ї Ніжинської сотні, названої його призвіщем (? – 1649 – ?), наказним полковником (1653, 1655, 1656, 1658.31.10. – 7.11.). В.Липинський характеризував його так: «на прохання гетьмана Потоцького, Хмельницький призначив ніжинським полковником» (лист Потоцького до Хмельницького від 3 серпня 1650 р.). Був прибічником Речі Посполитої, а потім перейшов на протилежний бік. Отаман городовий ніжинський (1657), сотник ніжинський (1659.1.09.), полковий обозний ніжинський (1663). У вересні 1662 р. є згадка про ніжинського полкового обозного без вказівки імені, що вийшов до Ніжина з полону. Не виключено, що ця інформація стосується Кобилецького. Наказний полковник ніжинський (1665.04.).

Кобилецький Федір – сотник гельмязівський Переяславського полку (?–1682.07.–.?)

Кобилинський Семен – як осавул полку Київського у гордининій компанії взятий в полон 1674 чи 1679 рр. Осавул полковий київський (1682) за полковника Солонини, на уряд тримав с. Калиту.

Кобиляцький Корнилій Іванович (бл. 1721, Охтирка – ?) – бунчуковий товариш. Намагався звільнити свій дім у Лубнах від постою польової аптеки. Д.: Настасія Іванівна Троцька, донька бунчукового товариша.

Ковалевський Антін – зайшов з «Польської області» до Переяслава, після одруження жив у Чернігівському полку, звідки був висланий у дністровський і хотинський походи. Значковий товариш Київського полку (1741 – 1744.28.01.), військовий товариш (1744.28.01. – 1767 – ?). Переведений у Переяславський полк з дозволом служити з «добр» дружини за проханням тещі Євдокії Савичевої. У жовтні 1753 р. був заарештований козак м. Києва Григорій Чесноков, звинувачений у купівлі речей, украдених козаками с. Андрушівки Переяславського полку Іваном Музиченком, Трохимом Бондарем і Григорієм Омельченком у військового товариша Ковалевського. 1753 р. роздавав гроші в трьох полках косарям з економічної канцелярії, в 1754 р. в польській комісії в м. Архангелі з бунчуковим товаришем Данилом Требинським. Мав у Переяславі власний житловий двір та 1 тяглого підсусідка, в 1-й полковій сотні в с. Войтовці 1 пішого підсусідка, та в д. Мазюнках 1, 3 в с. Пристромах. Д.: Анастасія Михайлівна Васютинська, донька померлого писаря Переяславської консисторії, походила зі старовинного шляхетського роду. Її прадід польський шляхтич Пилип Константієв Васютинський, дід – Сава. У неї купив плец в селі Войтівці козак Гнат Панамаренко.

Ковалевський Василь – хорунжий полковий лубенський (? – 1722.01. – ?).

Ковалевський Василь Іванович (1719 – ?) – користувався гербом «Долега», службу розпочав з 30 січня 1734 р., полковий канцелярист (з 1735), полковий хорунжий (з 1741.25.03.). Управитель Гадяцького замку поручик Маслов захопив у нього 300 коп сіна. Осавул полковий гадяцький (1763.12.09. – 1764.21.08.), писар полковий (1764 – 1773). Земський комісар Гадяцького округу (з 1767). У 1767 р. підписав наказ шляхти Гадяцького повіту Катеринській комісії. Бунчуковий товариш (з 1773.30.06.), підкоморний в абшиті (з 1779.2.08.). Мав підданих: в Гадячі – 30 і при хуторах 32 (1771). Надвірний радник у відставці (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до I частини родовідної книги. Д.: Тетяна Андріївна Терентенко, донька значкового товариша Полтавського полку.

Ковалевський Василь Ничипорович – сотник полковий гадяцький (? – 1658.02.-04. – ?), у складі посольства Іскри до царя в 1658 р..

Ковалевський Гаврило – полковник кальницький (? – 1667 – ?), (? – 1671.02. – ?), (? – 1675 – 1676 – ?).

Ковалевський Григорій – службу розпочав в 1750 р. писарем сотенним лукомським, з 1758 р. працював в ГВК і Малоросійській Колегії, військовий товарш (1764), писар полковий лубенський (з 1768), суддя полковий лубенський (з 1773. 17.05.), бунчуковий товариш (з 1779). В Лукомській сотні в хуторах Іржавському і Степному мав 20 підданих. У 1780 р. ще не був одружений.

Ковалевський Іван – згідно «сказки» 1763 р. служив козаком Пирятинської сотні Лубенського полку з 1734 р. У 1735 і 1736 рр. при бунчуковому товаришу Стефану Бутовичу, купував на армію провіант, був придніпровських форпостах, набирав на армію волів, писар сотенний яблонівський (1740 – 1743.06.), присутній в Полтавській і Лубенській полкових рахункових комісіях, полковий комісар, писар полкової Лубенської рахункової комісії (? – 1749), військовий товариш Лубенського полку (1749.4.03. – 1767 – ?), полковий комісар лубенський (1759 – 1760). Д.: Феодосія NN.

Ковалевський Іван – хорунжий Гоголівської сотні, абшитований значковим товаришем Київського полку (1780.27.02. – ?)

Ковалевський Іван (? – 1610 – ран. 1665) – шляхтич, православний, поминався рід у Межигорському монастирі. Був під Львовом (1648). Сотник 3-ї полкової сотні Переяславського полку (? – 1649 – ?), потім – при гетьмані Хмельницькому за «майордома». В історіографії є різні оцінки цієї постатті: його називали таємним прихильником Польщі, «палким прихильником родини Хмельницьких», фактично гетьманського підскарбія (1654.01.). Отаман городовий чигиринський. Писар (мабуть, генеральний (? – 1654.11. – ?). генеральний осавул (? – 1655.09. – 1658.08.). Очолював посольства у Валаському князівстві (1654), Семиграді (1656), Речі Посполитій (1656). Підписав договір у вересні 1656 р. із семиградським князем, у жовтні 1657 р. з шведським

королем.Під час обговорення можливості московським стрільцям київського гарнізону дати землі вів себе, за оцінкою російських представників, «развратно і шумно». У вересні 1658 р. як колишній осавул інформував російського посланця дяка Кікіна про незгоду з кадровою політикою гетьмана Виговського, через що він і залишив посаду генерального осавула. Нобілітований у червні 1659 р., отримав королівський привілей (1659) на Сквиру і Романівку. Знову обраний генеральним осавулом, мабуть, на козацькій раді під Германівкою 11 вересня 1659 р., коли був скинутий Виговський і гетьманом обраний Юрій Хмельницький. В кінці 1659 р. користувався найбільшим впливом на Ю.Хмельницького. Разом з Захаром Шийкевичем вони умовляли, щоб гетьман Переяславських статей не приймав. 9 жовтня осавул Іван Ковалевський приїхав до кн. Трубецького, щоб сина Івана на правий берег прислав окольничий Андрій Васильович як закладника пд час перебування правобережних полків на ражі Переяславі. Учасник Переяславської ради 1659 р., неписьменний, за нього Переяславську угоду підписав ієромонах КПЛ Іосафат Куцевський. Його батька утримував як заручника колишній гетьман Виговський, як реакцію на арешт Юрієм Хмельницьким своєї дружини. Про подальшу долю відомо, що уже влітку 1660 р. був хворий і лікувався в «Печерському монастирі». Після смерті Ковалевського його доньку-сироту (і, мабуть, сина) забрав з собою до Польщі Тетеря. Про її долю через Шумлянського турбувався гетьман Петро Дорошенко. Турбота про дітей Ковалевського з боку Тетері і Дорошенка може бути пояснена їх родинними звязками з Хмельницькими. Легенда причисляє до братів Івана Ковалевського Семена Григоровича Ковалевського – сотника (1680 – 1681) вільшанського на Слобожанщині. Сестра останнього Євдокія була дружиною харківського полковника Г.Донця.

Ковалевський Іван (1743 с. Западинці – ?) – службу розпочав з 3 грудня 1755 р., полковий канцелярист лубенський (з 1761.8.10.), возний Роменської сотні (з 1770.10.11.), військовий товариш (з 1778.8.11.), полковий хорунжий (з 29 червня 1782), титулярний радник (1788). Мав 72 підданих в лохвицькому повіті (1790). Д.: Ганна Корниліївна Кривецька, донька протопопа лохвицького. У 1787 р. дітей не мала.

Ковалевський Іван Павлович – значковий товариш, його онуки козаки с. Зноб.

Ковалевський Іван Хомич – службу розпочав в Сосницькому сотенному правлінні з 1764 р., з 1771 – полковий канцелярист, писар сотенний сосницький (1775 – 1781). Військовий товариш (з 1782). В Сосниці мали 28 душ і грунти. Іван помер 18.08.1792 р. У 1779 р. одружений з козачкою. Відомі його сини: Іван (надвірний радник), Максим, Михайло, Микола, Йосип, Петро, Роман і Андрій.

Ковалевський Іван Ярмолайович – козак Лохвицької сотні (1649), отаман городовий лохвицький (1659), сотник глинський (? – 1659.12. – ?), осавул полковий миргородський (? – 1661.05. – ?), сотник глинський (? – 1663), отаман городовий глинський (? – 1674 – ?). Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Ковалевський Костянтин Васильович – сотник чигиринський, вийшов на Лівобережжя.

Ковалевський Максим – військовий товариш Лубенського полку, мешкав у Лохвицькому повіті.

Ковалевський Матвій (1747 – 1783 – ?) – служив з 1764 р., значковий товариш (1780 – 1783 – ?). Був у походах на старій лінії і в кримському.

Ковалевський Микола – в Стародубський полк вийшли Ковалевські «шляхетского происхождения», з яких військовий товариш Микола у 1699 р. отримав універсального листа полковника стародубського Миклашевського з дозволом йому зайняти греблю і побудувати на ній млин на р. Пухарівці. Його правнуки проживали в Новоміському повіті с. Кропивній.

Ковалевський Мойсей (1737 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Ганна NN, донька священика.

Ковалевський Ничипір – полковий канцелярист миргородський (1741), значковий товариш.

Ковалевський Ничипір – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1658.09. – ?), в Путивлі набирав охочих в полк. Полковник у наказного гетьмана Івана Безпалого.

Ковалевський Ничипір (1727 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). З братом Мойсеєм мали 81 підданого у одному містечку Ніжинського повіту. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Христина N Пивовар, донька козака.

Ковалевський Павло – військовий товариш в Стародубському полку. Його нащадки мешкали в с. Зноб Погарського повіту.

Ковалевський Павло Якович (1717 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?), Мав 31 підданого у 1 містечку в Ніжинському повіті. Д.: Олена NN, донька козака.

Ковалевський Яків Васильович (1761 – ?) – син полкового хорунжого, військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Д.: Марфа N Костенецька, донька сотника. Мали доньку Василису.

Ковалевський Яків Павлович – син військового товариша, значковий товариш, його онуки козаки с. Зноб.

Коваленко – сотник Уманського полку (? – 1653 – ?).

Коваленко Василь Герасимович – значковий товариш Ніжинського полку (1704).

Коваленко Данило Степанович – сотник понирківський Ніжинського полку (? – 1654.01. – ?).

Коваленко Іван – наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1695.10.).

Коваленко Петро – значковий товариш Прилуцького полку (1732).

Коваленко Сидір – полковник брацлавський (? – 1667 – ?), (1675 – 1685).

Коваловнич (?) Матвій – служив з 1764 р., сотенний хорунжий (з 1775), звання значковий товариш (з 1779). Д.: Параска NN, донька козака, два малолітніх сина.

Коваль Кіндрат Петрович – значковий товариш Прилуцького полку (1721 – 1767 – ?), мав двір у с. Дробівці. Мав хутір. Неписьменний.

Коваль Опанас – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мав хутір.

Ковальковський Іван (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?)). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Горпина NN, донька козака.

Ковальов-Шляхтич Давид – значний військовий товариш. Його онук Дмитро Леонтійович (1738 – ?) – козак м. Буди (1787).

Ковальський Сава – писар полковий чигиринський (? – 1669.10. – ?). У жовтні 1669 р. разом з колишнім генеральним обозним Іваном Демиденком обраний послом на коронаційний сейм Речі Посполитої.

Ковальчук (? – 1736) – сотник кременчуцький Миргородського полку (? – 1736). Загинув.

Ковальчук Іван – значковий товариш Полтавського полку (1732 – 1736). Сотник цибулівський

Ковальчук Іван – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1690 – 1699 – ?) 11 червня 1696 р. переволочанський сотник Іван Ковальчук направив листа полковнику Герцику про намір турок і татар виступити на Гетьманщину.

Кованько Антін – хорунжий полкової артилерії Полтавського полку (? – 1734 – ?). Мав у Полтаві винницю (1722) і хутір (1735).

Кованько Герасим Петрович (? – 1707 – 1735 – ран. 1750) – бунчуковий товариш у Полтавському полку. У 1724 р. захопив грунти козака с. Рибці Олексія Куриленка. Сотник 2-ї полкової сотні (1727.05. – 1735.05.). Д.: Феодосія NN (? – 1732 – 1752 – ?). Мала 33 дворів (1744).

Кованько Григорій Герасимович (1739 – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем (з 1748), «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), військовий товариш Полтавського полку (1752 – 1779 – ?). Направлений у військовий похід (1769).

Кованько Іван Герасимович (1727 – 1792) – службу розпочав з 1745 р. значковим товаришем Полтавського полку, військовий товариш (з 1752), бунчуковий товариш (з 1774). У 1756 р. кредитував військового товариша Василя Могилянського. Правлячий посаду полковника 1779). Малоросійський полковник. У 2-й полковій сотні у нього 18 хат з 36 родинами підданих (1752). Д.: 1) Марфа Парфентіївна Волховська, донька значкового товариша. 2) Варвара Андріївна Сулима, донька бунчукового товариша. 3) Єфросинія Кузьмівна Іскра, донька значкового товариша.

Кованько Іван Петрович – козак, значковий товариш (1752), військовий товариш Полтавського полку (? – 1756 – 1769 – ?).

Кованько Матвій Петрович (бл. 1695 – 1768 – ?) – козак, значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – 1759), абшитований значковий товариш (з 1759 мав двір у Полтаві. Його племінники Михайло, Петро і Григорій Кованки. В 2-й полковій сотні у нього 1 хата з 3 родинами підданих (1752). Д.: Любов Семенівна N.

Кованько Мирон Петрович (? – 1695 – 1727 – ?) – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1715 – 1716), колишній сотник келебердинський (1716), козак Полтавського полку (1727).

Кованько Михайло – значковий товариш 1751–1755 р., мав двір у Полтаві.

Кованько Михайло Матвійович – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1762 – 1779 – ?).

Кованько Олехно (Олексій) (? – 1629 – 1677 – ?) – козак полтавський (1649), сотник старосанжарський (1659), полковник наказний полтавський (1664.02.), товариш полку Полтавського (1669), отаман городовий полтавський (1669.08., нак.), (1671.05. – 1671.11.), (1672.03.), (1675.02. – 05.), (1676.10., нак.), (1677.03. – 1677.10.), (1678.09. – 10.), суддя полковий наказний полтавський (1676). Товариш полку Полтавського (1677). Д.: N Іванівна Іскра.

Кованько Опанас Матвійович – син значкового товариша, який будучи абшитованим просив сину чин військового товариша в 1759 р. Значковий товариш ГВА (1759 – 1763 – ?). Мешканець полтавський.

Кованько Петро Антонович – «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш 1751–1755 р., мав двір у Полтаві.

Кованько Петро Олексійович (? – 1688 – 1725 – ран. 1727) – сотник великобудиський (1708), сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1708.04. – ?). Як прибічник Кочубея та Іскри засланий до Архангельська. Знатний товариш полтавський (1709), суддя полковий полтавський (? – 1710.04. – 1718.7.07. – ?), наказний полковник (1711). Колишній суддя полковий (1718). В 1714 р. разом з полковим писарем Іваном Залеським, полковими хорунжими Михайлом Руденком та Павлом Герасимовим зробили спробу скинути полковника Черняка. Прилюбодіяв з двоюрідною братовою Ганною Киричихою, пішов до Палестини замолювати гріхи, де і помер. Мав 19 тяглих підданих в с. Рибцях (1718). Д.: N Костянтинівна Кублицька, донька полтавського полковника.

Кованько Яків – значковий товариш Полтавського полку, пропонувалося абшитувати в чині військового товариша.

Ковбаса Андрій – 5 листопада 1722 р. призначений компанійським полковником. З 1712 (1708) р. с. Коробівкою з пасіками під Золотоношею володів (за наданням Петра I) Андрій Ковбаса (підтверджене універсалом І.Скоропадського 2 червня 1720 р. і царською грамотою 1721.28.03. р.). Д.: Марія Василівна Максимович. 7 лютого 1729 р. Д.Апостол підтвердив надання Коробівки вдові полковника. 1754–1755 рр. мала суперечку з вдовою генерала фон Штофена за захоплення с. Коробівки Домонтівської сотні. У вересні 1754 р. вела суперечку з сотником Я.Платковським за права на громадські сіножаті сотні.

Ковбаса Іван – хорунжий полковий переяславський (? – 1735.03. – ?).

Ковган Данило (1728 – ?) – отаман сотенний (1779). абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 20 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Меланія NN, донька козака.

Ковган Федір (1748 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1779), житель с. Харитонівки 2-ї Варвинської сотні. Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 16 підданних у 1 селі Глинського повіту. Д.: Феодосія NN, донька козака. Мали синів Михайла, Онисима, доньку Феодосію.

Ковган Юхим Данилович (1753/1758 – ?) – син сотенного отамана, службу розпочав полковим канцеляристом з 1770 р., отаман сотенний 2-ї Варвинської сотні (1773–1781). абшитований військовий товариш (1788), мав 16 підданих у 1 селі. Д.: Марія NN, донька сотенного осавула.

Ковденко Максим Антонович – сотник кролевецький Ніжинського полку (1666.02. – 03. – ?), (? – 1667.03. – 1668.05. – ?).

Ковендинський Дмитро (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?), мав житловий дім у Сосниці. Маємо згадку про двір шляхетський, який Ковендинським належить здавна за предками (1768). Д.: Настасія Луківна N (1718 – 1768 – ?), 1747 р. вдова, власниця двору житлового у Сосниці, який вона продала у 1749 р. бунчуковому товаришу Івану Сангурському. В другому шлюбі за Пет-

ром Охотовським (бл. 1708 – 1768 – ?), козаком сосницьким, володів двором у Сосниці (1750), у 1755 р. сотенний канцелярист, у 1768 р. канцелярист земського суду Менського повіту.

Ковнацький Андрій (1742 – ?) – з шляхти. Службу розпочав з 14 лютого 1759 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1763.3.09.), військовий товариш Лубенського полку (1765.25.11. – 1782 – ?).

Ковтун N – військовий товариш. Його донька Євдокія заміжня за значковим, потім військовим товаришем Чернігівського полку Григорієм Михайловичем Полоницьким.

Ковтун N (? – ран. 1748) – сотник куземинський. Д.: NNN (? – 1728 – 1748 – ?). Після смерті чоловіка проживала в Куземині і мала 5 підсусідків.

Ковтун Іван – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1740, 1741, 1743).

Ковтун Кирило – хорунжий полкової артилерії Прилуцького полку.

Ковтун Мартин (1752 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1785 – 1790 – ?). Мав 25 підданних у 1 селі Борзнянського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марина NN, донька козака.

Ковтун Яків – наказний сотник киселівський Чернігівського полку (1717, 1725, 1737).

Ковтун Яків – сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1749 – ?).

Ковтуненко Іван (1763 – ?) – службу розпочав 12 червня 1773 р., полковий копіїст (з 12 липня 1775), канцелярист (з 28 лютого 1780), отаман сотенний (з 4 липня 1782), значковий товариш (з 28 листопада 1782).

Ковтуненко Федір – сотник понорницький (? – 1669.02. – 1672.06. – ?), (1678 – ?).

Ковтунович (Ковтун) Андрій Іванович (бл. 1723 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав 141 підданого у с. Киселівці. Д,: NNN (? – ран. 1787).

Ковтунович (Ковтун) Іван Іванович (1707 – 1737 – ?) – син сотника наказного киселівського, хорунжий сотенний киселівський (? – 1732 – ?), наказний сотник киселівський (1737), хорунжий сотенний киселівський (? – 1739 – 1747), мав у Киселівці шинок.

Ковтунович (Ковтун) Мартин (1752 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 25 підданних у 1 селі. Д.: Марина NN, донька козака.

Ковтунович (Ковтун) Олександр – полковий обозний чернігівський (? – 1661 – ?). Любецький шляхтич, мав маєтність в с. Москалі.

Ковтунович Іван (Олександрович ?) – наказний сотник киселівський Чернігівського полку.

Ковшевацький – наказний полковник корсунський (1667.05.).

Коденський Ян – козацький старшина (1664. 11.)

Кодинець N – полковий канцелярист (? – 1776), значковий товариш (1776.11.06. – ?).

Кодинець N – полковий канцелярист (? – 1776), значковий товариш Миргородського полку (1776.11.06. – ?).

Кодинець Антін Іванович – службу розпочав з 1759 р., сотник 2-го компанійського полку (? – 1772), сотник 2-ї Зіньківської сотні (1772.18.01./1772.1.03. – 1782.22.09.), бунчуковий товариш. Д.: (1780) Софія Василівна Сахно-Устимович, донька військового товариша.

Кодинець Іван Кирилович (? – ран. 1772) – значковий товариш Лубенського полку (1755–1762), 22 квітня 1755 р. отримав гетьманський універсал про надання йому і брату Мойсею у володіння дворів в м. Лукомлі, д. Матвіївці і сс. Юськівцях, Миньківцях з вільними грунтами і угіддями. Сотник городиський (1762.14.02. – 1768). Д.: Олена NN.

Кодинець Йосип (1750 – ?) – службу розпочав 1 вересня 1762 р., писар сотенний Лубенського полку (1763.2.08. – 1771), військовий товариш (1771.16.11. – 1782 – ?).

Кодинець Кирило – отаман городовий лукомський Лубенського полку (? – 1699 – 1704 – ?), дозорця Мацьківських млинів (? – 1712 – ?), значний військовий товариш (1721).

Кодинець Лаврін – наказний сотник лукомський Лубенського полку (1728, 1729).

Кодинець Мартин Кирилович – товариш сотні Лукомської (? – 1716), сотник лукомський (1716–1732). Полковник Маркович через нього захопив грунти Данило Дяченка, отамана городового горошинського (бл.1727), вирубав ліси його та козаків сотні Петра Дубка, Івана Ілляшенка, Власа Ктитора та інших, побудував на їх грунтах хутір.

Кодинець Мойсей Кирилович (? – ран. 1772) – служник двору полковника лубенського, значковий товариш Миргородського полку (? – 1734), сотник городиський (1734.12.03. – 1735, нак.; 1735.21.01. – 1762.14.02). Був на форпостах при команді. При селі Стецівці Крилівської сотні мав згідно купчих ліс, прозваний Страшний байрак (1745). Полковник 1-го компанійського полку (з 1762.14.02.).

Кодинець Ничипір Іванович – військовий товариш (з 1772), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1783).

Кодинець Олексій Іванович (1741 – 1783 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1 вересня 1758 р., військовий канцелярист (з 1760.10.04.), військовий товариш (з 1765.25.08.), абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1782.24.11.). Д.: Уляна NN.

Кодинець Федір Іванович – військовий канцелярист (1772), військовий товариш (1778).

Кожуховський Йосип Петрович (? – 1660 – 1692 – ран. 1724) – значний товариш Стародубського полку (1688), полковий хорунжий (1692). Д.: Марія Тимофіївна Тимошенко, донька стародубського полковника. В 2-му шлюбі за значковим товаришем Костянтином Ракушкою-Романовським.

Кожуховський Михайло Степанович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 – 1741), полковий хорунжий стародубський (1741–1759). Безвісті пропав. Д.: Настасія Миколаївна Юркевич (бл. 1720 – ?), донька військового товариша.

Кожуховський Петро – шляхтич, полковник піхотний (1677 – 1678), полк був під Чигирином. Полковник піхотний (1689 – 1693) (?-1677.03.-1688.10.-?). (1680.16.02.). В полку у 1688 р. 437 молодиків. Власник с. Малої Загоровки Прохорівської сотні Ніжинського полку.

Кожуховський-Ференсбах Григорій Петрович (? – 1657 – 1695) – син сердюцького, потім компанійського полковника. Разом з батьком і братом вийшов з Правобережжя. Значний військовий товариш (? – 1688 – 1694), сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1694.06. – 1695 – ?), (? – 1699 – ?). Мав двір у Стародубі (1694). Д.: N Степанівна Яворська, донька уманського, а потім сердюцького полковника.

Кожуховський-Ференсбах Юрій Петрович – син сердюцького, потім компанійського полковника. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1692 – ?), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви (1689). Гонець гетьманський до Москви (1692). Компанійський полковник (? – 1709). Прибічник Мазепи. Після Полтавської битви здався в полон російським військам. Д.: NNN, онука гетьманів І.Брюховецького та І.Самойловича.

Кожуховський-Якимович (Батуринець) Яким Семенович (? – 1661 – 1705 – ?) – значний військовий товариш в Стародубському полку (? – 1701 – 1705 – ?), державця і мешканець с. Кириківки. Д.: N Степанівна Яворська (? – 1665 – 1700 – ?), донька полковника сердюцького.

Кожуховський-Якимович Григорій Якович – службу розпочав 1767 р. в Стародубській полковій канцелярії полковим канцеляристом, з 1771 р. військовий канцелярист, хорунжий полковий стародубський (1778.12.12. – 1783). Д.: NN Трупчинська, донька надвірного радника.

Кожуховський-Якимович Іван Михайлович (1751 – 1802.11.02.) – військовий канцелярист (1783).

Кожуховський-Якимович Іван Якович (бл. 1740 – ран. 1792) – син абшитованого бунчукового товариша, військовий канцелярист (? – 1767), військовий товариш (з 1767.21.12.), Направлений у військовий похід (1769). Полковий осавул (з 1779.20.11.). Д.: Уляна Григорівна Скарлет, донька майора.

Кожуховський-Якимович Михайло Степанович – син полкового хорунжого, значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 – 1741), полковий хорунжий Стародубський (1741–1759). Безвісті пропав. Д.: Настасія Миколаївна Юркевич (бл. 1720 – ?), донька військового товариша.

Кожуховський-Якимович Семен – з шляхетства, служив з 1769 р., значковий товариш (1776 – 1780 – ?).

Кожуховський-Якимович Семен Якимович (1700 – 1735 – ?) – син значного військового товариша, 5 років був у гілянському поході. значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 5 возових коней (1735). Д.: Марія Федорівна Улізько, донька значкового товариша. У 1735 р. жив у Новоміській сотні. Д.: Марія Федорівна Улізько (? – між 1735 і 1740), донька значкового товариша.

Кожуховський-Якимович Яків Степанович (1707 – 1792 – ран. 1796.21.02.) – служба с 10 лютого 1732 р. військовим канцеляристом ГВК, в.о. писаря полкового київського (1738), сотник полкової сотні Стародубського полку (1739.23.01. – 1772). Абшитований бунчуковий товариш (з 1772.7.03.). Д.: Уляна (Ганна) Артемівна Лашкевич (1725 – ран. 1783), донька військового товариша.

Коза Хома – військовий товариш (1714), за борг у 180 золотих уступив наказному полковнику стародубському Петру Корецькому місце дворове шляхетське.

Козаков Олексій (1728 – ?) – службу розпочав з 1744 р., осавул сотенний (з 1764), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1790 – ?), мав 10 підданих у 1 місті в Прилуцкому повіті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: NNN, донька козака.

Козаченко Григорій (1721 – 1783 – ?) – син священика, служив у ГВК (1764), бунчуковий товариш Ніжинського полку (1783). Д.: Марія NN, в Івангороді володіла 36 душами (1783).

Козаченко Іван (? – раніше 1747) – писар сотенний івангородський (1732), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході на Орелі на лінії, 1736 р. – у царичанському поході за писаря, 1737 р. – в очаківському поході. 1738 р. був у команді при Переволочній. Жив у м. Івангородка, мав там двір і посполитих. Його вдова Євдокія мала двір у Івангородці.

Козаченко Семен – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1705.09.), значний військовий товариш. Мав синів Василя і Григорія. Онук Давид Григорович був писарем сотенним конотопським.

Козачинський Матвій – шляхтич гербу «Вонж», значний військовий товариш.

Козачинський Семен Григорович (1745 – ?) – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1782–1790). Мав 57 підданих в 1 селі у Борзнянському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія Василівна Кулаковська, донька полкового судді.

Козачинський Федір – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, у 1737 р. був закріплений за генералом князем Борятинським у Переволочній, а також при об'їзді української лінії. У 1738 р. при генералі Румянцеві у Переволочній і Омельничкі, а після повернення – у Переяславі і на форпостах (у 1739). За рекомендацією і проханням полковника Капніста призначений генералом Кейтом писарем полковим миргородським (1741–1753). Власник с. Писарівки на урочищі Цибульнику, в якій було 22 двори (1748).Мав приїжджий двір і 47 підданих у с. Федорках Цибулівської сотні, а також у с. Степовці цієї ж сотні 47 підданих (1752). Суддя полковий миргородський (1753.2.11. – 1773). Бунчуковий товариш (з 1773.17.05.). 10 червня 1779 р. призначений комісаром у справі розподілу землі між уцтавицьким сотником Гришковим і священиком уцтавицьким Сокальським. Колезький асесор.

Козачкін Іван Пантелеймонович (1731 – 1769 – ?) – служив з 5 лютого 1763 р. військовим канцеляристом за призначенням ГВК. З 20 грудня 1765 р. військовий товариш (1765 – 1771 – ?). за патентом МК. Направлений у військовий похід (1769).

Козачок Андрій – військовий товариш Ніжинського полку. Мав маєтність у с. Сліпороді. Його син був наказним сотником, правнуки мешкали у с. Сліпороді.

Козачок Василь Андрійович – син військового товариша, наказний сотник

Козачок Мойсей Васильович – військовий товариш (1787). Разом з братами мав 41 підданого у с. Сліпород. Д.: Дарія NN, донька сотенного отамана. Мали доньку Уляну.

Козел Василь – сотник миргородський (? – 1671 – ?).

Козел Лесько – можливо, осавул полковий миргородський (1649). Наказний полковник миргородський (1658.03.), полковник миргородський (1658.06. – 1658.07.).

Козельський N Павлович (? – 1719 – 1739 – ?) – значковий товариш (1739).

Козельський Гаврило (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Березненського повіту, підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска Павлівна Малєєва, донька сотенного хорунжого.

Козельський Микита – значковий товариш (? – 1740), військовий товариш Ніжинського полку за служби «им оказанние» (1740 – 1748 – ?).

Козельський Микита Павлович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1739 – 1740), сотник келебердинський (1740–1761). У 1746 р. значковий товариш Дмитро Могилевський з сином Степаном та військовий канцелярист Петро Тройницький спалили його дім. Скарга на нього 1747 р. Протягом 1748–1749 рр. ГВК розглядала його справу про утиски жителів сотні, серед яких відзначалась справа про захоплення овець у бунчукового товариша Івана Богдановича. На нього скаржились значковий товариш Дмитро Могилевський та його сини Стефан та Федір за побиття і образу. У 1751 р. значкові товариші Дмитро, Степан і Федір Могилевські, Федір Робота, отаман келебердинський Іван Сезченко, військовий товариш Петро Тройницький і його мати, вдова келебердинського сотника Марія Тройницька підпалили його дім. У 1751 відсутній в полку, тому не дав документів (був відстороненний від командування і знаходився під слідством у Генеральному суді). У 1757 р. образив начальника келебердинського форпосту, капітана Вятського драгунського полку Ларіонова, той же наступного 1758 р. звинуватив його у намірі дати хабар гетьману Розумовському.

Козельський Павло Степанович (? – 1699 – 1739 – ?) – козак кінний кобеляцький (1718), значковий товариш Полтавського полку (? – 1719 – 1739). Наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1718.04., 1721.02., 1733.13.06. – 1733.07. – ?, 1738.9.09.). У 1719 р. очолював козацьку команду в урочищі Берестовому. У 1722 р. в ладозький похід, а 1723 р. – в терекський похід замість себе посилав козака. Мав шинок у Кобеляках (1732). 11 березня 1733 р. виступав свідком при написанні тестаменту вдови Федора Полюха Євфимі Ярошевни. 25 травня 1739 р. звільнений від військової служби за віком. Д.: N Савівна Тарануха, донька сотника кобеляцького.

Козельський Семен – значковий товариш Полтавського полку (1724 – 1725), мешканець кобиляцький.

Козельський Трохим – полковий канцелярист (? – 1741), військовий канцелярист ГВК (1740).

Козельський Яків Павлович (1714 – 1763 – ?) – приймав участь в подністровському і хотинському походах 1738–1739 рр., будучи козаком Полтавського куреня Запорізької Січі. Значковий товариш Полтавського полку (1735–1738), сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (1738), 1-й осавул полковий полтавський (1738.31.12. – 1761). У 1747 р. полковник Андрій Горленко тримав його в ножних і ручних колодках, а його дружину під караулом, взаємні образи продовжувалися і 1749 р. 1756 р. очолював команду на Українській лінії. Абшитований суддя полковий (з 1761). Мав 12 підсусідків і 2 служителів. В 2-й полковій сотні у нього 15 хат з 30 родинами підданих (1752).

Козина Ларіон Мартинович – військовий товариш Стародубського полку. Його батько у 1710 р. отримав універсал гетьмана Івана Скоропадського про надання маєтностей.

Козина Прохір Ларіонович (? – 1710 – 1726 – ?)– онук шляхтича Мартина Козини, значковий товариш Стародубського полку, його син Дмитро Прохорович (1727 – ?) – козак с. Азарович (1787). Основоположник Козин-Прохоренків.

Козиненко Григорій Маркович – син осавула полкового, значковий товариш Миргородського полку (з 1772).

Козиненко Данило – значний військовий товариш Миргородського полку (1700). 2 вересня 1700 р. отримав гетьманський універсал, яким взятий під гетьманську протекцію.

Козиненко Марко Антонович (1725 – ?) – службу розпочав 7 січня 1739 р. Писар сотенний (з 12 серпня 1742 р.), полковий канцелярист (1749–1758), осавул полкової артилерії Миргородського полку (1758.28.08. – 1760.15.02.), старший полковий канцелярист миргородський (1760.15.02. – 1760.18.08.). хорунжий полковий миргородський (1760.18.08. – 1767.11.07.), осавул полковий миргородський (2-й; 1767.11.07. – 1769.14.12.; 1-й; 1769.14.12. – 1782). У 1769 р. очолив команду в 600 козаків на Старій лінії, був на чолі команди в корпусі генерала Берга в Бахмуті. У 1771 р. в кримському поході при II армії при взятті Перекопу і під Кінбургом на чолі кінної команди організовував «ежечасные перепалки». У 1772 р. на чолі команди в 500 козаків Миргородського і Гадяцького полків знаходився в Криму і приймав участь в битві проти татар за Камяним мостом. У 1774 р. тримав пост з командою під Кінбургом «з запорозским Колпаковым полком делали туркам в крепости вышезгаданой тревогу подъездами под самые пушечные выстрелы, какие из крепости и из суден на лимане находящихся неприятель делал». Мав 41 підданого (1783). Д.: N Андріївна Певневська, донька козака Янпольської сотні Ніжинського полку.

Козинець Максим Євстафійович (1754 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1767 р. в Ніжинській полковій канцелярії. Отаман сотенний (з 1772), військовий товариш (1781.21.04. – 1788 – ?). Жив у Ніжинському повіті, мав 5 підданих в Ічні. Д.: Тетяна Петрівна Пашковська, донька отамана курінного. Мали синів Петра, Ананія і Павла.

Козинець Яків – військовий товариш Ніжинського полку.

Козинський Іван – полковник білоцерківський (1655.08. – 09.).

Козинченко Яків – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у с. Ковтунові Золотоніської сотні в 1750 р.

Козирь Андрій – сотник полкової сотні Уманського полку (? – 1659.12. – ?).

Козленко Василь – сотник полковий миргородський (? – 1671.01. – ?).

Козловський (Козлов) Василь (1712 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735). У 1737 р. був у конвої.

Козловський Андрій Дмитрович (1726/1719 – 1782 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1742.8.02 р., полковий канцелярист (з 1745.8.02), значковий товариш (1745.15.07), наказний сотник яготинський (1761), сотник гельмязівський (1770.08. – 1782). У с. Лісняках мав 48 підданних (1774). У 1782 р. мав 28 хат в Гельмязівській сотні. У 1787 р. в хуторі Лісняківському мав 14 підданних, хуторі Ковтунівському Золотоніського повіту – 5. Д.: Марія Андріївна N (1730 – 1777 – ?), донька перекладача київської губернської канцелярії. Мали синів Миколу, Дмитра та Якова.

Козловський Антін – сотник березанський Переяславського полку (? – 1663), Засланий 1663 р.

1669.26.05. посольство генерального осавула Гвинтівки просило його звільнення.

Козловський Василь Йосипович – значковий товариш (1783).

Козловський Гнат – хорунжий сердюцького полку. Значковий товариш Стародубського полку (1711 – 1751 – ?). У 1735 р. мешкав у полковій сотні.

Козловський Григорій – військовий товариш (1747), жив у полку Ніжинському, мав двір приїжджий у с. Козляничах Волинської сотні.

Козловський Григорій Михайлович (? – ран. 1760) – безуніверсальний бунчуковий товариш (1737–1738). У 1737 р. перебував у поході, мав 2 двори підсусідків у с. Ксьонзівка Батуринської сотні та приїзжий двір у с. Красне. Військовий товариш за служби батька і самого (1740 – 1756 – ?). Полковий комісар ніжинський. У 1743 р. мав млин у 1 коло млинове, надав позику у військовий скарб 18 копійок. Мав двір у с. Мітченки Батуринської сотні в якому жив з братом Федором, приїжджий двір у с. Козляничах Волинської сотні. Д.: Олена Опанасівна Петрункевич, донька значкового товариша. У 1760–1761 рр. – вдова, жила поблизу Батурина.

Козловський Дем'ян (1710 – 1747 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1747 – ?), у 1737 р. був у при сотнику бакланському Косачу. Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Козловський Дмитро (1763 – ?) – службу розпочав полковим канцеляристом у 1775 р. З 1780 р. – значковий товариш Переяславського полку. Мешкав у Пирятинському повіті.

Козловський Дмитро Феодосійович (1692 – 1760 – ?) – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1727 – 1760 – ?). 1753 р. сталася його суперечка з військовим канцеляристом Федором Киселівським за привласнення половини озера під с. Лісняками Яготинської сотні, свавільне насипання греблі, потраву хліба і захоплення двох коней. Мав житловий двір у с. Лісняки Яготинскої сотні, 3 тяглих і 1 пішого підсусідка (1750). Д.: Уляна Йосипівна N (1697 – 1760 – ?), жила у с. Лісняках.

Козловський Іван Григорович – син значкового товариша, службу розпочав 3 лютого 1754 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (з 1757.3.03), возний 1-ї Почепської сотні (з 1765.20.06.). Д.: Ганна Іванівна Панютіна, донька майора у відставці.

Козловський Іван Михайлович – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1782), військовий товариш, житель с. Митченки. Д.: Уляна N Карась, донька значкового товариша.

Козловський Микола – писар полковий могилівський (? – 1656.06. – ?).

Козловський Михайло Якович (? – 1629 – 1714 – ран 1726) – шляхтич гербу «Ястржембец». Козак полтавський (1649). Полковник козацький регіменту І.Безпалого.

Козловський Олександр – сотник горський полку Нечая (1656), обозний полковий подільський (? – 1659 – ?).

Козловський Павло (? – 1670 – 1726 – ?) – дворянин Самойловича і Мазепи. Потрапив у татарську неволю. Козак батуринський. Близько 1704 р. за дорученням генерального осавула Івана Скоропадського домігся звільнення з турецької неволі Павла Скоропадського. Вважаємо, що Павло Козловський належав до колишньої уманської старшинської верхівки, і тому саме йому була доручена ця відповідальна місія. Значний військовий товариш. Продав двір у Батурині колишньому полковнику білоцерківському. Гетьман Скоропадський видав універсали (9.10.1709 р., 26.02.1714 р.) на звільнення від військового податку млина на р. Сеймі під Батурином. Значний військовий товариш (1709). Мав млин в одне коло. Наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1725). Продав один із дворів у Батурині колишньому білоцерківському полковнику Михайлу. Бунчуковий товариш (? – 1726 – ?). Учасник гілянського походу. Д.: Олена Андріївна Ребриковська, донька полковника кальницького, а потім охочепіхотного. Під час знаходження чоловіка у полоні, сердюцький полковник Дмитро Чечель насильно відібрав у неї с. Нехаївку. Д.: NNN (? – 1726 – ?), володіла одним каменем у млині в Батурині Їх онук Корній Григорович (1743 – ?) мешкав у с. Чепліївці Кролевецького повіту.

Козловський Семен Дмитрович (1751 – 1760 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1774 р., значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1783 – ?). приймав участь в турецькому поході.

Козловський Стефан – осавул сотенний новоміський (? – 1713 – ?). Наказний сотник новоміський (1723). Сотенний хорунжий новоміський (? – 1721.9.07. – 1726.26.09. – ?). Мав майнові суперечки з жителями сотні. Значковий товариш Стародубського полку. У 1728 р. захопив Гористівську діброву у козака Почепської сотні Василя Яценка.

Козловський Федір – бунчуковий товариш 1737–1738 р. Мав двір у с. Мітченки Батуринської сотні. У 1737 р. був у поході.

Козловський Федір – військовий товариш. 16 січня 1680 р. отримав універсал поковника Григорія Карповича на трьох тяглих селян у с. Зеваки.

Козловський Федір – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Козловський Федір 12.05.1737 Сказка з.т. Флора Козловського взята у полкову стародубську канцелярію про те він указ з полкової стародубської канцелярії в сотню Почеповську про вислання з.т. в тій сотні живучих в тому числі і його в похід чув і сам він із-за хвороби не виступив а вислав брата свого двоюрідного Михайла Козловського 24.04. тому що мав сам в той похід йти того числа але не ви здоровів а якщо він за себе брата свого не вислав а от оного впредь ему отм довечно бить то полежать такому штрафу який в указі її імпер. Величності з військовой генеральн. канцелярії в похід присланий повелевает на тому підписався.

Козловський Федір Іванович – покозачений шляхтич, військовий товариш у Почепській сотні (1682), житель зіваківський. 16 січня 1680 р. отримав лист стародубського полковника Г.Вольського на батьківські грунти у с. Зіваки з трьома підданими, 19 червня 1682 р. – з підтвердженням на с. Зіваки «до дальнейшей воли ево, полковника, и ласки войсковой». 13 січня 1688 р. товариш полку Стародубського За заслуги отримав гетьманський універсал на с. Зіваки.

Козловський Федір Михайлович – протоколіст ГВС (1737), військовий товариш Ніжинського полку за служби батька і його самого (1740 – 1756 – ?).

Козловський Флор – значковий товариш в Стародубському полку (? – 1730 – 1737 – ?), жив у Почепській сотні. 1730 р. під час Генерального слідства про маєтності надав універсал Владислава IV від 12 жовтня

1641 р. своїм предкам Івану, Василю, Вавринцю і Тимофію Опанасовичам Козловим на володіння в Стародубському старостві Почепському повіті дд. Зеваки, Нова Рогачівка, Садовичі, Мале і Велике селище Дончинське, а також універсал того ж короля від 1645 р. шляхтичу Івану Козлову на ті ж маєтності. 12 травня 1737 р. сповіщав полкову канцелярію про те, що сам він із-за хвороби в похвд не виступив а вислав брата свого двоюрідного Михайла Козловського.

Козловський Яків – козак золотоніський, значковий товариш Переяславського полку (1742 – 1751 – ?).

Козменко Матвій – служив з 1769 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (1775 – 1780 – ?, одружений з донькою козака.

Козменко Омелян (1723 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1780 – ?). Мав 7 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Пелагея NN, донька сотенного отамана.

Козменко Павло – значковий товариш Полтавського полку (1738), мав двір у Кобеляках.

Козодавський Андрій – сотник пирятинський (? – 1666 – ?).

Козюра Андрій – значковий товариш ГВА (1758). Займався торгівлею у Гданську.

Козюра Василь – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1767), сотник золотоніський Переяславського полку (1769.12.–1770.03.)

Козявка Йосип – значковий товариш Лубенського полку (1767).

Козьменко Михайло – сотник зінківський Гадяцького полку (1748, за сотника).

Козьменко Павло – значковий товариш Полтавського полку (1738), мав двір у Кобеляках

Койниш Яків Трохимович – писар сотенний 1-ї полкової сотні (? – 1744), значковий товариш Полтавського полку (1744 – 1751 – ?). Мав підсусідків у с. Петрівці.

Кокошкін Іван – полковник стародубський (? 1724 – 1725) Перебував у Москві, обозного і судді вакантні, лише полковий писар Стефан Максимович.

Кокошкін Леонтій – полковник стародубський (1723.10. – 1724).

Колатевський Григорій – сотник пирятинський Лубенського полку (1750 – ?).

Коленев Степан Григорович – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист при Гадяцькій полковій канцелярії (з 1753 р.), значковий товариш (з 1757.1.09.), поштар гадяцький (з 1769). Д.: Настасія Іванівна Козленко, донька козака 1-ї Гадяцької сотні.

Коленко Андрій Григорович (бл. 1713 – 1787 – ?) – козак куреня Авраменкового (1755), військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав землі на 50 днів, 9 підданих в м. Сосниці. Д.: Марія Опанасівна N (бл. 1728 – 1787 – ?), шляхтянка.

Коленко Іван Андрійович (1767 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787).

Коленко Клим Андрійович (1753 – 1787 – ?) – син ввійськового товариша, полковий хорунжий (1787).

Колесник Левко – козацький старшина (1630).

Колесников N – значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Колесниченко Ілля Іванович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський. Д.: Ганна NN, донька грека.

Колибоженко Сергій – на уряді домонтівському (1693.28.06.), сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1706 – 1707.07. – ?).

Кологривий Григорій Іванович – хорунжий ГВА (1749 – 1751 – ?), осавул ГВА (? – 1771), полковник. В придане доньці Тетяні надав у Глухівському повіті 133 підданих у с. Дорошівці і хут. Симонівському, у Борзнянському повіті 39 підданих у с. Фастовцях з хутором (1783).

Кологривий Іван Миронович – військовий товариш Ніжинського полку, мешканець Глухівської сотні (1726). Товариш сотні Глухівської (1729).

Колодєєв Дем'ян – з чиновницьких дітей, служив з 20 березня 1780 р. значковим товаришем Чернігівського полку, в походах не був (1780).

Колодка Аврам Русанович – військовий товариш у Стародубському полку. У 1670 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на млин під с. Конятин.

Колодка Григорій Степанович (1742 – ?) – син сотенного отамана, абшитований військовий товариш (1787), мав 11 підданих у с. Конятин Стародубського полку. Д.: Настасія NN, донька шляхтича.

Колодка Іван Федорович (1752 – ?) – син значкового товариша, абшитований військовий товариш (1787), мав 5 підданих у с. Конятин Стародубського полку. Д.: Лизавета NN, донька значкового товариша. Мали синів Максима, Данила, доньок Параску, Марію, Євдокію.

Колодка Федір Васильович (? –1730 – 1768 – ?) – значковий товариш Стародубського полку.

Колодкевич Мойсей – шляхтич. Значний військовий товариш (XVII ст.).

Колодкевич Роман Карпович (бл. 1737 – ?) – син священика. Службу розпочав з 1762 р., писар сотенний седнівський Чернігівського полку (1762.12.11. – 1779 – ?). І.Шраг в автобіографії писав, що його «мати – з роду Колодкевичів, яких звали ще Писаренками через те, що один з Колодкевичів був колись писарем, певне сотенним, бо Седнев в свій час був сотенним містечком». Військовий товариш (1786). Поручик (1790) Мав 50 підданих у Городницькому повіті. Д.: Марія N Бутович, донька священика. Мали сина Кирила (1772 – ?) і доньку Настасію.

Колодний Сидір (1750 – 1775 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з березня 1767 р. в полковій канцелярії: копіїст, підканцелярист (з 1768.4.05.). Значковий товариш Миргородського полку (1772 – 1775 – ?).

Колодницький (Колодченко) Павло – козак білоцерківський (1649), сотник білоцерківський (1651), посланець гетьмана до султана (1651).

Колодяжний – писар суду полкового лубенського (? – 1722.01. – ?).

Колодяжний Остап Васильович – значний військовий товариш (1721), отаман городовий кобиляцький (? – 1727–1731).

Колодяжний Яків – писар суду полкового гадяцького (1738 – 1746.06. – ?), писар полковий гадяцький (1759 – 1762 – ?). Мав доньок.

Коломиєць Федір Семенович – сотник великобудиський Полтавського полку (? – 1718).

Коломийченко Герасим – козацький старшина. Один із соратників Сулими при організації повстання 1664 р., проживав у Бабанах Уманського полку. Його родичі Василь Коломийченко – в полковому товаристві уманському (1649), Василь – козак сотні Івангородської (1649).

Коломієць Василь – наказний сотник глинський Лубенського полку (1750).

Коломієць Іван – абшитований військовий товариш Київського полку (1782). Дворянин, мав 3 підданих.

Коломієць Іван – козак с. Вєтова, значковий товариш Переяславського полку (1767), абшитований військовий товариш (1775).

Коломієць Іван (1755 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1782).

Коломієць Іван Ілліч (? – 1741 – 1775 – ?) – син козака виборного, значковий товариш Переяславського полку (1767), військовий товариш (1775). Мешканець с. Вєтове Березанської сотні. Д.: Ганна Олексіївна Платон, донька козака. Мали синів Кирила (1753 – ?), Федора (1760 – ?), Федора (1764 – ?), Данила (1770 – ?), Василя (1772 – ?).

Коломієць Іван Кіндратович (1710–1766) – значковий товариш Переяславського полку. Д.: Євдокія Якимівна N (1715 – 1763 – ?).

Коломієць Кирило Іванович (1753 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1780 – ?). Був у 1-й армії (1775).

Коломієць Максим Григорович – син козака виборного, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Коломієць Максим Іванович (1753 – 1783) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Переяславського полку (1782–1783).

Коломієць Марко Якович – син значкового товариша, мешканець Березанської сотні. Значковий товариш Переяславського полку (1775). Був у 1-й армії (1775). Абшитований військовий товариш (1782), дворянин.

Коломієць Петро Самійлович (1742 – 1767 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767). Володів у 1767 р. двором покійного батька у с. Войтово і плецом в Березані.

Коломієць Самійло Кіндратович (1706–1766) – войтівський козак (1741), у 1757 р. – значковий товариш Переяславського полку. Д.: 1) Гафія NN (1708–1739); 2) Стефанія Павлівна N (1714 – 1763 – ?).

Коломієць Семен – значковий товариш Ніжинського полку. Мав сина Степана, онуки Яків (1737 – ?), абшитований сотенний хорунжий, Олексій (1764 – ?), вахмістр Глухівського карабінерного полку, мали грунти в с. Студенки Глухівського повіту.

Коломієць Семен Григорович – син виборного козака, значковий товариш Переяславського полку (1767). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Коломієць Федір – козак кінний і грунтовий великобудищанський (1721), значковий товариш Полтавського полку (1731 р.), продав свої володіння (грунт, ліс, млин) сотнику омельницькому Григорію Остроградському.

Коломієць Федір (1742 – ?) – з козаків, службу розпочав з 1749 р., полковий канцелярист (з 1754), писар сотенний (1761 – 1769), отаман сотенний (з 1769), писар Лубенського комісарства (з 1772), військовий товариш (1775 – 1782 – ?).

Коломієць Федір Кіндратович (1726 – 1766) – значковий товариш Переяславського полку. Д.: Марія Яківна N (1725 – 1763 – ?)

Коломієць Яків Григорович (- 1757 – 1775 – ?) – значковий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 р. У с. Вєтове мав 6 душ. Абшитований військовий товариш (1775). Д.: Євдокія Остапівна N

Коломієць Яків Ілліч (? – 1720 – 1767 – ?) – син козака виборного, жив на одному дворі з батьком у 1752 р. Значковий товариш Переяславського полку (1767).

Коломієць Яків Остапович (1701 – 1767 – ?) – козак вєтовський (1741), з племінником Яковом жили одним двором (1752). Значковий товариш, мешка у Березанській сотні Переяславського полку (? – 1767 – 1775 – ?). Д.: Ірина Григорівна N (1731 – 1775 – ?), донька козака.

Коломійцев Данило (1763 – 1783 – ?) – син козака, службу розпочав 24 травня 1776 р., полковий копіїст (з 27 липня 1777), підканцелярист (з 17 грудня 1780), канцелярист полковий (з 2 жовтня 1781), сотенний отаман (з 28 лютого 1782), значковий товариш Миргородського полку (з 24 листопада 1782).

Коломійченко-Лукашевич Григорій Лукич (? – 1700 – ран. 1752.3.02.) – значний військовий товариш (1735), осавул полковий переяславський (1735–1752), проживав в с. Дем'янцях. Під Переяславом на Великій Греблі мав млин у 3 кола. Д.: 1) N Яківна Рустанович, донька полкового судді. 2) (з 1749) Євдокія Василівна N, в першому шлюбі за військовим товаришем Леонтієм Васильовичем Максимовичем. Вела суперечку разом з сином від першого шлюбу військовим канцеляристом Іваном Максимовичем за спадщину другого чоловіка з його братом полковим хорунжим Михайлом Лукашевичем (1752–1755).

Коломійченко-Лукашевич Лука Михайлович (1749/1750–1797) – син хорунжого полкового переяславського, службу розпочав у серпнні 1760 р., 1 серпня 1762 р. став полковим канцеляристом, з 10 січня 1763 р. – значковий, з 1 серпня 1764 р. – військовий товариш. У серпні 1767 р. став сотником, потім полковим осавулом (з листопада 1769). 29 вересня 1773 став полковим обозним переяславським. За розділом 1773 р. отримав хутір Чумгацький і млин в с. Дем'янцях. У 1774 р. за ним було в м. Переяславі 20 підданих, в 1-й полковій сотні у с. Демянцях 70, в с. Войтівцях 10, в Скобцях 7, в Гайшині 3, в 3-й полковій сотні у Гладишеві 7, в Волчках 7, в Яготинській сотні поблизу Яготина 10 і в хуторі Чумгацькому 60, в містечку Липляві 10, у Келеберді 8, у Решотках 30. Всього 239 підданих. Приймав участь в турецькому поході. Полковник київський (з 5 травня 1779 р.). Д.: 1) (з 1772) Горпина Євстафіївна Могилянська, донька архимандрита київського пустинно-микольського монастиря Єпіфанія Могилянського. Через 14 років шлюбу чернігівський єпископ Феофіл за спробу отруїти чоловіка миш'яком скасував шлюб і утримував її у монастирі. Вона була звинувачена також у чародійстві і позашлюбних зв'язках. 2) (з 1785) Ольга Яківна Лабат-Девівакс, донька майора.

Коломійченко-Лукашевич Лукаш Васильович (? – 1684 – 1733 – ран. 1736) – козак с. Дем'янець 1-ї полкової сотні (1699), купив дідівський ставок Гладківський в цьому селі у вдови комонного полковника Марії Шульги. Хорунжий полковий (? – 1712.03. – ?), осавул полковий переяславський (2 –й; 1714 – 1725), наказний полковник переяславський (1721, 1723), осавул полковий переяславський (1729 – 1734.12.), наказний полковник переяславський (1729), обозний полковий переяславський (1735–1736). 19 квітня 1716 р. отримав на уряд с. Лецьки 2 -ї полкової сотні. Під його керівництвом вівся ремонт переяславської фортеці в 1723 р. На куплених у бунчукового товариша Василя Томари землях в Яготинській сотнві поселив хутір Чумгацький (мав на нього універсали генерального хорунжого Івана Сулими, гетьманів Скоропадського і Апостола). 1731 р. росширив свої володіння в Золотоніській (купивши слободку Ковбасівку і два млина на річці Кропивній) і Кропивнянській (скупивши в Богушківських козаків Мойсея

Робового і Дороша Кривоносенка хутір) сотнях. Очолював Переяславський полк у польському поході 1733 р. Володів хутором над річкою Малий Чумчак, який купив в 1721 р. у бунчукового товариша Василя Томари. Полковник Стефан Томара в 1714 р. отримав гетьманський універсал на с. Войтівці та хутір Коврайський Яготинської сотні. Його син Василь отримав в цій же сотні за універсалом 21 листопада 1715 р. «грунты Коврайские "с пятма человекамы, з давна оседлость свою там меючими", хутор Коврайский с людьми, "особливо там же и кревних Лизогубовских", хуотра Чумацкий...». Василь продав частину своїх яготинських володінь полковому прилуцькому сотнику Федору Марковичу, а частину полковому осавулу переяславському Лукашу Васильовичу. Д.: Горпина Данилівна N (? – 1685 – 1736 – ?).

Коломійченко-Лукашевич Михайло Лукич (1701/1702 – ран. 1773) – син осавула полкового переяславського, хорунжий полковий переяславський (174–1752), осавул полковий переяславський (1752.29.07. – 1767). 5 жовтня 1752 р. купив у відставного священика микольського Петра Жуковського дім в Переяславі за 70 карбованців. Д.: Настасія Степанівна N (1714/1715–1780), жителька с. Демянців.

Коломійченко-Лукашевич Яків Михайлович (1751–1815) – син полкового хорунжого переяславського. Полковий канцелярист переяславський (1764–1766), значковий товариш (1766–1767), військовий товариш (1767–1772), сотник золотоніський (1772.04. – 1781), бунчуковий товариш (з 10 серпня 1781). За розділом 1773 р. отримав с. Попівку в Кропивнянській сотні, хут. Морозівщину з млином на р. Згар, а також двори в Переяславі і Золотоноші. Д.: Тетяна Яківна Лизогуб, донька бунчукового товариша. Мали синів Олександра, Федора, Івана.

Коломоєць Опанас – козак Роменської сотні (? – 1749), значковий товариш Лубенського полку (1749 – ?).

Коломоєць Роман – козак Роменської сотні (? – 1749), значковий товариш Лубенського полку (1749 – ?).

Колос – хорунжий стародубської полкової артилерії (? – 1690.06. – ?).

Колос Василь – сотник галичський Прилуцького полку (? – 1649 – ?),

Колос Роман Микитович – осавул сотенний новоміський (? – 1741.02. – 1748.04. – ?), абшитований значковий товариш Стародубського полку (? – 1756 – 1768 – ?). Мав двір у Стародубі: 1 хата житлова, 2 комори, 2 сараї, двір влаштований ним на землі купленій у козака Івана Писарева 1756 р. за 25 карбованців.

Колос Яків – накахний сотник домонтівський Переяславського полку (1700).

Колос Яків Пархоменко – козак сотні Шубцева Черкаського полку (1649), полковник черкаський (1651), 28 вересня 1651 р. підписав Білоцерківський трактат, полковник чигиринський (повн.: ? – 1651.09. – 1653; 1654, нак.), полковник черкаський (? – 1653.06. – 1654.09. – ?).

Колосенко Юхим – сотник домонтівський Переяславського полку (? –1703.10.–?).

Колосовський Данило – отаман сотенний чигриндубравський (? – 1762 – 1768 – ?), військовий товариш (1778.27.09. – ?).

Колотовський Олександр (? – 1784) – значковий товариш (? – 1784).

Колотовський-Самойлович Василь Іванович – абшитований військовий товариш (1788).

Колотовський-Самойлович Гаврило (1726 – ?) – з польського дворянства. Службу розпочав з 15 березня 1735 р., військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – ?) Мешкав в Янишпольській сотні

Колотовський-Самойлович Григорій Іванович (1733 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1741 – ?), приймав участь в польському, очаківському походах. Мешкав в Янишпольській сотні. присягнув у 1741 р., абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав з братами 53 підданих у 1 селі і хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька старшини.

Колотовський-Самойлович Іван (? – 1745 – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1724 – 1747 – ?). У 1724 р. купив млин в два кола на греблі с. Оробїв у дядька своєї дружини Андрія Федоровича Хоруженка. Мав двір у Пирятині, 16 підданих у с. Мокіївці (1734). Присягнув у 1741 р. У 1735 р. по приходу з польського походу з реєстру значкових товаришів виключений. У 1735 р. комісар, у 1736 р. складав ревізію дворів, у 1737 р. був у команді по набору людей на лінію. 1736 р. був у кримському, у 1737 р. – очаківському походах. 1738 р. призначений купувати коней, присягнув у 1741 р. Мав у Чорнухах підсусідків 1 двір піших убогих (1745). Мешканець с. Сухоносівки Чорнуської сотні, мав хутір у Лохвицькій сотні, у с. Воробйові двір житловий (1747). Мав у полковій Лубенській сотні у с. Воробйові 1 хату, в якій жив мірошник (1745). За ним записаний у Пирятинській сотні хутір на 6 дворів. Д.: N Яківна Кичкаровська, донька городового отамана пирятинського. Мав сина Олексія – бунчукового товариша.

Колоша N (? – ран. 1781) – сотник конотопський Ніжинського полку, мав 2 двори з 2 хатами підданих в с. Старе.

Колошинський Василь – сотник решетилівський Полтавського полку (? – 1781 – ?).

Колтас Онуфрій – запорізький козак, значковий товариш (1740 – 1751 – ?).

Колчевскій Кузма (1710 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Колчевський Костантій – значковий товариш Миргородського полку (1738), жив у Кременчуцькій сотні.

Колчевський Омелян – значковий товариш Миргородського полку (1738).

Колчевський Федір – наказний полковник стародубський (1695).

Колчицький – 20 липня 1661 р. відбулася нобілітація «уродженого» козацького старшини Колчицького і універсалом в той же день надано Бурки (Борки) над р. Псел.

Колюбака Іван – полковник переяславський (? – 1658.2.08. – ?)

Коляда Василь – козак волинський (1654), сотник волинський (1672), отаман городовий волинський (1684). Тримав млин на р. Убеді. Після Ігнатовича гетьман 2/3 забирав, а залишав 1/3 прибутку. Продав млин Леонтію Полуботку.

Кольничий Самійло Іванович (? – ран. 1701) – шляхтич, суддя полковий стародубський (? – 1671.09. – ?), (? – 1679.10. – 1694.06. – ?). 11 січня 1689 р. отримав гетьманський універсал на право побудови млина на р. Зечі. На уряд тримав с. Найтоповичі від полковника Коровки. 19 червня 1693 р. купив у вдови Гав-

рила Васи Дейнеки, жительки руховського за 20 коп батьківщину чоловіка у грунті білогощмнському Мглинського повіту. Д.: Катерина NN (? – ран. 1701). Передала свої маєтності Глухівському монастирю. Перед смертю передала КПЛ Рухівській млин на р. Жечі з фільварком і ріллею Рухівською, млин Новосільський, двір передміський поблизу Семенівської церкви

Кольчевський Гаврило (бл. 1742 – ?) – син полкового хорунжого. Службу розпочав 1755 р. полковим канцеляристом, писар земський Лубенського повіту (1767 – 1781 – ?), бунчуковий товариш (1781 – ?).

Кольчевський Григорій Данилович – службу розпочав з 1764 р. у Менському земському суді, потім служив у МК. Військовий товариш (1770–1782). Земський справник Сосницького повіту, титулярний радник (з 1782). Мав у с. Данилівці 50 (1783), 66 підданих (1787), власник хутора (1781). Д.: Євдокія Романівна Бобир, мали сина Мануйла (1782 – ?) і доньку Марію (1785 – ?).

Кольчевський Данило Федорович (? – 1706) – покозачений шляхтич, син сотника топальського, козак топальський (1690), військовий товариш (1700), значний товариш полковий (1704), полковий хорунжий. стародубський (? – 1706). 10 квітня 1704 р. після смерті батька отримав гетьманський універсал на с. Нове. Д.: Євдокія NN. 17 січня 1709 р. отримала гетьманський універсал з підтвердженням на с. Нове. У другому шлюбі за значковим товаришем Дем'яном Машкевичом

Кольчевський Данило Якович (1724 – 1769 – ?) – після смерті батька отримав чин, хоча службу ніс і раніше. Значковий товариш Чернігівського полку (1749 – 1751 – ?). Збирав чиновницькі гроші. Абшитований військовий товариш (з 1767). Мав двір житловий і шинок у с. Данилівці Менській сотні (1747), у Мені спочатку два двори, а потім – п'ять підсусідських хат.

Кольчевський Іван Данилович (? – 1735) – значковий товариш (? – 1732 – 1735). У лютому 1732 р. отримав підтвердження на с. Нове полкової сотні. Д.: Уляна NN, в другому шлюбі за Романом Кровницьким, кривецьким «господарем» Савича. Пішла до монастиря. Їх донька Гафія (1730 – ?) була першою дружиною Феодосія Григоровича Плешка.

Кольчевський Кузьма Данилович (1710 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1727 – 1751 – ?). Мешкав у Новоміській сотні.

Кольчевський Петро Степанович – син сотенного хорунжого, онук сотника топальського. Значковий товариш Ніжинського полку (1723). Проживав у Горчаках. Мав сина Петра (1766 – ?).

Кольчевський Федір Опанасович (? – 1667 – 1691.10. – ран. 1704) – покозачений шляхтич. Сотник топальський (? – 1687.07. – 1691.10. – ?). Чи не його батько Опанас Зенченко, якому як військовому товаришу і мешканцю стародубському Мазепа надав універсал 5 вересня 1687 р. на послушенство людей на ним поселених грунтах. Якщо це припущення вірне, то найстаршим відомим представником Кольчевських, батьком Опанаса був Зінець. Отримав універсал Мазепи на с. Нове 7 жовтня 1687 р.. Д.: Марія NN. 19 вересня 1716 р. продала плец у Стародубі за 148 коп Івану Немировичу-Данченку.

Кольчевський Яків – «С прошлого 1704 года служу я нижеподписавшийся Его Императорскому Величеству верно и бил в разних походах а іменно: 1. Под Поповою горою, когда швед перебирался через Суж 2. под Каменним Затоном 3. под Белой Церковью. 4. Под Полтавою на шведской баталии. 5 на каналі. 6 в Низовому Гіллянському поході чрез пять лет. 7.на линии. 8. в Польському поході чрез полтрети года. 9. Под Азовом. 10 под Очаковом. В Кримском походе под командой генерала фельдмаршала фон Лесія і прочих многих походах в которих в сражениях против неприятеля стоял храбро верно и радетельно, ив оном Кримском походе на баталии в Гайманой Долине от неприятеля.. обе плечи так сильно что от левой руки раною видите била все внутренности владети рукою ... и за сими ранами бить мне в войсковой службе никак не возможно а по указу Ея Императорского Величества из Войсковой Генеральной походной Вашего превосходительства канцелярии велено значковых товарищей кой службу за сторостью, дряхлостью, калецтвом и крайнем убожеством отправлять не могут на усмотрение болезней к службе неспособности и для уволнения отправлять с полковой Черниговской канцелярии к Вашему високопревосходительству в Войсковую Генеральную походную канцелярию и по силе онного ... указу прибил в Переяславль для освидетельствования рани моей прошу рани приказать освидетельствовать а по освидетельствованию мне от войсковой служби уволить и дать атестат. К сему доношению вместо значковий товариш Якова Колчевского неумеючого писать по его прошению житель черниговский Григорий Корнеєв руку приложил». Отримав атестат 7 березня 1739 р. виданий штаб-лікарем Єленпсом про рани отримані в поході: служить не здатний, мав тяжкі рани на лівому і правому плечах і через них лівою рукою не володів. По указу Румянцева значковий товариш Яків Колчевський звільнений від всіх служб по калецтву указ полковнику чернігівському о неупотреблении его нив какие войсковие служби. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1740 – ?). Мав у Мені 5 підсусідських дворів.

Комар Андрій – шляхтич, козацький старшина Кальницького полку. 9 березня 1665 р. король підписав привілей жовніру Андрію Мачинському на дві частини земських добр у селах Стрічинцях і Дашківцях у Вінницькому старостві та дім у Вінниці Андрія і Якуба Комарів, «jako rebeliantach kozackich».

Комар Данило – шляхтич, бунчуковий товариш Ніжинського полку (1685).

Комар Якуб – шляхтич, козацький старшина Кальницького полку (1665).

Комарницький Василь Григорович (бл. 1733 – 1790 – ?) – «з польської породи», службу розпочав з 17 березня 1760 р. військовим товаришем Київського полку, абшитований у 1781 р. бунчуковим товаришем. Мав 26 (1787), 25 (1790) куплених підданих. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Феодосія Василівна Жила, донька абшитованого значкового товариша.

Комарницький Іван – значковий товариш Київського полку (1750).

Комарницький Петро (? – 1745 – 1782 – ?) – службу розпочав з 5 жовтня 1755 р., підканцелярист у Київській полковій канцелярії (з 1759), сотенний осавул київський (1764–1768), отаман городовий київський (1768–1778). У 1772 р. мав суперечки з київським сотником Гудимою. 1777 р. побив разом з сотенним

писарем Язловецьким секретаря Київської губернської канцелярії Жиловича. Абшитований через хворобу у 1778 р у званні знакового товариша. Д.: Мотря NN, вдова Солохи (? – ран. 1776), курінного отамана броварського.

Комаровський Василь Іванович (1720 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1742 р. полковим канцеляристом чернігівським, значковий товариш (з 1749.28.07.), хорунжий полковий чернігівський (1749.3.11./1750.16.08. – 1763). У грудні 1753 р. полковник Іван Божич доносив у ГВК про намір призначити його на місце померлого чернігівського полкового писаря Якима Миткевича. Купив у козака Федора Кулеби ліс з полем. 1749 р. ГВК розглядала справу про суперечку Олександра і Василя Мокрієвичів за двір і грунт у с. Сибереж Ройської сотні. 1749 р. був підписаний декрет про уступку маєтків чернігівського судді Василя Томари дружиною Пелагеєю уродженою Болдаковською чоловіку своєї онуки Катерини Василю Комаровському. 1755 р. скаржився на бунчукових товаришів Павла і Олександра Мокрієвичів за захоплення його нив. Тримав один із млинів Васечковських нище с. Юріївки на р. Білоус. Колезький асесор у відставці (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 1104 підданних у 7 селах і 1 хуторі. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: (1747 – 1749) 1) Катерина Григорівна Томара (1730 – 1749). За нею маєтки в Рогощі, Сядрищі, Кащовці, Ямищі, Томаровці, Високінь, двір у Сибережі. 2) (1751 – 1760) Євдокія Андріївна Каневська-Оболонська, донька значкового товариша. 20 грудня 1751 р. Любецька сотенна канцелярія вручила їй позов від військового канцеляриста Якима Репчицького за володіння с. Високим.

Комаровський Яків (? – ран. 1788) – значковий товариш. Мав 35 підданих в 1 селі. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Ірина NN (1742 – 1790 – ?).

Комашинський Василь Павлович – син сотника, правив за сотника конотопського. Його донька Марфа була дружиною військового товариша Опанаса Матвійовича Нестеровича.

Комашинський Іван (1729 – ?) – абшитований військовий товариш (1781 – 1782), полковий хорунжий (? – 1787 – 1790 – ?), майор. Власник хут. Малошелівського поблизу с. Смоляж, де мав 6 підданих. У 1787 р. мав 35 підданих в місті, 1 селі і хуторі Ніжинського повіту. Д.: Катерина Максимівна Алексеєва, донька священика.

Комашинський Олександр Васильович (1737–1790 – ?) – син правлячого Конотопською сотнею, онук сотника Гадяцького полку. Службу розпочав в Ніжинському полку з 1756 р., військовий товариш (1781–1787). Звільнений у відставку поручиком (з 1787). Житель с. Великої Загорівки, де мав 8 підданих в придане дружині. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія Йосипівна Петрова (? – ран. 1788), донька поручика.

Комашинський Павло – сотник Гадяцького полку.

Комендатенко Сидір Федорович (1751 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з січня 1767 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1772).

Комендатенко Федір – значковий товариш Миргородського полку (1732 – 1752 – ?). Житель Остап'ї, мав хутір.

Комендатенко Федір (? – 1740 – 1774 – ?) – службу розпочав з 1750 р., значковий товариш Миргородського полку (з 17 грудня 1760). Д.: NN Варченко, донька козака сорочинського.

Коменко Семен Антонович (? – 1733 – 1788 – ?) – шляхтич, син райці, потім війта стародубського, який у 1735 р. за універсалом ГВК отримав половину с. Азарівка з угіддями. Абшитований військовий товариш (? – 1763 – 1768 – ?). За Румянцевською ревізією володів двором у Стародубі: 2 хати житлових, 2 комори, 1 сіни, 1 кладова, 1 погріб, 1 льодовня з ганками. Проживав у с. Шептаках. Д.: Тетяна N Маньковська, донька сотника. Мали синів Осипа, Степан, Михайло.

Коменський Яків – значковий товариш Стародубського полку. Мав у 1737 р. володіння у с. Футор, а також 8 посполитих, з яких 3 втекли.

Комиш Андрій– козацький старшина.

Комиш Яків – писар сотенний (? – 1744), значковий товариш (1744.29.09. – 1750 – ?).

Конаровський-Соха Олексій Григорович – племінник полковника Семена Сулими. Навчався у КМА (кінець 30-х – 40-і роки з перервами). Дружив з Григорієм Сковородою, якого називав братом, по батькові Івановичем (за прізвищем чи псевдонімом Савіним, чи Дунайським). Сотник яготинський. З 1 липня 1759 по 15 березя 1760 р. перебував в діючій армії в команді підполковника Григорія Шпаковського в Польщі і Прусії. Д.: Тетяна Петрівна Дмитрашка-Райча (1730 – 1784 – ?).

Конашевич – наказний сотник носівський Київського полку.

Конашевич Роман Іванович (? – 1750 – 1783 – ран. 1788) – студент Московського університету (1764.13.09. – 1766). «За прилежание в учении» нагороджений шпагою (30 червня 1766 р.). Військовий канцелярист (з 5 грудня 1767 р.). Мав 11 підданих (8 у Гадячі і 3 – хуторі Підліському) (1771). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марфа Василівна Навроцька (1758 – 1788 – ?), донька підсудка земського. Після смерті чоловіка за нею залишилися 57 підданих в одному місті і одному хуторі.

Конашевич Тишко Іванович – покозачений шляхтич, військовий товариш. Від його сина Євлампія вели родовід Євлановські, які мешкали у Мглинському (с. Костеничі) і Суразькому повітах.

Конашевич Федір – отаман городовий полтавський (1672.02. – ?), суддя полковий полтавський (1673 – 1675.01.).

Кондзировський N – бунчуковий товариш.

Кондзировський Андрій – близько 20 років був служителем дому гетьмана, господар гетьманський, а потім гетьманші Скоропадської. Швагро гетьмана. 12 грудня 1719 р. отримав гетьманський універсал на с. Світличне Варвинської сотні Прилуцького полку. Військовий товариш (? – 1737 – 1751 – ?), управитель в Янпольській волості. Д.: Пелагея Марківна Маркович, донька орендаря пирятинського.

Кондзировський Петро Андрійович (? – 1702 – ран. 1790) – військовий товариш (? – 1722 – 1772 – ?) Д.: 1) NNN. 2) (після 1760) Марія Данилівна Тарновська (1735 – 1792 – ?), вдова Петра Івановича Войцеховича, бунчукового товариша.

Кондзировський Яків Андрійович (? – 1707 – 1780 – ?) – військовий товариш (1727), управитель Биківської волості (1760).

Кондискалов Андрій Антонович (1734 – 1767 – ран. 1782) – його батько Антін (? – ран. 1757) – «греческой концистории, но польской породы». Перейшов з Останської імперії в Україну. Майор Московського драгунського полку, приймав участь у багатьох походах турецької війни. Був посланцем в інші держави завдяки знанню багатьох мов. Після смерті батька іменним указом Розумовського 19 червня 1757 р. призначений військовим товаришем, полковий хорунжий (1761.12.07. – 1770.23.04./1769.14.12.), осавул полковий гадяцький. У 1761 – 1762 рр. на Правобережжі очолював тисячну команду. У 1763 р. складав ревізію Гадяцького полку. У 1766 р. входив до складу комісії Генерального перепису у Гадяцькому полку. Очолював команду в корпусі генерал-поручика Берга у поході в Крим, до Дніпра і Бахмута. Д.: Уляна Прокопівна Масюк (1748 – 1788 – ?). Після смерті чоловіка володіла 129 підданими у 1 селі. 1782 р. разом з Герасимом Станіславським побудувала нову Троїцьку церкву у с. Маслівці 2-ї полкової сотні.

Кондратенко Андрій (1692 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1735 р., сотенний хорунжий срібрянський (1740–1748), значковий товариш Прилуцького полку (1748 – 1781 – ?). У 1749 р. його брат – значковий товариш здійснив «гвалтовное на его дом с многолюдством нападение». Абшитований значковий товариш (1788). Мав усього 37 підданих в Роменському повіті (1790), з них 4 посполитих у с. Блотниці. Д.: Марія N Войтенко, донька значкового товариша, потім іваницького сотника.

Кондратенко Богдан – сотник полковий Корсунського полку (? – 1654.10. – 12. – ?). З трьома товаришами і 9 козаками 24 жовтня 1654 р. виїхав з Корсуня до царя і прибув 2 грудня.

Кондратенко Герасим Йосипович (1750 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 126 підданих в Роменському повіті. Д.: Євфимія NN, донька священика.

Кондратенко Йосип (Юсько) (? – 1767 – ран. 1772) – козака с. Блотниці, значковий товариш Прилуцького полку (1747.26.10. – 1767 – ?). Мав 9 посполитих у с. Блотниці, 2 у с. Дмитрівці Красноколядинської сотні. Д.: Ганна NN, проживала у с. Блотниці.

Кондратенко Костюк – наказний сотник Бишівської сотні Білоцерківського полку (? – 1660 – ?).

Кондратенко Мартин (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 33 підданих у Борзнянському повіті. Д.: Варвара NN, донька козака.

Кондратенко Михайло (1752 – 1790 – ?) – полковий канцелярист (? 1767), значковий товариш Прилуцького полку (1767–1790). Мав 4 підданих в Роменському повіті. Д.: Параска Романівна Білецька, донька значкового товариша.

Кондратенко Міхно – наказний полковник черкаський (1669.20.02.).

Кондратенко Остап – **з Федяновичів-Кондратенків.** Значковий товариш Полтавського полку (1750 – 1755). Мав двір у Новосанжарові.

Кондратенко Петро Йосипович (1742 – 1788 – ?) – службу розпочав після смерті батька з 1770 р. козаком, значковий товариш Прилуцького полку (21 жовтня 1771 – 1775 – ?), абшитований значковий товариш (1788). Мав 16 підданних в одному містечку Роменського повіту. Д.: Пелагея Василівна Тимошевська, донька значкового товариша

Кондратенко Федір Йосипович (1725 – 1788 – ?) – козак с. Блотниці, значковий товариш Прилуцького полку (1747.26.10. – 1772 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Роменського повіту, підданих не мав. Д.: Євдокія Василівна Компанченко, донька сотника компанійського.

Кондратковський Василь Григорович (1754 – 1820 – ?) – службу розпочав з 1763 р., полковий канцелярист лубенський (з 1768), колезький канцелярист (з 1769), нотаріус Малоросійської колегії (з 1772). 1774 р. отримав чин полкового писаря. Мав 20 підданих на хуторі Матяшівському 2-ї Лубенської сотні. Колезький асесор (1783). Проживав у с. Перервинцях. Д.: Уляна Василівна Кулябко, донька підкоморія.

Кондратов Кирило – значковий товариш Миргородського полку (1739 – 1751 – ?). Йому належали «лесовая стенка в Западной балки да дубина лежащая край Криклиной (1745) у Кременчуцькій сотні».

Кондратович Артем – військовий товариш. Його онуки Василь (1748 – ?) і Стефан (1749 – ?) Марковичі мешкали у Стародубі (1787).

Кондратович Євдоким – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1741 – ?). Мав двір у Городні (1741).

Кондратович Тихін – хорунжий полковий могилівський (? – 1655 – ?).

Кондратьєв – значковий товариш Чернігівського полку (1741), мав двір у Городні.

Кондратьєв Василь Петрович – син козака 1-ї полкової сотні Переяславського полку. Його дід Петро одружений другим шлюбом з Ганною Іванівною Сулимою, був родичем сумського полковника Івана Андрійовича Кондратьєва. Військовий канцелярист (1764), писар полковий (? – 1774 – 1776 – ?), секретар ГВС (1774), полковий суддя (1779), працював у ГВС (1779). стряпчий Верхнього земського суду (1782). Мав 30 хат підданих у Переяславі. Мав брата Андрія (1754 – ?) і сестру Варвару (1751 – ?).

Кондратьєв Клим – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухіва Красній Горці.

Кондратьєв Михайло Андрійович – військовий товариш (1723). Д.: Ганна Юріївна N.

Конельський Федір – сотник Бузівської сотні Уманського полку (? – 1652.02. – ?). У лютому 1652 р. входив до складу козацького посольства на чолі з Герасимом Яцкевичем до Речі Посполитої.

Коненко Григорій (1707 – 1768 – ?) – служив з 1739 р., був того року за призначенням Березненської сотенної канцелярії в очаківському, 1739 – 1740 рр. хотинському, 1742 р. ліфляндському походах, на форпостах в Царицині, 1745 р. на кордоні турецькому. Того ж року був за сотенного березненського хорунжого. У 1747 р. був сотенним березненським комісаром, потім у Чернігівській полковій рахунковій комісії. У 1748–1749 рр. на форпостах, курінний отаман, з 24 грудня 1752 р. по обранню сотенний березненський осавул до 1756 р. 26 липня 1756 р. отримав чин значкового товариша. 14 листопада 1760 р. через хворобу звільнений у відставку і абшитований військовим товаришем.

Конечевський Семен – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Коник Петро – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Коник Іван Петрович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1759 – ?). Мав двір житловий у с. Циблях 2-ї полкової сотні.

Коник Сава Петрович – значковий товариш Переяславського полку (1724 – 1759 – ?) на місце батька. Мав двір житловий у с. Циблях 2-ї полкової сотні.

Кониський Григорій Йосипович (1717–1795) – військовий канцелярист (1781), священик комаровський (1785). Мав 20 підданих у Борзнянському повіті. Д.: Уляна NN .

Кониський Григорій Матвійович (1742 – ?) – військовий канцелярист (1781), мав 20 підданих в Борзнянському повіті. Абшитований військовий канцелярист (? – 1787 – 1790 – ?), проживав в Борзнянському повіті, де мав 36 підданих в 2 селах. Д.: Феодосія NN, донька бунчукового товариша.

Кониський Дмитро Григорович (? – 1720 – 1761 – ран. 1779) – син писаря городового ніжинського, навчався в КМА (? – 1727 – ?), військовий канцелярист ГВК (1730 – 1736), сотник 1-ї Варвинської сотні Прилуцького полку (1736–1757). За власним бажанням звільнений від слідства над родичем, сотником монастирищанським Романовичем. Мав у Варві 6 підданих. Д.: Мар'яна NN (? – 1779 – ?). Мали доньку Марію (1762 – ?).

Кониський Іван Йосипович (1742 – 1790 – ?) – син писаря полкового 3-го компанійського полку, службу розпочав з 1759 р. військовим канцеляристом, полковий осавул (1772.30.07. – 1790 – ?). Мав 100 підданих у Борзненському і Березнянському повітах, 198 підданих в 5 селах. Д.: Настасія (Наталія) Петрівна Борсук, донька сотника дівицького. Мала 16 підданих у м. Салтикова Дівиця. У них діти Йосип, Василь, Євтихій, Неоніла, Катерина, Феодосія, Меланія

Кониський Йосип Іванович (? – 1695 – 1727 – ?) – знатний полковий товариш Ніжинського полку (1715–1719), військовий товариш (з 1720) ніжинський бурмістр (з 1727). Д.: (1716) Наталія Іоаникіївна Мокрієвич (? – 1700 – 1760 – ?), донька полкового судді чернігівського. 20 листопада 1717 р. в них народився син Григорій, який став відомим архієпископом Георгієм Кониським.

Кониський Йосип Федорович (1711 – ?) – писар полковий 3-го компанійського полку (1746), обозний полковий компанійський (1756.8.01. – 1762 – ?), абшитований полковий обозний (? – 1781 – 1790 – ?). Мав 12 підданих у Борзенському, 23 у Березнинському повітах. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Кониський Матвій Григорович – син писаря городового ніжинського. Навчався в КМА (1727), військовий канцелярист ГВК (1730 – 1736), сотник івангородський (1737 – 1759). Д.: 1) Марія Дем'янівна Туранська, донька глухівського сотника. 2) Матря Леонтіївна Грановська, донька полкового обозного.

Кониський Павло – військовий товариш (? – 1761 – 1766 – ?), брат Романа.

Кониський Павло Йосипович (? – 1720 – 1780 – ?) – син бурмістра і військового товариша. Згідно атестату генерального писаря Безбородка призначений генерал-аншефом Румянцевим військовим канцеляристом ГВК (1739 – 1754 – ?), військовий товариш (з 1763.18.06.), комісар іваницький (? – 1773 – ?), бунчуковий товариш (з 1779.18.12.). Мав 6 дворів підданих у с. Кропивній Красноколядинської сотні Прилуцького полку.

Кониський Петро Романович (1761 – ?) – син протопопа миргородського. Службу розпочав 25 вересня 1778 р. полковим канцеляристом у Миргородській полковій канцелярії, значковий товариш (з 12 грудня 1782 – 1783 – ?). Мав 12 підданих чоловічої статі.

Кониський Федір Григорович (1727 – 1788 – ?) – син писаря городового ніжинського. Навчався у КМА (1742). Військовий канцелярист ГВК, абшитований військовий канцелярист (1754). Хорунжий полковий ніжинський. Мав 20 підданих в 1 селі і 1 «деревнє». Д.: NNN (? – ран. 1788).

Конишевський Андрій – сотник Чаушського полку.

Коноваленко Кирило – в 1723 р. наказний полковник стародубський Петро Корецький прийняв у значкове товариство сина і онука значкових товаришів Кирила Коноваленка, Йосипа Константієвича, Данила Дем'яновича. Мабуть, його нащадком був Йосип Коноваленко (1749 – ?), ротмістр у відставці (з 1786.15.10.), який мав 5 підданих в Стародубі.

Коновалов – осавул полковий полтавський (? – 1712 – ?).

Коновалов Андрій Іванович (1751 – 1784 – ?) – служив з 1760 р. у Гадяцькому полку, в походах не був. Бунчуковий товариш (1784). Прем'єр-майор (1790). За ним з братами Іваном, Миколою, Михайлом, Василем 92 підданих (1790) в Зіньківському повіті.

Коновалов Іван (1726 – 1767 – ?) – служив з 15 жовтня 1744 р. Запорізький козак, був у походах і вів письмові справи, з 1749 р. відповідав за доставку селітри в ГВК за указом Сенату. 15 жовтня 1755 р. асигнований у значкові товариші згідно указу Гадяцької полкової канцелярії. 31 грудня 1758 р. військовий товариш згідно універсалу гетьмана Розумовського. У 1756 р. був полковим комісаром організації поставок порцій і рацій з Гадяцького полку в Ямбурський драгунський.

Коновалов Іван Якович (1762 – ?) – значковий товариш (1788).

Коновалов Петро Якович (1758 – ?) – значковий товариш (1788).

Коновалов Степан Якович (1764 – ?) – значковий товариш (1788).

Коновалов Яків (1721 – ран. 1771?) – службу розпочав з 1731 р., військовий товариш (з 1758). У 1760 р. намагався отримати підтвердження на володіння селітроварнями у підварках м. Полтави – Бурті і Броварку, а також в селах Мачухи, Федорки, Нижні Млини, Гайворонцях. Д.: Параска NN (1727 – 1788 – ?). Мала 92 підданих у 1 містечку і 2 хуторах.

Коновалов Яків Якович (1750 – ?) – значковий товариш (1788). Разом з Петром, Іваном, Степаном, Марфою і Оленою Коноваловими мали 50 підданних у місті Зінькові і 2 хуторах Зіньківського повіту.

Кононович Іван – сотник гоголівський Київського полку (? – 1669.02. – ?).

Кононович Андрій – значковий товариш Полтавського полку(? – 1763 – ?), мешканець полтавський.

Кононович Дем'ян Іванович (? – ран. 1717) – сотник коропський Ніжинського полку (1692 – 1699.11.06. – ?), (? – 1713). Д.: Марія NN. 30 липня 1717 р. уступила двір у Коропі Пустино-Рихлівському монасьтирю.

Кононович Іван Дем'янович – хорунжий сотенний (? – 1780), абшитований значковий товариш Київського полку (1780 – ?).

Кононович Конон Васильович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1724 – 1752 – ?). Служив у цьому чині більше 20 років, був у походах до смерті. Мав двір у Полтаві.

Кононович Нестор – учасник посольства до Москви у 1660 р., де разом з Григорієм Дорошенком був затриманий російським царем до 1667 р. Військовий писар (? – 1668 – ?) у П.Дорошенка. Рідний брат першої дружини Григорія Дорошенка.

Кононович Олексій Йосипович (1750 – 1782 – ?) – син намісника ірклїївського Йосипа Кононовича. Службу розпочав колезьким канцеляристом 1770 р. у земському суді Золотоніського повіту, з 1772 р. у ГВС. 1774 р. приймав участь в поході до Польщі в корпусі генерал-майора Ширкова, в турецькому поході. Колезький канцелярист (з 1774.9.02.). Військовий товариш (? – 1780 – 1781), з 1781 р. – сотник ірклїївський Переяславського полку. Мав 10 підданих у Ірклїївській і Канівській сотні.

Кононович Остап Кононович (1715 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1743 р., відправляв службу за ордером полкової канцелярії. З 1744 р. року за призначенням Полтавської полкової канцелярії служив на місці батька значковим товаришем. Призначений значковий товариш 31 грудня 1761 р. за ордером гетьмана. Мав родовий герб (1758).

Кононович-Посудевський Сава (або Кононович – Посудевський – Унучко) (? – 1607 – 1670 – ран. 1684) – відомий як зем'янин у 1633 р. Полковник переяславський (? – 1637.28.01. – ?). 28 січня 1637 р. продав дім Івана Селітриника між домами Сидора Звоника і Івана Шабельника за 500 золотих міщанину переяславському Кирилу Огризку. 1653 р. служив у Війську Запорозькому. 8 травня 1653 р. отримав королівський привілей на Борки, Красковщину, Познаховщину і Суховерщину в Любецькому повіту Чернігівського воєводства. 31 березня 1656 р. отримав універсал Б.Хмельницького. За деякими данними існував і більш ранній гетьманський привілей 1650 р., де згадувалися Посудевські. Уряд любецького сотника займав з перервами з 1656 по 1669 рр.. 22 жовтня 1657 р. він отримав універсал гетьмана І.Виговського з підтвердженням на маєтності – Бурки, Красковщину, Познаховщину та Суховерщину. 23 липня 1660 р. разом з Артемом Красковським та Іваном Мішуком «зо всеею тамошнею шляхтою» отримав універсал Ю.Хмельницького. Особливо був виділений Сава Унучко – «в млине его власном на р. Свише не здавать трудности и нечинил перешкоди, так же к тому же и млин старий на Ворзне стоячий». 5 серпня 1663 р. Сава Унучко разом з Олексієм Кривопишем та іншою любецькою шляхтою був взятий у «протекцію» гетьманом І.Брюховецьким. Можливо, що у 1663 р. він деякий час не займав сотничий уряд, так, у серпні цьогс ж року він згадується як простий козак. У травні 1667 р. був чернігівським полковим обозним. У цьому ж році київський воєвода В.Шереметьєв підтвердив за ним земельні володіння у любецькій околиці. У 1669 р. на виборах гетьмана Д.Ігнатовича був присутній як сотник Чернігівського полку. 21 березня 1670 р. гетьман Ігнатович затвердив за ним та іншою любецькою шляхтою «их вечистые добра». За ним знову затверджені два млини на р. Свішні та Ворзні. Виходячи з поминального ряду роду Сави Унучки в Любецькому монастирі основоположниками роду були Флор і Олена, за ними йшли: Потап, Наталія, Карпо, Стефан, Василь, Михайло, Мотря, Настасія, Настасія, Харитон, Євдокія, Гафія, Георгій, Олена, Мойсей, Євдокія, Павло, Євдокія, Яків, Єфросинія, Марія, Прохір, Устина, Пелагея, Ганна. Д.: Настя Стефаниха Павлова (? – 1684 – ?).

Конончук Іван Опанасович – син райці стародубського, козак 1-ї полкової сотні (1767), абшитований значковий товариш (1787). Мав 8 підданих в хуторі Конончуковському. Д.: Євдокія NN, донька дворянина. Мали сина Йосипа – сотенного зорунжого (1787). Їх донька Уляна заміжня за Василем Петровичем немирович-Данченком (бл. 1756 – 1811 – ?).

Конотоп – сотник комонний полку Новицького.

Конотопець Степан – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1712).

Коношевич Опанас Олексійович – писар полковий (1787). Д.: Марія, донька шляхтича.

Константієвич Йосип – 1723 р. наказний полковник стародубський Петро Корецький прийняв у значкове товариство сина і онука значкових товаришів Кирила Коноваленка, Йосипа Константієвича, Данила Демяновича.

Констянтинович Анастасій Костантинів (? – 1722 – 1756 – ран. 1767) – шляхтич гербу «Ліс». Грек, в 40-50-х роках XVIII ст. у Переяславі був індуктарем, полковим зборщиком і комісаром. У 1747 р. купив двір в Переяславі у полкового цилюрника Івана Павловського за 90 карбованців. З 1756 р. значковий товариш. Д.: Ганна Василівна Лазарєва (бл. 1726 – 1766 – ?), донька ніжинського грека.

Констянтинович Леонтій – осавул полковий лубенський (? – 1655 – 1658.4.04. – ?).

Констянтинович Христофор Анастасійович – сотник 1-ї полкової сотні Переяславського полку (1770–1782).

Концур Дем'ян – службу розпочав у 1765 р., січовий полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Кончицький (Костючицький) Матвій (Мелентій) Павлович – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1673 – 1676 – ?).

Конша Богдан – козацький старшина, полковник (1621).

Коншиц N – значковий товариш. Мав сина Романа.

Коншиц Роман – син значкового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1736 – 1762 – ?). 1752 р. його побив яблунівський сотник Стефан Стороженко. Священик Григорій Миславський скаржився на нього за захоплення грунтів (1762).

Конюшевський Андрій – сотник городенський полку Нечая (1656).

Коп'якович Михайло – писар полковий канівський (? – 1662.11. – ?).

Копач Корній (1715 – 1772 – ?)– службу розпочав з 1730 р., бунчуковий товариш (з 1743). Абшитований бунчуковий товариш (1772). Мешкав у с. Гирявці Ічанської сотні Прилуцького полку. Д.: N Іванівна Стопановська, донька полкового судді. Дітей не мали.

Копач Роман – син міщанина київського. Військовий канцелярист ГВК (1741 – 1754 – ?).

Копил Іван – наказний сотник ірклїївський Переяславського полку (1721, 1725–1727, 1729).

Копистенський Василь Степанович – київський райця, військовий товариш (1781).

Коптевач Андрій – отаман піщанський і сотник Переяславського полку на той час у 1685 р..

Копцевич Іван – козацький старшина. Мав грунти у с. Гуляники на Правобережжі, які купив у швагра Артема Сідницького. Потім продав ці грунти жителю

канівському Григорію Пушкарю. Втративши першу дружину. Значний військовий товариш (1689), проживав у Переяславі. Д.: 1) NN Сідницька, брат якої Артем був священиким, а потім протопопом білоцерківським. Мав сина Самійла. 2) NNN (? – 1650 – 1689 – ?), удова Хоменка.

Копцевич Іван – староста гетьманського села Підлипного. Після приходу до влади Скоропадського останній відібрав село. Отримав універсал на с. Чупковичі. Значковий товариш (1729).

Копцевич Михайло Семенович (1749 – 1798 – ?) – син сотника 1-ї полкової сотні. Службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року Переяславського полку. Значковий товариш (з 1770), військовий товариш (1772.31.08 – 1787 – ?). Пізніше – пошмайстер, переяславський повітовий суддя. 1774 р. його звинуватив ГВС у підробці документів у справі з городовим отаманом переяславським про затоплення млина. Мав 10 підданих на хут. Безхлібівському та 21 підданого на хут. Гребля (1787). Д.: Тетяна Іванівна Максимович, донька бунчукового товариша. Сини Микола, Петро.

Копцевич Семен Лаврінович (? – 1720 – 1757 – ран. 1763) – син війта переяславського. Службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК. Став військовим товаришем «за отправление при Генеральной канцелярии служби» (1742.31.01. – 1752). У липні 1752 р. призначений сотником 1-ї полкової сотні Переяславського полку (1752.28.07. – 1757). Володів хутором Гречанівкою в Яготинській сотні під с. Богданівкою. Мав у Переяславі житловий двір при солодовні, ще один власний двір та 6 підсусідків тяглих і 18 піших, у с. Пристроми 1 двір убогих підсусідків посполитих (5 піших). Мав приїжджий двір у д. Гайшині. У 2-й полковій сотні в с. Комарівка його власний приїжджий двір, 2 підсусідки тяглих і 2 піших, у с. Стовпяги Терехтемирівської сотні 1 тяглий підсусідок, в с. Козинці приїжджий двір та 1 піший підсусідок. Мав у Яготинській сотні в с.Полежаях двір приїжджий, 1 пішого підсусідка, в с. Дениси 2 тяглих і 2 піших, при його хуторі приїжджий двір (1750). Д.: Тетяна Яківна N (? – 1734 – 1767 – ?), володіла шинком в Переяславі і двором у с. Дем'янцях.

Кораткевич Самійло – полковник шаргородський.

Кордишевський Григорій – службу розпочав 4 червня 1762 р., полковий канцелярист переяславський (з 1763). 23 березня 1764 р. купив двір у дячка Микольської церкви Якова Омелянова. Значковий товариш (з 1773.30.03.), військовий товариш (з 1781.20.02.). Старший полковий канцелярист (1781). Мав 3 підданих у с. Войтівці 1-ї полкової сотні і 6 у Переяславі. Д.: (1781) NNN, донька священика. Мали синів Івана і Михайла.

Кордюков-Міщенський Михайло – шляхтич гербу «Колюмна», військовий товариш Ніжинського полку.

Кореєнко Іван – асигнований значковий товариш. 1752 р. мав двір у Миргороді.

Кореневський Андрій – писар полковий переяславський. Володів с. Капустинцями Яготинської, с. Мельниками Ірклїївської сотень.

Кореневський Григорій – службу розпочав писарем сотенним мглинським (1739 – 1748), значковий товариш Стародубського полку (1760 – 1783 – ?). Організоаував лагодження мостів (1769). Мав у Мглині 57 підданих (1783). Д.: Ірина Матвіївна Монченко, донька отамана мглинського.Мали синів Павла, Якова (1743 – ?), Онисима (1755 – ?) – отаман сотенний (1783).

Кореневський Павло Григорович (1740 – ?) – атестований у значкові товариші Стародубського полку (1769), був в поході. Отаман сотенний (1783). Сотник Мглинської сотні (1783). Д.: Пелагея Воробйовська, донька військового товариша. Мали сина Степана, доньок Гафію і Ганну.

Кореневський Семен Степанович – сотник богацький Миргородського полку (? – 1659.12. – ?), Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Кореневський Яків Корнійович – полковий писар (1787). Д.: Лизавета NN, донька капітана.

Коренецький Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (1741). Д.: Ганна NN (? – 1727 – 1747 – ?), мала двір у Лохвиці.

Коренецький Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Коренецький Данило – значковий товариш Прилуцького полку (1736 – 1751 – ?). Мешкав у Монастирищі.

Коренецький Іван (1734 – 1782 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 17 квітня 1760 р., значковий товариш Лубенського полку (з 4 серпня 1763), возний сотенний лохвицький (з 15 червня 1764). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Коретупченко Мойсей Йосипович– осавул полковний київський.

Корецький – осавул ГВА.

Корецький Гнат – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Корецький Григорій – возний підкоморний (1779), сотник.

Корецький Олександр Петрович (? –1726 – 1747 – ран. 1768) – бунчуковий товариш (? – 1746 – 1747 – ?). У 1746 р. купив міщанське місце у Стародубі у Мойсея Черняка за 200 карбованців. Швагро Миколи Ханенка. Д.: Марія NN, у другому шлюбі за полковником лубенським Кулябкою (1768).

Корецький Петро (? – 1686 – 1737 – ?) – значний військовий товариш (1719), значний бунчуковий товариш (1723), полковник наказний Стародубського полку (1723). Бунчуковий товариш (1735) з синами Федором и Александром «вновь написанние». Мав 3 двори куренчиків, 11 дворів грунтових і 7 бобилів у д. Круков, 17 грунтових дворів і 3 бобилі у д. Полуляхова Буда, 2 двори у с. Курковичі, а також 49 дворів і 13 бобильських хат на уряд у с. Картушин полкової сотні. Мав у 1737 р. у д. Буді Полуляховій полкової сотні 7 малогрунтових, 1 убогого, 2 втекло, у д. Крукові на його куплених грунтах жили 6 малогрунтових і 5 убогих підсусідків, у Топальській сотні д. Тишівці 27 посполитих, д. Кузнеці 6 підсусідків та огородників, 1 убогий. Д.: (з 1710.29.01, с. Юдинів) Настасія Михайлівна Миклашевська, вдова Андрія Андрійовича Гамалії (? – 1706.19.03.). Їх правнуки мешкали в с. Атюші (1787).

Корецький Петро Лукич – військовий товариш.

Корецький Петро Петрович – син значного військового товариша, військовий товариш. Його син Василь (1721 – ?) мешкав у с. Атюші (1787).

Корецький Федір – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1750 – ?) у Стародубському полку. 1737 р. направлений на утримання Усть-Самарського форпосту.

Корж Грицько – наказний сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (1739).

Корж Микола (? – ран. 1782) – значковий товариш, його син Микола мешкав у с. Сибережі.

Корж Омелян (? – 1780 – ?) – з чиновницьких дітей, син значкового товариша. Служив з 1758 р. у званні різночинському, значковий товариш Чернігівського полку (1764 – 1780 – ?). Був у походах 1769, 1770, 1773 рр. Мав у Чернігівскому повіті 4 хати підданних (1782), 7 підданих чоловічої статті у с. Сибережі Ройської сотні. Д.: (1764) NNN, козачка сядрицька Білоусівської сотні. Мав трьох доньок – Тетяну (1765 – ?), Євдокію (1772 – ?), Марфу (1777 – ?) та сина Якова.

Коржевський Антип Миколайович (1718 – ?) – службу розпочав з 1737 р. у Глинській сотні в кримському поході. Значковий товариш Лубенського полку на місце померлого брата Павла (1755 – 1761 – ?).

Коржевський Антін (? – ран. 1790) – – значковий товариш в Глинській сотні Лубенського полку (1761 – 1775 – ?). Неписьменний. Військовий товариш. Д.: N Данилівна Дробот, донька козака янишпольського.

Коржевський Василь (1745 – ?) – писар полковий (1787), мав 10 підданих в 1 містечку. Д.: Меланія NN, донька шляхтича.

Коржевський Григорій Антонович (1751 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (1776 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братами Іваном і Григорієм мав 61 підданого у 2 селах і хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька козака.

Коржевський Іван Антонович (1744 – ?) – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1776), абшитований значковий товариш(? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Коржевський Павло (? – 1769) – значковий товариш Лубенського полку. 1769 р. через старість вдома, а в поході замість нього в другій армії племінник його Петро.

Коржевський Павло Миколайович (? – ран. 1755) – сотенний писар глинський (? – 1743 – 1747), значковий товариш Лубенського полку (1747 – ран. 1755). Мав у Глинській сотні в с. Гудимах житловий двір та 1 найманий двір (1747). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Коржевський Федір – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Лубенського полку (1776 – 1780 – ?).

Корженко Сидір – шляхтич. Козацький старшина Корсунського полку. 12 травня 1662 р. отримав королівський привілей на маєтність Водянка у Лисянському старостві Київського воєводства. Можливо, його родичем був Остап Корженко, який козакував 1649 р. у сотні Корчовського (Звенигородській) Корсунського полку.

Коржинський Данило (1762 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 6 підданних в 1 селі. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Параска NN, донька купця. Мали доньку Ганну.

Коржинський Омелян (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 18 підданих в 1 селі. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Марія NN, донька козака. Мали сина Якова, доньок Євдокію і Марію.

Корицький Гаврило – полковник, командир полку влітку 1649 р. направлено до Литви. Військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Корицький Григорій (1729/1732 – 1767 – ?) – служив з лютого 1747 р. значковий товариш згідно ордеру Гадяцької полкової канцелярії, з 26 серпня 1757 р. військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського. У 1751 р. був у кримському поході і на Дніпрі в Келеберді, у 1758 р. вів слідство за скаргою ніжинського хорунжого полкового Василя Гриви на бунчукового товариша Йосипа Гамалію про заволодіння останнім землею до с. Жабок, яка належала Гриві. У 1761 р. був на місці звільненого військового товариша Андрія Богдановського з бунчуковим товаришем Федором Левенцем при слідстві про зайняття князем Кантимиром на р. Ворсклі Куземинських плотини і млина, потім був при догляді мостів, гатей, доріг у Гадяцькому полку. До 1765 р. був у догляді за скарбовою канцелярією. У 1763 р. був у Полтавському полку при складанні ревізії. У січні 1763 р. отримав дозвіл на 10 років займатися селітроварінням та звільнення від інших служб та повинностей. У липні 1763 р. побив жительку с. Батки Опішнянської сотні Єфросинію Гришайко за відмову продати свої козацькі грунти. Бунчуковий товариш (1767.30.05. – 1779). 1767 р. обраний підсудком земським Зіньковского повіту, з того ж року за указом МК доглядав за винокуренними заводами. Колезький асесор (1779.11.19. – 1788 – ?), Зіньківський повітовий предводитель дворянства (1782–1784). Мав підданих: 2-ї Зіньківської сотні с. Власівка – 225, 1-ї Опішнянської сотні м. Опішня і с. Зайчинці – 29, с. Попович – 1, 2-ї Опішнянської сотні с. Млини і при хуторах на Грушці і Коломийцевському байраці – 48, загалом 333 (1771), а у 1788 р. 456 підданих у п'яти селах і двох хуторах. Д.: NNN (? – ран. 1771).

Корицький Іван Данилович – значний товариш Переяславського полку (1726). Володів грунтами у с. Харківцях, отриманих від тестя.

Корицький Іван Романович – син сотника опішнянського. Наказний сотник опішнянський (1727.6.06.), сотник опішнянський (1728 – 1741). Д.: Марія Іванівна Ломиковська, донька бунчукового товариша. Після смерті чоловіка тримала шинок у Опішні (1736).

Корицький Матвій – служив з 1765 в ГВС, призначений в тому ж році там канцеляристом, з 1777 р. військовий товариш, з 1779 р. сотник любецький (1779 – 1780 – ?). Мав 6 підданих чоловічої статті в м. Городищі Лубенського полку. Сотник (1789). У 1790 р. ще був неодруженим.

Корицький Михайло – сотник Синявської сотні Білоцерківського полку (? – 1670.06. – 1674.13.03. – ?). Комісар (1671). Був полковником регіменту гетьмана П.Дорошенка.

Корицький Павло Якович – син полковника, сотник опішнянський (? – 1688.03 – ?), наказний полковник гадяцький (1688.10.), сотник опішнянський (1695–1696).

Корицький Петро Якович – син полковника, полковник фастівський. Сотник опішнянський (1695–1696), наказний полковник гадяцький (1702).

Корицький Роман Якович (? – 1724) – син полковника, сотник опішнянський (1696 – 1699 – ?), (? – 1711 – 1724). Помер у сулацькому поході. У 1711 р. отримав гетьманський універсал на с. Дейкалівку з присілком Власівкою. Отримав дозвіл на варіння селітри у

Грунській, Куземенській та Опішнянській сотнях, на збір 10-ї частини до Військового Скарбу. Д.: Ірина Павлівна N (? – 1726 – ран. 1730).

Корицький Яків (? – 1638 – 1687 – ?) – шляхтич. Родом з Білоцерківщини. Можливо, його батьком був полковник Гаврило Корицький. Генеральний обозний (1668 – 1669.03.). 1669 р. був наказним гетьманом від П.Дорошенка над військом (полк Гоголя, Миргородський, Лубенський, Полтавський полки і 4000 білгородських татар) у поході під Ромни проти підрозділів гетьмана Ігнатовича. Останній виступив на зустріч на чолі полків Ніжинського (полковник Пилип Уманець), Переяславського (полковник Іван Момот), Прилуцького (полковник Іван Маценко), Київського (полковник Костянтин Солонина) і трьох піхотними полками, проте після чотирьохтижневого походу військо було розпущено. Корицький повернувся на Правобережжя для організації відсічі наступу ханенківців. Полковник чигиринський (1671, 1674, 1676). 1677 р. очолив чигиринську залогу проти турок (Київський полк Коровки-Вольського, сердюцький полк Д.Жеребила). Перейшовши на Лівобережжя у гетьмана Самойловича став охочекомонним полковником (1679), а потім осів в Опішні Гадяцького полку, очоливши місцеву сотню (1681 – 1684). Самойлович надав йому с. Глинське у Гадяцькому полку. Враховуючи, що його син Роман був братом гадяцькому полковому судді Мартину Даниловичу Штишевському, не виключений шлюб Якова Корицького з Штишевською. 1681 р. купив у козака Прокопа Левенця грунти, Стефана Івановича – дім. Самойлович надав йому с. Глинське. У Гадяцькому полку очолював колишніх «дорошенківців». Після коломацького перевороту 1687 р. став обозним полковим гадяцьким.

Коркач Іван – військовий товариш у Переяславському полку (? – 1775 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Дениси Яготинської сотні. Д.: NNN, донька козака. Мали синів Данила (1764 – ?), Галактіона (1767 – ?), доньок Ганну (1763 – ?), Євдокію (1765 – ?), Ксенію (1766 – ?).

Коркач Іван – службу розпочав осавулом сотенним яготинським Переяславського полку (1761 – 1773). Абшитований військовий товариш (1773 – 1775 – ?). Мав 7 підданих у с. Денисах Яготинської сотні. Д.: Феодосія Кіндратівна Остранська, донька козака с. Карпаї Остерської сотні Київського полку.

Корнеєв (Корнієвич-Огранович) Іван – сотник лубенський (? – 1700.20.12. – ?).

Корнелевич Іван – полковий суддя переяславський (? – 1665.04. – ?), очолював делегацію від гетьмана Брюховецького до Москви. Отаман городовий воронківський (1671). Учасник козацької ради, де обирався наказним гетьманом Василь Ігнатович. Родич священику переяславської Троїцької церкви Василю Корнилевичу (1681) і Захара Корнилевича (? – 1663 – 1707 – ?), намісника Братського монастиря (1693), єпископа переяславського, кондюктор Київської метрополії (з 1701). Д.: Ксенія NN.

Корницький Григорій – письменний. Значковий товариш Чернігівського полку (1717 – 1750 – ?). Комісар Ройської сотні (1718, 1719, 1720). 1723 р. подав супліку на захоплення його грунтів сином полкового хорунжого Іваном Чечелем згідно якої відбувся указ МК на його користь. Був у гілянському поході, де заборгував харківському полковнику Григорію Квітці. Мав двір житловий у м. Ріпках Ройської сотні.

Корнієвич Іван – сотник янишпільський (1760 – 1780 – ?).

Корнієвич Степан – хорунжий полковий лубенський (? – 1761 – ?).

Корнієвич Яків – писар полковий лубенський (1762–1767).

Корнієвський Прокіп (? – ран. 1781) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом, сотенний хорунжий менський (1768 – 1769), сотенний осавул менський (1769 – 1772), значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1781 – ?). Д.: NNN (? – 1781 – ?), донька козака, жителька с. Данилівки.

Корнієнко Зінець – осавул полковий прилуцький (? – 1676 – 1680.01. – ?), отаман городовий прилуцький (? – 1685.05. – 1686.01. – ?).

Корнієнко Тимофій (1746 – ?) – шляхтич. Військовий товариш (1784). Абшитованой осавул полковий (1788). Мав 19 підданих в 1 селі. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Березненського повіту. Д.: Євдокія NN. Мали синів Якова і Андрія.

Корнієнко Яків – наказний сотник березанський (1702), сотник березанський Переяславського полку (? – 1716 – 1733).

Корніїв Данило – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1751).

Корній – полковник наказний чауський (? – 1656.02. – ?).

Корнійович Степан – сотник гельмязівський Переяславського полку (? –1666.10. – ?). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. (1665.10.).

Коробейник Мойсей – значковий товариш Київського полку. Мав шинок у Кобищах (1737).

Коробка Артем Семенович (1741 – 1781 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Коробка Василь – значковий товариш Полтавського полку.

Коробка Василь Григорович – син козака, полковий комісар (1731). Абшитований військовий товариш (з 1745.9.10.). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва.

Коробка Василь Петрович – син військового товариша, службу розпочав з 1772 р., канцелярист Генерального суду (? – 1782), військовий товариш (1782.28.06. – 1787 – ?). Мешкав у с. Есмані. Д.: Олена Олександрівна Карпека, донька бунчукового товариша.

Коробка Григорій – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Був у першому польському, повернувся додому з полковником Грабянкою у 1735 р. Жив у Куземці, де мав 1 двір з 1 хатою.

Коробка Іван (? – ран. 1783) – бунчуковий товариш.

Коробка Іван Григорович – син козака, значковий товариш.

Коробка Іван Петрович (?-ран.1781) – син військового товариша, військовий товариш (1772 – 1775), осавул полковий (з 1775). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Д.: (з 1753.4.07.) Пелагея Костянтинівна Острозька, донька господаря двору гетьмана Апостола.

Коробка Йосип Іванович – військовий товариш (1787). Разом з братами тримав с. Голунівку і хут. Пліховщину.

Коробка Микита – значковий товариш Лубенського полку (? – 1723 – 1726 – ?). Мешкав в Роменській сотні.

Коробка Онисим – сотник бобровицький Київського полку (1666 – 1669.02. – ?).

Коробка Петро – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Був у поході і повернувся у вересні 1735 р. Мав сина Андрія. Жили в Куземці на 1 дворі з 2 хат.

Коробка Петро Васильович (1714–1763) – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Ніжинського полку (? – 1746), військовий товариш за служби діда, батька і його самого (1746.22.05. – 1763). Мав двір і шинок у с. Ясмані Глухівської сотні та двір у Глухові. Власник слобідки Єреміївської, де мав один дім в 6 кімнат, а другий – в 5, 5 хат посполитих і винокурню на 5 котлів. Його донька – дружина (1780) абшитованого полкового судді Олексія Дівовича.

Коробка Семен – значковий товариш Чернігівського полку.

Коробка Степан Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1782 – 1787 – ?), мешкав у с. Шатрищах. 1782 р. здійснив обмін свої сіножатей на сіножать Чернігівського кафедрального монастиря в урочищі Іващенці. Д.: Софія Степанівна Висоцька, донька бунчукового товариша.

Коробка Степан Петрович – син військового товариша, службу розпочав з 1772 р., колезький канцелярист (? – 1783), військовий товариш (1783.20.09. – 1787 – ?). Мешкав у с. Есмані. Д.: Тетяна Яківна N.

Коробка Трохим Іванович – службу розпочав з 1739 р. виборним козаком Борзнянської сотні, сотенний канцелярист (1740–1747), сотенний зборщик (1748), сотенний писар борзнянський (1749–1759), абшитований значковий товариш (з 1759.4.10.), міський голова Борзни (з 1782). Приймав участь в першому польському, очаківському походах.

Коробка Федір (? – 1619 – 1669 – ?) – належав до любецького шляхетського роду Коробок. Отаман городовий чигиринський (1648 – 1649.10. – 19.11. – 1650.12.10. – ?), наказний полковник чигиринський (1648.09.; 1649.18.07.), генеральний обозний (1650 – 1654.05.). У квітні – травні 1657 р. очолював козацьке посольство до Москви. Після смерті Б.Хмельницького направлений з посольством до шведів, потім до Стамбулу. 8 вересня 1661 р. датований королівський лист з запевненням королівської ласки і заохоченням до статечного віри дотримання. Полковник чигиринський (? – 1664.11. – ?). Надавав ідейну підтримку повстанцям у 1664 р. Полковник чигиринський (? – 1667.02. – ?), На початку 1667 р. їздив з посольством від гетьмана до запорожців. Генеральний обозний (1669.03. – 06.). У червні 1669 р. гетьман Дорошенко послав його як колишнього генерального обозного з полковником Василем Волошиним і писарем Василем Хилкієвим відвезти листи до російсы.ого царя. Повернувся з царською грамотою Дорошенку після 21 липня 1669 р.. У 1671 р. як полковник їздив з місією до Криму.

Коробка Юхим – сотник (1657), у посольстві Юрія Миневського. Полковник київський.

Коробка Яхно – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1653.07. – ?).

Коробов Павло Григорович (1730 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 15 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Глинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Параска N Карпенська, донька прилуцького протопопа.

Коробовський Максим – отаман сотенний кобизький Київського полку (? – 1762 – 1767). У 1765 р. звинувачений разом з возним Гнатом Мацієвичем у приховуванні засудженного на заслання за крадіжку грошей і речей Омеляна Кураша. Абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). Д.: Ірина Федорівна Солонина.

Коробченко (Коропченко) Мойсей – осавул полковий білоцерківський (1638 – ?).

Коровка Яків Карпович – наказний полковник стародубський (? – 1653).

Коровка-Вольський Гнат Григорович – осавул полковий стародубський (? – 1690 – ?), сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1695.10. – 1696.05./06.).

Коровка-Вольський Григорій Карпович (? – 1639 – 1705 – ?) – шляхтич гербу «Сас», батуринський сотник Ніжинського полку (? – 1669.02. – 1672.11.05. – ?), був посланцем гетьмана Ігнатовича до Москви. Генеральний хорунжий (1672–1677), чигиринський полковник (1677–1678), стародубський полковник (1678–1681), київський полковник (1682–1687). У 1683 р. купив два млини в с. Семиполках у Федора Лошаченка і Романа Степаненка. Вдруге став полковником київським (? – 1689.12. – 1691). Володів с. Шкрябинів у полковій сотні, с. Кривець у Топальській сотні Стародубського полку, яке перейшло до нього від Михайла Рубця (можливо, по шлюбу). Надав млин на р. Острі Київському Михайлівському Золотоверхому монастирю. Значний військовий товариш (1702). У серпні 1702 р. проводилася «инквизициеи» законності отримання ним дворища у с. Лутаві з полем і сіножатями. Значний військовий товариш. У жовтні 1699 р. гетьманський представник на виборах київського війта. У 1705 р приймав участь у розмежуванні кордону з Туреччиною.

Коровка-Вольський Федір Григорович (? – 1712) – син полковника київського. Сотник Топальської сотні Стародубського полку (1706.05. – 1708), наказний полковник київський (1706). Родовою маєтністю було с. Кривець («вечностью набытые»): двір з будинками, винниця в 5 козанів, один млинок на р. Кривці, а другий на р. Снів, озера рибні і звірині лови, сіножаті над р. Снів в урочищі Вовчому, а також біля озера Федоровщини та в урочищі на Дягелі а також «плец селидебный с будинками на нем стоячими и огородом, называемым Оникиевский, посредине с.Кривця, межою от Наума Чортка определяючийся двор, называемый Федоровский, против церкви Кривецкой с пляцами и домами, гумно с огородом и со всеми принадлежностыми, чвертка пахотного поля Якымовского, пол чвертки другого пахатного поля, называемого Федоровщина, во всех трех изменах лежачого, борок, тут же при дворе находящийся, с одной стороны Снивью, а с другой Кривцею водами окружонный, а с третей Петрушенковым определяючийся Ставком». Все це майно 16 березня 1708 р. за 600 золотих купив у нього генеральний писар Пилип Орлик. При переході в Київський полк с. Шкрябинів продав з млином Лук'яну Жоравці. Полковник київський (1708–1712). На уряді тримав сс. Котов (39 дворів), Козар і Ржавець (127 дворів). Гетьман Мазепа «до ласки войсковой» надав с. Старицю Гоголівської сотні.

Короленко Антін Петрович – син сотника миргородського, сотник полковий миргородський (1722, нак.), значковий товариш (? – 1723 – 1738 – ?). У нього два брати Стефан і Василь, в них же брат другий Василь, осібно від них жив у своєму дворі, з діда і батька козаки. Мав двір у Миргороді.

Короленко Василь Петрович (? – ран. 1741) – син сотника миргородського, козак дворянської корогви миргородського полковника (1722), військовий товариш (1722), наказний сотник полковий миргородський (1725), козак можний миргородський (1731). Мав шинок у Миргороді, наказний сотник миргородський. Сотник уцтивицький (1729.3.10. – 1736 – ?). 1732 р. смерті Василя Родзянка був одним із кандидатів на уряд обозного полкового після. Неписьменний. Д.: Ганна NN (? – 1720 – 1741 – ?). Проживала в Уцтивиці, де мала приїжджий дім.

Короленко Георгій (1757 – ?) – службу розпочав з 1769 р. при 1-й Миргородській сотенній канцелярії, військовий товариш (1782).

Короленко Григорій (1749 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Миргородського полку (1777 – 1783 – ?).

Короленко Григорій Васильович – значковий товариш Миргородського полку (1737 – 1752 – ?). Мав в Уцтавиці два шинки (1738), а у 1741 р. – один, приїжджий дім. Священик с. Кибинців (1752).

Короленко Іван Васильович – службу розпочав значковим товаришем Миргородського полку (1739 – 1774 – ?). Мав двір у Миргороді та двір житловий у Уцтавицькій сотні. Д.: Ганна Василівна Гамалія, донька козака лубенського.

Короленко Іван Григорович (? – 1630 – 1662 – ?) – козак сотні Гаврила Гладченка Іван Гриценко (1649), полковник миргородський (?). Старшина Миргородського полку (1662).

Короленко Максим – службу розпочав 6 жовтня 1757 р. значковим товаришем Миргородського полку. Д.: Феодосія Хомівна Томська, донька сотника новгородського.

Короленко Остап – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Короленко Петро Іванович (? – 1650 – ран. 1723) – шляхтич, сотник полковий миргородський (? – 1687.3.04. – 1693.07. – ?). Д.: Устина NN (? – 1723 – ?). Мала шинок у Миргороді.

Короленко Семен Степанович – службу розпочав з 1742 р. у Миргородській полковій канцелярії, комісар полковий (1750). Значковий товариш Миргородського полку. Військовий товариш (? – 1779 – ?). У 1770 – 1771 рр. ГВК розглядала його справу про звільнення ним козаків від військової служби за хабарі, привласнення грошей, побиття козаків. У 1771 р. він образив полкового обозного миргородського Ярему Родзянку. Абшитований полковий хорунжий (1782). Мав 10 хат підданих у Миргородському повіті (1782), хутір у 1-й полковій сотні в урочищі Богачка.

Короленко Стефан Петрович – син сотника мирогородського, полковий комісар (1724–1725 рр.), значковий товариш (? – 1731 – 1742 – ?), в 1735 р. в похід не ходив, а був у полковій канцелярії, жив у Миргороді.

Короленко Федір – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Короленко Федір – службу розпочав з 1744 р., значковий товариш Миргородського полку (1757 – 1774 – ?). Мав маєтність в Уцтавиці. Д.: NNN, донька козака.

Король Григорій (? – 1610 – 1678 – ?) – сотник полковий Миргородського полку (? – 1677 – 1678)

Король Федір – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1699).

Королькевич Олександр – писар ГВА (1731 – 1740).

Короп Дем'ян Федорович (бл. 1723 – 1783 – ?) – службу розпочав з 20 серпня 1730 р., значковий товариш (1739.1.09. – 1783 – ?). Проживав у Пирятинському повіті (1783).

Короп Дем'ян Дем'янович – служив з 1739 р., значковий товариш Переяславського полку (1739.2.05. /1745.1.02. – 1774),), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Військовий товариш (з січня 1774).

Короп Михайло Дем'янович (1737 – 1783 – ?) – службу розпочав значковим товаришем 15 лютого 1769 р. Був при I армії в команді переяславського полковника Іваненка (1769.1.10. – 1770.1.05.), потім в команді майора Ступишина. З 1 травня 1771 по грудень 1774 р. в корпусі генерал-поручика Фунесіна, 1774–1777 рр. в корпусі генерал-майора Ширкова. Військовий товариш (1774 – 1783 – ?). У с. Старому Ірклїївської сотні мав 6 підданих. Д.: NNN, донька козака.

Короп Семен Дем'янович – значковий товариш Переяславського полку (1770.10.03. – 1780 – ?). Д.: NNN, донька козака. Сини Іван, Самійло, Онуфрій, донька Устина.

Коропець Іван – значковий товариш у Київському полку (? – 1735 – 1737 – ?). Сварився з полковим писарем Іваном Столпановським. Бунчуковий товариш (? – 1738 – 1753). 1740 р. звинуватив полкового писаря Покорського у зловживанні при наборі для поштового стану коней та нападі на його двір, а у 1743 р. того ж Покорського разом з полковим суддею Іваном Стопановським у привласненні волів, коней, грошей і провіанту, зібраних для російської армії. У 1749 р. подав донос на значкового товариша Івана Савенка і отамана Бобровицької сотні Івана Голуба за приписки при поставках волів для російської армії. Мав 2 підсусідків у с. Чемер Козелецької сотні (1737), у Лубенській полковій сотні у с. Вищому Булатці 3 двори тяглих та 1 двір піших козацьких підсусідків, 3 двори тяглих підсусідків у хуторі при р. Богачці (1740), у 1745 р. в полковій сотні у с. Вищому Булатці приїжджий двір. 1753 р. позбавлення чину бунчукового товариша.

Коропчевський Григорій Іванович (? – 1775) – шляхтич гербу «Остоя», значковий товариш Ніжинського полку (? – 1770 – 1775). Мешканець м. Сміли Лубенського полку (1763).

Коропчевський Омелян – військовий товариш (1783). Мав 12 підданих. Д,: N Опанасівна Острянська, донька козака Івангородської сотні.

Коропчевський Павло Григорович – син значкового товариша, службу розпочав з 1759 р. в Миргородській полковій канцелярії, з 1760 р. у ГВК, військовий товариш (з 1761), регістратор МК (з 1769), полковий писар миргородський (з 1773), хорунжий ГВА (з 1775), бунчуковий товариш (з 1777.3.11.), служив у Канцелярії ГВА (1779), колезький асесор (з 1779), надвірний радник (з 1783.7.04.). Внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва за листом Г.Потьомкіна. Д.: Настасія Іванівна Миненко, донька значкового товариша. У 1787 р. дітей не мали.

Короставець Андрій Григорович – абшитований сотник (1772). Родина походить від Хоростовецьких – шляхтичів гербу «Остоя». Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Дмитрівна Устимович, донька значкового товариша.

Короставець Василь Григорович (1740 – ?) – значковий товариш ГВА (1782), військовий товариш (? – 1788 –

1790 – ?). Мав 96 підданих у 1 селі і 1 хуторі в Зіньківському повіті Гадяцького полку. Д.: NNN (? – ран. 1790). Мали синів Миколу, Михайла, доньок Марію, Олександру, Тетяну, василису, Пелагею, Катерину.

Короставець Яків (1733 – ?) – значковий товариш ГВА (1782), значковий товариш (1788). Мав 22 підданних у 1 містечку. Д.: Марфа NN, донька дворянина.

Коротило Никон – сотник Лубенського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Короткевич Григорій – шляхтич. І.Бутич вважав його полковником канівським. Проте, документи засвідчують, що він у вересні 1678 р. знаходився у Каневі разом з місцевим полковником і мав значний вплив і владу (будучи місцевим полковим чи городовим писарем). Разом з канівським полковником організовував перехід жителів Канева на Лівобережжя. Писар полковий Стародубського полку (? – 1685 – 1690.05. –?), сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1691.02. – 07. – ?). Отримав від Тимофія Олексійовича с. Гринев. Д.: Марія Іванівна N.

Короткевич Григорій Іванович – шляхтич гербу «Радван», службу розпочав з 1754 р. військовим канцеляристом ГВК, потім МК, військовий товариш (1765 – ?), касир Новгород-Сіверського комісарства (1768–1779), бунчуковий товариш (1779 – 1781 – ?). Володів с. Дробишевим Новгородської сотні, де мав 12 дворів підсусідків і вапняний завод. Колезький асесор (1787). Д.: Ганна Григорівна Юркевич, донька полкового обозного. Мав синів Василя, Дениса.

Короткевич Юрій Миколайович – козак Канівського полку, який в делегації полку до Москви був найосвітченішим і підписався за усіх її представників. У 1672 р. суддя полковий переяславський, обирав гетьмана Самойловича.

Короткий Данило – полковий канцелярист (1748), старший полковий канцелярист Стародубського полку (1764). Д.: Ксенія Йосипівна Максимович.

Короткий Пилип Іванович – товариш полку Чернігівського (ран. 1681). Продав четверту частину грунту Мишуковщина в Любецькому ключі Леонтію Полуботку «з сельцями, и з людми, и з млинами о двох колах на речце Свишне стоячими, з полями и з сеножатми, з лесами, и з борами, и з деревом бортним и до бортей згодним; положеніе свое маючи з одное сторони над речкою Ховхлею, з другое над речкою Белоус».

Корочун Андрій – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Корсак Василь Степанович – наказний сотник білоусівський (1713, 1723), сотник білоусівський (1726 – 1734 – ?).

Корсак Василь Степанович – у «сказці» 1734 р. відзначені його участь у будівництві Києво-Печерської фортеці, коли до Покрови жили в Києві, а потім похід для будівництва ж цієї фортеці на чолі з наказним полковником Тимофій Булавка, був наказний сотник седнівський в поході в Чернігів, в низовому поході при наказному полковнику Омеляновичу був наказним сотником седнівським. Сотник білоусівський (1726 – 1734 – ?). 1731 р. на лінійних роботах у команді наказного полковника Івана Мокрієвича, 1733 р. на лінійних роботах разом з сотником Бобирем, 1734 р. в караулі в Любечі. Д.: Параска NN. У 1732–1734 рр. мала суперечку за володіння млином у с. Дирчин Седнівської сотні з вдовою козака Параскою Борисенковою.

Корсак Максим Михайлович – син бунчукового товариша, онук генерала смоленської шляхти, правнук гетьмана Самойловича (по жіночій лінії). Бунчуковий товариш (? – 1629 – 1735). У Стародубському полку за ним записаний 1 підсусідок у с. Чауси, 1 у Дар'ївському, 4 убогих двори у д. Мурав'ї Погарської сотні. 16 вересня 1729 р. гетьман Апостол підтвердив його купчі, того ж дня отримав гетьманський універсал на хутір Вара Стара на Погарщині, наданий зятю Семеном Самойловичем. Мав там 2 млини: один в 3, другий в 2 кола на р. Вара. Його сестра Олена була невісткою гетьмана Данила Апостола.

Корсак Михайло Богданович (? – 1723) – з роду Корсаків-Сов з Почепа, син генерала смоленської шляхти. Ротмістр смоленської шляхти, учасник кезикерменського походу. Служив «при боку» гетьмана Скоропадського. Значний військовий товариш (? – 1709 – 1723), значний бунчуковий товариш. Після своєї тещі Семенової отримав сс. Грем'яч і Семенівку за універсалом гетьмана Скоропадського. Отримав 9 липня 1713 р. царську грамоту на володіння. Д.: 1) N Семенівна Самойлович. Отримав царську грамоту на всі маєтності тестя. Його онуки звалися Римськими-Корсаковими. У 1713 р. згадана його покійна теща пані Марія Сулима. 2) N Андріївна Кондратьєва, донька сумського полковника

Корсун Антип Іванович (? – 1829, с. Антипівка Ростовського повіту) – службу розпочав з 1743 р., писар сотенний в Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1773.16.01.). У 1776 р. був у Новоселиці (Новомосковську).

Корсун Григорій – товариш Миргородського полку (1693).

Корсун Григорій (бл. 1733 – ?) – військовий канцелярист ГВК (? – 1747 – 1760), військовий товариш Лубенського полку (з 1760), працював у полковій рахунковій комісії. Мав шинок у Сенчі (1747). Проживав у с. Слободці.

Корсун Григорій Степанович – син осавула полкового лубенського, військовий канцелярист ГВК (1742–1751), військовий товариш (з листопада 1751), бунчуковий товариш (з 1767). Д.: Марфа NN, до неї перейшло с. Корсунівка на Лохвищині.

Корсун Григорій Якович – сотник миргородський (1672, 1678–1680, 1682). Військовий товариш (1693).

Корсун Григорій Яремович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1756).

Корсун Іван (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Корсун Карпо Іванович – син полкового осавула компанійського полку (? – 1683 – ?). значний військовий товариш в Лубенському полку (? – 1709 – ?)

Корсун Михайло Леонтійович – військовий товариш Прилуцкий полк, у сказкці» від 2 травня 1756 р. власноручно записав: служив з 1735 р. сотенним писарем Іваницької сотні Прилуцького полку, був при полковій канцелярії і від неї у 1736 р. призначений до полкового комісара на допомогу (збір провіанту і вівса у Лубенський магазин) на рік без жодної нагороди, у 1738–1742 рр. при зборі індуктовому в карвасарії колишній ніжинській писарем, в 1742 р. призначений в полк Прилуцький дозорцею і був ним до 1749 р. У 1742 р. посланий генерал-лейтенантом Бутурліним з донесеннями до Москви і Перербургу, з паспортом підписаним генералом-губернатором Леонтієвим посланий в Москву, 1749–1752 рр. виконував справи за інструкціями Прилуцької полкової канцелярії.

У 1752 р. подав донесення у полкову канцелярію, а звідти у ГВК про служби діда померлого сотника омельницького Ничипора Корсуна та батька померлого отамана городового прилуцького Леонтія Корсуна і власних його службах і універсалом гетьмана призначений значковим товаришем Прилуцького полку. Був у нарядах і комісіях Прилуцької полкової канцелярії: у 1752 р. призначений до справ при гетьманських заводах у Чернігівському полку, в 1753 р. по подорожній від ГВК від гетьмана посилався до Москви. військовий товариш (1753.8.06. – 1756 – ?). У 1754 р. по подорожній ГВК за наказом генерального обозного Кочубея відправлений до Петербургу з Глухова до гетьмана в справах. У 1758 р. полковий комісар, абшитований військовий товариш (1779). Д.: Ганна Семенівна Шаргородська, донька значкового товариша Переяславського полку

Корсун Ничипір – сотник омельницький. Значний військовий товариш в Миргородському полку. Його син Леонтій Ничипорович був отаманом городовий прилуцьким (? – 1734.25.02. – 1744 – ?).

Корсун Омелян Карпович – син значного військового товариша, абшитований значковий товариш (з 1756.22.12.).

Корсун Опанас – значковий товариш Миргородського полку (? – 1764 – 1768 – ?). Мав хутір на Омельничку в Омельницькій сотні.

Корсун Опанас Тимофійович (? – 1769 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (з 1762). Був на «Українській лінії».

Корсун Петро – військовий товариш у Лубенському полку (1767).

Корсун Петро Яремович – син бунчукового товариша, військовий канцелярист (? – 1762 – 1774), полковий осавул (1774 – ?). 1766 р. мав суперечку за володіння с. Скопцями з вдовою ірклїївського отамана Джулая та військовим канцеляристом Бахчевським. Його швагром був священик києво-подільський Сичевський. Д.: Параска Давидівна Афендик (1748 – ?), донька бунчукового товариша.

Корсун Роман – сотник менський (? – 1672.02. – ?). Зацний менський (1677).

Корсун Семен – наказний сотник маяцький Полтавського полку (1735).

Корсун Степан – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК у 1742 р., військовий товариш (1751.15.11. – 1757 – ?). Мешкав у Лубенському полку.

Корсун Стефан – бунчуковий товариш. 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні у с. Ширабині 17 дворами посполитих.

Корсун Стефан Григорович (? – 1738.8.07.) – син сотника миргородського, службу розпочав з 1698 р., лубенський полковий хорунжий (з 1716.5.05.), сотник сенчанський (? – 1716 – ?) (двічі), хорунжий полковий лубенський (1716.5.05. – 1732). 29 липня 1720 р. отримав гетьманський універсал на володіння с. Гапонівкою з грунтами і угіддями і про дозвіл йому збудувати власний млин на р. Сулі з правом відбирати з неї військову частину. 1727 р. мав суперечку за с. Скоробагатки з тешею Марією Слюз. Осавул полковий лубенський (2-й; 1732.17.05. – 1738.8.07.),. Загинув в кримському поході у битві при Гайман-долині. Д.: 1) Марина Леонтіївна Слюз, донька сенчанського сотника. 2) Олена NN, у 1742 р. пасинок Ярема вигнав її з дому.

Корсун Тимофій Ничипорович – син сотника омельницького, значковий товариш Миргородського полку (1762). Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Корсун Яків Кіндратович (? – 1740 – 1777 – ?) – службу розпочав 2 квітня 1740 р., козак с. Новаки (1747). Значковий товариш Лубенського полку (1756.13.07. – 1762 – ?), мешканець лубенський. Д.: N Мусіївна Лящовська (Дмитрієва), донька козака Лубенської сотні.

Корсун Яків Тимофійович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (з 1762).

Корсун Ярема Степанович (? – ран. 1747) – син осавула полкового лубенського від першого шлюбу, навчався в Гданську (1732), перекладач Колегії іноземних справ (1735 – 1738), бунчуковий товариш (1739.7.10. – 1744 – ?). Присягнув у 1741 р. Мав володіння у Сенчі 3 двори тяглих та 1 піших убогих підсусідків козацьких, у с. Хитаюсі 2 двори піших убогих, у с. Гапонові 10 дворів піших убогих підсусідків (1745), у с. Лютеньках – шинок, там і у с. Гапонівці – приїжджі двори. Д.: (після 1730) Уляна Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша. 1747 р. – вдова. Мала хутір під Сенчою.

Корсунець – сотник Уманського полку (? – 1653 – ?).

Корсунець Андрій – полковник уманський (? – 1664.08. – ?).

Корсунець Гаврило – сотник ямпільський Брацлавського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Корсунець Зенон – полковником піших козаків у вересні 1664 р.

Корсунець Павло – сотник. 11 березня 1688 р. господар замку Гадяцького Іван Рутковський скаржився на Михайла Рахненка в Михайлівці, який «увесь уряд поскидавши, киями бив», «сотники, які тепер були наставлені, серед них Павла Корсунця Бирдютенка» «казав...убити»,«Яцинського з дружиною казав киями бити», Степана Романенка «киями казав бити».

Корсунець Петро Яремович – військовий канцелярист (? – 1774), полковий осавул (1774 – ?).

Корсунець Семен Симонович – козак Комишенської сотні Миргородського полку (1649), сотник комишнянський (? – 1659.04. – ?), полковник запорозький (1666) на боці гетьмана П.Дорошенка.

Корсунець Тиміш – сотник грунський Полтавського полку (? – 1652.11.07. – ?), козак Грунської сотні (1654), з ним в сотні козакував Яцько Корсунець (1654).

Корсунець Ярема – осавул полковий полтавський (? – 1665.01. – ?).

Корсунський Павло (1742 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1762 р. у Стародубському полку, бунчуковим товаришем призначений у 1783 р., був у турецькому поході.

Корсунський Яків (? – 1763 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1763 – ?).

Корчавський Олександр – службу розпочав з 1769 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Корчак Дмитро (1739 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Іванівна Біловодська, донька військового товариша.

Корчак Костянтин – наказний сотник городиський (1734), значковий товариш (? – 1735 – 1752 – ?), мешканець кременчуцький. У 1741 р. купив у мешканця

кременчуцького Тишка Гуслистого Калашникової дубини. Мав село на урочищі Біленькому, де було 20 хат (1748). При тому ж урочищі хутір з дев'яти хат з гребелькою, ставом, також сіножаті і поле з дубиною в Кучугурах, хутір з двох хат з гребелькою и ставом, также сіножаті і поля.

Корчевський Данило – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Корчевський Данило (1717 – 1767 – ?) – службу розпочав 1737 р., асигнований значковий товариш (1737–1757). 1737 р. в команді полкового судді миргородського Остроградського в Переволочній, конвоював генерал-аншефа Румянцева до Полтави. 1738 р. в дністровському поході, в 1739 р. між Власівкою і Городищем воював з татарами, що туди прорвалися. 1748 р. заготовлював сіно за Дніпром, займався ремонтом «сотенних Кременчуцкой, Голтвянской, Потоцкой і Омелныцкой крепостей». 1749 р. брав участь «в искоренении в полку Миргородском саранчи». 1750 р. в Крилівській сотні організовував ремонт гребель («Криловской, Андрусовской, Калантаевской, Булаевской, Семеновой і намісниковой»), з яких мали військову частину. 1751 р. в заднепрских сотнях в пошуках співаків до імператорського двору. 1752 р. в Каневі закуповував вино для гетьмана. З 1753 р. знаходився при головному військовому евектору Антіну Крижановському в збиранні в Миргородському полку доходів у військовий скарб. В 1755 р. брав участь в складані ревізій в Городиській, Власівскій, Кременчуцькій і Потоцкій сотнях.

Корчевський Костянтин (? – 1729 – 1752 – ?) – значковий товариш (з 1729), наказний сотник городиський (1734), житель кременчуцький (1737). Приймав участь в кримських походах (1735, 1737). Сотник цибулівський Миргородського полку.

Корчевський Олександр (1722 – ?) – службу розпочав з 1741 р. асигнованим значковим товаришем (1741–1757). 1751 р. за Дніпром при селі Войтовому тримав караули «от опасной болезни». 1754 р. «в роздачы в полку Миргородском присланих з полку Переяславского за нащетное в Псковский драгун у полку Миргородского за тот Переяславский полк бывшое натуралное доволство обывателем денег». 1756 р. «в освидетелствовании о населенних в сотне Потоцкой посля ревизии 756 году». 1757 р. за Дніпром в тисячній команді осавула полкового миргородського Остроградського поблизу р. Буг в урочищі Липянки. 1759 р. допомогав сотенній кременчуцькій старшини в збиранні для армії волів. 1759–1760 рр. на будівництві в Миргородському полку по Дніпру форпостів і редутів. 1760 р. в задніпровських місцях в тисячній команді хорунжого полкового миргородського Леонтієва. Значковий товариш (з 1757).

Корчевський Омелян Степанович – писар городовий і сотенний кременчуцький (? – 1723 – 1725 – ?), значковий товариш Миргородського полку (? – 1740 – 1742 – ?). 9 лютого 1740 р. купив у мешканців кременчуцьких Дем'яна і Семена Мацинеників «дубини трех частей на той стороне Днепра на усти Меншой Свинарни». 20 січня 1741 р. купив у мешканця кременчуцького Тишка Гуслистого «дубины з сенокосною лукою да при оной же Белецковке хутор о двух избах ... сенокосное и пахатное поле, також дубина».

Косагов Семен – сотник мотовилівський Білоцерківського полку (1672).

Косаревський Микита – значковий товариш Ніжинського полку (1776).

Косач Андрій (1767 – ?) – службу розпочав з 1781 р., значковий товариш (з 1782).

Косач Антін Кіндратович – значковий товариш (? – 1781 – 1787 – ?).

Косач Василь (1768 – ?) – служити розпочав з 1780 р., значковий товариш (з 1782).

Косач Василь Васильович (? – ран. 1780) – значковий товариш Стародубського полку. Мешкав на хут. Іскринському. Д.: Гафія NN. Мали синів Костянтина, Федора, Петра, Олександра, доньку Євдокію.

Косач Василь Григорович – правнук сотника білоцерківського, козак батуринський Ніжинського полку (1781). Абшитований військовий товариш (1782). Мав 30 підданих в Батурині і хуторі поблизу. Д.: Любов NN, донька козака.

Косач Василь Петрович (? – ран. 1759.02.) – дозорця будних заводів гетьманських, значковий товариш (? – 1732), асесор Стародубського полкового суду, сотник бакланський Стародубського полку (1732–1756). Його дім був звільненим від військових постоїв, отримав підтвердження на куплені грунти у Погарській сотні та надано млин. 30 листопада 1732 р. отримав гетьманський універсал про надання права на збір розмірового доходу з млина на бакланській греблі.

Косач Григорій (1731 – ?) – службу розпочав з 1758 р. і 31 січня 1758 р. за ордером ГВК став військовим товаришем у Лубенському полку (1758.31.01. – 1761 – ?).

Косач Григорій Степанович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом. У 1760 р. під час походу виконував обов'язки писаря Стародубського полку. Сотник бакланський (з 1766.14.03.). Звільнений через старість. Бунчуковий товариш (з 1769.9.10.). Мав 60 підданих у Бакланській сотні. Письменний. Д.: Марія Петрівна Віткович, донька підполковника Сербського гусарського полку.

Косач Дмитро Петрович – значковий товариш Стародубського полку

Косач Максим Йосипович – військовий товариш, абшитований полковий суддя (з 1765).

Косач Олексій – значковий товариш Стародубського полку (з 1757).

Косач Пантелеймон Антонович – син значкового товариша, возний підкоморний (1781). Сотник. Секретар Коропського повітового суду (1782). Д.: Наталія Остапівна Таран, донька значковий товариш.

Косач Петро (? – 1661 – 1735 – ?) – шляхтич гербу «Коси». Приймав участь в битві під Віднем під час розгрому Яном Собеським турок. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1735 – ?), У 1735 р. жив у полковій сотні, «у покупки провіанта».

Косач Петро Степанович – син осавула полкового стародубського. Службу розпочав з 1755 р., писар полковий стародубський (1760–1767), суддя полковий стародубський (1767 – 1776 – ?), бунчуковий товариш (з 1779), колезький асесор (1784). Володів і мешкав у хут. Панюшкіному. Д.: (1768) N Олександрівна Дублянська, донька дійсного статського радника.

Косач Степан Васильович (? – 1720 – ран. 1773.21.09.) – син значкового товариша, службу розпочав з 1730 р., сотник полковий стародубський (1734, нак.), обозний полковий стародубський (1735, походний), хорунжий полковий стародубський (2-й; 1738.15.03. – 1740), писар суду полкового стародубського (? – 1748.26.05.), осавул полковий стародубський (1748 – 1750 – ?), писар полковий стародубський (1757–1760),

бунчуковий товариш (1764). Разом з полковим осавулом Петром Лишнем та Іваном Пілатовичем у 1764 р. мали володіння у другій полковій сотні Стародубського полку у с. Озаровці посполитих дворіу 10. Мав у Стародубському полку в першій полковій сотні володіння у с. П'ятовську посполитих бездвірних хат 2. Абшитований бунчуковий товариш (1768), мав двір у Стародубі. Д.: Тетяна Леонівна Пілатович, донька бунчукового товариша.

Косач Трохим – сотник білоцерківський.

Косач Федір – значковий товариш Стародубського полку (з 1757).

Косенко Григорій (? – ран. 1779) – полковий комісар Київського полку, абшитований військовий товариш. Д.: Дарія NN (? – 1780 – ?), мешкала у Кобизькій сотні.

Косенко Мойсей – наказний сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1726).

Косенко Олексій Григорович (1757 – ?) – службу розпочав з 1764 р., отаман сотенний (з 1775), значковий товариш Київського полку (з 1777).

Косий Леонтій (1729 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1 лютого 1767 р., отаман сотенний (з 1769), військовий товариш Миргородського полку (з 1773.30.09.).

Косик Панас – обозний полковий переяславський (1666.18.07. – ?) під час Переяславського повстання 1666 р.

Косинський (Колибаба) Іван Семенович (? – 1629 – 1698 – ?) – у 1648 р. був одним із організаторів козацької розвідки, організатор розвідувальної мережі у Польщі. Козак Ніжинської сотні Івана Нагорного (1649). Сотник веркіївський Ніжинського полку (? – 1649.1.10. – 1659 – ?). Полковник гетьманський (мабуть, піхотний ніжинський) в Городку (Білорусія) (серпень 1655). 11 вересня 1655 р. ніжинський полковник надав йому с. Велику Кошелівку, яку він пізніше продав. Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. Сотник ніжинський (? – 1666.01. – ?). сотник веркіївський Ніжинського полку (? – 1671.02. – 1672 – ?). 1698 р. купив у шляхтича Гейлова хутір Якимівський, який перейменував на Янків. 10 жовтня 1698 р. розділив свої маєтності між сином і племінниками. Побудував Рождественську церкву у с. В.Кошелевці. Поминальник його роду: «Іван, Федір, Катерина, Йосип, Єфросинія». Д.: Катерина NN.

Косинський N – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1779.3.06. – ?).

Косинський Андрій Іванович – шляхтич гербу «Рогаля» доповнений. Значковий товариш. 5 січня 1732 р. уступив хут. Янків сину Івану.

Косинський Василь Іванович – син полковника, потім ніжинського сотника, сотник наказний янпольський Ніжинського полку.

Косинський Данило Іванович (1738 – ?) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Дарія NN, донька дворянина.

Косинський Михайло – син значкового товариша, значковий товариш (1732 – 1751 – ?). Житель м. Сміли, мав підсусідків у с. Пулинцях. Абшитований військовий товариш (? – 1762 – 1766 – ?), проживав у Лубнах.

Косинський Яким – значковий товариш полкової сотні Лубенського полку (? – 1735 – 1761 – ?). У «сказці» 1761 р. повідомляв: був у польському і кримському походах, у 1736–1737 рр. – з робітниками при Ізюмі, у 1738 р. – у поході на Дністрі. Мав двір житловий у с. Пулинець 2-ї Лубенської полкової сотні, в якому сам жив, 2 піших двори козацьких підсусідків.

Косниченко Іван – сотник Корабачівської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Косович Іван Степанович – син полкового хорунжого. Значковий товариш Стародубського полку.

Косович Стефан Георгійович (1680 – 1737 – ?) – значний військовий товариш (? – 1722 – ?), 27 вересня 1722 р. отримав універсал військовий товариш Андрій Дзевульський спільно з бакланським сотенним писарем Леоном Клопотовським розслідувати справу між Архипом Ломакою і Стефаном Косовичем щодо належності греблі. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?), «плут». У 1721–1730 рр. мав суперечку за хутір Гримячку і слободу Ладну з державцями Стародубського полку. 1728 р. отимав гетьманський універсал на куплене ним с. Кучкаричі. У 1735 р. в поході за обозного полкового стародубського. У 1737 р. за сотника полкового правив, був у комісії майора Шипова, мав при власному хуторі полкової сотні 8 малогрунтових підсусідків. Полковий хорунжий. Д.: Марія Юріївна Новицька.

Косович Федір Степанович – син значкового товариша, писар полковий (1784). Д.: Домникія Федорівна Лишень.

Косович Яків – військовий канцелярист ГВК (1754).

Косогов Іван Іванович – сотник (1788). Д.: Настасія NN, донька шляхтича.

Косташ Костянтин Васильович (? – 1685 – 1757 – ?) – згідно указу Петра І вийшов з Волоської землі, службу розпочав 1705 р. Був у польському поході 1706 р. під Калушем в команді кн. Меншикова. 1707 р. хорунжий полковий компанійським. У поході Кременець – Дубно – Броди під командою генерального осавула І.Скоропадського. 1708 р. поблизу Кракова, на шленському кордоні, під Калушем, під Полтавою на баталії. Під час виступу Мазепи запорізьких отаманів Ганжу під Великими Тернами, Білошапку під Грушевом та інших козаків побрав і послав до Києва, під Богуславом полковника Самуся захопив і його полковий прапор. Сотник компанійський і призначений фельдмаршалом Шереметевим командиром над командою під Бишів, Ковшовач, Білу Церкву. У команді кн. Волконського був два роки на турецькій компанії і по поверненню призначений сотником у Київський полк. Сотник бобровицький Київського полку (1714.13.11. – 1739), в дербентському поході рік, на Українській лінії двічі по літу, 1737 р. в очаківському поході. Колишній сотник бобровицький (1741), мав двох служителів. 1752 р. через глибоку старість абшитований. Д.: NNN (Солонина, Шаула, Барановська ?) (? – 1766 – ?), володіла 2 дворами (7 підданих) в с. Ярославка.

Косташ Матвій Костянтинович – син сотника бобровицького, з 1729 р. володів 11 дворами з 77 душами в с. Браниця Бобровицької сотні. Купив землі в Бобровиці і Ярославці. Мав два хутори в Прилуцькому полку (один з них Рудавський). Сотник бобровицький (1752.22.06. – 1770). Полковий обозний (? – 1776 – 1780 – ?). Абшитований полковий обозний (1782). Д.: N Павлівна Лагода (? – 1776 – ран. 1780), донька урядника козелецького магістрату.

Косташ Олександр Матвійович (бл. 1744 – ?) – син полкового обозного, службу розпочав з 16 листопада 1769 р., сотник бобровицький Київського полку (1770.22.08. – 1782), бунчуковий товариш (1786). 14 листопада 1782 р. обміявся з Лаврою у м. Бобровиці

грунтами. Був у турецькому поході і битвах. Підданих не мав. Д.: 1) (1772) Марія N Дворогродська, донька козака Переяславського полку. 2) (1776) Настасія Давидівна Афендик, донька бунчукового товариша.

Костевич Андрій – сотник Мошенської сотні Черкаського полку.

Костенецький Григорій Іванович (1720 – ?) – службу розпочав з 1760 р. військовим товаришем, абшитований бунчуковий товариш (1773 – 1786 – ?). Д.: 1) Олена Василівна Величковська (? – 1766 – ран. 1769), донька борзенського протопопа. У придане отримала у м. Борзні, на хут. Ядутівському, у сс. Кунашівці і Красилівці 128 душ підданих. У 1762 р. вимушена була сплатити Скарлету борг свого батька. 2) Марія Петрівна Аксіотовна (це її 3-тій шлюб).

Костенецький Григорій Назарович (? – 1651 – 1736 – ?) – хорунжий полковий ніжинський (? – 1672 – 1674.15.02. – ?), за гетьмана Самойловича тримав с. Бакаювку, яке перейшло полковому хорунжому Тимофію Борсуку. «Знатний міщанин конотопський» (1700), значний військовий товариш (1704), військовий товариш (1707). Сотник конотопський (1707–1716). Скупив хати у с. Сосновці (2 посполитих), с. Озарич (2 посполитих), с. Семенівці, маєтності Корецького, де мав в 1711 р. 3 посполитих. Сотник конотопський (1719–1727). Ніжинський наказний полковник (1721). Вів довгі майнові суперечки з військовим товаришем, а потім бунчуковим товаришем Андрієм Лизогубом (1717–1731). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1736 – ?). Жив у Конотопі з синами Іваном і Федором (1736).

Костенецький Іван – син осавула полкового ніжинського. Військовий канцелярист (1739 – 1742 – ?). Абшитований військовий канцелярист (1754).

Костенецький Іван Григорович (? – 1691 – 1760 – ?) – син бунчукового товаришо, власник с. Веревки (1711), де мав 20 посполитих і 6 козаків свого курінця. Знатний військовий канцелярист (1717), був в сулацькому поході (1725 – 1729), бунчуковий товариш (1725–1732). Асесор ГВС (1724). Сотник батуринський (1732.16.07. – 1734.14.05.), знову бунчуковий товариш (1734.14.05./ 15.12.1735 – 1760). Мав хутір під Конотопом (1736), один з трьох шинків у Веревці. Жив у Конотопі, мав 9 підсусідків та шинок, 1 двір у с. Соснівці, 2 підсусідків та посполитські двори (24 хати, 1 протекціанта, 5 посполитих убогих) у с. Веревці, у 1743 р. мав 36 дворів, 2 кола млинові, позика у військовий скарб – 2,50 карбованці. Д.: Марія Федорівна Топольницька.

Костенецький Йосип Григорович (? – 1750) – сотник конотопський Ніжинського полку (1727.9.12. – 1750), мав хутір за с. Семенівкою (1736).

Костенецький Йосип Іванович (? – 1781) – військовий товариш (1765), абшитований полковий осавул (? – 1779 – 1781). Д.: Марфа Василівна Кулаковська (? – 1786 – ?), донька ніжинського полкового судді. В придане отримала 19 підданих у с. Погребках Глухівського повіту

Костенецький Йосип Йосипович (? – 1770 – ран. 1783) – службу розпочав з 1755 р. військовим канцеляристом, абшитований військовий товариш (з 1765). Д.: Параска Іванівна Сангурська, донька підкоморія. За нею як придане 17 підданих в хут. Кандибівському.

Костенецький Мойсей Йосипович (1735 – 1763 – ран. 1783) – «обретающийся в заслужении звания канцелярского» при ГВК. Службу розпочав військовим товаришем з 1760 р. у Ніжинському полку. Д.: Ганна NN.

Костенецький Олексій Федорович – службу розпочав з 1758 р. військовим канцеляристом в ГВК, абшитований військовий товариш (1765 – 1784). Асесор для військових судів комісії (1779). Бунчуковий товариш (1784 – 1791). Д.: Варвара Василівна Ковалевська, донька підкоморія гадяцького. В придане отримала у с. Ксензівці 7 підданих.

Костенецький Опанас Іванович (? – 1760) – син бунчукового товариша. За атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Румянцевим військовим канцеляристом (1738–1745). Ніжинський полковий осавул (1745–1754), бунчуковий товариш (? – 1760). Д.: (1746) Євдокія Степанівна Бутович, донька бунчукового товариша. 1746 р. згідно заповіту батька отримала млин Красногірський, пустий плец і шинок у Кролевці.

Костенецький Павло Степанович (? – 1749 – 1772 – ран. 1783) – значковий товариш. Спродав нерухоме майно. Д.: Марія NN. Мешкала у м. Смілій.

Костенецький Степан (1737 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш (1781 – ?).

Костенецький Стефан Матвійович (? – ран. 1751.12.02) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738). Ніжинський полковий осавул на місце померлого Бурсука (1 – й; 1738.27.04. – 1751). У 1735 р. повернувся з польського походу. У 1737 р. займався у Лубнах провіантом. У 1738 р. в поході на дніпровських порогах, через хворобу повернувся з походу в полк. Мешканець конотопський, тримав один із 10 шинків у Конотопі, мав у Конотопі 2 підсусідських двори та 1 двір у с. Семенівці, 5 у с. Соснівці, 2 у с. Веревці. Д.: (1733) Тетяна NN.

Костенецький Федір Григорович (? – 1718 – 1761 – ран. 1784) – військовий канцелярист ГВК (1731–1732), військовий канцелярист канцелярії Генерального суду (1732–1733), значковий товариш Ніжинського полку (з 1733), бунчуковий товариш (14.05.1734/1735.15.12. – 1761 – ?). У 1737 р. мав 6 дворів, у 1738 р. – 12 підсусідків у Конотопі, у 1743 р. – 28 дворів, 1 коло млинове, здійснив позику до військового скарбу (1, 50 карбованці), у 1747 р. – двір і 2 шинки у Конотопі. У 1751 р. працював у Глухові в комісії «про 300 тис. за воли».

Костенецький Федір Йосипович (? – ран. 1773) – син сотника конотопського, військовий канцелярист (1740–1750), сотник конотопський Ніжинського полку (1750.21.06., нак.; 1751.3.08. – 1758 – ран. 1773), входив до правління Ніжинського полку (1740). У 1758 р. з приводу хвороби здійснив спробу уникнути походу на Семилітню війну. Д.: Ганна Михайлівна Мартос, донька бунчукового товариша.

Костенко (Костянтинів – в російських документах) Павло – генеральний осавул (? – 1665 – 1668.8.02. – ?). У 1666 р. знаходився при гетьмані Брюховецькому у Гадячі. У 1667 р. їздив посланцем до Москви. У липні 1667 р. писав лубенському воєводі Хомі Бібікову, що гетьманським указом «велено ведать» полковнику Костянтину Мигалевському містом Глинськом і заборонив Бібікову там збирати податі на царя. Вірогідно, походив з чигиринського козацтва, де в реєстрі 1649 р. значаться Костенки Дацько, Євхим, Павло, Пасько.

Костенко Аврам – козак, значковий товариш Переяславського полку (1711 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Ковтунові Золотоніської сотні.

Костенко Андрій (? – 1649 – 1693 – ?) – у полковому товаристві черкаському (1649), сотник мошенський Черкаського полку (? – 1669.6.11. – ?). Сотник домонтівський Переяславського полку (?–1689.09.–?), сотник піщанський Переяславського полку (? – 1689 – 1693 – ?). Його син житель піщанський Василь у 1700 р. продав греблю і грунти дідівські і батьківські в місці впадіння р. Каврай в Супой осавулу полковому Стефану Томарі.

Костенко Василь – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Костенко Герасим – отаман городовий леплявський (? – 1729), наказний сотник леплявський (1729), сотник леплявський (? – 1732.14.09. – ?), наказний сотник леплявський Переяславського полку (1740), отаман городовий леплявський (1741 – 1742).

Костенко Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1727).

Костенко Дацько – хорунжий полковий чигиринський (? – 1649 – ?).

Костенко Лаврін – козак богацький, наказний сотник богацький Миргородського полку (1741).

Костенко Матвій – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1732 – 1736 – ?), служив у 1-й полковій сотні, мешканець гадяцький. Мав хутір під с. Крутьками, на якому проживав його підсусідок.

Костенко Сидір – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Костенко Степан – службу розпочав з 1772 р. значковим товаришем. Мав 4 підсусідків у м. Богачці. Д.: Ганна NN, донька священика.

Костенко Тимофій (1735 – ?) – службу розпочав з 1760 р., писар сотенний переволочанський (1766 – 1779 – ?), військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з Семеном Костенком мав 51 підданого у 1 селі Прилуцького повіту. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Гафія NN, донька священика. Мали синів Миколу і Тимофія.

Костенко Трохим – значковий товариш Переяславського полку (1779 – 1780 – ?). Д.: Ганна N Товбич, донька полковника компанійського.

Костенко Федір – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Костенко Яків – сотник Литвинецкої сотні Канівського полку (1638 – ?).

Костерович Павло – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході.

Костжевський Станіслав – козацький старшина (1617)

Костикаа-Стоцький Дмитро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1742), військовий товариш (1742.30.04. – 1751 – ?). Проживав у Ромнах (? – 1735 – 1747 – ?). У 1736 р. складав ревізію, учасник очаківського походу (1737). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва

Костиренко Михайло – сотник наказний стародубський (1704) під Биховим.

Костирка Іван – козак сотні Максима Городинського Корсунського полку (? – 1649 – ?), сотник річицький (? – 1651.09. – ?).

Костирка Леонтій – військовий товариш (1680), посланець гетьмана Самойловича до Москви.

Костирко-Стоцький Дмитро Якович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1742), військовий товариш за багаторічну його службу (1742.30.04. – 1751 – ?). У 1736 р. складав ревізію. Учасник очаківського походу (1737). У 1735 р. складав ревізію дворів, у 1736 р. був висланий за указом ГВК в Чигриндубровську сотню в похід до березня 1737 р., у 1738 р. був у поході при Дністрі. Мав у 1745 р. в Роменській сотні у с. Біловодах 2 двори підсусідків 1 тяглий та 1 піших убогих, у Ромнах житловий двір, де проживав.

Костирко-Стоцький Микита Дмитрович (1708 – ?) – син значкового товариша, служив з 1737 р., був у «висилке на полон работников», висилці під Очаків волів, в наборі волів на армію, у розмежуванні земель з Портою. Лубенський полковий канцелярист (1748), 1748 р. побив виборних козаків Роменської сотні Клима Давиденка та Івана Борсука, у 1750 р. вбив священика роменського Семена Січкарівського. Військовий товариш (1761 – 1765 – ?). 1770 р. утік з під арешту, звинувачений у хабарництві під час збору провіанту для армії у Роменській окрузі. У 1765 р. заволодів грунтами під с. Біловодом, які належали пушкарю ГВА Тарасу Павловському. Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Яківна Лук'янович, донька сотника.

Костич Антін – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Костовський Петро (? – 1738) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738), У 1735 р. звітував за комісарство в Макленбурзькому корпусі. У 1736 р. мав у Борзні 4 підсусідків, у с. Оленівці – 5. У 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію.

Костовський Петро (? – ран. 1780) – війт остерський (1760), військовий товариш. Д.: (1754) Гафія NN (? – 1780 – ?). Мали сина Івана.

Костомаха Петро – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1742 – 1750 – ?). Мав двох підсусідків у с. Любарцях (1732), у с. Морозівці Баришівської сотні 3 кінних і 2 піших підсусідків, також і у с. Малій Стариці (1750).

Костомаха-Нестерович Андрій (? – 1691) – покозачений шляхтич, служив за гетьманів Ігнатовича і Самойловича, сотник понорницький (? – 1682 – 1685 – ?), колишній сотник понорницький (1688). Отримав універсал гетьмана Мазепи 10 січня 1688 р. на два млини: на р. Вербі під с. Вербою і під с. Дирчин в Седнівській сотні У конфлікті між священиком с. Чорнотич Лавріном і понорницьким сотником за млин на р. Рогозці гетьман став на бік священика. За тестаментом 11 березня 1691 р. Осьмаківський млин заповів Пустино-Рихлівському монастирю. Д.: N Іванівна Голембецька, їй в придане був наданий млин на р. Вербі Осьмаківський.

Костонський Федір – сотник батуринський Ніжинського полку, полковник наказний батуринський (? – 1661.02. – ?).

Косторевський Ян – козацький старшина в таборі на Узені 17 жовтня 1619 р.

Костровський Яків – син священика. Військовий канцелярист ГВК (1738 – 1742 – ?).

Коструба Авгій – сотник.

Коструба Степан Дмитрович – службу розпочав з 1765 р., осавул сотенний понорницький (1772 – 1779 – ?), військовий товариш Чернігівського полку. Мав 3 підданих у с. Радичів (1788). Д.: (1776) Ірина NN, донька козака.

Костюк Тимофій (1688 – 1767 – ?) – значковий товариш Переяславського полку. Проживав у Прохорівці.

Д.: 1) N Михайлівна Прохорович. 2) Марія Федорівна N (1732 – ?).

Костюченко Йосип Мартинович – син осавула полкового, шляхтич. Сотник почепський Стародубського полку (? – 1693 – ?). Значний військовий товариш (1697).

Костюченко Костянтин Мартинович – син полкового осавула, покозачений шляхтич, отаман городовий, сотник, значний товариш полку Стародубського (1687). Отримав 30 вересня 1687 р. універсал Мазепи на млин в три кола під Стахорщиною на р. Молотечі, шинок в Новгороді. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1698 – ?). 6 січня 1698 р. отримав лист полковника стародубського М.Миклашевського про взяття його до полковничої протекції.

Костюченко Мартин – осавул полковий. Мешкав у Стародубському полку.

Костюченко Семен (1749 – ?) – службу розпочав з 1766 р., полковий осавул (з 1782).

Костюченко Степан Степанович – отаман ГВА (1788), мешканець глухівський. Д.: Марія NN, донька козака.

Костюченко Тиміш – сотник Чорнокам'янецької сотні Білоцерківського полку. В кінці XVII ст. в синодику Межигорського монастиря записано поминальник його роду: Костянтин, Петро, Стефан, Василь, Григорій, Параска, Зіновій.

Костючинський (Кончицький) Матвій Павлович – сотник гадяцький (? – 1674 – 1676 – ?).

Костяєнко Дмитро – наказний сотник журавський Прилуцького полку (1703).

Костянецький Михайло – отаман городовий баришівський (? – 1690 – ?), наказний сотник баришівський Переяславського полку (1690).

Костяний Михайло – наказний сотник козелецький Київського полку (1727).

Костянтинів Костянтин – військовий товариш Полтавського полку (? – 1759 – 1763 – ?). Мешканець полтавський.

Костянтинов Матвій – значковий товариш (1732), мешканець гадяцький.

Костянтинович Василь (1737 – ?) – службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем Чернігівського полку, возний слабинський (з 1764), возний у відставці (1788). Мав 22 підданних у 1 хуторі. Д.: Параска Іванівна Маркович, донька військового товариша.

Костянтинович Василь Анастасійович (бл. 1756 – 1788 – ?) – службу розпочав 2 травня 1768 р. значковим товаришем, капрал (з 1772), ротний квартермістр (з 1774), вахмістр (з 1777) Молдавського гусарського полку. У 1783 р. звільнений у відставку прапорщиком.

Костянтинович Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1725).

Костянтинович Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Костянтинович Іван Анастасійович (1748/1746 – 1781 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав полковим канцеляристом з 17 березня 1767 р., сотенний отаман (з 1773.8.05), військовий товариш (з 1782.20.05), корнет Переяславського карабінерного полку (1786).

Костянтинович Левко – 1655 р. служив у Миргородському полку, разом з підрозділами кн. Г.Г.Ромадановського під Солоним городком взяв у полон Яна Потоцького. Відбувся розмін за боярина Андрія Васильовича Бутурліна і сина його з кримськими татарами. В нагороду отримав «двор пустой жидовский и к тому двору сенние покоси пана Минковского, подле деревни Песочин». Осавул полковий лубенський (1658). 4 липня 1658 р. подав чолобитна царю на володіння і 7 липгня отримав царську грамоту.

Костянтинович Микола Родіонович (1709 – 1790 – ?) – службу розпочав з січня 1738 р., значковий товариш і городничий чернігівський (1750 – 1766 – ?). Гвалтовно вибив з двору і захопив майно у Івана Добровського. Військовий товариш (? – 1772 – ?). Мав дерев'яний дім в Чернігові (1781). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1797 – ?). Мав у Чернігівскому повіті 31 хату підданих (1782), 200 підданих у 1 місті, 4 селах (в т.ч. Неданчичах) і 2 «деревнях» Чернігівського повіту (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1790). Їх донька Уляна (1787) заміжня за прем'єр-майором Григорієм Троцьким.

Костянтинович Пилип (? – ран. 1779) – син міщанський. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Румянцевим військовим канцеляристом ГВК (1739 – 1777 – ?). Мав 3 підданих у с. Гайворон Корибутівській сотні. Його доньки мали 58 підданих у Ічні (1785). Помер військовим канцеляристом.

Костянтинович Тихоній – мав родовий герб (1753), службу розпочав з 1713 р., сотник наказний любецький (1734, 1735, 1737, 1739, 1740, 1742), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743), абшитований військовий товариш «за отправленную им во многих походах службу пожалован в от ставку» (1743 – 1756 – ?). Мав житловий двір і шинок у Любечі (1747). Д.: Марія Іванівна Савич, донька сотника любецького.

Костянтинович Тихоній – службу розпочав з 1713 р., сотник наказний любецький (1734, 1735, 1737, 1739, 1740, 1742), військовий товариш (? – 1742 – 1756 – ?). Мав житловий двір і шинок у Любечі (1747). Д.: Марія Іванівна Савич, донька сотника любецького.

Костянтинович Федір – полковий хорунжий (1788). Д.: NNN, донька козака.

Костянтинович Федір – польський полковник, з яким до Війська Запорозького перейшо 6 корогв. Козацький старшина. 1656 р. мешкав у Борзні.

Костянтинович Христофор Анастасійович (1741–1786) – син значкового товариша, шляхтич, службу розпочав з 1 травня 1752 р. полковий канцелярист (з 1756), значковий товариш у Переяславському полку (з 1763.18.03.), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Сотник 1-ї полкової (1770.1.08. – 1781). З 31 серпня 1781 р. бунчуковий товариш. Командир 5–го ескадрону Переяславського карабінерного полку. Приймав участь в турецькому поході. У Переяславі мав 28 підданих, у с. Войтівцях – 20, володіння у сс. Любарцях, Скопцях, Дем'янцях. Прем'єр-майор у відставці (1786). Д.: Софія Семенівна Копцевич, донька сотника 1-ї полкової сотні.

Косюра Влас – осавул полковий канівський (? – 1664 – ?).

Косяровський Григорій Васильович (1731 – ?) – навчався в КМА (1742), службу розпочав з 1745 р. у ГВК, військовий товариш (з 1757), у 1763 р. в складі комісії у справі Гамаліївського монастиря. писар Роменського повіту (1764), писар полковий (з 1765), абшитований полковим суддею (з 31 серпня 1765), бунчуковий товариш (з 14 квітня 1783), абшитований бунчуковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 77 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ганна Яківна Пилипенко,

донька осавула полкового переяславського. Дітей не мали.

Косяровський Євстафій Якомович (1731 – ?) – полковий канцелярист Лубенського полку, возний, абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 165 підданих у 3 селах і 4 хуторах. Д.: N Яківна Лазаревич, донька військового товариша.

Косяровський Леонтій Васильович – син священика, значний військовий товариш Лубенського полку (? – 1710 – 1716 – ?), намісник хмелівський. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Косяровський Матвій (1727 – ?) – син священика, згідно «сказки» 1763 р. служив з 1738 р. писарем сотенним хмелівським Лубенського полку, у званні військового канцеляриста 11 років (1740–1751), був у перевезені казенного провіанту з внутрішніх магазинів в лінійні, у розмежуванні земель великоросійських з малоросійськими, у переставці верст по головному тракту від рубежа до Києва. Звання військового товариша отримав від гетьмана у 1751 р., у 1763 р. в догляді вільних посполитих в Миргородському полку. Писар земський (? – 1779 – ?). Отримав чин полкового судді (з 1779.2.07.). Д.: N Андріївна Щербак, донька військового товариша.

Косяровський Степан Якимович (1752 – ?) – службу розпочав з 15 липня 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 19 лютого 1777), абшитований значковий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 49 підданних у 2 селах і 2 хуторах. Д.: Єфросинія Михайлівна Жуковська, донька значкового товариша Гадяцького полку.

Косяровський Федір Якимович (1733 – ?) – син священика, службу розпочав з 1765 р., значковий товариш Лубенського полку (з 21 червня 1780), військовий товариш (з 1 лютого 1784), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 11 підданих у 1 селі Роменського повіту. Д.: Ганна N Чорнуцька, донька священика.

Косьменко Тимко – наказний сотник кобижський Київського полку (1678).

Кот Василь Юхимович (? – 1687 – 1751 – ран. 1761) – сотник білицький Полтавського полку (1709), (? – 1718 – ?), (? – 1725 – ?) (? – 1732 – 1739). Мав шинок. Абшитований сотник (1739 – ?). Неписьменний. Військовий товариш (? – 1743 – 1751 – ?), 1751 р. патенту не пред'явив.

Кот Влас Якович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 2 підданих у 1 селі Лубенського полку. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька козака.

Кот Давид Якович (1732 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Роменського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька козака.

Кот Іван – козак білицький, значковий товариш Полтавського полку (? – 1748 – 1755 – ?). 7 листопада 1748 р. у козака білицького Федора Козирода та його синів Харка, Василя і Семена купив луку в урочищі Вовчому. Мав двір у Біликах. У грудні 1753 р. купив у білицького козака хутір.

Кот Іван Леонтійович (бл. 1728 – 1762 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1756 р., при полковій канцелярії виконував доручення. Син значкового товариша Леонтія Юхименка (дід померлий сотник білицький Василь Юхименко. Обидва були в походах). Після смерті батька подав прохання про службу значковим товаришем. У 1761 р. призначений із зятями своїми Власом і Леонтієм відбувати з «єдно» служби в значкових товаришах, на що отримали ордер полкової канцелярії. Значковий товариш Полтавського полку (1761 – 1762 – ?).

Кот Леонтій Васильович (? – 1717 – 1760) – син сотника білицького, служив з 1732 р., сотник наказний білицький (1737, 1738), значковий товариш Полтавського полку (1743 – 1759 – ?). Мав двір у Біликах, підсусідків і хутір у Біликах.

Кот Павло Юхимович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – 1739), мав шинок і двір у Старосанжарівській сотні, у 1736 р., наказний сотник при сотні, висланий на головний тракт. Приймав участь у ладозькому поході в команді полтавського полковника Черняка (1722), кримському, очаківському (1737) походах. У 1735 р. в команді генерал-лейтенанта Дукласа за Оріллю, восени в команді генерал-аншефа Леонтьєва на ногайську орду і під Білозерку. Полковий комісар (1738). Сотник білицький (1739.17.04. – 1753). Протягом 1750 – 1752 рр. ГВК розглядала скаргу сотнян на нього за зловживання. 14 червня 1735 р. отримав легацію від тещі Тетяни Опанасової Коваленко на половину млинового кола і четверту частину ступ. 19 червня 1735 р. його швагро старосанжарський мешканець Григорій Опанасович Коваленко продав йому половину млинового кола і четверту частину ступ. Гайдамаки у 1751 р. напали на його дім.

Кот Федір Данилович (? – 1670 – 1751 – ?) – козак 2-ї полкової сотні, житель гуджолівський, мав винницю (1722), лісовий грунт з рибними ловлями на р. Орелі (1731). Першим його бойовим походом був кримський 1689 р. у команді полкового сотника Івана Левенця. Потім були бої під Кезикерменом в команді Левенця, Таванню в команді полтавського полковника Іскри, в поході на урочище Печери в команді полкового сотника Нащинського, польський похід і участь в будівництві Київської фортеці в команді сотника Кованьки, участь в Полтавській битві, канальні роботи на Ладозі в команді наказного полковника Сави Таранухи, терський похід в команді сотника полкового Дмитра Самарського. Став значковим товаришем Полтавського полку з рядових козаків (1729.10.05. – 1751 – ?). У 1736 р., знаходився все літо при комісії князя Трубецького в Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. Мав приїзжий двір у Полтаві та двір у Гуджолові.

Котел Іван – сотник Могилівського полку (? – 1656 – ?).

Котелянець Дмитро – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Мав хутір під с. Рудівкою (1732).

Котицький Михайло – козацький старшина Білоцерківського полку, комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670).

Котлас Онуфрій – запорізький козак, значковий товариш Миргородського полку (1740 – 1751 – ?).

Котлацький Грицько – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Котляр Йосип – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір житловий у Переяславі (1750).

Котляр Лесько – наказний сотник лохвицький (1653.12.).

Котляр Микола Якович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець глухівський, мав 8 підданих.

Котляр Федір – значковий товариш Переяславського полку (1726). Д.: Євдокія NN – вдова значкового товариша, мала двір житловий у Переяславі у 1750 р.

Котляр Федір (1717 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 35 підданих у Березні. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Котляр Яків – військовий товариш Ніжинського полку.

Котляревич Василь – козак Навгородської сотні (? – 1759), значковий товариш Стародубського полку (1759 – ?).

Котляревич Григорій – військовий товариш, мешкав у Стародубському полку (1691).

Котляревич Наум Григорович – військовий товариш, мешкав у Стародубському полку (1713).

Котляревський Василь – козак, значковий товариш (1753.10. – ?).

Котляревський Василь Федорович (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку. Мав 8 підданих в Олишівці. Поручик (1789). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Котляревський Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Камень Глухівської сотні, де мав 1 хату підданих.

Котляревський Данило Федорович (1750 – ?) – службу розпочав козаком 1769 р., осавул сотенний олишівський Київського полку (1774.21.03. – 1776 – ?), абшитований військовий товариш. Мав 16 підданих в Олишівці. Поручик (1789). Д.: (1775) Ганна Григорівна Дроздовська (1755 – 1789 – ?), донька возного.

Котляревський Дмитро – службу розпочав з 1749 р. канцеляристом, писар сотенний голтв'янський Миргородського полку (1768.03. – 1782), володів хутором у Городиській сотні. Військовий товариш (з 1781.5.06). Д.: N Федорівна Городиська, донька священика с. Пирогова Городиської сотні.

Котляревський Захар Андрійович – військовий канцелярист ГВК (1762), полковий суддя (1788), житель глухівський.

Котляревський Іван Степанович (1750 – 1789 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку. Мав 3 підданих в Олишівці. Д.: Марина Іванівна Столиця.

Котляревський Федір – військовий товариш Київського полку, «умре в походе».

Котляревський Яків – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Котляренко Василь – сотник лохвицький Лубенського полку (? – 1671.01. – ?).

Котляренко Григорій (? – ран. 1741) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Марія NN (? – 1747 – ?). Мала підсусідків у с. Олександрівці (1747) і хутір на урочищі Солониця.

Котляренко Григорій Іванович (? – 1719 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1729 р. Був у походах за полкового квартирмейстра (1731, 1734). Квартирмейстр при Лубенському, Миргородському і Переяславському полках (1735). Отаман сотенний золотоніський (1737–1769), абшитований військовий товариш. Мав 12 підданих на хут. Драбівському. Д.: NNN (? – ран. 1775). Мали сина Івана (1736 – ?), який служив отаманом у 2-му компанійського полку (1775).

Котляренко Юсько – сотник лохвицький Лубенського полку (? – 1670.08. – ?), (? – 1672.10. – ?), (? – 1673.11. – 1674.11. – ?).

Котляренко Яцько – суддя полковий миргородський (? – 1660.01. – 1660.07. – ?). Сотник лохвицький (? – 1661.03. – ?).

Котляренок Яков (1716 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Котович Григорій – названий «поляком». Військовий товариш. писар полковий стародубський писар (? – 1685 – 1690.05. –?), отримав від Тимофія Олексійовича с. Гринев. На уряд тоимав с. Яцьковичі. Після Стефана Улізько тримав с. Яцьковичі. Після нього це село перейшло до Короткевича.

Котович Корній – сотник Кричівської сотні Могилівського полку (? – 1661.02. – ?).

Котович Яків – значковий товариш Стародубського полку (1742). Мав млин на р. Ворзні.

Котовський Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1736). Мав 4 підсусідків у Борзні.

Котурженко Іван – Кутурженки Курило та Іван козакували у Пирятинській сотні Кропивнянського полку у 1649 р. Сотник пирятинський (? – 1659.11. – 13.09. – ?).

Кохан Дмитро – шляхтич, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1698). Продав частину свого поля і городу сотнику стольненському Гаврилу Юсухно.

Кохан Іван – сотник чорнуський Кропивенського полку (1649).

Кохан Степан – сотник моровський Київського полку.

Коханія Федір Петрович – мешканець коропський. Отримав чин значкового товариша Ніжинського полку (1759 – ?). Бунчуковий товариш. Д.: 1) NNN. 2) (1783) Дарія Павлівна Сахновська.

Кохановський Іван – сотник кобижський Київського полку (? – 1685.10. – ?).

Кохановський Станіслав (? – 1613 – бл. 1686) – шляхтич. Козак Чернігівського полку (? – 1649 – ?). Полковий сотник (? – 1654 – 1662), наказний полковник чернігівський (1659.08.), (1662.04. – 1662.11.), (1675.08.). Мав маєтності у с. Ляховий Білоус. 22 квітня 1657 р. отримав універсал гетьмана Виговського на слобідку Гучин. 4 липня 1658 р. записав хутір Гучин своєму зятю Карпу Мокрієвичу і донці Ганні, власність Кохановського с. Білоус Євтухов як придане потрапило до роду Грембецьких, с. Листвин дісталося онуку Самійлу Мокрієвичу, с. Білоус перейшло згодом до Красовських. «Вони товариші військові, в нагороду оних їх млин власний на греблі під Черніговом на р. Стрижні стоячий не витягаючи належних до скарбу військового двох мірочок, далисмо і традиційно ро перешкоди. Батурин жовтень 1669», – констатував в універсалі гетьман Д.Ігнатович. Отримав універсал Ігнатовича на маєтності, які спали на нього по його рідні – с. Левонки з сл. Піхторовкою, с. Євтюшково з млином у Стародубському ключі. Отаман городовий чернігівський (? – 1669.01. – ?). Був у делегації від гетьмана Ігнатовича на чолі з генеральним обозним Петром Забілою до Москви. Військовий товариш (? – 1669 – ?). 30 січня 1671 р. він з Стефаном Силичем підписали мирову у справі вбивства Яна. Старша донька Ганна була заміжня за Карпом Мокрієвичем. Товариш полку Чернігівського (1673). Тестаментом від 4 липня 1686 р. як товариш полку Чернігівського заповів майно своїм донькам: млин на р. Білоус Парасці Дворецькій. Один двір з будинком між будинком сотника білоусівського Затиркевича і козака Тихона Прокоповича, другий будинок між ко-

заком Данилом Купріяновичем і обивателем чернігівським Соцьким онукам, а дітям Параски Дворецької. Крім того Параска з чоловіком Костянтином отримала кілька займищ, 4 коней, 27 вівців, 11 ягнат, тощо. Свою «отчину» віддав Гафії Гребецькій і Парасці Дворецькій. Бортне дерево заповів зятю Миколі Гребецькому. Посаг вимагав видати за донькою Уляною, яка стала дружиною київського міщанина Івана Тадрина. Д.: Раїна Станіславівна Піончинська, донькою земського судді чернігівського. У придане батько надав їй села Сибереж і Ямище.

Кохановський Яків (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – 1743 – ?). Мав у Любецькій сотні у с. Табаївці 2 двори (1739), посполитих 4 двори (1740), потім – три (1741), два (1743), млин на р. Ворзні (1742), володів у Любецькій біля с. Неданчичі хутором з винокурнею, житловий дім у Чернігові (? – 1741 – 1743 – ?). Д.: Мотря NN, у 1747 р. мала приїжджий двір у Чернігові.

Кохановський Ян Станіславович (? – бл. січня 1671) – сотник полковий чернігівський (? – 1669.11.06. – ?). Був у посольстві до Москви (1669). 30 січня 1671 р. Станіслав Кохановський з Стефаном Силичем підписали мирову у справі вбивства Яна. Д.: Настя N Єлисєєва (? – 1650 – 1671 – ?).

Коханья Іван – значковий товариш (? – 1735 – ?).

Коханья Марко – військовий товариш, наказний полковник.

Коханья Федір Петрович – виходець з Правобережжя. Значковий товариш Ніжинського полку (з 1752), військовий товариш (з 1764), сотник кролевецький (1767–1781), кролевецький городничий (з 1781), колезький асесор (з 1783). Д.: 1) (1758) Параска NN. 2) (1771) Параска NN, 3) (1777) Дарія Павлівна Сахновська, донька надвірного радника.

Кохна Григорій – значковий товариш Лубенського полку, у 1747 р. його зять мав у с. Кохновці підданих убогих 1 двір на 2 хати і 13 бездвірних хат та 14 ратушних служителів.

Кохна Іван (? – 1735 – 1736.16.01.) – значковий товариш Лубенського полку, помер в кримському поході.

Кохна Федір Андрійович (? – 1671 – 1735) – син козака і мешканця переяславськоого, онук товариша полку Лубенського, значковий товариш (? – 1720 – 1735). У жителя гайшинського, шляхтича Бойка купив млинове місце. Скуповував майно у Василя Томари (1720.20.06. грунт Хурсовський за 1400 золотих), Антіна і Мойсея Кононенків, мав грунт під Чумгаком. Мав млин в два кола мучних і третє ступне у Пирятинській сотні на р. Удаї, яке продав раніше 1728 р. Антіну Троцині. 1720 р. отримав гетьманський універсал на право володіння усім набутим майном – хуторами, лісами, гребельками, ставами, полями та іншими угіддями і особливо людьми в 6 хатах, а також на право млинів. У 1731 р. звинуватив графиню Марію Кантакузин в захопленні його грунтів, сіножатей, млинів і убивстві сина Петра. 1735 р. написав тестамент, згідно якого відбувся розподіл його майна. Д.: 1) NNN; 2) Марія Степанівна Самусь (? – 1721 – 1743 – ?), донька значкового товариша Лубенського полку і онука гетьмана Самуся.

Коцкевич Дем'ян Васильович – шляхтич, військовий товариш (1787), мешканець стародубський.

Коцкевич Павло Васильович – шляхтич, військовий товариш (1787), мешканець стародубський.

Кочановський Гаврило – військовий товариш. Його онуки були священиками: Павло (1736 – ?) у с. Юдинове Погарського повіту, Іван (1738 – ?) у с. Черемошне Суразького повіту.

Коченевський Григорій (1750 – ?) – військовий товариш (1782), разом з братом у Лохвицькому, Зіньківському і Гадяцькому повітах мали 180 хат підданих (1782). Абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 475 підданих в 3 селах і 3 хуторах. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Матря NN, донька військового товариша.

Коченевський Кирило Іванович – придворний співак, його рідні брати були в Петербурзі (дворянин Федір, який 1747 р. купив дім за тріумфальними Анічкиними воротами, бригадир (1752) і Михайло, в лейбгвадії). Сотник лохвицький (1746.20.09., іменний імператорський указ – 1750), сотник лохвицький (? – 1752.10. – 1753.08. – ?).

Кочержинський Степан – осавул стародубської полкової артилерії (? – 1747 – ?). Д.: NNN, рідна сестра Васи – дружини невзорівського священика Косача.

Кочубей Василь Васильович (1729 – 1763 – ?) – син полковника, служив з 1748 р., бунчуковий товариш (29.03.1748 – 1751 – ?). У 1748 р. був у Генеральній рахунковій комісії. Колезький радник. Мав 5245 підданих. Жив у Ніжинському полку. Д.: Марфа Дем'янівна Канівська-Оболонська, донька генерального судді.

Кочубей Василь Васильович (бл. 1680 – 1743.21.08.) – навчався в КМА, значний військовий товариш Полтавського полку (1708–1718). 14 грудня 1708 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на с. Стасівці у Полтавському полку і с. Кунашівку у Борзнянській сотні Ніжинського полку. У 1709 р. спільно з братом Федором успадкував від діда Федора Жученка с. Локовщину. У 1716 р. заволодів маєтностями полковника Івана Іскри. У 1718 р отримав царську грамоту на с. Жуки та сл. Локовщину. Володів дворами в Полтаві та в Києві. Бунчуковий товариш (1718–1727), у 1723 р. був посланцем наказного гетьмана Полуботка до Москви, полковник полтавський (1727–1743). 12 серпня 1743 р. склав тестамент. Поминальник його роду: Василь, Мавра, ієрей Яків, Павло (записаний після 1726 р.). Д.: 1) Настасія Данилівна Апостол, донька полковника миргородського, потім гетьмана. 2) Марія N Янович, сестра глухівського отамана.

Кочубей Василь Леонтійович (бл. 1640, вірогідно, с. Кобучіївка – 1708) – в одному із документів названий «Уманським писарем», враховуючи той факт, що він попередньо був військовим канцеляристом у канцелярії гетьмана Брюховецького, то його слід вважати уманським полковим, а не гродським писарем. У 1675 р. був посланцем Дорошенка до турецького султана в Андріанопіль. 23 липня 1675 р. відпущений з листом візира, а у вересні в Умані його челядник вкрав листа, що стало приводом його поспішної втечі на Лівобережжя. Разом з уманчанами поселився на Полтавщину. Можливо, на Лівобережжя потрапив через Запорозьку Січ. Не знав латини, а, відповідно, не закінчив КМА. 12 років був генеральним писарем (1687–1699), генеральним суддею (1699 – 1706.30.11. – ?). 7 січня 1689 р. Мазепа надав писарю і ГВК містечко Городище Лубенського полку і с. Головеньку Ніжинського полку. 1693 р. «будучи в Глухове на обеде у полковника Стародубского у Михайла Миклашевского бил Кочубея и говорил ему бутто он писал листі с Петриком ево Гетманским имянем».

Кошовий отаман Гусак рекомендував гетьману Мазепі з метою зміцнення його влади позбутися Полуботка, гадяцького полковника Михайла і третього, який завжди перебував з ним. Є.Крамар вважав, що цим третім був Василь Кочубей. За донос на гетьмана Мазепу страчений. С. Павленко доводить, що донос Іскри-Кочубея був кульмінацією змови з метою усунення Мазепи від гетьманства.

Кочубей Григорій (1746 – ?) – осавул сотенний (1782), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1790 – ?). Мав 8 підданих у с. Біловодці Глинського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія Данилівна Дігтяренко, донька військового товариша. Мали синів Василя, Григорія, Якова, доньок Наталію, Параску.

Кочубей Павло Васильович (1736 – ?) – син полковника полтавського. 1757 р. згідно універсалу за служби діда генерального судді і батька полтавського полковника отримав чин бунчукового товариша (1751.14.06. – 1762 – ?), підкоморій полтавський.

Кочубей Петро Васильович – син полковника, бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 1762.5.10).

Кочубей Семен Васильович – бунчуковий товариш у Полтавському полку (? – 1745 – 1746), полковник ніжинський (з 1746.29.03.), генеральний обозний (1751.15.10. – 1779.13.12), таємний радник (1779), очолювa Канцелярію ГВА (1779).

Кочубей Федір Васильович (? – 1729) – навчався в КМА, значковий товариш (з 1718). У 1723 р. – ревізор при визначенні добр, що залишились після смерті сотника новгород-сіверського Лісовського. Значний військовий товариш (1723). Бунчуковий товариш (1724–1727). Володів с. Змітневим в Чернігівському полку. У Батурині мав млин в три камені мучні і четверте ступне. Д.: Параска NN (? – 1727 – ?).

Кошанський Яків Федорович – сотник полковий стародубський (? – 1677. 23.03. – ?), сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1677.03. – 05. – ?).

Кошарський Іван-Адам– сотник Могилівського полку.

Кошелєв – значковий товариш Ніжинського полку. Його донька Марина заміжня за Іваном Матвійовичем Косинським (1760 – 1765 – ?). Можливо, це Кошелев Кирило був одружений з донькою бунчукового товариша, став сотником (1788) і мав 16 підданих в м. Нових Млинах. Його ж сім'я мешкала в Коропі.

Кошель-Лугинець Ничипір (1762 – ?) – службу розпочав у червні 1772 р., військовий товариш Чернігівського полку (1785.1.01. – 1788 – ?). Служив при Березненському суді.

Кошель-Лугинець Федір (1742 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 20 підданих у 1 селі в Березненському повіті. Д.: Настасія Семенівна Семіолівська, донька дворянина.

Кошин Яків – сотник остерський (1649). Він чи його батько – засновник с. Кошиного в Остерській сотні.

Кошинський Яким – значковий товариш (1741), житель с. Пулинець 2-ї полкової сотні.

Кошовецький Юсько – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1740, 1741).

Кошовий Гаврило – наказний сотник носівський Київського полку (1691).

Кошовий Григорій Дмитрович (1758 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1778 р. у Гадяцькій полковій канцелярії. Значковий товариш ГВА (? – 1781). 7 травня 1781 р. отримав дозвіл на постриг у монахи. Д.: NN Свідерська, донька михайлівського поповича.

Кошовий Дмитро Єлимович (1711 – 1790 – ?) – служив з дому батька з 1730 р. після смерті старшого брата Андрія Кошового. У 1730 р. був на українській лінії у фортеці Святого Іоана в команді сотника лютенського Онисима Величая сотенним писарем, до 1732 р. при сотенній канцелярії, потім при полковій канцелярії У 1733 р. призначений судовим, а потім полковим канцеляристом до 1743 р., виконував різні доручення, у комісіях при бунчукових товаришах, з 19 березня 1743 р. городовий отаман гадяцький від полковника Петра Галецького, У 1755 р. полкове правління утримував за відсутності полковника, хворий, очі, служити більше не міг, отримав у відставку. Абшитований значковий товариш (1755 – 1790 – ?), Мав 7 підданих у Гадяцькому повіті (1790). Д.: Євдокія Степанівна Компанієць, донька значкового товариша.

Кошовий Дмитро Іванович – абшитований полковий хорунжий (1772), проживав у с. Святки. Д.: NNN (? – ран. 1772).

Кошуба Дмитро Степанович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1788 – ?). Мешканець погарський. Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина Петра.

Кощеєв Хома – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Кравченко Грицько – наказний сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (1737).

Кравченко Іван – покозачений шляхтич, родина Кравченків представлена в реєстрі 1649 р. Іваном, Данилом і Тимошем. Суддя генеральний у гетьмана Ю.Хмельницького (? – 1659.10. – 1660 – ?). Перед отриманням цього уряду попередньо мав бути суддею полковим білоцерківським. За справедливість отримав прозвіще **Правденко.** Учасник Переяславської ради 1659 р. Неписьменний, за нього Переяславську угоду 15 жовтня 1659 р. підписав кобринський архмандрит, канівський ігумен Іов Зайончкровський. 11 березня 1660 р. продав славетному пану Самійлу Фридрикевичу дім в Білій Церкві поблизу дому колишнього арендаря Шльоми за 90 золотих. У 1661 р. нобілітований і отримав в ленне володіння Фастівку і Пархомівку.

Кравченко Іван (? – 1629 – 1675 – ?) – покозачений шляхтич, козак білоцерківський (1649, 1654). У лютому 1649 р. Б.Хмельницький направив посольство до хана на чолі із сотником Іваном Кравченком з проханням надати допомогу. У вересні 1650 р. він очолював посольство до М.Потоцького з вимогою розпустити коронне військо. Полковник білоцерківський (? – 1658.07. – 1660.03. – ?). У серпні 1658 р. разом з іншими полковниками зробив невдалу спробу вибити гарнізон з Києва. Восени 1658 гетьман І.Виговський доручив йому очолити мирні переговори з київським воєводою, боярином В.Шереметєвим. Переговори закінчилися присягою на вірність царю. Захоплений у полон в грудні 1658 р. Шереметьєвим біля Києва. Посол Виговського до Москви, затриманий там (весна 1659 р.). Звільнений 1 липня 1659 р. У цей час наказним полковником був Семен Половець. Приймав участь у переговорах з кримським ханом.. Не був на Переяславській раді, серед тих полковників, які «оставлены на границе противъ ляховъ и татарЪ», за нього угоду підписав гетьман Ю.Хмельницький. Як колишній полковник білоцерківський, посол на сейм до Варшави від Ю.Хмель-

ницького з корсунської ради (1661). У 1661 р. знову став полковником білоцерківським, тримаючи пернач до 1664 р. Колишній полковник білоцерківський Іван Кравченко «вышедши за Днепр по письму гетьмана Ивана Самойловича в 1675 г. с братом его родным судьей генеральным Иваном Кравченко и имевшего у себя двух сыновей Ивана и Федора». Їх нащадки в кінці XVIII ст.: Петро був титулярним радником (1787), штаб–лікар Олексій був одружений з донькою прапорщика Івану Ступишина Тетяні, Опанас, абшитований отаман сотенний був одружений з козачкою.

Кравченко Іван (1752 – ?) – дворянин. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з лютого 1782).

Кравченко Каленик (1757 – ?) – дворянин. Службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з лютого 1782).

Кравченко Леонтій (1740 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав 20 квітня 1758 р., полковий підканцелярист (з 1759.10.09.), полковий канцелярист (з 1765.8.05.), значковий товариш Миргородського полку (1768.20.08.).

Кравченко Сергій (1747 – ?) – дворянин. Службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з лютого 1782).

Краєвський Василь – полковий комісар гадяцький (1727).

Краковський Прокіп – сотник Синявської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?).

Крамар Лукаш – сотник роменський (? – 1658.07. – ?).

Крамар Пилип – козак, абшитований значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?). Підписав наказ депутатам до Уложенної комісії 1767 р. Мешкав у Домонтові.

Крамаревський Данило – військовий товариш (1790). Мешканець Борзнянського повіту, підданих не мав. Д.: Ганна NN, донька значкового товариша.

Крамаревський Іван (1744 – ?) – з різночинців, службу розпочав 20 червня 1769 р., значковий товариш (1772.1.03. – 1781), військовий товариш (1781.10.08. – 1787 – ?). Мав 28 підданих в 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Катерина Андріївна Яновська, донька міщанина смілянського.

Крамаренко Семен – значковий товариш Полтавського полку (? – 1754 – 1767 – ?). Мав двір у Старих Санжарах, де і мешкав.

Крамаренко Яків Семенович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1750 – 1762 – ?). Мав двір в Старих Санжарах.

Кранковський Іван Васильович – військовий товариш (1790). Мешкав в Березненському повіті. Мав 19 спадкових підданих. Д.: Олена NN, донька губернського секретаря. Мали синів Олександра, Дмитра, доньок Ганну, Марію.

Кранковський Федір Васильович – військовий товариш (1790). Мешкав у Березненському повіті. Д.: Настасія Семенівна Самантовська, донька дворянина. В придане отримала 20 підданих. Мали синів Федора, Петра, Івана, доньок Єфросинію, Марину, Мотрю.

Красиловець Лука Тихонович (1728 – ?) – з 1752 р. розпочав службу полковим канцеляристом, сотенний писар (1760–1766), отаман сотенний любецький (1766 – 1779 – ?). Абшитований військовий товариш (1788). Мав підданих у с. Мохнатині Білоусівської сотні Чернігівського полку, всього 28 підданих. Внесений до родовідної книги Черніговського намісництва. Д.: Мотря Михайлівна Безсонова, донька міщанина. Мали синів Петра і Григорія, доньок Параску і Ганну.

Краско Гаврило – підосавул 2-го компанійського полку Гайворонського (1741 – 1751 – ?). 1749 р. звинувачений разом з козаком Безусом в підпалі будинку в Золотоноші полкового компанійського обозного Василя Меласа.

Краско Лука (? – 1736 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1749 р. канцеляристом Переяславської полкової канцелярії, значковий товариш (з 1757), одночасно сотенним отаманом 2-ї полкової сотні (1760 – 1766 – ?). Абшитований військовий товариш (1775). У с. Судениках 3-ї полкової сотні мав 13 підданих, а у Переяславі – 1. Д.: Горпина NN, донька козака. Мали синів Олексія (1765 – ?) і Степана (1774 – ?).

Красков Денис – сотенний писар, значковий товариш Миргородського полку (1749 – 1752 – ?), мав двір житловий у Уцтавицькій сотні, комісар полковий на 1751 р. «в произвождении на компанейцев».

Красна Башта Степан – у квітні 1662 р. полковник кодацький. наказний полковник від Брюховецького з полком у Кишенці (1663), Біликах (1663). Влітку 1664 р. був полковником чернігівським. Підтвердженням цього є царська грамота чернігівському воєводі Гнату Волконському у відповідь на його відписку про те, що чернігівський полковник С. Красна Башта погано ставиться до московських людей. Цар наказував воєводі жити з полковником «в совете...розни и безсоветья не было». У травні 1665 р. був направлений від полковника Опари з Капустяної Долини до канівців, щоб їх схилити на бік правобережного гетьмана. Головним прибічником проопаринським на Лівобережжі був генеральний суддя Юрій Незамай, який був з судівства відстороненим і прибічниками Брюховецького засланий до Переяслава, а полковник Красна Башта заарештований і утримувався у Ніжині.

Красний Іван – сотник Мглинської сотні Стародубського полку.

Красник Григорій – службу розпочав полковим канцеляристом (1757–1764), за писаря земського Переяславського повіту (1764.28.08. – ?), отаман сотенний (1765), військовий товариш (1768), абшитований полковий осавул (1775). Проживав у с. Прохоровці Бубнівської сотні, мав плец у Лепляві (1768), 6 підданих в хуторі Яблунівської сотні Лубенського полку (з 1774). Д.: 1) (1761) NNN. Мали сина Григорія (1761 – ?). 2) (1763) NNN. Мали сина Василя (1763 – ?). 3) (? – 1772 – 1775 – ?) Євдокія Петрівна Ісаєвич, донька коморника Переяславського повіту. Мали синів Григорія (1772 – ?), Михайла (1772 – ?), Павла (1774 – ?), доньку Дарію (1767 – ?).

Красник Йосип – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (1778.19.06. – 1779 – ?). Мав 4 підданих в д. Сираях Остерської сотні (1779). Д.: Параска Данилівна Велигурська, донька осавула полкової артилерії.

Красник Кирило – син значкового товариша. Службу розпочав 3 травня 1763 р., значковий товариш (1778.19.06. – 1779 – ?). Мав 3 підданих в д. Сираях Остерської сотні (1779). Д.: Катерина Данилівна Савенко, донька козелецького козака.

Красницький Лукаш (1724 – ?) – шляхтич гербу «Равич». Отаман курінний носівський (? – 1776). Абшитований через старість значковим товаришем (з

1776.14.08.). Військовий товариш (1784). Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Гафія Федорівна Бондаревська, донька польського шляхтича.

Красножон Григорій – сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1649 – ?). Родина покозачених шляхтичів гербу «Кіта».

Краснокуцький Григорій Іванович – з шляхти слобідських полків. Службу розпочав з 1741 р. у Гадяцькій полковій канцелярії, з 1748 р. у ГВК, військовий канцелярист (з листопада 1748 р.), секретар Рахункової палати (з 1766.14.01.), писар полковий (? – 1779), бунчуковий товариш (з 1779), колезький асесор (з 1781.17.09.). Київський губернський казначей (1787), надвірний радник (1787). Поминальник роду полковника ізюмського Федора Хомича Краснокутського: Федір, Параска, Хома, Марія, Олексій, Євдокія, Тетяна, Ганна, Яків, Параска, Яків, Ірина, Марія, Стефан, Настасія, черниця Діонісія, Олена, Олександр, Марія, Настасія, Андрій, Меланія, Іван, Федір, Іван, Федір, Іван, Євдокія, черниця Євпраксія, Іван, Мартиніан, Олександр. Д.: 1) Ганна Яківна Котлярова, донька військового товариша. 2) (1787) Софія Степанівна N, донька колезького радника. Мали синів Олександра (1782 – ?), Степана (1786 – ?), доньку Параску (1779 – ?).

Краснокуцький Петро – значковий товариш Гадяцького полку у Грунській сотні (1731 – 1739). У 1735 р. повернувся з першого польського походу, жив у м. Груні. У 1739 р. у похід не пішов, утримується в якійсь справі під караулом. Мав двір з двома хатами, 6 коней і 6 волів.

Краснокуцький Ярофій – бунчуковий товариш Полтавського полку (? – 1733).

Красноперич Данило – хрунжий полковий полковий (? – 1676 – ?).

Красноперич Іван – покозачений шляхтич. Козак полтавський (1649). 15 вересня 1671 р. купив грунт на Коломаку у Василя і Марії Сніжків. У 1678 р. як полтавський козак був посланцем гетьмана Самойловича на Січ. Отаман городовий полтавський (1668.06. – 07.), (1668.11.), (? – 1679.05. – 1681.02. – ?), (? – 1682.05. – 1683.02. – ?), (1688.08. – ?), (? – 1695.04. – 1697.06. – ?). Його кумою була Софія NN, дружина кошового Івана Сірка. Д.: (1678) Марія NN.

Красноперич Іван Іванович – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1684 – ?), наказний суддя полковий полтавський (1689.07.), суддя полковий полтавський (? – 1691 – 1709). 18 лютого 1706 р. наказний полковник полтавський Активний прибічник Мазепи. Разом з Нащинським і Руденком вважали: «поки они всех Кочубеевских свойственников не перевешают, до толе в деле их не будет свободы».

Красноперський Яків – писар сотенний остерський (? – 1732 – 1743), наказний сотник остерський (1746), козак (1751). Мав родовий герб.

Красносельський Солтан Данилович – покозачений шляхтич, сотник полкової сотні Брацлавського полку (? – 1649 – 1651).

Красняк Павло – покозачений шляхтич, сотник Вербської сотні Брацлавського полку (? – 1660.10. – ?). Можливо, його батьком чи старшим братом був Іван Краснюк з Кунявської сотні Кальницького полку (1649).

Красняковський Григорій Карпович – писар полковий (? – 1774 – 1779 – ?), секретар Генеральної рахункової комісії (? – 1774 – 1779 – ?).

Краснянський Яким – сотник котельвенський (? – 1661.7.03. – ?).

Красовський Антип – значковий товариш Чернігівського полку (1737).

Красовський Василь Дмитрович – служив з 1760/1765 р., отаман сотенний (1768.8.12. – 1771), значковий товариш (1771.31.01. – 1773), сотник білоусівський (1773.24.01. – 1783). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1782.26.07. – 1787 – ?). Був у турецькому поході, на форпостах. Мав 11 підданих в Білоусівській сотні при хуторі Слободка Чернича та в полковій сотні в д. Скоринці – 5. Мав маєтність у с. Загородище Городиського повіту. Д.: Ірина Павлівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша, мали доньок Лизавета, Євдокія, Софія, Гафія (1780).

Красовський Василь Якович – службу розпочав 1777 р. полковим канцеляристом в Чернігівській полковій канцелярії, отаман сотенний (? – 1783), військовий товариш Чернігівського полку (з 1783.20.09). Мав маєтність у с. Роїще, 132 підданих. Д.: Марія NN.

Красовський Дмитро Михайлович (1710 – 1779 – ?) – син сотника білоусівського. Млужбу розпочав після смерті батька значковим товаришем Чернігівського полку (1739–1763). 1739 р. був на городових чернігівських роботах, 1743 р. – на роботах по ремоту мостів в Батурині, 1757 р. – при ландміліційному полку комісаром, 1756–1759 рр. – при Астраханському гренадерському полку комісаром. Здійснив обмін з Чернігівським кафедральним монастирем ріллі в урочищі Іваничі на землі в урочищі Грузському. Мешкав у с. Євтуховому Білоусі, де мав житловий двір, 4 двори посполитих (1741), підданних 5, в хуторі 2, у полковій сотні 11 хат (д. Скоринці). Абшитований з 1763 р.

Красовський Іван – бунчуковий товариш (1754), у с. Осняки підданих 19.

Красовський Іван – значковий товариш (1790). Мав 13 підданих в Городницькому повіті. Д.: Параска Семенівна Лопутко, донька дворяниа. Мали синів Костянтина, Григорія, доньок Степаниду, Уляну, Маріамну.

Красовський Іван – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1686.05.).

Красовський Іван – писар полковий борзнянський (? – 1649 – ?), сотник сосницький (? – 1651.10. – ?).

Красовський Іван Дмитрович (? – листопад 1770) – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (22 квітня 1763–1770) сотник городницький (5 березня – листопад 1770). Д.: Горпина NN. 1795 р. мала у с. Новому Білоусі 7 підданних, у с. Скоринець – 14.

Красовський Іван Йосипович – син вихідця з Правобережжя, отамана городового миргородського (1689). Осавул полковий I охочекомонного полку.

Красовський Михайло (1710 – 1766 – ?) – значковий товариш у Чернігівському полку (з 1739), військовий товариш (з 11 липня 1760), бунчуковий товариш (з 1765).

Красовський Михайло Осипович (? – ран. 1724) – згаданий в королівському привілеї 1673 р. як спадкоємець сс. Волинки і Чорнотич. Сотник білоусівський (бл. 1700), від гетьмана І.Мазепи отримав с. Старі Боровичі і сл. Андрушичі Седнівської сотні, які пізніше передані полковнику Павлу Полуботку. Оса-

вул полковий чернігівський (? – 1710.01. – 1716.02. – ?). На його прохання 19 січня 1710 р. гетьман Іван Скоропадський надав йому Роїще і Скорінець, замінивши Старі Боровичі і слободу Андрушичі. В Роїщі у нього було 21 грунтовий і 7 городників (1713). Д.: (1710) Марина Миколаївна Грембецька, донька полкового обозного. Її тестамент був записаний 24 лютого 1732 р.

Красовський Остап Семенович – син сотника наказного іркліївського, козак іркліївський, який у 1739 р. просив про надання універсалу з підтвердженням права власності на млин у с. Загородищі. Абшитований значковий товариш (1774).

Красовський Павло Михайлович – син осавула полкового чернігівського, козак, значковий товариш Чернігівського полку (1724 – 1747 – ?). Тримав 10 дворів у с. Роїщі і 3 двори у с. Євтухів Білоус (материзна). 1731 р. продав грунти у с. Білоусі Миколі Гладкому і Григорію Волевачу. 5 травня 1740 р. купив з братами Яковом і Дмитром там же грунти у Федора і Василя Грембецьких. Мав підданних у с. Білоусі Євтуховому 3 малогрунтових, 3 убогих, в Роїщі шинок (1732), підсусідків у с. Велика Весь (1738), у д. Скориках 1 двір малогрунтовий, 4 убогих (1739), 4 двори у с. Євтуховому Білоусі, у с. Роїще 5 дворів посполитих, мав двір житловий у с. Євтуховому Білоусі (1739), посполиті двори у с. Євтуховому Білоусі 4 та житловий свій, посполиті двори у Роїще 8 дворів (1740), посполитих у с. Євтуховий Білоус 2 двори (1743), у с. Євтуховому Білоусі 1 двір підсусідків, двір приїжджий у с. Толочках Любецької сотні (1747). Власник і мешканець с. Скорінець, де 1753 р. продав 4 двори підданних бунчуковому товаришу Миколі Тризні. Склав заповіт 1753 р. Д.: 1) NNN, 2) Настасія NN (? – 1735 – 1780 – ?).

Красовський Павло Остапович – з шляхетства, син абшитованого значкового товариша. Службу розпочав з березня 1773 р., значковий товариш Переяславського полку(березень 1773 – 1783), військовий товариш (1783 – 1784 – ?).

Красовський Петро Остапович – син абшитованого значкового товариша, службу розпочав в з січня 1771 р. при Переяславській полковій канцелярії, приймав участь в багатьох закордонних походах. Отаман сотенний вакансовий. Значковий товариш (1774). Абшитований військовий товариш (1775). Д.: N Іванівна Забіла, донька козака Іркліївської сотні. Сини Федір, Іван, Яків.

Красовський Петро Якимович (? – ран. 1781) – з 1734 р. на місце батька значковий товариш Чернігівського полку (1740 – 1779 – ?). Мав володіння у сс. Красковському та Мисах (1753). Д.: Ірина Миколаївна N (1722 – 1782 – ?).

Красовський Петро Якович (1755 – ?) – з чиновничих дітей, службу розпочав 10 травня 1777 р. значковим товаришем Чернігівського полку (1777 – 1782), військовий товариш (1782.19.06. – 1787). За ним людей не були, бо не розділений з братами (1780), поручик. Був власником плотини з 1 амбаром у с. Роїще (1781). Д.: (1780) NN Посудевська, донька полкового осавула. 1811 р. дружину звали Варвара.

Красовський Семен – отаман городовий іркліївський (1702, 1714, 1719), наказний сотник іркліївський Переяславського полку (1718 – 1719, 1721 на Ладозі, 1725, 1727–1729).

Красовський Семен – службу розпочав значковим товаришем Переяславського полку (1758.13.01. – 1775 – ?). Д.: N Тимофіївна Рева, донька значкового товариша.

Красовський Семен Остапович (1727 – ?) – син абшитованого значкового товариша, службу розпочав з 17 березня 1746 р., з 17 березня 1747 р. військовий канцелярист ГВС. Був сотником іркліївським Переяславського полку (1763.28.08. – 1779), 1767 р. його звинуватив у захопленні с. Мирок Іркліївської сотні сотник Завойко. Бунчуковим товаришем (1779 – ?), абшитований бунчуковий товариш (? – 1787 – ?). З 30 квітня 1779 р. предводитель переяславської шляхти. Мав 30 підданих в містечках Ірклієві і Канівцях та селах Загородищі і Лихолітках (1780), 25 підданих на хуторі біля с. Лихолітки (1787). Д.: (бл. 1760) Настасія Костянтинівна Леонтович (? – 1744 – 1780 – ?), донька сотника золотоніського. Сини Павло, Ілля, Логвин, Семен, Григорій, Пилип, доньки Феодосія, Ірина, Софія, Маріанна.

Красовський Степан – сотник козелецький (4.07.1662).

Красовський Федір Іванович – військовий товариш (1741) мав двір житловий у с. Локошин.

Красовський Яків – військовий товариш в Переяславському полку (1775). Мав 15 підданих у с. Студениках 3-ї полкової сотні. Д.: Горпина Іванівна Нагорна, донька мешканця басанського. Мали синів Андрія (1765 – ?), Степана (1774 – ?), доньку Марію (1762 – ?).

Красовський Яків Михайлович (1712 – 1769 – ран. 1782) – по смерті батька – сотника білоусівського значковий товариш (1739 – 1760). мав житловий двір у с. Євтуховий Білоус (? – 1740 – 1741 – ?), в с. Роїще 1 двір посплитих, 4 підсусідків (1747), посполитих у с. Скорики 6 дворів (1743), двір житловий у с. Роїщах Ройській сотні (? – 1747 – 1750 – ?). У 1751 р. атестований у сотню Булоусівську сотником. 1760 р. атестований сотником у сотню Ройську (це вже третя атестація на сотника), але й цього разу місце отримав інший і тому в 3.10.1760 р. пожалуваний військовим товаришем. Військовий товариш (11 липня 1760–1767) абшитований бунчуковий товариш (з 1767). В родовому маєтку в с. Роїщах в нього 43 підданих (1764). Здійснив надбання в с. Велика Весь, де мав 32 хати (1769). Д.: Уляна Іванівна Янушкевич (Бутенко), донька полкового писаря.

Красовський Яцько – сотник обухівський Київського полку (1649).

Красченко Іван – сотник білогородський Київського полку (? – 1649.06. – ?).

Кратченко Федір – сотник лохвицький (? – 1680.12. – 1690), отаман городовий лохвицький (1690–1693).

Крачевський Василь Васильович (? – 1745 – 1787 – ?) – військовий канцелярист, абшитований військовим товаришем (1765.12.12. – 1787 – ?). Разом з братами володів двором в Сосниці, винокурнею на 2 котли, орною землею та сінокосами, за які мав спір з військовим товаришем Прокопом Трусевичем. Родина мала універсали 1710.26.07. і 1717.18.01. рр., якими було «утверждено за служби деда их отцу разные недвижимые имения», на хутір Луківець у Менській сотні Чернігівського полку. В хут. Луківці Коропського повіту мав 7 підданих. Д.: (1769) Марія Яківна Каневська-Оболонська (1742 – 1787 – ?), донька бунчукового товариша. У 1787 р. дітей не мали.

Крачевський Василь Павлович (1710 – 1763 – ран. 1768) – службу розпочав з 1726 р., значковий товариш у Чернігівському полку (? – 1732 – 1740). 1733 р. зруйнування Максаковським монастирем у нього млина на р. Луківці, Бунчуковий товариш у Черні-

гівському полку (1740.27.08. – 1763 – ?). У Сосниці мав двори (житловий та шинковий) та підсусідків, які значаться за ревізіями 30-50-х років. Мав 3 двори підсусідків у Сосниці (1741), у с. Бондарівці Менської сотні 2 підсусідки, житловий двір у Сосниці з найманими людьми (1747). Доправляв гроші дружині померлого бунчукового товариша Дорошенка, розглядав справу про забрання військовим товаришем Шишкою волів у волинського отамана Клодієва, в слідстві про заволодіння козачими грунтами у Ройській сотні значковим товаришем Мокрієвичем. Д.: Євфимія Іванівна Бутенко-Янушкевич, вдова у 1768 р. Мали синів Василя, Олексія, Андрія, за ними 16 підданих (1787).

Крачевський Павло (? – 1650 – 1692 – ?) – шляхтич, хорунжий полковий чернігівський (? – 1669.02. – ?), сотник сосницький (? – 1677.28.12. – 1685 – ?). 1684.19.01. купив хутір під Сосницею у городового отамана Романа Гладуненка. 1684.22.09. купив значні земельні володіння у жителів с. Мале Устя (їх дідівщину і батьківщину). Значний військовий товариш і житель сосницький у 1692.9.10. р. купив у прихожан Успенської церкви місце в Сосниці, згадуються дружина і діти. Мав універсал гетьмана Мазепи на грунти та млин на греблі Бондаревській на р. Луковці. Поминальник його роду: Тимофій, Станіслав, Ганна, Іван, Олена, Олексій, Стефан, Ганна, Максим, Ілля, Ганна, немовля Григорій, немовля Тетяна, Роман, Йосип, Григорій, Марія, Омелян, Прокіп, Ганна, Килина, немовля Марія, немовля Настасія, немовля Антон, немовля Мотря, Параска, Федір, немовля Катерина, немовля Роман, немовля Катерина, немовля Йосип, немовля Ганна, Уляна, немовля Євстафій, Ганна, Мануйло, Данило, Галактіон, Параска, Марія, Федір, немовля Тимофій, немовля Стефан, Сава, немовля Василь, Феодора, Павло. Д.: 1) (? – 1679 – 1684 – ?) NNN, в першому шлюбі за Савою Івановичем Вороніним, міщанином сосницьким 2-ї статті у 1666 р., який мав млина під Сосницею. 2) Федора (Петрівна Булавка?), в другому шлюбі за Олексієм Сидоренком, який купив двір у Сосниці в 1707 р., товариш сотні Сосницької, в 1709 р. – військовий товариш, отримав універсал Скоропадського на маєтність в хуторі при селі Хмельове. За ним їй перейшли для їх спільної доньки Любові Олексіївни значні маєтності родини в Сосниці. В 1725 р. у неї частину спадкового млина захопила Меланія Михайлівна з синами Яковом і Павлом. У 1728 р. Федора, будучи вже вдруге вдовою (з 1724) судилася за чоловікові маєтки з бунчуковим товаришем Стефаном Холодовичем, одруженим з сестрою Олексія Сидоренка (вона в 1-му шлюбі була за Кузьмою Петрунченком) – їх мати Гафія Сидориха. Виграє судовий процес і в середині століття землями володіють після Любові Олексіївни її діти Трусевичі. Євдокія Холодовичівна (1725) – невістка Феодори Сидоричевої.

Кременецький Семен – значковий товариш Миргородського полку (? – 1742 – 1747 – ?), мешканець миргородський.

Кременчуцький Павло – полковник чигиринський (1659–1660).

Кременчуцький Прокіп – козацький старшина, який в травні 1660 р. очолював козацьке формування «в Карце 10000, и они языков ляцких поймали, которые языки сказывают, что ляхи имеют собиратца на Глиняном поле; а самого короля надеютца ко Львову».

Кремський Андрій (1700 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 –1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735). У 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1737 р. мав 3 убогих підсусідків у с. Дар'ївському Погарської сотні, жив у Шептаківській сотні.

Кремський Григорій – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1759 – ?).

Креховецький-Демкович з Демкова Іван Томашевич (? – 1618 – 1682 – ?) – шляхтич гербу «Сас» з Червоної Русі, син Томаша Креховецького з Демкович і Ганни Волковської. Православний, його брат був архимандритом Овруцького, потім Слуцького монастирів, намісником митрополита у Великому князівсьві Литовському. Товариш, а потім поручик панцирної корогви. Поборця жидачівський. Генеральний писар. Писар полковий корсунський (1649). Посол на сейм (1649.12. – 1650.01.). Наказний полковник ніжинський (1656, 1657.1 – 14.06.). Мабуть, був полковим суддею ніжинським, так як призначений генеральним суддею у війську наказного гетьмана А.Ждановича на допомогу Ракочію (1656). Полковник корсунський (? – 1657.11. – ?), (1658.07. – 1659.07. – ?). Влітку 1658 р. позитивно відносився до прохання татар віддати їм російського посланця Кикіна. Генеральний осавул (? – 1659.09.). Генеральний суддя (1663 – 1665.14.04.). 1664 р. підписав протест проти розстрілу Виговського, проте служив у Тетері. 1665 р. захоплений в московський полон в Корсуні. Після повернення з заслання відійшов від військово-політичної діяльності і виїхав в Галичину.

Кречуленко Василь – сотник власівський Миргородського полку (? – 1686.17.06. – ?), (? – 1691.05. – ?), (? – 1701.02. – ?).

Кривда Іван – отаман у Білоцерківському полку (1638 – ?), козак Васильківської сотні (? – 1649 – ?), сотник васильківський (? – 1650.03. – ?).

Кривенко Григорій – козак Брацлавської сотні (1649), наказний полковник брацлавський (1650.11.).

Кривенко Яків – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1714.1.08. – ?).

Кривецький Василь – козак Брацлавської сотні (1649), сотник Браїлівської сотні Брацлавського полку (1651 – ?).

Кривецький Святослав – генеральний писар (1663 – 1665.11.06.).

Кривий Семен – сотник олишівський Ніжинського полку (ран. 1676).

Кривицький-Тимченко Микола Гнатович – військовий товариш (1787).

Кривицький-Тимченко Семен Гнатович – військовий товариш (1787), з братом Миколою мав 17 нерозділених підданих.

Кривогляд Міхал – старшина Паволоцького полку. Комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) .

Кривокобильський Степан – хорунжий полковий лубенський (? – 1715 – ?).

Кривоніс Григорій – син сотенного старшини. Службу розпочав з 1760 р. при Полтавській сотенній канцелярії два роки, потім в полковій канцелярії. Канцелярист ГВА, полковий канцелярист (з 1766), канцелярист ГВА (з 1770), військовий товариш (1771 – 1780 – ?). В Богушковій Слобідці мав 18 підданих (1780). Д.: Ганна Григорівна Красник, донька значкового товариша.

Кривоніс Іван – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1734).

Кривоніс Максим (? – 1648) – походив з відомого шляхетського роду на Мстиславщині, який володів сс. Бугодищами, Служнею, Кривоносівщиною, Кондратовським. Ці надання отримали ще від князя Мстиславського. Кривоноси і Товпиги володіли Кондратівкою на основі королівських привілеїв їх предкам. Нагадаємо, що Товпига був козацьким полковником на початку XVII ст. Шляхтичі Мстиславського повіту Кривоноси належали до старовинних козацьких родів. Мав брата, котрий загинув у 1648 р. Полковник лисянський (1648 – 1649), його полк весною 1649 р. нараховував 17 сотень. Призначений Б.Хмельницьким наказним гетьманом. Ще на початковому етапі визвольної війни чотири полковники на чолі з ним стали в опозицію до гетьмана. Був наказним гетьманом над чотирма полками (своїм – тобто Лисянським, Корсунським, Білоцерківським, Уманським). Звільнив Брацлавщину і Південно-Східну Волинь, у липні 1648 р. під Старокостянтиновом завдавши поразки війську кн. Я.Вишневецького. Поділяючи радикальні настрої козаків, міщан і посполитих, допустив розправи повстанців над католиками та євреями, за що був покараний гетьманом. У вересні в одному із зіткнень був тяжко поранений. Командував козацькими підрозділами у битві під Пилявцями, організував взяття Високого замку у Львові. У листопаді 1648 р. під м. Замостя під час переговорів з польськими послом виступив проти перемир'я з Річчю Посполитою на умові виведення війська із західноукраїнських земель. Його і Петра Головацького виступи проти відступу з захоплених західних районів свідчать, що у питанні ведення війни у старшинському середовищі уже в той час були протиріччя. Стосовно методів боротьби знову ж таки були різні підходи. Гетьман заявляв йому, що не дозволить ніякого свавілля чинити, міста палити й руйнувати. Помер від чуми.

Кривоніс Олександр Максимович (бл. 1620 – ?) — син полковника М.Кривоноса. Учасник Жовтоводської і Корсунської битв 1648 р. Під час походу М.Кривоноса на Брацлавщину і Волинь обіймав посаду полковника. У липні 1648 р. разом з І.Гирею штурмом оволодів м. Махнівка й відбив наступ війська кн. Я.Вишневецького. Брав участь у Старокостянтинівській і Пилявецькій битвах 1648 р., облогах Львова і Замостя. Весною 1649 призначений гетьманом полковником у Острополь. У червні 1649 р. очолював оборону міст Старокостянтинів і Остропіль від поляків. Належав до радикального угруповання козацької старшини. На початку 1650 р.у Черкасах почав формувати полк із нереєстрових козаків. У квітні 1650 р. шляхтич Я.Чернявський свідчив, що «полковники де Матвей Гладкой и Нечай и Кривонос (син Максима за В.Голобуцьким), хотя с Хмельницким...едят вместе, а мысль не одну имеют, называют Хмельницкого ляхом похлебцею». Сотник полковий Паволоцького полку (? – 1651.04. – ?). полковник паволоцький, наказний полковник подільський (1659.12.). Війт могилівський (1666).

Кривоносенко – затверджений полковником козацьким ЙМК реґіментарем (1693–1696) Балтазаром Вілгою на місце звільненого Манька.

Кривошапка – полковник могилівський (1648).

Кривошапка Демко – товариш полку Полтавського (1670).

Кривошея Пантелеймон – служив з 1764 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав у с. Богославець Золотоніської сотні 2 підданих. Його називав племінником суддя земський Іван Андрієвський. Д.: N Іванівна Синьоок, донька козака, сини Василь – полковий канцелярист, Василь, Григорій, Яків і Василь.

Кривошея-Ігнатко Матвій (1727 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Варвара NN, донька козака.

Кривошия Іван (? – ран. 1790) – значковий товариш. Мав 2 підданих у Роменському повіті.

Кривун Микола Леонтійович – осавул сотенний поповський, значковий товариш Ніжинського полку (1787). Мешкав у с. Поповці Конотопського повіту, де мав 12 підданих. Д.: Параска NN, донька козака. Мали сина Йосипа і доньок Марію, Ксенію, Марфу.

Крижанівський Антін Степанович (єврейське ім'я Мошко) – служив у равина м. Білої Церкви, потім перейшов до Медведівки, де одружився з племінницею місцевого орендаря. Прийняв християнство. Перейшов на Лівобережжя до м. Городище Миргородського полку, де став відкупщиком. 27 березня 1734 р. просив у Київського Микольського монастиря про відведення йому місця на монастирській землі для влаштування винокурні. Підрядився збирати податки в Миргородському, Лубенському і Гадяцькому полках. Відзначився при цьому і отримав чин, спочатку вакансового сотника, а потім зайняв уряд сотника глинського. 1741 р. був відкупником податків у Лубенському і Миргородському полку. На 1743–1745 рр. отримав право на відкуп податків з Миргородського і Лубенського полків. 1750 р. – ікзактор прои Головній індукаторській малоросійського збору карвасарії. Отримав у тимчасове володіння 30 посполитих дворів у місті Красний Колядин, селі Великі Будни Роменської сотні Лубенського полку. В 1743–1748 рр. приневолював значкового товариша Саву Білаша відбувати повинності. У жовтні 1748 р. звинувачений у казнокрадстві козаком м. Городища Яковом Євстафієвим. В 1750 р. вів тяжбу за хутір з значковим товаришем Володимиром Велецьким, а з отаманом Антоном Дубровським за обман. Його піддані в с. Мойсіївці Лубенського полку розпродували грунти, а він намагався їх повернути і судові справи тяглися роками. Вів постійні суперечки за грунти в цьому селі, які ще не були продані козаками Євтухом Горбаньом, Юськом Корнієнком. Доходило до прямого захоплення ним земель і пограбування козаків Лазаря та Юська Корнієнків, Івана Чалого, Юська та Семена Онищенків. До цих протиріч додавалося його особисте протистояння у селі Мойсеївці з бунчуковим товаришем Данилом Требинським. 8 березня 1756 р. ГВК передала всі справи усіх позивачів до нього у ГВС. 8 березня 1756 р. призначений полковником І компанійського полку. 15 лютого 1761 р. від Петра III отримав чин бригадира. У 1762 р. ГВК заборонила йому заважати козакам Кобиляцької сотні шинкувати горілку. Полковник гадяцький (1762.29.01. – 1772). 1768 р. побив при виконанні службових обов'язків хорольського сотника Миргородського полку Вишневського. У травні 1768 р. через хворобу брав відпустку на три місяці. 1770 р. абшитований підкоморій Родзянко захопив його просо.

Протягом 1771–1773 років Малоросійська Колегія розглядала справу про звинувачення судді Миргородського повіту Семена Родзянки, полкового обозного Яреми Родзянки та їх підданих про захоплення землі і згін коней Крижановського. У відповідь Крижановський наїхав на хутір, потравив і покосив хліб у земського судді Родзянки. 1778 р. захопив землю у козачки Хорольської сотні Сенчук. 1776–1779 рр. ГВС розглядав справу про взяття ним боргу з протопопа сорочинського Богаєвського. Д.: Ганна Павлівна N. Вдова сотника смілянського Григорія Савицького. Можливо, належала до родини Полетик. Від неї сотник костянтинівський Стефан Полетика отримав хутір у Смілянській сотні.

Крижанівський Іван (1737 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Євдокія Павлівна Ковалевська, донька значкового товариша.

Криксін (Крикса) Роман (? – 1781 – ран. 1787) – службу розпочав з 1765 р., осавул сотенний (з 1770), отаман 2-ї сотні полкової (1771 – 1780 – ?), проживав у с. Курковичі. Полковий хорунжий стародубський (1781). Д.: Євгенія Прокопівна Сєріковська (? – 1755 – 1787 – ?), донька писаря ратушного новгородського, мала 15 підданих в Новгород-Сіверському.

Крикун Андрій – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1669.04.).

Криниця Василь (1726 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1752 р., військовий товариш (1774 – 1783 – ?). Учасник походу 2-ї армії до Димитрівської фортеці.

Криниця Мина – абшитований значковий товариш Стародубського полку (? – 1765 – 1768 – ?). 1765 р. мав земельну суперечку з писарем Стародубського магістрату Пашкевичем. Мав у 1768 р. двір у Стародубі. Його донька Марфа – дружина Овсія Артемовича Рудзинського – писаря сотенного полкової сотні (1757 – 1780 – ?), абшитованого сотенного писаря (1787), який мав 12 підданних в Стародубі.

Криницький N – значковий товариш Миргородського полку (1783).

Криницький N – козак, абшитований значковий товариш Лубенського полку (1774.3.03. – ?).

Криницький Андрій – військовий канцелярист ГВК (? – 1754 – 1756 – ?)).

Криницький Андрій – хорунжий ГВА (? – 1687 – ?).

Криницький Василь Іванович (1732 – 1788 – ?) – син священика, службу розпочав з 29 листопада 1752 р., полковий канцелярист (з 6 лютого 1761 р.), значковий товариш Лубенського полку (з 1762.17.06.), військовий товариш (20 квітня 1774 – 1788 – ?). Був у поході до фортеці Димитрієвської та у другій армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Криницький Каленик Андрійович (1751 – ?) – службу розпочав з 8 січня 1762 р., полковий канцелярист лубенський (з 1771.12.03.), отаман сотенний (з 1777.15.01.), військовий товариш.

Криницький Федір Михайлович (? – 1650 – 1678) – покозачений шляхтич, писар полковий ніжинський (1663.07. – ?). 1670 р. проживав у Лохвиці як «колишній писар пана Брюховецького». Полковник гадяцький (1672.06. – 1678.08. – ?). На уряд полковника тримав містечко Рашівку, місто Камишин, села Гримячку, Остапівку, Березову Луку. Загинув під Чигирином. Д.: Тетяна N Романовська (? –1678 – 1729 – ?), у чернецтві Тарасія в Гадяцькому Красногірському монастирі (1729). У 1709 р. полковник Чарниш «завладел напрасно лес и луг под селом Крутками, над рекой Пслом, також хутор, греблю на котором была мельница с чотырма колами». Ця гребля уже з млинами на 12 кол (докуплені у прапорщика Гадяцького полку Григорія Цупки і, мабуть, добудована) була затверджена за Чарнишом царською грамотою.

Криницький Юхно – полковий старшина (можливо, хорунжий чи писар) Кропивненського полку (1649).

Кринкевич Василь (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку. З братами мав підданних у с. Церковищах Ройської сотні. Д.: NNN, вдова, мала двір тут же у с. Церковищах (1740)

Кринкевич Григорій Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – ?). Отримав чин малолітнім після смерті батька, який в багатьох походах під полковим знаком був, але в яких конкретно син не знав.

Кринкевич Іван Іванович (? – 1747) – шляхтич, «з батька і діда козак». Розпочав службу значковим товаришем Чернігівського полку (1716–1747). 1716 р. був у поході під Гадячем. 1721 р. був на канальних роботах, на Коломаці, з 1725 р. в низовому поході 5 років, 1735 р. в польському поході, 1739 р. займався волами, мав двір у с. Церковищах, мав посполитих у с. Церковища 3 двори мав у с. Церковищах 3 посполитих двори та власний житловий (1741), у сотні Ройській в с. Церковища 3 посполитих 2 підсусідських (1747), мав двір житловий у с. Церквищах Ройській сотні. Частину своїх маєтків у Церковищах віддав Леонтію Бакуринському і Хомі Даничу за борги в сулацькому поході (усі Кринкевичі володіли 12 грунтовими підданими і 3 городники на 1713 р.). Д.: NNN, вдова у 1747 р., мала двір житловий у с. Церковищах Ройської сотні.

Кринкевич Іван Михайлович – шляхтич, товариш полку Чернігівського, отримав гетьманський універсал на с. Церковище (1699.21.12.) і лист полковника Юхима Лизогуба (1699.28.12.).

Кринкевич Лука (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Марфа NN.

Кринкевич Лука Іванович (бл. 1736 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1750 р. при полковому суді, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1756.12.05. – 1789 – ?). Житловий двір в Ройській сотні у с. Церковищах, де мав 55 спадкових підданних. Внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Городницькому повіту. Д.: Меланія NN, донька козака, мала синів Миколу (бл. 1762 – ?), Павла (бл. 1775 – ?), Івана (бл. 1779 – ?), доньок Тетяну, Марію, Софію.

Кринкевич Михайло – шляхтич. У 1667 р. боярин Шереметєв видав указ на володіння с. Церковище значному козаку Михайлу Кринкевичу на основі «привилегій королевских» і «по наследству от шляхти полской».

Кринкевич Федір Іванович (? – 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1740). Мав двір у с. Церковищах (1743), мав там 3 підсусідків. Д.: NNN (? – 1720 – 1741 – ?).

Кринкевич Яків Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (1737). Мав суперечку за грунти у с. Церковщині Ройської сотні з чернігівським полковим писарем Самійлом Холодовичем.

Криса Герасим – осавул полковий гадяцький (? – 1708 – 1712 – ?). Йому після Іллі Воронченка перейшло с. Харківці.

Криса Іван (? – ран. 1755) – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1739), відправлений у похід 2.04.1738 р., у 1739 у похід не пішов, на ординації при Похідній ВК. Мешканець с. Капустинець 2-ї полкової сотні. Мав сина Федора.

Криса Михайло – полковником названий 5 серпня 1649 р. Військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Наказний полковник чигиринський (? – 1650.09. – 1651.06. – ?, нак.). наказний бужинський полконик (1650.13.10). Полковник київський (? – 1651.04. – 1651.07.). У квітні 1651 р. був на чолі полку в Прилуках на Брацлавщині. Перейшов на бік поляків. Став ротмістром (1653), його корогва 1 липня 1653 р. грабувала містечко Острожець Луцького повіту. Королівський полковник (1655). Полковник переяславський (1660). Потрапив в полон і його відвезли до Москви. Д.: (1655) Марина NN.

Крисенко Лаврін Васильович – значковий товариш Миргородського полку (1722).

Крисин Денис – писар сотенний уцтавицький (? – 1741 – 1750), значковий товариш Миргородського полку (1750.6.04. – ?).

Крисько – сотник Борщагівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Крихно Федір – отаман городовий яготинський (1725–1727), (1730), наказний сотник яготинький Переяславського полку (1736, 1739).

Крицький Каленик – шляхтич, отаман сотенний, абшитований військовий товариш.

Кричевський Антін Іванович (бл. 1743 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист, абшитований військовим товаришем (1765.12.12.). Мав хутір поблизу с. Остапівка, де і проживав. Д.: N Павлівна Кириякова, донька військового товариша.

Кричевський Іван – 2-й писар генеральний (1649.22.11.).

Кричевський Іван – сотник вакансовий (1783). Д.: Марія Палечковська, донька протопопа.

Кришненко Богдан – сотник воронківський Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Кришталевський Іван (1739 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 20 підданих у 1 селі Зіньківського повіту. Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Любов NN, донька сотника.

Криштоп Семен (? – ран. 1762) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?). 2 січня 1762 р. його донька Євфимія продала батьківський ліс домонтівському сотнику Плевковському.

Криштопенко Азарій Тимофійович (бл. 1746 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий канцелярист (з 1769), сотник роменський Лубенського полку (1770.12.05. – 1782.7.05.). Бунчуковий товариш. Прем'єр-майор у відставку (1787.27.11.). Д.: (1778) Уляна Іллївна Шостак, донька обозного полкового.

Криштопенко Василь Кирилович – мешканець сенчанський. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1737 – 1747 – ?), у 1737 р. був з командою при усті Самари, у 1738 р. повернувся з Самари. Мав 1 сім'ю підданих у Сенчі.

Криштопенко Іван Кирилович (1689 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1709 р. у компанійському полку, значковий товариш Лубенського полку (1724 – 1727), сотник наказний сенчанський (1724–1725). Через хабарництво позбавлений уряду. Знову сотник сенчанський (1727.7.12. – 1757.20.10.). Володів хутором, в Сенчі шинком і 16 сімями підданих, Абшитований бунчуковий товариш (з 1757).

Криштопенко Іван Тимофійович 1-й (бл. 1737 – ран. 1811) – службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист (з 1763), комісар Роменського округу (1771.8.03.), писар полковий, бунчуковий товариш (з 1780.8.12.), колезький асесор (з 1781.12.03.), казначей Роменського повіту (1781.8.10. – 1782.9.12.). Д.: (після 1786) Марія Семенівна Лінкова, донька козака

Криштопенко Іван Сергійович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1741 – 1745 – ?). Присягнув у 1741 р. з синами Василем і Петром, мав житловий двір у м. Сенчі, в якому сам жив у 1745 р. Д.: Ганна Іллївна Новицька, донька полковника охочекомонного.

Криштопенко Іван Тимофійович 1-й (бл. 1737 – ран. 1811) – службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист (з 1763), комісар Роменського округу (1771.8.03. – 1781), писар полковий (? – 1779 – 1780). Бунчуковий товариш (з 1780.8.12.), колезький асесор (з 1781.12.03.), казначей Роменського повіту (1781.8.10. – 1782.9.12.). Д.: (після 1786) Марія Семенівна Лінкова, донька козака.

Криштопенко Кирило Сергійович (? – 1675 – 1726.2.04.) – син сотника сенчанського, отаман городовий сенчанський (? – 1708 – ?), сотник сенчанський (? – 1710.04. – 1719 – ?), (1723 – 1726.2.04.). У 1724 р. був під арештом в Глухові. Д.: NNN (? – 1675 – 1740 – ?).

Криштопенко Лукаш – сотник Межиріцький Канівському полку (1638 – ?).

Криштопенко Михайло Петрович (1725 – 1751 – ?) – службу розпочав з 1750 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1752), військовий товариш (з 1767), полковий осавул вакансовий (1773 – 1780 – ?). Мав підданих у хуторі Романовий 2-ї Сенчанської сотні та у Калинівці Хмелівської сотні. Д.: NN Салимовська, донька отамана сотенного.

Криштопенко Петро Іванович – значковий товариш Лубенського полку (1745), його житловий двір у с. Жданові Сенчанської сотні. Мав у Сенчі один двір піших убогих підсусідків, у с. Данові – 1 двір.

Криштопенко Петро Кирилович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Один з братів чи Петро, чи Федір – сліпий.

Криштопенко Пилип Тимофійович (бл. 1747 – ран. 1811) – навчався у КМА, службу розпочав з 1768 р. у Малоросійській колегії, військовий канцелярист (з 1769), сотник 1-ї Сенчанської сотні (1772 – 1782), бунчуковий товариш, прем'єр-майор у відставку (1787.15.04.). Д.: (1776) Олена Олексіївна Тимченко, донька осавула полкового.

Криштопенко Сергій (? – 1655 – 1694 – ?) – шляхтич, вийшов з Правобережжя. Сотник сенчанський (? – 1680 – 1682 – ?), отаман городовий сенчанський (? – 1688 – 1694 – ?) Лубенського полку.

Криштопенко Тимофій Іванович (? – 1717 – 1784 – ран. 1788) – навчався КМА (? – 1727 – ?), значковий товариш (? – 1757), сотник 1-ї Сенчанської сотні (1757.25.10. – 1772.20.10.). Абшитований бунчуковий товариш (1772 – 1784 – ?). Мав 1261 підданого у 1 місті, 7 селах і 8 хуторах. Д.: 1) NNN. 2) Марія (1757 – 1787 – ?)

Криштопенко Федір Кирилович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1740 – ?), учасник кримського походу 1735 р.

Кровницький Роман Федорович (? – ран. 1757) – кривецьким «господарем» Савича. Значковий товариш

Стародубського полку (? – 1733 – 1737 – ?). 2 лютого 1733 р. продав двір в Стародубі бунчуковому товаришу Федору Савичу за 100 карбованців. Мешкав у полковій сотні у с. Семенково Д.: 1) Уляна NN, вдова Івана Даниловича Кольчевського. 2) NNN.

Крозецький Петро – прапорщик полковний київський.

Кроковський Семен (? – 1772.06.) – значковий товариш Стародубського полку. Був у поході в турецьку кампанію, на форпостах поблизу турецького кордону. З 1767 р. працював у Погарському земському суді. У грунтах погарських за р. Судость в хут. Тоскін мав 11 підданих, у с. Суворове Погарської сотні 3 хати підсусідків (20 підданих) (1772). Д.: Євдокія Михайлівна Старосельська, донька абшитованого полкового хорунжого. Мали синів Петра, Івана, Василя, Григорія, Юхима, Миколу, Володимира, доньок Уляну, Євдокію, Гафію.

Кролевецький Іван Іванович – значковий товариш. Д.: Тетяна NN, донька шляхтича.

Кролевецький Потап – син міщанина глухівського. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Румянцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742 – ?).

Кронковський Іван (1754 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 19 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька секретаря ГВС.

Кронковський Федір – мешканець Київського полку, значковий товариш Київського полку (1775.7.11. – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (1782) Д.: Настасія Самойловська, донька померлого військового товариша (1779).

Кропива (Кропивка) Іван – значковий товариш Київського полку.

Кропива (Кропивка) Олександр (1758 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Київського полку (з 1779), військовий товариш (з 1784).

Кропива (Кропивка) Яків (1742 – ?) – службу розпочав 1767 р., значковий товариш Київського полку (з 1777), військовий товариш (з 1784).

Кропивенський N – значковий товариш Миргородського полку (1783).

Кропивницький Василь – полковник (1661). У Прилуках потпапив у полон, утримувався у Нижньому Новгороді (1669). Архієпископ Баранович 20 листопада 1669 р. просив царя його відпустити. Цар пообіцяв відпустити.

Кропивницький Іван (? – ран. 1721) – значний військовий товариш (? – 1689 – 1703 – ?). 6 вересня 1689 р. у вдови стародубського полковника Семена Самойловича Марії Сулими за 100 золотих викупив млин на р. Дреснівці. 18 червня 1699 р. отримав гетьманський універсал на куплені грунти. Мешканець семенівський Стародубського полку. Його млин і угіддя захопив Михайло Корсун. Д.: NNN (? – 1700 – 1721 – ?). Внаслідок звернення сина до гетьмана, їй повернули володіння чоловіка (універсал 25 лютого 1721 р.).

Кропивницький Йосип Васильович – військовий товариш у Стародубському полку (1787). Мав 68 підданих в Погарському повіті. Д.: Настасія NN, донька військового товариша.

Кропивницький Роман – староста, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, був дозорцею в Топалі. У 1735 р. «в услужении» графа Гаврила Владиславича, у 1737 р. був дозорцею, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха, очолював команду козаків у 1737 р. Кривецький «господар» Савича. Д: NNN, вдова Івана Даниловича Кольчевського (? – 1735), значкового товариша. Пішла до монастиря.

Кропивницький Яков – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Кропивський Павло – значковий товариш Київського полку (1787).

Кропивяний Роман – значковий товариш Київського полку (1784).

Кропковський Іван Васильович – військовий товариш (1790). Мав 19 підданих в Борзнянському повіті. Д.: Олена NN, донька секретар колишнього Генерального суду.

Кропковський Федір – службу розпочав значковим товаришем Київського полку (з 1775.3.10.). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 29 підданих у Березненському повіті. Д.: Настасія Семенівна Самойловська, донька військового товариша. Мали синів Федора і Петра.

Кротович Герасим – шляхтич, товариш полку Гадяцького (? – 1722 – ?), комісар полковий гадяцький (1723), значковий товариш Гадяцького полку (? – 1729 – ?). Гетьман як брата смоленського митрополита 23 березня 1710 р. взяв під протекцію, яку 1729 р. підтвердив гетьман Апостол.

Круглик Антін– сотник новомлинський Ніжинського полку.

Круглик Василь Антонович – син сотника. Військовий канцелярист ГВК (? – 1730), значковий товариш Чернігівського полку (1730–1746), 1738 р. мав володіння у Волинській сотні Чернігівського полку, за полкового писаря (1737), абшитований значковий товариш (1746.17.11. – 1753 – ?). 1731 р. купив млин у священика с. Чорнотич Йосипа Лаврентієва, але кошти в уплату за нього довелося вимагати через гетьманський указ. Мав у Волинській сотні в Чорнотичах 1 двір підсусідків (1747, 1750). Його герб: «3-х щоглового вітрильник». Мав житловий двір в Сосниці (? – 1741 – 1747 – ?) та разом з Волинським Григорієм мали посполитих у с. Чорнотич 2 двори (? – 1740 – 1741 – ?). Д.: Олена Іванівна Дорошенко, донька значного військового товариша. Отримала в борг від гоголівського сотника Филимона Шафонського 250 карбованців і передала йому млин під Сосницею за рахунок боргу (1749 – 1764).

Круглик Семен (бл. 1727–1790 – ?) – абшитований писар сотенний бахмацький (1758.09.), значковий товариш Ніжинського полку (з лютого 1759), абшитований значковий товариш (1788). Володів двором у Борзні до якого належало 62 дні землі (1767), мав 24 спадкових підданих у Борзнянському повіті (1788). Д.: Тетяна Миколаївна Забіла, донька значкового товариша.

Круковський Іван Михайлович (? – ран. 1735) – дозорця в Стародубському полку, значний військовий товариш. Наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1725–1727). Д.: Гафія Тимофіївна Шеремет (бл. 1693/1695 – 1770 – ?), донька городового отамана погарського. Це її перший шлюб.

Круковський Михайло – В середині XVII ст. родина відома в козацькому середовищі сотні Кулаги Канівського полку. Сотник Чаушської сотні Могилівського полку (? – 1657.06. – ?).

Круковський Семен Іванович (? – 1720 – 1772) – син значного військового товариша, полковий канцелярист (? – 1735 – 1738), значковий товариш Стародубського полку (1737 – 1751 – ?), був полковим комісаром. Приймав участь у турецькій компанії, на форпостах поблизу тупецького кордону, возний Погарської сотні (1767–1772). У 1737 р. в його хуторі в Погарській сотні 2 підсусідки, що займалися купецький промисел, у с. Суворові тієї ж сотні – 1 підсусідок. До р. Судость мав хутір Тоскин. Д.: Євдокія Михайлівна Старосельська, донька полкового хорунжого. Їх сини мали 46 підданних (1787).

Круп'янський Андрій – військовий канцелярист ГВК (1748–1752), військовий товариш (1752 – ?). Мав родову печатку, мешкав у Київському полку.

Круп'янський Андрій Олексійович (1730 – ?) – син військового товариша, мав шляхетську печатку, службу розпочав з 1749 р., полковий канцелярист (з 1753), військовий товариш у Київському полку (1759 – 1782 – ?), бунчуковий товариш (? – 1790 – ?). Мав 4 підданих (1782), дворянин. Д.: Настасія Олександрівна Солонина, у неї придане 53 підданих. Мали синів Петра, Федора, Івана, доньок Уляну, Гафію.

Круп'янський Андрій Якович – син бунчукового товариша. Бунчуковий товариш.

Круп'янський Олексій Андрійович (? – 1714 – ран. 1766) – товариш полку Київського, військовий товариш (з 1744.16.02.) «з откупщиков полку Киевского надлежащих с оного полку в скарб восковий доходов за учиненни им в казне приращенни сумми», абшитований військовий товариш. Д.: Явдоха NN (? – 1766 – ?), за нею після смерті чоловіка 4 двори з 21 підданим у с. Берків.

Круп'янський Яків Олексійович (1734 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1750 р. у Київській полковій канцелярії підканцеляристом. В 1754 р. перейшов до Чернігівського полку і став полковим канцеляристом. Сотник ройський (з 23 травня 1760). З огляду на те, що «в Ройской сотне и нигде въ полку Чернеговскомъ собственного своего дому и нималой части грунтовъ не имея, принужденъ въ чужихъ дворахъ жить съ крайнею нуждою», 11 квітня 1761 р. отримав ордер Чернігівської полкової канцелярії з дозволом «для тамошнего вашего поселения и снабденія дому своего купить по доброволной продажи... доволное число грунтов». 27 травня 1761 р. придбав жилий двір у Ріпках у козаків Булашів за 27 рублів. У січні 1769 р. на Круп'янського був накладений полковою канцелярією штраф і арешт «сидінням на пушці» за нанесення образ сотнику Сахновському. Другий осавул полковий чернігівський (1771.6.04. – 1779 – ?) з окладом 50 рублів. Під час російсько-турецької війни 1768–1774 рр. перебував у походах. У 1775 р. знаходився з командою «в прикрытии старой Могилевской губернии на границе», а в 1776 р. «в содержании ж по границе от полковой стороны резерфних и форпостних команде». Бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 69 душ у 1 містечку, 2 селах і 1 сільці. Мав підданих у Ріпках (5 душ), Голубичах (5), Даничах (4) і місті Козельці Київського полку (1). . Д.: 1) Марфа Забережна; 2) Марія Яківна Миткевич, донька священика. Її брати заволоділи рухомим і нерухомим майном. Мали доньок Мотрю (заміжня за прапорщиком (1790) Василем Павловичем Мокрієвичем), Пелагею, Уляну.

Крупинський Овсій – сотник менський (? – 1683.03. – ?).

Крупицький Дем'ян (? – бл. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку (1732), військовий товариш.

Крупицький Павло Дем'янович (бл. 1750 – ?) – службу розпочав з 1772 р. в Чернігівському полку, військовий товариш (1784 – 1787), поручик у відставці (1787 – 1790 – ?). Мали 19 підданих у 1 селі. Д.: Єфросинія Василівна Лисенко, донька сотника. Мали сина Миколу (1782 – ?). Катерина Іванівна Рашевська, донька бунчукового товариша.

Крупський Леонтій – хорунжий полковий комонний полку Новицького (? – 1697 – ?).

Крупський Юсько – сотник комишнянський Гадяцького полку (? – 1687 – ?).

Крут Тарас – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Крутень Олексій – службу розпочав з 1764 р., полковий канцелярист (з 1764), значковий товариш Лубенського полку (з 1779). Мав маєтність у с. Перервинці Яблунівської сотні.

Крутень Ясько – сотник полковий Чернігівського полку (раніше 1698.11.),

Крутський Дем'ян – військовий товариш Ніжинського полку (1751), патенту не пред'явив.

Крушевський Прокіп – наказний сотник потоцький Миргородського полку (1721).

Крушевський Трохим – сотник потоцький Миргородського полку (? – 1728.01. – 1731.9.02. – ?).

Крушинський Опанас – сотник голвянський Чигиринського полку (? – 1658 – ?).

Ксензенко Данило – значковий товариш Миргородського полку, абшитований в 1785 р. через хворобу.

Ктитаренко Юсько – сотник зінківський (? – 1678).

Кублицький Костянтин (? – 1629 – 1694 – ?) – Неписьменний. Козак Полтавської сотні (1649). сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1659.04. – 1667), отаман городовий полтавський (? – 1660.12. – ?), сотник Полтавського полку (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. Полковник полтавський (? – 1667.12. – 1669.04. – ?). В лютому і 19 квітня 1669 р. отримав царські грамоти з «милостивим словом», а 30 жовтня 1669 р. царську грамоту з «увещеванием покорности». Суддя полковий полтавський (1674 – 1676, кінець), (? – 1677.7.03. – 1678), (1680 – 1684.06. – ?), обозний полковий полтавський (? – 1688.01. – 1690 – ?). Отримав гетьманський універсал Самойловича на третину Соколового байраку. Військовий товариш (1693.02.). Один з синів Костянтина потрапив у татарський полон і був викуплений донськими козаками у 1694 р.

Кубраковський Григорій – у другій половині XVII ст. був співаком при дворі цариці Наталії Кирилівни. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1724 – 1737 – ?), комісар полковий (1724). Сотник дівицький Ніжинського полку (1731, нак.), Отаман сотенний дівицький (? – 1736 – 1746 – ?), у 1738 р. тримав сотенне правління, значний товариш Ніжинського полку

Кубраковський Іван (1701 – 1769 – ран. 1790) – службу розпочав 1725 р., сотенний хорунжим березенський (1752 – 1766), за старістю в абшит вийшов значковим товаришем.

Кубраковський Леонтій Іванович (1746 – 1788 – ?) – син отамана сотенного, службу розпочав в 4 березня 1764 р. сотенним хорунжим, з 1768 р. – сотенний осавул, з 1770 р. – значковий товариш Чернігівського полку. Отаман сотенний березненський (з 1772). Вій-

ськовий товариш (1788), за ним у Березному 11 підданих. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Березненського повіту. Д.: 1) (1773) N Іванівна Харченко, донька абшитованого сотенного отамана. 2) Софія Степанівна Петрункевич, донька бунчукового товариша. Мали синів Якова і Павла.

Кубраковський Олексій Іванович (1746 – ?) – отаман сотенний (1782), абшитований військовий товариш (1788). Мав 7 підданих у Березні. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Березненського повіту.Д.: (1790) Настасія NN, донька священика. Мали сина Петра,доньок Ганна, Ксенія, Мотря.

Кувичинський Герасим Романович – київський бурмістр, бунчуковий товариш (1781).

Кудиновський Андрій – козацький старшина (1625).

Кудиченко Іван – значковий товариш Переяславського полку, житель баришівський. У квітні 1703 р. продав свій власний, батьківський та дідівський грунти в Скопцях поблизу греблі Петра Романенка значному військовому товаришу Івану Сулимі за 400 золотих. Д.: NNN, його вдова мала двір у с. Скопцях (1732).

Кудлай Григорій – полковник кременчуцький (? – 1664 – ?). Суддя генеральний у Ханенка (? – 1671.11. – ?). У Кальницькому полку відомий козацький рід Кудлаїв: Кудлай Василь у Животівській, а Кудлай Петро у Немирівській сотні (1649), Кудлай Андрій – у Шаргородській сотні Брацлавського полку (1649).

Кудря Корній – козацький старшина (1637). Артем Кудря – наказний отаман городовий полтавський (1667.10.).

Кужель (Кужельний) Іван (1712 – ?) – значковий товариш полку Чернігівського (1767), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1782 – 1790 – ?). Мав у Чернігівскому повіті 1 хату підданих (1782), підданих не мав (1790). мав двір у с. Холявині як спадок його дружини (1767). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька міщанина.

Кужчич Іван Ананійович – син війта ніжинського, писар полковий ніжинський (1713 – 1718.09. – ?). Мав 1 підсусідка у с. Талаліївці 1-ї полкової сотні (1736). Д.: Єфросинія Василівна Селецька, донька сотника дівицького.

Кужчич Іван Тимофійович – писар судовий ніжинський (? – 1724 – 1730 – ?), писар полковий ніжинський (? – 1735.09. – 1738 – ?). У 1738 р. звільнений від походу до Ізюму у зв'язку з управлінням полковою канцелярією.

Кузема Степан – хорунжий полкової артилерії Гадяцького полку (поч.18 ст.),

Кузенко Михайло – сотник Бузівської сотні Уманського полку (? – 1668 – ?).

Кузенко Хома – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Кузюра Данило – військовий товариш (1783). Разом з братом мав 52 підданих у м. Конотопі і хут. Сангурському. Д.: Марфа Іванівна Сангурська, донька підкоморія.

Кузюра Леонтій – значковий товариш (1764). Його свяками були Леонтій Дмитрович і Яків Васильович Парпури. Д.: Олена Яківна Троцька, донька бунчукового товариша. У другому шлюбі за капітаном Іваном Мацкевичем, до якого перейшля всі кузюринські маєтності – за ним 91 підданий в м. Конотопі і хут. Сарповському.

Кузюра Яків – значковий товариш. Його син Петро служив у Глухівській нижній розправі (1783) і мав 39 підданних у м. Конотопі і у хуторі поблизу.

Кузьма – сотник окулинецький полку Нечая (1656).

Кузьма – сотник лукомський (1723.10.).

Кузьменко N – значковий товариш Миргородського полку. Його син Андріан (1764 – ?) був отаманом сотенним на посаді хорунжого сотенного білоцерківського (1781–1783).

Кузьменко Іван – службу розпочав з 1723 р., козак с. Сергіївки полкової сотні. В 1725 р. приймав участь в поході під керівництвом полкового судді Мовчана (4 роки в сулацькому поході). 1733 – 1735 р. під керіництвом полковника Гагалана в польських походах. Учасник охочої партії волохів значкового товариша Якова Британовського. 1753 р. сотенний хорунжий полкової сотні Прилуцького полку. У травні 1758 р. абшитований значковим товаришем.

Кузьменко Йосип Самойлович (1755 – ?) – абшитований військовий товариш. Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Олена N Кусова, донька козака.

Кузьменко Корній (? – ран. 1764) – значковий товариш Київського полку.

Кузьменко Мартин Герасимович (1746 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Параска NN, донька козака.

Кузьменко Матвій – службу розпочав з 1769 р., виборний козак, значковий товариш (1775 – 1780 – ?).

Кузьменко Михайло (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). За ним з братами Яремою, Петром 102 спадкових підданих у Роменському повіті. Д.: Марія Йосипівна Кондратенко, донька значкового товариша.

Кузьменко Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1761 – 1765 – ?). Мешкав у Хмелівській сотні.

Кузьменко Петро Якович (1745 – ?) – козак роменський, мав родовий герб, абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Феодосія N Червякова, донька кононіра.

Кузьменко Сава Артемович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський. Д.: Пелагея NN, донька козака.

Кузьменко Тихоній – козак, значковий товариш (1746 – 1751 – ?).

Кузьменко Федір Йосипович (1750 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). У 1788 р. володів 20 підданими у 1 місті і 1 селі в Роменському повіті. Д.: Параска Антонівна Зеленська, донька значкового товариша.

Кузьменко Яків – сотник кобижський Київського полку (? – 1660 – ?).

Кузьменко Ярема Іванович – службу розпочав з 1767 р., полковий канцелярист (з 1773), осавул полкової артилерії (1776.29.04. – 1780 – ?). військовий товариш Лубенського полку (? – 1790 – ?). Д.: (1779) Марія Андрійович Сидорський, донька осавула полкової артилерії. Мали доньку 1779 р.

Кузьменко Ярош (? – 1711 – 1772 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1762), абшитований значковий товариш (1772). Мав 3 посполитих у с. Сергіївці полкової сотні. Д.: Мар'яна Савівна N, донька мірочника.

Кузьминський Григорій Сидорович (? – 1712 – 1753) – шляхтич, син священика менського. Службу розпочав з 1728 р., військовий товариш (? – 1731 – 1732), отримав право на збір військової частини з млина у

Мені. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку за гетьманським універсалом від 7 липня 1732 р. (1732–1742). Мав у Мені скуплених міщан 6 дворів, по уступці – 4 двори. Сотник менський (1742.14.12. – 1753). Мав в Мені на р. Мені млин в три кола мучних, два шинки: в Мені і у с. Бабах, у Мені 11 дворів підсусідків (1739). Протягом 1747–1748 рр. ГВК розглядала справу за його скаргою на чернігівського полкового обозного Івана Сахновського та його родину за привернення у підданство, привласнення грунтів та майна, побиття та образи козаків Менської сотні, протягом 1749–1753 рр. справу про запит канцелярії Міністерського правління до Сенату з проханням підтвердити його права на частину млина Гомляницький на р. Мена. Автор твору «Петр Великий, в Елисавете воскресший» (1744), який у дещо переробленому вигляді було видано у збірці Петербурзької АН «Сочинения и переводы» (Петербург, 1806). 5 серпня 1753 р. гетьман Кирило Розумовський і 7 серпня 1753 р. ГВК видали ордери чернігівському полковнику про призначення військового канцеляриста Павла Сахновського сотником Менської сотні на місце померлого Григорія Кузьминського. Д.: (1743) Гафія Федорівна Лисенко. Мали синів Петра і Григорія.

Кузьминський Іван (1732 – ?) – службу розпочав з 1761 р. військовим товаришем Чернігівського полку.

Кузьминський Михайло – син бунчукового товариша, військовий канцелярист (1738 – 1742 – ?).

Кузьминський Петро Григорович (1734 – ?) – службу розпочав з 1760 р., абшитований військовий канцелярист (1776.7.08.), військовий товариш Чернігівського полку (1787). Мав 5 хат підсусідків у Мені. Д.: 1) N Василівна Половницька, донька військового товариша. 2) (1787) Настасія N Полтарацька, донька бунчукового товариша.

Кузьминський Федір Федорович – син козака Сосницького сотні, шляхтич гербу «Ястржембець», хорунжий сотенний понорницький (1745–1761), значковий товариш Чернігівського полку (1761 – 1764 – ?), військовий товариш (? – 1765 – 1769 – ?).

Кузьмович Михайло – поковник охотницький (1688). 1688 р. у його полку було 296 бійців.

Куклярський Мартин (бл. 1733 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний Яготинської сотні (з 1770), значковий товариш Переяславського полку (з 1775).

Куковський Іван – полковник гощанський (1648–1649).

Куколенко Семен – пиминання роду пирятинського сотника Куколенка Семена у Києво-Сергієвій пустелі: Іван, Олексій, Марія, Ірина, Іван, Андрій, Ксенія, Пилип, Діонісій, Параска, Євдокія, Феодора, Гаврило, Роман, Семен.

Куколь Василь – осавул полковий брацлавський (? – 1648 – 1655 – ?).

Куколь Петро – полковий осавул регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію.

Кукса Василь (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 5 підданих у місті Березна. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька козака.

Кукуран Іван – ротмістра-«волошина». Полковий хорунжий київський (? – 1718.06 – 1729 – ?). Полковник Антін Танський 24 червня 1718 р. надав йому с. Скрипчин (яке раніше надавалося козелецьким війтам). Був другим осавулом, а потім продовжив службу в ландміліцейському полку.

Кукуран Іван (? – ран. 1762) – служебник полковника Танського (1741), городничий козелецький (? – 1751 – 1757 – ?), осавул полковий київський. Мав шляхетський герб. Д.: Марія NN (? – 1762 – ?).

Кукуран Микола – старший полковий канцелярист Київської ПК.

Кукуран Тарас – військовий товариш Переяславського полку (1774).

Кулага – наказний полковник канівський (1649).

Кулага (Калющенко) Гаврила – бачимо серед перших переяславських козаків, коли він у 1617 р. скаржився гетьману Дмитру Барабашу на козаків Саченків. Був другим старшиною за рангом після Філона Джалалії у Переяславському полку (1630), вірогідно, сотником іркліївським. Притримувався проурядової партії, куди його вели родові зв'язки з Іваном Кулагою канівським, приятельські – з канівчанами регіментарем Антіном Бутом, Левком Бутом, черкасцями Левком Прабновим, Калеником Прокоповичем, Федором Пралею, корсунцями Гамбурою, Іваном Сорокою з Жовнина. Гаврило Калющенко отримав від гетьмана Івана Кулаги-Петрожицького підтвердження на право володіння сіножатями й городами. На отчизну і дідизну Гаврила претендували Карпо Петренко і Яцько Подолянка. У 1638 р. Гаврило Кулага став отаманом Іркліївської сотні Переяславського полку. Мабуть, був одружений з Сомківною, тіткою Якима Сомка. Підтвердженням цього є лист самого Сомка до думного дяка Алмаза Іванова (1661 р.): «Прошу вашей милости о брате своем Богдане Колющенке и о хлопце Филке, которого я послал к Федору Михайловичу Ртищеву; заступи к его царскому пресветлому величеству чтобы отпустил их с иными посланниками моими вкоре, понеже здесь жена его плачет с малыми детки, во время нынешнего безвремения». Богдан і Семен Калющенко (Кулаги) записані у реєстрі полкового товариства переяславського у 1649 р.. Його родич козак переяславський (1649). Андрій Кулага був висланий гетьманом до м. Трубчевська до місцевого воєводи Ничипора Нащокіна(1649.5.04),

Кулага (Кулажин) Юрій Семенович – син отамана гогродового погарського, військовий товариш (1713).

Кулага (Кулга) Іван – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1667.02. – ?).

Кулага Іван – полковник канівський (? – 1630 – ?), гетьман.

Кулага Іван Матвійович (? – 1723 – ?) – син козака, значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1752 – ?), приймав участь в кримському поході (1735, 1737). У 1736 р. продавав у Силезії биків. У 1738 р. був у Азові. Мав дім у с. Уцтавиці, де і проживав.

Кулага Матвій – козак Уцтавицької сотні (? – 1723 – 1731 – ?) значковий товариш Миргородського полку (? – 1738 – 1742 – ?).

Кулага Прокіп Гаврилович – Процик Гавриленко був козаком сотні Кропивнянської у 1649 р. Під час гетьманування Якима Сомка Прокіп Кулага, ймовірно, став сотником кропивненським. Позбавлений уряду на ніжинській раді, як найближчий Сомкові соратник був відправлений на заслання, яке відбував в Наримі. Вдалося повернутися із заслання живим, отримавши 21 липня 1670 р. указ про повернення з

заслання Знову став сотником кропивненським (1672), потім полковим осавулом комонного полку (1678). 1678 р. посланий гетьманом Самойловичем до царя Федора Олексійовича, з спеціальною місією. 4.04.1682 р. купив у козака Матвія Скоробагатка город Процикiвський в Переяславі. Мабуть, загинув під час заворушень у Переяславському полку влітку 1687 р. Мав у своєму володінні с. Строковою 2-ї полкової сотні та с. Безпальчим у Гельмязівській сотні.

Кулага Роман – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Кулага Семен Гаврилович (? – 1608 – 1687) – з початком Національно-визвольної війни в регіоні було два Семени Кулаги – один козакував у Ірклiївській сотні, а інший входив до полкового товариства переяславського. Вважаємо, що перший із них Семен Гаврилович Кулага, який був батьком другого – Семена Семеновича. Козацький старшина. У 1663 р. засланий до Сибіру. Суддя полковий переяславський (? – 1676.02. – 1677.20.07. – ?), (? – 1683 – 1687.07.). У 1676 р. він разом з військовим канцеляристом Іваном Скоропадським були послами до московського царя від гетьмана Самойловича. Семен Кулага володів с. Козловим 2-ї полкової сотні після Марка Думитрашки. Він володів с. Студениками. Після Семена Кулаги Козлов відійшов на ратушу, а Студеники – Марку Васильовичу Думитрашці.

Кулага Семен Павлович – козак погарський (1654), отаман городовий погарський (1670), знатний козак погарський (1675), отаман городовий погарський (1678). Його син Юрій – військовий товариш.

Кулага Семен Семенович (? – 1629 – 1686 – ?) – полковий сотник за полковника Полуботка (1683 – 1686). У Межигірському монастирі зберігся поминальник його роду: Семен, Прохір, Леонтій, Іван, Параска, Гафія, Андрій, Михайло, Горпина, Настасія, Ганна, Василь, Настасія, Максим, чернець Сава, іван, Пелагея, Марія, Горпина. Цей синодик, як бачимо, більш пізнього походження і Гаврила в ньому немає. Проте, він міг бути дідом Семена і батьком Прокопа.

Кулага Яким – сотник костенецький Канівського полку (? – 1649 – ?), **Кулага (Кульган)** Яцько – полковник білоцерківський (? – 1665.03. – ?).

Кулай Іван Іванович – житель седнівський, військовий товариш Чернігівського полку (1695).

Кулаковський Василь Петрович (бл. 1711–1769) – син священика, військовий канцелярист ГВК (1734.2.02. – 1738), сотник шаповалівський Ніжинського полку (1738.22.11. – 1739.16.03.), писар полковий ніжинський (1739.23.03. – 1746). ГВС у 1740 р. розглядав справу згідно донесення полковника ніжинського гарнізону Пущина і чолобитній підрядчика ніжинської пошти Зіновія Андрійовича про хабарі. Суддя полковий ніжинський (1746.2.12. – 1769). У 30-х роках скуповував володіння в с. Ядутах. У Малій Загоровці відстоював свої грунти від зазіхань вдови генерала фон Вейсбаха. Д.: 1) Ірина Яківна Кулябко (? – ран. 1757). 2) (? – 1766 – ?) Мотря Василівна Часник, донька полковника компанійського.

Кулаковський Кирило Петрович – син і онук священика рождественського борзнянського, військовий канцелярист ГВК (? – 1736 – 1741), сотник батуринський Ніжинського полку (1741 – 1750), сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1741 – 1763.31.12.), осавул полковий ніжинський (? – 1767 – ?). 1736 р. обтяжував повинностями підсусідків у Борзні.

Кулаковський Олексій Петрович – товариш полку Чернігівського сотні Любецької. 19 березня 1696 р. продав землі обозному полковому Філону Ращенку.

Кулаковський Степан – сотник Черкаського полку (1649).

Кулаковський Яків (1767 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 70 підданних у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Кулевич Ян – козацький старшина (1664. 11.).

Кулей Максим – сотник Городиської сотні Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Куленський Микита Петрович – сотник канівецький Переяславського полку (1777.15.05. – 1781). Д.: Пелагея Іванівна Неверовська (?-1786), донька наказного сотника полкового Переяславського полку, вдова у 1785 р.

Кулешевич Григорій – підосавул полковий 2-го компанійського полку (? – 1754 – ?).

Кулик N – значковий товариш (1787). Мав маєтність поблизу р. Свинківки (16 осіб), разом з полковим хорунжим і поручиком Куликами тримав д. Куликівку (224 підданих).

Кулик Гаврило – значний військовий товариш (1695), купив сіножать у значкового товариша Зенька Федоренка, жителя воронізького.

Кулик Григорій – козак, значковий товариш Лубенського полку (1732 – 1751 – ?). У 1735 р. після повернення з польського походу виключений із значкових товаришів, у 1736 р. знов значковий товариш при Царичанці. у 1737 р. був при м. Орлику. Учасник кримського походу 1738 р. Мав житловий двір у м. Глинську, 1745 р. одну сім'ю піших убогих підсусідків у Глинську. Присягнув у 1741 р., 1751 р. – вдома через старість. Д.: Євдокія Калинівна Ольшанська. Мали синів Григорія і Кузьму Куличенка, зятя полкового обозного Павла Мартоса, за яким Параска Павлівна Мартос була у першому шлюбі безпотомно.

Кулик Григорій – товариша Лубенського полку (XVII ст.). Тримала двір у Лохвиці, хут. на р. Артополоті, млин на р. Сулі під с. Скоробагатьками. Сват Павла Матроса.

Кулик Григорій Григорович – син значкового товариша. 8 жовтня 1750 р. подав чолобитну імператриці Єлизаветі про побиття його жителем глинським Федором Кудченком. Значковий товариш у Глинській сотні (1762).

Кулик Данило Гордійович – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1664.10.).

Кулик Йосип – полковник охотницький (1688).

Кулик Опанас Остафійович – абшитований значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1772 – ?).

Кулик Остафій – розпочав службу козаком в кінці XVII ст., приймав участь у поході на Буг і під Кизикермен, обох польських походах під командою полтавського полковника Івана Левенця і Григорія Черняка, Полтавській битві, у поході під Кам'яний Затон під командою полтавського полкового обозного Дороша, три роки провів у Терському поході під командуванням миргородського полковника Апостола, потім пішов у третій польський похід. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1728 – 1743). 21 січня 1728 р. доносив ГВК про захоплення у нього грунту генералом фон Вейсбахом. Мав хутір під Полтавою (1735), винницю у Полтаві (1722), двір у Полтаві, 3 хутори під Полтавою. У 1736 р. призначений

для збору до Полтавського магазину провіанту. Д.: Ганна Климівна Нащинського.

Кулик Петро (? – ран. 1712) – значний військовий товариш Ніжинського полку. Д.: Ганна NN, в 1712 р. отримала універсал Скоропадського з підтвердженням на грунти..

Кулик Семен Остафійович (1720 – ?) – службу розпочав з 13 травня 1734 р., значковий товариш (з серпня 1734 р. – 1747.13.12.), у 1747.13.12. – 1748.15.11 рр. був сотником полковим полтавським, по призначенню на цю посаду Черняка став сотником вакансовим (1748 – 1751 – ?), потім став сотником городовим полтавським (1752–1773), абшитований полковим обозним. Мав шинок у с. Мачухах.

Кулик Степан – полковий канцелярист полтавський (? – 1771), значковий товариш (з 1771), полковий хорунжий полтавський (з 1773, 2-й).

Куликовський-Воробйов Петро – значний військовий товариш у Ніжинському полку. Д.: Ганна NN, 19 вересня 1712 р. отримала універсал гетьмана Скоропадського на володіння грунтами. Їх нащадки мешкали в Кролевецькому повіту.

Куліш Андрій Андрійович – значковий товариш Ніжинського полку. 1740 р. отримав підтвердження на дідівський хутір Озерівський в Глухівській сотні. Мав синів Григорія, Семена, Івана.

Куліш Андрій Леонтійович – син військового товариша. Військовий товариш.

Куліш Григорій Андрійович – син значкового товариша. Військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 36 нерозділених з братами підданих в Глухові. Д.: Тетяна NN, міщанка.

Куліш Іван – наказний сотник кобижський Київського полку (1731).

Куліш Леонтій – шляхтич гербу «Сліповрон». Військовий товариш Ніжинського полку (1702). Мешканець Глухівської сотні. 1702 р. отримав гетьманський універсал на хут. Озерівський.

Куліш Михайло Леонтійович – син військового товариша, військовий товариш (1710), значковий товариш Ніжинського полку.

Куліш Павло – значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька шляхтича, сини Петро і Андрій.

Куліш Петро – значковий товариш Київського полку (1787).

Кулішенко Марко – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1704).

Кулун Панько – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (? – 1669.03. – ?).

Кулябко Андрій Якимович (бл. 1729–1776) – навчався у КМА (1742), військовий канцелярист (з 1745), Мав підсусідків у с. Нищих Булатцях (1747). 1754–1767 рр. намагався звільнитися від постою у його домі польової аптеки. Бунчуковий товариш (з 1761). Якогось з бунчукових товаришів Кулябок звільнили від служби 7 квітня 1772 р. Д.: 1) Олена Степанівна Тарновська, донька бунчукового товариша. 2) Матрона Василівна Часник (? -ран. 1787), донька полковника компанійського. В 1-му шлюбі була за Василем Петровичем Кулаковським, полковим суддею ніжинським.

Кулябко Василь – військовий товариш Лубенського полку (1769). Направлений у військовий похід (1769).

Кулябко Василь Григорович (бл. 1717 – 1767 – ?) – навчався в КМА (? – 1737 – 1738), військовий канцелярист (з 1738), бунчуковий товариш (з 1750.2.03.), полковий обозний лубенський (1761.2.01. – 1763.12.11.), підкоморій Лубенського повіту (1763 – 1767 – ?). Мав хутір у полковій сотні на урочищі Солониця (1747).Д.: Уляна Степанівна Миклашевська.

Кулябко Василь Петрович (1721, Лубни – ран. 1769) – син бунчукового товариша, навчався в КМА (? – 1736 – 1737 – ?), військовий канцелярист ГВК (1740–1748), Мав 137 дворів і 2 кола (1744). бунчуковий товариш (з 1748.7.12.). Мав двір у Глухові, підданих у Хорольській сотні у с. Шишаки, підданих при хуторі Кагамлик на Сухоні у Хорольській сотні, двір у Лубнах, в полковій сотні Лубенського полку хутір при урочищі Солониці. 28 жовтня 1763 р. отримав абшит. 10 червня 1771 р. батько лишив його спадку за спробу позбавити його життя.

Кулябко Григорій – сотенний хорунжий, підосавул полковий 1-го компанійського полку (1749.07. – 1751 – ?).

Кулябко Григорій Федорович (? – 1690 – 1736) – писар полковий лубенський (1710–1714), сотник лубенський (1715–1732). 27 квітня 1710 р. отримав гетьманський універсал з наданням права користування війською частиною з млина на лисогоській греблі і звільненні його від поколювщини і покабанщини. 20 грудня 1713 р. отримав гетьманський універсал з затвердженням права володання наданих йому лубенським полковником сс. Клепач і Новаки. 22 червня 1729 р. священик с. Новаки Михайло Федоров подав супліку на нього за переслідування. Абшитований бунчуковим товаришем (з 1732.21.04.). Був родичем глухівському сотнику Степану Уманцю. Мав двір у сл. Веригінська Глухівської сотні, в другій полковій сотні у с. Хорошкові 1 двір тяглих підсусідків та 5 дворів піших, у Снятинській сотні у с. Береготочі 10 дворів підсусідків козацьких, в д. Лучниках 1 двір. Д.: Феодосія Василівна Жураковська (? – 1737), донька генерального осавула. У 1731 р. Гаврило Жураковський захопив її спадковий гай.

Кулябко Данило Федорович (? – бл. 1728) – бунчуковий товариш, мешкав у Лубенському полку.

Кулябко Дмитро (? – 1624 – 1654 – ?) – сотник в'язовецький Лубенського полку (1654). Рід внесений до VI частини родовідних книг Полтавскої і Чернігівської губерній.

Кулябко Іван (бл. 1630 – бл. 1694) – козак Лубенської сотні (Іван Колядка) (? – 1649 – ?), військовий товариш (1661), суддя полковий лубенський (1657–1670), значний військовий товариш. 17 вересня 1681 р. отримав універсал гетьмана Самойловича, яким йому і Лубенському Мгарському монастирю затверджена гребля на р. Сулі з дозволом їм побудувати на тій греблі чотири клітки по шість кол кожному. 26 жовтня 1691 р. гетьман Мазепа надав універсал йому і тому ж монастирю на володіння, в половинному розмірі, Лисогорськими млинами побудованими на р. Сулі поблизу Лубен. Д.: (? – 1663 – 1688 – ?) Ірина NN.

Кулябко Іван Іванович (1729 – ран. 1784) – навчався в КМА, закінчив Віттенбергський університет (1750), бунчуковий товариш (з 1758), суддя земський Лубенського повіту (1764.7.04. – 1782 – ?), колезький асесор (1782.9.09). Д.: 1) Євдокія Марківна Маркович, донька бунчукового товариша. 2) Уляна Якимівна N (1754 – 1798 – ?).

Кулябко Іван Петрович (? – 1773) – службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем, з Лубенським полком був при генералах Матюшкіну і Шереметьєву в низовому поході. Сотник лубенський (1734–1736).

Був у кримському поході, водив 400 лубенський козаків до польського кордону на Київщині у Васильків і Трипілля (1736–1737). Обозний полковий (1737–1757). Полковник лубенський (1757–1770). 1747 разом з батьком володіли посполитими с. Шишаки Комишенської сотні 40 дворів і 43 убогі хати. У с. Радоловка 9 дворів і 22 хати. У 1765 р. захопив двір, сінокос і озеро у с. Березняках у козака Донця. У 1769 р. з його спадкоємців стягувалися гроші через відсутність в полку пушки і зіпсовані мортири. Д.: 1) N Володимирівна Максимович, донька військового товариша, онука протопопа баришівського. В придане отримала с. Єрківці і млин в урочищі Чирському Переяславського полку. 2) (після 1748 р.) Марія Степанівна Максимович, донька стародубського полкового писаря. В першому шлюбі (1739–1748) була заміжня за бунчуковий товаришем Олександром Петровичем Корецьким.

Кулябко Костянтин – сотник смілянський (? – 1722 – ?).

Кулябко Михайло (? – 1629 – 1676 – ?) – отаман городовий лубенський (? – 1659 – ?), військовий товариш (1667). В 1676 р. у с. Кононівці продав луку з лісом за 10 коп Івану Кулябці.

Кулябко Павло Іванович (1737 – 1785.16.08.) – навчався в КМА, службу розпочав 22 жовтня 1754 р. військовим товаришем, сотник снітинський (1760.14.11. – 1769). Його звинувачували у продажі горілки козакам, які перебували при караулі в Михайлівській фортеці за завищеними цінами. Обозний полковий лубенський (1770.16.03. – 1782), предводитель дворян Лубенського повіту (1782). Полковий командир Лубенського полку (1783). 1773 р. був звинувачений у покріпаченні сім'ї козака 2-ї Пирятинської сотні Сусли і захопленні його майна. Д.: 1) (1765) N Степанівна Піковець, донька сотника лукомського. 2) (? – 1775 – 1780 – ?) Ольга Олексіївна Семенова (1742 – 1797 – ?), донька прокурора Малоросійської колегії.

Кулябко Петро Іванович (? – 1670 – 1744 – ран. 1747) – обиватель лубенський (1689), значний військовий товариш (1707–1736), бунчуковий товариш (? – 1740 – 1744 – ?). 29 лютого 1711 р., будучи у Лубнах, його тесть, миргородський полковник Апостол, надав йому с. Клепачі, 25 травня 1712 р. – с. Радилів. У квітні 1735 р. був призначений свідком при розподілі майна графа Гаврила Головкіна у Ніжинському і Лубенському полках. 23 лютого 1736 р. отримав жалувану грамоту імператриці Ганни Іванівни на володіння сс. Шишаками, Ширшневкою, Калайдинцями, Клепачами, хут. Матяшівкою. Мав 116 дворів і 21 коло (1744), у Лукомській сотні в с. Малому Селицькому 4 двори підсусідків козацьких, у с. Шацьковець 1 двір. 1745 р. у Лукомлі мав 1 двір тяглих та 9 дворів піших підсусідків, у с. Мацковцях 2 двори підсусідків, у с. Березняках 2 двори тяглих та 3 двори піших. Д.: Ганна Данилівна (друга) Апостол (? – 1747 – ?), донька гетьмана. Після смерті чоловіка тримала два шинки у Лубнах, мала підсусідків у с. Кононівка полкової сотні, у Лубнах двір житловий, хутір при урочищі Солониці у 1747 р. та в Лубнах козацьких підсусідків 5 дворів і 12 хат бездвірних.

Кулябко Петро Петрович (? – ран. 1763) – сотник 1-ї сотні 2-го компанійського полку (? – 1723 – 1727 – ?). Сотник полковий лубенський (1733), ротмістр надвірної корогви (1734–1736), бунчуковий товариш (1736–1754). Мав у Лубнах 2 двори тяглих підсусідків козацьких та 2 двори піших, в 2-й полковій сотні у с. Засуллі 1 двір підсусідків (1740), шинок у с. Тишках (1747), 19 дворів (1744), двір житловий у Лубнах, в якому сам жив (1745), 4 найманих людей у с. Чудновець, 1 хату, 1 шинковий двір у с. Засиллі, у с. Шершнівці підданих посполитих дворів 2 малогрунтових не могучих, 11 тяглих убогих та 9 піших убогих (з них 5 дворів «о козачестве челобитствующих»), 182 двори у с. Шишаки та 73 двори і 3 шинка у с. Радилівці Хорольської сотні, шинковий двір у м. Манжелії Омельницької сотні, два хутори у Хорольській сотні (1745), у Лубнах двір житловий, підсусідків 2 двори та 2 хати бездвірних, у с. Духовій 1 двір підсусідський, підданих, у с. Шершнівці убогих 9 дворів в них хат 10 та 2 бездвірних хати, шинок у с. Тишках, хутір при урочищі Хорольські Колодязі (1747). У 1762 р. вів суперечку за грунти з дружиною бунчукового товариша Федора Діаковського Марією. Д.: (з 1725.8.01) Настасія Михайлівна Турковська, донька генерального писаря. Синодик її роду в Преображенській Києво-Подільській церкві: ієрей Іван, немовля Меланія, Катерина, Григорій, Василь, Євтихій, Марія, Ксенія, Петро, Степан, Федір, Ганна, Георгій, Тимофій, Варвара, Параска, Пелагея, Іван, Олександра, Роман, Петро, Олександр, Роман, Стефан, Гаврило, Іван, Іван, Сава, Іван, Настасія, Семен, Євдокія, Андрій, Меланія, Климентій, Домникія, (Михайло), Марія, Федір, Самійло, Ганна, Іван, Марія, Стефан, Ганна, Тетяна, Григорій, Семен, Ганна, Фекла.

Кулябко Семен Васильович – бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1745 – 1773 – ?). Мав у 1745 р. у 2-й Лубенській полковій сотні у с. В'язівці 6 дворів козацьких підсусідків та житловий двір.

Кулябко Степан Григорович (1726 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша, навчався у КМА (1736), після смерті батька служив при ГВК у званні військового канцеляриста 2 роки. Бунчуковий товариш (1748.30.04. – 1779 – ?). Жив у Ніжинському полку. У 1749 р. роздавав бідним гроші, в 1751 р. призначений у присутність в створену при ГВК рахункову комісію на 2 роки, з 1754 р. був директором створеної по Київському тракту пошти півтора роки, у 1763 р. розглядав справу за позовом поляка Реута проти генерального бунчужного Тарновського. Асесор для військових судів комісії (1779). Предводитель дворянства Глуховського повіту (з 1782), надвірний радник. Мав двір у с. Слободка Велика Глуховської сотні. Мав 683 підданих у с. Полковнича Слободка. Д.: Уляна Федорівна Остроградська, донька полковника миргородського.

Кулябко Федір Данилович (? – 1727 – 1747 – ?) – проживав у с. Вищий Булатець полкової Лубенської сотні. Бунчуковий товариш (? – 1740 – 1747 – ?). Присягнув у 1741 р. Володів хутором при урочищі Боготус, мав 3 кола млинові (1744). Мав у 1740 р. у Лубнах 5 дворів піших козацьких підсусідків, у 1740 р. в 2-й полковій Лубенській сотні у с. Шершневичі 1 двір підсусідків, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив. Мав хутір на урочищі Бочках з 3 найманими людьми. Д.: Пелагея N Горячка. Близько 1757 р. прижила «блудно» дитину від дячка Миколи Барченка.

Кулябко Федір Іванович (1664–1735) – У 1699 р. купив у кононівського жителя Нечипора Сапановича ліс, ставок з греблею. Бунчуковий товариш. Володів хутором при урочищі Бочка. В Межигорському монастирі поминався його рід: Іван, Ірина, Василь, Гафія, Євдокія, Костянтин, Олена, Михайло, Федір, Ілля,

Стефан, Іван, Віра. Д.: NNN (можливо, Євдокія) (? – ран. 1710).

Кулябко Яким Федорович (? – 1690 – ран. 1738) – служив у ГВК (з 1708), військовий товариш (1723), полковий комісар лубенський (1724), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1726, 1727). У Лубнах його двір приїжджий. Д.: Євдокія Андріївна Лизогуб, донька конотопського сотника.

Кулябко Яків Петрович (1720 – 1771 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Лубенському полку (1748.7.12. – 1767). 1765 р. приймав участь у слідстві в справі звинувачення хмелевськими козаками Стаховичів у захопленні ріллі і сінокосів. Працював у полковій рахунковій комісії (1763). Предводитель дворян Лубенського повіту (1767), з 1768 р. в абшиті. 10 червня 1771 р. батько лишив його спадку за спробу позбавити його життя. Мав підданих у Хорольській сотні у с. Шишаки.

Кульбака N – козак Козелецької сотні (? – 1776), значковий товариш (1776.13.10. – ?).

Кульбака Іван (? – 1658.9.06.) – козак сотні Переяславської Чикмена (1649), можливо, сотник цієї сотні, полковник переяславський (1658). Участі у полтавському поході не брав і у кінці червня 1658 р. був заарештований, а потім знищений. Можливо, цієї родини стосується поминальник Івана Кульбаки з Києво-Печерської Лаври: Іван, Марія, Федір, Параска, немовля Стефан, Павло, Ілля.

Кульбака Корній Іванович (? – 1721 – 1761 – ран. 1764) – службу розпочав з 1731 р. козаком Козелецької сотні, учасник очаківського, кримського, дністровського і хотинського походів, абшитований значковий товариш (з 1759.23.01). Мешканець с. Сморшок. Д.: Євдокія Кирилівна N (1712 – 1782 – ?).

Кульбачанський Корнилій – наказний сотник журавський Прилуцького полку (1726).

Кульбачка Григорій – старшина Переяславського полку під час Переяславського повстання 1666 р.

Кульчицький Тимофій – наказний сотник стольненський Чернігівського полку (1741).

Кумиловський Яків (1732 – ?) – службу розпочав з 1750 р. Березненській сотні Чернігівського полку, отаман сотенний (1781–1784), ратман Березненського магістрату. Абшитований військовий товариш (1784 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія N Ситникова, донька шляхтича.

Кунашенко Тиміш – наказний сотник царичанський Полтавського полку (1694.12.).

Куневич Олександр – козацький старшина (1664. 11.).

Кунер – осавул полковий корсунський (раніше 1665).

Куницький Василь (1750 – ?) – службу розпочав у 1767 р., возний Новгородської сотні (? – 1782), писар полковий (1782 – ?).

Куницький-Яцьківський Степан Федорович (? – 1623 – 1684) – походив з старовинної брацлавської шляхетської родини. Козак Козелецької сотні Переяславського полку (1649). Полковник переяславський Федорович (1653.06. – 07.). У 1664 р. полковник запорозький Степан Федорович разом з осавулом Гаврилом Лісовським підтримували Тетерю. Гетьман Дорошенко направляв його послом до Туреччини. 1671 р. була домовленність через нього з Дорошенком про шлюб племінника гетьмана Ігнатовича Мишка з донькою Дорошенка. Не виключено, що Ігнатович який був писарем у Тукальського, а потім у Андрія Дорошенка і є цей Михайло. Пізніше як військовий товариш виконував доручення Самойловича на Правобережжі, видавав там себе за полковника і 25 лютого 1673 р. був нобілітований разом з родичами Опанасом, Василем, Федором, Дмитром, Іваном Куницькими. Схоплений за наказом Самойловича, ув'язнений у Батурині і його справу вів Адамович. Староста немирівський (1677, 1678). У 1677 р. Михайло Ханенко використовував його для передачі своєї кореспонденції до Собеського. Полковник білоцерківський від наказного гетьмана Я.Драгинича (1681). Пізніше став правобережним гетьманом (1683.24.08. – 1684). В.Кочубей характеризував його так: «Куницкий своим хитрым умыслом гетьманского прозвания у ляхов добился». У кінці 1683 р. очолив козацький похід на Буджак, але був розгромлений татарами. Козаки розправились з ним як винуватцем їх поразки. Д.: Олена NN (? – 1640 – 1693 – ?), вдова полковника миргородського Григорія Сахновича Лісницького, за нею маєтності на Правобережній Україні.

Куниченко Сахно – сотник у Білоцерківському полку (1638 – ?).

Кункевич Матвій – з чиновницьких дітей, служив з 1770 р. був у турецькому поході за сотеного старшину при козацькій команді. Значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1780 – ?). Д.: 1) NNN. 2) (з 1779) NNN, донька козака.

Купенков Іван Лаврінович – службу розпочав 1772 р. Писарем Ніжинського магістрату. Військовий товариш Ніжинського полку (1772 – 1784 – ?). В Ніжині мав 1 хату, 5 підданих (1790). Титулярний радник (1790). Д.: Катерина Артемівна Галицька, донька ніжинського купця.

Купецький Вакула Петрович – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку.

Купченко Павло – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Купчинський Андрій – шляхтич гербу «Топач», сотник шаповалівський, військовий товариш (1745).

Купчинський Борис Васильович (Гладущенко) – син військового товариша, значковий товариш.

Купчинський Василь Андрійович (? – ран. 1761) – син сотника шаповалівського, слуга імператорського двору (1729). Військовий товариш Ніжинського полку (1745.9.03. – 1751 – ?). Мав житлові двори у Воронежі та Шаповалівці, надав позику до війського скарбу 8 копійок.

Купчинський Василь Григорович (? – ран. 1761) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1734 – ?), у 1737 р. був отаманом сотенним воронізьким за служби батька і його самого. З дружиною 29 травня 1735 р. продав Костянтину Лисеневичу у с. Гречаниках Терехтемирівської сотні хутір з дубовим і березовим гаєм і сіножатями. Наказний сотник воронізький Кирило Слабей у 1737 р. звинуватив його в здирствах і побитті. Військовий товариш (1741.23.10. – 1750 – ?). Сотник наказний красноколядинський. У Вороніжі мав 7 підсусідків (1732), мав у Красному Колядині 5 підсусідків, після його смерті залишмлося 2 посполитих у с. Коренецькому Красноколядинської сотні. Д.: Наталія Марківна Ангеліовська, донька сотника красноколядинського.

Купчинський Григорій – отаман городовий новомлинський (1722), наказний ніжинський полковник при розмежуванні російсько-турецького кордону, на-

казний сотник воронізький в Сулацькому поході, де й загинув.

Купчинський Йосип Васильович (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1765), абшитований військовий товариш (1765.09. – 1768 – ?). Проживав у с. Коренецькому. Мав підсусідків в Красному Колядині, Понорах, два хутори під Красним Колядином, хутір при с. Коренецькому, якими володів спільно з своїм швагром, полковим канцеляристом, а потім возним Роменської сотні Остапом Косяровським, разом з яким тримав 4 посполитих у м. Красному Колядині. Д.: Марфа Яківна Косяровська (1747 – 1790 – ?), донька священика. Володіла 231 підданим в 3 селах і двох хуторах Красноколядинської сотні. Мали чотирьох синів.

Купчинський Петро Пилипович (1745 – 1781 – ?) – з шляхетства, син сотника яготинського. Служив з 1762 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1766.23.01. – 1780 – ?). У 1771 р. розділив із сестрою володіння у трьох сотнях – Яготинській, Березанській і Баришівській. Мав 110 підданих у Березанській та Баришівській сотнях. Військовий товариш (1787). Мав підданих у с. Морозівці Остерського повіту, разом з племінником Войнаховським – у с. Недра Козелецького повіту. Д.: Марія Олексіївна Канаровська-Соха (1751 – 1781 – ?), донька сотника яготинського.

Купчинський Пилип Григорович (? – 1757/1758) – військовий канцелярист ГВК (? – 1729 – ?), сотник яготинький Переяславського полку (1733.3.06. – 1751). Відомий своїм доносом на генерального писаря А.Безбородька. Справа продовжувалась близько десяти років (1741–1751) і, не дивлячись на зловживання Безбородька, була вирішена на користь останнього. Купчинський був позбавлений уряду і честі, а заслання гетьман К.Розумовський замінив на 100 ударів киями. При цьому Купчинський представив у ГВК універсал Д.Апостола на чин сотника від 1733.13.06., в якому згадується його батько Григорій Купчинський (наказний ніжинський полковник при розмежуванні російсько-турецького кордону, наказний сотник воронізький в сулацькому поході, де й загинув). Іншими кандидатами на уряд в Яготині були козаки Яків Рокочій і Іван Калита. 1746 р. Пилип Купчинський доносив на вакансового сотника Петра Карповича Юзефовича, який переманив майстрів будувавших церкву на побудову свого власного будинку. У 1757 р. згадується як житель недринський. Д.: АнастасіЯ (1713 – 1763 – ран. 1771), вдова (1758). З нею жили син Петро (1745 – 1781 – ?) доньки Марфа (1734 – 1779 – ?) Марія (1747 – 1763 – ран. 1771) і брат чоловіка Іван Купчинський (1711 – 1763 – ?).

Купчинський Тиміш – наказний сотник полковий Чернігівського полку (1723), наказний сотник стольненський (174–1742), сотник слабинський (1742–1743).

Купчинський Федір Андрійович – сотник шаповалівський Ніжинського полку (1727.01. – ?), значковий товариш.

Купюра Андрій – значковий товариш Ніжинського полку (1755).

Куранда Федір – «зацний славетного товариства» Київського полку (1686), мав дім «за брамою Киевскою».

Кураховський Тиміш Андрійович – писар ГВС (? – 1700.07. – 1701.01. – ?).

Кураховський-Щитков Дмитро – бунчуковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1738 – ?), підсусідки у с. Озеричах.

Курбала Павло – сотник Рахнівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Курбала Павло – сотник Рахнівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Курбацький Самійло – шляхтич, козак чигиринський (1652), полковник у Новому Бихові (1655), піхотний борзнянський полковник (? – 1655.02. – 1655.07. – ?), сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1654.01. – 1659.05. – 1663 – ?).

Курган Іван – значковий товариш Полтавського полку (1730). Згідно рішення гетьмана Д.Апостола вступив у володіння двором і домом вдови Марії Гришнечивої, син Якої Данило Прокопченко не повернув взятих в борг грошей.

Курганий Іван– писар полковий ніжинський (? – 1683.03. – ?).

Курика Данило Антонович (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 28 підданих у 1 «деревнє». Внесений до II частини родовідної книги дворян Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Олена Ничипорівна Шара, донька бунчукового товариша.

Куриленко Андрій Дмитрович (? – 1700 – 1759 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1715 – 1759 – ?). Полковий комісар (1734). Житель с. Рудівки полкової сотні, де мав 1 посполитого.

Куриленко Давид Федорович – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 44спадкових підданих. Д.: Зіновія NN, донька значкового товариша. Мали синів Федора, Кирила, Івана, доньок Килину, Катерину.

Куриленко Дмитро (? – 1680 – 1759 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1715). Житель с. Рудівки полкової сотні.

Куриленко Іван – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?).

Куриленко Іван (? – ран. 1759) – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Житель с. Рудівки полкової сотні.

Куриленко Йосип – козак білоцерківський (1649), козакував разом з Васком, Демком, Васком, Сеньком Куриленками. Козацький старшина. 28 червня 1664 р. з-під Насташок Тетеря направив до короля посла Куриленка, через якого сповіщав про спустошення ворогом Чигирина, Корсуня, Білої Церкви і Черкас. У цей час відбулась козацька рада, з якої до короля були направлені генеральний обозний Семен Половець і Йосип Куриленко. Комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Білоцерківського полку.

Куриленко Левко – сотник борзнянський (1649), полковник борзнянський (? – 1651.08. – ?).

Куриленко Микола – військовий товариш (1790). Не одружений. Мешкав у Городянському повіті.

Куриленко Олексій – значковий товариш Стародубського полку. Мав маєтність в с. Савлуково (1781).

Куриленко Павло Тимофійович – шляхтич, син отамана городового пирятинського (? – 1687 – 1697 – ?), який володів с. Шкуратівкою. Отаман городовий пирятинський (? – 1703 – ?), значковий товариш Лубенського полку (? – 1712 – ?). наказний сотник пирятинський (1723). Мав брата Івана.

Куриленко Семен Леонтійович – значний військовий товариш у Лубенському полку (1724).

Куриленко Стефан – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1757 – ?), брат Якова, житель с. Гайворона Красноколядинської сотні, де мав 1 посполитого.

Куриленко Федір – син полкового судді Курила Охріменка, отаман городовий полтавський (1673.06. – 1674.01.), суддя полковий полтавський (? – 1674.11. – ?).

Куриленко Юхим – сотник полковий Прилуцького полку (? – 1682.05. – ?).

Куриленко Яків – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1757 – ?), житель гайворонський, де мав 2 посполитих.

Куриленко Ясько – полковий старшина (можливо, хорунжий чи писар) Кропивненського полку (1649).

Куриленко-Тимошенко Ларко Тимофійович – син сотника шептаківського, сотник шептаківський (? – 1683 – 1687 – ?). Мав млин в два кола на р. Смяч нище с. Мамикіно в Новгородському повіті, який продав полковнику стародубському Михайлу Миклашевському.

Куриленко-Тимошенко Тиміш Курилович – шляхтич, сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (? – 1653 – 1660.02 – ?), (1678 – 1680 – ?),

Курилівський Андрій – сотник Курилівської сотні Подільського полку (? – 1659 – ?).

Курило Давид (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 44 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Борзнянського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Зіновія NN, донька значкового товариша.

Курило Данило – 6 січня 1700 р. його родичі Іван і Олексій Куриленки зробили запис батьківського озера своєму брату Педьку Куриленку. Козак. Два роки був у сулацькому поході. Значковий товариш Полтавського полку (1738.21.09. – 1755 – ?), проживав у с. Нові Санжари. Мав двір і хутір у Новосанжарові, 2 посполитих. 22 вересня 1751 р. значковий товариш Кирило Бич арештував луку, відданої козацьким мешканцем Іваном Четвертаком значковому товаришу Данилі Курилові за борг.

Курило Данило – козак Новосанжарської сотні. Два роки був у сулацькому поході. Значковий товариш Полтавського полку (1738.21.09. – 1755 – ?), проживав у с. Нових Санжарах. Мав двір і хутір у Нових Санжарах, 2 посполитих.

Курило Кирик – значковий товариш Полтавського полку (? – 1761 – 1762 – ?), мешканець новосанжарський.

Курило Клим – значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1767 – ?). Мешканець Новосанжанської сотні. Наглядачі маєтків генерал-аншефа Романа Воронцова у 1763 р. мали спробу привернути його у підданство.

Курило Микола – військовий товариш (1790), мешканець Городницького повіту, підданих не мав.

Курило Семен (1753 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 13 підданних у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Настасія NN, донька козака.

Курилов N – військовий товариш Київського полку, у 1677 р. протопоп козелецький Василь Григорович продав йому свій млин ісайківський.

Куриченко Дорофій Якович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788).

Куришко – сотник Стеблівської сотні Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Курка (Цюрка) Василь – сотник басанський Переяславського полку (?–1673–?).

Курманчук Самійло – наказний полковник білоцерківський (1651.24-27.08.).

Курнак Леонтій – наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1748).

Курніковський – покозачений шляхтич, «jako po zdrajcy i rebeliancie, który w kupach swawolnych buntowniczych kozackich i moskiewskich znajduje się» спочатку привілеєм 23 лютого 1665 р., а потім 14 листопада цього ж року села Пултович, Єлкович, Чортки у Літинському старостві Брацлавського воєводства як кадук доживртно отримав товариш панцерної роти Мартин Боруховський.

Куровський (Куровщенко) Хома – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Курочка (Курський) Іван Леонтійович – значний військовий товариш з Корсунського полку перейшов на Лівобережжя Став сотником менським(? – 1685.09. – 1696.02. – ?) і Мазепа надав йому с. Домашлин, володів ним 13 років. Мазепа забрав у нього це село до Батуринського замку. У 1699 р. купив ліс у кладновських жителів Михайла Кузьменка і 4 ниви у Тимоша Шетерянова. Його рід Якубовські-Іверські-Курочки.

Курощуп Левко – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1676.06.).

Курощуп Мартин – полковник (1662.03.). Від Ю.Хмельницького прийшов на Лівобережжя разом з полковником Германом. Захоплені в полон і переправлені до Сомка у Переяслав. Разом з Дубровкою названі «переяславськими козаками зрадниками». У березні 1662 р. їх до царя повези Опанас Захар'ященко і Корній Шелешенко.

Курський Дем'ян Герасимович (бл. 1704 – ?) – син сотника менського Чернігівського полку, службу розпочав з 1730 р., учасник очаківського походу. Склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Військовий товариш Ніжинському полку (1741 – 1763 – ?).

Куст-Кислович Андрій – службу розпочав з 1 лютого 1762 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 13 листопада 1762 р.), сотник срібнянський (1777.15.05. – 1781). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Маряна Луківна Самойлович, донька військового товариша.

Куст-Кислович Георгій Степанович (1745 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1775 – 1790 – ?). Разом з братом Ісаком мав 46 підданних у Прилуцькому повіті (1788). Д.: Варвара NN, донька священика. Мали сина Трохима і доньку Тетяну.

Куст-Кислович Григорій (1758 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Прилуцького полку (з 1773.2.11.), колезький протоколіст.

Куст-Кислович Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1757 – ?), мав власний герб.

Куст-Кислович Кузьма (1742 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку(? – 1788 – 1790 –?). Разом з Сидором, Григорієм і Тимофієм Куст-Кисловичами мали 121 підданого. Д.: Гафія N Романовська, донька диякона.

Куст-Кислович Матвій Осипович (? – ран. 1748) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1716 – 1735 – ?). У 1716 р. отримав гетьманський універсал на с. Леляки. Мав шинок. Д.: Уляна Василівна Галенковська (? – 1730 – 1747 – ?).

Куст-Кислович Павло – служив з 1740 р. в званні військового канцеляриста ГВК, був слідчим про вбивство в Прилуцькому полку. Військовий товариш (1757 – 1763 – ?). У 1763 р. в комісії в м. Срібному.

Куст-Кислович Павло Матвійович (? – 1727 – 1757 – ?) – полковий канцелярист (1747), військовий канцелярист (1757).

Куст-Кислович Сидір (1748 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Настасія N Юркевич, донька військового товариша.

Куст-Кислович Стефан Матвійович (бл. 1711 – 1781.6.06.) – значковий товариш Прилуцького полку (1731–1781). Полковий комісар (1741). У 1748 р. чотири родини його підданних посполитих с. Леляки перейшли у козаки, а козак Іван Тарасенко скуповував там грунти у його підданних. Мав 8 хат посполитих у м. Варві і д. Леляках (1779). Д.: Настасія N Терлецька, донька київського бурмістра. Мали синів Михайла, Георгія, Ісака.

Кустовський Петро (? – 1699 – бл. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1737 – ?) Мав 4 підсусідка у Борзні, 5 – у с. Оленівці – 5. Д.: Ганна NN (бл. 1699 – 1767 – ?), жила в спадковому за її предками дворі, до якого належало землі на 13 днів.

Кустовський Семен Петрович – отаман сотенний київський (? – 1741 – 1742 – ?), (1750–1752), наказний сотник київський (1752), економ добр ніжинського полковника Петра Розумовського (1758), ніжинський городовий отаман (? – 1760 – 1767). Д.: (1758) Катерина Петрівна Ракушка-Романовська.

Кустовський Степан – сотник басанський (1662), посланець Сомка до царя.

Кусюра N – військовий товариш.

Кут Василь (? – ран. 1755) – військовий товариш Полтавського полку (1743). Мав двір та 4 підсусідків у Кереберді. Д.: Марія NN.

Кутиський-Барабаш Тимофій – молдаванин, полковник козацький ЙКМ (1696).

Кутневський Василь Данилович (1709 – 1783 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1733 р., в компут бунчукових призначений гетьманом Апостолом, був у 1-му польському поході (серпень 1733 – вересень 1735). Бунчуковий товариш (1735.21.12. – 1761), 1736 р. доставляв провіант в магазини Переяславського полку і був в наряді з козаками в Царичанці. 1737 р. в очаківському поході приймав участь у взяті фортеці Очаків. У грудні 1737 р. в Чернігівському полку організовував купівлю коней. 1744 р. працював у комісії по доносу борзнянського жителя Дудки. 1752 р. займався дослідженням і розежування земель, за які велись суперечки. Абшитований бунчуковий товариш (1761 – 1783 – ?). Проживав на хуторі Машківщина, мав двір у Глухові. Д.: Ганна Тимофіївна Булавка, донька сотника полкового чернігівського. Мали сина Михайла, доньку заміжню за Ничипором Пилиповичем Гриневичем (бл. 1767 – ?).

Кутневський-Гаращенко Данило Герасимович (? – 1732.9.04. «Въ Новгородку панъ Данило Кутневскій т. б. (день Пасхи) по всенощной умре») – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1712.15.01. – 1715.03.), бунчуковий товариш (1715). 8 березня 1715 р. отримав гетьманський універсал на с. Кривоносівку. Військовий товариш (1723). 2 лютого 1723 р. в с. Локотках знущався над священиком глухівським Гаврилом Бучкою, за що 19 лютого цього року був викликаний до Глухів до ГВС. В лютому 1723 р. в ГВС поступила скрага глухівського священика Мойсея Бугая про побиття військовим товаришем Данилом Кутневським його батька та знищення універсалу гетьмана Івана Скоропадського на батьківску маєтність с. Локотки Воронізької сотні. Сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1729.06. – ?). Його швагро генеральний писар Василь Савич. Д.: Марія Савична Савич (? – 1708 – 1742 – ?), донька генерального писаря. 7 червня 1718 р. отримала царську грамоту на с. Кривоносівку.

Кутневький-Гаращенко Іван Данилович (? – 1751 – ран. 1781) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1735.21.12 – 1751 – ?). З квітня 1725 р. був у низовому сулацькому поході. Бунчуковий товариш (1735.21.12. – 1751 – ?). З 28 серпня 1736 р. з 50 козаками Ніжинського полку на форпосту в Переяславському полку. Під час турецької війни в Миргородському полку купував коней. 1738 р. у дністровському поході. 1739 р. разом з Сародубським полком у поході. З 1750 р. в різних комісіях. Мав маєтність у с. Кривоносівці Новгородської сотні Володів хут. Кутневським. Мав 7 підсусідків у Воронежі та двір у Глухові.

Кутневький-Гаращенко Михайло – військовий товариш Ніжинського полку (з 1768), бунчуковий товариш (1783). Д.: Настасія Василівна Драгневич, донька поручика.

Кухаровський Іван – значний військовий товариш.

Кухаровський Петро Іванович – син значного військового товариша. Полковий комісар. Мав сина Пилипа, онука Клима (1742 – ?), який мешкав у Нових Млинах (1787).

Куцевич – Миньківський Іван – представник старовинної волинської шляхетської родини з с. Миньківці Кременецького повіту. На Київщині відрмі возний енеральний Київського воєводства (1611) Іван Миньківський. 1609 р. Стефан Миньківський отримав в заставу с. Миньківці кн. Романа Ружинського. Миньківський у травні 1619 р. сповістив про крадіжку прав на с. Миньківці. Війт Паволочі, володів сс. Миньківцями, Вербівкою, Верхівнею та іншими маєтностями поблизу м. Паволочі. Полковник паволоцький (? – 1648.07. – 1649.10. – ?), козак Білоцерківської сотні Білоцерківського полку (1649), полковник паволоцький (? – 1651.04. – 09. – ?). 28 вересня 1651 р. підписав Білоцерківський трактат. Поминання його роду у Межигорському монастирі: Клим, Данило, Марія, Кирило, Тимофій, Тетяна, Ганна, Євстафій, Севостян, Лука, Севостян, Зіновія, Стефан, Харлампій, Феодора, Варвара, Юліана, Ксенія, Февронія, Григорій, Максим, Григорій, Євдокія, Іван, Марія, Давид, Кіндрат, Іван, Гаврило, Ірина, Ірина, Трохим, Павло, Ксенія, Семеон, Фекла, Катерина, Євгенія, Іван, Марія.

Куцевич N – миргородський полковий городничий (? – 1776), абшитований військовим товаришем Миргородського полку (1776.09. – ?).

Куцевич Данило Куценко (1727 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1759 р., значковий товариш (з 1782).

Куцевич Іван – осавул полкової артилерії Миргородського полку (? – 1764 – ?).

Куцевич Іван Куценко (1759 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш (з 1783).

Куцевич Козьма – козацький старшина (1664. 11.).

Куцевич Федір Данилович (1752 – ?) – службу розпочав з 1764 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1775), полковий архіваріус (1779), військовий товариш (1788). Д.: Ірина NN, донька польського шляхтича-міщанина. Мали синів Павла, Івана, доньку Євдокію.

Куцевич Яким Куценко (1757 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш (з 1782).

Куценко Данило (1727 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1759 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Куценко Іван (1759 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Куценко Карпо (? – 1713 – 1771 – ?) – службу розпочав з 1723 р. значковим товаришем. Д.: N Хомівна Пащенко, донька зіньківського козака.

Куценко Яким (1757 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Куцкевич – військовий канцелярист (1767). Мав маєтність в с. Коробовці Домонтівської сотні Переяславського полку (1767).

Куцькевич Іван (? – ран. 1693) – сотник лохвицький (? – 1678 – ?). Мав млин у с. Пісках. Д.: Ганна NN, вдова Солонухи. Мешкала у Лохвиці (1693). 4 квітня 1693 р. продала млин у с. Пісках священику Імшеницькому Петру Івановичу, протопопу лохвицькому за 500 золотих.

Куцькович (Кучкович) Дорош – козацький старшина (1637), сотник оловятинський Чигиринського полку (1638 – ?).

Кучер Іван – козак, значковий товариш Лубенського полку (1736 – 1751 – ?), у 1737 р. був полковим зборщиком, у 1738 р. комісар, присягнув у 1741 р. У 1738 р. купив дім в Лубнах у місцевого козака Дем'яна Перепеличенка. Мав у полковій сотні Лубенського полку у д. Александровці 1 двір піших підсусідків козацьких, у с. Засуллі 3 двори, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив, мав хутір у полковій сотні на урочищі Солониця (1747). 1751 р. збирач «доімочних» грошей до військового скарбу та під звітом за комісарство. Мав підсусідків у с. Олександрівці (1747). Отаман сотенний 2-ї полкової сотні (1766). Абшитований сотник (1768).

Кучер Іван Олексійович – пасинок значкового товариша Романа Щербака, який 1744 р. плец з шинком, куплений у намісника іркліївського Івана Бодачевського, уступив йому. Значковий товариш Переяславського полку. Мешкав у Золотоноші. Д.: Марія Андріївна Крамар – вивінена при одруженні, її чоловік мав піклуватись про молодших сестер. Вона бездітна, тому за заповітом батька після її смерті майно мало перейти сестрам.

Кучер Федір (1732 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 15 червня 1749 р., полковий канцелярист (з 1750), значковий товариш (з 1757), возний, військовий товариш Лубенського полку (1782).

Кучинський Василь – наказний сотник красноколядинський Прилуцького полку (1740).

Куша Богдан – військовий суддя (1637).

Кушакевич Олександр – значковий товариш Ніжинського полку (1737–1747), мав посполитих та двір у м. Прохоріві.

Кушевський Дмитро – значковий товариш Гадяцького полку (1736), мешканець гадяцький, служив у 1-й полковій сотні (1736), полковий хорунжий гадяцький (? – 1739 – ?), абшитований полковий хорунжий (? – 1744 – 1764 – ?). Мав 13 дворів і 4 млинових кола (1744). Д.: (1725) NNN. Їх донька Марія заміжня за Федором Олексійовичем Алфьоровим, підпрапорний Сумського полку.

Кушевський Яків – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), мешканець гадяцький. Мешкав у 1-й полковій сотні.

Кушлянський Яків – сотник Ніжинського полку, який прибув до Малоросійського приказу 5 лютого 1669 р.

Кущ Іван – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку (1718.1.08.).

Кущ Іван – обозний генеральний у Брюховецького (1668), у червні 1668 р. одни із керівників оборони Гадяча.

Кущ Іван (бл. 1739 – ?) – службу розпочав з 1766 р., отаман сотенний (з 1770), значковий товариш Київського полку (1775 – 1783 – ?).

Кущ Яків (? – 1668 – 1718 – ?) – сотник новосанжарський Полтавського полку (1715). Сотник, отаман городовий маяцький. Д.: можливо, вдова значкового товариша Ганна Яциха, жителька новосанжарська (1737). Вірогідно, що це Ганна Карпенко.

Кущинський Дмитро Якович – козак новосанжарський (1718). У 1731 р. був у ногайському поході. Значковий товариш Полтавського полку за служби батька (1736.29.09. – 1755 – ?). Мав двір і підсусідків у Новому Санжарові.

Кущинський Іван Якович (? – ран. 1766) – козак новосанжарський (1718), писар сотенний новосанжарський (1720–1732), писар ратушний новосанжарський (1730–1732). У 1731 р. був на українській лінії. Писар при полковому комісарі (1732–1736). Значковий товариш Полтавського полку за служби батька (1736.29.09. – 1748). Сотник царичанський (1748.26.05. – 1757 – ?). У 1757 р. на нього написав донос писар сотенний Микола Жадан за відсутність на молебнях 21 і 25 квітня цього року. Мав двір у Нових Санжарах. 25 вересня 1738 р. купив у Григорія Коломійця і його сина Павла поле 10 лютого 1740 р. купив у доньки померлого судді полкового Григорія Буцького і удови значкового товариша Якова Нащинського Степаниди грунт. 1740 р. купив у доньки священика Михайла Самарського і удови святопокровського новасанжарського священика Василя Йосиповича Макогона Ірини поле. 10 червня 1740 р. купив у значкового товариша Кирила Бича комору на ринку. 4 травня 1741 р. купив у козака старосанжарського Омеляна Хоменка балку. 10 вересня 1750 р. отримав підтвердження купчої старосанжарського мешканця Івана Яременка на поле. 16 липня 1756 р. отримав уступний запис удови новасанжарського козака Івана Карпенка Ганни Сердюківни йому як племіннику чоловіка. 25 січня 1757 р. купив у значкового товариша Кирила Григоровича Бича плец. 10 грудня 1759 р. купив у значкового товариша Василя Петровича Малохонського плец Івану Кущинському.

Кущинський Олексій Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1759 – 1767 – ?), мешканець новосанжарський. У 1763 р. разом з козаками Новосанжарської сотні подали скаргу на управителів маєтків генерал-аншефа Воронцова, хорунжого Миргородського полку Козиненка та військового канцеляриста Каневського за намагання стягти підданські повинності.

Кущинський Петро – шляхтич гербу «Кущ», значковий товариш Чернігівського полку (1732). Військовий канцелярист (1734. 22 січня 1734 р. отримав дозвіл на проїзд до Чернігова на похорони батька.

Кущинський Прокіп Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешканець новосанжарський.

Кущинський Тимофій – наказний сотник полковий (1723), за городничого чернігівського (1725), значковий товариш Чернігівського полку (1732), мав шинок у Чернігові.

Кущинський Яків Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешканець новосанжарський.

Л

Л(?)ачинський Панас – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Подільського полку.

Л(Д)оческий Михайло – військовий товариш, у 1733 р. жив у Сорочинській сотні Миргородського полку.

Ла(з або ж)..анко Міхал – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Кальницького полку (можливо, Лещенко Мисько). У Кальнику козакували Лещенки Василь, Мисько, Павло (1649).

Лабашенко Семен – сотник стависький. Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві.

Лабузинський Іван – товариш полку Полтавського (1670).

Лабунський-Збуйнара Григорій (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 16 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Городницького повіту. Д.: Дарія NN, донька козака. Мали синів Якова і Степана, доньок Гафію і Єфросинію.

Лабунченко Тимофій – значковий товариш Київського полку (1784).

Лабушний Іван – сотник Цибулівської сотні Уманського полку (? – 1661 – ?).

Лаворка Федір (? – ран. 1790) – військовий товариш (1790). Мешканець Городницького повіту, підданих не мав. Д.: Тетяна NN.

Лавренко Іван – наказний сотник лохвицький (1658.01.).

Лавренко Матвій – сотник леплявський Переяславського полку (? – 1679.01. – ?), (? – 1690.05. – ?).

Лавренко Фесько – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1697).

Лаврентієв Данило – військовий товариш Чернігівського полку (1747).

Лаврентієв Данило (у 1761 р. йому «більше шестидесяти років» – 1761 – ?) – дід і батько служили до смерті. Службу розпочав з 1721 р. за нарядами Роменського сотенного правління, у 1726, 1730, 1736 рр. зборщик сотенний. Роменський сотенний комісар (1737–1738). Значковий товариш Лубенського полку (1752.8.09.). Звільнений від служб за старістю (1757), у абшит отримав чин військового товариша (1761). Письменний.

Лаврентієв Данило Лаврінович – подав зиск на полковника Василя Кочубея про не призначення його сотником, вимогах хабаря і приведенням до сотництва орлянського у 1747 р. свого служника Григорія Теля. Сотник орлянський Полтавського полку (1749.15.12. – 1757).

Лавренченко (Лавриченко) Богдан – козак прилуцький (1649), сотник кременчуцький (? – 1652.02. – ?), суддя полковий кременчуцький (? – 1661.10. – ?).

Лавренченко Василь – сотник баришівський Переяславського полку (? – 1695 – 1699, 1703 – 1706 – ?), сотник бориспільський (?–1703.01.–?). Значний військовий товариш Іван Петрович Забіла 25 березня 1696 р. купив у Іллі і Василя Лавренених та їх матері Вовди Лавренихи поле під хутором Жихин за 100 золотих.

Лавренченко Кіндрат Васильович – наказний сотнк баришівський (1711, 1724.07).

Лавренченко Яків Васильович – наказний сотник баришівський (1702.01.,1706).

Лавриненко Андрій – сотник власівський Миргородського полку (? – 1697.01. – 02. – ?).

Лавриненко Іван – козак іркліївський (1649) разом з Омельком Лавриненком, сотник іркліївський Переяславського полку (? – 1666.06. – ?).

Лавриненко Терентій Григорович – службу розпочав з 1758 р., сотенний комісар (1764), осавул сотенний новгород-сіверський (1765.31.10. – 1769.2.01.), військовий товариш (1769.2.01. – 1787 – ?). Мав 7 підданих у хут. Араповському. Д.: Катерина NN, донька священика-шляхтича. Мали сина Василя, доньок Ганну, Уляну.

Лавринович Василь – наказний сотник киселівський Чернігівського полку (1723).

Лавринович Василь – обозний полковий сердюцького полку (1724).

Лавринович Влас – козак сотні Петра Ращенка (1649). Можливо, у подальшому, сотник.

Лавринович Федір – суддя полковий прилуцький (? – 1657, весна – 1659 – ?).

Лавриновський Клим (1750 – ?) – абшитований полковий осавул (1787). Мав 6 підданих у 1 селі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Ганна Олександрівна Шило, донька військового товариша.

Лавриченко Петро – наказний сотник омельницький Миргородського полку (1730).

Лаврін – писар полковий зіньківський (? – 1659 – ?).

Лаврінко N – полковник у Лубнах (? – 1632 – ?).

Лаврінович Василь – сотник грунський (? – 1711 – ?).

Лаврінович Пилип – сотник березанський Переяславського полку (? – 1666.01. – ?).

Лаврінович Фірс – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).

Лагода Андрій Наумович – значний козак запорозький. У 1629 р. уповноважений козацької ради на церковний собор у Київ. Полковник канівський (? – 1637). Сотник 2-ї Канівської сотні (1738 – ?). Поминальник його роду: Наум, Андрій, Яків, Явдоха, Марія.

Лагода Василь Олександрович – полковий комісар київський, титор Вознесенської церкви у Козельці (1750).

Лагода Василь Степанович (? – 1701) – козак сотні Волинцова Канівської (1649). Гербований шляхтич. Сотник хорольський Миргородського полку (? – 1676.02 – 1685.03 – ?), осавул полковий миргородський (1691 – 1701.07.), Полковник Апостол надав йому с. Аврамівку Хорольської сотні. По ньому рід внесений до II і III частин родовідної книги дворян Чернігівскої губернії. Д.:1) NNN, від першого шлюбу мала доньку Настю.2) NNN. 3) Марія NN.

Лагода Григорій (1703 – ?) – службу розпочав з 1737 р. значковим товаришем Київського полку, абшитований значковий товариш (1761).

Лагода Григорій Васильович (бл. 1733 – ?) – син полкового комісара у Київському полку, бурмістр, а потім війт, службу розпочав з 1748 р. полковим канцеляристом київським, військовий канцелярист

(з 1763.14.06.), значковий товариш (1764.23.01.), військовий товариш (1771), за писаря земського Козелецького повіту (1773 – 1782 – ?), абшитований полковий осавул (? – 1772 – 1780 – 1782 – ?). Д.: (1772) Гафія Григорівна Паламаренко, донька значкового товариша.

Лагода Іван Григорович (1759 – ?) – син військового товариша, козак, значковий товариш Миргородського полку. Д.: Олександра Леонтіївна Тінькова (1776 – ?), донька майора.

Лагода Клим – сотник хорольський Миргородського полку.

Лагода Матвій Якович (бл. 1743 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 7 березня 1768 р. значковим товаришем Миргородського полку, абшитований сотник (1782), володів хутором у Хорольській сотні. Разом з братом Семеном проживали у с. Старій Аврамівці. Д.: N Герасимівна Барабаш, донька військового товариша.

Лагода Олександр Васильович (? – 1699 – ран. 1764) – військовий товариш (? – 1719 – 1722 – ?). Полковий хорунжий миргородський (1723 – 1732), осавул полковий миргородський (1732 – 1735). Учасник кримського походу (1735). Значковий товариш (1736), за полкового осавула у кримському поході (1737). Проживав у с. Аврамівці – маєтності полкового осавула миргородського Семена Галагана (1723). Після смерті батька отримав 10 дворів підданих у с. Аврамівці, володів хут. Вершина Холодна.

Лагода Семен Якович (бл. 1746 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1774 р., військовий товариш Миргородського полку (з 1778), абшитований військовий товариш (1782). Володів хутором у Хорольській сотні. Разом з Матвієм володіли частиною с. Нової Аврамівки. Д.: 1) (1779) Євдокія NN, донька священика. 2) (1803) Єфросинія NN, донька шляхтича.

Лагода Яків Олександрович (? – 1731 – 1764 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (1741 – 1752 – ?). У 1742 р. присягнув на вірність імператриці Лизаветі Петрівні. Полковий комісар (1743). Мав хутір під с. Аврамівкою у Хорольській сотні.

Лагута Андрій – отаман у полку Черкаському (1638 – ?).

Лада-Богданович Іван – сотник волинський (1676), значний військовий товариш, у 1688 р. отимав гетьманський універсал на 9 камневий млин

Лада-Богданович Симон – військовий товариш у Чернігівському повіті (1790). Мав 7 спадкових підданих. Д.: Настасія Веснянська, донька військового товариша.

Ладанка Іван Іванович (1743 – 1790 – ?) – полковий хорунжий чернігівський (1777 – 1782 – ?), колезький асесор (? – 1788 – 1790 – ?). Мав у Чернігівскому повіті 1 хату підданих (1782). Д.: Катерина Григоріївна Бублик-Жлоба-Погорільська, донька бурмістра, потім чернігівського міського голови.

Ладанович Кирило – значковий товариш Полтавського полку (1751).

Ладанський Павло – наказний сотник Варвинської сотні на Українській лінії (1736).

Ладинський Антон (1762 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 18 підданих у сс. Дмитрівці і Рабухах Роменського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Лазар – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1723).

Лазаревич Василь – значковий товариш (1797). Мав сина Кирила – прапорщика лейб-гвардії Ізмайлівського полку, якому імператор Павло I у квітні 1797 р. у с. Кругла Поляна Комарницької волості надав 100 підданих чоловічої статі.

Лазаревич Василь Лазаревич (? – 1700 – 1752) – син обивателя леплявського, сотник леплявський (1732–1752). Мав володіння у с. Келеберди (1723), зафіксовані ревізією (можливо, за дружиною). Відомий його атестат. Д.: Єфросинія Остапівна N (? – 1723 – 1768 – ?). У Лепляві мала двір, 1 посполитого, 3 підсусідків, 3 пустих плеци, 1 млин, гуральню (1768).

Лазаревич Василь Романович (бл. 1688 – ран. 1753) – син судді полкового ніжинського, бунчуковий товариш у Ніжинському полку (1727, універсал 15.09.1735 – 1751 – ?). Був у сулацькому поході. У 1732 р. мав 12 підданих у Вороніжі, 1737 р. мав двір приїжджий та посполитих у сл. Гуті, двір і шинок у Воронежі, 15 підсусідків у Воронежській сотні та при хуторі Гуті 7 підсусідків, посполитих у д. Жорновки Конотопської сотні. У 1748 мав житловий та приїжджий двори, 2 найманих у Воронежі. Мешкав у Воронежі. Д.: (1731) Васа Іванівна Тимошенко (бл. 1695 – ?), донька значкового товариша.

Лазаревич Володимир Васильович (1749.15.07 – 1787 – ран. 1790) – син сотника леплявського, службу розпочав з 10 вересня 1764 р., значковий товариш (з 1767.20.06.), сотник піщанський (з 1771.23.04.). У 1781 р. отримав чин бунчукового товариша. Мав за собою 40 підданих, володіння у с. Келеберді. Д.: Євдокія Степанівна Ілляшенко, донька бунчукового товариша. Мали сина Якова.

Лазаревич Данило Григорович – навчався у КМА, військовий канцелярист ГВК (1725–1728), значковий товариш Миргородського полку (1729–1741), «за службу діда їх бувшого сотником а потім обозним полковим миргородським і батька і їх самих у званні значкових товаришів, а що дім їх осиротілий отягощав полковник Капніст мати їх Ганна Василієва Родзянковна прийнята під протекцію ГВК а синів її призначено військовими товаришами» (1741–1744 – ?). Мав хутір під Хоролом, 3 підсусідків (1739). Не мав дворів підданих (1744).

Лазаревич Денис – значковий товариш Миргородського полку (1739), мав у Хорольській сотні 2 підсусідків.

Лазаревич Іван – бунчуковий товариш у Стародубському полку (1764), мав 24 двори посполитих у с. Тарасовці 2-ї полковій сотні.

Лазаревич Іван Васильович (бл. 1715 – 1783 – ?) – бунчуковий товариш Ніжинського полку (1735.15.09. – 1740), ніжинський полковий суддя (1740 – 1766). Абшитований 17 січня 1766 р. підкоморним. Д.: Настасія Степанівна Родзянко (бл. 1723 – ?).

Лазаревич Лазар Тимофійович – козак погарський (1654), сотник погарський.

Лазаревич Михайло – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешканець чигриндубравський.

Лазаревич Михайло – писар полковий кременчуцький (? – 1662.06. – 1662.07. – ?).

Лазаревич Михайло Григорович – навчався у КМА (? – 1724), значковий товариш Миргородського полку (? – 1741), військовий товариш (1741 – 1751 – ?). Не мав дворів підданих (1744). 1751 р. патенту на чин не пред'явив, працював у польській комісії.

Лазаревич Опанас – сотник (1665.10.), неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Лазаревич Роман – писар полковий ніжинський (1782–1783).

Лазаревич Роман Лазаревич – сотник воронізький Ніжинського полку (? – 1689.03. – 1709), суддя полковий ніжинський (1710–1726). 1716 р. отримав с. Бугримівку Новгородської сотні Стародубського полку. Мав майнові суперечки з мешканцями Воронізької сотні.

Лазаревич Степан Романович (бл. 1692–1756 – ран. 1765) – син судді полкового ніжинського, службу розпочав з 1724 р., бунчуковий товариш у Ніжинському полку (1727 – 1756 – ?, універсал 1735.09.26.), був у сулацькому поході. Мешкав у Воронежі. 1732 р. мав двір приїжджий та посполитих у сл. Гуті, 7 підданих, двір та 2 шинки у Воронежі, 4 підсусідків у Воронежській сотні та 7 підсусідків при хуторі Гути, у 1738 р. володів 9 дворів посполитих у д. Корковки. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку, з ним його син Роман. Д.: Наталія Іванівна Заруцька (бл. 1701 – ?).

Лазаревич Яків – абшитований військовий товариш (1777). Д.: Мотря Григорівна Кущ, донька козака Глухівської сотні. Діти: Василь (1757 – ?) – канцелярист МК, Іван (1771 – ?), Марфа (1759 – ?), заміжня за військовим канцеляристом Іллею Городенським. Жили на хуторі Недбаєвому Янпольської сотні.

Лазаревський Ілля Стеанович – значковий товариш.

Лазаревський Михайло (бл. 1712 – ?) – службу розпочав з 1735 р., був у наборі на армію волів, у очаківському, дністровському і хотинському походах, у прикордонних архангелогородській і мотовилівській комісіях в асистенції, військовий товариш у Лубенському полку (1746 – 1763 – ?).

Лазаренко Ананій – шляхтич гербу «Лески», значний військовий товариш. Мешканець конотопський. Родоначальник Лазаревських.

Лазаренко Антін – полковник козацький (1624).

Лазаренко Марко – наказний сотник білицький Полтавського полку (1721), (1735).

Лазаренко Михайло – сотник кременчуцький (? – 1662.06. – ?).

Лазарєв Іван – значковий товариш Стародубського полку (1769), в утриманні різних казенних сум та речей. Мав двір у Стародубі (1768).

Лазарєв Опанас – сотник Зінківського полку.

Лазкевич Андрій Леонтійович – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1740).

Лазкевич Андрій Петрович (? – ран. 1776.22.01.) – військовий товариш Лубенського полку (? – 1758 – 1764 – ?), бунчуковий товариш. На р. Сулі мав спільний з значковим товаришем Андрієм Богдановським млин, який 1758 р. зруйнував сотник костянтинівській Стефан Полетика. Разом з Богдановським подав донос на Полетик про використання ним козаків у приватних справах. У 1764 р. сотник костянтинівський побив його підданих у Гадяцькому полку, захопив майно та спалив млин на р. Сулі, який належав йому та значковому товаришу Лубенського полку Андрію Богдановському. Д.: Оксана Богдановська. У січні 1776 р. мала суперечку за землю біля урочища Кишкине з козаком Костянтинівської сотні Максимом Савойським.

Лазкевич Артамон Тищенко – виіськовий товариш (1752 – ?).

Лазкевич Григорій (? – ран. 1762) – військовий товариш Лубенського полку.

Лазкевич Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Катерина NN, донька козака.

Лазкевич Іван Остапович – онук полковника лубенського Ілляшенка (за жіночою лінією), значковий товариш у Лубенському полку (1708). 10 січня 1708 р. отримав гетьманський універсал на усі доходи з дідівського млина в три кола на р. Ромні на греблі Працювській.

Лазкевич Ілля Романович – військовий товариш Стародубського полку.

Лазкевич Кирило – значковий товариш Ніжинського полку (1727), мешканець Новомлинської сотні.

Лазкевич Кирило Климович (1746 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1783 – 1786 – ?). Д.: Марфа Григорівна Коропчевська, донька значкового товариша.

Лазкевич Кирило Олексійович – наказний сотник шаповалівський Ніжинського полку (1727).

Лазкевич Микита Ілліч – значковий товариш Стародубського полку (1787), мешканець глухівський.

Лазкевич Онисим (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку. Д.: Ірина NN, донька козака.

Лазкевич Павло Семенович (? – 1751 – ?) – військовий канцелярист (1739 – 1742 – ?), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 19.01.1745). 1746 р. ГВК розглядала справу козака Смілянської сотні Івана Романчука з ним через «подступну покупку» у батька Романчука ставу з млином. Мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих у д. Басовці Роменської сотні 17 дворів у них 22 хати та 1 бездвірна хата, підсусідків кінних 3, піших 4, шинок у Ромнах, шинок у с. Волковцях, приїжджий двір у д. Басовці, шинок у с. Миколаївці, млин на р. Ромні.

Лазкевич Петро Петрович – військовий товариш Стародубського полку (1787), мешканець стародубський.

Лазкевич Петро Леонтійович (1714 – 1762 – ?) – службу розпочав з 1738 р.у Ніжинському полку, бунчуковий товариш (з 1751). 1749 р. розпочалися його суперечки за с. Гирявку з дядьком Максимом Антоновичем. Абшитований військовий товариш (1783). Мав 141 підданого у с. Гирявці і хуторі Голубовському, 15 – у хуторі Понорському. Д.: Настасія Федорівна Кандиба (? – ран. 1783), донька бунчукового товариша.

Лазкевич Петро Семенович (? – 1717 – 1763 – ?) – син сотника роменського, навчався у класі риторики КМА (? – 1727 – 1735). Працював у кодифікаційній комісії (з 1735), у комісії для зведення правничих книг. Військовий товариш (? – 1745), бунчуковий товариш (1745.19.01. – 1763). У 1756 р. призначений до Лубенського полкового суду замість хворого бунчукового товариша Володимира Велецького. Мав 20 дворів посполитих і 3 двори підсусідків у с. Герасимівці Роменської сотні.

Лазкевич Родіон Ілліч – військовий товариш Стародубського полку (1787), мешканець глухівський.

Лазкевич Семен Остапович (? – 1680 – 1735) – служив більше 40 років, тобто розпочав козацьку службу раніше 1695 р. Мав універсал гетьмана Мазепи на с. Басівку і військову частину з власного млина у с. Миколаївці на р. Ромні. Товариш сотні Роменської. 31 серпня 1709 р. отримав підтвердження на с. Басівку від гетьмана Скоропадського. Отаман городовий роменський (1710–1719). 17 червня 1712 р. гетьман надав йому с. Герасимівку «ку вспартю господарства своего». Сотник роменський (1727–1736). Приймав участь у кримському поході з 1735 р., де і помер. Д.: Марія NN (? – 1741 – ?), у 1741 р. була звинувачена жителем герасимівським Вакулою Соко-

ленком у захопленні будівель, тютюну, проса та города.

Лазкевич Федір (? – ран. 1745) – військовий товариш. У с. Коровинець Роменської сотні ним скуплені 4 малогрунтових могучих, 10 малогрунтових не могучих, 1 тяглий убогий підсусідські козацькі двори та його ж хутір, у якому живуть підсусідки. Тут же окремо записані підсусідки його вдови: 4 двори тяглих та 1 двір піших убогих підсусідків.

Лазкевич Федір Григорович (1756 – ?) – службу розпочав 11 березня 1773 р., колезький канцелярист (з 31 листопада 1773), військовий товариш Лубенського полку (з 16 березня 1777). Д.: Настасія NN.

Лазкевич Федір Тищенко (? – ран. 1759) – військовий товариш (1752 – ?). Син Федора Андрій з дружиною Настасією вели суперечку за спадок з дядьком батька бунчуковим товаришем Петром Лазкевичем, з полковником Олексієм Ярошевичем.

Лазовський Тиміш – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1685 – 1687).

Лазуревський Іван – значковий товариш Лубенського полку (1750).

Лазько Максим (1746 – ?) – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш (з 1782), учасник турецького походу.

Лайкевич Ілля – значковий товариш.

Лайкевич Кіндрат Павлович – службу розпочав 1755 р. у Стародубській полковій канцелярії, значковий товариш (1760–1762), військовий товариш і почмейстер (1762–1772), полковий хорунжий стародубський (1772–1778). Полковий обозний стародубський (1778–1782).

Лайкевич Петро Романович (1747 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1764 р., військовий товариш (1768), колишній райця магістрату стародубського, бунчуковим товаришем призначений у 1783 р., у походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Абшитований бунчуковий товариш (1787). Мав двір у Стародубі, володів винокурнею пустою і при ній хата 1, 5 комор, саж 1. Винокурню він збудував на місці, купленому у 1761 р. у бурмістра стародубського Григорія Гуриновського за 60 карбованців. У хаті з милостині жив різночинець Новіков. Д.: Параска NN, донька шляхтича.

Лайкевич Роман Васильович – шляхтич. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1739 – ?). Військовий товариш.

Ламан Дмитро – сотник уцтависький Миргородського полку (1737 – 1744 – ?).

Ланчинський Гаврило – військовий товариш Лубенського полку (1702).

Лапа (Лапека) Степан – сотник остерський (? – 1655 – ?), (? – 1658.05. – 07. – ?), (? – 1661.04. – ?), у квітні 1661 р. підтримав Сомка.

Лапа (Лапенко) Яків – військовий товариш Стародубського полку (? – 1693 – 1695 – ?).

Лапа Василь – осавул полковий стародубський (? – 1669.03. – ?).

Лапенко Кузьма – козак мглинський (1654), наказний сотник мглинський Стародубського полку (1681.01.). У Білорусії відомі шляхетські родини Лапа, Лапа-Старанецькі, Лапа-Стариневські.

Лапецький Карпо – сотник ковалівський (? – 1718 – ?).

Лапцинський Сава – полковий канцелярист (? – 1740), значковий товариш Чернігівського полку на місце тестя (1740 – 1751 – ?). Д.: N Василівна Вишневецька, донька значкового товариша.

Лапцинський Тарас – сотник компанійський 2 го компанійського полку на місце Степана Часника (1762 – ?).

Лапченко (Панченко ?) Григорій – козак Китайгородської сотні, значковий товариш (з 1737.17.11. – 1743 – ?). У 1735 р. в білозерському поході під командуванням полкового осавула Левенця, у кримському поході був за хорунжого полкового полтавського (1736). З братами мав 2 двори у Китайгороді (1743).

Лапченко (Панченко ?) Іван – козак Китайгородської сотні, значковий товариш Полтавського полку 1743 р., мав з братами 2 двори у Китайгороді.

Лапченко (Панченко ?) Степан – козак Китайгородської сотні, значковий товариш Полтавського полку (1738–1743), мав з братами 2 двори у Китайгороді.

Лапчинський Данило (бл. 1741 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1755 р., сотенний канцелярист (з 1756), військовий товариш Лубенського полку (1782). Мав 13 підданих у Пирятинському повіті.

Ларич Іван – козацький старшина (1625).

Ларич Кузьма – козацький старшина (1621).

Ларченко (Ларич) Ян (? – 1590 – 1649 – ран. 1663.3.04.) – старшина, підписав Роставицьку угоду (1619), був у складі посольства до короля (1625). Козак білоцерківський (1649), козацький старшина Білоцерківського полку, мав маєтність у м. Насташці. 3 квітня 1663 р. у Львові польський король підписав привілей на його маєтність козацькому старшині Яну Кам'янецькому.

Ларченко Стефан – (? – ран. 1663.3.04.) – козацький старшина Білоцерківського полку, мав маєтність у м. Насташці. 3 квітня 1663 р. у Львові польський король підписав привілей на його маєтність козацькому старшині Яну Кам'янецькому. Мабуть, нащадок старшина (20-ті рр. XVII ст.) Кузьми Ларича.

Ластовецький Максим Герасимович – шляхтич, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1782), мешканець батуринський. Мав 6 підданних. Д. Феодосія NN, донька козака.

Ластуненко Іван – сотник полку Яреми Гладкого (1691).

Ласферов Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході на лінії.

Лата Гришко – сотник Краснянької сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Латинський Павло – наказний сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1736).

Латошевич-Крамар Пилип – значковий товариш.

Лахневич N (? – ран. 1748) – військовий товариш Київського полку. Д.: Ірина NN, 1748 р. просила указу про підтвердження охоронного універсалу гетьмана Д.Апостола про звільнення її двору у Кобижчах від податків і повинностей.

Лахневич Григорій (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 13 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Лахневич Григорій Іванович – службу розпочав 1748 р. у ГВК, з 1751 р. миргородський городовий отаман. Сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (1753.15.06. – 1782.19.06.), 23 липня 1754 р. архимандрит Києво-Печерської лаври заборонив йому шинкувати горілку. Бунчуковий товариш (1782–1790). Мав 13 підданих в Березненському повіті.Д.: Євдокія Яківна Репешка, донька значкового товариша. Мали синів Петра, Володимира, доньку Тетяну.

Лахненко Василь – сотник 2-ї Роменської сотні Лубенського полку (? – 1687 – ?).

Лачковський Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Лашевич Павло – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1758–1759).

Лашкевич (Тищенко) Онисифор Семенович (? – ран. 1758) – значковий товариш. Д.: (1725) Уляна Михайлівна Улізько, донька значкового товариша.

Лашкевич N – військовий товариш (1765), пошмейстр стародубський. 1765 р. отримав дозвіл мати винокурений завод у пригороді Стародубу.

Лашкевич Артем Артемович (1718 – ран. 1784) – службу розпочав з 1747 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (1765.21.12.). Д.: (1769) Тетяна Григорівна Кулябка (1728 – ?), донька бунчукового товариша. За іншими даними Параска Григорівна Галаган.

Лашкевич Артем Семенович (? – 1714 – 1744 – ?) – військовий товариш. Його донька Ганна заміжня (1783) за бунчуковим товаришем Яковом Якимовичем, донька Марфа – за Іваном Пісоцьким.

Лашкевич Іван Семенович (Тищенко, Лашкевич-Рубцов, Лашкевич) (1683–1765) – службу розпочав з 1724 р., значковий товариш (1724–1739), асесор полкового суду (1731), був у 1733 р. полковим комісаром і 1735 р. ще не здав справи. У 1735 р. жив у полковій сотні, у комісії Шипова (1737), у 1735 р. його називав братом Федір Чуйкевич, у 1737 р. володів с. Старе Задубення Бакланської сотні: 31 двір (16 малогрунтових, 12 убогих при городах, 3 підсусідки). Городовий отаман (1740–1746), абшитований бунчуковий товариш (з 1746.17.12.). Його пасинок Ілля Журман, суддя генеральний, володів за ним двором у Стародубі (1750). Мав у 1764 р. у Стародубі 2 двори, 2 хати, у яких жило 4 найманих людей Д.: Єфросинія Іванівна Губчиць (1696 – ?), донька сотника почепського. У 1-му шлюбі була за Василем Матвійовичем Журманом, значковим товаришем. З нею до родини Лашкевичів перейшло 12 дворів у с. Гарцево.

Лашкевич Микола Артемович (1745 – 1784 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочав з 1764 р. у ГВС, військовий товариш (з 1765).

Лашкевич Михайло Артемович – син бунчукового товариша. Службу розпочав з 1759 р. військовим канцеляристом в ГВК, а потім у ГВС, військовий товариш (1763–1784).

Лашкевич Опанас Артемович (1749 – 1782 – ?) – службу розпочав 5 лютого 1765 р. у Малоросійській Колегії, військовий канцелярист (1769), секретар у Малоросійській Колегії (1776.28.04.), бунчуковий товариш (1778), земський суддя Погарського повіту (з 1779), надвірний радник (1781.13.08.).

Лашкевич Петро Федорович (1734 – 1780 – ран. 1784) – син полкового хорунжого. У 1757 р гетьман надав йому чин військового товариша, служив у дійсній службі з 1760 р. у Стародубському полку і того року був у слідстві про вільних військових посполитих, у рахункових комісіях Стародубського і Погарського магістратів про прибутки і видатки. Направлений у військовий похід (1769). Комірник Погарського повіту (1780). Разом з братом Семеном володів с. Остроглядовим, де і мешкав. Мав 70 підданих (1775). Д.: Мотря Ісаківна N (1737 – 1789 – ?).

Лашкевич Семен Євстратійович – осавул полковий лубенський (1-й; 1719 – 1727), сотник Роменський (1727 – 1735).

Лашкевич Семен Федорович (1740/1742 – ?) – син війта, коморник погарського підкоморського суду (1781), полковий осавул (з 1781.4.02.). Д.: (1763) Єфросинія Григорівна Гаєвська (1744 – ?), донька абшитованого бунчукового товариша.

Лашкевич Степан Іванович (1733–1782) – службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (з 1754), земський суддя Погарського повіту (1764–1779), «предводитель» шляхетства Погарського повіту (1772–1775), підкоморій (з 1779), надвірний радник (з 1782). Володів хутором поблизу с. Карповичі, де на р. Ірні мав плотину з млином у 3 кола, а також винокурний завод. Д.: (з 1758) Параска Григорівна Галаган (? – 1783 – ?), донька прилуцького полковника.

Лашкевич Федір (1750 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782. 05.).

Лашкевич Федір Семенович (1708/1713–1767 – ран. 1781) – купець стародубський (1743), бурмістр Стародубського магістрату (1744.11.), міщанин стародубський (1751.09.). Служив військовим товаришем за універсалом гетьмана, звання отримав за служби предків у листопаді 1752 р. У дійсну службу вступив у 1754 р. Був у комісії бунчукового товариша Тернавіота, полковим комісаром у 1754 р. Вів слідства над військовим товаришем Беларовським за індутовий збір при полковій канцелярії, у 1759 р. – над козаками Ніжинського полку на прикордонних роботах. Полковий хорунжий (1767). Мав у Стародубі 3 двори, 6 хат, у яких 9 найманих людей (1764). Д.: Гафія Семенівна Соболевська (1716/1718 – 1787 – ?), донька сотника погарського.

Лашко Іван (1713 – ?) – службу розпочав з 1752 р., осавул сотенний (з 1765), значковий Київського полку (з 1780).

Лашнюк Василь Семенович – сотений канцелярист (1752 – 1764), писар сотенний волинський (1764 – 1779 – ?), військовий товариш (1783), абшитований військовий товариш (1787). У с. Волинка мав 9 підданих (1783). Д.: (1778) Олена Степанівна Богдановська (? – 1759 – 1787 – ?), донька козака. Їх діти (1787 р.): Сава, Семен, Настасія, Уляна, Мотря, Ірина.

Лащ Іван – житель с. Сошняків (1664). Сотник Переяславського полку (1666), учасник козацької делегації Брюховецького до Москви. Д.: Параска Гораївна, 6 травня 1664 р. продала ниви Кіндрату у с. Сошняках.

Лащ Федір – військовий товарищ (1716). 28 листопада 1716 р. продав поле у полковій сотні Стародубського полку Юрію Новицькому.

Лащенко Григорій – козак, службу розпочав з 1758 р., полковий канцелярист (з 1764), значковий товариш (22.04.1774 – 1777). Д.: NNN, донька козака.

Лащенко Іван – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1676 – ?).

Лащинський Андрій Леонтійович – бунчуковий товариш (1740).

Лащинський Артем (1722 – 1799 – ?) – службу розпочав з 1743 р., полковий канцелярист переяславський (1750.10.11. – 1754), абшитований військовий товариш (з 1754.08.). Мав 6 підданих у с. Пісках Басанської сотні. Поручик у відставці (з 1799). Д.: (з бл. 1761) Настасія N Шепотько (? – 1745 – 1775 – ран. 1780), донька басанського козака.

Лащинський Іван – козак, значковий товариш Полтавського полку (1736.17.05. – 1750 – ?).

Лащинський Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Д.: Катерина NN, донька козака.

Лащинський Леонтій (? – 1680 – 1719) – шляхтич гербу «Лярисса», вийшов з Правобережжя, козак підлипенський, значний військовий товариш, сотник красноколядинський (1710–1717). У 1714 р. на уряд отримав с. Понори, у 1717 р. після абшитування за ним затверджене тестеве село Гирявка. Бунчуковий товариш. Д.: Марія Тимофіївна Радич (? – 1773), онука Івана Носа, прилуцького полковника.

Лащинський Онисим (1750 – ?) – абшитований військовий товариш.

Лащинський Петро Леонтійович (1714 – 1783 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. Службу розпочав з 1738 р. у Ніжинському полку, бунчуковий товариш за заслуги батька і братів (1750–1779). У 1749 р. розпочалися його суперечки за с. Гирявку з дядьком Максимом Антоновичем. Абшитований бунчуковий товариш (1779 – 1787 – ?). Мав 141 підданого у с. Гирявці і хуторі Голубовському, 15 – в хуторі Понорському. Д.: Настасія Федорівна Кандиба (? – ран. 1783), донька бунчукового товариша. Їх сини: Григорій (1756 – ?), Іван (1761 – ?) – вахмістр гусарського полку (1787), Ілля (1764 – ?), Олексій (1766 – ?), Андрій (1770 – ?) – втрьох були канцеляристами у Київському полку, Петро (1772 – ?).

Лащинський Федот (? – 1640 – 1690 – ?) – значний військовий товариш (1690). Основоположник Федченків. Його онук Григорій Федорович Федченко був полковим осавулом ніжинським (1700).

Лебединський Артем (? – 1660 – 1726 – ?) – у 1689 р. житель переяславський, купив дідизні ґрунти Марії Трушенчихи у с. Гречаники Терехтемирівської сотні. Значковий товариш Переяславського полку (1726).

Лебединський Йосип (1750 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист (з 1770), освул сотенний (1772–1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1779).

Лебединський Петро Артемович (? – 1711 – 1741 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – 1741 – ?). Під час очаківського походу загинув. Д.: NNN (? – 1764).

Лебединський Іван Петрович (1731 – 1784 – ?) – у 1741 р. – учень школи граматики Переяславської колегії, у Полтавській полковій канцелярії (1744–1748), військовий канцелярист (1748–1757), сотник канівський Переяславського полку (1757–1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Суддя полковий на уряді війтівства Переяславського (1767 – 1782), суддя нижнього земського Переяславського суду (1784). Д.: NNN, гречанка.

Лебідь N – сотенний отаман (? – 1779), абшитований значковий товариш (з 1779.7.06.)

Лебідь Денис Федорович – син значкового товариша, значковий товариш ГВА (1781). Мав хутір Ворожбиковщину і 1 підсусідка у с. Ряботині.

Лебідь Дмитро Кіндратович (1723–1764 – ран. 1775) – син абшитованого військового товариша, військовий канцелярист ГВК (з 1744). Військовий товариш (1751 – 1764 – ?). У 1763 р. займався полковим розмежуванням прикордоння Київського воєводства. Підсудок земський Переяславського повіту (з 1764). Мав у хуторі Довженківському Яготинської сотні приїжджий двір і 4 піших підсусідки. Д.: 1) Євдокія Іванівна N (1731 – 1760 – ?). 2) (з 1766) Анастасія Іванівна Булавка, донька бунчукового товариша. За нею після смерті чоловіка залишилося 48 підданих: у Баришевці – 16, с. Рудницькому – 16, хут. Журавському – 14.

Лебідь Карпо Денисович – син значкового товариша ГВА, отаман сотенний Ніжинського полку. Абшитований значковий товариш (1779.7.06. – 1783 – ?). Мешкав у с. Ряботині. Д.: Ганна NN, донька священика.

Лебідь Кіндрат Іванович (1678 – 1756 – ?) – син хорунжого чи отамана сотні Юхима Ращенка Канівського полку (1649). 1737 р. – міщанин, козак 3 статі (1740–1743), абшитований військови товариш (з 1743). У 1748 р. ГВС передав на розгляд його скаргу на сотника баришівського Давила Афендика за зруйнування і привласнення двору у с. Рудницьке. Мав у Баришівці двір житловий і 2 шинка, 3 двори найманих служителів, хату у д. Пасічки, у с. Рудницькому мав житловий двір при пасіках (1750). Д.: 1) NNN. 2) (ран. 1726 р.) Євдокія Матвіївна N (1694 – 1756 – ?), у 1-му шлюбі за Степаном Коропщенком (? – 1709 – ?), міщанином переяславським. У 1726 р. продала дідизні, батьківські і частину чоловікових ґрунтів у Переяславі осавулиній полковій Феодорі Стефановій Івановій Даниловичевій за борг 500 золотих.

Лебідь Іван Кіндратович – син абшитованого військового товариша, військовий канцелярист ГВК (1745–1746). У лютому 1745 р. сотенний отаман баришевський Іванов Стефан, осавул Тиміш Замниборода, хорунжий Ничипір Гаркуша, курінні отамани баришівський Трохим Корженко, селичівський Карпо Градел, ядлівський Федір Мотренко, рудницький Тарас Герасименко, старицький Іван Карпенко, липитанівский Василь Кошель просили призначити його баришівським сотником.

Лебідь Олексій Дмитрович (1773 – ?) – службу розпочав у Переяславському полку, значковий товариш (1796). Мав родовий герб.

Лебідь Федір – значковий товариш Ніжинського полку, житель с. Ряботина.

Левандовський Самійло Михайлович – сотник корибутівський Прилуцького полку (1740–1743), сотник слабинський Чернігівського полку (1743.29.06. – 1760.04. – ?).

Левандовський Трохим (1732 – 1769 – ?) – мав двір у Полтаві. Службу розпочав з 1 березня 1755 р., сотенний хорунжий (з 1756.5.03.), значковий товариш (1762.6.05. – 1769 – ?).

Левашко Федір – службу розпочав з 1767 р., сотенний хорунжий старозіньківської сотні (з 1768), значковий товариш Гадяцького полку (1775 – 1780 – ?). Одружений з донькою козака, дітей не мали.

Левенець Антін – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (? – 1775 – 1781 – ?), мешканець варвинський.

Левенець Дмитро Іванович (? – 1690 – 1739 – ?) – службу розпочав з 1706 р., військовий товариш, бунчуковий товариш у Полтавському полку, сотник новосанжарський (1729.5.01. – 1737). Був звільнений з уряду за притягнення козаків сотні до роботи у приватному господарстві, хабарі, побої. У 1737 р. полковник Василь Кочубей клопотав про повернення йому цього уряду. Мав шинок у Нових Санжарах (1732), с. Ольшані, млин на р. Ворсклі у 4 кола, а також млин у одне коло у с. Ольшані. Відзначився притягненням козаків до робіт у приватному господарстві, хабарі, захоплення майна, здирства. Вій-

ськовий товариш, мав 12 дворів (1744). Д.: Марія Федорівна Борохович, онука полковника гадяцького. У 1758 р. організувала напад на хутір жителя решетилівського Ничипіра Чарниша.

Левенець Іван (? – ран. 1767) – значкового товариш. Д.: Ірина N Пищимуха, у 1767 р. мала володіння у Потоцькій сотні.

Левенець Іван Іванович (? – 1747.16.04.) – осавул полковий полтавський (1726–1737). За 1733 р. отримав платню (50 рублів). Кум полковника Василя Кочубея. Мав шинок у Полтаві і два хутори поблизу міста (1735). Обозний полковий полтавський (1737.25.12. – 1747.16.04.). Поділ його спадку викликав протиріччя, які розглядала ГВК. Д.: Олена Кіндратівна N, у другому шлюбі за Василем Биковським, обозним полковим гадяцьким.

Левенець Іван Іванович (? – ран. 1735) – сотник старосанжарський Полтавського полку (1727.6.10. – 1732). 1727 р. взятий під караул у Малоросійській колегії, але потім відновлений на посаді. Д.: Марія NN (? – 1737 – 1744 – ?). Мала хутір під Полтавою (1735), 48 дворів (1744).

Левенець Іван Прокопович (? – 1640 – 1727) – син полкового обозного полтавського, бунчуковий товариш (з 1685.11.05.), полковий сотник полтавський (1687.27.07. – ?), (? – 1691.20.06. – 1693), осавул полковий (1693 – 1699), наказний полковник полтавський (1701.10.), полтавський полковник (1703–1709), значний військовий товариш, бунчуковий товариш. Один з трьох правителів ГВК (1724 – 1727). 24 вересня 1694 р. обміняв свій двір з Марією Анищихою. 7 серпня 1704 р. купив у полтавського козака Андрія Локащенка, а 26 серпня того ж року у козака Опанаса Ващенка двір за 80 талерів. Мав двір у Полтаві, шинок у другій полковій сотні, підданих у сс. Милець, Млини, Малишовці. Д.: 1) Марія N Сухина, розвівся з нею через архієрейське благословіння як своячниці, бо названа колишньою дружиною 1723 р.. О. Меншиков писав царю з Охтирки 19 січня 1709 р., що «при чем полтавский (полковник. – Авт.) в своей верности великие клятвы приносил и сам просил, дабы для вящаго уверения жену и детей ево вывесть куды потребно будет, а о детях имянно просил, чтоб им в Харкове для учения в Славенской школе быть». 2) Марина NN (? – 1732 – ?).

Левенець Йосип – козак, абшитований у травні 1762 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Левенець Олексій Семенович (1762 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 430 підданих у 1 містечку, 4 селах і 1 слободі Гадяцького повіту (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином Гадяцького повіту і внесений до I частини родовідної книги.

Левенець Прокіп (? – 1620 – 1690 – ?) – козак полтавський (? – 1665 – 1666 – ?), товариш полку Полтавського (1669), полковник полтавський (1673–1675), наказнй отаман городовий полтавський (1676), полковник полтавський (1677–1679). Під час чигиринської битви поранений. Д. Гуджол, Ф. Жученко, П. Герцик скаржилися І. Самойловичу на те, що він «на их здоровя похвалки чинит; самих безчестит, перестает з винниками и броварниками и на их слугами». Від гетьмана Самойловича отримав с. Нижні Млини. Козак полтавський. 11 травня 1685 р. разом з сином Іваном прийнятий під гетьманський бунчук. Обозний полковий полтавський (? – 1687.27.07. – ?). Разом з Федором Жученком привели Полтавський полк до присяги гетьману Мазепі. 27 липня 1687 р. гетьман надав йому с. Мильці у Полтавському ключі з Хухринським двором по Мачоському мосту. Тоді ж отримав сс. Куклинці, Ольшане, Гайворонці. Обозний полковий полтавський (? – 1690.10. – ?), Д.: Марія NN

Левенець Тимофій Йосипович (1727 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1740 р., полковий канцелярист Полтавського полку (? – 1749). 1749 р. мав суперечку за 15 родин у с. Старі Млини з сотником великобудиським Андрієм Сулимою. Збирав документи про право тещі, удови значкового товариша Параски Цурки, на отримання військового податку з млина Балясного на Герасимівській греблі на р. Ворсклі. У 1749 р. вів суперечку за ліс з військовим товаришем Лукою Старицьким. Значковий товариш Ніжинського полку (1749 – 1751 – 1755). Військовий товариш (1755 – 1763 – ?). Мав приїжджий двір у с. Гайворонцях та 12 сімей підданих у Старих Млинах. Д.: Марія Іванівна Цурка, донька значкового товариша. Її мати Параскева мала у с. Комарівці 11 сімей підданих.

Левенець Федір Дмитрович (? – 1747 – ран. 1751) – син військового товариша, полковий писар 3-го компанійського полку (1731–1734). Сотенний писар у новонабранному компанійському полку, абшитований у 1740 р. У 1747 р. отримав чин військового товариша Полтавського полку «за служби діда його полковника полтавського Івана Левенця також батька його і його самого в походах многих отправление». Мав двір приїжджий і шинковий у с. Мільчому та у с. Ольшаному. Д.: Гафія Дем'янівна N (? – 1757 – ?). У 1752 р. мала 76 сімей підданих у 45 хатах у 2-й полковій Полтавській сотні. У 1756 р. Чарниш захопив худобу і здійснив наїзд на її хутір.

Левенець Федір Федорович (1744 – 1773 – ?) – службу розпочав з 16 липня 1761 р. підпрапорним. Військовий канцелярист (з 1762.18.12.), військовий товариш (з 1765.17.12.), бунчуковий товариш у Полтавському полку (з 1773.16.01).

Левенець-Носенко Юхим Іванович – військовий товариш Полтавського полку.

Левешко Федір Іванович (1735/1739 – 1800 – ?) – з різночинців, службу розпочав з листопада 1753 р., сотенний канцелярист (з 1763.10.03.), осавул сотенний снятинський (1768.8.12. – 1772), отаман сотенний снятинський (1772–1777), військовий товариш Лубенського полку (з 1779.20.07.). Проживав у с. Юсковець. Д.: Марія Антонівна N (1749 – ?).

Левицький Василь Іванович (1759 – ?) – службу розпочав з 1775 р. військовим канцеляристом, сотник леплявський Переяславського полку (1779–1782).

Левицький Григорій Опанасович (1745 – ?) – службу розпочав з 1766 р., військовий канцелярист (1768.24.09. – 1770), отаман сотенний (1770–1773), військовий товариш (1773 – 1782 – ?). Приймав участь у турецькому поході. У 1780 р. захопив землю у абшитованого отамана сотенного Лубенського полку Хорошка. Мав 5 підданих у с. Богодухівці Кропивненської сотні. Мав 2 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги Прилуцького повіту.

Левицький Іван – військовий товариш, полковий осавул. Його син Андрій був священиком у с. Есмань (1787).

Левицький Іван – покозачений шляхтич гербу «Рогаль», значний військовий товариш (? – 1660 – ?). Сотник богуславський Корсунського полку

Левицький Іван Іванович – сотник леплявський Переяславського полку (1769–1772).

Левицький Іван Костянтинович – син значного військового товариша, полковий хорунжий ніжинський (1718–1738). 1720 р. мав майнову суперечку з підданими с. Купчич Сосницької сотні.

Левицький Іван Мойсейович – сотник леплявський Переяславського полку (1752.07. – 1769), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. У задніпровських походах 1753, 1755, 1757 рр. був за полкового командира. У 1759 р. відкомандирований полковою канцелярією в І армію. Нагороджений в абшит чином полкового судді (1772.24.04.). Мав у м. Леплявому 14 підданих, с. Келеберді – 16, Решотках – 2, в Кропивненській сотні в хуторі Краконовському 5; двір, 5 посполитих, 3 підсусідків, 2 городи, 1 пустий плец, гуральню, 3 з 6 млинів у Лепляві (1768). Д.: Уляна Василівна Лазаревич, донька леплявського сотника.

Левицький Йосип Костянтинович – значний військовий товариш.

Левицький Костянтин – значний військовий товариш.

Левицький Леонтій (? – 1732 – 1759 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1759). Мав родовий герб.

Левицький Микола Іванович (1753 – 1775 – ?) – з шляхетсва, службу розпочав полковим канцеляристом переяславським (з 1768.18.12.), значковий товариш (з 1771.16.12.) сотник леплявський (1772.24.04. – 1779). У 1774 р. був у поході в І армії.

Левицький Михайло (1761 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Левицький Мойсей Костянтинович – син значного військового товариша, хорунжий полковий ніжинський (? – 1711.05. – 1718), осавул полковий ніжинський (1718.1.12. – 1734.05. – ран. 1734.11.), суддя полковий ніжинський (1720 – 1734). Наказний полковник ніжинський (1733.16.07.). 25 серпня 1720 р. «виданъ дикретъ пану МоісѢю Костантиновичу Левицкому, асаулу полковому нѢжинскому, за которій обѢщалъ коня въ 30 талерей». 1721 продав грунт козаку Тимошу Борзенцю. З січня 1723 р. мав майнові суперечки з жителями полку, родичами, грецькими і циганськими купцями. Протягом 1725–1729 рр. ГВК розглядало суперечку його і полкового писаря Леонтія Грановського з ніжинським магістратом за сс. Кропивна і Синяки 2-ї полкової сотні.

Левицький Олександр (? – ран. 1748) – військовий товариш, мав житловий двір у Воронежі.

Левицький Опанас Мойсейович – сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (1739.23.02. – 1761.13.10.). Д.: (1751) Софія Мойсеївна Затиркевич.

Левицький Опанас Федорович (? – 1725 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1741 р. значковим товаришем, отаман сотений, сотник Кропивненської сотні. Абшитований полковий осавул (з 1773). Мешкав у м. Кропивна, де мав 7 підданних. Д.: 1) (? – 1744 – 1761 – ?) NNN. Народила синів Григорія (1747 – ?), Петра (1751 – ?), N (1755 – ?), доньок Тетяну (1753 – ?), Параску (1757 – ?). 2) (? – 1765 – 1775 – ?) Дарія Дмитрівна Дараган (1741 – 1775 – ?), донька абшитованого полкового судді. Мали сина Олександру (1769 – ?), доньок Євдокію (1762 – ?), Ганну (1767 – ?), Уляну (1769 – ?).

Левицький Осип (1755 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (зг 1779).

Левицький Петро (1723 – 1763 – ?) – військовий товариш (1761 – 1763 – ?).

Левицький Семен Леонтійович (1754 –, 1783 –?) – шляхтич, син значкового товариша, службу розпочав 18 березня 1775 р., полковий канцелярист (з 1778.1.09.), значковий товариш Переяславського полку (з 1780.12.12.), мав у 1783 р. 8 підданих.

Левицький Степан Опанасович (1746 – ?) – службу розпочав з 1758 р. у ГВК, військовий канцелярист (з 1759), сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (з 1761.8.10.), бунчуковий товариш (1770.31.03. – 1790 – ?), підсудок Ніжинського повітового земського суду (1779). Мав 88 підданих чоловічої статі у с. Талаліївці і хут. Лустовому – разом 157 підданих (1790). Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Левицький Стефан Григорович (бл. 1723 – ?) – син священика рождественського с. Новосілки Гоголівської сотні, студент КМА (1743 – ?). Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?).

Левицький Федір – сотник кролевецький Ніжинського полку (1712.21.01. – 06.).

Левицький Федір Михайлович – осавул полковий ніжинський (1770 – 1775).

Левицький-Леоновський Михайло (1747 – ?) – військовий товариш у Прилуцькому полку (1781). Титулярний радник (1788). Мав 140 підданих у 1 містечку. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до ІІ частини родовідної книги. Д.: Марія N Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Левіков Семен – абшитований військовий товариш (1777). Д.: Марфа Данилівна Котляренко, донька козака. Діти (1777): Федір (1754 – ?) – канцелярист при ГВС (1777), Василь (1756 – ?), Гафія (1758 – ?). Жили у с. Черняцькій Ямпольської сотні.

Левко – сотник полку Палія.

Левко (Уманський) – полковник брацлавський (1651.02. – ?).

Левкович Михайло – товариш Волоського полку, значковий товариш Київського полку (з 1727). У 1750 р. полковий комісар збору порцій і рацій для компанійських полків. Мешканець бобровицький.

Левкович Яків Михайлович – син значкового товариша, службу розпочав з 1751 р., значковий товариш Київського полку (з 1760), військовий товариш (1770 – 1776 – ?). У 1775 р. звинувачений в захопленні земель у козаків Бобровицької сотні. Абшитований військовий товариш (1782). Д.:NNN, донька козака. Мали синів Семена, Івана.

Левоненко (Леонтьєв) Василь – писар полковий компанійський (? – 1697 – ?), володів хутором на р. Буромці (куплений у жителя іркліївського Семена Балабана). Надбання ствердженні полковником лубенським Свічкою (1697), гетьманом Скоропадським (1710). Д.: Тетяна N Кулябка (? – 1732). Основоположник Базилевичів.

Левонка Федір – хорунжий сотенний старозіньківської сотні (1765–1775), значковий товариш (з 1775).

Левонович Марко – у полковому товаристві Черкаського полку (1649), у серпні 1654 р. очолював гетьманське посольство до царя. Разом з ним у Москву поїхали писар Григорій Гуляницький, Іван Д'яченко і 9 козаків.

Левонович Осип – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).

Левонович Юрко – військовий товариш, у 1718 р. продав за 90 коп міщанину Данилу Івановичу дворове місце у Стародубі.

Левошка Дем'ян Дорофійович (1748 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1765 р. у Зіньківському повіті, полковий писар, титулярний радник (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 3 підданих у м. Чернігові (1790). Д.: Євдокія Василівна Глинська, донька значкового товариша. Мали доньок Уляну, Мавру, Марфу.

Левошка Федір (1743 – ?) – службу розпочав з 1767 р., хорунжий сотенний (з 1768.02.), значковий товариш Гадяцького полку (з 1775), абшитований військовий товариш (1790). Мав 33 підданих у 1 селі і 2 хуторах Зіньківського повіту. Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Левченко Василь Іванович – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Дарія NN, донька священика.

Левченко Гнат – наказний сотник білоцерківський Миргородського полку (1708.05.).

Левченко Гордій – сотник комонний полку Новицького (? – 1682 – ?).

Левченко Григорій Семенович – син полкового осавула прилуцького, значковий товариш Прилуцького полку.

Левченко Данило – сотник 2-ї полкової Переяславської сотні (? – 1702 –1703 – ?).

Левченко Іван Іванович – абшитований значковий товариш (1787). Походив із шляхетської родини Мовчовських гербу «Гриф» чи «Свобода». Його прадід Іван Левченко вийшов у Гетьманщину. Д.: Гафія NN, донька шляхтича.

Левченко Олексій – сотник голтв'янський Миргородського полку (1737, нак.),

Левченко Парфен Іванович (1752 – ?) – службу розпочав 1772 р., писар полковий (1781). Д.: Марія Петрівна N.

Левченко Петро Іванович – абшитований військовий товариш (? – 1787). Поручик (з 1787). Д.: Меланія NN, донька козака.

Левченко Роман Якович – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1660 – ?), (? – 1671 – ?).

Левченко Семен Степанович – осавул полковий прилуцький (? – 1708.11. – ?).

Левченко Степан (? – 1646 – 1695 – ?) – покозачений шляхтич, сотник журавський Прилуцького полку (? – 1676.02. – 1695.1.03. – ?).

Левченко Тарас – сотник менський (? – 1672.03.).

Легановський N – писар полковий полку Палія (1691).

Легкобит Сидір – шляхтич, наказний сотник полковий ніжинський (1699, 1701), значний військовий товариш. Мав сина Павла. Його правнук Степан (1737 – ?) був абшитованим осавулом сотенним, мешкав у с. Холупкові Глухівського повіту, де мав 5 підданих.

Легович Захар – значковий товариш Чернігівського полку. Купив 6 дворів посполитих у Роїщах із власності Клима Бакуринського по його смерті.

Ледванський Дмитро – військовий товариш.

Лежайський Кирило Павлович – значний військовий товариш. Його онук Павло Миколайович (1757 – ?) – мешканець глухівський (1788).

Лежайський Михайло – значковий товариш Чернігівського полку.

Лейба Петро Степанович (1752 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 32 підданих у 1 місті і 1 хуторі у Зіньківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька шляхтича. Мали синів Степана, Олександра і доньку Дарію.

Лейбенко Григорій Стефанович – значковий товариш Переяславського полку (1731). Священик церкви Трьох Святителів м. Домонтова. 1743 р. продав ліс біля с. Стовп'яги, куплений батьком Стефаном Івановичем Лейбенком. Мав брата Андрія і сестру Катерину (згадка 1732 р.), які уступили йому право на млин під Домонтовим. Рід ієрея Григорія Лейби поминався у Золотоніському Благовіщенському монастирі: Тетяна, ієреї Тимофій, Симеон, Параскева, Стефан, дівиця Наталія, Олена, Василь, Марія, Василь, Пелагея, Ганна, Данило, Пелагея, Стефан, Йосиф. У 1768 р. з ним жили син Максим (25 р.), одружений з донькою бунчукового товариша Євдокією Андріївною Деркач (20 р.), їх діти Іван (1 р.) і Уляна (2 р.); онук Григорій Семенович Лейбенко (12 р.), племінниця Домна (10 р.), сирота.

Лейбенко Іван (? – 1724 – 1732 – ран. 1736) – значковий товариш Переяславського полку (1724–1732). 4 травня 1724 р. продав за 6 талерів ліс при д. Мазюнках бурмістру переяславському Степану Федорову. Д.: Олена NN, вдова значкового товариша, мала у 1750 р. у с. Сошникові 1-ї полкової Переяславської сотні приїжджий двір.

Лелет Ничипір – сотник пирятинський (1649, 1-ї).

Леляцький Іван N (? – ран. 1763), значковий товариш Полтавського полку (1752–1755), мав двір у Полтаві. Д.: Марія Парфенівна Волховська, сестра протопопа полтавського.

Лемачевський (Ломаневський) N – значковий товариш Київського полку. 1768 р. київський магістрат намагався вписати його разом з возним Блажевським і козаком Седневським до міщанського стану.

Лемачевський (Ломаневський) Ісак Якович (1760 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 7 травня 1773 р. у Київському гродському суді копіїстом, підканцелярист (з 1774.13.03.), канцелярист (з 1774.23.10.), військовий товариш (з 1779).

Лемешовський Петро – наказний сотник городницький Чернігівського полку (1734).

Ленгович (Леговець) Захар – значковий товариш Чернігівського полку (1730). Д.: Катерина Павлівна Устимович, вдова Клима Юрійовича Бакуринського, військового товариша.

Леневич N – сотник понорницький. У 1765 р. їздив до родичів у Петербург.

Леневич Карпо Петрович (? – 1688 – 1734 – ?) – шляхтич гербу «Линевські», сотник волинський Чернігівського полку (? – 1718 – 1734 – ?). 2 лютого 1719 р. чернігівський полковник Павло Полуботок написав листа гетьману про зловживання дозорця гетьманського двору Леневича. 21 лютого 1723 р. сотнику волинському Карпу Леневичу був направлений лист канцелярії МК про примушування козака Якима Леневича йти у похід до фортеці св. Хреста. Наказний полковник чернігівський (1733.12.). Д.: (? – 1719 – ?) Зіновія Петрівна Демиденко (? – 1703 – 1761 – ран. 1768).

Леневич Матвій Карпович (? – 1751 – 1767) – військовий канцелярист ГВК (? – 1741), бунчуковий товариш (1741.10.12. – 1767), полковий зборщик Чернігівського полку. Жив у с. Чорнотичах, мав 10 дворів підсусідків у Волинці, по одному шинку у Волинці, Чорнотичах, Козляничах, Ольшаній, приїжджий

двір при хуторі Хребетному. Д.: Параска NN (? – 1740 – 1767 – ?).

Леневич Мойсей Карпович (? – ран. 1747) – військовий товариш Чернігівського полку (1743). Проживав у с. Чорнотичах, де мав житловий двір. Д.: Тетяна NN, у 1747 р. у с. Виблі мала 1 двір підсусідків, жила у с. Виблях у 1767 р.

Леневич Павло Матвійович – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Чернігівського полку (1784), військовий товариш (1784 – 1787), з 1787 р. абшитований. У с. Чорнотичах мав 25 підданих. Д.: Марія N Острожська, донька військового товариша, шляхтанка.

Леневич Петро Матвійович – службу розпочав з 1766 р., канцелярист суду земського Менського повіту (1768), возний сотні Волинської (1780–1783), полковий хорунжий (1783–1796), жив у с. Чорнотичі (1785–1796). Д.: 1) (1786) Меланія Василівна Крачевська, донька бунчукового товариша, шляхтанка. 2) (1794–1796) Катерина Яківна Красовська, донька бунчукового товариша.

Ленецький Устин (Юстин) – військовий канцелярист (1731). Значковий товариш Чернігівського полку (1737), того ж року абшитований через захворювання на туберкульоз.

Лень Іван (? – ран. 1787) – гербований шляхтич, писар сотенний яготинський (1769.8.07. – 1779), військовий товариш Переяславського полку. Мав сина Кирила.

Лень Михайло – військовий товариш Полтавського полку (1779).

Леньковський Михайло – райця Київського магістрату, значковий товариш (1772).

Леонідов Дем'ян (1747–1789) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марина N Плохута (7 – 1790 – ?), донька значкового товариша.

Леонов Йосип (1749 – ?) – службу розпочав з 15 січня 1761 р., отаман сотенний варвинський (з 1772), військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1782 – ?). Мав 5 хат підданих у Варві (22 підданих) Прилуцького повіту (1782). Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?). Учасник військового походу 1772 р. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Мотря Микитівна Умен, донька полкового обозного.

Леонович Юрій – військовий товариш. У 1708 р. продав будинок у Стародубі міщанину Данилу Іванову.

Леонтієв Андрій (1748 – ?) – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Уляна N Калениченко, донька сотника.

Леонтієв Григорій Леонтійович – син протопопа миргородського, значковий товариш (1747), мав двір у Миргороді.

Леонтієв Данило – полковий канцелярист (? – 1757), значковий товариш Миргородського полку (1757 – ?).

Леонтієв Іван Леонтійович – син протопопа миргородського, значковий товариш Миргородського полку (1741).

Леонтієв Іван Максимович – син полкового хорунжого. Службу розпочав у Миргородській полковій канцелярії «в услужіння для переписки справ». Значковий, військовий товариш. Д.: N Симеонівна Яковлева, донька священика з Табурища.

Леонтієв Йосип Леонтійович (? – 1776) – син протопопа миргородського. У 1715 р. отримав від полковника Апостола універсальний лист на с. Кибинці, який тримав його батько за універсалом Мазепи 1688 р. Полковий комісар, товариш Миргородського полку (? – 1722 – 1743). Приймав участь у дербенському поході (1722). Мав у Кибинцях власний двір, шинок, маєтність 150/100 дворів посполитих і підсусідків, двір у Миргороді.

Леонтієв Кіндрат – сотник омельницький (1722 – 1723, 1725 – ?), значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1738 – ?), проживав у м. Манжелівці.

Леонтієв Максим Леонтійович – син священика кременчуцької Успенської церкви. Значковий товариш (1737 – 1738), житель кременчуцький (1737). Полковий хорунжий миргородський (1738–1760). Мав приїжджий двір у Кременчуці, дім у с. Круков Кременчуцької сотні, 3 посполитих (1753). Мав хутори поблизу д. Косовки при р. Березовці. Абшитований осавул полковий (1760 – 1762 – ?).

Леонтієв Микита (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: NN Симоновська, донька протопопа.

Леонтієв Микола – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Леонтієв Стефан Леонтійович (бл. 1671 – 1745 – ?) – володів дубняком поблизу сс. Калюжинців, Рязки, Івани, у ґрунтах Іваницьких, на який від полковників прилуцьких Стороженка і Горленка отимав підтвердження. «Стефан Леонтиев по универсалу гетмана Скоропадского в 1717 году даном, который и гетманом Апостолом в 1732 году іюле 18: сконфирмован былъ войсковымъ товарищемъ и найдовался в протекции оныхъ Гетмановъ». Житель с. Охоньки. Товариш полку Прилуцького (? – 1719). Бунчуковий товариш (? – 1720 – 1745 – ?). 11 липня 1719 р. отримав охоронний універсал на дубняк в Іваницьких ґрунтах від генерального хорунжого Якова Лизогуба. 7 вересня 1720 р. гетьман надав йому з Яковом Прочаєм універсал за яким Гаврило Милорадович мав повернути награбоване у них майно. У нього підсусідок у Прилуках Петро Соломаха. Бездітний (1745). Д.: Марія Яремівна (бл. 1671 – 1745 – ?), можливо, сестра отамана городового срібрянського чи донька Яреми Носа.

Леонтійович Андрій – писар полковий полтавський (? – 1666 – ?). Козак полтавський, колишній писар (1667). «Вірно служив» царю. Інформував разом з протопопом полтавським воєводу кн. Михала про «шатость» полковника Витязенка.

Леонтійович Гнат – отаман городовий і наказний сотник івангородський (? – 1719 – ?).

Леонтійович Данило – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1686.08. – ?).

Леонтійович Іван – сотник менський (? – 1681.08. – ?).

Леонтійович Іван (1722 – ?) – службу розпочав з 1762 р., отаман сотенний (з 1769), значковий товариш Київського полку (1772 – 1783 – ?).

Леонтійович Кіндрат – сотник омельницький Миргородського полку (1722 – 1723, 1725 – ?).

Леонтійович Максим – хорунжий полковий миргородський (1-й; 1738 – 1760).

Леонтійович Тиміш – наказий полковник прилуцький (1716.12.).

Леонтович Василь Степанович (? – ран. 1797) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1791).

Леонтович Захар – писар полковий 2-го компанійського полку (? – 1723 – 1727 – ?).

Леонтович Іван – сотник опішнянський (? – 1678.09. – ?).

Леонтович Іван Максимович – син полкового хорунжого миргородського, після відставки батька отримав чин військового товариша Миргородського полку (1760 – 1782 – ?). У Голтв'янському повіті мав 4 хати підданих.

Леонтович Іван Степанович (1727 – 1769 – ран. 1797) – син значкового товариша, службу розпочав з 1741 р., військовий канцелярист, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1755 – 1769 – ?).

Леонтович Костянтин – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1730 – 1732), сотник золотоніський (1732.05.–1763).

Леонтович Максим – службу розпочав з 1757 р., абшитований осавул полковий у Київському полку (? – 1772 – 1780 – ?). Д.: (1772) N Іванівна Афендик, донька капітана Молдавського гусарського полку.

Леонтович Максим – хорунжий полковий миргородський (1738–1760).

Леонтович Микита (1737 – ?) – військовий товариш Київського полку, полковий комісар (1762). Абшитований полковий хорунжий (? – 1788 – 1790 – ?), мав 14 підданих у 1 містечку. Внесені до 1-ї частини родовідної дворянської книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Яківна Кравченко, донька козака.

Леонтович Микола Олексійович – київський райця, військовий товариш (1781).

Леонтович Степан (? – 1748) – студент Києво-Могилянської академії (1726). Службу розпочав з 1722 р. у ГВК при різних комісіях. Значковий товариш Чернігівського полку (1729–1738), у 1731 і 1733 рр. перебував на українській лінії, учасник першого польського походу у Литві й віленської та селецької баталій, очаківського походу. Мав двір у Седневі (1732), шинок у с. Смячі (1732). У 1737 р. був за полкового хорунжого, полковий хорунжий чернігівський (1738–1748). Мав підданних 3 грунтових, 6 малогрунтових, 2 убогих, всього дворів 11 у с. Хрипківці Городницької сотні (1732). Д.: 1) N Синдаровська, сестра значкового товариша Чернігівського полку Івана Синдаровського. Одружився без квиту. 2) (у с. Коврай) Феодосія Степанівна Томара, донька переяславського полковника, вдова бунчукового товариша Григорія Фридрикевича.

Леонтович Степан Костянтинович (1738–1779 – ран. 1784) – син сотника золотоніського, по материнській лінії онук сотника золотоніського А.Чарушинського. Військовий канцелярист ГВК (? – 1763), сотник золотоніський Переяславського полку (1763–1769). У 1764 р. козак низовий запорозький Федір Третяк (30 років на Запорожжі) продав спадкові за померлим батьком Якимом Третяком ниви на 2 дні у Золотоноші сотнику Леонтовичу за 70 руб., а згодом йому ж продав усі земельні спадкові володіння. 1765 р. здійснив наїзд на маєток полкового осавула Лукашевича, побив і захопив хліб у його підданих. Полковий обозний переяславський (? – 1771 – 1773). У серпні 1773 р. призначений полковником II компанійського полку. 7 вересня 1772 р. Іван Бахчевський направив листа Я.Сулимі про те, що Леонтович не приймав присягу при вступі на посаду.

Леонтович Хома – уроженець смілянський Лубенського полку, син міщанина. Військовий канцелярист ГВК (1738 – 1747 – ?). Мав хутір під Смілою.

Леонтович–Дорумін Василь Костянтинович (1739 – 1786 – ?) – комісар земський Золотоніського повіту, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Військовий товариш Переяславського полку (? – 1774). 24 березня 1774 р. отримав чин полкового судді. 1775 р. у нього з братами було неподілених 180 душ підданих. Д.: (бл. 1770) Марія Йосипівна Тоцька (бл. 1747), донька полкового судді.

Леонтович–Дорумін Костянтин Леонтійович (1707 – 1766 – ?) – онук генерального обозного Івана Ломиковського, правнук генерального писаря Карпа Мокрієвича, внучатий племінник гетьмана Ханенка, був двоюрідним братом старшого військовий канцелярист Миколи Ханенка і за рекомендаціє останнього 29 листопада 1726 р. прийнятий до ГВК молодшим канцеляристом. 12 березня 1731 р. прийнятий у гетьманську протекцію і призначений виконувати доручення «при боку» гетьмана Апостола, отримавши чин військового товариша у Переяславському полку. Замість тестя А.Чарушинського призначений сотником золотоніським (1732–1763). Поминальник його роду: Яків, Микита, Гафія, Василь, Гафія, Леонтій, Костянтин, Настасія, Микола, Олена, черниця Марфа, Лизавета, Марина, Йосип, Костянтин, Ганна, Гафія, Олексій, Євстафій, Євдокія, Омелян, Євдокія, Антоній, Марія, Іван, Настасія, Параска, Мотря, Дмитро, Андрій, Іван, Михайло, Корнило, Іван, Данило, Олена, Костянтин, Степан, Прокіп, Зіновія, Данило, Горпина, Феодосія, Ганна, Славуй, Горпина, Данило, Єфросинія, Іван, Іван, Марко, Василь, Євстафій, Олексій, Славуй, Христофор, Роман, Доментій, Марина, Настасія, Яків, Яків, Горпина, Ганна, Влас, Данило, Євфимія, Мирон, Іван, Горпина, Ганна, Влас, Андрій, Славуй, Данило, Олексій, Федір, Петро, Євфимія, Григорій, Данило, Іван, Костянтин, Стефан, Микита, Леонтій, Олександра, Корнило, Дем'ян, Іван, Славуй, Гафія, Марія, Настасія, Олена, Тетяна, Іван, Матвій, Гаврило, Килина, Мойсей, Онисим, Євдокія, Гафія, Горпина, ієрей Петро, Павло, Григорій, Іван, Андрій, Ілля, Іван, диякон Михайло, черниця Олена, Єфросинія, Лизавета, Пелагея, Ананій, Єфросинія, Роман, Костантій, Євгенія, Євдокія, Лаврін, Меланія, Андрій, Василь, Євдокія, Григорій; ієромонахи Сільвестр, Досифей, Трохим, Феофан, Володимир, схимонах Семіон, схимонахиня Марія. Д.: Пелагея Антонівна Чарушинська (1719 – ?), донька сотника золотоніського. Усі володіння Черушинських у сотні перейшли Леонтовичам. «Объѣдали у сотника глуховского Турянского и долго тамъ пробавили; а потомъ были у писаря суда енералного Пиковця, котораго дочь новорожденная крещена сего-жъ числа, а воспріемниками были асаулъ енералный п. Валкевичъ и вдова Лисевичова, теща сотника золотоношского Костантія Леонтовича» (1742).

Леонтович–Дорумін Яків – соратник Ханенка, за сімейними переказами вийшов на Лубенщину разом з гетьманом Ханенком. Мабуть, він отримав с. Луки 1-ї полкової сотні Лубенського полку

Леонтович-Куриленко Семен Леонтійович – значний військовий товариш. 1724 р. отримав універсал полковника лубенського А.Марковича на нерухомість.

Лепецький Устин – значковий товариш Чернігівського полку. У жовтні 1737 р. абшитований через хворобу.

Лепинський Станіслав – сотник мошенський (? – 1699.01. – ?).

Лепявка Кас'ян – військовий товариш (1700). Від нього вели родовід Лепявки-Половинці.

Лесбенко Остап (? – 1664) – супроводжував козацьку делегацію на сейм до Варшави (1659). Д.: N Тимофіївна Носач, донька обозного генерального.

Лесевич Володимир Данилович – син сотника, військовий канцелярист, військовий товариш Гадяцького полку. Д.: Катерина Петрівна Лукашевич.

Лесевич Григорій Якович – брат Михайла, значковий товариш (1753).

Лесевич Данило Костянтинович (1720 – 1767 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 5 вересня 1735 р., військовий канцелярист ГВК (з 1735.11.12.). У 1760 р. замінений на посаді командира 2000 команди козаків, яких готували до участі у семирічній війні. Сотник Ковалівської, а потім 1-ї Ковалівської сотні (1738.11.11. – 1768.18.02.), суддя полковий гадяцький (1768 – 1770.10. – ?). Вирубав ліс, потравив сіно, захопив пашні та сінокоси у козаків сотні Носенка, Сердюка, Куця. Розглядався фальшивий наклеп на нього сотника опішнянського Дем'яновича у службових зловживаннях та звільнення козаків від державних податків за відпрацювання у його маєтності. 1749 р. отримав уступний лист мешканців с. Романівки Параски та Григорія Коломійченків на ліс, 1752 р. купив ліс у козака Ковалівської сотні Корнія Боровиченка.

Лесевич Костянтин – родом з с. Лисовичів під Таращею. Значковий товариш у Лубенському полку (1724). Д.: Марія N Піковець, вдова Антона Черушинського, сотника золотоніського.

Лесевич Михайло Гаврилович – гербований шляхтич, службу розпочав з 14 березня 1736 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1748.12.01.). Сотник наказний кропивненський Переяславського полку (1759). Житель с. Пологи-Яненки 2-ї полкової сотні, де мав 10 підданних (1774). Д.: N Матвіївна Котляревська, донька писаря золотоніського. Мали синів Сергія – писаря (1774), Євдокима – вахмістра у Молдавському гусарському полку (1774), Василя.

Лесевич Олександр Данилович (1750 – 1783 – ?) – син сотника, службу розпочав з 15 січня 1764 р. Сотник 1-ї Ковалівської сотні (з 18 лютого 1768). Був у кримському поході. Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1783). Д.: Ганна Василівна Родзянка.

Лесеневич Василь – наказний сотник полкової сотні Гадяцького полку (1711).

Лесеневич Василь Михайлович (бл. 1697 – ?) – службу розпочав з 1727 р., військовий товариш (1732–1739), 23 червня 1734 р. подав супліку генерал-лейтенанту князю Олексію Шаховському про надання йому ґрунтів та підданих з вільних військових сел замість с. Хомутівки, яка відійшла на користь військового капелана. У 1737 р. мав у д. Газуні полкової сотні 4 малогрунтових, 3 дуже убогих. Бунчуковий товариш (1739–1740), сотник мглинський (1740.15.03. – 1761.20.10.). 1741 р. Стародубська полкова канцелярія розглядала справу про вбивство ним стародубського жителя Федора Прохоренка і про використання козаків на приватних роботах. Абшитований через старість (1762). Д.: Євдокія Федорівна Підгірська (бл. 1713 – ?), донька капелана гетьмана Апостола. 1743 р. отримала млинове займище у с. Високому і дворище у Мглині згідно заповіту брата Володимира Ракушки-Романовського.

Лесеневич Гнат (? – 1685 – 1732 – ?) – його матір'ю була N Лазарівна Горленко. «Зайшлий з полских краев в Малую Россию и своей охотою стал служить козацко, и в той пребівая службе, и в той пребывая службе, заставал полковым прилуцким пи́сарем, а потом з ведома и позволения гетмана Скоропадского пострижен попом, в 1710 году». Хорунжий полковий прилуцький, писар полковий прилуцький (? – 1706 – 1709), полковник прилуцький Дмитро Горленко надав с. Юсковець, підтверджене гетьманським універсалом 1709 р. Протопоп прилуцький (? – 1731 – 1732 – ?). У 1724 р. мав судову справу за с. Липовиця з гетьмановою Скоропадською. Мав хутір під с. Липовиця (1732).

Лесеневич Іван – підпрапорщик слобідських полків (? – 1749), значковий товариш Миргородського полку (1749 – 1751 –?).

Лесеневич Іван Михайлович (1757 – ?) – абшитований бунчуковий товариш (1787). Володів 403 підданими у 2 селах та 2 хуторах. Д.: Тетяна Андріївна Туманська, донька протопопа басанського.

Лесеневич Костянтин Олексійович (1694/1701 – 1757.19.10.) – службу розпочав з 1725 р. військовим канцеляристом ГВК, що засвідчує можливість його походження з духовного стану. У 1726 р. у с. Коврайцях одружився з 17-річною донькою полковника переяславського, вдовою Настасією Степанівною Томарою. Наречена при живому першому чоловікові (значковий товариш Чернігівського полку Іван Синдаровський) прижила дитину від Лесеневича. Вона втекла з дому чоловіка, але чоловік помер у низовому поході. Лесеневич і Томара обвінчалися без присяги і квиту. ГВК оштрафував Лесеневича на сто карбованців, а єпископ тримав його у архирейському домі під караулом. Єпископ Іродіон Жураховський тримав його під арештом 3 тижні і заволодів його двома конями і майном. Лесеневич втік до Глухова і продовжував службу військового канцеляриста. Це дало поштовх для його стрімкої кар'єри. Через 5 років призначений прилуцьким полковим комісаром (1730–1731). Значковий товариш (1732). Мав хутір під с. Рудівкою (1732). Гетьманом Д.Апостолом взятий під бунчук, а 1735 р. став «по вибору» переяславським полковим писарем (1735–1739). 25 травня цього року купив у військового товариша Василя Купчинського та його дружини хутір поблизу с. Гречаники Терехтемирівської сотні. 24 серпня купив у значкового товариша Аврама Костенка ґрунти в урочищі Седельники. 3 грудня викупив у нехайківського священика Семена Гороновича хутір над річкою Золотоношкою, а 14 грудня цього ж року у козака Нечипора Сененка – хутір у Золотонішській сотні. У наступному році продовжував скуповувати ґрунти у с. Жорноклевах, а також купив три плеца у Переяславі у вдови Марії Хераскової, у мешканця переяславського Петра Кондратенка – ґрунт за Переяславом. 1737 р. приніс родині млинову клітку на міській греблі гельм'язівській з двох кол, яку викупив у племінника Степана Томари. Тоді ж у домонтівського священика Стефана Добронизького на місцевій греблі викупив млин з трьох кол, а також два гайки під с. Матвіївкою. 1738 р. у значкового товариша Євстафія Зеневича купив два хутори. Полковий суддя переяславський (1739.29.05. – 1751.10.). У 1748 р. по-

сварився з полковим обозним С.Безбородьком, в ході якої образив полковника С.Сулиму та привласнив сіножаті полкової артилерії. У 1749 р. вів тяжби з племінником бунчуковим товаришем Степаном Томарою через те, що не повернув йому наданого на 10 років в аренду с. Нехайки. У 1749 р. він з групою старшини, очолюваною бунчуковим товаришем Григорієм Іваненком, звинуватили полковника Сулиму і обозного Безбородька у привласнені полкових коштів, приверненні у підданство козаків, захопленні їх ґрунтів, використанні козаків у приватних роботах. 22 травня 1749 р. купив у колишнього управителя кн. Микити Трубецького значкового товариша Григорія Пароженка шинковий двір за 20 рублів. У 1753 р. напав на хутір полкового хорунжого Григорія Моцока у Золотоніському повіті, захопив людей, худобу, сіно. У 1766 р. канцелярія ГВА доносила про захоплення ним і його нащадками земель переяславської полкової артилерії у Гельм'язівській сотні у Гельмязівській сотні.

Лесеневич Микола Костянтинович (1745–1810) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 13 січня 1766 р. військовим товаришем. 14 серпня 1767 р. став бунчуковим товаришем. З 10 січня 1769 р. був комісаром земським у зібранні з хат «рубльового окладу». Входив до складу комісії, яка розглядала земельні тяжби бунчукового товариша Гриневича з переяславським священиком Стеблевським, а також бунчукового товариша Ілляшенка з козаками с. Хоцьок. 1776 р. захопив землі у полковника Мейєра. У 1780 р. в його володіннях було: в Гельмязівській сотні у с. Жорноклевах 99, с. Горбанях 5, с. Чопилках 15, в хут. Малому 102, в Золотоніській сотні в хуторі Великому 84, у с. Ковтунах 2, в Домонтівській сотні 49, в м. Переяславі 9, в 2-й полковій сотні у с. Комарівці – 4 підданих. Мав батьківський шинковий двір у Переяславі (1764). Д.: (1775) Олена Петрівна Стахович (1751 – 1817), донька бунчукового товариша.

Лесеневич Петро – писар полковий миргородський (? – 1716 – 1725 – 1732 – ?).

Лесеневич Яків Васильович (бл. 1732 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1753 – 1767). Д.: (1750) Софія N Максимович.

Лесенецький Петро Іванович – абшитований бунчуковий товариш (1787), мав 48 підданих у м. Синявці. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.

Лесенко Дмитро – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у хут. Недбайлівка Янпольської сотні.

Лесенко Капро – шляхтич гербу «Наленч», військовий товариш Ніжинського полку, сотник коропський.

Лесенко Назар – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.

Лесенко Павло – син козака, козак, військовий товариш Ніжинського полку. Отримав універсал гетьмана Скоропадського на млин в Глухівській сотні.

Лесенко Петро – хорунжий полковий переяславський (? – 1679 – ?).

Лескевич Василь – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р. через хворобу.

Лескевич Павло (? – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку, проживав в Уцтавиці (1738). Д.: Варвара NN (? – 1741 – ?), мешкала в Уцтавиці.

Лескевич Петро – писар полковий миргородський. Був серед відпущених з Москви сенатським указом учасників у «справі Полуботка» у 1725 р. **Лескович** Павло (? – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – 1738 – ?), здійснював ревізію Голтв'янської сотні. Мав двір в Уцтавиці. Д.: Варвара NN у 1741 р. вдова.

Лестушевський Матвій – військовий товариш Київського полку (1782).

Летвич Павло – козацький старшина (1621).

Летошний Гнат – військовий товариш (1683), мешканець пирятинський.

Летошний Карпо – сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1649 – ?).

Леуський Василь (1728 – ?) – син козака, службу розпочав з 6 квітня 1764 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779.17.10.).

Леуський Григорій (1733 – ?) – службу розпочав 7 березня 1769 р., учасник боїв під Бендерами. Значковий товариш Миргородського полку (1779.17.10. – 1783 – ?).

Леуський Іван (1742 – ?) – службу розпочав 4 січня 1759 р., учасник боїв за Перекоп у 1770 р. Значковий товариш Миргородського полку (1779.17.10. – 1783 – ?).

Леуський Максим (1748 – ?) – службу розпочав з 10 березня 1766 р., знаходився під Лисаветградом (1769–1770), на Перекопі (1771 – 1772), на Дніпровській лінії (1780–1782). Значковий товариш Миргородського полку (1779.17.10. – 1783 – ?). Усі разом володіли двома хуторами у Городницькій сотні.

Леховецький Михайло – військовий товариш (1689). Купив ґрунти боярські у жителів с. Чубковець, зятя небіжчика Липського Лазаря Михайловича та братанича Лавріна Липенка.

Леценко Устим (? – 1619 – 1668 – ?) – сотник Лубенський сільський (1649, 2-ї), обозний полковий лубенський (? – 1660 – ?), наказний полковник лубенський (1668.07.).

Лецик Тимофій (1735 – ?) – службу розпочав з 1746 р., осавул сотенний 2-ї Лубенської сотні (1777), військовий товариш (1782–1800). У поході не був, проживав у с. Черевках. Д.: 1) Катерина Карпівна N (? – 1797 – ран. 1800). 2) (1800) Марфа NN (1759 – ?).

Лешковський Олександр – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Чигиринського полку.

Лещенко Іван – сотник переяславський. Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви (1665.10.).

Лещенко Іван Ничипорович (1736 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 7 підданих у Лохвиці. Д.: Катерина Миколаївна N (1745 – ?).

Лещенко Онисим Ничипорович (1749 – ?) – службу розпочав 1770 р. при полковій канцелярії, полковий канцелярист (1773 – 1777), отаман сотенний вакансований (1777 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1800 – ?). Підданих не мав. Д.: Ірина Федорівна N (1750 – ?), донька козака. Дітей не мали.

Лещенко Яків (? – 1640 – 1719 – ?) – осавул полковий лубенський (? – 1672.05.0 – ?), отаман городовий лохвицький.

Лещинський Клим – яблунівський (тимчасово виконуючий обов'язки сотника 1766.11.05. – 1773).

Лещинський Марко Іванович – козак Новгородської сотні, 1676 р. отримав фундуш від підскарбія Р.Ракушки на млин на р. Сожі у Новгородському повіті. Товариш військовий (1678). 1678 р. отримав універсал стародубського полковника Григорія Каповича

Вольського-Коровки на млин на р. Сожі. 1682 р. стародубський полковник надав універсал на цей млин новгородському архієпископу Михайлу Лешавському. 1684 р. відбувалася суперечка за цей млин між Пригарами і Чернігівським кафедральним монастирем. Млин купив у нього купець Костянтин Пригара, що було підтверджено універсалом полковника стародубського Михайла Миклашевського у 1700 р., що було підтверджено і гетьманським універсалом 1701 р.

Лизекевич Григорій Федорович (? – 1710 – 1772) – військовий канцелярист ГВК (? – 1733 – 1738), сотник баришівський (1738 – 1744). Мав у Баришівці двір на форштаті на Горинському з землею і садом та куплені ним у Баришівській сотні ґрунти з полями пахотними, сінокосами, лісами, хутір Прокопенковський під с. Селичівкою, місце коморне Остапивичевське на Баришівському ринку. Привласнював зібрані податки, використовував козаків у приватних роботах, захоплював ґрунти у козаків і селян. Привертав у підданство козаків і вільних посполитих. 26 червня 1744 р. генеральним судом відсторонений від посади. У 1746 р. бунчуковий товариш Григорій Іваненко звинуватив його у привласненні грошей, зібраних мешканцями сотні на закупку волів. У придане за першою дружиною отримав с. Студенки Глухівської сотні, де «в разных местах, по разделу учененному, довольно имеется грунтов с протчими угодии и подданных людей». З Баришівки виїхав до Петербурга, потім проживав у Глухові. 29 березня 1772 р. в Глухові через хворобу склав заповіт, яким двір з землею та садом, інші ґрунти у Баришівці з полями, сінокосами, лісами, дворові будівлі та родину кріпаків заповів свої другій дружині Христині Іванівні. Їй же він відписав і свої маєтності у Глухівському повіті. З документу дізнаємося, що мав двох синів: Якима та Василя, які на момент складання духівниці перебували «за морем» (Яким у 1780 р. був радником посольства у Дрездені, а його брат – у Колегії іноземних справ). Мав фамільну печатку, яку приклав до тестаменту. Мабуть, невдовзі Григорій Федорович помер, бо вже 14 липня того ж року його вдова продала полковнику переяславському Григорію Іваненку двір у Баришівці, хутір під с. Селичівкою та інші ґрунти за 500 карбованців. Д.: 1) Уляна Стефанівна Уманець (? – ран. 1769), донька сотника глухівського. 2) Христина Іванівна N (? – 1758 – 1772 – ?).

Лизогуб Андрій Юхимович (1673–1737) – значний товариш Запорозького товариства (1708–1709), в одному із документів 1748 р. зазначено «Андрей Лизогуб в 1708 году в Высокомонарших грамотах данных им на владеніе сель и деревень написан знатним войсковым товарищаем». Сотник конотопський (1716–1719), значний військовий товариш (? – 172215.08. – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1724 – 1737 – ?). У 1694 р. отримав гетьманський універсал на с. Старий Почеп, отримане в придане за дружиною. У січні 1709 р. разом з братами Яковом та Семеном отримав підтверджувальний гетьманський універсал на маєтності. Збудував у Конотопі церкву в ім'я Різдва Богородиці. У листопаді 1722 р. жителі с. Ярославець Глухівської сотні Василь Яковенко і Петро Горбач скаржились на колишнього конотопського сотника Андрія Лизогуба за відібрання ґрунту, заставленного їм його підданими з с. Погребків. 1724 р. захопив ґрунт і невиплатив гроші священику с. Хижки Глухівської сотні Гаврилу Івановичу. Мав протекціантів убогих 4 в м. Конотоп, 3 «несвободной дачи», та 1 у с. Сосновці Конотопської сотні і двір приїзжий. У 1737 р. володів 15 дворами у с. Погрібки Воронізької сотні, мав «дворец» у с. Сосновці, у ревізії записані його 45 підсусідських дворів у Конотопі. Мав підсусідків у с. Шаповалівці, с. Озаричах. Мешкав у Конотопі. Д.: (1694) Параска Михайлівна Миклашевська, донька полковника стародубського. У 1738 р. мала посполитих 14 хат, підсусідків 12 хат с. Хижки та 8 хат у д. Рубанівка Глухівської сотні. У 1739 р. звинуватила жителів с. Хижки Глухівської сотні у викошені та захопленні сіна.

Лизогуб Антін Андрійович (? – 1725) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Мав в Рудні 3 двори, в Ловині – 5 (1741).

Лизогуб Василь Костянтинович (бл. 1753 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1773 р. військовим товаришем, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1774), колезький асесор (з 1786). Всього мав 945 підданих. Мешкав у с. Бобровиці. Д.: (1782) Ганна Іванівна Маркович (? – 1804), донька бунчукового товариша

Лизогуб Василь Семенович (бл. 1712/1715 – 1763 – ?) – навчався у Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1734 – 1763 – ?). Мешкав у с. Андріївці (1760), мав у с. Слободці Яготинської сотні 6 піших підсусідків посполитих, при хут. Рокитнове двір приїжджий, при ньому 5 дворів найманих людей (1750). Д.: (1742) Марфа Василівна Кочубей (бл. 1719 – ран. 1760), донька полковника полтавського.

Лизогуб Григорій – генеральний осавул (? – 1674 – ?).

Лизогуб Григорій Григорович (? – 1771) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1746–1767). Усі його володіння перейшли до племінниць Тетяни та Ганни Яківнам. Помер бездітним.

Лизогуб Григорій Якович (? – ран. 1760) – навчався у Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1743–1751). У Переяславського полку мав приїжджий двір, 1 двір убогих підсусідків у них 2 тяглих і 2 піших у с. Лісняках, при його хуторі Кононівському приїжджий двір (1750). Д.: Настасія Степанівна N (бл. 1732 – 1760 – ?).

Лизогуб Іван – наказний полковник прилуцький (1774).

Лизогуб Іван Іванович (? – ран. 1808) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1767). 23 травня 1761 р. купив у своєї бабки Ганни Юріївни Кондратьєвої с. Кровне, 9 червня 1761 р купив у неї ж хут. Лисишин. У 1767 р. у своїх володіннях мав 708 підданих. Д.: Євдокія NN (? – ран. 1808).

Лизогуб Іван Кіндратович – сотник Канівської городової сотні Канівського полку (? – 1658.04. – ?), полковник канівський (? – 1659.04. – 1659.10. – ?). На його полковництво уманське протягом 1661 – 1663 рр. за В.Модзалевським вказував Ю.Гаєцький, спираючись на джерела стосовно 1661 і 1663 рр. Юрій Хмельницький наказав йому як уманському полковнику «по местечкам на сей стороне Днепра козаков наговаривать и прелщать, и того полковника в местечке Песчаном задержали: и после того, как отступили хан и Юрасько от Переяславля, и взят он, Лизогуб, в Переяславль и отдан брату его, переяславскому мещанину, и приказал Сомко у него быть крепкой стороже козакам своим». Лизогуб втік, але на Дніпрі був спійманий. К.Стецюк датувала його уманське полковництво 1662 р.. Можливо перше полковництво Лизогуба в Умані було 1661–1662 рр.

Потім полковником став Іван Безпалий, а Лизогуб повернувся до Канева і був полковником канівським (1662.8.07. – ?). Після усунення Безпалого 1663 р. знову повернувся до Умані і деякий час був полковником, до того часу, коли пірнач перейшов Ханенку. На короткий час став знову полковником уманським (? – 1666.11. – ?) за гетьманування П.Дорошенка.

Лизогуб Іван Семенович (? – ран. 1754) – навчався у Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1748). Д.: (1732) Катерина Михайлівна Кондратьєва (? – 1720 – 1774 – ?), донька полкового обозного.

Лизогуб Іван Семенович (бл. 1734/1735 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку.

Лизогуб Іван Якович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: Ганна Михайлівна Корсак, донька смоленського шляхтича.

Лизогуб Ілля Якович (1722–1781) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1751– 776). У 1776 р. отримав чин малоросійського полковника. Володів хутором Пилипча. Мав 516 підданих. Помер бездітним. Д.: 1) Тетяна Іванівна Рачинська (бл. 1718 – ран. 1761), донька смоленського шляхтича. 2) (1761) Якубович Катерина Яківна (? – 1805), донька судді генерального.

Лизогуб Костянтин Семенович (бл. 1717–1772) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. ГВК розглядала справу про передачу на розгляд у Генеральний військовий суд чолобитної козаків с. Івашківки Городянської сотні Чернігівського полку Івана Качного та Івана Грищенка про утиски їх бунчуковим товаришем Костянтином Лизогубом (захоплення ґрунтів, хліба, сіна, побої і т.п.) для примушення повернутись у його підданство (1732.12.09. – 1750.16.07.). Мешкав у с. Бобровиці (1760). У 1763 р. проводив слідство про захоплення чернігівськими міщанами козачих дворів. Усі свої володіння заповідав дружині. Д.: Гафія Іванівна Новицька (бл. 1726 – 1774 – ?).

Лизогуб Петро Семенович (бл. 1736/1740–1780) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1760 – 1773). Д.: NNN.

Лизогуб Семен Семенович (бл. 1708/1709 – 1781 – ?) – навчався у Києво-Могилянській академії (1727), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1742–1760). Мешкав у с. Буровці (1742–1760). Своїм тестаменом (25.06.1781) усе заповідав доньці Тетяні. Д.: (1742) Ганна Василівна Танська (бл. 1714/1715 – ?), донька полковника переяславського. У 1-му шлюбі була за Сулимою Степаном Івановичем (1709 – 1739), значковим товаришем. У 2-му шлюбі за Степаном Мироновичем, значковим товаришем.

Лизогуб Семен Юхимович (? – 1734) – навчався в КМА (1699), значний військовий товариш (? – 1704 – 1709 – ?), в одному із документів 1748 р. зазначалося: «Семенъ Лизогубъ в 1704 году по уневерсалу гетмана Мазепи так и в уневерсале гетмана Скоропадского в 1709 году написан знатным войсковым товарищем». «Въ 1708 г. пошелъ за Мазепою и возвратился уже только послѣ полтавскаго сраженія. Не былъ сосланъ, какъ другіе, только за свойство съ гетманомъ». У вересні 1727 р. як посланець козацький прибув у СПБ. Бунчуковий товариш Чернігівського полку (? – 1715–1734). В березні 1707 р. отримав гетьманський універсал на рудню, а в квітні 1719 р. на маєтності. 1720–1729 рр. сперечався за спадок тестя з його вдовою, вів майнові суперечки з мешканцями Лубенського, Київського, Чернігівського, Переяславського полків. 1729 р. намагався отримати гетьманський універсал на продовження права володіння і використання «військового степу» коло його хутору у Прилуцькому полку, але цей документ «в дело не пошол». У1730 р. володів частиною сс. Шибиринівка, Антоновичі, Велички, Гути, Височині, Семаків, Пересажі, Петриків, Осорійків, Боханів, Зубів та Угловців. Ці маєтності скупив дід Яків, потім частково скупив та захопив його батько Юхим Якович Лизогуб. У 30-х роках Семен Лизогуб продовжував скуповувати Шибиринівські ґрунти. 1731 р. захопив землі у бунчукового товариша Якова Полуботка, 1732 р. у ніжинського війта Петра Тернавіота. Мав хутори в с. Шостовиці, д. Жевед, шинок в с. Андріївці, приїжджий двір і шинок у с. Смолин (1732). «Умеръ въ польскомъ походѣ въ 1734 г., оставивъ дѣтямъ огромныя земельныя владѣнія». Д.: Ірина Іванівна Скоропадська (бл. 1672 – 1760 – ?), донька гетьмана. Намагалася повернути батьківський спадок, який хитрощами захопила Настасія Марківна Скоропадська. 18 березня 1730 р. її сестра Уляна Толстая продала їй усі свої володіння у Чернігівському полку. Мешкала у с. Андріївці (1742–1760).

Лизогуб Юхим Якович (? – 1658 – 1704) – генеральний бунчужний (1688 – 1698), полковник чернігівський (1698–1704). Сс. Ріпки, Холявин, Кам'янка, Маслаківка, огородники у Петрушині, частина Гукова було рангове на ранг полковника у володінні Юхима Лизогуба. Володів с. Жабчичами. Частина с. Гусинки було як рангове полковника, а частину полковник віддав на городового отамана чернігівського Михайла Слободецького, а потім його онуку сотнику слабинському Філоненку Семену Михайловичу. Із рангових володінь передав полковому хорунжому Прокофієву с. Даничі, що пізніше було підтверджено гетьманським універсалом (1704). У 1688 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. У 1690 р. – на них же царську грамоту. Д.: Любов Петрівна Дорошенко, донька гетьмана (? – 1658 – 1708.05. – ран. 1709).

Лизогуб Яків Григорович (? – ран. 1760) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Д.: (1743) Настасія Василівна Кочубей, донька полтавського полковника.

Лизогуб Яків Євстафійович – генеральний обозний (1728.18.03. – 1749).

Лизогуб Яків Іванович (бл. 1720 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1750–1771). Мешкав у м. Седневі (1763). У 1763 р. займався ремонтом мостів і загат у Гетьманщині. Мав у Яготинській сотні у с. Пирловці двір приїжджий, 11 дворів найманих людей та посполитих, 18 дворів на 23 хати убогих і 11 хат бездвірних, всього 18 дворів; 34 хати, 1 двір служителів на його хуторі власному та приїжджий двір (1750). Д.: (1763) Марія (молодша) Семенівна Сулима (бл. 1737 – ?), донька полковника переяславського.

Лизогуб Яків Кіндратович (Яцько Кобизенко) (? – 1629 – 1698.9.08) – козак Гельм'язівської сотні Переяславського полку (1649), полковник канівський (1666–1669). Разом з військовим канцеляристом Карпом Мокрієвичем їздив від гетьмана Брюховецького до Москви (1667.10.01.). Звернувся з листом до вороньківського сотника Переяславського полку «чтобы де козакам и всяких чинов людей, которые в давних лет с Киевской стороны Днепра перешли жить на Переяславскую сторону, велел бы он сотник идти по прежднему за Днепр на Киевскую сторону»

(1667.19.05.). Генеральний осавул у Петра Дорошенка (1669–1674), наказний гетьман від Петра Дорошенка (1670–1673). У січні 1670 р. був наказним гетьманом над корпусом у складі частини Лубенського полку (полковник Григорій Гамалія), кінних полків Миколи Раєвського, Івана Вербицького, Гната Шульги, частини Чернігівського (наказний полковник Іван Пригара). Кандидат Московського уряду в Задніпровські гетьмани (1673). У м. Гельм'язіві мав «пашню и скотину» (1673). У лютому 1674 р. здав гетьману Самойловичу та князю Ромодановському Канів та перейшов на Лівобережжя. Мешкав у м. Конотоп (1681). Чернігівський полковник (1687 – 1698.9.08.). Надав універсал Андрію Дорошенку з підтвердженням на будівництво млина поблизу с. Жуковичі Киселівської сотні. Віддав с. Бегач своєму онукові бунчуковому товаришу Якову Лизогубу. У 1681 р. разом з Тимофієм Радичем купив у мешканців гутянських Андрія Бутка та Степана Зубаченка ліс над р. Гнилицею під Конотопом за 700 золотих. Володів с. Жабчичами, м. Седневом, с. Боромиками, які з свого володіння передав зятю – полковому осавулу Стефану Бутовичу. С.Камку, Хотуничі надав полковому судді Костянтину Стрієвському. Петрова Слобода ним віддана протопопу чернігівському Шубі, потім володів сам, а пізніше надав протопопу чернігівському Миколі Синдаровському (отримав гетьманський універсал і жаловану грамоту в 1692 р.). Мазепа відібрав у чернігівських полковників і передав своєму пасинку Криштофу Фридрикевичу маєтності у Седневі, Смічені, Хрипковцях, Конотопі. Після Самойловича с. Звиничево перейшло у володіння полковника Я.Лизогуба, який передав його значному козаку Довгалецькому, а по його смерті у 1688 р. любецькому сотнику Івану Мокрієвичу. Лизогуб після полкового обозного Байдака надав с. Велику Весь полковому осавулу Василю Устимовичу. Відібрав у козака Прищепи частину с. Гусинку, у полкового товариша Івана Улянича с. Голубичі і володів сам. У 1698 р. Мазепа відібрав у Я.Лизогуба рангові Ріпки і повернув Якову і Климу Юрієвичам Бакуринським. У 1687, 1689 та 1694 рр. отримував гетьманські універсали на маєтності, а у 1690 та 1695 рр. – царські грамоти. Його тестамент написаний 25 травня 1698 р. Д.: Гафія Баранівна (? – 1643 – 1709 – ?), сестра седнівського городового отамана Степана Барана (1703).

Линський Федір – сотник яблунівський Лубенського полку до чигириських походів.

Липай Матвій – козак, військовий товариш у полку Лубенському «за держание ... надлежащих до скарбу войскового доходов с полку Переяславского и за оказанние приращения зборной до скарбу войскового казни» (1742 – 1748 – ?). Мав двір житловий у м. Єреміївці Чигриндубравської сотні та 5 підсусідків у його хатах живучих.

Липнявський Юрій – полковник корсунський (? – 1665.03. – 06. – ?).

Липський Василь Васильович – осавул полковий стародубський. 1710 р. отримав універасал Скоропадського на млин на р. Фастовці. Його онуки мешкали у Коропі.

Липський Василь Іванович – значний військовий товариш. 1681 р. отримав універсал Самойловича на млин на р. Фастовці. Його нащадки мешкали у Коропі.

Липський Іван – осавул полковий стародубський (? – 1657 – ?). 1657 р. отримав універасал Б.Хмельницького на млин на р. Фастовці. Його нащадки мешкали у Коропі.

Лисак Іван (? – 1755 – ?) – отман городовий леплявський (1731), наказний сотник леплявський (1731).

Лисак Тиміш – сотник полку (ран. 1651 р.). Не виключено, що це Грушецький Тиміш. Можливо, до цієї сотні належав Грушович Харлам, який був отаманом сотенним у 1638 р.

Лисенко N – сотник киселівський, був у терекському поході (1723).

Лисенко Андрій – службу розпочав з 1753 р., осавул сотенний (1763–1772), значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1779 – ?).

Лисенко Андрій Федорович (? – ран. 1748) – отримав гетьманський універсал на сотництво березинське (1729.29.09. – 1747) після Олександра Брежинського. Влітку 1732 р. на чолі сотні був на Українській лінії. Мав млин у два кола на р. Березні у м. Березна. Письменний. Д.: 1) (1735) Ганна Василівна Савич. 2) (1739) Гафія Петрівна Корицька.

Лисенко Андрій Якович (1719 – ?) – службу розпочав 1747 р. військовим канцеляристом ГВК, абшитований полковий осавул (? – 1783 – 1787 – ?). Житель с. Дягова, де мав 5 хат підданих. Д.: Ганна NN (? – ран. 1783).

Лисенко Василь Васильович (1750 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1767 р., військовий канцелярист (з 1769), сотник вакансовий (1774. 7.07. – 1779 – ?), сотник (1787). Д.: 1) N Петрівна Сахновська, донька бунчукового товариша. 2) (1787) Софія N Кулябко, донька надвірного радника.

Лисенко Василь Іванович (бл. 1720. с. Олександрівка – 1768 – ?) – навчався у КМА (1736). Військовий канцелярист ГВК (? – 1744). Сотник киселівський Чернігівського полку (1743 – 1751 – ?), бунчуковий товариш (1758). Його племінник Кузьма Самойлович Самойлович був возним Менського повіту. Д.: Марія Василівна N (1720 – ?).

Лисенко Георгій Васильович (1751 – 1797 – ?) – возний (1783), військовий товариш Чернігівського полку (1784), корнет у відставці. Д.: Марфа Василівна Жданович, донька полкового хорунжого.

Лисенко Іван (Івашко) Якович (? – 1629 – 1699.25.11.) – козак сотні Лисянської Корсунського полку (1649), полковник (очевидно, запорозький), прибічник Брюховецького (1663), полковник чернігівський (1669.05. – 1671.02. – ран. 1671.08.). Отримав універсал Д. Ігнатовича на сс. Осьмаки і Дягове, значний військовий товариш (1671.3.02.). На козацькій раді 17 червня 1672 р. обраний першим осавулом генеральним і отримав 60 рублів. Вже 3 липня 1672 р. гетьман Самойлович затвердив за ним млин на р. Сперші у с. Данилівці, куплений у козака Ісая Опанасовича. Був наказним гетьманом (1674.02.). Полковник переяславський (1677.07. – 1678.10.). «За його першого полковництва у 1677–1679 рр., місто Переяслав зросло і збагатіло». Значний військовий товариш (1678–1690), 1689 р. супроводжував Мазепу у поїздці до Москви. Полковник переяславський (1690.25.06. – 1692.02.). Звільнений Самойловичем, він був повернутий на полковничу посаду Мазепою в умовах протистояння проти переяславського угруповання Думитрашки–Райча. Видав універсал келебердинському священику Павлу Ярмоловичу на підтвердження ставу і греблі та побудованого на ній млина (1691.8.02.). У Переяславському полку у його володіння були: сс. Студеники, Помоклі, Лецьки, Пологи,

Циблі, Ячники, Козинці, Городище, В'юнище, Старе, Кальне, Капустинці, Дениси, Сосонова, Ташань. Д.: 1) NNN. 2) Гафія Трохимівна Підтереб (? – 1665 – 1725 – ?), донька обозного полкового київського.

Лисенко Іван Васильович (1748 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1767 р. колезьким канцеляристом (1779). Військовий товариш Чернігівського полку (з 1779.19.02.). Д.: (1774) Параска Хомівна Грановська, донька полкового хорунжого.

Лисенко Іван Федорович (1698–1756) – значний військовий товариш. Сотник киселівський (1723.02. – 1743). Приймав участь у польському поході (1734). Абшитований сотник (1745). У 1747–1758 рр. вів тяжби з козачкою Киселівської сотні Марією Яремихою Римаркою Довгалюхою (Дергалівкою) за двір і ґрунт. Проживав у с. Олександрівці, де мав дім і шинок (1743), у 1751 р. мав там хату і вже два шинки. Мав шинок с. Верхолісі (1740–1751). Поминальник його роду записаний у КПЛ. Д.: Настасія Іванівна N (1701 – 1768 – ?).

Лисенко Іван Якович – полковник (? – 1663.01. – ?).

Лисенко Іван Якович – полковник переяславський (? – 1677.07. – 1679.01. – ?), (? – 1690.05. – 1692.02.).

Лисенко Іван Якович – сотник менський (? – 1669.04. – ?), полковник чернігівський (1669 – 1671).

Лисенко Йосип – значковий товариш (1790). Мав 8 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Євдокія NN, донька сотенного отамана.

Лисенко Йосип Федорович (бл. 1732 – 1763 – ран. 1783) (від 2 – го шлюбу) – син генерального судді, бунчуковий товариш (1757–1770). Разом з колезьким асесором Корбою, генеральним суддею Безбородьком тримали плотину на р. Недра, за яку вели суперечку. Д.: Марія Іванівна Себастьянович (бл. 1740 – 1791 – ?), донька бунчукового товариша.

Лисенко Лесько – сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1669.03. – ?).

Лисенко Лука – наказний сотник Роменський (1723).

Лисенко Максим – значковий товариш.

Лисенко Максим – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1736.05.).

Лисенко Михайло Васильович (1746 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1764 р., військовий канцелярист Малоросійської Колегії (з 1769), хорунжий полковий Чернігівського полку (1773 – 1779 – ?) з окладом 40 карбованців, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – 1787 – ?). Мав 34 підданих у с. Олександрівці, 18 у д. Верхоліссі. Д.: Марія Петрівна Борсук, донька сотника. Мали сина Олександра, доньку Настасію.

Лисенко Олександр Федорович (1733 – ран. 1771) (від 2-го шлюбу) – син генерального судді. Бунчуковий товариш (1756 – 1763 – ?). Д.: 1) (з 1754) Катерина Якубович. 2) (1758) Євдокія Костянтинівна Корбе (? – 1751 – 1771 – ?), донька перекладача. Мала суперечку за батьківський спадок з дядьком, секретарем Київської губернської канцелярії Михайлом Корбою.

Лисенко Павло (? – 1740 – 1777 – ?) – син значковий товариш, службу розпочав 3 липня 1750 р., значковий товариш (1763 – 1777 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав 2 підданних. Д.: N Іванівна Татарин, донька козака. Мали сина Гната.

Лисенко Павло Іванович (бл. 1721. с. Олександрівка – 1768 – ?) – навчався у КМА (1736). Службу розпочав з 1739 р. Військовий канцелярист ГВК (? – 1751 – 1756). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1756 – ?). У с. Верхоліс мав хату і шинок (1751). Д.: Ганна Степанівна Леонтович, донька чернігівського полкового хорунжого.

Лисенко Петро Йосипович (1766 – ран. 1829) – військовий товариш Чернігівського полку. Д.: Наталія Іванівна N.

Лисенко Сила – козак, значковий товариш (1731 – 1751 – ?).

Лисенко Трохим Федорович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1747–1750), мав у Менській сотні у с. Дягові 8 дворів (13 хат) посполитих, шинок у с. Жуковичах Менської сотні (1747).

Лисенко Федір – військовий товариш (1748). 1748 р. купив землі у м. Мрин і навколо нього у полкового хорунжого ніжинського Якова Вільковського.

Лисенко Федір Іванович (? – 1680 – 1751.5.01.) – учасник кизикерменського походу 1695–1697 рр. За Мазепи займав якийсь старшинський уряд, значний військовий товариш Чернігівського полку (? – 1709 – 1710). Отримав гетьманський універсал на сс. Осьмаки і Дягову (1709.9.04.). Осавул полковий чернігівський (1710–1714; 1717–1723), 1713 р. продав ¼ Рубанівського млина шляхтичу Івану Завадовському. Сотник березинський (1723–1728). 3 вересня 1728 р. був виданий гетьманський універсал з підтвердженням рішення ГВК від 13 травня 1725 р. і Малоросійської колегії від 3 травня 1727 р. відносно справи козаків Менської сотні Корнія та Івана Жусів про млин у с. Дягове віднятий у них Федором Лисенком. Данило Забіла звинуватив його у захопленні і продажу лісу, а також с. Осьмаків та млини з угіддями. Осавул генеральний (1728–1741), суддя генеральний (1741 – 1751). Володів С. Олександрівкою, де мав підданих і винокурню. Д.: 1) Феодора NN (? – 1680 – 1707 – ?). 2) (бл. 1731) Євфросинія Опанасівна (Осьмаковська) Прохорова Миткевич (? – 1711 – 1771 – ?), донька священика с. Осьмаків Опанаса Єремійовича. У січні 1751 р. її двір у Чернігові був звільнений від постоїв і повинностей.

Лисенко Федір Федорович (1713 – ран. 1768) (від 1-го шлюбу) – син генерального судді, службу розпочав з 1756 р., бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1756 – 1763 – ?). Мав 5 посполитих у с. Дягові Менської сотні (1743), двір житловий, 11 дворів (14 хат) посполитих і 3 шинка у с. Дягові Менської сотні (1747), шинок у с. Волооківці Синявської сотні (1747), у Менській сотні у с. Дягові 13 дворів посполитих, 6 дворів підсусідків та 1 двір служителів (1750). Д.: Ірина NN (? – 1750 – 1768 – ?). Її племінником був Павло Петрович Сахновський.

Лисенко Яким Федорович (? – 1760 – ран. 1767) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1747 – 1760 – ?). Мав приїжджий двір у с. Жуковичах, шинок у с. Дягові, житловий двір, 4 двори (8 хат) посполитих та 2 двори підсусідків у с. Данилівка Менської сотні, у Мені 3 двори підсусідків (1747). Поминальник його роду: Федір, Федора, Яким, Уляна, Андрій, Георгій, Яків, Ганна, Гафія, Феодосія. Д.: Уляна NN.

Лисенко Яків Федорович (? – ран. 1767) (від 1 – го шлюбу) – син генерального судді, полковий канцелярист переяславський (1749), бунчуковий товариш (1760).

Лисенко Яків Якович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1747). Мав у Менській сотні у с. Дягові 5 дворів (10 хат) посполитих.

Лисий (Лисей) Лука (? – 1665 – 1699 – ?) – покозачений шляхтич. Вийшов з Правобережжя. «Пришедъ

подъ державу Россійскую въ Малороссію зъ иностранства, возимъвшы благоприятъльную себъ шляхетскую осъдлость въ городъ Полтавъ, находылся в воинской службъ и вёлъ жизнь и службу приличную зъ знатными полку Полтавского товарищами». Козак (1699), значний товариш Полтавського полку. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Лисий Семен – осавул полковий кременчуцький (? – 1661.10. – ?).

Лисий Яків Лукич 1-й (? – 1686 – 1725.9.02.) – товариш сотні Роменської (1706), значний товариш полку Лубенського (1707), отаман городовий Роменський, сотник Роменський (1709.12.01. – 1725.9.02.). У 1722 р. суплікував на жителя кобеляцького Полтавського полку Василя Рубана про неповернення боргу ще з канального походу. Д.: Євфимія Михайлівна Губарь, донька отамана городового Роменського.

Лисиця Іван Павлович (? – 1644 – 1694 – ран. 1700) – син брацлавського полковника, полковник брацлавський. Військовий товариш (1676). Охочепіхотний полковник у гетьмана Самойловича. Учасник чигиринських походів. 1685 р. гетьманський посланець до Константинополя. Значний військовий товариш (? – 1687 – 1690 – ?). Належав до учасників змови, які організували зміщення гетьмана на Коломаку 1687 р. Гетьманський посланець до Москви у справі Соломона (1690.02.), військовий товариш Чернігівського полку, гетьманський гонець до Москви (1691). 1694 р. очолював посольство до Москви на честь дня народження царя, полковник (1694). Д.: Любов Михайлівна Зеленська, донька полковника брацлавського. 27 липня 1698 р. продала за 6 талерів ґрунт «по Зеленського ниву» у Смілянській сотні Лубенського полку пану Гаврилі Романчуку. Свідками виступали Кундрат Бурляй, Гаврило Коломак, Микита Чорний, а також її зять Василь Андрійович Дорошенко.

Лисиця Павло – наказний полковник брацлавський (1654.01.), комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Брацлавського полку. Полковник брацлавський (? – 1671.11. – 1674.09. – ?), 26 січня 1672 р. обраний до складу посольства з ради в Ладижині на сейм у Речі Посполтій. Полковник чечельницький (? – 1673 – ?).

Лисняк Семен – сотник олов'ятинський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Лисовець Андрій – сотник куринський (? – 1652.02. – ?). У лютому 1652 р. у складі козацького посольства на чолі з Герасимом Яцкевичем на сейм до Речі Посполитої.

Лисовець Гордій (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 43 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Іванівна Суходольська, донька військового товариша.

Лисовець Остап – сотник березанський Переяславського полку (1638), козак бориспільський (1649), другий осавул військовий у війську Богдана Хмельницького.

Лисовський Степан Якович (1733 – ?) – отаман сотенний янишпольський (1769 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), проживав у с. Пісках. Д.: 1) (1780) N Кіндратівна Яновська, донька військового товариша. 2) (1788) Меланія Павлівна N (1733 – 1790 – ?), донька отамана сотенного.

Лисогоровський Гнат – козак Борзнянської сотні, значковий товариш Ніжинського полку (1753 – ?).

Лисянський Андрій Омелянович – сотник. Д.: Марфа NN, донька бунчукового товариша.

Лисянський Дем'ян Герасимович (бл. 1720/1735 – ?) – службу розпочав з 1764 р. у Ніжинському полку. Сотник заньківський (? – 1768 – 1782). 1768 р. привласнив казенний хліб, церковне сіно, худобу у козаків Заньковецької сотні. Бунчуковий товариш (1782 – 1790 – ?). Мав 76 підданих у трьох селах у Березненському повіті, серед них – с. Зіньки. Д.: NNN (? – ран. 1790), вірогідно, Марія Самійлівна Холодович.

Лисянський Дем'ян Якимович (? – 1600 – 1670 – ?) – шляхтич. Полковник лисянський на місце Кривоноса (1649), сотник 2-ї Лисянської сотні Корсунського полку (? – 1649 – 1666.05. – ?). На початку березня 1665 р. Тетеря посилав його у Крим до хана за підтримкою, але «хан де ему отказал». 30 грудня 1670 р. отримав королівський привідей на маєтності.Поминання його роду у синодику Межигірського монастиря: Яким, Килина, Іван, Марія, Марія, Федір, Іван, Іван, Федір, Іван, Семен, Федір, Олексій, Марія, Олена, Тетяна, Пелагея, Сава, Пилип, Ілля, Родіон, Уляна.

Лисянський Іван Герасимович (1743 – ?) – значковий товариш у Чорнуській сотні Лубенського полку (з 1764.12.06), абшитований військовий товариш (? – 1784 – 1790 – ?), мав маєтність у Ічні. Д.: Настасія Семенівна N, донька шляхтича.

Лисянський Іван Омелянович – син сосницького війта, служив при Чернігівській полковій канцелярії у званні полкового канцеляриста, потім у ГВК військовим канцеляристом (1747) і просив про призначення його значковим товаришем. Сотник сосницький (1754.01. – 1760). Д.: NNN.

Лисянський Ничипір Омелянович – син сосницького війта, полковий осавул (? – 1783 – 1787 – ?), казначей Сосницького повіту. Мав у Сосниці та хуторі поблизу с. Пекарова 107 підданих. Д.: Марія N Миткевич, донька полкового писаря.

Лисянський Омелян Іванович – виховував дід Семен, після смерті якого жив на його козацьких ґрунтах. Війт сосницький (1725–1727, 1735–1740). За службу діда і свою у Глухові призначений значковим товаришем (1741.29.05.). За старістю і хворобою звільнений від служби (1746.5.03.). Абшитований значковий товариш (1746 – 1768 – ?), володів у Сосницькій сотні 6 підсусідками, мав житловий двір та 2 шинки у Сосниці (1747), 5 дворів підсусідськів (1750). Д.: N Дмитрівна Дроздовська, донька значкового товариша Ніжинського полку, її рідна сестра Катерина була заміжня за суддею полковим лубенським Манджосом.

Лисянський Петро Іванович – службу розпочав з 1760 р., полковий канцелярист Чернігівської полкової канцелярії (з 1765). У 1771 р. отримав чин значкового товариша і того ж року став сотником сосницьким (1771.03 – 1779). Приймав участь у турецькій компанії, рік знаходився на форпостах у Могилівській губернії, один раз був у відпустці. У 1779 р. у Сосниці мав 11 хат на 8 дворах підсусідків, 1779 р. у Синявці мав 12 підсусідків. Бунчуковий товариш (1783), мав 48 підданих у м. Синявці. Д.: NN Чумак, донька військового товариша. 1779 р. дітей не мали.

Лисянський Семен Омелянович – військовий товариш Чернігівського полку (1787), у Сосниці разом з братами мав 238 підданих. Д.: Софія NN, донька військового товариш.

Лисянський Семен Степанович (? – 1712) – син шляхтича, «на той стороне Днепра козаковал», міщанин сосницький (1684), мав у Сосниці козацькі ґрунти, які передав онуку Омеляну. Значковий товариш, осавул полковий (1712). «В походе кончил жизнь». Мав маєтність у м. Чорнухах Лубенського полку.

Лисянський Степан (1696–1769 – ран. 1779) – службу розпочав з 1722 р. значковим товаришем Чернігівського полку, збирач у Сосницькій сотні (1722–1729), 1732 р. приймач скарбу військового, полковий комісар (1743–1744), абшитований 1744 р. У Сосниці володів 21 хатою підсусідків.

Лит Микита Ничипірович – сотник сосницький (? – 1670.08. – 1672 – ?), у 1678 р. поранений під Чигирином, купив у 1672 р. у млинаря сосницького Сергія Васильовича млин, наказний сотник сосницький (1684.09.). Д.: NNN.

Литвин Михайло – товариш полку Полтавського (? – 1670.1.02. – 1671.15.09. – ?).

Литвин Тиміш – козак Паньківської сотні Миргородської сотні (1649), товариш полку Полтавського (1669). Д.: N Юріївна Туболець, донька судді полкового полтавського.

Литвиненко (Литвин) Семен (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1741 – ?), у 1735 р. по приходу з польського походу з числа значкових товаришів виключений, мешканець лохвицький. Значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Д.: Оксана NN (? – 1747 – ?), мешкала у с. Скоробагатках.

Литвиненко Василь – осавул полковий чигиринський (? – 1649 – ?), полковник ніжинський (1650.10). 1654 р. гетьманський гонець до Москви.

Литвиненко Семен – наказний сотник решетилівський Полтавського полку (1722).

Литвинський Федір – значковий товариш Миргородського полку (1777).

Литвишко Яків Іванович – міщанин лохвицький, шляхтич, значковий товариш Лубенського полку (1731 – 1751 – ?), присягнув у 1741 р., абшитований значковий (? – 1752 – 1754 – ?). Мав житловий двір, у якому сам жив у Лохвиці. У влісній справі був у ніжинському суді (1751). Д.: NNN, її батько мав млин на лохвицькій греблі. Її брат без її дозволу продав млин полковнику Марковичу. Мали синів Йосипа і Федора.

Литко Федір – козак Чечельницької сотні (1649), полковник чечельницький (? – 1650.09. – ?).

Литовченко Іван – сотник яготинький Переяславського полку (? – 1682.07.–?).

Литовченко Остап – значковий товариш Ніжинського полку (1781). Мав хутір, з якого продавав мед у Коропі.

Литовченко Яків (він же Телевець Буцький) – військовий товариш (1764), мешкав у с. Гавронець полкової сотні Полтавського полку.

Литовчик Тимофій Микитович (? – 1689 – 1741 – ?) – син сотника сосницького Чернігівського полку, козак куреня сосницького Івасенкового. Був з синами під Перекопом (1689), у Тавані (1695), під Азовом (1696), на Ладозі (1701), під Рогульовим (1704), під Любарем (1707), у Полоному (1708, 1709), у Немирові (1711), будівництві Київської фортеці (1713), на каналі у Царицині (1719), на Ладозі (1721, 1722), у низовому поході (1724). Ґрунтовий козак сотні (17320, малогрунтовий (1738, 1739, 1741), військовий товариш Чернігівського полку. Д.: Меланія Опанасівна N. У 1739 р. з її згоди чоловік продав плец бунчуковому товаришу І.Сангурському.

Лихаренко N – сотник понорницький (? – 1660.03. – ?).

Лихий Григорій – полковник (1637).

Лихо Хома – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750). Мав 13 сімей підсусідків у Келебердинській сотні (1752). Сотник сл. Омельника або Лихівки Ново-Слобідського полку. Його швагро Мойсей Мороз.

Лиходіїв Влас – сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (? – 1719).

Лиходій Хома – службу розпочав з 14 травня 1742 р. значковим товаришем Миргородського полку. Д.: N Федорівна Василенко, донька писара потоцького.

Лихолітко Лаврін Антонович – шляхтич, сотник носівський Київського полку (? – 1689 – 1691.05.). Його заповіт 1689 р. зберігався у нащадків у с. Адамівці.

Лихопой Петро Філонович – полковий зборщик гадяцький (1727), значковий товариш (? – 1755 – ?). Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Лихопой Філон (? – ран. 1726) – отаман кошовий (1688.07. – 12.). Запорозький посол до Москви (1689), сотник опішнянський (1697–1703). Д.: Тетяна NN. По смерті чоловіка володіла греблею у два кола мучних, мала підварок у Опішні (1736).

Лихопол (чи не Лихопой?) Григорій – козацький старшина (1625).

Лихошерст Василь Степанович – хорунжий ГВА (? – 1774 –?), осавул ГВА (? – 1779 – 1781 – ?).

Лихошерст Нестор Степанович – онук сотника коропського, службу розпочав у Коропській сотенній канцелярії з 1752 р., військовий товариш Ніжинського полку (1779–1785), титулярний радник (з 1785). Д.: Настасія N Захарієвська, донька сотенного хорунжого.

Лихошерст Тихін – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1727).

Лишенко Степан – значковий товариш Полтавського полку (1735 – 1736) у Керебердянській сотні, усе літо 1736 р. був при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ.

Лишень Андрій Тимофійович (1713 – 1767 – ран. 1775) – шляхтич гербу «Леліва», син значкового товариша. Службу розпочав з 1736 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (1748.14.03. – 1763). 1753 р. разом з батьком вирубав пущу в Драківському ґрунті, яка належала бунчуковому товаришу Петру Іскрицькому. У 1763 р. був у експедиції генерального осавула Жоравки для взяття сказок про службу у всіх малоросійських чинів. Абшитований бунчуковий товариш у Стародубському полку (1763.17.11. – 1767 – ?). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило 2 найманих людей. Д.: (1759) Настасія Андріївна Рубець (? – 1779 – ?), донька полкового судді стародубського. Проживала в с. Нивному (1779).

Лишень Діонісій Іванович (? – 1661 – 1720 – ?) – син шляхтича, який перейшов до Зінькова з Корсуня. Значний товариш полку Гадяцького (? – 1681 – ?), військовий товариш (? – 1683 – ?), значний військовий товариш (? – 1720 – ?). 5 жовтня 1681 р. сотник зіньківський Данило Чупринський продав йому леваду сінокосну з садом, двома лісами за с. Бобровником. Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Лишень Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1767). Д.: (1767) Пелагея Яківна Андрієнко, донька священика батуринського.

Лишень Іван Андрійович – бунчуковий товариш (? – 1781 – 1783 – ?) у Стародубському полку. Мешкав у с. Нивному, де мав 22 двори підданих. Тримав сл. Струженку, де у нього 26 дворів підданих.

Лишень Іван Діонісійович – абшитований значковий товариш (1783), мав 9 підданних. Д.: (1783) Євдокія NN, донька козака.

Лишень Йосип (1750 – ?) – службу розпочав 1 вересня 1762 р., писар сотенний (1763.2.08. – 1771), військовий товариш Миргородського полку (1771.16.11. – 1782 – ?).

Лишень Йосип (1757 – ?) – з козачих дітей, службу розпочав з 14 березня 1771 р., полковий підканцелярист (з 1773.16.05.), полковий канцелярист (з 1777.27.07), значковий товариш Миргородського полку (з 1778.5.04.).

Лишень Михайло (1764 – 1783 – ?) – служив з 1780 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?), у походах не був.

Лишень Михайло Андрійович – полковий канцелярист Стародубської полкової канцелярії (? – 1765 – 1766), військовий товариш (1766.24.10. – 1774), на уряді писаря суду полкового стародубського (? – 1766 – 1768 – ?). Мав у Стародубі двір (1768). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (1774.28.03. – 1784.22.02.). Мав у с. Нивному 24 двори підданих, 5 дворів підсусідків у с. Дроків Мглинської сотні. Мешкав у с. Кромів, де мав дім з 5 покоїв, 29 дворів підданих, усього 375 підданих (1775). Д.: Софія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Лишень Михайло Федорович – полковий осавул, засідатель Глинського земського суду (1783). Мав 24 підданих у с. Велика Дуброва. Д.: Уляна Дем'янівна Бутович, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Якова, доньку Марію.

Лишень Мойсей Тимофійович (? – ран. 1780) – значковий товариш Стародубського полку (1736.7.11. – 1769 – ?). 1752 р. у нього і козака Мглинської сотні Діонісія Лишня відібрав підданих мглинський сотник. 1753 р. мав справу з вдовою Михайла Єсимонтовського Мариною Скорупою за ґрунт Гриниковський. Утримував козацьку команду на форпостах (1769). Д.: Євдокія Іванівна N (бл. 1735 – ?).

Лишень Петро Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1783).

Лишень Петро Федорович – осавул полковий стародубський (1757–1763), суддя полковий стародубський (1763–1766).

Лишень Прокіп Тимофійович (? – ран. 1779) – військовий канцелярист ГВК (? – 1757 – 1760), військовий товариш (1760.6.07. – 1769 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Д.: Тетяна Василівна N.

Лишень Степан (1758 – ?) – службу розпочав з 4 березня 1772 р., полковий підканцелярист (з 1772.8.04.), полковий канцелярист (з 1773.12.05.), значковий товариш Миргородського полку (з 1778.26.10.).

Лишень Тимофій Васильович (1700 – 1757 – ?) – отаман городовий мглинський (1727.21.02. – 1728.01. – ?), сотник наказний мглинський (1727.03. – 12.), отаман куреня висоцького (1728–1735). За служби діда і батька отримав гетьманський універсал на куплені ґрунти у сс. Великій Дубраві, Нивному, Костяничах, Шевердах, Осколкові і Високому (1730.31.07.). Значковий товариш Стародубського полку (1736.7.11. – ?), у 1737 р. правив за сотника мглинського, за нього відомість підписав підписок сотенної канцелярії. З володінь його, брата Діониса та братанича Трохима у 1737 р. для відряджень взято 14 посполитих, у 1737 р. був в управлінні сотенними справами, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. володіння у Мглинській сотні у с. Нивному малогрунтових не тяглих 5, у с. Лопазня 2 малогрунтових не тяглих, 3 убогих, у с. Високому 3 малогрунтових не тяглих, 3 убогих підсусідки, 1 вибув. Всього у його володінні 10 малогрунтових не тяглих, 6 підсусідків, всіх дворів 16, вибув 1. 14 липня 1744 р. отримав універсал ГВК на сс. Дуброву і Нивне. 1753 р. мав суперечку за землю в урочищі Сабурівка з мешканцем с. Велика Діброва Олефіром Прохоренком. 26 серпня 1757 р. розподілив свої маєтки між дітьми та онуками (Степаном Трощановським, Петром і Гаврилом Тарасовичами). Абшитований значковий товариш (? – 1757 – ?). Поминав своїх предків у Глухівському монастирі.

Лишень Федір Тимофійович (бл. 1720 – 1785 – ?) – службу розпочав 7 листопада 1736 р. значковим товаришем Стародубського полку. За сотника мглинського (1737). Полковий комісар при Астраханському драгунському полку (1746), абшитований військовий товариш (1757.13.09. – 1785 – ?). Полковий комісар (1770). Мешкав у с. Нивному, де мав підданих. Тримав хутір поблизу с. Нивного, де млин на р. Стружці у два кол і 3 хати підсусідків, сл. Придач, де було 18 дворів підданих. Д.: Олена Григорівна N (1714 – ?).

Лишковський Олександр – комісар (1671).

Лиштван Іван – полковник (? – 1662.06. – ?).

Ліник Федір – військовий товариш (? – 1783 – ?). Мав у Вороніжі 41 підданого. Д.: Ірина Йосипівна Шкура, донька значкового товариша. Мали синів Омеляна (1782 – ?), доньок Ксенію (1774 – ?) та Килину (1776 – ?).

Лісенецький Назар Іванович – абшитований військовий товариш (1787), мав 25 підданих в м. Синявці. Д.: Дарія NN, донька отамана сотенного.

Лісницький (Костиря) Григорій Сахнович – полковник миргородський (? – 1648.11. – ?, ? – 1651.08. – ?, ? – 1653 – 1658, ? – 1659.05. – ?), на чолі Миргородського полку приймав участь в оточенні виговцями Гадяча.

Лісницький Григорій Данилович – син військового товариша, сотник миргородської полкової сотні (? – 1707 – 1711 – ?, очевидно, 2-ї). Д.: Марфа Леонтіївна Полуботок, донька переяславського полковника.

Лісницький Григорій Дем'янович (1746 – ?) – військовий товариш Миргородського полку (? – 1782 – 1784), бунчуковий товариш (1784 – 1785.30.05.), колезький асесор. Мав 78 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782), 314 підданих у Шишаках (1786). Д.: Олена Андріївна N, донька дворянина.

Лісницький Григорій Сахнович (? – 1622 – 1664) – син шляхтича, козак Миргородського полку (? – 1649 – ?). Полковник миргородський. Б.Хмельницький надав містечко Шишаки, підтверджене царською грамотою. Володів сс. Лісняки, Милюшки. Надав Лубенському Мгарському монастирю байрак Товстий. Володів м. Ольшаним у Корсунському старостві (з 1659.20.05.), яке король відібрав у нього і 19 січня 1660 р. надав Станіславу Якубовському. Склав присягу послів у Варшаві (1659.10.06.). Посол з-під Слободищ до короля. Посол на сейм з корсунської ради

(1661.05.). Генеральний суддя (1661.05. – 1662.12. – ?). Тримав Кам'яноброди, яке після його смерті король надав Павлу Тетері. Розстріляний поляками у 1664 р. Д.: Олена NN (? – 1646 – 1685 – ?). Можливо, донька якогось із уманських старшин. Підтвердженням цього є той факт, що після усунення її чоловіка з посад і заборону займати керівні уряди він проживав в Умані. Другим шлюбом вийшла заміж за Степана Куницького (? – 1684), наказного гетьмана. Проживала з чоловіком у Немирові, а потім у Богуславі.

Лісницький Данило Григорович (? – 1642 – ран. 1693) – син полковника миргородського, потім генерального судді. Військовий товариш (1666). Разом з братом Дмитром володів м. Кам'янобродами, яке було у них відібране і надане королем ніжинському і брацлавському старості Павлу Тетері (1667.3.06.). На початку березня 1666 р. разом з брацлавським полковником Михайлом Зеленським їздив у посольстві від гетьмана Дорошенка до кримського хана. Пізніше потрапив у польський полон і у 1670 р. був звільнений за проханням Петра Дорошенка. Резидент трипільський (? – 1672 – ?). У 1673 р. допомагав Куницькому у налагодженні зв'язків з Самойловичем, їздив до Батурина. Перейшов на Лівобережя. 19 серпня 1687 р., знаходячись у Ромнах, гетьман надав універсал йому як значному військовому товаришу на шишацьку греблю з млинами, сс. Матяшівку і Милюшки. Гетьман Мазепа підтвердив володіння містечком Шишаки з млинами (1689.11.01.). Супроводжував гетьмана у поїздці до Москви 1689 р. Д.: Катерина NN. Мазепа підтвердив її надачу Лубенському Мгарському монастирю половини лісу під Шишаками (1693.25.04.). 4 березня 1695 р. отримала підтвердження на містечка Шишаки з с. Матяшівкою, а с. Милюшки відійшло брату чоловіка.

Лісницький Дем'ян – сотник чигиринський (? – 1654.02. – ?). Супроводжував стольника Федора Полтева з Чигирина до Києва, а потім до Путивля.

Лісницький Дем'ян Данилович – син військового товариша, значковий товариш Миргородського полку (1734–1752). Мав приїжджий двір у Сорочинській сотні, жилий у Шишаках, де мав 87 дворів підданих. 1741 р. жив у Миргороді та мав 3 шинкових, 2 житлових двори у Шишацькій сотні, у 1752 р. мав посполитих у м. Шишаках, с. Матяшовці – 30 дворів, та при хуторі Маладіковщині.

Лісницький Іван Григорович – військовий товариш Миргородського полку. 11 січня 1695 р. отримав гетьманський універсал на с. Малюшки. Значний військовий товариш.

Лісницький Павло (? – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку. Фундатор Києво-Подольської Святовведенської церкви. Д.: Варвара NN (? – 1720 – 1741 – ?). Мала приїжджий дім у с. Уцтавиці.

Лісницький Роман Данилович – значковий товариш Миргородського полку, курінний значкових товаришів (1711–1713). Сотник шишацький Миргородського полку (? – 1715 – 1729 – ?). Мав фільварок під Миргородом, два шинки у Шишаках, поблизу – три хутори. Д.: Ганна N Туранська.

Лісницький Семен – значковий товариш Миргородського полку (1741), мешканець шишацький.

Лісняк Василь – сотник маяцький Полтавського полку (? – 1739). Лісняк Стецько – козак піший Маяцької, Іван – козак піший Білицької сотні (1718).

Лісняк Семен – сотник олов'ятинський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Лісовець (Лісовський, Лісовченко) Гаврило – козак кропивненський (1649), генеральний осавул, осавул полковий ірклїївський (? – 1658 – 1659.01. – ?), нобілітований за гетьманування Виговського у червні 1659 р., осавул піхотного полку (1664) у Тетері.

Лісовець Андрій – шляхтич. Козак сотні Курінської Кропивненського полку (1649). Козацький старшина. У лютому 1652 р. у складі козацького посольства на чолі з Герасимом Яцкевичем до Речі Посполитої.

Лісовець Остап з Яготина – сотник у Переяславському полку (1638 – ?). Генеральний осавул (? – 1649 – ?).

Лісовий Василь (1747 – ?) – абшитовний військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 8 підданих у 1 містечку і 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія NN, донька козака.

Лісовий Стефан – наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1743).

Лісовський Степан Якович (1737 – ?) – син протопопа, отаман сотенний янишпільський (1769.10.08. – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку. Мав 85 підданих у 1 селі і 1 «деревне». Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Меланія Іванівна Бурка, донька сотенного отамана глинського.

Лісовський Стефан – шляхтич, товариш полку Стародубського (1688). У Білорусії відомий шляхетський рід Лісовських.

Лісовський Федір – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1715.10.03. – 1718.06. – ?), (? – 1719 – 1722), шляхтич гербу «Сліповрон» доповнений. За наданням гетьмана Скоропадського володів маєтностями. Д.: 1) NN Улізько. 2) Ксенія Іванівна N. 1723.05. – вдова. Була боржницею (100 карбованців) удови Андрія Фая-Зіновича Устини.

Літошний Карпо – сотник дівицький (1649).

Ліщинський N – отримав універсал стародубського полковника Григорія Карповича про підтвердження права власності військовому товаришу М.Ліщинському на новозбудований млин (1678.8.11).

Лобас Мина Іванович – онук наказного сотника, військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 10 підданих у Глухові. Д.: Євдокія NN, донька козака. Мали доньок Домну, Ганну, Мотрю.

Лобас Яків – наказний сотник.

Лобачевський Семен – сотник Ставищанської сотні Білоцерківського полку (? – 1659 – ?).

Лобина Федір – значний військовий товариш (1671), сотник волинський Чернігівського полку (? – 1679 – ?), (? – 1684 – ?).

Лобина-Биковський Григорій Лукич – син сотенного хорунжого, значковий товариш Чернігівського полку (1788), мешканець с. Чорнотич.

Лобисевич Кирило Кирилович – суддя полковий стародубський (? – 1757 – 1758).

Лобисевич Павло Кирилович (1723 – бл. 1779) – значковий товариш (1754–1755), управитель Почеповської волості, яка належала гетьману Розумовському (1755–1757), полковий осавул (1755–1764), абшитований бунчуковий товариш (1768.29.02.). У м. Грем'ячому і с. Валуйці мав 135 підданих, поблизу Грем'ячого плотину з млином на р. Грем'яч. Д.: 1) Марія Матвіївна Холодович (1725/1726 – ?), донька бунчукового товариша. 2) Ганна Якимівна Миткевич. Мешкала у с. Валуйці Погарської сотні.

Лобко N – військовий товариш (? – 1771), сотник Полтавської полкової сотні (з 1771).

Лобко Єфрем Юхимович – син сотника вибельського, сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1694 – ?).

Лобко Юхим Григорович – сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1679.16.07. – 1682 – ?), 1679 р. купив у козака пісківського Павла Хурсенка сіножать, мав куплений млин.

Лобко-Лобановський Козьма Ісакович (1751 – ?) – військовий канцелярист (1775), колезький канцелярист (1787). Д.: Уляна N Сердюк, донька сотенного отамана.

Лобко-Лобановський Петро Якимович (? –1710 – 1731 – ?) – з роду покозачених шляхтичів гербу «Пелікан». Значковий товариш Стародубського полку, володів маєтностями у сс. Посудичах і Шияках.

Лобко-Лобановський Тимофій Якимович – значковий товариш Стародубського полку.

Лобко-Лобановський Яків Петрович (1732 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1752 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (з 1762), військовий товариш (з 1766). Направлений у військовий похід (1769). Сотник погарський (1771 – 1782 – ?), бунчуковий товариш (1785.30.01. – 1787 – ?). Мав 47 підданих. Проживав у с. Посудичі, де мав житло з 8 кімнат. Отримав грамоту про внесення його до Новгород-Сіверської дворянської родовідної книги (1795 р.) Д.: Ганна Іванівна Занковська, донька полкового осавула.

Лобода N – сотник полку Яреми Гладкого (1694).

Лобода Андрій Пантелеймонович (1750 – ?) – син отамана сотенного конотопського, військовий товариш (? – 1773 – 1781 – ?), асесор комісії військових судів (1779), полковий хорунжий (1783), прем'єр-майор у відставці (1787). Мав маєтності у Конотопі, сс. Поповці і Гутах, хуторах Ступаковському, Шкляровському, Симоновському. Мав 68 підданих (1787). Д.: (бл. 1778) Євдокія Яківна Троцька, донька бунчукового товариш.

Лобода Захар – козак сотні Баришівської (1649), обозний полковий переяславський (? – 1659.09. – ?), сотник баришівський Переяславського полку (? – 1666.06. – ?).

Лобода Іван Федорович (? – 1667) – син переяславського полковника, потім генерального судді. Козак Березанської сотні Переяславського полку (1649), значний військовий товариш.

Лобода Лука – сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (1693.07. – 1694.05.).

Лобода Пантелеймон Антонович – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1734), отаман сотенний конотопський (1746 – 1750 – ?), абшитований сотенний отаман. Значковий товариш.

Лобода Федір (? – 1619 – 1666.03.) – Стороженко вважав його чи сином, чи онуком гетьмана Григорія. Полковник переяславський (? – 1649.03. – 1650.10. – 1651.08. – ?), суддя генеральний (? – 1654.01. – 1655.07. – ?), (? – 1658.09. – 1659.07. – ?). Приймав участь у зборівській битві, учасник молдовського походу (1650), берестецької (1651) та батозької (1652) битв. 1658 р. Виговський послав його з полковником Зеленським з Жуковець до Полтави, де їх затримали. Підтримував Гадяцький договір (1658), воював з московськими військами під Конотопом (1659). У 1659 р. захоплений у полон і відправлений до Москви. Побудував Михайлівську церкву у Переяславі

Лобода Федір Пантелеймонович (1753 – ?) – син отамана сотенного конотопського, службу розпочав у Конотопському сотенному правлінні з 1774 р., військовий товариш (1782 – 1787 – ?), мав 7 підданих (1787). Д.: (бл. 1781) Уляна Павлівна Лисенко, донька бунчукового товариша.

Лобойко Василь – полковник кальницький (? – 1665.18.08. – ?), (? – 1667 – 1669 – ?).

Ловчикович Яків – козацький старшина (1625).

Логвин – сотник Животівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Логвиненко Іван – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1710.08. – 1711 – ?). Д.: Євдокія NN. Удова (1733).

Логвиненко Яким (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 8 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Логвинов Кирило – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1729, 1730, 1732, 1734 – 1735, 1738).

Логвиновський Пилип (1740 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька козака.

Логвин-Тищенко Іван (1722 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?) Підданих не мав. Мешкав у Чернігівському повіті. Д.: Олена NN, донька козака.

Логвин-Тищенко Степан (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Марфа NN, донька козака.

Логвиченко Петро – осавул полковий миргородський (? – 1671.01. – ?).

Логконос Влас – наказний сотник маяцький Полтавського полку (1737).

Лоєвський Михайло Степанович (? – 1685 – 1738 – ?) – син козака, отаман городовий сорочинський (? – 1715 – 1725 – ?), військовий товариш (1731). Сотник яресківський Миргородського полку (? – 1735 – 1737). У 1735 р. хворів і тому у похід не ходив. Очолював сотню у поході під Азов (1736). Значковий товариш Миргородського полку (1738), проживав у Сорочинцях.

Лоза Іван – значковий товариш Лубенського полку. Мав доньку Мотрю, заміжню (1770) за прапорщиком у відставці (1787), внесеним до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва Якимом Суковим (1741 – ?).

Лозинський N – писар полковий полтавський (? – 1708.12. – ?).

Лозинський Корній (1746 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 5 підданих. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Ганна Василівна Третяк, донька сержанта.

Лозицький Іван – наказний полковник полтавський (1668.07.), військовий товариш (1668–1670).

Лозицький Пантелеймон – сотник наказний 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (1736). Проживав у с. Євлишівці.

Лозовицький Микола – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1688).

Лозовський Андрій – власник с. Чепелів Синявської сотні. Сотник киселівський (1681), його швагро значковий товариш Василь Антонович.

Лозовський Тимофій був сотником киселівським (1685–1687). Не виключено, гілкою роду став рід Тищенків: Тишко Мартиненко (Лозовський ?) був на чолі сотні Киселівської щонайменше двічі (1654, 1660), його син Василь Тищенко став основоположником гілки Тищенків, був сотником киселівським, онук став отаманом киселівським. Їх нащадки жили у с. Олександрівці Сосницького повіту (XVIII ст.).

Лойко Іван Овсійович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Лойко Овсій – шляхтич, значковий товариш Стародубського полку.

Лойко Олексій Іванович – абшитований значковий товариш (? – 1781 – 1788 – ?), житель Стародуба, мав 1 підданого. Д.: Ганна Михайлівна Стихаревич. Мали синів Івана і Ярофія.

Локоть Лесько – обозний полковий переяславський (? – 1663). Засланий 1663 р. Посольство генерального осавула Гвинтівки просило його звільнення (1669.26.05.). За проханням Ігнатовича у 1669 р. звільнений.

Локоцевський (Локащевський) Іван – дозорця Ропської волості (? – 1728), значковий товариш (1728 – 1751 – ?).

Локошка Антін – значковий товариш Ніжинського полку.

Локошка Яків Антонович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Михайло Іванович (1749 – ?) мешкав у м. Батурині.

Ломака Архип – шляхтич, значний військовий товариш. На початку XVIII ст. оселив с. Ломаківку. Купив у козака курковського Тишка Лобченка греблю на р. Гремячці і отримав від полковника Жоравки фундуш на млин і хутір. 1718 р. продав хутір Грем'ячку значковому товаришу Степану Косовичу за 400 золотих. 27 вересня 1722 р. військовий товариш Андрій Дзевульський отримав універсал спільно з бакланським сотенним писарем Леоном Клопотовським розслідувати справу між Архипом Ломакою і Стефаном Косовичем щодо належності греблі. Значковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, «племенник его Михайло бил в ...етце сего 735 году где и умре», у 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Разом з братом у 1737 р. мали у сл. Ломаківці полкової сотні 11 малогрунтових підсусідків, 19 бобилів в одних хатах.

Ломака Григорій – військовий товариш Стародубського полку (1704).

Ломака Іван Лаврінович (1700 – 1759 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1759 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Ломака Йосип Федорович (1717 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?) Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735).

Ломака Мойсей Лаврінович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1759 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні.

Ломака Ничипір – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Ломака Сава – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Жив у полковій сотні.

Ломака Степан Леонтійович – родовим маєтком було с. Ломаківка 2-ї полкової сотні Стародубського полку. Значковий товариш Стародубського полку. Універсалами 1701 р. і 1709 р. йому затверджено у володіння слободку Веремієв Колодязь з ґрунтами і 2 млинами. Значковий товариш (1723). У 1723 р. здійснив наїзд у сл. Гремячці на маєтність полкового хорунжого Стефана Косовича. У 1723 р. у Ломаківці мав 15 грунтових дворів і 12 бобильських хат. Продав с. Ломаківку Рубцю. Його нащадки мешкали у с. Курковичах.

Ломиковський Іван Васильович (? – 1714) – генеральний писар за гетьмана Михайла Ханенка. Перейшов на Лівобережжя, став значним військовим товаришем і дворянином гетьмана Самойловича. Отримав гетьманський універсал на с. Вербу Понурницької сотні з млином на р. Вербі на 3 кола (куплений раніше у Миська Харченка), другим млином у Козолупівці (куплений за 1000 золотих у дітей і спадкоємців коропського священика Дубрави), третім млином на р. Убеді Василя Кудровського (1687.10.09.). Генеральний хорунжий (1689–1691). Стольник (з 1689), генеральний осавул (1692–1707). Гетьман надав йому с. Лави Сосницької сотні (1706.5.07.). Генеральний обозний (1707–1709). 27 травня 1708 р. у Білоцерківській фортеці Мазепа дозволив йому засипати греблю і побудувати млин на р. Турасні у Топальській сотні і при ній рудню. Пішов з Мазепою. Поминальник його роду: Веніамін, Василь, Ганна, Марія, нм. Василь, Марина, Опанас, Лук'ян, ієрей Стефан, Ксенія, Дмитро, Христина, Олена, Мартин, Максим, Катерина, Євдокія, Настасія, Данило, Єліферій, ієрей Арсеній, ієрей Феодосій, Іван, Павло, Яків, Дарія, Марина, Назарій, Параска, ієромонахи Іоаким, Віктор, ієрей Козьма, Григорій, Федір, Федір, Стефан, Карпо, Йосиф, Климентій, Тетяна, Євдокія, Горпина, Ігнатій, Євфимія, Меланія, Олена, Марія, ієрей Михайло, Настасія Д.: Марія Карпівна Мокрієвич, донька генерального писаря.

Ломиковський Іван Іванович (бл. 1680–1730) – полковник стародубський Михайло Миклашевський подарував йому з братами млин у два кола на р. Смяч нище с. Мамикіно у Новгородському повіті. 1712 р. його тесть поручився перед царем, що зять не мав зносин з батьком. Військовий товариш (1714). Мав майнові суперечки з мешканцями Чернігівського полку. Значний військовий товариш. 5 років перебував у сулацькому поході. Бунчуковий товариш (? – 1730). Господар замку Гадяцького (? – 1729 – 1730). Звільнений від консистенського податку (1730.6.09.). Гетьман універсалами 1711 і 1715 р. надав йому маєтність с. Шафаростовку (60 дворів), Ярмаки (64), Малюшки (44), всього 168 дворів, які він тримав і під час Генерального слідства про маєтності. Отримав універсал гетьмана на с. Лави у Чернігівському полку (1729). Д.: (1710) Тетяна Данилівна Апостол (? – 1698 – 1744 – ?), донька гетьмана. 1734 р. захопила млин у козака с. Лави Йосипа Мирного. Мала 77 дворів і 6 кол у Миргородському полку (1744).

Ломиковський Павло Іванович (1707 – 1783 – ?) – син генерального обозного, онук гетьмана Апостола. Службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем у низовому поході, де пробув 5 років, тримав Сосницьке сотенне правління (? – 1735.06. – 1737), на чолі команди в прикритті кордонів (1736 і 1737), на штурмі очаківському (1737), під командою кн. Трубецького організовував купівлю коней для армії (1738), у хотинському поході (1739), при заготівлі провіанта, організації квартир, мостів, конюшен при переїзді турецького посла через Гетьманщину (1740).

Головний економ гетьманських маєтностей (1751). Суддя земський Менського повіту (з 1764). Надвірний радник, мав володіння у м. Сосниця (327 підданих), с. Лавах (102 підданих), а також у с. Шахворостівці Миргородського повіту. Д.: (з 1732) Марія Павлівна Яворська (? – ран. 1783), донька протопопа ніжинського. Мали 7 доньок.

Ломиковський Петро Іванович (1706 – ?) – син генерального хорунжого, службу розпочав з 1730 р., військовий канцелярист, бунчуковий товариш Миргородського полку (1737.26.04. – 1761), учасник взяття Очакова і Хотина. Абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Мав двір у Миргороді, двір у с. Милешках, підданих в сс. Шахворостівці та Малюшках.

Лонина Василь – сотник маяцький Полтавського полку.

Лончинський Криштоф (? – 1687) – полковник козацький ЙКМ (? – 1684 – 1687). Намагався заволодіти під виглядом боргу сс. Бронки і Клинець, які належали померлому полковнику Максиміліану Булизі. Повністю пограбував ці села. Полонений шляхтичем Яблонським, доставлений до коронного гетьмана і засуджений на смерть. Д.: (1684) Олена N Трипольська.

Лопата N – військовий товариш Чернігівського полку (1743), мав житловий дім у Чернігові.

Лопутко Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1779). Д.: N Ничипорівна Харченко, донька бунчукового товариша

Лоренцов Федір Васильович (1727 – 1790 – ?) – служив з лютого 1744 р. полковим гадяцьким канцеляристом. Військовий канцелярист по призначенню ГВК (з 1748.4.11.). Військовий товариш по універсалу Розумовського (з 1757.11.08.). У 1748 р. був у слідчій комісії, виконував письмові справи у ГВК, у слідстві проти сотника грунського Семена Милорадовича з 1759–1760 рр., слідство у Полтавському, Ніжинському полках (магістрати по сплаті податків і веденні розходних книг і т.д.) у 1760 р. Бунчуковий товариш (1788). Мав 41 підданого у 1 місті у Гадяцькому повіті. Д.: Ганна N Ситенська, донька полкового писаря.

Лось Андрій – сотник власівський Миргородського полку (? – 1712 – 1720.01. – 03. – ?).

Лось Григорій Павлович – син сотника мглинського, військовий товариш.

Лось Іван Андрійович – син сотника власівського, козак, значковий товариш (1723 – 1752 – ?), отримав універсал на чин (1746). Мав двір у Власівці, хутір та підсусідків у Хорольській сотні (1741).

Лось Павло Федорович – син значного військового товариша, сотник мглинський (? – 1674.11. – 1676.04. – ?). У Білорусії відомі шляхетські роди Лось-Клімашевські і Лось-Рашковські.

Лось Федір – козак мглинський (1654), значний військовий товариш. Його син Павло Федорович – сотник мглинський (? – 1674.11. – 1676.04. – ?).

Лотиш Юрко – полковник чигиринський (? – 1634 – ?).

Лохвицький Микита – значковий товариш Полтавського полку (1735), мешкав у Китайгородській сотні.

Лохвицький Ничипір – значковий товариш Полтавського полку (1734).

Лоческий Михайло – військовий товариш Миргородського полку. У 1733 р. жив у Сорочинській сотні.

Луб'яновський Василь – писар полковий гадяцький (? – 1685 – ?).

Лубенець Іван – сотник костянтинівський (? – 1672.05. – ?).

Лубенко Тимофій – значковий товариш Київського полку (? – 1786 – 1787 – ?). Дворянин Козелецького повіту.

Луговий Лаврін (1760 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1788–1790). Мешканець Зіньківського повіту, підданих не мав. Д.: Ксенія NN, донька священика.

Луговський N – значковий товариш Лубенського полку, батько Семена.

Луговський Павло – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – ?), його «сказка» про служби датована 1762 р.. Військовий товариш, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 15 хат підданих. Д.: Варвара Євстафіївна Дейнека, донька значкового товариша.

Луговський Семен – значковий товариш Лубенського полку (1750 – ?). З 1750 р. в організації збору службових грошей.

Луговський Семен Павлович (бл. 1750 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 26 серпня 1767 р., військовий товариш Лубенського полку у абшиті, поручик у відставці (1786.25.05), засідатель Лохвицького суду. Мав 100 спадкових душ у Лохвицькому повіті (1786). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Йосипівна Борисяк, донька полкового хорунжого.

Лужковський Григорій – наказний сотник царичанський Полтавського полку (1724).

Лузан Григорій – шляхтич, значний військовий товариш (? – 1721 – ?).

Лузина Стефан – сотник 2-ї сотні 1-го компанійського полку (1737 – 1751 – ?).

Лук'яненко Іван – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1676 – 1682 – ?).

Лук'яненко Тихін – наказний сотник білоцерківський Миргородського полку (1725).

Лук'янович-Лиждвой Іван – сотник остерський Київського полку (? – 1650 – ?).

Лук'яненко-Огнянка Павло Лукич – військовий товариш Стародубського полку.

Лук'яненко-Огнянка Семен Павлович – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку. Його син сотенний хорунжий Дем'ян Семенович (1747 – ?) мешкав у с. Новоселках 2-ї полкової сотні, де мав 7 підданних (1787).

Лук'янов Василь – писар Запорізького полку (1663). 8 грудня 1663 р. у с. Семенівському під Москвою розписався під гетьманським статтями за генерального осавула Парфена Нужного і суддю Запорізького полку Івановича Саваст'яна.

Лук'янов Іван – полковник за Б.Хмельницького.

Лук'янов Олексій – військовий товариш Стародубського полку (1783), мешканець Погарського повіту. Д.: (1773) Мотря NN, донька міщанина. Мали синів Володимира, Георгія, Олександра, доньок Варвару, Ольгу, Лизавету.

Лук'янов Роман – з молодих років був запорожцем. У 1733 р. був з запорожцями у поході. Абшитований значковий товариш (з 1746.16.12.).

Лук'янович N – осавул Київського полку. 1776 р. МК розглядала справу про заборону його сину переселятися з Запорозької Січі у с. Сираї Київського повіту.

Лук'янович Аврам – сотник полковий Прилуцького полку (? – 1661.05. – ?), член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви.

Лук'янович Андрій Якович (Максимович) (бл. 1726 – 1786 – ?) – службу розпочав з 1745 р. у Лубенському полку, отаман сотенний (1783), військовий товариш у абшит (1784.1.01.). Д.: Марія Устимівна Салогуб, донька значкового товариша.

Лук'янович Григорій – гетьманський гінець, військовий товариш (1670), 19 вересня 1670 р. возив листа Ф.Жученка до МП.

Лук'янович Григорій Федорович (? – ран. 1828) – син військового товариша, службу розпочав з 1778 р., значковий товариш Гадяцького полку (1781.16.12.), корнет при відставці (1787.27.11.) Внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Лук'янович Іван – шляхтич гербу «Ясенчак» (доповнений), козак остерський (1649), сотник остерський (1650).

Лук'янович Ісай – сотник Мглинської сотні Стародубського полку (? – 1671.01. – ?).

Лук'янович Карпо (Сокологорський) – сотник сокільський Полтавського полку (1672).

Лук'янович Крисько – писар полковий кременчуцький (? – 1661.10. – ?).

Лук'янович Лев Степанович (бл. 1751 – 1809) – син колезького асесора, військовий товариш (з 1778), бунчуковий товариш (1782 – 1787 – ?). Мав маєтність у с. Працовці Роменського повіту. Д.: Марія Федорівна Левенець (бл. 1756 – 1816 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Андрія і Олександра (1787).

Лук'янович Максим Лукич – «знатный полку Лубенского товарищъ», жив у Ромнах (родоначальник Максимовичів).

Лук'янович Мирон – сотник полковий (Могилівський) Подільського полку (? – 1659 – ?).

Лук'янович Олексій Якович – бурмістр полтавський (1772), бунчуковий товариш (1782).

Лук'янович Петро Федорович (1738 – 1811 – ран. 1816) – службу розпочав 23 січня 1758 р. полковим канцеляристом лубенським, а 18 травня став військовим канцеляристом ГВК, хорунжий полковий лубенський (1764.20.06. – 1772.14.08.), осавул полковий лубенський (1772.14.08. – 1773.7.05.), писар полковий лубенський (1773.7.05. – 1784). Бунчуковий товариш (з 1782.11.05.), колезький асесор (з 1784.14.02.), предводитель дворянства Роменського повіту. Мав 518 підданих у 1 місті, 4 селах і 1 хуторі. Д.: 1) (1780) N Григорівна Долинська, донька підкоморія Батуринського повіту. 2) (1787) Олена Іванівна Полетика (бл. 1764 – ?), донька надвірного радника.

Лук'янович Роман – значковий товариш Прилуцького полку (1750). У січні 1750 р. напав на шинок, побив і обезчестив прилуцького міщанина Федора Фоміна.

Лук'янович Степан Якович (бл. 1716 – бл. 1800) – службу розпочав з 1740 р., військовий канцелярист (1740–1752). У 1749–1750 рр. вів тяжбу з братом за маєтність. Отаман сотенний Костянтинівської сотні при вичлененні останньої з Роменської (1752.24.01. – 1755.21.09.), військовий канцелярист ГВК (1755–1757), наказний сотник лохвицький (1756–1757), отаман городовий роменський (1757.16.05. – 1763), хорунжий полковий лубенский (1763.13.05. – 1764.7.04.), підсудок земський Роменського повіту (1764 – 1781 – ?), колезький асесор (з 1781.25.09.). Мав 633 підданих у 1 місті, 4 селах і 3 хуторах. Д.: (? – 1748 – 1788 – ?) Уляна Андріївна Маркович, донька бунчукового товариша.

Лук'янович Федір Якович (? – 1717 – 1757.12.05.) – за служби батька (колишнього сотника роменського) значковий товариш Лубенського полку (1727–1751). Був у кримських походах (1735, 1738), при слідстві за комісарство (1737), призначений допомагати виконуючому обов'язки генерального осавула полковому хорунжому лубенському Семену Слюзу. Присягнув у 1741 р. Мав у с. Процювці Роменської сотні підданних посполитих дворів 5 малогрунтових не могучих, 12 тяглих та 7 піших убогих, у 1745 р. у с. Плавинищі посполитих дворів 2 малогрунтових, 1 тяглого та 4 піших убогих. Отаман городовий роменський (обраний) (1751.22.08. – 1757.12.05.). У 1751 р. «в смотрении» вагового збору до соборної Роменської церкви. Д.: NNN (? – 1760 – ?), у 1760 р. з нею вів тяжби за порубку лісу козак Хмелівської сотні Мойсей Яненко.

Лук'янович Федір Якович (бл. 1740 – 1792 – ?) – бурмістр полтавський (1780), бунчуковий товариш (1780 – 1787.19.03.). Дійсний статський радник (з 1787). Д.: NNN (? – ран. 1794).

Лук'янович Федір Якович (Максимович) (бл. 1739 – 1807 – ?) – службу розпочав з 1748 р., співак при дворі імператриці. У 1752 р. випущений з сухопутного кадетського шляхетного корпусу. Військовий товариш при звільнені від Двора (1773.5.09.), військовий товариш Гадяцького полку, поручик (з 1787.15.04.). Д.: NNN (? – ран. 1786)

Лук'янович Яків – син абшитованного значкового товариша. Службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (1772 – 1779 – ?). Мав 4 підсусідків (1779) у д. Сираях Остерської сотні. У походах не був. Д.: (1776) N Григорівна Данилова, донька бурмістра козелецького, мали сина Павла, доньок Мотрю, Ірину, Ганну.

Лук'янович Яків Лукич 1-й (? – 1725.9.02.) – товариш Роменської сотні (1706), значний товариш Лубенського полку (1707), отаман городовий роменський, сотник роменський (1709.12.01. – 1725.9.02.). 2 червня 1706 р. отримав гетьманський універсал на військову частину з млина на р. Сулі у с. Сурмачівці у Глинській сотні, 30 червня 1707 р. – за заслуги тестя на ґрунти. За Мазепи володів сс. Процовкою і Плавинищами, на які отримав підтвердження від гетьмана Скоропадського (універсал 31 серпня 1709 р.). У 1722 р. суплікував на жителя кобеляцького Полтавського полку Василя Рубана про неповернення боргу ще з канального походу. Д.: Євфимія Михайлівна Губарь, донька отамана городового роменського.

Лукашевич N – осавул полковий полтавський (1768 – ?).

Лукашевич N – осавул полкової артилерії (? – 1776), абшитований значковий товариш Київського полку (1776.08. – ?).

Лукашевич N – хорунжий Лубенського полку (1772).

Лукашевич Василь – значковий товариш Лубенського полку (? – 1760 – ?), сотник 2-ї Лохвицької сотні (1760.12.09. – 1771), абшитований полковим суддею (1772.8.04.). Мав 237 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Його «сказка» про служби датована 1761 р.

Лукашевич Григорій – сотник миргородський (? – 1659.12. – ?), Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Лукашевич Григорій Лукич – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1733.03.), осавул полковий переяславський (1735–1752). Мав під м. Переяславом на великій греблі млин у три кола.

Лукашевич Іван (1713 – 1788 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1787), мав 17 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Лукашевич Іван Васильович (1756 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 9 травня 1771 р. значковим товаришем Лубенського полку, сотник 2-ї Лохвицької сотні (1771.5.11. – 1783), титулярний радник (1788). Д.: (1780) Ганна Адамівна (?) Корсун, донька бунчукового товариша.

Лукашевич Іван Михайлович – син значкового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1746 – 1751 – ?), полковий комісар гадяцький (1746). Мав двір і 8 підсусідів у 1-й полковій сотні, двір у Гадячі (1747).

Лукашевич Кирило (? – 1706 – 1748 – ?) – військовий канцелярист ГВК (? – 1738 – 1740), військовий товариш Стародубського полку «за отправление при Генеральной войсковой канцелярии службы» (1740 – 1748 – ?). 1738 р. був на ново поставленій заставі біля м. Севська. Мешканець с. Шатрище. Як зятеві, Василь Васильович Дорошенко продав родове с. Верхолісся за 1200 карбованців у 1741 р. (зі згоди матері Марії Іванівни Лисичівни, дружини Марфи Іванівни Ломиковської, старшого сина Івана та інших дітей). Уступив село за 2000 карбованців абшитованому сотнику киселівському Івану Лисенку (1745). 10 червня 1741 р. купив у свого тестя млин на р. Мені у 2 кола у Киселівській сотні, мав у с. Киселівці 13 посполитих і 2 дворів підсусідків (1742). Д.: Олена Василівна Дорошенко, донька сотника і Марії Іванівни Ломиковської. Їх син Кирило (1737 – ?) – капітан (1787).

Лукашевич Леон – значковий товариш Гадяцького полку (1756).

Лукашевич Лука Михайлович (1749/1750 – 1797) – син осавула полкового переяславського, службу розпочав у серпні 1760 р., полковий канцелярист (1762.1.08.), значковий (з 1763.10.01.), військовий товариш (з 1764.1.08.). Сотник (1767.08.), потім полковий осавул (з 1769.11.). Полковий обозний переяславський (1773.29.09). За розділом 1773 р. отримав хутір Чумгацький і млин у с. Дем'янцях. У 1774 р. за ним було у м. Переяславі 20 підданих, у 1-й полковій сотні у с. Дем'янцях 70, у с. Войтовцях 10, у Скобцях 7, у Гайшині 3, у 3-й полковій сотні у Гладишіві 7, у Волчках 7, у Яготинській сотні поблизу Яготина 10 і у хуторі Чумгацькому 60, у містечку Липляві 10, у Келеберді 8, у Решотках 30. Всього 239 підданих. Приймав участь у турецькому поході. Полковник київський (з 1779.5.05.). Полковник Тверського карабінерного полку (з 1783.28.06.). Д.: 1) (з 1772) Горпина Євстафієвна Могилянська. Через 14 років шлюбу чернігівський єпископ Феофіл за спробу отруїти чоловіка миш'яком скасував шлюб і заточив її до монастиря. 2) (з 1785) Ольга Яківна Лабат-Девівакс, донька майора.

Лукашевич Микола – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Лукашевич Михайло – значковий товариш Гадяцького полку у 1-й полковій сотні (1730–1739), мешканець гадяцький. У 1739 р. у похід не пішов, призначений утримувати дім покійного полковника Граб'янки.

Лукашевич Михайло – сотник кролевецький Ніжинського полку (1738–1741).

Лукашевич Михайло Лукич – хорунжий полковий переяславський (?–1741 – 1752). У травні 1750 р. скаржився до Генерального військового суду на бунчукового товариша Михайла Іваненка за захоплення ґрунтів у слобідці Ковбасівка Золотоніської сотні. Осавул полковий переяславський (2-й; 1752.28.07. – 1767). 1752 р. у нього піддані у с. Крупське 1 двір з 20 сім'ями і 17 безвірними хатами, 5 дворів з 22 сім'ями у сл. Кривополівці, 10 сімей у сл. Голова Товщина, 2 сім'ї у сл. Торовщина. 1753 р. заорав ґрунти у хуторах бунчукового товариша Михайла Іваненка у Золотоніській і Кропив'янській сотнях, знищив його шинок у одному із хуторів. У 1755–1756 рр. відстоював свої землі над р. Сухий Чумгак у Яготинській сотні від зазіхань кінного заводу лейбкирасирського полку. 5 січня 1745 р. у колишнього троїцького священика Григорія Прохоровича за 30 карбованців купив двір у Переяславі. Йому у рахунок боргу 80 карбованців перейшов плец у Переяславі від Калитихи. Мешкав у дворі, на місці з давен священицькому, який йому дістався 9 жовтня 1752 р. через куплю від священика микольського переяславського Петра Жуковського. 9 серпня 1763 р. купив двір за 30 карбованців у значкового товариша Якова Рудковського. Пустий плец в Переяславі, як борг Калитихи, перейшов полковому осавулу Михайлу Лукашевичу. У Лепляві мав 5 посполитих, 1 підсусідка, 1 пустий плец (1768).

Лукашевич Степан – писар полковий миргородський (? – 1661.05. – ?).

Лукашевич Степан Васильович – службу розпочав з 1771 р., колезький канцелярист (? – 1782), військовий товариш (1782 – 1783 – ?) внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: (з 1783.12.02. у с. Красковських Хуторах) Ганна Іванівна Рашевська.

Лукашенко Децик – сотник чигриндубравський (? – 1672.02. – ?).

Лукейчик Мирон – полковник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. Отримав нобілітацію. Шляхтич, старшина козацький ЙКМ у Димері (1682), наказний гетьман від Могили (1684.08.).

Лукомський Василь Іванович (після 1674, Полтава – 1712 – ?, Умань) – з Полтавщини повернувся на Уманщину і козакував у полках Семена Палія, Карпа Часники, Павла Циганчука. Неодноразово потрапляв у татарський і урецький полон. Уманський городовий отаман і наказний сотник. Осадив заново Умань, Ладижин, Монастирище, Маньківку. Полковник уманський (? – 1709 – ?). У 1712 р. повернувся з турецького полону. Д.: Євдокія Дубська (?, Переяслав – ?).

Лукомський Іван Степанович (1748 – ?) – службу розпочав з 20 лютого 1766 р. значковим товаришем у Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1767.23.08). Сотник журавський (1771–1782), одночасно бунчуковий товариш (з 1781.4.03.), колезький асесор (1788), мав у Прилуцькому повіті 366 підданих (1788). Мав підданих: у Прилуках – 25, у Журавці – 50, у Сорочинцях – 3, у Пирятинському повіті: с. Дубовий Гай – 5, с. Сергійовичі – 7, с. Полонки – 2, хут. Заперегонський – 20, сл. Лукомська – 33. Д.: Віра Йосипівна Прушинська, донька польського стародубського стольника.

Лукомський Степан Васильович (1701 – ран. 1779) – про своє походження він розповідав: «прадед и дед

жили в Умани, потом перешли в м. Лукомль, а потом Полтаву, где и родился мой отец Василий, а когда умер здесь дед, а бабка снова вышла замуж за Гайдука, то последний, забрав малолетнеего пасынка, – переселился снова в Уманщину, на прадедизные и дедизные грунта, и жил там пока Умань в 1674 г. не была разорена турками. Затем вновь переселились на левый берег и поселились в Переяславле, пока правобережная Малороссия на почела снова населятись; после этого семья вновь перешла на правый берег и жили вблизи Умани, которая в это время была еще пустою. Живя здесь, отец служил козацкую службу в отрядах Палия, К.Часныка и Цыганчука. Участвовал в их набегах на татарские земли. В одном попал в плен, но выкупил себя пятсотма левковими. Затем был осадчим всего Уманского уезду, и подати гетманом, яко то личное и звери дикие – приваживал в Батурин и в Глухов. Осадил в это время не только Умань, но и Ладыжин, Монастырище, Буки и др. После Полтавской битвы – уманский сотник, ходил с отрядом уманского козацтва против запорожцев, которые под началом татарина Летуна напали на Уманское местечко Нерубайку. Отец был взят запорожцами в плен и отдан какому-то перекопскому каймакаму. В плену пробыл до 1712 г, вернулся на Уманщину». В цей час Степан, будучи малолітнім «пошел в Киев в научение, и в Киевских училищах латинские проходил школы, причем в 1718 г. присягал на верность их импер. в-ву в Киеве, в Братской церкви... А в 1722 г., оконча в Киеве часть учения своего, ходил в чужестранние краи, надеясь тамо оное латинское свое учение совершить, но за болезнию принужден был остаться в Польши, где ради преследования за благочестие греческаго исповедания и что он был малороссиянон, не мог тамо долее учения своего иметь и, не соверша оного, в 1726 г. возвратился паки в Киев, где и совершил богословию». Навчався у КМА (? – 1722), викладав там теологію. Військовий канцелярист ГВК (з 1731). 14 березня 1733 р. призначений старшим канцеляристом ГВК, але як виходець з Польщі вже 13 серпня цього ж року відсторонений від посади. «1733 г. по отлучении старш. Канцеляриста Юркевича, по определению ж оного гетмана, учрежден был я старшим канцеляристом...». Залишався на посаді до 1737 р. Правив Прилуцькою полковою сотнею (з 1735.21.04.). Наказний сотник полковий Прилуцького полку (1735.21.01. – 1737), сотник полковий (1737.3.02. – 1747). Мав 16 підсусідків у Прилуках (1740). У 1747 р. звільнений з посади і переведений у вакансові сотники, а з 1750 р. – вакансовий суддя полковий у ГВС. Сотник яготинський Переяславського полку (1752 – 1757.12.12.). За його проханням з Прилуцької полкової сотні виділили Переволочанську сотню, сотником якої він став (1757.12.12. – 1763.9.10.). Абшитований 1763 р. полковим обозним. Мав у Прилуках 53 піданих, у полковій сотні д. Лесов і Сорочинці 9, с. Дубовому Гаї 14, с. Сергіївці 11, у хут. Запереводському 20, у сл. Лукомля 32, у Переволочанській сотні у с. Боршній 11, Полонках 6 (1779). Д.: (1742) Євдокія Степанівна Костенецька (? – 1725 – 1779 – ?), донька ніжинського полкового осавула. Мали синів Стефана, Івана, доньок Настасію, Тетяну, Єфросинію.

Лукомський Степан Степанович – наказний сотник полковий Прилуцького полку (1735.21.01. – 1737), сотник полковий (1737–1747).

Лукомський Степан Степанович (1743–1795 – ран. 1798) – військовий канцелярист (з 1763.9.05.), переволочанський сотник (1763.9.10. – бунчуковий товариш на місці сотника, 1781.4.05. – 1782). Мав 381 підданого у Прилуцькому повіті. Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1770) Марфа Михайлівна Огранович, донька полкового осавула.

Луненко Іван – сотник чигриндубравський (? – 1672.05.).

Лунський (чи не Грицько) – сотник яблунівський.

Лунченко Степан – сотник Ольховецької сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – ?).

Луп'янський Григорій (1753 – ?) – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.7.11.).

Лупиненко Іван – козак сотні Івана Бабича Переяславського полку (1649), мабуть, у цій сотні і сотникував. Генеральний осавул регіменту Павла Тетері (2-й; ? – 1664.11. – ?).

Луста Кузьма Тимофійович – козак (1780), отаман сотенний Гоголівської сотні (? – 1781), абшитований значковий товариш Київського полку (з 1781.31.05.).

Луста Микола (? – 1714 – 1779 – ?) – син отамана сотенного гоголівського, службу розпочав з 1724 р. писарем сотенним гоголівським, отаман городовий гоголівський (1741–1763). У 1749 р. відмовився визнати владу сотника Шафонського. Абшитований військовий товариш Київського полку (з 1763). У 1757 р. бунчуковий товариш Іван Ханенко звинуватив його у викрадені у дружини коня. Мав 1 двір підданих в м. Гоголеві. Д.: (1772) 1) N Степанівна Барановська, донька бунчукового товариша. Мали синів Михайла, Миколу. 2) (1776) N Мойсеївна Логвинович, донька військового товариша.

Луста Михайло Миколайович – військовий канцелярист (1762), бунчуковий товариш у Київському полку (1776).

Луста Юхим – отаман сотенний Гоголівської сотні (? – 1781), абшитований значковий товариш Київського полку (з 31.05.1781).

Лутай Степан Савич – військовий товариш Київського полку (1752), суддя земський остерський (1765).

Лутай Фесько (Федір) – військовий осавул (1637), сотник Переяславського полку (1638), козак Броварської сотні Київського полку (1649), кошовий отаман Запорозької Січі (? – 1652 – ?).

Луценко N – значковий товариш

Луценко Андрій – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку (1724).

Луценко Андрій Дем'янович – військовий товариш (1783).

Луценко Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1751 – ?), жив у м. Комишна, мав 2 підсусідків (з них 1 при хуторі).

Луценко Григорій (? – 1670 – 1735 – ?) – шляхтич, сотник царичанський (? – 1701 – 1702 – ?). Козак кінний царичанський (1718). Наказний сотник царичанський Полтавського полку (1724). Мав пивоварню, два ліси з озером (1731). Козак царичанський кінний і грунтовий (1721). Козак малогрунтовий, мав пустий хутір за Оріллю (1732). У 1735 р. «стар и болен», мав млин у одне коло на р. Орелі, солодовню, поле «10 чвертей», сінокос на 50 возів. Замість нього служив виборним козаком Карпо Головко.

Луценко Дем'ян Артемович – син сотенного старшини, абшитований значковий товариш (1783), мешканець

новомлинський. Мав 23 підданних. Д.: Ірина N Руданська, донька значкового товариша.

Луценко Карпо – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1723 – 1772 – ?), жив у м. Комишній, де мав двір та 1 підсусідок при хуторі. Відправлений у похід (1738.2.04.), у 1739 р. у похід не пішов, відбув для розрахунку з Рязанським полком у похід.

Луценко Максим – разом з Яковом Васильківським, Федором Даниленком у 1735 р. продав млин Йосипу Левенцю, підвідомчий полковій канцелярії у 1755 р. Значковий товариш (1755).

Луценко Семен – службу розпочав значковим товаришем (1764 – 1779 – ?).

Луценко Федір – бунчуковий товариш (1779), колезький асесор.

Луцкович Степан – козак сотні Переяславської Романенкової (1649), писар полковий переяславський (? – 1661.05. – ?), член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви.

Лученко Андрій Васильович – обозний полковий полтавський (1679 – 1684).

Лучко Василь – полковник (1621).

Лучниковський Захар – сотник брагинський (? – 1654 – ?).

Лучницький Іван Данилович (1716 – ?) – син священика миколаївського глухівського, студент КМА (1738 – 1742 – ?), значковий товариш Ніженського полку (з 1754), наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1764), військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 52 підданих у с. Спаському, Божку, д. Заболотті (1783), 81 підданого у с. Спаському, хутір поблизу с. Божка Глухівської сотні з млином на р. Лапшині (1787). Д.: N Павлівна Яковлєва (? – ран. 1783), донька значкового товариша. Мали синів Івана, Стефана, доньок Уляну, Євдокію, Єфросинію, Мотрю.

Лучченко Василь Дмитрович – шляхтич, син сотника івангородського. Сотник івангородський Ніжинського полку (1715.2.06. – 1725 – ?), наказний сотник івангородський (1734, 1735). Отримав універсал полковника Петра Толстого про підтвердження прав на Шекеринську греблю на р. Острі, з наданням прав побудувати млин та отримати з нього всі прибутки (1719.3.09). Володів Івангородом. Значковий товариш Ніжинського полку (1736).

Лучченко Дмитро Степанович – сотник івангородський Ніжинського полку (? – 1705.04. – ?). Володів Івангородом. Д.: N Федорівна Билдич, донька івангородського сотника.

Лучченко Мисько (? – 1619 – 1657 – ?) – генеральний осавул (? – 1649.04. – 1653 – ?), (? – 1657 – ?). Мешканець чигиринський.

Лучченко Мойсей – наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1723).

Лушницький N – військовий товариш у Ніжинському полку (1781), мав 13 хат підсусідків в с. Спаське Глухівської сотні.

Лушня Федір – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1723).

Любомирський Павло – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?).

Любченко Макар – наказний сотник уцтависький Миргородського полку (1737, 1738, 1741).

Любчич N – отаман кишенський (1657).

Людовик Василь (1723 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 25 вересня 1761 р. сотенним хорунжим, значковий товариш (з 1762.12.03.), возний Лохвицької сотні (з 1764.7.07.). Листувався з кошовим отаманом Петром Кальнишевським про пересилку подарунків своєму племіннику Данилі Рожку (у 1768). Мали 39 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Військовий товариш Лубенського полку (з 1779.26.06.), абшитований полковий осавул (1788). Д.: Уляна NN, донька козака.

Лютай Фесько – сотник у Переяславському полку (1638 – ?).

Лютенський Данило Семенович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1747 – ?), був на українській лінії під Царичанкою (1736), у поході 1739 р. Мав двір у м. Чорнухах.

Лютий Іван (? – 1700 – 1736 – ?) – шляхтич, значковий товариш (? – 1726 – 1736 – ?), житель с. Скопців. У 1736 р. батьківщину і дідизну у Скопцях (ґрунт, хутір з садом, городом і 2 хатами мазанками, рілля) продав поручику Полтавського полку київського гарнізону Спиридону Софоновичу Сотникову за 120 рублів. По смерті майора Сотникова землями опікалась його вдова Катерина (до неї близьким був козак Яготинської сотні Климович).

Лютий Мирон (? – 1700 – 1728 – ран. 1732) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – ?), у 1726 р. був у гілянському поході.

Лютий Федір – військовий осавул (1637).

Люторенко Яків (Яцина) – сотник 2-ї Білоцерківської сотні (1638 – ?), наказний полковник білоцерківський (1654.06. – 12.), полковник білоцерківський (? – 1658.02. – ?), (? – 1656.05. – ?).

Лягул Іван – «з волох». Службу розпочав у волоському корпусі (1706) у Польщі у м. Тарнові. Там під час бойових дій проти шведів поранений у ногу. Під Полтавою у складі волоського корпусу прапорщиком. Значковий товариш Київського полку. У 1729 р. захопив спадкові грунти Зіновія і Марії Биховців у с. Чемер Козелецької сотні. Перший полковий хорунжий київський (1737 – 1748). У с. Чемер Козелецької сотні 4 підсусідки д. Курганське – 2. д. Святеньке – 4, д. Брагинці – 1, д. Єрків – 4 (1737). Д.: (1747) Єфросинія Олександрівна Солонина, донька полкового судді.

Лялечний Ничипір – наказний сотник старосанжарський Полтавського полку (1737).

Лялька Іван Андрійович (1712 – 1763 – ?) – був у очаківському поході, сотенний хорунжий (1748–1752), за сотника 2-ї полкової сотні, сотник березанський Переяславського полку (1759.12. – 1763).

Лямницький Микола Степанович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1788), мешканець глухівський. Д.: Марія NN, донька сотника.

Лямницький Степан – значковий товариш Ніжинського полку.

Лясковський Андрій N – військовий канцелярист ГВК (1742 – ?).

Лясковський Данило Павлович (? – 1690 – ?) – військовий товариш Київського полку.

Лясковський Карпо Павлович – шляхтич гербу «Домброва», отаман городовий козелецький Київського полку, значний військовий товариш. Його донька була дружиною протопопа козелецького Ієроніма Почеки.

Лясковський Павло Олександрович (? – бл. 1692) – сотник фастівський (1675), полковий обозний київський (? – 1682 – 1686.07. – ?), (? – 1691), полковий суддя київський (1691 – ?). На урядах обозного і

судді тримав село Ничагівку Козелецької сотні. Мав володіння у Сосницькому повіті, які за заповітом 1691 р. перейшли сину Данилу. Священик с. Ставиське (1692). 28 травня 1692 р. здійснив дарчий запис про передачу після своєї смерті лісу з 2 кошарищами і сіножаті священику Семену. Поминання його роду у Межигорському монастирі: Павло, Тетяна, Карпо, Семен, Катерина, Марія, Нестор, Петро, Роман, Гаврило, Федір, Василь, Яків, Лук'ян, Матвій, Григорій, Василь, Стахій, Прокіп, Настасія, Єлиферія, Гафія, Сава, Ганна, Гафія, Марія, Параска, Тетяна, Катерина, Марфа, Февронія, Леонтій, Настасія, Деомид, Пелагея, Федір, Іван, Федір, чернець Антоній, Зіновія.

Лях Василь – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець семенівський. Його син Антін був сотенним старшиною. Його онуки Петро (1753 – ?), Іван (1757 – ?) та Іван 2-й (1762 – ?) Антоновичі мешкали у Стародубі.

Лях Войтех – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Ляховицький Микола – шляхтич, військовий товариш (? – 1687 – 1689 – ?), мав два млини: перший у с. Галенську на р. Бучках, другий під с. Артюшівкою. Д.: Настасія Федорівна Честникова.

Ляхович Андрій (1760 – ?) – син отамана сотенного. Службу розпочав 5 січня 1773 р. Полковий підканцелярист (з 1774.10.02.), полковий канцелярист (з 1775.20.03.), отаман сотенний сорочинський (з 1777.15.04.), залишаючись отаманом, отримав чин значкового товариша.

Ляхович Володимир Матвійович – син полкового судді миргородського, значковий товариш Миргородського полку (1782), мав 10 хат підданих. Військовий товариш (1801).

Ляхович Григорій (1742 – ?) – службу розпочав з 2 січня 1758 р. на Запорізькій Січі, військовий канцелярист, писар полковий (з 1760.24.06.), військовий писар (з 1768.1.08.). Вийшов у Гетьманщину. Сотник городиський (1768.20.10. – 1783). Приймав участь у боях під Дубасарами і Бендерами, у 1769 р. – на Перекопі, у 1771 р. – під Кінбургом. 1774 і 1775 рр. «по содержанию учрежденных по Крымскому тракте почт и постов». Бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1782). Д.: Ганна Кирилівна Каракаш, донька сотника уцтавицького.

Ляхович Матвій – полковий канцелярист миргородський (1741), старший полковий канцелярист (? – 1757), другий полковий хорунжий (1757.10.04. – 1762), писар полковий миргородський (1762 – 1764), полковий суддя миргородський (1764 – 1765 – 1767.09. – ?). Мав хутір під с. Перевіз Шишацької сотні. Д.: Ганна Яківна Зарудна.

Ляхович Петро Григорович – син полкового писаря, службу розпочав 8 березня 1767 р. полковим канцеляристом, сотник омельницький Миргородського полку (1770.1.05. – 1782). Д.: Єфросинія Семенівна Левенець.

Ляшевський Павло Григорович (1747/1752 – ?) – службу розпочав з 1767 р., полковий канцелярист (з 1768), значковий товариш Лубенського полку (1777 – 1790 – ?). Абшитований значковий товариш (1788). Мав 12 підданих у Лохвиці. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Устина Данилівна Белга (1754 – ?), донька козака Лохвицької сотні. Мали сина Івана і доньку Мотрю.

Ляшенко Іван – військовий товариш Ніжинського полку. 1751 р. купив у бунчукового товариша Степана Карпеки хут. Журавський з млином та іншими угіддями.

Ляшенко Прокіп – сотник у полку Черкаському (1638 – ?).

Ляшко Григорій (1720 – ?) – службу розпчав у Лубенському полку з 1737 р., писар сотенний роменський (? – 1753 – 1763), значковий товариш (1763 – 1781 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1790 – ?), мав 66 підданих у Роменському повіті. Д.: Гафія Федорівна Лук'янович, донька отамана городового роменського.

Ляшко Федір Андрійович – син козака Лукомської сотні Полтавського полку (1649), полковник сердюцький (1666), сотник київський (? – 1672.25.05. – ?).

Ляшко-Тарновський Федір Іванович – сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (? – 1689 – 1694 – ?).

Ляшок Петро – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Лящевський Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1739–1747), мав двір і шинок у с. Липова Долина.

Лящевський Пилип – значковий товариш Гадяцького полку (1738), відправлений у похід 2 квітня 1738 р.

Львов Павло – наказний сотник сенчанський (1726).

Львов Петро – службу розпочав козаком у 1726 р., цього ж року за сотника Криштоповича тримав Сенчанське сотенне правління, співак імператорської капели (1728–1730), займався набором співаків до імператорської капели (1735 р.). Значковий товариш Лубенського полку (1749–1752), абшитований значковий товариш (1752 – 1775 – ?). Д.: Пелагея NN. 1775 р. захопила ґрунти Чорнуського Красногорського монастиря.

Львов Яків – підписок гетьманський (1650.10).

Львович Андрій – асигнований значковий товариш Миргородського полку, у 1752 р. мав двір у Богацькій сотні.

М

Мавольський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Мавольський Кирило – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – 1790 – ?), мешкав у с. Чемері. Д.: Тетяна Осипівна Солонина, донька бунчукового товариша.

Мавольський Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Мавольський Федір (? – 1722) – шляхтич гербу «Пулкозиц», канцелярист ГВК, полковий писар ніжинський (? – 1720 – 1722). У жовтні 1720 р. отримав універсал Скоропадського на уряд с. Дремайлівку. Тримав с. Євлашівку, на уряд – с. Дремайлівку. Д.: (з 1720) N Федорівна Пучковська, донька військового товариша, а потім священика ніжинського.

Мавольський Федір Кирилович (1752 – ?) – шляхтич гербу «Пулкозиц», військовий товариш Київського полку (? – 1782 – 1790 – ?).

Магденко Андрій Васильович (бл. 1727 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1 вересня 1747 р. військовим канцеляристом. Сотник новосанжарський (1757.9.05. – 1769.27.03.), став ротмістром Донецького пікінірського полку. 16 грудня 1759 р. купив у новосанжарського козака Григорія Лісового поле, 23 березня 1759 р. у новосанжарських козаків Семена Несторенка, Андрія Несторенка і Григорія Лісового дворовий плец, 6 вересня 1759 р. у Оришки Павлихи Булашки і її сина Івана половину балки, 16 вересня 1759 р. у сотенного хорунжого Михайла Лебедина балку. Д.: Параска Григорівна Заньковська, донька сотника старосанжарського.

Магденко Василь Григорович (1707–1772) – міщанин полтавський. Службу розпочав з 1730 р. і рік знаходився своїм коштом у Глухові у канцелярії малоросійських зборів. 1737 р. отримав іменний імператорський указ на покупку волів для армії. З 20 березня 1740 р. значковий товариш Полтавського полку. Хорунжий полковий полтавський (2-й; 1745.11.12. – 1758), осавул полковий полтавський (1758.5.03. – 1766). 12 січня 1766 р. абшитований за старістю з чином полкового обозного. Мав двір у Полтаві та хутір.

Магденко Григорій Васильович (1729 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1761 р., значковий товариш (з 1761.13.10.), військовий товариш Полтавського полку (з 1767). У с. Магдівці разом з братами і бунчуковим товаришем Паскевичем мав 88 підданих, маєтність при р. Коломак (56 підданих) (1787).

Магденко Михайло (1732 – ?) – службу розпочав з 8 лютого 1747 р., полковий канцелярист (з 1747.14.02.), писар суду полкового (1756.13.02. – 1767 – ?). 2 жовтня 1762 р. купив дім у Полтаві за 320 карбованців у Луки Мартоса. Старший полковий канцелярист (? – 1767), військовий товариш (1767 – ?).

Магденко Семен Васильович (бл. 1740 – 1793 – ?) – службу розпочав з 1753 р. полковим канцеляристом у полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист ГВК (з 1759), секретар МК. Осавул полковий полтавський (1766.18.01. – 1772.9.04.), бунчуковий товариш (з 1772), колезький асесор (з 1772), надвірний радник (з 1784). Мав 414 підданих (1788). Д.: Єфросинія Олександрівна Лисенко, донька бунчукового товариша. Мали 6 синів і 2 доньок: Івана, Василя, Михайла (перші троє навчалися у шляхетському кадетському корпусі), Олександра, Семена, Володимира, Параску, Катерину.

Магденко Сидір Лаврінович – отаман городовий, сотник наказний опішнянський, сотник опішнянський (? – 1703 – 1708 – ?).

Магденко Степан – полковий осавул, абшитований 1768 р. за старістю з чином полкового обозного.

Магденко Яків Сидорович (? – 1681 – 1725 – ?) – син отамана городового, учасник рогулевського походу 1701 р. у команді ближнього боярина Апраксина, був під Полтавою. Хорунжий сотенний опішнянський, наказний сотник опішнянський (1721–1722), сотенний хорунжий опішнянський (1724–1725).

Магеровський Василь Іванович (? – ран. 1790) – значковий товариш (1764). У травні 1762 р. його дім у Ромнах звільнений від постоїв. Військовий товариш. Д.: Євдокія NN. За нею у Роменському повіті 9 підданих.

Магеровський Василь Леонтійович – син значкового товариша, бунчуковий товариш і комісар глухівський (1781). Володів пасікою. Разом з бунчуковим товаришем Андрієм Борзаківським тримали плотину і 2 млини у с. Некрасове Глухівської сотні, де і проживали. Там же мав 44 двори підданих.

Магеровський Василь Федорович – військовий канцелярист (1759). Здійснив спробу відновити роботу винокурні. Військовий товариш (? – 1767 – ?). У травні 1762 р. його дім у Ромнах було звільнено від постоїв. Колезький асесор (з 16.07.1780). писар полковий і комісар глуховський (1781), колезький асесор (з 1788.16.07.). Мав 220 підданих, хутір з винокурнею у 5 котлів і трьома підсусідськими хатами. Проживав у с. Некрасове. Д.: Гафія Іванівна Борзаківська, донька військового товариша.

Магеровський Іван Іванович – значковий товариш Київського полку (1764).

Магеровський Іван Перехрест – сотник (1696–1698). У 1716 р. товариш Переяславського полку, житель бориспільський продав греблю і березняк під с. Кучаків. Його онук Григорій Магеровський 1791 р. змушений доводити своє право на винокуріння і своє дворянське походження взагалі. Григорія спіткала доля старшинських родин, помилково записаних у 1782 р. у «подушний оклад».

Магеровський Леонтій Іванович – значковий товариш (1727). Проживав у с. Вешняківка II полкової сотні. Сотник II полкової Ніжинської сотні (1732.7.10. – 1741). У 1736 р. був під караулом у Глухові. У 1737 р. приймав участь у очаківському поході, у 1738 р. – військовому поході до Ізюму. Мав суперечки з комендантом Пущіним за ліс Бобрик у січні 1741 р.

Магеровський Петро – військовий товариш (1790). Мав 50 підданих у Глинському повіті. Д.: Ганна Василівна Кадян, донька військового товариша.

Магеровський Федір Філонович – шляхтич, сотник бориспільський Переяславського полку (1682.05. – 1687), (? – 1696 – 1697.14.05. – ?). Синодик бориспільського сотника Філоновича Федора (Магеровського) у Києво-Микольській пустині: Уляна, Кирило, Роман, Іван, нм. Марія, нм. Христина, нм. Іван, нм. Антоній, Мотрона, нм. Євфимія, нм. Феодора, нм. Феодора, Ганна.

Магіровський Яків – отаман сотенний (1760 – 1773), сотник II Варвинської сотні (1773 – 1779 – ?). Д.: Мар'яна Лук'янівна Самойлович, донька військового товариша.

Магро Василь – служив з 1739 р. козаком на Запорізькій Січі, військовий товариш у Лубенському полку (1761–1763).

Маджара Самійло – козак новосанжарський, у 1669 р. Іван Пипа продав йому «січку» (вирубку) з 10 бджолами на Орелі нище Перещепино. Товариш полку Полтавського (? – 1673.03. – ?). Сотник старосанжарський (? – 1982 – 1692 – ?).

Маєвський Семен (1746 – ?) – службу розпочав 28 березня 1759 р., військовий канцелярист (з 1760.29.06.), полковий писар (з 1762.1.01.), сотник сорочинський Миргородського полку (1773.10. – 1782). Приймав участь у відсічі вилазки татар з Перекопу, у переході через Сиваш, взятті Кафи, у прикритті Шингирейського «ретранжемента» з боку Кінбурга. Бунчуковий товариш (з 1778).

Мазан N – сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1658.03. – ?).

Мазан Ничипір – сотник наказний старосанжарський (1690.8.05.).

Мазапета Йосип Костянтинович – син капітана Чернігівського гарнізону, онук Бориса Грязного. Значковий товариш Чернігівського полку і проживав у с. Янівці. Його рідна сестра Ганна Костянтинівна Мазапета (? – 1659 – 1721 – ?). У 1-му шлюбі за значковим товаришем Михайлом Івановичем Яциничем (? – 1657 – 1687 – ран. 1691), у другому – за полковим суддею переяславським Іваном Дмитровичем Берло (? – 1646 – 1711 – ран. 1721). За нею двір у Переяславі, хутори поблизу сс. Панфіл, Рогозова.

Мазаракій Андрій Дем'янович (1717 – 1790 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1736 р. канцеляристом полкової канцелярії. Значковий товариш (з 1737), як онук полкового хорунжого Мовчана отримав чин військового товариша (з 1746.6.02.). У 1748 р. разом з братом Іваном здійснили наїзд на дім козаків с. Талалаївки Якова та Андрія Островерхих, побили їх, їх матір, захопили 7 карбованців, худобу, бджіл, мед та вирубали і спустошили їх ліс. У 1756 р. захопив хліб козака Красноколядинської сотні Іллі Ступака. 1763 р. бунчуковий товариш Григорій Новицький зробив збитки йому на сінокосі. Абшитований бунчуковим товаришем (з 1765). Мав 70 підданих у с. Талалаївці, всього – 215 підданих у 2 селах і 2 хуторах (1788). Д.: (? – 1750 – 1790 – ?) Ганна Федорівна Кандиба, донька бунчукового товариша.

Мазаракій Григорій Іванович (бл. 1746–1771) – службу розпочав з 1762 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1767), осавул полковий прилуцький (1770.30.04. – 1771.14.02., 2-й). Д.: Софія Федорівна Богаєвська.

Мазаракій Дем'ян Іванович – шляхтич. Навчався у КМА (? – 1715 – 1717 – ?). Товариш полку Прилуцького (1719). Купив землі у с. Талалаївці, на які отримав гетьманський універсал (1719.21.01.). Значний військовий товариш. Загинув у дербентському поході. Д.: (1717) Катерина Михайлівна Мовчан (? – 1734.5.09.), донька полкового осавула прилуцького.

Мазаракій Іван Дем'янович (1723 – 1784.24.02.) – навчався у КМА, службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист (з 1740), значковий товариш, полковий комісар, військовий товариш (з 1746.6.02.), абшитований бунчуковим товаришем (з 1767.15.06.). Є згадка про його рідну тітку Марію Яременкову, яка 1750 р. продала спадкове с. Талалаївку бунчуковому товаришу Йосипу Закревському. Проживав у с. Талаліївці, мав 1 посполитого у м. Срібному. Д.: Марія Василівна Казанович (1732 – 1795 – ?), донька бунчукового товариша. Дітей не було (1772, 1790).

Мазаракій Семен Андрійович (1750 – 1838 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1769 р. при МК, військовий товариш (з 1774), полковий хорунжий прилуцький (1781.10.08. – 1782), абшитований бунчуковий товариш (з 1784), мав 210 підданих у 2 селах і 1 хуторі (1787). Його третій син генерал-лейтенант Семен Семенович (1787–1854), «с отличием служивший в войну 1812 г. Старший в роде из его потомков именуется Мазараки-Дебольцевым». Д.: (1782) Настасія Іванівна Миницька, донька бунчукового товариша.

Мазаракій Яків Іванович – службу розпочав 1761 р. при ГВК військовим канцеляристом, сотник вакансовий (1765.12. – 1772), сотник гоголівський Київського полку (1772.14.01. – 1782). Був у прикордонній команді у Новоросійському намісництві (1773–1775), у команді Київського полку у Польщі (1779). Мав 9 підсусідків чоловічої статі у Носівці (1779). Д.: (1779) Марфа Андріївна Шаула (бл. 1736 – бл. 1802), донька полкового обозного. Мали доньку Мавру.

Мазниченко Конон – осавул полковий ніжинський (? – 1657.05. – ?).

Мазур Йосип (1755 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Мазур Федір (1760 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788), мав 8 підданних у 1 селі. Д.: Катерина NN, донька козака.

Мазуревський Іван (? – ран. 1762) – міщанин роменський. Значковий товариш Лубенського полку (1743 – 1754 – ?). Мав у Ромнах житловий двір, збирач доїмок у військовий скарб (1751).

Мазуревський Йосип (1730 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Миколаївна Малиновська, донька протопопа.

Мазуренко Микола – значковий товариш Полтавського полку (? – 1768 – 1779 – ?). Користувався родовим гербом (1768).

Мазуренко Петро – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – ?), мав двір у Решетилівці.

Мазуренко Тиміш (1721 – ?) – служив значковим товаришем Полтавського полку (1757, універсал гетьмана – 1768 – ?). Мав двір у Решетилівці. Користувався родовим гербом (1768).

Мазуренко Федір (? – ран. 1748.04.) – козак городової Полтавської сотні (1718). Значковий товариш. Колишній значковий товариш, з якого знято чин по «причине смертного убийства», мав двір у с. Мачухах. Д.: Марія NN, у 1752 р. за чоловіком мала 3 сім'ї підданних у 2-ї полковій Полтавській сотні.

Майборода Іван – бунчуковий товариш (1787). Мав 137 підданих на хут. Стукалівському Золотоніського повіту.

Майборода Михайло Іванович – сотник власівський (1723 – 1731.8.01.), був у сулацькому поході (1723), в польському поході, з якого повернувся 1735 р. 1723 р. від полковника Апостола отримав 10 дворів у м. Власівці. Сотник власівський (? – 1735 – 1747). У 1736 – 1737 рр. очолив сотню у кримському поході. 18 лютого 1739 р. купив у міщанина власівського Івана Рубеля половинну частину стінки з сенокосами на правому боці Дніпра. 12 лютого 1744 р. у Михайла Булаєнка, сестри його Ганни і їхнього греблю з млином і ставом и изами рибацькими в урочищі нище броду Татарського 19 лютого 1744 р. купив у жителя кременчуцького Гарасима Бондаренка з синами брата его Леска грунт на правому боці Дніпра на р. Тясмині острів з лісом і садом. 1748 р. купив у козака Власівської сотні с. Табурища Івана Косогова 6 байраків Косогівських на правому боці Дніпра. Мав поблизу Крилова на р. Тясмині два млини в шість кол, при них два ліси, у с. Уховці Крилівської сотні гребля з ставом і млин в два кола, пасіку Деревянчину на урочищі Будах, поблизу с. Таборище хутір з лісними стінками Майбородино і Рублевське, хутір в урочищі гирла р. Обломейки (1745). В хуторах Березовському і Обломієвському на Правобережжі мав 2 посполитих (1753).

Майборода Михайло Прокопович – полковий канцелярист (1747), значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1769 – ?). У 1762 р. продав батьківський дім лубенському козаку Стефану Сопелу. 1769 р. через слабке здоров'я і бідність у похід не

пішов і залишився вдома Д.: Марія Федорівна Алфьорова, донька під прапорного Сумського полку. «Бадается промыслом крамарским».

Майборода Прокіп Михайлович – син сотника власівського, його «сказка» 1762 р. як сотника власівського (1747 – 1764 – ?). У його володінні сс. Табурище, Попівка, Золотарівка, Ревівка (1748). 14 березня 1746 р. купив у козака кременчуцького Лук'яна Лешка та його сестри Уляни сіножатну луку за містечком Криловим. У 1764 р. захопив ґрунти у козака Кременчуцької сотні Данила Переяславця, у серпні 1764 р. на нього скаржився козак Власівської сотні Павло Шарко через захоплення ґрунтів.

Майборода Федір (1744 – ?) – службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист ГВК (з 1761.23.10.).

Майдан Іван – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1672 – ?).

Макаренко Григорій Григорович – військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Мотря NN, донька шляхтича.

Макаренко Іван – значний військовий товариш Чернігівського полку (1691). Мав синів Петра, Данила, Івана. Мешкали у с. Волинці.

Макаренко Матвій (Макар) – знатний полку Чернігівського товариш. 3 березня 1685 р. продав сіножать у Киселеві бунчуковому товаришу Данилу Кошару.

Макаренко Ничипір (1742 – ?) – з малоросійської шляхти. Службу розпочав з 1765 р., сотенний хорунжий (з 1766), осавул сотенний (з 1768), військовий товариш Лубенського полку (1782).

Макаренко Олександр – військовий товариш Лубенського полку (1783). Мав 13 підданих у м. Смілі. Д.: Гафія Кузьмівна Терентенко, донька писаря сотенного.

Макаренко Опанас – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1736).

Макаренко Павло – сотник 3-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1649 – ?).

Макаренко Павло Григорович – військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Тетяна NN, донька шляхтича.

Макаренко Федір Іванович – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1714), 13 липня 1715 р., будучи колишнім отаманом, побив наказного сотника. Значний військовий товариш (1715).

Макарович Іван – козацький старшина.

Макарович Петро – сотник борзнянський Ніжинського полку (? – 1687.7.07. – ?), наказний сотник борзнянський (1697.07., 1700.11.).

Макаровський Іван (? – ран. 1750) – значковий товариш Переяславського полку. Мав двір приїжджий у Золотоноші, 1 підсусідка і двір житловий, у якому жила його вдова Наталія у с. Драбівці. Мала хутір на р. Золотоноші Золотоніської сотні (1750).

Макгера Юрій – полковник брагинський (? – 1649.04. – 06. – ?).

Македонський Федір (? – ран. 1759) – значковий товариш Прилуцького полку (1734–1742), військовий товариш (1742.31.01. – 1756 – ?), житель с. Антонівки Журавської сотні. У 1749 р. здійснив позику і не повернув гроші священику с. Мамаївки Василю Івановичу. Полковий комісар. Мав 33 посполитих у с. Антонівка Журавської, 22 – с. Остапівці Варвинської, 5 – с. Мокіївці Журавської сотень. У 1759 р. ГВК зобов'язав Прилуцьку полкову канцелярію прийняти від писаря ГВС Василя Висоцького гроші, розтрачені Македонським як полковим комісаром і заборонила конфісковувати на покриття боргу маєтність, так як вона вже була продана Висоцькому вдовою і сином Македонського.

Макидон Ян – сотник чигиринський, у посольстві Ф.Коробки до Москви від гетьмана П.Дорошенка (1669).

Макієв Фома – козак, значковий товариш Чернігівського полку (1740 – 1751 – ?), полковий комісар.

Маковій Іван – сотник бобровицький Київського полку (? – 1660 – 1666). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Маковецький Гаврило – покозачений шляхтич Уманського полку, генеральний осавул (? – 1656.02. – ?). Маковецькі у реєстрі 1649 року представлені Макаром у Жовнинській сотні, Григорієм у Потоцькій сотні Чигиринського полку, Макаром у сотні Демковій Корсунського, Василем – Іркліївській Кропивненського полків. У травні 1657 р. прилуцький полковник П.Дорошенко направив розглядати справу Густинського монастиря шляхтичів-прилучан Данила Маковецького і Костю Нечипоровича (колишнього прилуцького війта), на місці ж з ними співпрацював ладинський шляхтич Антон Шиш.

Маковський Дементій Іванович (? – 1688 – 1715 – ран. 1717) – значний військовий товариш (1708). 10 грудня 1708 р. отримав гетьманський універсал на слобідку Грузьку і с. Подолів, млин на р. Реті у с. Бистрику у три кола, другий млин на р. Свидні у два кола. Священик микольський кролевецький (? – 1711 – ?), протопоп кролевецький і воронізький (? – 1715 – ?) Д.: Настасія Романівна Лазаревич, донька ніжинського полкового судді, отримала у придане млин Бражинський на р. Осоті у два кола.

Маковський Дмитро Якович – шляхтич гербу «Еліта», військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – ?). Д.: Тетяна Захарівна Мажуга-Биковська, донька сотенного осавула, проживала у с. Андріївці (1783).

Маковський Іван Миколайович (? – 1655 – бл. 1713) – син отамана городового кролевецького, отаман городовий кролевецький (? – 1669.12. – 1670.10. – ?), (1671.02. – 1671.07.), сотник кролевецький (? – 1675.7.01. – 1679.03. – ?), (? – 1681.07. – 1707). У 1669 р. отримав підтвердження на батьківський млин від полковника Уманця, 7 січня 1675 р. – універсал полковника Марка Борсука на три мірочки з власного млина на греблі кролевецькій. Мазепа універсалами від 27 серпня 1687 р., 19 січня і 11 листопада 1690 р. надав йому с. Подолов поблизу Кролевця, скляні заводи після Захара Голуба, право побудувати млин на р. Рудці, володіти купленими і побудованими млинами: у с. Бистрику на р. Реті два млини у чотири колеса, біля м. Кролевця на р. Свидні млин у два колеса, там же вище по течії млин у одне колесо. 31 серпня 1690 р. отримав царську грамоту на маєтності. У 1707 р. він прийняв постриг у КПЛ як Іларіон, був городничим лаврським Лищинівської волості. Д.: Гафія Харитонівна Жуковська (? – ран.1729). 21 травня 1706 р. Петро Жуковський продав ґрунти у с. Добротові Якову Маковському.

Маковський Іван Якович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – ?). Мешкав у м. Кролевці. Д.: Ганна Михайлівна Галабудська, донька священика.

Маковський Микола Мокійович (? – 1624 – 1664) – син покозаченого шляхтича гербу «Еліта», який служив за царювання Олексія Михайловича. Отаман городовий кролевецький (1654), мав млин у Кролевці.

Маковський Яків Іванович (? – 1713) – син сотника кролевецького, значний військовий товариш (1709), сотник кролевецький (1712.11. – 1713). У придане доньці Парасці надав маєтність у с. Подолові з 5 млинами. Д.: Євдокія NN (? – 1727), у чернецтві Єфросинія (1722–1727). З серпня 1722 р. розпочались майнові суперечки за маєтності між вдовою кролевецького сотника Якова Маковського та місцевими жителями.

Макогон Андрій – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Лісницького.

Макогон Іван – значний «зауніверсальний запорожский козак» (1743). Військовий товариш (? – 1750 – 1767 – ?), у 1750 р. «обретающийся под ведомом ГВК». Мав двір у Переволочній Полтавського полку, мешкав на хуторі Лозоватому. У червні 1762 р. звільнений з посади полкового комісара через неписьменність.

Максенко Яків Тимофійович – значний військовий товариш (1687). Його онук Семен Іванович (1712 – ?) мешкав у с. Котляків Погарського повіту.

Максим – військовий товариш, мешкав у Лохвицькому повіті.

Максим – сотник кирилівський Чигиринського полку (? – 1672 – ?).

Максименко Іван – з шляхетства. Службу розпочав з квітня 1753 р., значковий товариш (1760 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька козака. У 1774 р. дітей не мали.

Максименко Іван – син великобудиського сотника Максима Левченка. Значковий товариш Полтавського полку (1714 – 1742 – ?).

Максименко Кіндрат – у полковому товаристві переяславському (1649).

Максименко Максим – сотник роменський (? – 1689 – ?).

Максименко Максим (? – ран. 1790) – військовий товариш. Мав 46 підданих у Прилуцькому повіті. Д.: Гафія NN.

Максименко Максим Семенович – син значкового товариша, значковий товариш Полтавського полку (1759 – ?).

Максименко Олефір – покозачений шляхтич, у полковому товаристві переяславському (1649). Сотник баришівський Переяславського полку (? – 1663). Засланий 1663 р. За проханням Ігнатовича у 1669 р. звільнений. Сотник баришівський (? – 1672.09. – ?), наказний полковник переяславський (1672.06.), полковий суддя переяславський (? – 1674.15.06. – ?), обозний полковий переяславський (? – 1676 – 1686.25.03. – ?), суддя полковий переяславський (?– 1679.02.–?), (?–1687.10.–?).

Максименко Семен Семенович (1703 – ?) – син значкового товариша, міщанин, зборщик (1730), значковий товариш Полтавського полку (1759 – 1763 – ?).

Максименко Федір – наказний полковник кальницький (1674.08.).

Максименко Федір – син великобудиського сотника Максима Левченка. Значковий товариш Полтавського полку (1714 – 1742 – ?).

Максимов Микита – значковий товариш. 1731 р. його спадковий млин захопила Чернігівська єпископська кафедра.

Максимов Осип – сотник полку Самійла Курбацького у Старому Бихові, який супроводжував з двома козаками делегацію Петра Дорошенка до Москви у серпні 1655 р.

Максимович (Максимовський) Данило (1756 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1782), мав 30 хат підданих, прапорщик у відставці (1788), проживав у Роменському повіті.

Максимович (Максимовський) Іван Ілліч (1733 – 1782 – ?) – син протопопа пирятинського. Службу розпочав з 23 червня 1762 р., значковий товариш (з 1762.22.07.), військовий товариш (з 1779.23.04.), абшитований полковий осавул (1788). Проживав у Пирятині (приход Успенської церкви). Д.: Настасія Якимівна Огранович (1742 – 1778 – ?), донька значкового товариша. За нею 40 підданих у с. Леляках і 69 у хуторі Сирооржицькому.

Максимович (Максимовський) Максим – шляхтич гербу «Лабєндз», сотник роменський (? – 1689 – ?). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Максимович (Максимовський) Семен Омелянович (м. Глухів ?) – суддя полковий лубенський (1731–1743).

Максимович (Максимовський) Яким Семенович (1725–1786) – службу розпочав з 1757 р. значковим товаришем Лубенського полку, 2-й осавул полковий лубенський (з 1764), суддя полковий, суддя полковий у відставці (1782). Мав 25 хат підданих (1782). Д.: Тетяна Іванівна (? – 1799 – ?).

Максимович N – значковий товариш Чернігівського полку, мав підданих у с. Голубчич Ройської сотні (1753).

Максимович Андрій Якович (бл. 1726 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1745 р. у Лубенському полку, полковий канцелярист лубенський (1747), отаман сотенний (1783), військовий товариш у абшит (1784.1.01. – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Устимівна Салогуб, донька значкового товариша. Мали синів Андрія, Павла, Корнила, доньок Марію, Ксенію, Гафію, Марію.

Максимович Антін Максимович – шляхтич гербу «Пелеш» (зміненого), житель Печерська у Києві (? – 1687 – 1693 – ?), значний військовий товариш Київського полку (1711 – 1716), бунчуковий товариш (? – 1724 – 1728). 14 жовтня 1687 р. як обиватель печерський отримав гетьманський універсал на дві греблі з млинами. 3 березня 1703 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням. 1711 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на с. Монастирці. 1715 р. продав млин на р. Каторній названий Зерковщина київському бурмістру Василю Якимовичу. Д.: Олена Степанівна Отрохович (? – 1752), донька чернігівського війта. Його правнуки Іван Григорович (1737 – ?) та Степан Максимович (1732 – ?) мешкали у с. Полошки Глухівського повіту.

Максимович Василь Дмитрович – син генерального осавула, брат полковника стародубського, шляхтич, військовий товариш (? – 1737.19.06. – 1738), мав у с. Хотлинівка (?) Волинської сотні 11 дворів посполитих. У 1738 р. управитель Шептаківської волості, значковий товариш Василь Максимович подав донесення до ГВК з проханням призначити його понорницьким сотником, так як Костянтин Савицький нездатний. Полковник Ізмайлов призначив розслідування і у результаті Максимович став сотником понорницьким (1738–1741), сотник волинський (1738.27.04, 1741 – 1743.03. – ?). 19 червня 1737 р. купив млин-вешняк на два кола на р. Храбенній у мешканця чорнотицького, старовинного козака Івана Романова з племінником Романом Яковичем,

купив у 1742 р. шинковий двір у Волинці у Андрія Савича Боголюба. Д.: Ксенія Опанасівна N, у другому шлюбі (1750) за військовим канцеляристом (1750–1757) Михайлом Павловським, який проживав у с. Чорнотичі.

Максимович Василь Максимович (? – 1660 – 1698) – полковник компанійський, наказний полковник переяславський (1698). Проживав у Переяславі (1688). У 1698 р. у поході на Кодим потрапив у полон, де йому відсікли голову.

Максимович Володимир Григорович – військовий товариш. Д.: Марія Павлівна Герцик, донька полковника полтавського.

Максимович Григорій – військовий товариш, бунчуковий товариш (1735.4.11. – 1751 – ?) у Переяславському полку. Мав у с. Малій Стариці Баришівської сотні житловий двір, посполитих 7 дворів убогих, всього 7 дворів на 8 хат.

Максимович Григорій – службу розпочав при Чернігівській полковій канцелярії (1727–1731), за полкового писаря (1731), судовий полковий писар (1732 – 1739 – ?). У його «сказці» 1734 р. сказано, що писарем призначений полковником Богдановим. Полковий писар чернігівський (? – 1741). 1734 р. ГВК розглядала справу про підтвердження за ним права власності на куплену половину с. Голубчич Ройської сотні. У лютому 1741 р. ГВК розглядала справу по скарзі військового канцеляриста Романа Михайловського на чернігівського полковника Василя Ізмайлова та Максимовича за двори у сс. Маслівці та Гусинці. Протопоп чернігівський (1741 – 1769 – ?). Тримав млин у д. Жовнинка на р. Білоус, на р. Гусинці млин-вешняк. Мав землі у с. Кротин. Д.: NNN, у чернецтві Фотинія, ігуменія Чернігівського монастиря.

Максимович Данило Семенович (1738 – 1788 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 211 підданих у 2 містечках (Чорнухи), 2 селах і 2 хуторах. Д.: (1782) Параска Олексієва.

Максимович Дмитро Максимович (? – 1660 – 1732. Архангельськ) – писар полковий ніжинський (? – 1682 – ?), суддя полковий ніжинський (? – бл.1690 – ?), писар полковий ніжинський (? – 1692.02. – ?), (? – 1695 – ?). У 1696 р. з Ніжина постачав гетьмана інформацією, яку отримував з Польщі. Генеральний бунчужний (1703 – 1708), генеральний осавул (1708.08. – 1709.06.). У 1705 р. разом з турецьким комісаром Коч-Ахмет-Башком займався уточненнями кордону. Близький до Мазепи. 30 січня 1711 р. висланий з Глухова до Архангельська. 1713 р. царським указом призначений наглядачем корабельної верфі. В Архангельську провів більше 20 років. Д.: (1692) Тетяна Федорівна Сулима, донька переяславського полковника.

Максимович Іван – генеральний писар (1709–1714).

Максимович Іван – осавул полковий полтавський (1738), наказний обозний полковий полтавський (1739).

Максимович Іван – службу розпочав з 1752 р., полковник Стародубського карабінерного полку (з 1784.21.04).

Максимович Іван Ілліч – син протопопа пирятинського. Службу розпочав з 23 червня 1762 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1762.22.07.), у лагодженні мостів і гребель у Яблунівській сотні (1769), військовий товариш (з 1779.23.04.). Проживав у Пирятині. Д.: Настасія Якимівна Огранович (1742 – 1778 – ?), донька значкового товариша. За нею 40 підданих у с. Леляках і 69 у хут. Сирооржицькому.

Максимович Іван Леонтійович (1724/1727 – 1801) – син військового товариша, службу розпочав з 1747 р., військовий канцелярист ГВК (1747–1752), сотник бубнівський Переяславського полку (1752.28.07. – 1768), призначений на місце звільненого у відставку свого тестя – сотника бубнівського (1752.11.06.). Купив у козака с. Прохорівки Бубнівської сотні Федора Педаченка двір з хатою і городом (1756.22.10.). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Комісар переяславський (з 1768), бунчуковий товариш (з 1770.25.06). Бунчуковий товариш (1780). Комісар Переяславського комісарства (1780). Мав володіння при греблі Полуботківській у Терехтемирівській сотні, у с. Старосіллі 1-ї полкової, с. Прохорівці Бубнівської сотні, с. Сушках Золотоніської сотні – всього 72 підданих (1780). Д.: 1) Мотря Федорівна Базилевич, донька сотника бубнівського. 2) (з 1757.8.01) Марфа Василівна Лазаревич, донька сотника липлявського. Мали синів Василя, Івана.

Максимович Іван Семенович (1733 – 1788 – ?) – абшитований полковий осавул (? – 1782 – 1788 – ?). Мав 214 підданих у 2 містечках (Чорнухи), 2 селах і 2 хуторах. Мешкав у Лохвицькому повіті. Не одружений (1788).

Максимович Ілля Іванович – осавул полковий стародубський (1782).

Максимович Йосип – значковий товариш Переяславського полку (1723 – 1732).

Максимович Йосип – значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1730), отаман ГВА (? – 1746.05.). У травні 1745 р. через старість абшитований.

Максимович Леонтій Васильович (? – 1699 – 1745.25.02) – син полковника компанійського, військовий товариш (1734 – 1745), через каліцтво не служив. Д.: Євдокія Василівна N, у другому шлюбі за Григорієм Лукичем Лукашевичем, осавулом полковим переяславським.

Максимович Максим Лукич – син значного товариша Полтавського полку Луки Лисея, значний товариш полку Лубенського, мешканець роменський.

Максимович Михайло Максимович (? – 1675 – 1711) – бунчуковий товариш, помер у Прутському поході. Д.: Ганна Михайлівна N.

Максимович Омелян Євтихійович – осавул полковий миргородський.

Максимович Павло Григорович – абшитований військовий канцелярист (1788). Д.: Феодора NN, донька священика.

Максимович Петро – військовий товариш (? – 1772), підпоручик Ярославського піхотного полку (з 1772).

Максимович Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1765). Швагро Миколи Михайловича Янжула.

Максимович Петро – сотник снітинський Лубенського полку (? – 1738 – 1740 – ?).

Максимович Петро Григорович (1737/1729 – ?) – службу розпочав 1757 р. служив при ГВК, абшитований військовий канцелярист «за слабостю» (1760 – 1788 – ?). Мав разом з братом Павлом 90 нерозділених підданих у 1 селі. Д.: Уляна NN, донька священика.

Максимович Петро Максимович (? – 1631 – 1708) – покозачений шляхтич. Полковник овруцький ЙКМ, полковник київський ЙКМ. 5 серпня 1661 р. теща шляхтянка Настасія Ставецька уступила йому і

доньці с. Камінь. 5 квітня 1682 р. купив город у Переяславі у козака Івана Пилипенка. Писар полковий переяславський (? – 1683.30.05. – ?). Самойлович надав йому у оренду Бориспіль. Сотник наказний остерський (1687) на Коломаку. У 1690 р. прийнятий під гетьманську оборону. Протягом 1690–1704 рр. мав займати якийсь козацький уряд, бо в 1704 р. він був вже значним військовим товаришем. У цей час мешкав у Переяславі і у своїй маєтності с. Козинцях побудував церкву. У 1711 році І.Скоропадський закріпив за Стефаном Максимовичем ґрунти і млини, спадаючі на нього за небіжчиком батьком Петром, серед них і село Козинець. У 1729 р. ці та інші володіння йому ж ствердив гетьман Д.Апостол. Д.: Софія N Ставецька. Не виключено, що була родичкою матері Богдана Хмельницького, яка у другому шлюбі була за Ставецьким.

Максимович Петро Семенович – сотник красноколядинський Прилуцького полку (1738–1764). 1755 р. захопив у мешканця красноколядинського Семена Асалюра 6 туш баранів. Останній поскаржився до ГВК. 1756 р. військовий товариш Андрій Мазаракій скаржився на нього до ГВК за передачу козаку Якову Островерхому права шинкувати горілку у маєтності Мазаракія с. Талаліївці Красноколядинської сотні.

Максимович Прокіп – військовий товариш Полтавського полку (? – 1750 – 1755 – ?), мав двір у с. Старі Млини. Разом з братом мав 23 сім'ї підданих у с. Комарівці. Мав підсусідків і хутір у Великобудиській сотні (1750).

Максимович Самійло – товариш полку Ніжинського, 7 квітня 1696 р. продав плец сотнику олишівському Леонтію Іовичу Шрамченку.

Максимович Семен (1671 – 1737 – ?) – значковий товариш (1737), військовий товариш. З Максимовичів Стародубського полку. Перейшов в м. Короп і був прозваний Прибудьком.

Максимович Семен Михайлович – сотник чорнуський (1719–1731). 3 грудня 1722 р. призначений комісаром у комісію полковника Семена Давидова, призначену за наказом царя для розмежування кордонів Почепа. Разом з сотником полковим лубенським призначений у 1729 р. у слідство на сотника грунського Іллю Милорадовича і його брата Михайло «обідах». Суддя полковий лубенський (1731.19.06. – 1743).

Максимович Степан (1745 – ?) – полковник лубенський (1770–1781). Генерал-майор (1787), мав 1200 підданих у 1 місті і 8 селах. Д.: Ганна Андріївна Маркович, донька підкоморія.

Максимович Степан Дмитрович – мав маєтність у с. Тютюра полкової сотні Стародубського полку, на яке у жовтні 1732 р. отримав підтвердження. Канцелярист ГВК (1719–1722), значний військовий канцелярист (1723), військовий товариш (1723). 29 квітня 1723 р. купив у Василя Ракушки-Романовського двір з городом у Стародубі і хутір у с. Басихині. Полковий писар стародубський (1724–1725, 1727–1730). Суддя полковий стародубський (1725, на місці судді). Правлячий полкові справи (1724–1725). У січні 1728 р. отримав універсал гетьмана разом з Опанасом Єсимонтовським і Семеном Галецьким на управління Стародубським полком. Військовий товариш (1732–1736). Вів тяжби за маєтності протягом 1722–1733 рр. Можливо, його стосується інформація синодику роду Стефана зятя Єсимонтовського: Іван, Федір, Афанасій, Марія, Максим, Ганна, ієромонах Климентій, Яків, Георгій, Меланія, Ілля, нм. Олександр, Іван. Д.: 1721, 22 січня «ОтЪхалъ панъ Стефанъ Максимовичь К. В. женитись въ Стародубъ, зъ которымъ отъЪхалъ же и панъ Яснополскій. Въ семъ мЪсяцЪ панъ Андрей Горошинскій женился» Євпраксія Опанасівна Єсимонтовська (? – 1707 – 1761 – ?), донька полкового обозного стародубського, онука Федора Мовчана.

Максимович Стефан Петрович – син писаря полкового переяславського, значковий товариш у Переяславському полку (? – 1726 – 1732 – ?). У 1729 р. отримав гетьманський універсал на хутір у Яготинській сотні. Бунчуковий товариш (? – 1736 – 1742 – ?). Його двір у Переяславі був звільнений від військових постоїв (1739). Д.: Євдокія Луківна Петровська, донька полкового писаря переяславського. Їх володіння перейшли Івану Бахчевському, племіннику Євдокії.

Максимович Тарас – значковий товариш Стародубського полку (1754).

Максимович Федір Дмитрович (? – 1756) – син генерального осавула. Виховували у Москві. Сержант, поручик гвардії Семенівського полку. У нагороду за поранення призначений полковником стародубським (1741.23.09. – 1756). До Стародубу прибув у березні 1742 р. 1752 р. отримав гетьманський універсал на військові вільні сс. Ковальов, дд. Дягова, Рудня, Журавльов, Пукосин Бакланської сотні, сс. Невзоров, Кропивна полкової сотні, сс. Жовнеч, Козаричі Новоміської сотні – 55 дворів і 9 бездвірних хат. На Козарівських землях поселив сс. Федорівку та Іванівку (Суздалівка). У с. Лопатні Новоміської сотні купив 8 полос ґрунту. Д.: (після 1742) Мотря (Іванівна) Плотна, донька значкового товариша, правнука полковника стародубського. Мали трьох синів Івана, Андрія, Дмитра.

Максимович Федір Семенович – син полкового судді лубенського. Значковий товариш Лубенського полку (1735 – 1738 – ?), у 1736 перевозив провіант у Воронежській губернії, у 1737 р. був на лінії. Потім за атестатом генерала Рум'янцева призначений генерал-майором Шиповим військовим канцеляристом ГВК (1738–1751). У 1751 призначений хорунжим полковим лубенським і у тому чині був раніше 1763 р. Був на українській лінії, потім 6 місяців присутній у полковій канцелярії, у тому ж 1763 призначений осавулом полковим лубенським, був 10 місяців у присутності у суді генеральному, у 1764 призначений підсудком суду земського Лубенського повіту і був ним 3 роки раніше 1767 р., коли призначений підкоморієм у повіт Лубенський. У 1769 був при указах у МК, у 1778 р. при догляді головних трактів і гребель та інших переправ. Був у походах у 1737–1739 рр. Підкоморій повіту Лубенського (1780), селян не мав, а у Чорнухах та у селах 43 підданих. Д.: Параска Антонівна Троцина, донька сотника, дітей не мали.

Максимович Федір Якович (бл. 1739 – 1807 – ?) – службу розпочав з 1748 р., співаком при дворі імператриці. У 1752 р. випущений з сухопутного кадетського шляхетного корпусу. Військовий товариш при звільнені від двору (1773.5.09.), у походах не був. Абшитований військовий товариш (1787). Мав 37 підданих у 1 селі. Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Поручик (з 1787.15.04.). Д.: NNN (? – ран. 1786). Мав синів Григорія, Івана, доньок Марію, Параску, Олену, Ірину, Уляну, Марфу.

Максимович Яким Семенович (1725–1786) – службу розпочав з 1757 р. значковим товаришем Лубенського полку, 2-й осавул полковий лубенський (1763–1767), суддя полковий, абшитований суддя полковий (1782). Мав 25 хат підданних (1782). Д.: Тетяна Іванівна N (? – 1799 – ?).

Максимович Яків Максимович (? – 1706 – 1739 – ?) – син значного товариша полку Лубенського. Значковий товариш. Полковий комісар лубенський.

Максимовський Павло – бунчуковий товариш (1741), мав у Сосниці 5 дворів підсусідків.

Макуха – полковник запорозький ЙКМ (1685).

Макуха N – полковник (1661). У березні разом з полковником Бозпалим та ще двома полковниками за чутками був розстріляний у Чигирині.

Макуха Гнат – полковник білоцерківський (? – 1672 – 1673 – ?), (? – 1676). Можливо, він городовий отаман конотопський (1676.06.), (? – 1688.12. – 1700.11. – ?).

Макуха Іван – полковий старшина запорозький (? – 1774), абшитований полковим осавулом (1774 – ?).

Макуха Клим Матвійович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1786 – ?). Мешканець с. Сохачів. Д.: Варвара Яківна Соломка, донька сотника.

Макуха Степан (1736 – ?) – з різночинців. Службу розпочав 1760 р., значковий товариш (1767 – 1777 – ?), у другій армії (1769), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 10 підданх у Роменському повіті. Д.: Євдокія Михайлівна Войтенко-Голуб, донька значкового товариша.

Макуха Яків Михайлович – син значкового товариша, козак, комісар Глухівської сотні (1738), значковий товариш Ніжинського полку (1741), полковий комісар. Володів хут. Симонівка у Глухівській сотні.

Макуха-Кривицький Гнат – абшитований військовий товариш (1780) у Новгород-Сіверській сотні Стародубського полку.

Макухін Михайло – значковий товариш (1748), мав двір у м. Янполі.

Малама Андріяш Дмитрович – перейшов у Гетьманщину з дружиною і дітьми у 1706 р. Полковник (1709).

Малама Василь Михайлович (бл. 1740 – ?) – військовий товариш (1773.13.03. – ?), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1811 – ?), мешкав у Пирятинському повіті. Д.: Настасія Дмитрівна Кониська (1746 – ?), донька сотника варвинського.

Малама Іван Андріяшевич (1721 – 1760) – бунчуковий товариш, служив в Угорському гусарському полку: майор, підполковник, полковник. Загинув у битві під час Семилітньої війни. Володів частиною с. Дащенки. Д.: Іоганна-Маргарита фон Мейєр (1728–1804).

Малама Михайло Андріяшевич (1703–1757) – син полковника охочекомонного компанійського, який за сімейною традицією був грецького походження. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1728 – 1735.18.07., універсал – 1757). 1728 р. не видав із свого с. Дащенки Лубенського полку власнику с. Світличне Варвинської сотні військовому товаришу Андрію Кондзеровському підданих втікачів. Мешканець пирятинський (1745). Був у походах проти турок (1739). Мав 18 дворів і 1 коло (1744), у 1745 р. у с. Біла Горілка Лохвицької сотні посполитих дворів 2 тяглих, 2 піших убогих та 2 двори підсусідків, володіння у Леплявській сотні, у Пирятинській сотні хутір на 33 двори (40 хат), двір житловий у с. Дащенок у 1747 р. Мешканець с. Дащенків (1739, 1753–1757). 24 вересня 1757 р. склав заповіт. Д.: (1742) Уляна Степанівна Савицька (1721–1797), донька полкового писаря лубенського.

Малама Петро Андріяшевич (1717/1720–1764 – ран. 1782) – син полковника охочекомонного компанійського полку, бунчуковий товариш ву Лубенському полку (1749.19.12., універсал – 1764 – ?). Присягнув у 1741 р. як бунчуковий товариш. Призначений розслідувати результати ревізії Миргородського полку 1756 р. Мав двір житловий у с. Дащенок Пирятинської сотні (1747). Д.: Ганна Семенівна Білявська (1727 – 1795 – ?).

Малахов (Малаховський) Василь Омелянович (1732 – ?) – шляхтич гербу «Наленч», з любецької шляхти, службу розпочав з 1750 р. Значковий товариш Чернігівського полку, абшитований військовий товариш (1782–1788). Поручик (1788 – 1790 –?). Мав 12 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія N Росовська, донька чернігівського бурмістра.

Малахов (Малаховський) Павло Васильович – військовий товариш.

Малаховський Василь Петрович – товариш полку Полтавського (? – 1740 – 1749), значковий товариш (з 1749), тримав правління сотні Келебердинської (1751). Проживав у Нових Санжарах (1762). Мав двір у Новосанжарові, а у другому його ж дворі жив його зять – син значкового товариша Клим Кугнаєнко (?). Двоюрідний брат Григорія Яковича Мелещенка. Д.: Тетяна Павлівна Жданович, донька сотника новосанжарського.

Малашевич Федір – походив з родини козаків запорозьких. Став полковим хорунжим (1738–1740), потім сотником компанійським (1740–1760). Чи не з родини кошового отамана Івана Малашевича? У фонді Генеральної військової канцелярії збереглась справа про заміну сотників 1-го компанійського полку Жеребецького та Малашевича через пияцтво.

Малашевський Петро – суддя полковий миргородський (? – 1768 – ?).

Малашенко Клим – сотник Канівського полку (? – 1649 – ?).

Малащенко Іван – син Малахія Хоминича райці стародубського і Пелагеї Іванівни Рубець. Значковий товариш (1749).

Малеєвський Іван – значковий товариш (1781).

Маленко Тиміш – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1787 – ?). Від діда і батька мав ліс у Соколовому байраці. 1787 р. мав маєтність при р. Середній Голтві (12 підданих). Д.: Єфросинія NN.

Маленовський Олексій – бунчуковий товариш, мав у Переяславі 2 підсусідки піших, у с. Войтівці першої полкової Переяславської сотні 1 пішого підсусідка, житловий двір у с. Харківці, приїжджий у с. Дівички(1750).

Маленовський Семен Федорович – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1661.08. – 1662.05. – ?), (? – 1666.01. – 1668 – ?).

Маленський Дем'ян (бл. 708 – 1761 – ?) – військовий товариш у Чернігівському полку (1761), служив з 1734 р. військовим канцеляристом, був у походах, виконував доручення: розділ майна, заготовка провізії і фуражу у Полтавському полку (1735), сотником над козаками у 1737 р. у поході під Немиров, у 1738 р. у поході в команді осавула Федора Лисенка, у сотні Білоусівській сотником (1739), у 1740 р. у сотні Понорницькій про-

водив ревізію дворів, у 1743 р. був десь з тисячею возів і підводчиків, у 1746 р. у поході під командою полковника стародубського Максимовича, тут дали атестат за службу. У 1761.24.05 р. пожалуваний за службу військовим товаришем. У 1761 р. вже як військовий товариш проводив слідство у Яготинській сотні про заволодіння власниками вільних степів.

Малєєв Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1787).

Малєєв-Нестеренко Микола (1752 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Матвіївна Зимницька, донька сотенного возного.

Малий Іван – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір у с. Нових Млинах і хутір.

Малик Матвій – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1724).

Малинка Василь – козак Маньківської сотні Уманського полку (1649), старшина Уманського полку (? – 1672).

Малинка Дем'ян – сотник паволоцький, у 1659 р. у супрводі 9 козаків полку входив до складу делегації Одинця-Дорошенка до Москви.

Малинка Йосип – полковий канцелярист (1741), колишній полковий канцелярист (? – 1752), значковий товариш Миргородського полку (1752.06. – ?). Мешкав у Сорочинській сотні.

Малинка Макар (1744–1810) – службу розпочав 9 червня 1757 р. полковим копіїстом, полковий канцелярист (з 1762.31.07.), значковий товариш Миргородського полку (1772.20.03. – 1783 – ?). Володів хутором в Сорочинській сотні. Корнет. Д.: Гафія Ничипірівна Ковалевська, донька значкового товариша.

Малинка Олексій – писар полковий миргородський (1784), абшитований писарем полковим (з 1784). Д.: Гафія NN.

Малинка Пантелеймон (1749 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1 січня 1757 р., полковий канцелярист (з 1765.15.05.), значковий товариш Миргородського полку (1772.20.03. – 1790 – ?). Володів хутором у Сорочинській сотні. Мав 3 підданих (1790). Д.: Марія Федорівна Тереховська, донька сина священика с. Великої Павлівки полкової сотні Гадяцького полку.

Малинка Самійло – писар полковий миргородський (2-й; ? – 1722.04. – 1725 – ?).

Малинка Тимофій – значковий товариш Миргородського полку. Проживав у Сорочинцях, мав 2 хутора.

Малинка Федір (1749 – ?) – службу розпочав 8 січня 1761 р., копіїст (з 1762.15.03.), канцелярист (з 1764.21.06.), сотенний писар (з 1766.15.09.), значковий товариш Миргородського полку (1772.20.03. – 1783 – ?). Володів хутором у Сорочинській сотні. Д.: Ксенія Йосипівна Ксьонз, донька козака 1-ї Миргородської сотні. Рід Ксьонзенків відомий як один із найбагатших козацьких і значно розгалужених родів цієї сотні: лише у реєстрі 1752 р. зазначені брати Іван, Гаврило, Матвій, Семен і Микола.

Малиновський N – військовий канцелярист (? – 1781), військовий товариш (1781.06. – ?).

Малиновський Григорій Олексійович – син бунчукового товариша. Службу розпочав полковим канцеляристом з 1762 р., військовий канцелярист (1766 – 1780 – ?), підсудок Переяславського земського повітового суду (1779). Мав 8 підданих у сс. Харківці і Дівички 1-ї полкової сотні Переяславського полку. Д.: Домна Яківна Зарудна, донька підсудка Остапівського повіту. Мали сина Олександра (1780 – ?).

Малиновський Йосип – військовий канцелярист, сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (1739–1746 – ?). Д.: Марія Василівна N (? – 1772 – ?).

Малиновський Олексій (? – 1725 – 1752 – ран. 1755) – писар Переяславської консисторії (? – 1746). Бунчуковий товариш (1746. 9.12. – 1752 – ?). Мав дві крамниці у Переяславі (одну придбав у 1749 р. у значкового товариша Григорія Ризи, а другу – 21 вересня 1752 р. у значкового товариша Аврама Вакуловича). Мав у Переяславі у 1750 р. 2 підсусідки піших. 1751 р. від священика с. Харковець Тимофія Дмитрієва за 24 карбованці купив кузню у Переяславі. У листопаді 1752 р. скаржився на полкового писаря Каневського за напад на його маєтність (хутір Бурляївський Яготинської сотні) і привласнення ґрунтів. Власність хутора Бурляївського може свідчити про його якісь родині звязки з Бурляями. Мав у 1750 р. у с. Войтівці 1-ої полкової Переяславської сотні 1 пішого підсусідка. Мав житловий двір у с. Харківці, приїжджий у с. Дівички. Д.: Настасія NN (? – 1735 – 1766 – ?), тримала крамницю у Переяславі. 1755 р. мала суперечку з священиком Мартином Куклярським.

Малиновський П. – канцелярист Миргородської рахункової канцелярії (? – 1765), абшитований значковий товариш (з 1765). У 1765 р. обвинуватив полковника Остроградского у несплаті йому платні, взятті під стражу та ін..

Малиношевський Гаврило – шляхтич. Значний військовий товариш (1701).

Малинський Григорій Даміанович – син сотника білоусівського, писар полкового чернігівського суду. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Малинський Даміан (1708 – 1766 – ?) – розпочав службу у 1734 р. військовим канцеляристом. У 1738 р. став сотником білоусівським. 1749 р. велося слідство про зловживання Малинським владою через що він і втратив уряд. У 1761 р. просив ГВК про надання йому звання військового товариша. Призначений військовим товаришем у грудні 1760 р., був у походах, виконував доручення: розділ майна, заготівля провізії і фуражу у Полтавському полку (1735), сотникував над козаками у 1737 р. у поході під Немирів, у 1738 р. у поході в команді осавула Федора Лисенка, у сотні Білоусівській сотником (1739), у 1740 р. у сотні Понорницькій проводив ревізію дворів, у 1743 р. був з тисячею возів і підводчиків, у 1746 р. був у поході під командою полковника стародубського Максимовича, де йому дали атестат за службу. У 1761 р. проводив слідство у Яготинській сотні Переяславського полку про заволодіння власниками вільними степами. Мешкав у с. Козленичах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Малинський Яків Даміанович (1743 – ?) – 1764 р. подав прохання про призначення на місце отамана сотенного Колодієва, якого перевели у возні. У надвірній компанійській корогві, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Феодосія Остапівна Розсошка, донька значкового товариша.

Малиш Данило – наказний сотник потоцький Миргородського полку (1724, 1725).

Малишевський Іван – абшитований військовий товариш Переяславського полку. Житель с. Рогозова Воронківської сотні (1775). Д.: Марія N Терентієва (? – ран. 1775), донька священика. Мали сина Петра (1767 – ?), доньку Мотрю (1769 – ?).

Малишевський Іван Якович – продав свою частину млина на р. Човпні за 200 золотих. Військовий товариш, з братом Федором, полковим хорунжим стародубським володів у 1768 р. двором у Стародубі, млином на р. Саблі.

Малишевський Микола Якович – шляхтич. Значний військовий товариш (1717). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1727 – ?). 1717 р. греблю і млин на р. Почні продав значному військовому товаришу Стефану Шираю, 17 листопада 1718 р. продав свою частину млина на р. Човпні за 150 золотих.

Малишевський Петро Якович (1712 – ?) – онук Спиридона Ширая, жив у полковій сотні, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?) і похідний полковий осавул (1735). Мав 2 верхових і 3 возових коней (1735). Наказний сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1736), хорунжий полковий стародубський (2 – й; ? – 1741), осавул полковий стародубський (1 – й; 1741–1757), писар полковий стародубський (1758–1763), суддя полковий стародубський (1758–1763), у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. у д. Сининій полкової сотні 7 малогрунтових, 1 убогого безґрунтового підсусідків.

Малишевський Федір Якович – полковий хорунжий стародубський (1762–1769). Бунчуковий товариш (1781), мав 5 дворів у сл. Жигалці.

Малишевський Яків – шляхтич гербу «Гриф». Військовий товариш (1714), значний військовий товариш (1721). Мав маєтність у с. Синяк. Д.: Ганна Спиридонівна Ширай (бл. 1688 – 1742 – ?). Їх син Дем'ян Малишенко, син Федір та Іван.

Малишко Іван Леонтійович – абшитований військовий товариш (1788), мешканець стародубський. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.

Малковій N – сотник під Брагином (1649).

Малов Іван – сотник Прилуцького полку (1659.09. – 10.).

Малохонський Василь – значковий товариш. 15 травня 1756 р. купив поле у вдови козака Мотрі Ковтуненко, а 10 грудня 1759 р. продав плец сотнику царичанському Івану Кущинському.

Малошевич Онисим (1711 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1737 р., був у кримському (1737), очаківському (1738), на кордоні у Кременчуці, у хотинському поході (1739), осавул сотенний носівський (1750–1758), рік був на Краснянському форпосту, полковий комісар (1758–1759), значковий товариш Київського полку (1760.19.12. – 1761 – ?).

Малошевич Петро Онисимович (1738 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Київського полку (1772), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у Носівці. Поручик. Д.: Євдокія NN, донька сотенного хорунжого.

Малошевич Федір – значковий товариш Київського полку.

Малченко Гнат Семенович – онук військового товариша, син сотенного хорунжого глухівського, військовий товариш Ніжинського полку (1781), житель глухівський, полковий осавул (1787). Д.: Параска NN, козачка. Мали дітей Миколу, Гната, Івана, Ксенію, Марину.

Малченко Данило Семенович – син сотенного хорунжого глухівського, значковий товариш (1763), військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Олена NN, шляхтянка. Мали дітей Івана, Миколу, Олену, Євдокію, Дарію, Мотрю.

Малченко Дацько – сотник монастирищанський Прилуцького полку (? – 1649 – ?).

Малченко Кирило – значковий товариш Ніжинського полку (1781).

Малченко Семен Іванович – сотенний хорунжий глухівський, військовий товариш Ніжинського полку.

Малченко-Ляшок Іван – шляхтич, військовий товариш в Стародубському полку. Універсал від Мазепи на ґрунти під Глуховим. Мав синів-близнюків Івана і Семена.

Малюга Андрій Петрович – хорунжий полковий ніжинський.

Малюга Іван – значковий товариш в Прилуцькому полку (1732).

Малюга Іван (бл. 1728 – 1787 – ?) – хорунжий сотенний івангородський (1759.25.09. – 1773), абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781–1790). У Івангороді мав 19 підданих (1783). Д.: Устина NN, донька значкового товариша.

Малюга Петро (1717 – ?) – представник козацько-старшинської родини з Івангородської сотні, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Настасія NN, донька козака.

Малюга Федір Степанович – сотник івангородський Ніжинського полку (? – 1669.03. – 1670 – ?), (? – 1676.02. – 1697.05. – ?).

Малюк Григорій – значковий товариш Ніжинського полку.

Малява Богдан – сотник київський (? – 1654 – ?).

Малярченко Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Мальчевський Іван (бл. 1732 – ран. 1797) – службу розпочав з 1 березня 1754 р., підпрапорний Слобідського полку (з 1758.16.08.), сотник лукомський (1763.27.12. – 1783), полковий хорунжий, бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1782.30.05.). Мав 150 підданих (1783). Колезький асесор. Д.: Уляна Якимівна Сахновська (1738 – 1797 – ?), донька бунчукового товариша.

Мальченко Семен – сотник полковий Білоцерківського полку (? – 1654.13.01. – ?).

Мамаєвич Іван – військовий осавул (1614), старшина (1617).

Манадик Іван – сотник домонтівський Переяславського полку.

Манадик Роман – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1710 – 1714 – ?).

Манадик Стефан – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1718).

Манадик Харко – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1736).

Маначинський Гнат Пилипович – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 14 підданих в Глухові. Д.: Ганна NN, донька військового товариша. Мали доньку Євдокію.

Манджос N – наказний полковник полтавський (1668).

Манджос Андрій – службу розпочав з 1768 р. полковим канцеляристом лубенським, колезький канцелярист (з 1769), 2-й полковий осавул лубенський (1772 – 1780 – ?). Д.: N Семенівна Манець, донька колезького асесора. У 1780 р. мали двох синів.

Манджос Григорій Федорович – службу розпочав 1762 р. у ГВК, продовжив у МК військовим канцеля-

ристом. Військовий товариш (1765.11.08. – 1778.13.12.), полковий хорунжий (1778.13.12. – 1779), полковий осавул лубенський (1779–1783). Бунчуковий товариш (1783.30.09.). Мешканець с. Великих Бубнів. Д.: (1766) Ганна Федорівна Гамалія, донька бунчукового товариша.

Манджос Григорій Хомич (? – 1709 – ран. 1768) – житель роменський. У 1726 р. розорив греблю і захопив майно козака с. Хмільне цієї ж сотні Андрія Кривогузенка. Городовий отаман Роменський (наказний ?) (? – 1734 – 1735 – ?), значковий товариш Лубенського полку (з 1738), хорунжий полковий лубенський (1738.2.12. – 1751), осавул полковий лубенський (1751.3.12. – 1763). Абшитований суддею полковим (з 1763). Мав 20 дворів у с. Миколаївці (1745), у с. Миколаївці 15 хат, с. Коровинцях Костянтинівської сотні 21 хта (1760). Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: 1) (1760) Марія Сохацька, вдова священика. За нею перейшли володіння у с. Коровинцях. 2) Катерина Дмитрівна Дроздовська, донька значкового товариша Ніжинського полку. 1768 р. вдова.

Манджос Іван Григорович (бл. 1728 – ран. 1784) – навчався у КМА (? – 1744), службу розпочав з 1744 р. у ГВК канцеляристом, військовий товариш (1767). Полковий осавул (1779 – ?). Мав 201 підданого в 1 селі і 1 хуторі. Д.: Олена NN (? – 1786 – ?).

Манджос Іван Якович – син шляхтича гербу «Мондростки», пан у Ромнах (1660). 2 лютого 1660 р. купив у мешканця липовського Гаврила Силка за 50 золотих ґрунт. Міщанин роменський (1667 – 1669), У травні 1669 р. посланий до Лубен з полком до Гамалії. дорошенко послав його з 200 козаками в Гадяч, осавул генеральний у Дорошенко (1669.05. – 06.). Полтавський, Миргородський, Гадяцький, Лубенський полковники пішли в Ромни на «сход к Манджосу с товарищи». Обиватель роменський (1683), значний товариш військовий і обиватель роменський (1690). 20 січня 1690 р. отримав універсал гетьмана І.Мазепи на звільнення його двох млинів-вешнякв на р. Хмелівці від військового збору. У Михайлівському Золотоверхому монастирі зберігся поминальник родини Манджосів, але не гілки, яка пішла від Хоми, а від іншого сина: Яків, Гафія, Іван, Феодора, Гафія, Семен, Марія, Федір, Євфимія, Григорій, Федір, Яків, Володимир, Федір, Петро, Григорій, Євфимія, Андрій, Домникія, Євфимія, Іван, Дмитро, Настасія, Марія, Настасія, Данило, Марія, Стефан, Матвій. Д.: Феодора NN.

Манджос Федір Григорович – службу розпочав з 1752 р. у ГВК, потім у Малоросійській колегії, військовий канцелярист (? – 1765), військовий товариш (з 1765.11.08.), хорунжий полковий лубенський (1778.13.12. – ?), осавул полковий (? – 1779 – ?), бунчуковий товариш (з 1783.30.09.). Д.: (1766) Ганна Федорівна Гамалія, донька бунчукового товариша

Манджос Федір Хомич (? – 1710 – ран. 1760) – син сотника роменського. 12 листопада 1728 р. разом з матір'ю Гафію Лизогуб і братами отримав гетьманський універсал на с. Миколаївку та інші маєтності. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1735– 1740 – ?). Мав у с. Біловоди Роменської сотні у подворку 2 двори підсусідків піших убогих, 20 хат у с. Миколаївці, при м. Ромнах, с. Засулі, с. Процівці, у хуторі та д. Процівці. Д.: Марина NN.

Манджос Хома (Томаш) Іванович (? – ран. 1709.01.) – син шляхтича, значного військового товариша. Обиватель роменський, купець. Сотник роменський (? – 1700 – 1705 – ?). 2 січня 1704 р. отримав універсал гетьмана І.Мазепи на с. Герасимівку, надану йому лубенським полковником. Д.: (після 1698) Гафія Яківна Лизогуб, донька і сестра полковників чернігівських. 27 січня 1709 р. отримала універсал гетьмана Скоропадського на с. Миколаївку з с. Герасимівкою, млин у три кола під Ромнами на р. Сулі, два куплених млини у шість кол на р. Ромні і млин-вешняк у чотири кола на р. Хмелівці. 12 листопада 1728 р. разом з синами отримала гетьманський універсал з підтвердженням маєтностей.

Манджос Яків Хомич (? – 1710 – 1747 – ?) – син сотника роменського. 12 листопада 1728 р. разом з матір'ю Гафію Лизогуб і братами отримав гетьманський універсал на с. Миколаївку та інші маєтності. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1747 – ?). У 1736 р. був у кримському поході, у 1737 р. – у команді по набору людей на лінію, 1738 р. – кримському поході. Мав у с. Дубок Роменської сотні 4 двори підсусідків піших убогих. Присягнув у 1741 р. Проживав у Ромнах, де мав житловий, приїжджий двори та 2 двори найманих людей і шинки у с. Дубках та с. Миколаївці (1747).

Мандза Яким (1736 – 1763 – ?) – військовий товариш у Ніжинському полку (1757 – 1763 – ?).

Мандренко Микола – сотник Березівської сотні Подільського полку (? – 1659 – ?).

Мандрика Василь Андрійович – сотник кобизький (? – 1681 – 1684.10. – ?), (? – 1691.02. – 1695.01. – ?). Мав млин на р. Супої у одне коло, на який отримав гетьманський універсал 23 березня 1693 р.

Мандрика Василь Матвійович – син сотника кобизького, сотник кобизький (1723.9.11. – ?).

Мандрика Василь Ничипорович – значковий товариш Київського полку.

Мандрика Дмитро Дмитрович (1752 – ?) – службу розпочав з 1 березня 1769 р. у Київській полковій канцелярії, канцелярист (з 1772 р.), значковий товариш (з 1775), сотенний отаман носівський (з 1775.12.07.), військовий товариш (1782 – 1784 – ?), поручик при відставці. Проживав у Носівці, де мав 5 підданих (1790). Д.: 1) (? – 1772 – 1790 – ?) Наталія N Шеневська, донька бурмістра козелецького. 2) Лизавета Іванівна Грицай, донька поручика.

Мандрика Матвій Васильович (? – ран. 1711) – син сотника кобизького, сотник кобизький (? – 1703.04. – 1705). В.Модзалевський вважав, що його страчено за указом Петра І за антимазепинську позицію. Д.: Пелагея NN, у другому шлюбі за Козьмою Грошком, сотником кобизьким.

Мандрика Микита Олексійович (1713 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1735 р. значковим товаришем Київського полку, військовий товариш «за батьківську і власну службу» (1741–1768). У складі польської комісії (1750). Звинуватив сотника Семена Мандрику у привласненні козачих і посполитих ґрунтів у м. Кобижча. 1767 р. його звинувачували у захопленні козачих земель Кобизької сотні. Абшитований полковим осавулом (? – 1772 – 1785 – ?). У 1778 р. ГВС розглядав позив на нього козака Кобизької сотні Артема Дея за заволодіння полем. Ще 1785 р. ГВС розглядав справу про захоплення ним землі у мешканців Кобищі Стецького і Дея. Д.: Феодосія Яківна Пилипенко (1715 – 1789 – ?), донька судді полкового переяславського.

Мандрика Ничипір Матвійович – значковий товариш Київського полку, наказний сотник кобизький (1733),

(1739.01. – 03.). Д.: N Матвіївна Шум, донька полкового осавула київського.

Мандрика Олексій Васильович (? – 1725) – значний товариш Київського полку (1715). Наказний сотник кобизький (1713–1715), сотник кобизький (1718.08. – 1723.03.), (1723.06. – 1723.09.). Подав скаргу до ГВК про утиски його полковником А.Танським: звільнення з посади і призначення на його місце Гречки, призначення його у низовий похід наказним полковником. Д.: Ганна NN, вдова, тримала шинок у Кобищах (1737).

Мандрика Петро Прокопович (від 1-го шлюбу) – син синявського сотника. Службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1720 – 1725 – ?). У травні 1723 р. мачуха Марфа Леонтіївна Полуботко відібрала у нього спадкове майно. Письменний.

Мандрика Прокіп (? – ран. 1723) – сотник березнянський Чернігівського полку (1688, на місці сотника), сотник синявський. Д.: 1) NNN. 2) Марфа Полуботко. 1723 – вдова. У травні 1723 р. відібрала спадкове майно у пасинка Петра і зруйнувала винницю свого колишнього протекціанта Опанаса Борисенка. Його син Петро був значковим товаришем Чернігівського полку (1720 – 1725 – ?).

Мандрика С. – військовий товариш Київського полку, 1762 р. обраний на місце звільненого наказного сотника кобизького М.Танського (1762). Наказний сотник кобизький (1763).

Мандрика Семен Матвійович (1695 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1711 р. у поході під Трипіллям. У 1714 р. у поході під Києвом, два роки сотенний комісар, рік полковий комісар. Курінний отаман вісім років (? – 1719 – ?), приймав участь у сулацькому поході (1722). Сотник наказний кобизький (? – 1724 – 1728), сотник кобизький (1728.9.11. – 1757). У 1748 р. був поновлений на уряді сотника, який перед тим тимчасово втратив. У 1749 р. звинувачений козаком Бобровицької сотні Михайлом Шостаком у нападах, побитті, захопленні майна та арешті. Абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (з 1757 р.). У 1730–1748 рр. активно скуповував ґрунти у жителів своєї сотні. 1757 р. мав суперечку з швагром гетьмана генеральним бунчужним Йосипом Закревським за поверення 1/2 млину на р. Острі у с. Борки Кобизької сотні. Мав шинок у Кобищах (1737). Д.: 1) N Федорівна Ханенко, донька обозного полкового київського. 2) N Марківна Ольховська.

Мандрика Федір Андрійович – сотник кобижський Київського полку (? – 1672.05. – 1676.03. – ?).

Мандрика Федір Ничипорович (? – 1755 – 1789 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1755 р у ГВК., військовий канцелярист (1765.4.02. – 1782), отаман сотенний кобизький (1767.14.10. – 1779 – ?), військовий товариш Київського полку (з 1782.29.06). Д.: Марфа N Шийкевич, донька священика в Лубенському полку.

Мандрика Яків Микитович (бл. 1749 – ?) – службу розпочав 5 вересня 1765 р. в Київській полковій канцелярії підканцеляристом, полковий канцелярист (з 1766.17.03.), військовий товариш (з 1767.2.10.), сотник кобизький (1771.18.10./1771.2.08.– 1782), бунчуковий товариш у Київському полку (з 1781.31.08). У турецькому поході був, а у битвах – ні. Підданих не мав. Д.: 1) (1772) NN Крупицька, донька військового товариша. 2) (1776) Олена Андріївна Маркович, донька підкоморія Прилуцького повіту. Сини Андрій і Микола, малолітні (1779).

Манець Петро – покозачений шляхтич, мешканець кобеляцький, військовий товариш Полтавського полку (? – 1682 – 1685 – ?). 11 січня 1717 р. сотник Тарануха отримав гетьманський універсал на куплені ним млини на кобеляцькій греблі, серед яких було два кола Петра Манця.

Манжак Федір – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий і шинок у Золотоноші, хутір на р. Згарь, у ньому 2 двори найманих людей (1750).

Манжура N – козак Білоцерківської сотні. Абшитований значковий товариш Миргородського полку (1774.7.08. – ?).

Манжура Антін – сотенний хорунжий (? – 1777), значковий товариш Миргородського полку (1777 – ?).

Манжура Дем'ян (1757 – 1783 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1 вересня 1766 р., полковий канцелярист (з 1770.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.1.03.). Мав 4 підданих.

Манжура Ілля (1756 – ?) – з шляхтичів. Службу розпочав з 6 травня 1769 р., полковий канцелярист (з 1770.15.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1772.6.02.).

Манжура Опанас (1759 – ?) – син значкового товариша. службу розпочав з 1766 р., полковий канцелярист (з 1770.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (1780.8.11. – 1783 – ?).

Манкевич Василь – військовий товариш Стародубського полку (1704).

Манко Василь Якович (1732 – ?) – 1755 р. згідно заповіту батька з братами Іваном і Олександром отримав хутір Пештичівський з ставом і млином, у д. Венеславах всіх підсусідків, луки, ліс, у Лохвиці двір Левагоровський, комору, солодовню. Значковий товариш Лубенського полку (1769), через старість вдома, а у поході у другій армії знаходився син його Дмитро. Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 114 підданих у 1 місті, 1 «деревне» і 3 хуторах. Д.: NNN (? – 1770 – ран. 1788).

Манко Данило – військовий товариш.

Манко Дмитро Васильович (1750 – ?) – службу розпочав 29 січня 1763 р., полковий канцелярист (з 1764.12.04.), значковий товариш (з 1771.5.04.), сотник 1-ї Лохвицької сотні (1771.10.03. – 1783). Д.: (1780) Федорівна Хильчевська, донька полкового хорунжого.

Манко Іван Іванович – син сотника 1-ї полкової сотні Гадяцького полку, значковий товариш Лубенського полку (1769), у Кременчузі у прийманні волів на корм у Лубенському полку.

Манко Іван Іванович (1764 – ?) – син полкового обозного, канцелярист МК (1780), військовий товариш Гадяцького полку (1782). Прем'єр-майор (1790).

Манко Іван Якович (1715 – ран. 1788) – син товариша полку Лубенського, навчався у латинських школах. Службу розпочав з листопада 1736 р. у поході. У 1737–1738 рр. приймав участь у кримському поході. За писаря полкового лубенського. Генеральний бунчужний Галецький забрав його у похідну канцелярію помічником до військового канцеляриста Кулаковського. У 1738 р. розпочав працювати у ГВК, військовий канцелярист (з 1739.9.02.), вакансовий сотник (з 1741.21.02.). Служив у 1738–1747 рр. при ГВК. Сотник 1-ї полкової сотні (1747.9.02. – 1767.28.03.). З березня 1747 р. присутній у Гадяцькій полковій рахунковій комісії. У 1750 р. приймав участь у поході полку до Дніпра, у 1755 р. здійснював ревізію Зіньківської, Ку-

земинської та Ковалівської сотень, у 1756 р. очалював команду Гадяцького полку на лінії. У 1759 р. у поході на новосербські пости. У 1760 р. у комісії з оцінки майна колишнього гадяцького писаря Ситенського. У 1765 р. захопив землі дружини козака III полкової сотні Друцького. Обозний полковий гадяцький (1773–1780). Мав шинок у с. Хрулі Лубенського полку (1747). 1755 р. батько заповів йому двір жилий у Лохвиці, тут же на греблі губчанській млин у два кола, підсусідські підварки, двір з підданими і млином на р. Сулі у три кола, хутір Жабський, у с. Харламівці шинок. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1762) Софія Йосипівна Маленовська (1745 – ?), донька сотника гадяцького. Після смерті чоловіка за нею залишилося 372 підданих у 4 селах і 3 хуторах. 1805 р. перебудувала Преображенську церкву у Гадячі.

Манко Олександр Якович (1738 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Мав 14 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Д.: Мотря NN, донька священика. Дітей не мали (1788).

Манко Яким – значковий товариш Лохвицької сотні (? – 1740 – ?).

Манко Яків Федорович (? – 1755) – мати Марія, вітчим козак лохвицький Матвій Васильович Скрага. Козак можний лохвицький (1734), значковий товариш Лубенського полку (? – 1747 – 1755.28.01.). Мав шинок у с. Харківцях, хутір у Лохвицькій сотні, у Сенчанській сотні у с. Хрулі 3 двори малогрунтових підсусідків 2 двори тяглих убогих та 4 піших убогих у 1745 р., у Лохвиці 2 двори тяглих та 10 піших убогих, у д. Венславі 2 двори тяглі та 5 піших убогих, у Лохвиці житловий двір, шинок у с. Харківцях, у Лохвицькій сотні хутір на 3 двори (1747). Його тестамент 28 січня 1755 р.

Мантак Денис Петрович (1732 – 1781 – ?) – службу розпочав з 11 грудня 1758 р., значковий товариш Переяславського полку (1767.20.11. – 1781 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав у с. Вєтовому Березанської сотні 31 підданого. Д.: 1) Настасія Володимирівна Думитрашко-Райча (1741 – 1763 – ран. 1774). 2) (1780) N Андріївна Александрова, донька праворщика польського полку, син Яким.

Мантак Федір – з старшинських дітей, значковий товариш Переяславського полку (1739 – 1757 – ?), мав родовий герб. Мав двір житловий і шинок у Золотоноші, хутір на р. Згар, де 2 двори найманих людей (1750).

Мантропов Лесько – сотник (1665), який у Котельві скаржився на московську залогу.

Мануйлович Іван Мануйлович (? – 1687 – 1740) – значний військовий товариш (1711), 17 червня 1711 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на с. Гудим у Глинській сотні Лубенського полку. Осавул ГВА (1713–1714). Сотник глухівський (1713–1728), один з трьох правителів ГВК (1724–1727). Генеральний осавул (1728.16.12. – 1738.14.01.). Він і його донька Васса вели майнові сеперечки з жителями Ніжинського, Стародубського і Ніжинського полків. У 1735 р. тяжко захворів. Поминальник його роду у Софійському монастирі: Мануйло, Марія, Василь, Мотрона, Іван, Васса, Олексій, Олена, Настасія, Євфимія, Параска, ієрей Ничипір, Федір, Марина.

Мануйлович Михайло – козацький старшина з Стебльова (1637), полковник корсунський (? – 1637), сотник полковий Корсунського полку (1638 – ?).

Мануйлович Степан – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – 1750 – ?), мав двір житловий у с. Масанах полкової сотні.

Мануйлович Федір – військовий канцелярист ГВС (1732).

Маньківський-Владика Василь – значковий товариш.

Маньківський-Владика Василь – значний військовий товариш Стародубського полку (1704).

Маньківський-Владика Василь Михайлович – син абшитованого військового товариша, військовий товариш (1787).

Маньківський-Владика Іван – сотник кролевецький. З цієї родини відомий Корнилій – ієромонах печерський, який у 1647 р. підписав обрання Тризни архимандритом. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва.

Маньківський-Владика Іван Карпович (? – 1690 – 1757 – ?) – син місцевого сотника, значковий товариш (1709 – 1728), сотник шептаківський (1728 – 1757 – ?), бунчуковий товариш.

Маньківський-Владика Карпо Іванович (? – 1662 – 1701 – ?) – шляхтич гербу «Ястржембець», син сотника кролевецького, сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (? – 1692 – ?) (? – 1701). До цього ж роду належав ієромонах печерський Корнилій, який в 1647 р. підписав обрання Тризни архимандритом. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва.

Маньківський-Владика Матвій (? – 1738) – сотник глухівський Ніжинського полку (1738.24.02. – 1738). У 1738 р. просив ГВК про звільнення від постою полковником глухівського гарнізону Семеном Кишкіним спадкового дому його дружини. Помер від ран. Д.: (1734) Ксенія Федорівна Карпека (1719 – ?) – після смерті матері жила у своєї «баби» Марії Олександрихи (дружини війта) у с. Родіонівці (1733).

Маньківський-Владика Михайло Васильович – писар сотенний новгородський (ран. 1765), писар підкоморного суду Стародубського повіту (1765), абшитований військовий товариш (1787). Мав 4 підданих у хут. Ширяївці, винокурню у три котли літом, шість – взимку. Д.: NNN, донька купця. Мали трьох синів Василя, Павла і Григорія.

Маньківський-Владика Петро Іванович (? – 1716 – 1778 – ?) – значковий товариш Стародубського полку, у 1735 р. жив у Шептаківській сотні. Абшитований військовий канцелярист (з 1742.03.), сотник шептаківський Стародубського полку (1758–1778).

Маньківський-Владика Семен (? – ран. 1772) – військовий канцелярист. Д.: Єфросинія Герасимівна Лазаренко (? – 1746 – 1781 – ?), проживала у с. Смяч.

Маньківський-Владика Федір Іванович (1713 – 1763 – ран. 1779) – син сотника шептаківського, студент класу філософії КМА (1727). Службу розпочав з 1736 р., перекладав з латини і польської мови, у кримському поході приймав участь у битві з татарами. Військовий канцелярист ГВК (1738–1751). Бунчуковий товариш (з 1751), у 1757 р. приймав участь у пруському поході. З 1767 р. суддя земський Глухівського повіту. Прослужив 42 роки. Мав підсусідків у Шептаках 1, Смяч – 3, Кістері – 1, с. Слобідка Грузська 64 підданих. Д.: Пелагея Федорівна Чуйкевич (? – 1739 – 1787 – ?), донька бунчукового товариша.

Манько N – полковник козацький ЙМК реґіменту (1693 – 1696) Балтазара Вілги.

Маренич N – козак Сорочинської сотні Миргородського полку (? – 1779), абшитований значковий товариш (1779.22.04. – ?).

Маренич Антін – наказний сотник китайгородський Полтавського полку (1722).

Маренич Артем (1763 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав копіїстом (з 1778.18.05.), канцелярист полковий (з 1781.26.02.), сотенний отаман (з 1781.9.12.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782.24.11.). Володів хутором в Сорочинській сотні.

Маренський Григорій (? –1699 – 1720 – ?) – значковий товариш.

Маренський Григорій Григорович (1721 – 1767 – ?) – службу розпочав 16 жовтня 1743 р. значковим товаришем Гадяцького полку. Військовий товариш (з 1761.30.08.).

Маркевич N – полковник за гетьманування Б.Хмельницького.

Маркевич Іван – бунчуковий товариш (1747), мав шинок у с. Кириївка Сосницької сотні.

Маркевич Іван – бунчуковий товариш (1787), мав 42 підданих на хут. Гайворонщина.

Маркевич Роман – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1780 – ?), одружений з донькою священика.

Маркевич Яків – військовий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Маркевич Яків – генеральний писар регімену гетьмана Ханенка (? – 1672.26.01. – ?). Обраний до складу посольства з ради у Ладижині на сейм у Речі Посполтій.

Марко – наказний сотник сорочинський Миргородського полку (1739).

Марков Андрій (? – ран. 1766) – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у м. Олишівці.

Марков Іван (1733 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 містечку в Зіньківському повіті.

Маркович Андрій (1729 – ?) – служив з 1751 р. у званні військового канцеляриста, звання військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р., у 1763 р. наглядав маєтності полковника гадяцкого.

Маркович Андрій Андрійович (1701–1728) – житель роменський, бунчуковий товариш. Д.: (1720) Ганна Іванівна Кондратьєва, донька сумського полковника. Поминальник її роду: Іван, Олена, Герасим, Андрій, Михайло, Христина, Іван, Ганна, Килина, Григорій, Омелян, Яким.

Маркович Андрій Іванович (1747 – 1788 – ?) – бунчуковий товариш. Абшитований полковником (з 1776). Мав 1810 підданих у 1 місті, 5 селах і 6 хуторах. 1785 р. у нього захопив землю полковник Милорадович. 1785 р. мав суперечку за спадок з сестрою Наталією Білухою. Д.: (з 1765) Тетяна Василівна Кулябка.

Маркович Андрій Маркович (1674–1747) – значний військовий товариш (1708), сотник глухівський (1709–1714). У 1709 р. отримав маєтність Шабалинів, універсал гетьмана від 24 вересня 1709 р. з дозволом побудувати млин на р. Клевані під с. Кам'яним. Полковник лубенський (? – 1714.06. – 1727.24.07.). У 1718 р. разом з гетьманом побував у Москві. Полкова старшина хотіла використати цей момент і подати скаргу на нього, проте це не вдалося. «Розпоряжався в полку самовласно, не звертаючи уваги на старшину». У 1721 р. був на будівництві ладозького каналу. У 1722 р. ходив у сулацький похід. 19 березня 1727 р. подав челобитну про зубожіння його підсусідків у с. Камінь Глухівської сотні Ніжинського полку через непосильні податки. 22 вересня 1727 р. сенатор Федір Васильович Наумов оголосив лубенській старшині про його відставку і оголосив указ про збір челобитних проти нього. Було зібрано 108 скарг. Два роки йшли суди і у кінці кінців для нього був введений уряд генерального підскарбія, яким він був 11 років (1729.7.05. – 1740.4.07.). У 1739 р. на нього накладено грошовий штраф, а синів Марка та Івана відправлено у військовий похід до дніпровських порогів за зруйнування межевих знаків та наїзди і захоплення ґрунтів графа фон Мініха біля с. Андріяшівка Глинської сотні. У 1741 р. вів справи із значковими товаришами Іваном та Григорієм Яненками за захоплення ними частини його млина. У 1744 р. призначений генеральним обозним. Д.: Ганна Іванівна Маковська, донька сотника кролевецького Ніжинського полку.

Маркович Андрій Маркович (1718–1797) – військовий канцелярист (? – 1741), бунчуковий товариш (1740/1741 – 1756 – ?). У 1756 р. звинуватив дружину Андрія Раковича Уляну у виведені двох родин його підданих. Д.: Явдоха N Олексієнко.

Маркович Андрій Федорович (? – ран. 1778) – бунчуковий товариш (1741 – 1763). Мав 1 посполитого у Журавці, підкоморій Прилуцького повіту (з 1763). Мав 204 підданих у сс. Турівці, Колесниках, Сергіївці полковій сотні, 4 хуторах Нежеревському і Рудотному у Журавській сотні Прилуцького полку. Д.: (з 1741) Уляна Андріївна Горленко (? – 1725 – 1772 – ?), донька полтавського полковника.

Маркович Василь – осавул полковий чернігівський (? – 1691.23.07. – ?).

Маркович Григорій – військовий товариш (1761).

Маркович Дмитро Федорович (? – 1758) – навчався у класі риторики КМА (1727). Бунчуковий товариш (1741–1758). Мав у 1747 р. у Пирятинській сотні підданих у с. Кротові убогих посполитих 3 двори на 3 хати і 3 бездвірних. У 1755 р. з нього і брата Андрія були стягнені гроші на користь абшитованого військового товариша Івана Білича за збитки у господарстві. Д.: (з 1731) Єфросинія Михайлівна Жуковська, донька лубенського полкового судді.

Маркович Іван – генеральний писар у Ханенка (? – 1671.11. – ?).

Маркович Іван (1711 – ?) – службу розпочав з 1733 р., військовий канцелярист ГВК, у перекладі польських і латинських листів. 11 років приймав участь у польських прикордонних комісіях. Військовий товариш Чернігівського полку (з 1761). Рід внесений до VI частини дворянської книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва.

Маркович Іван (1713 – 1767 – ?) – військовий товариш (1733.19.10 – 1767 – ?) у Лубенському полку.

Маркович Іван Андрійович (? – 1760) – син полковника лубенського, навчався у КМА. Сотник роменський (1738.11. – 1758). Мав млин у с. Макарові Лохвицької сотні (1747). Обозний полковий лубенський (1758 – 1760). У 1769 р. з його спадкоємців стягувалися гроші через відсутність у полку гармати та зіпсовані мортири. Д.: 1) (з 1734) Настасія Іванівна Ломиковська (? – 1736), донька господаря Гадяцького замку. 2) (з 1737) Марфа Семенівна Романова, донька сумського полкового судді.

Маркович Іван Андрійович (1724 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1744 р., військовий канцелярист ГВК (1744–1752), бунчуковим товарише (з 1752.21.03.) призначений гетьманом за служби предків, супроводжував у тому році гетьмана по полках. 1756 р. брав сказки для ГВК з полкової старшини ніжинської, з 1757 до 1761 рр. у слідстві у Ніжинському полку, 1763 р. – у полковій рахунковій комісії, суддя земський (з 1764). Д.: (з 1751) Наталія Василівна Максимович (1735 – ?), донька сотника волинського.

Маркович Іван Дмитрович (1743 – ?) – службу розпочав з 1759 р. у ГВК, військовий канцелярист (1760), військовий товариш (1765), бунчуковий товариш (з 1766). Мав 504 підданих у 1 місті і 3 селах. Внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (з 1782.10.04.) Варвара Іванівна Кулябка.

Маркович Іван Карпович (? – 1781 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1742). Військовий товариш (з 1761.9.03.), житель сиберезький.

Маркович Іван Маркович (? – 1724) – син купця прилуцького, полковий сотник прилуцький (1709.21.03. – 1719). Отримав гетьманський універсал 1709 р. на с. Колесники, а у 1714 р. на містечко Переволочна. У 1710 р. купив ставок у с. Боршна і передав його Густинському монастирю. Полковий суддя прилуцький (? – 1719.05. – 1724.19.10.). У 1724 р. захопив ґрунти Леонтія Уважного, куплені ним у Михайлової Криштофорової і захопив з тих ґрунтів купчу. Поминання роду полковника Марковича Івана у Києво-Сергієвій пустелі: Іван, Настасія, Марко, Олена, Гафія, Марія, Пелагея, ієрей Кіндрат, Стефан, Григорій, Ірина, Тетяна, Василь, Ганна, Костантій, Павло, нм. Стефан, Федір, Петро, Тихон, Софія, Іван, Михайло, ієрей Іван, Василь, Федір, Настасія, Ульяна, Іван, Катерина, Григорій, Петро, Захар. Д.: Софія N Кондратьєва. Вдова, мала шинок у м. Переволочна (1732), хутір під с. Липовиця, її рідний брат Василь Кондратьєв – священик. 1748 р. прилуцький міщанин Григорій Семенюта зробив спробу відібрати у неї греблю і ґрунти, захоплені у нього колись її чоловіком. Мабуть, мали відношення до переяславської гілки роду. У Київському Софійському монастирі поминався її рід: Іван, Настасія, Марко, Іван, Олена, Федір, протоієрей Іван, Стефан, ієрей Федір, Василь, Уляна, Настасія, Іван, Катерина, Ганна, Іван, Захар, Стефан, Настасія, Йосиф, Іван, Семен, Федір, Ганна, Семен, Іван, Юліта.

Маркович Іван Маркович (1733 – ?) – мабуть, до нього стосується інформація, що у 1767 р. військовий товариш Іван Маркович згідно доповіді Сенату визнаний за безчесного і вигнаний з держави.

Маркович Іван Семенович (? – 1750 – 1784 – ран. 1804) – службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист. У 1756 р. скаржився на козака ічнянського Кирила Войташевсько-Дзюбу про відмову повернути йому гроші за ґрунти на хуторі Нежерів полкової сотні та про захоплення майна, яке він не встиг вивести. Військовий товариш (з 1765), бунчуковий товариш (з 1766).

Маркович Іван Федорович (? – 1738 – ран. 1747) – бунчуковий товариш (? – 1738 – ?), мав 2 посполитих у м. Журавці. Двори призджий та шинковий у с. Добротові Кролевецької сотні. Д.: Єфросинія Федорівна Дмитрашко-Райча.

Маркович Йосип Маркович (1746 – ?) – бунчуковий товариш (1773), надвірний радник у відставці (1788). Мав 1008 підданих у чотирьох селах і двох хуторах.

Маркович Костянтин Дмитрович (1728–1783) – службу розпочав з 1761 р., військовий товариш (з 1761) у Прилуцькому полку. Бунчуковий товариш (з 1766). Д.: (1767) Варвара Олексіївна N (1743 – 1788 – ?), після смерті чоловіка за нею 411 підданих у 6 селах і 1 «деревнє».

Маркович Лука Андрійович – навчався у класі риторики КМА (1727), бунчуковий товариш. Д.: Мотря Олексіївна Плотна (? – ран. 1779), донька значкового товариша Стародубського полку. Її перший чоловік.

Маркович Марко Андрійович (? – 1754.27.05.) – навчався у КМА (1721), значковий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. у Роменській сотні у с. Євлашеві 1 двір підсусідків піших убогих. Бунчуковий товариш (1745–1754). Мав двір житловий у с. Засуллі Роменської сотні, у Ромнах 2 шинки, житловий двір у с. Ярмолинці, 1 двір найманий у с. Левчиках, житловий двір та 14 дворів найманих людей, малогрунтових 10 дворів на 17 хат та убогих і дуже убогих підданих 105 дворів в них 136 хат та 30 бездвірних хат, підсусідків тяглих 1двір 1 хата та 14 хат піших у с. Засуллі (1747). Д.: (з грудня 1730 р.) Марія Семенівна Березовська (? – 1779, с. Засулля), донька полкового осавула стародубського. Мала ґрунти у с. Тарасівці.

Маркович Михайло Карпович (? – 1775) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1758 – 1775). У 1775 р. колодник Кирило Величко напав на його дім і убив його. Д. : Євдокія Іванівна Панкевич.

Маркович Михайло Федорович (? – 1743 – ран. 1747) – навчався у класі синтактими КМА (1727). Бунчуковий товариш. Д.: Єфросинія Іванівна Джунковська, донька священнонамісника батуринського. Її рідна сестра заміжня за Остапом, сином Марії Соломашки, яка була донькою Тетяни Григорівни Огранович, за чоловіком – Федчихи.

Маркович Парфен – писар ГВА (? – 1663 – 1665 – ?). 1663 р. підписав гетьманські статті за наказного генерального обозного Павла Животовського, осавула ГВА Богдана Щербака.

Маркович Петро – сотник пекарський Канівського полку (1638 – ?).

Маркович Семен – бунчуковий товариш, мав у Пирятинській сотні хутір на 3 двори і хутір на 6 дворів (1747).

Маркович Семен – козак чигиринський (1649), осавул ГВА (? – 1657 – ?).

Маркович Семен Андрійович (? – 1738) – син полковника лубенського, сотник роменський (1738). «Следуя в Крим умре». Д.: 1) (з 1725) Параска Олексіївна Лесевицька (? – 1730), донька охтирського полковника. 2) (з 1731) Зіновія Якимівна Горленко, донька генерального судді.

Маркович Станіслав – козак стародубський (1687), знатний товариш Стародубського полку (1688).

Маркович Федір Маркович (? – 1685 – бл. 1728) – мав герб, службу розпочав з 1700 р., значний військовий товариш (? – 1711 – 1719), полковий сотник прилуцький (1719–1724), наказний полковник (1721), бунчуковий товариш (з 1727). 4 січня 1712 р. полковник Іван Нос затвердив його угоду із заїзними і товкачівськими жителями на будівництво греблі на належній йому дільниці р. Удай, яку купив у Ониська Мірошника під с. Заїздами. 12 червня 1712 р. отримав гетьманський універсал на маєтності, скуплені у с. Турівці. У 1727 р. був звинувачений жителями Прилуцького полку у захопленні ґрунтів, майна, приверненні у підданство козаків сс. Турбина та Муравки.

1727 р. захопив хутір козака Федора Карпича у с. Турівці. Д.: 1) N Семенівна Левченко, донька полкового осавула прилуцького. 2) Катерина Степанівна Томара, донька полковника переяславського. 21 листопада 1711 р. полковник Стефан Томара надав зятю універсалом с. Козлов. У 1712 р. Маркович купив у Семена Забіли хутір поблизу с. Турівки, і у цьому ж році отримав гетьманський уніерсал на Турівку. У 1737 р. Катерина Томара стала вдовою, проживала у Турівці і незабаром вийшла заміж за бунчукового товариша Олександра Саковича.

Маркович Федір Маркович (? – ран. 1759) – військовий канцелярист ГВК (? – 1741), бунчуковий товариш (1741 – 1751 – ?).Д.: Марфа NN. У 1752 р. клопотала про призначення значкового товариша свідком у її справі з протопопом Ільїнським. У 1759 р. захопила ґрунти у козака Роменської сотні Федора Численського.

Маркович Яків – значковий товариш Лубенського полку, мав у 1745 р. у Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих.

Маркович Яків Андрійович (1696–1770) – син підскарбія генерального, навчався у КМА (? – 1713), військовий товариш (? – 1714), значний військовий товариш (з 1718), бунчуковий товариш (з 1714), наказний полковник лубенський (1721, 1723 – 1725). У 1725–1727 рр. знаходився у дербентському поході. Засідав у ГВС. У низовому поході при фортеці Святого Хреста у перських краях був у різних походах і партіях під керівництвом померлого генерал-майора Кропотова: у 1725 р. похід у Дагестан для пошуку ворога російської імперії Аделгірея Шамхалая, був при розоренні його житла Таркова та інших сіл та у багатьох акціях при різних поселенях. У грудні 1725 р. учасник другого походу у Дагестан, розорили багато сіл, ловили синів і онуків шести князів підвладних Шамхалаю. Кропотов дав Марковичу атестат у підтвердження його служб у чині бунчукового товариша і що він у 1721 р. при відправці його батька Андрія, тоді полковника лубенського на Ладогу, керував командою Лубенського полку, мав на те і універсал гетьмана Скоропадського. Отримав універсал на чин бунчукового товариша 23 грудня 1735 р. У 1735 р. призначений у комісію про всіх полкових комісарів і був при ній три роки. У 1739 був у поході на лінії і у хотинському ціле літо, потім був у слідчій військовій комісії два роки, у 1740 р. атестований у підскарбії генеральні на вакансію і даний йому ще у 1741 р. універсал ГВК, за яким Марковича з бунчукових товаришів відрахувати і у наряди його не посилати, а «состоять ему в службе под единой генеральной канцелярии дирекцией до Височайшей конфирмации ЕЯ Імпер. Велич.», з правлячого Сенату наказано ГВК коли звільниться місце генерального старшини чи полковницьке представити Марковича з іншими кандидатами. Того представлення не дочекався. У 1742–1743 рр. посланий депутатом до імператриці, а по поверненні призначений у Генеральний Суд, де засідав три роки. Був присутній на коронації Лизавети Петрівни (1741–1742). Спільно з московським лікарем Казимиром Меєром утримував аптеку у Глухові, мав шинок у Кролевці (1736). Мав 12 дворів підсусідків у с. Тулиголові Глухівської сотні, у с. Єстань 6 дворів у с. Сваркові 29 дворів посполитих, у 1743 р. мав 96 дворів, 4 кола млинові, позика у військовий скарб – 6 руб., приїжджий двір у Кролевці, двір у Глухові. Мав у Лубнах 1 шинковий двір (1745), у Пирятинській сотні у с. Перервинець 1 двір тяглих та 4 піших убогих посполитих, у сотні Чорнуській у м. Курінці хати з найманими людьми та у с. Сухоносівці мав приїжджий двір. Мав у 1747 р. у Лубнах 1 двір козацьких підсусідків, у сотні Чорнуській у с. Сухоносівці малогрунтових 5 дворів на 7 хат та убогих 17 дворів на 22 хати та 32 бездвірних хати, у Пирятинській сотні хутір Мечеть на 20 дворів (27 хат), у Ромнах шинок, у Лохвицькій сотні хутір на 2 двори, у Пирятинській сотні підданих у с. Короваєві убогих 29 дворів на 32 хати і 6 бездвірних та у с. Перервинець малогрунтових 6 дворів на 8 хат, убогих 12 дворів на 18 хат та 8 бездвірних. Абшитований генеральним підскарбієм (з 1762). Д.: 1) (з 1714) Олена Павлівна Полуботок (? – 1745.23.01.), донька чернігівського полковника, наказного гетьмана. 2) (з 1748) Марія Прохорівна Миткевич (1717 – 1790), донька священика. Це її 2-й шлюб (у 1-му шлюбі була заміжня за Яворським).

Маркович Яків Іванович (? – 1775 – ?) – службу розпочав з 1762 р. значковим товаришем Переяславського полку, військовий товариш (1766), бунчуковий товариш (з 1767). Приймав участь у турецькому поході 1769 р., але у битвах не був. Д.: 1) (бл. 1771 – 1775 – ?) Марія Григорівна Іваненко, донька полковника переяславського. 2) Ганна Семенівна Сулима, донька полковника переяславського.

Марковський Василь (1742 – ?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний (з 1766), значковий товариш (з 1781).

Марковський Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Марковський Григорій Григорович (1721 – 1776 – ?) – служив з 16 жовтня 1743 р., зарахований Гадяцькою полковою канцелярією значковим товаришем (1743–1761) за універсалом батькові його померлому вже військовому товаришу Григорію Моренцю на значкове товариство від полковника Граб'янки у 1731 р. 30 серпня 1761 р. військовий товариш згідно універсалу гетьмана Розумовського. У 1744 р. полковий гадяцький комісар, збирав кошти для Новотроїцького драгунського полку. У 1745 р. знов комісар полковий, збирав на Тобольський і Рязанський драгунські полки. У 1747 р. на лінії за командира над 119 козаками. 1748 р. призначений для арешту і опису майна значкового товариша Федора Каневського. У 1749 р. був при полковій канцелярії у Глухові при померлому полковнку Галецькому, потім їздив у м. Чорнухи Лубенського полку привезти сотника лютенського для розгляду справи, при зустрічі гетьмана, у Переволочанській команді (1757), описував майно померлого значкового товариша Миргородського полку Стефана Гершуна за позовом його зятя, виборного козака лубенського Гершевського, набирав і висилав погонщиків волів, коней. У 1760 р. охороняв у Комишанській і Рашевській сотнях від тяжкої хвороби, у 1765 р. збирав у Гадяцькому полку «рубльовий оклад» як полковий комісар. (Комишненська сотня). Тримав млин на р. Хорол.

Марковський Кирило Григорович (1754 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (1782), полковий осавул у Гадяцькому полку. Мав 17 хат підданих у Миргородському повіті.

Марковський Костянтин – значковий товариш (1781), мав хутір.

Марковський Петро Якович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?), перебував вдома,

але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Протопоп м. Семенівки (? – 1787 – ?), де мав 14 підданих. Д.: Катерина N Степановська, донька протопопа. Мали синів Павла, Івана, Петра, доньок Марію, Катерину, Ганну, Ганну, Параску.

Марковський Роман – значковий товариш Гадяцького полку (1739). 1737 р. був кандидатом у сотники комишненські. У поході (1739).

Марковський Федір (? – 1771) – хорунжий полковий прилуцький (1763–1771). Д.: Катерина NN. Мешкала у Варві. Мали синів Миколу (1752 – ?) і Юхима (1756 – ?).

Марковський Яків – шляхтич гербу «Шеліга». Покоєвий гетьмана Скоропадського (1721). У 1722 р. вели тяжби за млин і вінницю жителі с. Щербиничі, Самійло Кирилович і Марковський. У січні 1723 р. отримав надання сл. Щербиницької Топальської сотні та звільнення із поколювщини з млина на р. Крупці. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1728 – 1737 – ?). У 1737 р. був «у доправке до Ілии в скарб войсковой», але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Мармазинський Григорій – військовий товариш у Стародубському полку.

Мармазинський Кирило Григорович – син військового товариша, військовий товариш у Стародубському полку, його онук Михайло Васильович (1741 – ?) – священик с. Дем'янового Погарського повіту (1787).

Марташкович Андрій – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Марташкович Яків – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Мартин – наказний полковник полку Василя Іскрицького (1694).

Мартин – сотник вільхівський (1653.19.12.).

Мартин – сотник Жорницької сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Мартин – сотник Мліївської сотні Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Мартин – сотник переволочанський Полтавського полку (1672).

Мартиненко Іван – сотник сорочинський Миргородського полку (? – 1682 – ?), (? – 1691.05. – 1693.05. – ?).

Мартиненко Іван (1750 – ?) – службу розпочав з 28 листопада 1768 р., полковий канцелярист лубенський (з 1770.30.08.), отаман сотенний (з 1775.24.12.), військовий товариш (з 1784.1.12.).

Мартиненко Ісай – обозний піхотного полку Кості Даниловича (1670).

Мартиненко Максим – козак Микитиної сотні Черкаського полку (1649), осавул полковий уманський (? – 1654 – 1655 – ?), осавул полковий брацлавський (? – 1655.06. – 07. – ?). 2 – 4 липня 1655 р. був у складі посольства до царя. Отримав від царя дві пари соболів (за 8 і 5 рублів) і 7 рублів грішми.

Мартиненко Марко – козак Краснопольської сотні (1649), наказний полковник миргородський (1673).

Мартиненко Матвій – сотник Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Мартиненко Ничипір – козак кінний китайгородський (1718), сотник наказний китайгородский (1724).

Мартиненко Степан – значковий товариш Київського полку (1784).

Мартинов Іван – козак, значковий товариш Полтавського полку (1748.12.01. – 1755 – ?), мав двір у Великих Будищах.

Мартинович N – військовий товариш Миргородського полку.

Мартинович Артем – генеральний осавул (? – 1666.07. – 1667.01.). У жовтні 1666 р. очолював придушення переяславського повстання. Повстанці із Золотоноші і Домонтова перейшли до Піщаної, щоб напасти на його підрозділи. Він же з полковника відступив від Гельм'язова до Переяслава. Там голодали. Полковник ніжинський (1667.01. – 1668.12. – ?). У серпні 1666 р. очолював війська у складі семи полків під Піщаним Черкаського полку. У 1667 р. очолював війська регементу гетьмана Брюховецького у боях за Золотоношу. «Полковник запорізьких кінних козаків», полковник ніжинський. 6 жовтня 1667 р. надав право коропським жителям братам Захару і Костянтину Голубам на млин на р. Реті. Ніжинському воєводі Івану Ржевському на закид, що всі мужики покозачилися, відповідав, що «люди в Малоросійських городах вільні, вільно мужикам писатися у козаки». Перейшов на бік Дорошенка і за наказом останнього невдало штурмував Ніжин. Під час штурму поранений. Сотник носівський (? – 1672 – ?)

Мартинович Григорій (1754 – ?) – син військового товариша, колезький канцелярист МК (з 1771.09.), військовий товариш Миргородського полку (з 1773.4.04.), полковий писар (з 1783.24.11.). Д.: Марфа Андріївна (Єремєєва ?), донька сотенного отамана.

Мартинович Дем'ян – сотник глинський (? – 1649 – ?).

Мартинович Кирило – військовий товариш, мешканець гадяцький (1669). Написали сказку проти сумського полковника Г.Кондратьєва, що той у полки Миргородський, Полтавський, Лубенський посилав листи, щоб не здавалися. Осавул полковий гадяцький (? – 1670 – 1672 – ?).

Мартинович Марко – наказний полковник миргородський (1673.08.).

Мартинович Матвій – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Мартинович Осип – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1691.10. – 1695.06. – ?), (? – 1700).

Мартинович Степан – хорунжий ГВА (? – 1663 – 1665 – ?).

Мартиновський Михайло (1751 – ?) – писар полковий (1788), мав 46 підданих у 1 «деревнє» і 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска Ничипорівна Шара, донька бунчукового товариша.

Мартиновський Петро (1762 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Мартиньонок Іван – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Мартишко Іван – військовий товариш (1783). Мав 59 підданих у м. Конотоп і хуторі поблизу. Д.: Параска Степанівна Вольватьєва, донька значкового товариша.

Мартос N – хорунжий полкової артилерії Полтавського полку

Мартос Андрій Якович (1756/1758 – 1790 – ?) – син абшитованого військового товариша, службу розпочав з 1764 р., канцелярист лубенського гродського суду (1766), колезький канцелярист (1772). Полковий

осавул лубенський (2-й; 1772.24.04. – 1777.06. – ?), одночасно – бунчуковий товариш (з 1781). Колезький асесор (1788). Володів 195 підданими. Д.: Лизавета Семенівна Уманець (1758 – ?), донька полкового писаря.

Мартос Василь Іванович (? – 1711 – 1751 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1731 р. значковим товаришем. У 1738 р. закуповував хліб. Присягнув у 1741 р. Мав двір житловий, у якому сам жив (1745), у с. Івахники Лохвицької сотні.

Мартос Василь Павлович (? – 1700 – 1740) – шляхтич гербу «Осорія». Син обозного полкового лубенського, значковий товариш. Комісар при генералові Вейсбаху (1740). Житель с. Івахників. Швагро Івана Себастяновича. Д.: (1722) Катерина Андріївна Жуковська, донька полкового судді лубенського.

Мартос Григорій Іванович (? – 1750 – 1782 – ран. 1784) – службу розпочав з 1758 р. у ГВК. Земський писар Роменського повіту (з 1765), військовий товариш (1768), писар полковий (з 1779). Мав 16 хат підданих (1782).

Мартос Іван Васильович (1720 – 1763 – ран. 1782) – син значкового товариша, онук обозного полкового лубенського Павла Матроса. Службу розпочав з 1736 р. у кримському поході. До призначення бунчуковим товаришем був з дідом у кримському поході, а 17 грудня 1745 р. респектом служб діда з 1674 р. і батька призначений бунчуковим товаришем. «Сказка» датована 1761 р.. Дід Павло заповів йому двір на ринку лохвицькому, млин Земляний у Скоробагатьках, а також сл. Артополотську, мабуть, поблизу с. Гольці, 200 рублів. Згідно доповнення 1745 р. отримав 20 дворів у с. Брисах. Мешканець скоробагацький (1747). Мав у Лубенському полку у Лохвицькій сотні хутір на 10 дворів та хутір на 2 двори, двір житловий у с. Скоробагатому, приїжджий у с. Брисюв, 2 хутори у Лохвицькій сотні з приїжджими дворами. У 1751 р. був у комісії по розгляду позову бунчукового товариша Андрія Горленка на намісника Городиського монастиря Опанаса Яснековського про забраний законниками ґрунт у Великому лісі, у 1752 р. – скарги Капніста на жителів власовських Миргородського полку. Того ж року у комісії через скаргу бунчукового товариша Івана Гамалії на колишнього полковника миргородського про образи, потім – слідство у Миргородському полку за образи козаків на старшину. Вів слідство через скаргу колишнього полковника гадяцького Галецького на різних людей про заволодіння його маєтностями, був «у присутствии» у Миргордській канцелярії. З 1753 у прикордонній Брацлавського воєводства комісії комісаром. У 1755 – 1756 рр. присутній у Миргородській полковій канцелярії для вирішення незакінчених справ.

Мартос Іван Мартинович (? – 1708 – 1745 – ран. 1750) – син сотника лохвицького, значковий товариш Лубенського полку. «Стряпчий вотчин» фельдмаршала графа Мініха (1740). Мав у 1745 р. 2 тяглих двори та 3 піших підсусідків у с. Скоробагатках Лохвицької сотні, де і мешкав сам.

Мартос Лесько – значковий товариш (1711), отаман, у 1713 р. входив до куріня Лісницького.

Мартос Мартин Васильович (? – 1645 – 1708) – син шляхтича гербу «Осорія», сотник наказний лохвицький (1687.06.), на уряді лохвицькому (1688.11.), сотник лохвицький (1695–1698). Лубенський полковий суддя (1698–1706). У його володінні с. Позняки Чорнуської сотні. Синодик роду Мартина Мартоса записаний у Київському Софійському монастирі: Мартин, Катерина, Павло. Поминальник Мартина Васильовича, судді полкового: Мартин, Василь, Ганна, Дмитро, Микола, Іван. Синодик Мартосенко Мартина Васильовича у Києво-Микольській пустелі: Василь, Мануйло, Тетяна, Федір, Іван, нм. Михайло, нм. Василь, Ганна, Павло, Марія, Любов, Григорій, Катерина, Михайло, Михайло, Настасія, Петро, Григорій, Дмитро, Микола, Мартин, Федір, Семен, Марія, Тетяна, Настасія, Марія, черниця Євпраксинія, Параска. Д.: (можливо) Катерина NN (? – 1678 – 1708 – ?). Отримала с. Гольці Чорнуської сотні (при верхів'ї р. Артополоті) у заміну на с. Позняки, які були відібрані на користь Михайла Андрійовича Гамалії.

Мартос Микита – отаман городовий лохвицький (? – 1688.11. – ?), (? – 1693.01. – 1694.16.12. – ?). Значний військовий товариш (? – 1689.03. – ?).

Мартос Михайло Михайлович (? – ран. 1773) – значковий товариш Переяславського полку. Перейшов у середині XVIII ст. з Воронкова до Ічні. Його сестра жила у с. Сальків, а дружина – у Прилуках. Військовий товариш. Після його смерті ґрунтами Мартосів заволоділи Прокіп і Федір Хоменки. З цієї причини сини Михайла Іван, Петро і Іван вели тяжбу з нащадками Хоменків. Д.: Феодосія Миколаївна N (1718 – 1785 – ?), рідна сестра Євдокія Миколаївна N (1724/28 – 1772 – ?), дружини Михайла Даниловича Берло.

Мартос Михайло Павлович (1701–1773 – ран. 1784) (від 1-го шлюбу) – син обозного полкового лубенського, служив з 1723 р. і того ж року на місце дуже хворого батька висланий у терківський похід. З походу відпущений за ордером наказного гетьмана Полуботка, бо батько з тисячною командою був відправлений на Ладогу. У 1725 р. призначений від полковника лубенського Андрія Марковича значковим товаришем, документи про це з іншими «крепостями» згоріли у батьківському домі. У 1728 р. разом з полковником був присутній у Глухові під час вступу на посаду гетьмана Д.Апостола. У 1733 р. був у поході на українській лінії у команді лубенського полковника Петра Апостола. У 1738 р. його батько подав у відставку і просив за його служби прийняти єдиного сина Михайла під бунчук. 2 січня 1739 р. отримав від ГВК універсал на бунчукового товариша. У 1739 р. був під Хотином і ще у одному поході проти орди. 1740 р. в Гадяцькому полку наглядав за ремонтом міст. 1741 рр. головний командир над Лубенським, Миргородським, Полтавським полками на Українській лінії. Батько заповів йому двір власний у Лохвиці з дворищем сина Семена, шинок на ринку лохвицькому, млин Великий у Скоробагатьках, хати і підварки в Перекопі (куток в Лохвиці) і за Сулицею, хутір за Пісками, 200 рублів, лан в Засулицькій руді. За доповненням до батьківського тестаменту 1745 р. отримав частину дворів у Брисах і Скоробагатьках. Мав у 1745 р. підсусідків 3 двори піших у с. Скоробагатьках Лохвицької сотні, шинок у с. Млинах, мешкав у с. Скоробагатьках. Мешканець скоробагацький, мав шинок у с. Брисах (1747). У 1748 р. проводив ревізію у Полтавському полку. Мав у 1747 р. підданих у с. Скоробагатьках 11 дворів, в них 12 хат та 1 кінного і 14 піших підсусідків та у с. Брисах малогрунтових 4 двори на 7 хат, убогих 39 дворів на 61 хату, 6 бездвірних хат та 4 ратушних служителя, у с. Скоробагатьках двір житловий та разом з бунчуковим товаришем Іваном

Мартосом тут їх 7 дворів найманих людей, приїжджий двір та шинок і 6 дворів найманих людей у с. Брисові, хутір з приїжджим дворцом. У 1749 р. призначений у Лубенську полкову рахункову комісію. 1753 р. працював у комісії по вивченню порогів і проток обох берегів Дніпра. Абшитований бунчуковий товариш через старість (1757.22.04. – 1763 – ?). Його «сказка» про служби датована 1761 р. 10 січня 1773 р. написав заповіт, яким заповів своїй дружині с. Скоробагатьки і хут. Стрижевщину. Д.: Євдокія Антонівна Троцина, донька сотника срібрянського. 1782 р. у її володінні: с. Скоробагатьки 272 підданих, с. Бриси 238, хут. Стрижевщина – 51, хут. Семеновщина 44, с. Піски – 10.

Мартос Павло Васильович (1645–1745, Лохвиця) – син шляхтича гербу «Осорія», перейшов з Правобережжя у 1674 р. Службу розпочав козаком лохвицьким (1675 – ?) і служив 62 роки. На уряді лохвицькому (1688.11.). 1694 р. серед свідків при складанні тестаменту Григорія Михайловича Гамалії. Сотник лохвицький (1698 – 1708). Був у військових походах. Мав універсал гетьмана Мазепи з наданням с. Бриси. «Своїм коштом» побудував млин на р. Артополі під с. Токарями, на який отримав підтвердження універсалом гетьмана Мазепи з підтвердженням власності на військову частину та звільнення від показанщини і поколовщині. «За караулом» 1709 р. Значний товариш полку Лубенського (1709.03.). 21 березня 1709 р. у Лукомлі отримав підтверджувальний універсал Скоропадського на с. Бриси і млин під с. Токарями. Знову сотник лохвицький (1709–1712). 29 серпня 1710 р. отримав гетьманський універсал на військову частину доходів з млину на р. Сулі під с. Скоробагатьками. 1712 р. звільнений від посади сотника, але універсалом лубенського полковника Василя Савича у жовтні 1712 р. підтвердив за ним с. Скоробагатьми. Обозний полковий лубенський (1712–1737). 22 вересня 1714 р. отримав підтвердження від полковника Марковича на володіння с. Скоробагатьки. 1723 р. підписав коломацькі чолобитні. Наказний полковник лубенський (1727.7.10. – 1730) замість Андрія Марковича, який був звільнений. 5 жовтня 1728 р. отримав універсал гетьмана Апостола на сс. Скоробагатьки, Бриси, млини на р. Сулі, у долині р. Артополоті. У 1739 р. виступив у кримський похід, але повернений від Білозірки генерал-лейтенантом Леонтієвим через його старість. Мав у 1721 р. 60 дворів: у с. Брисах 7 посполитих ґрунтових, 9 тяглих, 6 бовкунників убогих, 11 бобилів убогих піших (1721), 14 дворів (1740), 39 (1745), у с. Скоробагатьках 4 посполитих ґрунтових, 5 бовкунників убогих, 18 бобилів убогих піших (1721), 9 дворів (1740), с. Слободці – 11 дворів (1740), 9 (1745). 4 липня 1741 р. склав заповіт, яким доручав поховати себе поруч з першою дружиною. 1745 р. склав доповнення до заповіту. Свояком його був Іван Стрижевський. Д.: 1) Марія N Стрижевська (? – 1675 – 1701 – ран. 1724), у рід принесла хут. Стрижевщину. Похована у лохвицькій Рождественській соборній церкві. 2) (з 1724.28.07.) Ірина Федорівна Хоруженко, донька лубенського полкового хорунжого. Це її другий шлюб. Згідно заповіту другого чоловіка отримала леваду Николишену за Лохвицею, хату з двором сина Михайла і третю частину з доходів з млина в с. Скоробагатьках.

Мартос Петро Михайлович – отаман сотенний ічнянський (? – 1749 – 1755). У 1753 р. продав хутір за 20 рублів Мартусевщину київському полковнику Федору Дарагану.

Мартос Семен Павлович (? – ран. 1741) (від 1- го шлюбу) – син сотника лохвицького, значковий товариш Лубенського полку. Житель с. Івахників, мав дворище у Лохвиці. 4 листопада 1729 р. універсал на с. Івахники отримала вдова бунчукового товариша Степана Михайловича Гамалії Тетяна з синами Василем і Степаном, які померли бездітними.

Мартос Федір Михайлович (1738–1798) – службу розпочав з 8 жовтня 1760 р. у ГВК, військовий канцелярист (з 1761.10.05.). Абшитований військовий канцелярист (1767 – 1788 – ?). 1773 р. батько позбавив його спадщини, бо займався не в «стрась Божім» аптекарством («с чего и ползи некому нет»). Проте тримав разом з сліпим братом батьківський спадок. Мав 1 підданого у Лохвицькому повіті (1782). Неодружений (1788).

Мартос Яків Іванович (1706/1709/1711/1712 – 1790) – син значкового товариша, службу розпочав з 1729 р., значковий товариш Лубенського полку на місце батька з 20 червня 1733 р., у 1736 р. був висланий за указом ГВК у Чигриндубровську сотню у похід до березня 1737 р. Був на форпостах під Очаковом, на лінії з козаками Лохвицької сотні, у 1736 р. у 1-му кримському і ногайському, у 1737 р. очаківському, у 1739 р. кримському походах. У 1747 р. мав у Лохвицькій сотні хутір з приїжджим двором. Через старість абшитований військовим товаришем (1760.30.05.). «Сказка» про служби датована 1761 р.. Мав 72 підданих. Д.: (1771) Домна NN (? – 1750 – 1790 – ?), донька значкового товариша.

Мархоленко Іван Степанович (1746 – 1768 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1768). Д.: (1766) Горпина Климівна N (1747 – ?).

Мархоленко Корній Михайлович – шляхтич гербу «Леліва». Син сотника стародубського. Військовий товариша, проживав у с. Гарцівка (1710 – 1714).

Мархоленко Леонтій Михайлович (? – ран. 1726) – син полкового сотника, значний військовий товариш (1705), значковий товариш (1710 – 1723 – ?). 27 серпня 1719 р. отримав гетьманський універсал на с. Артюшково. 3 жовтня 1723 р. отримав універсал стародубського полковника Луки Жоравки про підтвердження прав на с. Артюшкове. Д.: Тетяна Василівна N, вдова Михайла Вариводи (? – ран. 1711).

Мархоленко Михайло (? – 1645 – 1689 – ран. 1705) – шляхтич гербу «Леліва», сотник полковий (1675–1685), наказний полковник стародубський (1680.06., 1693.04.), значний товариш Стародубського полку (? – 1688 – 1689 – ?). Скуповував землі і мав універсали на маєтності в с. Гарцеві. Володів з 29 вересня 1685 р. за гетьманським універсалом с. Артюшковим, що було пізніше підтверджено і листом стародубського полковника Тимофія Олексійовича від 31 березня 1688 р. та гетьманським універсалом 8 травня 1688 р.

Мархоленко Петро Степанович (1749 – 1799.28.02.) (від 2-го шлюбу) – син значкового товариша, службу розпочав з 1764 р. значковим товаришем Стародубського полку, возний І полкової сотні (1774–1782). Мав 11 підданих у с. Овчинцях (1787). Д.: Горпина Андріївна Силевич (1760 – 1829), донька бунчукового товариша.

Мархоленко Степан Леонтійович (1696–1757) – син значного військового товариша, козак і мешканець гарцевський (1723). 4 лютого 1723 р. продав полко-

вому писарю Григорію Скорупі грунти с. Гарцева. Значковий товариш Стародубського полку (1728–1757), полковий стародубський комісар при Нижньогородському драгунському полку (1746–1747). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). Полковий стародубський комісар при Нижньогородському драгунському полку (1746–1747). Спадково від діда і батька володів с. Артюшковим, де мав 8 малогрунтових підданних. Д.: 1) Ганна Семенівна N (1709–1745). 2) (з 1746) Олена Іванівна Модзолевська (1724 – 1758 – ?), донька значкового товариша.

Мархоленко-Михайленко Іван Михайлович молодший – військовий товариш (? – 1705 – 1717 – ?), мешканець гарцівський.

Мархоленко-Михайленко Парфен Михайлович – військовий товариш (? –1714 – 1717 – ?), мешканець гарцівський. Д.: Васа NN.

Мархоленко-Михайленко Пилип Михайлович (? – ран. 1717) – військовий товариш, мешканець гарцівський. Д.: Ксенія NN.

Мархоленко-Михайленко Семен Михайлович – військовий товариш (? – 1717 – ?), мешканець гарцівський.

Мархоленко-Михайленко-Хиськов Іван (Янко) Михайлович старший (? – 1685 – 1756) – військовий товариш (? – 1705 – 1717 – ?), мешканець гарцівський. Малогрунтовий козак гарцівський (1723).

Марчевський Стефан Опанасович (1742 – ?) – службу розпочав з 1747 р. сотенним канцеляристом, писар сотенний II полкової сотні (1751 – 1764). Секретар Ніжинського повітового суду (1780). Полковий писар (1788), мав 9 підданих у Ніжині. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Настасія Павлівна Мурганова, донька грека.

Марченко Андрій – сотник білицький Полтавського полку (? – 1690.26.01. – ?).

Марченко Андрій – шляхтич. Козацький старшина. 30 грудня 1670 р. йому разом з Мартином Марченком відновлено привілей на млин і хутір в с. Корнилівці.

Марченко Василь – сотник синявський (? – 1669 – 1686.08. – ?).

Марченко Василь Йосипович (? – 1763) – службу розпочав 28 червня 1753 р., полковий канцелярист (з 1755.30.04.), старший полковий канцелярист полтавський (? – 1757 – 1760). У 1758 – 1759 р. вів тяжби за лози і плесо на р. Полузорі із значковим товаришем Іваном Гутирою (на маєтності були документи 1697 р.). Сотник маяцький (1760.06. – 1768.12. – ?).

Марченко Григорій – наказний сотник кищенський Полтавського полку (1724).

Марченко Григорій Павлович – значковий товариш Полтавського полку.

Марченко Данило – військовий товариш Полтавського полку, поручик.

Марченко Іван – значковий товариш Полтавського полку (1763). Мешканець полтавський.

Марченко Іван – у 1677 р. вийшов на Лівобережжя, військовий товариш Полтавського полку (1699).

Марченко Іван Йосипович – міщанин полтавський (1763). Рідний брат Петра, Василя і Сави. Бунчуковий товариш.

Марченко Іван Павлович – бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779), колезький асесор.

Марченко Мартин – шляхтич. Козацький старшина. 30 грудня 1670 р. йому разом з Андрієм Марченком відновлено привілей на млин і хутір в с. Корнилівці.

Марченко Микита Онисимович (1752 – ?) – службу розпочав з 20 травня 1773 р., сотенний хорунжий мринський (1774.16.03. – 1778), значковий товариш Київського полку (1778 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1784 – 1790 – ?). Не мав підданих (1779), мав 46 підданих у 2 містечках (1788). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Уляна Остапівна Штучна, донька козака Хмелівської сотні Лубенського полку.

Марченко Петро Йосипович – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1764 – ?). 2-й осавул полковий полтавський (1773–1782), абшитований бунчуковим товаришем.

Марченко Пилип – сотник стольненський (? – 1669 – 1680 – ?), (? – 1697 – 1698.06.), його нащадки мешкали у сс. Степанівці і Ольшаному.

Марченко Сава Осипович – козак полтавський (1758), значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1768 – ?). 20 квітня 1758 р. купив дім у Полтаві.

Марченко Сергій – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.

Марченко Сидір – лавник магістрату гадяцького (1693.07.), отаман городовий гадяцький (? – 1694 – ?), сотник полковий гадяцький (1699–1707). Д.: Настасія NN (? – бл. 1720).

Марченко Степан (? – ран. 1790) – значковий товариш Київського полку (1784). Шляхтич Ніжинського повіту, мав 6 підданих. Д.: Марфа NN.

Марченко Федір – військовий товариш Ніжинського полку (1722). Його син Захар був сотенним старшиною, онуки Максим, Микола, Федір мешкали у с. Зеляки Глухівського повіту.

Марченко Ярема Маркович – козак Уставицької сотні Миргородського полку (1649), 16 травня 1661 р. Косогов прийняв присягу полтавських козаків Дем'яна Гуджола, Клима Чорнушенка, Вікула Колосенка, Яреми Марковича, які заявили, що «они де учинились в измене по неволе за проводом Жученка. А Жученко де побежал за Днепр и ныне за Днепром в местечке Синице». На уряді полтавському (1667), товариш полку Полтавського (1670), суддя полковий полтавський (1665), (? – 1668.03. – 1669.18.06. – ?). Старовинний обиватель полтавський і козак (1694). Д.: Явдоха NN.

Масалай Кирило Тимофійович – син одного із найзаможніших козаків Сосницької сотні. За ревізією 1747 р. значаться сини Тимофія Кирило і Кіндрат серед убогих козаків Сосницької сотні. Вони володіють двором з двома хатами, конем і двома волами. А серед дуже убогих козаків, що мають тільки хату і город фіксується їх брат Василь (1717 – 1747 – ?). У 1749 р. брати Василь, Кирило та Кіндрат продали батьківське поле сотенному писару Григорію Петровському. У 1750 р. був убогим козаком без худоби. Хорунжий сотенний сосницький (1772 – 1779 – ?). Мав 5 підсусідків у Сосниці. Військовий товариш (1784). Д.: NNN, донька возного. Мав синів Семена і Івана (1779).

Маскович Іван – сотник переволочанський Прилуцького полку (? – 1649 – ?).

Масковський Павло – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав двір у с. Репки.

Маслак Андрій – наказний сотник нехворощанський Полтавського полку (1715.20.05.).

Маслаковець Мартиніан (1737/1742 – 1789 – ?) – службу розпочав 6 січня 1755 р. полковим канцеляристом, писар сотенний ройський (з 1760.27.10.), значковий товариш Чернігівського полку (1779), у походах не був, абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1789 – ?). Мав 11 підданих в сс. Маслаковець, Гусятин, Голубчичі (1773), 107 підданих там же (1788). Герб: «вершник на здибленому коні, озброєний шаблею». Внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Городницькому повіту. Д.: Настасія Іванівна Савич, донька сотника любецького. Мали синів: Павла (1766 – ?), Івана (1771 – ?), Михайла (1774 – ?), Кирила (1784 – ?), Ларіона (1786 – ?), доньку Єфросинію (1770 – ?).

Масло Йосип (1711 – 1788 – ?) – отаман городовий срібрянський (? – 1740 – 1755), житель с. Довгалівка. У травні 1749 р. побив матір, сестру і тітку козака Кузьми Сахневича. Сотник срібрянський на місце абшитованого Миколи Троцини (1755.1.12. – 1773). У 1758 р. розглядалась справа про його намір відібрати землі у священика Гаврила Чорницького. У грудні 1759 р. у конфлікт між ним і священиком с. Березівки втрутився полковник прилуцький з дозволом займатися винокурінням. У 1760 р. конфлікт між ним і отаманом с. Березівки Дмитром Луценком за побиття і примушення до приватних робіт його самого і козаків. У 1765 р. козачка с. Платніци подала супліку до полкової канцелярії на сотника Йосипа і отамана Трохима за образи. Сотник (1774–1788), підсудок Іваницького земського суду (1774 – 1779 – ?). Колезький асесор (1788). Мав 307 підданих у 3 селах (Миколаївка) і 2 хуторах. Д.: Ксенія Василівна Мартос, донька бунчукового товариша.

Масловець Андрій (1749 – 1783 – ?) – служив з 1764 р., значковий товариш (1780 – 1783 – ?), в походах кримському і при фортеці Белевській.

Масловський Іван (1721 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Київського полку (1752 – 1761 – ?).

Масловський Кирило – військовий товариш Гадяцького полку (1783).

Масловський Павло – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1733 – 1742 – ?). Абшитований значковий товариш (? – 1747 – ?). 1733–1734 рр. ГВК розглядала справу про підтвердження права власності на ґрунти і взяття його під гетьманську протекцію. У с. Ріпках Ройської сотні мав 1 двір посполитих та власний житловий (1741), 3 двори посполитих, 17 підсусідків (1747), двори приїжджі у Седневі і с. Чорнишах (1741), шинок у Седневі (1740). Тримав вешняк «на переточку» р. Імшаної «о едномъ коле мучному» (1742), куплений у хорунжого полкового Марка Чечеля.

Масловський Павло – військовий товариш (1772), касир комісарства київського (1772). Д.: N Луківна Круглик, донька сотенного отамана київського.

Масловський Прокіп (1722 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Д.: Ганна NN, донька козака.

Масловський Федір (? – ран. 1790) – отаман сотенний остерський (? – 1749 – 1752). Військовий товариш Київського полку. Мав 10 підданих. Д.: Уляна NN (1734 – 1790 – ?)

Маслюк Василь – полковий хорунжий.

Маслюк Гаврило Васильович (? – 1684 – 1735 – ?) – син полкового хорунжого, військовий товариш. Покозачений шляхтич, який у 1704 р. вийшов з Правобережжя і осів на шляхетських маєтностях під Батурином. Мав синів Григорія, Леонтія, Василя.

Маслюк Григорій Гаврилович (1736 – ?) – абшитований значковий товариш (1781 – 1787 – ?). Мешканець батуринський, де мав 3 підданих. Д.: Ірина Павлівна Карпенко, донька значкового товариша. Мали синів Степана, Івана, доньок Параску, Тетяну.

Масюк Андрій Леонтійович (? – ран. 1784) – син сотника веприцького, значковий товариш Гадяцького полку (1731 – 1751 – ?), мешканець веприцький. У 1739 р. у похід не пішов, невідомо де знаходився.

Масюк Леонтій Федорович – син сотника веприцького, сотник веприцький (1711–1729). Мав суперечку у 1724 р. за с. Бобрик з колишнім гадяцьким протопопом Семеном.

Масюк Лука – значковий товариш Гадяцького полку (1738), жив у м. Веприку.

Масюк Прокіп Леонтійович (1715–1767 – ран. 1784) – мешканець веприцький у Гадяцькому полку. Службу розпочав значковим товаришем (1734.15.10. – 1738). Був у кримському поході «чрез все лето за Орелю». У 1736 р. знаходився у команді на прикритті Келеберди і Переволочної, потім складав ревізію у Комишенській сотні. Наказний сотник веприцький (1736.14.12. – 1738), сотник веприцький (1738.28.11. – 1768). У 1738 р. разом з козаками веприцькими Гордієм Маланкою і Іваном Антоновим був кандидатом на посаду і затверджений сотником веприцьким 28 листопада 1738 р. Приймав участь у поході проти ногайських орд (1739). Активно захаплював козацькі ґрунти у сотні. У квітні 1761 р. захопив двір і ґрунти у козака Івана Писаренка. У цьому ж році разом з селітряним компанійщиком Яковом Пащенком був викликаний до Домової економічної канцелярії гетьмана. Мав у Веприку дворових селян 4 душі (1767). Бунчуковий товариш (з 1769.14.03.). У його володінні підданих: при хуторах – 172, с. Роменці – 107, Бобрики – 186, Книшівка – 5, Дудчинці – 4, Плешківці – 4, Сари – 8. 1781 р. побудував нову Успінську церкву у Веприку.

Масюк Федір Юрійович (? – 1678 – 1709 – ?) – сотник веприцький (1708–1709). Взятий шведами у полон. Відновлений на сотництві (1709 – ран. 1711.25.11.). Скоропадський 12 січня 1709 р. надав йому села Веприк і Бобрик, які у нього відібрав протопоп Лісовський. Князь Меншиков 10 липня 1709 р. підтвердив за ним вищеназвані села. Мав одне коло мучне у млині на р. Пслі під Веприком.

Масюк Яків Леонтійович (бл. 1712 – 1790 – ?) – мешканець веприцький. Значковий товариш Гадяцького полку (? – 1736 – 1747 – ?). У 1739 р. у похід не пішов, невідомо де знаходився. 6 лютого 1774 р. звільнений в абшит військовим товаришем. Володів 17 підданими у Веприку. Д.: Ірина N Селезень, донька осавула компанійського.

Масюта Тимофій (? – 1770 – ран. 1783) – значковий товариш (1779), військовий товариш Ніжинського полку. Мешканець кролевецький, де мав 1 дім у 3 покої. Д.: Устина Яківна Маковська. Мали сина Івана, доньок Уляну, Параску.

Масютін Йосиф (1700 – ?) – служив у 1724–1737 рр. при домі імператриці Єлизавети Петрівні служителем. У 1737–1749 рр. був при старшому братові Якові, відставному гофінтенданту, у наглядані за економією. Значковий товариш (1751–1769), абшитований значковий товариш. Мав дім у с. Красках Понорницької сотні, 2 млини-вешняки, приїжджий дім у Понорниці.

Масютін Тимофій Якович (? – ран. 1783) – службу розпочав з 1750 р., у Кролевецькому сотенному прав-

лінні (з 1752), військовий товариш (з 1781). Д.: Устина Яківна Маковська.

Матвєєв Михайло – значковий товариш Чернігівського полку (1741), мав двір житловий у с. Старій Рудні.

Матвієвський Герасим – військовий товариш Ніжинського полку. Його син Тимофій, онук Дмитро, правнук Степан (1751 – ?) – священик с. Баничі Глухівського повіту, де мав 10 підданих.

Матвієвський Клим – військовий товариш. Мав 10 підданих у Роменському повіті.

Матвієнко Гаврило – наказний полковник гадяцький (1688.06.), хорунжий полковий гадяцький (ран. 1691).

Матвієнко Дмитро – козак Чигиринського полку (1649), козацький старшина (1654). Товариш колишнього канівського полковника у поїздці до Бахчисараю.

Матвієнко Іван (? – 1758) – значковий товариш Полтавського полку під відомом полкової канцелярії 1755 р., мав двір у Перевалочній. 1756 р. заарештований у секретній справі. Перебував у Білевській фортеці, де і помер.

Матвієнко Ілля (? – ран. 1755) – козак Кобеляцької сотні, у 1719 р. у команді значкового товариша Павла Козельського в урочищі Берестовому, 1719 1720 рр. – на царичанській лінії, 1722 р. – на канальних роботах, 1724–1726 рр. – у терківському поході, сотник наказний кобеляцький (1732–1736). Водив сотню у польський похід, знаходився у Варшаві, звідки повернувся у 1736 р. Значковий товариш (1736.9.09. – 1738 – ?). Мав двір у Кобеляках, хутір над р. Кобилячкою (1732).

Матвієнко Матвій Олексійович – Значний військовий товариш. 1670 р. отримав універсал на млин на р. Росусі, а у 1690 р. універсал з підтвердженням на нього.

Матвієнко Яків – військовий товариш Чернігівського полку (1670), 10 вересня 1670 р. привіз лист Ігнатовичу від Ханенка з Січі, посланець гетьмана Ігнатовича до Москви (1670).

Матвієнко Ясько – сотник новомлинський Ніжинського полку (? – 1671 – ?), (? – 1678 – ?).

Матвіїв Ярема – службу розпочав з 1708 р. осавулом сотенним компанійським, дослужився до підосавула полкового наказного. У 1709 р. був проти шведів, під Прутом, у 1713 р. супроводжував графа Дашкова до Царграду, у 1715 р. повернувся з Царграду і перебував у Київському полку, у 1716–1719 рр. був у Польщі. Учасник походів 1720, 1723, 1723 р., відряджений у команду для супроводу царградського посла, на Українську лінію полковим осавулом (1729), у першому польському поході (1731) за полкового осавула київського, на царській службі (1733), полковий комісар київський (1736), у дністровському поході (1738), у наборі волів для Київського полку (1739), займався заготівлею коней (1740), значковий товариш (1741), полковий комісар (1742). Проводив ревізію Носівської, Кобизької, Бобровицької і Гоголівської сотень 1743 р. Титор Вознесенської церкви в Козельці (1750). Військовий товариш (1757).

Матвіївський Степан – козак, служив з 1768 р., полковий канцелярист (з 1772), значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?).

Матвій – наказний уманський полковник (1653.14.12.).

Матвій – сотник гадяцький (1649.2.04.).

Матвій – сотник полку Павла Апостола-Щуровського (1687).

Матвійович Григорій – значковий товариш Полтавського полку. 1 жовтня 1723 р. за неписьменних старшин полку підписав Коломацькі чолобитні.

Матвійович Іван – сотник Шавулихської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?).

Матвійович Іван – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1658.02 – ?).

Матвійович Лазар – значний військовий товариш Ніжинського полку, житель воронізький (1679).

Матвійович Федір – значковий товариш Переяславського полку (1732), наказний сотник баришівський Переяславського полку (1724.03., 1731).

Матвійович Федір – значковий товариш Прилуцького полку. 1 жовтня 1723 р. за неписьменних старшин полку підписав Коломацькі чолобитні.

Матвійович Федір – сотник гоголівський Київського полку (? – 1653.11. – ?).

Матвійович Ярема – наказний осавул полковний київський (1729, 1731).

Матіяш – сотник горошинський (1649).

Матрос Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1767 – 1769 – ?), був відкомандрований у другу армію, потім відпущений додому до одужання.

Матухна Йосип – наказний сотник орлянський Полтавського полку (1737).

Матушкевич Левко – осавул полковий білоцерківський (? – 1641 – ?).

Матюнька (Матухна) Яцько – сотник полковий Прилуцького полку (? – 1659.12. –1661.04. – ?).

Матютка Костянтин – Матюта Григорович був козаком сотні у 1649 р., не виключено, що він став родоначальником родини Матюшенків, які у сотні представлені Костею і Богданом. Сотник васильківський Київського полку (? – 1662.01. – ?; полковник васильківський: ? – 1662.03. – ?). У травні 1662 р. став полковником київським. Полковник київський (? – 1667.03. – 05. – ?, правобережний). Письменний.

Матюша – сотник котельвенський.

Матюшинський Іван – сотник котельвенський (? – 1755 – ?).

Матяш – сотник орловський Чигиринського полку.

Матяш N – значковий товариш Переяславського полку.

Матяшевич Яків Григорович – військовий канцелярист, працював у Генеральній скарбовій канцелярії (1758). Бунчуковий товариш (1787), житель глухівський. Д.: NNN (? – ран. 1788). Мали дітей Петра, Антона, Данила, Павла, Настасію.

Матяшенко Сава – сотник басанський Переяславського полку (? – 1672 – ?).

Махаржинський Михайло – шляхтич. Сотник Тимонівської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – 1654.08. – ?). Сотник полкової сотні Уманського полку (? – 1656 – ?), старший сотник Уманського полку. Підписав за себе і за Івана Кравченка Чуднівську угоду 17 жовтня 1660 р. Сотник (? – 1662 – ?). Нобілітований 21 квітня 1662 р. 12 травня 1662 р. у Варшаві як «уроджений» отримав королівський рескрипт стосовно боргу, колись зробленого на маєтності Миколи Косаківського.

Махненко Андрій – службу розпочав 1718 р., значковий товариш Полтавського полку (1733 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1761 – ?).

Махненко Іван – сотник остапівський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Махненко Процик Іванович – син сотника остапівського, козак остапівськй (1649), осавул полковий (1659), разом з полковником Макаром Бобренком їздив від гетьмана Безпалого до Москви.

Махненко Яків Іванович – син сотника остапівського, козак сотні Остапівської Чигиринського полку (1649), сотник остапівський (1672).

Махно Артем – наказний сотник басанський Переяславського полку (1739, 1752).

Махота Гаврило – 15 жовтня 1773 р. через хворобу переведений з МК до Гадяцького полку у чині значкового товариша.

Махота Яків – у 1737 р. був кандидатом у сотники комишненські. Значковий товариш Гадяцького полку (? – 1746). Військовий товариш «за верние деда и отца и его самого Махоти знатни войсковие служби» (1746 – 1756 – ?). 1754 р. Котляревський звинуватив його у побитті матері та брата. Мав двір у Комишній, 2 підсусідка та 1 при його ж хуторі.

Маценко N – сотник Маньківської сотні Уманського полку (? – 1674.08. – ?). Можливо, який родич Маценкам прилуцьким.

Маценко Андрій Антонович (? – 1721 – 1772 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1742 – 1748 – ?). Д.: Зіновія Михайлівна Афанасієва-Надтока, донька сотника кобиляцького. Мали синів Григорія, Якова, доньок Лизавету, Катерину.

Маценко Антін Остапович (? – 1690 – 1747 – ран. 1747.10.12) – син сотника прилуцького, службу розпочав з 1707 р., значковий товариш (? – 1724 – 1733). 1710 р. отримав універсал Скоропадського на батьківське с. Дідівці полкової сотні на р. Удай. У 1729 р. ГВК розглядала справу про захоплення ним сіна у прилуцьких жителів Івана Ільченка і Якова Носуленка. Універсалом 26 березня 1731 р. прийнятий під головний бунчук. Мав хутір під с. Рудівкою (1732). Полковий прапорщик, а потім хорунжий (1733–1747). У с. Дідовці його піддані сходили з ґрунтів, а місцеві козаки захоплювали ці ґрунти собі. У 1747 р. погрожував вбити генерального суддю Якима Горленка чи його сина Петра. За це рішенням полкового суду був заарештований. Чинив перешкоди генеральному судді Якиму Горленку у володінні млином, половиною стака, греблею, купленими у козачки с. Дідовці, яке належало Маценку. Вбив доньку міщанина Григорія Гуслиста та її дитину, побив його зятя прилуцького козака Назара Кравця. Після його смерті військовий товариш Стефан Прокопович напав на його приїжджий дім у Прилуках, розгромив його і пограбував. Д.: Марія NN. За відомістю 1753 р. вдові Антона Маценка належали лише 3 двора.

Маценко Іван – хорунжий полковий прилуцький. Мав хутір під с. Рудівкою (1732).

Маценко Іван (? – 1638 – 1680 – ?) – осавул полковий прилуцький (? – 1668.01. – 1669 – ?), полковник прилуцький (? – 1669.04. – 1671.05. – ?), суддя полковий прилуцький (? – 1672.03. – 1676.05. – ?), полковник прилуцький (? – 1677.12. – 1678), суддя полковий прилуцький (? – 1680.11. – ?), кум Горленка.

Маценко Остап (? – 1650 – бл. 1688) – сотник прилуцький (1680 – 1688), за універсалом гетьмана Мазепи отримав с. Дідівці і Манжівку. Д.: (1690) Євфимія NN, після смерті чоловіка гетьман Скоропадський підтвердив за нею с. Дідівці.

Маценко Петро – значковий товариш (1790). Мав 25 підданих у Прилуцькому повіті. Д.: NN Січкаревська, донька значкового товариша.

Маценко Юхим Антонович – військовий канцелярист ГВК (1742 – 1756 – ?), абшитований військовий канцелярист (? – 1772 – 1779 – ?). 1756 р. ГВК прийняла рішення утримувати його під арештом до того часу, доки не почне давати свідчень разом з полковою старшиною у справі про борги. 1756 р. отримав відпуску для оформлення посагу. Мешкав у с. Дідовці Переволочанської сотні Прилуцького полку, де мав 16 підданих. Д.: Євдокія Семенівна Войтович, донька сотника компанійського.

Маценко Ярема – абшитований значковий товариш (1771) у Полтавському полку.

Мацькович Василь – сотник у Чигиринському полку (1638 – ?).

Машевський Петро – наказний сотник новомлинський Ніжинського полку (1734.09.).

Машкевич Андрій – сотник ладижинський Уманського полку (? – 1672.26.01. – ?). Обраний до складу посольства з ради у Ладижині на сейм у Речі Посполитій.

Машкевич Дем'ян – значковий товариш (? – 1709 – 1732 – ?). У 1732 р. пасинок значковий товариш Іван Кольчевський захопив у нього ґрунти у с. Нове. Д.: Євдокія NN, вдова Данила Кольчевського. У 1709 р. разом з другим чоловіком отримала гетьманський універсал на с. Нове.

Машкевич Іван – значковий товариш Стародубського полку (1735).

Машкевич Клим – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні у с. Газуни, був у третьому польському поході (1735).

Машкевич Михайло – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні.

Машкевич Семен – значковий товарш Стародубського полку, у 1733 р. продав землю у Стародубі за 40 рублів козакам Петру та Олексію Лосецьким.

Машковець Дем'ян – значковий товариш Стародубського полку (1713).

Мащенко Іван – сотник лютенський (? – 1649 – ?).

Маяковський Матвій (1751/1755 – ?) – значковий товариш (1784), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 8 підданих у 1 містечку у Зіньківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Варвара Данилівна Паскевич, донька протопопа роменського. Мали сина Василя, доньок Катерину, Настасію, Марію.

Маяковський Степан (1757 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 5 підданих у 1 містечку. Д.: Євдокія NN, донька військового товариша. Мали доньок Тетяну, Настасію, Олександру.

Маяковський Явів (1766 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Не одружений (1790).

Медведенко Трохим (? – 1663 – 1693 – ран. 1726) – отаман городовий миргородський (? – 1693.06. – 1693.07. – ?). Значковий товариш. Володів с. Шахворостівкою, а потім перейшо зятю Апостола Івану Ломиковському.

Медведин Федір – сотник броварський Київського полку (? – 1649 – ?).

Медведівський Стасько – отаман у Чигиринському полку (1638 – ?).

Медведовник Максим (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мешканець Зіньківського повіту. Д.: Параска NN, вихрещена єврейка.

Медведовський Григорій – значковий товариш (? – 1734). 1734 р. оштрафований і ув'язнений за неправдиве звинувачення варвинського сотника Матвія Себастьяновича у хабарництві.

Медведський Григорій – шляхтич, мешканець стародубський. Військовий товариш, 6 березня 1678 р. полковник Тимофій Олексійович надав йому універсал про надання греблі на р. Трубіжі з дозволом побудувати на ній млин в с. Рухові.

Медзяновський Петро – сотник орлянський Полтавського полку (? – 1715 – 1718 – ?).

Мединський-Надтока Олексій – покозачений шляхтич. Вийшов на Лівобережжя і прозваний Надтокою. Військовий товариш. Його син сотенний отаман Семен через форму голови прозваний Головань.

Медовник Євстафій – службу розпочав 1770 р. значковим товаришем Переяславського полку (1770 – 1774 – ?).

Медовник Іван – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1743 – 1751 – ?), при зборі індуктовому. У 1748 р. мав двір житловий у Ніжині.

Медовник Прокіп – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1743 – 1751 – ?), доглядав прибутки до військового скарбу (1751).

Медовник Самійло – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1743 – 1747 – ?). Був на будівництві Києво-Печерської фортеці, на Кам'яному Затоні, три роки у сулацькому поході, більше року у Кременчуці на форпостах, 2 роки організовував купівлю волів. Мав двір житловий у Ніжині.

Медовник-Самойлович Леонтій Самойлович – значковий товариш Ніжинського полку. 1743 р. був за полкового хорунжого ніжинського у поході. У 1750 р. мав у с. Скопцях 1-ї полкової Переяславської сотні 1 двір підсусідків посполитих, 5 піших та приїжджий і шинковий двори. Д.: 1) Параска Іванівна Добронизька (? – 1747 – ?). 2) (1774) Параска Тимофіївна Скоропадська, донька бунчукового товариша.

Медовник-Самойлович Остап (1753 – ?) – з козаків, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1783 – ?).

Медушевський Василь – правив полковою сотнею Чернігівського полку (1725), перший полковий хорунжий чернігівський (1730–1738), був у польському поході (1734).

Медушевський Гнат – полковий хорунжий чернігівський (? – 1734.12 – ?).

Медушевський Кирило (бл. 1730 – ?) – військовий канцелярист у ГВК (1748–1758) і Скарбовій канцелярії (1758 – 1765), абшитований військовий товариш Чернігівського полку через хворобу (1765.4.08. – 1790 – ?). Мав у Чернігівскому повіті 1 хату підданих (1782). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Горпина Петрівна Мокрієвич, донька значкового товариша.

Медушинський Іван – подвійний товариш I компанійського полку, абшитований як значковий товариш Ніжинського полку (з 1754.12.).

Мезинович Іван – писар полкового суду Київського полку (? – 1682.01. – ?).

Мелаєвський Захар – сотенний писар, військовий товариш (1783). Мешканець батуринський. Мав 8 підданих. Д.: Ірина NN, донька козака.

Меленевський Василь – поручик полку Лончинського (1687).

Мелентійович Сергій – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1674 – ?).

Мелес Василь (? – ран. 1755) – походив з української міщанської родини. Став полковим хорунжим компанійським (? – 1738), обозним полковим 2-го компанійського полку (1738 – 1750 – ?). 1) NNN, 2) Ганна Стефанівна Самусь (її другий шлюб), уже у 1755 р. була вдовою.

Мелешко Василь (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мешканець Глинського повіту. Д.: Ксенія NN, донька козака.

Мелещенко N – наказний сотник білицький Полтавського полку (1739).

Мелещенко Василь Якович (? – 1701 – 1734) – козак новосанжарський (1721), значковий товариш Полтавського полку (1724 – 1734). Д.: Ганна NN (? – 1751 – ?).

Мелещенко Герасим Якович (? – 1714 – 1743 – ран. 1750) – отаман городовий новосанжарський (? – 1727 – ?). 4 січня 1729 р. подав супліку з проханням про звільнення від податку за володіння млинами. Значковий товариш (1734 – 1742 – ?). У 1736 р. наказний сотник при сотні, висланій до Переяслава. Мав шинок у Нових Санжарах. Д.: NNN (? – 1751 – ?). Його вдова у 1750 р. мала 4 підсусідків в Новосанжарові.

Мелещенко Григорій – абшитований значковий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Мелещенко Лука – козак с. Дем'янці, у 1695 р. купив шинок від ієродиякона Іоаникія Стефанова Шельпунчика, сестри його Параски і її чоловіка Прокопа Романовича. 7 лютого 1708 р. продав свій власний ґрунт і ниву братові Мартину поблизу батьківського ґрунту. Був племінником Павла Вакуловича.

Мелещенко Мартин (? – 1678 – 1751 – ?) – козак 1-ї полкової сотні, значковий товариш Переяславського полку (1698 – 1751 – ?). У 1732 р. мав 4 підсусідків у с. Дем'янцях 1-ї полкової сотні.

Мелещенко Микола Якович (? – 1716 – 1743 – ран. 1750) – син сотника новосанжарського, значковий товариш Полтавського полку (1736.23.03. – 1743 – ?). Мав двір, хутір і шинок у Нових Санжарах, один двір посполитих. Д.: Ганна NN, його вдова у 1750 р. мала 1 підсусідка у Нових Санжарах.

Мелещенко Петро – значковий товариш Переяславського полку (1766). Д.: NN Кирилкова, донька козака с. Харковців.

Мелещенко Яків (? – 1651 – 1723 – ?) – покозачений шляхтич. Сотник новосанжарський Полтавського полку. Мав млин у одне коло мучне і друге ступне на р. Ворсклі, солодовню. 27 вересня 1687 р. отримав гетьманський універсал на увільнення його млина від оподаткування, а 13 червня 1706 р. на військову частину у власному млині на Ворсклі. Козак новосанжарський (? – 1718 – 1721 – ?), значковий товариш (? – 1723 – ?). Д.: Яришка NN (Яришка Яциниха), її мати Христина Мартиниха

Мельник N – отаман сотенний Снятинської сотні, абшитований військовий товариш (з 1781.11.). Рід внесений до 6 частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Мельник Андрій – полковник кальницький (1663 – ?).

Мельник Григорій – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1736.).

Мельник Григорій Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1716 – 1751 – ?).

Мельник Григорій Федорович (1744 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?), мав 46 підданих у Гадяцькому повіті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений

до II частини родовідної книги. Д.: Горпина Пантелеймонівна Бутович, донька військового товариша.

Мельник Григорій Якименко – значковий товариш Прилуцького полку.

Мельник Іван – млинар густинський (1643). 29 жовтня 1643 р. отримав від князя Ярема Вишневецький дозвіл на побудову млина на р.Удай у два кола мучних і одне ступне на великій греблі. Полковник прилуцький. Сотник прилуцький (1649). Полковник прилуцький (1651), загинув під Берестечком. Гадаємо, що полковник прилуцький (1648.06.) Іван Мельниченко і Іван Шкурат – це одна і та ж особа, так як Шкурат був мельником густинським (1643).

Мельник Іван – служив з 1769 р. сотенним хорунжим, з 1770 р. сотенним осавулом, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1781 – ?), був у поході у турецьку війну. Житель с. Дягова, де мав за собою 15 підсусідків. Д.: NN Сербинович, донька значкового товариша.

Мельник Іван (1723 – 1788 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1788), мешкав у Лохвицькому повіті, де мав 17 підданих у одному селі. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788). Мали синів Луку, Тимофія, доньку Євдокію.

Мельник Максим (1732 – ?) – шляхтич, службу розпочав 3 березня 1749 р., хорунжий сотенний снятинський (з 1758.10.04.), осавул сотенний (з 1764.25.01.), отаман сотенний (з 1770.4.05.), військовий товариш Лубенського полку (з 1781.23.11.)

Мельник Микола Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1716 – 1751 – ?). 1752 р. був оголошений його розшук через те, що втік з полкового суду.

Мельник Михайло – значковий товариш Прилуцького полку (1756).

Мельник Пилип – сотник борзнянський Ніжинського полку (? – 1649.09. – ?).

Мельник Трохим Іванов – козак борзнянський, писар сотенний борзнянський (? – 1753 – 1758 – ?), абшитований значковий товариш (1767). У 1749 р. його дядько Федір Мельник уступив йому 1/3 млина у Ядутах та інші «добра».

Мельник Федір (? – 1720 – 1771 – ?) – службу розпочав з 1730 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (1751.9.11. – 1780 – ?). Мав 5 підданих чоловічої статі. Д.: NNN, донька козака. Мав трьох сина: Федір у військовому поході, Григорій – військовий товариш і Микита, навчався писати (1780).

Мельниченко Стефан – наказний сотник сенчанський (1735).

Менжерій Дем'ян (1757 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з вересня 1766 р., полковий канцелярист (з 1770.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.1.09.).

Менжерій Опанас (1759 – ?) – син козака. Службу розпочав з 10 травня 1766 р., полковий канцелярист (з 1770.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (З 1780.8.11.).

Мережко Артем – значний військовий товариш Чернігівського полку.

Мережко Артем Артемович – син значного військового товариша, сотник у очаківському поході. Мав сина, сотенного осавула Павла та онука, сотенного хорунжого Мирона (1747 – ?).

Мережковський Федір Зіновійович (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: NNN, донька прапорщика.

Мерчин Лесько – отаман курінний значкового товариства Миргородського полку (1711).

Метельський Григорій Семенович (1757 – ?) – онук наказного сотника новомлинського Леонтія Метельського. Військовий товариш (1787).

Метельський Іван Леонтійович (бл. 1732 – ?) – син сотника компанійського, жив у с. Нових Млинах, військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав сина Василя (1760 – ?).

Метельський Леонтій (бл. 1667 – 1752 – ?) – шляхтич гербу «Остоя», сотник компанійський, взятий у особливу протекцію гетьманську (1716.27.05.), отаман городовий новомлинський (? – 1731.06. – ?), наказний сотник новомлинський Ніжинського полку (1736, 1737), бунчуковий товариш (з 1716.27.05.). Проживав у Ніжинському полку, мав двір житловий у м. Нові Млини. 1752 р. отримав гетьманський універсал на абшит за його проханням через старість. Мав синів Трохима, Івана.

Метленбуржець Василь Карпович – син обер-офіцера, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Параска NN, донька козака.

Метлинський Марко (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 23 підданих. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до VI частини родовідної книги. Д.: Уляна Мартиніянівна Федоровська.

Мефодовський Андрій – син козака. За атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1738 – 1742 – ?).

Мехеда Антип Тимофійович – з шляхетства, його дядько значковий товариш Семен Мехеда. Службу розпочав з 1745 р. значковим товаришем Переяславського полку. У 1772 – 1777 рр. обійняв посаду сотенного отамана гельм'язівського. Мав 10 підданних у с. Нехайках Гельм'язівської сотні (1774). Д.: NNN, донька значкового товариша. Мали синів Григорія – полковий канцелярист, Тимофія – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш з 1782 р., Петра.

Мехеда Антін Тимофійович – братанич Семена, значковий товариш з 1758 р..

Мехеда Іван Семенович – службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист з 1770 р., значковий товариш Переяславського полку з 1782 р.

Мехеда Іван Тимофійович – братанич Семена, значковий товариш (1758 р.–1770), сотник.

Мехеда Олександр Семенович – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист (з 1774), значковий товариш Переяславського полку (з 1782).

Мехеда Сава Тимофійович – син значкового товариша, братанич Семена, з шляхетства, служив значковим товаришем Переяславського полку (1758 – 1780 – ?), мав у Гельм'язівській сотні 16 підданих. Одружений з донькою священика, мали синів Гаврила, Дем'яна, Кирика.

Мехеда Семен – значковий товариш Переяславського полк (1733 – 1780 – ?). Військовий товариш. Рідний брат Тимофія Мехеди. Мав житловий двір у с. Нехайки Гельм'язовської сотні (1750). Д.: (1780) NNN, донька священика.

Мехеда Тимофій – козак гельм'язівський, значковий товариш Переяславського полку (1732 – 1751 – ?). Мав житловий двір у с. Нехайках Гельм'язовської сотні, двір приїжджий у с. Мицілівці Золотоніської

сотні, у Золотоніській сотні при хуторі на р. Кропивній 3 двори найманих людей та 1 пішого підсусідка.

Мехеда Тимофій Антипович – син сотенного отамана гельм'язівського, службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Переяславського полку (1782 – ?).

Мехеда Яків – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Мехедовський Андрій – військовий канцелярист (1752), проживав у с. Вишняки, мав хутір під с. Трубайцями.

Мєдвєдєв N (? – ран. 1726) – значковий товариш Миргородського полку. Д.: Тетяна NN. У 1726 р. отримала універсальний лист полковника Апостола про заборону її родичам користуватися її спадковою землею і дворищем.

Мєдвєдєв Антін – значковий товариш Миргородського полку (1782).

Мєдвєдєв Василь – значковий товариш Миргородського полку (1782).

Мигай Митка – генеральний бунчужний (? – 1658 – 1659.09. – ?).

Мигалевський Костянтин Михайлович – грек. Народився в «області міса Хіос» у сім'ї купця. У 15 років осиротів. Перейшов на службу до волоського воєводи Матвія: рейтарський хорунжий і поручик (16 років). Перейшов на службу до Богдана Хмельницького, після обрання Тетері разом з Дроздом пішли до Могилева-Подільського. Полковник подільський (1665.21.08.). Восени 1665 р. могилівські міщани його як союзника Дрозда видали Дорошенку, той деякий час його тримав у Чигирині, а потім відпустив до Могилева як уже свого прибічника. Подільський полковник (1666). Викликаний Дорошенком у Чигирин з полком, при чом до них приставлений Кальницький полк для супроводу. Останніх Мигалевський розбив і полонив полковника. 20 вересня 1666 р. писав листа королю про свій перехід від П.Дорошенка у підданство царю. У кінці вересня прибув з 4000 козаків до Канева, де знаходився гетьман Брюховецький. 26 вересня полковник був у Гадячі. 16 жовтня 1666 р. гетьман розмістив полк у Чернігівському повіті, потім перевів у Глинський Лубенського полку. У нього було 4720 вояків, а у жовтні 1666 р. уже 12 000. Доносив на гетьмана І.Брюховецького «без престанно живет в дому своїм на покое, а промыслов над неприятелем не чинит». Його кинули проти переяславських повстанців. Від Гельм'язова відійшов до Воронкова. Брюховецький направив на початку 1667 р. до Москви. 1674 р. корсунський полковник. 1678 р. індуктор у гетьмана Самойловича. Полковник подільський (осінь 1663 – 1666.07.), наказний полковник корсунський (1674 – 1675.10.).

Мигович Тиміш – лохвицький писар. Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві:

Мигрин Микола (1758 – 1785 – ?) – значковий товариш Переяславського полку, служив з 1779 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1782.2.07.).

Мигрин Олексій Васильович (1749 – 1783 – ?) – шляхтич, син військового товариша, службу розпочав з 30 травня 1773 р., полковий канцелярист (з 1778.1.06.), значковий товариш Переяславського полку (з 1780.22.04.). Мав у 1783 р. 15 підданих.

Мигрин Петро (1726/1735 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 10 травня 1756 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772.3.03.), військовий товариш (з 1781.24.12.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 16 спадкових підданих у 2 селах у Роменському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Мигрин Семен – значковий товариш Лубенського полку (1777). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту.

Микитенко Осип Дмитрович – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Микитенко Федір – наказний сотник бобровицький Київського полку (1687).

Микитенко Фесько – козак полкової сотні (1649), сотник полкової сотні Кальницького полку (? – 1659 – ?).

Микитич Степан – козацький старшина (1625).

Микитов Олексій – шляхтич, значковий товариш (? – 1775 – ?).

Микитов Петро Олексійович – син значкового товариша, значковий товариш (1772).

Микитович Захар – військовий товариш Стародубському полку (1703), мешканець с. Рогачів.

Микитович Левон – військовий товариш Стародубському полку (1703), мешканець с. Рогачів.

Микитович Мартин – військовий товариш Стародубському полку (1688), мешканець топальський.

Микитович Яків – сотник лукомський (? – 1654 – ?).

Микитченко Іван (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 містечку. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марфа NN, донька козака.

Микитченко Трохим – військовий товариш Київського полку (1781).

Микишенко Хома – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході у Орелі на лінії. У 1738 р. мав житловий двір у Кролевці.

Микищенко Яків – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1737 – 1738 – ?). У 1737 р. був у очаківському поході. Мав житловий двір у Кролевці.

Миклашевський Андрій Михайлович (? – 1690 – 1751.04. – ?) – службу розпочав з 1707 р., був під Полтавою (1709), значний військовий товариш (1716), у 1723 р. мав 8 дворів куренчиків у с. Ярцево. Полковник наказний стародубський (1729.11.10. – 1730), бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1735.27.01.). Отримав гетьманський універсал з підтвердженням маєтностей. У 1714 р. іменував себе стосовно Дем'яна Скорупи сватом, а Корецького називав швагром. У 1719 р. отримав універсал Скоропадського на с. Білий Колодязь в заміну за с. Паліївку, надану царем його батькові, і відібрану на Гамаліївський монастир. 1722 р. ГВК розглядала скаргу на нього козаків Федора і Степана Прокоповичів за незаконне заволодіння хутором Прокоповичевим. Мав судову справу за землю з вдовою полкового осавула Ханенка (1745). Володів у 1737 р. у Погарській сотні у с. Бобрику 1 двіром дуже убогим, мав 3 убогих підсусідків у с. Посудичі Погарської сотні, у полкової сотні с. Понуровці 19 малогрунтових підсусідків, 22 при городах, при хуторі Пануровському 3 підсусідки при городах, звідки у 1736 р. 4 втекли і 2 померли. У 1745 р. подав чолобитну про слідство про спірні землі з Ганною, вдовою полкового осавула Пилипа Данченка. У с. Нижньому, наданому ще його батьку гетьманом Мазепою у 1691 р. і затвердженого царською грамотою, мав 102 грунтових двора і 102 бобильські хати.

Володів руднею Вепринською, побудовано його батьком у 1690 р. і підтверджено володіння універсалом 1704 р. Д.: 1) княжна Марина Юріївна Святополк–Четвертинська (? – ран. 1729), онука гетьмана Самойловича. 2) (1732) Євфросинія Павлівна N (? – 1717 – 1760 – ?), вдова Андрія Жураковського.

Миклашевський Антін Степанович (1728 – ран. 1783) – служив з 1756 р., бунчуковий товариш (1756 – 1763 – ?). Згідно заповіту батька отримав: «села Воргли и Калашиновка с грунтами и паскою, гребля в селе Воргле об одном поле, гребля в хуторе Антоновке с четырьмя колами и просяным и валюшным колами, хутор Антоновский с лесом и пасекой в деревне Калашиновце, часть леса Мимчевого, пасека в лесу Мимчевском (куплена Антоном у Якова Кривца), поля пахатного: одна нива идучи в Глухов по левой стороне против Морицы Великой оранная и березняком заросшая, лежащая близ хутора Максима Петренка, вторая нива под Климовым лесом на 50 коп, третий лан – идучи к Антоновце по леву руку на 300 коп, четвертая нива – за старым гумном идучи к Морозовце по леву руку на 100 коп, пятая нива – к Антоновце к болоту на 15 коп, шестая нива Золовина с ярем довшим на 30 коп, седьмая нива – идучи к Морозовце Лисачевская на 20 коп, восьмой лан за ставом Воргольским на 400 коп, девятая нива – Горлавовская на 20 коп. Сеножати: первая – Сенное с гаем на 40 воз, вторая – Довгое с гаем на 40 воз, третья – за ставом Ворольским на 20 воз, четвертая – Лыса Гора на 50 воз, пятая – ниже лишня воргильского на болоте на 20 воз, шестая – Олексин Кут на 15 воз, седьмая – Бороховский Яр с вырубинцем на 20 воз. Лес Яструбный, одна комора в Глухове по меже Ведмедева и Павлова, да за местечком одна комора и плец Ревовский в городе Глухове за нынешним двором житним». Д.: (після 1750) Марфа Андріївна Мазаракій (1743 – 1783 – ?), донька бунчукового товариша.

Миклашевський Гаврило – писар полковий полтавський (? – 1665.04. – ?).

Миклашевський Іван Андрійович (бл. 1735 – 1787 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1754), бунчуковий товариш (1760 – 1769). Мав під час Рум'янцевської ревізії у Стародубі мав 1 двір та 2 хати, у яких жило 3 найманих людей, у Стародубському полку у 1-й полковій сотні володіння у хут. Степовому посполитих бездвірних хат 6. Володів с. Білий Колодязь (65 дворів підданих) у Новоміській сотні, де сам жив, два хутори поблизу цього села, де у нього були млини на р. Вепринці. Колезький асесор (з 1769.6.11.), надвірний радник (з 1771.21.07.), губернський «предводитель» Новгород-Сіверського намісництва (1783–1784). Д.: (з 1757.11.) Гафія Єгорівна Теплова Кирилова Лобисевич (бл. 1737 – ?), племінниця Є.Теплова, вдова судді полкового стародубського.

Миклашевський Іван Іванович – бунчуковий товариш (1774). Служив у Стародубській полковій рахунковій комісії (1774). Секунд-майор (1787). Мав 1669 підданих. Д.: NNN (? – ран. 1787).

Миклашевський Іван Михайлович (? – 1740.26.02.) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1729 – 1740). 1731 р. разом з братами Андрієм і Стефаном прадали с. Дівовка Василю Йосиповичу Леонтієву. За батьківськими універсалами володів сс. Дем'янками, Приваловкою, Руховом. Мав володіння у Мглинській сотні у д. Писарівці куплені 2 малогрунтові не тяглі, 3 убогих при городі, ув д. Привалівці полкової сотні 6 малогрунтових підсусідків, 7 дуже убогих, 4 втекли (1737). Д.: Євдокія Василівна Савич, донька полковника лубенського. У другому шлюбі за Петрункевичем.

Миклашевський Іван Павлович (бл. 1750 – 1785 – ?) – військовий товариш (1764), бунчуковий товариш (1764 – 1775 – ?). Мав спільні з матір'ю і братами володіння (1775). Д.: Катерина Прокопівна Масюкова, донька бунчукового товариша.

Миклашевський Іван Степанович (? – 1716 – ран. 1785) – службу розпочав військовим канцеляристом у ГВК, бунчуковий товариш (? – 1739 – 1757, універсал 1757.6.10. – ?), колезький асесор (1767). За заповітом батька отримав: «село Зазерини с грунтами, греблю Зазюрскою о двох колах мучных, на гребле Антоновской одно коло, гребля Будянская о двух колах мучных, а третье просяное, поля пахотного один лан за яром козацким под Калашиновкою на 400 коп, второй лан под Калашиновкою як к Кролевцу в конце гребли Огиенка на 100 коп, третья нива в клине Комашиновском на 50 коп, сеножати: первая – Федоров кут весь с дубравой на 100 воз, вторая – Калинов Яр на 40 воз, третья – Борщовое за гаем на 40 воз, четвертая – к Клинцам по меже Кочубеевого сенокосу на 40 воз; комора в Глухове мурована против соборной Троицкой церкви на месте мещанина глуховского Андрея Левченка, плец в Глухове на дворе, где прежде было строение по Мостовой дороге». Жив у полку Ніжинському, володів д. Кувечичі Любецької сотні 17 дворів і 7 підсусідських (1740), 37 дворів посполитих (1741), 39 (1743), житловий і шинковий двори у д. Кувечичах (? – 1741 – 1747 – ?), позика до військового скарбу – 1 карбованець 66 копійок. (1743). Згідно даних Рум'янцевського опису володів с. Кувечичі, яке отримав як посаг від тестя Андрія Павловича Полуботка, батько якого отримав це село ще у 1711 р. Д.: (з 1737) Софія Андріївна Полуботок (? – ран. 1772).

Миклашевський Михайло Андрійович (? – 1645 – 1706.12.03.) – смоленський шляхтич, військовий товариш (? – 1671 – 1672 – ?), дворянин гетьмана Ігнатовича (1672). Сотник глухівський Данило Рубан надав млин під Глуховом, стверджений гетьманом 12 грудня 1671 р. Після зміщення Ігнатовича генеральні обозний Петро Забіла і судді Іван Самойлович та Іван Домонтович взяли його під свій захист і протекцію. Згодом він був отаманом городовим глухівським (? – 1675 – ?). Служба за гетьманування Самойловича йшла нерівно, хоча і по висхідній. У 1677 р. він знову був лише військовим товаришем, проте 1679 р. бачимо його осавулом полковим ніжинським, з цієї посади 1682 р. був призначений генеральним хорунжим. «Изранен тяжелыми ранами», а тесть його загинув під Чигирином. 1683 р. Самойлович надав йому поруч з Мазепою уряд генерального осавула. У силу невідомих нам причин 27 серпня 1686 р. звільнений з посади. Значний військовий товариш (? – 1688). Генеральний хорунжий (1688), генеральний осавул (? – 1689.03. – ?). З подачі Мазепи царю отримав чин стольника. Затверджений полковником стародубським (? – 1689.08. – ?), яким був до 1704 р. Вже у 1690 р. побудував у Стародубі Михайлівський храм. 28 липня 1691 р. розпочав будівництво Микольської церкви у Стародубі, 9 вересня 1693 р. разом з військовим товаришем Максимом Жураховським, сотником Василем Ялоцьким і Анастасією Рубан здійснив закладку церкви Михайла і Гаврила у Глу-

хові. Побудував кам'яний Преображенський храм у Стародубі. У 1696 р. він заніс у Межигірському монастирі у синодик своїх родичів, які померли: Андрія, Марію, Данила, ієромонаха Ліверія, Семена, Петра, Василя, Івана. Пізніший поминальний ряд його роду виглядає так: Михайло, Мотрона, Ганна, Андрій, Григорій, Митрофан, Володимир, Феодора, Андрій, Василь, Іван, Настасія, Марфа, Феодосій, Ганна, Мотрона, Євдокія, Ганна, Марія, Сергій, Лаврін, Петро, Микита, Настасія, Софія, Олена, черниця Скрафима. Знову полковник стародубський (1705 – 1706.19.03.). 7 серпня 1687 р. отримав гетьманський універсал на с. Зазірки, сл. Новосілки, гуту і млин, 31 серпня 1688 р. – на с. Волокитин, на млини і хутори Березовщина та Десятуха 2-ї полкової сотні (10.08.1704, 15.09.1706). 21 березня 1699 р. купив ліс у Якова Синенка. Загинув під Несвіжем. Д.: 1) (з 1671) Євдокія Данилівна Рубан, донька сотника глухівського. 2) (бл. 1700) Ганна Володимирівна Швейковська, смоленська шляхтянка, вдова полковника стародубського Якова Самойловича.

Миклашевський Михайло Андрійович (1727–1787 – ран. 1801) – бунчуковий товариш (1752.16.01. – 1769), у 1764 р. мав у першій полковій Стародубській сотні у с. Нижній посполитих дворів 17, хат 32, у с. Бобрик 2 двори з 20 підданими, батьками куплений ґрунтом у 1736 р. у Федора Позняка, а рощою – матір'ю у козака Василенка (1758). Малоросійський полковник (з 1769.18.02.), полковий командир (1770), «предводитель» шляхти Стародубського повіту, за полковника стародубського (з 1773). Бригадир. Мав 1463 підданих (1787) Д.: Наталія Омелянівна Лесевицька (бл.1736 – 1787 – ?), донька капітана Слобідського драгунського полку.

Миклашевський Михайло Антонович (1764 – ?) – військовий товариш (1791–1820). Д.: Василиса Михайлівна Навроцька (1771 – ?), донька бунчукового товариша.

Миклашевський Михайло Степанович (1731–1776) – бунчуковий товариш (1756–1776). За заповітом батька отримав: «село Кочерги со всеми грунтами, хутор Кубаровский с греблею о пяти мучных колах, двох просяных и валушных, слобода Дирошовка со всеми грунтами, кроме одного только двора Соколовщины, который дан сыну Ивану. Ріллі: один лан от Голичового яру на 200 коп, второй – в середней руце у Руброве на 200 коп, третья нива за греблею Кочергяною на 20 коп, четвертая нива пустая на монастырской дороге к Вязенскому шляху на 9 воз сена. Сеножати: первая – дуброва на 100 возов, вторая – к панскому полю на 30 возов, третья – в крутых горах на 15 воз, четвертая – в Кочергах на болоте на 20 воз, пятая – в Ротовце на урочище Северском на 20 воз, лес под хутором Кубаровым, называемый Иванчи, лес Звокот с пасекой, гай за греблею Кочережскою, в Глухове камянная комора против Троицкой церкви крайняя, двор шинковый в Глухове по бывшей Мостовой дороге». У вересні 1774 р. записав дружині усе своє майно. Д.: (після 1750) Марфа Федорівна Базилевич, донька сотника остапівського. Дітей не мали. За нею після смерті чоловіка залишилось 900 підданих.

Миклашевський Павло Іванович (1726–1773) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (з 1744.26.07). Зведений брат Стефану Петрункевичу. У 1761 р. отримав у володіння с. Рухів від матері, вдови полкового писаря Петрункевича. Стефан Петрункевич передав Павлу у липні 1762 р. с. Рухів Новоміської сотні. Мав володіння у 2-й полковій, у Новоміській сотнях. Д.: Олена Миколаївна Новицька (1726 – 1787 – ?), онука шептаківського старости Юрія Новицького. Після смерті чоловіка за нею залишилось 4642 підданих.

Миклашевський Петро Андрійович (1724 – 1765 – ран. 1768) – бунчуковий товариш (1752.16.01.), керував Стародубським полком (1659 – 1661), підкоморій погарський (? – 1765 – ?). Д.: (з 1752.20.09.) Олена Григорівна Галаган, донька полковника прилуцького.

Миклашевський Петро Степанович (1718 – 1785 – ?) – службу розпочав з 1739 р., бунчуковий товариш (1756–1765), абшитований бунчуковий товариш. Згідно заповіту батька отримав: «села Волокитин, Горянское со всеми угодьями, гребля Ротовская о четырех колах, гребля Астапская в Землянце о двох колах и землянским гаем, на Калашниковской одно коло, поля пахатного: один лан под Марицею на 400 коп, второй лан на 100 коп, третья нива на 30 коп, четвертая нива под самим Городищем на 5 коп. Сеножати: первая – болото Будлянское на 30 воз, вторая – Заворотковщина на 30 воз, третья – Попов яр на 40 воз, четвертая – в Ховменовце на 100 воз; лес – новозанятая Моренца вся, вырубище гая край мельниц ротовских, комора в Глухове, край Медведева и Павлова, плец и комора за городом». Мав 885 підданих (1785). Д.: (1743) Настасія Василівна Лазаревич (? – 1771), донька бунчукового товариша. У першому шлюбі Грушинська.

Миклашевський Степан Михайлович (? – 1696 – бл. 1750) – син полковника стародубського. Значний військовий товариш (? – 1716 – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1736 – 1748 – ?), наказний полковник стародубський (1725), командир над бунчуковими товаришами у Астрахані (1726).). 1722 р. мав суперечку за ґрунти з зазірськими козаками Глухівської сотні. 1734 р. намагався привернути у підданство козаків сс. Зазірки, Волокитино, Кочергів Глухівської сотні. У 1739 р. у комісії Ніжинського полку по виявленню підсусідків, які ухилялися від загальнонародних повинностей. 1749 р. член ГВС, його образив генеральний суддя Яким Горленко, що розглядалося ГВК. Бунчуковий товариш Стефан Миклашевський та його староста Іван Дудинський активно затягували у підданство козаків, захоплювали їх ґрунти, били і знущалися. Володів с. Кочерги і д. Дорошівка Воронежської сотні, посполитими та підсусідками у с. Кочергах хат 26, у с. Зазерках 24 двори, у сл. Калашинівці 7 дворів, мав посполитих 5 дворів і 3 підсусідських у с. Некрасівці Глухівської сотні. У 1743 р. жив у полку Ніжинському, мав 90 дворів, 13 кіл, позика у військовий скарб – 6 р., мав двір приїжджий у Батурині, у 1748 р. мав двір у с. Некрасовці і с. Банич Глухівської сотні. Написав заповіт 11 лютого 1750 р. Д.: (1727) Ірина Марківна Маркович (? – 1762 – ?), донька «орендаря» пирятинського. За заповітом чоловіка отримала: «села Девовки половинную часть, которая ніне во владении ныне во владении моем состоит со всеми к нему грунтами по описи и крестьянами, с третьей частью на реке Вабли шесть камней, да у с. Семках двух камней и в селе Кочергах трех камней, да в хуторе Брылевка на речке Сливук гребля об одном коле, под двором Брылевским, тако он в селах Землянце и Черторигах с гаями, лесами и прочими угодьями в глуховских подворках подсу-

седки и пустые плецы на Белополовце и на Верингине имеющиеся под городом Глуховом в селе Некрасовце, слобода Мазуровка со всеми угодьями, в Глухове нынешний двор, сеножать в Хотыменовце и пахотные поля и гай там же. В полку Суражском в степи хутор Степановка, женой моей куплен. Владеть ним до смерти, а там поделить на четыре части сынам моим тот хутор. Все владения должна разделить между детьми».

Микола – покозачений шляхтич, сотник броварський Бориспільського полку (1662).

Миколаєнко Василь – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1721, 1722, 1726). Його донька стала дружиною Леонтія Микитовича Грановського, полкового обозного ніжинського.

Миколаєнко Іван – сотник 2-ї Пирятинськоїсотні Кропивненського полку (1649).

Миколаєнко Отрох (Трохим) Ничипорович – фіксується серед перших козаків Чернігова. Мабуть, був городовим отаманом чернігівським. У 1659 р. знаходився на чернігівському міському уряді. Наказний полковник чернігівський (1654.05.), полковник чернігівський (1663 – ?).

Миколаїв Микола Степанович – наказний суддя полковий полтавський (1691.04.).

Миколенко Федір – службу розпочав з 1746 р., запорозький козак, значковий товариш Миргородського полку (1756.16.05. – 1774 – ?). Д.: Євдокія NN.

Микула Йосип (1752 – 1782 – ?) – службу розпочав з 27 жовтня 1767 р. підканцеляристом, поковий канцелярист (з 1770.05.), військовий товариш (з 1781.01.), отаман городовий переяславський (1776.13.01. – 1781). Мав 10 підданих у Переяславі і Дем'янцях (1781), у с. Дем'янцях 1-ї полкової сотні мав 9 хат підданих (1782). Д.: Гафія Григорівна Мелешко, донька значкового товариша. Мали синів Якима (1777 – ?) і Мойсея (1780 – ?).

Микулинський Василь – в полковому товаристві Уманського полку (1649). Полковник овруцький, разом з Кривошапкою у Білорусії очолював повстанські загони. В.Липинський дав йому таку характеристику: «Микулинський гербу власного, нащадок заможного гнізда, віддавна осілого на Брацлавщині».

Милаєвський Захар – писар сотенний батуринський (1781), у с. Митченки мав двір козака-підсусідка. Військовий товариш (1782).

Милевський Олексій Михайлович (? – 1682 – ран. 1743) – значковий товариш Чернігівського полку. Милевські мешкали у Седневі. Д.: (1702) Феодора Гнатівна Махновська (? – 1743 – ран. 1767), донька обозного полкового.

Милович Іван Якович – син возного носівського, значковий товариш (1780.23.09. – 1790 – ?). За ним з братом Левом 32 підданих в Ніжинському повіті. Д.: Ксенія Савівна Черепатова, донька значкового товариша.

Милович Лев Якович – син возного носівського, значковий товариш.

Милович Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – 1748 – ?), отаман городовий ічнянський (? – 1747 – 1748 – ?). У 1747 р. ічнянський сотник Андрій Стороженка побив його, у цьому ж році козак Дмитро Дараган напав на його дім і побив Матвія та його дружину. 1747 і 1748 рр. Стороженко подав дві чолобитні до ГВК про зволікання Прилуцькою полковою канцелярією розгляду його скарги на Миловича. Мешкав у с. Заудайки Монастирської сотні.

Милович Федір – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1757 – ?), мав 2 посполитих у м. Ічні, очолював команду на українській лінії (1755).

Милович Яків Васильович (бл. 1719 – 1768 – ?) – син священика носівського, студент КМА (1734 – 1742 – ?), значковий товариш Київського полку (з 1760.3.10.). 4 березня 1763 р. йому заборонено займатися виробництвом горілки, так як не мав з власних грунтів необхідного хліба і дров. Возний Носівської сотні (? – 1765 – 1768 – ?). 1768 р. побив мешканку козелецьку Богдановську і захопив її майно. 23 вересня 1780 р. після його смерті його синам було присвоєно звання значкових товаришів.

Милорадович Андрій Степанович (1727 1796) – навчався у КМА. Бунчуковий товариш (з 17.03.1747). 12 грудня 1749 р. став гренадером у лейб-компанію та поручиком в армію. Приймав участь у війні Росії з Прусією. Премьєр-майор, підполковник, полковник Севського піхотного полку. Бригадир, генерал-майор. Приймав участь у турецькі війні 1769–1774 рр. Генерал-поручик (1779), призначний губернатором Малоросії та був присутнім у Малоросійській Колегії. З 1781 р. правитель Чернігівського намісництва та чернігівськи губернатор. 11 квітня 1781 р. за героїзм у турецьку війну отримав жалувану грамоту на с. Воронки Лубенського полку. Мав 3617 підданих у 1 містечку, 5 селах, 8 «дєревнях», 5 хуторах (1788). Д.: (з 1762) Марія Андріївна Горленко (? – 1772), донька бригадира.

Милорадович Антін Гаврилович (бл. 1708–1772 – ран. 1779) (від 1-го шлюбу) – Служив бунчуковим товаришем за універсалом гетьмана Апостола (1733–1761), у 1734 р. подав прохання до кн. Олексія Шаховського примусити мачуху передати грамоти та спадкові частини маєтків в сс. Нехаївці і Калюжинці. У 1735 р. відправлений у Канів для конвоювання драгунських полків, що повертались з Польщі до Ізюму, у листопаді відправлений до Києва і звідти конвоював полк Пермський піхотний довольствувая їх провіантом і фуражем; у 1736 р. посланий у Чернігів для висилки старшин і козаків полку у похід під команду полковника Галагана, у вересні відправлений у полк Полтавський для купівлі до армії коней і був там до травня 1737 р. і з Полтави відправлений у Очаківський похід. У 1739 був у полку Гадяцькому для слідства про зниклих зібраних волів та слідства про новозаписаних козаків у с. Ручках. У вересні 1739 р. у полк Прилуцький для утримання 600 кобил і для будівництва для них у п'яти дистанціях конюшень. У 1741 р. висланий у Переяслав, у Воронков депутатом про розорення ярмарки у Переяславі та в інших справах, у вересні 1741 призначений у полк Переяславський для розмежування описних кантакузинських маєтностей з різними власниками. У 1746 р. у слідстві у Прилуцькому полку з старшиною полковою по чолобитній бунчукового товариша Данила Тарнавського на значкового козака Мельниченка і Коломійця і на старосту світличанського про ґвалтовний набіг на дружину його Тарнавського. У 1747 р. у м. Хоролі Миргородськогоу полку для слідства дворового числа та інших. Того ж року у квітні у ГВС у справі Кулябки з Капністом. У червні 1750 р. у Переяславському полку у м. Басані по чолобитній басанських власників бунчукових товаришів Демешків з околичними власниками розмежуванні кордонів. У 1751 р. у Переяславському полку у справі полковника Сулими, обозного Безбородька з судею полковим

Лисаневичем. У 1752 р. призначений у Київський полк у м. Бобровицю і у Ніжин для розділу і слідства між протопопихою Яворською і Марковичевою. Багато тих слідств і нині не завершені. Мав шинок у м. Переволочній (1732). Абшитований бунчуковим товаришем (1761 – 1772 – ?). Протягом 1737 – 1752 рр. вів тяжби за спадкове с. Нехаївку Новомлинської сотні Ніжинського полку з мачухою Параскою Андрієвою і її чоловіком князем Іваном Шаховським. Проживав у Переволочанській сотні Прилуцького полку. Надвірний радник. Мав у степу Бахмацької сотні хутір, шинок у м. Переволочна (1732). Мав при дворі 11 кріпаків, 171 хат підданих у с. Калюжинцях і хуторах Прочаках, Ванківцях, Береївці, с. Бурівці, 108 хат у Ніжинському полку у с. Нехаївці, 13 хат у хуторі під Ніжином, с. Танях, хут. Танецькому, с. Подолові, хут. Терехові. Д.: 1) Єфросинія Якимівна Горленко, донька генерального судді. 2) (1745) Гафія Степанівна Бутович (? – 1716 – 1779 – ?), донька бунчукового товариша. За заповітом батька (1746) з сестрою Іриною отримала хут. Тереховський. Мешкала в с. Переволочній.

Милорадович Гаврило Ілліч (? – осінь 1730, с. Калюжинці) – як сербський полковник прибув у Гетьманщину у 1713 р. У 1718 р. отримав царську грамоту на володіння сс. Калюжинці Прилуцького полку, Нехаївки Ніжинського полку і маєтності у Ніжині. Спочатку отримав «в Нежине дом с камяными палаты, да 2 села в них 135 дворов». Імператорським указом призначений полковником гадяцьким (1727.13.06. – 1729.06.). На початку 1728 р. на нього написав скаргу полковий суддя Штишевський, звинувачуючи його у тому, що ні заслуг, ні здібностей не мав, брав хабарі за суд, віднімав у козаків землі, вирубував ліси. Полчани написали особливу скаргу. У 1728 р. гетьман Апостол викликав його до столиці для допиту по доносам полчан. 1728 р. захопив ґрунти чехівського дозорці Степана Леонтієва. 1729 р. привласнив військовий збір. 1729 р. зміщений і поселений у Ніжині з дозволом користуватися маєтками Нехаївкою і Калюжинцями. 1730 р. на його місце полчани обрали Григорія Граб'янку. Д.: 1) NNN – у Сербії. 2) Параска Андріївна N (? – 1710 – 1767 – ?), служниця в домі князя Меншикова. У другому шлюбі за князем Іваном Панкратовичем Шаховським.

Милорадович Іван Антонович (1761 – 1786 – ?) – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1779). Колезький асесор (1788). Мав 462 підданих у 2 селах. Д.: Олександра Григорівна Шостак.

Милорадович Ілля Олександрович (? – 1760) – прибув з Сербії до Росії близько 1712 р., з 1716 р. – гадяцький полковий хорунжий (універсал гетьмана на цей уряд отримав 1 червня 1720 р.), підписав коломацькі чолобитні Полуботка, сотник грунський (1724.1.02. – 1747.31.01). У 1724 р. сотенний писар Яків Чемкальський написав на нього та брата його Михайла донос про привернення козаків до приватних робіт, а також про побиття та утримання його під караулом. Козак лютенський Левко Лебедь звинуватив його дружину у вбивстві його сина Якова. Був у поході 1725 р., 12 січня 1729 р. ГВК призначила сотників полкового лубенського і чорнуського до слідства про його і брата Михайла «образи». У кримському поході 1735 р. виконував обов'язки генерального осавула, 28 жовтня цього ж року його було відпущено з походу додому. 1737 р. його було обрано гадяцьким полковим обозним, але цей уряд не отримав, тому що перебував у поході. Був звільнений від уряда сотника з чином бунчукового товариша за захоплення майна, побиття і привернення у підданство жителів сотні. У 1738 р. захопив ґрунти поблизу хутора козака Пирятинської сотні Лубенського полку Степана Ісаєнка. Мав селітерний завод. Мав у Пирятинській сотні хутір на 3 двори (11 хат), та хутір Семенівка на 9 дворів у 1747 р. 1750–1754 рр. йшло розслідування справи про скарги на нього і його сина козаків Грунської сотні. Мав хутір, 9 підсусідків та шинок у Груні. У 1758 р. позбавлений чина бунчукового товариша, а також ГВК наклала на нього зобов'язання сплатити компенсацію козаку Груші за захоплення ґрунтів, використання козаків для приватних робіт та зловживання владою. Разом з Семеном Милорадовичем захопив ґрунти козака 1-ї Пирятиської сотні Максима Ісаєнка. У 1760 р. «пришле в дряхлость». сотник грунський. Мав у Груні 1 двір з 5 хатами, 20 коней і 20 волів (1736). Д.: (1743) Ірина Петрівна Булавка, донька писаря судів військових генеральних. У 1-му шлюбі була за Степаном Васильовичем Свічкою (? – 1720).

Милорадович Микола – військовий канцелярист (1739). Гадяцька полкова старшина викосила його спадковий степ, а наказний сотник баришівський Переяславського полку Яким Антонов-Кудлай побив його.

Милорадович Микола Михайлович (1720 – 1772 – ?) (від 2 – го шлюбу) – син полковника, військовий канцелярист ГВК (? – 1740 – 1741), бунчуковий товариш (1741.9.01. – 1761), у 1747 р. зник, але у 1761 – 1772 рр. записаний бунчуковим товаришем. Мав у Лубенському полку у підварку Козловці м. Чорнухи приїжджий двір та підданих посполитих 5 дворів тяглих та 5 піших убогих, у Седневській сотні у с. Боромлі 2 двори підсусідків, шинковий двір у Седневі, житловий двір і шинок у с. Бутовці Городницькогої сотні, у Городницькій сотні у с. Переписи 2 двори посполитих. Мав підданих в Лубенському полку у 1747 р. у сотні Чорнуській на подворку Козловці м. Чорнухи убогих посполитих 11 дворів на 12 хат.

Милорадович Михайло (1731 – 1763 – ?) – у чині бунчукового товариша служив з 1745 р., жив у Лубенському полку.

Милорадович Михайло Ілліч (? – 1726.14.09.) – У 1711 р. «во время прутской акции с турками явился у нас в Сканзебер Герцоговины и Чорной горы полковник Михайло Милорадович». Турки захопили у полон у столичному місті долмацькому Задрі його брата, а у Костельнові – дядька і брата. 10 липня 1715 р. отримав царську грамоту про призначення полковником гадяцьким за заслуги у війні з Туреччиною. На його приклад отримання уряду як зразок посилалися інші іноземці (наприклад, Славуй Требинський). Полковник гадяцький (1715.15.07. – 1726.14.09.). 28 лютого 1723 р. призначений командиром п'ятитисячної команди на ладозькі канальні роботи. Д.: 1) NNN – мешкала у Сербії; 2) (з кінця 1716.07.) Уляна Степанівна Бутович, донька генерального осавула. У придане отримала підданих у с. Бутівці. Мати заповіда у 1737 р. їй також там же підданих. У 1726 р. на неї скаржився прапорщик Лазар Костянтинів за побиття та утримання його з дружиною і дітьми у в'язниці. Новий гадяцький полковник Гаврило Милорадович захопив у неї майно і коней. 1729 р. Лазар Констянтинович подав чолобитну проти неї за відняті її чоловіком комори.

1733 р. захопила шинковий двір у жителя м. Рашівки Якова Македонця. 16 вересня 1733 р. отримала універсал гетьмана Д.Апостола на с. Козлівку Чорнуської сотні Лубенського полку. У другому шлюбі за за сином генерального судді Петром Івановичем Чарнишом (? – 1730).

Милорадович Петро Антонович (1758 – ?) – бунчуковий товариш (1779). Колезький асесор (1788). Мав 462 підданих у 2 селах. у 1750 володів у с. Бутовці Городинської сотні 9 дворами посполитих і 14 дворами підсусідків, мав у Городні найманих людей. Д.: Марія Степанівна Лашкевич (1764 – ?), донька надвірного радника.

Милорадович Петро Степанович – полковник чернігівський (1762 – 1782).

Милорадович Семен – бунчуковий товариш (1739–1751).

Милорадович Семен Ілліч (? – ран. 1798) – службу розпочав з 1742 р. військовим канцеляристом ГВК. Сотник грунський на місце батька (1747.31.01. – 1763). У жовтні 1755 р. здійснив наїзд на двір дружини дозорці Гадяцького замку Микити Котловського у Груні і захопив коня. 1755–1756 рр. йшло слідство про його зловживання. У серпні 1758 р. ГВК утворила спеціальну комісію на чолі з бунчуковим товаришем Федором Левенцем для розбору скарг козаків сотні на бунчукового товариша Іллю та грунського сотника Семена Милорадовичів. Останній же ухилявся від звіту перед комісією. Ще не один рік намагався повернути втрачений за зловживання владою уряд сотника. Бунчуковий товариш (з 1763). Малоросійський полковник (з 18.01.1777). Д.: Настасія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Милорадович Степан Михайлович (бл. 1700–1756) – з сербського народу, сотник сенчанський (? – 1717 – ?), гадяцький наказний полковий осавул (1725), бунчуковий товариш, сотник опішнянський (1726), призначений на цей уряд на місце Романа Корицького. Наказом від 23 червня 1727 р. було наказано призначити його сотником у один з Малоросійських полків. 21 січня 1718 р. отримав гетьманський універсал та через три місяці цього ж року царську грамоту на с. Печники. Бунчуковий товариш (19.09.1735 – 1751 – ?). Мав шинок у м. Чорнухах, у с. Печниках двір житловий власний та 5 дворів малогрунтових не могучих, 23 тяглих убогих та 33 піших убогих посполитих, всього мав 63 двори і 4 кола млинові (1744), підданих у Лубенському полку сотні Чорнуської у с. Печниках малогрунтових 6 дворів на 11 хат та убогих 30 дворів на 40 хат та 5 бездвірних хат, там же двір житловий, шинок у м. Чорнухах (1747). Д.: (з 1718) Марія Михайлівна Гамалія, донька генерального осавула. За нею с. Печники Чорнуської сотні.

Милорадович Стефан – сотник волинський Чернігівського полку (? – 1691 – ?).

Милютинович Дмитро – сотник седнівский Чернігівського полку (1722 – 1726), у 1725 р. разом з генералом Рум'янцевим був «у Порты Отаманской»

Мильченко (Мильчевський) Хома (1737 – ?) – возний (1782), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 26 підданих у одному місті, одному селі і одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Феодосія Іллївна Келембет, донька значкового товариша.

Мина Григорій – наказний сотник веркіївський Ніжинського полку (1737).

Мина Іван (1761 – ?) – шляхтич гербу «Одровонж». Військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 88 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена Олексіївна Тарасевич, донька військового товариша.

Миневський Василь Гнатович – писар полковий корсунський (? – 1657.10. – 1659.10. – ?). рідний брат та писар у посольстві Миневського Юрія.

Миневський Юрій Гнатович – товариш полку Корсунського, 18 вересня 1654 р. під Острогом у бою потрапив у полон. Більше року прожив у Кам'янці-Подільському у полоні, його тримали у дружини Лукаша Дзбоновського, який потрапив у царський полон і лише на умовах обміну Миневського на Дзбоновського погоджувалися випустити Юрія. Надав свій хутір на р. Смиків Корсунському монастирю. У жовтні 1657 р. з корсунської ради направлений на чолі посольства до Москви, у якому з ним був і син Олексій, з козаки Клим Лазарев, Остап Герасимович, Федір Семенович, Семен Зінов'єв. У Москві були 8 – 27 листопада 1657 р.. Осавул полковий корсунський (? – 1657.11. – ?).

Миненко Іван Леонтійович (1716 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 3 серпня 1734 р., значковий товариш Полтавського полку (1735.02. – 1751) на місці батька його. Жив у Полтаві, мав хутір. Отаман сотенний полтавський (1751.27.12. – 1767 – ?). Мав родовий герб (1751.).

Миненко Леонтій (? – 1695 – 1740 – ?) – наказний сотник 2-ї полкової Полтавської сотні (1717). Значний військовий товариш (1722), житель полтавський. Значковий товариш (? – 1728 – 1735). У 1729 р. купив у козака Якова Краснокутського плец у Полтаві, мав хутір під Полтавою (1735). У 1736 р., комісар у зборі на полкових служителів грошей. Мав двір у Горбанівці, двір і хутір у Полтаві, хутір у 1-й полковій сотні у Микольському. Абшитований значковий товариш (1735.02. – 1740 – ?).

Миненко Олексій – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1768.1.05.).

Миницький Андрій Павлович (бл. 1721 – 1772 – ран. 1779) – навчався у КМА (1736). Військовий канцелярист ГВК (1749), побив підданих полковника А.Горленка, що розглядалося у ГВК. Сотник іваницький Прилуцького полку (1764.17.05. – 1764.06.). Писар Іваницького земського суду (1772). Д.: (1772) Марфа Іванівна Романович (? – 1758 – 1785 – ?), донька абшитованого полкового судді. Мала 45 підданих у хуторі Степному.

Миницький Іван Андрійович (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р., колезький канцелярист МК (з 1774), військовий товариш Прилуцького полку (1779), у Курському намісництві, колезький асесор (1788). У 1788 р. мав разом з братами, офіцерами легкокінного Сіверського полку корнетом Дмитром і прапорщиком Йосипом, 282 нерозділених підданих у містечку, двох селах і одному хуторі (м. Іваниця, сс. Горобки, Березова, хутір Степний).

Миницький Іван Павлович (1732 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1757 р., сотник красноколядинський (1764 – (бунчуковий товариш з 1781.4.03. р. на місці сотника) – 1782), абшитований бунчукового товариша. Мав 405 підданих у 2 селах (1787). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян

Чернігівського намісництва. Д.: (1760) Марфа Петрівна Максимович, донька земського підсудка.

Миницький Павло (? – 1670 – 1709 – ?) – сотник іваницький Прилуцького полку (1700 – 1709).

Миницький Павло Павлович (? – 1693 – 1737) – син сотника, військовий канцелярист ГВК (з 1714), 1720 р. ревізор-комісар про кількість платників консистенського податку у Чернігівському полку, полковий писар ніжинський (1722.5.11. – 1726.28.01.). У 1723 р. заарештований полковником Толстим на 16 місяців. Сам Павло розповідав: «в 1723 г., декамврія, за бытности г.Румянцова в М.Россіи, при арестованіи з разных полков старшины, предан и я от Толстого в Глухов за арест, и там 16 мес. Утесненія претерпевши, по наведенной на мене не в чом вине, освобожден в марте 1725 г., з коллежским пашпортом з под аресту – честно быть в чину попрежнему». Призначений сотником Роменської сотні, просив надання маєтності. У січні 1726 р. переселився до Прилуцького полку. Правив Іваницькою сотнею до указу. Отримав царський указ 28 березня 1727 р. Проте у сотню приїхав з Конотопу «по зависти и злобе» на отаманство іваницьке Дем'ян Компанець прозваний Кальницьким. Він розпочав організовувати контрвибори і повіз у Глухів трьох інших кандидатів: Григорія Волошина, колишнього сотника, Григорія Яценка, Петра Зоця. Але ніхто з них не був призначений сотником (їм відмовили «Яценку за пьянство, а Зоцю за глупство, и калецтво»). У жовтні 1728 р. подав скаргу Апостолу: «... но Млрс. Коллегія навожденіем п-ка Толстого, устремившагося на мене злобою, безвинно изгнала мене от сотничества. И я тогда устрашен (будучи) коллегіей и злобою Толстого; дабы знову не попасти напрсно в неволю, зараз уехал в С-Пбурх и тамо чрез 9 месяцей живучи, з немалым коштом, убытком и волокитою, получил монаршій указ о определеніи мене попрежнему. Іваницким сотніком, и сверх того указу иностр. дел коллегія, чрез советн. г. П.В. Курбатова, вручила мене 30 иля 1727 г. и приказала г.Наумову, дабы за прибытіем его в Украину, опредеоено мене сотником в Іваницю безволокитно... По якому монаршему указу и по писмах причинних (т.е. ходотайственных), дан был мне прошл. 1727 г., дек. 20 д., от ясн-ти в. до п. плк-ка Прилуцкого указ о бытіи мне сотником по прежнему, а Григорію Волошину, который был козаком на тое сотничество подмогоричился, вовсе отказать... Но г.Наумов, за повиданемся в В.Волочку (по дороге из СПБ в Глухов) з г.Вельяминовым, а з означенным Толстым нарочно обачившися, при подмосковной его деревне, где ныне живет, покостить мне напршенный и поступленною в Глухов каретою скорумпованный (подкупленный), по тому монаршему и ясн-ти в. указу сотником быть мне не допустил». Сотник іваницький (1729.12.05. – 1737). Наказний сотник Петро Кудря, отаман городовий Захар Дмитренко, значкові товариші Стефан Голювець і Василь Зубенко організували козаків і міщан сотні для подачі петиції гетьману Апосталу, у якій писали про Миницького: «дом свой и грунти в Минице имеет... от которого мы жадной ни в чем не изведали, и не узнаем обиды». У кінці 1737 р. судився з сином Волошина за бережовські землі. Д.: Горпина Опанасівна Жуковська (? – 1706 – 1779 – ?), донька сотника глинського Лубенського полку. У 1747 р. у другому шлюбі за капітаном Петром Івковим. Проживала у хуторі Ковтуновщині. У 1747 р. спустошила гай сотенного осавула Стаєцького, а він її образив. Мала 28 посполитих у м. Іваниці. У другому шлюбі мала доньку Меланію (1742 – ?).

Минич Іван (1760 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна N Бойкова, донька старшинська.

Минич Степан – військовий товариш. (1790). Д.: Феодосія NN, донька священика.

Минко – наказний полковник вінницький (1648), сотник Іванської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Минько – полковник черкаський (1649.05. – 08.).

Минькович-Петровський Андрій Леонтійович (бл. 1717/1731 – 1801 – ?) – службу розпочав з 1757 р. значковим товаришем Лубенського полку, у лагодженні мостів і гребель у Городиській сотні (1769). «Как по виправке оказалось грамоту изобучен а неграмотний, слаб здоровьем». Військовий товариш у абшиті (1784.1.01.). Разом з двома братами мав 25 нерозділених хат підданих. Д.: (1777) Февронія Іванівна Кучер (бл. 1743 – ?), донька абшитованого сотника.

Минькович-Петровський Григорій Леонтійович (бл. 1715 – 1788 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1761 – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1788 – ?). 1761 р. займався поділом спадку бабусі – доньки полковника ніжинського Стефана Забіли. Мав 109 підданих у 1 містечку, 1 селі, 1 дєревнє, 1 хуторі Д.: Марія Іванівна Граб'янка (бл. 1715 – 1788 – ?), донька військового товариша.

Минькович-Петровський Максим Пилипович (1731 – ран. 1803) – службу розпочав з 20 серпня 1755 р., військовий канцелярист (з 1756.10.05.), значковий товариш (з 1759.8.10.), у 1762 р. внесений до реєстру значкових товаришів Лубенського полку. Сотник городиський (1765.3.12. – 1783), одночасно бунчуковий товариш (з 1781.7.07.). У 1774 р. захопив землі і млин у жителів м. Городища Косаря і Рудені. Мав 865 підданих у 1 містечку, 5 селах, 1 дєревнє і 2 хуторах. Д.: (1766) Євдокія Карпівна Значко-Яворська (бл. 1743 – 1803 – ?), донька осавула полкового лубенського.

Минькович-Петровський Матвій Пилипович (бл. 1736/1743 – 1788 – ?) (від 1-го шлюбу) – службу розпочав з 1759 р., отаман сотенний городиський Лубенського полку (1776–1784), військовий товариш у абшиті (з 1784.1.01.). Разом з братами мав 239 хат підданих (1782), з братом Якимом у 1 містечку, 5 селах, 1 дєревнє мав 551 підданого (1787). Мешканець м. Городища.

Минькович-Петровський Яким Пилипович (бл. 1754/1759 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1769 р., полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1777.2.10.), військовий товариш (з 1783.6.08.).

Мираховський Гаврило – наказний сотник решетилівський Полтавського полку (1684).

Мирець Василь Максимович – син значкового товариша, полковий канцелярист (? – 1761), значковий товариш (1761 – ?), мешканець лубенський, військовий товариш (1783).

Мирець Василь Семенович – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1761 – 1768 – ?).

Мирець Іван – гербований шляхтич, отаман городовий лубенський (1696), наказний сотник лубенський (1696.05.).

Мирець Максим – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1750 – ?) полкової сотні. Полковий зборщик податків (1750). У 1737 р. був при Кременчуцькому магазині. У 1738 р. купував воли. Присягнув у 1741 р. Мав у 1740 р. у Лубнах 1 двір піших убогих козацьких підсусідків, двір житловий, у якому сам жив, у Снітинській сотні у с. Духовому 3 двори піших убогих козацьких підсусідків. Володів хутором при урочищі Солониці, мав підсусідків у с. Воронках. Проживав у с. Духові, де мав шинок.

Мирець Петро – значковий товариш Лубенського полку (1740).

Мирець Семен (? – ран. 1768) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?) полкової сотні, у 1736 р. мав двір житловий у Лубнах, у якому сам жив, у Лубенському полку у с. Засуллі 1двір піших підсусідків козацьких, у хуторі при річці Солонці 1 двір. Власник хутора на Солониці. Мав підсусідків у с. Пісках. Полковий комісар (1735, 1736, 1739) «в иступлении ума с 1735 года».

Мирко Іван (? – 1751 – ?) – козак, значковий товариш Полтавського полку (з 1744.18.02.), мав двір і підсусідків у Керебердинській сотні.

Мирковський Андрій Васильович – полковий осавул (1788). Д.: Євфимія NN, донька шляхтича.

Мирковський Василь Андрійович – писар полковий (1788)

Мирович Іван Іванович (? – 1650 – 1706) – шляхтич гербу «Пржіятель». У 1678 р. називав Василя Сербина «отцом» і останній поминався родом Мировичів. Поминання полковника Мировича Івана у Києво-Микільській пустині (1696.06.): Петро, Ірина, Яків, Катерина, Іван, Ірина, Андрій, Ілля, Марія, Ірина, монах Віктор, Захарій, Пелагея, Іван, Марія, Семен, Григорій, Параска, Яків, Федір, Ілля, ієрей Стефан, Семен, Іван, Яків, Іван. Чернець Віктор – це полковник переяславський Вайца Станіславович Сербин. Але ряд імен, що передують Сербину не співпадає з його поминальним рядом, очевидно, Іван Мирович був пасинком Сербину. Основоположником же роду Мировичів слід вважати Петра (що був, очевидно, дідом полковнику, а батьком Івана). Значний військовий товариш (? – 1689 – 1691). 21 вересня 1689 р. отримав царську грамоту на маєтності. Сотник золотоніський Переяславського полку (? – 1690 – ?), Пполковник переяславський (1691–1706). 12 травня 1691 р. купив у переяславського полкового хорунжого Олесандра Сулими ґрунт у Переяславі на р. Ільтиці з озерцем. 27 жовтня 1693 р. разом з полковниками Палієм, Абазою і Пашковським здобув перемогу над татарами біля р. Кодимі. 19 січня 1703 р. він продав двір у Переяславі Івану Сулимі. 1704 р. розпочав будівництво Покровської церкви у Переяславі, яке було закінчене його вдовою 1709 р. Наказний гетьман у поході на Волинь (1704). Навесні 1706 р. потрапив у шведський полон (Штеттин, Стокгольм), де і помер. Володів сс. Велика Каратуль, Помоклі, Лецьки, Пологи, Циблі, Козинці, Городище, В'юнище, Лісняки, Соснове, Ташань, Ольхи. Д.: Пелагея Захарівна Голуб (? – 1675 – 1745 – ?). Враховуючи, що у 1699 р. син Івана Семен (віце-префект Старшої конгрегації КМА) був дорослим (щонайменше 30 років), то його мати мала народитися щонайпізніше десь у 1655 р. Якщо ця інформація стосується Голуб, то у 1745 р. їй мало було бути за 90 років. Через сина Федора заслана до Тобольська (1716 – 1744). 21 травня 1745 р. відпущена в Україну.

Мирович Федір Іванович (? – 1690 – 1758) – шляхтич гербу «Пржиятель». Син переяславського полковника. Навчався у КМА. Бунчуковий товариш (? – 1709). 1709 р. був у мазепинській делегації на Січ з метою залучення запоріжців до виступу. Мав 11 дворів у с. Стовп'ягах, 33 у Нехайках, 17 у Жорноклевах, двір у Переяславі, хутір, греблю з'млином біля д. Коломієць. Став генеральним бунчужним (1709–1710), а потім генеральним осавулом (з 1710) у гетьмана Орлика. Пішов з Мазепою до Туреччини, потім мешкав у Швеції, Польщі. 1757 р. перебував у Криму. Маєтності були конфісковані і царською грамотою 20 березня 1718 р. передані генерал-майору Хомі Кантакузину. 3 березня 1718 р. жалуваною грамотою царя були підтвердженні розпорядження київського губернатора князя Голіцина і універсал гетьмана Скоропадського на його двір на Подолі і маєтність Гостролуччя, які перейшли полковнику Григорію Іваненку. Д.: (1709) Ганна Леонтіївна Полуботок, сестра полковника чернігівського Павла Полуботка. Мали чотирьох синів і доньку.

Мирон – осавул полковий полтавський (? – 1658).

Мироненко Денис Миронович (? – 1662 – 1699 – ?) – сотник баришівський Переяславського полку (1699 –1703), володів с. Волошинівкою.

Мироненко Іван – осавул полковий переяславський (? – 1676.02. – 1679.10. – ?).

Мироненко Юхим – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у с. Виповзках 2-ї полкової сотні (1750).

Миронович Семен Миронов – шляхтич гебу «Несобя». Бунчуковий товариш (? – 1789 – 1798 – ?). Мав 16 куплених підданих у Київському полку. Д.: Єфросинія N Глущенко, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Корнила, доньку Домну.

Миронович Степан – сотник баришівський Переяславського полку,

Миронович Степан (? – ран. 1762) – значковий товариш Київського полку (1742.16.12. – 1752 – ?). У 1749 р. його і єпископа переяславського Арсенія Берла сини померлого бунчукового товариша Стефана Сулими звинуватили у розтраті батьківської спадщини. У 1752 р. його заарештував, побив і захопив майно переяславський єпископ Никодим Срібницький. Д.: (після 1739 р.) Ганна Антонівна Танська (бл. 1714 – ?), донька київського полковника. Вдова Степана Сулими.

Миронович Яків – сотник ічнянський Прилуцького полку (? – 1694 – ?).

Мироновський Артем Ананійович – писар городовий глухівський (1654), сотник глухівський (? – 1658.04 – ?), знаходився у складі посольства Григорія Лісницького до Москви (1658).

Мироновський Влас (1754 – ?) – службу розпочав з 1775 р., значковий товариш Київського полку (з 1781).

Мироновський Григорій (бл. 1725 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1736 р., військовий канцелярист, військовий товариш Ніжинського полку (з 1757), мешканець с. Старого.

Мирський N – полковник козацький (? – 1649.9.01. – ?).

Мирчин Лесько – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Мисаковський Іван – шляхтич. Значний військовий товариш.

Мисенко Лука – козак сотні Іркліївської Кропивнянського полку (1649), сотник іркліївський Переяслав-

ського полку (? – 1654 – ?), наказний полковник іркліївський (1654.10.).

Мисенко Петро – козак городової Полтавської сотні (1649), суддя полковий полтавський (? – 1669.13.10. – 1670.15.06. – ?), обозний полковий полтавський (? – 1671.25.05. – ?), товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?), суддя полковий полтавський (1675.11.02. – 1675.05. – ?), отаман городовий полтавський (1677.11. – 1678.04.).

Мисенко Федір – значковий товариш Миргородського полку (1757 – 1781 – ?), володів хутором у Хорольській сотні.

Мисик N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором у Хорольській сотні.

Мисик Федір (? – 1783 – ран. 1787) – значковий товариш ГВА (1781), військовий товариш Ніжинського полку. Мав хутір на р. Осоті. Д.: Ірина NN, за нею після смерті чоловіка у м. Воронежі 84 підданих. Їх діти: Омелян (1785 – ?), Ксенія (1775 – ?), Килина (1778 – ?).

Мисиченко (Мисщенко) Федір – сотник лютенський (? – 1687 – ?).

Мисковський Федір – військовий товариш (1783). Мав 10 підданих у с. Красному. Д.: Марія Кирилівна Рябикова, донька козака.

Миславський Антін Іванович – службу розпочав з 1771 р., підканцелярист (з 1772), канцелярист полковий (з 1773), значковий товариш Київського полку (1774 – 1776 – ?). Д.: Мотря Миколаївна Юрчевська, донька померлого військового товариша (1779).

Миславський Іван – син міщанина. Службу розпочав з 1760 р. значковим товаришем. Возний (з 1761). Підкоморій (з 1764).

Миславський Павло – значковий товариш Лубенського полку (1769).

Миславський Петро Михайлович – син шляхтича, військовий товариш Ніжинського полку (1788), проживав у с. Полошки. Д.: Дарія NN, донька священика.

Мисько – осавул (1657.21.11.).

Мисько – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1658 – ?).

Мисько (Канавченко, Костувченко, Мартиненко, Полисченко, Скропка, Чубенко) – сотник омельницький Чигиринського полку (1658).

Митка Іван (? – 1718 – ран. 1733) – на уряді кобеляцькому, військовий товариш Полтавського полку, мешканець Кобеляцької сотні. Д.: NNN. 1733 р. продала частину млина на р. Ворсклі.

Миткевич Андрій Петрович (бл. 1722–1779 – ран. 1793) – син священика, навчався в КМА (1730 – 1739 – ?), військовий канцелярист ГВК (з 1742), полковий писар київський (? – 1754.10. – 1764.16.01.), підкоморій повітовий остерський (з 1764). У січні 1772 р. призначений членом присутсвія Київського гродського суду. У с. Святовець Кобизької сотні мав 50 підданих, у хуторах Луговий, Новака, с. Біліці Козелецької сотні – 37, у с. Бобрик Гоголівської сотні – 11 підданих. Д.: 1) (? – 1751 – 1775 – ?) Ірина Степанівна Тарнавська, донька бунчукового товариша. Їй у придане було надано 40 підданих у с. Овтупичах за хут. Займишем Городнянської сотні Чернігівського полку. 2) Настасія NN (? – 1780 – 1803 – ?), вдова надвірного радника Миткевича, у другому шлюбі (1793) за Степаном Давидовичем Афендиком.

Миткевич Андрій Якимович (? – 1767 – ?) – 21 липня 1759 р. отримав дозвіл на продовження відпустки на лікування. Писар полковий чернігівський (1753–1767). Д.: Ксенія Яківна Білецька (? – 1779 – ?), вдовою проживала у с. Голубовці. Мала у с. Щуровці Іваницької сотні 30 підданих, у полковій сотні Прилуцького полку 18, у хуторі Яготинському Яготинської сотні Переяславського полку 14.

Миткевич Василь – обозний полковий гадяцький (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Миткевич Василь Якимович (1747 – ?) – службу розпочав з 3 травня 1767 р. у ГВС, колезький канцелярист (з 1769.11.09.), сотник (з 1772.19.01.). Титулярний радник. Мав 85 підданих у м. Городні, сс. Хоробричі, Хомутичі. Д.: Ганна Федорівна Лашкевич (1757/1760 – ?), донька бунчукового товариша. Мали доньку Параску.

Миткевич Іван – сотник полку Івана Нечая в Білорусії (1657.01.).

Миткевич Йосип – шляхтич гербу «Микулинські», товариш Київського полку (1701). Разом з старим протопопом козелецьким Петром Федоровичем тримали млин на р. Острі на козелецькій греблі, на який отримали 13 вересня 1701 р. універсал гетьмана Івана Мазепи.

Миткевич Трохим – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька священика.

Миткевич Яким Прохорович (? – 1711 – 1753) – військовий канцелярист ГВК (? – 1741), писар полковий чернігівський (1741–1753). Мав 22 підданих у с. Гусинка. У 1758 р. чернігівський полковник Іван Божич подав донесення і рапорт канцелярії гетьману Кирилу Розумовському про намір призначити чернігівського полкового хорунжого Василя Комаровського на місце померлого чернігівського полкового писаря Якима Миткевича. Д.: 1) Федотія Самійлівна Холодович, донька писаря полкового чернігівського. 2) Софія Григорівна N (1711 – 1770 – ?), проживала у с. Гремячому.

Миткевич Яків Андрійович (1755 – ?) – син священика, полковий канцелярист у МК (1772), військовий канцелярист (1775), сотенний отаман (1784), військовий товариш Київського полку (1784). Внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: 1) Марія Осипівна Солонина (? – ран. 1783). 2) (1784) N Петрівна Стахович.

Митченко (Митко) Іван (1723 – 1763 – ?) – козак Остерської сотні Київського полку, бунчуковий товариш (з 1749.15.11. – 1763 – ?).

Митя Тиміш – Тишко Мітенко – козак сотні Іркліївської Кропивненського полку (1649), сотник іркліївський Переяславського полку (? – 1665 – ?).

Михайленко Павло – писар полковий переяславський (? – 1672).

Михайленко Роман Михайлович – полковник наказний полтавський (1711), значний військовий товариш (1715).

Михайлів Герман – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1669 – ?), (? – 1678).

Михайлів Іван – сотник монастирищанський Прилуцького полку (? – 1676.02. – ?).

Михайлівський N – сотник вибельський, був у терекському поході (1723).

Михайло – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Золотоноші (1750).

Михайло – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1672 – ?).

Михайло – сотник сорочинський Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Михайло Васильович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1788).

Михайлов Демко – осавул генеральний (1650. 12.10).

Михайлов Трохим – значковий товариш (1752), мав двір у Миргороді.

Михайлович Богдан – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1713, 1715.07.).

Михайлович Василь – сотник веприцький (? – 1676 – ?).

Михайлович Василь – хорунжий полковий стародубський (? – 1686.09. – ?).

Михайлович Григорій – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1737 – 1738).

Михайлович Григорій – писар сотенний кролевецький (1654), сотник кролевецький (1658).

Михайлович Григорій (? – ран. 1722) – військовий канцелярист ГВК.

Михайлович Демко з Чигирина – генеральний осавул (? – 1649.09. – 1654.08.–?). наказний гетьман (1650.07., 1651.04., 1653.09). 1651 р. разом з полковником Богуном і чигиринським полковником І.Богаченком направлений гетьманом під Бар проти військ Калиновського. Поляки відійшли до Кам'янця-Подільського, де Калиновський залишив піхоту. Піхота була розгромлена і захоплений обоз. У липні 1654 р. очолив козацьку делегацію до Валахії.

Михайлович Іван – значний військовий товариш. У 1690 р. проживав у Чириндубраві, можливо, це сотник комонний Іван Михайленко.

Михайлович Іван Михайлович – військовий товариш Ніжинського полку. Направлений у військовий похід (1769).

Михайлович Корній – обозний полковий миргородський (? – 1658.02. – ?).

Михайлович Лаврін – писар полковний київський (? – 1663.11 – 1666.10. – ?).

Михайлович Лазар – писар полковий канівський (? – 1663.11. – ?). 29 листопада 1663 р. у с. Карачеєві під Москвою підписався під гетьманськими статтями за Івана Климовича Цесарського.

Михайлович Левко – сотник грунський (? – 1659.04. – ?).

Михайлович Марко – наказний сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1723).

Михайлович Матвій – військовий товариш (1708), продав 3 липня 1708 р. місце дворове калачницькому цеху за 220 коп грошей.

Михайлович Михайло – наказний сотник любецький Чернігівського полку (1656).

Михайлович Михайло – сотник грунський (? – 1672.05. – 1672.07. – ?).

Михайлович Михайло – хорунжий полковний київський (? – 1669.02. – ?).

Михайлович Михайло Григорович – син сотника кролевецького, військовий товариш Ніжинського полку.

Михайлович Нестор – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1673.7.03. – ?).

Михайлович Петро – суддя полковий миргородський (? – 1650.10. – ?).

Михайлович Семен – наказний писар полковий Переяславський (1663.14.06.).

Михайлович Сидір – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1654.08. – ?).

Михайлович Стефан – наказний сотник слабинський (1741), наказний сотник стольненський (1741).

Михайлович Стефан – писар полковий переяславський (1663.06. – ?).

Михайлович Супрун – сотник межеріцький Канівського полку (? – 1649 – ?).

Михайлович Тимофій – писар сотенний (? – 1729 – 1733.4.09. – ?), отаман Миргородської сотні(? – 1746 – ?). Колишній отаман Миргородської сотні (? – 1752), значковий товариш Миргородського полку (1752.2.05. – ?)

Михайлович Федір – військовий підписок ГВК (1665.10.) Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Михайлович Федір – наказний полковник подільський (1658.01. – 02.).

Михайлович Щенієв – шляхтич. Козацький старшина. 28 липня 1661 р. у Варшаві король підписав йому як «старинному» козаку містечко Жигмунтов у Миргородському тракті, яке було пусте.

Михайлович Яків – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Михайлович Януш – сотник лубенський (? – 1667 – ?), осавул полковий лубенський (? – 1667.03. – ?).

Михайлович Ярема– козацький старшина (1621).

Михайловський NN – син намісника почепської протопопії, значковий товариш Стародубського полку (з 1767.17.03.).

Михайловський Василь (? – 1740 – 1760 – ран. 1781) – бунчуковий товариш, житель коропський. Його донька Параска заміжня за полковим хорунжим Григорієм Троцьким.

Михайловський Василь (1767 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.20.01.).

Михайловський Володимир Григорович (1754 – ?) – син військового товариша, значковий товариш (1781), підпоручик (1783), мешканець новгородський.

Михайловський Григорій (? – ран. 1725.15.10.) – військовий канцелярист ГВК. Д.: Пелагея Карпова, у 1725 р. вдова, мешкала у Мені.

Михайловський Григорій Степанович – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1762 – 1772), за відсутністю у 1763 р. «сказку» не взяли. Абшитований осавул полковий (1772.4.10. – 1783 – ?). Мав 8 дворів підданих у м. Гремяч і 4 – у с. Мурав'ї, 1 двір у с. Пекареві і 1 двір у м. Нові Млини. Проживав у м. Гремяч, де мав дім з 5 кімнат. Д.: 1) N Кирилівна Лобисевич (? – ран. 1772), донька значкового товариша. 2) (1783) Дарія N Максимович, донька священика. Його діти: Василь і Кирило, Марія, Глікерія, Дарія, Лизавета.

Михайловський Іван (1720–1770) – полковий канцелярист переяславський, значковий товариш (1743–1770). У 1754 р. його образив і побив військовий канцелярист Федір Солонина. Мав двір житловий у с. Вєтово Березанської сотні Д.: (з 1743) Горпина Яківна Корнієнко (1722 – 1763 – ?), донька сотника березанського.

Михайловський Іван (1737 – ?) – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Михайловський Іван Михайлович – сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1721 – 1722 – ?), помер у низовому поході. Д.: NNN, мала хутір у д. Пісках (1732).

Михайловський Михайло – син намісника почепської протопопії, значковий товариш Стародубського полку (1767.17.03. – 1783 – ?). 1769 р. був у другій армії у поході. Мешканець с. Дігтярівки, де мав 10 дворів підданих. Д.: Єфросинія Михайлівна Борозна

(? – ран. 1780), у першому шлюбі за Іваном Мовчаном. Мали сина Петра. 2) (1780) N Іванівна Лисаневич, донька підлікаря. Мали доньку Варвару.

Михайловський Олексій – значковий товариш Ніжинського полку (1728), мешканець новомлинський Кирило Лазченко захопив у нього пекарівські ґрунти за борг. Подав супліку про підтвердження універсалу гетьмана Скоропадського (1711.01.) про взяття їх родини під гетьманську протекціюі про звільнення від податків і повинностей належачих родині дворів у сс. Красному, Курені, Ксензівці, Пекарові і м. Батурині.

Михайловський Семен – бунчуковий товариш Ніжинського полку. У 1708 р. князь Меншиков послав його до Прилук, де він був заарештований за наказом дружини генерального писаря Пилипа Орлика. У 1722 р. написав донос на Григорія Шаргородського, що той був із «зрадником» Орликом.

Михайловський Семен (1727 – ?) – службу розпочав з 20 січня 1742 р. у зіньківській сотенній канцелярії, з січня 1747 р. у Гадяцькій полковій канцелярії підканцеляристом. Полковий канцелярист (1748–1754), старший полковий канцелярист (1754.16.05. – 1760), сотник грунський (1760.21.03. – ?), колишній сотник грунський. З розподілом Комишнянської сотні на дві став сотником комишнянським (2-ї; 1760.20.12. – 1767; 1-ї; 1767 – 1773 – ?). У 1761 р. відкомандирований у пруський похід. 1760 р. купив два плеца поблизу м. Груні у Пустинно-Скельського Преображенського монастиря. Д.: 1) NNN (? – 1764 – ран. 1772). 2) Настасія Карпівна Кривецька, донька протопопа лохвицького.

Михайловський Федір Михайлович (бл. 1725 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист, військовий товариш Ніжинського полку (з 1751), осавул полковий ніжинський (з 1771), полковий осавул (1783). Мешкав у м. Вороніжі. Д.: (1765) Олена Олександрівна Левицька, донька військового товариша.

Михайловський Яків (1759 – ?) – козак с. Помоклі 2-ї полкової сотні, службу розпочав з лютого 1757 р, полковий канцелярист (з 1761.11.). Отаман 2-ї полкової сотні (1771.1.06. – 1782), значковий товариш Переяславського полку (1771 – 1783 – ?). 6 лютого 1765 р. купив у козаків 2-ї полкової сотні Олексія і Семена Кравченків, а 10 червня 1765 р. продав полковому канцеляристу Якову Пащенку двір у Переяславі .

Михаловський Григорій – осавул полковий (1783), засідатель Погарського повітового суду. Д.: Дарія Максимович.

Михалча Хома – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець сухосіївський.

Михальський Іван Ничипорович – син намісника протопопії глухівської, який отримав гетьманський універсал (1716.1.03.) на слободу Потаповець з 10 пахотними і 5 бобилями. Значний військовий товариш, гетьман Д.Апостол затвердив за ним хут. Понурці і млин під с. Собичевим. Мав синів Івана і Олексія.

Михейович Огій – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1710.06.).

Михневич Іван – військовий канцелярист (1781). Д.: Марія Григорівна Шрамченко, 27 травня 1768 р. продала Василю Григоровичу Пригарі за 160 рублів 13 дворів у с. Березанці, 31 травня 1771 р. за 20 рублів половинну частину ґрунту в Олешівці, 15 березня 1777 р. за 25 рублів город Бондарівський в Олешівці, 7 вересня 1781 р. за 1200 рублів двори і ґрунти у с. Топчіївці, 1/2 млина під цим селом на р. Смолянці та інші грунти.

Михненко Михайло – полковник миргородський (? – 1670 – 1671 – ?). 27 лютого 1671 р. купив за 206 золотих ліс під Гадячем. Осавул полковий гадяцький.

Миценко Василь Савич – значковий товариш Прилуцького полку.

Миценко Гордій Іванович – військовий товариш Прилуцького полку.

Миценко Данило Гордійович – син військового товариша, військовий канцелярист (? – 1751 – 1756 – ?). Наказний сотник іваницький (1756)

Миценко Іван – сотник бобровицький Київського полку (1649).

Миценко Іван – сотник заворицький Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Миценко Іван Васильович – значковий товариш Прилуцького полку, військовий товариш (з 1746.19.07.).

Миценко Іван Іванович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1746.17.05.).

Миценко Сава – сотник іваницький Прилуцького полку (? – 1672.05. – 1691.06. – ?).

Миценко Федір Васильович – військовий товариш Прилуцького полку.

Мишків Іван – сотник 1-ї Могилівської сотні Могилівського полку (? – 1656 – ?).

Мігрин Петро (1726/1735 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 10 травня 1756 р., значковий товариш (з 1772.3.03.), військовий товариш (з 1781.24.12.), абшитований військовий товариш (1788), мав 16 підданих в 2 селах.

Мігрин Семен – значковий товариш (1777). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту.

Мізин Андрій – козак іркліївський, значковий товариш Переяславського полку (1738 – 1752 – ?). Мав житловий двір у Ірклієві.

Мізин Антін (1733 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш Переяславського полку (1767 – 1783 – ?).

Мізин Іван (? – 1629 – 1675 – ?) – козак городової сотні Полтавської (1649), товариш полку Полтавського (? – 1669 – 1670 – ?), отаман городовий полтавський (1675).

Мізин Іван (1723 – ?) – козаком служив з 1753 р., з 1756 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1760 – 1783 – ?) , підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав 2 підданих у Іркліївській сотні. Одружений з донькою козака.

Мізин Овсій – значковий товариш Переяславського полку (1784), мешканець Іркліївської сотні.

Мізин Павло – значковий товариш Переяславського полку (1752).

Мізин Радко – товариш полку Полтавського (1670).

Мізин Семен – значковий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Мізин Степан (1745 – 1782 – ?) – розпочав службу з 1765 р. у полковій канцелярії переяславській, через 9 років отримав звання військового товариша (1774 – 1780 – ?). У с. Студениках 3-ї полкової сотні мав 41 підданого і окремо 5 дворових людей, всього 17 хат підданих. Д.: Євдокія Михайлівна Боярська, донька відставного армійського полковника. Мали сина Івана.

Мізин Стефан – війт наказний полтавський (1702), значний військовий товариш (? – 1702 – 1715 – ?),

суддя наказний полковий полтавський (1714.09., 1716.07.), (1717), козак кінний полтавський (1718).

Міняйло Андрій (1741 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1767 р. сотенним осавулом, значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1790 – ?). Мав 27 підданих у Куземині. Д.: Ганна Данилівна Павловська, донька значкового товариша. Мав сина і двох доньок (1780).

Міняйло Тиміш – наказний сотник кобижський Київського полку (1713).

Міняйло Трохим – наказний сотник кобижський Київського полку (1706).

Міняйло-Прокопович Андрій Прокопович – син отамана сотенного батуринського (? – 1734 – ?). Значковий товариш Ніжинського полку. Його син Іван Андрійович – священик с. Мітченків (1787), де мав 52 підданих.

Мірковський Андрій Васильович – полковий осавул (1787).

Мірковський Василь – суддя полковий (1781), житель глухівський.

Мірковський Василь Андрійович – полковий писар (1787).

Міровський Ян – козацький старшина (1617).

Мірочник Іван – значковий товариш Лубенського полку (1735). У 1735 р. був у кримському поході, по повернені виключений з значкових товаришів.

Мітла Андрій Ісайович – полковий хорунжий гадяцький (? – 1672). Товариш на уряді гадяцькому (1672). Осавул полковий гадяцький (1672 – 1687.07.).

Мітла Іван – козацький старшина (1613), полковник.

Міхієнко Богдан – козацький старшина. 16 грудня 1664 р. у Варшаві король підписав привілей про передачу конфіскованого у нього рухомого і нерухомого майна кадуковим правом і передачу його Трохиму Підтеребу.

Міхієнко Гнат – козацький старшина. 16 грудня 1664 р. у Варшаві король підписав привілей про передачу конфіскованого у нього рухомого і нерухомого майна кадуковим правом і передачу його Трохиму Підтеребу.

Міхневський N (? – 1695 – 1716 – ?) – значковий товариш (? – 1716 – ?).

Міхневський Іван (1717 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1751 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возових коней (1735). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Міхненко N – полковник мозирський (1649.02. – ?).

Міхненко Андрій (? – 1761 – ?) – відправляв службу виборним козаком Великобудиської сотні з 1715 р., був у походах, за службу призначений у 1733 р. значковим товаришем Полтавського полку, виконував різні доручення полкової канцелярії, був в очаківському поході. 2 серпня 1745 р. отримав універсал на чин значкового товариша, у якому згадувалося, що служили дід і батько. Мав двір і підсусідків у Великих Будищах, де мешкав. Абшитований значковий товариш (1752 – 1761 – ?).

Міхно Андрій – наказний сотник березненський Чернігівського полку (1742).

Міхно Артем Михайлович (? – 1754) – отаман городовий (1725), наказний сотник березненський (1742). Йому належали 3 млини з хутором і слободою. Бунчуковий товариш (1743 – 1747 – ?). Мав житловий двір і 2 шинки, 3 двори підсусідків у м. Березному, у д. Рогозки 9 дворів підсусідків, 1 двір підсусідків у Седневській сотні у с. Микишин (1747), шинок у с. Городищі. У Березинській сотні йому належали 3 млина з хутором і слободою. Абшитований бунчуковий товариш (1750).

Міхно Василь (1724 – 1766 – ран. 1788) – службу розпочав з грудня 1745 р. військовим канцеляристом, яким був 10 років, військовий товариш Чернігівського полку (з 1760). У володінні разом з Михайлом і Семеном Міхно 58 нерозділених підданих в одному місті і одній слобідці. Д.: Марія NN (1738 – 1790 – ?), мали синів Миколу (1765 – ?), Івана (1755 – ?), доньку Єфросинію.

Міхно Іван (1721 – ран. 1788) – службу розпочав з 1748 р. при ГВК, військовий канцелярист, абшитований військовий канцелярист (1759.7.05. – 1769 – ?), військовий товариш Чернігівського полку. Мав 79 підданих у Березні і слободках Рогозові і Малому Дирчині. Д.: Марія NN (? – 1789 – ?).

Міхно Іван Артемович (? – ран. 1789) – службу розпочав 4 березня 1764 р. полковим канцеляристом. У 1770 р. його позивав за ґрунти міщанин березненський Клим Лежня. З 1772 р. сотенний возний березненський, сотенний отаман. У 1773 р. у нього нерозділених з братом Федором 20 підданих у м. Березні і с. Рогозках. Голова м. Березни (з 1782), військовий товариш Чернігівського полку (1784). Мали 71 підданого. Д.: Ганна Федорівна Андрієвська (1760 – 1789 – ?), донька бунчукового товариша. Мали (1784) синів Павла (1782 – ?) і Василя (1783 – ?).

Міхно Лука – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Міхно Олексій Артемович (1692 – 1761 – ?) – служив з 1720 р. сотенним хорунжим, був у походах сулацькому, польському, очаківському і хотинському. У 1744 р. після отримання батьком звання бунчукового товариша став значковим товаришем Чернігівського полку аж до 1760 р. 21 червня 1760 р. надано за служби чин абшитованого військового товариша.

Міхно Семен Михайлович – наказний сотник березненький Чернігівського полку (1737, 1741).

Міхно Федір Артемович (1714 – ?) – службу розпочав з 1743 р., бунчуковий товариш (? – 1747 – 1750 – ?). Мав приїжджий двір у Чернігові (1747, 1750), 126 (1766–1790) підданих у м. Березні.

Міхно Федір Олексійович (1740 – 1789 – ?) – службу розпочав 5 травня 1755 р., полковий канцелярист (з 1755.10.07.), військовий канцелярист (з 1759.20.06.), військовий товариш (з 1765.17.08.). Працював у рахунковій комісії Чернігівського полку. Разом з братом Іваном у м. Березні і с. Рогозках мав 20 підданих (його – 10). Військовий товариш (1773), абшитований бунчуковий товариш (1788), прем'єр-майор. Мав приїжджий двір у Чернігові. Внесений до шостої частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 58 підданих у одному городі і двох слободках (1788). 1790 р. – удівець. У нього 126 спадкових підданих. Д.: Тетяна Семенівна Копцевич (? – ран. 1789), донька сотника. Мала доньок Мотрю і Марію.

Міхновський Лесько – хорунжий полкової артилерії переяславської (? – 1732 – 1737 – ?).

Мішура Сава Михайлович – козак Батуринської сотні Чернігівського полку (1649), сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1654.01. – 1659.1.09. – ?), (? – 1661.10. – 1662.09. – ?; полковник наказний батуринський: ? – 1661.12. – ?), (? – 1666.14.10. – ?), У жовтні 1666 р. на чолі сотні приймав участь у придушені переяславського повстання.

Міщанин Сидір – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1666 – ?).

Міщенко Василь Михайлович – сотник синявський (? – 1694.05. – 1696.01. – ?).

Міщенко Грицько – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1672.05. – ?).

Міщенко Іван – абшитований військовий товариш (1769) у Полтавському полку.

Міщенко Іван – шляхтич гербу «Корчак», сотник варвинський, отаман городовий варвинський (? – 1676.02. – ?).

Міщенко Каленик – службу розпочав з 1770 р., з 1775 сотенний лютенський канцелярист, полковий канцелярист (1778), значковий товариш (з 1779) Д.: Ганна NN, донька козака.

Міщенко Максим – значковий товариш Полтавського полку (1779). Мав маєтність при р. Конжижі (17 підданих).

Міщенко Михайло Степанович – син козака Великобудиської сотні, значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1784 – ?), комісар Полтавського комісарства (1769), військовий товариш.

Міщенко Петро – службу розпочав виборним козаком з 1755 р., осавул сотенний остерський (1765 – 1779 – ?), МК присвоїла йому звання значкового товариша. Д.: Параска Василівна N, донька міщанина, потім війта козелецького.

Міщенко Прокіп – значковий товариш Лубенського полку (1777).

Міщенко Семен (1744 – ?) – службу розпочав з 5 лютого 1775 р., хорунжий сотенний (з 1782.9.07.), значковий товариш Лубенського полку (з 1782.3.11.), військовий товариш (з 1784.1.01.).

Міщенко Федір – осавул полкової артилерії Полтавського полку (? – 1779).

Міщенко Яків – значковий товариш Лубенського полку (1777).

Міщенко-Тихонович Іван – сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку.

Множинський Гаврило – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1762), мешканець Роменський.

Мовчан N – козак Гоголівської сотні (? – 1780), абшитований значковий товариш (1780.11.02. – ?).

Мовчан Андрій – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1780) у Шептаківській сотні.

Мовчан Василь Михайлович (1673/1674 – 1764 – ?) – шляхтич. Служив при дворі царя Івана Олексійовича, цариці Параски Федорівни, гетьманів Мазепи, Скоропадського, Апостола. Отримав універсал гетьмана Скоропадського на побудову млина у с. Бучках Шептаківської сотні. Дозорця шептаківський (1722–1730). У вересні 1722 р. захопив млин під с. Архипівкою козаків Мартина і Павла Рубайленків. 10 грудня 1730 р. взятий під гетьманську протекцію, дворянин гетьманський, йому підтверджено володіння підсусідками у с. Кирсті і підсусідками та млином у с. Бучках. 31 травня 1734 р. отримав підтвердження на ці ж маєтності князя Шаховського. У 1736–1737 рр. у документах згадується бунчуковим, а 1738 р. – військовим товаришем. Мав 4 підсусідків у Бахмачі, 9 підсусідків і житловий двір у с. Бучках (1737). Протягом 1739–1746 рр. уступив ніжинському полковому писарю Василю Кулаковському ставок у Бахмачі, на Гуровщині. Абшитований військовий товариш (1739.17.05. – 1764 – ?). У 1764 р. мав володіння у Шептаківській сотні при хуторі над річкою Варицею 5 дворів посполитих. Д.: Марія Семенівна N (1701 – ?), вдова Андрія Галеги.

Мовчан Іван – сотник Погарської сотні Стародубського полку.

Мовчан Іван Іванович (? – 1739) – значковий товариш Стародубського полку (1729–1739). Приймав участь у проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. У 1733 р. був полковим комісаром, у 1737 р. у комісії майора Шипова. Жив з вітчимом – бакланським сотником Антипом Соколовським. Тримав 18 дворів у д. Нове Задубення, які були надані спочатку батьку гетьманом Мазепою у 1702 р., а потім перейшли до вітчима за універсалом Скоропадського 1708 р. Д.: Тетяна N Чорнолузька (1693 – 1767 – ?), мешканка с. Жукова (1750), володіла с. Новим Задубенням (1767).

Мовчан Іван Іванович (1731–1790) – син значковий товариша, онук сотника. Службу розпочав 4 травня 1748 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (1750.5.12. – 1757). У 1756 р. був у Стародубській полковій рахунковій комісії, 26 вересня 1757 р. призначений за служби предків військовим товаришем (1757 – 1787 – ?). 1759 р. був у комісії Жоравки для перегляду 4 тисяч пар волів для армії. Направлений у військовий похід (1769), був у турецькому поході. Бажав продовжити військову службу у 1783 р. У д. Нове Задубення мав 231 підданого, 1783 р. продав цю маєтність Іллі Журману. Д.: 1) (з 1759) Єфросинія Михайлівна Борозна (? – 1780), донька бунчукового товариша. 1763 р. шлюб скасований як такий, що стався всупереч волі батьків і відома протопопа. 2) (з 1766) Ганна Іванівна Гамалія (1741 – ран. 1793), донька генерального судді. Мали сина Івана.

Мовчан Іван Мойсейович (? – 1706.19.05) – шляхтич, значний військовий товариш (? – 1700 – 1701), 27 вересня 1700 р. купив у жителя кириківського Опанаса Страхова дворище у с. Кириківці. Сотник бакланський (1701–1706). 15 вересня 1701 р. купив у значного військового товариша Семена Галецького у Баклані двір з двома гумнами і корчмою, двома городами, поле Заріцьке, греблю з двома гаями, нивою, у Козацькому кутку полосу поля з пожнею та винницею за 1100 золотих. 1702 р. отримав гетьманський універсал на с. Нове Задубення Балканської сотні, а 30 квітня 1704 р. – з підтвердженням на млин у два кола ним побудований на р. Берестянці у с. Дарієвичах з дозволом зайняти гребельку на р. Кам'янці за с. Новим Задубенням, а також побудувати на ній млин і завести при ньому хутір. Загинув під Несвіжем. Д.: Горпина Микитівна N, донька стародубського міщанина, у 2-му шлюбі за Антипом Соколовським, сотником бакланським.

Мовчан Іван Федорович – сотник Бакланської сотні Стародубського полку (? – 1701 – 1706 – ?).

Мовчан Йосип Васильович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1766 – ?).

Мовчан Михайло (? – 1653 – 1674 – ?) – бунчуковий товариш.

Мовчан Михайло Федорович (? – 1660 – 1742.7.08) – службу розпочав з 1679 р. У 1683 р. у складі польської армії приймав участь у битві під Віднем. Перейшов до комонного полковника Семена Палія, потім кілька років провів на Січі. У 1696 р. повернувся у Прилуки, військовий товариш. Перелік походів та битв, у яких приймав участь Михайло Мовчан, який описав він сам на прикінці життя. «Служил я ни-

жайший с 1679 году продкам блажения и вечнодостойния памяти императорского величества по верно присяжной своей рабской должности. Которие мои служа бы представляю: 1683 году в Цесарии под городом Виднею за королем полским на баталии бил. Того ж года под городом Остроногом на баталии бил. 1685 году за полским рейментаром Ревуцким под городом Язловцем на баталии бил. 1686 году за тим же рейментаром Ревуцким под Каменцом подолским на баталии бил. 1687 году за гетманом Иваном Самойловичем под Крымским Перекопом в походе бил. 1688 году з полковником охочекомонним Семеном Палием под городом Баром в баталии был. 1689 году за тим – же полковником Палием под городом Паволочю на баталии бил. 1712 году в баталии и на приступе з полковником Куликом под городом Гданском бил. 1714 гду другим разом под городом Очаковом з полковником Палием же на баталии бил. За фельдмаршолом Борисом Петровичем Шереметовим в баталии и на приступе под городом Казикерменом и Таванню бил. З гетманом наказним Скоропадским в баталии под г. полским Кадином посилан был в партии вдарить на короля шведского. Под Ригою по отходе самоблажения и вечно достойния памяти Петра первого императора и самодержца всероссийского до Полтавы, против выпору з Риги на баталии бил. З наказним гетманом Данилом Апостолом в Печерах под Мидзою Рантиною в баталии бил. Под Баром на службе ея императорского величества бил. З гетманом (наказным) Митлашевским под Быховом на приступе и в баталии бил. На службе императорскаго величества в Польще под городами: Варшавою и Гродном бил. За гетманом Скоропадским на службе императорского величества на Либеде бил. З гетманом Иваном Самойловичем на службе императорского величества, як Печерское робили, бил. Под Снелою з генералом Сулимою на службе императорскаю величества в Царичине бил. З гетманом Скоропадским в баталии под Полтавою, когда короля шведского били, був. З гетманом Скоропадским на службе императорского величества под Камяным Затоном бил. З наказним гетманом Данилом Апостолом в низовом походе у Дербенте на службе императорского величества бил. 1731 года на службе ея императорского величества на линии за полковника бил. 1734 года з генаралом Шаховским в походе в Полще бил. 1736 года в военном крымском походе на Чорной Долине в баталиях под городами: Перекопом, Козловом и Бакцисаром на приступе бил за полковника. 1737 года в военном Крымском походе под Карасевом в баталии бил. 1738 года в военном походе у Днестра бил». Учасник битв Північної віни у Білорусії. Значний військовий товариш (1708).У 1708 р. універсалом Скоропадського отримав млин у с. Городні Іваницької сотні, конфіскованy у прибічника Мазепи Григорія Компанійця. Полковий осавул прилуцький (1711–1741). У 1711 р. отримав на ранг с. Талалаївку, а потім його затвердили «в вечное пользование». У 1728–738 рр. ГВК розглядало справу про захоплення ним ґрунтів, худоби та привернення в підданство козаків с. Талалаївка Красноколядинської сотні. Приймав участь у персидському (1723), польському (1734), кримському (1736–1738). Полковий командир у поході на лінію (1731). Абшитований полковий осавул (з 1741). Активно скуповував землі у козаків, селян, священиків. За час свого правління він купив 41 нивку, 5 садів і городів, 9 хат, 17 лісів та гаїв, 5 млинів, ставів та гребель. Його свояком був писар міський прилуцький (1731), писар судовий прилуцький (1739), священик с. Лапинці Федір Якимович Турковський. У Софійському монастирі записаний поминальний ряд його роду: Михайло, Катерина, Даміан, Ірина, Меланія, Катерина, Михайло, Федір, Леонтій, Петро, Ірина. Відомо, що синів не мав. Його донька Катерина померла 5 вересня 1734 р., сам Михайло Федорович помер 7 серпня 1742 р. Його тестамент написаний 4 серпня 1742 р. Д.: Параска Леонтіївна N (? – 1746.12.08.) була ще жива.

Мовчан Павло Васильович – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1741 – 1751 – ?). У 1747 р., мав двір житловий і призжий у с. Краспіль Батуринської сотні, у 1751 р. був у економії.

Мовчан Степан – сотник Кисляцької сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Мовчан Федір – полковник комонний (? – 1676).

Мовчан Федір Лукич (? – 1632 – 1678) – у одному з документів названий онуком Богдана Хмельницького. У квітні 1662 р. наказний полковник запорозький кодацький від полковника Красна Башта. У 1662 р. отримав від ніжинського полковника Василя Золотаренка універсал на с. Гринів, д. Тютюри у Стародубському полку. Значний військовий товариш (? – 1662 – 1663 – ?). Очолював кінний полк із 150 козаків у гетьмана Дорошенка (1674–1675). Навесні 1675 р. разом з полком перейшов на службу до Самойловича. Зробимо невеличкий екскурс у становлення найманого війська при Самойловичу. Якось гетьман згадував: «Федор Мовчан с полком своим конным, от Дорошенка отлучась, пришел ко мне» і «был знак, когда великий государь, прислал свое ему жалование и прислал к нему особою свою государеву грамоту», в який бажав, щоб «дабы, верно при мне прибывая... и иных к себе достойных от Дорошенка призывати». Цар дав указ про це і Самойловичу. Останній був у складному становищі. З одного боку, він мав царський указ про полк Мовчана, оплачений на перший випадок з московської скарбниці. Крім того, Самойлович мав велике бажання мати при собі підготовлену і вірну охорону. З іншого боку – заборону козацької ради тримати гетьману найманців, а ще гірше, відсутність коштів на їх утримання. Проте гетьман «в то время принял его к послуге, начал есмь употребляти и становища указывати, на которых бы себе с товарищи имел обыкновенное прокормление». Крім полку Мовчана, до Самойловича перевів свою компанію колишній димерський комендант полковник Геліяш Новицький і, мабуть, поповнив її за рахунок місцевого населення. «Все новобранци Волохі, Мултяне, Ляхі і воинскому делу великие промышленники, а домов и жен и детей у них нет и попечения ни о чем они...не имеют», «служить они рады непрестанно...великому государю без жалования, кроме того Молчанова полка». Та все ж усіх компанійців утримував гетьман – «ныне де кормит их он гетьман». У березні 1676 р., закликаючи правобережних сердюків до себе, Самойлович зазначав: «Мовчан с своими товарищи и иные компании пехотные полки не без хлеба и достойного призрения при нас живут». А враховуючи, що в березні цього року полк називався «компанія Молчанова і Новицького», то, зрозуміло, що в «иные компании пехотные полки» входив полк Гната Кальницького і, можливо, ще

якісь нам невідомі. Кожного року гетьман визначав місце постою кінного полку Мовчана в різних козацьких полках. Навесні 1676 р. полк знаходився на постої у Стародубському полку. Протиріччя між компанійцями і місцевими жителями були використанні полковником стародубським Петром Рославцем як привід для подачі царю «челобитної» проти гетьмана. Рославець писав: «Великий государь жаловал компанье не быть. Гетьман Иван Самойлович против государева жалования, без его, царского величества, указу и без совету войсковой старшины быть компанье велел. Великий государь пожаловал компанью не кормить и денежного жалования не давать. Гетьман Иван Самойлович без государевого указа и без совета войсковой старшины кормить и постой и денежное жалование велел давать». Осавул полковий прилуцький (1677). Полковник прилуцький (1678). 25 листопада 1678 р. цар надав грамоту полчанам за героїзм під Чигирином. Загинув під Чигирином. Його зятями були Григорій Дорошенко і Опанас Єсимонтовський. Д.: Марія Гаврилівна Яремієнко, донька погарського сотника (? – 1646 – 1693 – ?). У 2-му шлюбі за Опанасом N, родичем Петра Рославця.

Мовчан Яків Павлович – військовий товариш (1783), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787). Мв 50 підданих у с. Красному і хуторі поблизу. Д.: 1) Дарія N Вербицька, донька священика веровського. 2) (1787) Ганна Іванівна N, донька військового товариша.

Могилатов Мартин – військовий товариш (1790). Мав 172 підданих у Зіньківському повіті. Д.: Васа NN, донька возного.

Могилатов Степан Захарович – підпрапорний (з 1759), військовий товариш (з 1765.22.03). Служив у Гадяцькій полковій рахунковій комісії (1774). Мав 114 підданих. Д.: (1775) Марія Григорівна Коновалова, донька селітерного заводчика.

Могилевський (Могилянський) Іван – козак, значковий товариш Полтавського полку (1745.2.08. – 1750 – ?). Абшитований значковий товариш (? – 1752 – ?). Мав двір у Полтаві та у с. Іванчики. Д.: N Іванівна Максименко, донька військового товариша.

Могилевський Дмитро – писар сотенний келебердинський (? – 1733 – 1740), значковий товариш Полтавського полку (1740 – 1755 – ?). У 1746 р. разом з сином Степаном та військовим канцеляристом Петром Тройницьким підпалили дім сотника келебердинського Микити Козельського. Мав двір і хутір, 4 підсусідки у Кереберді.

Могилевський Дмитро – сотник старосамарський Полтавського полку (? – 1744).

Могилевський Михайло Петрович (1712 – 1762 – ?) – син військового товариша, служив з 1732 р. з батьком козаком Слабинської сотні Чернігівського полку був у польському поході, у 1739 р. – хотинському, після смерті батька перейшов жити у 1741 р. до м. Ромни Лубенського полку і того ж року 6 місяців був на форпостах з сотником Роменським Іваном Марковичем. Був у різних комісіях, сотенний роменський зборщик (1749), сотенний роменський осавул (з 1750). У 1759 р. за службу призначений значковим товаришем. За 15-річну службу племінника Гаврила Марценкевича співаком при імператорському дворі отримав звання військового товариша Лубенського полку (з 1760.14.01.). Через старість і слабкість служити не міг і був абшитований тим же званням. «Сказка» датована 1761 р..

Могилевський Петро Сидорович – козак Слабинської сотні Чернігівського полку. У 1741 р. перейшов у Ромни. Військовий товариш Лубенського полку.

Могилевський Семен – сотник Чаушського полку.

Могилевський Стефан Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – ?).

Могилевський Федір – військовий канцелярист (1761), сотник переволочанський Полтавського полку (1762.8.05.), сотник кобеляцький Полтавського полку (1762 – 1765 – ?).

Могилевський Федір Дмитрович – значковий товариш Полтавського полку (? – 1751 – ?). У 1747 р. сотник Микита Козельський побив Дмитра, Стефана і Федора Могилевських. Сотник келебердинський (1761 – 1762), кобеляцький (1764 – ?).

Могилянський Василь Семенович – суддя полковий полтавський (1773–1782), обозний полковий полтавський (1782).

Могилянський Василь Семенович (1732 – ?) – службу розпочав з 1752 р. військовим товаришем Полтавського полку, полковий суддя полтавський (1773–1782), суддя Полтавської нижньої расправи, обозний полковий полтавський з чином надвірного радника.

Могилянський Дмитро – писар сотенний (? – 1740), значковий товариш (1740 – 1750 – ?).

Могилянський Іван – козак, значковий товариш (1745.2.08. – 1750 – ?). Мав двір у Полтаві та у с. Іванчики. Малоросійський сотник, поручик і залишився служити. Д.: N Іванівна Максименко, донька військового товариша.

Могилянський Марко – абшитуваний військовий товариш (1782). Мав у Лохвицькому повіті 3 підданих.

Могилянський Федір – сотник келебердинський Полтавського полку (1762.02. – 1762.05.).

Могильницький N – сотник Переяславського полку (? – 1731), креатура полковника Танського.

Модзалевський Григорій Петрович (1750–1807) – у 1762 р. жив разом з дядьком Тимофієм Івановичем у с. Овдіївці. Службу розпочав з 1770 р. у Малоросійській колегії, з 1771 р. там же канцеляристом. Колезький канцелярист (1781), військовий товариш (з 1781.4.03.), абшитований військовий товариш (1787). Д.: Параска Костянтинівна Капустянська (1768 – 1817 – ?), донька військового товариша.

Модзалевський Іван Федорович (бл. 1696 – ран. 1767) – шляхтич гербу «Гербурт», син сотника топальського. Військовий товариш Стародубського полку (1720), значковий товариш (1723–1754). 23 вресня 1714 р. за домовленістю своєї матері Марини Тимофіївни Романовської зі Степаном Гудовичем отримав ¼ у маєтностях, які дісталися її від батька, а його діда Тимофія Олексійовича та від її першого чоловіка Йосипа Френсбаха – Кожуховського. Д.: (1720) Олена Юріївна Новицька (1698 – 1765 – ?), донька економа добр рейментарських шептаківських. У 1765 р. мешкала у с. Гарцові.

Модзалевський Петро Іванович (? – ран. 1762) – значковий товариш Стародубського полку. Д.: (бл. 1750) NNN.

Модзалевський Тимофій Іванович (1731 – 1798 – ?) – 1746 р. «обретался в услужении в Глухове в канцеляристи судового енералного Павла Дембовского», службу розпочав з 1750 р. козаком Стародубського полку, 1762–1768 рр. – староста с. Овдіївки Понорницької сотні Чернігівського полку. З 1779 р. – сотенний хорунжий. Абшитований значковий товариш Стародубського полку «по старости лет» (з

28.04.1781), мав 6 підданних у с. Гарцеві (1787). Д.: (1753) Васа Іванівна Михайленко (Хиськова) (1714 – 1798), донька козака с. Гарцева. За нею у придане півчвертки ґрунта у с. Гарцево.

Модзалевський Федір (? – ран. 1712.08.) – сотник топальський (? – 1700.04. – 1703.10. – ?), (пізніше 1705.11. – 1706.05.), значковий товариш полку Стародубського. Спільно з Олексієм Бишевським раніше 1713 р. тримали 21 двір у д. Хомутівці. Д.: (після 1695) Марина Тимофіївна Тимошенко, донька полковника стародубського, вдова Йосипа Петровича Ференсбах-Кожуховського, хорунжого полкового стародубського.

Модзалевський Федір Іванович (1734 – 1800 – ?) – службу розпочав 14 травня 1763 р., значковий товариш Лубенського полка (1763.14.05. – 1779). Військовий товариш (з 1779.30.05.). У 1784 р. «имеет болезнь в голове и в грудях, а потому и по старости лет полевой службы продовжать не может». Абшитований військовий товариш (1786 – 1800). Д.: (1760) Ірина Іванівна Попова (1735 – 1800), донька «корабельного флота майстр-капитана».

Можневський Антін (1740 – ?) – син значкового товариша, брат Петра, значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1775 – ?). У другій армії (1769). Письменний. Д.: Єфросинія Іванівна Савченко, донька козака Костянтинівської сотні.

Можневський Гаврило (? – 1762) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1746), абшитований військовий товариш (1746 – 1762).

Можневський Данило Гаврилович (1727 – ?) – Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька козака.

Можневський Іван (1747/1752 – ?) – з різночинців, службу розпочав 10 вересня 1759 р. козаком константинівським, отаман сотенний (з 1771 р.), військовий товариш Лубенського полку (з 1779.14.06.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 46 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Уляна Йосипівна Костенецька, донька полкового осавула. Мали сина Данила.

Можневський Петро (1747 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1775 – ?), абшитований значковий товариш (1788). Д.: Мотря Федорівна Гойка, донька козака Роменського.

Можчаров Гнат Максимович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), мешканець с. Дарієвич.

Можчаров Іван – наказний сотник сосницький (1739).

Можчаров Яків Максимович – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693).

Мозгалевський Федір – син козака, службу розпочав козаком Козелецької сотні з 1732 р., абшитований військовий товариш Київського полку (1759 – ?). Д.: N Іванівна Розумовська. Мали дітей Йосипа, Варвару, Горпину.

Мозиря Іван Яценко – син кошового Яцька Мозиря і рідний брат полковника корсунського Луки Мозиря. Спочатку козакував у Корсуні, козак полкової сотні Корсунського полку (1649), а потім перейшов до Ніжина і згодом став полковником піхотним ніжинським (? – 1661.07. – ?). Сотник носівський (? – 1666.06 – ?).

Мозиря Лука Якович (? – 1652) – син запорозького гетьмана. Козацький старшина Корсунського полку. Третій посол козацький до короля (липень 1648). Полковник корсунський (1649.04. – 1651) під час Корсунської (1648), Пилявської (1648), Зборівської (1649) битв. Був захоплений татарами разом з Б.Хмельницьким під час Берестейської битви 1651 р. Після повернення обороняв Київ, Білу Церкву. У складі посольства Семена Савича до Москви (1651). Після укладення Білоцерківського миру став в опозицію до гетьмана, будучи невдоволений скороченням реєстру. Усунутий з полковництва. Підтримував заколотників і після їх поразки за наказом гетьмана страчений.

Мозиряниця Яцько – козацький старшина (1627).

Мозолевський Іван – значковий товариш (1723).

Мойсеєнко Іван Микитович – козак миргородський (1649), хорунжий полковий миргородський (1656).

Мойсеєнко Петро – значковий товариш (? – 1736 – 1741 – ?), жив у Городищі.

Мойсеєнко-Заровний Євстрат Мойсейович – шляхтич, військовий товариш (1707).

Мойсей – полковий осавул полку Василя Іскрицького (1692).

Мойсейович Нестор – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Мойсейович Федір – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1677.10 – ?).

Мойцевий Стефан – суддя полковий полтавський (кін. 1676),

Мокієвський Костянтин Михайлович (? – 1709) – був двоюрідним братом матері І.Мазепи. Значний військовий товариш (? – 1689 – 1691). Був учасником кримського походу (1689). Полковник київський (1691–1709). Побудував у 1695 р. храм Троїцької козелецької церкви. У повідомленні інформатора за 1700 р. про п'яну суперечку на бенкеті у полковника Івана Обидовського зазначалося, що київський полковник К. Мокієвський у запалі назвав всіх полковників «измінниками государскими» і говорив, що «и сам пан гетман измінник», бо «хотіл з под Казикермена утікати». Гетьман після Івана Сулими с. Глубоке Воронківської сотні віддав Костянтину Мокієвському. Мазепа після К. Солонини йому на уряд полковника надав двори у сс. Бурки, Котов, Острі, Гуті Остерської, Козар, Ржавець, Киселівка Носівської сотень. Осадив с. Обухів у Київській сотні, яким і володів.

Мокієвський Левко – осавулом полковим переяславським (1638 – ?).

Мокієвський Михайло Якович – писар мошенський (? – 1669.6.11. – ?), після переходу на Лівобережжя став писарем полковим переяславським (? – 1676.09. – 1679.10. – ?). Сотник баришівський Переяславського полку (ран. 1687), пізніше, як обиватель переяславський, колишній сотник баришівського у 1687 р. продав дім у Баришівці Андрію Федоровичу. Писар полковий переяславський (? – 1688.10.11. – ?). Володів Борисполем і Кучаковим, але «прикрості» чинив і Мазепа – видав універсал (1688.10.11.), яким вказував стару маєтність с. Кучаків передати Федору Сулимі, а з бориспільцями «найскромнее обходилися».

Мокієвський Северин – сотник у Переяславському полку (1638 – ?).

Мокієвський Стефан Іванович – наказний сотник полковий миргородський (1710).

Мокієнко Лесько – військовий осавул (1646). 1646 р. від Зацвіліховського їздив до царя у Москву.

Мокій Микита – абшитований компанійський сотник (1775), мешканець золотоніський. Д.: Горпина Власівна Тульчин, донька козака Рашівської сотні

Гадяцького полку. Мали сина Івана (1760 – ?) – при Золотоніській сотенній канцелярії (1775), доньок Ганну (1747 – ?) – дружину сотенного компанійського осавула Івана Терентієва, Олену (1750 – ?) – дружину сотенного компанійського отамана Луки Покотила, Гафію (1759 – ?) та Ганну (1767 – ?).

Мокій Трохим (1759 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Лохвицького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN.

Мокрієвич (Посоховський) Іван Самійлович (? – ран. 1737) – знаменитий товариш військовий полку Чернігівського (1710). У його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). Значний товариш у Чернігівському полку (1717). 30 травня 1717 р. разом з братом Пантелеймоном отримав гетьманський універсал на сл. Ройську і на «пів третя» каменя млинового, а наступного дня – на маєтності свого тестя: дві слобідки Буду і Онисівці з млином-вишняком і валюшнею в Любецькій сотні, на Посохівку і Стецьке Будище, озеро Святе, куплений ґрунт Фаєвський, сл. Мутичів у острові Густіївському, млини з військовими частинами на р. Виру біля Старого Мостища, на куплений ґрунт Банківський до грунту Фаєвського прилеглий, млин-вишняк на Посохівці, два двори у Чернігові, два двори у Любечі, двір у с. Великій Весі. Бунчуковий товариш (? – 1730). Племінник городового отамана стародубського Станіслава Полубенського. Д.: 1) Анастасія Василівна Устимович, донька сотника Любецького, вдова Семена NN. 29 травня 1716 р. разом з чоловіком продала Павлу Полуботку за 40 талерів передані їй як придане частини у озерах Домашньому, Плечище, Дідовиці, Кализні. Її тестамент написаний 23 січня 1724 р. 2) Любов Єфремівна N (? –1717 – 1741 – ?), поминальник її роду: Єфрем, Іван, Григорій, Юхим, Йосип, Ксенія, Килина, Ірина, Дмитро, Марія, нм. Іван, Йосип, Марфа. Вірогідно, що це рід сотника вибельського Юхима Лобка, а вона його онука.

Мокрієвич Василь Васильович – абшитований військовий канцелярист (1786). Д.: Феодосія Андріївна Бакуринська, донька військового товариша.

Мокрієвич Василь Іванович (1727 – 1766 – ?) – навчався у Чернігівському колегіумі, службу розпочав з січня 1740 р., полковий канцелярист Чернігівської полкової канцелярії (з 1745.10.), бунчуковий товариш (з 1749.7.07.). 5 вересня 1736 р. разом з старшим братом Іваном продали половину каменя у млині у с. Полуботках, що належав їх бабі Євфросинії Ничипорівні Калениченко Григорію Єньку за 140 карбованців. Мав житловий і шинковий двір у с. Гучині Білоусівської сотні, підданих: в с. Гучині 8 хат, с. Звеничеві 3 хати (1760), в с. Гучині 66 підданих, в с. Сибережі (4 підданих) (1764), 80 в Білоусівській сотні, 15 в Ройській (1766).

Мокрієвич Василь Самійлович (? – 1711 – ран. 1742) – 1716 р. разом з братом Карпом скаржився на вітчима Івана Загоровського, який захопив батьківський маєток. Внаслідок цього отримав разом з братом дві частини ґрунтів, двір і млин у с. Листвен. Прийняв присягу 12 березня 1725 р. Значковий товариш Гадяцького полку (? – 1728 – 1733 – ?), 1724 р. розглядалася справа про стягнення глухівським циганом Ющенком з чернігівських мешканців Василя і Карпа Мокрієвичів боргу, а 1726 р. вона передана на розгляд МК. У грудні 1725 р. двоюрідний брат (значковий товариш Василь Мокрієвич) здійснив наїзд на його двір у с. Понурниці, побив його і дружину та захопив гроші. У 1728 р. звинуватив вітчима Івана Загоровського у захопленні спадкового майна. У 1737 р. мав з братом Карпом суперечку з бунчуковими товаришами Андрієм і Яковом Полуботками за млин у Білоусівській сотні. Бунчуковий товариш (? – 1739 – ?). 1739 р. Мешканець сосницький циган Гаврилов вимагав у нього повернення 50 злотих боргу.

Мокрієвич Данило Карпович – син військового товариша, значковий товариш (1731 – 1751 – ?), мав двір у Опішні.

Мокрієвич Дем'ян Карпович (? – 1660 – ран. 1709.13.09.) – товариш полку Чернігівського (1697), значний військовий товариш (? – 1704 – 1706 – ?). 23 березня 1704 р. оримав універсал Мазепи на с. Сибереж, с. Ямище, півтора камені куплених на р. Снові, камінь і пів кола ступного у Євтуховому млині на р. Білоусі. Д.: (після 1692) Гафія Трохимівна Підтереб (? – 1690 – 1725 – ?), донька київського полкового обозного, вдова переяславського полковника Івана Лисенка. 13 вересня 1709 р. Скоропадський підтвердив за нею володіння с. Сибереж і Ямище.

Мокрієвич Іван – наказний сотник седнівський Чернігівського полку (1726, 1730).

Мокрієвич Іван – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1668 – ?), (1688 – ?),

Мокрієвич Іван Васильович (1726 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1751 – 1760 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1786 – 1789 – ?). Мав 9 хат підданих у сл. Ройській і 1 хату в с. Ямищах (1760). Д.: 1) Ганна Павлівна Красовська, донька значкового товариша. 2) (1786) Марія NN, донька священика.

Мокрієвич Іван Дем'янович (? – 1682 – 1737 – ?) – у його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). Значковий товариш у Чернігівському полку (? – 1725 – 1730 – ?), бунчуковий товариш (? – 1732 – 1751 – ?). 1751 р. до компуту бунчукових товаришів записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мав підданих у с. Сибережі (12 дворів) і д. Ямищах (5 дворів) (1730), у Любечі 4 підданих, у д. Мутичові Любецької сотні 2 грунтових, 4 малогрунтових, 9 убогих (1732). Д.: (1725) Горпина Кирилівна Грушинська (? – 1710 – 1767 – ?), вдова Федора Ольшанського, бунчукового товариша. У квітні 1733 р. глухівський міщанин Григорій Олександрович вимагав повернення боргу, зробленого її першим чоловіком. У 1735 р. була ув'язнена в Глухові через чолобитну глухівської жительки Гафії Полонської.

Мокрієвич Іван Іванович (1705–1760 – ран. 1767) – військовий товариш Чернігівського полку (1735 – 1744 – ?), кандидат у сотники любецькі (1735), абшитований військовий товариш (? – 1747 – 1760 – ?). Мав у с. Гучині Білоусівської сотні 8 дворів посполитих (1747), там же двір житловий і шинковий (1750), 6 хат (1760), крім того мав 3 хати підданих у с. Звеничеві. Д.: Ганна Іванівна Бобир (1715 – 1767 – ?), донька сотника стольненського.

Мокрієвич Іван Іванович (1746 – ?) – сотник (1788), мав 92 підданих в одному місті, двох селах і двох хуторах. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином Гадяцького повіту і внесений до VI частини родовідної книги.

Мокрієвич Іван Іоаникійович (? – 1679 – ран. 1742) – значковий товариш Чернігівського полку (1726–1729). У його «сказці» 1734 р. відзначена участь у по-

ходах: взимку 1699 р. «под Филиппов день» з полками на кордон з татарами, 1702 р. під Бихів, 1703 р. знаходився у Києві, коли повертався думний д'як Українцев з Царгороду, під Любарем (1704), у польському поході (1705), у кінці серпня 1706 р. все військо Києво – Печерську фортецю у присутності Петра І «зачали делать», усе літо 1707 р. був на будівництві цієї фортеці, 1709 р. під Полтавою, у зимовий час 1711 р. з полком стояв на кордоні у Ірклієві, а у травні – під Кам'яним Затоном. 1713 р. все літо працювали під Києвом. Взимку 1716–1717 р. з полком ходив під керівництвом гетьмана Скоропадського у похід. Комісар в Угорському і Маклебурському корпусах. 1724 – 1 жовтня 1726 рр. комісар при полках великоросійських – Гренадерському, Тверському, Троїцькому, Ямбургському. У його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). 1725 р. мав суперечку з бунчуковим товаришем Степаном Миклашевським за сл. Доровку Глухівсьої сотні Ніжинського полку, цього ж року майор Борис Вінтер намагався стягнути з нього (названий бунчуковим товаришем) борг першого чоловіка його дружини Горпини Федора Ольшанського. Сотник полковий чернігівський (1729–1732), приймав участь у судових справах разом з полковим суддею Василем Каневським. 1731 р. призначений командиром команди у 1800 козаків на лінійну службу, де були до глибокої осені на будівництві фортець (серед них і святого Івана). Мав разом з братом Михайлом 6 дворів у с. Звеничеві та 37 дворів у с. Гучині (1730). Суддя полковий чернігівський (1732. 26.09. – 1739) замість Василя Каневського, який пішов на заслання. На ранг тримав с. Хотиничі. Абшитований 12 липня 1739 р. через старість. Д.: Євдокій Павлівна N (бл. 1688 – 1744 – ?)

Мокрієвич Іван Петрович (1744 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку. Сотник вакансовий (з 1772.14.05.).

Мокрієвич Іван Самійлович (? – ран. 1737) – значний товариш Чернігівського полку (1717). 31 травня 1717 р. отримав гетьманський універсал на маєтності свого тестя. Бунчуковий товариш (1730). Д.: 1) Анастасія Василівна Устимович, вдова Семена NN (її тестамент написаний 23 січня 1724 р.). 2) Любов Юхимівна N (? – 1737 – ?), поминальник її роду: Єфрем, Іван, Григорій, Юхим, Йосип, Ксенія, Килина, Ірина, Дмитро, Марія, немовля Іван, Йосип, Марфа. Вірогідно, що це онука сотника вибельського Юхима Лобка.

Мокрієвич Іоаникій (Ян, Іван) Карпович (? – 1660 – 1704 – ран. 1713) – сотник любецький (1690, 1693). Збудував млин у с. Гучин, полковий суддя чернігівський (1704 – ?). Д.: Євфросинія Ничипорівна Калениченко (? – 1670 – 1713 – ?), донька обозного полкового чернігівського. У 1713 р. продала двори в Чернігові священику Петру Столяренку.

Мокрієвич Йосип Олександрович (1765 – ?) – військовий товариш (з 1784) Гадяцького полку. Д.: Ганна NN.

Мокрієвич Карпо Іванович (? – 1640 – 1701 – ?) – «Упоминался панъ Карпъ привилеювъ его кролевскихъ милостей, але подъ часъ времени военного на Черниговъ вси будучіе въ схованню погорилы». Козак-шляхтич гербу «Багорія», від Б.Хмельницького отримав 24 червня 1651 р. універсал на сл. Ройську, сс. Ямище і с. Сибереж. Військовий товариш і обиватель чернігівський (? – 1659.08. – 1660.07.), писар полковий чернігівський (1660.07. – 1661.05.). Універсал гетьмана Івана Виговського Карпові Мокрієвичу та Лукашу Носачевичу на слобідку Ройську (1659.20.05.). Купчий запис Лукаша Носачевича Карпу Мокрієвичу на слобідку Ройську (1659.26.08.). 1660 р. купив у міщанина чернігівського Матвія Білковича землі у м. Чернігові. Отримав підтвердження на маєтності від Ю.Хмельницького: на слобідку Ройську і с. Сибереж (1660.23.07.), а згідно прохання єпископа Мефодія у 1661 р. царську жаловану грамоту, яка пізніше зотліла. Підписок ГВК (1663), військовий товариш (1664.03. – 1669.03.), у Ніжині отримав універсал І.Брюховецького Карпові Мокрієвичу про підтвердження володінь на слобідку Ройську, с.Сибереж та інші маєтності (1664.12.03), жалувану грамота царя Олексія Михайловича на сл.. Ройську, сс. Сибереж, Ямище та інші (1667.03.02.). Товариш полку Чернігівського. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви (1665.10.). Військовий канцелярист ГВК (1667). 27 серпня 1673 року купив у шляхтичів Василя Болдаковського і Станіслава Кохановського млин поблизу Чернігова на р. Стрижині. Разом з канівським полковником Яковом Лизогубом їздив до царя. Генеральний писар (1669.03. – 1672). Отримав універсал Дем'яна Ігнатовича Карпу Мокрієвичу про підтвердження володінь на Слобідку Ройську, с. Сибереж та інші маєтності (1669.27.03.). Військовий товариш і обиватель чернігівський (? – 1673 – 1674.12. – ?), був у двох чигиринських походах, значний військовий товариш (? – 1687.08. – ?), був у обох кримських походах, суддя полковий чернігівський (? – 1688.11. – 1690.09. – ?). Як бачимо, скинутий з генерального писарства угрупованням Самойловича, хоча і отримав підтвердження від останнього своїх маєтностей (1672.19.07.), проте зміг піднятися лише за наступного гетьмана Мазепи, який шукав собі прибічників у середовищі чернігівців. Мазепа підтвердив його володіння як універсалом, так і у 1690 р. виклопотав йому нову царську грамоту. Значний військовий товариш. колегію, що вела слідство у справі Ждана Тадрини. Поминальний ряд його роду: Карпо, Ганна, Іоаникій, Параска. Ще один його поминальник: Іоаникій, Карпо, Ганна, Марія, Уляна, ієреї Іван, Стефан, Іван, Ганна, Дарія, Афанасій, Уляна, Афанасій, Малахій, черниця Маркіяна, Софія, Самійло, ієромонах Афанасій. Д.: Ганна Станіславівна Кохановська (? – 1640 – 1701 – ?), донька сотника і отамана городового чернігівського. За нею наданий млин в с. Гучин на р. Білоус Білоусівської сотні.

Мокрієвич Карпо Самойлович (? – 1711 – ран. 1751) – протягом 17 січня 1729 – 13 грудня 1739 рр ГВК розглядала суперечку за володіння млином на р. Білоус у Білоусівській сотні між товаришами Гадяцького полку Василем і Карпом Мокрієвичами та бунчуковими товаришами Андрієм і Яковом Полуботками. Значковий товариш Гадяцького полку (? – 1730 – 1733 – ?). 11 вересня 1730 р. козак зіньківський Лука Софонов подав супліку гетьману зі скаргою на нього по звинуваченню в крадіжці, побитті і захопленні майна.

Мокрієвич Микола Васильович (1718 – 1763 – ран. 1767) – при государевому дворі, значковий товариш (1739 – 1751 – ?). Мав двір у сл. Ройській та шинок (1741), у сотні Ройській у сл. Ройській 16 посполитих дворів 1 підсусідків (1747), двір житловий у д. Слободка Ройська (1747), шинковий двір у Чернігові

(1747), двір житловий у д. Слободка Ройська (1750), там у нього пізніше 14 посполитих та 12 підсусідків, шинок, на рівчаку ц д. Слобідка Ройська млин-вешняк. військовий товариш. У 1750 – 1754 рр. ГВК розглядала справу про намагання жителя с. Роїща Ройської сотні Артема Легчуна і його брата Каленика повернути майно (худобу, хліб, одяг і т.п.) захоплене у них значковим товаришем Миколою Мокрієвичем. У 1757 р. продав землю у Стародубі під двір міщанину Петру Розумову за 220 карбованців. Д.: 1) Тетяна Федорівна N (1720 – ?). 2) (1753) Ганна Петрівна Бутович (1733 – ?), донька бунчукового товариша.

Мокрієвич Михайло Іоаникійович (? – 1738) – за осавула полкового чернігівського (1723–1725), підписав коломацькі чолобитні. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1726 – 1728), перший полковий осавул (1728 – 1738). Приймав участь у польському поході (1734). Під час кримського походу очолював Чернігівський полк, загинув у битві при Гайман-долині. У його володінні млин на р. Снові на седнівській греблі (1713). Д.: NNN (? – ран. 1742)

Мокрієвич Олександр Михайлович (1727 – 1790 – ран. 1803) – службу розпочав з 1743 р. полковим канцеляристом чернігівським, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1749.2.02. – 1790 – ?). 1751 р. до компуту бунчукових товаришів записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. Мав житловий і шинковий двір у с. Гучин Білоусівської сотні (1750), Володів д. Кислою, яке отримав від Любецького сотника Івана Савича. Мав у с. Гучин 6, Звеничеві 4 хати (1760), с. Гучині 39 підданих. У Чернігівському і Городницькому повітах мав 32 хати підданих (1782), спадкових, наданих і куплених у с. Гучині – 112, Сибережі – 17, Звеничів – 41, д. Кислій – 152, разом – 328. Д.: Марія Іванівна Рашевська, донька бунчукового товариша.

Мокрієвич Павло Михайлович (1715–1778 – ран. 1782) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1735 р., значковий товариш у Чернігівському полку (з 1735), військовий товариш (з 1735), бунчуковий товариш (з 1749.28.02.). У 1749 р. ГВС розглядав справу про намагання Павла Мокрієвича одержати 50 карб. річної платні свого батька, чернігівського полкового осавула Михайла Мокрієвича, загиблого у 1738 р. у бою на Гайматовій Долині, а у 1750–1751 рр. справу про вбивство бунчуковими товаришами Павлом і Олександром Мокрієвичами та сином полкового чернігівського судді Василем Мокрієвичем козака Ройської сотні Тимофія Сапігу та захоплення у нього чотирьох коней з упряжжю і саньми. Присутній у ГВС (1762). Мав у с. Гучині 11 посполитих дворів та житловий, та житловий у с. Суличівці, посполитих у с. Звиничеві 4 двори (1740), у с. Гучині 11 дворів посполитих та житловий двір, приїжджий у с. Сулічовці, у с. Сибережі 1 двір посполитих (1741), у Любецькій сотні у д. Кислій 3 посполитих, посполитих у с. Гучині 2 посполитих і 14 підсусідських дворів, приїжджі двори у Любечі і д. Кислій (1743), приїжджий двір у д. Кислях Любецької сотні, у с. Гучині 14 посполитих дворів, у Ройській сотні у с. Ямищах 1 двір посполитх, у с. Звиничеві 6 дворів підсусідків (1747), житловий двір у с. Гучині Булоусівської сотні і приїжджий у Чернігові (1750). 28 серпня 1755 р. здійснив уступку прав на сиберезькі і ямищенські грунти полковому хорунжому Василю Комаровському. Мав в с. Гучині 8, Звеничеві 3, Ямищах 2, Любечі 3, д. Кислій 4 хати (1760), в с. Сибережі 86, Гучині 5 підданих. 20 червня 1778 р. написав тестамент. Д.: Ганна Романівна Квітка.

Мокрієвич Павло Пантелеймонович (? – ран.1748) – син значкового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1735 – 1743 – ?).

Мокрієвич Пантелеймон Самійлович (? – 1687 – 1760 – ран. 1768) – значковий товариш Чернігівського полку (1702 – 1760 – ?). Учасник походів під Ладогу (1702), Любар (1704), у Польщу (1705), у Київ (1707), на Білу Церкву і Пропойськ (1708), під Полтаву (1709), ув Лубенському полку зимували і під Кам'яний Затон (1711), у Київ (1713), під Гадяч, на канальні роботи (1721), у Царицин (1724). Володів млином на р. Снові на греблі седнівській (1713), при млині мав 2 двори посполитих (1741). Отримав 13 червня 1717 р. декрет ГВС, 17 червня 1717 р. універсал гетьмана на трестівські маєтності: двір у с. Суличівці, підданих у осадженій ним сл. Ольсох, млини у с. Листвині і Шкробові з військовими частинами, млин на ґрунті Суличівському ним збудований з грунтами і підсусідками. 27 червня 1731 р. ці маєтності були підтвердженні гетьманським універсалом. У липні 1731 р. захопив спадкові ґрунти у своїх братів Карпа та Василя. Мав підданих у Білоусівської сотні с. Бихівець 2 убогих, у д. Ольсох 8 малогрунтових та 4 убогих (1732), підсусідки у с. Сибережі та сл. Ройській (1738), у Седневі підсусідків: 1 убогий без худоби (1739), двір у Седневі (1740), мав хату у Седневі, де жив 1 мірошник (1741), при млині під Киселівкою на р. Бреч приїжджий на 1 хату і 2 посполитих двори (1743), двір житловий у с. Суличівка Білоусівської сотні, мав при млині у Киселіській сотні житловий двір, у Киселівській сотні у д. Верхоліси 20 дворів (35 хат) посполитих та 7 дворів підсусідків (1747), приїжджий двір у Чернігові (1732). Поминальний ряд його роду: Карпо, Сава, Павло, Самійло, Іоаникій, Дем'ян, Хома, Пилип, Василь, Корнилій, Василь, Марія, Ганна, Параска, Степанида, Іван, Іван, Сусанна, Горпина (його дружина), Самійло, Параска. Д.: (з 1706) Горпина Пилипівна Спичинська, донька значкового товариша Чернігівського полку. Протягом 1722 – 1732 рр. йшла судова справа між її чоловіком і дружиною брата Клима Спичинського Оленою за спадкові ґрунти, млин і підсусідків у с. Суличівці Білоуської сотні.

Мокрієвич Петро Карпович – син військового товариша, значковий товариш Гадяцького полку (1767–1770), абшитований військовий товариш (з 1770.22.12.), жив у 1-й полковій, мав двір і 3 підсусідки у 1-й полковій сотні, двір у Гадячі.

Мокрієвич Петро Пантелеймонович (1708 – 1742 – ран. 1748) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1742 – ?). Мав підданних у с. Сибереж (1732), у с. Сибереж 1 двір, двір житловий у с. Сулічовка (1739), у с. Сибереж 1 двір посполитих (1741). Д.: Євдокія Антонівна N (1716 – ?). В другому шлюбі за Юхимом Філіповським.

Мокрієвич Роман – бунчуковий товариш.

Мокрієвич Самійло Карпович (?, м. Чернігів – 1660 – 1711.02. – ?) – навчався у КМА, учасник чигиринських і кримських походів, отримав у 1687 р. універсал Мазепи на с. Листвен Білоусівської сотні, а у вересні 1690 р. – царську грамоту. Сотник березнинський (? – 1689.01. – 1690.05.), сотник полковий чернігівський (1690 – ?), значний військовий товариш (? – 1704 – 1711.02. – ?). 24 березня 1704 р. отримав за гетьманським універсалом с. Ройську слобідку, пів-

тори каменя на р. Снові під Седневом, камінь і пів кола ступного на р. Білоусі в Євтухівському млині. Млин нище Ямища в Білоусівській сотні «вланим коштом і працею апоставлений». 20 вересня 1709 р. Скоропадський підтвердив за ним с. Листвин, Слобідку Ройську. Був поетом, друкував свої твори. Тестамент написав у 1710 р. Д.: 1) NNN. Мали синів Івана і Пантелеймона. 2) Тетяна Романівна Лопата (? – 1719 – ран. 1728), донька бурмістра, потім війта чернігівського. Мали синів Карпа, Василя, доньку Тетяну. У другому шлюбі за бунчуковим товаришем Іваном Загоровським. 27 червня 1712 р. продала Полуботкам греблю на р. Білоусі нище с. Ямищ.

Мокрієвич Степан (? – ран. 1681) – писар полковий переяславський (? – 1667.27.05. – 1668 – ?), військовий товариш (1669), мешканець гадяцький, писар полковий гадяцький (1672 – ?). Священик соборний Успенський переяславський (? – 1677 – ?). Д.: Тетяна Григорівна Бутович, донька протопопа переяславського і гадяцького. 23 лютого 1681 р. продала свій дім у Переяславі, побудований на батьківському ґрунті, священику Івану Недільці за 600 золотих.

Мокрієвич Степан Іванович – військовий канцелярист (1767).

Мокрієвич Федір Павлович (1741 – ?) – військовий канцелярист, військовий товариш Чернігівського полку (1781), був власником плотини з одним амбаром на р. Сибережі, паралізований (1782).

Мокрієвич Юрій Миколайович – суддя полковий переяславський (? – 1664.04. – ?), (? – 1669.02. – 1672.06. – ?). Розглядав судові справи у Борисполі (1670.11).

Мокрський Федір (? – 1771 – ран. 1788) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Уляна NN (1737 – 1790 – ?), мала 4 підданних у 1 селі у Чернігівському повіті (1788).

Молдавець Петро (1746 – ?) – служив з 1774 р., значковий товариш Лубенського полку (1774 – ?), у походах не був. Військовий товариш (1783). Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 13 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Домна NN, донька священика.

Молка Антип (1766 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.08.). Дворянин.

Молка Герасим (1768 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.08.). Дворянин.

Молка Микита (1768 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.08.). Дворянин.

Молодецький Іван Родіонович – сотник київський.

Молохановський Василь Петрович – товариш полку Полтавського (? – 1740 – 1749), значковий товариш Полтавського полку (1749 – 1762 – ?), тримав правління Келебердинської сотні (1751). Проживав у Нових Санжарах (1762), де мав двір, а у другому його ж дворі жив його зять. Двоюрідний брат Григорія Яковича Мелещенка. Д.: Тетяна Павлівна Жданович, донька сотника новосанжарського.

Молтян Григорій – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Його зять Іван Крамар був у першому польському поході, повернувся з полковником Граб'янкою у вересні 1735. Мешкав у Куземці, мав 2 хати на 1 дворі.

Молчановський Іван (1724 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1790 – ?), засідатель Чернігівської нижньої розправи (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька священика.

Молчановський Яків Іванович (1739 – ?) – отаман сотенний, абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 23 підданих у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Молява Богдан (? – 1624 – 1661 – ?) – козак Київської сотні Самійла Білецького (1649), сотник київський (? – 1654 – ?), наказний полковник київський (? – 1660.08. – 1661.02). У серпні 1660 р. у Гродок призначив наказного полковника Корнія Бунчужного, а у Турів чинити збори Демка Полущенка. Прибічник Ю.Хмельницького після переходу на бік Речі Посполитої. Захоплений лівобережними козаками і полковник ніжинський В.Золотаренко 3 січня 1661 р. направив його як «язика» до Москви.

Молява Ярош – козак сотні Григорія Пещенка (1649). У 1656 р. посланий київським полковником Яненком до Козельця розглянути конфлікт шевського цеху і шевців. Осавул полковий київський (? – 1659 – 1660.08. – ?). Призначив полковником Корнія Бунчужного у Гродок. В цьому районі діяв охотницький полк Івана Московки (з Остра), сотниками якого були Іван Слінко (з Переяслава), Іван Якименко Кияниця, Василь Волошин (з Трипілля) (майбутній сердюцький полковник в 1666 – 1669 рр.), Максим Жупел (з Трипілля), Шибіга (з Гоголева), Лесько Переяславець Костирка (1660.08) (мабуть, його у 1667 р. бачими як полковника над іноземними корогвами).

Молявка Григорій Федорович – у кримському поході 1738 р. генерал-фельдмаршал Лессій надав посаду чернігівського полкового обозного городнянському сотнику Федору Молявці, а на його місце призначив сина Григорія. Сотник городницький Чернігівського полку (1738 – 1745). Д.: Марія Петрівна Бутович (1722 – ?).

Молявка Іван (Ян) Харкович (? – бл. 1706) – шляхтич. Продовжив традицію батька і також став черніговським городовим отаманом (1662.11., 1665.06., 1667.02., 1675.18., 1677.02.). Наказний полковник чернігівський (1664.07.). Чернігівський полковник Яків Лизогуб йому як колишньому городовому отаману чернігівському, а у 1691 р. значному товаришу надав місце для млина на р. Рудці. Пізніше документи його згадують як товариша Чернігівського полку (1680, 1693), значного товариша Чернігівського полку (1680.04, 1699.07, 1702.06), значкового товариша (1692). Придбав землі у с. Ведильці у любецьких міщан і бояр. 1690 р. купив землю у с. Антоновичах у Ганни Жлобихи. Незабаром це придбання було підтверджене універсалом І.Мазепи. 1691 р. ґрунти при с. Шибринівці – у Феодосії Михайлихи, купив якісь землі у с. Ведільці у «любецьких мещан и бояр». Проживав у Масанах (1702). Мав шинок казковський у Чернігові. 11 серпня 1706 р. склав тестамент. Д.: 1) NNN, 2) Ганна NN, у спадок від чоловіка отримала двір у Чернігові на вулиці Гончій.

Молявка Іван Федорович (1733 – 1774.23.12) – службу розпочав 6 листопада 1757 р. значковим товаришем Чернігівського полку, військовий товариш (з 1760.3.12.). Володів с. Левонки, хут. Москалі, частками сс. Мосані і Шибиринівки. Мав 219 підданих.

Д.: Марфа NN (? – 1750 – 1802 – ?), мала 217/219 підданих у 3 селах і 1 хуторі (1790).

Молявка Йосип Федорович (бл. 1727 – 1765) – був значковим товаришем Чернігівського полку (? – 1762 – 1765 – ?), 11 вересня 1764 р. написав заповіт, у якому залишив свої володіння дружині Марфі Андріївна Островськовні.

Молявка Кирило Олександрович (1717, с. Анионовичі Любецької сотні – 1786.28.05.) – службу розпочав 1 січня 1741 р. полковим канцеляристом у Чернігівській полковій канцелярії. Значковий товариш (з 1752.16.12.). Наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (2-ї; 1766.1.04. – 1.10.). Абшитований військовий товариш (1767.27.08. – 1786). Правлячий за сотника у Бакланській сотні (1769.1.03. – 1.05.). Мав 2 підсусідків у Баклані і 4 підданих у д. Антоновичах Любенької сотні (1772), 21 підданого у Погарському повіті (1786). Д.: Варвара Іванівна Ширай (1725 – ?), донька сотенного отамана бакланського. Мали синів Івана, Дмитра, Степана, доньок Уляну, Євдокію.

Молявка Микола – значковий товариш Чернігівського полку (1784).

Молявка Олександр – значковий товариш Чернігівського полку (1694 – 1741 – ?). Учасник походів 1694 р. на паланку, 1696 р. – Азов, 1701 р. – Рогулев, 1702 р. – Лагоду, 1704 р. – Любар, 1705 і 1706 р. – у Польшу, 1707 р. – Київ, 1709 р. – під Полтаву, 1711 р. – Кам'яний Затон, 1719 р. – Царицин. Скуповував землі на початку XVIII ст. у с.Антоновичі, У 1702 р. йому надав частину сс. Шибиринівки, Атоновичів та Левонок гетьман Мазепа. 1726 р. продав землю Чернігівському монастирю у с. Павлово. Мав двір у д. Антоновичах (1741).

Молявка Федір – обозний полковий прилуцький (1741).

Молявка Федір Іванович (? – 1747.25.01., Глухів) – згідно заповіту батька отримав половину батьківського двору у с. Масанах. Приймав участь у поході до Кам'яного Затону (1711), до Києва, коли окоп понад Либеддю копали (1712), під Гадяч (1716), до Ладоги (1721), на Коломак (1723). Значний товариш (1711 – 1729), полковий комісар чернігівський (1726 – 1728), 1726 р. вибирав у полку порції і рації для Ямбурзького драгунського полку. Сотник городницький (з 1729), був у другому польському поході з полковником прилуцьким Галаганом. Притягався до відповідальності разом з сином Григорієм за участь у пограбуванні шляхтича Самійла Лясковського та євреїв у м. Богуславі під час польського походу 1733 р. Чернігівський полковий обозний (1738 – 1747.25.01). Спочатку був призначений полковим обозним прилуцьким, але фельдмаршал фон Лессія видав повторний указ і ГВК перевела його до Чернігівського полку. Був у польському, кримському та очаківському походах. Протягом 1722 – 1740 рр. вів майнові суперечки з родичами в Чернігівському і Київському полках за ґрунти і сіножаті, коморне місце у Києві з магістратом київським і Чернігівською архиєпископською кафедрою. Д.: Ганна Іоаникіївна Мокрієвич (бл. 1693 – 1760 – ?), донькою сотника любецького.

Молявка Федір Олександрович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Молявка Яків – писар полковий стародубський (? – 1656 – ?).

Молявченко Матвій – покозачений шляхтич, сотник дудерківський Бориспільського полку (1662).

Момонтів Федір – сотник лохвицький (1758.12.08. – 1762.18.05.), сотник опішнянський (1762 – 1768.2.05.).

Момот Григорій Іванович – сотник яготинький Переяславського полку (? – 1690.03. – 1691.04. – ?), володів с. Памфіли, Войтовці Яготинської сотні.

Момот Іван – значковий товариш Переяславського полку (1690).

Момот Іван – на уряді миргородському (1698). Значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Лісницького.

Момот Іван – наказний сотник лукомський (1735).

Момот Іван Юхимович (? – 1629 – 1693 – ?) – козак сотні Івана Ковалевського Переяславського полку. Суддя полковий переяславський (? – 1660 – ?). Суддя полковий переяславський регіменту Брюховецького (? – 1664.12. – ?). 26 червня 1665 р. продав Івану Окуленку (Туровцю), майбутньому війту переяславському (1688) двір за 1000 золотих у Переяславі. Обозний полковий переяславський (? – 1666.18.07.). Під час переяславського повстання осавул полковий переяславський (1666.18.07. – ?). Посол гетьмана Дорошенка до кримського хана (1667). 1668 р. призначений полковником київським замість Костянтина Матюти. У 1669 р. направлений гетьманом Дорошенком наказним полковником (1669.03.) до Переяславського полку замість Думитрашки, який перейшов на бік Суховієнка. 12 лютого 1669 р. у Глухові обирав гетьманом Ігнатовича. У грудні 1674 р. як військовий товариш посланець гетьмана Петра Дорошенка у Брацлав з проханням прислати польських комісарів. Наказний суддя полковий переяславський (1688.09.). Ннаказний полковник переяславський за Івана Мировича (1693.10.04.), володів сс. Слобідка (після канівського полковника Івана Гурського) Бубнівської сотні, Полежаї, Памфіли, Соснова, Ташань Яготинської сотні. Д.: можливо, N Іванівна Гурська.

Момот Федір Михайлович (1732 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1745 р. канцеляристом Полтавського полкового суду, значковий товариш (з 1746.29.02.) Великобудиської сотні, служив при екзакторі Антоні Крижановському. Сотник лохвицький Лубенського полку (1758 – 1762), сотник І Опішнянської сотні Гадяцького полку (1762 – 1768). Абшитований полковим хорунжим.

Монтанський Василь (1702 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 133 підданих у 1 містечку і хуторах. Д.: Марія N Шостак, донька значкового товариша.

Монтанський Григорій (1769 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку.

Монтанський Іван (1726 – ?) – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?).

Монтанський Іван Васильович (1703 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 174 підданих у 1 містечку і 2 хуторах. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.

Монченко Марко – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1702.08.).

Монченко Марко Гнатович – син козака мглинського, військовий товариш, отаман городовий мглинський (з 1680.12.05.), мав герб.

Монченко Матвій Маркович – син військового товариша, сотник наказний мглинський Стародубського полку (1723.08., 1728.03.). Мав доньку Ірину – дружину значкового товариша Григорія Кореневського.

Монько Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1738), мав житловий двір у Кролевці.

Моргацький Іван – осавул полковий ніжинський (? – 1727 – ?). Отримав універсал гетьмана Апостола. Його онук Яків і правнук Степан (1727 – ?) мешкали у с. Атюші Кролевецького повіту.

Мордич (Мордиченко) Артем – син значкового товариша. Службу розпочав 8 червня 1778 р. полковим копіїстом, канцелярист (з 1781.28.02.), отаман сотенний (з 1781.6.12.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782.24.11.).

Мордич (Мордиченко) Іван Федорович – син козака можного, козак виборний 1762 – 1767 рр., абшитований значковим товаришем Миргородського полку.

Мордич Сава – наказний обозний полковий миргородський (1727).

Моренець Григорій – «завєдовца» Гадяцького полку (1731), значковий товариш (1736 – 1747). Мав двір і шинок у Комишній, 3 підсусідки та при його хуторі 4 підсусідка, мешканець комишненський.

Моренець Іван – службу розпочав з 1755 р., хорунжий (1760–1765), осавул сотенний гоголівський (1765–1778), абшитований значковий товариш Київського полку (1778.26.02. – 1782 – ?).

Моренець Ярема Савенко – сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (? – 1676.02. – 1682.05. – ?).

Моренко Кирило – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Моренко Прокіп Федорович – осавул полковий гадяцький (1687.07. – ?).

Морзак (Мурзак) Іван (1736 – ?) – отаман сотенний 2-ї Зіньківської сотні (з 1772.4.06.), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті Зіньківського повіту. Д.: Уляна NN, донька військового товариша.

Моркотун Іван – сотник баришівський Переяславського полку (1663 – ?).

Моркотун Павло – сотник баришівський Переяславського полку (?–1672.05.–?).

Мороз Григорій – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Мороз Іван Іовович (1706/1711 – 1782 – ?) – житель Березни (1725), у сотні Березинській служив з 1751 р. рядовим козаком, у 1756 р. від ГВК надано чин значкового товариша. У 1760 р. звільнений у відставку по хворобі. До сказки прилучені атестат з Охтирського полку. Абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1761). У 1756 р. сотник березненський Яким Сахновський здійснив наїзд на його хутір, побив служителів і погрожував вбити Мороза.

Мороз Матвій (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 115 підданих у одному місті і одному селі. Занесений до II частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Д.: (1782) Софія NN, донька дворянина.

Мороз Мойсей (1721 – ?) – служив з 1740 р. козаком запорозьким. У 1761 р. значковий товариш Мойсей Мороз написав у донесенні, що його дід і батько служили козаками в сотні Керебердинській до смерті. Після цього зайшов у Січ і там служив, був у походах, у 1752 р. призначений значковий товариш, тепер за старістю служити не міг, дітей здатних до служби окрім племінника Стефана не мав, тому просив призначити його на власне місце значковий товариш.

Мороз Ничипір (? – бл. 1762) – з полтавських міщан. Полковий канцелярист (? – 1744), 29 січня 1744 р. став значковим товаришем Полтавського полку. Писар суду полкового (1751) до смерті. Брат Петра.

Мороз Петро (1736 – 1769 – ?) – з полтавських міщан. Службу розпочав з 20 січня 1750 р. при полковій канцелярії, підканцелярист полкового суду (з 1754.01.), значковий товариш Полтавського полку (з 1755.7.06.), полковий комісар (1759).

Мороз Стефан – значковий товариш Полтавського полку (1761.14.08. – 1767 – ?). р., призначений значковим товаришем на місце дядька Мойсея Мороза.

Морозенко Нестор – полковий старшина (вірогідно, осавул) Кропивненського полку (1649). Не поділяємо точку зору про його обозництво. Про полкових обозних у 1649 р. говорити взагалі зарано. До 1654 р. варто визначатися з полковими осавулами, хорунжими і писарями.

Мороховець Петро (1752 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав. Мешкав у Зіньківському повіті. Д.: Єфросинія NN, донька значкового товариша. Мали синів Василя, Петра, доньку Параску.

Морський Михайло – сотник Бакланської сотні Стародубського полку (? – 1671.1.08. – 1672 – ?).

Моругий N – сотник брагинський (? – 1651.04. – ?).

Мосинзов Данило – військовий товариш Ніжинського полку.

Москаленко (Стефанович) Андрій Степанович (? – ран. 1764) – отаман курінний (? – 1711 – ?), сотник богацький Миргородського полку (1716 – 1742 – ?). Очолював сотню у кримському поході (1735 – 1737). У 1718 р. полковник Апостол надав йому 6 дворів у м. Богачка. Мав 2 шинки у Богачці, 2 хутори під Богачкою. У 1730 р. отримав універсал гетьмана Апостола на право побудови млина на р. Пслі

Москаленко (Стефанович) Дем'ян – полковий канцелярист, військовий товариш Миргородського полку (? – 1779 – ?). Д.: Марія Василівна Устимович, донька військового товариша.

Москаленко (Стефанович) Іван – сотник крилівський (1674).

Москаленко (Стефанович) Йосип Андрійович (бл. 1722 – ?) – син сотника, навчався у КМА (1736), службу розпочав 12 грудня 1747 р. Сотник богацький (? – 1760), абшитований бунчуковий товариш Миргородського полку (1779). Мав чотири хутори в Богацькій сотні (1781), проживав у Богачці.

Москаленко (Стефанович) Корній Андрійович – козак Богацької сотні, мав хутір (1764), військовий канцелярист (1781), володів двома хуторами у Богацькій сотні. Протягом 1777–1778 рр. брати вели суперечку за батьківський спадок.

Москаленко Василь – отаман городовий (1678 – 1680), сотник наказний (1682.05.), на уряді бориспільському (1685, 1686, 1687, 1696), отаман городовий (1697 – 1698).

Москаленко Іван – сотник крилівський Чигиринського полку (? – 1674.02. – ?).

Москаленко Макар – полковник білоцерківський (? – 1654.8.06. – 1655.06. – ?).

Москаленко Савка – сотник у Білоцерківському полку (1638 – ?), наказний полковник білоцерківський (1651, 1654.12.).

Москаленко Семен – військовий товариш (1790), мав 1 підданого у Лохвицькому повіті. Д.: Мотря NN, донька козака.

Москаленко Степан – сотник Антонівської сотні Паволоцького полку

Москаленко Стефан – сотник богацький Миргородського полку (? – 1698.12. – ?).

Москаль-Раєцький Степан – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1693 – ?).

Москов N – абшитований полковий осавул (1776 – ?).

Москов Іван (? – ран. 1795) – колезький канцелярист, полковий хорунжий (1777.12.05. – 1780 – ?), абшитований полковий хорунжий. Д.: Мотря Федорівна Заньковська (? – 1795 – ран. 1802).

Москов Федір – у Миргородському полку службу розпочав з 1735 р. «... во время де бывшей турецкой войны он... был в разных трудных походах и на приступах, а при взятии Перекопа, Кизляра, Бахчисарая, Аймечети и Ачакова и знатные свои службы оказал, и всю тое службу отправлял на своем коште, а во время де той службы хутор его за Днепром, немалого иждевения стоящий, в 1736 году неприятелем весь разорен, от чего, будучи он в чужестранстве, не имеет себе ныне никакого пропитания». Сотник шишацький Миргородського полку (? – 1737), очолював сотню у кримському поході (1737). Обозний полковий миргородський (1737 – 1765.12. – ?). Купив у козака Власівской сотні Олексія Довгого хутір над р. Малим Інгульцем (1736.9.10), 8 грудня 1741 р. у жителя кременчуцького Микити Нетегайла байрак, стінку, сінокоси. Володів полем і лісовими угіддями до лісу Чуті, на р. Інгульці нище р. Макарихи хутором Тонкошкурівским (1745). 1745 и 1748 рр. просив про віддачу у його володіння переправи на р. Псел у с. Хоршках – його маєтності. Вів тяжби за грунти з сотником Василем Зарудним (1752). У його володінні був млин на р. Псел (1753), мав два хутори при с. Дмитрівці Потоцької сотні і один хутір під с. Демидівка Омельницької сотні (1764). У 1759 р. захопив землі у козаків с. Хорошки Корнія Лесненка, Прокопа Горенка, Семена Дриди, у 1765 р. звинувачений козаками села Калениківки Остапівської сотні Чорнобривченком, Біличенком і Тищенком у спробі покріпачення. Володів селом Скливата (1748), яке пізніше назване слобідкою Скелеватою, де мав 75 посполитих (1753). 1758 рр. бунчуковий товариш Петро Галецький позивав його за купівлю хутора на омельницьких землях. 1774 р. мельник Пивогородського Микільського монастиря мішав доступу води до його млина, військовий товариш Остроградський звинуватив його у захопленні у нього Солоецького озера, коней. Абшитований полковий обозний у 1774 р., викликався до ГВС за нанесення побоїв, захоплення худоби, тримання під арештом козака Голтв'янської сотні Кашкалди. Д.: N Григорівна Остроградська.

Москов Федір Федорович – син обозного полкового і онук сотника омельницького (по жіночій лінії), служив з 1776 р., значковий товариш Гадяцького полку (? – 1780 – 1782 – ?). Військовий товариш (? – 1786), отримав чин титулярного радника. Мав підсусідків у с. Хорошки Миргородського полку 146, у селах Остапівської сотні 90 та у Новоросійській губернії у Омельницькому окрузі в Омельнику 70 та у Кременчуцькому окрузі на хуторі Олефіровському 36 підданих. Мав 150 хат підданних у Голтв'янському повіті (1782).

Московський Іван – писар полковий комонний полку Новицького (? – 1690 – ?).

Московченко Артем (1761 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Прилуцького полку (з 1782.22.09). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Домна N Жоравська, донька козака.

Московченко Іван – козак сотні Остерської Переяславського полку (1649), а у 1660 р. полковник наказний (київський ?) з Остра Іван Московка.

Москот Осип (? – 1719 – 1769 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку, мешканець стольненський. Д.: Феодосія Якимівна N (1719 – 1782 – ?), вдова (1782).

Моснецький (Мосціцький) Іван Миколайович (? – 1732 – ран. 1764) – син протопопа переяславського, який за наданням Мазепи володів с. Вовчків. Його батько Микола Мосціцький був одружений з N Григорівною Бутович і після тестя очолив Переяславську протопопію. Став значковим товаришем (1730 – 1750 – ран. 1764) за вітчимом Антоном Кошицею. На початку XVIII ст. володів с. Вовчків за наданням Мазепи. Мав двір житловий у Переяславі, двір приїжджий у с. Циблях 2-ї полкової сотні (1750).

Моснецький (Мосціцький) Пантелеймон Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1743 – 1764). Мав родовий герб. У 1757 р. його батько з ним продали ґрунт під Переяславом М.Гриневичу. Стверджуючи купчу у сотенному правлінні у 1764 р., він передав два універсали на ці ґрунти гетьманів Б.Хмельницького (1654) і І.Виговського (1658) його прадіду протопопу переяславському Григорію Бутовичу (? – 1654 – 1663 – ?). Останній у середині XVII ст. був досить помітною фігурою. Його імя зустрічаємо вперше у 1654 р., коли він разом з полковником Тетерею зустрічає посольство Бутурліна неподалік від Переяслава. Залишається він протопопом і у 1663 р., у цей час купив хутір під с. Циблями.

Моснецький (Мосціцький) Петро Миколайович (? – 1721 – 1767 – ?) – син протопопа переяславського, став значковий товариш за вітчимом Антоном Кошицею (1730 – 1767 – ?). У жовтні 1751 р. купив сіноконсу луку у с. Циблях, 1753 р. – плець у Переяславі у пушкаря полкової артилерії Петра Дереяшенка. Мав двір житловий у с. Циблі другої полкової сотні.

Мостовий Кость – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Мостопенко Степан – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. У посольстві чигиринського полковника Ф.Вешняка до Москви (травень – липень 1649).

Мосцевий Стефан – покозачений шляхтич, товариш полку Полтавського (1671), судя полковий полтавський (? – 1676 – ?).

Мосцепанов Клим Корнійович – син шляхтича. У у письмових справ при Кролевецькій сотенній канцелярії (1727–1731), сотенний писар Кролевецької сотні (1731–1738), відправляв комісарську посаду у містечку Нових Млинах (1738.14.05. – 1741.29.03), знову писар сотенний кролевецький (1741.29.03. – 1749.6.01.), отаман виборних козаків Кролевецької сотні (з 1749.08), значковий товариш Ніжинської сотні (1761.7.06. – 1765), військовий товариш (1781.06.), звільнений у відставку бунчуковим товаришем (1781.19.06.). Мешкав у Кролевці, де мав 1 дім на 3 покої, 6 підданих. Д.: (? – 1742 – 1788 – ?) Феодосія Іванівна Гладка, донька шляхтича, товариша Ніжинського полку.

Мотильов Олексій N (1741 – 1783 – ?) – син сотенного отамана, службу розпочав з березня 1751 р., полковий канцелярист (з 1762.1.04.), полковий городни-

чий (з 1767.12.05.), значковий товариш (1772.31.01. – 1783 – ?).

Мотовило Павло – один із соратників Сулими при організації повстання 1664 р.; проживав у Бабанах. Один із представників цього роду був наказним гетьманом регіменту гетьмана Михайла Ханенка. Шляхтич Ярофій Мотовилович з Ярославки Київського повіту поминав рід у Межигорському монастирі.

Мотуза Петро – козак батуринський (1708), сотник наказний батуринський (1715, 1720), козак батуринський (1726)

Моцарський Аврам – обозний полковий гадяцький (? – 1711 – ?), наказний полковник гадяцький (1711).

Моцарський Петро – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1728 – 1735). У 1734 р. був обраний городовим отаманом, але його не допустили до виконання обов'язків. Був у низовому поході. Під час перебування у поході сотника Івана Шишкевича захопив посаду наказного сотника новомлинського (1734.08. – 09.) і переслідував дружину Шишкевича. У 1734 р. обраний городовим отаманом, але не допущений до виконання обов'язків козаками. У 1735 р. був за указом ГВК позбавлений чинів. Д.: N Григорівна Троцька. Протягом 8 років батуринський сотник Григорій Троцький намагався стягнути борг у тисячу золотих з вдови і сина купця сосницького Івана Данченка, які були позичені для поїздки до Шльонська його зятем значковим товаришем Петром Моцарським.

Моцарський Тимофій – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку.

Моцевитий Омелян – наказний полковник миргородський (1719).

Моцок Георгій (? – 1678 – 1708 – ?) – полковник.

Моцок Григорій Георгієвич (1709 – 1775 – ?) – «слуга дому рейментарського», при гетьмані у різних курєрських справах (1727 – 1731). Значковий товариш (1731–1734). Абшитований полковий хорунжий (1734 – 1775 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав підданих у м. Золотоноші 40 душ, м. Гельм'язові – 25, в с. Келика Каратуль 3-ї полкової сотні 17, с. Липовському – 4. Д.: NNN (? – ран. 1775). Мали синів Миколу, Семена (1750 – ?) – прапорщик Азовського піхотного полку (1775), Степана (1757 – ?) – прапорщик на флоті (1775).

Моцок Микола Григорович (1744 – 1782 – ?) – з шляхетства, службу розпочав 22 травня 1761 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (1766.10.08 – 1768), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Полковий хорунжий переяславський (1768.30.01. – 1772), полковий обозний переяславський (1772.3.11. – 1780). Приймав участь в турецькому поході. Прем'єр-майор (з 10.01.1780). У 1774 р. жив при батькові і піддані не були розділені, мав 120 підданих. У нього 20 підданих в 3-й полковій сотні, 30 – у Гельм'язівській, 70 – у Золотоніській, всього – 120. У 1782 р. тримав 4 хати у хуторі поблизу Золотоноші і 30 куплених підданих у с. Дворячне Золочівського повіту Харківського намісництва. Д.: (після 1774 – 1780 – ?) NN Нестемська, донька мечника вінницького. Мали сина Олександра (1781).

Мочоний Семен – 31 липня 1732 р. гетьман Апостол звільнив від військових постоїв і повинностей родину військового канцеляриста Семена Мочоного.

Мочульський (Гапонович, Зав'ялич) Семен – козак батуринський (1649), осавул сотенний батуринський (1654). У 1630 р. один із Гапоновичів був власником у с. Каленщині на Заушші. 1636 р. Ян-Шимон Богуфалович Павша подав зиск на Гашку Суринову Княжинецьку про відняття ґрунтів і нив до свого с. Черепина Корсунського староства від ґрунтів Бардицьких у Брилеві між ґрунтами Лолупанівськими і між ґрунтами пана Мочульського лежачі. У 1643 р. їх банітували Коркошки.

Мочульський Тимофій (1700 – 1787 – ?) – шляхтич. Служив з 1736 р., у 1737 р. був біля Кременчука і Переволочної серед значкових товаришів. У 1756 р. призначений до Стародубської полкову рахункової комісії. У 1758 р. звільнений через старість і слабкість у відставку. Абшитований значковий товариш Стародубського полку (1758.12. – 1787 – ?). Мав синів Михайла і Андрія.

Мошенець Степан – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Мошинський Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1717).

Мошинський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1732).

Мошка Іван – військовий товариш у Смілянській сотні Лубенського полку (1687.01.). Його нащадки Мошка Влас і Борис були сотенними хорунжими у Смілянській сотні 1747 р. і 1755 р. відповідно, дядько яких, козак смілянський Ничипір Мошка передав їм грунти Мошковські, а сам переселився до с. Ворожби на Слобожанщину.

Мошута Андрій – сотник Клебанської сотні Брацлавського полку (1649).

Мрекевський Макар – писар полковий миргородський (? – 1669.01. – 1669.02. – ?), (? – 1672.05. – 1672.18.06. – ?).

Мудрець Вакула Гаврилович – син військового товариша, військовий товариш, його онук Осип Симонович (1741 – ?) – козак с. Камінь (1787)

Мудрець Гаврило – військовий товариш.

Мудрець Омелян Вакулович (? – 1734 – 1744 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. Мешканець д. Камень.

Мудрець Симон Вакулович (? – 1730 – 1740 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. Мешканець д. Камень.

Мужиловський Матвій – наказний полковник миргородський (1670.09.), 1671.7.08. посланий до Голтви. Його кревний Григорій Мужиловський – священик микільський переволочанський.

Мужиловський Силуян Андрійович (? – бл. 1655) – шляхтич, син протопопа слуцького, Навчався в Київській лаврській школі. Річицький писар (1648), який приєднався до козаків Чернігівського полку. Полковник (очевидно, гетьманський). Посол до молдавського господаря Василя Лупула. Направлений до Москви з 9 супроводжуючими (разом з товаришем Михайлом Крисою), отримав «атлас гладкий, сукно лундыш самый доброй, сорок Соболів в 50 рублей, денег 30 рублей» (січень 1649 р.). У травні-листопаді 1651 р. знаходився у польському полоні. Крім того очолював посольства до ВКЛ (1649), Османської імперії (1651), Молдавського і Трансільванського князівств (1651), Швеції (1653). Один із супроводжуючих старшин російське посольство до Переяслава, де був з трьома свояками. У 1654 р. посол до кримського хана. Суддя полковий могилівський (1654 – 1655). Загинув під час суперечки з полковником Золотаренком.

Муравєнко Онисим – сотник Золотоніської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?), (? – 1660 – ?), На поч.

XVIII ст. бачимо братів Семена і Стефана (1712) і Клима Мурівів. У 1724 р. Андрій Стефанович продав двоюрідним братам Леонтію і Григорію Мурашам свою частку спільних предківських грунтів, які ті тут же продають ротмістру П. Неверовському.

Муравинський Михайло Петрович – значний військовий товариш (1711). Лука Іванович Жоравка 22 грудня 1711 р. купив у нього «отчизну» і хуторець над рр. Дем'янкою і Іпутько за 200 золотих. (с. Муравика Топальської сотні Стародубського полку ?).

Муравицький-Чупковець Митко (Михайло) Михайлович – шляхтич смоленський. Військовий товариш, власник с. Чупковичі, яке у нього відібрав гетьман Мазепа за проступок і передав Федору Скоробагатому. Після гетьманського прощення отримав своє родове село назад. Після приходу до влади Скоропадського останній відібрав село і надав своєму старості села Підлипного Івану Копцевичу. Продав сіножать шляхтичу і мешканцю стародубському Стефану Веражомському. Тримав с. Чупковці. Значний військовий товариш (1709). 1 грудня 1709 р. продав пожню у Вербового Логу за 100 коп братам Немировичам-Данченкам.

Мураховський Федір– писар полковий полтавський (? – 1689 – ?).

Мурашка Василь – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1737).

Мурашка Микита – наказний сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (1726).

Мурашко Денис – сотник Могилівського полку (? – 1655 – 1656 – ?), полковник черкаський (1662–1663).

Мурза Дмитро – сотник Вільшанської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?). Його нащадки перейшли до Миргорода.

Мусієнко Грицько – сотник котельвенський (? – 1654.01. – ?), сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1654 – ?).

Муха Андрушко Супруненко – сотник кременчуцький Чигиринського полку (1638 – 1649 – ?).

Муха N – сотник краснопільський Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Мучинський Тиміш – суддя полковий брацлавський (? – 1671.11. – ?).

Мушинський Григорій – значний товариш полку Прилуцького (1717).

Мякотін Андрій Тимофійович (? – 1750 – 1792 – ?) – службу розпочав сотенним канцеляристом у Білоусівській сотні (1765–1777), канцелярист Чернігівського гродського суду (1777–1778), писар сотенний білоусівський (1778 – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1791 – 1792 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ірина Ничипірівна Охріменко, донька військового товариша.

Мяло Ничипір Панкратович – син шляхтича, значний військовий товариш Стародубського полку. Його нащадки мешкали у с. Сухерково Стародубського повіту.

Мяло Опанас Панкратович – син шляхтича, значний військовий товариш Стародубського полку. Його нащадки мешкали в с. Сухерково Стародубського повіту.

Н

Набатенко Оверко Тимішович – сотник Погарської сотні Стародубського полку (? – 1662.4.04. – ?).

Набивайло Федір Федорович (1744/1741 – ?) – хорунжий сотенний 1-ї Лохвицької сотні, абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Проживав у Лохвиці (прихід Преображенської церкви), де мав 22 підданих. Д.: Настасія NN, донька козака.

Набожанський Пилип (1749 – ?) – службу розпочав з 1770 р., військовий товариш (з 1780), приймав участь в турецькому поході.

Набок Іван – сотник наказний келебердинський Полтавського полку (1725).

Набок Ілля – значковий товариш Київського полку, військовий товариш (1775). Д.: Горпина Андріївна Красник, донька значкового товариша.

Набок Парфен (1696 – ?) – службу розпочав з 1715 р. курінним отаманом. 1735 р. був в кримському поході. 1736 р. двічі переводив людей з Правобережжя на Лівобережжя. Середньогрунтовий козак (1737). 1737 р. на посаді отамана в очаківському поході і при взятті Очакова, де через хворобу сотника і за сотника був. 1738 р. виправляв козаків, що залишилися у сотнях Остерській і Гоголівській в похід і на лінію. Замість себе в дністрянський і хотинський походи відправляв свого племінника Павла Кучу. Абшитований значковий товариш Київського полку (1752 – 1772 – ?). Мав двір в Козельці на землі козацькій.

Навроцький N – полковий канцелярист київський. Абшитований військовий товариш Київського полку (з 1773.28.05.)

Навроцький Василь Григорович (1727, с. Березова Лука – ?) – навчався у КМА (1736 – 1738 – ?). Військовий канцелярист ГВК (з грудня 1746). У 1763 р. подав прохання про надання ураду гадяцького полкового хорунжого за багаторічну службу в ГВК.

Навроцький Матвій Гаврилович – шляхтич гербу «Шалава» змінений, син сотенного отамана. Військовий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець краснопольський.

Навроцький Михайло Іванович (1736 – ?) – службу розпочав з 1756 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник 1-ї Почепської сотні Стародубського полку (1764.9.02. – 21.08.), 1-й полковий осавул Гадяцького полку (1764.21.08. – 1782), бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 141 підданого в Гадяцькому повіті. Д.: (1788) Ганна Володимирівна Велецька (1742 – ?), донька підкоморія гадяцького. Мали доньок Василису і Лизавету.

Навроцький Степан (1690 – 1788 – ?) – козак опішнянський (1736), абшитований полковий хорунжий (1788). Д.: NNN (? – 1712 – 1750 – ?). Мали синів Якова, Якова і Петра.

Навроцький Степан Гаврилович – син сотенного отамана, військовий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець краснопольський.

Навроцький Яків Степанович (1733 – 1788 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого, службу розпо-

чав з 1748 р., полковий канцелярист (з 1760), отаман сотенний (1780), військовий товариш Гадяцького полку (1788). Володів 3 хатами у Зінківському повіті (1782). Мав 39 підданих в Опішні, слободі і хуторі. Д.: (1780) Гафія Василівна Тихонович, донька мішанина гадяцького (1780), а потім священика (1788). Мали синів Петра, Матвія, Омеляна, Андрія, доньок Настасію, Єфросинію, Уляну, Варвару, Олену.

Навроцький Яків Степанович (1743 – 1788 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого. Військовий товариш (1788). Мав 11 підданих в Опішні, слободі і хуторі. Д.: Гафія NN, донька священика. Мали синів Василя, Андрія, Григорія, Прокопа, доньок Надію, Олександру, Єфросинію.

Нагнит – старшина черкаський, був учасником посольства Максима Нестеренка до Варшави у питанні ратифікації Зборівського миру (1650.01.).

Нагорний Герасим – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1738).

Нагорний Іван – сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1649 – ?).

Нагорний Прокіп Герасимович (? – 1720 – ран. 1766) – військовий канцелярист ГВК (1749 – 1755). Д.: Олена Петрівна Кулаковська (? – 1746 – 1766 – ?), донька священника.

Нагорний Тишко – сотник київський (? – 1649.06. – 09. – ?).

Надикт Юрій (? – 1640 – 1669 – ?) – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1669), мешкав на Мглинщині.

Надтока Андрій Опанасенко (? – ран. 1768) – значковий товариш Полтавського полку. 20 квітня 1758 р. продав двір значковому товаришу Саві Марченку.

Надтока Михайло Опанасович – сотник кобеляцький. Козак кінний кобеляцький (1718). На уряді кобеляцькому (1718). Наказний сотник кобеляцький у терекському поході (1724), наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1731).

Надточенко Степан – полковник наказний гадяцький (1664). Зафіксований Надточій Наум в Лютенській сотні Полтавського полку (1649).

Надточій Карпо – військовий товариш (1673). В березні 1673 р. був у супроводі племінника гетьмана Михайла Васильвича, коли відвозили до Москви Григорія і Семена Самойловичів. Сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1673 – ?).

Надточка Олексій Михайлович – покозачений шляхтич за гетьмана Б.Хмельницького на Правобережжі. Військовий товариш Ніжинського полку.

Назаревський Василь – службу розпочав з 1766 р., службу розпочав з 1758 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Гадяцького полку (1772.04 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька козака. Мали сина Олександра та доньку Надію.

Назаревський Кирило – значковий товариш.

Назаревський Конон – значковий товариш Лубенського полку.

Назаревський Петро – значковий товариш. Мешканець Ніжинського повіту, підданих не мав. Д.: Євдокія N Красницька, донька військового товариша.

Назаревський Яків (1722 – 1782 – ?) – службу розпочав з 8 листопада 1737 р., сотенний канцелярист (з 1739.4.08), значковий товариш Лубенського полку (1756.30.07. – 1766). Ганяв і продавав воли у Силезію. Звільнений у відставку возним (з 1766).

Назаренко (Пташниченко) Конон (? – ран. 1761) – значковий товариш (1746.15.05. – 1751 – ?).

Назаренко (Пташниченко) Павло – значковий товариш Київського полку (? – 1762 – 1764), абшитований 29 квітня 1764 р.

Назаренко (Пташниченко) Петро (1756 – ?) – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – 1789 – ?). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Євдокія Луківна Красницька, донька військового товариша.

Назаренко (Пташниченко) Яків Назарович (1691 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1720 р. козаком Козелецької сотні, приймав участь в сулацькому поході, був 2 роки в Кам'яному Затоні, в полтавському, польському, дербентському (2 роки) походах, на форпостах на Дністрі (2 роки), в Івангородській фортеці, 3 роки в польському поході. Значковий товариш (1746.15.05. – 1761 – ?).

Назаренко Василь – козак сотні Кальницької (1649).

Назаренко Василь – козак сотні полкової Брацлавського полку (1649), комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Кальницького полку

Назаренко Яків – писар полковий (1785). 1785 р. на його хутір наїхали та побили його та його підданих колишній бурмістр лубенський Дмитро Поспольник.

Назарович Матвій – писар полковий подільський (? – 1659 – ?).

Налегака Григорій Герасимович – військовий канцелярист (1781), військовий товариш (1788), мешканець новгород-сіверський. Д.: Уляна NN, донька шляхтича. Мали синів Прокопа, Андрія, доньок Ганну, Уляну, Настасію.

Налетовський Данило – у 1723 р. був поставлений сотником бахмацьким. Пізніше він згадував: «от детства своего служителем при дому Его Императорского Величества двадцать и осемь лет и за оную службу мою пожалован был урядом сотничества Бахмацкого, которое правил через чтири года, як належит». Сотник наказний бахмацький Ніжинського полку (1723–1727).

Наливайко Григорій Павлович (1760 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш Київського полку.

Наливайко Павло Прокопович (1713 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1735 р. козаком Носівської сотні. Значковий товариш. 1735 р. у команді полкового обозного київського Ханенка над р. Оріллю, 1736 р. в кримському поході у команді полкового осавула київського Остапа Гречки, в якому був поранений в голову і плече. 1737 р. в очаківському поході. Протягом грудня 1737 р. – березня 1738 р. в с. Козинці Переяславського полку «в бережении границ». 1738 р. в дністровському поході. Протягом грудня 1738 – березня 1739 р. в с. Обухові «в бережении границ». 1739 р. в хотинському поході. 1740 р. приймав участь у розмежуванні з Туреччиною. 1741 р. супроводжував російських послів до Туреччини. Мав синів Григорія (1760 – ?), Олександра (1762 – ?), Михайла (1763 – ?).

Наливайко Прокіп – отаман городовий носівський (? – 1737.31.01.), значковий товариш (1737 – ?). 1737 р. йому спродали землі козаки носівські Андрій Вербенко і Яків Бакланенко. Полковий хорунжий (? – 1744 – ?). Мав сина Павла.

Наливайко Семен – сотник бобровицький Київського полку (? – 1697 – ?).

Нараєвський Мартин – шляхтич, сотник полку Карла Тишкевичв (1684).

Нарбут Герасим Васильович – військовий товариш (1787), мешканець с. Городища. Д.: Настасія N Тихонович, донька сотника. Мали синів Петра, Якова, доньку Ірину.

Нарбут Мойсей – значковий товариш Ніжинського полку.

Нарбут Петро Васильович – хорунжий сотенний, значковий товариш Чернігівського полку (1779). Військовий товариш (1787), мешканець с. Городища. Д.: Єфросинія NN, донька козака. Мали доньок Ганну, Ксенію, Гафію.

Нарбут Потап Мойсейович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Нарбут Семен (Симон) Потапович – син військового товариша, значковий товариш, військовий товариш Ніжинського полку (1741.21.12. – 1763 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1787 – ?). Мав хутір поблизу с. Янівки, де була винокурня в 6 котлів і плотину з млином в 2 мучних і 1 ступне коло. Мав двір у хут. Ловулинський Глухівської сотні. Д.: Настасія NN, донька козака.

Натальчич Йосип – полковник овруцький (? – 1649.04. – 10.), сотник овруцький Київського полку (? – 1649 – 1651).

Наум – хорунжий полковий чернігівський (? – 1649 – ?).

Науменко Іван – отаман полкової артилерії Київського полку (? – 1741 – ?).

Науменко Тиміш – сотник наказний кропивненський Переяславського полку (1718.07.).

Наумов Павло – військовий канцелярист. 1768 р. позбавлений Сенатом чину за порушення маніфесту Катерини II про вибори депутатів у Комісію про складання «Нового Уложення».

Наумов Павло – сотник. Д.: N Андріївна Галенко, донька значкового товариша.

Наумович Кузьма – у посольстві Івана Іскри до Москви (1652). писар полковий полтавський (? – 1655 – ?). Товариш полку Полтавського (1670).

Наумович Семен Наумович – шляхтич, писар полковий чернігівський (1710.28.06.). Д.: Ганна NN. Його зятем був Василь Устимович, полковий осавул.

Наштайло Стефан – в полковому товаристві уманському (1649), осавул полковий уманський (? – 1660.10. – ?), підписав Слободищенський трактат. У березні 1664 р. разом з Ханенком невдало обороняв Умань від піхотних полків Андрія Богомаза та Івана Чепеля.

Нащинський Андрій (? – 1650 – 1670 – ?) – на уряді полтавському (1670), отаман городовий полтавський (? – 1681.04. – ?), (? – 1683.09. – 1684.10. – ?), (? – 1689.05. – ?), сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1691), (? – 1693 – 1700). Полковник наказний полтавський (1700.09.), 5 жовтня 1691 р., перебуваючи в Мгарському Лубенському монастирі, гетьман Мазепа надав йому універсал на с. Брусьє.

Нащинський Дорош Андрійович (? – ран. 1727) – шляхтич, хорунжий полковий полтавський (? – 1701.12. – 1710 – ?). 28 квітня 1710 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. Мав 4 тяглих і 17 піших підданих в с. Брусьє (1718), там же винницю в три котли (1722). Д.: Марія NN (? – 1727 – ?).

Нащинський Іван Андрійович – шляхтич, значковий товариш Полтавського полку (? – 1727 – 1752 – ?). У 1735 р. був у польському поході. Мав посполитих у с. Брусьях, жив у Полтаві. 26 квітня 1736 р. в Опішні померла його 5-річна донька. Мав родовий герб (1751).

Нащинський Клим Йосипович (? – 1722) – шляхтич, син протопопа полтавського, онук Івана Іскри (по материнській лінії). Осавул полковий полтавський (1709), обозний полковий полтавський (1709 – 1722.02. – ?), полковник наказний полтавський (1714, 1722). Отримав від полковника Черняка право відбирати прибутки ярмаркові з с. Соколки. Д.: Степанида NN (? – 1752 – ?), мала два хутори під Полтавою (1735) і підданих спільно з священиком Федором Радевичем у с. Брусьє 1-ї полковій сотні, де у них нерозділених 3 хати з 3 родинами підданих (1752), в с. Гавронець при винниці мала 8 хат. Мали сина Якова, доньок Ганну (за значковим товаришем Остапом Куликом), Гафію (за Волевачем), Настасію (за Магденком), Катерину (за священиком Яковом Васильовичем Зеленським), Пелагею (за Гавришенком).

Нащинський Михайло – значний козак полтавський (1675), сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1683 – ?), обозний полковий полтавський (? – 1691.09. – 1693.11. – ?).

Нащинський Петро Дорошевич – значковий товариш Полтавського полку. У 1752 р. разом з Іваном Нащинським мав 9 сім'ї підданних у 1-й полковій Полтавській сотні у с. Брусьях.

Нащинський Яків Климович (? – 1731 – ран. 1737) – значковий товариш (1731), бунчуковий товариш у Полтавському полку. Разом з Остапом Куликом тримав лісовий грунт, рибні лови та пасіку на р. Орчику. Д.: Степанида Григорівна Буцька (? – 1720 – 1763 – ?), донька полкового судд полтавського. Мала 5 служителів (1763).

Нащичій (Нагорний, Надточий?) Трохим Семенович – сотник наказний золотоніський Переяславського полку (1690), (1707.04.), сотник золотоніський (?–1710.08. – 1712.11.).

Небіда Василь – сотник кобижський Київського полку (? – 1679.09 – ?).

Небаба Андрій Мартинович (? – 1642 – ран. 1709) – син полковника, у вересні 1663 р. згаданий у Новгород-Сіверському як значний військовий товариш, коли купив дім у військового товариша Опанаса Сагайдачного. Сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1676.02. – ?), (? – 1693 – 1700 – ?). Д.: Феодосія Мойсеївна N (? – 1680 – 1720 – ?).

Небаба Василь – сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1717 – ?). Мав майнові суперечки з мешканцями сотні.

Небаба Єфрем Мартинович – значний військовий товариш.

Небаба Іван Васильович (? – ран. 1754.10.) – сотник наказний шаповалівський (1724, 1725). 1724 р. склав відомість про власників маєтностей в сотні та підстави цих володінь. Мав майнові суперечки з мешканцями сотні. Мав двір приїжджий та шинок у м. Шаповалівці. У 1735 р. був за писаря при купівлі волів. У 1737 р. був у очаківському поході при волах. У 1738 р. убогий і не може військових походів відправляти, тому в полку в різних потрібних справах. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1749 –?). Д.: Тетяна NN. Неписьменна.

Небаба Іван Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1755 – ?). Мати відділила його від отримання спадку. 26 листопада 1755 р. продав шаповалівським козакам Демку і Олексію Савченкам дідизний «оборок» в урочищі за греблею Базарського за 24 карбованці.

Небаба Йосип Єфремович – значний військовий товариш.

Небаба Мартин (? – 1610 – 1651.6.07.) – О.Б.Коваленко вважає, що приналежність «Мартина Небаби до міщанського стану або міської спільноти опосередковано підтверджують зображення на його гербовій печатці (1649 р.) поруч з полковничим перначем символа торгівлі – жезла Меркурія, який міг бути запозичений з так званого міщанського гмерка – своєрідного аналога шляхетської геральдичної емблеми». Полковником батуринським (? – 1649.1.10. – ?), полковник почепський і борзнянський (1649.5.04), полковник чернігівський (1649–1651). Учасник Пилявецької битви 1648 р. та походу козацьких військ у Галичину. У жовтні 1648 р. Мартин Небаба очолював авангард української армії під час походу на Замостя. На початку 1649 р. — наказний гетьман лівобережних полків. Його полк разом з полком Шумейко в липні 1649 р. був під Пилявцями. На чолі полку приймав участь у Зборівській битві 1649 р. З-під Зборова після Паволочі татар супроводжували три козацькі полки, серед яких був і полк Небаби. Виступав проти укладення Зборівського мирного договору 1649 р. Улітку 1649 р. за дорученням Б.Хмельницького вів бойові дії у Білорусі. О.Б.Коваленко вважає, що загін «Небаби разом з іншими підрозділами, очевидно, діяв під загальною орудою П.Головацького, а потім М.Гладкого на терені Полісся від Стародуба на Сході до Пінська на заході». Мабуть так сталося, що Борзнянський полк включив в себе покозачених чернігівчан і отримав назву Чернігівський полк. З нашої точки зору, це пов'язане з необхідністю утвердження козацької державності на теренах Чернігівського воєводства, а не лише Ніжинського староства чи Борзянської округи. Це стало причиною того, що малозаселена округа Чернігова і саме місто стало центром полку замість Борзни. Про це дотично свідчать і наступні факти. Щоб відродити Чернігів гетьман Богдан Хмельницький універсалом у листопаді 1649 р. підтвердив за міським урядом кілька сіл. У березні 1650 р. М.Небаба надав міщанам Чернігова кілька млинів на річках Стрижні і Білоусі «ведлуг упадок». Про те, що борзнянці стали основою Чернігівського полку засвідчує персональний склад командування полку на першому етапі: полковником Чернігівського полку став борзнянський полковник Мартин Небаба, полковим підскарбієм призначений борзнянець Яків Федоренко. Приймав участь у поході 1650 р. до Молдови. Улітку 1651 р. полк під командуванням Небаби взяв в облогу Гомель, але внаслідок наступу значних литовських сил був змушений відступити. Керував обороною Чернігівщини від нападу військ ВКЛ. Загинув з братом під с. Ріпками в битві з литовськими військами. Д.: NNN, в другому шлюбі за Самійлом Курбацьким, сотником шаповалівським.

Небаба Михайло – полковник стародубський (1666–1667).

Небаба-Охрімовський Олексій Єфремович (? – ран. 1749.06.) – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку, наказний сотник шаповалівський (1734).

Небаба-Охрімовський Яким Олексійович (? – 1727 – 1751 – ран. 1767) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1749 – 1751 –?). Д.: Феодосія NN (1732 – 1767 – ?).

Небувайло Федір – полковник піхотний у Сомка. 1663 р., йдучи на ніжинську раду Сомко, 1 мідну гармату послав з його піхотою.

Неверовський Іван Васильович – син священика, компанієць, зять Неверовського, значковий товариш Переяславського полку (1735 – 1762 – ?), наказний сотник полковий (1736). Мав хутір у Пирятинській сотні (1747). Взяв прізвище дружини. Мав двір житловий, шинок і 3 піших підсусідка у Золотоноші та 1 в с. Сеньковці, при хуторі на р. Золотоноші 2 кінних підсусідка та 8 дворів найманих людей (1750). У 1762 р. Мотря, вдова Федора Третяка продала йому за 8 коп ниву. Поминальник його роду: ієрей Василь, Марія, Павло, Ганна, Дем'ян, Євдокія, Февронія, Федір, Феодосія, Євдокія, Февронія, Григорій, Дмитро, ієрей Григорій, Дмитро, Роман, Настасія, Андрій, Роман, Меланія, Марія, Іван, Маріанна. Д.: (раніше 1726) Маріанна Павлівна Неверовська (? – 1711 – 1779 – ?), донька ротмістра комонного полку полковника Ковбаси (? – 1722 – ?), який мав великі володіння в Золотоніській сотні.

Неверовський Павло (? – 1718 – 1734 – ?) – ротмістр комонного полку Ковбаси (? – 1722 – ?). Його с. Глибоким заволодів фон Вейсбах. Мав великі володіння в Золотоніській сотні. Д.: Ганна NN.

Неверовський Петро Іванович (1737 – 1811) – походив з покозачених шляхтичів. Службу розпочав 15 вересня 1757 р. полковим канцеляристом, у 1764 р. призначений значковим товаришем Переяславського полку, сотник бубнівський (1770.05. – 1782). Бунчуковий товариш з 1783 р., золотоніський городничий (1783 – 1786 – ?). Д.: Пелагея Іванівна Левицька, донька абшитованого полкового судді.

Невмирецький Гаврило – сотник Чернівецької сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Невсадзе Матвій – грузинський дворянин. Військовий товариш Полтавського полку (1764). Активно вів тяжби за землі з козаками с. Біликів Новосанжарської сотні та мешканцями сотенного містечка Келеберда.

Негович Тимофій – сотник полковий черніговськький (2-ї: ? – 1659.12. – ?). Можливо, він і є Тимофій Прокопович – значний військовий товариш, член судової колегії під час суду в лютому 1677 р. в Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем. Шляхтич. Товариш полку Чернігівського (1685).

Неговський Григорій Семенович (1708 – 1761 – ?) – згадував батька, польського шляхтича Семена Неговського, який у 1727 р. віддав його навчатися, що останній і робив до 1739 р. в КМА, знав латину. Жив на ґрунтах козачих і служив, призначений значковим товаришем Чернігівського полку (1746.16.12 – 1761 – ?). Мав у м. Синявці житловий двір. Д.: (з 1739) N Петрівна Венецька, донька наказного сотника синявського.

Негребецкий Прокіп – сотник Бузівський Уманського полку (1649). У Буківській сотні 1653 р. відомий сотник Бородатий Іван. Сотник бузівський Уманського полку Прокіп Негребецький походив з шляхетської родини з Брацлавщини з с. Негребки, тісно пов'язаної з київським православним духовенством і братською могилянською школою. Один з представників цієї родини в чернецтві Костянтин навіть став намісником Київського Софійського монастиря (1646), а 27 лютого 1647 р. підписав акт про вибори київського митрополита Сильвестра Косова. Старшинська родина Негребецьких мала продовження в Гадячі.

Негребецький Гаврило – полковник кальницький. Маємо поминальник роду Марини Іванової Негребецьківни Солонихи, жителькі козелецької: Іван,

Євстафій, Катерина, немовля Матвій, немовля Євстафій, Стефан, Євдокія, Михайло, Дарія, Данило, Параска, Ганна, Яків, Євдокія, Марфа, Яків.

Негребецький Григорій – полковник запорізький (1672).

Негребецький Стефан – обозний полковий гадяцький (? – 1713.10. – ?),

Негруля Петро – із запорожців, був провожатим. Полковий хорунжий київський (1739 – ?). Призначений сотником моравський (1740.9.01. – 1751 – ?).

Недбайло N (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку. Мешкав у с. Галюнки Корибутівської сотні. Д.: Гафія NN, проживала у с. Голюнці. Мали синів Івана, Григорія, Івана.

Недбайло Іван – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1772.7.04. – 1779 – ?). Мешканець голюнський. Д.: Марія NN, донька козака. Мали сина Василя та доньок Лизавету і Уляну.

Неділька Ананій Данилович (1710 – 1767 – ?) – його «сказка» 1754 р. засвідчує, що службу розпочав 1 січня 1729 р. значковим товаришем за ордером Гадяцької полкової канцелярії, військовий товариш «за верние и долговременние отца его Данила Неделки котрий в Гадяцком полку бил сотником и его самого Анания войсковие служби из значкових полку Гадяцкого товарищей» (з 28 березня 1745) за універсалом ГВК. В походах не був. Жив у м. Зінькові, мав 3 підсусідка при хуторі у 1-й Зінківській сотні. Продав у Зінькові плец з городом, садом, лісом під містом за 900 золотих значному військовому товаришу Діонісію Лишню. Д.: Тетяна Федорівна Пащенко, донька намісника зіньківського.

Неділька Данило Іванович – сотник 2-ї Зіньківської сотні (? – 1720), (1735 – 1736).

Неділька Данило Ілліч – сотник комишенський (1715 – 1725 – ?), колишній сотник комишенський (1727). Значковий товариш Гадяцького полку (1731), жив у м. Комишній.

Недовецький Василь – полковий товариш Чернігівського полку (1706), мешканець бобровицький. 20 вересня 1706 р. продав двір у Бобровиці чернігівському полковнику Павлу Полуботку поруч з двором вдови Василя Борковського.

Недождей Кіндрат – сотник наказний воронківський Переяславського полку (1731).

Недриленко Федір – сотник Подільського полку (? – 1666 – ?).

Незамаєвський Федір Костянтинович (1710 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1752 р., був у доправці чиновницьких грошей, полковим комісаром та в інших нарядах, чин військового товариша у Стародубському полку отримав у 1757 р. від гетьмана. У 1763 р. перебував вдома в Погарі. Д.: Ганна Леонтіївна Галецька, донька бунчукового товариша. Мали сина Григорія – військового канцеляриста (1787).

Незамай Георгій (Юрій) Григорович (? – 1642 – 1674 – ?) – козак сотні Гугина Канівського полку (? – 1649 – ?), генеральний суддя (? – 1663.03. – 1665.05.). У травні 1665 р. Брюховецький «велел оковать и послать в Нежин» піхотного полковника (запорозького) Степана Красну Башту, а генерального суддю Юрія Незамая прислав до Переяслава і «велел держать под караулом». Пізніше Незамай був висланий до Москви, а потім у Казань і Нижній Новгород. 27 січня 1669 р. зазначений у відписці царю воєводи князя Г.Ромодановського як полонений генеральний суддя у Нижньому Новгородц. Звільнений завдяки посольству Самойловича в травні 1669 р. 5 жовтня 1670 р. як військовий суддя отримав платню у Малоросійському приказі і повернувся в Україну. Полковий суддя київський (? – 1672 – 1676 – ?). Отримав від київського полковника Солонини с. Заворочі Бобровицької сотні.

Незнанський Мартин – козацький старшина (1637). У полковому товаристві черкаському (1649).

Нельговський Василь Кирилович (1733 –– 1788 – ?) – син священика с. Обичів, «с младых лет находился в училищах латинских школ в Киеве и Чернигове, отколь по указу Ея Имп. Величества взят был к высочайшему двору в 1749 году в большие певчие и в бытность его при дворе певчим пожалован, в числе прочих старых певчих, шпагою в 1757 году». Сотник лохвицький (1-ї; 1759 – 1769.19.08.), його «сказка» про службу датована 1762. Звільнений через хворобу абшитованим осавулом полковим (з 1769). Мав 15 хат підданих (1782). Д.: Параска Ничипорівна Білецька-Носенко (1741 – ?), донька полкового судді.

Немец Данило (1739 – ?) – осавул сотенний (1758–1763), отаман сотений костянтинівський (1763–1780 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1779 – 1790 – ?). Мав 46 підданих у 1 місті, с. Поставище і 2 хуторах. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту. Д.: Настасія N Максюк, донька козака.

Немира Григорій Йосипович (? – 1717 – 1787 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – 1781 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Абшитований значковий товариш (1787). власик хутора Немири. Д.: Марфа Михайлівна Пілатович (1742 – ?), вдова Андрія Савича Янжула (? – ран. 1762), військового товариша.

Немира Омелян – військовий товариш (1782). Земський писар Городницького повіту (1782), мав 18 підданих.

Немира Філон – суддя полковий кальницький (? – 1649 – ?).

Немирович-Данченко Гнат Микитович (1685/1693 – 1748) – син значкового товариша, службу розпочав з 1707 р. значковим товаришем, в 1727 р. був наказним сотником шептаківським, значковий хорунжий Стародубського полку (1735.24.01/31.01. – 1737). Мав 2 верхових і 5 возових коней (1735). Приймав участь в очаківському поході. Другий осавул полковий стародубський (1737.31.10 – 1745 – ?). Д.: Ганна Василівна Завадовська, донька бунчукового товариша.

Немирович-Данченко Григорій Микитович (1705 – бл. 1768) – службу розпочав з 1717 р. значковим товаришем, осавул полкової артилерії (? – 1729 – 1738), значковий хорунжий стародубський (1738.16.03 – 1760). Приймав участь в сулацькому, ліфляндському, хотинському, кримському походах, у проведенні Генерального слідства про маєтності у Стародубському полку. Абшитований 3 червня 1760 р. полковим осавулом. Д.: Катерина Силівна N.

Немирович-Данченко Дмитро Васильович (1705 – ?) – козак каменський, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735).

Немирович-Данченко Євтихій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?). 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Немирович-Данченко Іван Йосипович – абшитований значковий товариш (1784). Д.: Уляна N Масютіна, донька міщанина.

Немирович-Данченко Іван Матвійович (? – ран. 1764) – купець, значковий товариш Стародубського полку (1711 – 1750 – ?), в 1712 р. посланий від Скоропадського в Москву, привіз «сделаную походную церковь с книгами» в полк Стародубський. Обраний зборщиком податків у полку. У 1735 р. збирав гроші на платню чиновників і полкових та сотенних служителів за 1734 і 1735 рр. У 1735 р. жив у полковій сотні, «в зборе денег на служителей», очолював команду козаків у 1737 р. в Києві. У 1725–1737 рр. мав суперечки за ґрунти в сс. Запольські Холевичі та Остроглядів, у 1764 р. у Стародубі володів 1 двором, 2 хатами, в яких жило 2 найманих людей Д.: 1) (1716) N Семенівка Школка, донька стародубського міщанина. 2) Уляна Семенівна Відринська, донька священика.

Немирович-Данченко Іван Микитович (? – ран. 1763) – значковий товариш (? – 1735 – 1737), у 1735 р. і на той час наказний полковий сотник. Наказний сотник мглинський (1736). «В отдаче сентябрского і октябрского провіянта может остаться другій его товаришъ» (1737), сотник мглинський (1737 – 1740.03.). У листопаді 1738 р. звільнений від походу на час розслідування його скарги стосовно його права володіти ранговими маєтками. Мав борги, які після його смерті сплатили спадкоємці.

Немирович-Данченко Іван Пилипович (1721–1784 – ран. 1794) – службу розпочав з 1745 р. військовим канцеляристом ГВК. З 1745 р. до 1751 р. служив у Генеральній рахунковій комісії, 3 роки був полковим комісаром «по доправці на владельцов наметних денег» та в інших комісіях, збирав «довольствие для Псковського драгунського полку». Чин військового товариша отримав згідно гетьманському універсалу 19 жовтня 1751 р. Бунчуковий товариш (з 1756.25.01). 1754 – 1761 рр. перебував при канцелярії ГВА, від якої проводив слідства та виконував доручення. Мав у Стародубі приїжджий двір. 1765 р. за 150 карбованців продав двір, який купив у бунчукового товариша Григорія Борозни, підкоморію Погарського повіту Саві Гузовському. Мав 2 бездвірні посполиті хати у у с. Чубковичах 2-ї полкових сотні. Звільнений у відставку у 1780 р. надвірним радником. Мав 603 підданих (1775). Д.: 1) (1748) Уляна Василівна Велинська, донька стародубського городового отамана. 2) Параска Іванівна Забіла, донька бунчукового товариша. 3) Настасія Федорівна Ширай, донька бунчукового товариша.

Немирович-Данченко Ілля Гнатович (1720 – ран. 1784) – значковий товариш (1748 – ?). Д.: Пелагея Василівна N.

Немирович-Данченко Ілля Якович – хорунжий полковий стародубський (1720 – 1734), сотник наказний Мглинської сотні Стародубського полку (1736), сотник мглинський (1737 – 1740.03.).

Немирович-Данченко Йосип Семенович (1704 – 1753 – ран. 1757) – значковий товариш Стародубського полку (1726–1756). У 1735 р. жив у полковій сотні. Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735). У 1737 р. займався купівлею коней, здавав вересневий провіант, але повинен йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. У 1753 р. разом з військовим товаришем Ничипором Пісоцьким за 40 рублів продав землю козаку Федору Михеєнку.

Немирович-Данченко Кирило Федорович (? – 1720 – 1764 – ?) – шляхтич гербу «Гоздава», син старшини. Значковий товариш (1736, з 1744 р. універсал – 1763), абшитований військовий товариш (з 1763.20.10). У 1764 р. мав володіння у 1-й полковій сотні у с. Мохоновці, в Топальській сотні у с. Тратині. Д.: NN Красницька, донька священика.

Немирович-Данченко Матвій Данилович (? – 1628 – бл. 1707) – син покозаченого шляхтича, жовнір у стародубському замку (1648), покозачився. Товариш полку Стародубського. 7 жовтня 1687 р. отримав гетьманський універсал на хутір Даньківський. Військовий товариш. Д.: Ганна Євлампіївна N (? – 1707 – ?).

Немирович-Данченко Матвій Іванович – значковий товариш (? – 1769 – 1773), в другій армії в поході (1769), абшитований військовим товаришем (1773 – 1783 – ?). Мав у Стародубі приїжджий двір під час Рум'янцевської ревізії. Мешканець с. Кневичі Новоміської сотні. Д.: Ганна Ничипорівна Штишевська, донька значкового товариша.

Немирович-Данченко Микита Матвійович (? – 1707) – син військового товариша, значковий товариш. Загинув під Биховом. Д.: Марія Іванівна N (? – 1680 – 1709 – ?).

Немирович-Данченко Онопрій (1715 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Немирович-Данченко Петро Гнатович (1731 – ран. 1784) – значковий товариш.

Немирович-Данченко Петро Іванович (1756 – ран. 1848) – службу розпочав канцеляристом ГВС, військовий товариш (з 1778.7.02), бунчуковий товариш (з 1780.23.05.). Д.: Уляна Григорівна Іскрицька (1769 – ?), донька надвірного радника.

Немирович-Данченко Пилип Матвійович (? – 1737) – службу розпочав з 1695 р., осавул полкової сотні (1706), хорунжий полкової сотні (1706 – 1726), за полкового хорунжого (1722), наказний сотник полковий стародубський (1723), сотник топальський (1726 – 1735), другий полковий осавул (1735.17.09. – 1737), наказний сотник полковий стародубський (1737). 15 грудня 1709 р. Скоропадський надав йому с. Лакома Буда в Топальській сотні. Д.: Ганна Василівна Рубець (? – 1760 – ?), донька значкового товариша.

Немирович-Данченко Прокіп Іванович (? – 1755 – 1779 – ран. 1783) – значковий товариш (1765–1773), абшитований військовий товариш (з 1773). У 1769 р. був в другій армії в поході. 19 квітня 1765 р. продав двір у Стародубі за 200 карбованців братам Злотникам, які купили його для матері Євдокії Яківни Злотникової, вдови Матвія Злотника. Отримав у спадок разом з братом Матвієм 42 двори підданих у с. Кневичі Новоміської сотні. Д.: NNN, мали синів Антона, Василя, Андрія, доньок Настю і Єфросинію.

Немирович-Данченко Семен – значковий товариш (1723).

Немирович-Данченко Семен Матвійович (? – 1672 – 1708) – син військового товариша, мешканець стародубський, значковий товариш (1692), військовий товариш (1708). Його онук Іван, козак полкової сотні, мав у Стародубі двір в Румянцевську ревізію.

Немирович-Данченко Федір Іванович – абшитований військовий товариш (1784). Д.: Параска Петрівна Скоробагата.

Немирович-Данченко Федір Семенович (? – 1734) – службу розпочав з 1707 р. значковим товаришем, значковий хорунжий стародубський (1721.12.07. – ?, прапорщик; 1-й; ? – 1723.10. – 1732). 12 липня 1721 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на с. Чорнижево в Новоміській сотні. «Отданъ камень хоружому пану Данченку млиновый». Мав маєткові суперечки. Приймав участь у проведенні Генерального слідства про маєтності у Стародубському полку. Д.: N Артемівна Овсієнко, донька козака с. Халієвич.

Немирович-Данченко Федір Федорович – службу розпочав з 1752 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1751), військовий товариш (з 1765.9.12). Д.: Параска NN.

Немировський Григорій – писар полковний київський (? – 1723.10. – 1729), на уряді тримав с. Чемер Козелецької сотні.

Немировський Олексій – службу розпочав з 1758 р. при Кобизькому сотенному правлінні, полковий канцелярист (з 1766), військовий товариш Київського полку (1774 – 1776 – ?). Д.: NNN, донька козака козелецького.

Немський Василь – службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Київського полку (з 1754), військовий товариш (з 1763). Д.: N Семенівна Жук, донька значкового товариша. Мали сина, який працював у Київській полковій канцелярії (1772).

Немчич Матвій Мартинович – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1665 – ?), тримав с. Припутнє.

Ненада Аввакум Тарасович – син бурмістра ніжинського магістата, ніжинський полковий сотник (1672). Сотник новоміський (? – 1672.05. – 1676.02.). Полковий осавул (1681 – 1689.24.11.), городовий отаман (1697), наказний полковник (1697). За Мазепи тримав с. Хибаліку, на уряд сотника – с. Дримайлівку. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Катерина Володьковна, донька шляхтича.

Ненада-Орловський Адам – обозний полковий полтавський.

Ненада-Орловський Іван Адамович – сотник нехворощанський.

Ненаденко Адам – осавул полковий полтавський (? – 1678 – 1683), обозний полковий полтавський (? – 1693.24.07. – 1694 – ?).

Ненартович Семен – сотник полкової сотні Черкаського полку (? – 1652.01. – ?).

Непийпиво Василь – службу розпочав з 1750 р. козаком, абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1779 – 1781 – ?).

Непрак Ярема Яхневич – сотник олишівський Ніжинського полку (? – 1685 – ?), обозний полковий ніжинський (після 1685), полковник ніжинський (? – 1687.07.), Під час Коломацького перевороту був заарештований.

Непрак-Яхневич Антін Яремович – сотник олишівський Ніжинського полку.

Нерада Андрій – сотник баришівський (? – 1663), прибічник гетьмана Сомка. Після Чорної ради 1663 р. на засланні. 26 травня 1669 р. посольство генерального осавула Гвинтівки просило його звільнення, у цьому ж році звільнений.

Неровний Іван (1705 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?) Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). Д.: Марфа NN. Проживала в с. Кропивна Ропської волості.

Неровний Іван (1705 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р., у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Нерода Іван – шляхтич, сотник леплявський Переяславського полку (? – 1691.02. – 1696.24.10. – ?).

Неронович Василь – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Неронович Іван – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Несвіт (Насвіт) Іван – осавул полковий полтавський (? – 1675.13.02. – 1678 – ?). Значний військовий товариш (? – 1692 – 1693 – ?). Отаман городовий полтавський (1693.11.), суддя полковий полтавський (1700.04. – 1710.04.), наказний полковник полтавський (1701.09.), (1705.03.). Суддя полковий полтавський (1700–1710). Наказний полковник полтавський (1701). У вересні 1676 р. купив двір у Дениса Чудновченка, який той купив у козака Левка Яковенка по сусідству з Леськом Браїлком. Його двір в Полтаві знаходився поблизу будинків Михайла Переяславця та полтавського війта Семена Яременка на Пробитій вулиці. Д.: N Степанівна Петрашенко, донька полкового осавула полтавського.

Несвіт (Насвіт) Стефан – товариш полку Полтавського (1667).

Несміян N – хорунжий полковний київський (? – 1713 – 1714 – ?).

Несміян N – осавул полковий київський. Його син Михайло – козак Київського полку (1740), Значковий товариш.

Несміян N – осавул полковний київський (1649).

Несміян Василь (? – 1735 – 1775 – ?) – шляхтич гербу «Равич», під полковою канцелярією (1741), службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем Київського полку. Військовий товариш (з 1763.3.08.), Працював у полковій рахунковій комісії. Мав 2 підданих у с. Будищах Козелецької сотні. У 1775 р. він удівець і мав двох синів.

Несміян Михайло – син осавула полкового київського, козак Київського полку (1740), під полковою канцелярією (1741). У 1740 р. мав суперечку з бунчуковим товаришем Іваном Забілою за половину млина на р. Остер під Козельцем. Значковий товариш. У 1748 р. «за крайнею нищетою» виключений з компуту значкових.

Нестелій Василь (1726–1782) – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш Київського полку (1758.06. – 1761 – ?), рідний брат Михайла. Їх прабабкою була Мотря, вдова Лавріна Мельника, в другому шлюбі за покозаченим шляхтичем Михайлом Івановичем, отаманом городовим козелецьким (1697). Від першого шлюбу мала синів Михайла і Микиту Лавріновичів і доньку Настасію. Від другого шлюбу – доньок Феодору і Євфимію. Військовий товариш (1774). Служив у Київській полковій рахунковій комісії (1774).

Нестелій Іван Федорович (бл. 1706 – 1775 – ран. 1779) – син значкового товариша, розпочав службу військовим канцеляристом ГВК з 1734 р., сотник басанський (1738.13.04. – 1774), 1765 р. звинувачений козаком Березанської сотні Дарадою в захопленні його землі та худоби. 1774–1775 рр. абшитований полковий хорунжий. У Басані мав 55 душ, у сс. Брагинцях і Восовці мав 1 піданого. Д.: Тетяна Григорівна Стороженко (1725 – 1786 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Кирила (1752 – ?), Йосипа (1759 – ?), доньок Варвару (1758 – ?), Єфросинію (1752 – ?).

Нестелій Кирило Іванович (1752 – 1787 – ?) – син сотника басанського, в службі з 1768 р., військовий канцелярист Малоросійської Колегії (1770), колезький канцелярист (? – 1773), військовий товариш (з 1773.26.07.), бунчуковий товариш (1783.14.12. – 1787 – ?). Мав підданих в сс. Осівці, Брегінці Д.: Олена Мойсеївна Худолій (1759 – ран. 1797), донька бунчукового товариша.

Нестелій Михайло – шляхтич, значковий товариш Київського полку (1752).

Нестелій Федір (1682 – 1782.3.10.) – був сином Євдокії Павлівни (? – 1662 – 1716 – ?), в другому шлюбі за обозним полковим Охтирського полку, яка 1716 р. повернулася на батьківські землі в Зіньків. Федір став значковим товаришем Переяславського полку. Його син Іван (1706 – 1775 – ран. 1779) – сотник басанський, донька Марія (1691–1762) була дружиною сотника Семена Климовича Шаповаленка.

Нестеревич Дмитро Матвійович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1741), військовий товариш «по атестату генерала-фельдмаршала і кавалера графа фон Лессія» (1741 – 1750 – ?).

Нестеревич Опанас – військовий товариш Ніжинського полку. Д.: (1783) Марфа Василівна Комашинська.

Нестеренко (Буток) Іван – суддя полковий ніжинський (? – 1654.08. – 1655.06. – ?).

Нестеренко Андрій – значковий товариш Лубенського полку. 31 жовтня 1735 р. призначений комісаром для збору провіанту на випадок прибуття полонених.

Нестеренко Андрій – сотник понорницький, колишній сотник (1688.10.01.), коли гетьман І.Мазепа підтвердив за ним млин на османівській греблі на р. Верба і млин на р. Рогожці під с. Дирчином Седнівської сотні. Д.: N Іванівна Голембецька, донька сотника.

Нестеренко Андрій Корнійович – Андрушка є в реєстрі 1649 р., ротмістр охотницького полку (1669), полковник лубенський (? – 1671.07. – 1672.04.). Д.: N Дем'янівна Ігнатович, донька гетьмана.

Нестеренко Василь – бунчуковий товариш (1738).

Нестеренко Григорій – значковий товариш Лубенського полку (1783). Мав у с. Будках підданих: 1 підданий чоловічої статі і 2 – жіночої. Д.: N Петрівна Яновська (? – ран. 1783), донька намісника Роменського.

Нестеренко Дмитро Нестеров – товариш Батуринської сотні, у жовтні 1685 р. був гонцем гетьмана до Москви. У жовтні 1688 р. разом з піддячим Щоголевим возив на Січ винагороду. Сотник батуринський (1689 –1708). Гетьманський гонець до Москви (1693). 6 березня 1699 р. продав став з греблею у с. Митченках Івану Чарнишу.

Нестеренко Іван Лаврінович (? – 1751.5.08.) – дворянин панський полковника лубенського Марковича (1719), отаман городовий роменський (? – 1720 – ?), (1725.02. – 1751.5.08.). Значковий товариш (1736). 14 грудня 1720 р. отримав гетьманський універсал на маєтність дружини в Кролевці. У 1727 р. костянтинівський священик Федір Зранкевич продав йому дворище у Ромнах. Д.: (1720) Євдокія Маковська, вдова кролевецького жителя Микити Калиновського.

Нестеренко Іван Федорович (1750 – ?) – син возного, військовий товариш Ніжинського полку (1782–1790), поручик. Володів у 1783 р. підданими у с. Колесники. У 1787 р. мав 23 підданих у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ксенія Павлівна Єзучевська, донька значкового товариша.

Нестеренко Кузьма Васильович – отаман городовий грунський (1714), виборний козак Грунської сотні (1736), значковий товариш Гадяцького полку (1747). Мав двір з двома хатами, 3 коней, 8 волів (1736), хутір, 7 підсусідків у Грунській сотні.

Нестеренко Михайло (1707 – ?) – за сотника шептаківського (1737).

Нестеренко Мойсей Дмитрович (? – 1737 – ?) – син сотника батуринського. 1715 р. за наказом полковника Полуботка разом з значковим товаришем Григорієм Рашевським здійснював розмежування грунтів сл. Андріївки і с. Хоробрич. Бунчуковий товариш (? – 1737).

Нестеренко Олександр – писар полковий миргородський (? – 1671.06. – ?).

Нестеренко Петро (? – ран. 1768) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: NNN. У 1768 р. володіла хатою померлого козака лубенського Степана Хоменка.

Нестеренко Степан – сотник наказний басанський Переяславського полку (1721, 1724, 1732).

Нестерович Григорій Матвійович (? – 1748 – ран. 1787) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1783). Мав 3 підданних у с. Будках. Д.: N Петрівна Яновська (? – 1748 – 1760 – ран. 1783), донька Роменського намісника.

Нестерович Дем'ян – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1728, 1730, 1733–1735, 1737). Д.: (1705) Мотря Давидівна Пушкаренко, донька Стародубського полкового судді. Згідно заповіту батька отримала млин в один камінь в с. Пирогові на р. Шостці, три ниви Цибанівські, комору в різницькому ряді.

Нестерович Дмитро Матвійович – значковий товариш Ніжинського полку. Військовмй товариш (1750)

Нестерович Іван – значковий товариш Лубенського полку. У 1735 р. був при полковій канцелярії.

Нестерович Матвій (? – 1680 – 1736 – ?) – писар полковий сердюцький. Писар сотенний конотопський (? – 1700 – ?), козак кінний міського куреня Конотопа (1711), значковий товариш Ніжинського полку (1735 –1737), сотник наказний конотопський (1737). Був звинувачений у не проведені ремонту Конотопу і не відправленні козаків в похід. У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. Жив у Конотопі з синами Павлом і Дмитром.

Нестерович Опанас Матвійович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1787 – ?). Його маєтності в Конотопі і с. Підлипському (23 підданих). Д.: (бл. 1760) Марфа Василівна Комашинська, донька сотника конотопського.

Нестерович Павло Матвійович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1741), військовий товариш «по атестату генерала-фельдмаршала і кавалера графа фон Лессія» (1741 – 1752), комісар полковий ніжинський (1752). Мав підсусідків в Бахмацькій сотні (1738).

Нестерович Федір – військовий товариш. Його донька Єфросинія заміжня (1783) за прапорщиком у відставці Павлом Булашевичем.

Нестеровський Василь Захарович (? – 1783) – службу розпочав 1 січня 1758 р. в Терехтемирівському сотенному правлінні. Полковий канцелярист (1760 – 1766), писар сотенний 3-ї полкової сотні (1766.2.08. – 1768), писар в Переяславському комісарстві по

вибору шляхетнському. 6 березня 1773 р. отримав чин значкового, а 2 квітня 1774 р. – військового товариша. За ним було 9 підданих в Переяславі і Борисполі (1780). Став стряпчим Переяславського повіту, титулярним радником (з 1783.22.12.). Д.: 1) NNN (? – ран. 1778). 2) (1779) Уляна Денисівна Мантак, донька значкового товариша (? – 1760 – 1786 – ?). У 1779 р. її пасербниця звинуватила у захопленні маєтку в Козельці. Сини Степан, Іван.

Нестеровський Іван – отаман курінний Козелецької сотні (1757), значковий товариш (1762), у 1762 р. Мотря, вдова Федора Третяка продала йому ниву.

Нестеровський Олексій – службу розпочав з 1758 р., полковий канцелярист, військовий товариш Київського полку (1774 – 1775 – ?).

Нестеровський Степан Васильович (1769 – ?) – син військового товариша, у 1784 р. був значковим товаришем.

Несторенко Микола – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Уманського полку. 1649 р. у полку Несторенко зустрічається лише у полковій сотні – Несторенко Петро.

Несходовський Гнат Данилович – службу розпочав з 1759 р. при Чорнуській сотенній канцелярії, полковий канцелярист (1761–1770), військовий канцелярист ГВС (1770–1772), сотник компанійський (1772–1782), коропський повітовий стряпчий (з 1782), титулярний радник (з 1783.28.07.). Мав 9 підданих у с. Бондарях Чорнуської сотні. Д.: Варвара Григорівна Орел, донька сотника.

Несходовський Данило (1728 – ?) – козак чорнуський, осавул сотенний чорнуський (? – 1768), абшитований військовий товариш Лубенського полку. Мав 15 підданих в Чорнухах (1788). Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Єфимія NN, донька козака. Мали сина Івана, доньок Устину, Уляну, Феодосію.

Нетеса Василь – отаман городовий переяславський (? – 1617 – ?).

Нетеса Омелян – возний, військовий товариш (1774.13.08. – 1783 – ?).

Нетребенко Д. – сотник старосамарський Полтавського полку (1743).

Неугад Яцько – козак сотні Лазаревої (1649) Черкаського полку.

Нехаєвський Іван (1727 – 1789 – ?) – син козака Городницької сотні, службу розпочав 15 квітня 1744 р., сотенний осавул (з 1761), значковий товариш (з 1770), сотник ройський (з 1771), прем'єр – майор у відставці (з 1783.28.02.), засідатель Городницького нижнього суду. Мав 5 підданих в м. Городня. Був у поході турецькому, зокрема при взятті міста Бендери і в різних відрядженнях. Під судом в Глухові (1780). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у 1 місті і 1 хуторі в Городницькому повіті. Д.: Євфимія Євстафіївна Біла, донька значкового товариша Миргородського полку. Мали синів Лева та Івана.

Нехаєвський Лев Іванович (1752 – 1787 – ?) – син сотенного осавула, службу розпочав в 1766 р., осавул сотенний (1769 – 1774), значковий товариш (1774 – 1779 – ?), служив на постах в Могилівській губернії (1779). Д.: NN Сербинович, донька значкового товариша.

Нецецький Михайло – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав підсусідків у с. Фастівець.

Нечай Аврам (1737 – ?) – значковий товариш (1784). Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 7 підданних в Бознянському повіті. Д.: Любов NN, донька значкового товариша.

Нечай Андрій – козак білоцерківський (? – 1723 – 1752 – ?), отаман городовий білоцерківський (? – 1731 – ?), сотник наказний білоцерківський (1737 – 1738).

Нечай Данило (? – 1651.20.02.) – шляхтич гербу «Побуг» зі змінами. Полковник брацлавський (? – 1648.09. – 1651.21.02.). Виступив против Зборівської угоди 1649 р. Загинув під час оборони містечка Красного від військ гетмана Мартина Калиновського.

Нечай Захар – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешканець с. Гайворон.

Нечай Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешканець с. Гайворон, де мав шинок.

Нечай Іван – представник шляхетського роду з Мстиславського воєводства. Вважається, що його батько вийшов з Мстиславщини і осів на Київщині. Можливо, ним був Стефан Нечай, який разом з Антіном Тимофійовичем Невмерицьким 1631 р. сплачували податки з одного городника у с. Невмиринці. Наказний полковник кальницький (1648.08.). 5 квітня 1649 р. путивльський воєвода сповіщав, що про бої під Баром і Матейками, де були три козацьких полковники, серед яких і Нечай. Козак Романівської сотні Уманського полку (1649). Посол до кримського хана (1650–1653), полковник могилівський (1656.8.02. – 1659). Брати Данило, Іван, Матвій і Юрій Нечаї складали досить впливову групу у козацтві. Будучи свояками через шлюб Івана Нечая з донькою гетьмана, вони здійснюють повний контроль над козацькими формуваннями Білої Русі. Московські воєводи писали про нього: «В Старому Бихові живе той "изменник" і душегубець і, вибігаючи з міста зі шляхтою, такими як і сам зрадниками, людей наших побивають. А найгірші зрадники помвіж ними й всілякого заколоту палії, то з мстиславської шляхти: Ян Суходольський і Братишовський і Сіклицький». Потрапивши до російського полону, засланий до Тобольська. Ю.Хмельницький звертався з проханням відпустити його з полону у 1660 р. У 1660 р. російський цар вказував: «Івашку де Нечая живу быть отнюдь невозможно, потаму что многие черкасы ево не любят и жива ево видеть не хотят...». Переяславський полковник Тиміш Цицюра у Москві «бил челом о маетностях воры и изменика Ивашки Нечая». 12 травня 1662 р. у Варшаві Нечаю була надана конфірмація привілею (знаходився в московському полоні) на маєтки Йолче і Березки у Київському тракті. Про його звільнення клоротався гетьман П.Тетеря. Після повернувся із заслання загальський староста і полковник ЙКМ. Як литовський посол з 50 чоловіками супроводу приїздив до П.Дорошенка в Чигирин в лютому 1669 р. 30 жовтня 1670 р. отримав конфірмацію привілею на маєтки Йолче і Березки у Київському воєводстві. Електор Міхала-Корибута Вишневецького. Д.: 1) (з 1650) Степанида Богданівна Хмельницька (ран. 1635 – 1659 – ?), донька гетьмана. 2) Єфросинія Силич.

Нечай Іван Кирилович (1747 – 1779 – ?) – син абшитованого сотника. Значковий товариш Прилуцького полку (1770 – 1788 – ?). Мав 50 підданних в Борзнянському повіті (1788). Д.: Гафія NN, донька значкового товариша.

Нечай Ілля – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1751 – ?), мешканець с. Гайворон.

Нечай Ілля – козацький старшина в Старому Бихові у полку Івана Нечая. Збереглося прохання відпустити його з російського полону в 1660 р.

Нечай Ісаак Максимович – син значного військового товариша Стародубського полку, значковий товариш, священик.

Нечай Кирило – значковий товариш Прилуцького полку (1741 – 1767 – ?), абшитований сотник (? – 1772 – 1779 – ?), проживав у с. Гайворон Корибутівської сотні, де мав 6 підданих. Д.: 1) (1772) Ганна Федорівна Гудима, донька козака Корибутівської сотні. 2) (1779) N Тимофіївна Биковець, жителька ічнянська. Мали сина Івана і доньку Зіновію.

Нечай Кирило (1740 – ?) – з шляхти, службу розпочав з 1769 р., отаман сотенний (з 1769.2.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1775).

Нечай Козьма (1749 – ?) – абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788), мав 14 підданих. Д.: Параска NN, донька священика.

Нечай Леонтій – отаман ГВА (? – 1739 – ?).

Нечай Максим – шляхтич гербу «Побуг» зміненого, значний військовий товариш Стародубського полку (? – 1718 – ?). Наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1730.09.).

Нечай Матвій – в той час, коли всі уманські козаки пішли у військовий похід. наказний полковник уманський (1653.12.).

Нечай Пилип Ісакович (? – 1748 – 1769 – ?) – син значкового товариша, онук значного військового товариша. Значковий товариш, священик. Його син Дмитро (1770 – ?) був священиком у с. Зизюрки Глухівського повіту.

Нечай Юрій – козак Романівської сотні Уманського полку (1649). Брат Івана Нечая. Козацький старшина. Один із керівників новобихівської оборони. В одному з боїв «посечен по голове». 4 грудня 1659 р. разом з Іваном Нечаєм і полковником Самійлом Виговським потрапили у полон. Українська сторона неодноразово клопоталася перед царем про звільнення братів Івана та Юрія Нечаїв з-під варти. Наприкінці 1659 р. полковники А.Одинць та П. Дорошенко клопотати в Москві, «чтоб им вины их были отпущены й быгь им в прежнем достоинстве». У травні 1660 р. гетьман писав царю, що бере Нечаїв «на сумнене й шлюбуєм, же до конца житія своего посколу зо мною неотмінними будут зоставати подданьїми вашему царскому пресвітлому величеству».

Нечитайло Григорій – значний військовий товариш (1707). Підписав у Новгороді-Сіверському тестамент колишнього канівського полковника і колишнього судді полкового стародубського Давида Пушкаренка.

Нечут Дмитро – значковий товариш Гадяцького полку (1739), був у поході.

Нечут Іван Іванович – службу розпочав з 1760 р. веприцьким сотенним канцеляристом, асигнований значковий товариш (з 1768), значковий товариш (1770.2.08.). Д.: N Федорівна Дановська, донька священика зіньківського.

Нечут Стефан – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), мешканець гадяцький, жив у 1-й полковій сотні.

Низькогляд Михайло – обозний полковий прилуцький (? – 1678 – 1680), отаман городовий прилуцький (? – 1680.11. – ?).

Низькогляд Павло – полковник паволоцький (? – 1674.07. – ?).

Никитенко N – хорунжий полкової артилерії ніжинської (? – 1781 – ?).

Никифоренко Ничипір – шляхтич, військовий товариш (? – 1710 – 1712 – ?).

Никифорович Опанас – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1700).

Никифорович Тихін – сотник понорницький (1723.31.01 – ?) вільними голосами, був у терекському поході (1723).

Никонов Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Никонов Семен Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1781), колезький канцелярист (1787), мешкав у Янполі.

Ничик Артем (1763 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 8 травня 1778 р. копіїстом, канцелярист полковий (з 1781.26.02.), сотенний отаман (з 1781.9.12.), значковий товариш Миргородського полку (з 1782.24.11.). Володів хутором в Сорочинській сотні.

Ничик Корній Дмитрович – отаман сотенний (з 1765), військовий товариш (з 1782), поручик Чернігівського полку у відставці (з 1787).

Ничик Остап (1758 – ?) – син отамана сотенного, службу розпочав 31 травня 1768 р., сотенний канцелярист (з 27 грудня 1772), писар сотенний сорочинський (з 4 жовтня 1779), одночасно значковий товариш Миргородського полку (з 20 травня 1781).

Ничипір – писар арматний, супроводжував Поповича в посольстві до Москви.

Ничипоренко N – значковий товариш Ніжинського полку.

Ничипоренко Василь – писар полковий подільський (? – 1666.09. – ?).

Ничипоренко Трохим – сотник городиський (? – 1672.05. – ?).

Ничипоренко Фесько – військовий товариш Лубенського полку (1702).

Ничипорович Дмитро – сотник Фастівської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?), сотник полковий Білоцерківського полку (? – 1658.12. – 1659.10.04. – ?).

Ничипорович Омелян – сотник басанський Переяславського полку (? – 1657.25.11. – 23.12. – ?), І.Виговський направив його до Москви з полоненим уманчанами кримського татарином Ораза.

Ничипорович Тихін – наказний сотник волинський Чернігівського полку (1737–1738).

Ничипорович Юрій – сотник рождественський Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Ничипорович Юсько – сотник Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Ничко Лесько – сотник полковий миргородський (? – 1719 – ?).

Нівелговський (Невелговський) Григорій – старшина Уманського полку (? – 1661.07. – ?), нобілітований 23 липня 1661 р.

Нівельговський Іван – посол Війська Запорозького до короля (лютий 1672 р.) разом з Леськом Харсеком.

Ніженець Степан – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1690.04. – 05.).

Ніженець Тимофій – писар сотенний (? – 1724 – 1725 – ?) і наказний сотник іваницький Прилуцького полку (1725).

Ніжинець Василь Степанович (1756 – ?) – військовий товариш Полтавського полку, рекомендувався в поручики.

Ніжинець Захар Степанович – значковий товариш Стародубського полку (1787), мешкав у Погарському повіті.

Ніжинець Іван Семенович (1720 – 1769 – ран. 1780) – син міщанина, службу розпочав з 20 лютого 1750 р., козак (з 1757.12.05.) служив при полковій канцелярії, значковий товариш Полтавського полку (з 1759.20.01.) за власні служби. Будучи у постійних комерційних роз'їздах, виконував і розвідувальні доручення. Мав у власності куплені козацькі ґрунти, що слугувало однією з вказаних у ордері підстав для визнання його не міщанином, а козаком. Користувався родовим гербом (1769).

Ніжинець Павло Федорович (1723 – ?) – селітряний заводчик (1736), службу розпочав з 1 січня 1745 р., полковий комісар (1749), військовий товариш у Гадяцькому полку (1758.31.12. – 1763 – ?), абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 20 підданих (1775), 90 підданих (1790). Д.: Ганна Павлівна Ковалевська, донька поручика.

Ніжинець Федір – значковий товариш Гадяцького полку (1735). 1735 р. робив звіт за комісарство, тому в поході не був. Мав в Опішні 1 двір з 1 хатою.

Нікітін Хома – значковий товариш 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі Петрівні в Ніжинському полку.

Нікітов Олексій – служив з 1734 р. виборним козаком, з 1763 р. атестований значковий товариш Гадяцького полку (1763 – 1780 – ?). Одружений був тричі. Від 1-го шлюбу народилися сини Петро (за батька службу ніс) та Григорій, від 3-го – сини Олександр та Іван, донька Марфа.

Нікішенко Яків (? – ран. 1748) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Марія NN, вдова (1748), мала двір житловий у м. Кролевці.

Ніконов Іван (? – 1707 – 1777 – ?) – абшитований значковий товариш (1777), жив у Янполі. Мав дітей (1777 р.): Василя (1725 р.н.), Ксенію (1733 р.н), заміжню за священиком дорошівським Василем Кучеровським, Софію (1744 р.н.), вдову.

Ніс Іван Яремович (? – 1645 – 1715 – ?) – син отамана городового носівського, прилуцький городовий отаман (1671–1672). В 1679 р. прилуцький полковник Дмитро Чернявський надав йому с. Голубівку. Прилуцький полковник (1708–1714), генеральний суддя (1714–1715). Д.: (з 1665 р.) Настасія Ракович.

Ніщенко Лесько – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1677.30.12. – ?).

Новакович Іван (? – 1633 – 1678, загинув під Чигирином) – сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1663). Засланий 1663 р. За проханням Ігнатовича 26 травня 1669 р. звільнений. Сотник бориспільський (? – 1673.11. – ?), (? – 1678.03. – ?), володів с. Нестерівкою. В.Модзалевський відносить Новаковичів до родин сербського походження.

Новакович Семен Іванович (? – 1675 – 1735) – сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1704 – 1716), знатний полку Переяславського товариш (1719), писар наказний переяславський (1723, 1726, 1729), суддя наказний полковий переяславський (? – 1723 – 1730.03. – ?), значковий товариш (? – 1729 – ?). В ГВК протягом 1717–1724 рр. йшло розслідування скарг мешканців Борисполя на привласнення ним ґрунтів, вирубку ґаїв і садів, захоплення вулиці в Борисполі та інші утиски. В 1726 р. ГВК розглядала справу про порушення ним контракту з Мойсеєм Берковичем на здачу в річну оренду шинкового двору в Борисполі. Д.: Горпина Романівна N (Забузька?) (1697 – 1765 – ?).

Новакович Федір Семенович (1722 – 1769) – син сотника бориспільського, службу розпочав з 1740 р. в Переяславській полковій канцелярії, значковий товариш (? – 1750 – 1752), кандидат на посади переяславського полкового хорунжого і березанського сотника. Військовий товариш (з 1752.21.12.), 4 березня 1768 р. абшитований бунчуковим товаришем. Володів житловим двором у Борисполі, 3 пішими підсусідками, в с. Іванкові приїжджим двором, 1 тяглим та 1 пішим підсусідками, в с. Дудоркові приїжджим двором (1750). Д.: Меланія Петрівна N (1727 – 1765 – ?).

Новгородський Мишко – козацький старшина. З Москви звільнений завдяки посольству Самойловича в травні 1669 р.

Новгородський Федір – значковий товариш Стародубського полку (1747), мав двір приїжджий у Шаповалівці.

Новик Федір – службу розпочав з 1701 р., хорунжий сотенний вибельський (? – 1725 – ?), наказний сотник (1725), козак вибельський (1748).

Новицький Андрій – козак Старосанжарської сотні. У 1731 р. займався збором порцій і рацій для Володимирського драгунського полку, який квартирував в Полтавському полку. Значковий товариш Полтавського полку (1738.01. – 1767 – ?). Отаман сотенний старосанжарський (? – 1746 – 1751 – ?). Проживав у Старих Санжарах. 2 серпня 1741 р. згорів його дім.

Новицький Андрій Іванович – військовий товариш. Д.: Пелагея N Копцевич.

Новицький Андрій Іванович (? – 1789.20.02.) – службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (з 1745.13.01.). Мав житловий двір у с. Литвяках в полковій сотні, разом з бунчуковим товаришем Петром Новицьким хутір при с. Засуллі (1747). Полковник (1783), бригадир (1783). Д.: Марія Семенівна Сулима (? – 1798), донька переяславського полковника.

Новицький Андрій Іванович (1742–1807) – службу розпочав з 14 лютого 1759 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (1763.3.09. – 1765), військовий товариш Лубенського полку (1765.25.11. – 1782 – ?). Д.: 1) NNN. 2) (з 1782) Ганна Яківна Мартос (1756–1827).

Новицький Андрій Якович (1723 – 1787 – ?) – приймав участь у дніпровському поході. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1745.30.06. – 1757), абшитований бунчуковий товариш (1757 – 1787 – ?). Д.: NNN.

Новицький Антон Якович (1725 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша, почав служити після смерті батька у 1741 р. в ГВК військовим канцеляристом до 1745 р. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1745.30.06. – 1763 – ?), був у комісії по перепису дворового числа всього Переяславського полку, потім у прикордонній комісії у Київському воєводстві, присутній у справах у Брацлавському воєводстві через «последовавшей там болезни», і в інших слідствах «по делам челобитчиков». У 1756 р. в Лубенській полковій рахунковій комісії, 1763 р. – «в сборе земель принадлежащих замку гадяцкому». Д.: NNN.

Новицький Григорій Ілліч – полковник (? – 1708 – 1709).

Новицький Григорій Якович (1734 – 1784 – ?) – службу розпочав 24 травня 1749 р. бунчуковим товаришем у Лубенському полку. Купив с. Білогорілку у вдови полковника Малами. 1756 р. на нього скаржилися козаки с. Талалаївки Красноколядинської сотні за порубку гаю і захоплення худоби. Д.: Марфа Іванівна Кулябка, донька лубенського полковника.

Новицький Данило Антонович (1753 – 1808 – ?) – службу розпочав з 1770 р. у Малоросійській колегії, військовий товариш у Лубенському полку (? – 1774), бунчуковий товариш (1774 – 1787). Д.: Тетяна Павлівна Огранович, донька касира.

Новицький Данило Юрійович (? – 1717 – 1728 – ран. 1740) – шляхтич, син дозорці шептаківського, навчався за кордоном. Бунчуковий товариш. Д.: Марія Климівна Янджул (1708 – 1744 – ?), донька сотника топальського. Після смерті чоловіка проживала у брата Сави Янжула в с. Янжулівці.

Новицький Дмитро Антонович (1750 – ран. 1799) – військовий товариш у Лубенському полку (1774), бунчуковий товариш (з 1774), прем'єр-майор (з 1791), мешкав у Лубенському повіті. Д.: Варвара Костянтинівна N (1761 – 1799 – ?).

Новицький Іван – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець машковський.

Новицький Іван Іванович – сотник ічнянський (1767.12.01. – 1770), поручик 3-го гренадерського полку (з 1770).

Новицький Іван Ілліч (? – 1704 – 1745 – ?) – бунчуковий товариш (? – 1726 – 1737), приймав участь в сулацькому поході (1726–1727). Абшитований бунчуковий товариш (1737 – 1745 – ?). Прилуцький полковий комісар (1741). Присягнув у 1741 р. Мав у Лохвиці двір житловий, в якому сам жив, шинок, підсусідських 2 двори тяглих убогих та 5 дворів піших убогих, у с. Юсковці 4 двори підсусідків піших убогих, у Сенчанській сотні у с. Ломаках 1 двір піших убогих підсусідків. Д.: Настасія Луківна Жураковська, донька ніжинського полковника.

Новицький Іван Петрович – син бунчукового товариша, службу розпочав в 1742 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1751), наказний сотник басанський Переяславського полку (1758), возний (з 1764), 7 лютого 1768 р. абшитований військовим товаришем. Мав 25 підданих в с. Стара Басань (1775). Д.: Зіновія NN, донька козака Лубенського полку. Мали синів Андрія (1752 – ?), Петра (1757 – ?), Івана (1762 – ?) – в Переяславській семінарії, Павла (1767 – ?), доньок Настасію (1736 – ?) – дружину козака Остерської сотні Івана Твердомеда, Марфу (1745 – ?) – дружину значкового товариша Івана Климовича, Ганну (1752 – ?) – дружину полкового канцеляриста Тимофія Чубука.

Новицький Іван Якович – єврей-вихрест. Значковий товариш Прилуцького полку (1729 – 1751 – ?). Полковий комісар (1741). 1731 р. займався організацією стягнення недоплачених грошей за тютюн. У 1744 р. ГВК розглядала справу про образу ним поручика Михайла Ушакова і полковника фон Родена. 17 липня 1747 р. подав прохання відпустити з Глухова у зв'язку з припиненням розляду його судової справи. У 1749 р. його, як відкупщика полкового, звинуватив у зловживаннях військовий товариш Василь Шнурчевський. Іван Новицький побив, захопив сіножать і вирубав пущу у значкового товариша Прилуцького полку Іваня Ярмака. Сотник ічнянський (1753–1763). Мав хутір (1740), 8 підсусідків (1731).

Новицький Іван Якович (? – 1763) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш у Лубенському полку (1745.30.06. – 1751 – ?). Проживав у с. Окопі полкової сотні Лубенського полку, де мав шинок, 6 дворів найманих людей, 9 дворів найманих людей у с. Литвяках, хутір при с. Засиллі в 3 двори, разом з Федором Новицьким мав підданих в полковій сотні в с. Окопі убогих 11 дворів в них 14 хат та 15 хат бездвірних (1747). Д.: Марія Іванівна N.

Новицький Ілля Федорович (? – 1642 – 1702.04. – ран. 1703.04.) – комендант димерський (1672–1673), охочекомонний полковник (1673.20.04. – 1696), (1676–1697, між 29.04. і 2.07.). Учасник кримських походів. 1688 р. в полку 474 бійці. У 1689 р. під час поїздки гетьмана призначений старшим над усіма комонними полками, у 1696 р. призначений начальником прикордонних містечок і фортець, щось на зразок «коронного стражника» в Речі Посполитій. Значний військовий товариш (? – 1702 – ?). 12 вересня 1687 р. отримав гетьманський універсал на с. Нехаївку, 12 січня 1689 р. – на городище Снітин з сс. Окопом та Ісачками, 1690 р. – на сс. Литвеки, Хорошки, Гробище, частину с. Клищинці і Галицьку слободу. Д.: 1) Софія NN (? – бл. 1685), 2) Меланія Василівна N (? – 1670 – 1717.04. – ?).

Новицький Ілля Федорович (1749 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочав 17 вересня 1765 р. Колезький канцелярист (з 1770.10.07.), військовий товариш (1773.23.03. – 1782 – ?), бунчуковий товариш (? – 1784 – ?).

Новицький Корнило – значковий товариш.

Новицький Матвій Данилович (1725 – 1764 – ?) – «дворовий служитель» бунчукового товариша Павла Миклашевського (1754 – 1761), військовий товариш. Д.: (1761) Настасія Олексіївна N (1738 – ?).

Новицький Петро Іванович (1722 – 1776 – ?) – службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом ГВК (1739 – 1745), бунчуковий товариш (1745.13.01. – 1776), в Миргородській полковій рахунковій комісії (1750). Малоросійський полковник (з 1776.19.11.). Шляхтич Лубенського повіту (1767). Д.: (1775) Олена Семенівна Безбородько, донька переяславського полкового обозного, мали синів Семена і Миколу, які виховувались у діда – полкового переяславського обозного, і доньку Марфу.

Новицький Петро Іванович (1756 – ?) – син значкового товариша. Канцелярист гродського Переяславського суду (1775), значковий товариш (1777 – 1780 – ?). Д.: Євдокія Семенівна Плакса, донька сотенного отамана.

Новицький Семен Петрович (? – ран. 1783) – син бунчукового товариша, значковий товариш Переяславського полку (? – 1766), військовий товариш (з 1766).

Новицький Степан Якович – бунчуковий товариш (1735.19.09. – 1747 – ?). Приймав участь у польському поході. Мав у Роменській сотні в с. Кропивинцях двір житловий та 2 двори найманих людей (1747). Д.: NNN.

Новицький Федір Якович (1726 – ?) – син бунчукового товариша, присягнув у 1741 р. Після смерті батька просив собі звання бунчукового товариша, на місце батька служити і призначений в чин бунчукового товариша (1745.30.06. – 1763 – ?). У 1763 р. проводив ревізію у Полтавському полку. У його володінні 138 підданихі у с. Окоп і 107 у с. Снітині. Д.: NNN.

Новицький Яків Ілліч (? – 1705 – 1741) – значний військовий товариш. У березні 1723 р. був у Ковалівці в складі комісії про додаткове розслідування у справі між колишнім ковалівським сотником Опанасом Кицишем та генеральним суддею Іваном Чарнишем. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1726–1737). У 1723 р. складав ревізію Гадяцького полку. У 1737 р. абшитований через хворобу. Д.: (1722) Настасія Дмитрівна Думитрашко-Райча, донька значного

військового товариша, мала 64 двори і 10 кол (1744). Мала 21 двір підданих у с. Литвяках і 40 у с. Окопі (1745). У 1747 р. володіла хутором при с. Литвяках під Лубнами і мала шинок там, млин на р. Сулі у с. Ісачки, два шинки і млин на р. Сулі у Снятині, шинок у с. Ломаках Сенчанської сотні.

Новіков N – значковий товариш Ніжинського полку.

Новіков Григорій – з роду Дахновичів. Значковий товариш (1776).

Новіков Дем'ян Григорович – син козака, військовий товариш (1787).

Новіков Семен – військовий товариш.

Новіков Федір Семенович – син козака, військовий товариш (1787).

Новополець N – значковий товариш Ніжинського полку (1781), проживав у с. Рижках.

Новоселка Іван Хомич (1724 – 1779 – ?) – в його «сказці» як значкового товариша Полтавського полку 1762 р. зазначалося: служив з 1752 р., був у різних командах за наказом полкової канцелярії, за Дніпром, у 1758 р. у Переволочанській фортеці. В чин значкового товариша призначений від ГВК. З 1745 р. після смерті батька, відправляв на його місці службу значковим товаришем. Ордеру не мав, тому просив видати йому і його племіннику Якову Стрільченку. Ордер на чин виданий 16 грудня 1758 р.

Новоселка Хома – козак переволочанський, значковий товариш Полтавського полку (? – 1745).

Новосельський Полікарп – військовий товариш (? – 1746 – 1756 – ?), мешкав у Гадяцькому полку. У 1746 р. здійснювалась передача в опіку двох доньок покійного бунчукового товариша Федора Федоровича Потребич-Гречаного їх вітчиму Новосельському від обозного Гадяцького полку Василя Биковського. Д.: Марина Миколаївна Бодаєвська, з Охтирського полку. Вдова Федора Федоровича Гречаного.

Новохацький Іван – полковий командир Ніжинського полку (1731), отаман городовий конотопський (1736), сотник наказний (1738). Мав шинок у с. Підлипному (1736).

Новохацький Семен Григорович (1752 – ?) – син шляхтича, онук отамана городового конотопського, значковий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 9 підданних. Мешканець конотопський. Д.: Єфросинія NN, донька дворянина. Мали синів Михайла, Семена і Микиту.

Нога Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1732).

Ногорний Микита – отаман полкової артилерії ніжинської (? – 1760 – ?).

Ноздря Василь Гаврилович – шляхтич, син військового товариша, службу розпочав з 1756 р. у Бакланській сотні, значковий товариш Стародубського полку (1760.24.03. – 1781 – ?), у зборі недоїмочних грошей в рахунковій комісії (1769), в походах не був. Письменний. Д.: Євдокія Михайлівна Дядько, донька козака 1-ї Почепської сотні. Мали синів Івана і Матвія.

Ноздря Гаврило – військовий товариш Стародубського полку.

Ноздря Карпо – значковий товариш Стародубського полку у Бакланській сотні (? – 1769 – 1777 – ?).

Ноздря Микола Ничипорович (? – 1783 – ?) – службу розпочав з 1761 р. канцеляристом ГВК, сотник бакланський Стародубського полку (1771–1781). Д.: Уляна Іванівна Єсимонтовська, донька бунчукового товариша.

Ноздря Михайло – службу розпочав з 1739 р. у Бакланській сотні , осавул сотенний (1752), значковий товариш (1752 – 1783 – ?). Д.: 1) (1783) Настасія NN, донька шляхтича. Мали синів Іллю (1758 – ?), Івана (1765 – ?). 2) (1784) Ганна Терентіївна Ширай (бл. 1756 – ?).

Ноздря Наум Григорович – покозачений шляхтич гербу. Сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1670 – ?), (? – 1676.08. – ?), (? – 1677.03. – ?), (? – 1679.04. – 1687). 4 жовтня 1687 р. як колишній сотник отримав підтвердження на три власних млини: на р. Деревейні під с. Старосіллям, під с. Чорнобабинцями, на р. Костиці в с. Васьковичі. Значний військовий товариш (1688.01.). 11 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал на с.Жукове «до ласки войсковой».

Ноздря Петро Опанасович – син значкового товариша. Службу розпочав з 1767.18.05. полковим канцеляристом. Писар сотенний бакланський, возний бакланський (з 1772), полковий писар (з червня 1779). В хуторі Ширяївка Бакланської сотні мав 2 хати підсусідків. Д,: (1783) Євдокія Андріївна Ширай (бл. 1760 – ?)

Ноздря Пилип Наумович – син сотника, сотенний хорунжий почепський (? – ран. 1698.09.), (? – 1700.03. – ?), отаман городовий (? – 1701.04. – 1708.03. – ?), наказний сотник почепський (1702.08.).

Ноздря Семен Гаврилович – син військового товариша. Службу розпочав 1762 р. в Бакланській сотні, земський підписок (1766–1770), старший гродський писар (1770–1773), військовий товариш Стародубського полку (1773 – 1781 – ?). Д.: Параска NN, донька міщанина. Мав синів Володимира, Григорія, Олександра.

Нозорович Павло – військовий товариш у Ніжинському полку, будучи малолітнім, навчався у латинських чрез кільканадцять лет училищах і відучившись з 1731 р. був в різних комісіях в званні значкового товариша відправляв до 1736 р..

Норка Іван – осавул полковий чернігівський (1753 – ?).

Нос Іван – абшитований обозний компанійський (1741), мешкав у Городиській сотні Миргородського полку.

Нос Іван Яремович – обозний полковий прилуцький (? – 1677.04. – ?), осавул полковий прилуцький (? – 1682.05. – 1687 – ?), наказний полковник прилуцький (1690.08.), суддя полковий прилуцький (пізніше 1692.31.07. ? – 1693.11. – 1705.05. – ?), обозний полковий прилуцький (? – 1705.05. – 1708), наказний полковник прилуцький (1708.10.), полковник прилуцький (1708.11. – 1714).

Носач (Шкарлат, Шкурат) Тиміш Іванович (? – 1619 – 1671.09. – ?) – про шляхетське походження засвідчує його герб (1659) на розписці про отримання коштів у Варшаві для Війська Запорожського. Син прилуцького сотника (за реєстром 1649 р. – Шкуратевича), а потім полковника Івана Шкурата (? – 1600 – 1651), який загинув під Берестечком в 1651 р. Дотичним підтвердженням цього є наявність у сотні Івана Шкурата Тимошівого (тобто полковника Носача) зятя Остапа, розстріляного в 1664 р. гетьманом Тетерею разом з І.Виговським. Притримуємося думки, що він – шляхтич, який знаходився у міщанському середовищі. Спочатку Тимофій Носач очолив Остерський полк (1648–1649). Змінив старого батька на полковництві прилуцькому після того як Остерський полк був влитий до Переяславського. Полковник прилуцький (? – 1649.10. – 1650.10. – ?). У 1650 р.

приймав участь на чолі полку в молдавському поході. У 1652 р. купив у пана Яроша Черепинського в Корсунському полку хутір у с. Припоні за 300 золотих. З метою зміцнення керівництва прикордонного Брацлавського полку направлений Б. Хмельницьким полковником до Брацлава. Протягом 1652–1654 рр. зміг зорганізовати полк і висунути на керівні посади майбутніх визначних полководців Зеленського, Лисицю та інших. Керував полком у Жванецькій битві, у боях на Брацлавщині на весні 1654 р.: полковник брацлавський (? – 1652.10. – 1653.08. – 1654.05.). Генеральний обозний за гетьманування Богдана Хмельницького, Івана Виговського, Юрія Хмельницького і Павла Тетері: (1654.05. – 1655.10. – ?), (? – 1656 – 1657.11. – ?), (? – 1658.17.09. – 1663 – ?). Приймав участь в облозі Львова. Разом з Виговським очолював похід на Полтаву проти Пушкаря. Очолював оборону проти контратак пушкарівців. Був парламентарем, затриманий пушкарівцями заручником. У 1659 р. очолював козацьку делегацію на сейм, зберігся оригінал розписки Тимофія Носача в отриманні грошей на Військо Запорозьке у Варшаві 14 квітня 1659 р. Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. Під час скинення з гетьманства Виговського перейшов на бік Ю.Хмельницького. Учасник Переяславської ради 1659 р.. 28 липня 1661 р. отримав королівський привілей на володіння ленним правом млином власним коштом збудованого. Гетьман Тетеря призначав його наказним гетьманом. У 1665 р. захоплений в полон в Корсуні, був на московському засланні. Поляки вважали, що він помер і тому король 27 листопада 1665 р. направив листа Стахурському, щоб той допоміг вступити у володіння маєтком Капустяна Долина старості фелінському Олександру Вольфу. Звільнений на прохання П.Дорошенка 22 вересня 1668 р. і повернувся на Україну. Значний військовий товариш (? – 1668 – ?). Дорошенко надав гетьманський універсал на його маєтності в Корсуні і поблизу міста. 19 вересня 1671 р. продав батьківський млин на р. Удаї прилуцькому полковнику Семену Третяку.

Носач (Шкарлат, Шкурат) Тиміш Іванович (? – 1619 – 1671.09. – ?) – про шляхетське походження засвідчує його герб (1659) на розписці про отримання коштів у Варшаві для Війська Запорожського. Син прилуцького сотника (за реєстром 1649 р. – Шкуратевича), а потім полковника Івана Шкурата (? – 1600 – 1651), який загинув під Берестечком в 1651 р. Дотичним підтвердженням цього є наявність у сотні Івана Шкурата Тимошівого (тобто полковника Носача) зятя Остапа, розстріляного в 1664 р. гетьманом Тетерею разом з І.Виговським. Притримуємося думки, що він – шляхтич, який знаходився у міщанському середовищі. Спочатку Тимофій Носач очолив Остерський полк (1648 – 1649). Змінив старого батька на полковництві прилуцькому після того як Остерський полк був влитий до Переяславського. Полковник прилуцький (? – 1649.10. – 1650.10. – ?). У 1650 р. приймав участь на чолі полку в молдавському поході. У 1652 р. купив у пана Яроша Черепинського в Корсунському полку хутір у с. Припоні за 300 золотих. З метою зміцнення керівництва прикордонного Брацлавського полку направлений Б. Хмельницьким полковником до Брацлава. Протягом 1652–1654 рр. зміг зорганізовати полк і висунути на керівні посади майбутніх визначних полководців Зеленського, Лисицю та інших. Керував полком у Жванецькій битві, у боях на Брацлавщині на весні 1654 р.: полковник брацлавський (? – 1652.10. – 1653.08. – 1654.05.). Генеральний обозний за гетьманування Богдана Хмельницького, Івана Виговського, Юрія Хмельницького і Павла Тетері: (1654.05. – 1655.10. – ?), (? – 1656 – 1657.11. – ?), (? – 1658.17.09. – 1663 – ?). Приймав участь в облозі Львова. Разом з Виговським очолював похід на Полтаву проти Пушкаря. Очолював оборону проти контратак пушкарівців. Був парламентарем, затриманий пушкарівцями заручником. У 1659 р. очолював козацьку делегацію на сейм, зберігся оригінал розписки Тимофія Носача в отриманні грошей на Військо Запорозьке у Варшаві 14 квітня 1659 р. Склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. Під час скинення з гетьманства Виговського перейшов на бік Ю.Хмельницького. Учасник Переяславської ради 1659 р. 28 липня 1661 р. отримав королівський привілей на володіння ленним правом млином власним коштом збудованого. Гетьман Тетеря призначав його наказним гетьманом. У 1665 р. захоплений в полон в Корсуні, був на московському засланні. Поляки вважали, що він помер і тому король 27 листопада 1665 р. направив листа Стахурському, щоб той допоміг вступити у володіння маєтком Капустяна Долина старості фелінському Олександру Вольфу. Звільнений на прохання П.Дорошенка 22 вересня 1668 р. і повернувся на Україну. Значний військовий товариш (? – 1668 – ?). Дорошенко надав гетьманський універсал на його маєтності в Корсуні і поблизу міста. 19 вересня 1671 р. продав батьківський млин на р. Удаї прилуцькому полковнику Семену Третяку.

Носач Василь – покозачений шляхтич, сотник бориспільський Переяславського полку (?–1663.5.06. – 07. – ?), (?–1672.05.–?).

Носач Максим – отаман городовий великобудищанський (? – 1693.05. – ?), наказний сотник великобудищанський Полтавського полку (1693).

Носач Михайло Степанович – осавул полковий прилуцький (? – 1676.10. – ?).

Носач Якуб (Яків) Тимофійович – син генерального обозного. Козак Дівицької сотні Прилуцького полку (1649). Козацький старшина, супроводжував козацьку делегацію на сейм до Варшави (1659).

Носенко (Носач) Степан Тимофійович – сотник Канівської городової сотні Канівського полку (? – 1663.02. – ?).

Носенко Данило – військовий товариш. Його онук Леонтій Степанович (1755 – ?) був вахмістром карабінерного полку (1787) і проживав у м. Голюнка Конотопського повіту.

Носенко Данило – значковий товариш Полтавського полку (1758). Мав синів Тимофія, Павла, Івана, Олександра.

Носенко Іван – значковий товариш (1779), мешканець Журавки Прилуцького полку. Д.: Уляна NN, донька козака. Мали синів Семена, Івана і Миколу.

Носенко Іван – полковник наказний ніжинський (1654.02.).

Носенко Іван – службу розпочав полковим канцеляристом з 1767 р., значковий товариш Переяславського полку (1771–1773), військовий товариш (1773.24.01. – 1780 – ?). Д.: Настасія N Пащенко, донька касира переяславського. Мали сина Петра.

Носенко Клим – запорізький козак, житель м. Носівки Київського полку. За активну ачасть у російсько-турецькій війні 1735 – 1739 рр. у 25 жовтня 1748 р. отримав чин значкового товариша.

Носенко Костянтин – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Носенко Михайло – значковий товариш (1772).

Носенко Ничипір – значковий товариш Прилуцького полку, у 1734 р. за ним з Яковом підтвердили права на с. Щурівку Іваницької сотні і с. Рудівку Монастирищанської сотні.

Носенко Павло Данилович – товариш полку, у 1752 р. знаходився під відомом Полтавської полкової канцелярії, значковий товариш, мав хутір в урочищі Тагамлик (1763).

Носенко Степан Данилович (? – 1727 – 1754 – ?) – син військового товариша, виборний козак (1737). В жовні 1737 р. на його дім у с. Білошапках здійснив наїзд та захопив волів городничий Ісай Шепетовський. Військовий товариш.

Носенко Тиміш Данилович – значковий товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Полтаві і хутір.

Носенко Федір (? – 1740 – 1772 – ?) – осавул полковий прилуцький (? – 1770), абшитований суддя полковий (з 1770).

Носенко Федір Степанович (? – 1703 – 1731 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку. Володів с. Голубівкою (1724 – 1731).

Носенко Яків – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?).

Носенко Ярема (? – 1624 – 1678 – ?) – полковник запорозький (1669), у 1669 р. заарештований дорошенківцями у Чигирині, але був звільнений разом з 40 запорожцями, яким було дозволено осісти чи в Чигирині, або піти куди хочуть. Дорошенко у 1669 р. вислав на Лівобережжя підрозділи Івана Канівця, Носа, Перебийноса, Івана Сірка. У бою Канівець потрапив у полон до Кияшки, але вже через три місяці знову вів бойові дії на боці дорошенківців. У 1674 р. від кошового отамана Сірка, як значний козак, їздив до Дорошенка в Чигирин. Отаман городовий носівський (1678). У реєстрі 1649 р. в Носівській сотні є лише один Ярема з прізвищем чи прізвиськом Станченко.

Носенко-Білецький Іван – хорунжий полковий прилуцький (1708–1709).

Носенко-Білецький Петро Іванович (? – 1733) – хорунжий полковий прилуцький (1709–1710), (1720–1724), сотник полковий Прилуцького полку (1724–1733), полковник прилуцький (1728–1729, нак.). Помер у поході. Д.: Марія NN. Вдова (1740). У неї чотири підсусідки у Прилуках (1740).

Носенко-Білецький Юрій (Георгій) Петрович – наказний сотник полковий Прилуцького полку (1760).

Носикевич-Пригара N Гордійович – значковий товариш (1723), у нього і брата Петра захопив ґрунт і осадив на ньому слободу шептаківський староста Юрій Новицький.

Носикевич-Пригара Гордій Савич (? – ран. 1714) – шляхтич, писар полковий стародубський (1699.06. – 1705.02.). 7 жовтня 1701 р. купив у Києво-Печерської Лаври двір стародубського полкового судді Самійла Івановича Кольничого. Військовий товариш. 13 січня 1704 р. отримав універсал з підтвердженням права на володіння с. Литовського, млина під с. Кривошиями на р. Росусі та звільнення цього млина від військового податку. Тримав с. Басихин полкової сотні після смерті Андрія Гамалії в 1706 р.. Продав млин у с. Яцьковичах Опанасу Покорському. Заснував сл. Гордіївку Д.: Феодосія Спиридонівна Ширай (? – 1717), власниця с. Литовського.

Носикевич-Пригара Петро Гордійович (? – 1727) – син писаря полкового стародубського і доньки стародубського війта Ширая. Значковий товариш (? – 1723–1727). У 1723 р. захопив ґрунт жителя с. Чубаковичів Сидора Романовича. 1723 р. мав у с. Чубковцях 5 грунтових дворів і 2 хати бобилів. Тримав батьківські слободи Гордіївку і Ляденську Буду. Помер в дербентському поході.

Носикевич-Пригара Степан Петрович – син значкового товариша, полковий осавул (1752), Іван Ширай 12 січня 1752 р. йому як швагру уступив двір.

Нудга Трохим Євстафійович – козак (1766), військовий товариш (1781).

Нуждевський Трохим Євстафійович – службу розпочав з 1757 р., військовий товариш (з 1783), поручик у відставці (з 1783 – ?). Д.: N Яківна Бартох, донька остерського війта.

Нужевський Тимофій – абшитований військовий товариш Київського полку (1782).

Нужний – сотник конотопський Ніжинського полку.

Нужний Грицько – сотник у Чигиринському полку (1638 – ?).

Нужний Олексій – осавул полковий стародубський (? – 1675 – 1681.06. – ?), військовий товариш. Володів дворами у д. Кривошиях – колишній маєтності шляхтича Фаща, які пізніше згідно універсалу гетьмана Мазепи були передані полковому судді Прокопу Силенку.

Нужний Парфен Михайлович – генеральний осавул (1663.17.06. – 1663.10. – ран. 1664.26.03.). 18 жовтня 1663 р. гетьман І.Брюховецький послав його до Москви у супроводі 20 козаків. 8 грудня 1663 р. в с. Семенівському під Москвою підтримав гетьманські статті. В жовтні 1663 р. штурмував містечко Поток. Направлений на чолі делегації до Москви восени 1663 р. Пізніше Олексій Нужний був осавулом полковим стародубським (1675, 1681).

О

Обидовський Іван Іванович – син полковника ніжинського. 1722–1723 рр. навчався у Вроцлаві. 1724 р., повернувшись із-за кордону, мешкав у Москві під наглядом Феофана Прокоповича. Бунчуковий товариш (? – 1731 – 1732 – ?). 18 березня 1731 р. гетьман Апостол повернув йому ґрунти, двори, млини куплені його батьком і якими неправомірно володіли інші. Мав 20 підданих у с. Змітньові Синявської сотні Чернігівського полку.

Обидовський Іван Павлович – племінник гетьмана І.Мазепи. Полковник ніжинський (1695–1701). Володів с. Євлашівкою 1-ї полкової, с. Крупичполе, Сваричівка, Курилівка 2-ї полкової Ніжинського полку. Д.: NNN. Після смерті чоловіка за нею залишилося володіння с. Крупичполем.

Обіда Василь Дем'янович (Демкович Василь) – козак сотні Полтавської Петраша (1649). Генеральний осавул (? – 1665.02. – 1666 – ?). Учасник посольства Брюховецького до Москви.

Обіда Іван – товариш полку Полтавського (1665), осавул полковий полтавський (? – 1667.03. – 1668.06. – ?).

Оброженко Стас – сотник яготинький Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Обуйноженко Яків – наказний полковник Стародубський (1657). У реєстрі 1649 р. зазначений як Обуйнога Яцько у полковому товаристві Корсунського полку.

Обухович Стефан – шляхтич. Старшина Уманського полку. 20 лютого 1664 р. в обозі під Новгородом-Сіверським отримав королівський привілей на власні маєтки.

Овдієнко Іван (1722 – 1783 – ?) – син козака, службу розпочав з 15 квітня 1750 р. козаком, значковий товариш (з 1770.20.01.).

Овсієнко Артем (? – 1680 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1718 – 1737 – ?). Проживав у с. Запольських Халеєвичах Стародубського полку. У 1720 р. згаданий як значний військовий товариш.

Овсієнко Григорій – шляхтич гербу «Любеч», значний військовий товариш.

Овсієнко Федір (? – 1660 – ?) – військовий товариш.

Овсійко Влас – військовий товариш (1783) Лубенського полку. Мав 88 підданих у м. Смілі і хуторі поблизу. Д.: Марія Іванівна Гвоздецька, донька козака Хмелівської сотні.

Огієвський Антон Григорович (? – 1752 – 1787 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (з 1784. 15.03.). Мешканець хут. Пековщини, який 1772 р. отримав у спадок від батька, де у нього було 29 підданих (1784).

Огієвський Василь Миколайович (? – 1700 – 1748 – ?) – отаман городовий кролевецький (1721), сотник наказний кролевецький (1722).

Огієвський Гаврило Григорович (бл. 1730 – 1758 – ран. 1764) – син сотника кролевецького, військовий канцелярист ГВК (? – 1757), військовий товариш Ніжинського полку з 1757.30.09. Д.: Ірина NN. Мала 34 підданих у Кролевці, сс. Добротові і Алтинівці (1764).

Огієвський Григорій Іванович – козак кролевецький, отримав універсал від ніжинського полковника Пилипа Уманця з дозволом побудувати млин. Був у кримському поході 1687 р., в поході під Оржицю 1693 р., сотенним писарем кролевецьким. Сотник кролевецький. Мав маєтність у с. Пустогород. Поминальник його роду: Огій, Соломонида, Іван, Варвара, ієромонах Ларіон, Гафія, Павло, Уляна, Семен, Олександр, Марія, Федір, Феодосія, Євфимія, Євдокія, Карпо, Андрій, Ганна. Д.: (в Коропі) NNN, донька значного міщанина.

Огієвський Григорій Павлович (1709–1772) – син сотника кролевецького, з 18-ти років військовий канцелярист ГВК (1727– 730), комісар полковий ніжинський (1733–1735), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1733 – 1741). 1735–1736 рр. здійснював розподіл спадкового майна в с. Пустогород Глухівської сотні з бандуристом імператорського двору Матвієм Маковським. У 1737 р. був у команді майора Шипова по набору мешканців Ніжинського полку і направлення їх на будівництво лінії. У 1738 р. наглядав за волами, був вдома, потім на Переволочній. 1739 р. посварився з сотенною старшиною. 1740 р. захопив двір у жительки кролевецької Дарії Гладкої. Мав 19 сімей підсусідків у Кролевці, у д. Лубенці 3 двори посполитих (1739). Сотник кролевецький (1741–1764, 1764–1767). 1743–1754 р. мав суперечку за грунти Верховські з кролевецьким протопопом Федором Калиновським. 1758 р. був «в апробації прав Малоросійських». Абшитований сотник (1767–1772). У Кролевці на вул. Большой мав дім в 7 покоїв (1768), в Кролевці, сс. Андріївці і Ревутинцях володів 78 підданими. Д.: 1) (1730) Марія Федорівна Карпека, донька бунчукового товариша. 2) Феодосія Захарівна N (? – 1783 – ?), вдова Тимофія Івановича Розумовського. Дітей не мала. Мала 18 підданих у с. Андріївці.

Огієвський Дем'ян Павлович (бл. 1716 – 1759 – ран. 1769) – син сотник кролевецького, абшитований військовий канцелярист (1749), значковий товариш Ніжинського полку. Д.: (1749) Пелагея Михайлівна Мокрієвич (1718 – 1769 – ?), донька бунчукового товариша.

Огієвський Іван Павлович (бл. 1721 – ?) – син сотника кролевецького, значковий товариш Ніжинського полку (1759).

Огієвський Карпо Павлович (? – 1710 – 1735) – син сотника кролевецького, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1724 – 1735). 1724 р. повернув позичені у фортеці св. Христа гроші грунському сотнику Іллї Милорадовичу. У 1728 р. конфліктував з кролевецьким сотником Костянтином Генваровським, з яким наносили взаємні образи та билися. Виховувався у свого рідного дядька генерального обозного Андрія Марковича. 1735 р. жителька кролевецька Марія Лук'яниха звинуватила його у вбивстві її чоловіка. Д.: N Михайлівна Забіла, донька генерального судді. У 1738 р., будучи вдовою, мала 10 сімей підсусідків у Кролевці.

Огієвський Кирило – значковий товариш Ніжинського полку (1735).

Огієвський Лука Карпович (? – 1749 – 1787 – ?) – син значкового товариша, бунчуковий товариш (з 10.10.1782), засідатель Кролевецького повітового суду (1782–1784), колезький асесор (1787). Мав у м. Кролевці 39 підданих (1784).

Огієвський Максим Григорович (бл. 1734 – 1775 – ран. 1783) – син сотника кролевецького, значковий товариш Ніжинського полку (1760–1763), сотник кролевецький Ніжинського полку (1763–1767). 1764 р. знаходився в Константинополі і Венеції. Абшитований сотник (1767.5.06. – 1775 – ?). Мав 18 підданих в Кролевці, сс. Бистрик і Дубовичах. Д.: (1762) Пелагея Семенівна N (? – 1745 – 1787 – ?).

Огієвський Олексій Дем'янович (? – 1759 – 1783 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (? – 1780 – 1783 – ?). Проживав у Кролевці, де мав 28 підданих. Д.: (1780) Параска Іванівна Журба, донька сотника. Мали доньку Ірину.

Огієвський Павло Іванович (? – 1665 – 1726) – син знатного козака кролевецького, козак кролевецький, учасник кримського походу 1687 р.; походу проти булавінців. Військовий товариш Ніжинського полку (1710 – 1711 рр.), сотник кролевецький (1720–1722), бунчуковий товариш (1722–1726). Один з трьох кандидатів на уряд сотника кролевецького (1723). Вів довгі майнові суперечки з родичами. Д.: Уляна Іванівна Маковська (бл. 1667 – 1749 – ?), донька сотника кролевецького. У Кролевці мала шинок (1736). Удова (1738), мала житловий двір у Кролевці.

Огієвський Прокоп Іванович – полковий хорунжий (1783.6.08 – 1787 – ?).

Огієвський Семен Павлович (бл. 1723–1767 – ?) – син сотника кролевецького, житель кролевецький, знач-

ковий товариш Ніжинського полку (без універсалу з 1730 р., за універсалом 1751–1767). У 1738 р. приймав участь в поході при волах, служив на Батуринському цегляному заводі. 1752 р. захопив двір кролевецької жительки Єфросинії Векушихи. Тримав дідівським млин на кролевецькій греблі на р. Свідні, який 1 березня 1767 р. продав своєму племіннику Григорію Огієвському. Д.: 1) (1746) Степанида Іванівна N (бл. 1725 – ран. 1753). 2) (1754) NNN.

Огієнко Кіндрат Іванович (? – 1655 – 1691 – ран. 1699) – сотник кролевецький (1680). 1680 р. купив млин в Туліголовах на р. Верті у місцевого жителя Семена Онопрієнка. 1691 р. отримав підтверджувальний універсал гетьмана Мазепи на володіння млином на р. Реті в с. Тулиголовках, проживав у Кролевці. Д.: 1) NNN, вдова по Степану Хмелецькому, не виключено, що це син паволоцького полковника Адама Ієронімовича Хмелецького. Їхня донька Марія в 1699 р. вийшла заміж за Василя, онука Івана Мороза. 2) N Василівна Дейнека (Яценко), донька сотника кролевецького.

Оголівець Василь (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Феодосія NN, донька шляхтича. Мали синів Трохима (1777 – ?), Григорія (1782 – ?) й доньок Меланію (1774 – ?) та Ірину (1784 – ?).

Огранович Григорій Григорович (1721–1767 – ран. 1776) – служив з 1742 р., був у розмежуванні з турками кордонів, у прикордонній польській комісії в асистенції, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р. Д.: Марія Федорівна N.

Огранович Григорій – бунчуковий товариш (1767), шляхтич Лубенського повіту.

Огранович Григорій – службу розпочав з 1764 р. при Лубенській полковій канцелярії, військовий товариш (з 1765), осавул полковий вакансовий (1770 – 1780 – ?). Д.: N Григорівна Корсун, донька бунчукового товариша.

Огранович Григорій Корнійович (1675 – 1757) – службу розпочав з 1709 р. значковим товаришем Лубенського полку (? – 1719), наказний сотник пирятинський (1717), сотник пирятинський (1719 – 1751). 21 січня 1717 р. продав полковнику Марковичу за 400 золотих Великий Яр з сінокосами, ставком, греблею над р. Оржицею. 15 квітня 1720 р. продав йому ж грунт Коровай над р. Оржицею за 5000 золотих. Абшитований бунчуковий товариш (з 1751.19.09.). 30 січня 1752 р. отримав універсал на володіння с. Єрківцями Лубенської та сс. Кейбалівкою і Леляками Пирятинської сотень. Зберігся поминальник його роду у Золотоніському монастирі. Д.: 1) (з 1710) Ганна Леонтіївна Свічка, донька лубенського полковника. 2) Феодосія Дмитрівна Горленко (1695 – ?), донька прилуцького полковника.

Огранович Іван – сотник лубенський (? – 1766 – ?).

Огранович Іван Григорович (1712 – ?) – шляхтич. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1745 – 1747 – ?), мав шинок у с. Нищий Булатець, житловий двір у Пирятині (1745). Д.: Євдокія Петрівна N (1722 – ?).

Огранович Іван Іванович – значковий товариш (1737), сотник лохвицький (1740 – 1746). У 1747 р. просив призначити на місце свого дядька пирятинського сотника Григорія Корнієвича Ограновича.

Огранович Іван Корнійович – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав у Лубнах двір житловий і 1 найманий та 2 хати підсусідків, шинок у с. Вищий Булатець, хутір при урочищі Хорольські Колодязі та хутір при урочищі Бочках.

Огранович Іван Корнійович – значний військовий товариш (1710), 11 вересня 1709 р. отримав універсал лубенського полковника Василя Савича з наданням сільця Денисівки. Вдова лубенського сотника Івана Марія 12 січня 1712 р. отримала універсал гетьмана на с. Денисівку Яблунівської сотні Миргородського полку, що належала її чоловіку.

Огранович Іван Корнійович – службу розпочав з 1745 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1747), сотник янишпільський Лубенського полку (1760–1782). Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NN Савич, донька ротмістра з Сумської провінції. У 1780 р. відомі їх сини – один у Малоросійській колегії, другий – при батькові.

Огранович Іван Корнійович – сотник 3-ї Лохвицької сотні (1760.12.09. – 1782).

Огранович Кирило – його «сказка» датувалася 1763 р., служив з 1737 р., був у Лубенській полкові канцелярії в письмових справах 8 років, полковим комісаром, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1757 р.

Огранович Микола (1743 – 1782 – ?) – службу розпочав з 8 травня 1756 р., полковий канцелярист (з 1761), отаман сотенний (з 15 червня 1765), возний Снітинської сотні (з 16 червня 1777), військовий товариш Лубенського полку (з 10 травня 1779).

Огранович Михайло Григорович – син війта прилуцького, мав герб, письменний. Товариш Прилуцького полку, полковий суддя (1709–1716), отримав с. Рудівку від полковника Дмитра Горленка після Дем'яна Якубовича, яке у 1709 р. перейшло Івану Носу. Полковий обозний прилуцький (1717–1737). У 1721 р. отримав від гетьмана Скоропадського с. Обечів. Мав шинок в м. Переволочній, хутір під с. Рудівкою (1732). Наказний полковник прилуцький (1722).

Огранович Михайло Григорович (1714–1763) – службу розочав 1737 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1745 – 1760). У 1745 р. в Пирятинській сотні при хуторі мав 2 двори підсусідків піших убогих, житловий двір і шинок у Пирятині та хутір в сотні. Сотник 1-ї Пирятинської сотні (1760 – 1763.29.09.), 29 вересня 1763 р. через старість абшитований полковим осавулом. Мав двір в Пирятині, грунти під Лубнами і Пирятином, хут. Сухооржицький і Сліпородський з двома греблями, млинами і ставами, підсусідків в сс. Каплицях і Лелеках, посполитих – в Лелеках. Д.: Уляна Іванівна Романович (1724 – 1787 –?).

Огранович Павло – хорунжий полковий лубенський (? – 1759 – ?).

Огранович Павло Григорович (1718 – 1777) – службу розпочав з 1737 р., канцелярист полковий лубенський, військовий товариш (? – 1760 – 1763), 28 серпня 1763 р. абшитований полковим хорунжим. 1760 р. отримав у спадок хут. Чевельчанський. Мав у с. Повстині 1-ї Пирятинської сотні 8 хат підданих (1760). Д.: Настасія Андріївна Думитрашко (1721 – 1778 – ?).

Огранович Павло Корнійович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ?), у 1735–1736 р. управляв полковими справами при полковій

канцелярії. у 1737 р. був при полковій канцелярії, у 1738 р. призначений купувати коней, присягнув у 1741 р. Мав у 1740 р. в Лубнах 1 двір піших козацьких підсусідків, у другій полковій у с. Єрковцях 1 двір підсусідків. Мав у Лубнах у 1745 р. 4 двори піших убогих підсусідків козацьких, 1 двір у с. Колядинець, 1 двір в д. Александровці, 1 двір у с. Єрковцях, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив. Мав хутір на урочищі Бочках з 4 найманими людьми та хутір біля хорольських колодязів, в якому жив господар. Мав приїжджий двір у Лукомлі.

Огранович Петро Корнійович (? – ран. 1768) – значковий товариш Лубенського полку (1731 – 1751 – ?). У 1735 р. складав ревізію дворів, у 1736 р. при Царичанці, у 1737 р. був при Кременчуцькому магазині. У 1738 р. при ГВК. Отаман городовий лубенський (? – 1739 – ?). Присягнув у 1741 р., з ним сини Іван і Яків. Мав у с. Худоліївці Горошинської сотні 1 двір підсусідків, двір житловий у Лубнах, в якому сам жив, хутір на урочищі Бочках з 3 найманими людьми (1740), у Лубнах двір житловий, підсусідків козацьких 2 двори та 10 хат бездвірних, житловий у с. Ороб'ях, приїжджий у с. Хелепцях, хутір при урочищі Бочках, у с. Черевки 1 хату бездвірну, 1 хату в Губському, у Пирятинській сотні хутір на 2 двори (1747). Мав млин на р. Удаї. Приймав і роздавав зібрані чиновницькі гроші (1751). Д.: NNN. Володіла хатою померлого козака лубенського Івана Хмеленка і у с. Великий Булатець місцевого козака Семена Хильченка.

Огранович Петро Якович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1764 – ?). У 1764 р. отримав паспорт на проїзд до Москви у маєтковій справі батька за с. Куп'єваха на Слобожанщині, а також до Петербургу, для побачення з двоюрідними братами, які навчалися в шляхетському кадетському корпусі.

Огранович Семен Корнійович – службу розпочав з 1753 р., полковий канцелярист, військовий товариш Лубенського полку (1757 – 1767 – ?), писар гродський, сотник вакансовий (1772 – 1780 – ?). Д.: NN Кадян, донька військового товариша.

Огранович Степан Корнійович – сотник куринський (? – 1781 – 1782).

Огранович Стефан Корнійович – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1739 – 1751 – ?).

Огранович Яким Григорович (1704 – ран. 1753) – син сотника пирятинського і онук полковника лубенського Свічки. Значковий товариш Лубенського полку за службу батька сотника пирятинського (1741 – 1751 – ?). Мав житловий двір і шинок у Пирятині (1745). Тримав 21 хату підданих у с. Білоусівці Яблунівської сотні (1760). Д.: 1) NNN. 2) (з 1746.12.05.) Тетяна Іванівна Добронизька (? – 1749), донька полкового сотника переяславського.

Огранович Яків Григорович (1733 – 1767 – ран. 1770) – службу розпочав 1749 р., полковий канцелярист лубенський (? – 1757 – ?), військовий товариш (? – 1760 – 1766). 13 січня 1766 р. абшитований бунчуковим товаришем. Шляхтич Лубенського повіту. 1760 р. отримав у спадок хутір при урочищі Великому Скочаку. Д.: Настасія Степанівна Лукомська (1739 – 1797 – ?), донька абшитованого полкового обозного. Мешкала в Пирятині (1779).

Огранович Яків Михайлович (бл. 1700 – 1772 – ?) – бунчуковий товариш, полковий суддя, обозний, правник. Походив з козацько-старшинської родини, представники якої тривалий час обіймали уряди в Лохвицькій сотні Прилуцького полку. Навчався в Києво-Могилянській академії (1715–1717 – студент класу філософії). 1729 р. залучений гетьманом Д. Апостолом до роботи в Кодифікаційній комісії. Значковий товариш (1740), полковий суддя прилуцький (? – 1733 – 1760), обозний полковий (1760–1770). Влітку 1738 р. був у поході до фортеці Рясної на прикордонну лінію. Взимку 1739 р. приймав участь у битвах з татарами під містечками Городище та Кобеляки, ходив зі своїм полком під Хотин та Ясси. 1744 р. разом із козацькою старшиною відповідав за підготовку урочистостей з нагоди приїзду в Україну імператриці Єлизавети Петрівни. Отримав абшит (1772), доживав вік у своєму маєтку під м. Прилуки на р. Удаї. Від батька йому перейшло с. Обечів полкової сотні, де мав шинок (1740). Д.: Ганна N Коколевська, донька протопопа краснопольського на Харківщині.

Огранович Яків Якович (1732 – ?) – служив з 1749 р., 8 років був при письмових справах у Лубенській полковій канцелярії. Депутат в комісії про образи від Македонського гусарського полку. Військовий товариш (1757 – 1779 – ?).

Одинець – сотник козацького полку Захара Іскри (1694).

Одинець Андрій Петрович (? – 1661.12.) – шляхтич, козак Черкаської сотні Шубця (1649), осавул полковий чигиринський (? – 1658 – 1659.08. – ?), полковник черкаський (? – 1659.10. – 1661.12). 10 червня 1659 р. склав присягу послів у Варшаві. За нього неписьменного Переяславську угоду 15 жовтня 1659 р. підписав писар полковий Андрій Суличич. Очолював делегацію до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр. Його особисто супроводжували 12 казаків. Розстріляний Ю.Хмельницьким за проросійську орієнтацію.

Одинець Василь – значковий товариш Миргородського полку (1711).

Одинець Петро – покозачений шляхтич гербу «Лелева», козацький старшина (1625)

Одинець Яків – козак Черкаський сотні Шубця (1649), полковник запорозький (1651). суддя генеральний (1651). 28 вересня 1651 р. підписав Білоцерківський трактат.

Ожеженко Андрій – козацький старшина (1637).

Оживульський Андрій – бунчуковий товариш. 1737 р. його вдова Марфа володіла у с. Лобками Погарської сотні 3 дворами малогрунтовими, 8 малогрунтовими.

Озерський Василь (? – ран. 1764) – значковий товариш Стародубського полку (1738 – 1750 – ?). Д.: Маріанна NN (? – 1781 – ?), жителька с. Лотоків Новоміської сотні.

Озерський Василь Васильович – козак Стародубського полку, значковий товариш (з 1760).

Озерський Леонтій Осипович (? – 1690 – 1751 – ?) – дозорця Ропської волості, значковий товариш Стародубського полку (1720 – 1751 – ?). 16 червня 1726 р. призначений на місце померлого городового отамана стародубського Григорія Отвіновського і був ним до 1729 р. Був у 1731 р. полковим комісаром, жив у полковій сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Наказний сотник Мглинської сотні (1737). 1738 р. звільнений від походу через старість. Мав у с. Лотоках 5 куплених підсудків при городах. У 1737 р. на його хуторі Озерському полко-

вої сотні, ґрунтах і хатах жили 4 посполитих і 2 вимерли. Вів суперечки за хутір Куровський Новоміської сотні з Києво-Печерською лаврою, з полковим осавулом Семеном Березовським за слободу Кибильщину Новгородської сотні, з колишнім шафарем Олександром Кропивницьким за хутір Сачковий Ропської волості. Крім того мав маєтність у Топальській сотні. Його родичем був генеральний осавул Петро Валькевич. Д.: (1713) N Яківна Дружина, донька старости Ропської волості.

Озерянський Іван – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1687.07. – 1691). У березні 1688 р. був у Кодаку в команді наказного полковника гадяцького Павля Корицького.

Означенко Іван – військовий товариш в Стародубському полку (1714).

Означенко Карпо – військовий товариш в Стародубському полку (1714). Разом з Іваном і Ярмолою Означенками продав половину млина на р. Солові в с. Камінь за 1200 злотих Стапану Шираю.

Означенко Ярмола – військовий товариш в Стародубському полку (1714).

Окгиря Петро – значний козак полтавський (1675).

Околов-Кулак Корній Карпович – син шляхтича, який під час штурму Мстиславля князем Трубецьким потрапив в полон. Абшитований військовий товариш (1788). Мешканець с. Найтоповичі. Д.: Мотря NN, донька шляхтича.

Оксюк Антон (1753 – ?) – полковий писар (1788). Мав 23 підданих в одному місті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Горпина NN, донька майора.

Оксюк Павло (1764 – ?) – значковий товариш (1788). Мав 7 спадкових підданних в одному хуторі. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія NN, донька дворянина.

Оксюта – сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (1649).

Окуневич Ян – шляхтич, дозорця добр гетьманських (1693), значний військовий товариш (1700).

Окупчинський-Война Михайло – письменний (1693), сотник киселівський (? – 1700 – 1706 – ?). Отримав від Мазепи с. Киселівку. Його донька Дарія (заміжня за священиком Василем Івановичем Криницьким) була племінницею сотнику сосницькому Василю Андрієвичу Дорошенку. Мабуть, Михайло Окупчинський був одружений з його рідною сестрою чи дружина його була з родини Лисиць.

Окуркович Павло – сотник Могилівського полку (? – 1655), суддя полковий могилівський (1655 – ?)

Окша Степан – сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1649 – 1651.9.05. – ?).

Олдаковський Іван Степанович (1732 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1748 р. військовим канцеляристом (1748 – 1762 – ?).

Олдаховський N (? – ран. 1781) – військовий канцелярист. Мав підданих у с. Береза.

Олдаховський N (? – ран. 1781) – суддя полковий.

Олексійович Федір – сотник гоголівський Київського полку (? – 1682.07. – ?).

Олександр – сотник ічнянський Прилуцького полку (? – 1691.05. – ?).

Олександрівський Василь – значковий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Олександрович Ничипір – писар ГВА (? – 1666 – 1669 – ?).

Олександрович Юрій – шляхтич, сотник любецький Чернігівського полку (1687 – 1688).

Олександрович Яків – осавул полковний київський (? – 1672.05. – ?), хорунжий полковний київський (1672 – 1676 – ?).

Олексенко Гаврило – козак сотні Гаврила Гладкого (1649), на уряді миргородському (1664), суддя полковий миргородський (? – 1663 – 1666.09. – ?), неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви (1665.10.).

Олексієв Григорій Яковенко – сотник батуринський (? – 1710.06. – 1712.01. – ?). У 1709 р. отримав гетьманський універсал на млини.

Олексієв Олексій Григорович – син сотника батуринського, наказний сотник батуринський (1727).

Олексієнко Гаврило Овсійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Олексієнко Данило Овсійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Олексієнко Іван – значковий товариш Переяславського полку (? – 1756 – ?), мав родовий герб.

Олексієнко Овсій Олексійович – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1683 – ?).

Олексієнко Онисим Овсійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Олексієнко Павло – сотник сокільський Полтавського полку (? – 1683.09. – ?).

Олексій – отаман чигиринський (1650.12.10).

Олексій – сотник Балабанівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Олексійович Михайло – сотник зінківський Полтавського полку (? – 1659.23.08. – ?).

Олексійович Ничипір – писар полковий ніжинський (1663.08.).

Олексійович Тиміш – полковник стародубський (1665.04. – 1665.05., нак., 1666.01.02., нак.), (1673.04., 1676.06., нак.), (1676.28.07. – 1678.07.), (1686, нак; 1687.07. – 1689.08.).

Олексійович Юрій – сотник коропський Ніжинського полку (1694, 1697, нак.),

Олексійович Яків – військовий товариш (1693), мешканець кузнецький Стародубського ключа.

Оленик – сотник костянтинівський (? – 1657.10. – ?).

Олефір – полковник переяславський (? – 1632 – ?).

Олефіренко Федір – сотник наказний білицький Полтавського полку (1724).

Олефіров Данило (1745 – ?) – службу розпочав 30 серпня 1762 р., полковий канцелярист, сотенний хорунжий (з 1769), значковий товариш Лубенського полку (з 1776), абшитований військовий товариш (1788). Мав 9 підданих в 1 дєрєвнє. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Семенівна Завадовська, донька священика Гадяцького полку. Мали синів Петра та Павла й доньок Мотрю та Марфу.

Олефірович Григорій – козак сотні Білогородської (1649), сотник київський (? – 1669.02. – 1669.30.05. – ?).

Олефірович Сахно – сотник лютенський (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Олешко Дем'ян – абшитований військовий товариш (1782). Мав 6 підданих в Городиському повіті.

Олешко Микола (1736 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1765 р. ярескiвським сотенним хорунжим. Значковий товариш (з 3 лютого 1781).

Олещенко (Олевкович) Онисим – козак голтвянський (1649), сотник голтвянський Чигиринського полку (? – 1658.04. – ?).

Олещенко Василь – сотник волинський Чернігівського полку (? – 1669.01. – ?), (? – 1679 – ?). Його син Андрій був смаглявим від народження і отримав прізвисько Смаглюк.

Олещенко Петро – козак, значковий товариш Київського полку (1746.15.05. – 1762 – ?).

Олещенко Пилип – полковник київський (? – 1670 – ?).

Олихарський (?) Іван – син звільненого сотенного отамана, служив з 1775 р., значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1780 – ?). Д.: Параска NN, донька козака.

Олишко Микола (1736 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1765 р. ярескiвським сотенним хорунжим. Значковий товариш (з 3 лютого 1781).

Олійник Гаврило – козак кінний старосанжарский (1718), наказний сотник старосанжарський (ран. 1727). 12 січня 1727 р. козаки Василь Павелко, Михайло Карпенко та інші звинуватили його у захопленні грошей, які були зібрані на козацький ралець.

Олійник Данило – військовий товариш Ніжинського полку (1677).

Олійник Максим (1742 – ?) – абшитований сотенний хорунжий (1782), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька полкового хорунжого артилерійського.

Олійник Микита Іванович (1730 – ?) – писар комісарства глухівського (1788), у с. Некрасове мав 2 підданих.

Олійник Павло (1738 – 1790 – ?) – виборний козак (з 16 квітня 1750 р.), сотенний канцелярист (з 7 лютого 1753 р.), значковий товариш Лубенського полку (1771.21.03. – 1781), військовий товариш (з 1781.28.04.). Д.: NN Мітлинська (? – ран. 1790).

Олістратенко Богдан – покозачений шляхтич, козак сотні Петрашкової Черкаського полку (1649), козацький посол у липні 1663 р.

Оліфіренко Данило (? – 1780 – ?) – службу розпочав з 1766 р., сотенний хорунжий (1769–1776), значковий товариш Лубенського полку (1776–1780 – ?). Д.: N Симонівна Завадовська, донька священика Гадяцького полку.

Оліфіренко Данило (1744 – ?) – службу розпочав з 30 серпня 1762 р., полковий канцелярист, військовий товариш (1782).

Ольговський Логвин – значковий товариш.

Ольхівський Матвій – сотник Ольхівської сотні Подільського полку (? – 1659 – ?).

Ольховський Іван (1714 – ?) – службу розпочав з 1737 р., за отамана городового лютенського (? – 1748 – 1749 – ?), за сотника лютенського (1749), отаман сотенний лютенський (1756 – 1771 – ?), значковий товариш Гадяцького полку, абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Дарія Семенівна Рабан (? – ран. 1788), донька виборного козака.

Ольховський Ілля – сотник новосанжарський Полтавського полку (1756–1757).

Ольховський Микола – сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1769).

Ольшанський Василь – козак, значковий товариш Лубенського полку (? – 1747 – 1751 – ?), проживав у с. Скробагатках Лохвицької сотні (1747), абшитований значковий товариш (1762), мешканець янишпільський.

Ольшанський Михайло Федорович (1759 – ?) – син сотника абшитованого, який тримав хутір Рай в Погарському повіті. Службу розпочав з 1778 р., військовий товариш (1781 – 1787 – ?), у поході не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р.

Ольшанський Петро – посланець миргородського полковника у лютому 1659 р., сотник миргородський (? – 1658.03. – ?).

Ольшанський Федір – значковий товариш (16 березня 1780 – 1782 – ?), мешканець березненський Чернігівського полку.

Ольшанський Федір Іванович він же **Демешкевич-Загорянський** (? – ран. 1724) – шляхетського походження. Раздавав платню сердюкам. 2 листопада 1722 р. отримав відкритого листа від наказного гетьмана Полуботка про повернення речей, взятих ним за забиту вівцю у свого чиншовика, жителя с. Андріївки Шептаківської сотні Федора Тихоновича. Військовий товариш (1722), володів сс. Кистер і Суховіївкою. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії. Д.: Горпина Кирилівна Грушинська-Дорошенко (? 1700 – 1767 – ?), у другому шлюбі (1725) за Іваном Дем'яновичем Мокрієвичем, бунчуковим товаришем.

Ольшанський Федір Кузьмич (1731 – 1787 – ?) – шляхтич гербу «Ястржембець», значковий товариш Стародубського полку (1763 – 1769 – ?), був у другій армії в поході. Продав хутір Косачів поручику Олексію Щегловитову. Абшитований сотник (24 травня 1777 – 1787 – ?). Мав 199 підданих (сс. Сопичі, Случевськ). Проживав в хут. Рай, де мав греблю з млином в одне коло на р. Раю і винокурню з чотирма котлами, 1 хату підданних, а також у с. Случевську – 1, с. Чаусах – 4, Сопичах – 9. Д.: Уляна Миколаївна Щерба, донька возного. Мали сина Михайла і доньку Гафію.

Омелета Яків – хорунжий полкової артилерії Чернігівського полку (1768 – 1772). Отаман сотенний менський (1772 – 1779 – ?). Д,: NNN, донька священика. Мали синів Андрія (1762 – ?), Корнія (1764 – ?), Данила (1768 – ?).

Омелюта Данило Якович – службу розпочав в Менському сотенному правлінні з 1772 р., писар сотенний менський (1778–1784). Військовий товариш (з 1784).

Омелюта Єфрем (? – 1726 – 1768 – ?) – сотенний хорунжий менський Чернігівського полку (? – 1768), звільнений з посади через старість із званням значкового товариша.

Омелюта Яків – службу розпочав хорунжим Чернігівської полкової артилерії (1768–1772), отаман сотенний менський (1772 – 1779 – ?). Мав 50 підданих в Мені, Виблях і Куковичах (1773). Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – ?). В Мені і Бабі мав 103 підданих, в Куковичах і за р. Десна при хуторі 12 підданих (1783). Д.: (1762) Євдокія Іванівна Орловська, донька священика с. Баби. Їх донька заміжня за священиком с. Прачі Іваном Опанасовичем Техановським (1753 – ?).

Омеляненко N – полковий обозний (1781), власник с. Хохловка і хутора при ньому в Глухівської сотні.

Омеляненко Василь – шляхтич гербу «Ольшевскі». Козак сосницький (? – 1649 – 1654 – ?), сотник сос-

ницький (? – 1660 – 1662). Зберігся його лист до Золотаренка: «Вельмоусный а ко мне вельми милостивый пане полковник войска Е.Ц.В-ва Нежинский и всего Севера. Услуги мои нижайшие в милостивое жалованье вашей милости пану моему как прилежние отдаю. При отдании услуг моих нижайших желаю вашей милости добродею моему доброго здоровья и всех счасливых помыслов на многие лета. Купно с товариством при боку вашем будучим прямо желаю употреблять как пану моему. Изволил ваша милость пан мой от боку своего меня послать в спорых делах до Ясневельможного его милости пана гетьмана. Тогда я за милостию Бога всемогущего исправил есяс тот путь счасливо и ведомость взяв подлинную от пана гетмана, о всем вашей милости извещаю: что его милость пан гетман имеет о Святой неделе со всеми полками собратца в Белой Церкви. И Шереметев с ратью своею по указу Его Ц.В., а полку Черниговскому указ царский идти со всем полком и с сотнями ближними нашего полку охотникам под Слуцк к Семену стольнику Змееву; також вашей милости пану моему ... извещаю что при нас в Чигирин Зе...ской привез орды 10 человек языков добрых, которому Бог помог подъезд их розбити; и те языки сказывают, что орды 60000 стоят на рубеже, и турков 6000 переправились на сю сторону Дунаю, которые желают чтоб нашево языка добыть, куды войско запорожское обратитца в Крым ли или на ляха. Только о том прилежно ваших милостей его милость пан гетман просит, чтоб есте и царским комисаром докучали, чтоб ляхи скоро комисию чинили или б отказали; а ведомость тот час пану гетману учините, что там будет. А о человеке, о котором ваша милость изусно вспоминал мне чтоб я проведал, и ныне жив и нихто ему никаковы оюиды не чинил; о Антоне вашей милости извещаю что не жив – под Рашивкою убит; и о себе вашей милости пану моему ведомо чиню, что я приехал в Нежин из Борисова в 9-ый день, а возвратился от пана гетмана в 2 недели к Нежину с листами, и скорее б был толико ожидал если Скоробогатка ис подъезду, которой за татарами пошол; понеже они вельми докучают набегаючи под городы порубежные и под Чигирином многих людей побрали; о чем я вельми вашей милости пана моего прошу, не изволь на меня досадительствовать, понеже сотня моя пойдет в войско; а я отпочив с неделю, тотчас пойду за ними. О том о всем известив в милостивое жалованье вашей милости пану моемус нижайшими услугами моими прилежно вручаюсь. Дан из Чигирина лета 1660-го месяца мая 28 дня. Вашей милости пану моему и добродею во всем цело желательный и до услуг повольный Василей Омельяненко сотник войска Е.Ц.В. Запорожского Сосницкий. Внизу приписано: Також и о том вашей милости извещаю – что нашего войска стоит и с Прокофеем Кременчютцким в Карце 10000, и они языков ляцких поймали, которые языки сказывают, что ляхи имеют собиратца на Глиняном поле; а самого короля надеютца ко Львову».

Омеляненко Козьма – військовий товариш (1783) Лубенського полку. Мав 80 підданих в м. Смілі і хуторах на рр. Смілі і Ольшаній, при рудні Остапенковщині. Д.: Мотря Микитівна Філіпова, донька священика.

Омеляненко Микола – службу розпочав з 1761 р. копіїстом, писар сотенний (1773–1777), значковий товариш Лубенського полку (1777 – 1780 – ?). Д.: N Петрівна Антоненко, донька абшитованого сотника.

Омеляненко Сава (? – 1700 – 1739 – ?) – отаман городовий уцтивицький (? – 1731 – ?), козак (1738), сотник наказний уцтивицький Миргородського полку (1739). Мав брата Максима.

Омеляненко Семен Васильович (? – 1665 – 1710 – ран. 1718) – син сотника сосницького, сотник сосницький (? – 1696.12. – ?, ? – 1710 – ?), отаман городовий сосницький (1708), отримав універсал Скоропадського (1708) на хутір Івана Дорошенка («кой, теперь, зменивши, удался до стороны неприятельской Шведской»), який останній осадив на землях бітьківських і власних Омеляненкових. Д.: Марія NN, у 1718 р. продала двір (біля Леська Романовича Омельяненка) Герасиму Васильовичу Тандетнику і озеро, яке тримала з половини з Леськом Романовичем (в цей час сотенний отаман сосницький Стефан Романович).

Омелянов Михайло – сотник Полтавського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Омелянович – наказний сотник киселівський Чернігівського полку.

Омелянович Іван – козак сміловський Чигиринського полку (? – 1649 – ?), сотник остапівський Чигиринського полку (? – 1658.04. – ?).

Омелянович Іван Федорович – син сотика глухівського. Бунчуковий товариш (1737–1748) і обозний полковий. Володів с. Хохловка Глухівської сотні Ніжинському полку, де мав дім у 12 кімнат, винокурню в 7 котлів і 18 дворів підданих. Мав хутір Сакевичевський. 1738 р. мав у с. Хохловка 10 дворів посполитих та у с. Гирині 7 дворів, у 1743 р. мав 9 дворів, 3 кола млинові, позику у військовий скарб – 90 коп., у 1748 р., мав двір у хуторі Ловулинському Глухівської сотні, приїжджий двір у Глухові. 1732 р. домовленість про шлюб з Ксенією Федорівною Карпекою не була зреалізована.

Омелянович Михайло Іванович – бунчуковий товариш (1779). Асесор для військових судів комісії (1779).

Омелянович Пилип – військовий товариш у Стародубському полку. 3 січня 1690 р. за 20 талерів продав власний грунт у с. Яремин місцевому ковалю Михайлу Івановичу.

Омелянович Сава – наказний сотник уцтависький Миргородського полку (1739).

Омелянович Федір Омелянович (? – 1672 – 1729.10. – ран. 1731.07.) – шляхтич гербу «Колюмна», в 1692 р. під командою чернігівського полковника Якова Лизогуба з сотником Василем Ялоцьким «за Днестром в Белогорощине ...паланку и прочие села плюндровали». Був в поході проти Петрика, в Кизикермені, в річковому поході Дніпром, в осаді Тавані, в Груні від кримської орди з сотником глухівським зимували, був в Бихові, в 1700 р. в шведському поході з наказним гетьманом в Смоленську. Писар сотенний глухівський (? – 1699 – 1721.9.11. – ?). З-під Нарви відправлений до полку і зимував в Пскові. Перед закладенням Петербургу був посланий до Петра І. В Москву «по дважди и по трижди в год» їздив. Після мазепинського виступу «з сотником Турянским Императорскому величеству в селе Погребках кланялись и получили монаршее благословение и в Глухов для избрания Скоропадского и с ним той же зими в Лебенин, из Лебедина в Нежин». 18 листопада 1708 р. отримав гетьманський універсал, а 3 березня 1710 р. – царську жалувану грамоту на слобідку Хох-

ловку. 19 квітня 1711 р. отримав гетьманський універсал на куплений млин в 3 кола на р. Ловрі, а також хутір над болотом Сонним, слобідку Хохловку. Став отаманом городовим глухівським. У 1719 р. отримав універсал на 2 двори у с. Землянці, які передав йому тесть. 16 лютого 1722 р. отримав універсал на с. Гирин Глухівської сотні. 19 грудня 1728 р. отримав універсал гетьмана Апостола з підтвердженням попередніх гетьманських універсалів. Наказний сотник глухівський (1728), сотник глухівський (? – 1729.10. – ран. 1731.07. 1). Д.: 1) можливо, N Михайлівна Забіла. Мали сина Івана. 2) Настасія NN, у липні 1731 р. фіксується вже як вдова.

Омельницький Василь – козацький старшина. Гонець до Москви гетьмана І.Мазепи (раніше 1692). Гетьман використовував його і як посланця до правобережного корсуеського полковника (1692).

Омельницький Сава Федорович – полковник полтавський (? – 1667.07. – 1667.10. – ?).

Омельченко Богдан – сотник бубнівський Переяславського полку (? – 1672 – ?).

Омельченко Леонтій (1749 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1768).

Омельченко Федір – хорунжий полкової артилерії Миргородського полку (? – 1742 – ?).

Омельяненко Василь – сотник сосницький (? – 1657 – 1660.05. – 1662.13.04. – ?).

Омельяненко Леонтій – наказний сотник сосницький (1737).

Омельяненко Олексій (1753 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1769 р., в званні військового товариша з 1783 р., в походах не був, мав бажання перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Омельяненко Семен Васильович – сотник сосницький (? – 1710 – ?).

Омельянович Григорій – осавул полковий ніжинський (1775 – 1779).

Онацький Андрій Михайлович (1725 – 1788 – ?) – син шляхтича гербу «Прус», який перейшов на Лівобережжя. Службу розпочав з 1768 р., абшитований отаман сотенний (1781), абшитований військовий товариш в Стародубському полку (з 1782), в поході не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Проживав у с. Машево, де мав 8 підданих. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.

Онацький Матіяш – генеральний суддя (? – 1649 – 1650 – ?).

Оникієвич Роман – писар ГВС (? – 1721 – ран. 1722.4.09.).

Онисимов Йосип – значковий товариш Ніжинського полку (1781) (с. Сопич), мав млин в одне коло. Бунчуковий товариш. Його донька Марія була жружиною військового канцеляриста Михайла Матвійовича Жураковського.

Онисимов Онисим Андрійович – з роду сотенних старшин воронізьких. Військовий товариш Ніжинського полку. Мав сина Григорія, сотенного осавула, онука Григорія (1721 – ?), абшитованого сотенного отамана, який мешкав у Вороніжі (1787).

Онисимов Федір – значковий товариш Ніжинського полку (1781), в с. Сопич мав млин в два кола.

Онисимович Прокіп – значний військовий товариш. Значковий товариш. Родоначальник Прокопенків у с. Голюнки Ніжинського полку.

Онисимович Прокіп – значний військовий товариш. Основоположник роду Прокопенків. Значковий товариш (1740). Його нащадок Іван Іванович Прокопенко (1737 – ?) – козак с. Голюнки Конотопського повіту.

Онисимович Федір – військовий товариш Стародубського полку, мешканець запольський (1700).

Онисько – сотник Липовецької сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Онищенко Андрій – сотник полковий миргородський (? – 1661.05. – ?).

Онищенко Іван – писар полкового суду Київського полку (? – 1741 – 1763 – ?).

Онищенко Максим – козак лубенський. Володів хутором при урочищі Солониця, мав винокурню і млин (1747). Значковий товариш Лубенського полку. Проживав у с. Клепачах (1768).

Онищенко Степан Федорович – син сотника менського, осавул полковий чернігівський (? – 1671 – ?). Основоположник Онищенків-Бучинських. Д.: NN Бучинська.

Онищенко Федір – сотник менський Чернігівського полку (? – 1671 – ?), (1672.03. – 1677 – ?). Мав синів Степана, Іллю, Прокопа.

Онопрієнко N – значковий товариш Ніжинського полку 1732 р., мав двір приїжджий та шинок у м. Шаповалівці.

Онопрієнко N – сотник басанський Переяславського полку (1661.12. – ?).

Онопрієнко Григорій Іванович (? – 1758 – 1781 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Онопрієнко Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?), мешкав у Варвинській сотні.

Онопрієнко Микола – службу розпочав з 1770 р., з 1772 р. сотенний хорунжий, з серпня 1780 р. значковий товариш Гадяцького полку. Мав 2 підсусідків. Д.: Феодосія NN, донька козака, сини Іван і Олександр.

Онопрієнко Микола (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1787 – 1790 – ?), мав 13 підданих в 2 хуторах. Д.: Катерина NN, донька священика.

Онопрієнко Петро – військовий товариш (1691). 1691 р. отримав від полковника чернігівського Якова Лизогуба універсал на нерухомість. Основоположник роду Онопрієнків-Богдановичів, які мешкали в с. Ольшаному Сосницького повіту.

Онопрієнко-Шовковий Микита – покозачений шляхтич, військовий товариш (? – 1683 – 1691 – ?), отаман городовий новгородський (? – 1689.07. – ?). Значний військовий товарищ (? – 1703 – ?). 1703 р. купив частину млина під с. Івот на р. Рольці у воронізького мешканця Синченка.

Онопрієнко-Шовковий Федір – сотник наказний новгородський (1722), значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Онушкевич N – значковий товарищ Київського полку.

Онушкевич Іван (? – ран. 1749) – син значкового товариша (1741), значковий товариш Київського полку. Д.: Марія NN (? – 1749 – ?).

Онущенко Андрій – сотник потоцький (? – 1661.05.).

Опанас– сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1683 – ?),

Опанасенко Василь Андрійович (? – 1673 – 1733) – 13 липня 1694 р. Кирило Вороб'єнко продав козакам-шляхтичам Самойлу і Василю Опанасенкам ґрунти і

став. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1721 – 1733). 1721 р. купив став у Дем'янцях в Уляни Андрієвої Ємченко. Отаманом дем'янецьким (де мав дідизну) був Опанасенко Василь (? – 1739 – ?).

Опанасенко Василь Терентійович – товариш сотні Глухівської, у 1713 р. від гетьмана Скоропадського отримав універсал на володіння млином.

Опанасенко Іван Симонович – військовий товариш Ніжинського полку (1787).

Опанасенко Йосип Васильович – син значкового товариша Василя Андрійовича, значковий товариш Переяславського полку (1734 – 1751 – ?).

Опанасенко Опанас Григорович – шляхтич, значний військовий товариш. 17 травня 1689 р. отримав універсал наказного гетьмана і генерального судді Михайла Вуяхевича на греблю і млин на р. Клевені і слободу Опанасівку.

Опанасенко Прокіп – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1719 – ?), отаман городовий білоцерківський (? – 1723 – ?).

Опанасенко Фесько – шляхтич, сотник крилівський (1670).

Опанасович Василь – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1709.07.).

Опанасович Данило – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1709, 1713, 1735).

Опанасович Дмитро – сотник білявицький полку Нечая (1656).

Опанасович Стефан Іванович – козак сотні Драгиля Черкаського полку (1649), осавул генеральний (1662 – 1663.11. – ? у Брюховецького). Неписьменний.

Опанасович Яцько – сотник уляновський полку Нечая (1656).

Опара Йосип – сотник решетилівський Полтавського полку (1684).

Опара Мойсей – сотник у Черкаському полку (1638 – ?).

Опара Степан (? – 1629 – ран. 20 жовтня 1665) – козак медведівський (1649), сотник медведівський Чигиринського полку (? – 1660 – ?), полковник (? – 1661.06. – ?, мабуть, піхотний чигиринський), генеральний осавул (? – 1662.25.11. – ?). Посол гетьмана Ю.Хмельницького до короля. 25 листопада 1662 р. у Львові отримав королівський дозвіл на побудову млин на грунтах медведівських з уживанням доживотно. Полковник чигиринський (1664). У листопаді 1664 р. гетьман Тетеря писав йому листа як полковнику, намагаючись залучити на польський бік. Під час антитетерівського повстання в червні 1665 р. заволодів Уманню. Обраний гетьманом. Польський білоцерківський комендант писав про нього «хотел неприменно польская граница от Случа уменьшить». 18 серпня 1665 р. був схоплений татарами і разом з кількома своїми старшинами (Радочинським, Царем) виданий польському уряду. Гетьман П.Тетеря сповіщав з-під Кисляка: «Опара пойман, возбуждавший бунты на Украине, имея шайку дворян в 4000, взят в неволю». Ув'язнений в Марієнбурзькій (Мальборкській) фортеці. Страчений. 20 жовтня 1665 р. містечко Медведівка у Черкаському старостві, яким він володів, надане хоронжому панцерної роти Войцеху Гнінському, в тому ж році королівським універсалом все його рухоме майно надане воєводі руському Яну-Станіславу Яблоновському.

Опушний Іван – приймав участь у походах під Кезикермен, Тавань, Рогуль під керівництвом ніжинського полковника Обидовського, Полтаву, Кам'яний Затон, терський під керівництвом миргородського полковника Апостола. Отаман городовий остерський (1710 – 1715), сотник моровський Київського полку (? – 1723 – 1725 – ?). Неписьменний.

Оргієнко (Угриненко) Семен – полковник уманський (1654.06. – 1654.20.12. – 1655.24.01.). Ю.Гаєцький вважав датами знаходження його на уряді липень 1654 – січень 1561 рр. Полковник наказний уманський (1657.1.02.).

Орда Андрій Петрович – хорунжий полковий 1-го компанійського полку.

Орда Іван – отаман городовий гельмязівський (1709), сотник наказний гельмязівський Переяславського полку (1709).

Орда Петро – обозний полковий 2-го компанійського полку.

Орда Семен Андрійович – онук полкового обозного II компанійського полку, син полкового хорунжого I компанійського полку (1719). Наказний сотник Переяславського полку.

Орел Григорій Іванович – сотник компанійский (1787). Д.: Єфросинія NN, козачка.

Ореховський Михайло Якович – сотник лукомський (? – 1763).

Орешко Данило – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1724).

Орешкович Прокіп Микитович (1757 – 1787 – ?) – абшитований військовий товариш (з 1784). Мав рідного брата Івана (1752 – ?), корнета у відставці (1787). Д.: Мотря N Юницька, донька поручика.

Орешко-Якименко Карпо (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 553 підданих у 1 містечку, 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN, донька козака.

Оринка (Оринка-Майборода) Іван – військовий товариш Ніжинського полку. У 1689 р. отримав гетьманський універсал на села Мартинівку і Фастівці у Івангородській сотні. Значний військовий товариш.

Оринка (Оринка-Майборода) Степан Іванович – син значного військового товариша. Військовий товариш у Ніжинського полку. У 1728 і 1729 рр. отримав підтвердження на маєтності. Мав синів Івана, Романа, Івана, його онуки мешкали у м. Коропі.

Оріховський Дмитро – бунчуковий товариш (? – 1740 – ?).

Оріховський Іван Михайлович (? – 1771) – сотник 2-ї Пирятинської сотні (1760 – 1771). 1772 р. ГВС розглядав справу про продаж після його смерті майна за борги.

Оріховський Іван Остапович – значковий товариш Лубенського полку (1714 – 1719). Священик Троїцької лубенської церкви, протопоп.

Оріховський Михайло – канцелярист (? – 1733), значковий товариш (1733 – 1756), абшитований значковий товариш.

Оріховський Михайло Остапович – військовий канцелярист (1754), бунчуковий товариш у Лубенському полку.

Оріховський Михайло Якович – міщанин лубенський. Значковий товариш Лубенського полку (1735 – 1761 – ?). Мав підсусідків у с. Кононівці, Пісках. Комісар Лубенської полкової рахункової комісії (1738). Полковий комісар (1739), сотник лукомський (? – 1763). Мав суперечки за грунти з полковником Любистком (1761). Козаки у 1766 р. подали скарги на кривди від нього. Абшитований військовий товариш (? – 1766 –

?). Мав житловий двір у Лубнах (? – 1745 – 1766 – ?), в якому сам жив. Мав хутір в Лукомській сотні під слободою Журавльовкою на 4 хати, в якому мешкали наймані люди. Володів шинком у м. Горошині. Мав володіння та підданих у с. Мохначі Горошинської сотні, с. Засулля 2-ї полкової сотні, с. Кононовці.

Оріховський Петро (бл. 1738 – ?) – службу розпочав з 8 січня 1758 р. Полковий канцелярист (з 5 лютого 1759), військовий канцелярист (з 1760), військовий товариш Лубенського полку (1765.19.08. – 1782 – ?). Направлений у військовий похід (1769).

Оріховський Петро Якович (? – 1720 – ран. 1778) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1736 – 1747 – ?). У 1736 р. займався закупкою коней, 1737 р. був у поході в Переволочну, 1738 р. – при головній армії. Мав підсусідків у Лубнах, сс. Кононівці, Пісках, Вовчках, хутори на Матяшівці і Солониці (1740), володіння у с. Худоліївці Лукомської сотні, у сс. Кононовці, Засуллі, в д. Солонці. Володів житловим двором у Лубнах, в якому сам мешкав та приїжджим у с. Кононовці.У якогось бунчукового товариша Оріховського спалили міст на Ромоданівському тракті.

Орловський (Ненада-Орловський) Микита Степанович (1731 – 1761 – ?) – після смерті батька з 1745 р. служив козаком в Полтавській сотні. 23 серпня 1755 р. за службу прадіда, діда і батька атестований полковником Горленком в значкові товариші Полтавського полку, виконував різні доручення за інструкціями полковника, канцелярії малоросійського скарбу. З 1756 р. у догляданні за вівчарними заводами у Полтавському полку, змінив на цій посаді разом зі значковим товаришем Данилом Горуном значкових товаришів Федора Роботу та Якима Балясного. Універсал Розумовського на значкового товариша отримав 9.10.1757 р. У 1764 р. тримав правління 2-ї полкової сотні. Сотник вакансовий (1779).

Орловський Прокіп Никодимович – син любецького міщанина, який мав герб, наказний сотник любецький (1687, 1688), отаман городовий любецький (? – 1690 – ?).

Орловський Прохір (1758 – ?) – возний (1782), абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 10 підданих в одному містечку. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1780) Параска Григорівна Карпенко, донька військового товариша.

Орловський Хома – значковий товариш Полтавського полку (з 1773).

Орнацький Юхим (1745 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш Переяславського полку (з 1781).

Оробевський N – значковий товариш. Його син Тихін був військовим канцеляристом.

Оробевський Тихін – син значкового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1741 – 1742 – ?).

Оробець Василь (1728 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 37 підданних в одному містечку (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія N Кириченко, донька козака.

Оробець Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешкав у Журавській сотні.

Оробець Григорій – сотник шишацький Миргородського полку (? – 1672 – ?).

Оробець Іван – значковий товариш Київського полку (1787).

Оробець Іван (1725 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 8 підданих у 1 місті. Д.: Марфа NN, донька шляхтича.

Оршава Антон (? – ран. 1762) – абшитований військовий товариш Переяславського полку. Д.: Катерина Федорівна N, у 1762 р. продала двір у Переяславі диякону вознесенськиму Петру Карповичу Случевському.

Оршава-Ораговський Антін Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1781 – ?), військовий товариш (1787). Був у другій армії в поході (1769). Володів греблею з млином в одне коло на р. Іржавець в с. Дарієвську. Разом з братами полковим писарем Іваном і сотенним осавулом Федором мав 202 підданих в Погарському повіті. Д.: Пелагея Василівна Янжул, донька військового товариша. Мали трьох синів.

Оршава-Ораговський Григорій Іванович (? – ран. 1787) – значковий товариш Стародубського полку (1781). Проживав в с. Дарієвську.

Оршава-Ораговський Іван – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1759).

Оршава-Ораговський Іван Іванович – службу розпочав з 1757 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 1765.26.05.), полковий писар (1781–1787). Володів хутором Оршавиним з плотиною і млином на ній в два кола. Проживав в с. Марковськ в трьох верстах від с. Дарієвки, де мав 4 двори підсусідків. «До сей деревнии пахотной, сенокосов и лесов (хотя не много принадлежит, но в рассуждении небольшого числа жителей довольствуется своим особливо здесь пахатная земля весьма плородна, так что нажинают нерадко тамо по пятнадцать коп ржи, где посеют полчетверти её). При упражнении хлеборобстве сеют пеньку, ловят в реки Судости рыбу и со всего того имеют хорошую прибыль». Д.: 1) (1776) NNN, донька полкового канцеляриста. В 1776 р. мали сина Івана і доньку Ганну. 2) (1783) Параска N Чижевська, донька бригадира.

Осавуленко Антін (1750 – ?) – службу розпочав з 1782 р. в Переяславському полку. Військовий товариш (1782 – ?).

Осавуленко **Йосип – значковий товариш (1731).**

Осавульчин Стефан – товариш полку Полтавського (1671).

Осадчий Нестор Михайлович – молодший брат Федора, абшитований значковий товариш (1787). Д.: Катерина Іванівна N. Мали синів Дем'яна, Матвія, Мойсея, Василя, доньок Горпину, Параску, Феодосію. Мешкали у с. Хлоп'яниках Понорницької сотні.

Осадчий Федір Михайлович (1737 – 1787 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Мешкав у с. Хлоп'яниках Понорницької сотні Чернігівського полку. Д.: Параска NN, донька козака. Мали синів Григорія, Луку, Герасима, Гаврила, доньок Марію, Настасію, Зіновію.

Осинський ***N – полковий писар (1781).***

Осипенко Кіндрат – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Полтавського полку (1776 – 1779 – ?).

Осипенко Клим – військовий товариш Стародубського полку. У 1668 р. Брюховецький підтвердив йому «отчину» с. Гарців. Його правнуки Марко Олексійович мешкав у с. Гарцеві, а Іван, Семен і Єфросинія – в Стародубі і мали 12 підданих у с. Литовському. Від нього вели родовід Клименки і Солодовники.

Осипов Григорій Осипович – возний 1-ї Миргородської сотні, 17 серпня 1775 р. абшитований з підвищенням в чині. Абшитований сотник (1779), проживав в Миргороді.

Осипович N – значковий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Городницькій сотні.

Осиповський Данило Пилипович (1645 – 1700.5.01.) – писар полковий переяславський (? – 1692.05. – ?). Священик прохорівський (1692 – ?).

Оснач Григорій – військовий товариш Стародубського полку.

Оснач Ярмола Григорович – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку, його син Григорій Ярмолович (бл. 1707 – 1787 – ?) – козак с. Каменя.

Осовецький Мойсей – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Осовицький Іван – сотник орлянський Полтавського полку (1758–1764). 1759 р. ГВК розглядала взаємні доноси його і сотенного отамана Данила Сулими про службові злочини: безпідставні обшуки, побої, арешти. У 1759 р. захопив сіножать у козака Китайгородської сотні Михайла Харченка.

Осовицький Стефан – значковий товариш Київського полку (1762).

Осовський Яків – козацький старшина.

Остапенко Андрій – значковий товариш Гадяцького полку (1736–1738), був у поході 1738 р., жив у м. Веприку.

Остапенко Захар – сотник веприцький Гадяцького полку (? – 1649 – ?).

Остапенко Карпо – значковий товариш Гадяцького полку (1736). Житель комишненський.

Остапович Іван – значний товариш Лубенського полку (? – 1709 – 1719.5.12. – ?). 11 травня 1709 р. отримав гетьманський універсал на військову частину млина та звільнення від поколювщини й показанщини.

Остапович Іван – осавул полковий стародубський (? – 1676).

Остапович Іван – сотник полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Остапович Петро (? – ран. 1775) – військовий товариш Переяславського полку. Мав 3 підданих у Воронкові.

Остапович Пилип – наказний полковник полтавський (1684.07.), військовий товариш Полтавського полку (1694), суддя наказний полтавський (1694). Д.: (1675) NN Іскра.

Остапович Роман – значний військовий товариш Полтавського полку (1715).

Остафій – сотник батуринський Ніжинського полку.

Осташинський Захар – військовий товариш (1795).

Осташка Герасим – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1663 – ?).

Остелецький Олександр Якович – козак, значковий товариш Стародубського полку (з 1768.9.04.), військовий товариш (1781). Проживав в містечку Гремяч, де мав житло з 3 кімнат. Д.: NNN, донька шляхтича.

Остирка Дмитро – значковий товариш Лубенського полку (1737), був у очаківському поході.

Остражанин Петро – сотник баришівський Переяславського полку (в 60–70-х рр. XVII ст.).

Остренко Семен Михайлович – сотник полкової сотні Гадяцького полку (? – 1666), полковник гадяцький (? – 1666.07. – 1668.06. – ?). Військовий товариш, згаданий у Гадячі 23 січня 1669 р. як прибічник гетьмана П.Дорошенка. Полковник гадяцький (? – 1672.05. – 1672.06. – ?). На уряд полковника тримав містечко Рашівку, місто Камишин, сс. Гримячку, Остапівку, Березову Луку. У Введенській церкві КПЛ поминався його рід: Михайло, Ганна, Гафія, Сава, Соломонида, Наталія. Немає згадки про нього як шляхтича. Д.: Олена NN, в другому шлюбі за Карпом Біленченком, отаманом городовим гадяцьким.

Острий Яків – значковий товариш Лубенського полку (1747). Мешканець Керенський Чорнуської сотні, мав шинок у м. Куреньці.

Островський Андрій Григорович – сотник лубенський (? – 1698 – ?).

Островський Михайло (1754 – ?) – розпочав службу з 1782 р. військовим товаришем Переяславського полку.

Островський Олександр – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Островський Олексій (1746 – 1782 – ?) – з козаків, службу розпочав з 1763 р., полковий канцелярист (з 1766.17.08.), значковий товариш Переяславського полку (1767 – 1780). Приймав участь в турецькому поході. Військовий товариш (з 1780). Мав 10 підданих в Баришівці. Користувався родовим гербом. Д.: Уляна Йосипівна Кононович, донька протопопа ірклїївського.

Островський Роман Федорович (1744 – 1790 – ?) – син сотника. Службу розпочав з 1760 р. при Київській ПК, значковий товариш Київського полку (1767.31.05. – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). У походах не був. Знаходився при тютюновій Роменській конторі (1779). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 6 підданих чоловічої статі у Роменській сотні (1776, 1779), 90 підданих (1788) в одному селі і двох хуторах Роменського повіту. Д.: Тетяна Федорівна Селастяник, донька значкового товариша. Мали сина Петра, доньок Мотрю і Тетяну.

Островський Федір (бл. 1713 – ран. 1776) – службу розпочав з 1731 р. козаком Роменської сотні, значковий товариш Лубенського (1744 – 1747), Київського полку (1747 – 1761 – ?). Проживав у Ромнах Лубенського полку (1747), мав у Роменській сотні хутір на 2 двори, житловий двір (1747). 1748 р. на його двір Острів напав абшитований товариш Федір Зарудний. Повернувся на батьківські ґрунти до Козельця. Сотник. Д.: N Миколаївна Григорович, донька козака роменського, потім значкового товариша.

Острогка N – осавул полковий миргородський (? – 1668 – ?).

Острогляд Жадан – хорунжий полковий кременчуцький (? – 1661.06. – 1661.08. – ?).

Остроградський N – син бунчукового товариша, колезький канцелярист (? – 1773), військовий товариш (1773.03. – ?).

Остроградський Андрій Федорович (1734/1737 – 1774.8.11.) – службу розпочав бунчуковим товаришем (з 1760.5.06.). Був призначений у комісію по розслідування захоплення різними власниками ґрунтів, належавших до Гадяцького замку. Підкоморій Остапівського повіту (з 1764.13.03.). Д.: Марфа Іванівна Піковець, донька писаря генерального суду. 6 травня 1774 р. уступила чоловіку с. Іванівку з хутором Лукомської сотні, яким раніше володів її батько. В другому шлюбі (1780) за бригадиром Костянтином Лалошем.

Остроградський Василь Васильович – військовий товариш (1779).

Остроградський Василь Федорович (1716 – 1763 – ран. 1782) – навчався в КМА, службу розпочав з 1735 р. військовим товаришем, сотник голтв'янський (1738.31.05. – 1761.5.08.), абшитований бунчуковий товариш (з 1761). Мав 3 хутори поблизу с. Поповки, 3 хутори поблизу с. Сухорабівки Голтв'янської сотні. За ним у м. Голтві 30, с. Єрках 4, с. Поповці 31, хут. Шамраєві 33 хати (1760).

Остроградський Володимир Григорович (? – ран. 1794) – навчався в КМА, службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист ГВК, 2-й осавул полковий миргородський на місце Семена Родзянки (з 1752.24.12.), 1-й осавул полковий миргордський на місце Тихона Кальницького (з 1757.10.04.). 20 березня 1769 р. звільнений у відставку через хворобу. Абшитований бунчуковий товариш (з 1770.18.06.). Мав хутір в Омельницькій сотні (1764). За ним 194 підданих. Д.: Ганна Олексіївна N (1743 – ?), проживала в Омельнику.

Остроградський Володимир Іванович (1732 – ран. 1795.08.) – навчався у КМА, службу розпочав з 29 березня 1756 р., військовий товариш (з 1769), сотник голтв'янський (з 4 червня 1770), абшитований бунчуковий товариш (6 серпня 1783 – 1787 – ?). У 1769 р. знаходився в II армії, 1771 р. – за лінією, 1773 р. – під Кінбургом, 1776 р. – в Криму. Мав 280 підданих у с. Боняках Голтв'янської сотні (1774), 858 підданих (1783). Д.: Параска Іванівна Базилевич, донька сотника білоцерківського.

Остроградський Григорій Матвійович (1704 – 1763 – ?) – син полкового судді миргородського, навчався в КМА, службу розпочав з 1722 р. Відомий випис з книг міських ратуші голтв'янської від 12 травня 1728 р. купчої голтв'янського жителя Якова Река і його синів Василя і Федора на ґрунти судієнку полку Миргородського Григорію Остроградському. Сотник омельницький (1729.3.10. – 1760.28.08), був при взятті Перекопу, Бахчисараю, Очакова, в дніпровському, хотинському походах. У 1738 р. сотняни звинуватили його у хабарництві та здирствах, у 1752 р. мав суперечку за хутір з козаками братами Ярошем, Савою, Петром Куріненками, у 1757 р. козаки його сотні подали на нього скаргу за утиски. Абшитований бунчуковий товариш (з 1760.28.08.). У 1760 р. гайдамаки захопили у нього коня і обоз. Мав у Омельницькій сотні в м. Омельнику 9, при хут. Демидівському 22, при хут. «на однозі» 1, Голтв'янської сотні в м. Голтві 6, д. Броварках 40, при хут. Поповому 32, при хут. Дубах 10 хат (1760).

Остроградський Іван Іванович (1730 – 1778.12.02.) – мешканець голтв'янський, у 1742 р. разом з батьком склав присягу на вірність імператриці Єлизаветі Петрівні. Службу розпочав з 29 березня 1756 р. військовим товаришем Миргородського полку. Направлений у військовий похід (1769). У 1764 р. козак білицький Іван Біба-Шульженко скаржився на бунчукового товариша Івана Остроградського та його синів за захоплення спадкових ґрунтів. Мав разом з братом Володимиром в м. Голтві 51, д. Броварах 37, при сл. Боняківці 58, в хут. при р. Голтві 53, при хуторі Пашенному 8 хат (1770). Д.: (з 1768.19.08.) Гафія Павлівна Іваненко (? – 1779, с. Хорошки), донька городищанського козака.

Остроградський Іван Матвійович (? – 1720 – 1751 – ран. 1757) – син полкового судді миргородського, через кульгвість звільнений від служб бунчуковим товаришем (з 1738.31.05.). У 1741 р. просив нагородити його військовим с. Юрками. Бунчуковий товариш Миргородського полку (1738 – 1752). Мав маєтність – слободу Пісочки Голтв'янської сотні, приїжджий двір у тій самій сотні в сс. Мануйлівці та Боняківці та підданих в цих селах; у 1741 р. мав козаків курінщиків у с. Хорошках (9 хат, 9 сімей) Голтв'янської сотні, мав 57 дворів підданих (1744).

Остроградський Матвій Григорович – службу розпочав з 1729 р., приймав участь в штурмі Перекопу, Бахчисарая, Очакова, дністровському і хотинському походах. Возний Омельницької сотні (з 1764), бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1767). Д.: Ірина Семенівна Бузановська, донька судді полкового полтавського.

Остроградський Матвій Іванович (? – 1660 – 1741 – ?) – приймав участь в чигиринському (1678), кримських походах. Отаман городовий голтв'янський (? – 1687 – 1691), сотник голтв'янський (з 1691), суддя полковий миргородський (з 1715), наказний полковник миргородський (1722, 1730). Гетьман Апостол в 1733 р. «за старости лет своих, а паче что очень глух содержать судейство полковое миргородское болше не желает и просил мене словесно от того чина отставить». У 1741 р. миргородський полковник Василь Капніст подав у Сенат донесеня про вчинення слідства над козацькими старшинами Остроградськими, які, з його погляду, неправомірно скупили хати у жителів сс. Голтва, Хорошок, Ламане. Заарештовувався «по якомусь ділу» (Рум'янцев забрав під караул в Глухів). Бунчуковий товариш.

Остроградський Микола – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1763 – 1768 – ?), мав три хутори в Омельницькій сотні.

Остроградський Павло Федорович (1732 – ран. 1813) – навчався в КМА, службу розпочав з 1754 р., бунчуковий товариш (з 1760.5.06.). У 1761 р. був у експедиції по «строєніях» батуринських. Підкоморій Миргородського полку (з 1764.13.03.). Володів хут. Махновкою у Голтв'янській сотні. Д.: Марія Петрівна Галецька, донька гадяцького полковника.

Остроградський Федір Матвійович (? – 1691 – 1774 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1711 р., сотник голтв'янський Миргородського полку (1715–1735). 1732 р. був одним із кандидатів на уряд обозного полкового після смерті Василя Родзянка. У 1733 р. було принципово погоджено з графом Головіним призначення його на посаду полкового обозного після смерті Василя Родзянки, через те, що він був свояком гетьмана, який його характеризував «человек доброправен, обходителен, жобре изучен грамоти и в войсковых делах искусен». Суддя полковий миргородський (1734.20.05. – 1752.25.01.), полковник миргородський (1752.25.01. – 1774). Д.: Параска NN.

Остроженица-Іволга Степан (1732 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 36 куплених підданних у 1 містечку і 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Городницького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN, донька козака. Їх донька Ірина заміжня за полковим осавулом Корнилом Пулянцем.

Острожський N – військовий канцелярист (? – 1767), значковий товариш (1767 – ?).

Острожський Константій – військовий товариш, показав у 1756 р., що після повернення з полтавської баталії його батька по старості звільнили від військової служби і Константій став служити з 1709 р., в 1710 р.

був при гетьмані Скоропадському біля Дніпра у поході в м. Переяславі, 1711 р. був у прикордонних містечках при Кам'яному Затоні, Самарі та інших, у 1712 р. на 5 років за наказом гетьмана бавив чиїсь маєтності (здається канцлера Головкіна), 1717 р. був за наказом гетьмана у Петербурзі до 1722 р., коли гетьман помер, у 1722 р. призначений комісаром над засеймськими сотнями, в інші роки виконував доручення ГВК, в 1727 р. гетьман посилав його по полках описувати належні на ранг маєтності і відбирати, а потім призначив його наглядати за тими маєтностями. У 1728 р. гетьман призначив його господарем свого дому. У 1734 р. утримував гетьманську економію до прибуття князя Шаховського. 1735 р. призначений в нагляд за Глухівськими маєтностями, купував коней в Миргородському полку, посилався у Переяславський і Лубенський полки для підняття возів щоб перевезти провіант до магазинів по Дніпру, 1737 р. був у зимовому поході біля Дніпра для перестороги з Криму, 1738 р. конвоював у Дністровський похід Преображенський полк із зимових квартир, при армії збирав волів і вози, 1739 р. збирав амуніцію командам які йшли через Глухів. У 1740 р. посланий в Чернігівський полк для приведення до присяги, 1741 р. розмежовував землі Гамаліївського монастиря і Ямпольських, в 1742 р. у ГВК при Верхній апеляції, в 1743 р. посланий Бібіковим до Києва (щодо підготовки до приїзду імператриці), 1744 р. перемірював шляхові версти від Глухова до Києва і виставляв нові номеруючи їх, шукав достойні ночівлі квартири і описував їх, 1745 – 1747 рр. був у різних комісіїх, в 1749 р. в комісії по розбору місць після пожежі в Глухові, 1750 р. описував Шептаківську волость «по отобранию оной на чин гетману» і був цілий рік в догляді за нею. 1752 р. призначений в комісію в Глухів по скаргах для розбору місць і був там до 1755 р., розбирав скарги глухівських обивателів, 1756 р. при правному розгляді. Доглядав за хотинськими полоненими турками, влаштовував веригінський палац, був зиму при генералі Бібкову, і багато служб просто згадати не може.

Острожський Федір – військовий товариш Ніжинського полку (1783), одночасно сотенний отаман попівський (? – 1782 – 1783 – ?). Мав у с. Сосновці 20 підданих. Д.: Настасія NN, донька священика.

Острозький Костянтин (бл. 1688 – 1763 – ран. 1777) – службу розпочав з 1709 р., був під Полтавою, «господар» замка у гетьмана Апостола, військовий товариш (1735 – 1763 – ?). У 1739 р. його майно захопили і побили підданих піддані Новгородського монастиря с. Пирогівки Новгородської сотні Стародубського полку. Мав 3 двори посполитих у с. Годунівці, 2 кола млинових, надав позику до військового скарбу 37 копійок (1743). Управитель Шептаківської волості. 1753 р. в Есмані видав заміж доньку за сина військового товариша Івана Коробку. Його донька Ганна заміжня за військовим товаришем Максимом Яковичем Карпекою.

Острохиженко Матвій Іванович – сотник кременчуцький Миргородського полку (? – 1709.10. – ?), (? – 1712 – 1713 – ?), наказний сотник (1723), отаман городовий кременчуцький, в стрілецькому курені полковничому в Кременчуці (1723). Значковий товариш Миргородського полку (1722).

Острянин Лесько Микитович (? – 1677) – полковник стародубський (? – 1665.17.03. – 1667).

Острянський Данило (1757 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1782 – 1788). Жив у Борзнянському повіті, мав 15 підданих. Міг бути присутнім на дворянському зібранні, але не мав права голосу.

Острянський Сидір (1742 – ?) – військовий канцелярист (1766), титулярний радник (1788), з Данилом мав 30 підданих в 1 селі. Мешканець івангородський.

Отвіновський Григорій Григорович (бл. 1745 – ?) – син абшитованого значкового товариша, значковий товариш (1781), військовий товариш в абшиті (1787). В 1781 р. разом з таємним радникам П.В.Завадовським володів хутором Речиця в Новоміській сотні.

Отвіновський Григорій Максимович (1699 – ?) – службу розпочав з 1732 р., був поранений в голову і руку в кримському поход. Абшитований значковий товариш (1765 – 1769 – ?). Мав житловий дім при хуторі, два млини, ліс у с. Змітневе Сосницької сотні.

Отвіновський Григорій Степанович (? – 1726) – син шляхтича гербу «Гриф», на місці писаря ратушного стародубського (1703), писар міський стародубський (1704–1723) і 27 березня 1723 р. затверджений стародубським городовим отаманом (1723–1725) і підтвердженні його права на сс. Смяч і Обухівку. Отримав універсали гетьманів Мазепи (1707.27.11.) і Скоропадського (1709.3.02.) на володіння в с. Смяч, Обухівкою, млином за с. Ущеп'є. 17 жовтня 1713 р. купив угіддя у Ничипора Сидоровича Буяна. 25 січня 1716 р. Скоропадський ще раз підтвердив за ним надання. Вів майнові суперечки з жителями полку. У 1723 р. за ним в д. Обухівка 4 ґрунтових двори і 4 бобильських хати. Д.: Феодосія Олексіївна N (? – 1726 – 1732 – ?). 21 січня 1732 р. разом з синами продала Миколі Ханенко в с. Слуцьку плец з городом, пашню і сіножать за 48 рублів.

Отвіновський Павло Григорович (бл. 1739 – ?) – син абшитованого значкового товариша, бунчуковий товариш (1787).

Отвіновський Семен Григорович (? – 1713 – 1775 – ?) – син отамана городового стародубського, значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1775 – ?). Був в комісії Шипова (1737), 1737 р. мав у с. Смячі 5 малогрунтових, 10 підсусідків при городах, в д. Речиця 6 малогрунтових. У 1735 р. жив у Новоміській сотні, був у другому поході в усіх битвах. Разом з братом Степаном у 1764 р. мали у Новоміській сотні в хут. Речище володіння 9 посполитих дворів, у д. Обухівці полкової сотні 4 малогрунтових підсусідки. У нього син Василь – корнет.

Отвіновський Степан Григорович – син отамана городового стародубського, значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1779 – ?). У 1775 р. разом з братом Семеном захопив землю у козаків Новоміської сотні Бугомиленка і Кондратенка. Мав 14 дворів підданих на хут. Речиця, яким володів спільно з таємним радником Завадовським.

Отвіновський Яків – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Отливний – сотник Бишівської сотні Білоцерківського полку (? – 1668 – ?).

Отрок Юсько – сотник лохвицький (? – 1669. 11. – ?), (? – 1672.05. – ?).

Отрошко Андрій – сотник чигриндубравський (1672.06. – ?).

Отрощенко Іван – шляхтич гербу «Пржіятель», військовий товариш (1693).

Отрощенко Йосип – військовий товариш Київського полку (1782), дворянин.

Отрощенко Пилип – сотник наказний шишацький (1721.02.), козак шишацький (1723).

Охрименко Курило – козак городової сотні Полтавської (1649), обозний полковий полтавський, суддя полковий полтавський (? – 1662.7.08. – ?).

Охріменко Ничипір – осавул сотенний, абшитований отаман сотенний, військовий товариш.

Охрімович Федір Охрімович – службу розпочав з 1728 р., значковий товариш (1737). Сотник наказний (1735). Сотник сорочинський (1738–1745).

Охрімовський Олексій – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. був отаманом сотенним шаповалівським, у 1737 р. мав шинок і двір у Шаповалівці. В 1738 р. був у кримському поході при волах.

Охсонка Григорій – сотник Дідовщинської сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – ?).

Очеретянка Григорій (1746 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в Зіньківському повіті. Д.: Феодосія NN, донька дворянина.

Очкас Іван – товариш полку Миргородського (1679).

Ошкал Андрій Тарасович (? – 1720 – 1790 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1733 р., отаман сотенний яготинський (1753–1757), значковий товариш (з 1758), 1761–1762 рр. правив у Гельм'язівській сотні, возний Гельм'язівської сотні (з 1764), військовий товариш (з 1767), абшитований військовий товариш (? – 1774 – 1787 – ?). Проживав у с. Сосновій Яготинської сотні Переяславського полку, де мав 20 підданих, поблизу села тримав два хутори. Д.: 1) NNN (? – 1733 – 1758 – ?). Мали синів Пилипа (1748 – ?), Дмитра (1750 – ?), Івана (1758 – ?) – ромістр-гусар. 2) (з 1767) Марія Несторівна Карлицька (бл. 1735 – 1774 – ?), донька абшитованого значкового товариша, вдова Чернявського, сотенного гельм'язівського осавула. Купила частку батьківських ґрунтів у брата Луки і обміняла Стефанову на свої ґрунти у с. Горбані Гельм'язівської сотні.

Ошкал Григорій Петрович (бл. 1762 – 1780 – ?) – син значкового товариша. Розпочав службу з 1776 р., значковий товариш (з 1781). Проживав в Пирятинському повіті.

Ошкал Петро – службу розпочав з 30 березня 1748 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1758. 3.07. – 1780 – ?). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. В Яготинській сотні мав 4 підданних (1774). Д.: N Павлівна Коркач, донька козака Яготинської сотні, сини Онисим (1775 – ?), Григорій (1776 – ?), Гаврило.

Ошовський Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: N Тимофіївна Кужчич.

П

Павелко Василь Йосипович (1756 – ?) – син сотника полкового мирогородського, значковий товариш (? – 1772 – 1775 – ?).

Павелко Григорій – сотник ніжинський Нового города (? – 1694 – ?).

Павелко Григорій (1734 – ?) – абшитований сотник (1787), мав 2 підданих у 1 місті. Д.: Пелагея N Білогруд, донька козака.

Павелко Данило (? – 1700 – 1744 – ран. 1747) – сотник полковий миргородський (? – 1730 – 1737), у 1736 р. був на форпостах, у 1737 р. через хворобу відпущений додому. Абшитований сотник (1742), мав 84 двори і 3 кола (1744). Д.: Ганна NN (? – 1732 – 1764 – ?). Володіла хутором на р. Явлинці у І полковій сотні, мала два двори у Миргороді.

Павелко Данило Данилович (1758 – ?) – службу розпочав з 10 вересня 1772 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1774.16.12.). Мав 311 підданних чоловічої статі (1783).

Павелко Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Павелко Іван – значковий товариш Ніжинського полку.

Павелко Іван – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1703.06. – ?).

Павелко Іван Данилович – службу розпочав з 1749 р. у полковій канцелярії, значковий товариш Миргородського полку (з 1757). Володів разом з братом Йосипом хутором Богачанським під с. Петрівцями у 1-ї полковій сотні (1764). 1773 р. його з братом і козаків с. Петрівці звинуватили у зоранні землі, що належала підсусідкам земського судді Остапівського повіту Зарудному. Д.: Марина N Федорова, донька священика.

Павелко Йосип Данилович – син сотника полкової Миргородської сотні, службу розпочав з 1751 р. у Миргородській полковій і гродській канцеляріях, значковий товариш (з 1757.7.06.), сотник 1-ї Миргородської сотні (1761.7.10. – 1782). Разом з братом Іваном мали підсусідків у с. Петрівці – 228, Миргороді – 30, хуторах Богачинському – 28, Овнинському – 12. Д.: (1755) Єфросинія Василівна Устимович, донька військового товариша.

Павленко Григорій Іванович – військовий товариш Полтавського полку, бурмістр полтавський (1779).

Павленко Давид – значковий товариш Переяславського полку.

Павленко Іван (1722 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1787 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євфімія NN, донька козака.

Павленко Іван Тимофійович – значковий товариш Переяславського полку.

Павленко Йосип – значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір у Куземці.

Павленко Кіндрат – козак, мав шинок у с. Блотниця (1734), значковий товариш Прилуцького полку (1757). Мав 1 посполитого у м. Срібному і 7 у с. Блотниці.

Павленко Матвій – значковий товариш Гадяцького полку (1738), був у поході 1738 р.

Павленко Михайло – військовий товариш (1690). 1690 р. продав ліс і сіножать Юрію Царевичу.

Павленко Павло – козак сотні Шаповалівської (1654), сотник шаповалівський (1664 – 1670).

Павленко Петро – сотник шаповалівський (1672).

Павленко Семен – козак сотні Переяслівської Івана Коваленка (1649), отаман городовий переяславський (? – 1665 – ?).

Павленко Семен – сотник сосницький (? – 1662.09. – ?).

Павленко Семен Павлович (1717 – 1787 – ?) – син осавула полкового компанійського. Служив з 1737 р. компанійцем старого охочекомонного полку Часника. Був у різних походах (очаківському, дністровському, хотинському). Призначений значковим товаришем Полтавського полку (1742.2.12. – 1787 – ?). Виконував різні доручення по ордеру полкової канцелярії. Письменний. Батько його теж служив і у проханні призначити його значковий товариш вказував «за службу батьку і власну». Указ ГВК про призначення значковим товаришем і внесення до компуту (19.03.1744). У 1751 р. утримував команду по Дніпру з сотником старосамарським Зубом. Мав двір і підсусідків у Маяцькій сотні, 11 підданих (1787).

Павленко Федір – сотник бубнівський Переяславського полку.

Павло – генеральний осавул (? – 1654.01. – ?).

Павло – осавул полковий гадяцький. 1669 П.Дорошенко послав його на Лівобережжя.

Павло – сотник Фастівської сотні Білоцерківського полку (? – 1660.10. – ?),

Павло – хорунжий полковий комонний полку Новицького (? – 1695 – ?).

Павлов Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.

Павлов Іван Тимофійович – син значкового товариша. Значковий товариш Переяславського полку.

Павлов Михайло – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.

Павлов Тимофій (? – 1766) – значковий товариш Переяславського полку. У 1759 р. викупив маєтності тестя, заставлені Григорієм у Лукашевича. Д.: Параска Романівна Щербак, донька значкового товариша.

Павлович Адам – наказний сотник седнівський Чернігівського полку (1681, 1688).

Павлович Василь – наказний сотник старосанжарський Полтавського полку (1723.10.).

Павлович Герман (? – 1662) – козак сотні Івахниченка Корсунського полку (1649), суддя полковий корсунський (? – 1660.03. – ?). 8 вересня 1661 р. датований королівський лист з запевненням королівської ласки і заохоченням до статечного віри дотримання. За наказом гетьмана Ю.Хмельницького схоплений козаками Уманського полку і розстріляний.

Павлович Гнат – сотник корибутівський Прилуцького полку (? – 1661.10. – ?).

Павлович Іван – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав підсусідків у с. Олександрівці.

Павлович Іван – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Павлович Іван Павлович – військовий канцелярист (1690). Його мати Євдокія. 21 серпня 1690 р. разом з сином отримала гетьманський універсал з дозволом побудувати на власних ґрунтах у с.Митченках на болоті млин-вешняк в одне коло. Другим шлюбом за Василем Покотилом (1722).

Павлович Йосип – сотник яготинький Переяславського полку (? – 1706.05. – 1733).

Павлович Карпо – значний військовий товариш. Його донька дружина спочатку священника бобровицького (1692), потім протопопа козелецького Ієроніма Почеки.

Павлович Марко – сотник Зінківського полку (1665). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Павлович Матяш (Матвій) – полковник, у березні 1673 р. разом з одним із сотників був направлений з Лисянки до Дорошенка з повідомленням, що полк прийняв бік царя і радили йому їхати на раду у Корсунь, скласти там булаву і бунчук. Полковник канівський (1674). У 1675 р. як колишній полковник канівський перебував у Лисянці. Це свідчить на користь того, що його полковництву могло передувати сотництво лисянське.

Павлович Олексій – значний військовий товариш Лубенського полку (1714), житель пирятинський, власник «предковского старинного сельца», мав сестру Тетяну – дружину шляхтича Івана Олефіровича Каневського.

Павлович Павло – сотник шаповалівський Ніжинського полку (1663–1670). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Павлович Петро – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Павлович Петро – сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1672.03. – ?).

Павлович Яцько – сотник шишацький Миргородського полку (? – 1676 – ?).

Павлов-Понинко Пилип Павлович – військовий товариш у Стародубському полку, його онук Мирон Іванович (1747 – ?) був козаком с. Прирубок (1787).

Павловський (Павленко) Данило Васильович – син сотника куземинського, значковий товариш Гадяцького полку (? – 1735 – 1747 – ?). Брати його Григорій, Матвій та Іван, з них Іван був у першому польському поході і повернувся додому з полковником Граб'янкою у вересні 1735 р. Жили у Куземці, де мав двір і шинок.

Павловський (Павленко) Матвій Васильович – син сотника куземинського, значковий товариш Гадяцького полку.

Павловський Андрій – генеральний бунчужний (? – 1673 – ?). Його нащадки проживали у с. Леонівці на Стародубщині.

Павловський Андрій – інтендант семінарії Троїцько-Сергієвого монастиря (? – 1744), суддя полковий лубенський (1744.20.04. – 1750).

Павловський Андрій Семенович (? – 1769 – 1787 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1779 – ?), був у другій армії в поході (1769), мешканець стародубський, де мав дім у чотири покої. Д.: Ганна NN, донька козака.

Павловський Василь – сотник куземинський (? – 1723 – ?).

Павловський Василь Павлович – син сотника менського, отаман городовий менський (? – 1738), значковий товариш (1743.9.09. – 1751 – ?), отаман городовий менський. Мав шинки у Мені і с. Бабі, у Мені 8 дворів підсусідків (1747), 2 двори підсусідків (1750). Суддя полковий (1783), в Мені і с. Бабі 59 підданних. Д.: Настасія N Полторацька, донька бурмістра.

Павловський Григорій (1741 – ?) – службу розпочав у Чернігівській полковій канцелярії (з 1758), військовий канелярист ГВК (1759 – 1763 – ?).

Павловський Дем'ян Овсійович (1740 – 1787 – ?) – син священика, у 1767 р. разом з Іваном у с. Леонівці Стародубського полку мали 23 двори (28 хат), військовий товариш (1787). Д.: Ганна Павлівна Фіалковська, донька військового товариша. Мали синів Тараса, Луку, доньку Марію.

Павловський Захар Павлович – син місцевого сотника, отаман городовий менський (? – 1727 – 1732 –

?). У 1728 р. на його здирства подав до ГВК супліку козак менський Дем'ян Дайниченко. У 1732 р. побив козака Федора Котка.

Павловський Іван – військовий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Павловський Іван – шляхтич, значковий товариш Лубенського полку (1766), «иногда ходит в Шлезию с волами». Абшитований сотник (? – 1768 – 1783 – ?). 1769 р. звільнений від несення козацької служби. Д.: N Петрівна Савченко.

Павловський Іван (? – 1730 – ран. 1768) – син міщанина сосницького. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1744.13.02.). У 1739 р. сталася бійка між ним і розміщеним до нього на постій капралом-сербом Францем Келлером. Абшитований військовий канцелярист ГВК. Д.: Євдокія Тимофіївна N (? – 1750 – 1768 – ?).

Павловський Іван Матвійович (1754 – 1783 – ?) – син значкового товариша, служив з 1771, значковий товариш (1776 – 1783 – ?), у походах не був. Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), мав 16 підданних у 1 містечку у Зіньківському повіті. Д.: (1780) Ганна N Гнєдич, донька підпрапорного.

Павловський Іван Михайлович – військовий товариш (1790). Мав 3 підданих у Зіньківському повіті. Д.: Ганна NN, донька капітана.

Павловський Іван Мойсейович – значковий товариш. Правнук полковника комонного Якова Павловського. Д.: Дарія Опанасівна N, донька шляхтича. Мали синів Івана та Терентія.

Павловський Іван Овсійович (1726/1728/1734 – 1787 – ?) – син священика с. Старосілля Бакланської сотні. Військовий товариш у Стародубському полку, служив з 1749 р. по 1757 при імператорському Дворі «в должности певческой». Військовий товариш (1759.22.03.). Спадок отримав ще від сотника почепівського Наума Ноздрі. Абшитований військовий товариш (з 1763), виявив бажання посісти батьківське місце священика. Д.: 1) N Леонтіївна Галецька, донька бунчукового товариша. 2) Дарія Савівна Янжул, донька військового товариша. Мали сина Степана, доньок Євдокію і Олександру.

Павловський Кирило – сотник київський (? – 1721 – ?).

Павловський Михайло (? – 1755.02) – значковий товариш (? – 1741), сотник куземинський Гадяцького полку (1741 – 1755.02.).

Павловський Михайло Павлович – син полкового обозного, наказного полковника білоцерківського Павла Циганчука. Товариш полку Київського, військовий товариш (1731). Царська грамота від 4 лютого 1729 р. про розслідування в ГВС справи за чолобитною Михайла Циганчука на київського полковника Антона Танського, звинуваченого у захоплені у Циганчука с. Свідовці і поля. Навчався у КМА (1736), військовий канцелярист (1738 – 1749 – ?). У 1739 р. захопив ґрунти у с. Свідовці. У 1749 р. ГВС розглядав скаргу сотника кобизького Семена Мандрики про захоплення ним сіна, вівса, льону.

Павловський Михайло Павлович (1703 – 1769 – ?) – службу розпочав з 1723 р., учасник коломацького походу, бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1739–1756), абшитований бунчуковий товариш (1756 – 1769 – ?). Д.: Ксенія Опанасівна Пасхалова, мала брата Ананія. У Волинській сотні купила у с. Самотки 16, Чорнотичи 7, хут. Хрибетенський 12 хат, с. Волинці – всього 26 підданих.

Павловський Олексій Васильович (1735 – 1779 – ?) – син полкового осавула стародубського, служив у ГВК з 1760 р., осавул полковий ніжинський (з 1779.7.06).

Павловський Олексій Іванович (1750 – 1768 – ?) – осавул полковий (1783), стряпчий у Сосниці, де мав 9 підданих.

Павловський Павло – сотник менський (? – 1783.07. – ?).

Павловський Петро – під час російсько-турецької війни здійснював розвідувальну діяльність, за що був нагороджений сс. Лучками і Ханделіївкою Кишенської сотні. Секретар хотинського сераскер-паші, бунчуковий товариш (1742–1757) за призначенням Сенату із перекладачів державної колегії іноземних справ з 16 червня 1742 р. Мав 47 дворів (1744). 1749 р. його звинуватили козаки і старшина Кишенської і Орлянської сотень у вирубці лісу, викошені лук, захоплення худоби, побитті. Намагався привернути у підданство козаків, захопив риболовлі на р. Дніпро разом з рибалками і паромщиками. У жовтні 1749 р. до цього додалася скарга значкового товариша Василя Гегели. У 1756–1757 рр. суперечка за млини під с. Ханделіївкою з орлянським сотником Данилом Лаврентієвим. Захопив ґрунти і побив священика своїх маєтностей Івана Павлова, напав на дім попаді Кущ та її сина у с. Хенделіївці Кишенської сотні (1755). Мав двір у Переволочній. Д.: NN Пасхалова, сестра Ананія Пасхалова. У 1757 р. захопила коней та одяг у жителів м. Сокілки.

Павловський Петро Овсійович – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1764 – 1787 – ?). У 1764 р. мав у сл. Леонівці 2-ї полкової сотні 7 дворів посполитих. Житель с. Леонівки 1-ї полкової сотні. Леонівка перейшла до них від Ломак (1787). Мав шинок під слободою Лужком Топальської сотні. Володів 30 підданими (1775). Д.: Тетяна NN, донька шляхтича. Мали синів Микиту, Івана, Павла, доньок Уляну, Марину, Тетяну.

Павловський Сава Андрійович – службу розпочав у 1768 р., значковий товариш Стародубського полку (з 1779), військовий товариш (1787).

Павловський Семен – військовий товариш Чернігівського полку (1782), при письмових справах у концисторії. Мав у Чернігівскому повіті 1 хату підданих (1782).

Павловський Федір Данилович – племінник Івана Михайловича та Івана Матвійовича. Значковий товариш (1790). Д.: Любов NN, донька козака.

Павловський Яким – військовий товариш Ніжинського полку (1783), мешканець коропський. Д.: Марія NN, донька священика.

Павловський Яків Іванович (? – ран. 1687.11.09.) – ротмістр надвірної корогви гетьмана Самойловича (1678). Полковник комонний (? – 1682.06. – ?), отримав с. Сліпород. Поминання його роду: Микола, Прокіп, Омелян, Пилип. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Ніжинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: (після 1680) Марія NN, вдова протопопа глухівського Дем'яна Уманця, у 1687 р. отримала гетьманський універсал на с. Сліпород з млином. 11 вересня 1687 р. отримавла гетьманський універсал на с. Студенець і с. Слепород, які переходили до неї і її синів від обох шлюбів. Їй наданий універсал на обмін с. Ромашкова на с. Тростянку (1709.13.10.).

Павловський-Нестеров Василь Павлович – син сотника куземинського, сотник куземенський (? – 1723 – ?).

Павловський-Нестеров Данило Павлович – значковий товариш (1731 – 1772 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Павловський-Нестеров Іван (1753 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1773 р., значковий товариш (1775 – 1780 – ?), абшитований значковий товариш (1788), мав 16 підданих в 1 містечку. Д.: (1780) Ганна (Олена ?) Гнєдич, донька підпрапорного.

Павловський-Нестеров Іван Михайлович (1750 – ?) – асигнований значковий товариш (1771 – 1772 – ?), військового товариша Гадяцького полку (1788). Мав 3 підданих у 1 місті. Д.: Ганна NN, донька капітана.

Павловський-Нестеров Михайло Павлович – отаман городовий куземенський (? – 1738 – 1739), значковий товариш, сотник куземенський (1741–1755). У 1752 р. захопив майно козака цієї сотні Хоми Сироїжки. У 1755 р. «будучи при козачей того полку команде на Украинской линии в минувшем феврале месяце сего года умре». Рід Павловських внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Падалеєв Яків – службу розпочав з квітня 1749 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1750 – 1774 – ?). Д.: N Данилівна Баран, донька козака гельмязівського. Мали синів Іллю, Івана, Павла, Опанаса.

Падалка Григорій Федорович – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1725.10. – 21.11. – ?), колишній сотник кролевецький (1727).

Падалка Кирило Васильович (1762 – ?) – син священика, військовий товариш Ніжинського полку, поручик. У с. Володковій Дівиці володів 26/28 (1783), 69 (1787) підданими. Д.: Меланія (Павловська ?), донька священика.

Падун Михайло (1739 – ?) – службу розпочав з 1769 р., отаман сотенний (з 1772), значковий товариш Київського полку (з 1780), військовий товариш (1784 – 1790 – ?). Д.: Параска NN, донька міщанина.

Падун Степан (1749 – ?) – службу розпочав з 1768 р. виборним козаком, значковий товариш Київського полку (1773.20.03. – 1779 – ?), військовий товариш. В турецькому поході в 1-й армії був у битвах. Абшитований військовий товариш (? – 1787 – 1790 – ?), мав 6 підданих чоловічої статі у м. Носівці (1779), 21 двір підданих у Носівці (1787). Д.: 1) (1779) Параска Григоріївна Ігнатьєва, донька священика с. Рудківки. Мали 14 підданих у м. Носівці. Мали сина Семена, доньок Настасію, Дарію. 2) Уляна Григорівна Черниця, донька сотенного отамана.

Падун Стефан – хорунжий полкової артилерії Київського полку (? – 1741 – ?).

Паламар (Паламаренко) Андрій Єфремович – значковий товариш Київського полку (1741).

Паламар (Паламаренко) Антін (1745 – ?) – службу розпочав з 1771 р., полковий канцелярист (з 1775), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Паламар (Паламаренко) Григорій Єфремович – значковий товариш Київського полку (1761).

Паламар (Паламаренко) Єфрем – служив з Палієм під Очаковом, з Мазепою під Кизекерменом, приймав участь у ругольському поході, їздив у Смоленськ з листом Обидовського до царя при команді Київського полку Мокієвського, ходив у польський похід під командою сотника козелецького Петра Борсука, потім у команді судді полкового Іллї Жили, третій похід у Польщу з Жилою на шведів, під Кам'яний Затон, у Астрахань, на Сулак. Полковником Танським призначений значковим товаришем Київського полку (1734 – ?).

Паламар (Паламаренко) Іван – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (1772 – 1779 – ?). Мав 7 підсусідків (1779) у д. Сокирині Остерської сотні. Д.: (1779) Ірина N Жук, донька померлого значкового товариша. Мали сина Федора, доньку Гафію.

Паламаренко Іван Єфремович (1711 – 1782 – ?) – учасник польського походу, де був поранений. Значковий товариш Київського полку (1761). Його «сказка» 1761 р. Був під Хотином. Полковий комісар (1753 – 1754). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). Дворянин.

Паламаренко Іван Кіндратович – отаман городовий мглинський (? – 1686 – ?), сотник наказний мглинський (1685.12., 1686.06.), військовий товариш (1703).

Паламаренко Яків Єфремович (1716 – 1761 – ?) – значковий товариш Київського полку (1741 – 1761 – ?). Мешканець Гоголівської сотні. Його «сказка» датована 1761 р.

Паламарчук Іван (? – ран. 1750) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1743 – ?), у Келебердянській сотні мав двір і підсусідків.

Палецький Іван – компанієць. У поході під Ригу потрапив у полон, де знаходився півтора року. Після звільнення – компанієць полків Танського і Федоса. У боях з шведами поранений у ногу. Приймав участь у полтавській битві і поході під Кам'яний Затон. З 1724 р. був три роки у терекському поході. Наказний сотник нехворощанський. Три роки був у польському поході. Значковий товариш Полтавського полку (1734 – 1742 – ?), наказний сотник нехворощанський (1727), мав ліс (1731). Абшитований значковий товариш (? – 1748 – 1750 – ?), мав двір і підсусідків у Нехворощанській сотні

Паливода Захар Іванович (? – 1740 – 1761 – ?) – син військового товариша. Значковий товариш Стародубського полку. Д.: NN Вєтох. Мали сина Федора (1761 – ?), який мешкав у с. Мізині Новгород-Сіверського повіту (1787). У подальшому рід називався Паливода-Вєтох.

Паливода Іван Сидорович – городничий стародубський, значковий товариш (? – 1723 – 1726 – ?). Військовий товариш. Тримав двори у д. Случок. Жителі с. Хмельове Стародубської полкової сотні скаржились на нього за захоплення їх земель та підробку універсалу гетьмана Скоропадського. ГВК наказала забрати у нього с. Хмельове, якщо у нього немає універсалу. Мав плец у Стародубі, яким спадково за дружиною у 1768 р. володів військовий канцелярист Іван Скоробогатий.

Паливода Костянтин – військовий товариш, бурмістр ніжинський (1779).

Паливода Михайло (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 17 підданих у 1 селі і 1 «деревнє». Д.: Катерина Криштопівна Гер, донька прапорщика.

Паливода Павло – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Ніжині та у с. Хвостиках першої полкової сотні.

Паливода Семен – значковий товариш Стародубського полку в (? – 1735 – 1737 – ?), жив у полковій сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Палій Іван – військовий товариш (1790), мешкав у Борзнянському повіті.

Палій Матвій Семенович (? – 1724 – 1752 – ?) – син полковника фастівського. Значковий товариш, у 1734 р. за ревізією записаний разом з Самійлом серед козаків 3 статті (козаки можні, грунтові, служать з дідівської, батьківської та своєї землі), що засвідчує глибоке місцеве коріння роду. Залишається не з'ясованим по батьківській чи по материнській лінії була дідівська земля у с. Лихолітках. У 1752 р. бачимо його з племінником Трохимом Авраменком серед «нищих» козаків с. Лихоліток.

Палій Михайло Матвійович (? – ран. 1787) – військовий товариш.

Палій Михайло (бл. 1745 – 1782 – ?) – розпочав службу 1760.16.02. значковим товаришем. Потім з квітня 1763 р. став полковим старшиною запорозьким, з 1766 р. військовим кантаржієм. 1771.15.08. отримав чин сотника у Гетьманщині. Був власником 50 душ чоловічої статті (1782).

Палій Омелян Якович (бл. 1744 – 1799 – ран. 1830) – син козака с. Лихолітки. Значковий товариш у абшит Миргородського полку (Сорочинці). Корнет (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Київського намісництва 1788.9.11. Д.: Пелагея Данилівна N (бл. 1746 – 1799 – ?).

Палій Семен Пилипович (? – 1664 – 1710) – уроженець Борзни. Гетьман Іван Мазепа писав про нього: «Палій часто тут у своїх родичів у Борзні буває, бо він є з діда й батька свого уроженець цього міста». Втративши першу дружину, йде на Запоріжжя. «Шукаючи воєнних подвигів, іде він із своїм «охотним» загоном на службу короля Яна Собєського, який вів тоді боротьбу проти Туреччини. Є неясні відомості, що Палій приймав участь у розгромі турецько-татарського війска під Віднем у 1683 р. У 1684 р. Палій, тоді вже полковник, перебував на Запоріжжі». Десь близько 1687 р. одружився у Фастові з удовою. Взимку 1688 р. гетьман А.Могила і Палій провели спільну операцію проти колишнього гетьмана (від молдавського господаря) Я.Драгинича. Палій у цей час узурпував владу над землями по річці Случ. «Територія «Паліївщини» далеко виходила за межі колишнього Білоцерківського полку: вся правобережна Наддніпрянщина, від Полісся до «Дикого поля», за винятком хіба самого узбережжя Дніпра, фактично була в руках Палія». Восени 1689 р. напав на резиденцію свого супротивника – гетьмана Гришка – Немирів, але здобути фортецю не зміг. У листопаді того року немирівський комендант заарештував Палія з його сотниками і випустив з немирівської в'язниці у квітні 1690 р. лише після розпорядження короля, але конфіскованих речей і коней не повернув. «Найважливішим у цих акціях було обєднання для спільної боротьби з Туреччиною і Кримом лівобережних козацьких полків з правобережним козацтвом на чолі з полковником Семеном Палієм», – вважав О.Оглоблин. Вже 16 квітня 1690 р. він сповіщав київського воєводу, боярина князя М.Г.Ромодановського, що як і завжди, сповіщатиме у Київ про турецько-татарські спроби набігів, а 21 квітня Палій доповів Мазепі про вдалу битву проти татар під Білою Церквою. Інформуючи Київ і Батурин, чекав на допомогу проти польського наступу. Крім того, того ж року Палій здійснив похід на Газі-Керман. У червні гетьман Мазепа через полковника Новицького вибачався перед Палієм за те, що для походу була доставлена лише мука. Палій запевнив короля, що немає намірів займати маєтності, що належали до Білоцерківського замку. Київський біскуп А.Залуський дозволив козакам Палія розташуватися у його Фастівських володіннях за умови не робити «ущербу» в арендах. У 1691 р. кримчаки здійснили набіг на Білу Церкву, захопили там 300 коней. У відповідь паліївці здійснили похід під Аккермен. Повертаючись назад, під Паволоччю Палій зустрівся з посланим регіментарем Дружкевичем загоном, ядро якого складав полк Апостола-Щуровського. Козаки цього полку збунтувалися і вбили свого полковника. Палій був нагороджений у грудні царем бархатом і соболями. У червні 1692 р. поляки направили до Фастова делігацію на чолі з К.Ласкою, якому Палій підтвердив свою прихильність королю. Під керівництво Палія перейшли залишки полку Гришка, піхотинці Іскрицького. Фастівський полк охоплював територію колишніх Київського, Білоцерківського, Паволоцького, Уманського, Торговицького полків. На частині території Білоцерківського полку виник Богуславський полк. Ним керував наказний гетьман Самусь. У 1692 р. Палій разом з компанійцями напав на Очаків. 10 грудня до Москви прибув гетьманський слуга Самійло Васильєв, з яким Мазепа передав прохання Палія допомогти військами для оборони від поляків «українних місць». У цей час польський регіментар Дружкевич писав королю: «Палій організував коло Фастова удільну область; він укріпляє містечка, збирає звідусіль людей і заявляє претенсії на весь край до Случа». у лютому 1693 р. Палій з лубенським полковником Леонтієм Свічкою, полковником піхотним Гаврилом Ясликовським, полковником кінним Михайлом Кузьмовичем, наказним полковником ніжинським Федором Кандибою, яких підтримував колишній кошовий отаман Федько, штурмували Газі-Керман, розгромили татарський загін, спалили передмістя, підтримав Мазепу у його акціях проти Петрика. За кезикерменський похід і присилку «язиків» московський уряд нагородив Палія 1000 єфимок. У квітні направив свого сотника Павла у Варшаву з «язиком», а у травні його посли знаходилися у короля. Мазепа через товариша батуринської сотні Романа Проценка передав Палію 1000 талерів, бархат, сукно. У червні паліївці і полчани Абазина здійснювали підїзди під Кам'янець-Подільський. Восени паліївці здійснили невдалий напад на столицю ханського гетьмана Стецика Ягорлик. 27 жовтня 1693 р. сили Палія, Переяславського полку І.Мировича і комонного Г.Пашковського завдали поразки татарам на р. Кодим. З цією звісткою до Москви був направлений військовий товариш Григорій Рубан. На початку 1694 р. С.Яблоновський розпочав новий наступ на Фастів. 18 лютого 1694 р. Мазепа писав Петру І про напад поляків на паліївців, а 25 березня про перебування у нього полковника Палія з вимогою напасти на поляків. Поблизу Іванкова було укладено перемир'я між військами регіментаря Б.Вілги і паліївцями, перемир'я було укладено і з С.Яблоновським. Протягом 1694 – 1695 рр. кінний полк Палія нараховував 300 кіннотників. Територіально Палію підлягав піший полк Циганчука, який нараховував 200 козаків. У 1693 – 1694 рр. у районі Коростишева знаходився найманий запорізький полк Киліяна, який самовільно пішов із Запоріжжя (з-під регіменту Мазепи) у найми до поляків. У 1694 р. Палій просив Мазепу за Івана Киліяна та його полк. У липні-серпні

1694 р. київський полковник К.Мокієвський, переяславський І.Мирович, полковник С.Палій, компанійський полковник Г.Пашковський здійснили похід на Очаків. 3 серпня розгромили татарський загін. Полковий осавул київський Яків Барановський 25 серпня доповідав у Москві, що у поході захоплено більш як 100 турків і татар, а 3 жовтня компанійський полковник Г.Пашковський привіз до Москви 87 полонених. У грудні Палій направив «язиків» до Варшави. 1694 – 1695 рр. відбулось тимчасове замирення з поляками, Палій навіть отримав звання «стражника Поліського», але коли наприкінці 1695 р. польські війська почали тіснити Палія з Полісся, останній заявив, що боротиметься як з ворогами. Мазепа направив гінцем до Москви писаря Прокопа Голика, який прибув 8 серпня 1696 р., з ним були 5 полонених, яких захопили паліївці в урочищі Княжа Криниця. Палій допомагав Мазепі у діях проти повстанців під проводом Петрика. Про похід Палія 1696 р у Москві доповідав Мазепа через гінця Федора Топольницького. Писар полковий полку Палія з 200 козаками кочував поблизу Умані. У 1697 р. паліївці на шляху з Овруча до Кухарів у с. Калинівці затримали київського каптурового суддю Ремігіяна Сурина, побили його, приказуючи: «Бийте ляхів, бийте, нехай не їздять на суди – наш тут козацький суд». 19 листопада 1697 р. Мазепа писав Петру І про Палія і його дії у Фастові, а на початку січня 1698 р. Палій гостював у Мазепи. У результати Карловицького миру Туреччина зреклась Правобережжя на користь Польщі. Сейм 1699 р. ухвалив ліквідувати козацтво на цій території. 20 серпня гетьман С.Яблуновський наказав гетьманові Самусю, полковникам Палію, Абазину, Барабашеві, Іскрі розпустити полки і покинути місця дислокації. Полковники відмовились виконувати це розпорядження. Палій заявив: «Я оселився в вільній Україні, і Речі Посполитій нема жадного діла до цього краю: тільки я, як справжній козак і вождь козацького народу маю право порядкувати тут». 29 травня 1700 р. Палій віддячив за ікону Київському Михайлівському Золотоверхому монастирю, надавши млин Бобриці і усіх добр Аксаківських на цьому боці Ірпіня і Стугни. Особливо активно переписувався Палій з Мазепою у грудні 1699 р., у той час гетьман послав до царя посланця військового канцеляриста Івана Чарниша, з яким сповіщав про постійність у позиції Палія. У вересні 1700 р. регіментар Цінській напав на Фастів, але вимушений був відійти на Волинь. Палій був нагороджений царем сукном, соболями та грошима, піддячий Тимофій Хохлов з грошовою винагородою їздив до полковника Палія і його полчан. Восени Палій домовився з коронним гетьманом С.Яблоновським про припинення бойових дій. Уманського полку не існувало. Д.Яворницький помиляється вважаючи, що наказний сотник Василь Гайдук писав полковнику уманському. Лист направлений Палію. Польська коронна армія розпочала наступ на Правобережну Україну. 1701 р. надав монастирю Манковському свій млин манківський. У Фастові відбулась таємна нарада керівників козацтва (Палій, Самусь), духовенства і міщанства. Братковський склав відозву до населення Правобережжя з закликом до повстання. У квітні 1701 р. польний коронний гетьман Ф.Потоцький заявив: «Козацький полковник Палій, захоплений палкою уявою і пустою пихою, намагається йти по слідах Хмельницького, що запалив смолоскип хлопської війни». 1701.28.07. взятий у полон поляками і засланий до Магдебурга, звідки втік. 25 січня 1702 р. король Август II звернувся до Палія з наказом виконати сеймову конституцію 1699 р. Влітку почалися селянські заворушення у Подільському і Брацлавському воєводствах. У серпні до Богуслава, Корсуня, Лисянки прибули польські залоги. У відповідь на цей крок козаки повстали. Польські залоги були перебиті. Гетьман Самусь оголосив селянам довічне звільнення від шляхетського гніту і обложив польську цитадель Білу Церкву. 17 вересня Самусь надіслав універсал до старшини, у якому інформував про те, що присягнув царю. Спочатку Самусь спалив місто, а місцевий замок боронився. 17 жовтня полки Самуся під Бердичевом розгромили польські війска Хмільницького старости Я.Потоцького, у кінці жовтня впала фортеця Немирів, потім Вінниця, Бар і Межибіж. 10 листопада 1702 р. Самусь сповістив про взяття після семитижневої облоги Білої Церкви. Керівники повстання звернулися за допомогою до Мазепи. Гетьман радив Палієві не втручатися, а Самусеві відповів, що без царського указу його у підданство не прийме. 28 грудня 1702 р. Петро І направив грамоту Семену Палію і Самусю Івановичу, у якій просив утриматися від розорення поляків і мирного співіснування один з одним. Поляки мали намір використати Палія проти Самуся. Король Август II просив фастівського полковника «докласти всіх сил і засобів, щоб потушити цей вогонь». На початку 1703 р. бачимо Палія на чолі повстання. Полки Самуся, з'єднавшись з Абазиним, наступали на захід, війска Семашка на Брацлавщину, а Палій знаходився у районі Фастів – Біла Церква, забезпечуючи тилові комунікації та зв'язок з Києвом та Батурином, перенісши свою резиденцію до Білої Церкви. Активно допомогали запоріжці, що сильно лякало Мазепу. Він писав: «Не так страшны они, запорожцы, понеже малое их собрание, и не так страшны пересылки с ними хана Крымского, как то зело разсуждати надобно, что чуть не вся Украйна тем же запорожским духом дышит. Понеже обыкность та, што народ посполитой своеволю любит, и всякий под властью пребывающий желает онной над собою не имети». Крім того, «за слушним зауваженням Б.Крупницького, повстання створило для І.Мазепи великі труднощі, адже Петро І та Август II виступали союзниками у війні проти Швеції. Він опинився, як між молотом і наковальнею». У лютому 1703 р. поляки під Ладижином розгромили козацький табір, захопили 12 гармат, взяли у полон полковника Абазина. При допиті останній стверджував, що Палій і Самусь підняли повстання тільки через свою сваволю, а серед поляків ходив слух, що Мазепа навіть видав указ «щоб жодин з того боку Дніпра не переходив і не приєднувався до ребелізантів». У березні 1703 р. 15 тисячна армія поляків при підтримці 44 гармат розгромила повстанців на Поділлі та Волині. Війска Самуся, Палія та Іскри зосередились на Київщині. Наступ шведів на Польщу примусив короля перекинути війська на північний театр військових дій. У жовтні Палій лежав хворий у Фастові. На початку 1704 р. спочатку Самусь, а потім Іскра перейшли на Лівобережжя під регімент Мазепи, чим послабили правобережне козацтво. Палій же укріпився в Білій Церкві, заявляючи: «Ні ляхам, ні кому іншому я не здам Білої Церкви, хібащо мене звідти витягнуть за ноги». У липні 1704 р. козацьке

військо під проводом Мазепи вступило у Київське воєводство, заявивши, що йде на допомогу полякам проти шведів. Палій приїхав у гетьманський табір під Паволоччю і супроводжував його. «1704 р. польським королем було обрано Станіслава Лещинського, прихильника шведського короля. В країні почалась війна між прибічниками Станіслава Лещинського і Августа II, з яким Петро I уклав союз. Між тим у цей час на Правобережжі проти шляхти посилилась боротьба українських селян і козаків під проводом фастівського полковника Семена Палія». У кінці липня Мазепа наказав заарештувати фастівського полковника і відправив в'язня до Батурина. Незабаром бунти на Правобережжі стихли, а шляхта Київського воєводства висловила подяку Мазепі за допомогу. У березні 1705 р. Палій і Семашко прибули до Москви, а 30 травня Петро I заслав їх до Єнисейська, що 30 липня було замінено на заслання до приймав участь у Полтавській баталії, очолюючи комонний полк, який переслідував Мазепу і шведів до Переволочної. 14 жовтня 1709 р. надав з млина у с. Мала Салтанівка у Мотовилівській сотні військову частину Михайлу Коломійцю і Шкалиманді, а 31 грудня заборонив чинити кривди с. Княжичі. Палій командував комонним полком і одночасно, знаходячись у Фастові, очолив Білоцерківський полк. Став ченцем у Межигірському монастирі, де 18 січня 1710 р. помер і похований. Д.: 1) NNN. 2) (1688) Феодосія NN (? – 1668 – 1688 – ?), це її другий шлюб. Від першого шлюбу мала сина Семашка. У 1702 – 1704 рр. один з найближчих помічників Семена Палія, а відповідно дорослий. Свояком Палія був сотник його полку Сава (1694).

Палій Яків Леонтійович – син козака с. Лихоліток, значковий товариш Миргородського полку.

Паляниця Василь – службу розпочав у 1711 р., приймав участь у поході 1713 р., неписьменний. Отаман городовий вибельський (1724). Неписьменний.

Паляниця Йосип – абшитований значковий товариш (1762).

Пальчик (Пальчинський, Пальчиковський) Антін – сотник гоголівський Київського полку (1751.27.07. – 1772.28.06.). У 1753 р. захопив майно у козака Дем'яна Істури.

Пальчик (Пальчинський, Пальчиковський) Антін Антонович (? – 1772.28.06) – син сотника гоголівського, сотник гоголівський.

Пальчик (Пальчинський, Пальчиковський) Василь Антонович (? – 1755 – 1788 – ?) – син сотника гоголівського Київського полку, військовий товариш (1774 – 1788 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Панасевич Михайло – значковий товариш Стародубського полку (1750). Мав суперечку за ґрунти з вдовою Василя Рославця Катериною.

Панасенко Фесько – сотник кирилівський Чигиринського полку (? – 1670.09. – ?).

Панашевич Іван – абшитований полковий осавул. Д.: N Олексіївна Прутченко, донька значкового товариша.

Панащатенко Авксентій Опанасович (1733 – 1784 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1760 – 1763 – ?), абшитований суддя полковий, голова м. Городні (1784). Д.: 1) (1763) Феодотія Самійлівна Холодович (бл. 1726 – ран. 1667), донька писаря полкового. Це її другий шлюб. 2) Дарія Лаврінівна Борозна.

Панкевич Андрій Михайлович (1742 – ?) – службу розпочав козаком 1766 р., був на форпостах. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1778 – ?). У с. Печні мав 166 двори (1787). Д.: Олена Федорівна Плешко, донька полкового осавула.

Панкевич Григорій Євстафійович – син полкового писаря, значковий товариш Стародубського полку (? – 1729 – 1734 – ?). 5 липня 1729 р. за 40 карбованців продав місце шляхетське у Стародубі міщанину Івану Пономарьонку. У 1730 р. мав суперечку з братами за спадок.

Панкевич Григорій Пантелеймонович (від 1-го шлюбу) (? – 1680 – 1738 – ?) – син міщанина прилуцького, «помагал отцу в торговле: скупали в Москве сало, везли его до Шлеонска (Селезия), тав на вырученые деньги покупали красные товары для перепродаже в Прилуках». Перейшов з міщан у козаки. 2-й осавул полковий прилуцький (1712–1738). У 1716 р. полковник Галаган надав йому с. Пироговці і Стрільники, стверджені гетьманським універсалом (1719), а гетьман Скоропадський – сс. Буди і Сезьки. Поселив слободу біля с. Пирогівки. Д.: Євдокія Кирилівна Мединська (? – 1730 – 1751 – ?), донька ратушного писаря прилуцького. У 1739 р. скаржилась до ГВК на полкового осавула Микифора Носенка за захоплення маєтків, наданих її чоловіку за службу.

Панкевич Дмитро – коропський мешканець, значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1751 – ?).

Панкевич Євстафій (? – 1681 – 1709) – полковий писар стародубський (? – 1708 – ?). Отримав гетьманські універсали 1701, 1702, 1703, 1708, 1709 рр. У Білорусії відомий шляхетський рід Панкевичів. Д.: Євдокія (Олена) Михайлівна Рославець.

Панкевич Леонтій Матвійович (? – 1655 – 1706) – (за документами відомий як Левко Матяшенко) був сином полковника іркліївського Матвія Панкевича. Писар полковий переяславський (?–1676.02.–?), полковий суддя переяславський (? – 1690 – 1706). 17 серпня 1690 р. отримав гетьманський універсал на підтвердження володіння с. Леляки. Д.: Настасія NN, передала землі годунівські у Яготинській сотні під хутір Переяславському монастирю, які поруч з наданням Петра Гриневича були стверджені гетьманом Скоропадським в 1715 р. і монаршою грамотою у 1718 р. У XVIII ст. на Переяславщині рід Панкевичів продовжувався: у 1772 р. сотенним гельм'язівським писарем був Панкевич.

Панкевич Матвій (? – 1620 – 1687 – ?) – сотник іркліївський (1638 – ?), козак іркліївський (1649), полковник іркліївський (? – 1658 – 1663). Отримав нобілітація у червні 1659 р.. Прибічник Сомка, після Чорної ради 1663 р. гетьманом Брюховецький засланий до Сибіру. У 1669 р. він знаходився в Ілімському острозі, а у 1670 р. був серед тих, хто за наказом царя мав бути звільнений. Після повернення у 1670 р. став полковим суддею лубенським (1671.06. – 1671.10.). У липні 1673 р. засланий від боку полковника Івана Сербина до Лохвиці. Полковник наказний лубенський (1674.01.). Знову обраний суддею полковим лубенським (1682–1687.). Його син Леонтій Матвійович (? – 1655 – 1706) за документами відомий як Левко Матюшенко став писарем полковим переяславським (? – 1676.02. – ?), а пізніше – суддею полковим переяславським (? – 1690 – 1706).

Панкевич Михайло – полковник чорнобильський (1649). Навесні 1649 р. полк мав 28 сотень. Сотник горностайпільський Київського полку (? – 1651 – ?).

Панкевич Михайло Євстафійович (1708 – 1764 – ран. 1772) – син писаря полкового стародубського, знач-

ковий товариш Стародубського полку (1731 – 1764 – ?). Мав у похід 1 верхового і 3 возових коней (1735). 7 грудня 1732 р. суплікував про взяття під гетьманську протекцію. Володів д. Горбачі і млином на р. Роші, які у 1764 р. захопили бунчуковий товариш Губчиц і його племінники. Мав житловий дім у с. Печні 1-ї Почепської сотні, де мав 15 дворів підданих, крім того 8 дворів перейшли до інших власників. Д.: Христина NN. Мали синів Петра, Андрія, доньок Софію, Гафію.

Панкевич Павло – значковий товариш Прилуцького полку (1728 – 1729), полковий комісар (1728–1729).

Панкевич Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1750 – ?). У 1737 р. був у очаківському, а 1738 р. – кримському походах при волах. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку. У 1748 р. мав житлові двори у с. Курені Бахмацької сотні та м. Коропі, мав підсусідків у Бахмачі. Мешканець коропівський.

Панкевич Петро – шляхтич. Значковий товариш Ніжинського полку (1732 – 1750 – ?). Полковий комісар (1733). У 1737 р. був у очаківському, а 1738 р. – кримському походах при волах. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. У 1748 р. мав житлові двори у с. Курені Бахмацької сотні та м. Коропі, мав підсусідків у Бахмачі. Мешканець коропівський.

Панкевич Стефан Євстафійович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1737 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Панковський Тимофій (1689 – 1761 – ?) – абшитований військовий товариш у Стародубському полку, коли почав служити за слабкістю здоров'я і дряхлістю писати не зміг, а все вказано у атестаті на абшит, копію якого приклав до сказки. Він як колишній писар сотенний шептаківський (1730–1737) просив абшит і у нагороду звання військового товариша. Універсал Розумовського на абшит і військового товариша датований 12 грудня 1757 р.

Панковський Федір – наказний сотник грунський (1758).

Панковський Федір – осавул полковий стародубський (1763–1767). Д.: (1767) Мотря Олексіївна Плотна (? – 1720 – 1767 – ?), удова бунчукового товариша Луки Андрійовича Марковича, удова Дмитровича Максимовича (? – 1756), полковника стародубського.

Панченко Іван Омельянович – значковий товариш. Д.: NЯківна Воронченко, донька полкового писаря. У них були сини: Тимофій, Михайло, Назар, Роман, Мойсей.

Панченко Андрій – козак полтавський (1718), значний військовий товариш (1719).

Панченко Артем – камер-лакей, сотник 1-ї Опішнянської сотні (1741 – 1755). У 1752 р. мав 4 сім'ї підданих у 2 полковій Полтавській сотні. У 1755 р. призначений до імператорського двору гоф-фур'єром.

Панченко Іван Іванович (1746 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1758 р. канцеляристом 4-ї полкової сотні. Канцелярист полковий (з 1764), сотенний писар (з 1768). Отаман сотенний 4-ї Ніжинської полкової сотні (з 1775), військовий товариш (1782 – 1790 – ?), поручик (1783), військовий товариш (1787). Власник хутора Панченковського поблизу Ніжина з підданими. Мав 30 підданих у Ніжині. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: (1770) Марія Кузьмівна Малєєва, донька священонамісника носівського.

Панченко Михайло – отаман значкового товариства Переяславського полку (1732), мешкав у с. Дем'янцях.

Панченко Пантелеймон – шляхтич гербу «Ястржембець». Військовий товариш.

Панченко Федір – козак сотні Юхима Панченка Канівського полку (1649). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. Полковник канівський (? – 1664.26.06. – ?) регіменту гетьмана Брюховецького. Їздив посланцем гетьмана І.Брюховецького до Москви (1664), отримавши гетьманську інструкцію 26 червня 1664 р.

Панченко Юхим – сотник Канівського полку (1649), осавул полковий канівський (? – 1662.11. – ?).

Панчинський N – полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (1776.02. – ?).

Панчошенко Ісай – товариш Миргородського полку (? – 1690 – 1693 – ?), мешканець миргородський.

Панюта N – військовий канцелярист (? – 1771), сотник 1-ї полкової Ніжинської сотні (1771 – ?).

Панюта Василь – значковий товариш Миргородського полку (1749).

Панюта-Понятовський Семен Васильович (1748 – ?) – сотник 2-ї Борзнянської сотні Ніжинського полку (? – 1780 – 1782), бунчуковий товариш (? – 1782 – 1789 – ?). Мав 140 підданих у 2 селах і 1 хуторі у Березненському і Борзнянському повітах. Д.: Софія Іванівна Армашевська, донька полкового хорунжого.

Панюшка Кирило Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1731 – 1737 – ?). Наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1733–1735), 1737 р. був в управлінні сотенними справами, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Володів 5 підсусідками та 9 дуже убогими в одних хатах у с. Бобрику, у хуторі у його хатах 3 підсусідки Погарської сотні. У грудні 1731 р. отримав підтвердження прав власності на хутір та ґрунти у Погарській сотні. Д.: N Петрівна Косач.

Папаримський Петро Семенович (1731 – 1783 – ?) – служив з 1761 р., осавул полковий (1781), бунчуковий товариш (1782–1783), у походах не був. Колезький асесор (1787). Бажав продовжувати військову службу після 1783 р., жив у Ніжинському полку. Мав 11 підданих і шинок у Глухові.

Папірний Роман (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 5 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька сотника.

Папуринський Петро – осавул полковий (? – 1782), бунчуковий товариш (1782 – ?).

Параскевич Костянтин – значковий товариш (? – 1764). За успіхи у розвідці для російської армії у Семилітній війні нагороджений чином підпоручика (1764 – ?).

Параходник Тихін Артемович – військовий товариш (1787).

Паращенко Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1739), у поході.

Паращенко Осип – значковий товариш (? – 1736 – 1739 – ?), мешканець гадяцький.

Паришковський Казимир – сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1678), загинув про обороні Чигирина.

Пароженко Григорій (Остапович ?) (? – 1727 – 1765 – ?) – управителя князя Микити Трубецького (1749).

Значковий товариш Переяславського полку (? – 1749 – 1765 – ?). 22 травня 1749 р. продав шинковий двір у Переяславі К.Лисеневичу. 30 березня 1763 р. продав ниву своєму зятю, 1 лютого 1765 р. ще 12 нив. Його донька Катерина заміжня за сотенним отаманом 1-ї полкової сотні Іваном Золотухою.

Парпур Василь (? – 1714 – 1735 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку.

Парпур Гнат – хорунжий полковий ніжинський, осавул полковий ніжинський (? – 1669.02. – 1672.05. – ?), військовий товариш (1675).

Парпур Лука (? – 1741 – 1763 – ран. 1783) – значковий товариш Ніжинського полку. За його сином Максимом 30 підданних у м. Конотопі і хуторі Лукині.

Парпур Осип (? – 1741 – 1765 – ран. 1783) – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Степанида Павлівна Єзучевська, донька значкового товариша. За їх сином Максимом і Павлом у с. Семенівці, хуторах Кохановському і Сернавському 67 підданних.

Парпур Степан – військовий товариш (1783), пошмейстр конотопський. Д.: N Петрівна Мацкевич, донька військового товариша.

Парпур Федір – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1737).

Парпур Яків Васильович (1746 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Возний Конотопського повіту. Мав 51 підданого у Конотопі. Д.: Марія Опанасівна Колпак, донька армійського полковника. Діти Василь, Андрій, Семен, Іван, Пелагея, Ганна.

Парфен Семен – сотник кобижський Київського полку (? – 1690.06. – ?).

Парфененко Григорій Семенович (? – 1650 – 1711 – ?) – син військового товариша, отаман городовий мглинський (? – 1678.12.10. – 1679.2.04. – ?), сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1687 – 1689.02. – ?), наказний сотник мглинський (1697.05., 1703.10., 1704.09., 1705.05., 1706.02., 1709, 1711.06., 1717.01.). Мав герб.

Парфененко Кіндрат Семенович – сотник мглинський (? – 1676.4.08. – ?).

Парфененко Онуфрій Семенович – син військового товариша, отаман городовий мглинський, сотник наказний мглинський (1689.03., 1703.10.).

Парфененко Семен – козак мглинський, військовий товариш у Стародубському полку (? – 1674 – 1679 – ?). 8 листопада 1676 р. отримав дозвіл стародубського полковника на побудову млина на р. Хвашні. У Білорусії відомий шляхетський рід Парфененків.

Парфенов-Дмитрюк Яків (1756 – ?) – хорунжий сотенний срібнянський (1775 – 1779), писар сотенний (1779 – ?), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – 1790 – ?). Мешканець с. Березовки. Мав 39 підданих в Глинському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька дворянина. Мали синів Олександра, Данила, Федора, доньку Параску.

Парфенович Микита – військовий товариш (1693), мешканець кузнецький Стародубського ключа.

Пархоменко Богдан – козак березняківський (1649), сотник березняківський Черкаського полку (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Пархоменко Устим – сотник власівський Миргородського полку (ран. 1723), значковий товариш Миргородського полку (1723).

Пархоменко–Посудевський Корній Пархомович (? – 1658 – 1710 – ?) – житель плехівський (1688), отаман курінний плехівський (? – 1701 – ?), військовий товариш (? – 1710 – ?).

Пархомов Іван (1711 – ?) – осавул полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1767 – ?), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 8 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.

Пархомович Гнат – сотник Ніжінського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Пасенко Герман – син козелецького міщанина, службу розпочав з 1757 р., полковий канцелярист (з 1758), значковий товариш Київського полку (з 1763), військовий товариш (1768 – 1782 – ?). Д.: N Іванівна Паламаренко, донька значкового товариша.

Пасенко Петро – службу розпочав з 1741 р. у Київській полковій канцелярії, писець (з 1745), копіїст (з 1747), підканцелярист (з 1748), канцелярист полковий (з 1753), писар сотенний козелецький (1754.23.03. – 1763.27.10.), значковий товариш (з 1763), за коморника Остерського повіту (1764 – 1776 – ?). Д.: NN Александрович, донька київського бурмістра. У 1775 р. мали 2 синів і 3 доньок.

Пасенко Степан Романович (бл. 1724 – 1782 – ?) – мав власний шляхетський герб, службу розпочав 1737 р. у Київській полковій канцелярії, старший полковий канцелярист (1748 – 1752), військовий товариш (1752.8.12. – 1764). У 1754 р. відзначився побоями, насильствами і вбивствами. Підсудок земський козелецький (з 1764), колезький асесор. Д.: Гафія Іванівна Нестелій, донька сотника басанського, полкового хорунжого київського.

Пасенковський Степан – військовий товариш (1676), посол до Москви у делегації сотника Опанаса Лянковича.

Паскевич Андрій Григорович (1742 – ?) – полковий осавул і бурмістр ніжинський (? – 1772 – 1779), бунчуковий товариш (1779 – 1787 – ?). Шляхтич Ніжинського повіту. Мав 23 підданих у Ніжині. Д.: Гафія Максимівна Шара, донька значкового товариша.

Паскевич Григорій Іванович (1735 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий товариш у Полтавському полку (з 1772), бурмістр (1779), бунчуковий товариш (1779.19.08. – 1787), колезький радник у відставці. Д.: Тетяна Дем'янівна Гайдук, донька значкового товариша Лубенського полку, потім полкового осавула.

Паскевич Іван – значковий товариш Полтавського полку (1763).

Паскевич Іван Іванович – військовий товариш Чернігівського полку «з осавулів війська січового запорожського за службу його в воинских походах отправленную» (1741 – 1767 – ?). Мав житловий двір у Березному, млин на р. Рогозці у два кола. Мав сина Луку (1757). Д.: 1) Євдокія Тимофіївна Прищепа. 2) (1757) N Тимофіївна Тишинська, донька значкового товариша.

Паскевич Іван Федорович (? – ран. 1791) – військовий товариш Полтавського полку. Д.: Ганна Олексіївна N (1742 – 1791 – ?).

Паскевич Павло – значковий товариш Полтавського полку (1763).

Паскевич Павло Федорович (? – ран. 1791) – осавул полковий. Д.: Мотря Федорівна N (1740 – ?).

Паскевич Петро Федорович (1738 – ?) – військовий товариш (1768–1772), працював у Полтавській полковій рахунковій комісії. Бунчуковий товариш (? – 1787), надвірний радник у відставці (з 1787).

Пасковський Василь – значковий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Пасюта Михайло – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. при хуторі у Пирятинській сотні 5 дворів тяглих убогих та 1 двір підсусідків піших убогих, при хуторі його ж 2 двори підсусідків.

Пасько Андрій (1760 – ?) – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Пасько Іван (1762 – ?) – службу розпочав з 1775 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Пасько Опанас (1758 – ?) – з шляхти, службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779).

Патока Захар – писар гродський прилуцький. Гетьманським універсалом 10 червня 1721 р. за брехливий донос на колишнього сотника Григорія Волошанина, його дружину, Івана Баликійця з дружиною і сином, козаків Редьку і Єрчака, яких було заарештовано, допитано і випущено, засланий навічно до Соловецького монастиря, а перед тим йому було вирвано язик.

Патока Петро – писар полковий прилуцький (1691 – 1692), сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (? – 1710 – ?). Полковник Іван Стороженко надав йому с. Світличне.

Патюйченко Карпо – сотник менський (? – 1663.06. – ?).

Пахомов (Пахоменок) Матвій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1780 – ?), був у другій армії у поході (1769). Мешкав у 1-й Почепській сотні. Д.: Софія Михайлівна Пашкевич, донька значкового товариша.

Пац Павло (1737 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Олена NN, донька священика. Мали сина Івана – колезький канцелярист (1790).

Пачун Матвій – наказний сотник носівський Київського полку (1746).

Пашевський Григорій – шляхтич, службу розпочав з 1748 р., значковий товариш (1763 – 1772 – ?). Д.: Ганна NN, донька козака.

Пашина Богдан – козацький старшина (1625).

Пашкевич Антін (1715 – 1767 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1 жовтня 1743 р., значковий товариш Полтавського полку (з 1761.31.12.).

Пашкевич Максим (1724 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1741.18.05. – 1749), військовий канцелярист ГВК (1751 – 1761 – ?).

Пашкевич Петро – службу розпочав 15 жовтня 1758 р. військовим товаришем (1758 – 1767 – ?).

Пашкевич Семен – сотник чигриндубравський (? – 1689.02. – 1690.01 – ?).

Пашко – писар полковий ніжинський, наказний полковник стародубський (1654).

Пашков Ілля Іванович – 31 січня 1723 р. комендант Стародуба Ілля Пашков призначений стародубським полковником. 5 квітня 1726 р. указом Сенату стародубський комендант Ілля Пашков призначений полковником стародубським. полковник стародубський (1726.5.04. – 1727).

Пашкович Юсько – висланий гетьманом у м. Трубчевськ до місцевого воєводи Ничипора Нащокіна (1649.5.04), козак переяславський (1649). Сотник переяславський (1661), посланець Сомка до царя у квітні 1661 р.

Пашковський Григорій (? – 1701) – походив з дрібної овруцької шляхти. Військовий товариш (1683), гетьманський посланець до Москви (1683). Компанійський полковник (? – 1688.10. – 1701). У його полку було 437 бійців. Тримав Ромашків на Новгород-Сіверщині. 1689 р. отримав царську грамоту на с. Ромашків з млином. У 1692 р. був гетьманським посланцем до Москви. 14 лютого 1694 р. писав прилуцькому полковнику Д.Горленко про появу татар на кордонах. У липні-серпні 1694 р. київський полковник К.Мокієвський, переяславський І.Мирович, полковник С.Палій, компанійський полковник Г.Пашковський здійснили похід на Очаків, 3 серпня розгромили татарський загін. Полковий осавул київський Яків Барановський 25 серпня доповідав у Москві, що у поході захоплено більш як 100 турків і татар, а 3 жовтня компанійський полковник Г.Пашковський привіз до Москви 87 полонених. За даними О.Оглоблина був полковником у 1689–1701 рр. і у 1701 р. загинув під час «рогудевського походу» у битві під Ерестфером. Як вказано у Межигірському синодику загинув під Ригою. Синодик Пашковського у Києво-Микільській пустелі: Ісидор, Хома, Михайло, Ірина, Марія, нм. Федір і Павло. Як повідомляє Лизогубівський літопис, під Юрьєвим було «убито Пашковского, полковника компанійскаго, и погребено его в Псковских Печерах». Д.: Глікерія NN (? – 1709 – ран. 1723). 13 жовтня 1709 р. гетьман Скоропадський, враховуючи, що маєтність Ромашков «сиятельнейшему, его царского величества, ближнему стольнику министру и кавалеру, его милости пану Андрею Петровичу Измайлову, для управления делъ монпршихъ при насъ зостаючому, на обиходъ его милости дворовий отъ его небожчиковской жени есть отдаленная», надав їй замість Ромашкова село Тростянку у Батуринській сотні. Черниця новомлинська Килежиха. У 1726 р. мала у Батурині млин у два кола і ставидло. Мали доньку Настасію, заміжню за Павлом Раковичем.

Пашковський Лаврін Григорович (? – 1594 – 1649 – ?) – з Корсуня військовий писар (1614, 1619, 1624), старшина (1617) військовий писар – козацький старшина у таборі на Узені 17 жовтня року 1619. Писар полковий корсунський (? – 1649.12. – ?).

Пашковський Севастян (? – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1737 – ?). Д.: Марія NN (? – 1725 – 1755 – ?). Вдова, у с. Вербичах Ройської сотні мала 6 посполитих дворів (1740), у 1747 р. там же мала 2 посполитих, 3 підсусідських двори, двір житловий.

Пащевський Сидір – служив з 1745 р. канцеляристом, полковий канцелярист (1754). 1755–1757 рр. мав суперечку за посаду отамана сотенного комишненського з Олексієм Долинським. Отаман у Комишненській сотні, полковий канцелярист, потім значковий товариш Гадяцького полку (1771–1780). Д.: N Семнівна Кириченко, донька значкового товариша Семена Кириченка, мали трьох синів – Федора, Василя та Івана у регулярній службі та доньку Уляну.

Пащенко Василь Петрович (бл. 1756 – 1730 – ?) – службу розпочав підканцеляристом Миргородської полкової канцелярії (з 1772.7.05.), полковий канце-

лярист (з 1775.3.07.), абшитований значковий товариш (1780.9.07. – 1786 – ?).

Пащенко Григорій Корнилович (1768 – 1788 – ?) – син секунд-майора, службу розпочав з 1773 р. полковим канцеляристом, отаман сотений (з 1774), значковий товариш Миргородського полку (з 1775.12.05.).

Пащенко Данило Корнилович (1760 – 1788 – ?) – син секунд-майора, службу розпочав з 1770 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1771.15.02.), значковий товариш Миргородського полку (з 1774.3.02.).

Пащенко Дмитро – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1672 – ?).

Пащенко Дмитро Романович (бл. 1753 – ?) – службу розпочав 6 лютого 1772 р. у Гадяцькій полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1774.10.01.), військовий канцелярист (з 1777.18.10), канцелярист МК (1777 – 1779.12.08.), військовий товариш (з 1781.22.01.), полковий писар (1783.30.09. – 1796). Колезький асесор (з 1796.10.03.). Підкоморій Городницького повіту. Мав 136 підданих (1790). 1803 р. мав у д. Рогози 43, м. Мені 7, на хуторі 160 підданих. Д.: Марія N Міхно, донька бунчукового товариша.. Мали сина Іасона і доньку Олександру.

Пащенко Іван Максимович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті. Мешкав у Лохвицькому повіті. Рід (не Зіньківський) внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN, донька військового товариша.

Пащенко Іван Назарович (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мешкав у Зіньківському повіті. Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Пащенко Іван Омелянович – значковий товариш Гадяцького полку (1717.7.01.), шляхтич (1723), селітряний заводчик, тримав шинок у Опішні. Д.: N Яківна Воронченко, донька полкового писаря гадяцького.

Пащенко Іов Корнилович (1765 – 1788 – ?) – син секунд-майора, службу розпочав з 10 лютого 1772 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1773), значковий товариш (з 1774).

Пащенко Корнило Петрович – возний Омельницької сотні (? – 1780 – ?), полковий хорунжий (? – 1787), секунд-майор (з 1787.27.11.). Разом з Опанасом, Василем, Тимофієм, Василем внесений до дворянської родовідної книги Київської губернії 9 жовтня 1786 р.

Пащенко Максим Іванович (? – 1790 – ?) – службу розпочав з 2 травня 1740 р., тримав селітряні заводи ГВА, значковий товариш (з 1764.14.08.), військовий товариш Гадяцького полку (з 1766.16.10.), полковий хорунжий (з 1782.20.01.). Мав 17 підданих (1771), 111 (1788), 12 хат у Зінківському повіті (1782), 111 підданих (1790). Д.: Параска Василівна Тихонович, донька священика. Мали синів Івана, Михайла, Григорія, доньок Олександру, Марію, Пелагею, Катерину, Гафію.

Пащенко Михайло Іванович – військовий товариш Гадяцького полку (1746).

Пащенко Михайло Іванович (1740 – 1788 – ?) – службу розпочав з 20 квітня 1750 р., значковий товариш (з 1764.14.08.) згідно ордеру Гадяцької полкової канцелярії., військовий товариш (з 1766.16.10.) згідно патенту МК. З 1750 до 1767 рр. при утриманні селітряного заводу. Мав 10 хат у Зінківському повіті, 45 спадкових підданих. Д.: Марина N Трипольська, донька бунчукового товариша. Мали синів Федора, Івана.

Пащенко Назар Іванович (1723 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав з 2 березня 1746 р. З 1746 р. вступив з братом в утримання селітряного заводу на місце їх батька «значкового товариша і селітряної опошанської компанії компанейщика Івана Пащенка після смерті його і в числі тієї опошанської селітряної компанії знаходятся». Військовий товариш Гадяцького полку (1758.9.04. – 1774 – ?). 25 листопада 1762 р. захопив сіно у великобудиського намісника Симона Кувечинського. Мав 20 підданих. Абшитований полковий осавул (1782). Мав 10 хат у Зінківському повіті. Д.: Марія Григорівна Штишевська (1738 – 1790 – ?), за нею 46 підданих у 1 містечку. Мали синів Олексія, Івана, Григорія, Василя, доньок Ганну, Єфросинію, Тетяну.

Пащенко Омелян – значний військовий товариш. 21 листопада 1702 р. отримав гетьманський універсал на службу при гетьмані і звільнення від податків.

Пащенко Опанас Петрович – значковий товариш Миргородського полку (1786)

Пащенко Петро – був сотником комишенським (? – 1666 – 1671.01. – ?), потім отаманом городовим (? – 1682 – ?). Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Пащенко Петро – сотник миргородський Зіньківського полку неписьменний. (1665.10.) Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Пащенко Петро – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1666 – ?).

Пащенко Петро Дмитрович – значковий товариш Миргородського полку, за сотника ярескiвського.

Пащенко Петро Назарович (1748 – 1783 –ран. 1790) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Гадяцького полку (? – 1774 – 1783 – ?), у походах не був. Мав 2 хати у Зінківському повіті, 16 спадкових підданих. Д.: Уляна NN. Мали синів Петра, Івана, доньку Марію.

Пащенко Роман Іванович (1730 – 1767 – ?) – службу розпочав з 27 квітня 1746 р. З 1746 р. вступив з братом в утримання селітряного заводу на місце їх батька. Військовий товариш Гадяцького полку за універсалом гетьмана Розумовського (1758.9.04. – 1763 – 1767 – ?).

Пащенко Тимко – отаман городовий комишенський (1676 – ?), сотник куземинський (? – 1687 – 1688.10. – ?). У березні 1688 р. був у Кодаку у команді наказного полковника гадяцького Павля Корицького.

Пащенко Тимофій Іванович (1737 – 1790 – ?) – службу розпочав з 20 квітня 1750 р., значковий товариш (з 1764.14.08.) згідно ордеру Гадяцької полкової канцелярії, військовий товариш (з 1766.16.10.) згідно патенту МК. Вступив у 1750 р. в утримання селітряного заводу, де й знаходився до 1767 р. Полковий хорунжий (з 1781.19.10.). Мав 14 хат у Зінківському повіті. Секунд-майор (1790.31.12.). Мав 15 підданих (1771), 121 (1788 – 1780). Володів с. Бобровниками. Д.: Параска N Ковалевська, донька полкового судді харківського. Мали синів Івана, Григорія, Миколу, доньок Ганну, Варвару, Єфросинію.

Пащенко Тимофій Петрович – значковий товариш у Миргородському полку (1795). Д.: Ганна Михайлівна Гавриленко, донька військового товариша. Мали сина Павла (1795 – ?)

Пащенко Яків – службу розпочав у 1760 р., сотник Городової сотні Полтавського полку (1773 – 1782).

Пащенко Яків – шляхтич гербу «Остоя», сотник бахмацький Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Пащинський Артем (1721 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1743 р., військовий товариш Переяславського полку (1754 – 1783 – ?).

Певненко Сава (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешкав у Лохвицькому повіті, підданих не мав. Д.: Марфа NN, донька військового товариша. Мали сина Матвія (бл. 1783 – ?).

Педак N – з козаків Решетилівської сотні Полтавського полку. Значковий товариш (1787). 1787 р. Мав маєтність при р. Голтві (7 підданих).

Педаль Максим – значковий товариш, військовий товариш Полтавського полку.

Педан Іван – сотник великобудиський, колишній сотник (1718).

Педашенко Савка – покозачений шляхтич, козак полтавський (1649), сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1659.04. – ?), отаман городовий полтавський (? – 1661.05. – 1661.06. – ?). Товариш полку Полтавського (1671).

Педорко Іван – наказний сотник козелецький Київського полку (1740).

Педченко Федір – військовий товариш Полтавського полку (1784).

Педяк (Педяченко) Іван – сотник балаклійський Полтавського полку (? – 1654.01. – 1658.02. – 04. – ?).

Пекулецький Андрій – управитель рангових маєтків стародубського полковника (1722). Значковий товариш, 10 вересня 1722 р. отримав с. Архипівку Шептаківської сотні. Наказний полковник стародубський П.Корицький суплікував про суперечку з управителем рангових маєтностей стародубського полковника Андрієм Пекулицьким про передачу йому с. Картушина і прибутків з нього до призначення повного полковника. У 1729 р. обраний священиком с. Бирина Новгородської сотні.

Пекулецький Парфен (? – 1736) – шляхтич гербу «Одровонж», писар сотенний новгородський Стародубського полку (? – 1715.03. – ?), наказний сотник новгородський (1718), бунчуковий товариш (? – 1733 – 1736). 22 жовтня 1722 р. з дружиною отримав сс. Лісконоги, Лінки Новгоровської сотні та с. Архипівку Шептаківської сотні, у 1735 рр. отримали надання та підтвердження прав власності на ґрунти, двори та млини у сс. Лісконогах, Лінках Новгородської сотні та у с. Архипівці Шептаківської сотні, де був житловий двір. У 1729 г., при «генеральномъ слѢдствіи о маетностяхъ», Ханенко писав, що, «за отъѢздомъ его въ Петербургъ, малороссійская коллегія тѢ деревни Перегона и Дешковичей отдала во владѢніе Парфена Пекалицкаго, а за «прибытіемъ моимъ» изъ С. - Петербурга въ 1726 года, *за указомъ* до коллегіи малороссійской *сенацкимъ*, паки оніе деревнѢ стали мнѢ прислушать». Д.: (1722) Наталія NN.

Пекулицький Яків (Якуб) Ілліч (? – 1629 – 1657 – ран. 1676) – козак Яготинської сотні Переяславського полку Яцько Пекуленко (1649), активний прибічник Виговського, козак Переяславського полку (1654). У 1655 р. козаки В.Кулик, В.Сопученко у с. Харківцях продали йому половину ставка. Учасник посольств до Москви (1654. 12., 1657.08.). Козацький старшина, отримав нобілітацію у червні 1659 р. Надав Межигірському монастирю двір свій, куплений у Павла Тетері «жидовский прозываемий Чертковский бывший Богдана Хмельницкого гетьмана», що стояв поміж дворів спаського священика Івана Калетинського і бургомістра Федора Огризка. Священик троїцький Микита Рашкевич продав йому двір власний у Переяславі за 100 золотих. Д.: 1) (1652.09.) Євдокія Яреміївна N. 2) Єва Якимівна Тетеря, вдова Михайла Васильовича Іскрицького. Рідна сестра гетьмана Павла Тетері.

Пекур Григорій – шляхтич гербу «Пулкошиц». Сотник седнівський Чернігівського полку (1676).

Пелех Іван (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1782–1790). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Меланія Іванівна Чекановська, донька значкового товариша.

Пелех Семен – військовий товариш Переяславського полку.

Пелешенко Максим Савович – служив у полковій канцелярії, значковий товариш Полтавського полку (1758–1762).

Пелешенко Сава Назарович (1706 – 1762 – ?) – неписьменний. Службу розпочав з 1720 р. «оного года зашедши в Сечь Запорожскую отправлял службу чрез шестнадцать год», потім вийшов і поселився до Келеберди. Виборний козак, значковий товариш Полтавського полку (з 1756 р., але ордер на чин отримав лише 21 вересня 1758 р.). Був у походах ногайському, перекопському, очаківському і у різних командах до 1756 р., збирав також гроші до військового скарбу. Протягом 1758–1761 рр. намагався позбавитися постоїв, призначених сотником Козельським. У 1759 р. сотник келебердинський сотник Микита Козельського захопив у нього сіно.

Пенський Іван (? – 1730 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1743 р., писар сотенний остерський (1743 – 1773), військовий товариш Київського полку (1773 – 1780 – ?). Абшитований полковий осавул (? – 1782 – ?). Д.: Олена Олексіївна Прутченко, донька військового товариша.

Пенський Михайло (? – ран. 1759) – військовий канцелярист ГВК.

Пергамен Тиміш – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1718.12., 1724, 1728 – 1729).

Перегонець Іван Пилипович – осавул сотенний погарський, абшитований значковий товариш Стародубського полку (1758.12. – 1780 – ?), мешканець Погарської сотні. Мав володіння у с. Бобрик: дім, 4 найманих працівників, 1 двір підданих з 3 працівниками.

Перегуда N – наказний сотник менський (1651).

Передерій (Передерський) Микола (бл. 1750 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1782 – 1790 – ?). Мав 15 підданих у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.. Ганна Євстафіївна Шрамченко (бл. 1753 – ?), донька полкового хорунжого.

Передерій (Передерський) Степан – військовий товариш Київського полку (? – 1789 – 1790 – ?). Мав 14 підданих. Д.: Євфімія N Таращук, донька значкового товариша.

Передерій (Передерський) Федір – значний козак олишівський Ніжинського полку (1707), на уряді сотенному олишівському (1707), військовий товариш Ніжинського полку (1721.04.), житель олишівський.

Передерій Іван – службу розпочав з 1748 р. козаком, осавул сотенний киселівський Чернігівського полку (з 1761.9.02), отаман сотенний киселівський

(1772.17.12. – 1779 – ?), військовий товариш (1787). Проживав у с. Хмелівці. Д.: 1) (1779) Варвара Йосипівна Митовенко, донька козака Хмелівської сотні. Мали синів Семена, Єлисея, Якова. 2) (1783) Марина NN, донька священика.

Перестий N – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав двір житловий у Бахмачі.

Перетятко Стефан – шляхтич, службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом при ГВА, значковий товариш Миргородського полку (з 1776).

Перехрест (Крамар) N Дем'янович – син сотника ковалівського, сотник ковалівський (? – 1777). Абшитований за старістю значковим товаришем.

Перехрест (Крамар) Дем'ян Іванович (? – 1686 – 1738) – син сотника ковалівського, сотник ковалівський (1716 – ?), (? – 1723 – 1738). Помер у кримському поході.

Перехрест (Крамар) Іван Захарович – 10 серпня 1687 р. Мазепа був у Гадячі, де видав йому оборонний універсал, сотник ковалівський (? – 1705 – 1706 – ?).

Перехрест Іван – сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1698.11. – 12.–?).

Перехрест Іван Павлович – хорунжий полкової артилерії Ніжинського полку.

Перехрест Микола – значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір у Ковалівці.

Перехрест Пилип Іванович – сотник зіньківський (? – 1695 – ?). Від Мазепи отримав підданих у Зінькові.

Перехрест Тарас – сотник ковалівський Гадяцького полку.

Перехрест Тарас Петрович – сотник янпільський Ніжинського полку.

Переяславець Гапон – військовий товариш Полтавського полку (1669).

Переяславець Іван – козак сотні Ічанської Прилуцького полку (1649), військовий писар, полковник.

Переяславець Левко – шляхтич. Сотник охотницького полку Івана Московки (1660.08). Полковник над корогвами іноземними (1667). 2 березня 1667 р. гетьман П.Дорошенко направив його до Паволоцького полку.

Переяславець Яцько – сотник костянтинівський (? – 1671.01. – ?).

Перфільєв Прокіп – наказний хорунжий полковий переяславський (1725 – 1727), осавул полковий переяславський (1723 – 1726.07. – ?).

Петкало Іван – сотник леплявський Переяславського полку (? – 1672.04. – ? у Дорошенка).

Петличний Лаврін – отаман городовий кобеляцький (? – 1714 – ?), на уряді кобеляцькому (1718, 1720), козак кінний кобеляцький (1718), товариш сотні Кобеляцької (? – 1720 – ?).

Петличний Михайло Савенко – сотник седнівський Чернігівського полку (1669.15.02. – 1673.03 – ?). Посланець Ігнатовича до царя. Д.: Дарія NN, у Введенській церкві КПЛ поминався її рід: Михайло, Дарія, Федір.

Петрановський Іван (? – 1607 – 1637 – ?) – з барської шляхти. Сотник чигиринський. 19 липня 1637 р. отримав універсал чигиринського старости Івана-Станіслава Яблоновського на маєтності.

Петрановський Ярема Стефанович (? – 1630 – 1672 – ?) – шляхтич, спадково володів с. Петрани Барського староства. Спочатку був на королівській службі, потім покозачився. У 1659 р. прийшов на службу до гетьмана Виговського у Чигирин і виконував дипломатичні доручення. Потім підтримував Юрія Хмельницького, Павла Тетерю. Лисянський полковник (1664). Ротмістр надвірної корогви у гетьмана Тетері (1664.31.12.). 31 грудня 1664 р. містечко Водяники з селами Будищем і Муржинці у Брацлавському воєводстві після смерті шляхтича Сидора Карпенка перейшло до нього правом доживотним. 12 січня 1664 р. в обозі під Сосницею отримав королівський привілей на маєтність Яреськи у Чернігівському воєводстві. У січні 1666 р. згадується як ротмістр надвірної корогви гетьмана Петра Дорошенка. 2 жовтня 1670 р. разом з Тарасенком отримав інструкції з козацької ради і 2 грудня цього року вони прибули на сейм до Варшави. У 1671 р. з трьома старшинами був направлений послом до короля. По дорозі поляки вбили трьох послів, а він «ледве відступив оборонною рукою з Ямполя». В останні роки гетьманства Дорошенка став чигиринським полковником. Поминальник його роду у Межигірському монастирі: Стефан, Євдокія, Дем'ян, Ієремія. Д.: N Антонівна Жданович, донька полковника київського.

Петрановський-Біляш Корнилій (1741 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Петрановський-Біляш Петро Кирилович (1739 – ?) – козак чигириндубравський. Отаман сотенний, військовий товариш Лубенського полку. 6 серпня 1783 р. звільнений від служб поручиком. Д.: Настасія NN.

Петраш Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?), мав двір житловий у Кропивній, хутір над р. Ірклієм на 3 хати (1750).

Петраш Петро – абшитований значковий товариш (1790). Мешканець Роменського повіту, де мав 32 підданих. Д.: Єфросинія Іванівна Кузьменко, донька кононіра.

Петраш Петро – козак, служив з 1736 р., значковий товариш (1757 – 1777). Одружений з донькою козака. Мали сина Кирила, доньку, заміжню за осавулом Кропивненської сотні Яковом Ілляшенком (1774).

Петрашевич Василь (бл. 1731 – ?) – службу розпочав у 1747 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1748), полковий хорунжий чернігівський (1763.6.03. – 1774 – ?). Д.: NNN, міщанка глухівського. Мали двох доньок (1773).

Петрашевич Дем'ян – у березні 1754 р. військовий канцелярист Дем'ян Петрашевич скаржився на сотника Дарагана за привласнення лісу його батька – козака кропивнянського Петра Петраша.

Петрашевич Клим – осавул полковий миргородський (? – 1710.12.09. – 1714.4.03. – ?).

Петрашевич Омелян – військовий товариш Полтавського полку 1743 р., мав двір у Великих Будищах.

Петрашевич Яків – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Петрашевич-Урсал Кирияк Васильович – військовий товариш Переяславського полку (1786), житель м. Канівець.

Петрашевич-Урсал Омелян – козак, значковий товариш Переяславського полку (1729 – 1751 – ?).

Петрашевич-Урсал Омелян – син значкового товариша. Службу розпочав з 1736 р., значковий товариш (1760 – 1780 – ?). Мав 1 підданого у Кропивненській сотні. Одружений з донькою козака. Мали синів Федора, Леонтія, Дмитра, Василя.

Петрашевич-Урсал Петро Петрович – козак сотні Кропивненської, приймав участь у сулацькому

поході, 30 травня 1729 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від стацій та провіантської провинності. Значковий товариш (з 1757.14.11.)

Петрашенко Дорош Дмитрович – хорунжий полковий полтавський (? – 1670 – 1684 – ?), осавул полковий полтавський (? – 1685 – 1695 – ?), (? – 1700.02.), обозний полковий полтавський (1700.02. – 1709).

Петрашенко Кіндрат – абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1773 – 1780 – ?).

Петрашенко Михайло – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1693.10. – ?).

Петрашенко Степан – козак сотні Петраша Яковенка. Осавул полковий полтавський (? – 1668.02. – ?), товариш полку Полтавського (? – 1669.15.09. – 1671.15.09. – ?). Осавул полковий полтавський (1672 – 1673). Наказний полковник полтавський (1672). Сотник 2-ї полкової сотні (1677). Д.: N Пантелеймонівна N, донька священика.

Петрашенко-Яковенко Дмитро – покозачений шляхтич, козак I полкової сотні (1649), сотник II полкової сотні, осавул полковий полтавський (1661). На уряді полтавському (1665). Отаман городовий полтавький (1670.6.11.), (? – 1672 – 1673 – ?). наказний полковник полтавський (1676). Д.: Вовдя Іванівна N, сестра дружини Жученка

Петращенко (Петров) Федір – козак Переяславської сотні Оверка Сидоровича (1649). Товариш полку Переяславського (1662). Посланець Сомка до царя, привіз 30 полонених татар під охороною 9 козаків.

Петренко (Петровський) Степан Петрович (? – 1644 – 1694 – ран. 1697.3.06.) – після смерті батька залишився малолітнім. Осавул полковий лубенський (? – 1671.3.07. – ран. 1672.06.), 3 липня 1671 р. отримав універсал полковника лубенського Андрія Нестеренка на с. Луговики. Під час зміни полковника лубенського Андрія Нестеренка Михайлом Кияшкою «власності пограбовано і побрано». Особисто при цьому відзначився полковник Кияшко. 21 червня 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича «беремо под свою охорону» з вимогою всім і полковнику Кияшкі повернути його добро. Військовий товариш (? – 1673 – 1683.3.09. – ?), приймав участь у Чигиринському поході. У травні 1679 р. отримав універсал полковника Ілляшенка фундуш на греблю. Сотник городиський (? – 1687 – ?), полковник наказний лубенський (1687.05. – 1687.07.). 1 грудня 1691 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Ждани, а полковник Свічка у таборі на Солониці 1692 р. підтвердив йому це надання. Д.: (? – 1662 – ?) NNN (? – 1647 – 1702 – ?).

Петренко Артем – шляхтич, суддя полковий уманський (? – 1659.12. – 1660.8.07. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр. Його особисто супроводжували 3 казаки.

Петренко Григорій – службу розпочав з 1748 р., значковий товариш Полтавського полку (1757 – 1779 – ?).

Петренко Мойсей – значний військовий товариш. Основоположник Назимок.

Петренко Ничипір – значковий товариш Чернігівського полку (1755).

Петренко Панько (Демко) – сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1671 – 1672.03. – ?).

Петренко Трохим – козак, служив з 1766 р., значковий товариш (1770 – 1780 – ?). Д.: Єфросинія Пантелеймонівна Моснецька, донька значкового товариша.

Петренко Федір Мойсейович – син значного військового товариша. Значний військовий товариш. Мав сина Михайла Назимко, онука Павла (1738 – ?), який мешкав у Нових Млинах.

Петренко Ярема – сотник іркліївський Переяславського полку (? – 1688 – 1689).

Петреченко Лука – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1682 – ?).

Петрило Василь Савич – полковий суддя (1787). Мав 16 підданих у Стародубі. Д.: Гафія Іванівна Заньковська, донька полкового осавул.

Петрицький Григорій – сотник макарівський Київського полку (? – 1649 – ?).

Петриченко Процик – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1720, 1724).

Петров (Петрович) Григорій (? – ран. 1740) – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1713 – 1732 – ?). Був у походах під Київ (1713), Гадяч (1716). Письменний. Д.: Євдокії NN (? – 1725 – 1743 – ?), тримала шинок (1740).

Петров Дем'ян – службу розпочав у 1764 р., сотенний хорунжий 1-го компанійського полку, кур'єр ГВС, абшитований сотник компанійський (? – 1773 – 1775 – ?). Наглядач у Переяславськомку полку (1775). Мав 55 підданих у Переяславському полку (1775). Д.: N Василівна Мелес, донька обозного полкового компанійського. Мали сина Миколу (1762 – ?), доньок Софію (1764 – ?), Ганну (1774 – ?).

Петрович Андрій – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Петрович Василь – осавул полковий полтавський (? – 1701.05. – ?).

Петрович Василь – сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (1731).

Петрович Іван – військовий товариш (1655). Наказний гетьман Іван Золотаренко 20 вересня 1655 р. дав йому проїзджий лист.

Петрович Лазар – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Петрович Леонтій – значковий товариш Переяславського полку, мав у с. Каленики Гельм'язівської сотні посполитих убогих 4 двори на 5 хат, у м. Гельм'язові двір житловий та 2 кінних і 6 піших підсусідків; при його хуторі приїжджий двір, у с. Пристроми першої полкової 2 двори посполитих підсусідків. У с. Велика Каратуль другої полкової мав двір приїжджий та ще один у с. Комарівка (1750).

Петрович Прокіп – наказний полковник стародубський (1661).

Петрович Степан – осавул ГВА (? – 1676 – ?).

Петрович Степан – письменний, товариш полку Полтавського (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Петрович Стефан – значковий товариш (1731), жив у Миргороді.

Петрович Хома – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1742, 1764), сотник новгородський (1744.12.05. – 1745).

Петровський N Петрович – син священика батуринського, значковий товариш Ніжинського полку (ран. 1782).

Петровський Андрій Степанович (1663 – 1743 – ран. 1751) – службу розпочав з 1678 р. у чигиринському поході, сотник городиський (1694 – 1700). У лютому 1699 р. разом з млинарем Корнієм Ясенком продали генеральному писарю Кочубею греблю на р. Многа під Городищем і лісок до неї. Осавул полковий лубенський (? – 1700.30.06. – 1717.04.), 30 червня 1700 р. у таборі під Путивлем отримав універсал по-

лковника Зеленського на виконання повинностей посполитими с. Сухоносівки, у січні 1703 р. – на с. Ждани, січні 1704 р. – на зайняття двох ставків. Полковник Свічка 1 травня 1709 р. надав універсал на с. Сухоносівку. Значний військовий товариш (1721), бунчуковий товариш (1724 – 1743 – ?). Присягнув у 1741 р. Отримав с. Білоусівку (1712.29.08.). 11 травня 1716 р. його млин на р. Лохвиці гетьманським універсалом був звільнений від поколювщини. Д.: (1699) NNN (? – 1684 – ран. 1743).

Петровський Василь – сотник Ходоківської сотні Паволоцького полку (? – 1659 – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. Полковник паволоцький. Поминання роду Петровського Василя, полковника паволоцького у Межигоіському монастирі: Василь, Ганна, Ксенія, Ганна, Павло, Василь, Іван, Мартин, Стефан, Катерина.

Петровський Василь – шляхтич гербу «Гоздава», атестований у значкові товариші Стародубського полку (1769), у зборі на поштовій станції коней і грошей. Мав синів Федора (1737 – ?) у Новгороді-Сіверському і Сидора (1751 – ?) в Коропському повіті (1787).

Петровський Григорій Петрович (1719 – 1791 – ?) – службу розпочав канцеляристом при сотенному Сосницькому правлінні у 1736 р., 1737 р. ходив у очаківському поході, був при пошті сосницькій, писар сотенний сосницький (1748–1756), писар сотенний понорницький (1756–1761), значковий товариш Чернігівського полку (з 1761), військовий товариш (1767–1784). У 1769 р. мешкав у Сосниці на вул. Гончарській, не маючи підсусідків і підданих, а у 1783 р. мав 13 підданих у Сосниці. Абшитований бунчуковий товариш (1784 – 1787 – ?). Д.: Варвара NN, донька міщанина-шляхтича. Мали синів Василя, Івана, Ничипора, доньок Тетяну, Параску.

Петровський Іван – військовий товариш (1716). Мав сина Миколу, онука Гаврила, правнука Гаврила (1717 – ?), який мешкав у с. Лопазна.

Петровський Іван – службу розпочав з 1755 р., служив у новосформованих компанійських полках: полковий писар 3-го компанійського полку, обозний полковий 2-го компанійського полку (1774.9.04. – 1776.28.04.). Капітан (з 1776). Учасник турецького походу. Д.: Настасія NN.

Петровський Карпо Степанович – значковий товариш Лубенського полку.

Петровський Леонтій Андрійович (? – 1726 – 1735) – сотник городиський (? – 1726 – 1735).

Петровський Лукаш (? – 1665 – 1712 – ран. 1714) – у 1687 р. підписав акт на Коломаці як військовий канцелярист. Писар полковий переяславський (?–1687.11.–?), (?–1692.08.–1706), (1709 – 1711 – ?), розділивши участь полку під Ляховичами. Повернувся з шведського полону лише 1711 р. і отримав уряд полкового сотника (1712–1714). На обох урядах володів с. Скопцями, наданим за універсалами Мазепи (1696) і Скоропадського (1712.21.07), у 1714 р. воно стверджене за вдовою Луки Єфімією. Д.: 1) Ірина Іванівна Берло, донька полкового судді, онука наказного гетьмана Якима Сомка. Мали доньку Настасію, заміжня за Прокопом. 2) Єфімія NN. Другим шлюбом мали сина Петра і двох доньок: Євдокію, заміжню за бунчуковим товаришем Стефаном Максимовичем (померли бездітними, усі володіння перейшли Івану Бахчевському) і Ганну (? – 1705 – 1723 – ?), була за священиком Олександром Бахчевським (? – 1700 – 1722 – ?).

Петровський Микита – значковий товариш Лубенського полку (1762). «Сказка» про служби датована 1762. Військовий товариш (1790). Мав у Глинському повіті 22 підданих. Д.: Настасія NN, донька священника.

Петровський Михайло Васильович – значковий товариш (1787).

Петровський Олексій – наказний хорунжий полковий переяславський (1730), наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1736, 1738).

Петровський Петро Лукич – син сотника полкового, військовий товариш (1774), у 1774 р. у нього гайдамаки пограбували дім у с. Прохорівці. Полковий хорунжий переяславський. Д.: Настасія NN, після смерті чоловіка володіла хутором під с. Панфілами на р. Супої. У 1795 р. до 2-ї частини родословної дворянської книги внесений козак с. Лехновці Тарас Дмитрович Петровський, який називав своїм дідом Петра Петровського, знатного товариша, а прадідом Луку Петровського, полкового писаря переяславського.

Петровський Пилип Андрійович (1705 – 1764 – ран. 1785) – службу розпочав з 1725 р. бунчуковим товаришем (1725–1741). У 1739 р. звільнений від служби через хворобу. Сотник городиський Лубенського полку (1741–1763). У 1755 р. купив ґрунт у с. Воронках Городиської сотні у відставного драгуна Федора Йосифова. Обозний полковий лубенський (1763.13.12. – 1768). Був «братом» Сумському обозному полковому Василю Лук'янову (? – ран. 1762), одруженому з Параскою Михайлівною, і Роману Романову, полковнику сумському. Д.: 1) (1732) Марфа Мойсеївна N (бл. 1712 – 1739 – ран. 1748). 2) (з 1749) Уляна Петрівна N (бл. 1723/1726 – 1785 – ?).

Петровський Сидір – син значкового товариша, запорізького війська абшитований полковий старшина (1782). Д.: Олена Захарівна Подольська, донька військового товариша.

Петровський Степан Петрович (? – 1644 – 1694 – ран. 1697.3.06.) – після смерті батька залишився малолітнім. Осавул полковий лубенський (? – 1671.3.07. – ран. 1672.06.), 3 липня 1671 р. отримав універсал полковника лубенського Андрія Нестеренка на с. Луговики. Під час зміни полковника лубенського Андрія Нестеренка Михайлом Кияшкою «власності пограбовано і побрано». Особисто при цьому відзначився полковник Кияшко. 21 червня 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича «беремо под свою охорону» з вимогою всім і полковнику Кияшкі повернути його добро. Військовий товариш (? – 1673 – 1683.3.09. – ?), приймав участь у Чигиринському поході. У травні 1679 р. отримав універсалом полковника Ілляшенка фундуш на греблю. Сотник городиський (? – 1687.07. – ?), полковник наказний лубенський (1687.05. – 1687.07.). 1 грудня 1691 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Ждани, а полковник Свічка у таборі на Солониці 1692 р. підтвердив йому це надання. Д.: (? – 1662 – ?) NNN (? – 1647 – 1702 – ?).

Петровський Федір – службу розпочав з 1742 р. при Переяславській полковій канцелярії підканцеляристом, полковий канцелярист, військовий товариш (1766 – 1767 – ?)), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року, абшитований військовий товариш (1775). У с. Прохоровці Бубнівської сотні мав 15 підданих.

Петрункевич Марко – військовий канцелярист ГВК (1733), військовий товариш Ніжинського полку

(1736 – 1751 – ?), полковий комісар. Патенту не мав, був абшитований до необхідного терміну за 3 роки раніше. Склав присягу імператриці Єлизаветі. Вів суперечку за спадок з вдовою бунчукового товариша Козьми Заруцького Євдокією. Мав двір у Воронежі. У нього був син Григорій.

Петрункевич Опанас Петрович (Петров, Петрункевич, Петрунченко) (? – 1680 – 1743 – ран. 1747) – службу серед значного товариства розпочав з 1687 р., учасник походів 1687 р., 1688 р. на Самару, 1689 р. під Перекоп, проти Петрика, 1692 р. за Дніпро на Паланку, під Азов (1696), у Тавань (1698), під Орєшок (1701), Любар і Варшаву (1704), Полтаву (1709), Кам'яний Затон (1711). Значний військовий товариш, у липні 1710 р. – на сотницькому сосницькому уряді, наказний сотник сосницький (1724.03.), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – 1740). У 1739 р. захопив майно жительки сосницької Марії Дещенківни. У 1740 р. звільний від служб через старість, жив у Сосниці, де володів двором. Титор Успінської церкви у Сосниці (1725). Д.: Марія NN (? – 1755 – ?), вдова, володіла двором у Сосниці (1755).

Петрункевич Панко – військовий товариш в Ніжинському полку (1763).

Петрункевич Петро Петренко – шляхтич, наказний сотник синявський (1743–1744), мав шинок у Синявці.

Петрункевич Степан Опанасович (1718 – 1799 – ?) – у службі з 1741 р. військовим канцеляристом ГВК (1741 –1753), за службу діда і батька став сотником у Синявській сотні (1753.12.03. – 1774.7.07.). У 1758 р. продав дворище, куплене батьком у 1712 р., бунчуковому товаришу Івану Федоровичу Полторацькому. У 1774 р. бунчуковий товариш з сотників синявських. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1782 – 1787 – ?). Мав у Синявці 92 підданих (1782). Д.: Ганна Павлівна Жуковська (1727 – 1799 – ?), донька бунчукового товариша.

Петрункевич Степан Степанович (1744 – 1796 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1762 – 1764), військовий товариш (1764.12.08. – 1787). У 1764 р. разом з братом Данилом продав двір у Стародубі за 600 карбованців генерал-майору Андрію Васильовчу Гудовичу. Мав володіння у 1-й полковій сотні у с. Колодезьках, де і мешкав. 1787 р. – поручик у відстаку. Д.: (? – 1763 – 1786 – ?) Уляна Іванівна N (1744 – ?), донька протопопа. 2) (1796) Єфросинія Дем'янівна Златковська.

Петрункевич Степан Хомич (? – 1712 – 1754) – вчився у латинських училищах, з 1732 р. військовий канцелярист, у 1736 протоколіст, в.о. старшого військового канцеляриста, писар полковий стародубський (1741.19.02. – 1754). Д.: (з 1743) Євдокія Василівна Савич, донька лубенського полковника, у першому шлюбі за Іваном Михайловичем Миклашевським. 1756–1757 рр. мала суперечку за землі у сс. Кустичі і Рухові з полковим обозним Скорупою, здійснили наїзд на його підданих, захопила майно у с. Кустичі. У 1761 р. зробила виписку на володіння у с. Рухові своєму сину від першого шлюбу бунчуковому товаришу М.Миклашевському.

Петрункевич Яків Степанович (1758 – 1823 – ?) – жив у м. Синявці, службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Чернігівського полку (1780), поручик при відставці (1787). Д.: Олена Іванівна Юркевич (1770 – ?), донька титулярного радника.

Петруша Олексій (1719 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1734 р., полковий писар Кальміуської паланки Запорізької Січі (? – 1749), військовий товариш Прилуцького полку (1749.19.12. – 1763 – ?). Його «сказка» від 1756 р. засвідчувала: прадід, дід і батько жили у сотні полковій у с. Товкачові, козаки, служили у походах, виховувався при батькові і був у службі з 1734 року по 1736 у полковій прилуцькій канцелярії, у 1736 р. описував у Переяславському полку хлібні і скошені сіна, потім при форпостах дніпровських, потім у писарській при ГВК, у 1739 у Хотинському поході, здається з 1740 р. був писарем войсковим у войску Запорожскому, повернувшись просив пожалування військовим товаришем». У 1758–1759 рр. ГВК розглядала справу про намагання військового товариша Олексія Петруші, колишнього кальміуського полкового писаря, одержати відшкодування за майно, захоплене гайдамаками-запорожцями у 1745 р.

Петрушенко Василь – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Петрушенко Іван – посол козацький до короля (1648.07.), писар Війська Запорізького (1648).

Петрушенко Федір – сотник 1 полкової переяславської сотні (?–1662.07.–?),

Печеник Павло – померлий значковий товариш Переяславського полку, за ним записаний двір житловий у с. Войнинці другої полкової сотні (1750).

Печеніков Тиміш – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1718).

Печенін (Печеніченко) Павло (? – 1750) – значковий товариш у 2-й полковій сотні Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?). Мав двір житловий у с. Войнинці другої полкової сотні.

Печенін Григорій – козак 2-ї полкової сотні, став значковим товаришем за заслуги батька (теж значкового товариша) (1721 – 1750 – ?). Мабуть, Павло і Григорій були братами. 29 травня 1723 р. Петро Власів Печеників зять купив ниву між ланами виповзківського козака Микити Чучмана і вдови Власівни Коломийчихи.

Печеня Данило – сотник красноколядинський Прилуцького полку (? – 1672 – ?).

Печерський Олексій (1723 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька козака.

Пешковський Панько – хорунжий полковий чернігівський (? – 1720 – ?).

Пешта Богдан – Опанаса Працовкіна на уряді хорунжого генерального змінив (1650.11.) шляхтич Богдан Пешта (мабуть, син чигиринського священика, а потім протопопа (1650) Пешти). У березні-травні 1650 р. Богдан Пешта і Грицько очолювали козацьке посольство до Варшави, яке відвозило списки козацького реєстру.

Пештич (Пешта) Роман (? – 1594 – 1647 – ?) – козак чигиринський (? – 1615 – ?), полковник чигиринський (? – 1637 – ?), осавул полковий чигиринський (1638 – ?), Поминальник його роду у Межигорському монастирі: Роман, Ірина, Микита, Ганна, Іван, Іона, Вікторія, Влас, Іван, Семен, Дорофій, Анна, Настасія, Ірина.

Пештич Степан Степанович – син сотника лохвицького, канцелярист лубенської полкової канцелярії (1740). Отаман городовий сенчанський (? – 1745 – 1755 – ?). У 1755 р. бунчуковий товариш Андрій Полетика звинуватив його у неправильно проведеній ревізії у його с. Коровинці Костянтинівської сотні.

Бунчуковий товариш. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Пештич Степан Трохимович – син дозорці військового з млинів Лубенського полку, сотник лохвицький (1693 – 1695), у 1712 р. був у Москві в команді фельдмаршала Шереметьєва. Сотник лохвицький (1714–1718). Прибічник Мартоса в боротьбі проти Марковича. Внаслідок втратив уряд сотника. значковий товариш (1724), приймав участь в сулацькому поході. 1727 р. лохвицький міщанин Гнат Наружний позивав його за борг.

Пештич Федір Антонович (1736 – 1790 – ?) – отаман сотенний 1-ї Сенчанської сотні, абшитований значковий товариш Лубенського полку (з 1770). Мав 56 підданних у 1 селі і 1 хуторі Лохвицького повіту. Д.: NNN (? – 1773 – ран. 1788).

Пещенко N – полковник київський (1649, весна).

Пещенко Григорій – сотник київський (? – 1649.06. – 09. – ?).

Пещенко Євтух – полковник київський (1653 – 1654.01.).

Пивовар Мартин Софонович – сотник оленівський Ніжинського полку (? – 1654 – ?).

Пивоваренко Мисько – полковник корсунський (1625 – ?), (? – 1632 – ?).

Пивоваренко Михайло – наказний сотник лохвицький (1672.06.).

Пилип – осавул полковий ніжинський (? – 1654.08. – ?),

Пилипейко Іван (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешканець Лохвицького повіту, підданих не мав. Д.: Катерина NN, донька козака. Мали синів Кіндрата, Павла, Тимофія, Степана, доньок Гафію, Єфросинію, Єфросинію.

Пилипенко Артем – військовий товариш Лубенського полку, не отримав російського чину (1788).

Пилипенко Гнат – значковий товариш (1763), військовий товариш Ніжинського полку (1781), власник двох хуторів, мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухова Красній Гірці.

Пилипенко Григорій Андрійович – службу розпочв з 1739 р., значковий товариш (з 1763), возний переяславський (з 1764). У с. Пилипчичі Бережанської сотні у 1767 р. мав володіння (двір, до якого входили: 2 хати господаря (старі, з сіньми, коморою рублені), поварня, 2 людські рублені хати, рублена кладова, 2 плетених, клуня, 5 хлівів, 1 саж, 1 повітка, плетена конюшня, 5 слуг, орної землі на 138 днів (куплена у 1696 р. предками у Грицька Козаченка), 2 ліса, ставок на р. Бранці, плец, город з садом, двори підсусідків). У людських хатах жили «свойственники» Григорія: козак Омелько Гаврильонок (1741 – 1767 – ?) жив з возним з малоліства, його (Омелька) дружина Ганна Климівна (1744 – 1767 – ?) та їхня донька Гафія (1766 – 1767 – ?). У ревізію 1768 р. Григорій підписав спадкові купчі на ґрунти у с. Пилипчичі. Д.: Наталія NN, донька козака. Мали сина Кіндрата (1751 – 1772 – ?), полкового канцеляриста (1772).

Пилипенко Дмитро – писар полковий прилуцький (? – 1654 – ?).

Пилипенко Іван – значковий товариш Ніжинського полку (1719).

Пилипенко Іван – козак лохвицький (1649), сотник лохвицький (1660.07. – ?), наказний полковник лубенський (1665). Пилипенко Остап, Ілляш, Луцик, Савка – козаки лубенські (1649).

Пилипенко Іван – козак уцтивицький (1649), сотник уцтависький Миргородського полку (ран. 1666).

Пилипенко Іван Федорович – син осавула переяславського. Значковий товариш (1781).

Пилипенко Іван Якович (1728 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1753 р. військовим канцеляристом, сотник 1-ї полкової (1758–1767). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Д.: Ірина Федорівна N (по материнській лінії Мирович-Полуботок). Вона має бути донькою доньки (тобто онукою) Федора Івановича Мировича – генерального бунчужного у Орлика, племінниця Петра і Якова Мировичів. У 1754 р. вона з чоловіком, Дмитром Зіновичем продали у Переяславі двір та інші угіддя, які належали колись Мировичам, бунчуковому товаришу Григорію Іваненку за 1200 рублів, а через два роки другу частину цієї матності йому ж продав колезький асесор Петро Федорович Мирович за 1500 рублів. Дмитро Зінович, очевидно, її брат.

Пилипенко Ілля – козак Ніжинської сотні Кобиляцького (1649), сотник полковий Ніжинського полку (? – 1661.04. – 1663.08. – ?), член делегації від Сомка (від полковника Василя Золотаренка) на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви. Сотник полковий (? – 1672 – ?).

Пилипенко Мартин (? – 1650) – родові володіння знаходились у селах Войтово і Пилипчичі Березанської сотні Переяславського полку. Можливо, останнє було осаджене пращуром Пилипенків. Був у полковому товаристві Переяславського полку. Полковник. Д.: Гафія Микифорівна Золотаренко, вдова Якима N Тарасенка, від нього мала сина Кіндрата та інших дітей. З її дітей (невідомо від першого чи другого чоловіка) маємо свідчення про Стефана, який проживав у Корсуні, та Осипа Юсько Якименко – у полковому товаристві Корсунського полку).

Пилипенко Михайло – сотник менський (? – 1669.04. – ?).

Пилипенко Михайло Іванович – син козака Березанської сотні. Сотник Березанським Переяславського полку (? – 1692.19.03. – 1693 – ?), (? – 1696 – 1697 – ран. 1699.1.12.). 19 березня 1692 р. отримав універсал гетьмана про надання «в послушенство» мешканців біля хутора Черевки, при чому це надання здійснювалося його батькові Івану, а йому лише як сину, а не сотнику. Це засвідчує високий статус шляхтича Івана Пилипенка, який козаком цієї сотні записаний ще у реєстрі 1649 р.. Його рідна сестра Ірина заміжня за Іваном Івановичем Безбородьком. 1701 р. його удова отримала універсал гетьмана на володыння с. Черевками з тяглими людьми. Його бездітний молодший брат козак Березанської сотні Федір у 1722/1729 р. майно (двір і сад в Пилипчичах) заповів сестринцю Якову Івановичу Безбородьку (за умови, що догляне його дружину Пелагею) та братаничам Якову Михайловичу (ліс, греблю і сіножать над Супойцем) і Кіндрату Васильовичу Пилипенкам (гай Олексіївщина під Недрами).

Пилипенко Панко – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Пилипенко Семен Опанасович – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1697.07.). Його син Іван та онук, отаман сотенний Юхим (1745 – ?), мешкали у с. Локотках, де мали 6 підданих (1787).

Пилипенко Семен Якович (1740 – 1787 – ?) – син значкового товариша, шляхтич, службу розпочав з 10 березня 1757 р., з 10 квітня цього ж року – полковий

канцелярист переяславський, військовий канцелярист ГВК (з 1757), військовий товариш (з 1759), сотник басанський (1770.16.04. – 1782), бунчуковий товариш (1781 – 1787 – ?). Приймав участь у турецькому і кримському походах. Мав підданих: 15 у с. Пилипчах, 7 у с. Ярешках Березанської сотні, у Березані 2, у Яготинській сотні у хуторі над р. Супойцем 10, на ранг – у с. Осовці 216, спадкових у с. Круполє – 3. Д.: Параска Іванівна Нестелій (1749 – ?), донька сотника басанського, потім абшитованого полкового хорунжого. Мали сина Івана.

Пилипенко Федір Якович – шляхтич. Службу розпочав з 8 січня 1757 р., військовий канцелярист ГВК (з 1758.7.03.), осавул полковий переяславський (1763.26.09. – 1782), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Був у турецькому поході. Мав підданих у Березанській сотні у с. Пилипичах 16, Яготинській сотні у хуторі 6, у м. Березані 6, д. Ярешках – 6, всього – 32. Д.: Марина Степанівна Ілляшенко (? – ран. 1774), донька бунчукового товариша.

Пилипенко Яків Михайлович (1694 – 1767 – ?) – син сотника березанського Михайла Пилипенка. Родові володіння Пилипенків знаходились у селах Войтово і Пилипчичі. Можливо останнє було осаджене пращуром Пилипенків. Значковий товариш (1730–1732). У 1734 р. один з трьох кандидатів на березанське сотництво, полковий переяславський осавул (1734 – 1763). Володів хутором над р. Супойцем між степами вільними березанськими і яготинськими, побудованим на батьківських землях і куплених у ярешківського жителя Леська Тарасенка у 1725 р. Очолював Переяславський полк у кримському поході 1735 р. Протягом 1745–1749 рр. вів тяжби з генералом Вишневецьким та полковим осавулом Григорієм Лукашевичем за повернення захоплених ними рангових ґрунтів у с. Вовчків 2-ї полкової сотні. У лютому 1749 р. звинуватив полкового сотника Івана Добронизького у зневазі хреста і чаклунстві. Володів у 1768 р. як абшитований полковий суддя двором у Пилипчичах (3 покої господаря, 4 людських, поварня, 4 комори для хліба, 2 конюшні, баня, клуня), до двору землі орної на 501 день, 2 сінокоси, острів з деревами, ставок з гребелькою і з малою рибною ловлею, винокурня на 2 казани (120 відер горілки для власного споживання), 3 млини на 3 мучних кола, пасіка на 90 пнів (мед для родини і на церкву). Йому також належало 3 двори і 10 бездвірних хат. На ці володіння мав універсал Данила Апостола. Д.: Тетяна Євстратіївна Гулак (1701 – ран. 1763).

Пилипович Андрій – осавул полковий чигиринський (? – 1649 – ?).

Пилипович Григорій – обозний полковий прилуцький (? – 1672.03. – ?), сотник полковий Прилуцького полку (? – 1676.02. – ?).

Пилипович Хома – товариш полку Стародубського (1688). 14 січня 1688 р. продав двір у Стародубі на вулиці Подольній Якову Лазаревичу, міщанину стародубському.

Пилипович Яків – полковник піхотний чигиринський (? – 1654 – ?).

Пилипча – писар полковний київський (? – 1665.05. – ?).

Пилипченко Андрій – значковий товариш.

Пиловицький Яків – значковий товариш Полтавського полку (1779).

Пиляй Дем'ян (? – 1628 – 1672) – у полковому товаристві Уманського полку (? – 1649 – ?), осавул полковий уманський (? – 1665.10.10 – ?), генеральний осавул (1665.08. – 1667.12. – ?). Привіз у королівський обоз полоненого Степана Опару. У червні 1667 р. він наказний гетьман над Уманським, Торговицьким, Кальницьким і Паволоцьким полками проти «ляхів». Війська під його керівництвом штурмували Білу Церкву. 19 жовтня 1667 р. поставив свій підпис під українсько-польським договором. Осавул полковий уманський (? – 1672). Розстріляний в Умані за наказом П.Дорошенка у 1672 р.

Пиляй Опанас – наказний полковник полку Василя Іскрицького (1692).

Пиріг Дмитро (? – 1679 – 1709 – ран. 1726) – значковий товариш Переяславського полку. Володів с. Велика Каратуль 2-ї полкової сотні. Д.: N Іванівна Момот, донька полковника переяславського.

Пиріг Йосип – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1697 – ?).

Пирловський Максим – значковий товариш у Кобизській сотні (1741).

Пирогов Михайло (1727 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 14 лютого 1752 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1763.17.07.), возний сотні Переволочанської (з 1775.3.03.), абшитований полковий писар (1787), мав 7 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марія N Левицька, донька священика с. Волшанки. Мали синів Захара і Миколу.

Пирський Андрій – отаман курінний у Лубнах (1649), сотник лубенський (? – 1659.12. – ?), полковник лубенський (? – 1662.03. – 1662.12.). Підписав акт у соборній Преображенській церкві міста Козельця 16 квітня 1662 р. про обрання гетьманом Якима Сомка Вигнав з Олександрівки Радченка, потім продав її Шепелю. Д.: N Матвіївна Гладка, донька полковника миргородського. Федір Пирський – козак лубенський (1623), лубенський «товариш війська Запорозького». О.Лазаревський вважав його батьком полковника Андрія. Матвій Пирський (? – 1633.1.10.) був полковником лубенським (1622, 1625, 1626, 1633).

Пирятинський Василь Іванович (1716 – 1782 – ран. 1788) – син сотника. Службу розпочав з 1736 р. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739–1746). Бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (з 1746.24.03.). У 1747 р. разом з вакансовим сотником Іваном Манком та військовим канцеляристом Іллею Шостаком був кандидатом на посаду сотника 1-ї полкової сотні. 1753 р. розслідував справу про побиття значковим товаришем Яковенком своєї матері. Підкоморій Гадяцького повіту (з 1764). Абшитований суддя полковий (з 1773). Надвірний радник (1782). Мав 236 підданих у Гадяцькому і Полтавському полку (1782).

Пирятинський Григорій Васильович (1765 – ?) – військовий товариш (1782), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), підданих не мав. Д.: Настасія Федорівна Савич, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана.

Пирятинський Іван – сотник вакансовий (1743.21.08. – 1746), сотник городницький (1746 – 1755 – ?), призначений по атестату фельдмаршала фон Леслі та генерала Кейта і по указу правлячого Сенату. У 1752 р. його безпідставно заарештував чернігівський полковник Божич, а козаки сотні підбурювались проти нього. Його звинуватив військовий канцелярист Василь Ходоковський у захоплені спадкового двору.

Пирятинський Іван – товариш полку Гадяцького (1669), отаман городовий гадяцький (1672). Згаданий як військовий товариш у Гадячі 23 січня 1669 р. регіменту П.Дорошенка.

Пирятинський Іван (? – 1735) – у 1710 р. Скоропадський надав йому с. Підставку. Сотник 1-ї полкової сотні Гадяцького полку (1715–1735). 1728 р. на нього і Василя Велецького скаржився мешканець м. Борки Федора Поченовського за побиття і захоплення майна, коли вони приїхали у судовому розслідуванні. 1729 р. захопив худобу у Полтавського Великобудлянського монастиря. Володіння: млин під с. Сарами на р. Пслі в два кола мучних і одне ступне, млин в с. Підставках в два кола мучних і одне ступне, ліс Великий під с. Цепками, ліс при с. Будищах, ліс Назарівщина під Гадячем, дуброва Мелетовщина під с. Сарами, хутір під с. Русанівкою і Липовим. Помер у поході 1735 р. Д.: Параска NN (? – 1732 – ?). У лютому 1732 р. їй від управителя Гадяцького замку перейшли 2 кола млина у с. Пленівці полкової сотні.

Пирятинський Іван Васильович (1763 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Не одружений (1790).

Пирятинський Іван Іванович (1710 – 1772 – ?) – син сотника. Службу розпочав з 10 березня 1730 р. військовим канцеляристом, значковий товариш по указу Гадяцької полкової канцелярії (з 1736.28.08.). У 1736 р. був наказним сотником гадяцьким. Військовий товариш по указу ГВК (1739.15.05. – 1753 – ?). Ходив у різні походи, займався відправкою волів. З 1744 р. до 1767 р. по указу ГВК перебував у полковій Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Мав двір у с. Підставках та 2 підсусідків у окремих хатах, 3 двори посполитих, за ним приїжджий двір у Гадячі (1747). Бунчуковий товариш (1761). Мав 16 підданих у 2-й полковій сотні (1772).

Пирятинський Петро Васильович (1754 – ?) – службу розпочав з 1768 р. у Гадяцькому гродському суді, колезький канцелярист (? – 1773), сотник 1-ї Гадяцької сотні (1773–1782), бунчуковий товариш (1788). Підданих не мав. Д.: Олександра Іванівна Манджос, донька полкового осавула.

Пирятинський Петро Іванович (? – 1746.18.10.) – сотник 1-ї Гадяцької полкової сотні (1735 – 1746.18.10.). Д.: Марія NN (? – 1700 – 1754 – ?), у другому шлюбі за капітаном Родіоном Метелковим.

Пирятинський Семен (? – ран. 1790) – військовий товариш. Д.: Євдокія NN, за нею 21 підданий у Роменському повіті.

Пирятинський Семен – службу розпочав 24 квітня 1763 р., бунчуковий товариш (з 10 серпня 1784), засідатель Верхнього земського суду.

Пирятинський Семен Іванович – син сотника Гадяцького полку (1745 – 1750 – ?). Значковий товариш Лубенського полку за служби батька (1745 – 1753 – ?). Мав двір у Гадячі, приїжджий двір та 7 підсусідків (2 двори і 4 хати посполитих) у с. Підставках. Займався марнотратством нерозділених з братами спадкових ґрунтів.

Пирятинський Тимофій Васильович (1762 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Разом з братами Петром, Іваном і Григорієм мали 224 підданих у 1 місті, 1 селі, 3 хуторах. Не одружений (1790).

Пирятинський Федір (1748 – ?) – службу розпочав 11 липня 1759 р., осавул полковий Запорозької Січі (з 1772.15.10.), військовий товариш (1779 – 1782 – ?).

Писаненко Федір – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Писановський Федір – значковий товариш Київського полку (1784).

Писаревич-Шкурин Василь Іванович (1755 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Лизавета Степанівна Висоцька, донька бунчукового товариша.

Писаревич-Шкурин Григорій Іванович (1768 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш Стародубського полку (1787).

Писаревич-Шкурин Іван Іванович (? – 1730 – 1787 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (з 1758.11.07.), військовий товариш (1781), бунчуковий товариш (1787). Проживав у Вороніжі, де мав 1 дім з 5 покоїв, 160 підданих у Кролевецькому повіті. Д.: NNN, донька шляхтича. Мали синів Василя, Івана, Федора, Григорія, доньку Ганну, заміжню за прем'єр-майором Мойсеєм Даниловичнем Голяховським (1751 – ?).

Писаревич-Шкурин Іван Іванович (1756 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш (1787). Д.: Настасія Григорівна Приблуда, донька військового товариша.

Писаревич-Шкурин Федір Іванович (1764 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш.

Писаревський Іван Васильович (? – 1679 – 1746 – ?) – службу розпочав з 1699 р., був у таванському і кизикерменському походах, «сидел там в облоге» 11 тижнів з наказним полковником ніжинським, сотником глухівським Ялоцьким, де двічі поранений. Був у поході під Рогулев у команді наказного гетьмана Іскри, а від Смоленська відряджений з полковою артилерією у команді наказного полковника ніжинського, сотника олишівського Леонтія Шрамченка. Був у поході гетьмана Мазепи до Литви, під Любарем «могилу висипали», Печерську фортецю обладнували, з Мазепою був під Замостям. У складі компанійського полку в команд наказного гетьмана, полковника миргородського Данила Апостоля був у поході під Ляховичі. Під Клецьками військо розбили шведи, зимував у Воронкові. У Чигрин Дубраві стояли на сторожі, а звідти пішли на Полтавську баталію. «Ходили в погоню за шведом с князем Волконским на Руську Косу під Очаків». Зимували на сторожі в Чигрин Дубраві з ніжинським полковником Жураковським. Був під Кам'яним Затоном. Отаман городовий новомлинський (з 1713), значковий товариш Ніжинського полку (з 1728), полковий комісар (1730), військовий товариш. 1735 р. був з командою сотні Веркіївської на лінії, 1738 р. – у кримському поході при волах. Мав двір у м. Нових Млинах. Абшитований військовий товариш (з 1746.19.07.).

Писаревський Михайло – шляхтич, значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1787 – ?), мав 6 підданих.

Писаревський Петро – значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1741), комісар у Санкт-Петербузькому драгунському полку, склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку.

Писаренко Василь – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780.2.11.).

Писаренко Мусій – полковник (1621).

Пишка Йосип (1757 – ?) – службу розпочав з 14 березня 1771 р., підканцеярист (1773.16.05.), канцелярист полковий (з 1774.27.07.), значковий товариш Миргородського полку (1776.5.04. – 1783 – ?).

Пишка Степан (1758 – ?) – службу розпочав з 4 березня 1772 р., підканцелярист (з 1772.6.04.), полковий канцелярист (з 1773.12.05.), значковий товариш Миргородського полку (1778.26.10. – 1783 – ?).

Пишовець Василь – значковий товариш (з 1758.11.07.). Його швагро військовий канцелярист Яків Юркевич (1758).

Пишовець Григорій – абшитований значковим товаришем Ніжинського полку за заслуги діда (1757).

Пищала Дмитро (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787). Мав 37 підданих у 1 місті. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Уляна NN, донька сотенного хорунжого.

Пищалка N – курінний отаман (? – 1776), значковий товариш Київського полку (1776 – 1781.15.03.), абшитований військовим товаришем (1781 – ?).

Пищимуха Василь Лукич – син військового товариша, військовий товариш Миргородського полку (1784), абшитований у 1785 р. через хворобу.

Пищимуха Лука (1727 – 1784 – ?) – службу розпочав 1741 р., підканцелярист (з 1743), канцелярист полковий (з 1746), старший полковий канцелярист (з 1760), військовий товариш Миргородського полку (1774.15.01. – 1783). Губернський секретар (з 1783.29.02.). Володів хутором у Сорочинській сотні. Мав 1 підсусідка у Сорочинцях. У нього брати Федір, Михайло, Григорій, Ілля, Андрій. Д.: NNN.

Пищимуха Опанас Лукич – син військового товариша, служив у Миргородській полковій канцелярії (1774). Військовий товариш (1784).

Пищимуха Павло – військовий товариш Київського полку (1787).

Пищулка Сільвестр (1748 – ?) – службу розпочав 1760 р. виборним козаком, значковий товариш Київського полку (1776 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав куплених 3 підданих у с. Крисиловці Остерської стні (1779). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Іванівна Десницька, донька відкупщика скляного Пакульського заводу (1779), козака (1788).

Півень N – значковий товариш Миргородського полку (1781).

Півень N – сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1665 – 1666 – ?).

Півень Василь– сотник городницький Чернігівського полку.

Півень Йосип – сотник городницький Чернігівського полку (? – 1685.08. – ?). У серпні 1685 р. провів обстеження прикордонних сіл Річицького повіту.

Півторакожуха N – протопоп у Красному. Полковник козацький (1649.9.01.). Посол Хмельницького до Варшави на початку 1649 р.. Його згадував Грабовський. Можливо син гетьмана Карпа Півторакожуха (? – бл. 1639).

Підвисоцький N – осавул полковий. Його донька Ганна була дружиною Георгія Якимовича Махновського (1749 – ?).

Підвисоцький Андрій Олексійович (? – ран. 1772) – військовий канцелярист ГВК (1754). Військовий товариш (? – 1768 – ?). 1768 р. звільнений з посади наглядача вільних і рангових маєтностей Київського полку. Мав 15 дворів (157 підданих) у м. Гоголеві. Д.: Настасія NN (? – 1750 – 1781 – ?), проживала у с. Савинці Остерської сотні. У 1772 р. у с. Хрещате Київського полку жив військовий товариш Іван Тоцький (бл. 1729 – ?), з яким вона судилася за підданих, а також з військовим товаришем Іваном Андрійовичем Борковським (? – ран. 1781).

Підвисоцький Олексій – службу розпочав з 1756 р., писар сотенний козелецький Київського полку (з 1759), військовий товариш (1767.22.12. – 1780 – ?). Д.: Ганна Іванівна Пилипенко, донька переяславського полкового хорунжого.

Підвисоцький Олексій Якович (? – 1762) – син сотника козелецького, сотник козелецький (? – 1736 – 1742), обозний полковий київський (1742.22.10 – 1762). У с. Димерка мав 6 підсусідків, с. Надинівка 3 підсудків (1737), 28 січня 1752 р. отримав у власність 20 дворів підданих у м. Гоголеві.

Підвисоцький Павло – шляхтич гербу «Остоя», значний військовий товариш Київського полку. 1739 р. подарував до козелецької Вознесенської церкви служебник 1735 р. за 3 карбованці.

Підвисоцький Петро Якович – козак, значковий товариш Київського полку (1731.4.12. – 1751 – ?), можливо, мешкав у с. Ржавці.

Підвисоцький Яків – військовий канцелярист ГВК (1738). 1738 р. був на новопоставленій заставі біля м. Севська.

Підвисоцький Яків – шляхтич гербу «Остоя», сотник козелецький Київського полку,

Підвисоцький Яків Петрович (бл. 1743 – ?) – значковий товариш Київського полку (1781), житель с. Бабарик. Д.: Тетяна Григорівна Солонина.

Підгаєвський Григорій – шляхтич гербу «Пилява», військовий товариш (1689), значний військовий товариш Ніжинського полку. Його син Семен (1718 – ?) був священиком у с. Некрасівці.

Підгаєцький Володимир Павлович (1744 – 1779 – ?) – син священника с. Войтового Березанської сотні Переяславського полку. Службу розпочав з 1761 р., подвійний товариш 2-го компанійського полку (з 1771), отаман сотенний (1771), військовий товариш (1771–1779), полковий осавул компанійський (1779–1780). Д.: 1) (? – 1766 – 1776) Уляна Савівна Філонова (1746 –1776), донька значкового товариша. Народила синів Севастяна (1769 – ?), Івана (1772 – ?). 2) (з 1776) Ксенія Петрівна Головачевська, донька сотника березанського.

Підгаєцький Роман – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1723).

Підгаєцький Тимофій Павлович (1732 – 1784 – ?) – син священника. У 1744 р. учень інфіми Переяславської колегії. Військовий канцелярист (1748 – 1763), служив у Глухові при ГВК (1748–1759), у Петербурзі при похідній канцелярії (1759–1761). Полковий хорунжий 2-го компанійського полку (1763–1774). У 1771 –1773 рр. був при 1-й армії при секретній канцелярії, утримуючи грошові суми. Бунчуковий товариш (1774.05. – 1784 – ?). У 1783 р. був ще не одруженим. Його батько Павло Миколайович Підгаєцький (1705 – 22.09.1752) був священиком у с. Войтово, біля нього доживав дід Микола Семенович Підгаєцький (1665 – 1760.5.11.).

Підгаєцький-Приблуда Григорій Данилович (бл. 1712 – ?) – службу розпочав з 1732 р. у Ніжинському полку, учасник нагайського, очаківського, перекопськоко походів. Військовий товариш (1732 – 1788 – ?). Мав 48 підданих при хут. с. Бабильовці, 1 хату у с. Дубовині Кролевецької сотні. Мав греблю на р. Локні з млином у два кола, а на р. Клевені – млин з

2 мучними і 1 ступним колом. Д.: Наталія NN, донька казака.

Підгайний Семен – сотник березівський Ніжинського полку (1654).

Підгайський Данило – значковий товариш Ніжинського полку.

Підгорний Михайло Кирилович – отаман сотенний у Стародубському полку (1781), військовий товариш (1788), житель с. Печенюги. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича. Мали сина Гната, доньок Марію, Гафію, Катерину.

Підгорський Адам – полковник (1621).

Підгурський Микола Семенович – писар полковий (? – 1676).

Піддониченко (Підодня) Григорій – шляхтич. Козак сотні Івахниченка Корсунського полку (1649), сотник Корсунського полку (? – 1659 – 1660.07. – ?). На чолі посольства гетьмана Ю.Хмельницького до царя у серпні 1660 р. Просили відпустити Івана Нечая з братом. Отримав 10 рублів, сукно і дві пари соболів по 4 рублі. Полковник корсунський (? – 1664.11. – ?).

Піддубний Марко Васильович (1741/1749 – ?) – отаман сотенний 2-ї Сенчанської сотні Лубенського полку (1777 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (1788), проживав у с. Василькові Лохвицького повіту. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія Хомівна Трембач (1752 – ?), донька значкового товариша. Мали синів Федора, Дмитра, Івана, доньок Ганну і Домну.

Піддубський N – полковник бобруйський (? – 1649).

Підкова Григорій (1716 – 1763 – ?) – служив з 1737 р., був у очаківському поході, правив за писаря у Київському полку, збирав погонщиків, супроводжував утікачів з полку, військовий товариш у Стародубському полку (1762).

Підкуйко N – значковий товариш Полтавського полку (1787). Мав маєтність при уроч. Красний Кут (20 підданих).

Підкупний Гаврило Тимофійович – покозачений шляхтич, наказний полковник ніжинський, полковий обозний (? – 1674.22.03.).

Підлеський Лев – суддя полковий Пінсько-турівського полку (? – 1659.08. – ?).

Підлісний Тишко – покозачений шляхтич, сотник полковий Гадяцький (? – 1682 – 1683 – ?), значний військовий товариш (? – 1687.20.10. – ?). Мабуть, від нього йшла гілка роду Підлісних-Тищенків.

Підлузький Йосип Григорович – службу розпочав з 1763 р. військовим канцеляристом, у Скарбовій канцелярії (з 1766), прикомандирований до члена МК князя генерал-поручика Платона Степановича Міщерського (1767). Секретар МК з 1772 р., бунчуковий товариш (з 1774.24.02.), обер-аудитор у штабі фельдмаршала Рум'янцева. Колезький секретар (з 1781.16.10.), надвірний радник. Д.: (1781) Ганна Данилівна Осмак, донька полкового хорунжого.

Підпалій Федір (1739 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешкав у Лохвицькому повіті, де мав 30 підданих у 2 селах. Д.: Настасія NN, донька значкового товариша. Мали синів Максима і Петра, доньок Ірину і Тетяну.

Підсиненко Григорій – козак сотні Рашівської (1649). Сотник рашівський (? – 1671 – ?).

Підстрішний – сотник орлянський Полтавського полку (? – 1678 – ?).

Підтереб Яків (? – 1608 – 1669 – ?) – шляхтич. У синодику Межигірського монастиря названий Яковом Підтеребом з Корпилівки. Обозний полковий київський (? – 1663 – ?), (? – 1669 – ?). «По грамоте государственной» тримав у 1663 р. с. Карпилівку Остерської сотні. Поминальник його роду: Павло, Яким, Марія, Леонтій, Трохим, Петро, Давид, Василь. Д.: Варвара NN.

Підтереб Трохим Якович (? – 1627 – 1699 – ?) – шляхтич, син обозного полкового київського, сотник Ясногородської сотні Київського полку (1649). 16 грудня 1664 р. у Варшаві королівський привілей на добра рухомі і нерухомі по Мамчичу (Mamczycu) Подніцькому (Podnickim) і Бихорцю Byphorcu [!] (Биховцю ?), як бунтівникам, шляхетному Отрошкові Підтеребу, козаку королівської надвірної корогви правом кадучним, того ж дня рухомі і нерухомі добра Bohdanie i Ihnacie Michienkach (Міхненко Богдан – козак сотні Климової Канівського полку (1649) і Гнат – козак сотні Чикмена Переяславського полку (1649)), як бунтівників, перейшли Отрошку (Трохиму) (Підтеребу) тим же кадучним правом. Полковий осавул київський (1669), остерський сотник (1670), осавул полковний київський (? – 1671.01. – ?), сотник остерський Київського полку (? – 1688 – ?), значний військовий товариш Київського полку (1689), супроводжував Мазепу до Москви (1689), полковий обозний київський (? – 1694.09. – 1701.11. – ?). У вересні 1689 р. отримав царську грамоту на маєтность с. Красилівку. 11 серпня 1690 р. дав розписку Київському Братському монастирю із зобов'язанням не мати претензій на Карпилівський млин на р. Лутавиці. У Межигорському монастирі поминався рід Трохима Підтереба з Остра. У поминальному ряді роду після Якова ідуть чоловічі імена Леонтій, Петро, Іван, Григорій, Матвій, Олександр, Яким, Максим, Костянтин, Андрій. Ймовірно, що це дядьки, брати і, можливо, сини Трохима Підтереба, які померли чи загинули раніше нього. Серед жіночих імен, крім Гафії згадуються лише два – Варвара і Тетяна.

Підтереб Яків Іванович – обозний полковний київський (? – 1663 – ?), (? – 1669.02. – ?).

Підтопальський Костянтин – військовий товариш Київського полку (1689). Д.: NN Кудрицька, донька протопопа козелецького.

Пікачевський Іван – козацький старшина (1625).

Піковець Василь – значковий товариш Ніжинського полку (1763).

Піковець Василь Матяшенко (-вич) (? – 1629 – бл. 1719) – козак сотні Лукомської (? – 1649 – 1654 – ?), писар полковий комонного полку, очолюваного Іллєю Новицьким, а потім Іваном Рубаном (? – 1682 – 1697 – ?). Сотник лукомський (1709–1716). 13 січня 1710 р. отримав гетьманський універсал на володіння млином на р. Сулі і звільнення її від покабанщини і поколювщини. Д.: Олена Олександрівна N, у другому шлюбі (з 1719 р.) за Славуєм Миколайовичем Требинським (1677 – 1749.22.03.), сотником іркліївським (1716–1739). Від цього шлюбу дітей не мала. Не виключено, що її рідна сестра Марфа Олександрівна, яка була заміжня за сотником глухівським Степаном Степановичем Уманцем.

Піковець Василь Михайлович – службу розпочав з 1769 р. повітовим возним, військовий товариш Лубенського полку (з 1782.1.08.). Звільнений поручиком (1786.30.12). Внесений до VI частини дворянства

Полтавської губернії. Проживав у с. Млини Лохвицького повіту. Д.: Настасія NN.

Піковець Дмитро (? – 1635 – 1665 – ?) – військовий канцелярист, якого гетьман Брюховецький у 1665 р. направив разом з генеральним суддею Петром Забілою у Полтаву для розгляду справи про млини між полковником полтавським Григорієм Витязенком та ігуменом місцевого монастиря Герасимом Івашковським. У жовтні 1665 р. супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Піковець Іван Васильович (? – 1751.1.02.) – навчався у КМА, сотник лукомський (1732 – 1741), писар ГВС (1745 – 1751). Мав греблю Вишнятчину з пасікою, байраком, сінокосними луками та ріллями вище с. Нестерівки Крилівської сотні (1745). Йому доводилась тіткою Марфа Олександрівна Уманцева, а двоюрідним братом сотник ковалівський Данило Лесевич. Купив у своєї своячниці Тетяни Войникової (у 1-му шлюбі Журакової) і бунчукового товариша Федора Ширая частину хут. Рубанівського. За ним у с. Іванівці Лукомської сотні 18 дворів, двір у Лукомлі, у с. Мозолеєвці Чигринодубравської сотні 70 дворів (1745), володів с. Лящовкою. Поминальник його роду у Глухівській Микольській церкві: Дмитро, Олександр, Мануйло, Василь, Тимофій, Василь, Леонтій, Іван, Федір, Костантій, Михайло, Степан, Андрій, Герман, Максим, ченець Іосиф, Стефан, Яків, Юхим, Михайло, Данило, Андрій, Семен, Іван, Антоній, Яким, Тимофій, доповнений пізніше – Іван, Марія, Настасія, Марія, Олена, Параска, Марія, Мотрона, Любов, Настасія,Марія, нм. Ганна, нм. Пелагея, нм. Марфа, ...Славуя... Д.: Олена Андріївна Лизогуб, донька сотника конотопського

Піковець Леонтій Герасимович (? – 1650 – 1673 – ?) – сотник лубенський (? – 1673 – ?), (? – 1689 – ?).

Піковець Павло Михайлович – син сотенного осавула, військовий товариш Лубенського полку.

Піковець Степан Васильович (? – ран. 1762) – навчався у КМА, військовий канцелярист (з 1734.8.05.), вакансовий сотник (? – 1742), сотник лукомський (1742–1758). Його дядько Деем'ян Оболонський, генеральний бунчужний. У 1757 р. священик с. Ляшівки Лукомської сотні Яків Лемеш звинуватив його у вбивстві першої дружини. Д.: 1) (з 1736.19.09.) Пелагея Марківна Маркович (? – 1744.2.02.). Померла бездітною. 2) (1756) Олена NN, донька поручика сербського. У 1765 р. разом із зятем снітинським сотником Кулябкою захопила волів і хліб у значкового товариша Афанасієва.

Піковець Тимофій Матяшевич (? – ран. 1717.17.05.) – військовий товариш. 25 серпня 1677 р. отримав гетьманський універсал на маєтність. Осавул генеральної артилерії (? – 1698 – 1699 – ?). У листопаді 1699 р. отримав гетьманський універсал на сіножать і луку під с. Фастівці у Ніжинському полку. Військовий товариш. Д.: N Григорівна Шишкевич, донька новомлинського сотника.

Пікуль-Невлинський Назар Іванович – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1698 – 1700). Мав сина Самійла, онука Кіндрата, правнука Івана (1742 – ?), який мешкав у м. Синявка.

Пікус Олександр – писар полкової артилерії (? – 1755 – 1756 – ?), полковий писар (1783). Д.: (1766) Феодосія Яківна Котляревська, донька значкового товариша.

Пілатович Василь Михайлович (1734 – 1786 – ?) – навчався у КМА (1754 – 1755), службу розпочав з 1758 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765.6.10. – 1786 – ?), проживав у Кролевці (1783), с. Ревутинцях (1786). Мав 9 підданих (1783). Не одружений (1786).

Пілатович Леон Семенович (Пілат) (? – 1689 – 1738.25.01.) – з польського шляхетства, а уельського прізвища Пілатів. Переселився у Стародубський полк, купив двір в Стародубі і ґрунти у с. Азарівці. Значковий товариш (1709–1738). 22 квітня 1708 р. отримав універсал гетьмана Мазепи, яким взятий під гетьманську протекцію і оборону. 29 січня 1709 р. уНіжині гетьманський універсал на кілька дворів у с. Азарівці. Купив ґрунти біля с. Азаровки і оселив там с. Леоновку. 29 листопада 1713 р. отримав царську грамоту на ґрунти у с. Азарівці: Карузликовський, Ігнатовський, Дударонків, Панкратівський. Мешкав у с. Азарівці (1722). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. у с. Азаровці 10 малогрунтових, 27 підсусідків у хатах при городах живучих. Спадкоємці вели тяжби за його майно. Володів маєтком Пілатовичі. Д.: N Спиридонівна Ширай, донька стародубського війта.

Пілатович Михайло Леонович (1701.8.11. – 1766 – ?) – син значкового товариша. Став служити за батька на його місці значкового товариша, не маючи власного звання, з 1719 р. Значковий (1729), військовий (1738), бунчуковий товариш (1738.15.12. – 1766 – ?). У 1747 р. разом з військовим товаришем Федором Чернацьким «сочинял в полку Нежинском двороваго и хатного числа ревизію». У 1751 р. знаходився при резиденції гетьмана. 6 жовтня 1765 р. звільнений від усіх служб. Проживав у с. Азарівка (1740–1744). Д.: (з 1726.23.01.) Параска Григорівна Забіла (1713 – ?), донька бунчукового товариша.

Пілатович Олександр Леонович (1708 – ран. 1785) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1744), кандидат у сотники новгородські (1738), сотник малоросійський. Проживав у с. Азаровці (1740 – 1744). Д.: Уляна Антонівна N (1717 – ?).

Пінчук Іван Іванович – асигнований значковий товариш, значковий товариш (? – 1772 – 1775 – ?).

Пірожський Григорій – сотник роменський (? – 1708).

Піроцький Іван Васильович – писар полковий ніжинський (? – 1693 – 1695.04. – ?), (? – 1696.04. – 1697.7.12. – ?), сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1700.02. – 1725 – ?). Полковник ніжинський Петро Толстой у серпні 1721 р. подав супліку про звільнення полкового сотника Івана Пироцького від участі в розслідування суперечки за млин між генеральним бунчужним Яковом Лизогубом і Чернігівським Троїцьким монастирем. У лютому 1723 р. в Кобищі в складі комісії по розгляду скарги звільненого кобизького сотника Олексія Мандрики на неправомірні дії полковника Антіна Танського. Синодик ніжинського сотника Пироцького Івана у Києво-Микільській пустині: архимандрита Інокентія, ієромонаха Гелагія, ченця Іванинія, ієрея Федора, ієрея Василя, Марію, Йосипа, Параскевію, ченця Іларіона, черницю Агнію, Константія, Агафію, Андрія, Настасію, Мануйла, Василя, Марію, Івана (Іванович), Марію (Іванівну Мануйлович), Федора, нм. Петра, Параскевію (Іванівну), Данила, Івана, Гната, Олену. Як бачимо, один із Піроцьких був, навіть, архимадритом.

Піроцький Іван Іванович (1698 – 1763 – ?) – син полкового писаря, потім сотника полкового ніжинського. служив з 1724 р., Військовий канцелярист (? –

1727 – 1729), 1728.12. – за сотника борзнянського, бунчуковий товариш (1729.5.01. – 1757), абшитований бунчуковий товариш (1754/1757 – 1763 – ?). 20 грудня 1728 р. отримав універсал гетьмана Апостола, який підтвердив батьківські володіння. Абшитований військовий товариш.Мешкав у сл. Семенівці. У 1736 р. мав у Борзні 20 безгрунтових підсусідків, с. Оленівці 7, с. Красилівці 28, д. Красному Ставі 2, у 1737 р. мав 17 підсусідків у Борзні, 6 – с. Оленівці, 29 у с. Красилівці, 2 у с. Красному Ставі, у 1738 р. мав у с. Семенівці Глухівської сотні 32 хати посполитих та 8 хат у с. Тулиголові, у с. Бачевському 23 двори посполитих, 9 хат підсусідків у Борзні та 9 у с. Верисоччя 3-ї полкової. У 1743 р. жив у полку Ніжинському, мав 105 дворів, 17 млинових кол, позика у військовий скарб – 8 карбованців. У 1747 р. тримав двір і шинок у Борзні, приїжджі двори у с. Красилівка, сл. Матвіївці. У 1748 р. мав двір у Глухові та двір у с. Тулиголові. Мав двір у Нових Млинах, у 1745 р. в Лохвицькій сотні при хуторі посполитих дворів 5 тяглих, 2 піших убогих. В Глинський сотні він державця с. Гудим, де двір приїжджий, посполитих дворів 1 тяглий та 11 піших убогих. Мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих в Глинській сотні в с. Гудимах 10 дворів в них 10 хат та 1 бездвірна хата й 1 ратушний служитель, шинковий двір та 2 двори найманих людей, в Лохвицькій сотні хутір на 3 двори, хутір з приїжджим двором, де жили наймані люди. Д.: (з 1724.13.09., Глухів) Марія Іванівна Мануйлович (? – ран. 1765), донька генерального осавула. У 1738 р. Марія подала скаргу на писаря генерального суду Дем'ян Васильович Каневський-Оболонський скаргу за захоплений ним лісу біля сл. Семенівки Глухівської сотні та самовільне користування млином.

Піроцький Ілля – військовий канцелярист. 1768 р. позбавлений Сенатом чину за порушення маніфесту Катерини II про вибори депутатів у Комісію про складання «Нового Уложення».

Піроцький Степан Іванович (бл. 1733 – ран. 1794) – службу розпочав 1749 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1765.20.12.), абшитований бунчуковий товариш (з 1774.20.03.).

Піроцький Федір Іванович (1741 – ?) – служив з 1762 р. військовим канцеляристом. Військовий товариш (1765.21.12. – 1780 – ?), у походах не був. Абшитований військовий товариш (1788). Жив у Бачіївці, мав 90 підданих у Янпольській сотні Ніжинського полку. Д.: Євдокія Григорівна Підгаєцька-Приблуда, донька військового товариша.

Пісковський Василь – полковий канцелярист, значковий товариш Ніжинського полку (1750 – 1751 – ?).

Піскуненко Андріан (? – ран. 1781) – значковий товариш Ніжинського полку. Проживав у с. Уланові, мав 133 підданних. Д.: Уляна Матвіївна Жураковська (1746 – 1784 – ?).

Піскуненко Потап Назарович (? – 1685 – 1729 – ?) – сотник воронізький (1710 – 1715). 2 березня 1710 р. купив млин у Богданівці у козака Микити Гречки. Разом з сотенним і ратушним урядом сповіщав про побиття драгунами Казанського полку воронізького війта (1713 р.). 10 лютого 1713 р. Скоропадський направив йому листа, щоб млин продавав лише ігумену Глухівському, а не кому іншому. У 1715 р. захопив майно у Федора Переяславця. Після сотникування став військовим товаришем, вів довгі майнові суперечки (1715 – 1729). 1732 р. його сини продали Пустино-Петропавліському монастирю землю і млин у с. Богданівці.

Піскуненко Семен Потапович (? – 1715 – 1751 – ?) – син сотника воронізького, значковий товариш Ніжинського полку (1730 – 1751). У 1737 р. в Ізюмі з робітниками, мав двір у Воронежі, У 1738 р. був у кримському поході при волах. У 1741 р. склав присягу імператриці Єлизаветі в Ніжинському полку. Мав 8 підсусідків у с. Локотки.

Пісоцький – підписок гетьманський (1650.10).

Пісоцький N (? – ран. 1781) – суддя полковий, житель глухівський.

Пісоцький Данило Андрійович – козак Воронківської сотні Переяславського полку (1649), вірогідно, з родини засновників с. Пісоцького Остерської сотні. Полковник прилуцький регіменту Брюховецького (1663.06. – 07. – ?), що може свідчити про його прозапорізькі і антисомківські настрої. Здав Прилуки гетьману Тетері.

Пісоцький Іван (? – 1661 – 1682 – ?) – військовий товариш Стародубського полку.

Пісоцький Іван Климович (1734 – ?) – син погарського війта. Студент КМА (1740), «вступил в службу по изучению разных диалектов» 17 листопада 1747 р. У полковій Стародубській канцелярії полковий канцелярист (1753 – 1756), писар погарського магістрату на місце Сави Барлуя (1756 – 1757), військовий канцелярист ГВК (1757 – 1760.19.08.), у Генеральному скарбі (з 1760), писар земський Погарського повіту (з 1764.7.01.), підсудок земський (1783), колезький асесор (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 940 підданих (серед них і у с. Чауси). Проживав у с. Волуйці. Д.: 1) (1762) Марфа Артемівна Лашкевич (? – ран. 1783), донька військового товариша. 2) (1783) Уляна Осипівна Рославець (1749 – ?), донька бунчукового товариша.

Пісоцький Михайло Степанович – абшитований полковий хорунжий (1787). Проживав у Стародубі. Д.: Катерина NN, донька шляхтича.

Пісоцький Ничипір Іванович (1683 – 1753 – ран. 1764) – син військового товариша. Козак стародубський, вів суперечку за двір у Стародубі з Ганною Даровською. Значковий товариш Стародубського полку (1709 – 1753 – ?), у 1735 р. жив у полковій сотні, мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). У 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Мав двір у Стародубі, у якому 1768 р. мешкала його вдова Параска.

Пісоцький Степан – наказний сотник царичанський Полтавського полку (1724).

Пітух Степан – козацький старшина. У грудні 1660 р. козаки з Корсунської ради, яка обрала гетьманом Ю.Хмельницького, надіслали до короля посольство у складі Семена Голуховського, Степана Пітуха (можливо з Корсунського полку, де відомий рід Пітушенків у сотні Герасименковій), Івана Креховецького, Олександра Скородкевича.

Пішовець Василь Григорович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1787 – ?), мешканець воронізький, де мав дів на 4 кімнати, 99 підданих.. Д.: NNN (? – ран. 1787). Їх діти: Іван (1761 – ?), Ірина (1769 – ?), Варвара (1787 – ?).

Пішовець Григорій – козак воронізький, у 1729 р. захопив спадковий гай у родича Андрія Семенова. Значковий товариш Ніжинського полку (1747 – 1750 – ?), мешканець воронізький. Проводив ревізію (1751).

Піщанський Андрій Іванович – син полкового хорунжого гадяцького, військовий канцелярист ГВК (1720). У 1720 р. подав донос на генерального суддю Івана Чарниша, що останній наказував своєму священику Григорію читати у порушення статуту, вказані ним зачала з Євангелії і Апостола. У 1724 р. з братом Федором вели суперечку за двір, млин і ґрунт з жителькою зіньківською Пелагеєю Кущинською. Значковий товариш Гадяцького полку (1726), мешканець зіньківський.

Піщанський Дмитро – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір і підсусідків у Новосанжарівській сотні.

Піщанський Дмитро Климович (бл. 1735 – ?) – син військового товариша, військовий канцелярист, осавул полковий вакансовий у Лубенському полку (1774.31.03. – 1780 – ?), по хворобі звільнений секунд-майором (1786.30.12.). Мав 12 підданих у с. Піски Куренської сотні. Д.: Марія Яківна Мартос, донька значкового товариша.

Піщанський Іван Лукич – син полтавського козака. Козак полтавський, учасник ногайського походу під Білозерку. Значковий товариш Полтавського полку (1736.17.05. – 1742 – ?).

Піщанський Іван Семенович – полковий хорунжий гадяцький (? – 1722 – 1724).

Піщанський Ілля – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Піщанський Клим Тимофійович (1708/1713 – 1766 – ?) – син козака, служив з 1724 р. козаком Чорнуської сотні Лубенському полку, економ Якова Андрійовича Маркевича. Був у коломацькому поході, 5 років у рахунковій комісії над управителем Биківської і Чехівської волостей, значковий товариш (? – 1746). Чин військового товариша отримав за універсалом ГВК 4 березня 1746 р. Мав двір у Глухові (1748). У 1766 р. заміщав яблунівського сотника. Проживав у с. Пісках Чорнуської сотні. Д.: Марія Кирилівна N (1712 – 1751 – ?).

Піщанський Семен – наказний сотник білицький Полтавського полку (1739.01., 1744.05.).

Піщанський Стефан Павлович (? – 1717 – 1738 – ран. 1740) – козак решетилівський Полтавського полку (? – 1718 – 1721 – ?). У 1722 р. був на Ладозькому каналі, а 1724 р. – у Царицині. Неодноразовий наказний сотник, значковий товариш (? – 1723 – 1738 – ?). 1 жовтня 1723 р. за неписьменних старшин полку підписав Коломацькі чолобитні. Володів хуторам на р. Голтві. Д.: Настасія N Полетика (? – 1725 – 1751 – ?), у 1740 – 1743 р. – вдова.

Піщанський Федір Іванович (? – ран. 1747) – значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1739), жив у 1-й Зінківській сотні. У 1739 р. у похід не пішов, знаходився при Архангелогородському полку. У 1747 р. двором і шинком у Зінькові володіла його вдова Ганна.

Плакса Василь – військовий товариш Стародубського полку (1705), рідний брат Карпа.

Плакса Григорій – товариш полку Прилуцького (1652).

Плакса Карпо – військовий товариш Стародубського полку (1705).

Плакса Пилип – хорунжий сотенний іваницький (1746), сотник наказний іваницький Прилуцького полку (1740). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання рід визнаний дворянським і внесений до II частини родовідної книги.

Плакса Стефан – наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1731, 1737).

Плакса Трохим Лук'янович (1726 – ?) – службу розпочав з 1761 р., значковий товариш (1766 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1787 – ?), мав у с. Прокоповці 2 підданих. Д.: Настасія Василівна Метич, донька козака. Мали синів Івана, Петра, Романа, Семена, Федора, Андрія, доньку Наталію.

Плаксій Іван – значковий товариш Полтавського полку (1768 – 1779 – ?).

Пламенець Родіон Степанович – службу розпочав з 10 грудня 1757 р., капітан (з 1759.20.05.). У пруському поході приймав участь у битві під Гостинським в Померанії. Секунд-майор (з 1770), приймав участь у знищені турецького флоту і десанту на о. Метелей. Прем'єр-майор (з 1775), полковник гадяцький (з 1777.23.08.), бригадир (з 1783). У 1780 р. купив сс. Рабошовку і Лучки. 1784 р. у Гадяцькому, Зіньківському і Хорольському повітах мав 286 підданих. 13 грудня 1794 р. внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії. Д.: Надія Дем'янівна Оболонська, донька генерального судді.

Платковський Василь Андрійович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1764 – 1779), військовий товариш (1779.2.07. – ?).

Платковський Іван Андрійович – з шляхетства, значковий товариш Переяславського полку (30.04.1761 – 1777), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Його дід Дмитро був рідним братом сотника домонтівського (1734 – 1761) Якова Германовича Платковського, який помер у 1764 р. бездітним і свої володіння (с. Дмитрівку і с. Матвіївку з усіма угіддями, надані у 1739 р.) залишив онукам свого рідного брата Дмитра, яких він усиновив і виховував. Мав 154 підданих у с. Дмитрівці та д. Медведківці Домонтівської сотні. Військовий товариш (1779.2.07. – 1787 – ?). Мав підданих у с. Матвіївці Золотоніського повіту, Глибовому Проваллі, Дмитрівці (1787). Д.: Марфа Леонтіївна Базилевич (1756 – 1774 – ?), донька абшитованого судді полкового, мали синів Івана та Миколу.

Платковський Петро Дмитрович – значковий товариш.

Платковський Яків Германович (? – 1704 – 1764) – родина правобережного походження, відома у Канівському полку у середині XVII ст. Це засвідчує старовинна частина синодика Канівської Преображенської церкви, у якій записаній рід Іоана Платковського. Військовий канцелярист (1731). Сотник домонтівський Переяславського полку (1734.1.06. – 1761). Скуповував ниви: у вдови Зіновії (1736.6.04.), у Павла Пелеха (1737.10.04.), у Харка та Івана Маданиченків (1752.18.05.). 11 жовтня 1742 р. отримав підтвержуючу жалувану грамоту імператриці Лизавети Петрівни на сс. Дмитрівку і Матвіївку. Мав шинок у Домонтові (1748), хутори під Домонтовим, під с. Коробівкою. Д.: (1751) Настасія Василівна Савич, рідна сестра дружини полковника С.Сулими. Вдова бунчукового товариша Петра Дмитрович Думитрашко-Райча, з яким мала сина і чотирьох доньок. У 1749 р. вона ще вдова, у 1751 р. – дружина Я.Платковського, який помер бездітним.

Платонович Василь Семенович – бунчуковий товариш (1788). Д.: Гафія Луківна Волковицька, донька священика.

Плахута Василь Якович (1743 – ?) – з 1752 р., полковий канцелярист (1761–1768), значковий товариш Чернігівського полку (1768–1773), військовий товариш (1773 – 1782 – ?), титулярний радник (1788). Мав у

Городницькому і Чернігівскому повітах 2 хати підданих (1782), 14 спадкових підданих у одному селі і одній слободі. Колезький асесор (1789). Мав 25 спадкових підданих. Д.: Февронія Петрівна Санковська, донька дворянина. Мала сина Василя і доньку Ірину.

Плахута Григорій – значковий товариш (? – 1749), отаман городовий чернігівський (1741 – 1751 – ?). Бунчуковий товариш Костянтин Лизогуб скаржився на нього, протопопа чернігівського Григорія Максимовича, військового канцеляриста Григорія Дашевського за заволодіння ними його ґрунтами у с. Полуботки.

Плахута Іван – шляхтич гербу «Пулкозиц». Козак полкової сотні (1724), був у походах під Білу Церкву, у Києві на лінійній роботі, на канальній роботі і того ж часу відправляв службу «полковую в посилках». Значковий товариш Чернігівського полку (1725 – 1751 – ?), звільнений за старістю. Мав дім у Чернігові. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва.

Плахута Петро – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Гафія Каранда, у другому шлюбі за значковим товаришем Федором Білецьким.

Плахута Федір Іванович (1726 – 1766 – ?) – син значкового товариша Чернігівського полку, службу розпочав з 1744 р., значковий товариш (з 1749), отаман городовий чернігівський (з 1764).

Плахута Яків Іванович (1714 – 1769 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1736 – 1764.12.07.), мав житловий двір у Чернігові. Був у поході на кордон під Переяслав, 1737 р. у команді посполитих на лінії, 1739 р. у хотинському поході, 1740, 1741, 1742 рр. збирав гроші для чиновників, абшитований значковий товариш (1764 – 1769 – ?). Мав двір шинковий у с. Сядричі Білоусівської сотні.

Плевковський Ісак Григорович (бл. 1737 – 1783 – ран. 1787) – шляхтич, службу розпочав військовим канцеляристом (з 1761.5.11.), сотник 1-ї Пирятинської сотні (1768.15.03. – 1781), бунчуковий товариш у Лубенському полку (1781 – 1783 – ?). Мешкав у Пирятині, мав у повіті 12 підданих. Д.: (1772) Марфа Григорівна Михайловська (1750 – 1787 – ?), донька осавула полкового.

Плечко Іван (1740 – 1788 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1782). Мав 13 підданих у 1 містечку і 1 хуторі. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ірина NN, донька військового товариша.

Плечник Микита – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1696 – ?).

Плешко Григорій Якович (1697 – бл. 1772) – міщанин, лавник стародубський (1726–1729). Значковий товариш (1732 – 1739). У 1732 р. гетьман Апостол надав йому маєтність, того ж року був полковим комісаром. У вересні 1735 р. купував провіант у магазин майору Хрипунову. У 1737 р. повернувся з Києва після здачі провіанту, але повинен був йти у похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Абшитований значковий товариш (1739–1767). Абшитований військовий товариш (з 1767.19.12.). Володів дд. Будою, Перетином, Будою Смолецькою, купив д. Бовсуни (в 1737), хут. Хореневський (1737). У 1768 р. мав двір у Стародубі як спадок від матері на вул. Красній. Д.: (1721) Ганна Леонтіївна Мархоленко (бл. 1705 – ?), донька значкового товариша.

Плешко Мойсей Максимович – син виборного козака. Службу розпочав з 15 лютого 1748 р. у сотенній Прилуцькій канцелярії, у 1750 р. переведений до Прилуцької рахункової палати, хорунжий сотенний прилуцький (з 1765.26.05.), осавул сотенний (з 1766.17.02.), возний Переволочанської сотні (з 1768.7.03.), абшитований значковий товариш (1772.20.10. – 1788 – ?), проживав у с. Ліски. Д.: Марія Федорівна Килець, донька козака. Мали синів Луку, Микиту, Семена, Івана, доньок Гафію, Меланію, Ксенію.

Плешко Олександр Григорович (1742 – 1787 – ?) – службу розпочав 1762 р. військовим канцеляристом Скарбової канцелярії, військовий товариш (1765.21.12. – 1787). Мав 8 дворів підданих у д. Аннушині 1-ї полкової сотні Стародубського полку, де і проживав. Д.: Лизавета Григорівна Савицька, донька полкового хорунжого. Мали синів Михайла, Василя, Григорія, Петра.

Плешко Петро (? – ран. 1781) – військовий товариш. Мав 5 дворів підданих у с. Семашкові 1-ї полкової сотні Стародубського полку, де і проживав.

Плешко Петро Григорович (1729 – 1781/1782) – військовий канцелярист. Д.: (1765) Пелагея Григорівна Покорська (1745 – ?), донька бунчукового товариша.

Плешко Степан Андрійович (бл. 1736 – ?) – службу розпочав 1755 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (1765.21.12. – 1784 – ?).

Плешко Феодосій Григорович (1724 – 1787 – ран. 1800) – онук військового та син значкового товаришів, службу розпочав у Стародубській полковій канцелярії з 1739 р., значковий товариш (з 1739.15.06.), військовий канцелярист (з 1739.10.11.), військовий товариш (з 1751.15.12.). Був у поході при Київській фортеці, утримував команду на «засечной границе та в других исправлениях». Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату, в якій жило 5 найманих людей. 29 травня 1767 р. абшитований полковим осавулом через хворобу ніг. Мав 167 підданих. Д.: 1) Гафія Іванівна Кольчевська (1730 – ?), донька значкового товариша. 2) Ганна Миколаївна Юркевич (? – 1794.4.11.), донька військового товариша. Мали синів Івана, Федора, Родіона, Дмитра, Василя, Якова, Степана, доньок Олену, Ірину, Катерину і Настасію.

Плешко Яків – військовий товариш Стародубського полку (1705).

Плинський Яків Семенович – ротмістр полку охочекомонного Ковбаси (1726).

Плис Пилип – полковник лубенський (? – 1669.03. – ? у Ігнатовича), 30 жовтня 1669 р. царська грамота с увещеванием покорности. Сотник лубенський (? – 1671.01.). У грудні 1671 р. був присутній на уряді в Лохвиці, очевидно, як засланий від боку полковника. Його майно – «двор зо всеми будинками и з лисами и сеножатями, озерами, езами, з полями и садами, так по той стороне Сули реки, яко и по сей стороне будучими» 22 липня 1672 р. гетьман Самойлович віддав полковому писаря Хомі Тризні, який повернувся з Сибіру.

Плісковський Андрій – служитель господаря замку Скоропадського Даровського, значковий товариш Ніжинського полку (1726), знаходився у гілянському поході. Д.: N Василівна N, донька замкового священика батуринського.

Плішко Феодосій Григорович – осавул полковий стародубський (1778 – 1782).

Плоский Василь (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 2 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовід-

ної книги дворян Чернігівського намісництва по Березненському повіту. Д.: Пелагея NN, донька козака.

Плоский Кіндрат – значковий товариш Чернігівського полку.

Плоский Ницько – козак остерський (1649), сотник остерський Київського полку (? – 1666.04. – ?).

Плоский Прокіп – покозачений шляхтич, товариш полку Чернігівського (? – 1695 – 1696 – ?), старий товариш полку Чернігівського (1697). Млин на р. Свин поблизу Чернігова під с. Березанкою продав Леонтію Полуботку (ран. 1689). Мешкав у Чернігові між садибами П.Полуботка і Василя Полонецького. 12 липня 1696 р. продав свій будинок у Чернігові П.Полуботку за 500 золотих. У 1697 р. продав поля, орну землю, селище з гаями, городами і садками і винницю за 800 золотих Івану Ілляшевичу Скоропадському.

Плосконний Герасим Гнатович – писар полковий стародубський (1700).

Плотний Григорій – військовий канцелярист ГВК (1730).

Плотний Іван Олексійович (? – ран. 1764) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1709 – 1735 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні. Д.: Гафія Степанівна Якимович-Кожуховська (? – ран. 1761), донька полкового осавула стародубського.

Плотний Іван Якович (Терник Іван) – полковник стародубський (1663.07. – 1665), суддя полковий стародубський (1669).

Плотний Лаврін Іванович – син полковника стародубського. Близько 1680 р. поселив сл. Плотновку, який від полковника Коровки отримав дозвіл зайняти греблю і поставити млин на р. Стройці у с. П'ятовську. 13 вересня 1686 р. разом з матір'ю Ганною Яківною Зубровою продали власний двір з плецем за 500 золотих значному війському товаришу Івану Завадовському. Військовий товариш Стародубського полку (1688). Продав млинок полковнику стародубському Тимофію Олексійовичу.

Плотний Олексій (? – ран. 1720) – значний військовий товариш. Д.: Федора Костянтинівна N. Донька Пелагеї – сестри дружини Івана Бистрицького, яка похована у П'ятовську.

Плотний Петро Іванович – значковий товариш Стародубського полку, мав двір у Стародубі (1768). Володів сл. Плотновкою, ґрунтами у д. Обухівці і млином там на р. Сковородці.

Плохута Григорій – значковий товариш (з 1749), отаман полковий (1751).

Плохута Іван – козак, значковий товариш Чернігівського полку (1725 – 1751 – ?).

Плохута Яків – значковий товариш Чернігівського полку по батьку (з 1736), в утриманні комісарських та інших коштів полку Чернігівського.

Плошкевич Антін Васильович (? – 1734 – 1774 – ран. 1779) – походив з шляхетської родини, представники якої відомі серед священиків Успенської церкви м. Переяслава. Навчався у Переяславському колегіумі (у 1741 р. учень школи інфіми). Козацьку службу розпочав у листопаді 1748 р. полковим канцеляристом переяславським, значковий товариш (1753.15.09.), сотник домонтівський (1761.4.07. – 1774) після Якова Германовича Платковського, рідного брата діда (Дмитра) його дружини. Купив хутір у священика Григорія Лейби (1762.23.05.), а інший хутір – у домонтівських козаків Данила Куценка і його брата (1764.4.12.). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. У м. Домонтові мав 35 підданних (1774). Д.: Устина Петрівна Платковська (1733 – 1779 – ?), донька значкового товариша. 1779 р. – вдова. Синів не мали, а лише доньок Марфу (1766 – 1779 – ?) і Ганну (? – 1790 – ?), заміжнь за Мойсеєм Велентеєм (1742 – 1790 – ?), колезький асесор.

Плушенко Яків Павлович – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1687.07.).

Плюйка Яків – наказний полковник полтавський (1674.03.).

Плющ–Гнилокожа Данило – шляхтичі гербу «Дрия» (змінений), сотник кобизський (1707).

Пнєвський Мартин – козацький старшина у таборі на Узені 17 жовтня 1619 р..

Побереженко Федір – сотник полку Тимофія Барабаша.

Побиванець Семен – сотник золотоніський Переяславського полку (? – 1667.03. – ?).

Побиванець Хилько – сотник золотоніський Переяславського полку (?–1676.02.–?).

Побожій Кузьма – значковий товариш Стародубського полку (? – 1704 – 1707 – ?). 12 березня 1707 р. отримав гетьманський універсал на право побудувати млин на греблі у Топальській сотні під с. Сита Буда на р. Іванова.

Повалович N – значковий товариш Київського полку (1767), мешкав у Борисполі. Тримав там 11 дворів підданих.

Повелка Іван – значковий товариш під відомом полкової канцелярії 1755 р., двір у Перевалочній.

Поволоцький Василь Іванович (Івасенко, Свічкопал) (? – 1688 – 1732 – ?) – сотник наказний сосницький (1707), отаман городовий сосницький (? – 1724 – 1725 – ?), був у походах 1688, 1689, 1697, 1698, 1706, 1715 рр., у 1732 р. – козак убогий.

Поволоцький Гаврило (? – 1632 – 1670 – ?) – шляхтич гербу «Пржіятель» змінений. Товариш Чернігівського полку (1670).

Поволоцький Іван Ничипірович – значковий товариш Чернігівського полку.

Поволоцький Леонтій Іванович (? – 1680 – 1741 – ?) – отаман курінний сосницький (1724 – 1732), був у походах з 1695 р. (під Кизикерменем – 1695, 1696, 1698, на Ладозі – 1701, під Рогульовим – 1704, під Любарем – 1705, під Замостям – 1706, у Білій Церкві – 1707, у Полоному – 1708, 1709, у Немирові – 1711, на каналі у Царичині – 1719, у низовому в Астрахані – 1723, 1724, на каналах в Ладозі – 1721, 1722, у Києві на фортеці – 1707, 1713). Один з двох найзаможніших козаків сотні у 1738, 1739 рр., отаман сосницький (1740), сотник наказний сосницький у 1741 р. (мав шинок у Сосниці).

Поволоцький Ничипір Гаврилович (? – 1652 – 1672 – ?) – знатний товариш Чернігівського полку. Разом з братом Іваном у 1672 р. отримав від полковника чернігівського Борковського млин з нерухомістю. Засновник гілки Свічкопалів.

Поволоцький-Івасенко Леонтій Іванович (? – 1680 – 1741 – ?) – отаман курінний сосницький (1724 – 1732), був у походах з 1695 р. (під Кизикерменем – 1695, 1696, 1698, у Ладозі – 1701, під Рогульовим – 1704, під Любарем – 1705, під Замостям – 1706, у Б.Церкві – 1707, у Полоному – 1708, 1709, у Немирові – 1711, на каналі у Царичині – 1719, у низовому в Астрахані – 1723, 1724, на каналах в Ладозі – 1721, 1722, у Києві на фортеці – 1707, 1713). Один з двох найзаможніших козаків сотні у 1738, 1739 рр., отаман сосницький

(1740), сотник наказний сосницький у 1741 р. (мав шинок у Сосниці).

Поволоцький-Івасенко Михайло Якович (? – ран. 1787) – служив з 1767 р. сотенним осавулом сосницьким, значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), був у поході в турецьку війну. Д.: Марія Андріївна N, донька д'ячка (1779), козака (1780), дітей не мали (1780).

Поволоцький-Івасенко Степан Федорович (1727 – 1787 – ?) – служив з 1763 р. сотенним хорунжим, значковий товариш Чернігівського полку (1774 – 1780 – ?), був у поході. Військовий товариш (1783–1787), поручик у відставці (з 1787). Д.: N Максимівна Пінська (? – ран. 1787), донька військового канцеляриста.

Поволоцький-Івасенко Яків Іванович – курінний отаман (1760), значковий товариш.

Поволоцький-Івасенко-Шматко Семен Васильович (1752 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Марія NN, донька козака.

Поволоцький-Орлаш Олексій – військовий товариш (1783), городовий староста сосницький. Мав 17 підданих у м. Сосниці. Д.: Меланія Іванівна Косминська, донька полкового осавула.

Повстопор (?) Федір – значковий товариш Лубенського полку (1769), на правлінні у Курінській сотні.

Повстрижний Григорій – сотник. 27 червня 1693 р. направив листа полковнику Герцику.

Погана Мати Кирило Мартинович – військовий товариш (? – 1669 – ?), мешканець гадяцький. Осавул полковий гадяцький (? – 1670 – 1672 – ?), значний військовий товариш (1687.20.10.), хорунжий полковий гадяцький, сотник 2-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1692.02. – ?). Д.: Марія NN.

Погорей Кузьма – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Погорілий Микита – осавул полковий 3-го компанійського полку (1741 – 1751 – ?) з отаманів компанійських.

Поготовський Данило – хорунжий полкової артилерії Гадяцького полку (? – 1724 – ?).

Погребевич Марко (Тарас) – сотник гельмязівський Переяславського полку (?–1689–?).

Погребінський Пилип – сотник веприцький (? – 1658 – ?).

Погуляй Андрій (1723 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Мав 33 підданих у 1 селі. Д.: Дарія NN, донька козака.

Поджний Михайло – наказний сотник сорочинський Миргородського полку (1721).

Подобайло (Пободайло) Мартин – сотник полковий Чернігівського полку (? – 1649 – ?).

Подобайло Степан Данилович – наказний полковник чернігівський (? – 1649.06. – 1651.07.), полковник чернігівський (1651.07. – 1654.10.). 28 січня 1652 р. Б.Хмельницький наказав йому вивести козаків з Чернігівського до Київського воєводства.

Подоляка Артем Олексійович – сотник Погарської сотні Стародубського полку (1697.01. – 1698.05. – ?), (? – 1705.11. – 1707.12. – ?).

Подолянка Леонтій – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?). Житель лохвицький (1735) Лубенського полку, мав шинок у Чонухах. У 1735 р. по приходу з польського походу з числа значкових товаришів виключений. У 1736 р. був у Азові з командою. Присягнув у 1741 р. Мав шинок у м. Чорнухах (1745), двір житловий, у якому сам жив у Лохвиці. З дітей відомий син Василь.

Подолянка Яцько – товариш полку Переяславського. Вів тяжби за отчиний і дідизний ґрунт (сіножаті і город) Гаврила Калющенка. Цю справу вимушені були розглядати гетьман Іван Кулага, а також суддя Михайло Каша.

Подоляченко Матвій Іванович – син козака, козак сотні Жигимонтівська Миргородського полку (1649), осавул полковий миргородський (? – 1654 – ?), наказний полковник миргородський (1654).

Подольський Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1767). Мав 9 дворів у Переволочанській сотні (1753).

Подольський Захар – син значкового товариша, абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1782), проживав у Батурині. Мав 18 підданих. Д.: Катерина Іванівна Бардак, донька значкового товариша. Їх діти: Стефан, Тетяна, Пелагея, Марія, Ганна, донька Уляна була заміжня за Олексієм Івановичем Кодинцем, Олена – за абшитованим запорізьким старшиною Сидором Петровським.

Подольський Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?), житель с. Переволочної. Полковий комісар (1729, 1734).

Подольський Максим Данилович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1739 – ?).

Подольський Михайло – службу розпочав з 1733 р., у 1736 р. призначений сотенним писарем бакланським, значковий товариш Стародубського полку (1761 – 1781 – ?), у походах не був.

Подольський Петро – абшитований значковий товариш (1751), мешканець Глухівської сотні.

Подольський Петро – полковий осавул (1779), мешканець с. Переволочна Прилуцького полку, де мав 17 підданих. Д.: NN Марковська, донька полкового хорунжого. Мали сина Трохима (1777 – ?), доньок Гафію (1767 – ?), Єфросинію (1769 – ?).

Подорожній Матвій (? – 1721 – 1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (з 1742).

Подорожній Олексій (1685 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735).

Подорожній Федір (? – 1663 – 1693 – ?) – шляхтич, значний військовий товариш (1693). 3 грудня 1693 р. продав ½ власного млина значному військовому товаришу Павлу Яворському на р. Ревні під с. Семенівкою за 800 золотих. 20 серпня 1722 р. наказний полковник стародубський Петро Корецький доповідав у ГВК про відмову погарського сотника Семена Галецького сприяти розгляду справи за вкрадені гроші між Подорожнім, його племінником Костею та жителем с. Случівська поповичем Михайлом.

Подоско Хома (1759 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 6 підданних. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія NN, донька коморника.

Подоський Стефан – шляхтич, козацький старшина, 25 квітня 1662 р.нобілітований.

Подрєз Леонтій (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Варвара NN, донька козака.

Подстрішний Леско – сотник орлянський Полтавського полку (? – 1682 – ?).

Позняк Василь Кирійович – отаман сотенний топальський, абшитований значковий товариш. Проживав

у с. Ситій Буді, де мав греблю з млином на р. Іржавці (1781).

Позняк Зіновій – обозний полковий 1-го компанійського полку (? – 1740.18.02. – ?).

Позняк Ілляш (? – ран. 1751) – обозний полковий 2-го компанійського полку. Д.: N Яківна Трифановська, донька значкового товариша.

Позняк Трохим (1749 – ?) – службу розпочав з 1766 р. у Слабинському сотенному правлінні канцеляристом, полковий канцелярист (з 1772), писар сотенний слабинський (1776 – 1779 – ?), вахмістр (1787), мав 8 підданих у 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Трохимівна Жилинська, донька міщанина чернігівського.

Покараш (Покарський, Понарський) Микола – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, 1737 р. – у очаківському поході. У 1738 р. «безвестно с полку сошол».

Покас Григорій – писар полковний київський (1738 – ?).

Покасовський (Покас) Андрій – військовий товариш Чернігівського полку.

Покасовський (Покас) Григорій Андрійович (м. Погар – ?) – військовий канцелярист (1742–1757), війт погарський (1762), військовий товариш (1767). Д.: 1) N Леонтіївна Галецька, донька сотника бакланського. 2) (з 1760.13.07.) Марія Михайлівна Пілатович (1736 – ?), донька бунчукового товариша, вдова військового канцеляриста Василя Семеновича Словуцького.

Покасовський (Покас) Павло (бл. 1697–1747 – ран. 1750) – хорунжий полкової сотні Чернігівського полку (? – 1737 – 1738 – ?), наказний сотник полковий (1739), військовий товариш (? – 1743 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1747 – ?). Мав шинок у Чернігові (1732). На його хуторі під с. Рижиками при гуті у Білоусівській сотні знаходився шинок сина його Івана. Мав у Вибельській сотні у с. Виблях 1 двір підсусідків, у Слабинській сотні у с. Шостовиці 6 дворів підсусідків, житловий двір і шинковий у Чернігові, двір шинковий у с. Шостовиці, 1 двір підсусідків при хуторі біля с. Євтуховий Білоус (1747). Д.: Марина NN, вдова (1750), володіла житловим двором у Виблях.

Поклонський Костянтин Юрійович – полковник могилівський (1654).

Покорський Іван Опанасович – писар полковний київський (1737 – 1738).

Покорський Григорій Опанасович (1707 – 1763) – навчався у київському Братському колегіумі (1727). Службу розпочав з жовтня 1729 р. канцеляристом у ГВК, військовий товариш, бунчуковий товариш (з 1730.3.01). У Стародубській полковій рахунковій комісії (1750). Усі свої володіння заповів дружині. Д.: Феодосія Романівна Корицька (1717 – 1783 – ?), донька сотника опішнянського. 1763 р. мала суперечку за землі у сс. Писарівці і Білогощі з удовою бунчукового товариша Михайла Єсимонтовського Мариною, уродженою Скорупою. Після чоловіка за нею рахувалася плотина з млином на р. Виблі між дд. Газук і Яцькович, д. Вистряків з 9 дворами підданих у 1-й полковій сотні Стародубського полку.

Покорський Данило Григорович (? – 1788 – ?) – службу розпочав з 1770 р., колезький канцелярист (1783–1784), військовий товариш Київського полку (1784–1787). Д.: Євдокія Прокопівна Лишень, донька військового товариша.

Покорський Данило Опанасович (1701 – 1767 – ?) – військовий канцелярист (? – 1724), старший військовий канцелярист ГВК (1724.01. – 1727). Бунчуковий товариш (з 1730.3.01.), служив у Глухові при справах по верхній апеляції при ГВК, писар ГВС (1750–1760). Протягом 1726–1743 рр. ГВК розглядала його майнові тяжби з священиком с. Білогощі Мглинської сотні. Мав у 1737 р. у с. Павлівці Мглинської сотні 1 житловий двір. У 1763 р. розглядав справу польського шляхтича Реута на генерального бунчужного Тарнавського. Підкоморій при відставці (1766.21.01.). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, у яких жило 3 найманих людей. Д.: (1756) Пелагея Яківна Лизогуб (1709 – 1767 – ?), донька генерального обозного. У 1-му шлюбі була за Михайлом Гнатовичем Рубцем, бунчуковим товаришем.

Покорський Іван Данилович (1737 – 1787 – ?) – військовий канцелярист (1763), військовий товариш (з 1763.16.12.), бунчуковий товариш (1766.31.01 – 1777), надвірний радник (з 1784). Мешкав у с. Павлівці (1777). Мав 410 підданих (1775). Родоначальник гілки Покорських-Жоравок. Д.: 1) (1768) Лизавета Василівна N (1749 – ?). 2) Наталія Іванівна Жоравка (1749.7.07. – ?), донька генерального осавула.

Покорський Іван Опанасович (1714 – ран. 1762) – бунчуковий товариш у Київському полку, київський полковий писар (1737–1738), колишній писар полковий (1738 – 1749 – ?). Розорив козака Коропця, розігнавши його підданих, а його 16-річного сина заарештував. Зинувачував Коропця, що той, будучи співаком у генерала Вельямінова, у 1736 р. втік з кримського походу. У 1740 р. Коропцев звинуватив його з Столпановським в утисках полкового хорунжого Івана Лягула, бунчукових товаришів Йосипа, Григорія і Петра Солонин у привласненні зібраних податків, приверненні у підданство козаків. У 1743 р. бунчуковий товариш Іван Коропцев звинуватив його і Столпановського у привласненні волів, коней, грошей і провіанту, зібраних для російської армії. Мав у с. Чемер 63 підсусідків. Помер бездітним. Д.: (бл. 1737) Євдокія Антонівна Танська (1725 – 1769 – ?), донька полковника київського.

Покорський Іван Федорович (? – ран. 1728) – син шляхтича значковий товариш Київського полку, писар. Д.: Гафія NN.

Покорський Олексій Опанасович (1703 – 1764 – ран. 1777) – бунчуковий товариш у Стародубському полку (1730.3.01. – 1764 – ?). У 1754 р. уступив по заміні двір у Стродубі (3 хати, 2 комори, 1 сарай, 1 кімната) тещі козака новоміського Григорія Гореленка. У 1763 р. проводив слідство про захоплені колишнім полковником стародубським Радищевим ґрунтів значкового товариша Добрянського. У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні у с. Казюнки 5 посполитими дворами. Д.: Уляна Якимівна Кулябка (1719 – ?), донька бунчукового товариша.

Покорський Опанас Федорович (1668 – 1745 – ?) – син лавника стародубського магістрату, шляхтич. Службу розпочав з 1690 р. у ГВК, у 1695 р. був у кизикерменському поході, потрапив у полон. Полковий писар стародубський (1698 – 1707.08), 1700 р. купив у жителя яцьківського Михайла Григоровича Солодкого двір яцьківський з плецами, двома городами і ріллею. Значний військовий канцелярист (1709), значний військовий товариш (1709–1717). Під час таванського походу отримав гетьманський універсал на д. Яцьковичі. Отримав універсал гетьмана Мазепи на

16 дворів у д. Вистрик (1706), універсал Скоропадського на дд. Вистрик і Яцьковичі у полковій сотні, слободи Павлівку і Кознонку на р. Жечі з млинами (1709.14.01.), підтверджуючі універсали на с. Білогощу у Мглинському повіті (1709.7.05. та 1714.20.03.). Купив млини у Третинників, млинарів яцьковських, і у Гордія Савича Носикевича. У 1725 р. був засланий до Сибіру (у справі П.Полуботка), звідки повернувся у 1728 р. 1729 р. отримав підтверджуючий універсал гетьмана Апостола на с. Білогощу та інші угіддя. Бунчуковий товариш (з 1730), на що у 1735 р. «з синами его Данилом Алексеем Григорием и Іваномъ Покорскими в подтверждение» отримав. Мав двір у с. Павлівці у 1735, маєтність у Мглинській сотні Стародубського полку у с. Павловці 1 двір посполитих убогих не тяглих та 5 підсусідків убогих, маєтність у сл. Шуляковка 2 двори посполитих убогих не тяглих та 2 підсусідки, маєтність у с. Білогоща 3 двори посполитих малогрунтових не тяглих та 4 хати убогих підсусідків у 1735 р. Проживав у с. Яцковичах (1742–1745). Д.: NNN (? – ран. 1742).

Покорський Петро Григорович (1737 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1759 р. канцеляристом у ГВК, абшитований військовий товариш Стародубського полку (1768.10.08. – 1788 – ?). Д.: Софія Миколаївна Гамалія (1761.17.09. – ?), донька військового товариша.

Покорський Степан Олексійович (1736 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1755 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1765.21.12.). Працював у Стародубській полковій рахунковій комісії (1774).

Покорський-Жоравка Павло Григорович (1737 – 1803 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1759 р. канцеляристом у ГВС, абшитований військовий товариш (1765.10.08.), сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1772.4.07.– 1782). Д.: (з 1770) Марина Василівна Завадовська (1750 – ?), донька бунчукового товариша.

Покотило Василь – служив за Мазепи і Скоропадського, бунчуковий товариш (1726), сотник бахмацький Ніжинського полку (1728 – 1743). У 1736 р. був на форпостах на Орелі.

Покотило Григорій – наказний сотник веприцький Гадяцького полку (1735), сотник веприцький (1736 – 1738.12.01. – ?), сотник наказний (1739). Д.: NNN, у січні 1738 р. звинуватила наказного веприцького сотника Прокопа Масюка у здирствах і хабарництві та намаганні захопити сотницький уряд під час перебування її чоловіка у військовому поході.

Покотило Кирило – наказний сотник бахмацький Ніжинського полку (1731).

Покотило Степан – полковий осавул (1779). Д.: Дарія Нестерівна Тодорська, донька значкового товариша.

Покотило Яків – полковник сердюцький (? – 1703.02. – 1709).

Покотило Яків – син бунчукового товариша. Наказний сотник бахмацький Ніжинського полку (1737, 1738, 1742), полковий хорунжий компанійський (1754), осавул полковий 3-го компанійського полку (1755 – ?). Брат Андрія. Вів суперечку з київськийм полковим осавулом Йосипом Закревським за лісові угіддя та двір у с. Атюша. Обозний полковий компанійський.

Покощевський Павло Іванович – значковий товариш Стародубського полку. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату, у яких жила 1 наймана людина.

Покуневич Михайло – значковий товариш Стародубського полку (з 1754).

Покусек Семен – осавул полковий переяславський (ран. 1705).

Покусик N – полковник річицький (1648), козаків привів з Чернігова.

Полгун Іван (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 9 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Стеценко, донька дворянина.

Полежай Іван – обозний полковий білоцерківський (? – 1654.13.01. – ?).

Полетановський Павло – сотник сосницький (1738 – 1750). Мав двір у Сосниці та приїжджий двір у с. Кириївка. Мав пасічний двір у Сосниці. Д.: NNN. Володіла двором у Сосниці (1750–1755).

Полетика Андрій (1721 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1749 р., абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1757).

Полетика Андрій Андрійович (1740 – 1788 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (з 1758), військовий товариш (з 1763.12.11.), бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1767.28.09.). Мав 320 підданих у 1 місті, 1 селі і 4 хуторах Д.: (1767) Ганна Федорівна Савич (1742 – ?), донька бунчукового товариша.

Полетика Андрій Павлович (1692 – 1773) – війт роменський (1727–1729). Значковий товариш у Лубенському полку (? – 1733 – 1749). Полковий комісар (1733). У 1735 р. був комісаром, у 1736 р. на форпостах при Кременчуку. У 1737 р. був у очаківському поході. У 1738 р. його хутір поблизу с. Коровинець розорив і захопив ґрунти бунчуковий товариш Андрій Полуботок. Присягнув у 1741 р. У 1748 р. відбулось рішення Сенату з питання належності с. Коровинці. У суперечці між Полетиками і Ілляшенками було визнано «давность против грамот великих государей причесться не может». Бунчуковий товариш (з 1749.5.12). У 1755 р. мав сварку за ґрунти з козаками Василем і Андрієм Павленками, вів тяжби і за інші свої маєтності. Абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1757). Мав у Ромнах двір житловий, шинок у с. Волковці, шинок у с. Хмельовому, у д. Довгополівці у його хаті 1 двір підсусідків піших убогих, у с. Коровинці двори ним куплені козацькі, у яких «сами те хазяї живут и протчими своими грунтами яко то полями и лесами владеют»: 2 двори малогрунтових могучих, 2 малогрунтових не могучих та 1 тяглий убогий підсусідків козацьких, на хуторі біля села 2 двори піших убогих підсусідків, у Ромнах 1 двір тяглий та 6 двори підсусідків піших убогих (1745). У 1747 р. мав у Роменській сотні хутір на 6 дворів, житловий двір у Ромнах і шинок, млин під с. Оксютинці, шинок у с. Хмельове. Жив у Київському полку. Д.: (1709) Ганна Іванівна Ласкевич (? – ран. 1769), донька значкового товариша. У придане принесла значні маєтності, які спадали на неї від її прадіда – лубенського полковника Максима Ілляшенка.

Полетика Василь Іванович – син шляхтича Кременецького повіту (поблизу м. Броди), сотник седнівський. Власник сс. Івашківки, Мощонки, Рудні, Рогозки, Вихвостова. Д.: N Дем'янівна Ігнатович, донька гетьмана.

Полетика Григорій – канцелярист Стародубської полкової канцелярії (1726 – 1727), значковий товариш (1729).

Полетика Іван – сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1677 – ?).

Полетика Іван Григорович (? – ран. 1789) – значковий товариш Лубенського полку. У 1738 р. купував воли. Присягнув у 1741 р. Мав у Ромнах житловий двір у 1745–1747 рр.

Полетика Іван Іванович (? – 1673) – шляхтич, власник батьківського маєтку під Бродами. Козак Лубенської сотні Миргородського полку (1649). Значковий товариш Полтавського полку. Загинув під Хотином. Д.: Феодосія NN.

Полетика Іван Іванович (1734 – ?) – значковий товариш Лубенського полку, військовий товариш, абшитований писар полковий (1778.12.12. – 1788 – ?). Мав 26 підданих. Д.: (1770) Варвара Василівна Балюр, донька військового товариша.

Полетика Іван Павлович (? – ран. 1754) – міщанин роменський, значковий товариш Лубенського полку (1745 – 1751 – ?) за заслуги діда і батька – значкових товаришів Полтавського полку. У Ніжині в головному карвасарії у розділі з відкупщиками колишніми індуктового збору (1751). Мав у 1740 р. у с. Губському 2 двори піших убогих козацьких підсусідків. Мешканець Роменський.

Полетика Матвій Павлович – міщанин роменський, за служби діда і батька значковий товариш (1738 – 1769 – ?). Присягнув у 1741 р. Мав у Роменській сотні у с. Салагубівці двір житловий. Вдома через старость і крайню убогість (1769). Д.: Феодосія N Лук'янович.

Полетика Осип Матвійович (1741 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1779.13.11. – ?), абшитований військовий товариш (1781.12.08. – 1788 – ?). Мешкав у с. Гаврилівці. Д.: (1781) Параска Яківна Чижевська, донька військового товариша.

Полетика Павло Іванович (? – 1709.27.06.) – значковий товариш Полтавського полку. Проживав у Полтаві і Переволочній. Загинув у полтавській битві. Д.: Гафія N Калениченко (? – 1694 – 1716 – ?), мешканка Роменська.

Полетика Семен Павлович – військовий товариш (1712), мешканець с. Чаус.

Полетика Степан Андрійович (1728 – 1778) – сотник смілянський (1752–1754), потім костянтинівський (1759–1768). «Сказка» датована 1761 р.. У 1756 р. утримував під караулом вдову священика Марію Сохацьку. У березні 1762 р. оштрафований ГВК за несвоєчасне залагодження козацьких рушень. У 1763 р. силоміць примушував продавати горілку і побив козака Роменської сотні Гордія Левенця. У 1764 р. побив у Гадяцькому полку підданих військового товариша Андрія Ласкевича та значкового товариша Лубенського полку Андрія Богдановського. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1768–1778). Д.: Тетяна N Світ.

Полетика Федір (? – 1680 – ран. 1750) – дозорчий орендний у Стародубі (1705 – 1706), значковий товариш Стародубського полку (1711), городничий стародубський (1723). Його син Іван мешкав у с. Нове.

Полетика-Зарадченков Андрій – бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1758 – 1759).

Политка (Василь ?) – сотник седнівський Чернігівського полку (бл. 1674).

Поліно Дем'ян – отаман городовий гадяцький (? – 1660.06. – ?).

Політанський Григорій – службу розпочав з 1 вересня 1755 р. полковим канцеляристом, 22 жовтня 1757 р. призначений писарем сотенним кобизьким, 24 травня 1762 р. став значковим товаришем, 1769 р. напав на Київську полкову рахункову комісію та побив бунчукового товариша Мокрієвича. Писар гродський київський (1772–1777). Сотник малоросійський (1777 – 1779 – ?). У походи не ходив, підданих не мав. Д.: Євдокія Іванівна Проценко, донька померлого (1776) козелецького курінного отамана.

Поліченко Грисько – сотник березанський Переяславського полку (1630).

Полішевський Гнат – значковий товариш (1757), у 1757–1759 рр. бунчуковий товариш Петро Галецький позивав його за купівлю ґрунтів на землях м. Омельника.

Полішко Семен (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1782–1787), секретар нижнього земського суду (1782). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Параска N Христофорова, донька грека.

Полішко Федір – міщанин конотопський, значковий товариш Ніжинського полку (1741–1755). Мав двір житловий і шинок у Конотопі. У 1755 р. судився за двір з племінником, козаком конотопським Павлом Полішком.

Полковський Петро – наказний сотник власівський Миргородського полку (1723).

Половець Григорій – козацький старшина (1664.11.), сотник Мотовилівської сотні Білоцерківського полку (? – 1665.06. – ?).

Половець Семен (? – 1613 – 1670 – ?) – шляхтич, козак білоцерківський (1649). 1654 р. у Білій Церкві відомі Половці Андрій і Федір, у Кам'яному Броді сотником був Іван Половець. Полковник білоцерківський (? – 1653.07. – 1654.03. – ?), цьому повинне було передувати сотництво однієї з білоцерківських сотень. Ю.Гаєцький стверджує: «Половець був усунутий з посади Богданом Хмельницьким за недостатню компетентність. Петро Дорошенко узяв за дружину його дочку». Наказний полковник білоцерківський (1658.09.), генеральний суддя (? – 1671.12.02. – 1672 – ? у Дорошенка). Знову став полковником білоцерківським (1656). У 1658 р. зустрічається як наказний полковник під час знаходження у московському полоні Івана Кравченка, мабуть, був обозним полковим білоцерківським. Генеральний обозний у Тетері (? – 1664.26.06. – ?). У 1670 р. направлений розом з Білогрудом на чолі делегації до Туреччини.

Половець Степан – сотник мотовилівський Київського полку (? – 1649 – ?).

Половецький Андрій – військовий товариш.

Половецький Антін – абшитований значковий товариш Чернігівського полку. Жив у с. Халявині (1772), «за старостю и слабостю и за убожеством без войсковой службы».

Половецький Василь – військовий товариш (з 1742).

Половецький Іван Дем'янович (1714 – ?) – звільнений з служби значковим товаришем (? – 1772 – 1788 – ?), жив у с. Халявині (1772) у свого зятя возного Ройської сотні Івана Стодоленського.

Половецький Іван Михайлович (1714/1725 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – 1765). Абшитований значковий товариш (1765.2.03. – 1772 – ?). У Ройській сотні у с. Холявині мав 1 підсусідка (1747), двір житловий.

Половецький Карпо Михайлович (1716 – ?) – значковий товариш (? – 1737 – 1750 – ?) Чернігівського полку, мав житловий двір у с. Холявині Ройської сотні. Д.: (1739) Феодора Гаврилівна N (1720 – ?).

Половецький Корніло Михайлович (1723 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Євфимія NN (1767).

Половецький Леонтій – значковий товариш полку Чернігівського (? – 1740 – 1741 – ?). Мав двір у с. Холявині Ройської сотні (1740)

Половецький Марко – отаман городовий чернігівський (1699), значковий товариш Чернігівського полку.

Половецький Марциян (? – 1656 – 1703 – ?) – товариш полку Чернігівського (1703).

Половецький Михайло Маркович (? – 1688 – 1725 – ран. 1739) – значковий товариш Чернігівського полку (1701 – 1725 – ?). Учасник походів під Рогулев (1701), Орішок (1702), Любар (1704). Д.: Тетяна Павлівна N (1688 – 1739 – ?). Мали синів Карпа, Федора, Антонія, Корнила, Івана.

Половецький Федір Мартинович (1677 – 1751 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку по батькові (1708 – 1751 – ?). Ходив у походи до Польщі (1705, 1706), Києва (1707), під Кам'яний Затон (1711), на Коломак (1723). Мав двір у с. Холявині Ройської сотні. Д.: Настасія Семенівна N (1702 – ?).

Половецький Юхим Федорович (1712/1719 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1736 р., у цьому ж році був у перекопському поході, абшитований значковий товариш Чернігівського полку (з 1765.2.03), жив у с. Холявині (1772). Д.: Єфимія Олексіївна N (1720 – ?).

Половець-Рознятовський Василь (1710 – 1737 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735), 1735 – 1737 рр. очолював козацьку команду при кордоні у Мглинській сотні, у 1737 р. в роз'їздах при форпостах за командира. Мав житловий двір у с. Лопазні Мглинської сотні.

Половець-Рознятовський Дмитро (? – ран. 1781) – значковий товариш, абшитований за старістю військовим товаришем (з 1767.11.08.). Мав володіння у с. Лопазня. Мабуть, мали родинні зв'язки з Лишнями.

Половець-Рознятовський Іван Дмитрович – син значкового товариша, отаман сотенний (1783), військовий товариш (1788). У с. Лопазня мав 9 хат підданих. Д.: (1766) N Матвіївна Телесницька, донька протопопа почепського.

Половка Дмитро – значковий товариш Переяславського полку, мав у с. Лісняки Яготинської сотні 3 тяглих і 1 пішого підсусідка (1750).

Половко N – сотник чорнобильський Київського полку.

Половченко Іван – у полковому товаристві корсунському (1649), сотник корсунський (1659). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві.

Положний Матвій – наказний полковник білоцерківський (1654.07.), суддя полковий білоцерківський (? – 1654.13.01. – 07. – ?).

Полозко N – наказний сотник басанський Переяславського полку (1738).

Полозок Андрій – наказний сотник баришівський Переяславського полку (1718).

Полома Яків – значковий товариш Прилуцького полку (1787).

Поломаренко Іван Григорович – службу розпочав у Київському полку. Військовий товариш (з 1784), поручик у відставці (з 1787).

Полоницький Андрій – військовий товариш Чернігівського полку (1763).

Полоницький Василь Васильович (бл. 1721/1716 – ?) – син сотника любецького, навчався у Києво-Могилянській академії (? – 1736 – ?). Службу розпочав з 1740 р. військовим канцеляристом при Генеральному військовому суді. Призначений військовим товаришем (1742.17.03. – 1761 – ?) і далі служив у цьому чині по нарядах судової канцелярії. Мав у с. Домошлин Менської сотні 47 посполитих, житловий двір і шинок, у д. Тютюниковій 7, у д. Брячі 6 дворів посполитих. Сотник любецький. Протягом 1747–1748 рр. ГВК розглядала справу про розслідування скарг козаків с. Домошлина Менської сотні Матвія Хлібородa з товаришами про захоплення їх майна і привернення у підданство бунчуковими товаришами Володимиром і Михайлом та військовим товаришем Василем Полоницьким.

Полоницький Володимир Васильович (? – ран. 1768) – бунчуковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1760 – ?). 1751 р. до компуту записаний, а з якого звання і року патенту не пред'явив. мав приїжджі двори у Любечі, с. Домошлині та д. Кизях, двори у с. Домошлині, у д. Хавдіївка, д. Шумани, д. Кузях, при урочищі Козарках, д. Тютюниковій, д. Брячі, д. Жданах, м. Любечі, д. Авдіївці, Волинці, шинок у с. Домошлині.

Полоницький Григорій Михайлович (1742 – 1795 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш (? – 1784), військовий товариш Чернігівського полку (з 1785.1.01.). Д.: Євдокія N Ковтун, донька військового товариша.

Полоницький Іван – значний військовий товариш. Його правнук Іван Семенович (1769 – ?), мешкав у с. Овчинцях Суразького повіту.

Полоницький Леонтій Іванович – син значного військового товариша, значний військовий товариш. Мав сина Семена.

Полоницький Михайло Васильович (? – 1757) – військовий канцелярист ГВК (? – 1741), військовий товариш (1741–1747), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1747.31.03.). 1732 р. суплікували разом з братами Володимиром і Василем та отримали гетьманський універсал про повернення захопленого у них млина бунчуковим товаришем Василем Дорошенком у сл. Володимирівці. Його купчі і універсали привласнив швагро, священик с. Домошлин Менської сотні Андрій Сібірський. Мав у с. Домошлині 21 посполитого, та у с. Брячі 14 (1743), у с. Домошлині Менської сотні шинок і 27 дворів посполитих, у д. Брячі 8 дворів посполитих, житловий двір і шинок (1747), у с. Блистові Менської сотні 10 дворів посполитих 7 дворів підсусідків та 2 двори служителів, 2 двори у пошуках козацтва, у сл. Брячі 10 дворів посполитих, 5 дворів підсусідків, 1 двір служителів (1750). Убитий війтом і посполитими с. Габриловки Киселівської сотні. Мав синів Григорія, Федора, Якова.

Полоницький Федір – значковий товариш Чернігівського полку (1732)

Полоницький Федір Михайлович (1743 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш Чернігівського полку. Д.: 1) Ірина N Демидовська, донька військового товариша. 2) (1804) Марина NN.

Полоницький Яків Михайлович (1748 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (з 1778). Д.: 1) Параска Павлівна Тройницька, донька сотника. 2) Марія N Журба, донька сотника.

Полоницький-Шимко Євстафій – 27 березня 1663 р.отримав охоронний привілей від жовнірів. 30 березня 1663 р. у Львові нобілітований («salva ratificatione na przyszłym sejmie»). Писар полковий канівський (? – 1663.30.03. – ?). Д.: Маргарита Микитівна Углицька, донька священика, потім протопопа богуславського і синицького. Ім'я її матері – Марія.

Полонія Данило (1732 – ?) – військовий товариш (1782).

Полонія Михайло – значковий товариш (? – 1766 – 1767 – ?). На його дім здійснили наїзд козаки Лукомської сотні Іван Пелех і Лебединець. Мав свій герб.

Полонія Федір – козак, значковий товариш (1735 – 1751 – ?).

Полонський Василь Остафійович (? – 1654 – 1729 – ?) – син полкового писаря Канівського полку і Маргарити Микитівні Углицької, доньки священика, потім протопопа богуславського і синицького, по материнській лінії – племінником святителя Феодосія Углицького. Після переходу на Лівобережжя з канівчанами уже 1679 р. у документах зафіксований знатний полку Чернігівського товариш. Гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш, товариш полку Чернігівського (1695). За гетьмана Івана Мазепи став сотником любецьким (1698), (1701.05. – 1708.04.), потім – значним військовим товаришем (1709) та бунчуковим товаришем. Полковий комісар (1720). У липні 1720 р. разом з ревізором-комісаром Павлом Митницьким склав відомість про кількість платників консисторського податку в Чернігівському полку. У 1691 г. отримав військову частину у «дедичному» млине на р. Сулице у с. Жданах (Лохвицкой сотне) 10 січня 1707 р. продав Павлу Полуботку греблю вище Носових млинів на річці Снові, під с. Новими Боровичами. Активно заселяв вільні землі. 30 серпня 1709 р. отримав гетьманський універсал, який дозволяв йому на річці Бречі, нище його слобідки Володимирки, засипати греблю і поставити млини. 11 грудня 1709 р. гетьман надав йому універсал на маєтності у Любецькій сотні сс. Шумани і Кези, замість же с. Боровичів і слободки Бобровиці, відданих Павлу Полуботку, отримав від останнього с. Домишлин з хутором Брецьким і 2 млинами, що і було стверджено гетьманським універсалом 14 липня 1710 р. 13 вересня 1710 р. він отримав гетьманський універсал з дозволом «осадить людей заграничних» в хуторі його на грунтах Домошленських. У 1714 р. оселив при Хавдіївському млині слободку Іванівку, у 1716 р. поселив слободу Михайлівку Тютюнниківську. Піддані с. Домошлин Менської сотні відмовлялися виконувати на нього повинності і записувалися в козацтво.18 травня 1727 р. мешканці с. Домошлин Василь Кугученко та Іван Верещака звинуватили його в захопленні їх майна, худоби, грунтів і несправедливому ув'язненні. 20 травня 1727 р. нововписані козаки с. Домошлин Менської сотні звинуватили його у приверненні їх у підданство та побитті ним козака Василя Оначенка і менського сотника Івана Сахновського. 27 вересня 1727 р. доносив на колишню полковницю чернігівську Ганну Полуботківну про захоплення нею грунтів в урочищах Дубровище і Гутище. 1728 р. розслідував службові зловживання у Менській і Синявській сотнях. Вів майнові суперечки 1713–1727 рр. У 1725 р. Сенатом відпущений в Україну. Поминальник його роду: Меланія, Василь, Ганна, Петро, Тетяна. Сотник любецький (1726–1727). Бунчуковий товариш. 4 вересня 1729 по 15 вересня 1730 р. ГВК розглядала справу про захоплення ним у козаків с. Баба Менської сотні грунтів та пасік, про надмірне визискування та знущання з підданих своїх с. Домошлин. Помер у низовому сулацькому поході. Д.: Настасія Рафаїлівна Давидович, донька седнівського сотника.

Полонський Григорій (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 4 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька священика.

Полонський Григорій (1744 – 1782 – ?) – службу розпочав з 1762 р., значковий товариш (? – 1774), військовий товариш Переяславського полку (з 1774.01.).

Полонський Данило – син глухівського міщанина, військовий канцелярист ГВК (1740 – ?).

Полонський Карпо Микитович – козак келебердинський у підпорядкуванні полкової Полтавської канцелярії, значковий товариш Полтавського полку (1748.11.11. – 1755 – ?). Військовий канцелярист (1752). У 1752 р. з Степаном Черняком мав 4 сім'ї підданих у с. Кам'янці 1-ї полкової Полтавської сотні. Мав двір у Келеберді.

Полонський Матвій – військовий товариш. Мав сина Івана – сотенного хорунжого, онука Миколу, правнука Матвія (1774 – ?), який мешкав у Конотопі.

Полонський Ничипір (1731 – ?) – хорунжий полкової артилерії ніжинської (1788). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія Парчиналова, донька грека.

Полонський Яків – шляхтич гербу «Леліва». Військовий товариш.

Полошковський Тимофій – сотник переволочанський Прилуцького полку. За гетьманським універсалом мав володіння у Журавці, Глухові і Сопичах.

Полтавець Роман (1691 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1705 р. У 1708 р. заарештований шведами у Чорнухах, отаман городовий чорнуський (1742–1752), абшитований бунчуковий товариш у Лубенському полку (з 1753).

Полторацький N – полковник за Б.Хмельницького.

Полторацький Іван Федорович (1716 – 1779 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1738 р., військовий канцелярист ГВК (1739 – 1744), у 1744 р. був абшитований. Бунчуковий товариш іменним указом (1752 – 1753). У 1753 р. одночасно звільнений від усіх служб, а двори від податків. У 1768 р. володів у Сосниці багатьма підданськимим дворами за універсалом Розумовського. Крім того, у 50 – 60-х роках скупив багато козацьких і старшинських володінь у Сосниці. У 1779 р. мав у Сосниці 2 хати на 2 дворах підсусідських і 35 дворів підданих. Абшитований бунчуковий товариш (1753.1.02. – 1787 – ?). Мав 317 підданих і 12 дворових у Сосниці і 2 – у д. Бутовці Коропського повіту. Д.: Ксенія N Жуковська, донька полкового хорунжого. Мали синів Олексія, Павла, Василя, Степана, доньку Ганну.

Полторацький Йосип – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1758). Його донька Марина була дружиною надвірного радника Максима Федоровича Стависького, сина священика с. Чорнотич.

Полторацький Марко Федорович (1729.17.04., Сосниця – 1795.13.04.) – навчався у КМА, придворний співак імператриці Єлизавети (з 1745), підтриманий Розумовським. Купив у 1749 р. двір у Сосниці (за борги) у міщан Петренків. 1753 р. призначений ре-

гентом придворного хору. Бунчуковий товариш (з 1753). З іменними указами імператриці відбирав кращих співаків в Україні для придворної капели. За службу при імператорському дворі отримав дворянське звання, чин полковника і посаду директора співочої капели (з 1763). Був солістом баритональної партії у італійській опері. Д.: Агофокла Олександріва Шишкова. Подружжя мало 22 дітей. Донька їх сина Петра Марковича (у Швеції кілька років на дипломатичній службі, підпроручик у відставці, лубенський предводитель дворянства, надвірного радника і Катерини Іванівни Вульф, доньки орловського губернатора) Ганна Петрівна Керн була увіковічена у російській поезії Олександром Сергійовичем Пушкіним.

Полторацький Петро Маркович – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. У 1758 р. продав плеци у Сосниці військовому товаришу Й.Шишці. У 1768 р. володів у Сосниці шинком. У 1779 р. мав у Сосниці 7 хат на 7 дворах.

Полторацький Петро Федорович (1726 – 1787 – ?) – іменним указом імператриці та універсалом Розумовського надано разом з братами Марком та Іваном чин бунчукових товаришів у абшит, а його володіння звільнені від податків і повинностей. Абшитований бунчуковий товариш (1753.4.02. – 1787 – ?). Мав 79 підданих у Сосниці (1787). Д.: Лизавета Василівна Лисенко, донька сотника. Мали синів Миколу, Олексія, Омеляна, Федора, доньок Параску, Мотрю.

Полубенський Домінік-Станіслав Олександрович (від 2-го шлюбу) (? – ран. 1712) – власник с. Біличи у Мінському воєводстві. Хорунжий смоленський (1694), сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1696 – ?), значний військовий товариш (1700), отаман городовий стародубський (? – 1701 – 1708.5.02. – ?), наказний полковник стародубський (1706.07.). Володів с. Євдоколами Погарської сотні після значкового товариша Гаврила Чемериса. Після нього Євдоколи перейшли до Андрія Марковича. Д.: N Карпівна Мокрієвич.

Полуботок Андрій Павлович (? – 1744.28.11) – 1727 р. ГВК отримала справу про звинувачення козаком с. Кувечичі Любецької сотні Ярошем Руденком та козаками с. Онучки Дем'яном Павленком, Максимом Попонкою його та його старости у захопленні урожаю, худоби, ґрунтів та приверненню у підданство. Отримав гетьманський лист від 19 січня 1729 р. на прийняття під бунчук (1729–1744). Мав володіння у Любечі, с. Довжині, сл. Мохнатинській, д. Унучках, д. Білоцерківці, д. Павлівці, д. Корсачі, д. Губичах, с. Наданчичах, д. Мисах, д. Радковцях, д. Розсудові, д. Галкові, д. Скитках, д. Веребев, д. Високині, д. Пушкарях, с. Злієві, д. Убежичі, д. Голобурдах, д. Пищиках, д. Хорошцах, д. Довгунах, д. Манках, д. Рутках, д. Петриках 2 двори, д. Осорей, д. Мохначі, д. Сенюках, д. Лупані, д. Новосілки, с. Кротині, д. Радулі, с. Коровинець. 26 квітня 1739 р. через відїзд у військовий похід написав заповіт. Д.: Марія Андріївна Кондратьєва, онука засновника Сум і першого сумського полковника, донька сумського полковника.

Полуботок Василь Андрійович (1727–1768) – син бунчукового товариша, службу розпочав бунчуковим товаришев у Чернігівському полку (1751–1768). Мав приїжджі двори у Синявці, с. Оболонному, хут. Старому, при млинах на р. Трубайлі, житловий – у с. Орловці Понорницької, посполитські – у с. Савинці, с. Оболонному, с. Городищі, с. Гаврилівці, д. Гутищах, д. Савинках, у с. Жаровці, с. Орловці, с. Казилівці, у с. Коровинці, с. Коломійці, хут. Старому, сл. Ковалівці, при млинах на р. Трубайлі, с. Комарівці. Д.: 1) Катерина Володимирівна Ізмайлова, донька генерал-майора. 2) Мавра Матвіївна Куликовська, донька полковника.

Полуботок Леонтій Артемович (? – 1638 – 1695, Чернігів) – син сотника полкового Чернігівського полку, служив «от молодости лет», шляхтич. За надачею гетьмана Брюховецького (1668) володів шляхетською Розсудовською маєтністю в Чернігівському повіті, це може свідчити про якісь родинні зв'язки з шляхтичами любецьким Розсудевськими. Писар полковий чернігівський (? – 1666.11. – 1668 – ?). Гетьман Брюховецький надав йому Розсудівську маєтність з селами, зведеною Полобутком греблею і руднею на р. Ворзні. Товариш полку Чернігівського (? – 1669 – ?). 1669 р. з Глухівської ради направлений одним із послів на переговори з польською стороною. 29 квітня 1669 р. генеральний суддя Іван Домонтович підписав декрет про суперечку між Іваном Козловичем і Полуботком за землі у Чернігівському полку. Сотник полковий чернігівський (? – 1670.06. – 1670.07. – ?), наказний полковник (1671). Генеральний бунчужний (1762 – 1678.02.). 7 липня 1671 р. купив поле між сс. Полуботками і Товстолісом у обивателя чернігівського Семена Степановича Сосико. 24 листопада 1674 р. купив двір у Шаховича в Чернігові. В середині 70-х рр. XVII ст. в Чернігові жили по сусідству з Леоном Артемовичем Полуботком Степан Зенькович Шахович (коваль і пушкар чернігівський, 31 грудня 1679 р. Полуботок викупив його маєтність), Григорій Єрмилович (трембач полку Чернігівського, 31 січня 1680 р. викупив його двір за 300 злотих), Іван Харитонович Молявка, Мойсей Гришкович Шермакович, Василь Борковський. 16 червня 1675 р. у Ларка Крутка купив грунти в с. Товстолісах. Генеральний осавул (1678 – 1681). 31 грудня 1679 р. купив двір, комору і город у Понорниці у Івана Козія. Йому було надано в Сосницькому ключі с. Савинки з млинами: 1) на греблі Самотужного на р. Убеді, 2) млин Миськів на греблі Довгій на р. Убеді, 3) млин Безпалчого на р. Козляничах. У 1680 р. купив у товариша полку Чернігівського Пилипа Івановича Короткого ¼ грунту Мишуковщини з млином на р. Свишні, у чернігівського ігумена Зосима Тишевича купив млин в с. Понурниці на р. Вербі. 20 лютого 1681 р. гетьман Самойлович здійснив надання йому маєтку Розсудів і сіл Губичі, Савинки і Мишуківщина, 16 березня 1681 р. підтверджені царською грамотою. Будучи полковником переяславським, купив на р. Трубіж у Дем'яна і Гапона Корнієнків «на гребле низшой меской чтири ставидле», потім докупив «то ж чтири ставидле» у Андрія Богданенка, і «также чтире ставидле» у Олексія Бібличенка та Гната Михеєвича. Крім купівлі в Переяславі, полковничий погляд привернув і Яготин. Там «на речце Супой под Яготином у Федора Тикаленка пят ставидл, з хуторами до них прилеглими и дванатцет кол млыва з млынами своим коштом постройл». У 1681 р. гетьман Самойлович надав йому с. Гучин, млин Прокопа Плоского під Черніговом на р. Свині. Наказний полковник переяславський (1683), полковник переяславський (1683 – 1687, 1688, 1689). Скуповував маєтності: грунт у Миська Олександровича Безбожненка, 7 грудня 1685 р. грунти під Черніговом черніговського райці Василя Пилиповича,

потім поле під с. Полуботками, ниву під Черніговом у Михайла Тимаховича Трискибенка з матірю і братами (30.05.1688), 20 липня 1689 р. грунти голянищеві в Любецькому тракті у сержанта Федора Гаврилова, млини на Переяславщині, слободку у товариша полку Чернігівського Дем'яна Унучки, млин на р. Убеді у Василя Коляди, млин на р. Бречі у Габриеля Гуриновича. Отримав с. Наумівку Киселівської сотні, підтвердження на рудні Медведовську і Радківську в Розсудовщині. 4 січня 1690 р. гетьман Мазепа написав йому листа про передачу Межигорському монастирю двору у Переяславі, який заповів померлий місцевий війт. Після звільнення з посади як колишній полковник купив у товариша полку Чернігівського Прокопа Плоского млин під с. Березанкою. 7 серпня 1691 р. Мазепа надав йому як значному військовому товаришу с. Коломійцев. Десь в цей час купив у Ісака Зубрицького двір у Чернігові поблизу двору товариша полку Чернігівського Лавріна Думи. 23 березня 1692 р. купив грунти в с. Вертейках Любецької сотні. 1695 р. товариш полку Чернігівського. Гетьманські універсали Леонтію і Павлу Полуботкам зберігалися у полковому суді. Поминання роду полковника чернігівського Леонтія Полуботка в Київському Софійському монастирі: Леонтій, Євгенія, Павло, Євфимія, Ганна, Олена, Ганна, черниця Марфа, Ганна, Олена, Ганна, Андрій, Марія, Яків, Олена, Герасим, Христина, Андрій, Олена, Іван, Михайло, Василь, Феодосія, Петро, нм. Володимир, Катерина, Ганна, Євдокія. Д.: 1) Ганна NN. 2) Євгенія Іванівна Костомаха (? – 1649 – 1706 – ?), прийняла постриг у черниці. Від першого шлюбу (можливо, з Ганною) близько 1660 р. народився син Павло. Вже у 1663 р. Леонтій одружується з Євгенією Іванівною Костомахою (в чернецтві, можливо, Марфа). Рід Костомах – седнівський війтівський.

Полуботок Павло Леонтійович (бл. 1660–1724) – значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви. У 1695 р. купив двір в Чернігові у Прокопа Плоского. Товариш полку Чернігівського (1696 – 1697), значний товариш Чернігівського полку (1698 – 1698.7.09. – ?), значний військовий товариш (? – 1699.17.02. – 1706), чернігівський полковник (1705.23.04. – 1723). Уже 19 жовтня 1706 р. видав універсал Макошинському Покровському монастирю про підтвердження універсалу покійного чернігівського полковника Якова Лизогуба щодо ремонту млинових гребель посполитими навколишніх сіл. 11 лютого 1708 р. купив млин на р. Білоусі у жителя сядрицького Івана Васьовича. Задобрюючи чернігівського полковника П.Полуботка, Петро I у листопаді 1708 р. надав йому кілька сіл, які раніше належали небожу гетьмана Мазепи Івану Обидовському, а вже у грудні у вічне володіння містечко Любеч з дніпровськими перевозами Любецьким і Лоєвським, які раніше були власністю Мазепи і Орлика. Наказний гетьман. Автор хроніки. Будучи полковником, відібрав Роїще у вдови полкового обозного Філона Рашка і надав полковому осавулу Михайлу Красовському. 25 лютого 1709 р. скаржився гетьману на зловживання дозорці гетьманського двору Ліневича. Після розорення Батурина захопив сіножатний степ за Тиницею поблизу міста. Як ранговим, володів частиною с. Гусинки, відібрав другу частину у сотника слабинського Семена Михайловича. Надав одну частину села полковому писарю Семену Наумовичу, а потім обидві частини – полковому писарю Івану Янушкевичу. Села Ріпки, Холявин, Кам'янка, Маслаківка, огородники у Петрушині, частина Гукова були рангові у його володінні. 1 жовтня 1715 р. скаржився гетьману про побиття купців і захоплення їхніх товарів російськими солдатами на ярмарку у Чернігові. Д.: 1) (бл. 1680) Євфимія Василівна Самойлович (? – 1717), донька священика м. Лебедина, племінниця гетьмана Самойловича. 2) (з 1718.11, у м. Воронежі) Ганна Романівна Лазаревич, донька ніжинського полкового судді. Її герб відрізняється частково від батьківського: серце, з якого росте квітка, але пронизане не однією, а двома стрілами. У 1-му шлюбі за Романом Яковичем Жураковським, військовим товаришем. У 1727 р. захопила ґрунти в урочищах Дубровище і Гутище.

Полуботок Семен Якович (1724 – 1752.11.05) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1749.7.07). Мав приїжджий двір у Глухові, у Седневській сотні у с. Нових Боровичах 39 дворів посполтих, в Старих Боровичах 20 дворів посполитих, в с. Драгівці 15 дворів посполитих, в сл. Загребельній 4 двори підсусідків, в сл. Ілгучі 4 двори посполтих, 9 підсусідків, в д. Андруші 4 двори підсусідків, у с. Полуботки 2 підсусідків, в д. Певци 3 двори підсусідків, шинок у с. Каруківка, приїжджий двір у с. Габрилівка Киселівської сотні, приїжджий двір і 3 шинка у Любечі, шинок у с. Радковці, шинок в с. Губичах, приїжджий двір 2 та 2 шинки у с. Довжики, 2 шинки в с. Розсудові, 2 шинки в с. Корольча, шино у д. Вербеві, шинок у Кротині, шинок у д. Манках, у д. Павлівці, в с. Табаївці, 2 шинки в сл. Мохнатковській, в рудні Лесковській двір приїжджий та шинок, шинок в д. Клопові, шинок в д. Сільці, шинок в д. Лопатині, шинок в д. Миси,, шинок в д. Скотках, шинок в д. Новосілки, приїжджий двір у с. Полуботках полкової сотні, житловий двір у с. Жукотках Білоусівської сотні та шинок, двір житловий з плецем при млині в д. Слободці Чернечій і двір приїжджий, у Вибельській сотні в с. Виблях 8 дворів посполитих 1 двір підсусідків, 5 дворів посполитих в с. Піски, 5 дворів у д. Підгорному, у Киселівській сотні в д. Коруківці 13 дворів (20 хат) посполитих та 7 дворів підсусідків, в д. Добрелювці 10 (17) дворів посполитих та 5 дворів підсусідків, у с. Жукотках Білоусівської сотні 30 дворів посполитих і 2 підсусідків, мав двір приїжджий і шинок у с. Виблях, в с. Холявині Ройській сотні 2 двор підсусідків, шинок у Городні, мав у с. Нові Боровичі житловий двір, а в Старих Боровичах – шинок, шинок в слободці Загребельній (1747), приїжджий двір у Чернігові, житловий та приїжджий двори у с. Полуботки, мав хутір під с. Виблями і шинок у Виблях, шинок у д. Погорільці (Подгорці?), мав у полковій сотні в с. Полуботках 1 двір підсусідкв, 1 двір служителів, в д. Пісках 2 двори підсусідків та 1 двір служителів, в с. Коти 1 двір підсусідків, мав житловий двір та 2 шинкові хати зі служителями найманими у с. Жукотках Білоусівської сотні, мав шинок у с. Мохначеві, шинок в с. Синявці, шинок в с. Кротині, шинки в Пушкарях і Новосілках, шинок в с. Лопатині, двір приїжджий і шинок у с. Довжиках, шинок у д. Унучках, шинок в д. Білоцерківці, двір при рудні Лесниківській приїжджий, двір приїжджий і шинок в с. Губичах Любецької сотні, у с. Гаврилівці Киселівської сотні 11 дворів посполитих та 2 двори служителів, у д. Каруківці 14 дворів посполитих та 2 служителів (1750). Мав приїжджий двір та 22 двори

найманих людей, шинок у с. Коровинці Роменської сотні у 1747 р., убогих і дуже убогих підданих у тому ж селі 4 двори на 9 хат малогрунтових, 127 дворів в них 158 хат та 23 бездвірних хати, підсусідків тяглих 1двір 1 хата та 14 хат піших. Д.: 1) (з 1745) Ганна Андріївна Стахович, донька бунчукового товариша. 2) Настасія Степанівна Леонтович, донька чернігівського полкового хорунжого. Нище с. Жукотки після смерті чоловіка тримала греблю і млин на струмку Руда. У с. Коти були її 2 підданих, які куплені у 1720 і 1722 р.р. Полуботком, у с. Полуботках при р. Стрижні – 5 за куплям предків.

Полуботок Яків Павлович (? – 1734.15.04) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1725–1734), отримав гетьманський лист від 19 січня 1729 р. на прийняття під бунчук. У 1729 р. поселив слобідку Нову над р. Чумгаком. Помер у Бродах під час польського походу. 1725–1729 рр. разом з братом Андрієм сперечалися з священком Воскресенської церкви Сосниці Яковом Івановичем за ґрунти у с. Гитище Сосницької сотні. Єпископ Іродіон Жураковський захопив рухоме і нерухоме майно після його смерті і взяв в опіку сина і доньку. Мав 2 можних посполитих у м. Любечі. Д.: Олена Луківна Жураковська (? – 1728), донька ніжинського полковника.

Полуневський Володимир – бунчуковий товариш (1732), мав 4 підсусідків у с. Козел Любецької сотні.

Полуней Данило (1732 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1782).

Полуней Михайло Федорович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?). На його дім здійснили наїзд козаки Лукомської сотні Іван Пелех і Лебединець. Мав свій герб.

Полуней Федір Юськович – від бабки Євдокії Мойсеївни Вербицької отримав ліс на Глибокій долині, ложку і срібну чарку (1700), а його мати Варвара – двір у Лубнах, у якому бабка сама мешкала, комору і на Засулі дворище. Мав родовий герб. Козак. Значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1762 – ?). У 1736 р. був полковим зборщиком, 1737 р. – у команді по набору людей на лінію, 1738 р. призначений купувати коней, збирач доїмок до військового скарбу (1751). Мав хутір, підсусідків у с. В'язовці, двір житловий у Лубнах, у якому сам жив, хутір під с. Міхновцями недалеко від Оржиці. Д.: Наталія Данилівна N (1696 – 1766 – ?), донька посполитого с. В'язовці 2-ї Лубенської сотні.

Полуян N – полковник за Б.Хмельницького.

Полуян Мартин – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1684 – ?).

Поляневський Гнат – значковий товариш (1764 – 1767), власник хутора Портянкового у Омельницькій сотні (1764). Вдова його у 1768 р. Марія.

Полянецький Володимир – бунчуковий товариш (1732), мав підданих 6 грунтовних, 46малогрунтовних, 36убогих у Менській сотні.

Поляницький Андрій Олександрович (1723.8.02. – 1753.3.03.),

Полянка Йосип – канцелярист полковий (1747), близько 1748 р. купив двір Тихона Підгорського у Лубнах у купця російського Опанаса Тетелія. Абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1768 – ?). «Иногда ходит в Крымскую дорогу за промыслом купеческим».

Полянський N (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку, проживав у с. Валки Переволочанської сотні, де мав 3 підданих. Д.: Євдокія NN. Мали доньок Марію, дружину сина священка хвастовецького Гната Чудновського і Ксенію, дружину посполитого оникієвського.

Полянський Андрій Олександрович (бл. 1688 – ?) – товариш полковий чернігівський (? – 1723.02.). Сотник синівський Чернігівського полку (1723.02. – 1753). Обраний вільними голосами. У квітні 1731 р. козаки Степан та Іван Свириденки подали чолобитну на нього за побиття та неправильне розмежування гаю з Грицьком і Савкою Коломійченками. Був у польському поході (1734). 1740 р. ГВК і полкова канцелярія розглядали справу згідно донесення генерального судді Михайла Забіли про надмірні збори, які знімав Полянський з його підданних у с. Синяві. Жив у с. Низківці, де мав приїжджий дім і полковий суддя Сенюта. Мав двір, винокурню, млин (камінь у млині) на р. Садовці (1742), шинок у с. Синявці (1743), ½ каменя млинового у с. Дирчині, камінь з двома гніздами валюшними у с. Терехівці, у с. Чорторийці ліс і острів. У 1753 р., будучи бездітними, родина усиновила племінника Данила Силича, якому перейли їх маєтності. Д.: Єфросинія Матвіїна Силич (1700 – 1753 – ?).

Полянський Григорій – службу розпочав в 1755 р. полковим канцеляристом, писар сотенний кобизький (з 1757.22.10.). Значковий товариш (з 1762.24.05.: 10 років і 3 місяці). Сотник малоросійський (з 1772: 4 роки і 7 місяців). Писар гродський (з 1777). Д.: Євдокія Іванівна Проценко, донька курінного отамана козелецького.

Полянський Карпо – козак у підпорядкуванні полкової Полтавської канцелярії, значковий товариш (1748.11.11. – 1750 – ?). Військовий канцелярист (1752). У 1752 р. з Степаном Черняком мав 4 сім'ї підданих у с. Кам'янці 1 полкової Полтавської сотні.

Полянський Петро – абшитований військовий товариш (1764) в Переяславському полку. Д,: NNN, її дід Андрій Родіонович Цилерин (1742).

Поморанський Петро – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1725, 1728, 1729, 1734).

Понацька Пархом – сотник Сквирської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Понирка Іван Данилович (1743 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Понирка Кіндрат Данилович (1753 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788).

Понирка Петро Хомич – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – ?).

Понирка Роман Богданович – син шляхтича, товариш сотні Глухівської (1656), військовий товариш Ніжинського полку. 5 серпня 1656 р. отримав універсал ніжинського полковника Григорія Гуляницького на право користуванням прибутками з млина, збудованого на насипаній ним греблі на р. Сліпород, спочатку на рік «свободу», потім «мерочку третю».

Понирко N Романович (? – 1654 – 1684 – ?) – шляхтич гербу «Гербурт» зміненого. Син військового товариша Глухівської сотні. Значний військовий товариш (1684), у 1684 р. отримав універсал Самойловича на маєтність і млин на р. Свесі.

Понороський Михайло (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 5 підданих у одному селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька козака.

Попа Андрій – козак можний миргородський (1731), значковий товариш (? – 1735 – 1741 – ?), проживав у с. Тухи Ярескiвської сотні.

Попатенко Олександр Степанович – сотник 2-ї полкової сотні Миргородського полку (1750–1771).

Попатенко Опанас Степанович – син ротмістра волоського, потім – сотника ярескiвського, службу розпочав з 1736 р., значковий товариш, наказний сотник яреськiвський (1737), з 1749 р. сотник яреськiвський. Сотник старомиргородський (1750 – 1764 – ?). У липні 1751 р. був звільнений з-під арешту, де знаходився через брехливий донос, нагороджений 500 карбованцями і чином сотника. Абшитований сотник (? – 1779 – 1782 – ?). Мав 11 хат підданних у Голтв'янському повіті (1782). Мав хутір під м. Яреськами. Проживав у с. Сорочинцях.

Попатенко Стефан – ротмістр волоський у польському і очаківському походах, отаман городовий (? – 1739 – ?), сотник ярескiвський Миргородського полку (? – 1749),

Попенко Андрій (1763 – 1783 – ?) – з козачих дітей, службу розпочав 25 січня 1773 р., полковий копіїст (з 1776.21.01.), полковий канцелярист (з 1780.25.06.), отаман сотенний (з 1781.5.11.), значковий товариш (з 1782.24.11.).

Попенко Григорій (1766 – ?) – службу розпочав з 1778 р., полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1783.29.07.).

Попенко Михайло (1727 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1735 р., значковий товариш (з 1783.15.06.).

Попенко Фесько – наказний сотник переволочанський Полтавського полку (1693.05.,).

Попенченко Агафон – осавул полковий переяславський. З Переяслава перейшов до Нових Млинів.

Попенченко Андрій Агафонович – син осавула полкового переяславського, військовий товариш Ніжинського полку, мешканець новомлинський.

Попко Софрон – наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку (1721.08., на Ладозі).

Поплавка Федір – значковий товариш Полтавського полку (1763.30.07. – 1787 – ?). Мав у маєтності при р. Голтві 20 підданих.

Поплавський Іван – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1715.10.; 1716, 1721).

Попов Василь (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Мав 15 піданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Меланія Павлівна Ковалевська, донька значкового товариша.

Попов Іван – генеральний бунчужний (1663.17.06. – 1664.03. – ?) у Брюховецького, інформував гетьмана, що боярин Опанас Лаврінович Ордин-Нащокін «будто листов их до царского величества не доносит», і «что Малая Росія царскому величеству и ненадобно» (1665). Письменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Попов Ничипір – син священика, значковий товариш Ніжинського полку (з 1779), жили з братом у с. Шабалинові.

Попов Федір – значковий товариш Ніжинського полку, абшитований військовий товариш (1782).

Попович Василь – значковий товариш Полтавського полку під відомом полкової канцелярії (1755), мав двір у Старих Санжарах. Сини Семен і Степан принесли присягу у 1762 р..

Попович Іван – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Попович Іван – писар полковий чигиринський (? – 1637 – ?).

Попович Іван – сотник Кам'янобродської сотні Білоцерківського полку (? – 1654.13.01. – ?), полковник паволоцький (? – 1663.04.).

Попович Михайло – козак (1649), сотник мурахівський Брацлавського полку (1653.08.). Учасник походу до Волоської землі (1653). Можливо, Попенко Мисько – козак сотні Вінницької Кальницького полку (? – 1649 – ?). Полковник кальницький (1674.04. – ?).

Попович Павло – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1718, 1730, 1731).

Попович Роман – полковник корсунський (? – 1630 – ?), козацький старшина (1637), у сотні Корчовського (Звенигородській) у 1649 р. були Поповичі Данило, Роман, Федір.

Попович Федір – значковий товариш (1735) у Роменській сотні Лубенського полку.

Попович Федір Іванович – сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1654.6.02. – 04. – ?).

Попович Яків – сотник 1 – ї полкової сотні Переяславського полку (? – 1676.01. – ?).

Поповський Іван – наказний сотник бахмацький Ніжинського полку (1736).

Попонченко Агафон – осавул полковий переяславський.

Поривай Гаврило – 1655 р. заслані від «намісника» Гадяцького замка Тимофія Самуйловича Івана і Гаврила Поривай. козацький старшина. Нобілітований у червні 1659 р. Резидент гетьмана П.Дорошенка у Стамбулі.

Порожко Андрушко – сотник Комаргороської сотні Брацлавського полку (? – 1649 –?).

Порохневський Лев (1744 – ?) – службу розпочав з 1763 р. при ГВК, військовий канцелярист, сотник надвірної компанійської корогви (з 1765.09.), сотник лютенський (1768.16.08. – 1782 – ?), абшитований сотник (1788). Мав 10 підданих у одному містечку і одному хуторі. 1782 р. гадяцький повітовий суддя Ілля Шостак захопленням на р. Лютенці двох гребель наніс Порохневському збитки на 3500 рублів. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Єфросинія Іллївна Шостак (1756 – ?), донька сотника лютенського.

Пороховський Іван Федорович – сотник коропський Ніжинського полку (1713 – 1725). 1724 р. склав відомість про власників маєтностей у сотні та підстави цих володінь.

Пороходник Тихін Артемович – абшитований військовий товариш (1787), проживав у Почепі.

Порохонський Василь Андрійович – син вихідця з Туреччини, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. був полковим комісаром, 1737 р. – у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, мав двір, у якому жив у Батурині. У 1738 р. комісар полковий, мав двір і 2 шинки у Батурині, у 1747 р. – ті ж 2 шинки.

Портний Іван – товариш полку Полтавського (1665).

Портский Войцех – сотник Канівської городової сотні Канівського полку (? – 1649).

Порубовський N – сотник Уманського полку (?– 1671–?).

Поручка Іван – військовий товариш Чернігівського полку, мешканець сосницький. 8 квітня 1669 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича з дозволом зайняти греблю на р. Блатинці між землями Мако-

шинського монастиря та військовими ґрунтами і побудувати на ній млин, подарував це місце Пустинно-Рихлівському монастирю.

Поручко Григорій – наказний сотник сосницький (1738).

Посенський Петро Самойлович – писар (1669.26.05.), посланць у посольстві осавула Гвинтовки.

Постоленко N – військовий товариш Миргородського полку (1781), володів хутором в Сорочинській сотні.

Постоленко Григорій – полковник миргородський (? – 1666.07. – 1668.01. – ?).

Постоленко Дем'ян Іванович – (Іваненки Демки зафіксовані у Крилівській, Вороновській, Боровицькій сотнях Чигиринського полку, Яблонівській – Кропивненського полку у 1649 р.). Прийшов до влади як ставленик запорозький, полковник миргородський (1663 – 1667.4.05. – 1667.22.07. – ?). У липні 1667 р. в Хоролі міщани пишуться у козаки, не хочуть платити зборів, а він сприяв цьому, записував їх у свій полк. Бив хорольського війта і цілувальників. Під час поїздки з гетьманом Брюховецьким отримав російське дворянство і царську грамоту на 100 дворів у с. Савинці у Сорочинській сотні. Військовий товариш. 21 січня 1672 р. отримав гетьманський універсал Ігнатовича з підтвердженням маєтності в с.Савинці.

Постоленко Павло – абшитований значковий товариш (1762) у Роменській сотні Лубенського полку.

Постоленко Степан Васильович (? – 1720 – 1774 – ?) – син козака, службу розпочав з 1733 р. козаком сорочинським, значковий товариш Миргородського полку (з 1768.21.03.). Мав хутір під Сорочинцями. Продав с. Савинці Апостолам. Д.: Катерина Пантелеймонівна Богаєвська, донька священика.

Постольник Федір (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 15 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Гафія N Верещак, донька козака.

Постомський Михайло – сотник лукомський (? – 1699 – 1703.06. – ?).

Постриженко Григорій – сотник Полтавського полку (1693.24.06.). У 1718 р. Пострижено Григорій був козаком кінним у с. Жуки.

Посудевський Дем'ян Кіндратович (? – 1660 – 1721 – ?) – 20 лютого 1676 р. онук Сави Посудевського Дем'ян отримав дозвіл чернігівського полковника Я.Лизогуба на будівництво греблі у Величковському лузі в урочищі Сошняки на р. Ворзні. У 1694 р. значковий товариш Чернігівського полку, отримав універсал Мазепи на сс. Плехів, Осняки, Бурки, Красківщину, Величковщину, Познаховщину, Суховірщину та на два млини на р. Пакульці і Ворзні. У 1699 р. Мазепа надав знатному товаришу Чернігівського полку універсал на згадані у 1694 р. маєтності. У 1700 р. новий універсал ствердив маєтності Дем'яна. У 1708 р. значний військовий товариш, отримує ще один універсал Мазепи. У 1715 р. Скоропадський закріпив ці маєтності. За тестаментом залишив доньці Ірині сл. Вертіївку, Красковський ґрунт, с. Карольциці, Осняковщину, садок старий Красковський у Любечі.

Посудевський Олександр – значковий товариш Чернігівського полку (30-ті роки XVIII ст.).

Посудевський Петро – значковий товариш Чернігівського полку (1757–1769).

Посудевський Федір Романович – чернігівський полковий комісар (1728), значковий товариш (? – 1728 – 1733). У 1730 р. мешканці с. Осняки та козаки любецькі Микола, Клим, Дем'ян і Михайло Богуші разом з значковим товаришем Федором Посудевським занесли до магдебурських книг Чернігівської ратуші привілеї Сигізмунда III 1619 р., Владислава IV 1633 р., та Б.Хмельницького 1656 р. Полковий сотник (1733.30.01. – 1760). Був у польському поході (1734). 18 березня 1755 р. відписав свої грунти осняківські Любецькому монастирю. У 1729 р.отримав універсал Апостола на дідизні грунти в Борках. Володів хутором у Синявській сотні. Мав піданних у д. Мокрих Величках 4 малогрунтових і 7 убогих, у с. Веняках 5 малогрунтових і 5 убогих та у д. Борках 3 малогрунтових та 17 убогих, у с. Пліохіві 4 малогрунтових та 6 убогих, у с. Шибитинівці 2 малогрунтових та 1 убогий, 1 підданого у Любечі (1732). володів с. Миси біля озера Домашнього над Дніпром разом з вдовою Семена Полуботка (за Румяцевською ревізією). Бунчуковий товариш. Д.: Марфа N Княжницька. Під час проведення Генеральної ревізії Лівобережної України, любецький сотник Іван Посудевський та його мати, удова, пред'явили ревізорам привілеї Б.Хмельницького 1650 р., Яна Казимира 1653 р. та ін.

Посулаєв Іван – військовий товариш (1779), мешкав у Варві, де мав 24 хати підданих.

Потапенко Адріян (1713 – 1761 – ?) – служив з 1733 р., був у польському поході (1733–1735). У 1736 р. відправлений до Криму, був при лубенському і глухівському магазинах, за наказом ГВК у прилуцькій канцелярії відправляв козаків на форпости. У 1737 р. контролював висилку возів з Прилуцького полку. У 1738 р. у полках Ніжинському, Чернігівському, Київському і Стародубському з'ясовував число гармат у містах. У 1739 р. був у кримському поході. З 1740 р. осавул сотенний Глухівської сотні, 20 років служив у тій сотні. У 1758 р. зустрічав з командою гетьмана і там через коня ледь не загинув, служити ледь-ледь міг. У 1759 р. ніжинський полковник Петро Розумовський надав йому у відставку чин значкового товариша.

Потапенко Андрій – значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Уляна Матвіївна Жураковська (1746 – ?).

Потапенко Григорій – значковий товариш (1741), склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку.

Потапенок Стефан (1703 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735).

Потапов Семен – хорунжий сотенний новоміський (? – 1731.12. – ?), значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у Новоміській сотні, був у другому поході, у 1737 р. доправляв від монастирів і духівництва коней, але повинен йти у похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Потимський Пашко Ілліч – козак Рашівської сотні (1649), суддя полковий зінківський (1659).

Потоцький Василь Григорович – значковий товариш Полтавського полку, сотник кишенський на місце померлого брата Тимофія (1759 – ?).

Потоцький Григорій Лаврінович – сотник кишенський Полтавського полку (1713 – 1747; у 1713 командував ще й Орлянською сотнею). У 1718 р. очолював сотню у царичанському поході, у 1722 р. – на Ладозький канал. 1725 р. – командир над командою Полтавського полку у низовому поході.

Потоцький Тиміш Григорович – сотник кишенський Полтавського полку (1747.15.03 – 1759).

Потулинський Василь – сотник гоголівський Київського полку (? – 1700 – ?).

Похилко Юхим – значковий товариш Ніжинського полку (1748), мав двір житловий у м. Нових Млинах.

Похильченко Федько – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Походун Федір (1752 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1787). Д.: Степанида NN, донька козака.

Почека Іван Якович (1756 – 1809 – ран. 1836) – службу розпочав 16 січня 1775 р. військовим товаришем Ніжинського полку. Перекладач Колегії іноземних справ (з 1779.22.12.). Д.: Фекла Іванівна N.

Почека Яків Максимович (1718/1721 – 1796 – ?) – син священника ніжинського, службу розпочав з 1739 р. військовим канцеляристом, старший військовий канцелярист (1747–1751), полковий осавул ніжинський (з 1751.3.06.). Перебував у Москві при Походній гетьманській канцелярії. Полковий писар ніжинський (1754.03. – 1767). Надвірний радник у відставці (1788). Мав 183 піданих у місті Ніжині і с. Курилівці. Д.: (1748) Дарія Корніївна Баскакова, донька підполковника.

Пошехін Герасим (бл. 1732 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1751 р., сотенний хорунжий (з 1755), осавул сотенний (з 1760), значковий товариш Київського полку (з 1765), військовий товариш (з 1771). Абшитований військовий товариш (1782), мав 4 підданих, дворянин. Д.: N Василівна Лагода. Мали сина Івана.

Прало Федір з Черкас – козацький старшина (1630), полковник черкаський.

Прасол Василь Васильович – покозачениий шляхтич гербу «Нечуй», значковий товариш, отримав універсал гетьмана Мазепи на маєтність. Значний військовий товариш (1718).

Прасол Іван Іванович – син сотенного старшини, значковий товариш Ніжинського полку (1788), житель конотопський. Д.: Варвара NN, донька священика. Мали синів Михайла, Опанаса, Василя, Прокопа, доньок Параску, Олену, Євдокію.

Прасол Лаврін Васильович – козак Конотопської сотні, значковий товариш Ніжинського полку (з 1757), військовий товариш.

Прасол Яким – абшитований значковий товариш (1783), мешканець батуринський. Зберігав універсал гетьмана Скоропадського своєму прадіду Василю на греблю Сарнавщину при Конотопі. Д.: Єфросинія Павлівна Савченко, донька батуринського козака.

Працовкін Опанас – генеральний хорунжий (? – 1649 – ?).

Предримовський Опанас – шляхтич, сотник київський Печерської сотні (? – 1649 – ?). Іван Предримирський подарував КПЛ Євангелію московського друку 1644 р.

Презент Іван (1757 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 32 підданих у 1 місті, 2 селах і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Презент Степан – військовий товариш Київського полку (1787).

Преславець Дмитро – козацький старшина у таборі на Узені 17 жовтня року 1619.

Приблуда Григорій Данилович (1714 – 1763 – ?) – військовий товариш (1752–1763) у Ніжинському полку. Продав дідівський город жительці ямпольській Анастасії Миколаївні Санжаці у с. Орловці.

Привезіон Тимофій (1764 – ?) – службу розпочав з 21 жовтня 1774 р., військовий товариш (1784.15.12. – 1788 – ?), при городничому березненському. Мав 16 підданих у Березні (1788).

Привицький Осип (можливо, Михайленко Осип) – наказний полковник корсунський (1658.11.).

Привізеон Тимофій (1764 –?) – службу розпочав 21 жовтня 1776 р., військовий товариш Чернігівського полку (1784.15.12. – 1788 – ?). При справах городничества у м. Березні, мав 16 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Пригара Андрій Андрійович – отаман городовий олишівський, наказний сотник олишівський Ніжинського полку (1736).

Пригара Андрій Іванович – на сотенному уряді олешівському (1707), отаман городовий олишівський (1714), сотник наказний (1731).

Пригара Василь Андрійович (бл. 1735 – 1789 – ?) – службу розпочав з 11 листопада 1749 р. військовий канцелярист ГВК (1749.11.11 – 1759), військовий товариш (1760–1771), комісар полковий київський (1762), сотник олишівський (1771.19.05. – 1781.10.08.), абшитований бунчуковий товариш (1781 – 1782 – ?), засідатель верхнього Чернігівського земського суду. Колезький асесор (з 1785). В Олишівці на предківських землях мав 16 підсусідків, підданих у с. Топчіївці – 30, Хотенівці – 1, Березанці – 50. Д.: (? – 1765 – 1789 – ?) Катерина Григорівна Шрамченко, донька бунчукового товариша.

Пригара Гнат Іванович – військовий товариш (1787). Д.: Євдокія Іванівна Заньковська, донька полкового осавула.

Пригара Данило (? – ран. 1789) – правнук сотника олишівського Івана Пригари. Службу розпочав 7 січня 1765 р., військовий товариш Київського полку (з 1770.29.05.), возний Олишівської сотні (1776). Полковний хорунжий. Мав 56 підданих.

Пригара Іван – разом з Павлом і Омельком Пригарами козаки сотні Переяславської Чикмена (1649). У 1659 р. очолював посольство Т.Цецюри до Москви, будучи городовим отаманом. Просив допомоги проти гетьмана І.Виговського, а у 1666 р. бачимо його на уряді полкового обозного. Осавул полковий переяславський (1666). Суддя полковий переяславський (1666.18.07. – ?) під час Переяславського повстання 1666 р.

Пригара Іван – сотник олишівський Ніжинського полку (? – ран. 1665), наказний полковник чернігівський (1670.01.), сотник олишівський (? – 1672.05. – ?).

Пригара Михайло – можливо, Пригара без імені у Гоголівській сотні Переяславського полку 1649 р. У жовтні 1660 р. разом з Іваном Вороб'єм вийшов з польсько-татарського полону. Осавул полковий переяславський (? – 1662.12. – 1663.06. – ?). У кінці 1662 р. збирав запаси у Козельці для Переяславського полку. З ніжинської ради йому вдалося втекти.

Пригара Онуфрій Савич (бл. 1721 – 1789 – ?) – службу розпочав з 13 травня 1735 р. канцеляристом Ніжинської полкової канцелярії, з 5 жовтня 1740 р. військовий канцелярист ГВК, військовий товариш (1757 – 1763 – ?), підсудок земського суду остерського (1764 – 1776 – ?), суддя (1782), бунчуковий товариш у Київ-

ському полку (? – 1782 – ?). У його володінні 136 спадкових душ уБерезенському повіті. Мав 13 підданих у с. Галчині Мринської сотні, 29 у Олешівці. Колезький асесор (1787). Д.: (? – 1758 – 1789 – ?) Ганна Григорівна Солонина, донька бунчукового товариша.

Пригара Семен – військовий товариш (1715). 1715 р. його побив хорунжий Седнівської сотні Іван Давидович. Значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Пригара Семен Андрійович – син священика, військовий товариш, у 1785 р. отримав чин від Рум'янцева. Д.: Марія NN, дворянка.

Пригара Стефан Андрійович (? – ран. 1772) – син сотника наказного, значковий товариш Київського полку. Його донька Тетяна заміжня (1772) за писарем сотенний кобизьким Олексієм Більчевським.

Пригаренко Дмитро – зустрічається серед полкового товариства у 1691 р.

Придатко Клим (1752 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 25 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія NN, донька священика.

Придатко Семен (1742 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 21 підданого.

Приємський Осип Григорович – старший полковий канцелярист Гадяцької ПК (1769.31.12. – 1781.11.).

Прийма Андрій Власович (? – 1700 – 1738) – син сотника маяцького. Сотник маяцький Полтавського полку після смерті батька (1725 – 1734). За службу атестований полковим полтавським осавулом. Помер у 1738 р. під час очаківського походу на о. Хортиця. Мав ліс (1731).

Прийма Василь Іванович – козак Козелецької сотні. Три роки був у польському поході, 2 рази на Васильківських форпостах, на редутах у Василькові і Стайках. Абшитований значковий товариш (1756.6.12. – 1782 – ?). 1772 р. оскаржив рішення Київського гродського суду про образу ним таршовського священика і його дружини.

Прийма Влас (? – 1680 – 1725) – сотник маяцький Полтавського полку (? – 1715 – 1725).

Прийма Герасим Леонтійович (? – 1780) – значкович товариш Лубенського полку.

Прийма Іван – отаман городовий лубенський (? – 1692.06. – 1695.19.02. – ?), сотник лубенський (? – 1699.03. – ?), (? – 1710 – ?). Чи до нього чи до Івана Ограновича відноситься інформація, що вдова лубенського сотника Івана Марія 12 січня 1712 р. отримала універсал гетьмана на с. Денисівку Яблунівської сотні Миргородського полку, що належала її чоловіку.

Прийма Леонтій Іванович – службу розпочав 1713 р. козаком Лубенської сотні. Дві зими був сотенним комісаром у Лубенській сотні полковій при роботах Печерського замку. Значковий товариш Лубенського полку (1722–1748). У 1736 р. був висланий за указом ГВК у Чигриндубровську сотню у похід до березня 1737 р., у 1737 р. – у очаківському поході, у 1738 р. – у поході при Дністрі. Присягнув з синами Герасимом і Петром у 1741 р.. Полковий зборщик (1730, 1733). Мав у полковій сотні Лубенського полку у с. Чудновець 2 піших двори підсусідків козацьких, у с. Засуллі 2 двори, у його хуторі при урочищі Солониці на р. Солонці 1 двір, двір житловий у Лубнах, у якому сам жив. Крім того володів хутором при с. Ворониці. Абшитований військовий товариш (1746 – 1766 – ?). 1752 р. ГВС розглядав справу про суперечку за гроші між ним як відкупщиком і козаком Лубенського полку Іваном Барабашем. Рід внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Прийма Павло (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (1735). У Лубнах мав двір найманий.

Прийма Петро Леонтійович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?). Мав у 1740 р. у Лубнах 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, двір житловий, у якому сам жив, хутір за Сліпородом з 4 найманими людьми, а у 1745 р. – 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, 1 двір у с. Засуллі, мав хутір з 2 підсусідків, 1747 р. – у Лубнах двір житловий, у с. Воронинці 2 двори і 3 хати підсусідських, хутір при с. Воронинці на 4 двори.

Прийма Пилип – військовий товариш в Ніжинському полку (1773).

Прийма Сава – службу розпочав з 1738 р. при Київській полковій канцелярії. Значковий товариш Переяславського полку (1746 – 1772). Наказний сотник басанський Переяславського полку (1764). Абшитований сотник (1775). Мешкав у с. Красному Басанської сотні, де мав 8 підданих. Д.: Марина Максимівна Філонова, донька значкового товариша. Мали синів Саву (1750 – ?), Кіндрата (1760 – ?), Якима (1773 – ?), доньок Гафію (1764 – ?), Устину (1768 – ?).

Прийма Сава Савич (1750 – 1780 – ?) – син абшитованого сотника, службу розпочав 15 січня 1764 р. полковим канцеляристом, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Значковий товариш (з 1771.1.01.), військовий товариш (з 1774.21.01.). У 1774–1779 рр. був у турецькому поході. Д.: N Степанівна Сичевська, донька значкового товариша Київського полку.

Прийма Семен Іванович (? – ран. 1762) – син місцевого сотника полкового, розпочав службу у комонному полку Г.Галагана (1707–1710), потім був за сотника лубенського у Дербентському поході (1722), отаманом городовим лубенським (1724–1729, 1729–1739), полковим комісаром (1729). Він став сотником 2-ї полкової, та у 1741 р. «безо всякой моей вины сотничества лишился» (через ліквідацію сотні). Все ж, він призначається осавулом полковим (1742–1750), 1750 – 2-го вакансія), що було підвищенням. Тримав шинок у Лубнах, у с. Воронинцях, мав хутір, підсусідків у с. Черновиця полкової сотні.

Прийма Стефан Андрійович (1726 – ?) – син сотника маяцького, служив з 1743 р. у третьому охочекомонному Часниковому полку, писарем сотенним компанійським (1744–1752), на цей чин мав ордер, але втратив у поході 1751 р. У 1754 р. обраний у Маяцькій сотні отаманом. Значковий товариш (1755 – 1763 – ?). Ордер на значкового товариша отримав 12 квітня 1755 р., полковий комісар полтавський (1759).

Приймак N (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Феодосія NN. Мали доньок Гафію (1740 – ?) – дружина священика іваницького Власа Романовського, Ганну (1747 – ?) – вдова (1779).

Приймаків Пилип Іванович – службу розпочав з 1755 р. у Ніжинському полку. Військовий товариш (з 1773), осавул полковий (з 1779).

Приказний Іван – значковий товариш Полтавського полку (1773).

Приказний Остап – значковий товариш (1764). 1764 р. на нього за захоплення майна скаржився кравець,

підданий генерального обозного Семена Кочубея Яків Чигиринський.

Приказний Пантелеймон – абшитований значковий товариш Полтавського полку (? – 1763 – 1773), абшитований військовий товариш (з 1773). Мешканець полтавський. Мав маєтність у Полтавському повіті (27 підданих).

Приказний Федір – отаман сотенний 2-ї полкової сотні (? – 1762 – 1765), значковий товариш Полтавського полку (1773).

Прилипка Артем (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1788). Д.: Гафія N Бакута, донька сотенного осавула рашівського.

Прилуцький Пилип – військовий канцелярист (1781), власник хутора поблизу сл. Стара Наумівка.

Прима Антін (? – ран. 1779) – абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1772). Д.: Феодосія Петрівна Довга, донька козака с. Дмитрівки Красноколядинської сотні.

Прима Федір (? – 1726 – ?) – осавул компанійського полку, гетьманським універсалом у 1717 р. призначений отаманом городовим батуринським. Житель клишковський. Наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1718, 1722).

Прима Юсько – сотник Бишівської сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – ?).

Прис N – сотник Буківської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Присович Гаврило – сотник Ходоківської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Приступа (Приступенко) Михайло – козак Гадяцької сотні (1649), суддя полковий наказний гадяцький (1660). Військовий товариш у Гадячі 23 січня 1669 р., тримав бік П.Дорошенка. Суддя полковий гадяцький (? – 1672.30.06. – ?).

Приступа N – у квітні 1649 р. відбувся бій під Костянтиновим. Козацький полк якогось Приступи зазнав поразки і вимушений був відступити до Хмельника. Найвірогідніше, що це наказний полковник уманський. Іван Приступа був козаком Бабанської сотні цього полку (1649).

Притиско Павло – сотник піщанський Переяславського полку (? – 1696 – 1698 – ?), осавул полковий переяславський (1712 – 1714).

Приходник Семен (1763 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Прищепа Роман – сотник наказний вибельський (1737).

Прищепа Юхим – значковий товариш Чернігівського полку, власник с. Гусинки, абшитований військовий товариш (1750), мав житловий двір у с. Гусинці Ройської сотні.

Прищик Сава – значний військовий товариш, член судової колегії під час суду у лютому 1677 р. у Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем.

Прілий Андрій – наказний сотник.

Прогной Федір – наказний сотник полковий Прилуцького полку (1731).

Прогонський Герасим Семенович – покозачений шляхтич. Мав млин предківський на Петрівській старій греблі. Сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1671.01. – 1673 – ?).

Продима Йосип – хорунжий полковий канівський (? – 1650 – ?).

Прожика Гаврило Федорович – син абшитованого сотника, бунчуковий товариш (1787). Мав 45 піданих у Стародубі.

Прожика Григорій Ярмолович – сотник погарський (? – 1678.05. – 1680.03. – ?), (? – 1691.05. – 1693.10. – ?). 11/30 січня 1689 р. як військовий товариш отримав універсал Мазепи про підтвердження прав на заняття греблі і побудову млина на р. Бозькій.

Прожика Ілля Федорович – син абшитованого сотника, військовий товариш (1787).

Прожика Михайло Кіндратович – осавул сотенний погарський (? – 1709.02. – ?), (? – 1720.08. – 1725), наказний сотник погарський (1729).

Прожика Федір Семенович – абшитований сотник (? – 1764 – 1787 – ?). Д.: Катерина NN, донька шляхтича.

Прозорський Семен (1753 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1784 – 1790 – ?). Внесений до I частини родовідної книги дворян Ніжинського повіту Чернігівського намісництва. Підданих не мав. Д.: Домна NN, донька козака. Дітей не мали (1790).

Прокіп – осавул полковий чернігівський (? – 1649 – ?).

Прокіп Петрович – наказний полковник стародубський (1.07.1662).

Прокопенко Герасим – сотник Полтавського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Прокопенко Григорій – сотник маяцький Полтавського полку (1726) 1726 р. захопив майно у козака цієї ж сотні Онуфрія Прокопенка.

Прокопенко Данило Прокопович – син військового товариша. Значковий товариш Чернігівського полку, мешканець с. Волинка.

Прокопенко Іван – значковий товариш ГВА (1782), мав володіння в Остерському повіті.

Прокопенко Іван Прокопович (? – 1718 – 1775 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1740). Мешканець с. Корибутова. Д.: (1775) Уляна Тимофіївна Скоропадська, донька бунчукового товариша.

Прокопенко Йосип – хорунжий полковий полтавський (? – 1692 – 1695 – ?).

Прокопенко Кузьма – отаман переволочанський (1670).

Прокопенко Прокіп – військовий товариш. Його онуки у другій половині XVIII ст. мешкали у с. Волинці.

Прокопенко Федір – військовий товариш (1775), мешканець бориспільський. Д.: NNN (? – ран. 1775), мали синів Івана (1744 – ?), Петра (1751 – ?), Олексія (1754 – ?).

Прокопенко Федір – козак баришівський, отаман городовий (? – 1739 – ?), значковий товариш Переяславського полку (1746 – 1751 – ?), мав у Баришівці двір житловий і шинок. Д.: N Йосипівна Довгаленко, донька Йосипа Довгаленка і Марії Киселівни, мала спадкові володіння у Баришівці – двір з землею на 257 днів, який дістався її батькові від батька у 1676 р.

Прокопенко Яків (1758 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 7 підданих в одному місті (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Євдокія NN, донька священика.

Прокопович – наказний сотник іваницький Прилуцького полку (1756).

Прокопович Андрій – син сотенного отамана Прокопа Степановича. Значковий товариш. Його син Іван став священиком і у с. Митченках. Мав 52 підданих (1787).

Прокопович Василь – значковий товариш Переяславського полку (1714). Продав за 80 золотих Лавріну Копцевичу сінокіс у ур. Попівці до с. Стовпяг, ниву.

Прокопович Григорій – наказний полковник прилуцький (1723).

Прокопович Євстафій – міщанин прилуцький. Мав хутір під Прилуками (1732). Значковий товариш Прилуцького полку (? – 1744 – 1757 – ?). У 1744 р. захопили їх землі і побили майор Ландміліційного полку Михайло Тихонов і його пасинки Яків та Іван Тарнавські. Війт прилуцький (1746).

Прокопович Захар (? – 1710 – 1729 – ?) – значковий товариш (1719), бунчуковий товариш (1723) у полковій сотні Прилуцькій. У 1721 р. отримав гетьманський універсал на с. Обечів.

Прокопович Іван – наказний сотник лохвицький (1744).

Прокопович Каленик (можливо, Слюза) – осавул полковий черкаський (1638 – ?).

Прокопович Кіндрат – сотник рагозинський полку Нечая (1656).

Прокопович Крисько – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1649.03. – 1649.06. – ?).

Прокопович Лев – сотник котельвенський (1665).

Прокопович Олексій – військовий канцелярист (? – 1756 – 1762 – ?), мешкав у Лубенському полку.

Прокопович Петро Захарович (1730 – ?) – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1767 – 1783 – ?), йому належав на р. Петринці млин Малинський. Мешканець с. Тарасівки. Д.: Ганна Петрівна Бутович, власниця с. Тарасівки, вдова значкового товариша Миколи Васильовича Мокрієвича.

Прокопович Сава – сотник воронізький Ніжинського полку (? – 1669.01. – ?).

Прокопович Сава Прокопович (? – 1641 – бл.1701) – не володів латиною, а відповідно не закінчив Києво-Могилянську академію. Писар полковий переяславський (? – 1671.01. – ?), приймав участь в обранні наказним гетьманом Василя Ігнатовича. Володів с. Ядлівкою Баришівської сотні, яке потім перейшло до полковника Войці Сербина. Писар Генерального військового суду. Генеральний писар (1677.03. – 1687). У березні 1677 р. разом з генеральним суддею Домонтовичем відвозив до Москви колишнього гетьмана Петра Дорошенка. Генеральний суддя (1687–1701). Генеральний писар, 26 липня 1687 р. Мазепа надав йому с. Кудрівку. На початку березня 1688 р. у Києві допитував про польські справи місцевого жителя Івана Білоцерковця, який повернувся з Польщі. 2 червня 1690 р., відїзджаючи до Києва, Мазепа залишив у Батурині наказним гетьманом генерального суддю С.Прокоповича. Очолював колегію, що вела слідство у справі Ждана Тадрини. У січні 1691 р. разом з суддею Вуяхевичем приймали стольника Циклера, а у січні 1692 р. приймав стольника Спєшньова. Влітку 1691 р. був делегований як представник на вибори полтавського полковника. Аж до своєї смерті (десь у серпні 1701 р.) майже 14 років працював у команді І. Мазепи генеральним суддею. Як і чимало наближених до І. Мазепи, він займався літературною творчістю. Генеральний суддя залишив нащадкам власну рукописну книгу із записом апокрифів про сон святої Богородиці. Гетьман належно віддячив сім'ї покійного, його дружині Ірині за чоловіка-соратника правом володіння сс. Кудрівкою та Загорівкою. Поминальний ряд його роду: Прокіп, Марія, Ілля, Настасія, Єфрем, Петро, Влас, Микола, Катерина, Параска, ієромонах Тихін, нм. Роман, нм. Михайло, нм. Данило, нм. Іван, нм. Марія, нм. Настасія, ієрей Гаврило, ієрей Лазар, ієрей Василь, нм. Федір, нм. Марія, нм. Уляна, Федір, Євдокія, Ганна, Наум, Параска, Яків, Параска, Сава. Д.: Ірина NN (? – ран.1709.11.), вдова Герасима Тимофійовича. Їх сину глухівському козаку Данилі Герасимовичу 29 серпня 1699 р. Мазепа надав універсал про прийняття під бунчук. 4 лютого 1701 р. вона, як вдова отримала підтверджувальний універсал гетьмана на с. Кудрівку, яким володів її чоловік.

Прокопович Степан – військовий товариш (? – 1756 – 1762 – ?) у Лубенському полку.

Прокопович Степан – сотник полковий миргородський (? – 1657.10. – ?).

Прокопович Степан Захарович (1723 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1734 р., військовий канцелярист ГВК, військовий товариш Прилуцького полку «за службу його дідом Семеном Федоровичем у чині асавульства і обозничества полкового прилуцького і батьком його Захаром Прокоповичем в числі бунчукових товаришів і ним самим з 1739 по 1742 рр. служби» (1742.11.02. – 1767 – ?). У 1747 р. здійснив напав на приїжджий двір хорунжого полкового Антона Маценка у Прилуках, розгромив його і пограбував майно. 19 червня 1756 р. на нього подав скаргу бунчуковий товариш Петро Горленко за вивезення сіна із сінокосів біля с. Заїзд полкової сотні. 16 грудня 1756 р. призначений наказним сотником Іваницької сотні. Мав 5 посполитих у хуторі поблизу с. Товкачівки (1762). Комісар полковий (1762). У грудні 1764 р. житель толкачівський Петро Плясецький скаржився на нього за захоплення майна та грошей. Титулярний радник у відставці (1788), мав 268 підданих у 2 селах, 1 слободі, 1 «дєрєвнє» і хуторах Прилуцького повіту (1788). Д.: Настасія N Березанська, донька військового товариша.

Прокопович Федір – військовий товариш.

Прокопович Федір Степанович (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Ганна N (Матвіївна ?) Домонтович, донька бунчукового товариша. Мали доньку Марію (1782 – ?).

Прокоф'єв Іван – військовий товариш Ніжинського полку (1782). Мешканець коропський. Д.: Пелагея Іллївна Лайкевич, донька значкового товариша.

Проневський Сергій – сотник меженський і смолянський полку Нечая (1656).

Просенко (Базилевський) Лаврін Васильович – сотник білоцерківський Миргородського полку (1700–1718).

Проскура N – значковий товариш (1781), володів хутором у Богацькій сотні.

Проскура Андрій Степанович – син отамана сотенного богацького, службу розпочав з 1 вересня 1744 р. у Миргородській полковій канцелярії, підканцелярист (з 1752.16.12.), канцелярист полковий (з 1753.1.11.), писар сотенний (з 1760.4.11.), значковий товариш (з 1766.15.12.), військовий товариш (1788). Мав 4 підсусідків у хуторі у вершині р. Богачки. Д.: NNN, донька козака.

Проскура Іван Андрійович (1761 – ?) – син військового товариш. Службу розпочав 22 листопада 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (1781.2.02. – 1783 – ?).

Проскура Микола Андрійович (1763 – ?) – син військового товариш. Службу розпочав 22 листопада 1774 р.,

значковий товариш Миргородського полку (1781.2.02.– 1783 – ?).

Проскура Опанас Андрійович (1760 – ?) – син військового товариш. Службу розпочав 22 листопада 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (1781.2.02.– 1783 – ?).

Проскура Роман – сотник богацький. Приймав участь у прутському поході. Значний військовий товариш, у травні 1708 р. купив у богацького жителя Остапа Петренка ліс.

Проскура Семен (? – 1774 – ?) – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1766.15.12.). Д.: NN Фальчевська, донька військового товариша.

Проскура Сидір – значковий товариш Миргородського полку (1766).

Проскуренко Григорій – козак борзнянський (? – 1649 – ?), сотник борзнянський (? – 1669 – ?).

Проскуренко Сенько – козак Лукомської сотні (? – 1649 – 1654 – ?), сотник лукомський (? – 1667 – 1668 – ?)

Проскуренко Якушка – чигиринський козак (1669) П.Дорошенко послав його на Лівобережжя.

Проскурненко Грицько – сотник рашівський (? – 1678).

Проскурненко Іван – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Проскурненко Іван – значний військовий товариш Полтавського полку (1715).

Проскурненко Іван – сотник боровицький Чигиринського полку (1649).

Проскурненко Яцько – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Проскурня Семен – сотник Турівської сотні Пінсько-Турівського полку (? – 1650.25.02. – 11. – ?).

Проскуров Микита Павлович (1749 – ?) – військовий товариш (1783), повітовий стряпчий конотопський. Мав 5 підданих у м. Конотопі. У його родоводі відзначалося, що прадід Іван у 1674 р. був підчашим, а прапрадід Федір земським писарем і послом на сейм. Д.: Горпина Луківна Парпур, донька значкового товариша.

Просяницький Іван Федорович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – ?), отаман городовий переяславський (1738 – 1754).

Протиченко Артем – осавул полковий стародубський (? – 1701 – ?).

Протопопенко Йосип – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Протченко Петро – значковий товариш Переяславського полку (1774 – 1780 – ?), одружений з донькою козака.

Протченко Юрій Васильович (1736 – ?) – грек, бурмістр ніжинський (1779), військовий товариш (1772 – 1784 – ?), титулярний радник (1787). Мав 57 підданих у с. Великій Кошелівці і хуторі (1787). Д.: Тетяна Іванівна Голюнка, донька значкового товариша.

Прохоренко Іван – син козака, козак богацький (1723), отаман городовий богацький (? – 1731 – ?), сотник наказний богацький Миргородського полку (1731, 1737, 1738).

Прохорович Антон Михайлович (? – 1625 – ран. 1767) – син сотника бубнівського, служив у Сербському гусарському полку, потім значковий товариш Переяславського полку (? – 1741 – 1761 – ?). Мав двір і підсусідків у с. Прохорівці Бубновської сотні (1 піший), у Яготинській сотні на хуторі 5 піших підсусідків (1750). Д.: Марія Йосипівна Павленко (? – 1736 – 1761 – ?), донька сотника яготинського, між нею і бунчуковим товаришем Г.Іваненком «свойство сватовства».

Прохорович Гнат Данилович – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1767).

Прохорович Данило Михайлович – син сотника бубнівського, службу розпочав з 1708 р., приймав участь у боях під Полтавою (1709), значковий товариш Переяславського полку (1735 – 1757). Мав житловий двір при його хуторі у Яготинскої сотні, при ньому 5 дворів найманих людей, двір і підсусідків у с. Прохорівці Бубновської сотні (1 кінний, 1 піший). У с. Сушках 1 піший підсусідок (1750). 28 листопада 1757 р. написав заповіт. Д.: 1) NN Костюк, її рідний брат Тимофій Костюк (1692 – 1767 – ?), козак бубнівський. У 1660 р. їх бабі Марії Мойсеїсі і батьку Ясі (Яну?) полковник канівський Іван Лизогуб надав луку біля Прохорівки. 2) Настасія Федорівна Кохна (? – 1738 – 1766 – ?), донька значкового товариша, 25 квітня 1766 р. написала заповіт.

Прохорович Дмитро Михайлович (1701–1761) – син сотника бубнівського, навчався у класі поетики КМА (1727). Службу розпочав з 1730 р., значковий товариш у Переяславському полку, хорунжий полковий переяславський (? – 1742 – 1747.28.02.), бунчуковий товариш (1743, без універсальний; 1747.6.06. – 1751 – ?), абшитований бунчуковий товариш (? – 1757 – 1761). Мав двір житловий, 2 шинки та 9 кінних і 7 піших підсусідків у с. Прохорівці Бубновської, у Золотоніській сотні при хуторі на р. Кропивній 3 двори найманих людей та 2 кінних підсусідків(1750). Поминання роду бунчукового товариша Дмитра Прохоровича: Гафія, Софія, Мойсей.

Прохорович Іван Дмитрович (? – 1762 – 1770 – ?) – син бунчукового товариша. Писар сотенний бубнівський, отаман сотенний (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Сотник піщанський Переяславського полку (1770 – 1771),

Прохорович Михайло Костянтинович (? – 1682 – 1738) – сотник бубнівський Переяславського полку (1708 – 1738). Д.: Євдокія Денисівна Деркач (?) (? – 1708 – 1746 – ?).

Прохорович Овсій Данилович – син значкового товариша, абшитований значковий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Прохорович Павло Данилович (1714 – 1783 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1761 – 1773 – ?), судився з дядьком Антоном за хут. Остапівський у Яготинської сотні, називав рідним дядьком козака бубнівського Тимофія Костюка. Козачка Басанської сотні Настасія Білокриницька у 1758 р. продала племіннику значковому товаришу Павлу Прохоровичу частину пустого плецу у Переяславі за 16 рублів. У березні 1773 р. ГВС розглядав справу про суперечку його разом з братом Петром проти військового товариша Свічки за володіння землею.

Прохорович Петро Данилович – син значкового товариша, з шляхетства. Служив з 16 листопада 1758 р., з 1763 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?). Військовий товариш (1787). Мав у Бубнівській сотні с. Прохоровці 9 підданих, а також підданих у с. Кохнівці і на хут. Шрамківському. Біля нього проживали сестри

Феодосія (1734 – 1767 – ?) і Катерина (1737 – 1767 – ?) Тихонівни, уроженки м. Вороніжа.

Проценко Дмитро (? – ран. 1726) – козак батуринський, мав млин у одне коло. Військовий товариш Ніжинського полку

Проценко Іван Степанович (1751 – ?) – син священика сосницького, військовий товариш Чернігівського полку (1778). Д.: Христина N Янович, донька титулярного радника.

Проценко Омелян – сотник полковий Прилуцького полку (? – 1649 – ?), наказний полковник прилуцький (1652.11.).

Проценко Роман – гонець гетьманський до Палія (1694), Москви (1686, 1688.07., 1694), військовий товариш (? – 1688 – 1694 – ?).

Проценко Юхим – військовий товариш Прилуцького полку (1778), мешканець ічнянський.

Прочай Василь (1747 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1788). Разом з братом Іваном мав 57 підданих. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.

Прочай Іван (1761 – ?) – козак виборний м. Іваниця (1777), військовий товариш Прилуцького полку (1788).

Прудкий Петро – абшитований значковий товариш Київського полку (1782).

Прудник Пилип – сотник Чаушського полку.

Прутилчич Демко – сотник Корсунського полку (1649).

Прутченко N – військовий товариш. 1779 р. обраний писарем Козелецького земського суду.

Прутченко Григорій Олексійович (1748 – 1788.5.07.) – службу розпочав у полковій канцелярії (з 1764). Полковий канцелярист (з 1767), військовий канцелярист (з 1770), військовий товариш (з 1772), полковий осавул (з 1779), осавул полковий київський (1780.10.09. – 1782). Прем'єр-майор (1788). Д.: Тетяна Єлисеївна Січкар, донька писаря повітового ніжинського суду.

Прутченко Іван Олексійович (1742.7.01. Козелець – 1789.30.02. Козелець) – службу розпочав з 1756 р. при полковій київській канцелярії, полковий канцелярист, військовий канцелярист ГВК (з 1761), писар полковий.

Прутченко Олексій Степанович (? – 1722 – ран. 1764) – значковий товариш Київського полку, житель Козельця (1742). Його кумом по сину Івану був полковий суддя Федір Война. Д.: Ганна NN.

Прутченко Петро – абшитований значковий товариш Київського полку (1782).

Прутченко Юхим Олексійович (1742 – 1825.20.06. с. Тарасове) – службу розпочав з 1755 р., через 5 років став полковим підканцеляристом (з 1760.8.01.), ще через 3 – полковим канцеляристом (1763.12.03.). Старший полковий канцелярист (1766.16.02. – 1771.20.10), полковий хорунжий (2-й; 1771.20.10. – 1774.1.10). 1771 р. МК розглядала справу про надання йому д. Савиське. Довгі канцелярські труди привели його на далеко не канцелярську посаду полкового осавула (1774.10.01. – 1782). Був три з половиною роки у турецькому поході. Звільнений за указом МК на 1 рік. Секунд-майор у відставці. Тримав с. Савиське. Підданих не мав. Д.: NN Шум, донька судді земського. Малолітній син Матвій (1779).

Прутянул Іван – сотник носівський Київського полку (? – 1721 – ?), хорунжий полковний київський (? – 1728 – 1729), на уряді тримав с. Красилівку Остерської сотні. Сотник носівський Київського полку (? – 1729 – ?). Д.: Євфимія Федорівна Ханенко, донька полкового обозного київського.

Прутянул Федір Іванович – онук полкового обозного київського Ханенка, син осавула полкового київського, який раніше служив у лавах полку А.Танського, будучи братаничем останньому. Від А.Танського батько отримав с. Красилівку. Значковий товариш Київського полку (1741).

Прядко Трохим (1750/1755 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1779.1.10.), військовий товариш (1778.11.11. – 1787 – ?). Мав 22 підданих у Ромнах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея N Тенденикова, донька пушкаря.

Прядченко Петро – сотник могилівський (1656).

Прямиця Кіндрат Филимонович – осавул стародубської полкової артилерії.

Прямиця Филимон – осавул стародубської полкової артилерії.

Псел (Д'яченко-Псел) Григорій Васильович (? – ран. 1759) – за сімейними переказами залишився після смерті батька річною дитиною. Служив у полтавського полковника Кочубея, сотник орільський Полтавського полку (1740–1747). Д.: Феодосія NN (? – 1740 – 1763 – ?).

Псел Василь – значний військовий товариш Полтавського полку. Д.: Євдокія N Жук, донька значного військового товариша, племінниця Федора Жученка.

Псел Йосип Якович – службу розпочав у кизикерменському поході, «татар...ловлених, отвозил в Москву. Під керівництвом Левенця був у польському поході. Приймав участь у поході під Кам'яний Затон. Сотник орлянський. Мав лісок і озеро рибне. 3 жовтня 1728 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від податку за володіння млином, прозваним Розноколековським. Зберігся поминальник його роду: Яків, Марія, Микола, Христина, Гафія, Зіновія, Іван, Григорій, Павло, Петро, Марія, Євдокія, Ганна, Гафія, Петро, Ганна, черниця Єлизавета, Зіновія. У Київському Богословському монастирі його рід поминався так (1737.9.08.): Яків, Марія, Микола, Христина, нм. Зіновій, нм. Григорій, нм. Павло, нм. Зіновій, нм. Петро, нм. Марія, нм. Іван, Євдокія, Ганна, Гафія, Петро, Ганна, нм. Гафія.

Псел Михайло Григорович (Решетилівка, Полтавського полку ? – 1750 – 1789 – ран. 1809) – син сотника, знав турецьку і татарську мову. Службу розпочав з 1760 р. і став значковим товаришем, полковий старшина запорізький (1763–1766), військовий кантаржій (1766–1771), був у турецькому поході. Потрапив у полон, з якого звільнився 1769 р. Посилався для захоплення «язика». 1770 р. під Очаковим був з запорожцями у битві і 10 вересня поранений. Потім служив у 2-й армії генерал-аншефа князя Василя Михайловича Довгорукого, коли захопили місту Кафу і у полон пашу, то Псел посланий з ним до Петербургу перекладачем. Сотник малоросійський (1771–1772). Поручик (1772.17.01. – 1775). Після повернення у Крим був під час бунту татарського і його направляли у ханську резиденцію. Сотник остерський (1775–1782). Мав 1 підданого у с. Протопопівці Стародубського полку, у Полтавському полку Решетилівській сотні хуторі Пеголовки 10 і у Ршетилівці 1 підсусідок. Мешканець остерський. Д.: (після 1779 р.) Настасія Андріївна Тризна.

Псел Петро Григорович – канцелярист ГВК (1759 –1779). Сотник шаповалівський (1779.18.05. – 1782), бунчуко-

вий товариш (1782.30.09. – 1797). Житель шаповалівський, де купив 52 підданих (1782). Д.: Феодосія Іванівна Лазаревич, донька значкового товариша.

Псел Федір Григорович (1739 – 1784 – ран. 1799) – син сотника, службу розпочав з 1755 р., військовий канцелярист (з 1757.4.03.), військовий товариш у Стародубському полку (з 19.08.1765), бунчуковий товариш (22.09.1774/1775.14.01. – 1783). Мав у сс. Злобі, Протопопівці і д. Гутки Новгородської сотні 46 хат підданих, наданих царською грамотою, у с. Артемівці 1-ї полкової сотні – 13 куплених хат. Мав приїжджий двір у м. Погарі. Д.: Ганна Андріївна Силевич (1746 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Василя і Степана, доньок Меланію, Параску, Ірину, Олену.

Пташенко Михайло (1748 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мешкав у Лохвицькому повіті, підданих не мав. Д.: Ганна NN, донька козака. Мали синів Омеляна, Петра, Юхима, Конона, доньок Уляну, Марію, Уляну.

Пташенко Опанас (1758 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Мешкав у Лохвицькому повіті, підданих не мав. Д.: Тетяна NN, донька козака. Мали доньок Євгенію і Ганну.

Пугач Роман – отаман городовий великобудищанський (? – 1665.26.05. – ?), сотник великобудищанський Полтавського полку (? – 1671.11. – ?).

Пугачевський Григорій – військовий товариш (1683).

Пугачевський Ілля Трохимович – писар сотенний почепський (? – 1710.07. – ?), значковий товариш Стародубського полку (? – 1727 – 1735 – ?). 1731 р. мав справу з дружиною козака Семена Акуленка і її зятем Андрієм Шапурою про поломку млинового колеса і недопущення до рибної ловлі. 14 червня 1734 р. подав чолобитну до ГВС на значкового товариша Івана Поливоду за ошукання при обміні маєтків. У 1735 р. жив у Почепській сотні. Священик почепський Данило захопив у нього сіножать і вирубав гай у Новгородські сотні. Мав володіння у с. Чопове – 3 двори малогрунтових і підсусідків. Священик. Д.: (1704) N Степанівна Улізько.

Пугачевський Федір – товариш Стародубського полку (1688). Купив двір у жителя горянського Семеченка.

Пузика Кіндрат – військовий товариш Чернігівського полку (1671), продав свій дім у Чернігові міщанину Павлу Клевцевичу. Разом з Іваном та Григорієм Пузиками продали свої володіння у с. Олсоховці «с людьми и угодьями» сотеному хорунжому Леонтію Климовичу.

Пуковський Іван (? – ран. 1747) – сотник 2-ї полкової сотні Лубенського полку (? – 1736 – ?). Д.: Марина NN (? – 1747 – ?).

Пулвертинський Самійло – значний і старий військовий канцелярист (1697).

Пулинець Кузьма – значковий товариш Київського полку (1784).

Пурис Олексій – військовий товариш. Його правнуки Іван (1732 – ?) та Микита (1742 – ?) мешкали у с. Уски Глухівського повіту.

Пурис Федір Олексійович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку.

Пустовойт Федір – отаман городовий козелецький (1751), сотник козелецький (1754), хорунжий полковий (1780). Абшитований полковий хорунжий (? – 1782 – ?). Д.: Єфросинія Федорівна Воленська, донька священика с. Комарівки Переяславського полку.

Пустота Дем'ян Семенович (1749 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1781 – 1782 – ?), титулярний радник у відставці (1788). Мав у Чернігівському повіті 25 хат підданих (1782), 213 підданих у його власному с. Баклановій Муравейці Чернігівського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія Андріївна Войцехович, донька бунчукового товариша.

Пустота Семен Іванович – камердинер Розумовського (1742). Значковий товариш (1743), житель с. Бакланової Муравейки. Військовий товариш (? – 1744 – 1754 – ?). «Управитель» дому графині Наталії Розумовської. Купив у Терлецьких частину с. Бакланової Муравейки. 1754 р. купив двір у Чернігові у міщанина Стефана Пісковського. Д.: 1) (з 1744.21.09.) Олена Миколаївна Тризна, донька бунчукового товариша. 2) NNN.

Путивелець Йосип – полковник (1613), старшина (1621). Відомий Васько Путивлець – отаман у Білоцерківському полку (1638 – ?).

Пухальський Лукаш – козак чигиринський (1649), отаман городовий чигиринський (? – 1655 – ?).

Пухальський Олексій – сотник власівський Миргородського полку (? – 1693.12. – ?).

Пухович Іван – гербований шляхтич. Товариш Глухівської сотні, військовий товариш Ніжинського полку за його служби (1.07.1743 – 1756 – ?). 1745 р. був свідком написання тестаменту Якова Черниша. Мав двір у Глухові, у 1751 р. був при будівництві Троїцького собору у Глухові.

Пухович Федір – козацький старшина (1627), можливо, його родичем був козак Гостомської сотні Київського полку Пуховиченко Дмитер (1649).

Пучинський Павло – сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1675.11. – ?).

Пучковський Євстафій Федорович – син військового товариша, військовий товариш (1703).

Пучковський Максим Степанович – підканцелярист Стародубської полкової канцелярії (? – 1726 – ?). 1729 р. жителі с. Агоряни Бакланської сотні відмовились відбувати йому з Павлом Пучковським підданство. Значковий товариш (? – 1729 – 1749 – ?). Приймав участь у проведення Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. 1745 р. у нього захопив млин козак Роман Карнович.

Пучковський Микита Федорович – син військового товариша, військовий товариш Стародубського полку (? – 1682 – 1683 – ?). Мешканець с. Ковальова.

Пучковський Павло Степанович – 1719 р. разом з Максимом Пучковським отримали універсал на с. Горяни. П'ять років був у низовому гілянському поході. Значковий товариш (1729), вів майнові суперечки з жителями полку (1720 – 1731). 1732 р. разом з братом Максимом продав с. Агоряни Андрію Павловичу Гудовичу.

Пучковський Степан Федорович (? – бл.1716) – син військового товариша, а потім священика ніжинського. Сотник наказний бакланський (1706.08.), хорунжий полковий стародубський (1709.08. – 1710.07.). Володів с. Агарянами. Д.: (1706) Марина Дмитрівна N, у другому шлюбі за Михайлом Добрянським, значковим товаришем Стародубського полку.

Пучковський Степан Якович – хорунжий полковий стародубський (? – 1709 – 1710 – ?).

Пучковський Федір – військовий товариш Стародубського полку (? – 1675 – ?). У березні 1675 р. гетьман

Самойлович направив його до Москви з звісткою про татарську загрозу під Лубнами. Значний військовий товариш (? – 1688 – 1689 – ?). Отримав лист Мазепи на сільце Орянці в ключі Почепському в заміну с. Слободки Буда. Підтвердив це універсалом Стародубський полковник Тимофій Олексійович (8.03.1688).

Пушка Ілляш Лукич – осавул полкової артилерії Миргородського полку (? – 1711 – 1713.05. – ?).

Пушкар Максим – сотник шавулиський (1653.12).

Пушкар Яків – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Пушкаренко Давид Трохимович – отаман городовий канівський (? – 1675.09. – ?), полковник канівський (? – 1676.08. – 1678.09. – ?), сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1679.07. – ?), сотник 1 полкової переяславської сотні (? – 1683.01. – ?), сотник Новгородської сотні (? – 1686.06. – 08.), сотник полковий стародубський (? – 1687.25.06. – ?), сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1687.08. – 1691.18.05. – ?), суддя полковий стародубський (? – 1696.06. – 1699.08.), наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1703, 1704.04.).

Пушкаренко Кирик Мартинович (? – 1624 – 1676.12. – ?) – у полковому товаристві полтавському (? – 1649 – ?), полковник полтавський (1658.10. – 1658.11.; 1659.04. – 1659.07.), товариш полку Полтавського (1671), отаман городовий полтавський (1676.11. – 1676.12.), знатний товариш Полтавського полку (1675.12.). Д.: (1673) Явдоха (чи не Григорівна Витязенко ?).

Пушкаренко Мартин Іванович (? – 1610 – 1658.07.) – полковник полтавський (1649 – 1658). У квітні 1651 р. був на чолі полку у Прилуках на Брацлавщині. 5 березня 1658 р. приїздив у Лубни. «Великому государю веру учинил и своевольное войско распустил», защо отримав 3 пари по 5 руб. і пару за 4 руб. Д.: NNN, її рідна сестра була заміжня за Антоном Яновичем Зотенком.

Пушкаренко Роман Федорович (1719 – ?) – син пушкаря, який служив під командою полковників Зеленського, Свічки, Марковича, повернувся з сулацького походу і помер. Службу розпочав з 1734 р. виборним козаком Роменської сотні, приймав участь у боях на Гайман-долині. З 1746 р. був артилерійським служителем, 17 років отаман полкової артилерії лубенської (1746–1763). Значковий товариш (з 1761).

Пушкаренко-Коломак Іван Мартинович (? – 1659 – 1723 – ран. 1732) – вірогідно, був засновником с. Івашки. Отаман івашківський (? – 1688 – ?), у 1699 р. жив у Полтаві. Значний військовий товариш (1702), отаман городовий полтавський (? – 1713.04. – 1721.01. – ?). Мав хутір поблизу с. Івашок 2-ї полкової сотні. Д.: (1702) N Романівна Чорна, донька осавула полтавської полкової артилерії.

Пушкаренко-Коломак Марко Мартинович (? – 1676 – ?) – козак Полтавського полку, їздив до Москви у посольсьстві Іскри до царя у 1658 р. Полковник полтавський (початок 1659).

Пушкаренко-Овсієнко Артем (? – 1680 – 1737 – ?) – шляхтич гербу «Остоя». З 1718 р. значковий товариш, проживав у с. Запольських Халеєвичах Стародубського полку. У 1720 р. згаданий як значний військовий товариш.

Пушкаренко-Овсієнко Василь Артемович (? – 1700 – 1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1716 – 1751 – ?) Мав маєтність у с. Запольських-Холеєвичах.

Пушкаренко-Овсієнко Іван – службу розпочав з 1746 р., писар сотенний, абшитований у 1781 р. значковим товаришем.

Пушкаренко-Овсієнко Іван Артемович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1716 – 1751 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Йосип – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Овсій Артемович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Овсій Давидович (? – 1640 – 1661 – ?) – значковий товариш.

Пушкаренко-Овсієнко Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?).

Пушкаренко-Овсієнко Степан (1737 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1755 р. у Стародубському полку, військовий товариш (1776 – 1783 – ?). Був у турецькому поході у II армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Проживав у с. Риково. 16 квітня 1797 р. його сину Павлу, прапорщику лейб-гвардії Преображенського полку, імператор Павло I надав 100 підданих чоловічої статі у с. Витич Комарницької волості.

Пушкаренко-Овсієнко Федір (1749 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1764 р., у званні військового товариша у Стародубському полку (1776 – 1783 – ?). Був у турецькому поході у II армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Пушкаренко-Овсієнко Хома Васильович (бл. 1734 – бл. 1796) – значковий товариш (1755–1783), 28 лютого 1783 абшитований корнетом. 10 серпня 1796 р. написав заповіт. Д.: (1762) Тетяна Андріївна Давидович, донька значкового товариша.

Пушкар-Решинський Григорій (? – 1741) – рід користувався гербом «Огончик».. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1739 – 1741), 1726 р. мешкав у с. Пушкарях Любецької сотні. Д.: Євдокія Куприянівна N (? – 1764). Її володіння: хутір у д. Прикарах (1739), у 1740 р. у Любечі 3 двори підсусідків, у с. Високині 3 двори, у д. Пушкарях 1 двір і її хутір при д. Пушкарях (1739). Мала житловий двір у с. Пушкарях та двір окремий житловий мав її син Іван. 1753 р. мешкала у с. Петрушині, потім у Любечі і 8 січня 1764 р. склала заповіт, за яким майно заповіла дітям і дружині сина Івана, доньці Євдокії з зятем Гаврилом, а сина Івана спадку позбавила, бо «сдоровие мое лишил и худобы много потерял».

Пушкар-Решинський Іван Григорович – 1747 р. продав частину Пушкарівського «грунту» і млин «с тремя камнями» любецькому сотнику Василю Силичу. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – 1764 – ?). Д.: (1764) Марія NN.

Пушкеля Сацко – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Піхотний полковник на боці Ю.Хмельницького (1661), 19 травня 1661 р. під Куземеном полк Пушкелі весь побили і знамена з літаврами взяли, Пушкеля ж сам втік через міську стіну. Полковник (1662).

Пхекало Степан – сотник макарівський Київського полку (? – 1654.6.06. – ?).

Пшенковський Харитон – осавул полковий миргородський (? – 1711 – ?).

Пясецький Леонтій (? – 1660 – 1700 – ?) – осавул полковий переяславський (1700).

Пятигорський Петро – старший канцелярист полковий прилуцький (? – 1767– ?).

Пяш – осавул полковий полтавський (? – 1655 – ?).

Р

Рабус Артем – значковий товариш Чернігівського полку (1732/1738 – ?).

Рабус Павло – значковий товариш Чернігівського полку (1721 – 1737). Був на канальних роботах (1721) і Коломаку (1723). У 1739 р. звільнений через хворобу. Абшитований значковий товариш (1737 – 1747 – ?). Володів приїжджим і шинковим дворами у с. Куликівці Городницької сотні.

Рабус Ярема Павлович (1731 – 1780 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Чернігівського полку (1760 – 1780 – ?). У походах не був. Мав 6 підданних у Седнівській та Городницькій сотнях. Д.: NNN, донька козака. Мав двох доньок і сина малолітніх (1780).

Рабуха (Рабущенко) Павло – козак Паволоцької сотні Білоцерківського полку (1649). Полковник піхотний під час повстання 1664 р.

Рабуха Кузьма – козак полтавський (1649), товариш полку Полтавського (1665), на уряді полтавському.

Равич Олександр – суддя полковий прилуцький (1771.28.04. – 1774 – ?).

Рагозін-Лібен Петро Олександрович – військовий товариш (1793). Д.: Степанида Євстафіївна Яворська.

Раданський Іван – наказний сотник великобудищанський Полтавського полку (1724).

Радецький Леонтій Стефанович (1729 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1747 р. У його «сказці» 1761 р. вказано, що служив у Козелецькій сотні. Значковий товариш Київського полку (з 1751), абшитований значковий товариш (з 1759.23.01.). Звільнений від несення козацької служби (1771.18.11.). Мав 1 двір підданних у с. Бобруйках. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Березенському повіту (1788). Д.: (? – 1771 – 1787 – ?) Ганна N Бублик, донька старшинська. Мали сина Якима і доньку Уляну.

Радилов Гаврило (? – ран. 1737) – значковий товариш Полтавського полку, мав двір у с. Петрівцях.

Радиминський Лесько – у 1649 р. разом з Степаном і Яськом Радиминськими були козаками Івангородської сотні Чернігівського полку. Сотник івангородський Ніжинського полку (? – 1654 – ?).

Радиславський Іван (1760 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1776 р. полковим підканцеляристом, потім канцеляристом Київської полкової канцелярії, значковий товариш (1778.9.02. – 1779 – ?). Мав 105 підданних у с. Чмирянці Ічнянської сотні Прилуцького полку. Лейб-гвардії Ізмайлівського полку каптенармус (з 1781). Поручик у відставці (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: (1785) Фекла N Байгарева, донька прапорщика.

Радич Іван Пантелеймонович (? –1700 – ран. 1730) – бунчуковий товариш, власник с. Буянки і Москалі. Д.: NNN (? – 1712 – 1730 – ?).

Радич Клим (? – 1662 – 1702 – ран. 1730) – військовий канцелярист ГВК (? – 1688.16.09. – 1690.16.09. – ?). 3 березня 1690 р. отримав жалувану грамоту царя з підтвердженням гетьманського листа (1689 р.) на володіння с. Красилівкою і млином на Козелецькій греблі. Військовий товариш (? – 1702 – ?). Д.: (1687) Марія N Лебідь (бл. 1662 – 1737.19.02.), у 1730 р. володіла с. Красилівкою.

Радич Михайло Іванович – бунчуковий товариш (? – 1730 – 1734 – ?).

Радич Пантелеймон Іванович (? – 1655 – 1709 – ран. 1717) – військовий канцелярист ГВК (? – 1676.09. – ?). Посланець гетьмана Самойловича до Москви із звісткою про підкорення гетьмана Дорошенка. Від котрогось із тестів отримав лісок поблизу с. Москалів. Полковий суддя чернігівський (? – 1685 – ?), значний військовий товариш (1687 – 1709 – ?). Отримав гетьманський універсал на сельце і млин на р. Снові у клітці Михайла Речицького. Мав два борошняні кола на р. Снові, що раніше належали седнівському міщанину Михайлу Речицькому. Купив у Лежайської (уроженої Сташевської) с. Буянку у Ройській сотні. Опікунами своїх дітей поставив Василя Борковського та Івана Скоропадського. У липні 1701 р., виступаючи у військовий похід, склав тестамент. Д.: 1) N Олександрівна Яхимович, донька полкового обозного чернігівського. Як придане принесла роду батьківський млин на р. Стрижні. 2) NNN. Можливо, вдова Василя Ігнатовича. Пізніше вказувалось стосовно млину на р. Стрижні, щоб Пантелеймону «нихто из сродников Многогрешного никакие перепоны чинить не дерзали». 3) (1701) Наталія Василівна Россохацька. Її мати проживала у Києві.

Радич Степан Пантелеймонович (? – 1690 – 1739 – ран. 1741) – після смерті батька – військовий товариш (1713 – 1717 – ?), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – 1739 – ?), житель с. Сахнівки. Учасник походів до Києва (1713), під Гадяч (1716), на канальні роботи (1723). Мав 3 малогрунтових, 1 убогого підданих у д. Москалі Любецької сотні (1732). Д.: Євдокія NN. Мала у с. Сахнівці чотири двори посполитих і двір, у якому проживала сама. Відомо про зиск від неї і її доньки Ганни на значкового товариша Федора Римшу за неповернення заставлених ними маєтностей.

Радич Тиміш (? – 1651 – 1709) – вийшов з Правобережжя (можливо, з Канева). Разом з Лизогубом і Кандибою склали на Конотопщині сильну старшинську групу. «Обиватель конотопський» (1681), купив ліс під Конотопом разом з Лизогубом, що може свідчити про його родинні зв'язки з останнім. Можливо, на Правобережжі був полковим суддею, бо вже у 1681 р. входив до складу генерального суду. Після коломацого перевороту став суддею полковим чернігівським (? – 1687 – ?). Був в обох кримських походах і за це від гетьмана Мазепи отримав с. Гирявку Корибутівської сотні Прилуцького полку. Військовий товариш (1689). Очолював полк запорозців (1500 козаків) під Бихів. Значний військовий товариш (1708). Деякі маєтності у нього були відібрані гетьманом Мазепою. Гетьман Скоропадський 21 грудня 1708 р. у Лебедині повернув йому ці володіння з повагою до того, «что он от нашествия неприятельского шведского не малую в субстанции своей понес руину и убыток». Д.: Меланія Іванівна Ніс, донька прилуцького полковника, вдова Бистрановського.

Радич Федір Степанович (бл. 1707 – 1789.29.07.) – значковий товариш Чернігівського полку (1735–1789).

Мав двір (1741), 6 дворів (1740), 1 двір посполитого і житловий двір (1743), 1 двір посполитих (1747) у с. Сахновці Седнівської сотні. Мав 20 підданих в Березинському повіті (1787). Д.: Катерина NN, донька старшинська. Мали синів Григорія, Івана, Якова, Федора, Герасима.

Радишевський (Радишевченко) Онисько (? – 1609 – 1665 – ?) – наказний полковник черкаський (ран. 1649.24.02.). Мабуть, був осавулом полковим черкаським. Записаний у курені осавульському у Чигирині (1649). Генеральний суддя регіменту гетьмана Опари. Разом з Опарою потрапив до Марієнбургської в'язниці.

Радіщев Опанас Прокопович – полковник стародубський (1733 – 1741).

Радкевич (Радченко, можливо, **Радко)** Корній Михайлович – син генерального старшини, козак миргородський (1649), обозний полковий миргородський (1658), їздив у складі делегації полковника Апостола до Москви.

Радкевич Андрій – наказний сотник лубенський (1768).

Радкевич Іван – козацький старшина.

Радкевич Казимир – військовий товариш Чернігівського полку (1676), гонець гетьманський до Москви (1676).

Радкевич-Портянка (Радченко, можливо, **Радко)** Михайло – покозачений шляхтич Київського воєводства гербу «Еліта» змінений, був досить впливовим прибічником Лісницького. У реєстрі 1649 р. записаний як Радченко Мисько, який розпочав війну у Миргородській сотні, очолюваній Гаврилом Гладченком. У 1651 р., навіть, був наказним полковником. Став полковим суддею миргородським, а у 1655 р. змінив у цьому полку на полковому обозництві Якима Хоруженка. Полковник кальницький (? – 1661.12. – ?). 9 грудня 1661 р. у Вільно як козацький посол отримав королівський привілей № 6 для України, щоб шляхта до своїх маєтностей там не заїзджала. Генеральний суддя (? – 1662.06. – ?), генеральний обозний (? – 1664.11.26. – 1665.7.01. – ?) регіменту гетьмана Тетері. Генеральний суддя (? – 1667) регіменту гетьмана П.Дорошенка. Очолював делегацію до Османської імперії влітку 1667 р. (Вирва, чернець Атанасій Чекаловський). Наказний гетьман (1669.03.). Разом з генеральним суддею Григорієм Білогрудом здійснили нове посольство у червні 1669 р. до Османської імперії. У Межигірському синодику був записаний його поминальник: Кирило, Марія, Матвій, Ірина, Марія, Федір, Іоан, Євдоким, Василь, Марія, Стефан, Трохим, Гнат, Єфросинія, Марія, Євфимія, Хома, Василиса, Горпина, Євдокія, Параскевія, Іван, Євстафій, Іосиф, Марія, Парфеній, Григорій, Герасим, Тимофій, Марія, Аверкій, Андрій, Іван, Даміан, Пелагея, Калістрат, Варвара, Глікерія, Петро, Федір, Євфимія, Кіндрат, Василь, Яків, Іван, Пелагея, Іван, Федір, Іван, Мартин, Марія, Ничипір, Параска, Гафія, Гаврило, Тимофій, Максим, Лазар, Федір, Марія, Глікерія, Параска, Козьма, Давид, Ісаакій, Михайло, Даміан, Марія, Ганна, Ничипір, Терентій, Настасія, Іван, Настасія, Дмитро, Євстафій, Самуїл, Корнилій, Василь.

Радочинський Іван – сотник жаботинський Чигиринського полку (? – 1676 – 1677 – ?).

Радуленко Ілляш – сотник Кунської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Радченко Андрій – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Радченко Гаврило (1760 – ?) – син осавула полкової артилерії. Службу розпочав канцеляристом 10 серпня 1771 р., значковий товариш (з 1775.11.02.). Володів хутором у Хорольській сотні, мав 75 підданих чоловічої статі (1783).

Радченко Дем'ян (1738 – 1783 – ?) – службу розпочав з 11 лютого 1775 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Радченко Іван Пилипович – шляхтич гербу «Доброва». Військовий товариш Лубенського полку (? – 1784 – 1790 – ?). Мав 133 спадкових підданих у Роменському повіті. Д.: Марія NN, донька козака.

Радченко Ілля (1733 – ?) – шляхтич, службу розпочав 20 квітня 1758 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1775.11.02.). Мав 76 підданних чоловічої статі (1783).

Радченко Кирило – зборщик Київського полку (1740), значковий товариш Київського полку (1755).

Радченко Лаврін – сотник власівський (? – 1688.28.07. – 1690.03. – ?), сотник городиський (? – 1699.19.06. – 19.12. – ?) Миргородського полку.

Радченко Парфен Кирилович – син значкового товариша, службу розпочав з 1741 р. у Київській полковій канцелярії, військовий канцелярист ГВК (з 1749), писар земський Козелецького повіту (з 1764), писар полковий київський (1774 – 1782 – ?). У походах і битвах не був. Підданих не мав. Д.: Мотря Петрівна Савенко, донька полкового хорунжого київського (1779). Сини Павло і Яків дома навчалися «руской грамоте» (1779).

Радченко Роман – козак, значковий товариш Прилуцького полку (1740 – 1750 – ?), житель с. Грицівки Срібненської сотні.

Радченко Роман – сотник лубенський (? – 1676, 1678, 1681 – 1684).

Радченко Степан – військовий товариш Чернігівського полку. Мав сина Андрія, онука Семена, сотенного отамана, який мешкав у Мені (1787).

Радченко-Букринський Карпо (1751 – ?) – син козака, службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Прилуцького полку (1774 – 1781 – ?), абшитований значковий товариш (1787). Д.: Домна NN, донька священика.

Радько – сотник ковалівський (? – 1649 – ?).

Раєвський Микола – полковник запорозький кінний. 29 січня 1670 р. підписав звернення з Горошина до лубенців.

Раєвський Сидір – писар полковий гадяцький перед Стефаном Залеським. Володів с. Петрівці.

Райпольський Микита (1678 – ран. 1756) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1741 – 1743 – ?), військовий товариш (? – 1739 – ?). Мав двір, млин (вешняк «о едномъ колъ» (1726) на рівчаку, «который нынъ за неимуществомъ воды запустел и впустъ состоитъ» (1742), 12 дворів посполитих у с. Буянках Ройської сотні, двір у с. Сахновці Седнівської сотні, мав у с. Буянках 10 дворів посполитих (1741), у с. Сахновці 3 посполитих та житловий двір (1743). Д.: Катерина Іванівна Радич (1708 – ?), донька бунчукового товариша. 1759 р. на неї скаржився Хома Данич за борг 30 карбованців. Мали дітей Марію (1725 – ?), Прокопа (1729 – ?), Івана (1730 – ?), Петра (1736 – ?)

Райпольський-Радич Іван Микитович (1730/1737 – ?) – ГВК розглядала справо про його намагання уникнути служби рядовим козаком. Житель с. Буянка

Ройської сотні. Абшитований військовий товариш (1788). Мав 16 душ підданих у 1 селі.

Райтаренко Омелян Антонович (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1787). Купив 7 підданих. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Ганна Павлівна Кониська, донька бунчукового товариша.

Райчук Семен (1745 – ?) – з різночинців. Службу розпочав 1 березня 1773 р. значковим товаришем Лубенського полку, військовий товариш (1779.20.05. – 1782 – ?).

Рак Василь (1769 – ?) – службу розпочав з 16 серпня 1783 р. значковим товаришем Миргородського полку. Дворянин.

Рак Григорій (1767 – 1783 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1783.1.01.).

Рак Іван (1770 – ?) – службу розпочав з 1783 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Рак Іван Сидорович (1762 – 1783 – ?) – службу розпочав з 28 березня 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (1781.13.08. – 1783 – ?). Мав 8 підданних.

Ракицький Ярмола (1747 – 1783 – ?) – служив з 1765 р. у Стародубському полку. Військовий товариш (1782 – 1787 – ?), у походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р. Житель стародубський, мав 14 підданих у хуторі Даньковському. Д.: Євфимія NN, донька шляхтича. Мали синів Осипа і Корнила, доньок Ганну, Дарію, Параску, Настасію.

Ракович Андрій Павлович (? – 1700 – 1739 – ран. 1744) – військовий канцелярист ГВК (1722), бунчуковий товариш (1727–1735). Поранений в ногу у польському поході. Поселив с. Татарівку. У 1739 р. хворий на рак. Д.: Уляна Василівна Канієвська-Оболонська (? – 1725 – 1764 – ?), донька сосницького сотника. У 1744 р. на її хутір у Монастирищанській сотні напав і захопив майно син бунчукового товариша Іван Степанович Тарнавський. У 1747 р. вона з сином захопила орні та сіножатні землі козаків с. Петрівки і мала намір привести цих козаків на чолі з Стефаном Мовчаном собі у підданство. Цього ж року захопила хліб, вирощений з десятини на її землі Прокопом Комісаренком, Кирилом Пінчуком через те, що вони перейшли у підсусідство не до неї, а до дворянина Любистка. Її староста Григорій Жуковський захопив худобу у Омеляна Сотника, який перейшов у Монастирище до Любистка. У 1748 р. вела тяжби за Галицький степ з Гамаліївським монастирем. Мала 1 посполитого у с. Рудавці полкової сотні.

Ракович Дмитро Павлович – навчався у класі поетики КМА (1727). Абшитований сотник (1783). Проживав у Бахмачі. У Батурині, Бахмачі, 2 хуторах мав 40 душ підданих. Д.: Настасія Степанівна Шуба, донька бунчукового товариша.

Ракович Захар Андрійович (? – 1784 – ран. 1788) – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку у 1760 р. Військовий товариш (з 1763), бунчуковий товариш (з 1766). Мав 150 хат підданих у Прилуцькому повіті та с. Ромошків Новгород-Сіверського намісництва. Д.: Тетяна Іванівна Романович (1747 – 1790 – ?). Після смерті чоловіка у її розпорядженні було 1329 підданих у 1 місті, 1 містечку, 3 селах і 1 хуторі. Мали дітей Антона, Павла, Василя, Федора, Степана, Лизавету, Настасію, Марію, Варвару, Гафію.

Ракович Іван Андрійович (? – 1759) – хорунжий ГВА (? – 1759.19.07.). Мешкав у Монастирищі Прилуцького полку. Д.: (з 1748) Феодосія Григорівна Брянцева (? – 1740 – 1779 – ?), донька піддячого. Їх донька Варвара заміжня за обер-провіантмейстром Степаном Олексійовичем Кобеляцьким., предводителем дворян Прилуцького повіту. Донька Мотря мала родові маєтності у хут. Рудовському і Ярошівці Прилуцького повіту. Донька Марія (1759 – ?) – дружина (1776) Федора Вілімовича фон-Брінкен (1748 – 1787 – ?), підполковника у відставці, з яким мали сина Дмитра (1780 – ?) та доньок Лизавету (1777 – ?) і Ольгу (1778 – ?), тримав 517 підданих в 1 містечку, 4 селах і 1 слобідці.

Ракович Лаврін Андрійович (1737 – 1809 – ?) – значковий товариш (1765), бунчуковий товариш (з 1765), прем'єр-майор (1788). Мав 1010 підданих у 5 селах Прилуцького повіту (значна частина підданих зосереджувалась у с. Сальному) і с. Ромашкові Новгород-Сіверського намісництва. Д.: (1767) Пелагея Степанівна Леонтович (1744 – 1809 – ?), донька чернігівського полкового хорунжого. Мали сина Андрія і доньку Тетяну.

Ракович Леонтій (1741 – ?) – службу розпочав з 1 листопада 1758 р., бунчуковий товариш(1765.17.12. – 1783 – ?).

Ракович Павло Семенович – бунчуковий товариш (1725–1737), наказний полковник переяславський (1730.19.06.). Мав приїжджий двір у Батурині. 1735 р. отримав підтвердження на с. Ромашків Новгородської сотні. Д.: Настасія Григорівна Пашковська, донька комонного полковника.

Ракович Семен Степанович – писар полковий прилуцький (1671 – 1685), (? – 1688 – 1691), наказний полковник прилуцький (1688.11.). Д.: Гафія Лазарівна Горленко, донька прилуцького полковника.

Ракович Степан Андрійович (? – 1722 – 1750 – ран. 1763) – службу розпочав з 1742 р. військовим канцеляристом. У 1743 р. образив полкового сотника Стефана Лукомського. Бунчуковий товариш (з 1744.5.03.). Хорунжий ГВА. У 1747 р. абшитований капітан Молдавського гусарського полку, брат його дружини Йосип Танський захопив ґрунти, робочу худобу та підданих, а також спустошив ліси у Монастирищанській сотні. У 1748 р. Ракович спробував шляхом шахрайської позики заволодіти ґрутами військового товариша Василя Шнурчевського у Ічанській сотні. У 1749 р. побив до смерті старосту Йосипа Танського, захопив у нього 70 червонців, двох осідланих коней і дві шаблі. Мав 2 підданих у м. Журавці. Д.: Ірина Антонівна Танська, донька київського полковника.

Ракович Федір Семенович – сотник прилуцький (? – 1669 – ?).

Ракович Федір Степанович (1753 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1768 р. канцеляристом в ГВС, військовим товаришем (з 1770), бунчуковий товариш (з 1776.03.), колезький асесор (1787). Володів у Прилуцькому і Ніжинському повітах 1084 підданих у 1 місті, 7 селах (у Ніжинському повіті – села Татарівка і Заудинка, у Прилуцькому – Радківка, Обечів, Сорочинці і м. Прилуки). Д.: Настасія Федорівна Свірська, донька сотника іваницького. Мали синів Олександра, Степана, доньок Лизавету, Мавру.

Ракович-Портянка Семен Федорович (? – ран. 1721) – хорунжий полковий Прилуцького полку (? – 1669.02. – ?), підосавул полковий прилуцький (? – 1688.03. – 1691 – ?), осавул полковий прилуцький (? – 1693 – 1695 – ?), (? – 1703.09. – 1708 – ?), обозний полковий

прилуцький (1709 – 1716). 1691 р. отримав гетьманський універсал на с. Обечів, яким володів до смерті.

Ракочій Гнат Петрович – службу розпочав у Ніжинському полку. Військовий, бунчуковий товариш (1735).

Ракус Григорій – отаман городовий лохвицький (? – 1681.01. – ?), наказний сотник лохвицький (1683.01.), отаман городовий лохвицький (? – 1688.9.05. – ?). 16 грудня 1694 р. був серед свідків тестаменту Григорія Михайловича Гамалії.

Ракушка-Романовський Василь Петрович (? – 1701 – 1723 – ?) – 17 липня 1721 р. продав дві хати. 29 квітня 1723 р. продав військовому товаришу Степану Максимовичу двір з городом в Стародубі на Заріччі і хутір у с. Басихині за 200 коп. Бунчуковий товариш. Його донька Марфа була заміжня за військовим товаришем Яковом Журавкою.

Ракушка-Романовський Василь Петрович (бл. 1732 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом Ніжинської полкової канцелярії. Військовий канцелярист (з 1759), військовий товариш (з 1765.15.08.), сотник 4-ї Ніжинської полкової сотні (1769.26.02. – 1782.4.04.), бунчуковий товариш (1782. 4.04. – 1784 – ?). Прем'єр-майор у відставці. Мав 175 підданих у Ніжині і повіті (1781), 244 – у Ніжині, с. Курилівці і 4 хуторах (1788). Д.: Настасія Степанівна Косач, донька бунчукового товариша.

Ракушка-Романовський Володимир Іванович (? – бл. 1743) – син полкового судді стародубського від 2-го шлюбу. Військовий товариш (? – 1721 – 1725), полковий комісар стародубський (1723.06.), бунчуковий товариш (1725–1737). Учасник низового походу (1725–1729), 1735 р. написав у підписці, що служити повинен, але після сулацького походу мав дуже слабке здоров'я і «підупалу фортуну», ні з чого служити. Мав володіння у Мглинській сотні (1737). Разом з матір'ю-вдовою володів 17 дворами у с. Костяничах (1729), наданими його батькові 1693 р. гетьманом Мазепою і підтверджені царською грамотою. Хворів. Заповів свої маєтності племіннику Максиму Турковському, двоюрідним сестрам Мотрі (попадді с. Овчинців), Ірині і Гафії, двоюрідному брату Парфену Филимоновичу і «сестрі» Євдокії Федорівні Підгурскій, дружині Василя Лисаневича.

Ракушка-Романовський Григорій Іванович (? – ран. 1751.02) – сотник ніжинської 3-ї полкової сотні (1736–1750). 1736 р. знаходився під караулом у Глухові. Один з його синів Федір (1737 – ?) став священиком у с. Камінь Новгород-Сіверського повіту (1787).

Ракушка-Романовський Григорій Петрович – значковий товариш (? – 1706 – ?), осавул полковий ніжинський (? – 1714 – 1717), новоміський полковий сотник (1717 – 1730), наказний полковник ніжинський (1727.07). 1706 р. отримав універсал на с. Кирилівку, ½ якої від нього забрав універсалом гетьман Самойлович. Йому доводились шваграми Антін і Степан Малашевські (1727). Д.: NN Малашевська.

Ракушка-Романовський Іван – бунчуковий товариш, шляхтич (1782), жив у Ніжинському повіті, де 42 підданих. Мав право голосу і міг обиратися.

Ракушка-Романовський Іван Романович (? – 1708) – шляхтич. Товариш значний полку Стародубського (1678.1.05.), сотник мглинський сотник (? – 1678.12.10. – 1679.2.04. – ?), (? – 1682.06. – 1687.10. – ?), наказний сотник мглинський (1682.05.). Отримав від стародубського полковника Семена Самойловича слободку Будище Дробишевського (1682.11.12.), його ж дозвіл побудувати під слобідкою на р. Воронусі млин (1683.26.02.), гетьманський універсал на слободку Будище Дробишевського (1687.6.10.). Товариш значний полку Стародубського (1688). Отримав універсал полковника стародубського Тимофія Олексійовича на займище Єсимонтовське між річками Воронухою і Ольшаною (1688.11.03.). Стародубський полковий хорунжий (? – 1689 – ?). Отримав листи полковника Миклашевського на доходи з млина (1689.1.09.), на займище Єсимонтовське над рр. Воронухою і Ольшаною (1689.9.09.). Сотник мглинський (1690 – 1705.05.). Отримав листи полковника Миклашевського на доходи з млина на р. Судвинка під с. Чешуйками (1692.18.10.), на різні куплені ґрунти (1694.10.08.), гетьманський універсал на с. Костеничі Мглинської сотні (1695.15.11.), царську грамоту на с. Слободку (Будище Дроби шевського), займище Єсимонтовське і с. Костеничі (1696.4.04.), листи полковника Миклашевського з дозволом побудувати греблю і поставити млин на р. Тезні (1697.5.09.), греблю і млин у с. Ляличах на р. Шовковиці (1700.21.02.), греблю і млин-вешняк поблизу болота (1702.1.09.), греблю і млин під с. Ляличами на р. Квасні і на Халимонківському струмку (1702.14.09.). Оселив Стару і Нову Романівки. Суддя полковий стародубський (1705.05. – 1708.05 – ?). Д.: 1) N Іванівна Єсимонтовська, донька сотника мглинського. 2) Христина Мойсеївна N (? – 1735 – ?).

Ракушка-Романовський Костянтин Романович (? – 1685 – 1735) – син стародубського микольського священика. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1709 – 1735). 1735 р. жив у полковій сотні. З 19 січня 1709 р. згідно універсалу гетьмана Скоропадського володів 30 дворами у д. Новосьолки 2-ї полкової сотні, які були надані ще його батькові гетьманом Іваном Мазепою універсалом від 21 жовтня 1687 р. Д.: (1713) Марина Тимофіївна Тимошенко, донька полковника стародубського, вдова Федора Модзалевського, сотника топальського. Як вдова у 1735 р. мала маєтність у д. Новоселках.

Ракушка-Романовський Михайло Якович (1715/1718 – 1771 – ран. 1772.30.01.) – значковий товариш Стародубського полку (1723 – 1771 – ?). Очолював козацьку команду на форпостах (1769). Продав частину ґрунтів у с. Яремині Якову Журавці (1743.29.12.), дідівський двір у Стародубі вдові бурмістра Євдокії Яківні, матері Лавріна Матвійовича Злотникова (у 1768 р. бурмістра магістрату стародубського) за 180 рублів (1754.8.04.). Мав у с. Новоселках ґрунти і сіножать, 11 дворів підданих, 17 бездвірних хат, у с. Яремині ґрунти, город, винокурню, два млини (на р. Суховерхівці у 2 камені, на р. Ваблі у 1 млинове коло), пасіку, 2 сіножаті, 8 бездвірних хат (1766). Д.: (1742) Параска Тимофіївна Силевич (1725 – 1808.2.04., с. Невзорів), донька сотника новоміського. Дітей не мали.

Ракушка-Романовський Петро Григорович (? – ран. 1753.15.06.) – після смерті батька за постановою полкової канцелярії тримав сотенне правління (1750), сотник 3-ї Ніжинської полкової сотні (з 1751.3.02.). Д.: Марфа Яківна Лизогуб (бл. 1718 – 1767 – ?), мешкала у м. Ніжині.

Ракушка-Романовський Петро Іванович (? – 1732.02) – значковий товариш Стародубського полку (1708–1732). П'ять років був у гілянському поході. 18 грудня 1708 р. у Лебедині отримав гетьманський універсал

на с. Костенич, млин у ньому, слободу Стару на р. Воронусі, слободу нову названу Романівка, хутір з млином, млини у с. Великій Дуброві на р. Лопатні, у с. Високому на р. Тезні, два млини у с. Ляличах на р. Шовковці, у с. Косачах на р. Ржавці, у с. Осколков, у с. Ветлівці на р. Воронусі, у с. Курчичах, у с. Семках на р. Дівовці. 11 серпня 1710 р. здійснив розподіл батьківського майна з мачухою і братом Володимиром. Мав бобилів у Мглині 3 хати, у Старій Романівці 18 грунтових дворів і 15 хат бобилів, у д. Новій Романівці 8 грунтових дворів і 4 хати бобилів, у д. Семках 6 дворів (1723). 7 червня 1731 р. склав заповіт, передавши майно дружині і доньці Ганні: у Мглині 4 двори, ґрунти, хутір на р. Воронусі з слободою, ґрунтами і млином, колотівку і 7 підданих у с. Семках, млин у с. Ветленці на р. Воронусі, який спільно тримали з Єсимонтовськими, 1/6 млина Курчицького, двір у Києві, ¼ ґрунтів у с. Костеничі, слободу Бардишевську, 1/3 рухомого майна, які за ним були підтвердженні універсалом 17 серпня 1710 р. Д.: Ганна Мартинівна Грушинська-Дорошенко (? – 1700 – 1749 – ?), донька стародубського полкового писаря. Разом з донькою отримала універсал на майно-спадок за чоловіком (1732.7.03.). У другому шлюбі (з 1743 р.) за Родіоном Івановичем Янченком (1688 – 1768 – ?), значковим товаришем Стародубського полку.

Ракушка-Романовський Петро Романович (? – ран. 1701) – шляхтич, військовий товариш Стародубського полку (1693), мав двір у Стародубі.

Ракушка-Романовський Роман Ониськович (? – пізніше 1703.02.) – реєстровий козак полкової сотні ніжинської (1649), ревізор скарбу військового (1654), козак і обиватель ніжинський (1657), сотник ніжинський (1658–1663). 1658 р. разом з ніжинським сотником Леонтієм Бутом був посланий Виговським до кримського хана Карамбея для прийняття присяги на вірність союзу з гетьманом. 1659 р. двічі їздив посланцем до Москви від ніжинського полковника Василя Золотаренка. Ніжинський наказний полковник (1660). У квітні 1662 р. разом з сотником бориспільським Григорієм Горкушею їздив до Москви від Сомка. 1660 р. приймав участь у мирних переговорах у Борисові. Ніжинський полковник Василь Золотаренко у березні 1660 р. подав чолобитну до царя, з проханням йому надати с. Кістер. Перший генеральний військовий підскарбій (1663.11. – 1669.01.), наказний ніжинський полковник (1665.09.). Перейшов на правий берег (1669), протопоп брацлавський (1670). Після падіння Ігнатовича повернувся на Лівобережжя і поселився у Стародубі. Священик Миколаївської церкви у Стародубі (1687–1703). Його тестамент датований 1701 р.

Ракушка-Романовський Степан – військовий канцелярист ГВК, бухгалтер МК, полковий писар (з 1772.11.), бунчуковий товариш (з 1777.6.01.), колезький асесор (з 1781), надвірний радник (з 1785).

Ракушка-Романовський Яків Костянтинович (? – бл. 1735) – значковий товариш Стародубського полку (1730).

Раницький Ярмола – військовий товариш (1787). Житель стародубський, мав 14 підданих у хуторі Даньковському. Д.: Євфимія NN, донька шляхтича.

Рачинський Андрій Андрійович (1724.24.11., Великі Мости – 1794, Новгород-Сіверський) – походив із шляхетського роду на Підляшші, син шляхтича гербу «Ястрембець». Освіту здобув у Львові, де протягом трьох років був реґентом єпископської капели Лева Мелецького. Придворний капельмайстер гетьмана К.Розумовського (з 1753). Військову службу розпочав з 1763 р. сотником новгород-сіверським на місце померлого Стефана Судієнка (1763.7.08. – 1782), одночасно бунчуковий товариш (з 1780.02. – 1788 – ?). Автор церковних творів (концертів). Запровадив італійський стиль співу у капелі Розумовського, заснував нотну бібліотеку. Надвірний радник (1787). Д.: Марина Іванівна Яворська, донька бунчукового товариша, рідна племінниця митрополита С. Яворського. Мали синів Івана, Гаврила – спочатку сержанта лейб-гвардії Ізмайлівського полку (1787), потім відомого скрипаля, гітариста і композитора, доньок Марію і Софію.

Рачинський Іван Андрійович (1764 – ран. 1836) – син бунчукового товариша, військовий товариш, корнет, поручик (? – 1787 – 1790 – ?), провіантмейстер Рязанського карабінерного полку.

Рачинський Павло Михайлович (? – 1649 – 1676 – ?) – покозачений шляхтич. Писар полковий ніжинський (? – 1661 – ?), сотник новомлинський Ніжинського полку (1661 – 1668.02. – ?), писар полковий ніжинський (? – 1666 – 1669). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви. Сотник новомлинський Ніжинського полку (? – 1669.11. – ?), (? – 1672.03. – ?). Писар полковий ніжинський (? – 1676 – ?). У січні 1670 р. разом з генеральним осавулом Матвієм Гвинтівкою був у Москві. 1674 р. разом з полковником Уманцем приймав участь у взятті Черкас і Канева. За гетьмана Самойловича тримав с. Дримайлівку, яке перейшло полковому осавулу Григорію Шпаковському.

Рашевський (Малик) Іван (? – 1676 – 1678) – отник осняківский (1676) і ройський (? – 1678). Чернігівський полковник Василь Борковський надав йому с. Осняки. Загинув під час другого чигиринського походу проти турків 1678 р. Д.: NNN, у другому шлюбі за осавулом полковим чернігівським Федором Зеленським.

Рашевський Григорій Іванович (? – 1679 – 1715 – ран. 1725) – син сотника ройського, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1715 – ?). 1715 р. за наказом полковника Полуботка разом з Мойсеєм Несторенком здійснював розмежування ґрунтів сл. Андріївки і с. Хоробрич. Д.: 1) N Юхимівна Лобко, донька сотника вибельського. 2) Ірина Дем'янівна Посудевська (? – ран. 1750), у 2-му шлюбі за Іваном Желяхівським. За нею 18 грунтових підданих і 5 городників у с. Сибереж (1713). Згідно заповіту батька отримала сл. Вертіївку, де у неї було 15 дворів (1730). 20 січня 1728 р. гетьман прийняв її в оборону і протекцію і затвердив за нею с. Осняки, яке у 1727 р. відняв чернігівський полковник.

Рашевський Дем'ян Григорович (? – ран. 1741) – у його «сказці» 1725 р. сказано, що став значковим товаришем Чернігівського полку малолітнім після смерті батька і поки що у походах не був. Учасник низового походу 1725 – 1728 рр. Бунчуковий товариш. Д.: Ірина NN, будучи вдовою, у 1741 р. володіла у д. Вертіївці 11, м. Любечу 1, д. Кролчі 2 – всього 14 дворами. Мала двір житловий у с. Вертіївці Любецької сотні.

Рашевський Іван (1720 – 1763 – ?) – служив з 1740 р. бунчуковим товаришем, у 1763 р. в апробації ревізії у Київському полку. Мешкав у Чернігівському полку.

Рашевський Іван Григорович (бл. 1704/1713 – ран. 1790) – у одному із документів названий онуком Єфросинії Затиркевич, але, мабуть, двоюрідним.

Службу розпочав з 1731 р. військовим канцеляристом ГВК, мав суперечки з родиною генерального обозного Якова Лизогуба за с. Осняки Ройської сотні (1727–1734). Отримав гетьманський універсал на с. Осняки (1734.11.12.). Бунчуковий товариш (1740– 1767). Працював у полковій приймальні про різні чолобитні (1763). 15 липня 1767 р. абшитований через старість. Мав житловий двір і шинок у с. Осняках, шинок у с. Вербичах Ройської сотні, приїжджий двір у с. Іваничеві, шинок у д. Вертіївці Любецької сотні (1750). Піддані: Осняки 9 хат, Сибереж 2, с. Красковські хутори 7, Корольчі 2, Макашині 1 (1760). Мав у Чернігівському і Городицькому повітах 60 хат підданих (1782). Мешканець с. Велика Весь. Д.: 1) Олена Павлівна Ракович (1727 – 1760). 2) (1761) Пелагея Андріївна N (1739 – ?). Мала підсусідків у с. Осняках (1781).

Рашевський Іван Іванович (1744 – 1790 – ран. 1801) – службу розпочав з 1759 р. полковим канцеляристом Чернігівської полкової канцелярії. Військовий товариш (з 1767.15.06), Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (з 1782.24.12). Мав 583 підданих у 2 селах, 3 деревнях, 1 слободі, 1 хуторі (1788). Д.: Настасія Опанасівна Левицька, донька ніжинського полкового осавула.

Рашевський Іван Миколайович (? – 1678) – Покозачений шляхтич гербу «Вонж». Активно підтримував дії полковника Івана Нечая у Білорусії, коли потрапив у полон. Утримувався у смоленській в'язниці (1662). Сотник осняківський (1676), сотник ройський (1678). Загинув під Чигирином. Володів сс. Сибереж, Білоус, Осняки, Красковське. Д.: NNN, у 2-му шлюбі за Федором Зеленським, осавулом полковим чернігівським.

Рашевський Йосип Григорович (бл. 1710 – ран. 1784) – військовий товариш (? – 1728), бунчуковий товариш (з 1728.24.10.). Приймав участь у сулацькому, польському, кримському, очаківському походах. 20 років працював у Чернігівській полковій рахунковій комісії (? – 1751 – 1763 – ?). Мав приїжджий двір у Чернігові, шинок при млині біля с. Гучин Білоусівської сотні (1750), греблю і млин з кількома хатами на р. Білоус нище д. Ямищ у Ройській сотні, на р. Свині млин в два кола спільний з своїм братом і Мокрієвичами при с. Звеничів, на р. Стрижні млин-вешняк при д. Осняки. Мав плотину з двома амбарами у с. Звеничів (1781). Д.: (1741) Наталія Іванівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша. У придане отримала Роїщенську слободу.

Рашевський Павло Йосипович (? – 1781 – ран. 1785) – служив з 1772 р. полковим канцеляристом, з 1774 р. значковий товариш Чернігівського полку, у походах не був (1780). Абшитований 29 вересня 1781 р. через переломану праву руку. Мав 26 підданних в сл. Ройській Ройської сотні. Д.: Горпина Михайлівна Якимович (1753 – ?), донька полкового хорунжого. Мали синів Івана і Андрія. Разом з надвірним радником Яковом Йосиповичем Рашевським мала 601 підданого у Чернігівському повіті (1790).

Рашевський Степан Іванович (1749 – 1792.23.11) (від 1-го шлюбу) – службу розпочав у полковій канцелярії (з 1761), колезький канцелярист (з 1764), абшитований полковий хорунжий (з 1783.6.08). Мав у Чернігівському повіті 10 хат підданих (1782), 112 підданих у 1 деревнє і 1 хуторі (1788). Д.: Євдокія Якимівна Ренчицька, донька військового канцеляриста.

Рашевський Яків Йосипович (1744 – 1801) – службу розпочав 4 березня 1760 р полковим канцеляристом. Канцелярист Малоросійської колегії (з 1764.12.09), чернігівський полковий писар (з 1771.9.07.) з окладом 30 рублів. Стряпчий Чернігівського Верхнього земського суду (з 1782.01). Мав у Чернігівскому і Городницькому повітах 20 хат підданих (1782). Разом з вдовою брата Павла Горпиною мав 601 підданих у 3 селах і 5 деревнях. Д.: (з 1773) Євдокія Григорівна Єнько (1757–1851).

Рашко Андрій Єлисейович – син осавула полкового чернігівського, значковий товариш Чернігівського полку (1761). 1 вересня 1761 р. записав дружині маєток у с. Роїще. Д.: (1761) Марія Іванівна Мокрієвич (1723 – ?), донька полкового судді.

Рашко Єлисей Філонович (? – 1745) – син чернігівського полкового обозного, значковий товариш Чернігівського полку (1716–1738). У атестаті 1742 р. відзначалася його участь у 1725 р. при царицинській лінії, 1728 р. був полковим комісаром і привозив провіант з Чернігівського полку до полтавських магазинів, 1732 р. при сотнику Бакуринському на форпостах. ГВК розглядала справу про захоплення ним спадкової частини грошей у брата Опанаса (1733). 1735 р. на українській лінії, полковий комісар (1736 –1737). Осавул полковий чернігівський на місце Мокрієвича, який загинув у поході (з 1738.4.12.). 1739 р. у поході хотинському, 1740 р. з командою для розмежування кордонів з Туреччиною. Володів с. Кислим Любецької сотні та млином-вешняком у с. Роїщі (збудований батьком його обозним полковим Філоном Рашкою) разом із значковим товаришем Ничипіром Стишевським (з яким був родичем), у 1726, 1738 рр. судився зі своїм родичем значковим товаришем Ничипором Стишевським, якого підозрював у таємному намірі продати млин генеральному обозному Якову Лизогубу; 1742, 1754 – «от бывшего весняного наводненія разорилась и впусте состоитъ»). У його володінні 2 малогрунтових і 1 убогий піддані у слобідці Рашківці Любецької сотні. Мав шинок у Роїщі (1740 –1750). Д.: Катерина Іванівна Тризна, донька чернігівського полковго судді.

Рашко Іван Васильович (1768/1771 – 1798 – ?) – син сотеного отамана. Значковий товариш Чернігівського полку (1781), мешканець петрушинський.

Рашко Іван Маркович (1759/1763 – 1788 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1781). Д.: Ганна Корнієвська, донька возного.

Рашко Марко Матвійович – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1740 – 1767 – ?). Мав житловий двір у с. Роїщах Ройської сотні. Проживав у сл. Рашковій Любецької сотні. Д.: N Яківна Чирва, донька значкового товариша.

Рашко Матвій Філонович (? – 1718 – ран. 1740) – значковий товариш Чернігівського полку (1707 – 1725 – ?). У його «сказці» від 1725 р. відзначена його участь у поході під Білу Церкву, а 1716 р – під Гадяч. Д.: Горпина NN (? – 1720 – 1741 – ?).

Рашко Ничипір Філонович – значковий товариш (1716 – 1725 – ?). Служили з братом Єлисеєм з одного двору і одніє хати. Був у поході під Гадячем (1716), з полковником Полуботком у Петербурзі (1718). Продав сл. Кислу генеральному обозному Якову Лизогубу.

Рашко Опанас Філонович (? – 1733 – 1740 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1740). Д.: Уляна Василівна N, донька священика седнівського (її рідна сестра була за Корнилом Дубовиком).

Рашко Філон Хомич (? – 1650 – бл. 1709) – козак чернігівський (1670). Військовий товариш Чернігівського полку. Отримав універсали гетьмана Ігнатовича з підтвердженнями надань Виговського його батьку – на ґрунт Беркалевщину, млин у с. Роїщі та інші маєтності (1671.23.06.), чернігівського полковника Самойловича на Роїще (1686.1.08.). Скуповував ґрунти у с. Кислих. Мабуть, був сотником ройським. Чернігівський полковий осавул, чернігівський полковий обозний (? – 1696 – 1701.03. – ?). Знатний військовий полку (1709). 8 січня 1709 р. у с. Роїщах написав тестамент. Д.: 1) NNN. 2) Марія NN, вдова Данила Стишевського.

Рашко Хома (? – 1629 – 1660 – ран. 1671) – покозачений шляхтич, за сімейною легендою вийшов з м. Рашковичів. Засновник козацько-старшинської родини Рашків. Існувала шляхетська родина гербу «Сас» на Червоній Русі. Сотник ройський Чернігівського полку (? – 1659.02. – 1660.03. – ?). На початку 1659 р. призначений сотником ройським і тоді ж оселився на південній околиці Роїща – «грунті Беркелювськім». Гетьман Виговський надав йому млин Ройський і слободку при ньому (1659.11.02.). Отримав універсал Юрія Хмельницького на військову частину з побудованого ним млина на р. Стрижні (1660.23.01.). У березні 1660 р. приймав участь у Борисівській комісії. Сотенну посаду обіймав, гадаємо, не далі 1664 р., коли згадується «сотник сиберезький». За В. Модзалевським, помер ран. 1671 р. Нащадки Фоми Ращенка і надалі мешкали у Роїщі.

Рашковський N – значковий товариш Чернігівського полку (1739), мав у с. Бузки 5 дворів підсусідків.

Ращенко Петро – сотник леплявський Канівського полку (? – 1649 – ?)

Ращенко Федір (? – 1629 – 1664 – ?) – козак сотні Юхима Ращенка (Бубнівської) Канівського полку (1649), полковник канівський (1664) від Брюховецького. У кінці червня 1664 р. направлений гетьманом у складі делегації до царя.

Ращенко Юхим (? – 1619 – 1662 – ?) – сотник бубнівський Канівського полку (1649), осавул полковий канівський (1662).

Рвачевський Родіон (1701 – 1774 – ?) – хорунжий полковий лубенський (1739–1746), осавул полковий лубенський (1739, 2-й 1746 – 1750; 1-й; 1750 – 1767, 1767 – 1772), хорунжий полковий лубенський (1739–1746). Мав шинок у Лубнах, хутір під Лубнами. Д.: Ганна Значко-Яворська.

Реба Василь Михайлович – сотник підлипняський Ніжинського полку (? – 1654 – ?).

Ребриковський Андрій – можливо, це козак Немирівської сотні, який записаний у реєстрі як Андрій Ребельницький. Полковник кальницький (? – 1674.03.), а потім охочепіхотний. Перейшов на бік Самойловича, «дворянин» гетьмана Мазепи (1687). Не виключене споріднення чи посвоячення Дмитра Чеченя з Оленою Андріївною Ребриковською (донькою полковника кальницького, а потім охочепіхотного), у якої він с.Нехаївку «насильно отнял», у той час, коли її чоловік Павло Козловський (пізніше значний військовий товариш), знаходився у татарській неволі.

Рева N – сотник вереміївський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Рева N – сотник чигриндубравський (1649).

Рева Григорій (? – ран. 1781) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1766 – 1769 – ?). У другій Лубенській сотні у починці мостів, гребель і гаток (1769). Проживав у с. Новаках 2-ї полкової сотні. Неписьменний.

Рева Кіндрат (? – 1738 – 1780 – ?) – службу розпочав 15 вересня 1748 р., полковий канцелярист (з 1753), значковий товариш Переяславського полку (1756.15.07. – 1777 – ?). Військовий товариш (1787). У м. Гельм'язові і с. Коврай Гельм'язівської сотні мав 10 підданих (1774). Д.: NN Баран, донька абшитованого отамана Гельм'язівської сотні. Мали синів Петра та Івана.

Рева Тимофій – значковий товариш.

Рева Яків (1752 – ?) – службу розпочав з 1767 р., значковий товариш (з 1780).

Ревенко Аврам – наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку (1737).

Ревенко Павло Ярофійович (1717 – 1762 – ?) – згідно його «сказки» службу розпочав з 1737 р., сотник китайгородський (1747.6.07. – 1762 – ?). У 1747, 1748, 1753 рр. запорожці здійснювали крадіжки коней з його табуна на хуторі на р. Протовщі, лише у 1765 р. остаточно розорили його хутір і забрали усе майно, яке було оцінене у 1417 рублів і 1 копійку.

Ревенко Семен – сотник китайгородський Полтавського полку (? – 1690.10.05. – ?).

Ревенко Юхим – військовий товариш. Мав сина Федора, онука Якова. Його правнук Іван Якович (1732 – ?) був сотенним хорунжим і мешкав у с. Іванкові Стародубського полку (1787).

Ревенко Ярофій Семенович – службу розпочав з 1698 р. наказним сотником проти нападу кримців, «и многих, поймавши, в Москву отпровадживал». Сотник китайгородський (з 1729). У 1740 р. організував розвідку у степу від р. Самари до р. Берди й узбережжя Азовського моря. Мав хутір у Протовчанській паланці.

Ревуцький Михайло – значковий товариш Переяславського полку. У 1726 р. був у гілянському поході.

Редька Марко – представник шляхетського роду гербу «Любич» змінений, сотник наказний волинський (1745–1746), осавул сотенний (? – 1747 – 1749 – ?).

Редька Остап – сотник 2-ї сотні 2-го компанійського полку (? – 1727 – ?).

Редька Прохір Антонович (1746 – ?) – значковий товариш (? – 1781 – 1786 – ?). Д.: Домна Григорівна Коропчевська.

Резанов Микола (? – 1779 – ?) – службу розпочав значковим товаришем з 1766 р.

Рейх Степан Степанович – син капітана у відставці, значковий товариш Чернігівського полку.

Рейченко N – козак Хорольської сотні Миргородського полку, значковий товариш (1774 – ?).

Ренчицький Семен Якович (? – ран. 1790) – син військового канцеляриста, сотник любецький(1773 – ?).

Ренчків Василь – писар полковий ніжинський (1734).

Репешка N Якович – син значкового товариша. Значковий товариш Київського полку (з 1780.18.09.).

Репешка Яків (? – ран. 1766) – значковий товариш Київського полку.

Репський (Репка) Павло – козак маяцький (1718), сотник наказний маяцький Полтавського полку (1722).

Репчанський Григорій (1724 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1767 – ?), мешканець Роменський. Абшитований полковий хорунжий (1787), мав 145 підданих у 1 селі і 2 деревнях. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Його братом названий Дмитро Сав-

ченко (1762). Д.: Горпина Андріївна Святуха, донька товариша полку Лубенського.

Репчич Кузьма – походив з любецької шляхетської родини Богдановичів-Репчичів-Піроцьких. Товариш сотні Березненської, 27 липня 1669 р. отримав універсал чернігівського полковника Івана Лисенка з дозволом зайняти греблю на р. Березні і збудувати млин. Військовий товариш (1672), 2 листопада 1672 р. отримав гетьманський універсал на млин.

Репчич-Піроцький Богдан Лукашевич (? – 1655 – 1710 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1700), власник с. Голубичів. Передав свою частину с. Голубич зятю Стефановичу. Був значним товаришем полковим Чернігівським у січні 1710 р., жив у Ріпках. Д.: N Юріївна Бакуринська.

Репчич-Піроцький Филимон Богданович (? – 1691 – 1767 – ?) – за заслуги батька значковий товариш Чернігівського полку (1711 – 1762). При капітані Булгакові (1737). Мав двір житловий у с. Ріпках Ройській сотні (1740), підсусідків у Ройській сотні (1738), приїжджий двір у Чернігові (1747 – 1750), у Ройській сотні у хут. Глинянку на р. Замглая 2 двори посполитих, 35 підсусідків (1750), 5 підданих (1753), млин «о едномъ колъ мучному» при хут. Глинянці на р. Немильні, на рівчаку у с. Ріпках млин-вешняк. Абшитований значковий товариш (з 1762.18.12). Після значкового товариша Семена Красовського тримав хутір Глинянку (1767), де мав приїжджий двір. Його швагро сотник ройський Петро Стефанович.

Репчич-Піроцький Яків Богданович – значковий товариш Чернігівського полку. Був у гилянському поході, де заборгував харківському полковнику Григорію Квітці.

Речицький Оникій – наказний сотник березненький Чернігівського полку (1704).

Речицький-Логвин Василь (1738 – ?) – службу розпочав полковим канцеляристом у Чернігівській полковій канцелярії з 1759 р., писар сотенний березненський (1766 – 1779 – ?). Військовий товариш (1788). Мав 29 підданих у Березні. Д.: (1778) Євфимія N Богдановська, донька писаря сотенного.

Решетальський Іван – наказний сотник остерський Київського полку (1688).

Решетило Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1779), рекомендувався у відставку в армійському чині.

Решетило Василь – полковник наказний канівський, очевидно, був обозним полковим.

Решетинський Прокіп (бл.1751 – ?) – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (1775 – 1783 – ?).

Решетник Андрій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1779 – 1781 – ?).

Решутько-Пригара Іван Матвійович – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1673 – 1681.19.06. – ?). Член судової колегії під час суду у Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем (1677.02.).

Риба Микола Стефанович – син значкового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1765), сотник 1-ї Борзнянської сотні Ніжинського полку (1770 –1782). У січні 1773 р. бунчуковий товариш Йосип Діаковський і військовий товариш Яків Сердюков розглядали справу за скаргою козаків Кирила Приймака, Демида Сироїда, Юхима Грищенка до МК за хабарі для звільнення від походів.

Риба Степан – полковий канцелярист (? – 1747), значковий товариш Ніжинського полку (1747 – 1751). Мав двір житловий і шинок у Борзні, шинок у с. Оленівка. Ханенко писав про нього: 1742 р. «заездилъ до Стефана Рыби, который имѢетъ за собою племянницю мою Іуліану, дочь Николая ЗабѢлы».

Риба Тиміш – наказний сотник бахмацький Ніжинського полку (1733).

Рибак Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешканець Варвинської сотні.

Рибалка N – сотник Чаушського полку.

Рибалка Федір – сотник грунський (? – 1709 – ?).

Рибалченко Андрій – полковий хорунжий (1710). Разом з прапорщиком Григорієм Граб'янкою отримав с. Максимівку.

Рибалченко Гаврило – козак Гадяцької сотні (1649), отаман городовий гадяцький (? – 1654.01.02. – ?).

Рибалченко Іван – значковий товариш (1736), власник хутора під Гадячем.

Рибалченко Іван Степанович – сотник Книшівської сотні від Гадяча Полтавського полку (1649), посланець Барабаша до Москви, кошовий отаман (? – 1665 – ?), осавул полковий гадяцький (? – 1667 – ?).

Рибалченко Павло Гаврилович – сотник 3-ї полкової сотні Гадяцького полку (? – 1659.12. – ?).

Рибалченко Петро – рідний брат Мартина, військовий товариш Стародубського полку (1700).

Рибалченко Степан – козак Веприцької сотні Полтавського полку (1649), осавул генеральний (1663)

Рибалченко Федір Іванович – козак сотні Івана Донця (1649), осавул полковий гадяцький (? – 1667 – ?), посланець гетьмана до Москви (1667.06.), призначений Брюховецьким для розслідування вбивства Ладижинського на Січі. Сотник гадяцький (? – 1672), товариш на уряді гадяцькому (1672), отаман городовий гадяцький (1687.10. – 1691).

Рибалченко Яцько – сотник полковий гадяцький (1672 – ?).

Рибальський Степан Іванович – київський райця, військовий товариш (1781).

Рибальченко Іван – сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1649 – ?).

Рибальченко Марко – козак конотопський (1649). Можливо, це Марко Антонович – писар полковий чернігівський (? – 1667 – 1671 – ?).

Рибальченко Мартин – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Рибець Андрій – покозачений шляхтич, козак Полтавської сотні Петраша Яковенка (1649), товариш полку Полтавського (? – 1665 – 1669 – ?), мешканець полтавський (1693).

Рижий Григорій – абшитований сотник (1781), володів хутором поблизу с. Отюш, де мав винокурню на два котли, а вино продавав у своєму шинку у Батурині.

Рижій Іван – службу розпочав з 1776 р. у полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Гадяцького полку (з 1780). Д.: Марія Федорівна Максимович, донька військового товариша.

Рижій Мартин – підосавул полковий прилуцький, його змінив на уряді Семен Портянка. Від полковника Дмитра Горленка отримав с. Манжосівку.

Рижков N – значковий товариш (1781). Мав підданих у с. Дубровці.

Риза Василь Григорович (1717 – 1767 – ран. 1775) – син значкового товариша. Військовий товариш у Переяславському полку (1765 – 1767 – ?). Мав володіння у с. Безуглівці (46 душ) Яготинської сотні, хуторі Підсівному Терехтимирівської сотні (9 душ), Переяславі. Д.: Єфросинія Йосипівна Дараган (1727 – 1767 – ?),

двоюрідна сестра полковника київського Юхима Дарагана. Мали синів Федора (1763 – ?), Йосипа (1768 – ?), Степана (1772 – ?), доньок Маріанну (1757 – ?), Єфросинію (1758 – ?).

Риза Григорій (? – 1732 – ран. 1767) – грек за походженням. Індуктар у Переяславі (1732–1752), значковий товариш. 1749 р. продав крамницю у Переяславі бунчуковому товаришу Олексію Маленовському. Д.: N Єнатіївна.

Риза Степан (1762 – ?) – службу розпочав з 1773 р., військовий товааріш (з 1781).

Рило Федір – значковий товариш Полтавського полку (1762).

Римар Андрій – товариш полку Полтавського (1671).

Римаренко Василь Кіндратович (? – ран. 1747) – (Римарів онук), значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. був висланий за указом ГВК до Чигриндубровської сотні у похід до березня 1737 р., у 1737 р. був на форпостах, у 1738 р. з Очакова після виступу до Криму повернувся. Мешканець Роменський. Його свояком був значковий товариш Іван Залюбовський. Д.: Настасія Андріївна N (? – 1726 – 1753 – ?). Проживала у Ромнах. 2 червня 1752 р. разом з сином Степаном продала Івану Залюбовському частину саду.

Римаренко Кіндрат (Кирик) Степанович – син сотника корсунського, перейшов до Лубенського полку, значковий товариш (? – 1735 – ?), військовий товариш.

Римаренко Павло Кіндратович – (Римарів онук), значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – ?), мешканець роменський.

Римаренко Сава (1740 – ?) – службу розпочав з 12 серпня 1753 р., військовий товариш, бургомістр роменський (1782), поручик (з 1787.15.04.), засідатель Роменського суду. Мав 27 підданих у Ромнах, 1 містечку і 1 хуторі. Д.: Пелагея Іванівна Вятська, донька значкового товариша.

Римаренко Степан – сотник корсунський. Його нащадки внесені до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва, онук Яків (1722 – ?) мешкав у м. Сміла.

Римський-Корсак Василь Максимович (? – 1751 – 1788 – ?) – смоленський шляхтич. Син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1760 – 1775 – ?). Мав у Стародубі двір житловий з 2 покоїв, 1 людський, 1 комора, 1 конюшня, 1 погріб, покритий дерев'яним сараєм. Жив його двірник з його іншого володіння. Двір дістався у спадок від батька, купчих не мав, володів за давністю як предки (1768). При дворі овочевий город. Купив у нащадків Павла Яворського частину с. Залізний Міст у 3-й полковій сотні. Володів містечком Семенівкою (де і мешкав), с. Раківкою, частиною с. Хотіївки, хуторами Лозовий, Крикуша у Топальській сотні (1781).

Римський-Корсак Максим Михайлович – бунчуковий товариш (? – 1729 – ?). Володів містечком Семенівкою, осадженим на вільних військових ґрунтах його дідом по материнській лінії полковником стародубським Семеном Самойловичем, і с. Грем'яч, яке було надане його діду прадідом – гетьманом 1680 р.

Римський-Корсак Михайло Богданович – значний військовий товариш (? – 1723 – ?), значний бунчуковий товариш. Після своєї тещі Семенової отримав сс. Грем'яче і Семенівку за універсалом гетьмана Скоропадського. 9 липня 1713 р. отримав царську грамоту на володіння. Д.: 1) N Семенівна Самойлович, донька полковника стародубського. 2) N Андріївна Кондратьєва, донька сумського полковника

Римша Іван – значковий товариш Чернігівського полку (1727 – ?), сотник седнівський (1727.21.12. – 1760). 21 червня 1730 р. отримав гетьманський універсал про наданя с. Хрипівки. Захопив, але вимушений був повернути пасинку значкового товариша Степана Леонтовича Григорію Фридрикевичу, сс. Конотоп і Смяч Седнівської та с. Хрипинці Городнянської сотні. Володів млином у два кола на р. Снові під Седневом, навпіл з з бунчуковим товаришем Яковом Дуніним-Борковським двома млинами на р. Рудці у Городницькій сотні. 21 червня 1730 р. гетьман Апостол надав йому с. Хрипівку. Був у польському поході (1734). Входив до правління Ніжинського полку (1740). 1752 – 1757 р. мав суперечку за млин з Чернігівським Єлецьким монастирем. Абшитований полковий осавул. Д.: Ганна NN (1769)

Римша Іван – покозачений шляхтич гербу «Леліва», отримав фундуш наказного гетьмана Сомка 1660 р. та гетьмана Ігнатовича 1670 р. на два млини на р. Рудці. Військовий товариш Чернігівського полку (1696).

Римша Іван (? – ран. 1767.11.05.) – осавул Миргородського полку. Після його смерті сини отримали рангові маєтності. Володів с. Мальці (1723). (Врублевський).

Римша Іван Іванович (1734 – ?) – син сотника седнівського Чернігівського полку, військовий товариш (? – 1756 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1786 – 1790 – ?). Мав 83 підданих у 3 селах. Д.: Олена Дем'янівна Бутович, донька бунчукового товариша.

Римша Леонтій (? – 1650 – 1705 – ?) – з молодості служив у Чернігівському полку. Значний війковий товариш (1705). 25 березня 1705 р. отримав гетьманський універсал у зв'язку з тим, що його син, який відбував за нього службу помер, а сам він уже старий, то дозволили йому надсилати зі своєї маєтності козака на війну.

Римша Марко – значковий товариш Чернігівського полку (1750), мав двір житловий у с. Роїще.

Римша Опанас – значковий товариш Чернігівського полку (1740), мав двір у с. Роїще.

Римша Петро Іванович (1732/1729 – ?) – син сотника, службу розпочав у лютому 1749 р., у ГВК і Генеральній рахунковій комісії. Жив при матері (1769). Абшитований полковий осавул (1766.06. – 1788 – ?). Мав 81 підданим у 3 селах і 1 хуторі. Не одружений (1788). У ВКЛ і Білорусії існував шляхетський рід Римш гербу «Гоздвана».

Римша Федір Іванович (1726 – 1790 – ?) – син сотника седнівського, значковий товариш Чернігівського полку, був у походах 1736, 1737, 1738 рр., сотник седнівський (1760 – 1769 – ?). У червні 1766 р. звинувачений у захопленні земель у козаків Седнева та використання козаків на приватних роботах. У 1774 р. вів тяжби за седнівські млини з Чернігівським монастирем. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 112 підданих у 1 місті, 4 селах і 3 хуторах. Д.: NN Шаула (? – ран. 1788), донька полкового обозного київського. Мали сина Івана.

Ринда Пилип – козак Межиріцької сотні Канівського полку (1649), перейшов на Лівобережжя, значний військовий товариш (1682)

Рипопенко Григорій – значковий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Рицький N – козацький старшина з регіменту Солонини (1664).

Різницький Іван (1757 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Рклицький Василь (? – ран. 1752) – значковий товариш Полтавського полку (1743), мав двір у Полтаві. Військовий товариш, мав родовий герб. Д.: Ганна Іванівна Старицька. У 2-й полковій сотні мала 4 хати з 9 родинами підданих (1752). Мали синів Федора, Григорія, Івана, Петра.

Рклицький Федір Васильович (? – ран. 1755) – військовий товариш Полтавського полку, мав двір у Полтаві.

Робаха Леон – козацький старшина (1664. 11.).

Робота Йосип – значковий товариш Полтавського полку (1762).

Робота Федір Пантелеймонович (1694 – 1762 – ?) – службу ропочав з 1719 р., був писарем Келебердинської сотні (1722, 1723), потім за сотника, через рік городовим отаманом (? – 1733 – ?), наказним сотником 1735 р. у поході. У 1737 р. полковником Кочубеєм призначений значковим товаришем, був у походах, на форпостах, полковим комісаром у 1742 р. «при произвождении порций и рационов». 1745 р. отримав указ ГВК на чин значкового товариша. У 1746 р. тримав Келебердинське сотенне правління. З 1754 до 1756 р. утримував вівчарні заводи. У 1761 р. у сотенному правління. Мав двір і 11 підсусідків у Керебердинській сотні і кілька хуторів. Полковий осавул Яків Козельський подав на нього чолобитну до ГВС про розорення.

Рогачевський Андрій (1731 – 1761 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1748 – 1761 – ?).

Рогачевський Василь Григорович (1732 – 1782 – ?) – службу розпочав з 20 грудня 1757 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1765.1.05), військовий товариш (1769.20.03. – 1782 – ?). Мав 9 хат підданих (1782). Абшитований військовий товариш (1788). Мав 55 підданих у одному місті, двох селах, одному хуторі. Неодружений (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Рогачевський Олександр Григорович (1746 – ?) – службу розпочав з 11 квітня 1757 р. військовим канцеляристом, абшитований військовий товариш Лубенського полку (1772.14.05. – 1782 – ?). Д.: Параска NN, донька значкового товариша.

Роговик-Ханенко Іван Павлович – шляхтич, військовий канцелярист (1690). Д.: Євдокія NN. 21 серпня 1690 р. разом з сином отримала гетьманський універсал з дозволом побудувати на власних ґрунтах у с. Митченках на болоті млин-вешняк в одне коло. Другим шлюбом за Василем Покотилом (1722).

Рогович Данило Андрійович (1696 – 1742 – ран.1745) – син шляхтича, який вийшов з Правобережжя у Ніжинський полк. Значковий товариш Стародубського полку (1739 – 1742 – ?). Д.: Гафія Тимофіївна Шеремет (бл.1693/1695 – 1770 – ?), донька городового отамана погарського. У 1-му шлюбі за Іваном Круковським, значним військовим товаришем.

Рогович Петро Данилович (1735 – ран. 1805) – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р. при Стародубській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1757), значковий товариш (1762–1770), возний Погарського повітового підкоморського суду (з 1763.12.), возний Погарського повіту (з 1772.25.06.), возний сотенний погарський (1773–1781), писар полковий (1787), мав 30 підданих у хут. Старому. Д.: (1765) Марфа Григорівна Булашевич (бл. 1739 – 1805.15.07.), донька возного.

Рогович Семен Данилович (1737 – 1794.15.10.) – син значкового товариша, службу розпочав канцеляристом полкової канцелярії (з 1757), значковий товариш (1767), возний сотенний погарський (1776 – 1782), абшитований полковий писар (1784 – 1785), повітовий стряпчий погарський (з 1785), у хут. Старому мав 28 підданих. Д.: (1770) Євдокія Петрівна Рославець (1743 – 1790.23.05.), донька бунчукового товариша.

Роговський Антін – син сотника, військовий товариш (1787), мешканець стародубський.

Роговський Петро – син сотенного хорунжого, військовий канцелярист ГВК (1724–1741). Як найдосвідченіший військовий канцелярист сенатським указом призначений полковим писарем київським (1741–1742). Член Київського полкового суду. 3 жовтня 1748 р. подав прохання до ГВК про постриг у ченці Києво-Софійського монастиря. Мав брата Михайла.

Роговський Степан (бл. 1719 – ?) – син київського міщанина, службу розпочав з 1741 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш Київського полку (1751 – 1772 – ?). Д.: N Савівна Лутпай, донька київська міщанина.

Роговський Юхим – козак Березнинської сотні (? – 1774), значковий товариш Чернігівського полку (з 1774).

Рогоза Дем'ян – полковник піхотний у Глухові (1669.25.02.).

Рогоза Демид – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?), сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1660 – ?).

Рогоза Іван Степанович – син козака Бубнівської сотні, службу розпочав з 1743 р. писцем Переяславської полкової канцелярії, полковий канцелярист (1748–1757), значковий товариш (з 1757).

Рогозинський-Довбиш Гнат (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 8 підданих у Березні. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (? – 1762 – 1790 – ?) Олена NN, донька козака. Мали синів Івана, Якима, Михайла, Івана, доньку Параску.

Рогозний-Лібен Петро Олександрович (Йосипович) – військовий товариш. Д.: (1793) Степанида Євстафіївна Яворська, донька значкового товариша.

Рогуля Аврам – значковий товариш Полтавського полку (? – 1768 – 1771 – ?). Користувався родовим гербом.

Рогуля Гаврило Григорович – у його «сказці» значкового товариша Полтавського полку 1762 р. відзначено: 41 рік, служив з 1761 р., син козацький, у 1761 р. призначений значковим товаришем. Повідомив, що дід його Федір (записаний у ревізіях 1731, 1734 рр. у Кобеляцькій сотні) і батько Григорій Рогулі були козаками сотні Кобеляцької полку Полтавського, вірно служили. Служив і Гаврило з козацьких ґрунтів. Значковий товариш за службу предків (з 1761.1.09.) у Кобеляцькій сотні.

Рогуля Григорій – писар військовий запорозький, називав Величка братом, братом же названий журавський сотник Прилуцького полку Дем'ян Якубович. Дем'ян був за одними даними сином, а за іншими (що більш правдоподібно) – онуком відомого чигиринського полковника (? – 1670 – 1724.9.05.). «Гос-

подар» замку гадяцького (? – 1703 – ?), сотник журавський (1708 – 1712). У 1703 р. купив дідизні ґрунти козака Журавської сотні Кіндрата Уласенка. У 1712 р. отримав сс. Мокіївку і Кулешівку. Бунчуковий товариш. 65 козацьких дворів с. Антонівки перетворив у своїх підданих. Д.: Параска Марківна Маркович, донька Марка Аврамовича (? – 1712) і доньки прилуцького війта Олени Григорівни Корнієнко (Огранович). Ця родина вихрещеного єврея, прилуцького купця, який здобув великі статки на торгівлі горілкою та був орендарем пирятинським (1683–1685) дала дружину і гетьману Скоропадському.

Рогуля Іван Харлампійович (1755 – ?) – значковий товариш Київського полку. Корнет, мав підданних у с. Плосці.

Рогуля Павло (1722 – ?) – службу розпочав з 1741 р., військовий канцелярист ГВК, сотник козелецький (1757.22.03. – 1767.22.12.), бунчуковий товариш у Київському полку (1767 – 1781 – ?). Наглядав за кіньми на ніжинській дистанції. Мав у Ніжинському повіті 15 душ. Абшитований бунчуковий товариш (1787), володів 76 підданими у 1 містечку і 1 селі (1787). Д.: NNN (? – 1763 – ран. 1783). Мали сина Олександра.

Родавський Павло – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – ?).

Родальський Іван – наказний сотник грунський (1730).

Родзянко Василь Іванович – шляхтич, 1 листопада 1700 р. отримав універсал на млин у два кола на р. Пслі неподалік фільварку Коліївського, куплений від полкового хорунжого Івана Яновського. Сотник хорольський (1701 – 1704), потрапив у шведський полон і кілька років перебував у Стокгольмі. Обозний полковий миргородський (1723–134). Наказний полковник миргородський (1723–1725). Проживав у Хоролі, де мав двір, два шинки і хутір. Отримав універсал полковника на с. Хвощовську (1704.5.05.), на с. Єньки (1710.18.09.), від миргородського полковника Павла Апостола на маєтки. Рід Родзянок мав такий поминальний ряд у Києво-Сергієвій пустелі: Василь, Феодора, Степан, Семен, нм. Йосип, Петро, Марія, Олексій, Параска, Стефан, Лизавета, Іван, Ганна, Настасія, Василь, Марія, Іван, Феодора, Євфимія, Галактіон, Ірина, Стефан, Яків, Прокіп, Ярема, Іван, Семен, Василь, Олена, Марія, Григорій, Любов, Степан, Пелагея. Д.: Феодора NN. У 1743 р. отримала разом з дітьми указ імператриці Лизавети Петрівни на маєтності чоловіка. Мала 96 дворів і 17 кол (1744).

Родзянко Василь Степанович (1727 – 1779 – ?) – навчався у КМА (1741), військовий канцелярист (? – 1756), бунчуковий товариш Миргородського полку (з 1756). Присутній у Миргородській полковій рахунковій комісії (1765). Д.: Ганна Григорівна Борозна, донька бунчукового товариша.

Родзянко Григорій – значковий товариш (1712).

Родзянко Іван – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1767 – ?).

Родзянко Іван (1734 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1752 р. Військовий товариш Миргородського полку (1757 – 1763 – ?).

Родзянко Іван Степанович (1717 – 1764 – ?) – син сотника хорольського, а потім полкового обозного миргородського. Слубу розпочав з 1734 р. канцеляристом ГВК (1734–1741), суддя полковий гадяцький (1741–1757), обозний полковий гадяцький (1757.12.12. – 1764), підкоморій.

Родзянко Іван Степанович (1730 – ?) – навчався у КМА (1741), військовий канцелярист (1751 – 1755 – ?).

Родзянко Омелян Семенович – син осавула полкового миргородського, бунчуковий товариш Миргородського полку (1779), колезький асесор. Д.: 1) (1779) Євдокія Павлівна Руденко, донька бунчукового товариша. 2) Євдокія Йосипівна Часник, донька сотника.

Родзянко Павло Іванович – службу розпочав у 1768 р. колезьким канцеляристом, сотник хорольський Миргородського полку (1770 – 1775 – ?), бунчуковий товариш (1782), мав 350 хат підданих. Колезький асесор. Д.: 1) (після 1773) NNN. 2) Марія Іванівна Траскіна.

Родзянко Семен Степанович – син сотника хорольського, а потім полкового обозного миргородського, військовий канцелярист ГВК (1740–1746), осавул полковий миргородський (1746–1752), осавул полковий гадяцький (1755), абшитований (1759). Суддя земського повіту Миргородського. Мав хутір у Хорольській сотні (1752). 1774 р. оскаржив рішення Миргородського земського суду про звинувачення його дружиною бригадира Капніста у привласненні частини її спадку. Д.: Ганна Михайлівна Мартос, донька бунчукового товариша. У 1-му шлюбі за Федором Йосиповичем Костенецьким, сотником конотопським.

Родзянко Степан – військовий канцелярист (з 1734.8.05).

Родзянко Степан Васильович (? – ран. 1751) – син сотника хорольського, службу розпочав з 1706 р., сотник хорольський (1723–1735), полковий обозний миргородський (1734–1736). Д.: Пелагея NN (? – 1751 – ?).

Родзянко Федір Яремійович (1748 – ?) – син священика, службу розпочав 10 січня 1764 р. значковим товаришем Миргородського полку, військовий товариш (1770.30.03.), отримав чин полкового обозного (1774.01.), обозний полковий миргородський (1776.22.01. – 1783), полковий командир (1783), прем'єр-майор у відставці. Мав 400 підданих чоловічої статі (1783). Д.: Настасія Олексіївна Свічка, донька бунчукового товариша.

Родзянко Юсько – значковий товариш (1712), отаман куреня полкового обозного Василя Родзянки (1713).

Родзянко Ярема Степанович (1713 – ?) – син сотника хорольського, а потім полкового обозного миргородського, навчався у КМА (з 1726), канцелярист ГВК (1733–1735), сотник хорольський (1735.03. – 1760). Був непримереним ворогом Антона Крижановського. У 1755–1756 рр. між ними розгорнулася справжня війна: спустошували млини і хутори, заорювали землі, захоплювали сінокоси і табуни коней. Обозний полковий миргородський (1760 – 1774.23.09.). Обвинувачувався у пограбуванні та образах казака І миргородської сотні Семенова (1764.22.11. – 1765.23.04.). У 1765 р. був звинувачений сотником Забілою і отаманом Короленком у захопленні їх земель, а також захопив землі вахмістра Грузинського гусарського полку у відставці Кацури. У торгових справах вів переписку з військовим писарем Запорозької Січі Іваном Глобою. Мав 847 підданих ув Хорольській, І миргородській і Білоцерківській сотнях (1774). Звільнений від служби у чині малоросійського полковника. Д.: Настасія Степанівна Миклашевська, донька бунчукового товариша.

Родієвський Парфен (? – 1714 – 1733 – ?) – військовий товариш у Стародубському полку. Його донька Марія

(1734 – ?) – дружина бунчукового товариша Григорія Андрійовича Рубця.

Родіновнович Янко (**Родіонов** Іван – у російських джерелах) – козак сотні Стародуба Канівського полку (1649), військовий товариш (1657). 1657 р. супроводжував делегацію на чолі з басанським сотником до Москви. У делегації з ними було ще 5 козаків.

Родіонов (Слюсар) Артем Павлович (1723 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1740 р. у Решетилівській сотні Полтавського полку. У 40 – 50-х роках був з командами на форпостах, виконував різні доручення полкової канцелярії. У 1753 р. вже значковий товариш, але ордер на чин отримав пізніше. Значковий товариш (1759.3.05. – 1779 – ?)

Родіонов (Слюсар) Михайло Артемович – значковий товариш (з 1757).

Родіонов (Слюсар) Михайло Павлович – значковий товариш Полтавського полку (1759 р. (ордер, служив значковим товаришем і у попередні роки) – 1761 – ?).

Родіонов (Слюсар) Павло Родіонович (? – 1757) – козак решетилівський (1718), значковий товариш Полтавського полку (1727 – 1757) у Решетилівській сотні, у 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. Мав двір і 5 підсусідків у Решетилівці.

Родіонов (Слюсар) Родіон Іванович (? – ран. 1742) – значковий товариш Решетилівської сотні (з 1727.25.11.).

Родіонов (Слюсар) Родіон Родіонович – значковий товариш (1742).

Родіонов N – полковий осавул, житель глухівський (1781). Мав підданих у с. Береза.

Роєвський Павло (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 8 підданих у 1 місті. Д.: Горпина NN, донька шляхтича.

Рожалін Василь – сотник, звільнений від служби капітаном.

Рожан Яків – військовий товариш у Ніжинському полку (1743), мав 19 дворів підданих, 11 млинових кіл, надав позику до військового скарбу.

Рожанський Василь – сотник зінківський (1-ї; ? – 1723 – 1729). У червні 1725 р. призначений командиром команди козаків Гадяцького полку у низовому поході.

Рожанський Григорій – сотник гоголівський (? – 1694 – ?). 21 двір у сс. Пісоцьке, Гладке, Шуляки Остерської сотні на уряд надав полковник К.Мокієвський.

Рожанський Іван (? – 1734) – сотник зінківський (1-ї; ? – 1734), помер 1734.

Рожанський Роман – сотник гоголівський Київського полку (? – 1691 – ?).

Рожевський Стефан – службу розпочав з 1747 р. при полковій Лубенській канцелярії. Значковий товариш Лубенського полку (з 1767). У 1769 р. у Кременчуці у прийомі казенних волів на корм у Лубенському полку. Мешкав у с. Харьківці Пирятинської сотні. Д.: N Федорівна Левенець, донька священика соборного лубенського.

Рожинський Лаврін – наказний сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1661.10.).

Рожковський Микола – військовий товариш, у 1667 р. разом з сином отримав гетьманський універсал на с. Хотяничі.

Рожновський Михайло (? – 1750 – 1767 – ран. 1772) – писар сотенний іваницький Прилуцького полку (? – 1766), абшитований військовий товариш через старість (з 1766). Д.: Параска NN. Мешкала у Ічні. Мали доньку Мар'яну.

Роздайбіденко Іван – товариш полку Полтавського (1671).

Роздобудько Андрій Гнатович (1698 – 1777 – ?) – син козака, значковий товариш (1777). Д.: Уляна Василівна N (1701 – 1777 – ?).

Роздобудько Іван (1738 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1763 р. значковим товаришем Переяславського полку (1763 – 1783 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав у Березані 9 підданих чоловічої статі. Одружений з донькою козака, мали трьох синів.

Роздобудько Юхим Андрійович (1747 – 1780 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 14 липня 1767 р., значковий товариш Переяславського полку (з 1767.27.02.). Мав 3 підданних у Березані (1774). Д.: 1) (1774) N Іванівна Онищенко, донька осавула 3-ї полкової сотні. 2) (1777) Катерина Василівна N (1748 – 1777 – ?).

Розенко Іван – військовий товариш (1700), житель рохманівський.

Розкладка Павло (1753 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1776 р., полковий канцелярист (з 1779), значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Розлач Михайло (? – 1670 – 1709 – ?) – сотник бориспільський за Мазепи. Перед Полтавською битвою прибув до Петра I з проханням відмінити «незаконні грошові побори», що їх наклав на сотню Мазепа. Царським указом вони були звільнені від цих податків.

Розлач Пилип Михайлович – син сотника бориспільського, хорунжий сотенний 1-ї полкової сотні Переяславського полку, отаман городовий бориспільський. Приймав участь у ладозькому, сулацькому, польському, кримському, дністровському і хотинському походах. З 1767 р. значковий товариш Київського полку.

Рознач N – сотенний хорунжий Переяславського полку, абшитований в 1767 р. значковий товариш.

Розсоха Іван – козак 2-ї полкової Полтавської сотні (1649), отаман мачухський (1667), осавул полковий полтавський (1669–1670), наказний полковник полтавський (1669.03., 1670.04.).

Розсоха Йосип – сотник потоцький Миргородського полку (? – 1723 – 1726). Близько 1681 р. Купив при р. Цирульнику проти Великого лісу на Правобережжі байраки і луку. Д.: Настасія Іванівна N. У 1726 р. від полковника Апостола отримала 8 дворів у м. Поток.

Розсоха Остап Йосипович (? – 1752 – ?) – син сотника потоцького, значковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?). Разом з братами мав на Правобережжі «при речке Цибулнику против Великого лесу байраков вкупе восемнадцать и сенокосние луки по той же ретце Цибулнику отцом его Росохою куплею набутие, чиму будет до шести десят лет, на якие грунта купчие крепости имели, которие в прошлом 1736 году по той стороне Днепра неприятелском нападении да с протчими пожитки захвачени, да он же Остап Росоха показал, что особливо имеет себе по той стороне Днепра грунт лесовий при урочище Камянце, тестем его, Росохи, жителем омельницким Трофимом Авраменком у жителя потоцкого Игната Ляпенка куплею набутий, чему деется тридцать год, и на оний грунт купчую крепость имевшуюся в 1736 году в случае того ж неприятелского нападения с пожитки захвачени». Остап Росоха з братами Омельком, Иваном да зятем Грицком Березняком проживали у с. Кам'янці

(1752), де мав пристенок (1745). Д.: N Трохимівна Авраменко, донька жителя омельницького.

Розсошка Остап – значковий товариш.

Розстрига Семен – сотник трипільський Київського полку (? – 1664.27.02. – ?).

Розум Федір Якович (? – ран. 1787) – онук сотника, значковий товариш Ніжинського полку. Д.: Анастасія NN. Мешкала у Вороніжі, де мала 16 підданих.

Розумовський Василь Іванович (1727 – 1800) – поручик сухопутного шляхетського кадетського корпусу (1750), армійський полковник (1754), полковник гадяцький (1755 – 1762), єгермейстр (1761), бригадир (1762). Отримав чин генерал-майора при відставці (з 1762.11.03.). Д.: графиня Олександра Федорівна Апраксіна, донька генерал-поручика.

Розумовський Петро Іванович (? – 1771) – навчався у сухопутному кадетському шляхетському корпусі. Армійський полковник (з 1751). Полковник ніжинський (1753.5.02./19.01. – 1771). Дітей не мав. Д.: (з 1754) Пелагея Семенівна Сулима (1742 – 1789 – ?), донька полковника переяславського. По смерті чоловіка мала 317 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Занесена до VI частини родовідної книги дворян Ніжинського повіту Чернігівського намісництва.

Розумовський Сава Іванович – військовий канцелярист (1753).

Рокитний Іван Логвинович (? – 1733) – син сотника яготинського, а потім полкового осавула. Сотник яготинський (1710–1713). Значковий товариш Переяславського полку (? – 1729 – 1733). Володів батьківським с. Нечипорівкою, яке перед виходом у похід 1733 р. заставив бунчуковому товаришу Андрію Думирашці-Райчі. Загинув у поході. Д.: Анастасія Прокопівна N (? – 1718 – 1739 – ран. 1759). Підтвердила заставу у 1739 р., а син Василь у 1759 р. продав село Федору Андрійовичу Думитрашці-Райчі.

Рокитний Логвин (? – 1665 – 1716 – ?) – сотник яготинський Переяславського полку (1695 – 1705 – ?), 16 жовтня 1708 р. разом з чотирма козаками подав чолобитну з проханням покращення матеріального стану через трьохрічне знаходженням у шведському полоні. Полковий осавул (? – 1710 – 1716). Семен Лизогуб купив у нього хутір над р. Іржавцем.

Роман – наказний сотник остерський Київського полку (1736.03.).

Роман – осавул полковий київський, на уряд тримав с. Калиту (після полкового писаря Петра Долинського).

Романенко Андрій – наказний сотник івангородський Ніжинського полку (1738).

Романенко Андрій – реєстр 1649 року показує одразу чотирьох Романенків у одній сотні, яка так і називається «Романенкова»: Андрій – сотник, Юсько (2-й), Фесько (3-й), Савосько (15-й). Їх місце у реєстрі засвідчує, що рід старовинний. Наказний полковник переяславський (? – 1649.26.02. – 1649.05.), сотник 2 полкової переяславської сотні (? – 1649 – ?), суддя полковий переяславський (? – 1659.05. – 1659.06. – ?), учасник посольства Тимофія Носоча до Варшави у 1659 р., де 10 червня 1659 р. склав присягу послів і був нобілітований. Суддя полковий переяславський (? – 1663), наказний полковник переяславський (1665, 1666.10.). Неписьменний. У 1665 р. як наказний полковник очолював переяславську делегацію до Москви під час поїздки гетьмана Брюховецького. Це засвідчує, що гетьман і запорожці оперлися після знищення угруповання Сомка в полку на Романенка. Відсутність його послабила позиції гетьмана у Переяславському полку, що і привело до повстання 1666 р. Засланий. 26 травня 1669 р. посольство генерального осавула Гвинтівки просило про його звільнення. Того ж року був звільнений. Мав привілей на с. Скопці.

Романенко Іван – осавул полкової артилерії ніжинської (? – 1661.3.11. – ?).

Романенко Іван – сотник сорочинський Миргородського полку (? – 1686 – 1689.07. – ?).

Романенко Мартин – сотник городиський (? – 1649 – ?).

Романенко Петро – сотник 1-ї полкової сотні Переяславського полку (? – 1663). Засланий 1663 р. За проханням Ігнатовича у 1669 р. звільнений. Сотник 2 полкової переяславської сотні (1669 – 1671 – ?). У цей час відбувається зближення Романенків і Думитрашки. У серпні 1687 р. під час бунтів Петро Романенко захопив у Івана Сулими у Воронкові худобу, у Скопцях «з возов складали много добр Ивана Сулими, привезенних з Воронкова». Після розбійницького нападу Петра Романенка на володіння І.Сулими у Воронкові, останній подав скаргу і справа вирішувалася ГВС. 10 грудня 1688 р. до Переяслава прибули заслані від гетьмана генеральний суддя Михайло Вуяхевич, Іван Ломиковський і писар суду генерального Андрій Васильович. Вони разом з полковником Якимом Головченком, обозним Іваном Гулаком, отаманом городовим Максимом Хоменком провели судове засідання над Романенком.

Романенко Роман – у полковому товаристві Переяславського полку (1671).

Романенко Симон – з Канівського полку (1665.10.), неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Романенко Харко – сотник 2 полкової сотні Переяславського полку.

Романенко Яцько – наказний полковник переяславський (1648.10.).

Романов (Романенко) Степан – гонець гетьманський до Москви (1692), військовий товариш Чернігівського полку.

Романов Василь – військовий товариш (1685).

Романов Ілля – абшитований бунчуковий товариш, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 1 хату, у яких жило 2 найманих людей.

Романов Петро – значковий товариш, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір,1 хату, у яких жило 3 найманих людей.

Романович Андрій – наказний сотник ічнянський Прилуцького полку (1737).

Романович Василь – знатний військовий канцелярист (1720), писар судовий (? – 1729 – 1732 – ?), мав двір у с. Гайшин.

Романович Василь – келермейстер двору гетьманського. Військовий товариш (1759.14.07. – ?).

Романович Григорій – сотник городницький Чернігівського полку (? – 1672 – ?).

Романович Дмитро – полковий писар (1784). Д.: (з 1784.22.05.) Марія Федорівна Міхно, донька бунчукового товариша.

Романович Іван Романович (1694.28.08. – 1772 – ран. 1779) – син військового товариша, службу розпочав з 1720 р. військовим канцеляристом ГВК. Сотник монастирищанський (1728 – 1763). Бандурист імператорського двору, дворянин Григорій Михайлович Любисток здійснив спробу захопити у нього млин і ґрунт пилявський у с. Андріївці (1747). 1757 р. ГВК

розглядала скаргу на нього козака сотні Йосипа Дричі про позачергові призначення на службу, захоплення ґрунтів і худоби, побиття, арешти брата і служителя. Абшитований 4 жовтня 1763 р. полковим суддею. Мав шинок у с. Заудайки (1740), 19 підсусідків у Монастирищах (1731). Д.: Ганна Семенівна Галаган (? – ран. 1772). Можливо, їй належить поминальник роду Ганни Романович з Ічні: Семен, Параска, Єфросинія, Євдокія.

Романович Іван Якович (? – ран. 1786) – службу розпочав з 1760 р. отаманом сотенним, значковий товариш Прилуцького полку (1767–1771), сотник ічнянський Прилуцького полку (1771.18.07. – 1779). Д.: Єфросинія Луківна N (1733 – 1798 – ?), донька значкового товариша.

Романович Іллюшка – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1704).

Романович Лев Петрович (1762 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Прилуцького полку (з 1774.1.01.). Отаман сотенний (1782). Військовий товариш (з 1783). Д.: Лизавета Осипівна Ракицька.

Романович Матвій – покозачений шляхтич, сотник гурівський (1649). Сотник ічнянський Прилуцького полку (? – 1659.09. – 1662.07. – ?). 19 грудня 1661 р. сповіщав ніжинського полковника Золотаренка, що минулого вівторка від Конотопа до Прилук мимо Ічні пройшло кілька сот татар «которие и в наши фольварки вподали с конца от Монастирищ и юж скилько спалили, але барзо кони мордование мили». У червні 1662 р. відправлений з трьома польськими «язиками» і листами Я.Сомка до царя.

Романович Михайло – в 1752 р. ГВК передала на розгляд Переяславської полкової канцелярії скаргу військового канцеляриста ГВК Григорія Гуртовича на вдову писаря полкового суду Параску Романович (у другому шлюбі Дворецьку) за неповернення йому ні боргу, ні хутора під с. Гайшине І полкової сотні, яким було забезпечено цей борг.

Романович Михайло – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1700).

Романович Михайло Петрович (1755 – 1783 – ?) – син сотника монастирищанського, службу розпочав 1 вересня 1769 р. у ГВС, військовий канцелярист (з 1769.3.11.), сотник монастирищанський Прилуцького полку (з 1772.15.08.), бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). Д.: Ірина Андріївна N.

Романович Мусій – сотник наказний домонтівський Переяславського полку (1702.03.).

Романович Олександр Михайлович (1753/1757 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1770 р., сотенний хорунжий (з 1776), сотенний осавул (з 1780), отаман сотенний (з 1780), значковий товариш (з 1782). Абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 43 підданих у 1 селі Борзнянського повіту. Д.: Уляна Іванівна Романовська, донька диякона, потім священика. Мали синів Івана, Петра, доньку Марію.

Романович Павло Дмитрович – асесор ГВС (1723), військовий канцелярист ГВК (1725), бунчуковий товариш (1734), учасник польського походу.

Романович Петро Іванович (1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1748 р., значковий товариш. Сотник монастирищанський (1763.23.10. – 1772.15.08). Бунчуковий товариш (1788), мав 290 підданих у 5 селах Ніжинского повіту. Д.: Уляна Михайлівна Александрович, донька бурмістра київського, бунчукового товариша. У м. Монастирище мала 141 підданого, у с. Андріївці – 24, с. Заудайках – 40. Мали синів Михайла, Івана, Павла, Федора, Лева.

Романович Петро Якович (1736 – 1798 – ?) – нащадок Петра Кас'яненка, який у 1672 р. отримав лист полковника Лазаря Горленка на всі доходи із свого млина. Значковий товариш (1775). Військовий товариш (1780), сотник ічнянський (з 1780.12.05.). Сотник (1788). Мав 166 підданих у 2 селах. Д.: Євдокія Омелянівна Ярошевська, донька підпрапорщика, жителя ічнянського.

Романович Роман Герасимович – військовий товариш Прилуцького полку. Уступив млин на р. Шостці Гамаліївському монастирю.

Романович Сава – сотник стольненський Чернігівського полку (? – 1696 – ?).

Романович Семен – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (1670.3.07.) від Канівського полку. У реєстрі 1649 р. три Романовичі: Крат (Богданенкова), Лесько (полкова), Ясько (Климова).

Романович Семен Васильович (1728 – ?) – шляхтич, син бунчукового товариша. Службу розпочав бунчуковим товаришем (1768.4.02. – 1787 – ?). Мав 13 підданих (1775). Д.: (1768) Ганна Василівна Савич (1740 – ?), донька бунчукового товариша. Мешкала у Ічні. Поминальний ряд її роду у Києво-Сергієвій пустелі: Семен, Параска, Єфросинія, Євдокія.

Романович Степан – сотник бахмацький Ніжинського полку (1695 – 1700).

Романович Федір Іванович (1737 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1 жовтня 1757 р. військовим канцеляристом. Військовий товариш (з 1763.28.09.), бунчуковий товариш (1766.26.01. – 1787 – ?). У Монастирищі мав 76 підданих, а у с. Андріївці – 11, с. Заудайках – 24. У 1787 р. за ним зафіксовано 230 підданих у 1 містечку, 3 селах і 1 хуторі. Д.: Настасія Дмитрівна Маркович (? – 1774 – ран. 1788), донька бунчукового товариша.

Романович Яків – козак ічнянський (1722), отаман Ічнянської сотні (?-1767), абшитований значковим товаришем через старість. Мав шинок в Ічні, хутір під Ічнею (1734).

Романович-Бобоха Василь Дмитрович (бл. 1684 – 1768 – ?) – син писаря полкового сердюцького, потім писаря сотенного погарського. Племінник писаря полкового стародубського Василя Романовича. Службу розпочав у вересні 1699 р., 1700 та 1701 рр. провів на форпостах у команді значкового товариша Давидовича. Займався зборами у Стародубському полку на платню сердюкам (1702 – 1703). Навчався у КМА (1706–1714). Військовий канцелярист ГВК (1715 –1719), у 1716 р. був наказним писарем ГВС у поході, значний військовий канцелярист (1720) полковий комісар стародубський (1719 – 1723), військовий канцелярист (1723 – 1726). Старший канцелярист ГВС (1727–1729), військовий товариш (1729). Бунчуковий товариш (1729.18.08. – 1763 – ?). Правив посаду писаря полкового стародубського (1730.04. – 12.). Учасник польського, очаківського, дністровського походів. 4 лютого 1769 р. звільнений від усіх служб. 19 червня 1719 р. згідно указу гетьмана полковник Жоравка дозволив йому привернути посполитих с. Случка у послушенство. Володіння д. Случки, конфірмоване гетьманом Д.Апостолом 1727 р. У 1731 р. вів боротьбу з селянами за володіння с. Случка полкової сотні. Володів у 1737 р. у с. Бобрик Погарської сотні 3 дворами дуже убогими, у д. Случки полкової сотні 1 малогрунтовим підсусідком, у д. Сутяжичі Мглинської сотні 1 купленим убогим городником,

мав у Стародубі у 1768 р. двір. Володів с. Случкою, хут. Запут'є полкової, с. Бобрик Погарської сотні. Д.: Уляна Прокопівна Силенко (1692 – ран. 1768), донька полкового обозного стародубського.

Романович-Бобоха Василь Федорович – старший син шляхтича з м. Стобахов Пінського повіту (с. Борова з присілками), який загинув під Віднем. Закінчив латинські школи, служив у польському війську, канцеляристом трибуналу. Переїхав до Чигирина, де у гетьмана Дорошенка став військовим канцеляристом (? – 1672 – ?). Перейшов на Лівобережжя і став військовим канцеляристом у Батурині. 24 роки був писарем полковим стародубським (? – 1677 – ?). Мав дім у Стародубі, на передмісті. І.Мазепа наказав полковнику стародубському надати йому будь-яке село (1687.26.10.). Військовий товариш, мешканець стародубський. Отримав універсал стародубського полковника Тимофія Олексійовича на с. Картушин (1687.10.11.). Скуповував ґрунти у с. Левенках, Дохновичах, Тютрнах, Десятусі. Значний військовий товариш (? – 1691 – ?). У 1691 р. побудував у с. Левенках церкву, де став священиком. Д.: Євдокія NN (? – 1730.05.).

Романовський N – значковий товариш. Д.: Євдокія Федорівна Харченко, донька значковий товариш

Романовський N – наказний сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1723).

Романовський N – сотник кобижський Київського полку (1770 – 1771).

Романовський Василь (1732 – 1763 – ?) – військовий товариш (1759 – 1763 – ?) у Ніжинському полку. Наказний сотник глухівський Ніжинського полку (1767).

Романовський Василь Петрович – сотник 4-ї полкової сотні Ніжинського полку (1769.26.02. – 1782.4.04) і одночасно (з 1782 р.) бунчуковий товарш.

Романовський Гнат Герасимович – службу розпочав з 1754 р. сотенним канцеляристом, писар сотенний менський (1760.9.03. – 1779 – ?), абшитований писар полковий (1787), мав 11 підданих у Мені. Д.: Ганна N Петрова, донька священика.

Романовський Григорій (1727 – ?) – писар полковий (1787). Мав 11 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Романовський Григорій Іванович – сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (1736 – 1751). Сотник II полкової ніжинської сотні Григорій Романовський підтримав козаків с. Дорогинки своєї сотні, яких побив і насильно відправив до походу ревізор маєтків генерала Вейсбаха.

Романовський Григорій Петрович – осавул полковий ніжинський (? – 1713 – 1717), сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (1707 – 1736), наказний полковник ніжинський (1727).

Романовський Іван Миколайович – писар полковий ніжинський (? – 1774 – ?).

Романовський Іван Романович – сотник Мглинської сотні Стародубського полку (? – 1678.12.10. – 1679.2.04. – ?), (? – 1682.06. – 1687.10. – ?), (? – 1689 – 1705.05. – ?), наказний сотник Мглинської (1682.05.). Отримав дозвіл від стародубського полковника на осадження людьми у його власних ґрунтах під Мглином над р. Вороносухою.

Романовський Костянтин Романович – значковий товариш (1723).

Романовський Петро Григорович – сотник 3-ї полкової сотні Ніжинського полку (1751.3.02. – 1753.15.06.).

Романовський Роман – осавул полковий переяславський (? – 1672.06. – ?).

Романовський-Ракушка Роман Ониськович – сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (Новоміський: ? – 1658.04. – 1663), суддя полковий ніжинський (? – 1659.09. – ?), наказний полковник ніжинський (1660.10. – 1660.12.), (1665.09.).

Романча N – хорунжий полковий полтавський (? – 1705.03. – ?).

Романченко Дорош – хорунжий полковий полтавський (? – 1678 – ?).

Романчук Леонтій – отаман смілянський (? – 1714 – 1724 – ?), наказний сотник смілянський (1724). Спільний з братом хутір перейшов його онуку священику микольському Василю Яковичу Дуброві. 19 квітня 1724 р. купив землі у Юхима Іващенка.

Ромаскевич Йосип Романович (? – 1652 – 1701 – ?) – син сотника топальського, отаман городовий топальський (1672), священик с. Білий Колодязь (1701).

Ромаскевич Роман Васильович – шляхтичі гербу «Слеповрон». Сотник топальський (? – 1654.01. – 1657.02. – ?, ран. 1660.09.).

Роменський Василь (1739 – ?) – службу розпочав 30 листопада 1762 р. значковим товаришем Полтавського полку (1762 – 1769 – ?). Малоросійський сотник, капітан і залишився служити.

Роменський Гаврило (1736 – ?) – службу розпочав з 2 вересня 1752 р., значковий товариш Полтавського полку (1762.30.11. – 1769 – ?).

Роменський Кирило Андрійович – асигнований у значкові товариші (1755), значковий товариш Миргородського полку (з 1757.12.04.), абшитований сотник (1779).

Роменський М. – значковий товариш Миргородського полку (1742 – 1760 – ?).

Роменський Микола (1743 – ?) – службу розпочав 30 листопада 1762 р. значковим товаришем, возний гродський великобудиський (? – 1779 – 1780 – ?).

Роменський Михайло Андрійович – зі старшинських дітей, значковий товариш (1757.12.04.), військовий товариш (? – 1779 – ?). Д.: Ганна N Трофимовська, донька військового товариша.

Росенський Ілля – службу розпочав з 1744 р., отаман городовий остерський (1752 – 1779 – ?). У жовтні 1777 р. отримав чин значкового товариша Київського полку. У 1775 р. не віддав заміж за козака Йосипа Вершка уже засватану доньку. Підданих не мав (1779). Д.: Софія N Невгодовська, донька священика глібовського.

Росенський Прокіп Ілліч – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Київського полку (1777.5.10. – 1779 – ?).

Росиновський Петро – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш (з 1765), сотник волинський Чернігівського полку (1770 – 1780). Був у турецькому поході. Був під слідством по указу Малоросійської Колегії за вбивство козаками трьох мужиків, звільнений від командування і позбавлений чину. Одружений з донькою козака, дітей не мав (1780).

Росинський Петр – значковый товарищ Чернігівського полку (? – 1710 – ?).

Рославець Василь Дмитрович (бл. 1726 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1764 р., бунчуковий товариш (з 1765.9.12.). У сс. Ішові, Зенківці, дд. Попсуєвці, Дмитрові, Болотнихові, Єлисевичах, Макарові, Савинках у нього була 31 хата підданих, крім того у Ніжинському полку у Глухові, с. Щерби і сл. Княжичах 33 хати. Д.:

Олена Григорівна Кулябка, донька бунчукового товариша. Мали сина Якова і чотири доньки: Уляну, Марфу, Євфимію, Софію.

Рославець Василь Йосипович (1737 – ?) – син бунчукового товариша, отримав чин осавула полкового (з 1768.7.03.), обозний полковий стародубський (1772–1776). Д.: Ганна Петрівна Миклашевська, донька бунчукового товариша.

Рославець Василь Михайлович (? – ран. 1750) – бунчуковий товариш (? – 1737 – ?). Мав володіння у Мглинській сотні Стародубського полку у сл. Пісках 2 малогрунтових не тяглих, 6 дуже убогих при городах, 2 коня, 2 вибули (1737). Всього у володінні Рославця підданих 8 дворів. Д.: (1733) Катерина Опанасівна Покорська (1699 – 1750 – ?), донька бунчукового товариша.

Рославець Дмитро Михайлович (? – ран. 1742) – син значного військового товариша, військовий товариш (1700), наказний сотник почепський Стародубського полку (1729 – 1731). Значковий товариш. Мав володіння у с. Попсуєвці і хутір Макаричі. Д.: Ганна NN (? – 1742 – ?).

Рославець Іван Васильович (1728 – 1766 – ?) – військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш (з 1750.13.06). Д.: 1) Марія Степанівна Єсимонтовська, донька бунчукового товариша. 2) Параска N Славцева, у 1767 р. – вдова і подала зиск на бунчукового товариша Йосипа Рославця за спустошення пущі та захопленні пожитків.

Рославець Іван Петрович (1743 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1761 р., військовий канцелярист (з 1762), абшитований військовий товариш (з 1784.1.01). Мав 10 хат підданих у сс. Попсуївці і Саниках 1-ї Почепської сотні. Д.: (1772) Пелагея Миколаївна Щерба (? – ран. 1783), донька возного 2-ї Почепської сотні. Мали сина Павла і трьох доньок.

Рославець Йосип Васильович (1725 – 1798 – ?) – службу розпочав 1744 р. військовим канцеляристом ГВК (1744 – 1750.7.06.), бунчуковий товариш (1750.13.06 – 1772 – ?). Мав у Почепській сотні сс. Супрягині, Олексіївському, Шаулині, Бабариках, д. Злобинках, Волжині, Муравні, Нікольщині, Жоравкі, Шмотовці, Анішині 86 хат і у Мглинській сотні 11 хат підданих. Письменний. Д.: 1) Ганна Миколаївна Ханенко, донька генерального хорунжого. 2) (? – 1772 – 1786 – ?) Олена Олександрівна Дублянська, донька генерального судді. Сини Федір (1754 – ?) – капітан (1783), Микола, Олександр (1763 – ?).

Рославець Йосип Дмитрович (1707/1711 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1732 р., Стародубською полковою канцелярією призначений значковим товаришем (1733–1757), у команді полкового судді Ханенка за Києвом (1737), бунчуковий товариш згідно гетьманського універсалу (з 1757.26.07). За ревізією 1764 р. у 1-й Почепській сотні у с. Синкові, дд. Дмитрове, Санниках, Попсуйки, Гарицях і Мглинської сотні д. Цинки мав 47 хат спадкових підданих, сам проживав у Почепській сотні. Д.: Гафія Андріївна Гудович, донька бунчукового товариша. Сини Іван (1748 – ?) – секунд-майор (1783) і Олександр (1754 – ?) – поручик (1783).

Рославець Лука Іванович (? – 1659 – 1709 – ?) – сотник почепський Стародубського полку (1696 – 1700.03., 1701, 1709). Д.: Марія Йосипівна N (1659 – 1739 – ?).

Рославець Микола Йосипович (1759 – ?) – військовий товариш (? – 1781 – 1783 – ?). Служив при МК, ГВС.

Рославець Михайло Дмитрович (1722 – 1781 – ран. 1784) – службу розпочав з 1745 р. у 1-й Почепській сотні, значковий товариш Стародубського полку (1757 – 1781 – ?). Був у пруському (1760), турецькому (1769) походах. Мешканець с. Ішова. Д.: Євфимія Пилипівна N (1726 – 1778 – ?).

Рославець Михайло Іванович – у 1679 р. отримав частину маєтностей свого дядька Овдія. Купив хуторець з гребелькою і млином-вишняком у Гната Коровченка. 10 травня 1704 р. з братом Лукою отримав гетьманський універсал на спадкові і куплені маєтності. Значний військовий товариш (1704–1726). Разом з братом Лукою володів млинами: на р. Усі у Баринах у 3 кола, на р. Кості між Старим Почепом і Чоповом, на р. Кості на шляху стародубському, на р. Псі в с. Кшові у 2 кола, на р. Усі у с. Дем'янівці, на р. Неволодві в с. Жлобянці у 0,5 каменя.

Рославець Овдій Іванович (? – 1639 – 1678) – сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1656 – ?), наказний полковник стародубський (1661.07.), сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1662.10. – 1670.04. – ?), (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), (? – 1678 – ?). У 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на сс. Котляково, Севастьяновичі з двома млинами, Сєтолово з одним млином. Брат Іван купив у нього двір на ринку. Помер бездітним у чигиринському поході. Д.: Гафія NN, у 1-му шлюбі була за Слюзкою.

Рославець Олександр Йосипович (1756 – 1815 – ?) – службу розпочав з 1770 р. значковим товаришем, підпоручик (з 1776), поручик (з 1781), капітан при відставці (1784). Д.: Ірина Володимирівна Губчиць, донька бунчукового товариша.

Рославець Павло Карпович – міщанин Стародубський (1706 – 1708), значний військовий товариш (1708).

Рославець Петро Дмитрович (1713/1715 – ран. 1784) – значковий товариш у Стародубському полку (з 1735). Мав у похід 1 верхового і 4 возових коней (1735), бунчуковий товариш (з 1757). Д.: Параска NN (1722 – 1750 – ?).

Рославець Петро Іванович (? – 1623 – 1676 – ?) – син шляхтича, сотник почепський Стародубського полку Стародубського полку (? – 1653.02. – 1654.02. – ?), (? – 1657 – ?). У 1657 р. побудував млин на р. Кості. Наказний полковник стародубський (1659–1663). Посланий під Гомель, щоб хлібних запасів не пропустити (1660.03.). Не піддавався на пропозиції Мурашки (1661.12.11.) перейти на бік короля. Просив випустити з смоленської в'язниці Івана Рашковського, полоненого, коли він служив Івану Нечаю, батько якого Микола активно козакував (1662.23.11.). Неписьменний (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви. Полковник стародубський (? – 1668.01. – 1672.12.), (? – 1673.11. – 1676.06.). Надав універсал військовому товаришу Стефану Тарайковському про дозвіл на спорудження у с. Івантенки Погарської сотні та звільнення від військового податку (1669.24.10.). Осадив слободу і побудував млин на р. Рог, на які отримав універсал гетьмана Ігнатовича (1670.19.04.). Ігнатович дозволив йому осадити маєтність над р. Стечнею (1671.4.01.). Отримав універсал Самойловича на с. Юдінове над р. Стечнею, дві слобідки над р. Стечнею і р. Рогом (1675.9.01.). У 1676 р. позбавлений полковничого пернача, засланий до Сибіру. Мав один плец з хатою, винницею, солодовнею, городом у Почепі поруч з плецом Павла Ходневича, другий – між дворами Куриловим і Кошанським. Родич Петра (мабуть, по лінії Васютинських) Опанас після 1678 р. одружився

з вдовою стародубського полковника Федора Мовчана донькою погарського сотника Марією Гаврилівною Єременко. Д.: N Пилипівна Васютинська (? – 1650 – 1684 – ?), донька писаря гродського ніжинського. У 1684 р. володіла двором у Ніжині на Пробитій вулиці.

Росновський Андрій – бунчуковий товариш (? – 1737 – ?), мав двір у Батурині, у якому сам мешкав. Був у поході 1737 р.

Росовський Ничипір Романович (1749 – ?) – служив з 1767 р. виборним козаком, 1772 р. призначений у Білоусівську сотню сотенним осавулом, з 1780 р. значковий товариш, був у походах в турецьку війну. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 15 підданих у 1 селі. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: NNN (? – 1779 – ран. 1788), донька приказчика.

Росолов Микита (1755 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Росоха Остап Йосипович (? – 1752 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1737 – ?).

Росоханський Павло (1732 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1747 р., військовий канцелярист, військовий товариш Ніжинського полку (1757 – 1763 – ?).

Росошенко Іван – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Росошка Остап – козак, значковий товариш Ніжинського полку (1733 – 1751).

Ростовський Іван – службу розпочав з 1745 р. у Миргородській полковій канцелярії, писар підкоморський (з 1768.30.10.), комісар миргородський (з 1769.14.08.), військовий товариш (з 1770.2.06.), коморник Миргородського повіту (1773). Абшитований військовий товариш (1773.21.05./1773.14.03 – 1782 – ?). Мав підсусідків у Сорочинській сотні Миргородського полку (1775), 8 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: Наталія Іванівна Чутовська, донька значкового товариша. Мали синів Захара (1768 – ?), Андрія (1771 – ?), доньку Олену (1769 – ?).

Ростовський Петро – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р.

Росторгуй Петро – військовий товариш.

Ротмістров Дмитро Маркович – товариш полку охочекомонного полковника Пашковського, значковий товариш Київського полку (1709 – 1751 – ?).

Ротмістров Євстафій Петрович (1750 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1766 р., підканцелярист (з 1769), канцелярист полковий (з 1772.10.01.), писар підкоморний Козелецького повіту (з 1773), військовий товариш (з 1781.8.02.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Внесений до I частини родовідної книги дворян Березненського повіту Чернігівського намісництва. Мав 63 підданих.

Ротмістров Марко Леонтійович – син шляхтича, який отримав привілей Сигизмунда III на с. Копті. Ротмістр полку Пашковського Марко Левкович (1691). У 1695 р. отримав від київського полковника Мокієвського дві сіножаті у Козелецькій сотні. Осавул компанійський (1697). Наказний полковник комонний, 2 грудня 1706 р. написав листа гетьману про труднощі перебування на царській службі. Полковник комонний (? – 1707.01. – ?). У одному з монастирів поминався його рід: Леонтій, Марко, Тимофій, Григорій, Юстинія, Григорій, Микита, Ілля, Федір, Настасія, Марія.

Ротмістров Петро Дмитрович (1706 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1737 р. значковим товаришем, того ж року займався компанійськими грошима. ГВС розглядав справу про зловживання його, полкового судді Столпановського, козаків Козелецької сотні Стеценка і Костяна. Абшитований військовий товариш Київського полку (1766 – 1790 – ?). Мав 72 підданих у Березненському повіті (1790) Д.: (1772) Настасія Михайлівна Домонтович (бл. 1731 – 1790 – ?), донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Євстафія, Андрія, Семена.

Рощаковський Василь Васильович (1744 – ран. 1787) – службу розпочав 10 червня 1764 р. при ГВС. Військовий товариш Гадяцького полку за патентом МК (1766.9.02.). Направлений у військовий похід (1769). Д.: Уляна Осипівна Стефанович (1750 – ?), донька бунчукового товариша. За нею у Гадяцькому повіті 250 підданих (1787).

Рощаковський Захар (? – 1683 – 1732 – ран. 1747) – значний військовий товариш (1713–1727), бунчуковий товариш (1727–1732). У грудні 1724 р. звільнений від участі у гілянському поході через хворобу і зубожіння. Був під Азовом в комісіях з турками тричі, окремо з поляками, у гілянському поході (1727). У жовтні 1727 р. був одним із кандидатів у генеральні судді. 18 травня 1711 р. отримав гетьманський універсал, яким був взятий у гетьманську протекцію і оборону, за ним затверджене тестівське с. Лісовку. отримав гетьманський універсал на с. Петрівку, млин-овешняк на р. Хорол, хороми небіжчика Стефана Заліського (1713.16.11.). Отримав підтвердження на посаг дружини (м. Лютеньку, сс. Соколівку, Лисівку, Млини, Перевіз) (1724). У 1724 р. звільнений від участі у гілянському поході. У 1727 р. захопив ґрунти у жителя с. Петрівки полкової сотні Кирила Піскуненка, які ГВК вимагала повернути. Отримав гетьманський універсал на с. Лісовку, присілок Млини і підсусідків (1727.9.11.). У 1729 р. Гадяцький монастир захопив його спадковий млин. Він суплікував до гетьмана і 22 грудня 1729 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права на с. Петрівку, млин-вешняк на р. Хорол, хороми Заліського у с. Петрівці і куплені ґрунти. 16 серпня і 1 вересня 1731 р. отримав гетьманські універсали з підтвердженням ґрунтів у с. Свинарське і млини на греблях псельських: Будиській, Ільменській, Гунській, Романівській. 1730 р. мав суперечку за маєток Михайла і Романа Бороховських з майором Юрієм Єропкіним. Отримав гетьманський універсал щодо рішення ГВС стосовно його справи з Юрієм Єропкіним щодо майна гадяцького полковника Бороховича (1731.18.12.). Подав супліку про надання йому Ковалівського степу у Гадяцькому полку (1732.4.06.). Д.: Ганна Павлівна N (? – 1720 – 1756 – ?), донька Павла Миколайовича N і Феодосії Михайлівни Борохович. Онука гадяцького полковника. Проживала у Лютенці. Як вдова 1747 р. мала посполитих у селах Комишненської та Лютенської сотні. Ще у 1756 р. розглядалася справа про її борг гадяцькому богоявленському священику Якову Гречановському (? – 1749).

Рощаковський Петро Васильович (1746 – ?) – службу розпочав з 19 січня 1766 р. військовим товаришем згідно патенту МК. призначений до Гадяцької полкової рахункової комісії (1767.12.09.). Зіньківський

комісар (1779). Бунчуковий товариш (з 1782), колезький асесор (1788–1790). 1782 р. побудував нову Рождества-Богородицьку церкву у с. Сари. Мав 579 підданих (1788) у Зіньківському повіті. Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Іванівна Яновські (? – 1829.8.01.), донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Пантелеймона, Герасима, Олександра, Дмитра, Павла, Федора, доньок Дарію, Олену, Ганну, Дарію.

Рощин Василь Родіонович – потрапив у татарський полон, значковий товариш.

Рощин Родіон (? – ран. 1686) – військовий товариш. За універсалом Богдана Хмельницького отримав с. Салово полкової сотні, яке пізніше перейшло до його синів Рощенків. Його син, козак Стародубської сотні і житель с. Салово Федір Родіонович Рощин 1686 р. продав ріллю лавнику стародубському Івану Ісаєвичу Чемеренцю.

Рощина Василь – шляхтич гербу «Лис», військовий товариш Ніжинського полку (1734).

Рубан Аврам – наказний сотник воронківський Переяславського полку (1729).

Рубан Андрій Васильович – військовий товариш (1783).

Рубан Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. купував воли у Конотопі, 1737 р. був у очаківському, 1738 р. – у кримському походах. Жив у Конотопі, де мав двір житловий і 2 шинки. Його донька Єфросинія була заміжня за Іваном Яремовичем Антоновським (1729 – ?), який 1787 р. був колезьким асесором і мав 10 підданних у м. Шаповалівці.

Рубан Василь Гаврилович – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1688.06.). Д.: Марія Іванівна N.

Рубан Гаврило Яремійович – сотник полковий стародубський (? – 1654.01. – ?), сотник Почепської сотні Стародубського полку (? – 1660 – ?), сотник Погарської сотні Стародубського полку (? – 1659 – ?), (? – 1663.06. – 1670.07. – ?), (? – 1677.03. – 1680.03. – ?). Рідний дядько Петра Рославця, тобто він міг бути братом матері Петра. Осадив с. Волуєць. Д.: Мотря Зінківна N.

Рубан Герасим – сотник олишівський Ніжинського полку (? – 1668.08. – ?).

Рубан Григорій – наказний сотник іркліївський Переяславського полку (1702, 1708).

Рубан Григорій – посланець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш.

Рубан Григорій (? – 1782 – ран. 1788) – син військового товариша, значковий товариш (1771 – 1780 – ?) Костянтинівської сотні Лубенського полку. Д.: Марія NN (1745 – ?). Після смерті чоловіка володіла 504 підданими у одному селі і одній слободі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнана дворянкою і внесена з синами до І частини родовідної книги.

Рубан Григорій (1748 – ?) – бунчуковий товариш (1787), мав 90 підданих в 1 селі. Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Рубан Григорій Васильович – осавул полкової артилерії переяславської (? – 1752 – 1764 – ?). Мав двір, пустий плец у Переяславі, ґрунти у с. Канівцях Іркліївської сотні. Д.: (1738) Гафія Михайлівна Прохорович (у першому шлюбі за бурмістром переяславським Степаном Федоровим). Торгувала різним крамом у лавці. Їх свояком був отаман куреня значкових товаришів полку Сергій Сезонович, козак с. Сергіївки полкової сотні Прилуцького полку Максим Яновський.

Рубан Григорій Євстафійович – син значкового товариша, значковий товариш (1730 – 1752 – ?).

Рубан Григорій Миронович (? – 1641 – 1682 – ?) – у 1669 р. засланий від боку полковника Думитрашки разом з Іваном Лужецьким розглядати судову справу у Борисполі. Товариш полковий переяславський (1671), приймав участь в обранні наказним гетьманом Василя Ігнатовича у січні 1671 р. Обозний полковий переяславський (? – 1672.06. – ?), отаман городовий переяславський (? – 1676 – ?), сотник іркліївський Переяславського полку (? – 1676.02. – 1682.07. – ?).

Рубан Данило Семенович (? – 1677) – сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1671.12. – ?). Купив млин у козака Глухівської сотні Федора Зазерського, заснував там с. Рубанівку. Надав своєму зятю Михайлу Миклашевському млин під Глуховом, стверджений гетьманом 12 грудня 1671 р. Козак глухівський. 20 серпня 1675 р. купив млин у три кола на р. Ворглі у маляра глухівського Захара Сидоровича. Значний військовий товариш. Полковник виборних козаків піхотних (1677). Загинув під Чигирином. Д.: Глікерія NN.

Рубан Євстафій Тарасович (? – 1729) – син сотника погарського, значковий товариш.

Рубан Іван – значковий товариш Гадяцького полку (1739 – 1747). Був у поході 1739 р., жив у м. Рашавці, мав 2 підсусідків.

Рубан Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?). Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Мав 63 підданих у Глинському повіті. Д.: Марія N Александрович, донька бунчукового товариша.

Рубан Іван Максимович (? – 1629 – 1697 – ран. 1702.03) – шляхтич гербу «Шеліга», козак Іркліївської сотні Кропивненського полку (1649), осавул полковий комонного полку Іллі Новицького (? – 1680 – 1697), полковник охочий (1697 – ?), змінив Іллю Новицького. Отримав від гетьмана Мазепи універсал на с. Лялинці Чигриндубравської сотні. Купив с. Мозолівку з пасікою у Мозоля і заповів Саливоненкам. Став ченцем Йосип Переяславського монастиря, поминальник його роду: Максим, Євдокія, Євдокія, ченець Сільвестр, ченець Йосип, Семен, Семен, Михайло, Михайло, Костянтин, Гнат, Іван, Григорій, Гаврило, Захар, Дмитро, Олексій, Єфросинія, Марія.

Рубан Іван Павлович (1752 – 1790 – ?) – служив з 1 квітня 1764 р. при полковій Чернігівській канцелярії при письмових справах, підканцелярист чернігівський (з 1767), канцелярист полковий (з 1769), значковий товариш Чернігівського полку (з 1777), військовий товаприш (з 1782). Мав 17 підданих. У походах не був, був у командах, дітей не мав (1780). Внесений до ІІ частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Поручик (з 1787.20.10.), секретар Березненського повітового суду (з 1782.3.02.). Д.: Тетяна Корніївна Абрамович, донька військового товариша.

Рубан Ілляш Аврамович – сотник синявський Чернігівського полку (? – 1661.12. – 1662 – ?).

Рубан Максим – наказний сотник іркліївський Переяславського полку (1721, 1729–1731, 1740, 1745).

Рубан Микита – значковий товариш Полтавського полку (1763).

Рубан Опанас Яремович – наказний полковник стародубський (1654.03., 1656), сотник Погарської сотні Стародубського полку (? – 1654 – ?).

Рубан Петро (? – ран. 1790) – значковий товариш, мав 504 підданих у Гадяцькому повіті. Д.: Уляна NN, мали синів Максима, Григорія, доньку Євдокію.

Рубан Петро (1744 – 1782 – ?) – службу розпочав з 10 лютого 1762 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1767.10.08.), у другій армії (1769). Військовий товариш (з 1771.16.11.).

Рубан Семен (1740/1748 – ?) – з різночинців, службу розпочав 1 січня 1754 р., полковий канцелярист (з 1766.4.02.), значковий товариш Лубенського полку (з 1767.20.11.), абшитований військовий товариш (з 1771.13.05. – 1782 – ?), абшитований полковий осавул (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 80 підданих у Глинському повіті. Д.: Марина Яківна Костенська, донька протопопа опішнянського.

Рубан Стефан Ілліч – син сотника синявського, військовий товариш (2-га половина 17 ст.). Його нащадки мешкали у с. Курені.

Рубан Тарас Гаврилович – сотник Погарської сотні Стародубського полку (? – 1681.05. – 1697), (? – 1703.04. – 1705). Д.: Ірина Михайлівна. Вдова Рубановна 27 червня 1715 р. отримала гетьманський універсал на сл. Волуєць і млини у Погарі на р. Судості в два кола, на р. Волуйці в одне коло, на р. Ромасухі в два кола.

Рубан Яків (1756 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1778 – 1790 – ?), мав 56 підданних у 1 селі Роменського повіту. Д.: Євдокія Степанівна Онищенко, донька пушкаря. Мали синів Семена, Федора, Саву, Григорія.

Рубан Яків Тарасович (1705 – 1737 – ран. 1740) – син сотника погарського, значковий товариш Стародубського полку (1737), був у комісії Шипова. Д.: Марія Костянтинівна N (1702 – 1745 – ?).

Рубаник Василь – отаман городовий красноколядинський (? – 1682.05. – ?). Рід Рубанів внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Рубанка – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1651 – ?).

Рубанов – козак Хорольської сотні Миргородського полку, значковий товариш (1774 – ?).

Рубановський Олександр – полковник піхотний (? – 1668.02. – ?).

Рубановський Опанас Васильович – отаман сотенний у Стародубському полку (? – 1781), військовий товариш (1781 – ?). У с. Азаровці мав 27 підданих (1787). Абшитований військовий товариш (1787). Д.: Уляна Іванівна Миклашевська, донька бунчукового товариша. Мали синів Андрія, Івана, Антона.

Рубець Андрій Мойсейович (1703/1707 – 1756) – полковий комісар (1728). Значковий хорунжий стародубський (з 1732.9.02). Полковий суддя стародубський (1737–1754). Д.: Гафія Антонівна N (1703/1706 – 1757 – ?).

Рубець Василь Дем'янович (1730 – 1781 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом. Був у комісії при бунчуковому товаришу Тарновському. У липні 1757 р. абшитований. З абшитованих військових канцеляристів став військовим товаришем (1760.4.10. – 1767). Бунчуковий товариш (1767 – 1775 – ?). Проживав у с. Брахлові Топальської сотні (1781). Мав володіння у сс. Брахлові Топальській сотні і Любечанах, 157 підданих (1775). Д.: Параска Самійлівна Холодович, донька чернігівського полкового судді.

Рубець Василь Іванович – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш Стародубського полку (з 1757 р.), військовий товариш (з 1764). Був у турецькому поході у 1771, 1773 рр., сотник топальський (1770–1783). Мав у Топальській сотні у 1764 р. у д. Чорноокові 10 посполитих бездвірних хат. Д.: Уляна Василівна Хоминська, донька значкового товариша.

Рубець Василь Карпеєв – атестований у значкові товариші Стародубського полку (1769), в утриманні по Чернігівському тракту пошт.

Рубець Василь Юрійович (1652/1658 – 1744 – ран. 1781) – значковий товариш Стародубського полку (1723–1744). Приймав участь у проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. Житель с. Стратива. Мав володіння у с. Рудні Топальської сотні. У 1735 р. старий, його син Данило у полкові канцелярії при справах канцеляриських. Мав 1737 р. у с. Тратива 21 посполитого, д. Обтин 15 підданних, с. Істобки 11 підданних. Д.: (1707) Євфимія Самійлівна Сотникова, донька стародубського міщанина.

Рубець Герасим Юрійович (? – бл. 1726) – значковий товариш Стародубського полку (1723). Д.: (з 1720) N Яківна Дружина, донька старости ропського.

Рубець Гнат Ілліч (? – ран. 1706) – значний військовий товариш (1700), осадив слободу у Залужжі. 14 липня 1700 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. Д.: NNN (? – 1686 – 1706 – ?). Можливо, Дорошенко. Опанас Дорофійович Грушинський-Дорошенко доводився дядьком її сину Семену.

Рубець Григорій – сотник Топальської сотні Стародубського полку (1751.29.11. – 1769).

Рубець Григорій Юрійович – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Рубець Данило Васильович – значковий товариш Стародубського полку, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти у похід в команді фельдмаршала фон Мініха.

Рубець Дем'ян Гнатович (1697 – 1750 – ран. 1762) – службу розпочав з 1717 р. значковим товаришем, був у гілянському поході (1725), бунчуковий товариш (з 1730.20.06). 1740 р. через відставку ніжинської полкової старшини входив до полкового правління. У Глухові присутній у ГВС (1750). 3 жовтня 1730 р. разом з братами Андрієм та Михайлом отримав гетьманський універсал на маєтності. У 1737 р. мав володіння у с. Брахлов – 72 підданних, з них втекли і померли 27, у д. Шамовка – 5, 1 втік, у д. Обтині – 12 підданних, з них 4 втекло і померло, у с. Любечани – 24, з них 4 втекло чи померло. Мав двір у Стародубі. Д.: Марина Яківна N (1703 – 1764 – ?).

Рубець Іван – значковий товариш Полтавського полку (1732).

Рубець Іван (Ішута) Михайлович (? – 1693 – ран. 1705) – осавул полковий стародубський (1670). Власник с. Засуха, мав млин у с. Рудня (1693). Д.: Феодосія Левонівна N (? – 1690 – 1715 – ?).

Рубець Іван Гнатович – бунчуковий товариш.

Рубець Іван Григорович (? – ран. 1744) – значковий товариш. Д.: Настасія Іванівна N, жила у с. Чорноокiвці.

Рубець Іван Михайлович – сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1669.11. – ?), осавул полковий стародубський (? – 1686 – ?).

Рубець Іван Михайлович (1731 – 1792 – ран. 1800) – службу розпочав військовим канцеляристом з 1749 р.

Отримав чин військового товариша (1760.4.10.) за служби предків, дід і батько були бунчуковими товаришами. 1764 р. мав у с. Курознові Топальській сотні 2 посполитих двора. Бунчуковий товариш (1766 – 1783 – ?). Мав володіння у с. Брахлові Топальської сотні. Д.: (1754) Олена Степанівна Карпека, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Дмитра, Степана, Василя, Пилипа, Петра, доньок Ганну, Пелагею, Олену, Параску.

Рубець Ілля Іванович – наказний полковник стародубський (1711).

Рубець Ілля Іванович (? – 1630 – 1692 – ?) – шляхтич, мешканець стародубський. Значний військовий товариш (1682). Отримав універсал Стародубського полковника Семена Самойловича про вирішення суперечки між ним, його братом Михайлом і мешканцями с. Чубковичі щодо землі та бортного дерева (1682.11.07.). Отримав універсал гетьмана Мазепи на свої маєтності за «давние и верние его, пана Илли Рубца з его сынами у Войску Запорожском роненые услуги» (1688.1.02.). Особливістю цього документа є те, що він посланий проти Михайла Рубця, який претендував і на братову частину маєтностей. Тестамент складений 1692.7.12. у с. Курозвон.

Рубець Костянтин Мойсейович (? – ран. 1754) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. супроводжував російських втікачів, у 1737 р. у д. Бобки мав 10 посполитих, у д. Рудні – 8. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Д.: Катерина Онуфріївна N (1708 – 1764 – ?).

Рубець Михайло Гнатович (? – 1735) – значний військовий товариш, бунчуковий товариш у Стародубському полку (1729 – 1730). 3 жовтня 1730 р. разом з братами Андрієм та Дем'яном отримав гетьманський універсал на маєтності. Д.: (1729) Пелагея Яківна Лизогуб, донька генерального обозного.

Рубець Михайло Іванович (? – 1630 – бл. 1698) – у 1633 р. захоплений у московський полон. У 1639 р. бував у Мінському замку. «За небожчика Золотаренка в нескольких експидициях услуги ронили». 4 вересня 1656 р. з братом Іллею отримав гетьманський універсал на маєтності. Наказний полковник стародубський (1656). Шляхтич (1658). Гетьман Виговський надав йому підтверджуючий універсал (1658.25.02.) та гетьман Брюховецький підтвердив за ним Ропську волость. Наказний полковник стародубський (1666.11.). Військовий товариш (1668). Брюховецький ще раз підтвердив спадкові маєтності за Рубцями (1668.12.03.). Сотник полковий стародубський (? – 1669.01. – ?), сотник Топальської сотні Стародубського полку (1669 – 1670.05. – ?), (? – 1672 – 1673.5.06. – ?). Гетьмани Ігнатович (24.02.1670) і Самойлович (22.06.1672) підтвердили за ними майнові надбання. У 1673 р. здійснили розподіл маєтності з братом Іллею. Наказний полковник стародубський (1676, 1677, 1678). У 1679 р. гетьман Самойлович відібрав Ропську волость. У 1682 р. оселив слободу Єленку на ґрунтах шляхтича Горяїна Чорнооковського. Сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1686.09. – ?). Д.: Марія Петрівна Рославець.

Рубець Михайло Костантієв (? – ран. 1781) – атестований у значкові товариші Стародубського полку (1769), був у поході (1769), мав володіння у с. Рудні Топальської сотні.

Рубець Михайло Михайлович (1730 – 1784 – ?) – службу розпочав з 1749 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 1760.4.10), бунчуковий товариш (1767 – 1775 – ?). Мав 21 підданого (1775). Д.: Марина Онисифорівна Лашкевич, донька значкового товариша.

Рубець Михайло Якимович – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист, значковий товариш (з 1743), отаман городовий стародубський (з 1758.23.05). 30 травня 1767 р. абшитований сотником. Мав володіння у селах Чорнооків, Любечани, Абтени Топальської сотні (1781). Д.: (? – 1754 – 1783 – ?) Настасія Василівна Завадовська, донька бунчукового товариша. Її мати Марія Євдокимівна вдруге вийшла заміж за війта Стародубського Антіна Коменка.

Рубець Мойсей Юрійович (? – ран. 1736) – значковий товариш Стародубського полку (1732).

Рубець Семен Гнатович (? – 1724.4.05) – значний товариш Стародубського полку (1711). Суддя полковий стародубський (? – 1714 – ?). Комісар полковий стародубський (1721), військовий товариш, у лютому 1723 р. разом з полковим осавулом Стародубським Павлом Яворським розмежовував сс. Кам'янку і Грем'яче у Шептаківській волості. Суддя полковий стародубський (? – 1723 – 1724.4.05.).21 грудня 1711 р. отримав гетьманський універсал на половину сс. Курознов, Плавні, Брахілов, Любечан, сл. Залужжя, греблю при тій слободі на р. Лужку. 16 березня 1715 р. разом з братом Юрієм отримав царську грамоту з підтвердженням маєтностей. Д.: Євдокія NN, племінниця Ганни Іванівни Маковської, онука кролевецького сотника.

Рубець Семен Дем'янович (1731 – 1781 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом, абшитований у липні 1757 р., був при експедиції «батуринського строения», військовий товариш (1760–1767), бунчуковий товариш (1767 – 1781 – ?). Володів частиною сс. Брахлова і Стратива, с. Любечани в Топальській сотні (1781), мав 39 підданих (1775). Д.: 1) Марія Іванівна Топольницька. 2) Марія Степанівна Лашкевич.

Рубець Степан Дем'янович (1720 – 1754 – ран. 1764) – військовий канцелярист (1754), значковий товариш. У 1763 р. у його володінні у с. Курознові Топальської сотні 5 дворів посполитих. Д.: 1) NNN (? – ран. 1754). 2) Настасія NN.

Рубець Степан Михайлович (1748 – ?) – син бунчукового товариша. Військовий товариш (1783).

Рубець Федір Григорович – значний військовий товариш у Стародубському полку (1721 – 1726).

Рубець Федір Йосипович – значковий товариш (1723–1725).

Рубець Федір Якович (? – 1725.22.09) – в одному із документів 1748 р. записано: «Яковлей сын Рубец в 1712 году в Высокомонарших грамотах данных им на владеніе сель и деревень написан знатним войсковым товарищем». Значний військовий товариш (1721). Отримав царську грамоту на маєтності (1721.2.01.). Бунчуковий товариш. Помер у гілянському поході.

Рубець Юрій Ілліч – значний військовий товариш (1707), стародубський полковий суддя (1709–1713), наказний полковник стародубський (1713). 11 січня 1711 р. отримав гетьманський універсал на маєтності.

Рубець Яким Юрійович (? – ран. 1735) – значковий товариш (1723 – 1732). Д.: Ганна Тарасівна N (1696 – 1754 – ?), донька погарського сотника Тараса Гавриловича.

Рубець Яків Михайлович – значний військовий товариш у Стародубському полку (1700–1715). 17 квітня

1700 р. отримав гетьманський універсал на маєтності. Скоропадський підтвердив за ним його маєтності (1709.2.02). Д.: Ганна Сергіївна Потапович, донька бурмістра стародубського.

Рублевич Григорій – військовий товариш Чернігівського полку (1674), гонець гетьманський до Москви (1674).

Рублевський Влас – осавул полковий лубенський (? – 1767 – ?).

Рублянський N – значковий товариш Чернігівського полку. Його син Пантелеймон службу розпочав з 1762 р., отаман сотенний волинський (з 1770), одружений з донькою сотенного хорунжого волинського Марка Поплавського.

Рубльовський Іван – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Руголь Павло – службу розпочав з 1741 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник козелецький (1757.22.03. – 1767.22.12.), бунчуковий товариш (1767 – 1772 – ?). Наглядав за кіньми на ніжинській дистанції (1769). Д.: NN Андрієвська, донька бурмістра.

Рудавський Григорій Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1731 – 1751 – ?). 30 вересня 1748 р. був свідком при написанні заповіту Петра Григоровича Стороженка.

Рудавський Григорій Сейсенович (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.

Рудавський Данило Григорович (1717 – 1788 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1751 – ?). 30 вересня 1748 р. свідок при написанні заповіту Петра Григоровича Стороженка. Абшитований значковий товариш (1788). Мав двох підданих у Борзнянському повіті. Д.: Марина NN, донька військового товариша.

Рудавський Костянтин Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1738 – 1748 – ?), у 1738 полковий комісар «у описі і понуждении обивателів до оранки і засіву хліба». Абшитований значковий товариш (1758). Мав 4 посполитих у м. Ічні. 1758 р. його сіножать скосив ічнянський протопоп Петро Полянський.

Рудавський Павло – наказний сотник борзнянський Ніжинського полку (1737, 1738).

Рудавський Павло (? – 1709 – 1767 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1735–1767). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. У 1737 р. отаман городовий і сотник наказний у Борзні, був у кримському поході при волах (1738). У 1747 р. мав двір житловий у Борзні, у 1736 р. – 3, у 1738 р. – 2 підсусідки.

Руденко N – значковий товариш.

Руденко Антон Тихонович – син значкового товариша. Службу розпочав з 1769 р. Значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1784 – ?).

Руденко Гаврило – осавул полкової артилерії Полтавського полку (? – 1689 – ?), хорунжий полковий полтавський (? – 1700 – ?).

Руденко Григорій – значковий товариш Прилуцького полку.

Руденко Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1737 – ?), у 1736 р. був під слідством за сотенне комісарство, у 1737 р. був у команді для набору людей на лінію.

Руденко Іван – службу розпочав з 1763 р., військовий товариш Полтавського полку (1770 – 1779 – ?).

Руденко Іван Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?).

Руденко Кирило – наказний сотник новосанжарський Полтавського полку (1737).

Руденко Лука Михайлович (? – ран. 1768) – значковий товариш Полтавського полку (1736–1743), був у кримському поході у першому наряді. Військовий товриш «за служби батька його осавула полкового полтавського і його самого в бившую турецкую войну в походах отправление» (1743–1755 р.) у Полтавському полку, із запорожців, патенту не пред'явив. Мав хутір і жив у Полтаві. Полковий комісар полтавський (1755). Д.: Явдоха Михайлівна N.

Руденко Михайло Васильович – осавул полкової артилерії Полтавського полку (? – 1708 – ?), хорунжий полковий полтавський (1713–1727), наказний полковник полтавський на канальні роботи на Ладогу (з 1723.02.). Осавул полковий полтавський (2-й; 1729.5.01. – 1734).

Руденко Павло (Михайлович ?) (1728 – ?) – полтавський міщанин. Ув'язнений у Січі (1756). Запорозький козак Корсунського куреня (1758–1771). Бунчуковий товариш у Полтавському полку (1779). Д.: Уляна NN (1748 – ?).

Руденко Павло Романович – син отамана городового богацького, бунчуковий товариш Миргородського полку (? – 1775 – 1782 – ?). У 1775 р. у нього захопив землі підкоморій Остроградський. Мав 350 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Руденко Петро Григорович – значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?).

Руденко Тишко Григорович (? – 1702 – 1763) – житель с. Гнідинців Варвинської сотні, значковий товариш Прилуцького полку (1722–1763).

Руденко Хома – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1751).

Руденко Яків – наказний сотник кобижський Київського полку (1739).

Руденко Яків Григорович– значковий товариш Прилуцького полку (1722 – 1751 – ?).

Рудзевич Федір Леонтійович – службу розпочав з 1767 р. кур'єром ГВК, значковий товариш Ніжинського полку (1769 – 1782), мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухіва Красній Гірці. Корнет (з 1782.24.05.). Корнет у відставці. Д.: Настасія NN, донька поручика.

Рудзинський Михайло Овсійович (1759 – ?) – шляхтич гербу «Радич», син сотенного писаря. Службу розпочав з 1771 р., військовий товариш (1784 – ?). Служив у Білоруській дивізії на «новому» кордоні. Бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Рудий Антон – сотник царичанський Полтавського полку (1692.03. – 1692.05.).

Рудий Гринець – сотник Романівської сотні Уманського полку (?–1649–?). Старшинській рід Рудих мав продовження в Мрині Стародубського полку.

Рудий Павло – бунчуковий товариш (1772). Мешканець мринський. Д.: NNN (? – ран. 1772). Мав доньку Олександру (1759 – ?).

Рудик Корній – значковий товариш.

Рудина Андрій (? – 1624 – 1672 – ?) – сотник Насташської сотні Білоцерківського полку (? – 1654.13.01. – 1659 – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. Зацний насташський (1672).

Рудина Лесько – сотник Тарасівської сотні Корсунського полку (? – 1670 – 1671 – ?). 24 січня 1671 р. у Варшаві отримав універсал про те, що він як «приятель» Дорошенка разом з дворянином королевськимМиколаєм Рашковським направлей в експедицію до низових козаків.

Рудинський Овсій – писар сотенний (? – 1781), військовий товариш у Стародубському полку (1781 – ?).

Рудковський Василь – сотник корибутівський Прилуцького полку (1760.20.05. – 1767.1.06.),

Рудковський Федір Остапович – його дід Іван Рудковський (? – 1645 – 1697 – ?) близько 1697 р. перейшов з Правобережжя і оселився у Басані, купивши частину вільних земель. Разом із сином Остапом Івановичем (? – 1665 – 1741) і старшим онуком Федором (? – 1685 – 1725) відправляв козачу службу. Іван Рутковський, який у кореспонденції за 1689 р. називався як «слуга» гетьмана, на довгі роки став переволочненським дозорцею. Він не тільки збирав мито при переїзді через Дніпро, але й детально інформував гетьмана про настрої, дії, вчинки запорожців аж до 1704 р. Козак, сотник басанський Переяславського полку (? – 1712 – ?), (? – 1717 – 1725). У лютому 1723 р. був у Кобищі в складі комісії по розгляду скарги звільненого кобизького сотника Олексія Мандрики на неправомірні дії полковника Антіна Танського. Загинув у Терському поході. Д.: Уляна NN (? – 1705 – 1728 – ран. 1732) продала греблю із ставом на р. Недрі у м. Басані (1728.28.03.), а її син Семен Міщенко продав комору у Басані. Мати і малолітні брати Федора (Яків і Антін), залишившись без підтримки, у 1743 р. записані Стрешенцовим до двору як посполиті і змушені були писати скарги імператриці ще й у 1767 р.

Рудницький Іван – у посольстві полковника Апостола до царя (1658), «заслужений у Війську Запорозькому» (1659). Супроводжував козацьку делегацію на сейм до Варшави, нобілітація в червні 1659 р., отримав королівський привілей на м. Баранівку на р. Пслі (1659.30.05.). Писар генерального судді Григорія Лісницького (1661). Отримав королівський привілей на м. Тальне у Білоцерківському старостві (1661.26.07.), на с. Портянки на р. Пслі (1661.20.07.). Д.: Ганна NN.

Рудомін–Дусяцький Дем'ян Трохимович (1730 – ?) – правнук Петра – шляхтича, старости стародубського, полковника королівського. Військовий товариш (1787), мешканець стародубський.

Рудченко Семен Іванович – шляхтич гербу «Правдзич», значний військовий товриш (1708).

Рудь Григорій – сотник крилівський (? – 1745 – 1752 – ?), «при оном же селе Глинському имеется хутор сотника крыловского Григорея Рудя, во оном изб восем с пахотным полем, сенокосными лугами и степными угодиями» (1745). Сотник хорольський (1763). 1763 р. захопив майно і заарештував абшитованого козака д. Горкушинець С.Семенова. Козак хорольський (1764).

Рудь Степан – значний «зауніверсальний запорожский козак» (1743). Мешкав у м. Переволочній. Військовий товариш Полтавського полку (? – 1750 – 1759 – ?), мав двір у Переволочній. 1762 р. йому як абшитованому отаману Війська Запорозького надано 10 дворів у містечку Старих Санжарах.

Рудь Яким (1748 – ?) – службу розпочав з 1764 р., військовий товариш Миргородського полку (1774 – 1783 – ?).

Руновський Андрій Гаврилович (1709 – 1768 – ?) – навчався у КМА (? – 1725 – 1727), службу розпочав з 1727 р. канцеляристом ГВК і ГВС. Писар полковий полтавський (1731.11.01. – 1747.3.07.). За 1733 р. отримав платню (80 рублів). Виконував обов'язки генерального писаря (з 1742.10.). Обозний полковий полтавський (1747.3.07. – 1774). Мав 9 хат з 19 родинами підданих у 2-й полковій сотні (1752). Отримав універсал ГВК на право осадження слободи на його ґрунтах на р. Орчику. Отримав сенаторську грамоту з підтвердженням ґрунтів при р. Орчику, Орелі і Липняках (1762). 5 лютого 1768 р. отримав чин надвірного радника.

Руновський Іван Андрійович – осавул полковий полтавський (1782).

Руновський Максим – військовий канцелярист (1749)

Руновський Максим Іванович (1718 – ?) – син священика с. Дубович. Службу розпочав у 1740 р. при полковій полтавській канцелярії, полковий канцелярист (з 1745), військовий канцелярист ГВК, старший військовий канцелярист походної гетьманської канцелярії (1745 – 1755), сотник І Опішнянської сотні (1755.15.12. – 1762).

Руновський Олексій Андрійович – сотник царичанський Полтавського полку (1762–1765), ротмістр Донецького пікінерного полку.

Руновський Пилип Іванович – службу розпочав у ГВК, військовий канцелярист (з 1758.11.12.), отаман сотенний (1760–1771), сотник 1-ї Опішнянської сотні (1771.22.05. – 1782). Д.: (1780) Єфросинія Чарниш, донька судді полкового полтавського. Мали синів Івана й Олександра та доньку.

Русаков Григорій (1755 – ?) – з різночинців. Службу розпочав з 12 листопада 1770 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1771.25.05.), військовий товариш (з 1779.9.08.).

Русаков Іван Петрович – значковий товариш Лубенського полку (1735), мешканець лохвицький.

Русанович N – сотник полку Павла Апостола-Щуровського (1687).

Русанович Аврам – військовий товариш. У 1670 р. отримав універсал гетьмана Ігнатовича на млин під с. Конятин.

Русин Андрій – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?), проживав у с. Білашівці. У нього один підсусідок у Прилуках (1740).

Рустанович N – сотник 1 полкової переяславської сотні.

Рустанович Михайло Петрович (1748 – 1799 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав 8 січня 1766 р., полковий канцелярист (з 1775.15.04.), у 1774 р. був наглядачем від хвороби у Золотоніській сотні. Значковий товариш Переяславського полку (з 1776.12.10.). Мав 5 підданних у Воронкові (1783). Д.: (1775) Катерина Грихно, донька значкового товариша.

Рустанович Петро Іванович (1721/24 – 1771.29.04.) – син протопопа вороньківського, навчався у Києво-Могилянській академії (1736), студент Переяславського колегіуму (1744), значковий товариш (з 1748), військовий товариш (1756.22.01. – 1771). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Жив у Воронкові. Маєтності з братом дістали від діда Петра Рустановича (? – 1699 – 1738 – ?) – священика Святопречистинського воронківського у 1695 р., протопопа бориспільського (? – 1699 – 1711 – ?). Д: 1) (1748–1760) Марія Михайлівна N (1733 – 1759 – ран. 1765), мали дітей Єлизавету (1749 – 1765 – ?), Олександра (1750 – 1772.05.01.); Марфу (1751 – 1772 – ?), Михайла (1753 – 1799 – ?), Андрія (1756 – 1798 – ?), Тетяну (1757 – 1772 – ?); Марію (1758 – ?); Феодосію (1760 – 1777 – ?). 2) Тетяна NN (1721/1724 – 1765 – ?).

Рустанович Яків Іванович (1723/1726 – 1763 – ?) – син священика рождественського воронківського, протопопа воронківського. Навчався у Києво-Могилянській академії (1736), а потім у Переяславському колегіумі (1740), значковий товариш (з 1748), військовий товариш (1756 – 1763 – ?), підсудок земський повіту Золо-

тоніського (1772–1781). Маєтності дістали від діда протопопа бориспільського Петра Рустановича. 16 квітня 1763 р. разом з братом Петром продав плец у Переяславі і деякі ґрунти сотнику Михайлу Гриневичу за 300 рублів. Д.: 1) Уляна Григорівна N (1727 – 1770.28.02). 2) (з 1771) Ганна Костянтинівна Леонтович (бл. 1741 – 1800 – ?), донька сотника золотоніського. Діти: Євдокія (1748 – 1786 – ?), Ганна (1750 – 1786 – ?), Анастасія (1751 – 1786 – ?), Андрій (1760 – 1804 – ?), від 2-го шлюбу – Андрій (1771 – 1786 – ?), Даря (1772 – 1786 – ?), Ганна (1773 – 1786 – ?).

Рустанович Яків Павлович – полковий писар переяславський (1708.12.), сотник терехтимирівський (1717 –1730), наказний полковий суддя (1730–1731). Д.: 1) N Іванівна Сусло, донька полкового судді, 2) Єпистимія Олександрівна Сулима, донька полкового судді.

Рутковський Василь – шляхтич гербу «Побуг», сотник корибутівський (1762). Ухилявся від службових обов'язків за що був покараний позачерговими нарядами. 23 вересня 1762 р. призначений командиром 1000-ї команди козаків на Українську лінію. Відмовився від уряду.

Рутковський Парфен Власович – значковий товариш Прилуцького полку. Д.: NN Тарновська, уроженка Варви.

Рутковський Яків – значковий товариш (1763), 9 серпня 1763 р. продав двір у Переяславі Михайлу Лукашевичу. Абшитований значковий товариш Київського полку (1782).

Рутницький Василь (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 15 підданих (1788). Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марина NN, козачка. Мали дітей Устима, Івана, Мар'яну.

Рухлядка Василь Йосипович – значковий товариш Стародубського полку (1779). Власник хут. Рухлядкіна, де і проживав. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича.

Рухлядка Іван – шляхтич гербу «Долєнга». Значковий товариш Стародубського полку.

Рухлядка Іосиф Іванович (? – 1700 – 1729 – ?) – шляхтич гербу «Доленга», син значкового товариша, сотник наказний (1723, 1724. 1725), наказний отаман городовий погарський Стародубського полку (1722.03.), отаман городовий погарський (1722.04. – 1729.06. – ?).

Рухлядка Федір – значковий товариш Стародубського полку (1769), був у другій армії в поході.

Рухлядка Яким Олексійович – син значкового товариша, значковий товариш в абшиті (1787) у Бакланській сотні Стародубського полку. Д.: Марина NN, донька шляхтича.

Рухов Кирило – покозачений шляхтич «Побуг», військовий товариш Стародубського полку. Його онук Михайло Микитович Рухов-Бадилевський (173$\frac{2}{}$ – ?) – священик с. Ромашкова у Погарському повіті.

Руцький Макар – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1738.03.).

Ручка N – сотник бориспільський у 1665 р., брат сотника воронківського Ручки.

Ручка Іван – сотник медведівський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Ручка Іван – сотницький рід відомий у Воронківській сотні протягом більше ста років. У 1665 р. сотником був Іван Ручка, який передав донесення про зраду печерських ченців своєму братові сотнику бориспільському. Сотник воронківський Переяславського полку (? – 1665.01. – ?), сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1665 – ?).

Рущанський Леонтій – сотник полковий стародубський (? – 1664.09. – ?).

Рябажський Юхим Іванович – значковий товариш (1772).

Рябець Іван (? – 1709 – 1755 – ?) – посполитий. Значковий товариш (1729.2.06. – 1755 – ?). Це досить рідкісний випадок, так як став Іван значковим із посполитих за служби батька. Доглядав за відбірними вівцями, його протекціоністи записані у Кишинській сотні. У 1736 р. наказний сотник при сотні, висланий до Переяслава. Мав 2 двори у Кишеньці, у одному сам жив, а у другому вдова Пріська Острянчиха. Мав двох підсусідків і двох посполитих, що жили на своїх ґрунтах.

Рябуха Іван – обозний полковий ніжинський (? – 1655.05. –1659.1.09. – ?).

Рябуха Матвій Матвійович – обозний полковий ніжинський (? – 1669 – ?), полковник ніжинський (? – 1668.19.08. – ?), обозний полковий ніжинський (1673 – 1676.02. – ?).

Рябуха Ярема (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Рядно Іван – наказний сотник леплявський Переяславського полку (1696.10.).

С

Сава – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1649 – ?).

Сава – сотник кременчуцький (? – 1666.02. – ?).

Саварський Мартин – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Савенко Іван (1698 – 1782 – ?) – мав власний герб, службу розпочав з 1724 р. у Київському полку. 1724 р. збирав у Гоголівській сотні до скарбу військового грошові і хлібні збори. Сотенний козелецький комісар (1725, 1726, 1729, 1730). У 1737–1738 рр. перебував при полковій артилерії у забезпеченні підвод і коней, разом з бунчуковим товаришем Михайлом Домонтовичем організовував закупку коней для армії. 1739 р. був у хотинському поході, «где и неприятелем в плен бил взят», але йому вдалося втекти. Згідно атестату полковника Танського призначений значковим товаришем (1742.24.12. – 1753). Полковий комісар (1744–1745). Наглядач за зборщиками грошового збору у полку (1747), містах Києві (1749), Кременчузі (1751). 13 грудня 1749 р. з нього стягнений штраф за зловживання при наборі волів для російської армії. У цей час подав скаргу на значкового товариша Івана Симонтовського за образу. Абшитований значковий товариш (1753.10.06. – 1782 – ?). Д.: (1738) Уляна NN.

Савенко Корній – хорунжий полковий чернігівський (? – 1681 – ?).

Савенко Мартин – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1689.03.).

Савенко Микола – осавул полковий київський (? – 1715 – 1730). На уряд (після осавула Гната Юрієвича, перед осавулом Євстафієм Гречкою) тримав 21 двір у сс. Пісоцьке, Гладке, Шуляки Остерської сотні, що було підтверджено універсалом гетьмана Скоропадського (1715).

Савенко Опанас – козак сотні Остерської сотні Переяславського полку (1649), кошовий піхотного полку (1669), обозний полковий київський (? – 1672.06. – ?).

Савенко Петро – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1676.02. – ?).

Савенко Петро Іванович (? – ран. 1772) – син значкового товариша. Полковий канцелярист київський, значковий товариш, полковий хорунжий київський (1753.10.06. – ?). Його «сказка» датована 1761 р. Влітку 1768 р. бунчуковий товариш Будлянський захопив його підданних. Д.: Зіновія NN (? – 1772 – ?).

Савенко Процик – наказний суддя полковий полтавський (1676.08.).

Савенко Степан Якович (1730 – ?) – військовий товариш Стародубського полку, полковий хорунжий (1782 – 1787 – ?). Мав 50 підданих у с. Новому. Мав синів Михайла і Павла, доньок Ганну, Єфросинію, Марфу і Тетяну. Д.: 1) Пелагея N Брюхачевська. 2) Меланія NN, донька значкового товариша.

Савенко Федір – значковий товариш Київського полку. Мав заміжню доньку (1772) Ганну.

Савенко Федір Петрович (1772 – ?) – значковий товариш Київського полку, корнет.

Савенко Яким – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Кропивній (1750).

Савенко Яків – значковий товариш Стародубського полку. У 1716 р. отримав гетьманський універсал на маєтність. У 1754 р. обмінявся маєтністю з графом Мойсеєм Владиславичем. У 1759 р. – полковий комісар. Військовий товариш. Мав сина Матвія. Його онук Мойсей (1727–?) мешкав у с. Топаль, де мав 3 підданих.

Савицький – значковий товариш (?) Лубенського полку. Мав у 1745 р. при хуторі у Пирятинській сотні 2 двори підсусідків піших убогих.

Савицький (Савенко) Тихін Ничипорович – сотник понорницький (1723.11.01. – 1737).

Савицький (Савенко) Федір Ничипорович – наказний сотник понорницький (1723).

Савицький (Савич) Іван Ничипорович (? – 1720 – 1751 – ?) – малогрунтовий виборний козак с. Шаболтасівки (1739), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743 – 1751 – ?). Мав підсусідка.

Савицький N (? – ран. 1741) – значковий товариш Лубенського полку, мешкав у с. Ждани. Д.: NNN (? – 1741 – ?).

Савицький Андрій – військовий товариш, возний Курінської сотні (1779).

Савицький Василь Семенович – значковий товариш Чернігівського полку (1744 – 1751 – ?) на місце батька. Мав житловий двір у м. Березному (1747).

Савицький Василь Федорович – службу розпочав у Лубенському гродському суді (1762.20.05. – 1764), полковий канцелярист (з 1762), військовий канцелярист ГВС (1764.15.10. – 1773), городовий писар лубенський (з 1773), військовий товариш (з 1774.24.01.). Отримав чин писаря полкового (з 1779.8.06.), писар полковий лубенський (1779.18.07. – 1781).

Савицький Григорій – абшитований військовий канцелярист ГВК (1762).

Савицький Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1751).

Савицький Григорій (? – 1738) – сотник смілянський Лубенського полку (1736 – 1738.8.07.). 1738 р. у кримському поході «неприятелем убит». Д.: Ганна Павлівна N. Можливо, належала до родини Полетик. У другому шлюбі за Антіном Крижановським, полковником гадяцьким.

Савицький Григорій Савич – служив з 1738 р. у Ніжинській полковій канцелярії канцеляристом, значковий товариш (з 1750), отаман городовий (з 1752), хорунжий полковий стародубський (1764.9.08. – 1780). Полковий хорунжий (1783). Д.: Олена Михайлівна Збитинська, донька значкового товариша. Мали синів Павла (1754 – ?) – обер-офіцер Кирасирського полку (1783), Іван (1757 – ?), Михайла (1766 – ?).

Савицький Григорій Степанович (бл. 1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1750 р. полковим канцеляристом (з 1752.23.01). Значковий товариш (з 1757.15.11), військовий товариш (з 1767), полковий осавул вакансовий (1773 – 1782). Бунчуковий товариш (1782.3.05. – 1787 – ?). Мав підданих у с. Луговинах Куренської сотні і хут. Писарщина Яблунівської, а також 48 душ на хут. Стороженківському. Мав 70 підданих у Пирятинському повіті. Д.: Ганна Степанівна Стороженко, донька сотника яблунівського. У 1780 р. мали трьох синів, один з яких проходив службу у Ростовському карабінерному полку.

Савицький Григорій Федорович – полковий канцелярист (з 1752.6.06.), писар гродський лубенський (з 1762.17.05.), писар земський Роменського повіту (з 1765.18.10.), військовий товариш (з 1781.10.07.).

Савицький Євдоким Семенович – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1744 – 1751 – ?) на місце батька.

Савицький Захар Данилович (бл. 1755 – 1787 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Євдокія Антонівна N, міщанка

Савицький Корній – полковий осавул. Мав сина Саву, онука Якова, правнука Андрія (1765 – ?), який був губернським регістратором у Стародубі (1787).

Савицький Костянтин Тихонович – сотник понорницький Чернігівського полку (1737–1738). 1738 р. управитель Шептаківської волості, значковий товариш Василь Максимович подав донесення до ГВК з проханням призначити його понорницьким сотником, так як Савицький нездатний. Полковник Ізмайлов призначив розслідування і у результаті Максимович став сотником.

Савицький Мойсей – значковий товариш Ніжинського полку.

Савицький Ничипір Савич – сотник понорницький (? – 1693.01. – 1723).

Савицький Олексій (1752 – ?) – службу розпочав з 12 січня 1769 р., возний Курінської сотні (з 1772.1.07. – 1779 – ?), військовий товариш Лубенського полку (з 1774.28.03. – 1779 – ?).

Савицький Олексій Степанович (бл. 1721. с. Луговина – 1751 – ?) – навчався у КМА (? – 1736 – ?), військовий товариш (1779), возний Курінської сотні (1779). Д.: (1751) Ірина Іванівна Бутович. (1733 – ?)

Савицький Павло Тихонович – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш Чернігівського полку (1758.16.02. – 1774), абшитований сотником

(1774.7.07.). У Шаболтасівці і Будищах мав 15 підданих, ліс при Шаболтасівці.

Савицький Петро – старший полковий канцелярист Київської ПК (? – 1759 – ?).

Савицький Самійло – козак сотні Остерської Переяславського полку (1649). Писар Якима Сомка. Після Чорної ради 1663 р. заарештований і засланий до Єнисейська, де ще 27 січня 1669 р. фіксувався у відписці царю воєводи князя Григорія Ромодановского про невільників, які були у Московській державі. 21 липня 1670 р. указ про повернення з заслання.

Савицький Самійло – сотник бахмацький Ніжинського полку (1700 – ?).

Савицький Семен Іванович – писар городовий менський. 1728 р. образив і побив шинкарку – дружину драгуна Виборзького полку Івана Нікітіна Феодосію, за що був покараний киями. Одночасно виконував обов'язки писаря сотенного березненського (1708–1744), 1721 і 1725 рр. був у низовому сулацькому поході, 1732 р. на українській лінії, 1735 р. проти ногайської орди, 1737, 1738 і 1739 рр. по набору волів. Значковий товариш Чернігівського полку (1744.4.03. – ?).

Савицький Степан Федорович (1748 – 1797 – ?) – навчався у КМА (1759.20.09. – 1764), розпочав службу 24 жовня 1764 р., полковий канцелярист (з 1764.4.12.), потім – канцелярист Роменського земського суду (з 1765.14.12.), возний повітовий (з 1768.14.01.), військовий товариш (з 1779.20.05. – 1783 – ?). У походах не був, бажав перейти 1783 р. на цивільну службу. Поручик (1797). Д.: Тетяна Антонівна N (бл. 1755 – 1797 – ?).

Савицький Стефан Васильович (бл. 1684 – 1750) – писар полковий лубенський (1714.11.12. – 1739). У березні 1723 р. у складі комісії розглядав справу про захоплення маєтностей і майна вдовою Романа Бороховського у своєї овдовілої онуки Марії Савич. 7 травня 1715 р. отримав гетьманський універсал з наданням у володіння с. Луговики з ґрунтами і угіддями, звільненням його особистого млина від військової частини податку, поколювщини і показанщини і підтвердженням права на володіння належачим йому Редьковським ґрунтом. 4 серпня 1719 р. отримав гетьманський універсал з наданням права користуватися військовою частиною доходів з млина Данила Савущенка на р. Сулі. Абшитований писар полковий (1747). Мав 25 дворів і 4 кола (1744), мав шинок у Чорнухах. Д.: Євдокія Євстафіївна N (бл. 1697 – 1751 – ?).

Савицький Федір – значковий товариш Ніжинського полку (1725), полковий комісар (1725).

Савицький Федір (1749 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1767 р., канцелярист Роменського повітового земського суду (з 1768.28.01.), військовий канцелярист (з 1772.9.03.), військовий товариш Лубенського полку (1779.20.05. – 1783 – ?). У походах не був, бажав перейти 1783 р. на цивільну службу.

Савицький Федір Данилович (бл. 1758 – 1787 – ?) – бунчуковий товариш. Мешкав у Чернігівському полку (1787). Д.: Феодосія Андріївна N, донька військового товариша.

Савицький-Тихонович Федір Павлович (? – 1770 – 1787 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1781 р. значковим товаришем Чернігівського полку. 1 січня 1784 р. абшитований військовим товаришем. Проживав у Шаболтасівці Новгород-Сіверського повіту. Д.: Євдокія Іванівна N, шляхтянка.

Савич (Стеблювець) N – сотник чигриндубравський.

Савич N – військовий товариш (1781). Разом з полковим осавулом Плешком тримали с. Нове у 1-й полковій сотні Стародубського полку, де за ним рахувалися 5 дворів підданих.

Савич Василь – значковий товариш Чернігівського полку.

Савич Василь – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1740).

Савич Василь – сотник лубенський (? – 1744 – ?).

Савич Василь Васильович (1703/1705 – 1765 – ?) – син полковника лубенського. Службу розпочав 1725 р. Учасник низового походу. Бунчуковий товариш (з 31.12.1735 р.), абшитований бунчуковий товариш (з 1756). Присягнув у 1741 р. Володів житловим двором у Лубнах, у якому сам жив, 4 дворами піших козацьких підсусідків, хутором при урочищі Солониця, мав підсусідків у с. Пісках, у Лукомській сотні при хуторі біля с. Худоліївки 2 двори підсусідків піших, 7 найманих людей, приїжджим двором, шинком та хутором у с. Хрольовці Лукомської сотні, у Пирятинській сотні с. Карпилівці 3 дворами піших посполитих, у д. Семашівці – 4 дворами тяглих та 5 дворами піших убогих посполитих, у Горошинській сотні у с. Худоліївці 3 дворами підсусідків, 1 двором у с. Засуллі. Рід внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Савич Василь Євстратійович (1764, Олишівка – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1787). Разом з братом Іваном мав 40 підданих в Олишівці.

Савич Василь Іванович – сотник любецький Чернігівського полку (1747.1.06. – 1759), (1760–1763).

Савич Василь Савич (? – 1665 – 1714) – сотник полковий лубенський (? – 1695 – 1698), осавул полковий лубенський (1698 – 1700.07. – ?), сотник полковий лубенський (? – 1701.31.01. – 1703.06. – ?), наказний полковник лубенський (1708 – 1709), полковник лубенський (1709–1714). 1713 р. купив у жителя лубенського Петра Островного батьківські і дідизні ґрунти. 15 травня 1714 р. купив млин на греблі Карпилівській та інші ґрунти небіжчика Семашки. Григорій Михайлович Любисток купив у Лубенському полку у його синів дідівські їх маєтки с. Хорошки і д. Пулинці та батьківські – с. Худоліївку і степ Строкачі. У Київському Михайлівському Золотоверхому монастирі поминався його рід: Федір, Феодора, Кирило, Єфросинія, Сава, Андрій, Тетяна, Марія, нм. Настасія. Д.: N (Олена ?) Яківна Якубович, донька полкового обозного лубенського.

Савич Герасим – писар полковий канівський (? – 1649 – ?).

Савич Гордій Семенович (? – 1736) – 1722 р. був у терекському поході. Наказний сотник маяцький Полтавського полку (1723), сотник нехворощанький Полтавського полку (? – 1719 – 1736). Загинув.

Савич Григорій Васильович (? – 1729 – ран. 1743) – бунчуковий товариш (? – 1729 – ?). Гетьман Д.Апостол підтвердив право Івана і Григорія Савичів на с. Кудрівку. Тримав з братом Іваном у с. Червоні Яруги Сумського полку 18 дворів (123 підданих) (1732). Д.: Олена Луківна Жоравка, донька стародубського полковника. Після 1743 р. проживала у с. Кудрівка і мала там шинок. Володіла двором і шинком у с. Кудрівці Сосницької сотні (1747). У другому шлюбі (1749) за Павлом Львовичем Селивановим, поручиком

Московського драгунського полку, який проживав у с. Чорнотичах.

Савич Григорій Семенович (1725 – ?) – службу розпочав 1 вересня 1747 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1749.4.10.), військовий товариш (з 1779.23.09.). Був при Германландському і Борисоглібському драгунських полках за полкового комісара.

Савич Данило – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1737), отаман значкового товариства полку (? – 1747), хорунжий полковий прилуцький (1747– 1756).

Савич Євстрат (1726 – 1772 – ран. 1788) – службу розпочав з 1747 р., військовий товариш Ніжинського полку (? – 1750), бунчуковий товариш у Київському полку (з 1750.11.01.). У 1767 р. відмовився поставити свій підпис під генеральним описом Київського полку. Мешканець олишівський. Д.: (1756) Уляна Іванівна Дубина, донька значкового товариша.

Савич Іван – можливо, Іван Савченко з Романенкової сотні Переяславської (1649). Завдяки посольству Самойловича у травні 1669 р. звільнений у Москві.

Савич Іван (? – 1674 – 1733, Чернігів) – учасник походів: під Голтву проти орди (1689), під Кезикермен і Азов (1695), під Тавань (1697), під Кезикермен і коломацького (1698), двох польських походів під Сандомир (1704). Товариш полку Чернігівського (? – 1704 – ?). 20 лютого 1704 р. отримав гетьманський універсал на тестівські зліївські ґрунти і місце для млина. Був у походах: під Ченстохов (1706), під Білу Церкву (1707), під Глухів (1708), під Київ (1713). 17 січня 1716 р. отримав гетьманський універсал на підтвердження універсалу 1704 р. Мазепи і куплених батьком новосельських і кротинських ґрунтів. 1721 р. ходив на Ладогу на канальні роботи, пізніше був під Астраханню і на Коломаку. Сотник любецький (? – 1709 – 1725), (1727–1733). Помер у 1733 р. у Чернігові, будучи при полковому правлінні. Д.: Феодотія Григорівна Пронкевич (бл. 1667–1743 – ран. 1743.05., с. Зліїв), донька любецького священика.

Савич Іван Васильович (? – 1700 – 1744) – бунчуковий товариш (1729–1744), учасник хотинського походу (1738). Входив до правління Ніжинського полку (1741). Мав володіння у Сосницькій сотні Чернігівського полку (1738). Отримав універсал гетьмана Д.Апостола з підтвердженням на с. Кудрівку, мав 157 дворів посполитих (1740). Проживав у с. Кудрівка, де мав шинок (1743). У 1747 р. у с. Кудровці Сосницької сотні мав 109 дворів (154 хати) посполитих. Д.: (з 1735) Анастасія Степанівна Забіла (1694 – 1751 – ?), донька бунчукового товариша, мешкала у с. Лучниках, взамін якого у 1751 р. отримала універсал на с. Довгалівку. Володіла двором житловим і шинком у с. Кудрівка Сосницької сотні.

Савич Іван Іванович – полковий канцелярист Чернігівського полку (? – 1759). Переведений значковим товаришем до Київського полку, так як він подав скаргу на чернігівського полковника Божича (1759.16.07. – 1761 –?). Його сестри Уляна, Софія, Пелагея і Настасія скаржилися за захоплення ним батьківського маєтку. Возний Любецької сотні Чернігівського полку (? – 1767 – ?). Мав 437 підданих у 2 селах і 1 дєрєвнє. Разом з братами Степаном і Петром тримав 34 підданих у 1 селі і 1 дєрєвнє.

Савич Іван Іванович (1712 – 1749) – син сотника любецького, сотник любецький (1735.28.03. – 1747). Мав підданих у с. Зліїв (25 хат), Кротин (15), Молочках (1), Новоселках (5), Лопатнях (1), Веребйові (2). Його поминальник, записаний у Любецькому монастирі: Сава, Іван, Костантій, ієрей Григорій, Євтихій, Іван, Семеон, Сидір, черниця Афанасія, Настасія, Нечипір, Феодосія, Ганна, Феодосія, Михайло, Феодосія, Леонтій, Христя, Гафія, Тетяна, Євдокія, Єфросинія, Катерина. Д.: Марія Гурівна (бл. 1717–1755). Поминальник її роду: Стефан, Олена, Андрій, Гафія, Семен, Яків, Архип, нм. Андрій, Марія, Семен, Тетяна, Ірина, Феодора, Михайло, Іван.

Савич Іван Ничипірович – малогрунтовий виборний козак с. Шаболтасівки (1739), значковий товариш Чернігівського полку (? – 1743 – 1751 – ?). Мав підсусідка Вакулу Лесенія.

Савич Костянтин Іванович (? – 1735) – син сотника любецького, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1730 – 1735), наказний сотник любецький (1733–1735). Д.: Ганна Криштопівна Фридрикевич, донька бунчукового товариша. Мали доньку Уляну.

Савич Микола Кузьмович (1736 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1761 р. у ГВК, військовий канцелярист (з 1762.03.), писар полковий (1773.31.01. – 1782). Надвірний радник (1788). Мав 157 підданих у 2 містах, 1 селі, 3 хуторах. Д.: Марфа Яківна Ситенський, донька бунчукового товариша.

Савич Ничипір (? – 1662 – 1723) – сотник понорницький. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва.

Савич Олександр Іванович (бл. 1760 – 1811 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1780.17.02.), військовий товариш (1784.3.02. – 1799.11.10.), титулярний радник. Мав з братами Андрієм, Григорієм 437 підданих у Городницькому повіті (1790).

Савич Пантелеймон Прокопович (1763 – ?) – значковий товариш Київського полку (1787). Корнет. Мав 46 підданних в Олишівці.

Савич Петро Васильович (? – 1725 – 1753 – ран. 1756) – син полковника лубенського, учасник низового походу (1725 – 1729), бунчуковий товариш (1735.31.12. – 1751 – ?). Мав у с. Хорошках житловий двір, у якому жив сам, та 5 найманих людей, хутір на Матяшовці з 3 найманими людьми, хутір у Пирятинській сотні (4 двори найманих людей, підданих посполитих дворіу 11 тяглих убогих та 9 піших убогих), у с. Пулинець його підданих посполитих 3 двори тяглих та 3 піших, у Лубнах 1 двір піших убогих підсусідків козацьких, у с. Нижні Булатці 2 тяглих та 2 піших двори підсусідків. Мав у Стародубі двір: 1 хату господаря, при ній кімната прибудована, 2 комори. У ній жив посполитий. Двір на місці шляхетському дістався від предків у спадок. Д.: (1754) Ганна Петрівна Лизогуб (? – 1734 – 1781 – ?), у другому шлюбі за Дмитром Федоровичем Дараганом, полковим суддею.

Савич Петро Федорович (1729.14.05. – 1761 – ран. 1772) – син бунчукового товариша. Служив з грудня 1747 до 1749 рр. при ГВК, військовий канцелярист (з 1749.03.). Універсал від 2 травня 1750 р. на чин бунчукового товариша спільний з братом Федором за служби прадіда, діда і батька (прадід Сава Прокопович – писар суду генерального, потім суддя генеральний, дід Семен Савич – теж писар генеральний до смерті, батько Федір Савич – бунчуковий товариш). Спочатку служив у Лубенському полку, а потім перейшов до Стародубського. У 1751 р. супроводжував гетьмана у Глухів. 1754 р. розподілив батьківський спадок з братом Федором. У 1754 р.

призначений у Ніжинський полк за недоїмки по військових відкупах. У 1757 р. призначений у слідчу комісію по скарзі польської сторони ржищівського управителя на бунчукового товариша Василя Гудовича і військового канцеляриста Івана Березовського про спірні землі. Три місяці 1761 р. знаходився у Глухові при гетьмані. Мав у Стародубі двір: 1 хату господаря, при ній кімнату прибудовану, 2 комори. У ній жив посполитий. Двір на місці шляхетському дістався від предків у спадок. Володів хут. Жигалкою у Новоміській сотні поблизу с. Білого Колодязя, де мав плотину з млином на р. Вепринці, винокурню, приїжджий дім і 13 дворів підданих. У його володінні с. Кривець Топальської сотні, де він проживав, млин, 64 двори підданих. Д.: (1757) Настасія Миколаївна Ханенко (1737 – 1783 – ?), донька генерального хорунжого. Проживала у с. Довгалівці Срібнянської сотні Прилуцького полку, де мала 30 хат підданих. Сини Федір (1747 – ?) і Степан (1753 – ?) служили в Угорському гусарському полку (1779).

Савич Прокіп (1731 – 1761 – ран. 1766) – значковий товариш Київського полку (з 1761.3.02.). Мешкав у м. Олишівці, на місці, яке 1729 р. купив його батько. Військовий товариш. Д.: Катерина Микитівна N (1741 – 1788 – ?). Мали дітей Пантелеймона (бл. 1763 – ?), Параску (бл. 1760 – ?), у 1783 р. за поручиком Степаном Васильовичем Кулаковським, Настю (бл. 1761 – ?).

Савич Семен – значковий товариш (1735 – 1762 – ?) у Чигриндубравській сотні Лубенського полку.

Савич Семен (Сенько) – сотник борківський Миргородського полку (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр. Отаман городовий гадяцький (? – 1661.5.10. – ?). Можливо, це козак Борківської сотні 1649 р. Зуб Сенько.

Савич Семен Левонович (Семенець) – полковник канівський (? – 1658.09. – 1659 – ?).

Савич Семен Савич (? – 1725) – син генерального писаря. Підписав акт про обрання гетьманом Івана Мазепу, що засвідчує його антисамойловичеву позицію. Значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана до Москви. Після смерті батька Мазепа здійснював через нього вплив на чернігівську старшину, призначивши на високу посаду писаря ГВС (1701–1706). У вересні 1703 р. розглядав справу про спірні ґрунти Чернігівської архиєпископської кафедри і Максаківського Спаського монастиря. Генеральний писар (1709 – 1725). 7 червня 1718 р. отримав царську грамоту на земельні володіння у Чернігівському полку. 16 жовтня 1722 р. гетьман видав універсал, яким послав Федотовича і Богдановича у с. Слоут Глухівської сотні для розслідування скарги козаків Тимоша Парія і Юхима Куриленка на насильне скуповування грунтів генеральним писарем Семеном Савичем Д.: 1) (бл. 1689 – 1697 – ?) Тетяна Леонтіївна Полуботок, донька переяславського полковника. Шлюб продовжував зміцнювати позиції Савичів у чернігівському козацько-старшинському угрупованні вже за Мазепи. 2) (з 1720.10.) Мотря Пашковська-Гнилозубівна.

Савич Тарас (1742 – ?) – військовий товариш (? – 1788 – 1792 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька осавула сотенного.

Савич Тихон Ничипорович (? – 1690 – 1737 – ран. 1743) – гілка роду Савичі-Тихоновичі користувалась шляхетським гербом «Сулима». У його «сказці» 1734 р. відзначені участь у полтавській битві (1709), будівництві ладозького каналу (1720). Сотник понорницький (1723 – 1737). На чолі сотні був у низовому поході 1723 р. у складі 1000 – ї команди на чолі з сотником сосницьким Павлом Сангурським. 1731 р. у поході під керівництвом полковника Богданова, з жовтня 1733 р. до квітня 1734 р. на Українській лінії, 1734 р. у команді сотника ройського Якова Бакуринського на кордоні у Любечі. У 1729 р. захопив ґрунт у козака с. Шаболтасівки Захара Мороза. Володів з братами млином на р. Головеньці під с. Крисками Понорницької сотні. Д.: Євфимія NN (? – 1720 – 1751 – ?), проживала у с. Шаболтасівці, де мала шинок. У неї був приїжджий двір у Сосниці.

Савич Федір Васильович (1720 – 1763 – ?) – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р. Мав братів Петра, Івана і Йосипа. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1750 – 1763 – ?). 1756 р. призначений разом з військовим товаришем Свірським для проведення ревізії у Гадяцькому замку у зв'язку із звільненням з посади господаря замку бунчукового товариша Богдановича. У 1745 р. у Роменській сотні у с. Заїзд мав посполитих 1 двір тяглих та 2 піших убогих. У с. Ведмежому житловий двір та 3 двори малогрунтових не могучих, 9 тяглих та 3 піших убогих посполитих. Мав у 1747 р. убогих і дуже убогих підданих у Роменській сотні у с. Зайда 6 дворів ву них 8 хат; у с. Ведмежому підданих убогих 15 дворів на 17 хат, 10 піших підсусідків та житловий двір, 15 дворів найманих людей, 2 шинки. У 1752 р. разом з братом Петром мали суперечку за ліс з козаками Савченком Андрієм, Семком Стефаном та іншими. 1757 р. не допустив бунчукового товариша Павла Ласкевича будувати млин на р. Ромні.

Савич Федір Семенович (бл. 1691–1750) – 1725 р. позивав у Сосницькій сотенній канцелярії козака с. Ляшківці Сосницької сотні Дмитра Татарина за побиття підданих. Військовий товариш (1726). Отримав указ ГВК про слідство у справі мешканки с. Жуклеве Понорницької сотні Гафії Павлової на довгогребельського гутника Павла Степанова за захоплення підвод з гутним склом і шкірами (1726.1.11.). Бунчуковий товариш (1725–1750, універсал на звання 1735.13.09.). Мав у с. Гута Будиська 9 убогих підданих, у д. Дегтярівка Волинської сотні 24 убогих (1732), володіння у Сосницькій сотні Чернігівського полку, у д. Довгій Греблі 2 двори посполитих (1739), мав шинок у с. Довгій Греблі Волинської сотні, 4 двори посполитих там само, 4 двори посполитих у с. Рудня (1740), у д. Греблі 4 двори посполитих (1741), у с. Довга Гребля мав 9 дворів посплитих, при хуторі, володів у Сосницькій сотні с. Рудні 5 посполитими дворами (1743), приїжджий двір у с. Довга Гребля Волинської сотні, приїжджий двір у д. Рудні (1747). Мешканець с. Медвежого. Мав у степу Бахмацької сотні хутір, 2 хати, жили наймані Іван Журавель і Кіндрат Мовчан. У 1736 р. мав двір у сл. Веригінська Глухівської сотні, підсусідків 1 двір у м. Бахмач, приїжджий двір у с. Плачики Батуринської сотні, у 1738 р. володів 14 хатами посполитих с. Загоровки Борзнянської сотні, 43 дворам посполитих і 14 підсусідських у с. Слоути Глухівської сотні, приїжджим двором і шинком у с. В.Загоровці Борзнянської сотні, двором приїжджим у Батурині та у с. Пальчиках. Д.: Настасія Петрівна N (бл. 1703 – ?).

Савич Федір Федорович (1718, с. Ведмеже – 1768 – ран. 1778) – син бунчукового товариша, бунчуковий това-

риш (з 1750.2.05.). Присутній у ГВС. Абшитований у 1768 р. Д.: Марія Яківна Якубович (1730 – 1778 – ран. 1790), донька генерального осавула.

Савич Янчук – сотник Черкаського полку (1638 – ?).

Савич-Рудницький Василь Григорович (? – 1717 – 1752) – син сотенного старшини, наказний сотник понорницький Чернігівського полку (1743). Мав сина Павла.

Савін Данило (? – ран. 1772) – значковий товариш (1732), отаман куреня значкових товаришів Прилуцького полку (? – 1740 – 1747). Обраний полковим хорунжим на місце померлого Антона Маценка (1747 –1759). У 1756 р. звинувачений у хабарництві від козаків Великобудиської і Старосанжарської сотень Полтавського полку у м. Архенгельську у Новій Сербії. У 1759 р. ГВК стягувала з спадкоємців Івана Себастьяновича 36 карбованців боргу. Намагався отримати від спадкоємців генерального військового осавула Якова Якубовича відшкодування за стягнутий податок з вільних військових земель, привласнених Якубовичем.

Савка – генеральний бунчужний у Ханенка (? – 1671.11. – ?).

Савойський Данило (? – 1695 – ран. 1748) – отаман городовий роменський (? – 1725), значковий товариш Лубенського полку (? – 1727 – 1739 – ?), полковий комісар лубенський (1727). У 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. на лінії з працівниками, у 1738 р. у поході при Дністрі. Учасник кримського походу (1739), військовий товариш. Абшитований військовий товариш. Присягнув у 1741 р. Д.: NNN (? – 1705 – 1751 – ?), мали синів Дмитра, Івана, Лазаря, Юрія, Мойсея, з якими після смерті чоловка вела майнові суперечки.

Савойський Дмитро Данилович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1737), учасник очаківського походу (1737), вів фінансові справи з військовим товаришем Андрієм Мазаракієм. Військовий товариш (? – 1745 – 1751 – ?) патенту не пред'явив. Мав у Ромнах двір житловий, у Роменській сотні у с. Коржові у подворку 1 двір піших убогих підсусідків, у с. Москалівці 1 двір піших убогих, у с. Великих Бубнах 2 двори.

Савойський Іван (1738 – 1790 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1777 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 12 підданих в одному селі у Роменському повіті. Д.: (1780) Єфросинія Семенівна Михайлова, донька козака Хмелівської сотні.

Савойський Іван Данилович (1719/1725, Ромни – ?) – син військового товариша. Навчався у КМА (1736), військовий канцелярист ГВК (з 1743), військовий товариш Лубенського полку (з 1747).

Савойський Павло (1740 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1777 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 1 підданого у Роменському повіті (1790). Д.: (1780) Євдокія Омелянівна Кудря, донька козака гаврилівського.

Савойський Петро Данилович (? – 1720 – 1751 – ?) – за служби батька (отамана у Ромнах) значковий товариш Лубенського полку (1732 – 1751 – ?). У 1736 р. був комісаром, у 1737 р. – при видачі фуражу. Приймав участь у кримському поході 1739 р., при роздачі бідним і «неімущим» хліба і свічок (1751). Мав у Роменській сотні у с. Процювці двір житловий і шинок (1745).

Савойський Роман (1761 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 110 підданих у 1 селі і 1 хуторі у Роменському повіті. Д.: Ганна Григорівна Зарудна (1767 – ?), донька військового товариша.

Савойський Семен (1723 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1768 – 1777 – ?). Мав маєтність у с. Великі Бубни Хмелівської сотні. Абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?), підданих не мав. Д.: (1765) Горпина Григорівна Савченко, донька козака.

Савойський Стефан Данилович – за служби батька (отамана у Ромнах) значковий товариш Лубенського полку (1732 – 1739 – ?). Приймав участь у кримському поході (1736, 1738).

Савойський Федір – значковий товариш Лубенського полку, мав у Роменській сотні у с. Процювка житловий двір найманий, у с. Плавищах – житловий двір (1747).

Савойський Юрій Данилович (бл. 1728/1730 – 1788 – ?) – син військового товариша. Служив з 1746 р. у званні військового канцеляриста 14 років. Військовий товариш у Лубенському полку (1760.10.10. – 1781.08.), хорунжий полковий (1781.10.08. – 1786 – ?), абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 110 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: NN Устимович, донька бунчукового товариша.

Савойський-Єзучевський Ничипір – військовий товариш (1733).

Савон Прокіп – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1737).

Савоненко Роман – сотник яготинький Переяславського полку (? – 1685 – 1687.04. – ?).

Савран Роман – значковий товариш Бобровицької сотні Київського полку (1740), відкупщик Київського полку (1740). У лютому 1740 р. від батька отримав лісок у с. Браниця. 1741 р. приніс присягу імператриці. 21 вересня 1748 р. був виключений із значкових товаришів, як нездатний для такої служби, але згодом поновлений. Значковий товариш (1766).

Саврицький Йосип Філімонович – значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1750 – ?), в Ізюмі при рабочій команді (1737).

Саврицький Сава Філімонович – значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1750 – ?). Одного з них стосується інформація: володів греблею з млином у два кола на р. Кропивній у с. Кропивній Топальської сотні. Д.: Євфимія NN (? – 1761 – 1781 – ?).

Саврицький Філімон (? – ран. 1728) – військовий товариш. Отримав універсал на млин на р. Ірпі і ґрунт Тимонівський з дозволом будувати хутір (1709.28.02.). Отримав універсал на маєтності у с. Кропивній від гетьманів Скоропадського (1710.16.09) і Апостола. Д.: Настасія Яківна Рубець.

Савусько Данило – наказний сотник роменський (1725).

Савусько Денис – наказний сотник роменський (1723).

Савченко Богдан – сотник веприцький (? – 1666.10. – ?) Зінківського полку, сотник веприцький Гадяцького полку (? – 1672.07. – ?).

Савченко Дорош – козак Золотоніської сотні, значковий товариш Переяславського полку (1742 – 1750 – ?), абшитований значковий товариш, його донька заміжня за отаманом сотенним березанським Павлом Головачевським.

Савченко Зінець Маркович – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Савченко Іван – значковий товариш Київського полку (1741).

Савченко Іван – сотник 4-ї сотні 2-го компанійського полку (1740 – 1751 – ?).

Савченко Іван Маркович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1723).

Савченко Марко – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?), житель с. Березовець Срібнянської сотні.

Савченко Матвій – сотник Подільського полку (? – 1658.7.11. – ?).

Савченко Михайло Маркович – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Савченко Мойсей – наказний сотник коропський Ніжинського полку.

Савченко Семен – військовий товариш (1783). Мешкав у с. Шаповалівці. Мав 21 спадкового підданого. Д.: Марія Гнатівна Синельникова, донька військового товариша.

Савченко Яків – Савченки Ясько та Іваник козакували у Костянтинівській сотні 1649 р. Сотник костянтинівський Лубенського полку (? – 1659.12 – 25.02. – ?).

Савченко-Бєльський Дмитро Федорович (1737 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 13 підданих. Д.: Ганна NN, донька козака.

Савченко-Бєльський Семен Іванович (1752 – ?) – син отамана сотенного шаповалівського, військовий товариш Ніжинського полку (1782), корнет. Мав 15 підданих. Д.: Марія Гнатівна Синельникова, донька військового товариша. Мав синів Василя, Дем'яна, Федора, Козьму, доньку Уляну.

Савченко-Бєльський Тимофій Іванович (1754 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 6 підданих. Д.: Уляна Дмитренко, донька корнета.

Савченко-Бєльський Федір Олексійович (1752 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788).

Савченко-Маценко Лев (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788), мав 30 підданих у одному селі (1788). Д.: Катерина NN, донька священика.

Савчук Федір – сотник Грунської сотні (1654), у цій же сотні козакував Тишко Савчук (1654).

Сагайдак Іван – сотник старосанжарський (? – 1713 – 1715), колишній сотник (1717), козак кінний старосанжарський (1718).

Сагайдачний Михайло Гаврилович – син козака, сотник комишнянський (? – 1659.11. – 1659.12. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр..

Сагайдачний Опанас – значний військовий товариш, продав дім значному військовому товаришу Артему Мартиновичу.

Сагайдачний Тимофій (1753 – ?) – службу розпочав з 1770 р., отаман сотенний (з 1778), значковий товариш (з 1781).

Садівничий – сотник гоголівський Київського полку.

Садковський Василь – значковий товариш Переяславського полку (? – 1741 – ?).

Садковський Григорій Кирилович (? – 1715 – 1752 – ?) – син козака березанського убогого, значковий товариш Переяславського полку (1732–1752). Захопив родинні землі у с. Вєтове, за які з ним судилася Уляна Садковська. Мав житловий двір у с. Корніївці Березанської сотні. Його донька (1729 – 1771 – ?) стала черницею Флорівського Вознесенського монастиря Ольгою.

Садковський Ярема – можний козак с. Паришкова (1731), значковий товариш Переяславського полку (? – 1734 – ?).

Садовенко N – полковий канцелярист київський (? – 1780), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Садовенко Борис – мав власний шляхетський герб, козак Козелецької сотні (1745), значковий товариш Київського полку (1764). Проживав у Козельці на місці козачому купленому його тещею Ганною Ющенковою (1706 – ?) ще 14 вересня 1730 р.

Саєвський Сидір – писар полковий гадяцький. Володів с. Петрівкою, яке після нього перейшло до полкового писаря Семена Заліського.

Саєнко Олексій – сотник 1-ї Борзнянської сотні, мав лист на маєтності гетьмана Апостола. Загинув у бою. Мав сина Михайла (сотенний отаман), онука Максима (сотенний отаман), правнука Григорія (1717 – ?), який мешкав у с. Митченках.

Сазон Прокіп – наказний сотник бубнівський Переяславського полку (1737).

Сазонов Давид – абшитований значковий товариш Київського полку (1782).

Сайко Іван (1717 – ?) – з дворян, службу розпочав з 10 листопада 1739 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Сайко Петро (1766 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Сайко Семен (1727 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Сакович Іван Петрович (? – ран. 1787) – син значкового товариша. Значковий товариш Ніжинського полку. Його діти мешкали у с. Шатрище Глухівського повіту.

Сакович Олександр (? – 1665 – 1740) – сотник київський (? – 1693 – 1695.06. – ?). У 1710 р. здався владі і повернувся на Гетьманщину з Бендер як «слуга мазепинский». Бунчуковий товариш (? – 1729 – 1740) у курені Лубенського полку. У 1736 р. разом з генеральним хорунжим Горленком і Гамалією проводили ревізію маєтностей. У 1737 р. виступив в очаківський похід, але був повернений бригадиром Дуніним з дороги додому. Мав у Лубенському полку у Пирятинській сотні у с. Гурбинець підданих посполитих 1 двір тяглих убогих та 5 піших. У 1747 р. у Пирятинській сотні за ним рахувалися піддані у с. Гурбинці малогрунтових 2 двори на 2 хати, убогих 13 дворів на 16 хат, 1 бездвірна, 1 ратушний служитель, у 1750 р. його посполитих у другій полковій Переяславській сотні у с. Козлові 1 двір малогрунтових. Тут же мала приїжджий двір його вдова Катерина. Д.: (1740) Катерина Степанівна Томара (? – 1720 – 1752 – ?), вдова значного військового товариша Федора Марковича Марковича Кума Петра Якимовича Горленка (з 1740). У 1749 р. ГВК розглядала справу про намагання чернігівського полковника Івана Божича повернути дружину свого кріпака, затриману удовою бунчукового товариша Саковича, а також про суперечку між ними ж прикажчика Василя Константієва Волошина, якого полковник вважав своїм кріпаком.

Сакович Петро Олександрович – син бунчукового товариша. Значковий товариш Ніжинського полку.

Сакун Василь – козацький старшина (1637), полковник білоцерківський (1637–1638).

Сакун Іван – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1688), білицький (1688 – 1690.01 – ?), у товаристві Білицької сотні (1691).

Салат Степан – наказний сотник келебердинський Полтавського полку (1724).

Саливон Антон Гнатович (? – 1707 – 1728 – ?) – сотник. Мешкав у Кролевці.

Саливон Іван – отаман у Білоцерківському полку (1638 – ?).

Саливоненко Роман Андрійович (? – 1670 – 1766 – ?) – син жителя ольшанського, козак і отаман ольшанський (? – 1685 – 1749 – ?), «...поход у Великого луга як взято Самойловича 686, под Перекопом 686, под Паланкою 694, под Озовом 696, на Ижорской баталии, под Любарем могилу сипали, тепер 724 в Терку козак зостает». У 1740-х роках скупив родові володіння Полонецьких та місцевих козаків у с. Ольшаній. Мав шинок у с. Ольшана.

Саливонович Степан – сотник новомлинський Ніжинського полку (? – 1680.07. – 1683.02.).

Салімовський Діамед (бл. 1754 – ?) – службу розпочав з 1768 р., канцелярист полковий (1774 – 1777), отаман сотенний (1777 – 1783), військовий товариш Лубенського полку (1783 – 1787 – ?).

Салімовський Іван – козак сенчанський, разом з братом Яковом (городовим отаманом сенчанським (? – 1740 – 1743)) мав поля на 40 днів, лісу на 100 рублів, сіножать на 100 коп, 30 вуликів, винокурню в 1 котел, шинок у Сенчі (1747), значковий товариш Лубенського полку (? – 1768), абшитований у 1768 р.

Салімовський Каленик Григорович (1769 – ?) – з шляхти. Службу розпочав 9 лютого 1770 р., полковий канцелярист (з 1775), колезький канцелярист (з 1778), військовий товариш Лубенського полку (з 1781.28.04. – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Мав 18 підданих у 1 селі Лохвицького повіту.

Салімовський Кирило – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист, колезький канцелярист, військовий товариш.

Салімовський Максим (1744 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мешканець Лохвицького повіту, підданих не мав. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька військового товариша. Мали сина Георгія і доньку Соломониду.

Салімовський Ничипір (1746/1750 – 1788 – ?) – службу розпочав з 7 лютого 1778 р., колезький канцелярист (1778.6.10. – 1782 – ?), абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мешканець Лохвицького повіту, підданих не мав. Д.: Параска NN, донька сотенного отамана. Мали доньок Настасію і Ганну.

Сало Гаврило – сотник царичанський (? – 1682.05. – 1692.2.12.). Арандаренко мав якісь дані про те, що Царичанка була засновано за гетьмана Самійловича козаками Гаврилом Салом і Олексієм Кочергою.

Салогуб Василь – військовий товариш Київського полку (1722).

Салогуб Василь Корнійович (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.

Салогуб Дмитро (? – ран. 1788) – отаман городовий чигриндубравський (1747). Мав підсусідків у с. Новаки Лубенської полкової сотні. Товариш полку Лубенського (1762). Д.: Настасія NN (1742 – 1788 – ?).

Салогуб Захар – покозачений шляхтич, сотник лубенський (1684 – ?), (? – 1688 – ?), (? – 1691.11 – 1694.06. – ?).

Салогуб Іван (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Д.: Олена NN, донька священика.

Салогуб Корній – отаман сотенний красноколядинський. Разом з гайворонським козаком Германом Чорнишом осадив хутір з млином, який за гетьмана Мазепи продав військовому канцеляристу Григорію і на його місці виросло с. Григорівка. Сотник красноколядинський (1701–1708).

Салогуб Кузьма Васильович (? – ран. 1779) – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1767 – ?). Абшитований військовий товариш (1772), проживав у с. Гайвороні Корибутівській сотні Прилуцького полку, де мав шинок. Д.: Пелагея Григорівна Григораш, донька сотника іваницького. Мали синів Мойсея, Прокопа (1743 – ?), Івана (1745 – ?). Після смерті чоловіка тримала 5 підданих у с. Гайвороні і 4 у с. Рябухах.

Салогуб Максим – абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – 1779 – ?). Проживав у с. Гайвороні Корибутівської сотні, де мав 15 підданих. Д.: Тетяна NN, вдова священика варвинського Мойсея П'ятоки. Мали сина Микиту, доньку Ірину.

Салогуб Матвій Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1709 – 1751 – ?), житель с. Гайворона, де мав шинок.

Салогуб Михайло – військовий товариш (1782). Мав 20 підданих у Борзнянському повіті.

Салогуб Мойсей Козьмич (1734/1738 – ран. 1779) – шляхтич (1782), військовий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – 1782 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Мав 45 підданих в селі Гайвороні Корибутівської сотні. Д.: Зіновія NN, донька козака.

Салогуб Петро (Красноставський) – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. був наглядач за вівчарними заводами, 1737 р. – у очаківському поході при волах. 1735 р. обміняв землю і дім на город від Чернігівського кафедрального монастиря. Володів частиною млина у Мрині свого тестя сотника Хомицького, яку потім продав Чернігівському монастирю. Мав 2 підсусідків в Мрині (1736). У 1739 р. жителька сосницька Марія Дащенко подала скаргу на нього і його дружину за захоплення спадкового майна. Д.: Хомицька, донька сотника мринського.

Салогуб Сава – козак гайворонський (1731), значковий товариш Прилуцького полку (1740), тримав шинок у с. Дмитрівці.

Салогуб Стефан (1707 – ?) – син козака с. Гайворон Корибутівської сотні. абшитований бунчуковий товариш (1766). Д.: NNN (1716 – 1766 – ?).

Салогуб Стефан (1712 – 1788 – ?) – значковий товариш (1767), абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1772 – 1788 – ?). Проживав у с. Гайвороні Корибутівської сотні, де мав 85 підданних чоловічої і 79 жіночої статі (1785). Неписьменний. Д.: Уляна Миколаївна Сірко, донька козака с. Тяниця Ніжинського полку. Мали сина Івана (1743 – ?), який став возним Корибутівської сотні (1779) і доньку Домну (1757 – ?).

Салогуб Тарас – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1767 – ?).

Салогуб Устим Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1779 – ?), житель красноколядинський. Мав 2 посполитих у м. Красному Колядині. За ревізією 1764 р. мав 3 хати підсусідків у с. Рябухах та хут. Григорівському Красноколядинської сотні. Проживав у с. Рябухах. Д.: NNN (? – ран. 1779), донька сотенного отамана.

Салогуб Федір Корнійович – син сотника красноколядинського, отаман сотенний касноколядинський (? –

1725 – ?), сотник іваницький (1738 – 1764), сотник полковий (1767). Д.: N Іванівна Романович, донька полкового судді.

Салогуб Яким (1752 – ?) – службу розпочав з 1769 р., військовий товариш (з 1778), абшитований військовий товариш (1787), мав 95 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Ксенія Петрівна Максимович, донька підсудка земського.

Саманас Іван – підосавул полковий 3-го компанійського полку (1745 – 1751 – ?).

Саманас Михайло – грек з Турецької області. Осавул полковий 2-го компанійського полку (1737 – 1751 – ?).

Самарський Андрій Васильович (1727 – 1773 – ?) – службу розпочав з 29 лютого 1749 р., значковий товариш Полтавського полку (1763.30.07. – 1773 – ?).

Самарський Василь – значковий товариш Полтавського полку (1732–1752). Мав хутір під Ватажковим та шинок, двір у Полтаві та 2 хутори під нею (1735), у 1736 р. хворий, знаходився у Сосниці «у лекарствах».

Самарський Василь (1745 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 21 підданих у 1 хуторі. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.

Самарський Григорій – наказний сотник орлянський Полтавського полку (1724).

Самарський Дмитро – хорунжий полковий полтавський (? – 1712 – ?), сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1714 – ?), (1716 – 1718 – ?), сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1725 – ?).

Самарський Іван – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (? – 1750 – 1755 – ?), жив у Полтаві.

Самарський Пантелеймон (1735 – 1784 – ?) – запорозький козак з 1749 р., значковий товариш Миргородського полку (1777 – 1784 – ?).

Самарський Петро (1752 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 3 підданих у Ромнах. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Софія Іванівна Полетика, донька значкового товариша.

Самарський Пилип – отаман значкового товариства Гадяцького полку (1723).

Самарський Степан Лукич (1733 – ?) – син отамана городового прилуцького, службу розпочав 1 серпня 1756 р. полковим канцеляристом у Прилуцькій ПК, возний гродський прилуцький (1766 – 1782 – ?) і отаман сотенний Переволочанської сотні. Мав 45 підданих чоловічої статі у с. Подаща, всього 85 в одному селі. Абшитований полковий писар (1788). Д.: Тетяна NN, донька священика. Їх сини Андрій (бл. 1757 – ?), Карпо (бл. 1771 – ?).

Самборович-Мороз Іван (1736 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька священика.

Самборський Іван – військовий товариш Стародубського полку (2-га половина XVII ст.). Мав сина Клима, онука Дмитра, правнуки Григорій (1727 – ?), Яків (1737 – ?), Микита (1757 – ?) були священиками у Новоміському повіті.

Самборський Михайло Григорович – службу розпочав з 1762 р. у Київському полку, отаман сотенний у Козелецькій сотні, значковий товариш (1781.2.01. – ?).

Самко-Тимошевський Андрій – військовий товариш.

Самко-Тимошевський Мартин Андрійович – син військового товариша, значковий товариш Конотопської сотні. У 1727 р. отримав універсал ніжинського полковника на маєтність при м. Конотоп. Його онук сотенний отаман Іван Романович (1717 – 1787 – ?) мешкав у с. Новоселівці Коропського повіту.

Самойленко Григорій – наказний сотник басанський Переяславського полку (1733).

Самойленко Іван – значковий товариш Ніжинського полку (з 1754).

Самойленко Кирило – наказний сотник менський (1737).

Самойленко Омелян – значковий товариш Лубенського полку (1747), мав володіння у с. Оробцях Снітинської сотні.

Самойленко Стефан – значковий товариш Ніжинського полку (з 1754).

Самойленко Тимофій – значковий товариш Ніжинського полку (з 1754).

Самойленко Трохим – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1716 – 1718 – ?).

Самойлов Ничипір (1751 – ?) – службу розпочав 1765 р. у Переяславському полку, військовий товариш (1782 – ?).

Самойлович Василь – полковий осавул прилуцький.

Самойлович Іван Яремійович (1722 – 1788 – ?) – син сотника, полковий писар. Проживав у Конотопі. Мав 120 підданих (1788). Д.: NN Стефанович, донька протопопа роменського.

Самойлович N – значковий товариш (1736–1737), мав у с. Оленівці 6 підсусідків безгрунтових козацьких.

Самойлович N – отаман сотенний, абшитований сотником (1766).

Самойлович Андрій Лукич (бл. 1752 – ран. 1800) – син значкового товариша, онук сотника новомлинського. Колезький канцелярист (1773), військовий товариш Ніжинського полку (з 1773.7.06.), поручик у відставці (з 1787.24.05.). Мав спадкових підданих у м. Нових Млинах, с. Оленівці, хут. Будищі. Д.: Ганна Максимівна Петровська, донька бунчукового товариша.

Самойлович Василь – значковий товариш (1728), 1728 р. скаржився гетьману на новогребельського старосту Григорія Григор'єва про захоплення льону та скотини. Осавул полковий прилуцький.

Самойлович Василь Васильович – син осавула полкового. Значковий товариш Прилуцького полку (1751).

Самойлович Василь Омелянович (1753 – ?) – син сотенного хорунжого, службу розпочав з 1768 р. ву Ніжинській полковій канцелярії. Значковий товариш (з 1779.21.06.), корнет у відставці (з 1787.24.05.), мав 2 підданних у с. Прохор. Д.: Феодосія Андріївна Годило, донька військового товариша.

Самойлович Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1747 – ?), мав у с. Вербичі 2 двори посполитих та житловий (1741).

Самойлович Григорій – сотник новомлинський Ніжинського полку (1688 – 1708).

Самойлович Григорій Григорович (? – ран. 1736) – син сотника новомлинського, значковий товариш Ніжинського полку (1724 – 1727), полковий комісар (1725). Мав шинок у Нових Млинах (1736). Д.: Марія NN, донька архимандрита Пахомія, який вховував їх сина Григорія у Москві. Двором у Нових Млинах, записаним серед значкових, володіла Марія Григорієва Самойловичева та її сини Олексій, Роман та Андрій Самойловичі.

Самойлович Григорій Іванович – у березні 1673 р. відправлений до Москви з братом Семеном, у грудні 1675 р. там залишався уже однин з братів. У лютому 1681 р. там був Яків, а у грудні 1681 р. Семен і Григо-

рій при гетьмані, а Яків – при дворі. Полковник чернігівський (1683–1687). На початку 1686 р. разом з Мазепою їздив до Москви від гетьмана з листом про невигідність союзу з Польщею.

Самойлович Іван – значковий товариш Миргородського полку (1767).

Самойлович Іван – разом з Тимофієм та Степаном 1754 р. отримав чин значкового товариша Ніжинського полку.

Самойлович Іван (? – ран. 1747) – значковий товариш (? – 1724 – 1738 – ?) у Пирятинській сотні Лубенського полку. Учасник польського (1735), кримського походу (1738). У 1724 р. купив млин у два кола на греблі с. Ороб'їв у дядька своєї дружини Андрія Федоровича Хоруженка. Мав 16 підданих у с. Мокіївці. Д.: N Яківна Кичкаровська, донька городового отамана пирятинського. Онука Федора Хоруженка, племінниця Андрія Хоруженка, обивателя пісківського (1727) Пирятинської сотні.

Самойлович Іван Григорович – військовий товариш Ніжинського полку (1736).

Самойлович Іван Самійлович (1630 – бл. 1690) – походив з родини священика Самійла з Ходоркова. Перейшов разом з батьком з Ходоркова до Красного Колядина, став писарем сотенним красноколядинським. Не зовсім ясно чому із Прилуцького полку його ставлять сотником Веприцьким у Гадяцькому полку і чи дійсно він тримав цей уряд? Відносини генерального писаря Степана Гречаного і Самойловича вимагають додаткового дослідження. Вважається, що кар'єру Самойловича спротегував Гречаний. За Брюховецького (1662.5.11.) Самойлович став наказним полковником прилуцьким, а відповідно він тоді уже мав бути сотником красноколядинським Прилуцького полку (? – 1664.12. – 1665.01.). Полковником повним у той час був або Терещенко Федір Терентійович або вже Чернявський Дмитро. Нам невідовий жоден із полкових старшин прилуцьких у той час. В.Модзалевський приводить архівні свідчення, що Самойлович був посланцем Брюховецького до Москви до д'яка приказу Таємних справ Дементія Башмакова з «язиками» за що отримав платню: пару соболів вартістю п'ять карбованців. У 1665 р. очолював охочий кінний полк козацький (1665.01. – ?), який був направлений під Смоленск. Після цієї операції повернувся в Україну, проте не у рідний Прилуцький полк, а перейшов до Чернігівського на посаду уже не сотника, а полкового старшини. Спочатку осавула, а потім судді. На цих урядах іноді виконував функцію наказного полковника. Три роки працював під керівництвом полковника Дем'яна Ігнатовича. Мабуть, проявив себе вірною людиною Ігнатовичу, тому що, коли останній у січні 1668 р. став генеральним осавулом, то полковничий пернач перейшов до рук Самойловича. У полку співпрацював з обозним полковим Савою Посудевським, суддею Марком Артемовичем, писарем Левоном Артемовичем Полуботком, разом з якими піднявся на боротьбу проти російських воєвод. Після загибелі Брюховецького і відступу військ Дорошенка, з прибічниками наказного гетьмана Ігнатовича отримав царське прощення. Проте полк очолював недовго і вже через рік став генеральним суддею, а на його місце висовується Іван Якович Лисенко. Генеральний судя (1669–1672). Після 20 квітня 1669 привезли як послансці чолобитну Ігнатовича. На старшинській раді у Козачій Діброві 17 червня 1672 р. обраний гетьманом, яким був 15 років. Керував козацьким військом під час чигиринських походів 1677 та 1678 рр. проти турків. За правління І. Самойловича Українська Православна Церква втратила свою незалежність і у 1686 р. була підпорядкована Московському патріархові. І. Самойлович був прихильником сильної гетьманської влади, яку намагався зробити спадковою. За його правління, завдяки масовому переселенню правобережного населення на Лівобережжя та Слобожанщину (політика «великого згону»), поступово відродилося економічне життя Гетьманщини. Провівши ряд успішних бойових операцій на Правобережжі, 1674 р. домігся на Генеральній раді у Переяславі проголошення себе «на обох боках Дніпра єдиним гетьманом над усім Військом Запорозьким». Авторитарний спосіб правління І. Самойловича, великі податки на утримання у Гетьманщині московських залог, які важким тягарем лягали на місцеве населення, викликали незадоволення серед козацтва. Старшинська верхівка почала писати московському цареві доноси на гетьмана, звинувачуючи його у зловживанні владою та таємних зносинах з Кримським ханством. Влітку 1687 р., скориставшись невдалим спільним українсько-московським походом на Крим, старшина безпідставно звинуватила І. Самойловича у його провалі та звернулася до царського уряду з проханням усунути гетьмана від влади. 23 липня 1687 р. ставку гетьмана оточили російські війська. На козацькій раді на річці Коломак І. Самойловича скинули з гетьманства (обравши новим гетьманом Івана Мазепу), заарештували й разом із сином Яковом відправили до Москви, а звідти – до Сибіру. Помер у Тобольську 1690 року. Д.: Марія Іванівна Голуб (бл. 1640 – ?).

Самойлович Іван Яремійович (1722 – 1788 – ?) – полковий писар. Проживав у Конотопі. Мав 120 підданих (1788). Д.: NN Стефанович, донька протопопа роменського.

Самойлович Костянтин – син і онук козаків с. Драбівки Золотоніської сотні, який мав прізвісько Шакун. Козак 1-ї полкової сотні, мешканець переяславський. Буву походах: польському (1733–1734), самарському, очаківському, кримському, перекопському, хотинському і сулацькому, супроводжував російські полки через Польщу у 1732 і 1733 рр. Протягом двох років виконував обов'язків полкового осаула при несенні служби на Васильківськом форпосту. З 1737 р. бул сотенним комісаром у 1-ї полкової сотні. У 1739 р. купив двір у Переяславі у козака 1-ї полкової сотні Дем'яна Бутенка. Абшитований значковий товариш (1674 – 1767 – ?). 19 липня 1766 р. звільнений від постоїв і податків. Мав синів Корнила та Івана. Вся родина жилау Переяславі в одном дворі з двох хат. Син Корнило став придворним священиком (1767), був одружений з N Олексіївною Добронизькою, донькою придворного священика.

Самойлович Лука Григорович – син сотника новомлинського, службу розпочав з 1730 р., значковий товариш (1730–1770). У 1737 р. був у команді майора Шипова з виборними козаками, у 1738 р. наглядав за волами, відпущений додому, стежив за збором посполитих, мав підсусідків у с. Оленівці Борзнянської сотні, у 1751 р. складав ревізії. Мав двір житловий у м. Нових Млинах. Абшитований військовий товариш (з 1770.22.12.). Д.: (1746) Настасія Іванівна Троцька, донька бунчукового товариша.

Самойлович Максим – полковник (? – 1713 – ?).

Самойлович Михайло – військовий товариш Прилуцького полку, абшитований сотник (з 1772).

Самойлович Олексій Григорович (? – 1715 – 1783 – ?) – син сотника новомлинського, службу розпочав з 1728 р., значковий товариш (1730–1764). Мав житлові двори у с. Володьковій Дівиці, м. Нових Млинах. У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, 1736 р. – у царичанському поході за писаря, 1738 р. – у кримському поході при волах. Абшитований військовий товариш (1764.22.05. – 1783 – ?). Мав 3 підданих. Д.: Ганна Григорівна Кандиба (1743 – 1789 – ?), донька священика воронізького.

Самойлович Олексій Іванович – значковий товариш (? – 1755 – 1762 – ?). Бунчуковий товариш у Лубенському полку. У 1755 р. захопив ґрунти і угіддя у козаків с. Мокіївка Куренської сотні. Сільський отаман Андрій Ярмоленко подав на нього донесення у ГВК, яка розглядала справу два роки. Полковий комісар лубенський (1759–1760). У 1761 р. у відповідь на його дії козаки цього села захопили його землі.

Самойлович Петро – значковий товариш Чернігівського полку по смерті батька (1747 – 1755 – ?), мав двір житловий у с. Вербичах Ройській сотні (1747).

Самойлович Петро – писар полковий ніжинський.

Самойлович Петро (1752 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 18 січня 1771 р., військовий канцелярист (з 1773.10.05.), військовий товариш Лубенського полку (з 1779.1.06.).

Самойлович Роман Григорович – значковий товариш Ніжинського полку У 1737 р. був у очаківському поході при волах.

Самойлович Семен (? – 1738) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1738). Помер у поході.

Самойлович Семен Іванович (? – 1685.7.06.) – син гетьмана. Коли Григорія Дорошенка відпустили з Сибіру, він 20 березня 1677 р. повернувся у Москву, йому дозволили «ходить за караулом». Переселився поблище до двору Семена Самойловича. У липні 1678 р. уже був в Україні, бо кошовий Іван Сірко пропонував гетьману пустити його з кіннотою на Січ, щоб воювати татар. Полковник стародубський (? – 1682.07. – 1685.7.06.).

Самойлович Степан – разом з Тимофієм та Іваном 1754 р. отримав чин значкового товариша Ніжинського полку.

Самойлович Тимофій – разом з Степаном та Іваном 1754 р. отримав чин значкового товариша Ніжинського полку.

Самойлович Тимофій (? – 1616 – ран. 1685) – син священика, старший брат гетьмана Івана Самойловича. Козак Маньківської сотні Уманського полку (1649), господар Гадяцького замку. Генеральний осавул. Священик у Ромнах, протопоп.

Самойлович Тимофій Григорович (? – 1687– ран. 1732) – син сотника новомлинського, значковий товариш (? – 1707 – 1709 – ?), бунчуковий товариш (1723). Д.: (1707) N Савівна, донька Сави Григоровича, сотника воронізького. Згідно заповіту батька отримала млин на р. Шостці вище с. Макова у три кола і два фільварки (у Вороніжі та у Макаові) з 15 «дворами» і ґрунтами, затверджені універсалами Мазепи (1707.9.03. та 1709.19.02.).

Самойлович Трохим – сотник нехворощанський Полтавського полку (? – 1716 – 1718 – ?).

Самойлович Яків Іванович – син гетьмана, сотник полковий Ніжинського полку (? – 1668.01. – ?). У листопаді 1678 р. уже був у Москві два роки. У 1681 р. знову був у Москві. Полковник стародубський (1685.07. – 1687.07.).

Самойлович Ярема Якович (? – 1656 – 1722 – ?),– сотник варвинський (? – 1676 – 1682 – ?), отаман городовий варвинський Прилуцького полку (? – 1694 – ?). Гетьман Самойлович надав йому с. Озеряне.

Самойловський Михайло (1728 – ?) – військовий товариш (? – 1772), абшитований сотник (1772 – 1788 – ?). Мав 6 підданих у 1 селі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги.

Самойловський Павло – отаман городовий лубенський (? – 1757 – 1766 – ?), абшитований сотник (1768). 1758 р. купив дім у Лубнах у козака Дем'яна Дмитренка. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Самойловський Семен Григорович – приказчик графині Наталії Розумовської, значковий товариш Київського полку (з 1757.10.11.), військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). Жив у Ніжинському повіті, мав 27 підданих (1790). Д.: Настасія N Дроздовська, донька возного. Мали сина Григорія, доньку Марію. Їх донька Настасія заміжня за військовим товаришем Яковом Антоновичем Афендиком (бл. 1743 – 1782 – ?), з 1774 р. за значковим товаришем Київського полку Федором Кропковським.

Самойловський Федір (1741 – ?) – син священика. Службу розпочав 30 липня 1763 р. значковим товаришем ГВА, возний (з 1768.4.03.), військовий товариш в Лубенському полку (з 1779.9.05.), мав 4 хати підданих (1782), поручик у відставці (1788). Внесений до II частини родовідної книги дорян Чернігівського намісництва. Д.: Марфа NN, донька військового товариша.

Самоквасов Парфен Леонтійович – значковий товариш Ніжинського полку (1769).

Самокиш Панко – сотник носівський Київського полку (? – 1670.06 – ?).

Самокиша Петро (бл. 1695 – ?) – козак Китайгородської сотні, вперше у поході його зустрічаємо під Кам'яним Затоном (1712). У 1718 р. він у команді наказного полковника Сави Таранухи під Царициним. Два роки провів на ладозьких канальних роботах. Козак китайгородський, мав ліс вище Китайгорода (1731), отаман сотенний китайгородський (1735–1737), значковий товариш (1737.16.01. – 1755 – ?), мав двір і підсусідків у Китайгородській сотні

Самохвал Андрій Олексійович (1746/1749 – ?) – син козака. Службу розпочав з 20 жовтня 1760 р., полковий канцелярист (з 1762.03.), канцелярист Роменського земського повітового суду (з 1766), возний (з 1768), військовий товариш Лубенського полку (1782), поручик у відставці (1788). Мав 20 хат підданих (1782). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Разом з братом – корнетом у відставці Григорієм – мав 163 нерозділених підданих (1788). Д.: NNN (? – 1759 – 1779 – ран. 1788). Мали доньку Параску.

Самохвал Олексій – сотник наказний орлянський Полтавського полку (1739).

Самоцвіт Михайло Силович – син значкового товариша, службу розпочав з 1765 р. у Малоросійській каолегії, у 1767 р. став військовим канцеляристом. У 1771 р. приймав участь у поході проти турків на місці

сотника І Почепської сотні Стародубського полку. Потім був у полковій стародубській канцелярії для різних доручень. Мав житло у м. Почепі з 4 кімнат. У 1782 р. призначений стряпчим Новоміського повіту. Мав маєтність у с. Ратне. Д.: 1) Настасія Михайлівна Телесницька, донька почепського протопопа. Мали доньку Настасію. 2) Марія Іванівна Єсимонтовська, донька возного.

Самоцвіт Сила Іванович – писар сотенний почепський, значковий товариш. Д.: Настасія Федорівна Горова.

Самусь N Самійлович – син наказного гетьмана, полковник у Орлика, у 1711 р. заарештований генерал-лейтенантом Голіциним у Богуславі.

Самусь Василь Якович (? – 1755 – 1780 – ?) – службу розпочав з 1765 р. значковим товаришем Лубенського полку. Д.: (1775) N Іванівна Шушваль, донька козака Чигриндубраської сотні.

Самусь Григорій Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1777.19.09. – ?).

Самусь Данило Степанович (? – ран. 1782) – значковий товариш Лубенського полку. У 1763–1764 рр. ГВК розглядала питання про правомірність розподілу вільного військового криворуцького степу під Чигрин Дубровою, який належав ГВК між Миколаївським монастирем, колишнім чигриндубровським отаманом Салогубом, значковим товаришем Самусем, земським суддею Іваном Родзянкою та іншими. Абшитований сотником (1772.30.10). Д.: Ганна NN (? – 1784 – ?).

Самусь Данило Якович (? – ран. 1787) – син значкового товариша, сотник.

Самусь Дмитро Якович (бл. 1748 – ?) – службу розпочав значковим товаришем Лубенського полку з 1765 р., у другій армії (1769). Д.: (1780) Ганна NN, вдова козака Кирила Сологуба.

Самусь Іван Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1777.19.09. – ?).

Самусь Іван Якович – значковий товариш Лубенського полку (1774.4.12. – ?). Жив у «деревне» Самусівка.

Самусь Самійло Іванович – можливо його стосується інформація про те, що Самійло Іванович – козак Домонтівської сотні Черкаського полку у 1649 р. Писар полковий ніжинський, за гетьмана Самойловича тримав с. Топчіївку, яке перейшло до протопопа ніжинського Павла Пучковського. Писар полку Кобилана регіменту гетьмана Гришка. Учасник походу під Відень 1683 р. 1685 р. знаходився у Немирові. З охотницького полковника перейменований у богуславського. Полковник богуславський (1688–1713). 1689 р. очолював полк, у реєстрі якого було 164 козаки. Наказний гетьман (1692–1704). Одночасно очолював один із чотирьох кінних полків, чисельність якого була 700 (1692 р.), 500 (1694 р.), 600 (1695 р.) козаків. 16 квітня 1693 р. Самусь особисто приїхав на зустріч з коронним гетьманом С.Яблоновським. У 1701 р. поляки зробили спробу домовитись з Самусем, але отримали відповідь, що останній припинить боротьбу, коли «по всій Україні, від Дніпра до Дністра і вгору до річки Случа не буде ноги лядської». 17 жовтня 1702 р. розгромив польське військо під Бердичевом, а в кінці жовтня, разом з брацлавським полковником Абазином, оволодів Немировом. Віддав Мазепі гетьманські клейноди і поставлений полковником богуславським. У квітні 1711 р. затриманий з обозним і писарем полковими генерал-лейтенантом Голіциним з листами Орлика. Разом з сином, що був полковником у Орлика, взяли в полон. Д.: Ганна NN.

Самусь Степан Самійлович (? – ран. 1704) – значний товариш полку Лубенського. Жив, очевидно, у Чигирин Дубраві. Д.: Пелагея NN (за іншими даними, Уляна). Мала володіння у Золотоніській сотні Переяславського полку. Вдова Уляна мала у 1747 р. хутір у Чигриндубравській сотні на 6 хат і при тому хуторі мав 2 хати її син значковий товариш Яків Самусь.

Самусь Федір Якович – значковий товариш Лубенського полку, корнет (з 1783.28.06).

Самусь Яків Данилович – значковий товариш Лубенського полку (1777.19.09. – ?).

Самусь Яків Степанович (? – ран. 1784) – значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1737 – 1751 – ?), присягнув у 1741 р., в утриманні правління архангелогородської сотні Миргородського полку (1751). Сотник Лубенського полку. Проживав у Чигриндубраві. Мав у м. Чигриндубраві житловий двір, 1 двір тяглих та 1 двір піших підсусідків козацьких, при хуторі Криворувському у його хатах 6 дворів підсусідків тяглих та 6 дворів піших убогих (1745), при хуторі матері Уляни Стефанової Самусевої 2 хати та окремий хутір на 1 двір, у якому 3 хати у сотні Чигриндубравській, приїжджий двір, двір, у якому жив найманий винник та двір з мірошником у м. Чигриндубраві (1747). Мав брата Михайла. Д.: Ганна Василівна Суха (? – 1720 – 1784 – ?), донька осавула полкового полтавського.

Самчевський Матвій Семенович – син полкового канцеляриста, полковий хорунжий (? – 1753 – ?).

Сангурський Іван – хорунжий полковий переяславський (? – 1679 – ?).

Сангурський Іван Павлович (бл. 1711 – 1779 – ?) – син обозного полкового чернігівського, бунчуковий товариш (1738.8.12. – 1765.23.12.). Володів у Сосниці дворами і підсусідками, млином в одне коле мучне на р. Убеді. 27 лютого 1747 р. купив у вдови Павла Полуботка Ганни Романівни двір у Сосниці за 460 карбованців. У 1747–1750 рр. був власником ще й двох шинків у Сосниці та приїзджого двору у с. Малому Усті. 10 березня 1749 у мешканки сосницької Настасії Ковдинської купив город. Абшитований підкоморій (1768), підкоморій земський у 1779 р. Д.: Василиса Андріївна Гудович (1722 – ?).

Сангурський Омелян Денисович (? – 1646 – ран. 1705) – міщанин другої статті за переписом 1666 р., війт сосницький (1672), від міщанства на уряді сосницькому (1684). Полковник чернігівський Григорій Самойлович заборонив йому молоти у власному млині на р. Убеді. Військовий товариш Чернігівського полку (1687). Мав універсали Мазепи (1687) на греблю і млин на р. Убеді та Скоропадського на скуплені у різних сосницьких мешканців ґрунти. У 1696 –1697 рр. був городовим отаманом сосницьким. Д.: NNN (? – ран. 1705).

Сангурський Павло Омелянович (бл. 1675 – бл. 1746) – син війта сосницького, а потім військового товариша. Шляхтич. У його «сказці» 1734 р. зазначено: під знаком Чернігівського полку був у поході під Любарем, Замостєм, у поході в Угорщину, повертаючись через Броди, у замку забрали всю амуніцію додому. Вперше сотником став 1704 р. і того ж року разом з ротою Анненкова, яка знаходилася у Батурині, сотня направлена до Білої Церкви, де два роки (1705–1706) знаходилася для оберігання фортеці. Сотник сосницький (1707–1709). У 1707 р. разом з сотнею 2 роки знаходився у містечку Полонному, де, крім того, був комонний полк Галагана і великоросійський Василя

Івановича Комелева. Ходили в Острог для взяття «язика». 1709 р. був під Полтавою. Сотник сосницький (1711), був під Кам'яним Затоном. Значний військовий товариш (1719.29.06.). Знову сотник (1719–1721), у 1721 р. був на канальних роботах на Ладозі. 22 серпня 1720 р. на нього до ГВК скаржився намісник Сосницького Святоспаського сербо–словенського монастиря Іосаф Зотович за відведення води від монастирського млина. Сотник киселівський (1721–1723). Сотник сосницький (1723.02. – 1727.06. – ?), наказний чернігівський полковник у Астраханському низовому поході (1723–1724). 28 лютого 1723 р. отримав універсал Павла Полуботка і генеральної старшини про послушенство йому посполитства с. Мала Устя, а 16 листопада 1728 р. гетьманський універсал про дозвіл братии гроші на міські витрати з покошового збору. Обозний полковий чернігівський (1734–1738), за ревізією 1738 р. як колишній обозний полковий володів у Сосниці 13 підсусідками. Згаданий як колишній обозний у 1746 р. Д.: (1705) Марина NN, теща протопопа сосницького, намісника хрестовоздвиженського Йосипа Мирводського (1768).

Сангурський Павло Павлович (1728–1763 – ран. 1779) – син полкового обозного, службу розпочав з 1747 р., бунчуковий товариш (з 1747.25.06.). Розділив батьківське майно з братом у 1746 р.: йому належали шинки у Сосниці та у с. Кириївці і приїжджий двір у с. Малому Усті, житловий двір у Сосниці з найманими служителями, 3 підсусідські двори (1747), 3 підсусідські двори і 2 двори служителів (1750). 1755 р. разом з братом Іваном Сангурським захопив млин на р. Убідь у бунчукового товариша Павла Ломиковського. Д.: NNN, жила у Сосниці (1779).

Сандул-Стуров Іван Олександрович – син волоха-сотника миргородського, службу розпочав з 1738 р. у хотинському поході «при боку» полковника миргородського. Значковий товариш (з 1745). Полковий комісар (з 1758). Отаман сотенний 1-ї полкової сотні (1755–1760), асигнований значковий товариш Миргородського полку, у 1752 р. мав двір у Миргороді. Значковий товариш (з 1757), отаман сотенний 2-ї полкової сотні (1760–1763). Сотник богацький Миргородського полку (1770.16.04. – 1772). Мав 8 підсусідків у Миргороді та 4 у с. Сорочинцях Старомиргородської сотні. Д.: Пелагея NN, донька священика. Дітей не мали (1774).

Сандул-Стуров Микола (1754 – ?) – службу розпочав з 1766 р., значковий товариш Миргородського полку (1781 – 1783 – ?).

Сандул-Стуров Олександр Маневич – волох. «Оставив отечество и сродников его с имением... в полковой компании полковым осаулом чрез долгое время был». Приймав участь у походах «1694 з Яковом Лизогубом когда разоряли Белогородщину. За Днепром и паланку взяли 1695 под Казикарменом и в Таване. 1700 з Ефремом Лизогубом же в Нарвском где в пещерах псковских и зимовали. 1704 ходил до Любара где насыпали могилу на границе». Потім рік знаходився у Польщі. Сотник полковий миргородський (? – 1696 – 1699.07. – ран. 1707.11.). Курінчик полковника Данила Апостола Василь Гончар названий братом Сандула (1711).

Санніков Василь – сотник гадяцький (? – 1658.03. – ?).

Сап'яник Яким – полковий канцелярист у Стародубській полковій канцелярії (? – 1781), військовий товариш (1781 – ?).

Саприсько N – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Саранча N – сотник компанійський (? – 1773 – ?).

Саранча Іван (1736 – ?) – службу розпочав з 1763 р., хорунжий сотенний (з 1778.10.), осавул сотенний (з 1780.08.), абшитований значковий товариш (1782), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 35 підданих у одному містечку Гадяцького повіту. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до I частини родовідної книги дворян. Д.: Феодосія NN, донька священика.

Саранчук Андрій Григорович (1739 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1754 р. у Прилуцькій полковій канцелярії підканцеляристом, з 1757 р. у Малоросійській рахунковій канцелярії, військовий канцелярист (1761.22.11.).

Саранчук Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1757 – ?), мав 1 посполитого у Варві, абшитований значковий товариш (? – 1772 – 1779 – ?). Д.: NNN (? – ран. 1772).

Саранчук Семен (1757 – ?) – шляхтич, син військового товариша, службу розпочав з 10 травня 1771 р., отаман сотенний (з 1772), значковий товариш Прилуцького полку (з 1780).

Саранчук Стефан – значковий товариш Прилуцького полку (1740), мешканець Варвинської сотні.

Сарченко Рашко – шляхтич, козацький старшина. 30 грудня 1670 р. наданий королівський привілей надва млини в Каневі за Липовими Воротами після смерті його тестя Д.: NN Криховець.

Саско Іван – наказний сотник опішнянський (1725).

Саскович Іван – козацький старшина (1664. 11.). Швагро Петра Дорошенка. Відповідно до знаних родинних зв'язків останнього, ним міг бути тільки брат його першої дружини, на ім'я невідомої. Саскович Деймойко – козак (1649)

Сафонович Дмитро – хорунжий полковий ніжинський (? – 1665 – 1666 – ?), (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. Сотник рождественський Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Сафонович Іван – писар полковий прилуцький (? – 1662.13.05. – ?).

Сахан Олексій Іванович – син отаман городового, військовий товариш Стародубського полку.

Сахар Петро – значний військовий товариш.

Сахатов Антін Юрійович – син померлого сотника потоцького, Значковий товариш Миргородського полку (1767) мав володіння у Потоцькій сотні.

Сахатов Петро – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1775 – ?).

Сахатов Юрій – значковий товариш (? – 1735 – 1736), сотник потоцький Миргородського полку (1736–1754). Мав при с. Камя'нці ліс Плоский та острів на Дніпрі Дубовка (1745). Д.: NNN, у 1764 р. тримала 5 хуторів у Потоцькій сотні.

Сахненко Фесько – сотник полковий миргородський (? – 1672.05. – ?).

Сахно – сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку(? – 1678 – ?).

Сахнович Лаврін – писар полковий комонний полку Новицького (? – 1680 – ?).

Сахнович Устим – сотник власівський Миргородського полку (? – 1703.31.01. – 1707.03. – ?).

Сахновський Андрій Петрович (1731 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1759 р., возний менський (1768),

полковий хорунжий (1783), полковий суддя (1787). Мав 58 підданих (1787). Д: (1755) Устинія Кіндратівна Плоска (1732 – ?), донька значкового товариша.

Сахновський Василь Пантелеймонович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1784 – ?), абшитований військовий товариш (1787). У Мені і трьох селах мав 231 підданого.

Сахновський Василь Сахнович (? – 1634 – 1677 – ран. 1681) – козак менський Васька Софонов (? – 1654 – ?), сотник менський (? – 1662 – ?), городовий отаман менський (? – 1672 – 1677 – ?). Д.: Гафія NN (? – 1641 – 1681 – ?)

Сахновський Гнат Васильович (? – 1657 – 1732 – ?) – сотник киселівський (? – 1681 – ?), отаман городовий менський (? – 1693 – ?), сотник киселівський (? – 1696.02. – 1697.17.02. – ?), сотник менський (? – 1698 – 1722). 15 лютого 1697 р. купив у місцевого козака Максима Кабаненка ставок під Меною. 5 вересня 1697 р. отримав дозвіл полковника зафундувати греблю і млин під с. Високим на р. Тезні (?). 28 квітня 1698 р. чернігівський полковник Яків Лизогуб надав йому універсал на право поставити млин у с. Баби. 6 січня 1709 р. Скоропадський ствердив його маєтності, а вже 17 січня останній отримав царську грамоту з подякою за вірність під час мазепинського виступу. Обозний полковий (1722–1732), наказний полковник (1726). У 1687–1698 рр. побудував Троїцьку церкву у Мені. Привернув у підданство козаків с. Величківки Менської сотні Якима Івченка, Михайла Давиденка, Тимофія Сущенка та ін. (1728, названий колишнім обозним). У 1732 г. склав тестамент. У 1732 р. з дозволу гетьмана пішов до Чернігівського Максаківського монастиря. Поминальник його роду у КПЛ: Гнат, Зіновія, Борис, Гафія, Павло, Семен, Марія, Іван, Євдокія, Олексій, Феодора, Іван, Ірина, Петро, Настасія. Д.: (? – 1696 – 1714 – ?) Зіновія Павлівна Якимович, донька козака менського.

Сахновський Григорій – суддя полковий миргородський (? – 1767.03. – 1771.06. – ?).

Сахновський Григорій Іванович (1715–1772 – ран. 1787) – навчався у КМА (1727). У його «сказці» 1743 р. відзначені служба військовим канцеляристом ГВК (1733–1737), потім став полтавським полковим суддею (1737.4.12. – 1768). Полтавський полковий обозний (1772–1774). У 2-й полковій сотні у нього 19 хат з 55 родинами підданих (1752).

Сахновський Іван (1746 – ?) – навчався у латинських школах. Пошкодив очі і осліп. Значковий товариш (з 1765.13.02.), військовий товариш (1767.5.02. – ?).

Сахновський Іван Гнатович (Васютинський) (бл. 1677 – 1768 – ?) – службу розпочав в 1718 р., сотник менський (1723 – 1739.30.01.), був у польському поході (1734), полковий обозний (1739.1.30. – 1741), (1748.4.03. – 1768). У 1740 р. займався в Глухові питаннями прийому турецького посла. Протягом 1747–1748 рр. ГВК розглядала справу за скаргою на нього та його родину менського сотника Григорія Кузьминського за привернення у підданство, привласнення ґрунтів та майна, побиття та образи козаків Менської сотні Чернігівського полку, було подано яскраві факти примусового привернення козаків у підданство старшинства. Д.: Євдокія Михайлівна Забіла (1689 – ?), донька генерального судді і N Іллївни Новицької.

Сахновський Іван Григорович – сотник переволочанський Полтавського полку (1772.2.03.–1782).

Сахновський Іван Іванович (1724–1774 – ран. 1781) – у його «сказці» 1761 р. відзначалося, що службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист ГВК (1748–1751), при похідній канцелярії (з 1752), осавул полковий чернігівський (1757–1769), бунчуковий товариш (? – 1774 – ?). Д.: (1763) Софія Петрівна Войцехович (? – 1743 – 1782 – ?), донька бунчукового товариша. Після смерті чоловіка володіла частиною с. Бондарівки Менської сотні.

Сахновський Іван Павлович (1759 – ?) – службу розпочав з 1776 р. у Малоросійській колегії колезьким канцеляристом, військовий товариш Чернігівського полку (з 1781). Д.: Меланія Іванівна Томиловська.

Сахновський Йосип Петрович (1723 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1745 р. Військовий канцелярист (1760), військовий товариш (1768–1783). Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1784). Мав 53 підданих (1787). У 1787 р. дітей не мали. Д. (1762) Пелагея Петрівна Зимницька, донька веркіївського сотника.

Сахновський Максим Петрович – син священика м. Монастирища. Бунчуковий товариш.

Сахновський Михайло Григорович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1784 – 1787 – ?).

Сахновський Михайло Іванович – колезький асесор (1779), працював у Канцелярії малоросійського скарбу асесором (? – 1774 – 1779 – ?).

Сахновський Павло Петрович (1724 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1739 р., військовий канцелярист (1740), сотник менський (з 1753). Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1772). Мав 538 підданих у Мені, Куковичах, Макошині, Бабі, Феськовці і хуторах (1782). Д.: 1) (1764) Євдокія Федорівна Полторацька (1735 – 1787 – ?), донька протопопа сосницького. 2) NNN.

Сахновський Павло Якимович – сотник березнянький Чернігівського полку (1770 – 1782).

Сахновський Пантелеймон Іванович (? – ран. 1768) – службу розпочав з 1748 р. військовим канцеляристом. Абшитований військовий товариш (1760). Д.: Феодосія (Фекла) Іванівна N (1731 – 1783 – ?). Після смерті чоловіка за нею 241 підданий у Мені, Феськівці, Макошині, Куковичах.

Сахновський Пантелеймон Петрович (1734 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1751 р. військовим канцеляристом. Абшитований військовий товариш (? – 1765 – 1787 – ?). Мав 55 підданих (1787). Мав у с. Феськівці і м. Мені 51 підданого. Д.: (1768) Ганна Михайлівна Соколовська (1748 – ?), донька шляхтича.

Сахновський Петро Гнатович (? – ран. 1747) – розпочав службу з 1732 р. бунчуковим товаришем (1732 – 1739 – ?), мав у Мені 28 підсусідських дворів, у с. Куновичі 4 двори, Тимошині 4 двори (1739). Мав синів Андрія та Йосипа. Д.: (1733) Настасія Федорівна Лисенко, донька генерального судді. У другому шлюбі за Степаном Леонтійовичем Славатинським, чернігівським полковим осавулом.

Сахновський Петро Іванович (? – ран. 1787) – сотник горошинський Лубенського полку (1755–1768), 1765 р. заарештував і побив козака сотні Авраменка. Бунчуковий товариш.

Сахновський Степан Іванович (? – 1739 – 1798 – ?) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку. Колезький асесор. Асесор громадянської палати Чернігівського намісництва. (1783). Мав у Березненському і Сосницькому повітах 58 хат підданих (1782). У Мені (109), Феськівці (75), Куковичах (20), хут. Нагоровському (13) мав 217 підданих. Д.: (пізніше 1787, ? – 1798 – ?) Марія Іванівна Товстоліс.

Сахновський Федір (1733 – ?) – осавул сотенний (1770.21.06. –1780.31.01.), абшитований військовий товариш (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Параска NN, донька козака.

Сахновський Яким Іванович (1705 – 1781.22.08.) – службу розпочав з 1737 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник менський (1739–1743), сотник вакансовий, сотник березненський (1748–1769). Обозний полковий чернігівський (1769). Абшитований бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (з 1769). Учасник баталій турецького походу 1738–1739 рр. Знаходився при гр. І.І.Неплюєві у размежуванні земель з Оттаманською Портою у 1740 р. Д.: Ганна Павлівна Сангурська, донька полкового обозного чернігівського.

Сахновський Яким Якимович (? – 1767 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1777 р. полковим канцеляристом. Значковий товариш (з 1781), сотник менський (1783), сотник (1787). Мав 49 підданних на хут. Рогозському (1790). Д.: Настасія Олексіївна Кодинець.

Сахновський Яків – значковий товариш Лубенського полку (1769 – 1771), сотник горошинський (1771.10.03. – 1783).

Сахно-Устимович Андрій Васильович (1726 – ?) – службу розпочав з 1741 р. у Миргородській полковій канцелярії, військовий канцелярист (з 1746), абшитований з 1751 р. Д.: Февронія Степанівна Савицька, донька полкового писаря лубенського.

Сахно-Устимович Василь Васильович – син значкового товариша, службу розпочав з 1758 р. у Миргородській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1759), військовий товариш Миргородського полку (з 1779).

Сахно-Устимович Василь Устимович (1697–1779) – син сотника власівського, службу розпочав з 1711 р., «можнейший козак власівський» (1723). За служби діда і батька, що були сотниками, отримав чин значкового товариша Лубенського полку (1722–1766). У 1736 р. був у Вороніжі. Приписаний до Миргородського полку (1751). 1761 р. отримав підтвердження на с. Аврамівку Хорольської сотні Миргородського полку. У задніпровському місті Цибулеві в утриманні сотенного правління. Абшитований військовим товаришем. Мав чотири хутори під с. Аврамівкою Хорольської сотні, 6 посполитих і 2 підсусідків у хуторі на Правобережжі. Д.: (з 1723) Марія Яківна Апостол, донька осавула полкового миргородського.

Сахно-Устимович Гаврило – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Сахно-Устимович Дмитро Устимович – син сотника власівського, «можнейший козак власівський» (1723), значковий товариш Миргородського полку (1724 – 1752 – ?), полковий комісар (1731). Протягом 1753 – 1766 рр. вів тяжби з братом Василем за спадок. Абшитований значковий товариш (? – 1755 – 1767 – ?). Мав хутір Куневчатий поблизу слободи при Кагамлику на вершині. Мав 6 дворів підсусідків у с. Власівці і 17 дворів при хуторі (1739), 3 посполитих (1753) у с. Таборище і 11 посполитих та 6 підсусідків у хуторі при р. Цибульнику. У 1752 р. мав підданних при 2 хуторах у Городищенській сотні, при хуторі у Крилівській сотні. У 1760 р. його побив і захопив двір майор Македонського гусарського полку Олексій Костюрін.

Сахно-Устимович Іван Назарович – син значкового товариша, значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (1779). Д.: Параска N Петровська, донька абшитованого полкового обозного.

Сахно-Устимович Іван Устимович – значковий товариш (1741).

Сахно-Устимович Максим Андрійович (бл. 1754 – ?) – військовий товариш (1784). Д.: Євгенія Петрівна Бутович.

Сахно-Устимович Назар Устимович – син сотника власівського, значковий товариш (? – 1732 – 1741 – ?) Миргородського полку, «значкового полку Миргородського товарища Назара Устимовича на речке Цыбульничку, а при устье речки Гужванки мельница об одном коле и винокурня, при той же сенокосные и пахотные поля, да выше той гребли и мельницы его ж, Устимовича, владения в «1743м» году поселено в деревне Устимовки. пасек три значковых же товарищей Назара и Дмитра Устимовичов, прозываемые една Коробчина, другая Кунеевская, третья Борщевская по крепостям» (1745), мав у хуторі при р. Гужванці 35 посполитих і 3 підсусідків (1753). Купив «от жителя криловского Ивана Черника Назару Устименку обывателю власовскому 1727 году генваря 29 дня на проданную оному Устименку пасеку з одинадцятма байракам». Священик преображенський власівський (? – 1757 – 1760 – ?). 1757 – 1759 рр. бунчуковий товариш Петро Галецький позивав його за оселення хутора на омельницьких землях.

Сахно-Устимович Омелян – значковий товариш (1738), жив у Хорольській сотні.

Сахно-Устимович Петро Васильович (бл. 1735 – 1788 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Миргородського полку, абшитований військовий товариш (1785 – 1788 – ?), не отримав російського чину (1788). Д.: Тетяна Федорівна Базилевич, донька сотника.

Сахно-Устимович Сахно (? – 1678) – сотник городиський. За сімейною легендою загинув під Чигирином.

Сахно-Устимович Устим Сахнович (? – бл. 1727) – син сотника городиського, при розорені Чигирина потрапив у полон до турків, де був довгий час. Козак власівський, служив в охочому полку, сотник власівський Миргородського полку (? – 1702.11.11. – 1708 – ?). 14 січня 1697 р. купив у Микити Щербухи остров Куренний з річкою і з двома малими островками. 21 лютого 1701 р. купив у жителів опішнянських Павла та Івана Коробченків грунт, пасіку і байраки на правому боці Дніпра в урочищі Великий ліс. 10 травня 1702 р. купив у жительки кременчуцької Ірини Андріїхи Тупчихи чотири ставила на греблі у Крилові. 11 листопада 1702 р. купив у жителя кременчуцького Василя Серченка острів на правому боці Дніпра на Тесмині, з належними до нього острівцями і половину Довжку в урочищі на Тясмині. У січні 1704 р. отримав гетьманський універсал на звільнення його пасіки за ніпром від бджолиної данини. Універсал полковника миргородского Данила Апостола від 22 липня 1705 р. дозволив йому зайняти кут Канювченовский від дороги Крилівської по річку Цибульник. 25 лютого 1707 р. купив у жительки городиської Матвеїхи Шевчихи острів на Тясмині. 17 грудня 1707 р. купив у жительки власівської Марії Мирилчихи острів поблизу Скельок. 25 березня 1707 р. купив у жителя крилівського Яцька Сердюченка грунт: садок и острівець. 1708 р. купив у Данила Жаданенка луку. «Можнейший козак власівський» (1723). Побудував Мотронинський монастир, в якому став ченцем Іла-

ріоном. Д.: Євдокія Яківна Скоробагата, донька козака крилівського, сотника городиського.

Сахно-Устимович Яків Назарович (1724 – ?) – значковий товариш Миргородського полку, військовий товариш (1779), абшитований полковий осавул (1786). Д.: (1786) Параска Пилипівна Петровська, донька полкового осавула.

Сацько Кіндрат – сотник бубнівський Переяславського полку (? – 1680).

Сачавець Гнат – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1759 – 1779 – ?).

Сачавець Денис – комісар полковий полтавський (1729), значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – ?), був отаманом сотенним (? – 1725 – ?), (? – 1733 – 1737 – ?).

Саченко Конон – товариш Прилуцького полку (1652).

Саченко Мойсей – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні.

Саченко Тимко – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1672.06. – ?).

Сачинський Василь – значковий товариш Ніжинського полку (1737), отаман у Вороніжі.

Сачко Дмитро – з писарів слобідського Сумського полку полкової канцелярії, військовий товариш «за отческие и его Сачкова в Полтавском полку при полковых делах отправления службы» (22.11.1744 – 1756 – ?). Мав у Волинській сотні у д. Довгій Греблі 20 дворів посполитих, двір житловий у д. Сядринці, шинок, служителів, 9 дворів посполитих у д. Сядринці (1750). Д.: Ганна Андріївна Полуботок (? – ран. 1768).

Свашка Андрій – сотник овруцький Київського полку (? – 1649.06. – ?).

Свенцицький Петро – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Стародубського полку (177 – 1781 – ?), мав підданих у с. Нивне. Був у турецькому поході 1769, 1770, 1771 рр. Володів сл. Крутий Ровок, де мешкали разом з братами і мали там 25 дворів підданих.

Свердлик Іван Федорович – сотник лохвицький (? – 1650 – ?).

Сверщенко Яцько – сотник у полку Білоцерківському (1638 – ?), козак білоцерківський (1649).

Свириденко Василь – сотник синявський (ран. 1723). Його родич козак синявський Назар Свириденко з братами 1729 р. з'ясовував право братів Коломийченків на гай. 1731 р. козаки Степан та Іван Свириденки подали до ГВК супліку на сотника синявського Андрія Полянського за побиття та неправомірне розмежування гаю з Григорієм та Савою Коломійченками.

Свириденко Василь (? – 1678) – генеральний хорунжий. Присланий гетьманом Ігнатовичем у жовтні 1669 р. до Малоросійського приказу. Сотник понорницький Чернігівського полку (? – 1674.11. – 1678). Не належав до фундаторів цієї сотні, був у ній прийшлим. Загинув під Чигирином. Свояк гетьмана Ігнатовича, якому надав населене ним самим с. Орловку. На уряд сотника володів с. Крисками, які потім перейшли сотнику Федору Ковтуну. Д.: NNN (? – 1678 – ?), сестра дружини гетьмана Ігнатовича, гетьман Самойлович відібрав у неї Орловку на булаву.

Свиридович Харлик – козацький старшина (1617).

Свиридович Кіндрат – сотник Вільшанської сотні Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Свиридовський Іван (1729 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Гафія NN, донька козака. Мали сина Прокопа і доньку Параску.

Свирський Федір Іванович – сотник іваницький Прилуцького полку (1738.24.12. – 1764).

Свирченко Михайло – син значкового товариша. Службу розпочав з 1741 р., значковий товариш (з 1763.14.01.). Д.: NNN, донька значкового товариша.

Свислоцький Петро (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія NN, донька шляхтича.

Свідерській Клим (? – 1723) – шляхтич гербу «Слеповрон». Сотник синявський (? – 1723). Помер.

Свінцицький Петро – значковий товариш Стародубського полку (? – 1779 – ?). Мав у с. Нивному 1 двір підданих.

Свіотницький Василь Михайлович (бл. 1762 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку. Священик святодухівський с. Олександрівки (1787). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Ніжинському повіту. Д.: N Йосипівна Дашевська, донька поручика.

Свіотницький Федір – сотник киселівський (? – 1659 – ?), (? – 1668 – ?). Наказний полковник чернігівський (1668.01.), наказний полковник чернігівський (1687). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Ніжинському повіту.

Свірський Григорій – абшитований сотник компанійський (1775). У м. Гельм'язові і с. Плешканях разом з братами мав 13 підданих (1775).

Свірський Григорій Петрович (1717 – 1784 – ?) – син священика. Служив з 1738 р. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739–1744), був у «предосторожності от опасной болезни», перекладав і зводив правні книги, у розмежуванні земель великоросійських з малоросійськими, складав ревізію, полковий комісар, чин військового товариша отримав від ГВК 11 червня 1744 р. «за службы его при войсковой канцелярии». Абшитований 22 червня 1771 р. Проживав у с. Салогубівці Роменського повіту. Д.: Настасія Яківна N, донька значкового товариша Лубенського полку.

Свірський Іван – міщанський син. Військовий канцелярист (з 1739). Військовий товариш Прилуцького полку (1758). Мав 4 посполитих у с. Рудавці полкової сотні.

Свірський Іван Іванович (? – 1710 – ран. 1767) – міщанський син. Полковий канцелярист переяславський (1732), значковий товариш Переяславського полку (1732 – 1759 – ?), сотений отаман Гельм'язівської сотні (1754 – 1759 – ?). Мав житловий двір у Гельм'язові. Д.: Ганна Іванівна Тоцька, донька козака у реєстрі 1726 р. записаного першим серед можних козаків, знатного товариша Гельм'язівської сотні. У 1745 р., володів родовим хутором. У 1749 р. обміняла предківські ґрунти Драбівський і Дрижаківський під с. Підставки (отримала від предків Стефана Драба і Павла Дрижаки) на ґрунти С.Томари у Гельм'язові; у реєстрі 1649 р. у сотні записані Степан Драба, Кіндрат і Андрій Дрижаки мали житловий двір у Гельм'язові(1750).

Свірський Іван Федорович (1770 – ?) – син сотника іваницького, військовий товариш.

Свірський Олексій Федорович (1768 – ?) – син сотника іваницького, військовий товариш (1788).

Свірський Федір Іванович (1726 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1733 р. військовим канцеляристом ГВК. Приймав участь у польському поході. 1736 р. організовував набір волів для артилерії у Переяславському полку. У 1737 р. після арешту всіх урядників Київського магістрату виконував функції писаря гродського київського. «По поручению секретной комиссии генералу Ивану Афанасьевичу Шипову к произведению казни над явившимся самозванцем и прочими с ним... казни с Петербурга присланными, в Киевском полку в Бобровицкой сотне в селе Ярославке». Сотник іваницький (1738–1764). Очолював команду проти татар у хотинському поході (1739). Організовував утримання відбірних молдавських кобил (1740). У 1749 р. захопив 20 кіп конопель у полковника Андрія Горленка. 1751–1755 рр. мав суперечку за ґрунти і підданих у м. Іваниці з полковником А.Горленком. Член земського суду (з 1764), колезький регістратор. Мав володіння у м. Іваниці (22 посполитих), хуторі Загони, у с. Березовім і при млинах іценковських. Д.: Настасія Іванівна Романович, донька полкового судді. Вдова Стороженка.

Світ Павло Павлович (1726 – ?) – син священика, навчався у КМА (1739–1746). Службу розпочав з 1746 р. у ГВК, військовим канцеляристом ГВК (з 1747.03.). Сотник глинський (1755.1.12. – 1772.13.12.). Звільнений від наряду на Українську лінію (1756), у команді у поході до Прусії (1757), збирав недоїмки з різних містечок до Військового скарбу (з 1758.02.), у задніпровському поході поблизу Лисих гір і тримав 1000-ну команду (1759), у комісії по зискам козачим с. Родинець Хмелівської сотні на бунчукового товариша Стаховича (1760). За ордером Лубенської полкової канцелярії відкомандирований до Прусії (1761.3.08.), грамотою Іноземної колегії призначений депутатом у комісію про зиски про вбивства і грабунки недригайлівської мешканки Хоружевської (1763.13.04.), у задніпровському поході при фортеці Єлизаветі (з 1765.3.09.), у поході на будівництво фортеці св. Дмитра Ростовського (1768). Абшитований полковим хорунжим. Внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Світ Петро Павлович (? – ран. 1781) – військовий канцелярист, військовий товариш. Д.: Мотря Данилівна Ставецька.

Світайло Іван – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Полтаві.

Світличний N – військовий товариш Київського полку (? – 1777). 1777 р. призначений до Ізюмського гусарського полку поручиком.

Світличний Матвій – наказний сотник глинський Лубенського полку (1740).

Світличний Семен – козак бориспільський (1649), сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1654.3.05. – ?). Його нащадки Мойсей та Іван – осавули сотенні бориспільські (? – 1735 – 1737 – ?) та (1738) відповідно.

Світловірський Андрій – значковий товариш (з 1759).

Свічка Василь Леонтійович (? – 1676 – 1714) – син полковника лубенського, отримав гетьманський універсал на с. Антонівку і власним коштом побудований млина на р.Удай на греблі Вороб'ївській (1694.14.12.). За заповітом батька отримав двір, у якому проживав навпіл з братом Іваном, греблю вороб'ївську на р.Удай, млини на тій же греблі, ліс куплений у ігумена лубенського, ліс куплений у козака Карпиловського з садком, купленим у Марії Юимихи, ліс від Кіндрата Якубенка, ліс від Воробйової доньки Василихи куплений, ліс від Саливана куплений, ліс від Тафтаря Матвія, Довбишевого зятя куплений, ліс від Івана Вороб'єнка, від Степана Радченко Бієвського грунти куплені, хата з садом і ліс під Пирятином, половина лісу в Турчишині, хутір над р. Оржицею прозиваємий Городище, с. Антонівку. Отримав гетьманський універсал з підтвердженням «власним его коштом построенные чотири кола, а млини чотири о осми колах на гребле той же Воробиовской стоячий Гончарових две коле левкових, две коле малютиних, две коле и микитиних, две коле, хутор над Оржицею, називаемий Городище, з людьми там же осаженними и в Корнеевце на влавсних его грунтах будучие, так же и село Антоновку в уезде Журавском лежачое» (1699.24.10.). Значний військовий товариш (1702), бунчуковий товариш. Д.: 1) (з 1694) Февронія Андрівна Солонина. 2) Ганна Іванівна Мазаракій (? – 1700 – 1714 – ?).

Свічка Іван Васильович (після 1699 – 1732 – ?) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1732 – ?). Помер бездітним.

Свічка Леонтій Назарович (? – 1640 – 1699.5.08) – покозачений шляхтич. Разом з Гамалією, який мав міцні коріння на Пирятинщині, приходять до влади у Лубенського полку. Осавул полковий лубенський (1665, 1666, 1679, 1682 – 1688), у складі делегації Брюховецького відвідав Москву (1666). Суддя полковий лубенський (1672), отаман городовий пирятинський (1677), близький до Гамалії, якого змінив на уряді полковника лубенського (1688–1699). У 1690 р. отримав лист гетьмана, а 25 серпня цього ж року царське підтвердження на володіння селами Дейманівкою, Давидівкою, млинами на р. Удай і р. Підкручій, двором над Оржицею. 4 серпня 1699 р. написав заповіт. Поминальник його роду: Хома, Назар, Горпина, Євдокія, Настасія, Уляна, Варвара, Макар, Гафія, Євстафій, Іона, Андрій, Опанас, Дмитро, Леонтій. Ще один поминальний ряд його роду: Назар, Мотря, Горпина. Д.: Домникія Мартинівна Лещенко (? – 1669 – 1709 – ?), донька козака с. Антонівки Журавської сотні Кропивнянського полку. За заповітом чоловіка у 1699 р. отримала млини (один на міській греблі у три кола, два на греблі Заріцькій у чотири кола, а також військову частину з млинів пирятинських міських Ілька Коломійці та Олексія Фурсалика у три кола і на Оржинській греблі з двох колів Федора Ярмоленка та двох колів Василя Лутая), три сади і ґрунти, підтверджені гетьманським універсалом 24 жовтня 1699 р..

Свічка Лука Леонтійович (? – 1680 – 1735) – син полковника лубенського, у 1699 р. за заповітом батька отримав гай під Удаєм, ліс між Єнківцями і Губаним, третю частину саду Дрохвинського, двір новогрунтовний у с. Чичкарьовському, млини на греблі Гурбинській у два кола, на греблі Каплинській в одне коло, ліс на р. Удай куплений у Нечипора Ющенка, ліс виміняний у Грицька Хижняка (у Чорнушинській сотні Іван Хижняк), ліс куплений у Боженка, ліс з садом куплений у Юська Ткача Харловського, ліс з садом від Мислого, ліс від Олексія Сенченка, гай під Цейбахівкою, частину лісу і гаю під с. Караваями і Бзовом, людей у с. Малютинцях, сад киселівський, ліс під Харківцями у Миська Рабченка, Мойсея Киселенка, Степана Шульги куплені. Бунчуковий товариш (1718 – 1735). Д.: 1) Євфимія Василівна Громико (? – 1700). 2) (1733) Ірина Махновна.

Свічка Олександр – бунчуковий товариш, мав у 1747 р. у Пирятинській сотні підданих у с. Городище убогих 14 дворів на 21 хату та 38 бездвірних хат, у д. Корніївці убогих 22 двори на 33 хати та 2 бездвірних хати, хутір на 2 двори, шинок у Пирятині.

Свічка Олексій Степанович (1720 – 1751 – ран. 1756) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1739 – 1751 – ?), мав 24 двори і 11 кол (1744). 1751 р. патенту на чин не пред'явив. Мав у полковій Лубенській сотні 1745 р. у с. Біївці 1 найману людину, у Пирятинській сотні у с. Городище власний житловий двір та підданих 7 тяглих і 8 піших убогих дворів посполитих та 4 двори піших підсусідків, у д. Корніївці 5 дворів тяглих та 6 піших убогих посполитих, там же 3 двори підсусідків, у лісі Високому 1 двір. Мав у Пирятинській сотні хутір на 27 дворів (у них 40 хат) у 1747 р. Д.: Ганна Мойсеївна N (1725 – ?). Другим шлюбом за Степаном Павловичем Корнієвичем.

Свічка Петро Олексійович (1747 – 1782 – ?) – син бунчукового товариша, полковий канцелярист. Військовий товариш (з 1767.06.). Бунчуковий товариш. Рід був занесений до VI частини родовідної книги дворян Полтавської губернії. Д.: Настасія Павлівна Остроградська, донька підкоморія.

Свічка Стефан Васильович (? – 1699 – 1720) – у 1699 р. за заповітом діда отримав ліс з садом і хатою у Біївцях, у Гната Москаля куплений. Значний військовий товариш (? – 1718 – 1720). Д.: Ірина Петрівна Булавка, донька писаря судів генеральних.

Святовець Ясько – сотник остерський Київського полку (? – 1668.08. – ?).

Святуха Дмитро – суддя полковий і наказний полковник переяславський (? – 1660.06. – 1661.01. – ?), генеральний обозний (1662 – 1663). Тетяна Святуха 2 березня 1683 р. продала ґрунти переяславському полковнику Леонтію Полуботку.

Свяцький Філон Гапонович – покозачений шляхтич, сотник себерезький (? – 1669 – 1672 – ?), у реєстрі 1649 р. названий Гапон Свяцький, вірогідно – батько Філона. Свяцькі мешкали у Сибережі. У «сказках о службах», укладених 1724 р., у Сибережі згадується козак Омелян Свяцький, можливо – син Філона (у походах з 1689 р.). Прізвище Свяцький згадується у ревізії Ройської сотні 1732 р., а також у всіх наступних ревізіях, і лише серед мешканців Сибережі. Імовірно, Філон на посаді сотника змінив Ращенка, тож звістка 1664 р. могла стосуватися саме його. У документах згадується як учасник ради у Глухові (1669 р.) та Конотопі (1672 р.). Прихід до влади гетьмана Івана Самойловича і чернігівського полковника Василя Борковського спричинили масштабні зміни, кадровою жертвою яких і став Філон Свяцький. В універсалі чернігівського полковника Василя Борковського від 20 березня 1680 р. Свяцький названий, як «значний товаришъ сотне Роиской» і йому дозволено спорудити греблю з млином на річці Сухий Вир у «Копиного селища ... в сотне Роиской». 20 березня 1688 р. полковник Василь Борковський дозволив значному товаришу Ройської сотні Філону Свіцькому спорудити греблю з млином на р. Сухий Вир. За Свяцького у Сибережі існувала сотенна канцелярія, що перебувала тут приблизно до 1700 р.

Себастьянович Андрій Васильович – писар полковий прилуцький (? – 1709.05. – 1714), суддя полковий прилуцький (? – 1714.07. – 1719).

Себастьянович Андрій Іванович (? – 1651 – 1718) – полковий писар (1709–1714), полковий суддя (1714 – 1718). Осадив слободу Брагинці. Д.: Феодора Кіндратівна N (? – 1700 – 1739 – ?), мала хутір під с. Рудівкою (1732). 13 вересня 1739 р. продала хутір на Лапинцях під Прилуками писарю судовому прилуцькому Федору Турковському.

Себастьянович Василь (? – 1610 – ран. 1687) – писар полковий прилуцький (? – 1649 – ?), писар полковий прилуцький (? – 1659.10. – ?), (1669), обозний полковий прилуцький (? – 1672.05. – 1676.02. – ?), суддя полковий прилуцький (? – 1677.04. – ?). У 1674 р. отримав від гетьмана Самойловича сс. Гурбинці та Ігнатівку Варвинської сотні. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту.

Себастьянович Василь Андрійович (? – 1673 – 1725 – ран. 1736) – шляхтич. Курінний отаман, учасник походів: 1693 р. під Очаків, 1696 р. Кизикермен, 1699 р. під Азов, 1705, 1706 рр. Товариш полку Прилуцького у Варвинській сотні, бунчуковий товариш. 1729 р. на нього написали супліку отаман і козаки с. Озеряни Варвинської сотні про захоплення ґрунтів і майна. Д.: Гафія N Горленко. У 1737 р. скаржилася до ГВК на свекруху і її сина Івана за захоплення спадкового майна.

Себастьянович Григорій – сотник полкової сотні Черкаського полку (1638 – ?).

Себастьянович Григорій Васильович – значковий товариш Прилуцького полку (1723 – 1740 – ?). У 1723 р. приймав участь у поході на Коломак. У 1726 р. – полковий комісар. У 1733–1735 рр. під час польського походу за полкового осавула.

Себастьянович Григорій Іванович (? – ран. 1724.06.) – військовий товариш Прилуцького полку. Д.: N Антонівна Троцина. Опікуном їх дітей був призначений її батько Антон Троцина.

Себастьянович Іван Андрійович – бунчуковий товариш (1726 – 1736). Мав 51 посполитого при хуторах Мормозівському, Хукалівському, Семенківському, Макущинському поблизу с. Оробʼївки, 2 посполитих у с. Савинці, 4 – у с. Оробʼївці Варвинської сотні, 3 – у м. Срібному, 64 – у с. Грицівці Срібнянської сотні. Д.: Єфросинія Семенівна Ласкевич, донька роменського сотника.

Себастьянович Іван Васильович (? – 1630 – 1703) – писар полковий прилуцький (1693 – 1703.09. – ?). Отримав універсал гетьмана Мазепи і царську підтверджувальну грамоту на с. Гурбинці. Ченець Густинського монастиря (з 1703), якому подарував хутір і землю березівську.

Себастьянович Іван Григорович – син значкового товариша, значковий товариш (1738 – 1751 – ?). Комісар Прилуцкого полку (1731). Приймав участь у дністровському і хотинському походах.

Себастьянович Іван Григорович (? – ран. 1761) – навчався у класі поетики КМА (1727), бунчуковий товариш (1735.31.12. – 1756 – ?). 1747 р. ГВК розглядало скаргу на нього про неодноразове зруйнування греблі козаків с. Грицівки Срібнянської сотні Михайла і Йосипа Мойсеєнків. У 1756 р. на нього скаржились козаки с. Грицівка на чолі з отаманом Кирилом Биховцем за привернення у підданство і захоплення худоби та образи, у відповідь він вніс скаргу на сотника срібрянського Йосипа Масла за підбурення козаків до нападів на його маєтність. Мав 57 посполитих у с. Оробʼївці. Д.: (1719) Тетяна Андріївна Жуковська, донька полкового судді лубенського.

Себастьянович Іван Матвійович (1736 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1761 р. військовим канцеляристом. У 1757 р. разом з братами Матвієм і Петром вели судову справу за несправедливий розподіл майна померлого бунчукового товариша Івана Себастьяновича. Військовий (1767), бунчуковий товариш (1772 – 1784 – ?). Колезький асесор (1787). Нерозділених з братом Матвієм 106 підданих (1779). Мав 265 підданих у 7 селах і 6 хуторах. Мешкав у с. Брагинці 2-ї Варвинської сотні. Д.: (? – 1768 – 1787 – ?) Меланія Федорівна Гамалія, донька бунчукового товариша. За нею у придане 129 підданих у Лохвицькій сотні Лубенського полку. Мали сина Гната.

Себастьянович Матвій Андрійович (? – 1707 – 1735 – ?) – канцелярист ГВК (? – 1726.02. – 1731), сотник варвинський (1731.1.08. – 1735). Д.: (1731) Настасія Іванівна Даровська (? – 1716 – 1740 – ?), донька «господаря» гетьмана Скоропадського. У 2-му шлюбі (після 1740) за князем Андрієм Орбеліані, прапорщиком. За нею 47 посполитих у с. Грицівці Срібнянської сотні.

Себастьянович Матвій Іванович – абшитований військовий канцелярист (1772), не одружений (1772).

Себастьянович Матвій Матвійович (1747 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1754 р., військовий канцелярист (1759), полковий суддя (1779), бунчуковий товариш. Мав 403 підданих у 6 селах і 2 хуторах. Проживав у с. Брагинцях. Д.: (після 1779 – 1784 – ?) Марія Антонівна Милорадович, донька бунчукового товариша.

Себастьянович Петро Матвійович (1735 – 1763 – ран. 1779) – службу розпочав з 1749 р., військовий канцелярист (? – 1755 – 1757 – ?), військовий товариш (з 1757). У 1759 р. разом з братами Іваном і Матвієм намагалися привласнити маєтність свого божевільного двоюрідного брата Стефана. Д.: Софія NN, у 2-му шлюбі за Лукою Яснопольським.

Себастьянович Семен Григорович – значковий товариш (1723 – 1751 – ?).

Севаскул N – волох, значковий товариш Прилуцького полку.

Севаскул Ілля (1738 – 1788 – ?) – син значкового товариша, волох. Службу розпочав з 10 березня 1760 р. козаком, значковий товариш Прилуцького полку (з 1778.25.03.), військовий товариш (з 1781.7.05.). У м. Прилуках мав 7 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Іванівна Комишевська, донька священика ковтунівського.

Севастьян – сотник дашівський Полтавського полку (? – 1658.02. – 04. – ?).

Севастьянов Григорій (бл. 1739 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Київського полку (з 1770).

Севастьянович Захар Степанович – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1669.11. – 1672.05. – ?), (? – 1676.02. – ?), (? – 1680.04. – ?). Д.: Ірина Іванівна N. Її заповіт 3 березня 1699 р. на млин котляківський Тимофію Івановичу, мешканцю і млинарю котляківському.

Севрюк Грицько – козак сотні Овруцької (1649), осавул полковий лубенський (? – 1676 – ?).

Седенко Василь – військовий товариш (1672).

Седенко Григорій Васильович – син військового товариша, військовий товариш (1708). Його правнуки мешкали у сс. Прокопівці і Лук'янівці (1787).

Седченко Іван – значковий товариш Полтавського полку (1758).

Сежченко N – рідний брат Іова та Івана. Значковий товариш (1734).

Сежченко Дорош – козак яготинський, значковий товариш Переяславського полку (1744 – 1754 – ?). Наказний сотник яготинький Переяславського полку (1738). Мав у с. Войтівці Яготинської сотні двір житловий та 1 пішого підсусідка (1750).

Сежченко Іван (бл. 1695 – 1762 – ?) – згідно його «сказки» службу розпочав з 1719 р., був на Ладожському каналі (1720), у поході у Паволочі (1722), у Нижньому під Дербентом, і за ту службу призначений полтавським полковником Кочубеєм значковим товаришем (1729), хоча указ отримав лише 31 травня 1734 р. По ордеру полковника перебував у розпорядженні генерала фон Вейсбаха (1731–1734 рр.), був у походах, у 1735 р. призначений келебердинським отаманом і у цьому чині перебував 16 років. Виконував різні доручення, був у командах за Дніпром. Неписьменним, під призначенням його отаманом у 1735 р. підписався його син Микола Сежченко. У 1758 р. подав до ГВК скаргу на обтяження постоями та захоплення у нього сіна сотником Козельським. У жовтні 1764 р. виключений із реєстру значкових товаришів.

Сежченко Іов – значковий товариш (? – 1734 – 1736) у Переволочанській сотні з двома братами, сотник голтв'янським Миргородського полку (1736–1738). Мав двір у Переволочній Полтавського полку. Відсторонений від уряду царським указом. «1752, месяца февраля, универсал гетьмана Кирила Разумовского Полтавскому полковнику Горленку о выделении бывшему голтвянскому сотнику Миргородского полка Йову Сезченку, который за недопуском его к команде бывшим полковником Капнистом жительство имеет в местечке Переволочной, к его хуторцу при урочище Порохнявце имеющейся там свободной земли: от речки Постепной вольного кута, прозываемого Лимани, попод горою до балки Ясеневой с имеючимсь тамо по кучугурам хащником, лежащим до уступця Чичаку». Колишній сотник голтв'янський, мав 3 сім'ї підсусідків у Келебердинській сотні, на тому березі Дніпра частину лісу Михайлівського, який купив 3 грудня 1736 р. від козака переволочанського Василя Беззуба та ґрунт в урочищі.

Сезонович Леонтій – сотник 1-ї полкової сотні (? – 1695), наказний сотник 1-ї полкової сотні Переяславського полку (1700).

Сезонович Сергій (1720 – ?) – син шляхтича-міщанина Сазонта Давидовича (бл. 1674, Переяслав – 1764 –?), який у кінці XVII ст. купив двір у пушкаря Переяславської полкової артилерії Омеляна Дульського. Службу розпочав з 4 лютого 1738 р., копіїст (з 1740), підканцелярист (з 1743), канцелярист (з 1748) полковий переяславський. У червні 1746 р. звинувачений у зловживанні службовим становищем під час ведення судової справи козаків Воронківської сотні з Києво-Софійським кафедральним монастирем. Старший полковий канцелярист (1755–1757), значковий товариш (з 1757.30.11.). Отаман значкового товариства (1760.7.06. – 1774 – ?). 2 листопада 1762 р. купив у військового канцеляриста Івана Бахчевського двір у Переяславі за 25 карбованців. Депутат від м. Переяслава (з 1767.20.03.), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Абшитований осавулом полковим (з 1779.22.11.). Міський голова (з 1782). Мав 5 підданих у Переяславі, 12 – у Терехтемирівській сотні, 7 у с. Велика Каратуль 3-ї полкової

сотні, 5 селян за закладними. Д.: Мотря Іванівна Яновська, донька бунчукового товариша. Її племінник козак с. Сергіївки Прилуцького полку Захар Максимович Яновський. Мали синів Тимофія та Григорія, які навчалися у Переяславській семінарії (1774).

Сезонович Тимофій Сергійович – значковий товариш Переяславського полку (1777 – 1780 – ?). Військовий товариш (1782). Д.: (1780) NNN, донька священика.

Сейнович Стефан – дозорець гетьманський ропський (1699), тримав д. Вормін у Мглинській сотні після Івана Красного. У 1699 р. отримав гетьманський універсал, яким дозволено у ґрунті Курковському на р. Норинці побудувати греблю і поставити хутір, який потім був названий Нориця, а коли його викупив полковник Галаган – слобідкою Галаганівкою. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1708 – 1735 – ?). Вірогідно, потрапив до шведського полону, бо 1706 р. його маєтність д. Вормін гетьман передав Михайлу Турковському. Гетьман Мазепа надав йому 30 дворів у с. Сухосіївці, що було підтверджено і Скоропадським 1709 р., але 1720 р. відібрав на майбутнього погарського сотника Семена Соболевського. У 1723 р. у слобідці Галаганівці був його двір і 2 хати підданих. У 1735 р. мешкав у полковій сотні.

Секеринський Амвросій – полковник канівський (1638 – ?).

Селастеник Федір – значковий товариш Лубенського полку (1762), мешкав у Ромнах. Абшитований значковий товариш

Селенко Леонтій – значковий товариш (? – 1738 – 1741 – ?), жив у Городиській сотні.

Селестеник Хома (1739 – ?) – значковий товариш (1762), проживав у Ромнах, абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 12 підданих у 1 місті і 1 селі. Д.: Марфа Василівна Парпур, донька значкового товариша.

Селестеник Яким Федорович (1734 – ?) – службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем (1761 – 1769 – ?). У серпні 1762 р. призначений полковим комісаром. Мешканець лубенський, у догляді пошти у Лубенському полку закладеної на тракті від Потока до Глухова (1769). Абшитований військовий товариш (1787), мав 25 підданих у 1 хуторі.. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Настасія Дем'янівна Гайдук, донька полкового осавула.

Селецький Василь Семенович (? – 1668 – 1714) – син значкового товариша, шляхтич, товариш полковий Чернігівського полку. Після Лежайського тримав с. Голубичі. Сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1694 – ран. 169Є.15.05.), (? – 1711.03. – 1714), раніше 1698 р. продав полковнику Якову Лизогубу два каменя у млині на греблі Дирчинській. 7 лютого 1699 р. отримав універсал ніжинського полковника Івана Обидовського на греблю з млином на р. Вересочі, нище с. Хібаловки, який раніше купив у колишнього військового капелана Лавріна Кашперовича. Д.: Олена NN (? – 1717)

Селецький Іван – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1751 – ?), один із кандидатів на уряд сотника 3-ї Ніжинської сотні, але сотником не став (1751).

Селецький Іван Васильович – син сотника дівицького, значковий товариш Ніжинського полку (1730 – 1762 – ?). У 1735 р. був у Генеральній рахунковій комісії, у 1737 р. – комісар полковий, був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію. У 1747 р. мав житловий і шинковий двори у м. Дівиці. Д.: (1733) Ганна NN, донька сотника столенського Йосипа Семеновича Селецького чи однієї з його дружин.

Селецький Іван Данилович – значковий товариш (1727).

Селецький Іван Якович – сотник дівицький Ніжинського полку (1763–1767).

Селецький Лаврін Якович (1734 – 1789.16.07.) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК з 1752 р., сотник дівицький Ніжинського полку (1753–1764), суддя земський ніжинський (з 1764), полковник (1778), колезький радник (1788), мав 2222 підданих у 1 містечку, 15 селах, 1 слободі і 8 хуторах (1788): м. Салтикова Дівиця чоловіків – 154, жінок – 155, сс. Жуковка – 61/62, Куликовка – 45/49, Хібаловка 24/25, Дроздова – 145/147, Онбиші – 33/26, Вересоч – 11/9, у хуторах – Пінязівському 3/6, за Вересоччю – 2/2, Харківського намісництва повіту Білопольського с. Павловки – 188/182, придане: Слабин – 145/120, Шестовиця – 57/51, Янівка – 26/25, Ладинка – 16/14, Старий Білоус – 28/25, Антоновичі – 2/5, д. Золотника – 77/70, Друцька – 14/13, хут. Підгорний – 7/4, Коровле – 12/18, Роздоров – 3/3, Здвиг – 3/2, Кругле місце – 6/8, Грабова – 7/13, Київського намісництва Переяславського повіту сл. Черкашовщина 56/54. Д.: Уляна Василівна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

Селецький Осип Семенович (? – 1671 – 1725 – ран.1727) – шляхтич гербу «Радван». Сотник столинський (? – 1709.31.03. – 1725 – ?). 31 березня 1709 р. гетьман Скоропадський надав йому сс.Степанівку і Блистове. Д.: 1) NNN. 2) NNN. 3) NNN. 4) Параска Артемівна N (? – 1710 – 1742 – ?). У 1742 р. володіла млином-вешняком на р. Пулці, а другим на р. Конотопі, шинком у с. Блистов.

Селецький Семен (? – ран. 1711) – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Катерина Циганкова-Селецька, за другим чоловіком Богданович. У 1711 р. разом з синами Серафимом і Леонтієм продала П.Полуботку Кувечицький ґрунт. Цю землю отримала від предків своїх з дому пана Страйловського. Два інших її сина Федір та Василь невідомо чи живі у турецькій неволі. Цей продаж у 1716 р. підтвердила Катерина Жданович (донька ?).

Селецький Степан Васильович – військовий канцелярист (1714).

Селецький Яків Васильович (? – ран. 1762) – військовий канцелярист (1714), сотник дівицький Ніжинського полку (1713 – 1754). Три роки був полковим командиром над козаками Київського і Ніжинського полків у фортеці св. Христа. У 1729 р. отримав підтвердження на володіння с. Бакайкою 2-ї полкової сотні, мав 2 підсусідків у с. Вересоч, 3 на куплених ґрунтах у с. Либалівка 3-ї полкової сотні. У травні 1734 р. ГВК розглядала справу про віддачу йому за борг сл. Антиполотівки Лохвицької сотні бунчуковим товаришем Семеном Галецьким. Приймав участь у кримському поході (1736). Д.: (1734) Ганна Василівна Оболонська, донька сотника сосницького.

Селиванов Костянтин Романович (1742 – 1788 – ?) – син козака, службу розпочав з 1760 р., значковий товариш (1761–1770), сотник менський (1770–1782), бунчуковий товариш, командир ескадрону Чернігівського полку (1783). Володів у 1768 р. двором у с. Ольшаній, до якого належало на 200 днів оранки землі,

млин у 2 кола на р. Волинка, винокурня на 2 котли, шинок, хутір у 2-х верстах від двору з пасікою на 80 вуликів, ліс дубовий, а також 4 підсусідських двори. У 1773 р. у с. Ольшаній за ним 25 підданих. Володів хутором Голотовським під с. Синяки, 539 підданими у с. Дорогинка, 21 підданим у с. Томашівка Ніжинського повіту, колезький асесор, мав володіння у Мені, Ічні, Волинці, Бабі, Ушні, сл. Неглиній, Овдіївці, хут. Летовському. Мав 94 підданих чоловічої статі у сс. Ольшаній та Волинці у Волинській сотні та у с. Домашлині Менської сотні. Був у походах і битвах у турецьку війну (1769, 1770, 1771, 1772), у 1775 р. на рік командирований до Могольовськьої губернії на форпости. У Мені, сс. Ольшаному, Волинці, Бабі, Ушні, Домашлині, сл. Неглиній 196 підданих і 5 російських кріпаків, у повіті Ніжинському в сс. Дорогинці, Томашівці, Овдіївці, хут. Летовському і м. Ічні – 375. Д.: N Юхимівна Омелета, донька значкового товариша.

Семакович Сидір – полковник (1621).

Семашко Влас – покозачений шляхтич, сотник пирятинський (? – 1681 – ?), (? – 1684.16.03. – 1687.06. – ?). Хорунжий полковий лубенський (? – 1688.26.09. – 1691.03. – ?). Військовий товариш Лубенського полку (? – 1702 – 1703 – ?). Від полковника Свічки отримав с. Карпилівку. Мав значні ґрунти названі Семашківськими у Пирятинській сотні поблизу с. Карпилівки, після смерті його свояки продали їх полковнику Савичу. Там же був колодязь Семашківський, ліс Семашківский, який він купив у Тимка Сакуна і Марії Бурої, хутір на Сліповроді, долину у Романа Коробочки, луку Пасютинську, луку від Череваня куплену. П'ять талерів надав на Мгарський монастир у 1688 р.

Семека Іван – наказний сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1733).

Семека Михайло – отаман сотенний (? – 1781), військовий товариш (1781 – ?).

Семека Мойсей (1744 – ?) – службу розпочав з 1755 р., учасник турецького походу у складі 2–ї армії, хорунжий сотенний, абшитований значковий товариш (з 1775), бунчуковий товариш у Стародубському полку (1781 – 1783 – ?), був у битвах у турецькому поході у другій армії, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу.

Семека Стефан Мойсейович – сотник Новоміської сотні Стародубського полку (сотенний командир, з 1779.18.03).

Семека Яків Мойсейович – службу розпочав з 1755 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1762), сотник 2-ї полкової сотні Стародубського полку (1770.13.12. – 1781.24.05.).

Семен – писар полковий полтавський (? – 1659 – ?).

Семен – сотник красноколядинський. Поминальний ряд його роду у Києво-Сергієвій пустелі: ієрей Григорій, Василь, Іван, Матвій, Василь, Тимофій, Пелагея, нм. Іван, Федір, Феодора, Євдокія.

Семененко Василь – службу розпочав з 1761 р. виборним козаком, значковий товариш (з 1768.1.05.). Отаман городницький (з 1782.19.01.). Мав 16 підданних у Городницькій сотні нерозділених з братами. Д.: N Гаврилівна Тригубенко, донька священика кобиляцького.

Семененко Іван (1747 – ?) – службу розпочав з 12 липня 1763 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1769), військовий товариш (з 1782.1.12.)

Семененко Матвій – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1693.05. – ?).

Семененко Олексій – значковий товариш (1782). Мав 8 підданих у Городиському повіті.

Семененко Семен – полковий старшина.

Семененко Сергій – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1665 – ?), (? – 1670.07. – ?),

Семенець Іван Кирилович – абшитований військовий товариш (1787). Мешкав у с. Городищі. Д.: Євдокія NN, донька козака. Мали синів Григорія, Кирила, доньок Єфросинію, Ганну.

Семенів Павло Ярофійович – сотник китайгородський Полтавського полку (1747.6.07. – 1764).

Семенів Пилип – генеральний суддя (?–1654.03.–?).

Семенів Ярофій – наказний сотник китайгородський Полтавського полку (1698, 1727), сотник китайгородський Полтавського полку (1729.27.09. – 1747).

Семенка Михайло – отаман сотений (? – 1781), військовий товариш (1781 – ?), мав хутір з винокурнею в 1-й полковій сотні Стародубського полку.

Семенов Данило – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1748 – ?), житель Чорнух. У 1735 р. під Царичанкою віддав порціони, у 1736 р. складав дворову ревізію, у 1738 р. повернувся з Трубчевська, де закуповував у росіян ліс, у сотні Чигриндубравській складав ревізію. Мав двір житловий у м. Чорнухи, у якому сам жив та 3 двори піших убогих підсусідків. Присягнув у 1741 р. Мав сина Клима.

Семенов Іван – значковий товариш. Мав шинок у Лубнах (1747).

Семенов Іван (1743 – ?) – службу розпочав з 2 січня 1760 р. військовим товаришем Лубенського полку (1760 – 1782 – ?).

Семенов Михайло – сотник куземинський (? – 1725 – 1739). 9 вересня 1732 р. отримав дозвіл на побудову млина у затоці р. Ворскли. Значковий товариш (1739).

Семенов Олексій Федорович – прокурор МК (1774).

Семенов Остап Семенович (? – ран. 1787) – військовий товариш Ніжинського полку (1775 – 1783 – ?), його предки вийшли з Речі Посполитої. Мав маєтність у с. Сохочах Кролевецького повіту. Д.: Катерина Овдіївна Кузьменко, донька козака, мешканка коропська.

Семенов Павло Семенович (1699 – 1769 – ?) – службу розпочав з 1730 р., писар стольненський сотенний (? – 1763), абшитований значковий товариш (1763.05. – 1769 – ?).

Семенов Семен Максимович (? – 1779 – ран. 1787) – військовий товариш Гадяцького полку. Д.: Катерина Авдотіїва N (? – 1787 – ?), проживала у Коропі.

Семенов Степан Мойсейович – службу розпочав з 1765 р. Полковий канцелярист (з 1768.20.10), колезький канцелярист (з 1771.7.10.), військовий товариш (з 1778.12.12.), на посаді сотенного командира Новоміської сотні.

Семенов Федір – військовий товариш Київського полку (1784).

Семенович Андрій – козак Ситницької сотні Корсунського полку чи сотні Гуниної Канівського полку (1649), наказний полковник стародубський (1655.03.), суддя полковий стародубський (1654).

Семенович Андрій – хорунжий полковий прилуцький (? – 1672.05. – ?).

Семенович Василь – козак Краснянської сотні Прилуцького полку (1649), наказний полковник чернігівський (1666.10.), сотник Чернігівського полку (1670.12.07.).

Семенович Данило – військовий товариш (? – 1712), бунчуковий товариш у Київському полку (1712.20.10. – 1763 – ?).

Семенович Данило – козак сотні Богушкової Черкаського полку (1649), сотник веприцький (? – 1658.03. – ?).

Семенович Денис – наказний сотник богацький Миргородського полку (1739).

Семенович Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1747 – ?). Економ (1745). Мав у Лубнах 2 двори піших убогих підсусідків козацьких (1745), шинок, 1 підсусідка, хутір у полковій сотні на урочищі Солониця (1747), посполитих у с. Матвіївці Гадяцького полку (1740). У нього сини Прокіп, Кіндрат і Леонтій.

Семенович Іван – прапорщик полковий прилуцький (1709 – 1724.8.01.), хорунжий полковий прилуцький (1723 – 1749.12.06.), абшитований полковий хорунжий (з 1749).

Семенович Іван – сотник леплявський Переяславського полку (ран. 1703).

Семенович Іван Мойсейович (1756 – ?) – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Лубенського полку (1774 – 1780 – ?), поручик (1800). Д.: Ганна Данилівна Афанасьєва (1762 – ?), донька військового товариша.

Семенович Клим – сотник іркліївський (1-ї сотні, ? – 1649 – ?).

Семенович Мойсей (? – ран. 1800) – отаман сотенний лукомський (? – 1754), значковий товариш (1654.16.07. – ?), військовий товариш Лубенського полку. Проживав у с. Мацьковець. Д.: Гафія Петрівна N (1712 – 1788 – ?).

Семенович Олексій – сотник новомлинський Ніжинського полку (1683.02. – ?).

Семенович Оникій – хорунжий полковий ніжинський (? – 1661.08. – ?).

Семенович Опанас – військовий товариш Стародубського полку (1703).

Семенович Прокіп – сотник Зінківського полку (1665.10.), неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Семенович Сергій – сотник Полтавського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Семенович Степан – сотник корибутівський Прилуцького полку (? - 1653.10. – 1654 – ?).

Семенович Супрун (прапорщик) – хорунжий полковий миргородський (? – 1723.10. – 1731.01. – ?).

Семенович Терех – сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1672.02. – ?).

Семенович Тимофій – козак уманський (? – 1649 – ?), сотник уманський (? – 1650.10. – 1655.03. – ?). 26 лютого 1655 р. з Брацлава їздив у посольстві до царя від гетьмана просити військової допомоги.

Семенович Федір - сотник великобудищанський Полтавського полку (? – 1718).

Семенович Федір – сотник Прилуцького полку. 27 січня 1669 р. з Седнева виїхали до Москви від гетьмана Ігнатовича.

Семенович Федір Мойсейович (1757 – ?) – службу розпочав з червня 1769 р., значковий товариш Лубенського полку (1775.8.05. – 1780 – ?), військовий товариш (з 1782.25.04.). Д.: Ганна Омелянівна Івахненко (1757 – ?), донька військового товариша.

Семенович Юхим – сотник стольненський (? – 1705 – ?).

Семеновський Семен – військовий товариш Ніжинського полку.

Семенченко Лука – сотник гельм'язівський Переяславського полку (?–1676.02. – ?), (? – 1680 – ?), (? – 1689 – ?).

Семенченко Мартин Семенович – син полкового старшини. Військовий товариш Ніжинського полку. Його онук Петро Самойлович (1742 – 1787 – ?) мешкав у м. Батурині.

Семенченко Семен – полковий старшина.

Семеняка Іван (1748 – ?) – син козака. Службу розпочав з 12 березня 1763 р., полковий канцелярист (з 1764.18.04.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.6.05. – 1783 – ?). Мав 24 підданних (1783).

Семіяненко Дмитро – сотник новомлинський Ніжинського полку.

Семіяненко Петро Йосипович – син сотенного хорунжого, військовий товариш Ніжинського полку (1783).

Семковський Іван – військовий товариш.

Семковський Онопрій – військовий товариш у Стародубському полку. 7 травня 1686 р. згідно листа стародубського полковника Григорія Вольського побудував млин у одне коло на р. Китровці власним коштом. Основоположник Романенків-Семковських. Його нащадки мешкали у с. Чубковичі Стародубського повіту, з них Кирило Семенович (1764 – ?) служив у лейб-гвардійському Кирисарському полку (1787).

Семковський Семен Іванович – син військового товариша, значковий товариш.

Сенека Сенько – значний військовий товариш. Мав сина Івана, онуків Трохима (1734 – ?), Василя (1752 – ?), Степана (1755 – ?), які мешкали у м. Сміла.

Сененко Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1734 – 1740 – ?), отаман куреня значкових товаришів (1734). У нього один підсусідок у Прилуках (1740).

Сененко Іван – син чиновника, військовий товариш (1783). Разом з братом (сотенним осавулом Гнатом) мали у Хмелеві і хут. Оксютинському 80 підданих. Д.: Євдокія Леонтіївна Остроус, донька пушкаря полкової артилерії. Мали 5 синів: Семена, Василя, Петра, Павла, Опанаса.

Сененко Іван – сотник решетилівський Полтавського полку (? – 1682 – ?), отаман городовий решетилівський (1690).

Сененко Матвій Опанасович (Матвій Афанасієв) – наказний сотник решетилівський Полтавського полку (1724, 1726), мав хутір нище м. Решетилівки біля р. Голтви (1732).

Сененко Микита Кіндратович – син козака Буківської сотні Уманського полку, мабуть, сотник буківський. Полковник уманський (? – 1675.24.09. – 1675.20.10. – ?). Вперше про нього згадав Возняк, потім Г.Гаєцький, В.Кривошея, які датують його перебування на уряді 1674 р., В.Заруба датує 1674 – 1675 рр.. Полковий осавул (1693), наказний полковник охтирський (1691, 1693).

Сененко Петро – лист полковника полтавського Василя Кочубея до сотника новосанжарського, щоб Петра Сененка і Данила Гамалію «в числі значкових полку полтавського товарищей содержат» (1740.2.04.).

Сененко Петро – наказний сотник лукомський (1723.10.).

Сененко Федір – значний житель прилуцький (1709), війт прилуцький (? – 1712 – 1716 – ?), значковий товариш Прилуцького полку (? – 1736 – 1740 – ?).

Сененко-Тендетников Петро Йосипович – козак, значковий товариш Полтавського полку (1738.18.09. – 1750 – ?), проживав у Нових Санжарах.

Сеник Федір – значковий товариш у Носівській сотні Київського полку (1725). У нього і значкового товариша Йосипа Іванченка колишній сотник Семен Шаула захопив вола, човна і ув'язнив їх обох.

Сенич Конон – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1686).

Сенич Роман – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1740, 1741).

Сенкевич Григорій – козацький старшина (1664.11.), нобілітований у 1664 р.

Сенкевич Данило – козацький старшина (1664.11.), нобілітований у 1664 р.

Сенкевич Ян – козацький старшина (1664.11.), нобілітований у 1664 р., отаман городовий чигиринський (? – 1674 – ?).

Сенчанський N – сотник веприцький (? – 1668.11. – ?).

Сенчевський Терентій Петрович (1754 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мешканець синявський. Д.: Євдокія N Козакевич, донька шляхтича польського. Мали доньок Катерину і Пелагею.

Сенченко Іван – мешканець келебердинський. У жовтні 1764 р. виключений з значкових товаришів Полтавського полку.

Сенчук Кирило – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Сенчук Опанас – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Сенюта Михайло Тимофійович – син судді полкового чернігівського, військовий товариш (? – 1773), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (з 1773). Д.: N Андріївна Войцехович, донька бунчукового товариша.

Сенюта Тимофій Михайлович (? – 1714 – 1780.30.08.) – за свій кошт навчався за кордоном, службу розпочав перекладачем німецької, польської і латинської мов з 1734 р., за царським і сенатським указами призначений у Малороссію для використання як генеральний старшина. Призначений суддею полковим чернігівським генералом Рум'янцевим (1739–1767). У 1739 р. подав чолобитну до ГВС на Києво-Печерську лавру про захоплення ґрунтів у Сосниці. Мав млин за с. Волосковцями на р. Дягові у Синявській сотні (1742). У 1755–1756 рр. ГВК розглядала справу про намагання Московського головного військового суду стягнути з нього, сосницького сотника Филимона Шафонського та значкового товариша Івана Сербиновича штраф за утримання солдата-втікача Гаврила Фірсова. Абшитований полковий суддя, мав с. Низківку, у якому і проживав.

Сенявський Роман – писар полковий корсунський (? – 1660.14. 03. – ?).

Сенько N (? – ран.1781) – значковий товариш.

Сенько Яким – значний військовий товариш.

Серафимович Ждан – козацький старшина.

Серафимович Леонтій – наказний сотник городницький Чернігівського полку (1739, 1751).

Серацький Григорій – отаман опішнянський, значковий товариш.

Серацький Іван Григорійович – син значкового товариша, значковий товариш (1718 – 1751 – ?).

Серацький Ілля – значковий товариш Гадяцького полку (1735), був за сотника наказного у 1735 р., жив у Опішні, мав 1 двір і хату.

Серацький Семен Григорійович – значковий товариш Гадяцького полку (1739–1747), у 1739 р. був у поході, разом з братом Іваном мав двір у Опішні (1747).

Серацький Семен Григорійович – син значкового товариша, значковий товариш (1718 – 1751 – ?).

Серацький Яків Григорович (1696 – 1761 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (1718–1761), служив з 1714 р. виборним козаком Опішнянської сотні, був у поході і у комісії, коли підписували мир з турецьким султаном про кордон від острова на Дніпрі до Азова. Тоді його батько (померлий Григорій Серацький) з отаманів опошнянських жалуваний полковником Милорадовичем у значкові товариші. Яків же у числі значкових з 1718 р., був у Києві, на Перевалочній, у 1719 р. на царичанській лінії, у 1721 р. у Київському полку при слідсті, у 1724 р. проводив дворову ревізію у володіннях бунчукових товаришів Гамалії і Новицького у Гадяцькому полку. У 1729 р. при Полтавській фортеці за командира над 2-ма сотнями Гадяцького полку. У 1731 р. на лінії у команді полковника Граб'янки. У 1733–1734 рр. полковий комісар по збору на кілька російських полків порцій і стацій. У 1735–1737 рр. був сотником наказним опішнянським, у 1737 р. у Переволочній над командою з різних полків. У 1739–1740 рр. у комісії майора Лєвешова. У 1739 р. над командою Гадяцького полку у команді обозного полкового полтавського Івана Левенця. Потім збирав провізії, відвозив гроші. У 1748–1752 рр. здав звіт про комісарство. Не мав синів і рідних, «по скудости и старости» у 1761 р. ніякої служби не ніс.

Сербин Войца-Василь (Вовк) Станіславович (? – 1650 – 1689) – виходець із Сербії. Не виключено, що прибув у Переяславський полк з корогвами Райчі Дмитрашки чи полку Мигалевського. Сотник золотоніський Переяславського полку (? – 1672.02. – 1675 – ?), обирав гетьманом Самойловича на раді 1672 р., їздив у складі козацької делегації до Москви. Наказний полковник (1674), направлений Дмитрашкою на допомогу полковнику Мурашці на р. Буг, потрапив в оточення у Ладижині. Йому вдалося прорватися з оточення до головних сил Переяславського полку. Полковник переяславський (? – 1675.01. – 1677.03. – ?), (? – 1679.02. – 1683 – ?). Вперше обраний полковником після розходжень гетьмана Самойловича з полковником Дмитрашкою і усунення останнього. У лютому 1675 р. здійснив відсіч загонам дорошенківців які підходили під Бубнів і виступив на Домонтів. Влітку цього року ходив за «язиком» під Мошни, де розгромив значний загін сердюків і компанійців. У 1676 р. за образу його і гетьмана переяславський воєвода князь Федір Волконський був посажений у в'язницю на три дні. На полковничий уряд тримав сс. Стовп'яги, Ячники, Кодинці, Городище, В'юнище Терехтемирівської сотні, Ядлівку, Гостролуччя Баришівської сотні, Помоклі, Пологи і Циблі, Хоцьки, сс. Старе і Кальне Воронківської сотні, сс. Драбовець, Сенківці і Ковтуни Золотоніської сотні. У 1682 чи 1683 р. Самойлович відсторонив Сербина від керівництва полком і заарештував його через невідомі нам причини. Під арештом був у 1683–1684 рр. Повернувся у Переяслав, де проживав як військовий товариш. 17 жовтня 1684 р. подарував дворове місце з будинком «близ церкви воскресенія христова через улицу противко домов панов Сулимов Іоана Стефановича сотника Гельмязовского, Александра Стефановича хоружого полкового Переяславского стоячий» Київському Микольському монастирю. Активний учасник коломацького перевороту 1687 р. проти Самойловича, став першим генеральним оса-

вулом (1687.06. – 1689.01.). Мазепа надав йому універсалом с. Підлипне Ніжинського полку. 28 листопада 1687 р. В.Сербин з загоном легкої кінноти у кількості 1000 чоловік зробив рекогносцировку до Кизи-Кермену, втратив вбитими декілька чоловік і дізнався, що турки підвозять матеріали і хочуть укріпити Кизи-Кермен. Тримав «татарина в руках своих, отпустил его на волю при гетманстве Самойловичеве». Був обраний генеральним осавулом на Коломаці. Мазепа універсалом надав йому села і млини, у травні 1688 р. підтримував його чолотитну на отримання царської грамоти, яка б підтвердила ці матності. Згодом увійшов у конфлікт з верхівкою переяславського козацтва. Приводом для цього стало наступне. Випущений ним татарин «чату татарскую в полк Переяславский приводил». Козаки знову захопили його у полон і «посажен в тюрьму в Батурине, где Войца крепким неотступным прошением домогся ево у меня, и позволил ему я взять ево на свои руки, а обещался он Войца додержать ево до воли моей, но не устоял в том слове». Сербин разом з Дмитрашкою знову його відпустили, «дав ему лошадь и платье». «Переясловские казаки знатные будучи с полковником своим в Батурине великий на него Войцу чинили вопль». 17 вересня 1688 р. Войця повів кілька комонних полків проти татар, які рухались вверх по Самарі. 20 січня 1689 р. гетьман сповіщав, що Сербин «болен будучи и чрез весь пост предрожественный у меня не быв, так же и на празник Рожества Господня мало явился кому, как и сюда в Глухов слабости ради своей ко мне не приехал, сам з доброй своей воли, прислав ко мне, при старшине воздаяние свое чинил, за чин генерального есаульства где и то говорил что для слабо своей в том трудовитом чину служить великим государем и великой государыне не сможет». Мазепа «ево отговорку я принял и от трудов ясаульских ево увольнил». 14 лютого 1689 р. гетьман Мазепа писав до князя Голіцина, що архимандрит Ісайя «при седел неотступно Войце Сербину тяшко ныне болезнующему которому есть давной знакомец, яко он же архимандрит, ему Войце спасенные предлагающе пожитки в той болезни, в чернеческую его облек одежду, назвав его Виктором». У кінці життя пішов до Батуринського монастиря і став ченцем Віктором. Заповів своїй хрещениці Ганні, по другому чоловіку Василисі Перехрест, яка походила з єврейського роду, хутір Дем'янчицький з кутом Островським, полем з греблею і ґрунтами.

Сербин Іван Федорович – полковник лубенський (? – 1670.4.09. – 1671.05. – ?), (? – 1672.18.06. – 1676.06. – ?).

Сербин Іван Юрійович – полковник брацлавський (1657.11.–1658.09. –?), 10 вересня 1660 р. написав листа окольничому з проханням про заступництво, його підтримував у цьому ніжинський полковник Василь Золотаренко. Полковник брацлавський (1664 – 1665.04.).

Сербин Костянтин – значковий товариш (1781), мешканець с. Гориці.

Сербин Максим – наказний сотник вибельський Чернігівського полку (1741–1743).

Сербин Федір – значковий товариш Переяславського полку (1729), мешканець прохорівський.

Сербинович Іван Тимофійович (? – 1719 – 1781 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Чернігівського полку (1742 – 1765.12.). ГВК розглядала справу про намагання Московського головного військового суду (кріхсрехту) стягнути з нього, чернігівського полкового судді Тимофія Сенюти та сотника сосницького Чернігівського полкуу Филимона Шафонського штраф за утримання солдата-втікача Гаврила Фірсова (1755–1756). Абшитований військовий товариш (з 1765). Мав у Сосниці житловий двір та шинок (? – 1741 – 1747 – ?), 4 двори підсусідків (1741), 6 підсусідків (1743), 3 підсусідські двори (1747).

Сербинович Ілля Тимофійович (бл. 1741 – 1787 – ?) – син значкового товариша, у 1768 р. володів винокурним двором у Сосниці. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?). у Сосниці мав 5 підданих. Д.: Уляна Іванівна Савич, донька сотника. Мала дітей: Гаврила, Іллю, Івана, Ничипора, Тетяну, Марію.

Сербинович Павло (1750 – ?) – службу розпочав з 23 лютого 1769 р. при гродському лубенському суді, канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1776.25.07.). Військовий товариш (1788). У Хмелівській сотні у с. Калинівці мав 6 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна N Омелянська, донька козака Смілянської сотні.

Сербинович Семен Тимофійович (? – 1735 – 1787 – ?) – син наказного сотника, службу розпочав у 1755 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний сосницький (1772 – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). У Сосниці мав 10 підданих (1783), 13 підданих (1787). Д.: (? – 1779 – 1787 – ?) Настасія Кришталовська, донька священика. У Сосниці у неї був 1 підсусідок (1779). 1787 р. були бездітними.

Сербинович Тимофій (? – ран. 1741) – значковий товариш (1720 – 1732 – ?), наказний сотник сосницький (1722) на канальних роботах, полковий комісар (1727), «заведовця» (1728). У жовтні 1729 р. за фальшивою судовою випискою захопив майно козака Микити Куренка. Д.: NNN, вдова, мала двір у Сосниці (1741).

Сербиновський Олексій – син козака, значковий товариш Ніжинського полку (1749 – 1751 – ?).

Серваскул Ілля – службу розпочав з 1767 р. значковим товаришем Прилуцького полку. Д.: Євдокія NN, донька священика. Мали синів Павла, Івана, доньку Ганну.

Сергієвський Матвій Юхимович – отаман сотенний Роменський Лубенського полку (1769 – 1780 – ?), військовий товариш (1779 – 1780 – ?). Д.: N Андріївна Верещак, донька священика коропівського.

Сергієнко Леонтій – міщанський син, службу розпочав з 1756 р., полковий канцелярист (з 1762), значковий товариш Прилуцького полку (1774.22.01. – ?).

Сергієнко Федір (1743 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька козака.

Сергієнко Яків (1735 – ?) – службу розпочав з 1747 р., полковий канцелярист (з 1755), отаман сотенний ічнянський (1773.6.05. – 1782). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Абшитований військовий товариш (1788), мав 6 підданих. Д.: (1773) Уляна NN, донька козака.

Сергій – канцелярист військовий, у складі посольства П.Грибовича до Москви від гетьмана Ігнатовича.

Сергій – полковник прилуцький (1661.09.).

Сергійович Григорій – писар полковий миргородський (? – 16.59.11. – 1659.12. – ?).

Сергійович Роман – хорунжий полковий ніжинський (? – 1669 – 1670 – ?).

Серденко Дмитро – сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1681.2.05. – ?).

Сердюк Анастасій (1693 – 1761 – ?) – «македонської породи», службу розпочав з 1727 р. виборним козаком Носівської сотні, значковий товариш Київського полку (17?9.11.11. – 1761 – ?). Військовий товариш. Д.: N Трохимівна Билина, донька сотника носівського.

Сердюк Василь – абшитований сотник (1775). Мав 8 підданих у Бубнівській сотні Переяславського полку. Д.: Тетяна Охріменко, донька козака Бубнівської сотні. Мали синів Григорія (1755 – ?), Василя (1758 – ?) – при Переяславській полковій канцелярії (1775), Івана (1768 – ?), доньок Ганну (1752 – ?) – дружину бубнівського козака Ярмоленка, Євдокію (1762 – ?).

Сердюк Демид – бунчуковий товариш. Його правнук мешкав у с. Шабалинівці Коропського повіту.

Сердюк Іван Демидович – син бунчукового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Сердюк Іван Іванович (? –1700 – 1730 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку.

Сердюк Іван Павлович – писар сотенний кролевецький (? – 1761 – ?), військовий товариш Ніжинського полку (? – 1783 – 1788 – ?), мешканець кролевецький, де мав 48 підданих (1783). Д.: Уляна Яківна Маковська, донька священика соборної кролевецької церкви. Мали синів Федора, Дмитра, Антона, доньку Олену.

Сердюк Микита Іванович (1732 – ?) – син значкового товариша, абшитований значковий товариш Ніжинського полку (1788), житель с. Шабалинівки. Д.: Марія NN, донька козак. Мали сина Івана (1767 – ?), який служив вахмістром у Ніжинському карабінерному полку (1787).

Сердюк Павло – військовий товариш. Мав синів Василя і Павла, онуків Андрія та Якова, правнуків Петра (1737 – ?), Прокопа (1744 – ?), Михайла (1744 – ?), які мешкали у с. Синякові Конотопського повіту.

Сердюк Семен – козак 1-ї полкової, значковий товариш Переяславського полку (1720 – 1751 – ?). Мав житловий двір у Переяславі.

Сердюк Федір – осавул полкової артилерії Гадяцького полку (? – 1735 – 1736 – ?), отаман городовий гадяцький (? – 1743.19.03). Був неписьменний, роботу виконував неналежно тому замінили Дмитром Кошовим.

Сердюк Яким Анастасійович (1749 – ?) – син військового товариша. службу розпочав з 20 червня 1769 р., значковий товариш Київського полку (1776 – 1784 – ?), вахмістр. Мав 24 двори підданних у Носівці (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: 1) (1776) Марія N Покасовська, донька намісника. 2) (1779) Уляна Григорівна Косенко, донька військового товариша. Мали сина Федора і доньку Марину.

Сердюков Юрій (1732 – ?) – сотник 4-ї полкової сотні Ніжинського полку (1764–1769), обозний полковий ніжинський (1769–1771). Колезький радник, секунд-майор у відставці (1788), мав 146 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Мотря Леонтіївна Грановська, донька обозного полкового ніжинського. Вдова Матвія Григоровича Кониського.

Сердюков-Рєзник Трохим – полковий суддя. Мав сина Василя, онуків Василя і Федора, які мешкали у Конотопі.

Сердюченко Матвій – значковий товариш Полтавського полку (1735), мешкав у Білицькій сотні.

Сердюченко Яків – військовий товариш (1773). 1773 р. входив до комісії про зловживання сотника борзнянського Миколи Риби.

Середа N – писар полковий стародубський.

Середа Григорій (1734 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1788). Разом з Семеном і Петром внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Березненському повіту. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Середа Максим – значковий товариш Полтавського полку підвідомчий полковій канцелярії (1755), мав двір у Царичанці.

Середа Прокіп (? – 1727 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1737 р., полковий канцелярист (? – 1744), значковий товариш Полтавського полку (з 1742.18.02.), мав двір і шинок у Старих Санжарах. Сини Василь і Дмитро розом з батьком принесли присягу 1762 р..

Серховецький N – сотник крилівський Чигиринського полку (? – 1674 – ?).

Сєрик Григорій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Сєрик Павло – значковий товариш Прилуцького полку (1732). Мав хутір під с. Липовицею (1732).

Сибелевич Федір (? – 1731 – ?) – осавул полковий полтавський (1722.06. – 1725). 15 липня 1721 р. отримав універсал на уряд с. Шостаки. У 1724 р. скуповував ґрунти у підданих бунчукового товариша Герасима Кованьки. Під час глухівського арешту Григорія Буцького захопив половину с. Леляхівки. Мав лісовий ґрунт, рибні ловлі і пасіку на р. Орчик.

Сибилев Клим Макарович (1728 – ?) – онук військового товариша Якима, абшитований значковий товариш (1788), проживав у с. Серединній Буді. Д.: Варвара NN, донька козака.

Сибилев Яким – військовий товариш Стародубського полку. Мав сина Макара.

Сивченко Онисим – сотник іванківський Київського полку (? – 1662.02. – ?).

Сидоренко N – значковий товариш Київського полку (1722).

Сидоренко Андрій – службу розпочав 1764 р., хорунжий полкової артилерії (з 1767), осавул полкової артилерії (з 1773). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1775) N Андріївна Вяла, донька лубенського козака.

Сидоренко Борис – з роду сотника кобизького, полковий канцелярист (? – 1780), значковий товариш Київського полку (з 1780.29.01.), у серпні 1781 р. через хворобу абшитований, військовий товариш (1782).

Сидоренко Василь – сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1682.07. – ?).

Сидоренко Олексій – купив двір у Сосниці (1707), товариш сотні Сосницької Чернігівського полку. У 1709 р. – військовий товариш, отримав універсал Скоропадського на маєтність у хуторі при с. Хмеліве. Д.: Федора NN. За чоловіком їй перейшли для їх спільної доньки Любові Олексіївни значні маєтності родини у Сосниці. У 1725 р. у неї частину спадкового млина захопила Меланія Михайлівна з синами Яковом і Павлом. У 1728 р. Федора, будучи вже вдруге вдовою (з 1724) судилася за чоловікові маєтки з бун-

чуковим товаришем Стефаном Холодовичем, одруженим з сестрою Олексія Сидоренка (вона у 1-му шлюбі була за Кузьмою Петрунченком). Виграла судовий процес і у середині століття землями володіли після Любові Олексіївни її діти Трусевичі. У 1725–1735 рр. мала судовий процес з Меланією Михайлович та її синами Яковом та Павлом за частину спадкового млина.

Сидоренко Прокіп – обозний полковий 2-го компанійського полку (? – 1723 – 1727 – ?).

Сидоренко Федір – сотник наказний кобизький (1736–1739), наказний отаман городовий кобизький (1741).

Сидорів Іван – службу розпочав 8 січня 1762 р., канцелярист (з 1762.27.06.), значковий товариш (1766.6.05.), сотник богацький Миргородського полку (1772.20.03 – 1782).

Сидорович Макар – сотник (1659.1.09.), суддя полковий ніжинський (? – 1663 – ?).

Сидорович Оверко – сотник 5 полкової Переяславської сотні (? – 1649 – ?).

Сидорович Опанас – військовий товариш (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.

Сидорович Ясько – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Сидоровський Максим – службу розпочав козаком з 1754 р., значковий товариш Прилуцького полку (1767 – 1775 – ?). Д.: NNN, донька значкового товариша.

Сидорський Андрій (? – ран. 1780) – хорунжий полкової артилерії, осавул полкової артилерії лубенської.

Сидорський Каленик Григорович (1738 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788). Мешканець коропський. Д.: NN Навроцька, донька сотенного отамана. Мали синів Карпа, Івана.

Сидорський Микита Григорович (1725 – 1787 – ?) – його батько, дід і прадід вийшли з Речі Посполитої. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1769 – 1770), сотник коропський (1770.30.04. – 1781.10.08.), бунчуковий товариш (1782 – 1787 – ?). Мешканець коропський. Мав хутір над озером Болотовиною поблизу с. Сохачів, 5 підданих. Д.: Марина Яківна Бардак, донька сотенного отамана. Мали сина Лева і доньку Єфросинію.

Силевич Андрій Тимофійович (1715 – 1788 – ?) – наказний сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1735, 1738, 1739), (1740 – 1767), бунчуковий товариш (1788). Д.: 1) Параска Андріївна Збруцька, донька священика. 2) (1753) Марія Петрівна Скоробагата, донька дозорця балканського.

Силевич Василь Олексійович (1748 – ран. 1798) – службу розпочав 20 березня 1774 р. у ГВС, колезький канцелярист (з 1774.7.10.), військовий товариш (1781.8.02. – 1786 – ?). Д.: Уляна Миколаївна Риба, донька сотника борзнянського. Мешканка с. Макова.

Силевич Григорій Григорович (1711 – ран. 1764) – бунчуковий товариш (? – 1748 – ?). Мешканець с. Маркова. Д.: (1748) Горпина Семенівна Словуцька (1719 – ?), донька значкового товариша.

Силевич Григорій Прокопович (? – ран. 1764) – значковий товариш у Стародубському полку (1723), військовий товариш (1728), бунчуковий товариш (1730–1740). 25 жовтня 1728 р. отримав гетьманський універсал на с. Найтоповичі. У 1730 р. продав дворове місце у Стародубі Петру Іскрицькому за 412 карбованців. Мав у с. Настоповичах 7 малогрунтових, 4 підсусідків при городах. Д.: Настасія Василівна Савич.

Силевич Данило (1726 – 1763 – ?) – служив з 1739 у званні військовго канцеляриста, був у пересторозі від морової язви, в утриманні форпостної команди, чин військового товариша отримав від ГВК у 1758 р., служив у Стародубському полку.

Силевич Данило Тимофійович (? – ран. 1768) – військовий канцелярист, бунчуковий товариш. Володів маєтком у с. Кривошиях. Д.: Параска NN.

Силевич Лука Прокопович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1712 – 1723 – ?). Д.: N Григорівна Старосельська, донька полкового осавула стародубського.

Силевич Михайло Лукич (? – ран. 1768) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?), з діда і батька своїх значкових товаришів служив військово і був у 1725 р. у Низовому поході 5 років, захворів і відправлений у лазарет до Астрахані, де була небезпечна хвороба, якою йому праву руку і ногу посушило, був у Переволочній, під Азовом, після призначений складати ревізію у сотні Бакланській, але за станом здоров'я полковою канцелярією від служб звільнений. Абшитований значковий товариш (? – 1756 – 1762 – ?). Володів землями у с. Ільбові. Д.: Горпина Якимівна N (?, м. Почеп – 1768 – ?).

Силевич Олексій Григорович (1727/1728 – ран. 1801) – службу розпочав з 10 січня 1743 р. у ГВК, військовий канцелярист (1750–1765). Абшитований бунчуковий товариш (1765.23.12.). Д.: Наталія Василівна Олександрович (бл. 1732 – ?), донька військового товариша.

Силевич Сила Лукич (? – ран. 1769) – значковий товариш Стародубського полку.

Силевич Тимофій Прокопович (? – ран. 1741) – син полкового судді стародубського, службу розпочав значковий товариш (1705–1730), був у походах під Замостям, Несвіжі, звідки йому вдалося втекти. 1706 р. був на будівництві оборонних споруд на Печерську у Києві, 1707 р. під Биховом, 1708 р. на Ратовому болоті, під Пропойськом, у Боровичах. У 1713 р. був у поході у Києві, до Трипілля. 1715 р. був комісаром при генералі Реню. У 1716 р. у поході до Гадяча. 1717 р. був наказним полковником стародубським на роботах у Печерській фортеці. 1722 р. комісар для збору коштів на Києво-Печерську церкву. Наказний новоміський сотник (1724–1729). Полковий комісар (1730). Сотник новоміський (1730.29.08. – 1737.12.), був у польському поході (1733–1724). Володів 18 дворами у д. Кривошиях, наданних його батькові за універсалами Мазепи та Скоропадського. Д.: Настасія Василівна Борзаковська (1690 – 1741 – ?).

Силевич Федір Андрійович (бл. 1751–1807) – службу розпочав з 1769 р., сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1770.12.10. – 1782). Бунчуковий товариш (1783–1785). Д.: Марфа Іванівна Бєлоровська, донька військового товариша.

Силевич Яків Лукич (? – ран. 1746) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1732 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Разом з Михайлом у 1737 р. мали у с. Рудні Силевичовій 1 малогрунтового підданого, 1 при городах, 1 вибув. Д.: Єфросинія Семенівна Рубець, донька Стародубського полкового судді.

Силенко Прокіп – сотник полковий стародубський (? – 1693.03. – 1706.05. – ?), обозний полковий стародубський (? – 1706.05. – 1714), наказний полковник стародубський (1701, 1703–1704), (1706–1707), (1708.03.), (1709, 1710, 1712), суддя полковий стародубський (1709 – ?), (? – 1719 – 1722), обозний полковий стародубський (1722 – ?).

Силенко Тиміш Прокопович – наказний сотник Новоміської сотні Стародубського полку (1723–1729), сотник новоміський (1731–1737.12.).

Силич Антін Іванович (1715–1782 – ран. 1796) – навчався у КМА (1736/1737 навчальний рік), службу розпочав з 1746 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (з 1756.14.08.), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1771.11.04). Мав 20 хат підданих у Чернігівському повіті (1782). Колезький асесор (? – 1783 – 1788 – ?). Мав 182 спадкових і куплених підданих у двох селах. Д.: Феодосія Петрівна Григорович-Фурсанович, донька бунчукового товариша.

Силич Василь – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1706 – ?).

Силич Василь (1755 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1790 – ?), мав 25 спадкових підданних у одному селі. Д.: Уляна NN, донька значкового товариша.

Силич Василь Іванович (1721 – 1790 – ран. 1801) – син отамана городового чернігівського, службу розпочав у 1738 р. військовим канцеляристом, сотник любецький (з 1747.1.06). На р. Білоус нище с. Юріївки тримав млин Костинський. 1754 р. купив у Максима Худолія ґрунт, сад та сіножать. 1756 р. купив за 40 рублів у Євдокії Григорівни Рашевської її прадідівські і дідівські посудевські ґрунти (по матері) у Любечі. У 1759 р. на нього подали скаргу до ГВК за примусову скуплю ґрунтів, побиття та арешти козаки Тишко Чубарь і Сава Забуха. Земський підсудок Чернігівського повіту (з 1764). Надвірний радник (1790). Мав 564 підданих у Городнянському і Чернігівському повітах. Д.: Катерина Степанівна Леонтович (? – ран. 1787), донька чернігівського полкового хорунжого. Мали 6 синів.

Силич Євстафій Матвійович (1707 – 1747 – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1747 – ?). У 1737 р. був у поході. Мав 1 двір та ще один житловий у с. Чарторийках (1739), двір у с. Жидчині, 2 посполиті двори у Чорторийцках (1740), 3 двори та житловий у с. Чарторийках (1741), млин на р. Снов під Седневом (1742), 1 двір підсусідків у д. Чарторийках (1747). Д.: Єфросинія Іванівна N (1709 – 1760 – ?), жителька с. Чорторийок. 1752 р. разом з братом чоловіка Антоном тримали греблю і млин на р. Свинці.

Силич Іван – службу розпочав з 1732 р., сотник любецький (1747–1764), підсудок земський чернігівський. Мав 254 підданих у с. Пушкарях Любецької сотні і у м. Любечі. Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Мав сина – поручика Тверського карабінерного полку (1773), трьох доньок. Д.: NN Устимович, донька полкового хорунжого.

Силич Іван Іванович – значковий товариш Київського полку (1759).

Силич Іван Степанович (? – 1670 – 1733 – ?) – син сотника полкового, товариш полку Чернігівського (1699 –1706), значний товариш Чернігівського полку (1710 – 1733 – ?), отаман городовий чернігівський (1721–1733), наказний полковник чернігівський (1723). 8 травня 1719 р. отримав гетьманський універсал із задоволенням його скарги у справі захоплення у нього жита та вівса богородовськими мешканцями. Мав шинок у Чернігові (1732).

Силич Іоаникій (? – 1627 – 1663.18.09.) – «славетно уроженний» (1661), товариш полку Чернігівського (1651 – 1656). Від полковника І.Абрамовича отримав землі на Старому Булоусі (1651), від полковника чернігівського універсал на ґрунти Тополовщину, Кондратовщину, Сенковщину поблизу Старого Білоуса (1654.20.04.). Від Б.Хмельницького отримав «млын старый, на Белоусовце реке стоячий». Мав млин на р. Снові у с. Дирчин, пізніше він перейшов племінникам Івану і Матвію Степановичам, підтверджений за ними гетьманом Мазепою. 1656 р. продав дім у Чернігові шляхтичу Євсею Григоровичу Суботі. Полковник Чернігівського полку (1657–1663). Особисто підписав Переяславську угоду 15 жовтня 1659 р., підписав акт в соборній Преображенській церкві міста Козельця 16 квітня 1662 р. про обрання гетьманом Якима Сомка 1661 р. купив у «славетного пана», «козака і обивателя Петрушинського» Кирила Богдановича ½ острова Гатуша поблизу р. Свині і с. Стасюв, у млинаря дирчинського пана Сергія Кашпировича за 1400 золотих польських млин на р. Снові. Д.: Євгенія Василівна Радченко (? – 1635 – 1674 – ?), донька бурмістра Чернігівського магістрату

Силич Матвій Григорович (1731/1736 – 1795 – ?) – козак с. Росух, військовий товариш (1787). Д.: 1) (1770) Софія Савівна N (бл. 1747 – ?). 2) (1785) Марина Андріївна Ширай, донька значкового товариша.

Силич Матвій Оникійович – сотник полковий Чернігівського полку,

Силич Матвій Степанович (? – 1670 – 1733 – ?) – син сотника полкового чернігівського. Значковий товариш Чернігівського полку «з давних времен» (? – 1687 – 1725 – ?), військовий товариш (1733). Вперше був у поході під командою Григорія Самойловича під Микитин Ріг, потім «на Самаре город робили», під Перекопом, «когда Петрик изменник з ордо на Вкрайну выходил», під Орешком. 1709 р. був під Полтавою, 1716 р. – у Іраклієві, 1716 р. – під Києвом. 15 вересня 1687 р. разом з братом Іваном отримав гетьманське підтвердження на батьківські млини. Письменний.

Силич Петро Євстафійович (1730 – 1779 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1755 р. На початку березня 1758 р. ГВК розглядала справу про надання йому чина значкового товариша. Значковий товариш (з 31 березня 1759). Абшитований військовим товаришем Чернігівського полку 5 жовтня 1778 р. Д.: Євдокія Дмитрівна Баранович, донька значкового товариша.

Силич Степан (? – 1641 – ран. 1680) – був письменним, сотник полковий (? – 1661). Потрапив у полон до Чернецького (1661.07.) і тримався у в'язниці у Тикатині, а потім, можливо, у Слуцьку. Товариш полку Чернігівського (1662.09.). Після скинення брата з полковництва залишився живим, хоча під час гетьманування Брюховецького зазначений лише як «его милости пан, казак и обыватель Черниговский». 23 лютого 1667 р. купив у Івана Кузьменка Шапочника чотири ниви. За Ігнатовича знову став сотником (? – 1670 –?), потім його зміщують на уряд полкового хорунжого. За Самойловича знову очолював деякий час сотню (? – 1677.02. – ?). Без сумніву, значний вплив на його суспільний статус мав шлюб з донькою генерального судді Івана Домонтовича. Мав два млини: один на р. Снові під Тереховкою, другий на р. Білоусі. Сотник полковий Чернігівського полку (? – 1661 – ?), (1670), (? – 1676.08. – ?), (? – 1678 – ?), хорунжий полковий чернігівський (? – 1672 – ?), наказний сотник полковий Чернігівського полку (1673.10.). Д.: Євдокія Іванівна Домонтович, у 2-му

шлюбі за Данилом Киприяновичем N (? – ран. 1694), власником с. Вихвостова.

Силич Яким Силич (? – 1707 – 1727 – ?) – осавул полкової артилерії Стародубського полку. Мав сина Данила (1727 – ?), який мешкав у м. Погарі.

Силич-Полянський Данило Євстафійович (1722 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1743 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (з 1747), військовий товариш Чернігівського полку (1756.11.10. – 1787 – ?). Мав 26 підданих у Коропському і Сосницькому повітах. Д.: Марфа Іванівна Янушкевич (? – ран. 1787), донька чернігівського полкового писаря. Мали синів Івана і Марка, доньку Гафію.

Силич-Сердюков Карпо Йосипович (? – 1700 – 1781 – ран. 1787) – за службу у сердюцькому корпусі прозваний Сердюком. Значковий товариш (1781). Жив у с. Баликін. Мав синів Івана (1727 – ?) та Полікарпа.

Силич-Сердюков Полікарп Карпович (1739 – ?) – правнук Федора Силича, син значкового товариша, службу розпочав з 1760 р., хорунжий сотенний (1769 – 1779 – ?), абшитований значковий товариш (1787), мешканець погарський. Д.: Уляна NN, донька дворянина.

Силич-Сердюков Федір – військовий товариш (17 ст.).

Силка Іван Юхненко – зафіксований у реєстрі 1649 р., у сотні був також Васько Силчин брат. Не виключено, що полковник Іван Силка походив з Лютенської сотні, і у такому разі був у ній сотником. Це пояснює той факт, що сотника лютенського 1659 р. Олефірова Сахна у цій сотні 1649 р. року не було. Він був чи прийшлим чи представником молодшої генерації. Був полковником зіньківським у Івана Безпалого (1659). У Зінькові за реєстром 1649 р. Силок немає. У битві під Голтвою діяли загони Карач-бея і як похвалявся І.Виговський коронному обозному А.Потоцькому: «мало хто видостався звідти і вся Москва лягла на полі битви, а старші взяті до неволі, між ними є і Силка, керівник оборони Зіньківа, який був схоплений і приведений до мене, а тепер досі залишається прикутим до гармати». С.Коваленко пропонує, що це козак Кальницької сотні Кальницького полку.

Силка Онуфрій (? – ран. 1738) – значковий товариш Миргородського полку, мешкав у Хорольській сотні.

Силка Тиміш – сотник охочекомонного полку Василя Часника.

Силуян – писар полковий миргородський (? – 1653.12. – ?).

Сильницький Андрій – сотник Брусилівської сотні Паволоцького полку (? – 1660.10).

Сильницький Максим – старшина Паволоцького полку (1661).

Симановський Михайло – значковий товариш Полтавського полку (1767), мешканець царичанський.

Символьський Йосип (1750-?) – полковий осавул (1782), мав 6 дворів в с. Поповці (1787). Д.: Параска Іванівна Стефанович, донька священика.

Симон Василь Іванович – отаман сотенний веприцький (? – 1773 – ?), значковий товариш Гадяцького полку (1775), абшитований значковий товариш (1775 – ?).

Симон Іван – міщанин конотопський, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?). Мав двір житловий і подворок у Конотопі.

Симон Леонтій – полковий канцелярист, значковий товариш Ніжинського полку (1740 – 1751 – ?).

Симоненко Михайло – шляхтич, військовий товавриш Стародубського полку (1694), сотник наказний мглинський (1695.11.), (1707.07. – 08.), отаман городовий мглинський (? – 1695.13.05. – 1696 – ?). Мав двох братів, одного з яких звали Карпом.

Симонов Максим – наказний сотник кременчуцький Миргородського полку (1737).

Симоновський Григорій – син чиновника, значковий товариш (1783), мешкав у Конотопському повіті. Д.: Тетяна NN, донька священика.

Симоновський Данило Іванович (бл. 1730 – 1799 – ?) – син військового товариша, службу розпочав з 1747 р., полковий канцелярист (1748–1753), військовий канцелярист ГВК (1753–1764), сотник кобизький (1764.22.04. – 1765). У 1765 р. звинувачений у службових зловживаннях. Сотник конотопський (1765–1769). У 1767 р. був звинувачений у хабарництві. Абшитований бунчуковий товариш (1779.27.02. – 1788 – ?). Мав 360 підданих. Д.: Уляна Тимофіївна Скоропадська, донька бунчукового товариша. Мали синів Петра, Андрія, Василя.

Симоновський Іван (? – 1710 – 1766 – ?) – значковий товариш Київського полку (? – 1741 – 1766 – ?). У 1749 р. ГВС розглядав справу колишнього значкового товариша Київського полку за зловживання. У 1764 р. його побив полковий суддя З.Борсук. Д.: Єфросинія NN, її тітка Марія Роговська, міщанка київська. Її баба Пелагея Грициха.

Симоновський Павло – абшитований військовим товаришем Київського полку (з 1778).

Симоновський Петро Іванович (1725 – 1809) – син значкового товариша, навчався у КМА (1746–1747) і університетах Галле, Віттенбергу і Кенігсбергу (1748–1751). Перекладач ГВК, сотник кобизький Київського полку (1757.24.06. – 1764.7.04.). 1767 р. козаки сотні звинуватили його у тому, що їх використовував у приватних справах. Бунчуковий товариш (? – 1774 – 1779 – ?), асесор ГВС (1774), працював у ГВС (1779). Суддя земський остерський, надвірний радник. Автор «Краткого описания о козацком малороссийском народе и о военных его делах» (1765), приймав участь в топографічно-економічному описі Лівобережної України (1770-80-ті рр.), був редактором, а, можливо, й автором «Топографического описання Киевского наместничества» (1786). Д.: Марфа Семенівна Мандрика, донька сотника кобизького.

Сингир N – сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1671.01. – ?).

Синдаровський Іван Миколайович (? – 1726) – син протопопа чернігівського, значковий товариш (1724 –1726). Перед походом 27 квітня 1725 р. заповів все своє майно дружині. Помер у гілянському поході. Д.: (з 1724) Настасія Степанівна Томара, донька полковника переяславського.

Синельников Гнат Григорович (1722 – ?) – син полкового осавула, військовий товариш (? – 1782 – 1787 – ?), мешкав у с. Курені. Мав 33 підданих. Д.: Настасія Василівна Рубан, донька військового товариша. У 1787 р. при них дітей не було.

Синельников Григорій Степанович (? – 1700 – 1721 – ?) – син полкового осавула, військовий товариш, полковий осавул.

Синельников Степан – полковий осавул.

Синицький Іван Гаврилович – військовий товариш Стародубського полку (1715). Його батько Гаврило вийшов на Лівобережжя і від гетьмана йому надано двір у Погарі і дві четверті поля. Можливо, нащадки протопопа богуславського (1657).

Синицький Іван Данилович – абшитований значковий товариш (1787), у с. Камінь Глухівської сотні мав 4 підданних. Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Синоданович Петро – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Синявський Іван – сотник київський (? – 1725 – ?).

Синяговський Іван (1754 – 1789 – ?) – шляхтич, службу розпочав 29 березня 1769 р., полковий канцелярист (з 1770.15.10.), значкових товариш Миргородського полку (з 1772).

Синяковський Герман Федорович – кравець, одружився з вдовою полкового обозного стародубського Дмитра Журмана і від його онука по лінії першої дружини Василя відібрали дідівське с. Задубення. Володіючи козацькими землями, іменувався «знатним у Війську Запорізькому товаришем» (1714). Значковий товариш Стародубського полку (1726). Без відома власника продав ¼ с. Задубення Скорупі. Полковий писар Григорій Скорупа захопив його ґрунти і млин за борги, мав борги і перед Чорнолузькими. Д.: Марія NN (? – бл. 1720), вдова 1) Д'ячиха, 2) Дмитрова Журман.

Синьогуб Леонтій – запорожець. Військовий товариш, сотник нехворощанький Полтавського полку (? – 1765).

Синьоок Андрій Корнійович (? – 1689 – 1756 – ран. 1767) – син знатного товариша, городовий отаман (1691, 1724), абшитований військовий товариш (1750 – 1756 – ?). Мав у Золотоніській сотні при хуторі на р. Кропивній, у якому жив з синами, 3 двори найманих людей, 1 кінного та 3 піших підсусідків, ще один хутір, де 1 хата наймана. Родначальник Андрієвських-Синьооків.

Синьоок Антін Андрійович – син військового товариша. Службу розпочав з 1769 р., підканцелярист (з 1773.3.09), полковий канцелярист (з 1775.3.08.), значковий товариш Переяславського полку (1781.31.03. – ?).

Синьоок Корній – у 1679 р. купив три хати у жителя богушківського Ожога, знат¬ний товариш Переяславського полку. Якийсь родич Івану Синьооку, козаку Богушківської сотні Черкаського полку (1649). Д.: Олена NN, за 1-м чоловіком Богданиха, у 1691 р. написала тестамент.

Синьоок-Андрієвский Данило Андрійович (1690 – 1790 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Синьоок-Андрієвский Леонтій Андрійович (1716 – 1790 – ?) – значковий товариш Переяславського полку (1767). Д.: Тетяна NN, донька козака.

Синьоок-Андрієвский Федір Андрійович – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Синьоок-Андрієвський Іван Андрійович (1720 – 1775 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав 12 листопада 1736 р. писарем ратушним золотоніським, полковий підканцелярист (1739), військовий канцелярист при Переяславській полковій канцелярії (1740–1752), полковий хорунжий переяславський (1752–1763), зем¬ський суддя Золотоніського повіту (1764.7.04.), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Колезький асесор Д.: Уляна Степанівна Джулай (? – 1775 – ран. 1790), донька значковий товариш.

Сипатенко Ісак – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Сипига Василь Іванович – сотник любецький Чернігівського полку (1782).

Сирий Йосип – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав двір у Батурині.

Сириця Микита – наказний сотник басанський Переяславського полку (1737, 1738).

Сиричевський Дем'ян – значковий товариш Чернігівського полку (з 1759).

Сирченко Василь – сотник Ковшеватської сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?).

Сирченко Дем'ян – значковий товариш Чернігівського полку (1759).

Сис N – призначений полковником переяславським від Петрика (1692).

Ситенський Іван – писар полковий гадяцький (? – 1666 – ?). У 1669 р. гетьман Дорошенко відправив у Гадяч до нього малолітню доньку гетьмана Івана Брюховецького.

Ситенський Іван Федорович (? – ран. 1755) – писар полковий гадяцький (1729 – 1737 – ?). 1746 р. здійснював покупки у козаків і посполитих сс. Середняків і Петрівки, с. Березова Лука Комишненської сотні. Д.: Варвара Дмитрівна Левенець, донька бунчукового товариша. У другому шлюбі була за Іваном Зеленським, полковим хорунжим гадяцьким.

Ситенський Йосип Олександрович (1712 – 1774 – ран. 1790) – син писаря полкового гадяцького. Службу розпочав з травня 1727 р. військовим канцеляристом ГВК, військовий товариш (з 1730.03.). У 1733 р. отримав універсал гетьмана Д.Апостола з підтвердженням права на с. Серединка у полковій сотні Гадяцького полку. Писар Гадяцького полкового суду (з 1732.6.11.), з 1736 р. другий полковим осавул (універсал від 1738.20.03.), перший осавул (з 1762.30.12.). Обозний полковий гадяцький (1764.21.08. – 1774), неодноразово був у походах. 1746 р. активно скуповував нерухомість у сс. Березовій Луці, Кручках Камишненської сотні. 1764 р. купив поле у Уляни і Андрія Трощинських. Надав гадяцькій Боговленській церкві«Бесіди І.Злотоуста». 1757 р. перебудував церкву Іоанна Многостраждального у с. Середняки. Д.: Марфа Степанівна Худолій (? – 1790 – ?), донька значкового товариша. За нею спадкових і куплених 264 підданих у с. Серединці і хуторах (1790). Мали сина Йосипа і доньку Єфросинію.

Ситенський Олександр – вітав вступ шведського короля Карла XII до Гадяча. Писар полковий гадяцький (1712–1729). Отримав гетьманський універсал на маєтність свого тестя с. Ручки. У 1718 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на с. Середняки, яке тримав на уряд. У 1729 р. з нього був стягнений борг 126 рублів на користь київського міщанина Кричевця. Мав маєтність і підданих у с. Середняки. Д.: Євдокія Степанівна Трощинська, донька гадяцького полковника. 1727 р. її двір обтяжував постоями полковник Гаврило Милорадович.

Ситенський Стефан – шляхтич. Товариш полку Гадяцького (1722), комісар полковий гадяцький (1723). Володів млином у три мучних кола на р. Пслі під Веприком (1726). 1705 р. подарував «Мінеї общіє» гадяцькій Богоявленській церкві.

Ситенський Федір Іванович (1729 – 1788 – ?) – військовий канцелярист (1754), сотник новосанжарський Полтавського полку (1757), переведений сотником III полкової сотні Гадяцького полку (1757.28.03. – 1773). Колезький асесор (1788). Мав 128 підданих у одному містечку, трьох селах і двох хуторах. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і вне-

сений до I частини родовідної книги. Д.: Катерина Максимівна Соханська, донька бунчукового товариша.

Ситенський Яків Олександрович (1719 – ?) – навчався у класі граматики КМА (1727), писар полковий гадяцький (1739.29.09. – 1763.26.07.). У 1755 р. його побив і образив син бунчукового товариша Івана Гамалії Іван. У 1763–1764 р. розглядалась справа про стягнення з нього розтрачених казених грошей. Колишній писар полковий (1764). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 92 підданих у Лохвицькому повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Варвара Йосипівна N, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана – премєр-майора, Олександра – капітана, доньок Марію, Марфу заміжню за надвірним радником, гадяцьким городничим Савичем, Євдокію (1790).

Ситник Борис – писар 1-ї Почепської сотні (? – 1767), абшитований значковим товаришем через слабке здоров'я, військовий товариш.

Ситник Василь – полковий хорунжий.

Ситник Василь Борисович – службу розпочав з 1738 р., полковий канцелярист стародубський (1754–1756), писар сотенний 1-ї Почепської сотні (1756–1767), значковий товариш (1767.29.05. – ?), абшитований значковий товариш (? – 1772 – 1778 – ?). Мав двір у Почепі, 2 хати підданих (с. Віточка і д. Хорабоч). Д.: 1) N Григорівна Козлова, донька значкового товариша. 2) Гафія Петрівна Лазута, донька міщанина почепського. Мали синів Михайла, Федора, доньок Меланію, Феодосію, Параску.

Ситник Назар Васильович – значний військовий товариш. Мав сина Михайла, який був козаком Глухівської сотні, онука Василя Михайловича (1758 – ?), який згадується як губернський регістратор (1787) у Глухові.

Сицький Павло (1727 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1788), мав 15 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д,: Тетяна NN, донька козака.

Сич Денис – сотник красноколядинський Прилуцького полку (? – 1666.10. – ?). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Сичевський Іван – військовий товариш.

Сичевський Іван – значковий товариш Київського полку (1749), мав родовий герб.

Сичевський Степан – значковий товариш Київського полку.

Сібилев Ілля – абшитований значковий товариш (1777). Д.: Варвара NN, донька козака. Мали синів Кіндрата, Василя, Якима. Жили у с. Чернацькій.

Сібилев Клим Макарович (1727 – ?) – онук Якима, абшитований значковий товариш (1787). Д.: Варвара NN, донька козака.

Сібилев Яким – військовий товариш Стародубського полку.

Сібірський Андрій Григорович – шляхтич (1729). У 1729 р. купив плец у Марії Тризни. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1733 – ?). Священик с. Домашлин Менської сотні (? – 1738 – 1767 – ?). Привласнив універсали і купчі, віддані йому на зберігання. 1746 р. розглядалася справа про його суперечку з колишнім комендантом і полковником чернігівським Михайлом Богдановим за неповернення двору його дружини та із значковим товаришем Михайлом Зеневичем за ґрунти на Смоліговім урочищі. Д.: Уляна Василівна Полонецька.

Сіденко Василь – значковий товариш (1672). Його нащадок Яків Безрутченко, що був знівічений у шведському полоні. Від останнього походять Безрутченки-Сіді.

Сідко Каленик – наказний сотник кобижський Київського полку (1697).

Сідляр Іван – полковник мозирський (? – 1648.08. – 1649.02.), полковник чорнобильський (? – 1651.03. – ?).

Сіклицький – шляхтич Мстиславського воєводства. Козацький старшина в Старому Бихові у полку Івана Нечая.

Сірко Василь – обозний полковий полтавський (? – 1691 – ?).

Сірко Іван Дмитрович (1605/1610 – 1682) – походив з дрібної брацлавської шляхти (м. Мурафа). Черкаський отаман на царській службі в м. Усерд на Білогородщині (1643). Запорозький полковник (1643–1652). Полковник черкаський у поході кн. Г.Ромадановського проти І.Виговського (1658.11.). Полковник кальницький (1659 – 1660.05.). За за нього Переяславську угоду 15 жовтня 1659 р. підписав гетьман Ю.Хмельницький Кошовий отаман. Полковник ніжинський (1668.06. – ?). Поминальник його роду: Дем'ян, Симон, Симон, Іосиф, Яків, Стефан, Сава, Андрій, Іван, Яків, Іван, Федір, Симон, Іван, Леонтій, Конон, Роман, Гафія, Петро, Федір, Андрій, Сава, Василь, Михайло, Костянтин, Євстафій, Федір, Григорій, Іван, Леонтій, Мирон, Федір, Федір, Мирон, Тимофій, Іван, Дем'ян, Павло, Корнило, Максим, Дем'ян, Яків, Іван, Тимофій, Гаврило, Гнат. Д.: Софія NN.

Сірокваша (Сирокваша) Феско – сотник білицький Полтавського полку (? – 1676 – ?). Отаман городовий білицький (? – 1682 – ?).

Сітковський Григор – козацький старшина (1664. 11.).

Січкар Опанас – військовий товариш Стародубського полку.

Січкар Петро Опанасович (? – 1778 – ран. 1781) – син військового товариша, козак 1-ї Почепської сотні, курінний отаман 20 років, абшитований значковий товариш (1777 – 1778 – ?). Д.: Марія Іванівна Княжицька, донька бунчукового товариша.

Січкаревський N – значковий товариш.

Січкарьов N – старший полковий канцелярист Ніжинської ПК (? – 1765).

Сіятовський Кирило (1713 – 1763 – ?) – син священика, службу розпочав з 1736 р. Військовий канцелярист ГВК (1736–1751). Військовий товариш у Лубенському полку (з 1751.29.10.), його «сказка» датована 1763 р., приймав і відправляв до армії казенних волів, був у рахунковій комісії над управителем Янпільської волості, у прикордонній Київського воєводства комісії. Мав 7 сімей підсусідків у с. Ороб'ї, у с. Духове і Гонці мав шинки.

Скаженоженський (Сканожеженко) Іван – сотник лютенський (? – 1672 – ?).

Скаловський Дмитро – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1781). Д.: Пелагея Іванівна Руновська, донька дубовицького священика.

Скаловський Олексій – військовий товариш Ніжинського полку (1783). Мав у с. Поповці 3 підданих (1783). Д.: Марія Кирилівна Захарєвська, донька священика тиницького.

Скаловський Семен Степанович (1741 – ?) – син отамана сотенного попівського, отаман сотенний попів-

ський (? – 1766 – 1775), військовий товариш (1783), засідатель нижнього земського Конотопського суду (1782), титулярний радник (1787). Мав у сс. Поповці і Красному і хуторі за Поповкою 64 підданих. Д.: (бл. 1765) Ганна Опанасівна Ковпак, донька полковника, потім бригадира. Мали дітей Карпа, Федора, Миколу, Петра, Олександра, Єфросинію, Гафію, Марфу, Гафію.

Скаловський Федір Леонтійович – син шляхтича гербу «Лодзя», значний військовий товариш, значковий товариш.

Скаржинський Іван Михайлович (1749 – 1806 – ?) – службу розпочав з 11 жовтня 1769 р. канцеляристом ГВК, хорунжий полковий лубенський (2-й; 1773.27.02. – 1780.11.06.), бунчуковий товариш (з 1780.26.05.). Золотоніський повітовий предводитель дворянства. 1770 р. захопив жито, потравив сіно у лубенського полковника Кулябки і його підданих у с. Буромки. Справа розглядалася ГВС протягом 1770–1773 рр.. У 1778 р. їздив до Петербургу у справі суперечки за земельні володіння з полковником Кулябкаю. Д.: Олена Григорівна Закревська (1774 – ?).

Скаржинський Михайло Михайлович (1742 – ?) – син сотника полкового лубенського, службу розпочав з 1761 р. при ГВК, військовий канцелярист (1761.23.10.), сотник 2-ї полкової сотні Лубенського полку (1765 – 1773), бунчуковий товариш (1783).

Скаржинський Олександр-Михайло Казимирович – литовський шляхтич. Закінчив Оршанську академію. «По усмотрению генералитета» у 1737 р. сотником полковим лубенським був призначений «за те мои верные службы» (1734.7.04. – 1737.18.07. – 1753), 1737 рр. виконував функції перекладача польського і латині у російських генералів шляхтич з Троцького воєводства Михайло Скаржинський. Він сам вважав, що знаходиться «в иностранстве». Скаржинський же вимагав або «совокупить по прежднему» сотню як єдине ціле, або зробити йому майнові надання. Доки з цими пропозиціями він звертався до ГВК та фельдмаршала фон Лессія, справа не вирішується. Очевидно, він ризикнув на пряме звернення до Сенату, бо у 1741 р. останній прийняв рішення про злиття трьох сотень в одну. Крім того, Скаржинський «за восприятие веры православной (перехід з католицтва у православ'я) и за ревностные службы» отримав маєтність у Чорноуській сотні (20 дворів). Мав шинок у Лубнах.

Скаржинський Петро Михайлович (1743 – ?) – службу розпочав з 1761 р. при ГВК, військовий канцелярист (з 1761.23.10.), ротмістр Нижегородського карабінерного полку (1773).

Сквирський Ничипір Мартинович – козак китайгородський (1718), мав млин у Китайгородській сотні (1722), наказний сотник китайгородський Полтавського полку (1724). 1735 р. разом з Леськом тримали два млина на р. Орелі на 4 кола, 4 великі рогаті скотини і 4 коней.

Скиба Іван (? – 1700 – 1727 – ?) – значний військовий товариш. Мав синів Федора, Василя, Івана Скибин.

Скиба Йосип – службу розпочав з 1764 р., козак Богацької сотні, мав хутір (1764), значковий товариш Миргородського полку (з 1764.12.06.), возний Ярескївської сотні (? – 1767 – ?), отаман сотенний богацький (1769 – 1774 – ?). Військовий товариш (1781), володів хутором у Богацькій сотні. Мав підсусідків у м. Богачці – 10, урочищі Сорок байрак – 8, Ярескївській сотні: с. Дмитрівці та при хуторі в урочищі р. Тух – 3. Д.: Ганна Данилівна Машевська, донька священика с. Сергіївки Рашівської сотні Гадяцького полку.

Скиба Трохим – наказний сотник лубенський (1767).

Скибина Іван Іванович – син значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його син Яків (1728 – ?) мешкав у с. Божку (1787).

Скибина Федір Іванович – син значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Його син Парфен (1737 – ?) мешкав у с. Божку, був сержантом у відставці (1787).

Скибинський Василь Іванович (1728 – 1788 – ?) – син значного військового товариша, осавул сотенний коропський (? – 1769 – ?). Отримав патент військового товариша у 1784 р. Мав 7 підданих у м. Коропі. Д.: Євдокія Омельянович, донька сотника. Мали синів Єлисея (1759 – ?), Григорія (1766 – ?) і Мойсея (1771 – ?).

Скибинський Матвій (1730 – ?) – придворний співак, служитель Генеральної військової артилерії, значковий товариш ГВА у Івангородській сотні Ніжинського полку (з 1759), абшитований військовий товариш (? – 1781 – 1788 – ?), мав 8 підданих у Борзнянському повіті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Скибовський Яків – військовий товариш.

Скидан Степан – козак Дашівської сотні Білоцерківського полку (1649). Козацький старшина, 17 жовтня 1660 р. підписав Чуднівську угоду. Полковник уманський (? – 1673 – 1674.02. – ?).

Скидан Яцько Пилипович – козак Іркліївської сотні Кропивненського полку (1649), Скидан без імені полковник на чолі полку згаданий 20 грудня 1661 р. у Березні. Полковник піхотний (1662), полковник сосницький (1662 – 1663.09. – ?). 12 вересня 1663 р. підтвердив за жіночим Святопокровським монастирем у Макошині «два камені тиє в млині Величковському ведлух давнего звичаю на тот монастир мирочки дві ишли, а мельникові третя, и ни от кого жадної перешкоди и кривди не поносячи, яко на спокойно ужевали, также оние селяне, оби греблю направат не били спречние, иначей не чинячи под неласкою нашею». Скидана згадує у 1663 р. Платер. Маємо таку документальну звістку з 1663 р. як додаток до підпису гетьмана Івана Брюховецького: «Для лепшей вери, Яцько Скидан, полковник войска царского Велічества запорожскій сосніцкій». За Коховським, яків Скидан був забитий на палі у 1664 р.

Скиленко Іван – наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1723).

Скиртач Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Скиченко Григорій – 18 вересня 1708 р. на уряді чигиринському продав сіножать на Чуті товаришу чигиринському Кузмі Лемешу.

Скляревський Антін – значковий товариш Київського полку, підписався як свідок під тестаментом Сергія Солонини (1732).

Скляревський Іван – сотник.

Скляревський Йосип (1700 – ?) – службу розпочав 1727 р. при полковій канцелярії, у 1731 р. у першому польському поході був за писаря сотенного, після повернення при сотенному бобровицькому правління правив посаду сотенного писаря до 1732 р., коли сотником Костянтином Васильовичем призначений повним писарем. 1732–1735 рр. у польському поході і після повернення – на Українську лінію. 1736 і

1737 рр. був в управлінні сотні Бобровицької, у 1738 р. у команді бунчукового товариша Дем'яна Рубця з полковою артилерією від нападу ворога над Дніпром при Черпанівському редуті. 1739 р. у хотинському поході за писаря полкового київського, 1740 р. по призначенню Бобровицької сотенної канцелярії призначений наказним сотником, 22 травня 1741 р. згідно атестату полкової канцелярії отримав чин значкового товариша. Був комісаром при Новотроїцькому полку. Значковий товариш Київського полку (174127.05. – 1761 – ?).

Скляревський Федір Іванович (? – 1687 – 1706 – ?) – син сотника, військовий товариш.

Скобичевський Роман Григорович – син сотенного осавула, осавул сотенний янпольський (? – 1781 – ?). Військовий товариш Ніжинського полку (1787), мав 26 підданих у с. Шатрищах. Д.: Ксенія NN, донька шляхтича.

Скодун Степан Тарасович (? – 1723 – 1772 – ?) – службу розпочав з 1733 р., городничий гадяцький (з 1760.4.02.), отаман городовий гадяцький (1768.10. – 1772 – ?), військовий товариш Гадяцького полку (1780). Д.: Марія Іванівна Чорнолуцька, донька офіцера Тверського драгунського полку.

Скойленко Павло – наказний сотник переволочанський Полтавського полку (1721).

Скок Іван – сотник козелецький (? – 1662.06.).

Скок Петро – сотник 1-ї полкової сотні Переяславського полку (? – 1649 – ?). Ув'язнення відбував у Москві, звільнений завдяки посольству Самойловича у травні 1669 р.

Сколин Герасим – абшитований значковий товариш (1777). Мав 6 підданих. Мешкав у м. Серединній Буді Янпольської сотні. Д.: Дар'я Євменівна Костовська, донька жителя с. Дмитрівки. Мали доньок Уляну і Тетяну.

Скомаревський Максим – значковий товариш Лубенського полку (1735). Мешкав у Ромнах.

Скомпа Григорій – писар полковий стародубський (1715–1725).

Скорик Кузьма – значковий товариш Лубенського полку, у 1736 р. був при Царичанці.

Скорик Леонтій – покозачений шляхтич, сотник лубенський (? – 1688 – ?), (? – 1698 – ?).

Скорик Степан – службу розпочав 1 січня 1761 р., підписок (з 1765.11.01.), полковий канцелярист (1767.7.02. – 1768.8.02.), сотенний писар 2-ї полкової сотні (1768.8.02. – 1779), значковий товариш (з 1779.07.), військовий товариш (1779.17.12. – 1787 – ?). Мав 12 підданих у с. Лецьках (1780). Д.: N Осипівна Фесун, донька значкового товариша. Мали сина Ісака (1781).

Скорина Олифір (1725 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 29 підданих. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Березненського повіту. Д.: Марія N Новик, донька осавула сотенного. Мали синів Івана, Трохима, Якова, Михайла, Федора.

Скорина Захар – полковий старшина Київського полку (1649).

Скоробагатий Дмитро – сотник костянтинівський (? – 1661.10. – ?).

Скоробагатий Дмитро Михайлович – сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1661.10. – ?).

Скоробагатий Іван (? – 1620 – 1678 – ?) – військовий товариш (1649). В посольстві чигиринського полковника Ф.Вешняка до Москви (травень – липень 1649). 30 червня – 3 липня 1656 р. очолював посольство до Москви, отримав подарунок дві пари соболів за 10 і 8 рублів. Осавул полковий чигиринський (? – 1658), осавул генеральний (? – 1658.09. – 1659.09.). У 1659 р. під час бойових дій проти московських військ призначений наказним гетьманом. Полковник чигиринський (1678). Нащадки значного військового товариша Скоробагатого (без вказання імені) жили у селі Хмельові Стародубського полку.

Скоробагатий Іван Якович (? – 1734 – 1787 – ?) – син значкового товариша, цилюрника полкового стародубського, військовий канцелярист (? – 1754 – 1764 – ?), проживав у с. Хмельовка II полкової сотні (1781), абшитований полковий хорунжий. Мав 4 підданих у с. Хмельовці. Д.: N Іванівна Паливода (? – ран. 1787), донька значкового товариша.

Скоробагатий Микита (? – 1736) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1734 – 1736), у 1734 р. продав місце дворове козаку Максиму Семеці за 25 рублів. Мешкав у полковій сотні. Помер без потомства. Батьківські і дідівські землі у Меленську заповів двоюрідній сестрі своєї дружини Настасії Корніївні Отцевич. Можливо, його стосується інформація: значковий товариш Микита Максимов подав у 1731 р. скаргу до ГВС на черниць Чернігівського кафедрального монастиря, які захопили ґрунти його бабки. Д.: Варвара N Улізько.

Скоробагатий Микита (1731 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 30 підданих в одному місті. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ксенія Кендремідзе, донька грузинського дворянина.

Скоробагатий Петро – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. мешкав у Новоміській сотні, «староста у господина графа иллирического» (графа Владиславича).

Скоробагатий Федір Сидорович (? – 1721) – шляхтич, син міщанина стародубського. Хорунжий полковий стародубський (? – 1708), сотник топальський (1708.12. – 1713), сотник новоміський (1713–1714), отаман городовий стародубський (1715–1721). 4 червня 1708 р. у таборі під Ратновим отримав універсал полковника Івана Скоропадського про надання йому замість с. Чупковичі с. Манюки Топальської сотні, а у грудні 1708 р. отримав універсал на с. Маняки з правом ставити млин. Д.: Феодора Василівна N, дядина Василя Веленського.

Скоробагатий Яків Єлисейович (? – ран. 1743) – значковий товариш (1730–1734), цилюрник полковий стародубський. Д.: Ксенія Пилипівна Немирович-Данченко (? – 1730 – 1757 – ?).

Скоробагатий Яцько – сотник городиський (? – 1670 – ?).

Скоробагач N – значковий товариш Полтавського полку (1787). 1787 р. мав маєтність у д. Потеряйківській (20 підданих) у Решетилівській сотні.

Скоробагач Олефір – військовий товариш Миргородського полку (1693), мешканець миргородський.

Скорогодович Пилип – козацький старшина (1664. 11.).

Скородкевич Андрій – козацький старшина. У грудні 1660 р. козаки з Корсунської ради, яка обрала гетьманом Ю.Хмельницького, надіслали до короля посольство у складі Семена Голуховського, Степана Пітуха, Івана Креховецького, Олександра Скородкевича. Д.: N Богданівна Хмельницька, донька гетьмана.

Скоропад Фесько – козак Борщагівської сотні Кальницького полку (1649), сотник оленівський Ніжинського полку (? – 1657.29.04. – ?).

Скоропадський Василь Ілліч – підписок ГВК (1676), сотник березненський (1697 – 1709.02.), полковий обозний чернігівський (? – 1713.02. – 1721.06. – ?), бунчуковий товариш (1726). Д.: N Павлівна Грибович (? – ран. 1696.11.), донька генерального осавула. 2) (1705) Ксенія Хомівна N.

Скоропадський Іван Васильович (? – ран. 1746) – бунчуковий товариш (1728). Д.: NN Забіла. 2) Олена Степанівна Войцехович (бл. 1725 – ?), донька рента ГВК.

Скоропадський Іван Іванович (бл. 1725 – ран. 1785) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1752 – 1774), малоросійський полковник. Д.: (1742) Гафія Яківна Полуботок (1726 – ?), донька бунчукового товариша.

Скоропадський Іван Ілліч – писар полковий чернігівський (? – 1674.11. – 1689 – ?), полковник стародубський (1706 – 1708). Д.: NNN. 1724 р. мала суперечку за с. Липовець з священиком богородицьким прилуцьким Гнатом Лисаневичем.

Скоропадський Іван Михайлович (1727.9.08., м. Сорочинці – 1782) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1747 – отримав універсал 1752.26.03. – 1762). Генеральний осавул (1762.8.03. – 1781). Бригадир у відставці (з 1781). Мав у Киселівській сотні у д. Тихоновичі 60 дворів (81 хата) посполитих та 15 дворів підсусідків, у с. Наумівка 23 двори (43 хати) посполитих 18 дворів підсусідків, у сл. Іванівці 15 дворів підсусідків, у с. Михайлівці Синявської сотні 18 дворів посполитих та 1 ратушних служителів, 2 приїжджих двори у д. Тихоновичі, шинок у с. Наумівка, шинок у сл. Івановці Киселівської сотні, у с. Михайлівка житловий двір і 6 дворів служителів та шинок Синявська сотня, у с. Нові Млини приїжджий двір, 13 дворів посполитих, у Березному 1 двір підсусідків (1750). Мав у с. Михайлівка Киселіської сотні 8 дворів посполитих та 10 дворів служиттелів, у с. Тихонівка 54 (65) дворів посполитх та 15 дворів служителів, у сл. Івановці 5 дворів підсусідків та 1 двір служителів, у с. Наумівка 30 (39) дворів посполитих, 14 дворів підсусідків та 3 двори служителів. Всього мав 4280 підданих (1782). Мешкав у с. Локні. Д.: (з 1759.23.05.) Уляна Василівна Кочубей, донька полковника полтавського.

Скоропадський Костянтин – військовий товариш (1781.16.07. – 1790 – ?). Мав 21 підданого в Чернігівському повіті. Д.: Єфросинія Михайлівна Скаржинська, донька сотника. Мали доньку Ганну.

Скоропадський Михайло Васильович (бл. 1697 – 1758.2.01.) – службу розпочав з 1716 р. бунчуковим товаришем (1715 – 1740 – ?, універсал ГВК на чин 1735 р.), генеральний підскарбій (1749 – 1758.2.01.). Вів тяжби за с. Чепелів Киселівської і с. Гусавку Березинської сотень Чернігівського полку з священиком с. Локнисте Семеном Гатницьким і його синами Іваном і Йосипом. З останнім у той же час вела тяжби сестра його дружини Олена – дружина Трохима Кальницького за спадок свого батька (значкового товариша Федора Антоновича). Мав підданих у с. Охромєєва 3 грунтових, 4 малогрунтових, 31 убогий, у д. Турці 6 убогих, в сл. Ревнюскій 20 убогих, у сл. Лозовській 9 убогих, сотня Киселівська (1732), володіння у сотні Синявській Чернігівського полку (1738), мав у д. Михайлівка 22 двори посполитих, у д. Бреус 12 дворів, мав у с. Лакнисте посполитих дворів 43, д. Гориця 5 дворів (1739), 3 двори майстрових посполитих у с. Михайлівка, 24 двори посполитих, володіння у с. Авдіївка 47 дворів посполитих і 6 підсуїдських та приїжджий двір та 2 шинкових, с. Тихонович 62 двори, с. Охромеевичі 22 двори, д. Турці 4 двори, при хуторі Лозовенькому 4 двори, д. Резня 15 дворів, двір приїжджий у Березній та у с. Локнистому двір на 2 хати і шинок (1740). Був одружений тричі: першим шлюбом з княжною Уляною Юріївною Четвертинською, другим (з 1725.7.04.) з Параскою Данилівною Апостол, а третім (з 1747.9.06.) з Марфою Степанівно Ширай (? – 1764.29.02.).

Скоропадський Павло Іванович (? – 1739) – довгий час знаходився у татарському полоні, звільнився близько 1704 р. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1732 – 1739). Отримав гетьманський універсал на с. Суличівку (1712), на греблю Рудянську з млинами на р. Бречі з с. Старою Руднею (1715.7.09.), на с. Рудківку (1718.18.10.). 16 липня 1719 р. скаржився на чернігівського полковника П.Полуботка за захоплення ґрунту і двору у с. Полуботках. Мав 5 малогрунтових і 3 убогих підсусідків у д. Осняках Любецької сотні (1732), 2 двори посполитих там само (1739). Мав двір у с. Полуботках, мешкав у батьківському дворі у с. Бобровиці.

Скоропадський Тимофій Павлович (1691 – бл. 1764) – син бунчукового товариша, службу розпочав бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (1723 – 17.06.1757., універсал на чин 1739.31.01.). Був у сулацькому поході п'ять років, у польському – два з половиною роки. Абшитований бунчуковий товариш (1757 – 1757 – ?). Тестамент 20 грудня 1764 р. Мав володіння у сотні Синявській (1738), у д. Рудня 14 дворів (1739), 2 двори майстрових посполитих у д. Рудня та 13 дворів посполитих та 1 двір майстровий у д. Гута та 5 дворів посполитих (1740), у с. Осняки 2 двори посполитих, у с. Рудня мав 5, у с. Гута 7 дворів посполитих (1741), у Любецькій сотні в д. Осняки двір шинковий та 2 посполитих, Синявській сотні посполитих у д. Рудня 15 дворів, у д. Гута 9 дворів, двір приїжджий у Рудні (1743), приїжджий двір у Чернігові, у с. Бобровиці 1 хату підсусідків, с. Рудець приїжджий двір і шинок, у Седневській сотні у с. Рудниця 10 дворів посполитих, у д. Гуті 6 дворів посполитих (1747), шинок у с. Осняки Любецької сотні, приїжджий двір у Чернігові, с. Полуботки (1750), приїжджий і 2 шинкових двори у с. Бобровиці Білоусівської сотні (1750). У 1754–1755 рр. мав суперечку з переяславським полковником Семеном Сулимою за спадщину генерального хорунжого Івана Сулими с. Лебедин Баришівської сотні. Д.: Ганна Федорівна Сулима, донька бунчукового товариша.

Скороход Іван – сотник максимівський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Скороход Павло (1749 – ?) – службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Скороход Пилип Степанович – писар полковний київський (? – 1657.10. – 1658.08. – ?), наказний полковник київський (1660.05.).

Скорупа Григорій Дем'янович (? – 1741) – шляхтич гербу «Шелінга», шляхтич, значний військовий товариш (? – 1723), суддя полковий стародубський (1723 – 1725 – ?). Бунчуковий товариш у Стародубському полку (? – 1728 – 1741). Наказний суддя полковий стародубський (1730). Володів д. Покослов'я з надання гетьмана Скоропадського і конфірмації гетьмана Апостола (1729). 1731 р. скаржився до Стародубської полкової канцелярії на Івана Лашкевича

про розорення його володінь у с. Гарцеві. Мав у 1737 р. у д. Покослов'я 6 малогрунтових, 2 дуже убогих, 2 втекло, у с. Кустичі – 2 малогрунтових, 3 убогих, в сл. Алексєєвці – 3 малогрунтових, 2 дуже убогих підсусідка, в сл. Рябовці – 1 підсусідка, втекло 3, у Мглинській сотні в сл. Молодкова – 4 малогрунтових не тяглих, 1 підсусідок. Мав двір у Стародубі, яким у 1768 р. володів його син обозний полковий Павло Григорович Скорупа.

Скорупа Григорій Іванович – осавул полковий лубенський (? – 1712 – ?).

Скорупа Дем'ян Григорович – значний військовий товариш (1715). 26 серпня 1715 р. наказом генерального бунчужного Якова Лизогуба його будинки у Стародубі були звільнені від розміщення російських військових.

Скорупа Іван – військовий товариш (1767). 1767 р. сотенний отаман мглинський Філіпченко з братами пограбували його сл. Пінку.

Скорупа Іван Григорович (? – ран. 1741) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш, мав у Стародубі 1 двір з 1 хатою, у яких жила 1 наймана людина.

Скорупа Павло Григорович (1718 – 1779 – ?) – син бунчукового товариша, служив з 1738 р. у званні військового канцеляриста, у 1741 р. його батько і брат Іван, теж бунчуковий товариш вже померли. У 1741 р. генералом Леонтієвим надано чин вакансового судді. У 1756 р. від гетьмана отримав чин обозного полкового стародубського. 1761 р. отримав атестат Петра Салтикова про добру службу при закордонній російській армії і за це він може бути підвищений у чині. 1765–1772 рр. мав суперечку за с. Буди, д. Писарівку та мглинські землі з братами Єсимонтовськими. Д.: (1750) Ганна N Жураковська (? – 1792). 1772–1779 рр. ГВС розглядав її зиск на синів бунчукового товариша Степана Єсимонтовського військових товаришів Олексія і Степана про віддачу сіл Скорупі, з яких він ними був гвалтовно вибитий.

Скосаревський Іван Гаврилович – військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 11 підданих у м. Понорниці.

Скосир Кузьма (? – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Марія NN, мала у 1747 р. хутір у сотні Чигриндубравській на 1 хату. Також володіла приїжджим двором у м. Чигриндубраві та хутором з найманими людьми.

Скосир Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1741 – ?). У 1735 р. був у кримському, у 1737 р. – очаківському походах, у 1738 р. – у поході при Дністрі. Присягнув у 1741 р.

Скоченко Григорій Іванович – син козака волинського, сотник волинський (1654).

Скоченко Лаврін – сотник яготинський Переяславського полку (? – 1672.06. – ?).

Скочко Влас (? – 1752 – 1775 – ран. 1788) – козак, значковий товариш (? – 1775 – ?). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Ганна NN (1752 – ?). Після смерті чоловіка мала 9 підданих у одному селі. Після смерті чоловіка мала 9 підданих у одному селі. Мали 3 синів: Івана, Якова, Василя.

Скраєнко Федір – полковник прилуцький (? – 1649), у полковому товаристві Прилуцького полку (1649 – ?).

Скребець Васько Якович – сотник лохвицький (? – 1657.09. – 1657.10. – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві:

Скрипка Іван – шляхтич, військовий товариш Ніжинського полку (1672). 15 травня 1672 р. купив землі у козака Воронізької сотні, куреня Богданівського Михайла Козарця. Його правнуки мешкали у с. Богданівці.

Скрипка Кіндрат Іванович – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку (1723). Його онуки мешкали у с. Богданівці.

Скрипченко Артем Сидорович – шляхтич гербу «Огоньчик», значний військовий товариш (1707).

Скрипчинський N – значковий товариш (1720 – 1751 – ?) 1-ї полкової сотні Переяславського полку.

Скрипчинський Іван Семенович – канцелярист при МК (? – 1780), значковий товариш Переяславського полку (1780 – ?).

Скрипчинський Семен (? – 1745 – 1783 – ?) – близько 1762 р. одружився з донькою воронківського сотника Сави Гриневича і володів 20 підданими в с. Рогозів цієї сотні. Службу розпочав у 1765 р. і через шість років завдяки тестю став значковим товаришем, а ще через два роки – військовим (1771.01. – 1780 – ?). Д.: (? – 1762 – 1784 – ?) Марфа Савівна Гриневич (? – 1748 – 1784 – ?). Мали синів Івана (1763 – ?), Михайла (1765 – ?), Григорія (1768 – ?), Матвія (1772 – ?).

Скрицький Яків – наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1740, 1741).

Скряга Йосип (1732 – ?) – абшитований значковий товариш Гадяцького полку (1787), мав 16 підданних у 1 селі. Д.: Гафія NN, донька отамана сотенного.

Слабей Василь – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1725).

Слабей Данило Кирилович (1748 – ?) – син отамана сотенного, козак воронізький. Абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1783). Д.: Мотря Микитівна Радіонова, донька сотенного отамана. Мали синів Захара, Данила, Івана, доньок Варвару, Пелагею, Олександру.

Слабей Іван – сотник воронізький Ніжинського полку.

Слабей Іван – шляхтич гербу «Лодзя», військовий товариш Ніжинського полку. 18 квітня 1688 р. разом з дружиною і пасинками продав займище на греблі за Локотками за 10 талерів Йосифу Лазаревичу. Його сини Михайло і Кирило були воронізькими сотниками.

Слабей Іван Кирилович (1736 – ?) – син сотника, значковий товариш Ніжинського полку (1788). Д.: Євдокія NN, козачка.

Слабей Кирило Іванович – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1721, 1725, 1737).

Слабей Михайло – сотник воронізький Ніжинського полку.

Слабський З. – козацький старшина (1625).

Славатинський Стефан – осавул полковий 2-го компанійського полку (1763.04. – ?).

Славатинський-Романович Григорій Романович – полковий товариш чернігівський, володів млином на р. Рудні, наданим ще гетьманом Б.Хмельницьким. Знатний товариш. Отримав універсали гетьмана Мазепи, полковників чернігівських Борковського і Юхима Лизогуба на доходи з його млинів. 29 травня 1688 р. полковник чернігівський Юхим Лизогуб зробив надання значному товаришу полковому Григорію Романовичу.

Славатинський-Романович Іван (? – ран. 1743) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – ?), його вдова у 1743 р. володіла у Седневі житлович і шинковим дворами.

Славатинський-Романович Кирило – військовий товариш Чернігівського полку, мешкав у Седневі, мав маєтність у с. Смоляники.

Славатинський-Романович Микола – значковий товариш Чернігівського полку. Д.: Марія NN.

Славатинський-Романович Петро Стефанович (1722 – 1763 – ?) – син чернігівського полкового осавула, його матір'ю була Гафія Федорівна Мирович. Службу розпочав з 1737 р., військовий канцелярист ГВК (1741–1751), військовий товариш (1751 – 1787 – ?). Мав володіння на хут. Полуботківському Переяславського повіту, мав хутір і 4 підсусідських хати у Хорольській сотні (1752).

Славатинський-Романович Стефан Леонтійович (? – 1678 – 1756 – ?) – службу розпочав з 1721 р., значковий товариш (? – 1723 – 1729), 1 жовтня 1723 р. підписав Коломацькі чолобитні. Чернігівський полковий осавул (1729–1756). У 1688 р. отримав універсал Мезепи на млин на р. Рудні, яким володів ще його дід Григорій Романович і батько Леонтій. Д.: 1) Гафія Федорівна Ми¬рович. 2) (1748) Настасія Федорівна Лисенко.

Славатинський-Романович Федір Степанович (1723 – 1784 – ?) – службу розпочав у 1739 р., військовий канцелярист ГВК (1741 – 1761), сотник яготинський (1761 – 1770), сотник абшитований (1775), проживав у хуторі Турчиновському, у якому (та у хуторі Бодківському) мав 50 підданих. Д.: 1) Олена NN. Мали синів Петра (1750 – 1766 – ?), Олек¬сія (1752 – 1766 – ?), Івана (1755 – 1766 – ?), доньок Марію (1751 – 1781 – ?) – дружину Петра Пи¬липовича Купчинського, значкового товариша, Уляну (1760 – 1781 – ?) – дружину Федора Богдановського, значкового товариша. 2) (бл. 1761) Тетяна Пет¬рівна Дмитрашко-Райча (1730 – 1784 – ?), донька бунчукового товариша, вдова сот¬ника яготинського Олексія Григоровича Канаровського-Сохи. З цим шлюбом йому перейшли володіння Дмитрашок за Тетяною Петрівною і володіння Канаровського. Народила сина Олексія (бл. 1763) та доньку Марію (бл. 1768).

Славицький Степан – військовий канцелярист ГВК (1762).

Славко Ярофій – значковий товариш Полтавського полку (1779). 1779 р. рекомендувався у відставку в армійському чині.

Славський Олександр Ілліч – син глухівського цигана, отаман городовий глухівський (? – 1761 – 1769), сотник глухівський (1769–1782), бунчуковий товариш (1787), мав у Глухові 35 підданих. Д.: NNN, донька військовий товариш.

Славуський Костянтин – військовий товариш (1665).

Славуцький Семен Прокопович (бл.1664/1685 – 1751 – ран. 1764) – дворянин гетьмана Скоропадського. Володів с. Пестриків за гетьманським універсалом 1713 р., де мав 7 дворів посполитих і 6 хат бобилів. Значковий товариш Стародубського полку «от похода низового сулацкого». Гетьман Скоропадський своїм листом застеріг стародубського войта Григорія Злотника від втручання у володіння Славуцьким с. Азаричів. Протягом 1720–1737 рр. йшли суперечки між ним, батьком і мачухою козаків полкової сотні Іваном, Савою та Максимом Горленками та ними самими за млин на р. Похор. Приймав участь у проведення Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. 13 серпня 1730 р. суплікував про підтвердження права власності на млин та с. Пестриків полкової сотні, надання йому с. Долматова. Гетьман Данило Апостол надав йому універсалом дозвіл на поїздку до Переяславського полку для розшуку вкрадених грошей (1730.29.08.). Мав 2 верхових і 4 возових коней (1735). Захопив у козаків Стародубського полку Петра і Олексія Ломак хутір Леонівку з млином. Значковий товариш «от похода низового сулацкого» Стародубського полку (? – 1731 – 1737 – ?), жив у полковій сотні. Був у 1731 р. полковим комісаром, у 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Мав у 1737 р. полкової сотні у д. Петрикові 4 малогрунтових підсусідка, при хуторі Леонівщина полкової сотні 4 малогрунтових підсусідків; у с. Азаричі підсусідків у одних його хатах 4, плец у Стародубі на валу, який успадкували і володіли у 1768 р. його онуки військові канцеляристи Петро і Антін Юркевичі. Д.: 1) NNN, 1719 р. народила доньку Горпину, яка 1748 р. була заміжня за бунчуковим товаришем Григорієм Григоровичем Силовичем. 2) (1744) Феодора Костянтинівна N (Пригара ?), удова значного військового товариша Олексія Плотного (? – ран. 1720). 4 червня 1669 р. отримала з своїми дітьми гетьманський універсал на хутір і слободу з бортним деревом у лісі Оробієвщині і на млин на р. Унечі. В Оробієвщині нею була осаджена слобода Піщанка поблизу с. Палтусова. Мала у сл. Плотновці 4 грунтові хати і 4 хати боболів (1723). 5 листопада 1758 р. продала двір у Стародубі козаку Новоміської сотні Олександру Миронову. Її заповіт 18 лютого 1764 р., яким розділила хут. Леонівну між своїми онучками і правнуками, ґрунти у д. Обухів та спадковий по другому чоловіку млин там же на р. Сковородці правнукам.

Славчинський Сава (1758 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Лизавета NN, донька міщанина.

Славчинський Семен (1761 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Катерина NN, донька козака.

Сластеник Федір – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1761).

Сластеник Хома – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Сластеник Яким Федорович – службу розпочав 1761 р. значковим товаришем Лубенського полку.

Следзинський Григорій Петрович (1735 – 1779 – ?) – син возного Кропивненської сотні, у службі з 1757 р. військовим канцеляристом, військовий товариш Переяславського полку (1765 – 1787 – ?). Підданих не мав. Д.: Зіновія Йосипівна Максимович, донька отамана ГВА.

Следзинський Йосип Петрович (1736 – 1780.1.01.) – син значкового товариша, значковий товариш, роз'їздний командир.

Следзинський Костянтин Якович (? – 1680 – 1729 – ?) – у 1698 р. висланий від полковника Мировича на суд у Бориспіль, писар судовий, володів с. Виповзками після писаря дворового полковника Полуботка Андрія Сліпого. Наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1709–1712), сотник кропивненський (1715 – 1729.02 – ?). Д.: (1709) Ганна N Кульженківна.

Следзинський Леонтій Костянтинович – син сотника кропивенського. Значковий товариш Переяславського полку (1728 – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мешкав у

Кропивні, у с. Крупському мав 1 тяглого і 4 піших підсусідків, хутір над р. Ірклей на 2 хати.

Следзинський Матвій – значковий товариш Переяславського полку (1779).

Следзинський Опанас – значковий товариш Переяславського полку (1748).

Следзинський Петро Костянтинович (? – 1730 – 1767) – син сотника кропивненського, значковий товариш Переяславського полку (1728–1752), мав маєтність у м. Кропивні, сс. Деньги, Канівці, Крупському, при р. Ірклії. Возний кропивненсь¬кий (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. У с. Канівцях мав двір житловий, у с. Богодухові 2 піших підсусідка а у с. Деньги двір приїжджий, і хутір над р. Ірклєєм на 1 хату. Д.: Гафія Андріївна, донька значкового товариша Андрія Петрова, онука сотника ірклїївсько¬го Тараса Велбінського.

Следзинський Яків Костянтинович (? – ран. 1767) – син сотника кропивненського, значковий товариш (? – 1750 – 1752 – ?). Мав маєтність у м. Кропивній, с. Канівці, у степу при р. Ірклії. Разом з Петром і Леонтієм мали у Кропивній у 1750 р. 1 тяглого і 4 піших підсусідка. Мешкав у Кропивні. Мав хутір над Ірклеєм на 1 хату. Разом з Петром в Ірклїївській сотні у с. Каневець посполитих 2 дворина 3 хати малогрунтових, 4 двори на 6 хат та 2 піших підсусідка. Д.: Параска NN.

Слезнев Роман – гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.

Слива Григорій (1740 – ?) – з різночинців, службу розпочав з 1767 р. у Лубенській полковій канцелярії, осавул сотенний (1777.10. – 1781), отаман сотенний (з 1781), військовий товариш Лубенського полку (з 1784).

Сливицький Степан Іванович – службу розпочав з 1753 р., військовий канцелярист (1760.06. – 1768), писар полковий гадяцький (1768.25.02. – 1773), депутат, суддя полковий гадяцький (1773.13.01. – 1781 – ?). Мав 27 підданих і хутір у 1-ї Ковалівській сотні (1780). Д.: Пелагея Максимівна Нахімова, донька колезького комісара. Мали два сина і дві доньки. Володіла 402 підданими (1788).

Сливицький Яків (1708 – ?) – абшитований сотник (1788). Рід внесений до І частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Слизький Гнат – сотник чернацький полку Нечая (1656).

Слинько N – сотник Київського полку (? – 1663.5.02. – ?).

Слинько Кирило – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. по приходу з польського походу з значкових товаришів виключений. У 1736 р. був висланий за указом ГВК у Чигриндубравську сотню к похід до березня 1737 р., у 1738 р. був у кримському поході, присягнув у 1741 р. Мешканець лохвицький.

Слинько Олексій – військовий товариш Лубенського полку (1787), не отримав російського чину (1788).

Слінко Іван (з Переяслава) – сотник охотницького полку Івана Московки (1660).

Слінченко Семен Якович – канцелярист ГВА (1781), військовий товариш Ніжинського полку (1788). Мав 20 підданих у с. Банечі. Д.: Настасія NN, донька значкового товариша.

Сліпий Федір – сотник полку Палія у Бишові (1694).

Слобинський Гнат – осавул полковий чигиринський (?–1668.11.–?).

Слободецький (Голобоярин) Михайло Стефанович – писар полковий чернігівський (? – 1672.06. – 1673 – ?), отаман городовий чернігівський (1679), значний товариш полку Чернігівського (1695). Володів частиною с. Гусинки «от шляхти полской била во владении заставою». Його донька Олена (бл. 1680 – 1742 – ?) була дружиною Федора Юрійовича Бакуринського (? – ран. 1713) і мешкала у с. Ріпки.

Словацький Василь Семенович (? – ран. 1760) – військовий канцелярист. Д.: Марія Михайлівна Пілатович.

Словик Богдан – козак сотні Івана Коваленка (1649), мабуть, був сотником 3-ї полкової сотні, а пізніше – наказним полковником. Старшина Переяславського полку під час Переяславського повстання 1666 р.

Слоновський Каленик Прокопович – наказний сотник нехворощанький Полтавського полку (1736–1737), сотник нехворощанький (1737.9.12 – 1752). За довгорічну службу отримав чотири рибних озера з ґрунтами.

Слухановський-Полулях – сотник полковий стародубський (? – 1650 – ?), О.Лазаревський вважав власника д. Полуляхова Буда на р. Ревній шляхтича Тита Полуляха можливим його батьком, але скоріше – це сам сотник.

Слуцький Григорій – військовий товариш (1700) Стародубського полку, мешканець с. Великих Халієвич.

Слуцький Григорій – козацький старшина (1664.11.).

Слуцький Євтихій Іванович (1696/1711 – 1763 – ?) – почав служити у званні значкового товариша разом з його померлим братом Семеном Слуцьким (з яким жили нерозділено у одному дворі) ще за померлого полковника Полуботка, за служби їх діда померлого сотника білоусівського Якова Товстоліса і батька їх значкового товариша Івана Слуцького, виконуючи різні доручення. 5 років були з братом у сулацькому поході. Приймав участь у 1736 р. у кримському і 1738 р. – очаківському походах. Універсал на значкового товариша отримав у 1757 р. Неписьменний.

Слуцький Іван – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1774 – ?). 1774 р. привласнив доходи з млина Київського Софійського монастиря. Д.: N Яківна Товстоліс, донька сотника білоусівського.

Слуцький Іван (? – 1675 – 1695 – ?) – значковий товариш.

Слуцький Семен Іванович (? – ран. 1761) – значковий товариш Чернігівського полку (1723 – 1732 – ?). Був у поході 1723 р. Мав двір житловий у с. Товстолісах Білоусівської сотні.

Слуцький Тиміш (? – 1700 – 1752 – ?) – син священика. Козак кінний с. Петрівки (1718). Осавул полкової артилерії Полтавського полку (? – 1733 – 1741 – ран. 1749), а потім абшитований осавул полковий полтавський. 1741 р. отримав право збирати військову частину з його млина на р. Ворсклі при с. Петрівці.

Случановський N – позбавлений чину значкового товариша за хабарі.

Случановський Андрій – шляхтич, військовий товариш. У Білорусії відомі шляхтичі Случановські. Д.: Меланія NN (? – 1650 – 1670 – ?).

Случановський Василь Федорович – значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1764), патент на звання значкового товариша отримав, мабуть, у 1740 р. У 1764 р. мав володіння у Новоміській сотні у д. Теремошки посполитих бездвірних хат 8, людей від 10 до 60 років – 20, старших 60 – 2, молодших 10 – 14. У д. Гастенки посполитих бездвірних хат 5,

людей від 10 до 60 – 10, молодших 10 – 3. У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні при хуторі Ширабинському 6 бездвірними хатами, 1 слугою, людей від 10 до 60 років – 11, молодших 10 – 5. Коморник стародубський (? – 1767 – ?).

Случановський Василь Федорович – значковий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Параска NN, донька шляхтича.

Случановський Іван Іванович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1769 – 1775 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Мав 120 підданих. Полковий хорунжий (1783). Земський справник Суразького повіту (1783–1786). Д.: (1753 – ?) Катерина Іванівна Немирович-Данченко, донька надвірного радника.

Случановський Іван Федорович – бунчуковий товариш (? – 1735 – 1737 – ?) у Стародубському полку. Мав у 1737 р. у д. Черемощці 3 малогрунтових підсусідків, 8 при городах, яких у службах «посполитих 5, а на лице 6, вибуло 2». Мав при власному хуторі полкової сотні малогрунтових 6 підсусідків.

Случановський Олексій Федорович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1764 – 1787 – ?). Д.: Марфа NN, донька протопопа.

Случановський Опанас Микитович (? – ран. 1782) – син священика, службу розпочав з 1739 р. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом ГВК (1739 – 1742 – ?). Сотник 2-ї полкової сотні Стародубського полку (? – 1759.04. – 1770). Захопив коней у козака с. Мишковки Самійла Шункевича. Проживав у с. Яремині, де мав 3 двори. Купив сусіднє с. Новоселки 2-ї полкової сотні, де мав 19 дворів підданих. Мав на р. Човплянці (Проня) плотину з млином у 2 кола. Абшитований сотник (1770 – 1781 – ?). 1782 р. за борг йому 2000 сс. Яремин і Новоселки згідно рішення суду перейшли від вдови значкового товариша Михайла Ракушки-Романовського до його доньки Єлизавети з зятем секундмайором Сіверського полку Іваном Омеляновичем Колтовським.

Случановський Федір Андрійович – син шляхтича, військового товариша. Вийшов з Правобережжя. Це протирічить точці зору історика О.Лазаревського, який допускав, що «Случановский был, кажется, потомком одного из польских шляхтичей, оставшихся в Стародубщине после изгнания поляков», вказуючи на власніть хут. Шкрябина. Військовий товариш (? – 1700 – 1714 – ?), значковий товариш (? – 1715 – ?), бунчуковий товариш (? – 1732 – ?). У 1704 р. купив за 3000 золотих хут. Шкрябинський на р. Бабиця у військового товариша Юрія Адаманського. Мав майнові суперечки з Хомою Городиським і Гафією Пузирихою. Д.: (1707) N Прокопівна Силевич.

Случановський Федір Федорович (? – ран. 1785) – син бунчукового товариша, значковий товариш (? – 1764 – 1767), абшитований військовим товаришем (з 1767). У 1764 р. володів у 1-й полковій Стародубській сотні при хуторі Ширабінському 4 бездвірними хатами.

Случановський Яків Федорович – син бунчукового товариша, атестований у значкові товариші Стародубського полку (1769), був у поході. Значковий товариш.

Слущенко Лука – покозачений шляхтич, сотник Бориспільського полку (1662).

Слюз N – військовий товариш (1774). 1774 р. разом з бунчуковим товашем Столповським ввійшов до комісії по розгляду суперечки за володіння землею між Лубенським Агарським монастирем і дружиною лубенського протопопа Барвінського. Захопив землю і волів у військового канцеляриста Курсуна, тяганиною у справі займалися Роменський земський суд та ГВС.

Слюз Василь Васильович – вийшов з Правобережжя до Сенчі. Д.: Євдокія NN. У Введенській церкві КПЛ поминався рід Євдокії Василихи Слюзихи з Сенчі: Прокіп, Гафія, Федір, Любов, Герасим, Василь, Євдокія, Сава, Іван, Андрій, Микола, Параска, Ганна, Леонтій, Ілля.

Слюз Василь Семенович (1730/1734 – ?) – службу розпочав з 20 травня 1759 р. значковим товаришем Лубенського полку. Комісар полковий лубенський (з 1763.13.01.). Рахівник у Роменському комісарстві (з 1768.17.11.). Військовий товариш (1781.5.02. – 1782 – ?). Абшитований полковий осавул (1788). Мав 312 підданих у одному містеку, 3 селах і 1 хуторі. Д.: Уляна Іванівна Криштопович, донька бунчукового товариша. Мали синів Федора, Івана, Платона, доньок Настасію, Ганну.

Слюз Леонтій Васильович (? – 1645 – бл. 1710) – сотник сенчанський (1687–1695). У січні 1690 р. Мазепа затвердив за ним с. Юськівці і «млин вешняк о двух колях в том же селе Юсковцях стоячій, чего он и перед сим заживал з наданья пана полковника своего лубенского». 11 грудня 1694 р. отримав гетьманський універсал, а 23 грудня цього ж року царську грамоту на володіння с. Скоробагатьками і пахотними полями Олешківським і Кругликівським. Д.: Марія Павлівна N (? – 1680 – 1740 – ?). 14 червня 1710 р. отримала гетьманський універсал на володіння наданими її чоловіка с. Юсківцями і Скоробагатками і на користування військовою частиною розмірних приходів з млина. 1727 р. мала суперечку за с. Скоробагатки з зятем полковим хорунжим лубенським Степаном Корсунем.

Слюз Павло Федорович (1748/1752 – ?) – службу розпочав з 10 березня 1764 р. канцеляристом земського суду, був у кримському поході. Військовий канцелярист (з 1767.16.01.), сотник 2-ї Сенчанської сотні Лубенського полку (1771.6.05. – 1783), одночасно бунчуковий товариш (з 1782.29.06.). Д.: 1) (? – 1780 – 1788 – ?) Олена Андріївна Остроградська, донька підкоморія. 2) Уляна Тимофіївна Криштофович, донька бунчукового товариша.

Слюз Петро Федорович (1758 – ?) – службу розпочав з 6 грудня 1769 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш Лубенського полку (1773.3.05. – 1782 – ?), полковий осавул. Разом з братом Павлом мав 445 підданих у 4 селах (1788). Д.: Єфимія NN, донька козака.

Слюз Семен Леонтійович (? – ран. 1747) – наказний сотник сенчанський (1724), значковий товариш Лубенського полку (1732), хорунжий полковий лубенський (2-й; 1732.16.05., гетьманський універсал на призначення на уряд – 1738; 1-й; 1738), осавул полковий лубенський (1-й; 1738–1750). 17 травня 1732 р. отримав гетьманський універсал на володіння с. Юсківцями і Скоробагатками з ґрунтами, угіддями, млинами у с. Юсківці і на р. Сулі. Д.: Тетяна Іванівна Булюбаш, донька сотника чигриндубравського. Після смерті чоловіка тримала шинок у Лохвиці, хутір під Сенчою. Разом з Іваном Криштоповичем тримала шинок у с. Лучці Сенчанської сотні і млин на р. Сулі (1747).

Слюз Семен Семенович (1726 – ?) – службу розпочав 10 жовтня 1755 р. значковим товаришем Лубенського полку, військовий товариш (1759.30.10. – 1782 – ?). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (1782 – 1788 – ?). У 1757 р. судився зі своїм шваґром військовим канцеляристом Степаном Несторовичем Карлицьким за ґрунти Івана Деркача. Карлицький викупив частку Гафії і Катерини. За цю частину володінь Слюз зобов'язався виплатити 2 тисячі рублів. У 1760 р. Семен продав володіння у с. Мицалівці писарю Чернігівського полку Андрію Якимовичу, а володіння у Антипівці бунчуковому товаришу Стефану Томарі. Мав 430 підданих у 157 хатах (1782) у 1 містечку, 2 селах і 2 хуторах (1788). Д.: Горпина Корніївна Деркач, продала у 1763 р. с. Деркачівку вдові полковника київського Вірі Григорівні Дараган за 4000 карбованців. Мали синів Якова, Степана, Федора, Петра, Івана, доньок Уляну, Настасію.

Слюз Федір Васильович (1760 – ?) – службу розпочав 2 травня 1777 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1780.30.11.), військовий товариш Лубенського полку (1781.5.02. – 1782 – ?).

Слюз Федір Семенович (? – ран. 1784) – службу розпочав при ГВК 28 травня 1742 р., з 1751 р. військовий канцелярист ГВК. Військовий товариш Лубенського полку, сотник, полковий хорунжий (? – 1775 – ?). У 1756 р. побив і пограбував управителя Переяславського кафедрального монастиря Пахомія Капцевича.

Слюз Яків Семенович (бл. 1759 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1782), полковий хорунжий.

Слюзка Іван Костянтинович (1757 – ?) – син козака с. Обмичева, потім сотенного хорунжого. Підписок земський Батуринського повіту (з 1779), підканцелярист Ніжинського гродського суду (з 1781), підканцелярист Ніжинської полкової канцелярії (з 1782), писар сотенний батуринський (1783 – 1784.20.12), військовий товариш (1784 – 1787 – ?). Д.: Уляна Василівна Жовнір, донька поручика.

Слюзка Іван Костянтинович (бл. 1757 – ?) – син сотенного хорунжого, військовий товариш Ніжинського полку (1788)

Слюзка Костянтин Петрович (? – 1724 – 1779 – ?) – син значкового товариш, козак с. Обмичев, мав хутір, сотенний хорунжий.

Слюзка Микита – покозачений шляхтич, сотник.

Слюзка Петро Микитович – син сотника, значковий товариш Ніжинського полку.

Слюзко Яків – наказний сотник остерський Київського полку (1727.09. – 1727.11.).

Слюзко Ясько – наказний сотник остерський Київського полку (1686.02.).

Слюсар (Слюсаренко) Григорій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?), мешканець с. Дівичок (1732), де мав 1 підсусідка.

Слюсар Артем Павлович (1723 – 1779 – ?) – син козака кінного решетилівського, потім значкового товариша. Службу розпочав з 1741 р. у Решетилівській сотні, значковий товариш Полтавського полку (1759.3.05. – 1779 – ?). У 40 – 50-х роках був з командами на форпостах, виконував різні доручення полкової канцелярії. У 1757 р. Артем з братом Михайлом служили значковими товаришами і просили підтвердження на цей чин. Ордер ГВК на чини значкових товаришів обом братам виданий 1759 р. Мав сина Михайла.

Слюсар Василь – сотник у Лубенському полку (? – 1679 – ?).

Слюсар Єфрем Васильович (? – 1674 – 1734 – ?) – син сотника, військовий товариш Лубенського полку (1709).

Слюсар Іван – наказний сотник білицький Полтавського полку (1718), отаман городовий Білицький (1721), на уряді білицькому (1730). 1731 р. названий старинним козаком.

Слюсар Михайло Артемович – значковий товариш Полтавського полку (з 1757).

Слюсар Михайло Павлович (? – 1761 – ?) – син козака кінного решетилівського, потім значкового товариша. Значковий товариш Полтавського полку (з 1759 р. ордер, служив значковим товаришем і попередні роки).

Слюсар Павло Родіонович – козак кінний решетилівський (1718), значковий товариш Полтавського полку (1727–1757). У 1736 р. знаходився все літо при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. Мав двір і 5 підсусідків у Решетилівці.

Слюсар Родіон Іванович (? – ран. 1742) – значковий товариш Решетилівської сотні Полтавського полку (з 1727.25.11.).

Слюсар Родіон Родіонович – службу розпочав значковим товаришем (1727.25.11. – 1742 – ?) після смерті батька, який був значковим товаришем у Решетилівській сотні.

Слюсар Федір – значковий товариш Лубенського полку (1736), учасник кримського походу.

Смардовський Павло – козацький старшина. Висланий послом від П.Дорошенка на березневий сейм 1670 р.

Смелій Тишо – сотник басанський Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Смеловський Яків (1701 – 1761 – ?) – служити почав у Стародубському полку при полковій музиці з 1724 до 1742 рр., потім при ГВК у військовій музиці до 1757 р. У грудні 1757 р. гетьманом за службу абшитованим значковим товаришем зі звільненням від служби.

Сметанник Павло – значковий товариш Миргородського полку (1788).

Смитка Павло – сотник медведівський Чигиринського полку (1638 – ?).

Сміловський Степан (1756 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Смільницький Іван – значний військовий товариш (1703) у Стародубському полку. Мав сина Іллю, онука Степана, правнука Михайла (1745 – ?), який був священиком і мав 4 підданих у с. Бобрик на Погарщині. До цього роду належав протопоп стародубський (1728) Гаврило Смільницький.

Смовдиревський Іван Дмитрович – військовий товариш (з 1775) і отаман городовий глухівський (? – 1775 – 1781 – ?), полковий осавул, разом з братом у Глухові мав 4 підданих (1787). Д.: NNN, шляхтянка. Мали доньок Катрину, Лизавету, Надію, Любов.

Смовдиревський Марко Дмитрович – значковий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: NNN, шляхтянка. Мали доньок Настасію і Ганну.

Смолевицький N – значковий товариш. Продав с. Смолевичі Івану Борозні.

Смолевицький Василь (? – ран. 1735) – значковий товариш Стародубського полку (1723), жив у Новоміській сотні. Отримав універсал Мазепи на сс. Смолевичі і Михайловське і ґрунти Печаков. Мав млин на р.Унечі в Смолевичах. Мали дідизну з братом Омельяном (1720).

Смолевицький Іван (? – ран. 1735) – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Смолевицький Іван Васильович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1750 – 1767), абшитований військовий товариш (з 1767). У слободі Михайлівській у нього було 74 підданих, у с. Дарієвичі Новоміської сотні 1 підсусідська хата (1781). Проживав у сл. Михайлівській. І.Бороздна захопив с. Смолевичі і хут. Стодолов з млинами, слободкоою, руднею, заводом і він вимушений був продати с. Смолевичі Новоміської сотні генеральному бунчужному І.І.Бороздні, а частину генерал-майору Михайлу Будлянському. У 1764 р. мав володіння у Новоміській сотні у сл. Михайлівці посполитих бездвірних хат 5.

Смолевицький Омелян – значковий товариш Стародубського полку в (? – 1723 – 1735 – ?), жив у Новоміській сотні .

Смолка Матвій – військовий товариш Стародубського полку (1688). Від нього вели родовід Смолки, Смолки-Кучинські, Смолки-Дрозди у Погарському повіті.

Смоловик Богдан – сотник остерський Київського полку (1662.01., наказний полковник остерський).

Смоловик Яків – наказний сотник остерський Київського полку (1740).

Смоляга Мартин – наказний сотник орлянський Полтавського полку (1722).

Смоляник Семен – військовий товариш Стародубського полку (XVII ст.), його правнук Юхим Опанасович (1717 – 1787 – ?) – козак с. Камінь Стародубського полку.

Сморжевський Мартин – значковий товариш. 21 березня 1720 р. отримав універсал на сс. Семешкового і Анушина та звільнення його від показанщини і призначення зборщиків податків.

Смущенко Марко – ротмістр полку Пашковського (? – 1695 – ?).

Смяловський Данило Якович (1763 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1788).

Смяловський Іван – шляхтич гербу «Лещиц», військовий товариш Ніжинського полку.

Смяловський Микита Якович (бл. 1737 – 1788 – ?) – син значкового товариша, колезький канцелярист (? – 1773), сотник батуринський Ніжинського полку (1773–1782), бунчуковий товариш. Мав хутір. Д.: Настасія Дмитрівна Тодорська, донька сотника. Дітей не мали.

Смяловський Яків Іванович – син військового товариша, отаман ГВМ (? – 1753 – ?), значковий товариш Ніжинського полку.

Снитко Василь – козак фастівський Білоцерківського полку (1649), отаман городовий чигиринський (? – 1654.05. – ?).

Сніжко Денис – сотник воронківський Переяславського полку (1738).

Сніжко Кирило – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – ?), учасник польського походу.

Сніжко Ничипір Іванович – шляхтич гербу «Заглоба» зміненй. Військовий товариш Ніжинського полку (1762).

Сніжко Федір (? – 1700 – 1745 – ран. 1747) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1745 – ран. 1747). У 1735–1736 р. збирав гроші на служителів, у 1737 р. збирав чиновничі гроші, у 1738 р. був у кримському поході. Мешканець пирятинський, мав хутір. 1745 р. у с. Бурках володів 1 двором піших підсусідків.

Снобор Кирило Степанович – син військового товариша, військовий товариш Стародубського полку (1678).

Снобор Степан – військовий товариш Стародубського полку, у 1670 р. від полковника стародубського отримав маєтності.

Снуєвський Максим – службу розпочав 1751 р., полковий канцелярист київський (з 1761), значковий товариш (з 1764), військовий товариш (з 1771), вакансовий сотник у Київському полку (1773 – 1779 – ?). У походах не був, підданих не мав. Д.: N Яківна Пилипенко, донька осавула полкового переяславського. Мали сина (1779).

Собецький Григорій – значковий товариш. У 1748 р. вів тяжби за маєтність з козаком Роменської сотні Іваном Якубовичем.

Собецький Григорій Григорович – значковий товариш ГВА (1759), отаман ГВА (1773 – 1774 – ?).

Собецький Максим (1752 – ?) – отаман ГВА (з 1773), військовий товариш (1787), мав 315 підданих у 1 місті, 3 селах і 3 деревнях. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Матвіївна фон Тренден, донька генерал-майора.

Собецький Остап (1744 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав полковим канцеляристом з 1758 р., значковий товариш (1764 – 1769), військовий товариш Полтавського полку (1779), мав родовий герб.

Собецький Семен – козак, мав шинок і хутір (1743). Атестований у значкові товариші Полтавського полку (1755), мав підданних 3 двори.

Собецький Семен Семенович (1732 – ?) – служив з 1748 р. при Полтавській полковій канцелярії, полковий канцелярист (з 1749.5.12.). Був у команді проти гайдамаків. У 1757 р. призначений значковим товаришем Полтавського полку, виконував різні доручення. Жив у Великих Будищах. У універсалі Розумовського на чин значкового товариша, вказувалося, що значковим товаришем служив батько Семена теж Семен, його за старістю від всіх служб звільнили, а сина призначили.

Собичевський Марко – значковий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 9 підданних у с. Шабалтасівці. Д.: Настасія NN, донька священика.

Соболев Клим – значковий товариш.

Соболевский Петро Семенович (1726 – 1781 – ?) – син сотника погарського, служив у званні військового канцеляриста з 1743 по 1761 рр., чин отримав 7 січня 1761 р. за універсалом гетьмана. Мав у другій полковій сотні володіння у с. Сухосіївці посполитих дворів 4 (1764), 14 підданих, крім того у с. Євдоколі 10 підданих. Д.: Устина Василівна Тимонова, донька дворянина. Мали синів Миколу, Якова, Павла.

Соболевський N – осавул полкової артилерії київської (? – 1778 – ?), військовий товариш Київського полку (з 1778.15.05.).

Соболевський Андрій Матвійович (? – 1700 – 1751 – ?) – син сотника гоголівського, значковий товариш (1723 – 1751 – ?).

Соболевський Василь Семенович (1721 – 1787 – ?) – син сотника погарського, служив з 1738 р. в званні полкового канцеляриста у Стародубській полковій рахунковій комісії, складав ревізію дворів, був полковим комісаром та у інших нарядах. Військовий товариш Стародубському полку «за отческие войсковие и его самого при Генеральной Канцелярии чрез п'ять лет служби» (1741.19.05. – 1787 – ?). Мав у

2-й полковій сотні володіння у с. Сухосіївці посполитих дворів 5 (1764), 47 піданних (1783), 50 підданих у с. Мурав'ї Погарської сотні, де і мешкав. Д.: Параска Леонтіївна Максимович, донька військового товариша.

Соболевський Володимир Семенович – син сотника погарського, службу розпочав з 1735 р. військовим канцеляристом ГВК, сотник погарський Стародубського полку (1738.17.03. – 1771). Д.: Ганна Семенівна Галецька (? – ран. 1750), донька генерального бунчужного.

Соболевський Григорій Семенович (бл. 1728 – 1787 – ?) – син сотника погарського, службу розпочав 1744 р. військовим канцеляристом (1744 – 1751), військовий товариш (1751 – 1787 – ?) у Стародубському полку. Мешкав у Погарі. Д.: Феодосія Василівна Александрович, донька військового товариша. Мали синів Степана, Василя, Олексія, Кирила, доньок Єфросинію, Тетяну, Дарію.

Соболевський Матвій (1654 – 1741 – ?) – сотник гоголівський Київського полку (? – 1725 – 1731), мав шинок у Гоголеві. Значковий товариш (1741).

Соболевський Олександр – абшитований військовий товариш (? – 1780 – ?), мешканець Погарської сотні.

Соболевський Петро Семенович (бл.1726 – 1781 – ?) – син сотника наказного, службу розпочав з 1743 р., військовий товариш (1761 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1780 – 1783 – ?). Через старість мешкав у хут. Ковбасівці. Мав 30 підданих у с. Євдокольє, 25 – у с. Сухосіївці Погарської сотні. Д.: (1758) Устина N Тиманова, донька дворянина. Мали синів Миколу, Якова, Павла, доньок Єфросинію, Тетяну, Ксенію.

Соболевський Семен – отаман полкової артилерії Київського полку (? – 1746).

Соболевський Семен Іванович (? – 1688 – 1738 – ?) – службу розпочав у 1708 р., потрапив у полон до шведів під Опішнею. У 1709 р. у Польщі за полкового командира був 1,5 року. Погарський городовий отаман, наказний сотник (1717). 18 лютого 1717 р. отримав гетьманський універсал «ради его убожества» на трьох підданих у с. Яковлевичах під Погаром. У березні 1720 р. не був призначений сотником погарським через незгоду полкової і сотенної старшини. 14 грудня 1720 р. отримав гетьманський універсал на с. Сухосієвку. Сотник погарський (1722.22.05. – 1738). Вів боротьбу з свояками новгородського сотника Самена Галецького. Мав майнові суперечки з жителями полку. Д.: Ганна Іванівна N (? – 1749 – ран. 1762).

Соболенко – три полковники у Б.Хмельницького (1649.9.01). Відомі 1649 р. Соболенко Степан – козак сотні Білецького київської, Влас Соболенко і Яким Собольненко – козак сотні Івана Ковалевського Переяславської, у Варві Соболенко Грышко, Ясько, сотня Кулаковського Черкаського полку Кирик Соболенко, Соболенко Олексій – сотня Богушківська Черкаського полку.

Соболяцький Кирило – писар полковий 2-го компанійського полку (за писаря, 1738).

Сова Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1732–1755 р.), у Переволочанській сотні мав двір і підсусідків. У 1736 р. знаходиться все літо при комісії князя Трубецького у Царичанці при команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ.

Сова Марко – значковий товариш Полтавського полку (1740–1743), мав двір у Переволочній.

Сова Яків – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір і підсусідків у Перволочній.

Согуркевич Ян – козацький старшина (1664.11.).

Созон Данило Федорович – абшитований військовий товариш (1787), мав 14 підданих у Новгород-Сіверському. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича. Мали синів Романа і Миколу.

Созонець Кіндрат – значний військовий товариш. У 1708 р. абшитований полковником Скоропадським.

Сокальський Іван – військовий товариш (1692).

Сокол N – значковий товариш Лубенського полку.

Сокол Микита (1722 – ?) – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1741 – 1769 – ?). У 1744 р. захопив ліс і луку писаря полкового суду Федора Дергая. У 1749 р. козаки Смілянської сотні захопили його землі. У 1769 р. перебував вдома, а у поході у другій армії був його син Федір. У лютому 1778 р. Лубенський гродський суд конфіскував у нього хліб на користь значкового товариша Яковенка. Абшитований військовий товариш (1788). Мав у 1745 р. у Роменській сотні у д. Уюного 2 двори підсусідків піших убогих, двір житловий та ще один здавав в найм. Мав 6 підданих у 1 «дєрєвнє» (1787). Мешкав у Хмелівській сотні. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска Іванівна Суходольська, донька значкового товариша.

Соколенко Нестор Савич – сотник рождественський Ніжинського полку (? – 1654 – ?).

Соколенко Степан Нестерович (Нестеренко Степан) – син сотника, сотник рождественський Ніжинського полку (? – 1669.02. – ?).

Соколенко Ярема – значковий товариш Лубенського полку (1735), після кримського походу, у якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів. Житель Роменський.

Соколик Герасим – військовий товариш Стародубського полку (1783). Машканець Серединної Буди. Д.: (1768) Ганна NN, донька козака. Мали синів Герасима, Данила і доньку Тетяну.

Соколиков-Радченко-Котляров Герасим Федорович (1741 – 1788 – ?) – син отамана серединнобудського, значковий товариш Ніжинського полку, проживав у с. Серединна Буда. Разом з братом Василем мали 77 підданних у Погарському повіті. Д.: Дарія NN, донька козака.

Соколка Василь – козацький старшина з Черкасс.

Соколов Ілля (1751 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Підданих не мав, мешкав у Зіньківському повіті. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Параска NN, донька священика.

Соколович Опанас Якович (1743 – ?) – службу розпочав з 1755 р., сотенний канцелярист (з 1762), писар сотенний веприцький (1764–1765), значковий товариш Гадяцького полку (з 1765), військовий товариш (з 1768), сотник 1-ї Зіньківської сотні (1773.4.04. – 1782), абшитований сотник (1788). Д.: Устина Василівна Тимофієва, донька військового товариша. Мали сина Якова.

Соколовський N – сотник компанійський (1762).

Соколовський Андрій Антипович (1710 – 1764 – ран. 1767) – значковий товариш Стародубского полку (1727 – 1751 – ?). Приймав участь у проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. Полковий комісар (1736 – 1737), військовий товариш (? – 1764 – ?). Володів хутором Ліски за одну

версту від хутора Буровка, у 1737 р. володів у Бакланській сотні сл. Миски 11 дворів (3 малогрунтових, 3 убогих, 5 підсусідських), у м. Баклані 10 дворами бобилів, 4 вибуло. Жив у Бакланській сотні Д.: Уляна Олексіївна Плотна, донька значного військового товариша. Згідно заповіту баби Федори Словацької отримала 1/3 частину хутора Леонівни.

Соколовський Антип (? – 1727) – покозачений шляхтич гербу «Помян», значний товариш Стародубського полку (1708), за універсалом Скоропадського від 21 листопада 1708 р. володів с. Новим Задубенням. Сотник бакланський (1710–1727). 12 січня 1721 р. Скоропадський видав універсал про відсилку його до Петербургу за караул за безчестя Меншикову. Звільнений з посади, битий канчуком і у'язнений за цю образу. 24 лютого 1723 р. отримав універсал Павла Полуботка про послушенство йому посполитства с. Перегони. У 1725 р. «за арештом», сотник батуринський (1727). Д.: Горпина Микитівна N, вдова сотника бакланського Івана Мовчана. 13 жовтня 1727 р. отримала гетьманський універсал на взяття її у гетьманську протекцію і право володіння чоловіковими статками. Його родина вела судові суперечки з жителями Бакланської сотні. Син Федір мав 26 підданих у м. Баклань (1787).

Соколовський Василь – військовий товариш Стародубского полку (1741 – 1748 – ?). Д.: N Прокопівна Ханенко. Мав сина – сотенного хорунжого Микиту, який мав сина Івана (1740 – 1787 – ?).

Соколовський Володимир Михайлович (1763 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 15 підданих у Седневі. Д.: NN Кириченко, донька значкового товариша.

Соколовський Іван Андрійович – син військового товариша. Службу розпочав 21 грудня 1765 р. військовим товаришем Стародубского полку (1765 – 1781 – ?). Д.: Євдокія Миколаївна Чистякова, донька севського купця. Мали сина Григорія.

Соколовський Іван Іванович – військовий товариш Стародубского полку (1787). Разом з двоюрідним братом Федором Андрійовичем Соколовським мали 52 підданих у Стародубському повіті. Д.: Євдокія NN, донька купця.

Соколовський Іван Михайлович (1744 – 1787 – ?) – службу розпочав козаком у 1755 р., у цьому ж році – значковий товариш. Був у поході у турецьку війну. Військовий товариш Чернігівського полку (1787). Власник хутора (1781). Мав 50 підданих у с. Домишлин (1773). Д.: (? – 1773 – 1787 – ?) Марія Олександрівна Полоницька (бл. 1744 – ?), донька бунчукового товариша. У придане отримала 153 підданих. 1763 р. зробила уступку батьківських маєтків в с. Домишлин (13 дворів) і в сл. Хавдіївці чоловіку. Мали синів Василя і Григорія.

Соколовський Калин – сотник житомирський. Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. Нобілітований у червні 1659 р.

Соколовський Микола (бл. 1700 – 1767 – ран. 1782) – син козака, службу розпочав з 6 листопада 1730 р. військовим канцеляристом ГВК (чин отримав 23 травня 1731 р.), перекладав польські і латинські листи. Приймав участь у хотинському при Рум'янцеві і пруському походах. Військовий товариш «за службу при ГВК протягом 10 років» (1741 – 1767 – ?). У 1741 –1742, 1744–1746, 1745–1746 рр. ГВС повторно розглядав справи про його суперечку за с. Велика Весь з абшитованим писарем Чернігівського полку Іваном Янушкевичем. До суперечки долучився генеральний хоружий Ханенком. Мав володіння у с. Посоховці 23, д. Мутичеві (?) 20, д. Буді 3, д. Олісовцях 8, м. Любечу 9 – всього 63 (1741), у Любечі двір шинковий, двір у с. Посоховці Любецької сотні (1741), у с. Великій Весі Ройської сотні 2 підсусідки; у сотні Любецькій: у с. Посоховці двір приїжджий та шинковий (1743), 6 посполитих та 11 підсусідків (17), у д. Кустичеві (?) 3 посполитих 13 підсусідків (16), у д. Онисовцях 2 посполитих та 4 підсусідків, у д. Буді 2 посполитих, у м. Любечі 5 підсусідків, шинковий двір (1743), приїжджий двір і шинок у Любечі, приїжджий двір і шинок у с. Красковському, шинок у д. Тутчеві, шинок у д. Онисовцях, у Ройській сотні у д. Плехтіївці 1 двір посполитих, 3 підсусідків, у с. Великій Весі 1 двір посполитих, 1 підсусідків (1747), двір у Глухові (1748), шинок у м. Любечі, житловий двір і шинок у с. Посоховці, ще шинок у якійсь «деревні», шинок у с. Велика Вісь (1750). Мав у с. Лиственї греблю і млин. 1752 р. скаржився на архімандрита Чернігівського Троїцького монастиря Іраклія Комаровського за похід «самоправно с многолюдством» на його д. Плехтіївку і розорення її. Заволодів ґрунтами служителя двору гетьмана Яреми Кипріянова.

Соколовський Олексій (1759 – 1783 – ?) – з російського дворянства. Службу розпочав з квітня 1779 р., підканцелярист (з 1779.10.05.), полковий канцелярист (з 1780.5.10.), значковий товариш Переяславського полку (1782.10.01. – 1783 – ?).

Соколовський Петро (? – 1781 – ран. 1787) – військовий товариш Стародубского полку (? – 1780 – 1781 – ?). Проживав у Баклані.

Соколовський Роман Іванович (1737 – ?) – син священика, правнук протопопа ічнянського, військовий канцелярист (? – 1767 – ?). у 1767 р. після відмови від уряду сотника корибутівського Рудковського на це місце претендували возний Антін Федорович, писар Прокіп Гирман, військовий канцелярист Роман Соколовський, але посаду зайняв Влас Журахівський. Військовий товариш (? – 1782 – 1783 – ?). Мешкав у Прилуцькому полку. У с. Дептівці і хуторі під сл. Кошарою мав 56 підданих (1782). Поручик у відставці (1787). Д.: Настасія Кирилівна Зуб, донька значкового товариша.

Соколовський Федір (? – бл. 1710) – покозачений шляхтич гербу «Соколя», військовий товариш, священик, протопоп ічнянський.

Соколовський Яків (? – ран. 1787) – військовий товариш. Д.: Феодосія NN. Мала 484 підданих. Син Семен – титулярний радник, при посольстві у Відні, син Іван при посольстві у Дрездені, Петро – співак при імператорському дворі, Мартин – поручик у відставці (1787).

Соколовський Ян – очолював «Чернь», тобто козацькі загони. Обіймав посаду костирського гетьмана (1648–1654–?). На першому етапі (1648–1651) досить відповідальну, надалі, безумовно, її вага у державі падає. Які погляди сповідував Соколовський, на жаль, залишаються невідомими. Якихось його значних кроків на політичній сцені джерела теж не зафіксували. Ще у 1606 р. хтось із Соколовських вводиться у володіння землею у с. Лісовці, заставленою Виговськими. У 1631 р. Андрій і Христофор Соколовські сплачували податок з 3 огородників у цьому селі. Знаємо поминальний ряд сотника Житомирського Килина (Калини) Соколовського: Андрій, Василь, Ганна, Меланія, Марія, Гаврило, Федір,

Марія, Михайло, Василь, Ганна. Очевидно, він був сином відомого на Житомирщині постійними наїздами на сусідів шляхтича Андрія Соколовського. Та, чи має відношення цей рід до Яна невідомо.

Сокологорський Карпо Лукич – сотник сокольський (1672), зацний сокольський (1691).

Сокольницький Богдан – козацький старшина. Другий посол козацький до Варшави у посольстві Івана Гирі (1648.11. – 12.).

Сокольничий – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні.

Сокольський Сава – сотник снітинський (? – 1687.07. – ?).

Сокор-Блажко Федір – значний військовий товариш. Мав сина Тихона. Його онук Кирило Тихонович (бл. 1749 – ?) був козаком с. Обмичев, отаманом сотенним (1787). Відомо, що шляхтич Роман Сокор був опікуном спадкоємців Федора Щенієвського у с. Щенієві (1631). Два Сокори володіли 35 димами у Київському воєводстві. 1643 р. Сокор отримав у посесію вічно від Сюзанни Стецької частину с. Яроловичі у Любецькому старостві, а 1644 р. Павло Стецький відписав Самійлу Сокору свою частину у с. Яриловичах з обмеженням по р. Сож.

Сокоцький Антін (бл. 1748 – 1788 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1759 р. у Білоусівському сотенному правлінні сотенним канцеляристом. Потім – підканцелярист Чернігівського гродського суду, полковий канцелярист, з 1774 р. значковий товариш. Мав 6 підсусідків чоловічої статі у с. Смоліївці Любецької сотні, Любечі і Чернечій Слобідці. У 1767 – 1773 рр. вів суперечку із значковим товаришем Сокоцьким за спадкову маєтність. Військовий товариш (з 1782). Мав 6 підсусідків (1780), підданих у Любечі і двох «деревнях» Любецької сотні (Смоліївці – 30, Брехунах – 2) Городницького повіту, 3 у Чернечій Слободі Чернігівського повіту (1780). Д.: Дарія NN, козачка. Мали сина Івана (1775 – ?).

Сокоцький Євстрат Сидорович (1721 – ?) – козак, значковий товариш Чернігівського полку (1749.6.11. – 1782 – ?), мешкав у с. Кротині. Його сини: Степан (1752 – ?) – Д.: Мотря Трохимівна N (1754 – ?), їх доньки Уляна (1780 – ?); Дмитро (1757 – ?) – Д.: Наталія Степанівна N (1762 – ?); Іван (1767 – ?).

Сокоцький Іова Мартинович (1721 – ?) – служив нероздільно з братами Юхимом та двоюрідними Євстратієм і Романом на спільних предківських ґрунтах з 1738 р. Були у походах, виконували різні доручення. Сотенний осавул любецький (1746 – 1749), значковий товариш Чернігівського полку (1749.24.01. – 1779 – ?). У 1749 р. подав прохання про надання чину значкового товариша його рідному брату Юхиму і двоюрідним братам Роману і Євстратію. У 1779 р. вів тяжбу проти бунчукового товариша Семена Полуботка, який заволодів батьківськими ґрунтами. Дозорця полковий чернігівський індуктивного збору (1751).

Сокоцький Мартин (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку, мав двір житловий у Чернігові.

Сокоцький Роман Сидорович (1731 – ?) – козак, значковий товариш Чернігівського полку (1749.6.11. – 1761 – ?) на спільних предківських ґрунтах.

Сокоцький Юхим Мартинович – син значкового товариша. Значковий товариш Чернігівського полку. Володів спадковим двором житловим у Чернігові.

Сокоцький Яків – значковий товариш, священик (1789).

Солдат Іван – полковник за Б.Хмельницького, козак Миргородської сотні сотні Гаврила Гладченка (1649).

Соловей Микита Іванович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787), мав 10 підданих у Сосниці. Д.: Марфа Герасимова, донька козака.

Соловей Мисько – сотник полковий Корсунського полку (? – 1663 – ?), наказний полковник корсунський (1672.03., 1674.04.).

Соловйов Антін – військовий товариш (1733). Мешкав у Глухівській сотні. У нього захопив млин кучаківський староста Яким Яровий.

Солодкий Агафон – значний військовий товариш. Його онук Пилип Захарович (1738 – ?) мешкав у с. Калієвці, де мав 72 підданих (1787).

Солодовник Клим – військовий товариш (1668). Від гетьмана Брюховецького отримав у володіння с. Горчаки.

Солома Василь – козак полкової сотні Брацлавського полку Солом Василь (1649). Комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Брацлавського полку.

Соломаха Антін Михайлович (1739 – 1788 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1746 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1765.20.08.), військовий товариш (з 1775.20.08.). Абшитований військовий товариш (1788). Мав 2 підданих у Прилуках (1788). Д.: Тетяна Степанівна Деревицька, донька бориспільського протопопа.

Соломаха Василь (1758 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (1788).

Соломаха Іван – син козака, службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Ніжинського полку (1775 – 1784 – ?). Д.: NN Шпаковська, донька сотенного возного.

Соломаха Іван Михайлович (1748 – 1779 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1771), військовий товариш (з 1774.7.05.), абшитований військовий товариш (1788). Мав 10 підданих у Прилуках. Д.: Уляна Микитівна Григорович, донька військового товариша.

Соломаха Йосип (1728 – ?) – козак, служив з 1752 р., полковий канцелярист (з 1754), значковий товариш (1756 – 1783 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Мав у Гельм'язові 4 підданих. Одружений з донькою козака, син Олексій.

Соломаха Корнило Михайлович (1738 – 1788 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 10 березня 1750 р., значковий товариш Прилуцького полку (з 1763.18.03.), військовий товариш (з 1770.21.08.). Субальтерн-офіцер 3-го ескадрону Прилуцького полку (1784). У с. Рудівці Пирятинського повіту і Прилуках мав 22 підданих. Усього мав 59 підданих у 1 місті і 1 селі (1788). Д.: Тетяна Андріївна Куриленко, донька значкового товариша.

Соломаха Лука – козак можний миргородський (? – 1723 – 1731 – ?), значковий товариш, отаман городовий (1737).

Соломаха Микола – значковий товариш Прилуцького полку (1767).

Соломаха Михайло Остафійович (? – 1737 – 1779 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1747.28.04.), військовий товариш (з 1773). Д.: Олена Миколаївна Дашкевич, донька польського шляхтича.

Соломаха Олександр – син священика. Значковий товариш Ніжинського полку (з 1766).

Соломаха Павло Дем'янович – син прилуцького міщанина, у 1754 р. з служителів Прилуцької полкової

канцелярії переведений до канцеляристів. Військовий канцелярист ГВК (1756). 16 жовтня 1756 р. його двір у Прилуках був звільнений від постоїв. Військовий товариш (1758).

Соломаха Семен (1735 – 1785 – ?) – служив з 1753 р., полковий канцелярист (з 1758), значковий товариш Переяславського полку (1759 – 1785 – ?). Мав у Гельм'язові двох підданих. Одружений з донькою козака, мали трьох синів Василя, Максима, Миколу.

Соломаха Стефан Михайлович (1747 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1758 р., сотенний осавул (з 1775), отаман сотенний (з 1776), значковий товариш (з 1779), військовий товариш (1779 – 1782 – ?). Абшитований військовий товариш (1788). Мав 5 підданих у Прилуках (1788). Д.: Єфросинія Іванівна Гуленко, донька військового товариша.

Соломаха Тимофій Михайлович (1754 – ?) – виборний козак с. Рудівки (1777), абшитований військовий товариш (1788).

Соломаха Устим – син значкового товариша. Значковий товариш (1732 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька отамана сотенного.

Соломка Вакула Федорович – отаман городовий коропський (1730.02.), наказний сотник коропський Ніжинського полку (1734.02.).

Соломка Данило Якович (1748 – 1798 – ?) – канцелярист у Канцелярії Малоросійського скарбу (1772). Писар ГВА (1772.16.03. – 1783). 1783 р. отримав абшит. Д.: Марфа Семенівна Янович, донька військового товариша.

Соломка Максим – один із керівників повстанців під час антитетерівського повстання 1664 р., обозний регіменту Сулими.

Соломка Михайло – покозачений шляхтич гербу власного, військовий товариш (1678). 7 травня 1678 р. разом з Грицьковою Панченковою у Кості Івасенка, мешканця коропського, купили комору на ринку за полдесять коп. Його син Федір був сотником коропським.

Соломка Тихін Макарович – значний військовий товариш.

Соломка Трохим Іванович (1749 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1769 р. у Ніжинській полковій канцелярії, полковий канцелярист (? – 1775), писар сотенний коропський (1775.6.01. – 1782), пошмейстр (з 1782), військовий товариш (з 1782.3.07.). Д.: Горпина Захарівна N, гречанка-шляхтянка. 2) Горпина Гнатівна Лобас, донька городового писаря.

Соломка Федір Михайлович (? – ран. 1714) – 29 червня 1682 р. як козак Коропської сотні приніс присягу царям Івану і Петру Олексійовичам. Сотник коропський Ніжинського полку. Д.: Меланія NN. 2 вересня 1714 р. продала генеральному осавулу Степан Бутовичу двір в с. Карильску.

Соломка Филимон Опанасович (? – 1754 – 1783 – ран. 1788) – військовий товариш (1774 – 1783 – ?). Д.: (1775) Христина Петрівна Трохимович, донька військового товариша. Мали синів Івана і Прокопа.

Соломка Хома Тихонович (1737 – ?) – син значного військового товариша, службу розпочав з 1760 р. Був у турецькому поході. Абшитований військовий товариш (1777.5.10. – 1787 – ?). Мешкав у м. Коропі. Д.: Ірина N Василенко (1756 – ?), донька міщанина, потім військового товариша.

Соломка Яків Тихонович (бл. 1728 – 1787 – ?) – син значного військового товариша, службу розпочав з 1776 р. козаком Коропської сотні, значковий товариш (з 1761), абшитований сотник (1768.4.03.). Д.: NNN (? – ран. 1782).

Солонина Іван Григорович – сотник моровський Київського полку (1761.12.02. – 1771.14.10.), хорунжий полковний київський (? – 1781 – ?),

Солонина Іван Михайлович – обозний полковний київський (1773 – 1781, 2-й).

Солонина N (? – ран. 1752) – бунчуковий товариш у Київському полку. Д.: Меланія NN, у 1752 р. подала скаргу на бунчукового товариша Івана Митченка за прийняття у протекцію її підданого Василя Божка.

Солонина Андрій Костянтинович (? – ран. 1696) – військовий товариш Київського полку. Д.: Наталія Максимівна N (? – 1675 – 1715 – ?), у другому шлюбі за полковником переяславським Родіоном Дмитрашкою. У чернецтві Настасія.

Солонина Василь Дмитрович (? – 1638 – бл. 1667) – син шляхтича, козацький старшина в одному з правобережних полків. «Во время отдания от Малой России десяти полков Полши, вызваны были полковниками в Киев и Чернигов. С них же...Василий не выехав с Полши умре», тобто близько 1667 р. помер на Правобережжі, залишивши малолітнього сина Сергія на виховання брата Костянтина. У Межигорському поминався рід пана Василя Солонецького: Павло, Настасія, Яків, Харитон, Тетяна, Зіновій, Лазар, Зіновій, Іпатій. Д.: Ірина NN.

Солонина Василь Якович (? – 1669 – 1738 – ран. 1748) – військовий канцелярист ГВК (1689), полковий писар київський (1710 – 1719 – ?), бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1723 – 1724 – ?), на уряд тримав с. Чемер Козелецької сотні. Асесор ГВС (1724). Д.: Уляна Павлівна Хенцинська, донька значкового товариша. У другому шлюбі (1749) за полковником Угорського гусарського полку Федором Петровим.

Солонина Григорій Данилович (? – 1720 – 1746 – ?) – службу розпочав з 1733 р. бунчуковий товариш у Київському полку, отримав патент на чин (1735).

Солонина Григорій Йосипович (бл. 1736 – 1795 – ?) – службу розпочав військовим товаришем (з 1761.31.01.), абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (29.09.1775 – 1782 – ?), колезький асесор (1788). Мав 125 спадкових підданих у селах Чемер і Коптрях (1789), проживав у с. Чемер. Д.: (з 1772.1.07.) Марфа Власівна Будлянська, донька бунчукового товариша. Мали 4 синів і 3 доньок.

Солонина Данило Олександрович – бунчуковий товариш (1747).

Солонина Данило Якович (? – 1660 – 1708 – ран. 1721.08.) – писар полковий київський (? – 1688.26.03. – 1689.09. – ?). 28 березня 1688 р. купив двір у Козельці. Значний військовий товариш Київського полку (1706 – 1708). На уряд полкового писаря отримав с. Чемер після полкового судді Романа Жили (за іншими даними після смерті протопопа козелецького Григорія Васильовича). Зміна, мабуть, відбулась у 1687 р.: Солонину на писарстві змінив Грабський. 6 січня 1706 р. отримав від Мазепи с. Куптев. Після вступу на посаду гетьман Скоропадський підтвердив йому права на с. Куптев. Д.: Параска N Домонтович (? – 1704 – 1726 – ?).

Солонина Дмитро – сотник лукомський (? – 1658 – ?).

Солонина Дмитро (? – 1608 – 1664 – ?) – шляхтич, разом з Микулою Солонинкою покозачилися у Коростишеві Білоцерківського полку. Прибічник І.Виговського, нобілітований у червні 1659 р. За

сімейними переказами полковник брацлавський. У 1664 р. названий серед старшин близьких до Сулими, коли був направлений у Балабанівку до Виговського як закладник. Д.: Ганна NN.

Солонина Іван Григорович (1727 – 1789 – ?) – значковий товариш (з 1760.9.12.), сотник моровський (1761 –1771). Його «сказка» датована 1761 р. Абшитований полковим хорунжим (? – 1782 – ?). Мав 78 підданих у 5 селах (1788). Д.: (1770) Христина Макарівна Стрешинцова (? – ран. 1789), донька бунчукового товариша. Мали доньку Мотрю.

Солонина Іван Михайлович (1731 – ?) – навчався в КМА (1742). Службу розпочав 29 травня 1757 р. сотником остерським (1757.29.05. – 1774). З 5 сотнями приймав участь у пруському поході, будучи 7 років командиром над цим експедиційним загоном до 1765 р. Чотири роки був на форпостах (1770–1773). Остерський голова. 2-й полковий обозний київський (1776–1781), пішов у відставку підполковником (з 1788.21.02.). Підданих мав Остерської сотні у д. Лебечиновій 5, д. Сивіній – 10, с. Соболівці 29. Д.: (1772) Марія Андріївна Тризна, донька полкового обозного чернігівського. Мали синів Петра, Михайла, Миколу, Василя, доньку Олександру.

Солонина Іван Семенович – значковий товариш Київського полку (1760 – 1770 – ?), наказний сотник олишівський Ніжинського полку (1767), абшитований значковий товариш (1782).

Солонина Іван Сергійович (? – ран. 1732) – сотник остерський Київського полку (? – 1727.07. – 1729). Д.: Євдокія NN.

Солонина Кирило Якович (? – 1700 – 1749 – ?) – бунчуковий товариш у Київському полку (1723–1749). Д.: Домникія (Євдокія) Корниліїва N (? – 1710 – 1745 – ?).

Солонина Микола Іванович (1767 – 1826 – ?) – службу розпочав з січня 1778 р., значковий товариш Київського полку. Д.: Параска Іванівна Стрешенець.

Солонина Микола Федорович (1748/1751 – 1809 – ?) – службу розпочав з 12 січня 1762 р. полковим канцеляристом, військовий товариш (з 1771.12.12), полковий осавул (з 1781.8.02.). Бунчуковий товариш у Київському полку (з 1784.1.02.). Д.: Настасія Степанівна Карлицька, донька земського судді

Солонина Михайло Сергійович (1711 – бл. 1784) – службу розпочав з 30 вересня 1720 р.. Сотник остерський (1729–1757). У 1732 р. батько заповів йому шинковий двір за баштою, хутір Татаровський під містом, половину млину на великій греблі, дві комори на остерському ринку, у Малих Літках двір, людей у Соболівці, половину млину у с. Бусках. Наказний полковник київський (з 1733.12.06.). Осавул полковий Євстафій Гречка, сотник остерський Михайло Солонина, київський Ярема Жила, писар полкового суду Федір Дворецький 8 місяців були у складанні секретного опису польських правобережних земель. Подарував Лаврі двір Трубачевський і млин (1739.20.04.). Побудував церкву в Острі (1745). Д.: Олена Яківна Лизогуб (1716 – ?), донька генерального обозного.

Солонина Олександр Данилович – бунчуковий товариш (1725–1732). У 1731 р. отримав підтвердження на с. Копті Остерської сотні. Сотник гоголівський (1732 –1745), суддя полковий київський (1745–1755). Звинувачений козаками Носівської сотні у захопленні їх земель та угідь у Носівці і Кобижчах. Полковий обозний київський (1755–1762), підкоморій козелецький (1764–1772). Д.: (1752) Євдокія Луківна Лукашевич, донька полкового обозного переяславського. У Софійському монастирі поминався її рід: Костянтин, Гафія, Євдокія, Данило, Параска, Яків, ієрей Павло, Євдокія, Ганна, Стефан, Євдокія, Іван, Ганна, Федір, Тетяна, Яків, Данило, ієрей Іван, Василь, Марія, Тетяна, Петро, Дмитро, Кирило, ієрей Павло, Тетяна, Андрій, Євдокія, нм. Стефан, Андрій, Петро, Стефан, Тимофій, Василь, Іван, Іосиф, Олексій, Яків, Іван, Олексій, Сазонт, Микола, Ганна, Тетяна, Євфросинія, Тетяна, Євдокія, Сергій, Яким, черниця Анастасія, Домникія, Петро, Євфимія, Лук'ян, Євдокія, Стефанида, Ілля, Григорій, Іван, Настасія, Євфросинія, Яків, Ксенія, Федір, Настасія, Євдокія, Іван, Гафія, Іван, Яків, Аверкій, Іван, Софія, Євдокія, нм. Настасія, Тетяна, Ксенія, Настасія, Марфа, Домникія, Марія, Ганна, Тетяна, Марфа, Євфросинія, Олена.

Солонина Осип Данилович (? – 1720 – ран. 1746) – бунчуковий товариш у Київському полку (1737). Мав у с. Чемер Козелецької сотні 5 підсусідків (1737).

Солонина Осип Михайлович (1734 – ?) – розпочав службу з 1753 р., абшитований військовий товариш Київського полку (1781.20.01. – ?). Д.: Уляна Павлівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша.

Солонина Петро – значковий товариш Київського полку (? – 1737 – 1738 – ?). У травні – вересні 1738 р. очолював команду Київського полку у військовому поході до Азова. Мав у с. Чемер Козелецької сотні 1 підсусідка (1737).

Солонина Петро – син бунчукового товариша. Військовий канцелярист ГВК (1737 – 1739 – ?).

Солонина Петро Іванович (1764 – ран. 1801) – службу розпочав з січня 1778 р., значковий товариш Київського полку.

Солонина Петро Якович (? – ран. 1706.07.) – сотник бобровицький Київського полку (? – 1706.04. – ?), отримав на уряд с. Пархімов Остерської сотні від полковника. Д.: Тетяна NN (? – 1690 – 1714 – ?).

Солонина Семен – значковий товариш (1741), мешканець бобровицький Київського полку.

Солонина Семен Петрович – бунчуковий товариш у Київському полку (1726 – 1746). Мав у с. Чемер Козелецької сотні 3 підсусідків (1737).

Солонина Сергій Васильович (бл. 1660 – бл. 1736) – сотник наказний козелецький (1687.07). 14 червня 1695 р. продав Вариводську маєтність козелецькому пречистинському священику Семену. З 24 лютого 1696 р. полковий хорунжий київський. У цьому ж році під час таванського походу обраний полковником на противагу К.Мокієвському, але гетьман Мазепа цього вибору не затвердив. Сотник остерський (1709–1728), отримав від Мазепи 2 січня 1696 р. три села (Летки, Карпоки, Соболівку). Бунчуковий товариш (1728–1736). Отримав патент на чин бунчукового товариша Київського полку (1736.16.10.). Поминання його роду у Межигорському монастирі: Сергій, Василь, Антоній, Павло, Константій, Захар, Іван, Яків, Євстафій, Василь, ієрей Михайло, Іван, Григорій, Ірина, Ксенія, Гафія, Євфимія, Параскева, Уляна, Настасія, Феодора, Марія, Євфросинія, Уляна, Настасія, Марія, Гафія, Пелагея, Гафія, Ганна, Ірина, черниця Настасія Написав тестамент 9 березня 1732 р. Д.: 1) NNN. 2) Ганна Павлівна Грибович, донька бунчукового товариша. Чоловік їй заповів житловий двір, шинок, третину млина варвинського у Борках.

Солонина Федір (? – ран. 1760) – військовий канцелярист ГВК. Д.: Катерина NN, мали сина Івана.

Солонина Федір Васильович – син полкового писаря, бунчуковий товариш у Київському полку (1726 – 1751

– ?). Працював у Київській полковій рахунковій комісії (1750).

Солонина Федір Григорович (1737 – 1789 – ?) – військовий канцелярист ГВК (з 1749.19.10.), військовий товариш (з 1765.20.12.), 1768 р. звільнений з посади наглядача вільних і рангових маєтностей Київського полку. Працював у Київській полковій рахунковій комісії, бунчуковий товариш (з 1781.28.02). Мав у с. Заворичах 14 дворів (1767), 7 підданих у Кіптях, 50 у Заворичах, Шуляках і Вовчку (1775), 79 підданих у двох селах (1788). У 1789 р. був неодружений. Внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва

Солонина Федір Кирилович (? – ран. 1788) – бунчуковий товариш у Київському полку (1751–1755).

Солонина Федір Федорович (? – ран. 1766) – військовий канцелярист. Д.: Марія NN, володіла 13 дворами (88 підданими) в с. Заворичі (1766).

Солонина Яків Данилович – військовий товариш, бунчуковий товариш у Київському полку. Д.: N Іллівна Жила, донька судді полкового київського

Солонина Яків Дмитрович – син шляхтича, наказний полковник київський (1671, 1672, 1674). Побудував власним коштом два млина на р. Трубіж в с. Заворичі, під с. Вовчками на р. Доброшівці купив млин. Значний військовий товариш (1689). Мазепа 23 жовтня 1688 р. надав йому с. Заворичі у Бобровицькому ключі, підтверджені царською грамотою від 11 січня 1689 р.. 3 вересня 1689 р. отримав царську жалувану грамоту значному військовому товаришу Якову Солонині з підтвердженням гетьманського листа (1688 р.) на володіння с. Заворичі, Мокрицем з сінокосами, лісами, млинами на рр. Трубежі, Доброшовці і на греблі Борковській.

Солонина Яків Кирилович (? – ран. 1776) – бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1743 – 1748 – ?). Д.: (з 1743.1.05) Настасія Онуфріївна Журавська, донька священика с. Чемер, пізніше намісника остерського.

Солонина-Шрам Гордій Васильович (бл. 1742 – ?) – син козака батуринського, значковий товариш. Д.: Мотря NN, донька сотенного отамана.

Солонина-Шрам Ничипір Опанасович – син військового товариша, дворянин Мазепи, військовий канцелярист ГВК, військовий товариш.

Солонина-Шрам Опанас – військовий канцелярист ГВК за гетьмана Самойловича, військовий товариш

Солонинка Іван Гапоненко – осавул полковий миргородський (? – 1656 – ?).

Солонинченко Лука – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Солонуха-Святченко N – сотник 4-ї сотні II компанійського полку (? – 1765), абшитований осавул полковий (з 1765). Рід внесений до 6 частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Солонуха-Святченко N – сотник 4-ї сотні II компанійського полку (? – 1765), абшитований осавул полковий (з 1765).

Солоха Степан – значковий товариш Миргородського полку (? – 1773), військовий товариш (1773 – ?).

Солошич Андрій – сотник Бишівської сотні Білоцерківського полку (? – 1663).

Солтаненко Тит Степанович – військовий товариш (1700), житель кравецький.1700 р. продав двір і грунти військовому товаришу Герасиму Остаповичу.

Соляник Андрій – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Соляник Кіндрат – службу розпочав з 1736 р., значковий товариш Полтавського полку (1767 – 1779 – ?). Мав маєтність у Полтавському повіті (9 підданих) (1787).

Соляник Федір Осипович – військовий товариш Ніжинського полку (1787). Д.: Настасія NN, донька священика

Сольський N – сотник Могилівського полку (? – 1655 – ?).

Сомко Іван – козацький старшина з Жовнина.

Сомко Яким Семенович (? – 1663. 28.09.) – сотник переяславський сотні Андрія Романенка, полковник переяславський (? – 1652 – ?), сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (? – 1654.09. – ?), наказний полковник переяславський (1658), полковник переяславський (? – 1660.9.09. – 1662 – ?), гетьман наказний. Володів с. Дем'янцями 1-ї полкової сотні, слободою у містечку Воронкові, наданою ще у 1655 р. Богданом Хмельницьким. Їздив до Москви від гетьмана Б.Хмельницького. У 1655 р. купив сс. Воронків і Рогозів. Отримав доживотно с. Бережани. 8 квітня 1659 р. був нобілітований і йому наданий герб «рука, оголений меч тримаюча і на верху шлем». 15 жовтня 1660 р. намісник гетьманський білоцерківський Яким Сомко прибув до Переяслава, а вже 20 жовтня у листі до ніженського наказного полковника він іменувався як наказний гетьман. У квітні 1661 р. Яким Сомко зробив першу невдалу спробу скликати раду поблизу Ніжина для обрання себе гетьманом. Сомко активно напрявляв своїх представників до царя. 8 вересня 1661 р. король звернувся до нього з листом, запевнюючи у своєму ласкавому відношенні. 8 лютого 1662 р. Сомко в Переяславі надав привілей – фундуш ігумену Іоилю Пучковському на відбудову Свято-Троїцького монастиря у Козельці. У квітні 1662 р. козелецька рада проголосила Якима Сомка повним гетьманом, проте цар не затвердив цього. Сомко приписував собі привернення на бік царя Канівського, Корсунського і Черкаського полків. 7 травня 1662 р. Волконський отримав царську грамоту, що згідно прохання Сомка до Переяслава послана винагорода Прилуцькому, Лубенському, Миргородському, Полтавському, Кременчуцькому і Піщанському полкам по 5 копійок на чоловіка, всього 50 000 карбованців мідними грошима. 11 травня Волконський наказав зробити поіменні розписи по полкам. Але Сомко і полковники заявили, що готові служити і без винагороди, але «били чолом» про серебряні монети, «бо медних українці не приймають». Волконський умовляв взяти по курсу, але Сомко відмовився. Брюховецький звинуватив Сомка в тому, що про вірних царю Івана Безпалого, Чоботька, Одинця, Лизогуба, Гамалію сповістив Хмельницкому, а той їх знищив. На чорній раді 1663 р. зазнав поразки, був ув'язнений і через 3 місяці страчений. Його сестра Гафія (Ганна) Семенівна за Богданом Хмельницький. Д.: Ірина Семенівна N. Була ктитором Межигорського монастиря, поминальник її роду: Семен, Тетяна, Семен, Тетяна, Яким, Ірина, Марія, Гафія, Яків, Прокіп, Самійло, Параска, Тимофій, Данило, Федір, Іван, Настасія, Євдокія. Мали двох сини малих (1662). Донька Параска Якимівна за Іваном Берло, сотником вороньківський (? – 1678 – ?), а її сестра N Якимівна за Данилом NN.

Сомчевський Семен – старший полковий канцелярист Ніжинської ПК (? – 1745 – ?).

Сомченко Сава – сотник чигиринський (? – 1648 – ?).

Сонтовський Михайло – козацький старшина з регіменту Солонини (1664).

Сопел Опанас – Соплов зять Опанас – козак ніжинський (1649), сотник полковий Ніжинського полку (? – 1657.06. – ?).

Сорока Григорій – значковий товариш Стародубського полку (1757.23.07. – 1769 – ?), утримував сотенне Погарське правління (1769). Його син Гурій мав в Погарі 10 підданних (1787), донька Софія заміжня за поручиком у відставці Петром Григоровичем Покасом.

Сорока Захар Давидович – «старого погарського міщанського роду, який дав у XVII – XVIII ст. кількох погарських війтів». Значковий товариш.

Сорока Іван – козацький старшина (1630).

Сорока Іван – полковий старшина.

Сорока Лев (? – 1754) – полковий канцелярист, військовий канцелярист (? – 1746), полковий писар ніжинський (1746.20.12. – 1754.3.02.).

Сорока Леонтій – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. нерозділени з його рідним братом Максимом, полковим канцеляристом. Правив у 1737 р. за сотника бакланського. Д.: (1742) NNN. Їх син Іван (бл. 1740 – ?) був колезьким асесором (1787) в Стародубі.

Сорока Максим – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. був канцеляристом, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Сорока Семен Давидович – шляхтич гербу «Сухекомната» змінений. Війт погарський (1709–1715), отаман городовий погарський Стародубського полку (? – 1720.05. – 1722.06. – ?), сотник наказний погарський (1720), значковий товариш (1725).

Сорока Тимофій – значковий товариш Стародубського полку (1729).

Сорока Ярофій Іванович – син полкового старшини, військовий товариш Стародубского полку.

Сороков Дмитро Федорович – козак полтавський, значковий товариш Полтавського полку (1779). Рекомендувався в абшит сотником.

Сороковий Роман (? – ран. 1676) – козак городової сотні Полтавської (1649). Суддя полковий полтавський (? – 1665.15.01. – 5.02 – ?)

Сосницький Матвій – військовий канцеярист ГВК (1729).

Софонович Іван – писар полковий прилуцький (? – 1662.13.05. – ?), райця та бурмістр київський (60-80-рр. XVII ст.).

Соха (Розсоха) Гаврило – сотник (? – 1639 – 1640 – ?).

Соха (Розсоха) Йосип – сотник потоцький. У 1730 р. козак сотні Микита Гонтар подав на нього чолобитну про приверненн. ним з виборних козаків у підпомічники.

Соха (Розсоха) Юрій – значковий товариш (? – 1735 – 1736), сотник потоцький (1736 – 1750 – ?).

Соха N – генеральний бунчужний (? – 1668.8.06. у Брюховецького).

Соха N (? – 1668) – полковник ніжинський (? – 1668.8.06.).

Соханський Антін Максимович (? – 1720 – 1788 – ?) – син сотника шаповалівського, військовий канцелярист ГВК (1737 – 1742 – ?), сотник шаповалівський (1761 – ?), абшитований полковий осавул (1783). Проживав у с. Шаповалівці. Мав 149 підданих у с. Шаповалівці, Миколаївці, Стрельниках, у хуторах Висоцькому, Суховодці і Савицьковщині. Д.: Уляна Михайлівна Садоникова, донька ніжинського грека. Мали синів Федора, Корнилія, Павла і доньку Настасію.

Соханський Антін Павлович (1748 – ?) – син монастирищанського сотника Прилуцького полку, військовий канцелярист ГВК (1738 – 1757 – ?). Мав 7 посполитих у м. Монастирищах, 1 – у с. Грабовці. Військовий товариш, священик. Д.: Євдокія N Савич, донька бунчукового товариша.

Соханський Григорій (? – 1762 – 1781 – ?) – син священика. Службу розпочав з 1772 р. значковим товаришем Прилуцького полку (1772 – 1781 – ?). Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1790 – ?). У Монастирищі мав 33 підданих. Д.: (1790) Євдокія N Голенковська, донька коморника. Мали сина Івана і доньку Марію.

Соханський Іван Матвійович (1729 – 1783 – ?) – син отамана сотенного мглинського, атестованого сотника. Служив з 1746 р. полковим канцеляристом у Стародубській полковій канцелярії, потім військовим канцеляристом. Військовий товариш (з 1747), сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1761.20.10. – 1772.19.06.), осавул полковий стародубський (2-й; 1772–1783). Був у поході на форпостах на польському кордоні. Бунчуковим товаришем призначений у 1783 р., бажав продовжити військову службу у 1783 р. Д.: NNN (? – ран. 1783). Мали сина Петра (1758 – ?), отаман сотенний (1783).

Соханський Костянтин Васильович (1736 – 1779 – ?) – військовий товариш, абшитований полковий осавул. Обраний коморником Прилуцького повіту (1769.19.03.). Секунд-майор. Мав 12 підданих у с. Грабівці Прилуцького і 12 у с. Монастирище Ніжинського повіту.

Соханський Костянтин Максимович – військовий товариш у Прилуцькому полку (1772), абшитований осавул полковий (1779), секунд-майор у відставці (1788). Мешканець монастирищанський. Д.: Марія Опанасівна Шостак, донька значкового товариша.

Соханський Максим Петрович – син священика, сотник шаповалівський (1739–1761), у 1756 р. мав суперечку з вдовою і синами значкового товариша Миргородського полку Йосипа Леонтієва за с. Кибинці І-ї полкової сотні Миргородського полку, написав образливого листа на членів ГВС. Бунчуковий товариш. У 1763 р. написав апеляційну скаргу на рішення ГВС. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1763 – 1788 – ?). Мав 1023 підданих у Новоросійській губернії, 126 у Монастирищі. Мав 32 підданих у с. Заудайки. Д.: N Григорівна Кониська, донька писаря магістратського ніжинського. Мали синів Антона, Дмитра, Олександра, Костянтина, Василя, доньок Маріамну, Катерину, Марину, Ганну.

Соханський Матвій – у 1732 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженнями маєтків. Крім слободи дружини володів сс. Шулин, Норин та іншими. Служити розпочав з 1734 р. отаманом сотенним мглинським (1734 – 1767.22.01.). Наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1734, 1760). Був у кримському поході (1736). Атестований сотник (1767 – 1772 – ?). Власник с. Шаулин, Норин та ін. У 1732 р. за ним затверджений маєток тестя у сл. Мглин. У с. Шаулин мав 4 підданих. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії. Д.: N Андріївна Збитинська, донька значкового товариша. За нею в придане слобода Мглин.

Соханський Павло (? – ран. 1731) – сотник монастирищанський Прилуцького полку (1716.9.07. – 1723. 06.

– ?). Д.: Феодосія NN (? – 1731 – ?), вдова (1731), мала 5 підсусідків у Монастирищах.

Сохань Олексій Іванович – син сотенного осавула. Військовий товариш. Мав сина Григорія, онуків Роман (1727 – ?), Дмитра (1747 – ?), Федора (1767 – ?), які мешкали у с. Андрійковичі Стародубського полку.

Сохатов Антін Гриньович – син померлого сотника потоцького Гриня (Гриця?) Сохатого. Значковий товариш (1767). Мав володіння у Потоцькій сотні.

Сохацький Іван (? – 1655 – 1685 – ?) – полковий лубенський обозний (? – 1685 – ?). Рід Соха – шляхтичі гербу «Наленч». Д.: 1) Варвара Максимівна Ілляшенко. 2) Марина Заборовська (? – 1757 – ?).

Сохацький Антін Максимович – осавул полковий ніжинський (1740), наказний сотник шаповалівський Ніжинського полку (1750), сотник шаповалівський (1761.04. – ?).

Сохацький Костянтин Васильович – син священика, службу розпочав 19 березня 1769 р., обраний коморником Прилуцького повіту, військовий товариш, абшитований осавул полковий. Мав підданих у с. Монастирище і д. Грабівці.

Сохацький Максим Петрович – сотник шаповалівський Ніжинського полку (1739–1761).

Сохацький Семен – сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1769 – 1779).

Сочинський Павло – військовий товариш Стародубського полку (1741). 24 лютого 1741 р. разом з дружиною за 54 карбованці продали землю у Стародубі бурмістру Матвію Злотнику. Д.: (з 1729) Маріанна Павлівна Яворська, донька полкового осавула стародубського.

Спафарі Самійло – сотник старосанжарський. 24 червня 1724 р. подав чолобитну про надання на ранг млина та підданих. У 1726 р. козак Мирон Марченко звинуватив його у захоплені майна і худоби.

Спащенко-Кич Юрій – значний військовий товариш (1721).

Спиридонов Купріян – значний військовий товариш.

Спиридонович Захар – шляхтич гербу «Лис», військовий товариш (2-га половина XVII ст.).

Спичак-Заболотний Сидір Степанович – син значного військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1711). 1711 р. отримав підтвердження на ґрунти при с. Мартинівці.

Спичак-Заболотний Степан – шляхтич, значний військовий товариш (1658). Володів ґрунтами у с. Мартинівці Ніжинського полку, наданими гетьманом Виговським. Його правнук Данило Маркович (1722 – ?) мешкав у Кролевці.

Спичинський Пилип (? – 1658 – ран. 1717) – значковий товариш полковий чернігівський. 5 травня 1688 р. у Павла Пузики та інших зем'ян любецьких купив ґрунти під Білоусом за 400 золотих. Мав двір у с. Суличівці, підданих у осадженій ним сл. Ольсох, млини у с. Листвині і Шкробові з військовими частинами, млин на ґрунті Суличівському ним збудований з ґрунтами і підсусідками. Д.: Параска NN (? – 1687 – 1717 – ?). Протягом 1722–1732 рр. йшла судова справа між дружиною сина Клима Оленою і зятем Пантелеймоном Мокрієвичем за спадкові ґрунти, млин і підсусідків у с. Суличівці Білоуської сотні.

Спіл N – корсунський полковник (1650.10).

Сполатбог Петро – гербований шляхтич, значковий товариш Ніжинського полку (1731).

Спуєвський Матвій Романович (бл. 1704 – ?) – значковий товариш Київського полку (1766). Д.: Уляна Омелянова N (1711 – ?).

Сребинський Ілля Миколайович – київський бурмістр, бунчуковий товариш (1781).

Срельников Іван – військовий товариш Ніжинського полку.

Срібрянський Василь (1747 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька полкового осавула.

Ставецький Іван – військовий канцелярист (1761).

Стависький Василь Якович – син полтавського козака, козак полтавський. Значковий товариш Полтавського полку за його і батьківські заслуги (1735.19.04. – 1750 – ?). Став значковим товаришем разом з своїм племінником. У 1736 р. відправлений командиром до Воронежа над 40 козаками. Мав двір в Полтаві.

Стависький Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1762), мешканець 1-ї полкової сотні.

Стависький Іван – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1724 – 1743 – ?). У 1736 р. відправлений до Переяслава при команді за осавулів та при інших посадах. Мав двір у Полтаві, хутір під Полтавою (1735). Мешканець гадяцький, отаман значкових товаришів Гадяцького полку (1739), відправлений у похід (1738.2.04.), замковий суддя гадяцький (з 1743).

Стависький Іван (1726 – 1772 – ?) – службу розпочав з 30 травня 1739 р. полковим канцеляристом, військовий товариш Гадяцького полку (з 4 листопада 1748), писар земський гадяцький (1764 – 1772 – ?).

Стависький Іван Іванович (Гаврилович) (1736 – 1782 – ран. 1788) – службу розпочав з 4 березня 1754 р., полковий канцелярист (1754.4.03. – 1760), військовий товариш Гадяцького полку (з 1760.18.05.), полковий комісар. Підсудок земський гадяцький (1764 – 1772 – ?). Мав 185 підданих у Гадячі і 4 хуторах. Д.: Варвара Василівна Яворська (1741 – 1788 – ?), донька значкового товариша. Після смерті чоловіка за нею залишилося 795 підданих у одному місті, трьох селах і семи хуторах.

Стависький Кирило – значковий товариш Полтавського полку (1752–1755), мав двір у Полтаві.

Стависький Лаврін – шляхтич гербу «Гоздава». Військовий товариш (2-га половина XVII ст.).

Стависький Федір Данилович (1744 – 1788 – ?) – син священика полтавського, службу розпочав з 15 листопада 1757 р., полковий канцелярист (з 1760.19.07.), військовий канцелярист (з 1761.23.10.), осавул полковий гадяцький (з 1764.21.08.). Полковий осавул (1786), суддя Гадяцького повіту. Мав 374 підданих у одному місті, чотирьох селах, одному хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги. Д.: Марфа Іванівна Велецька, донька бунчукового товариша

Ставровський Андрій – значковий товариш Лубенського полку (? – 1769 – 1774 – ?). Був у Кременчузі у прийомі казенних волів на корм у Лубенському полку. Мав у 1745 р. у Пирятинській сотні при хуторі 2 двори підсусідків піших убогих. У 1774 р. захопив землі у абшитованого хорунжого Самойловича. Його донька була дружиною Романа Грищенка, значкового товариша Золотоніської сотні Переяславського полку, с. Синьковець. Д.: Тетяна NN. 1778 р. – вдова, на її дім у с. Голюнки Прилуцького полку був здійснений напад.

Ставронський Семен Романович – сотник київський.

Стадниченко Мисько – наказний полковник корсунський (1652.10.).

Стаєцький Данило (1731 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 5 підданих у 1 місті. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Станенко Іван – сотник Мглинської сотні Стародубського полку (? – 1679 – ?).

Станицький Петро – значний військовий товариш (1687).

Станіславський Герасим Євстафійович (1727 – ?) – службу розпочав з 8 жовтня 1745 р. канцеляристом ГВК, був при походній гетьманській канцелярії у Петербурзі (1754), сотник II полкової гадяцької сотні (1756.7.09. – 1779). Обозний полковий гадяцький (1779.20.04. – 1782). Засідатель Верхнього земського суду (з 1782.22.04.). У 1783 р. мав 505 підданих чоловічої статі у сс. Максимівка, Римарівка, Сватки, Борки, Красна Лука, Цепки, Книшівка (св. Данило Федорів у 1737). Колезький асесор (1788). Мав 979 підданих у 7 селах і 4 хуторах. Д.: Марія Йосипівна Малиновська, донька сотника гадяцького.

Станіславський Микола Герасимович (1764 – ?) – син обозного полкового гадяцького, службу розпочав з 1778 р. канцеляристом, сотник II полкової сотні Гадяцького полку (1779.20.04. – 1782).

Станіславський Омелян – перейшов у Сосницю на запрошення своєї тещі з Гадяцького полку, де за собою нічого не мав. У 1741 р. його теща Євдокія Данилівна (Тарасівна) Петрова Шабельничка віддала двір і частину хутора Шабельницького Омеляну (за умови поховання її по смерті за звичаєм). Родинний двір Шабельників здавна шляхетський. Куплений у 1680 р. батьком Петра Шабельника Василем Ничипіровичем Шабельником, міщанином сосницьким у пана Опанаса Олексійовича за 100 коп литовської лічби. Писар сотенний сосницький (? – 1741 – 1744 – ?, 1749 – 1752, 1755.12. – 1763 рр., в проміжках був писарем сотенним понорницьким), значковий товариш Чернігівського полку (1749), полковий зборщик натуральних і грошових податків. Возним сосницьким (1768). Абшитований осавул полковий (1787), мав 39 підданих у Сосниці. Д.: Євдокія Петрівна Шабельник, представниця місцевого старовинного міщансько–шляхетського роду. З Станіславським у 1768 р. жила і рідна сестра його дружини, вдова Стефана Плужника Тетяна (1713 – 1768 – ?) та її син Федір (1743 – 1768 – ?) з дружиною Євдокією (1745 – 1768 – ?).

Станіславський Яків Войтехович – син шляхтича гербу «Гриф», ротмістра панцерного королівського війська. Вийшов у Гетьманщину, військовий товариш.

Станкевич Андрій – отаман у Канівському полку (1638 – ?)

Станкевич Андрій (1739 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька козака.

Станкевич Василь (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 22 підданих у 1 селі. Д.: Ксенія NN, донька священика.

Станкевич Олексій (1752 – ?) – службу розпочав 1761 р. полковим канцеляристом, писар сотенний вибельський (1773 – 1781 – ?). Мав 1 підсусідську хату у с. Лукашівці (1781), 17 підданих (1788). Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: 1) NN Шуба, донька військового товариша. 2) (1787) Тетяна Іванівна Мокрієвич, донька військового товариша.

Станкевич Тимофій (1758 – ?) – абшитований писар полковий (1788). Мав 26 підданих у одному селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Меланія Іванівна Міхно, донька військового канцеляриста.

Старий Самійло Стефанович – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1722.04. – 1723.10. – ?).

Стариковський Терентій (1725 – ?) – службу розпочав з 1737 р. козаком Варвинської сотні, отаман сотенний журавський (1748 – 1773), військовий товариш Прилуцького полку (1773 – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1787). Мав 5 підданих у селі Журавці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (? – 1750 – 1754 – ?) NNN (? – 1734 – 1754 – ран. 1779). Мали синів Федора, Якова, Василя.

Старинський Матвій – полковник наказний чауський (? – 1655.08. – ?).

Старинський Семен – дозорця полковий (? – 1749), значковий товариш Чернігівського полку (1749 – 1751 – ?), полковий завідовця (1751). Мав двір житловий у Чернігові.

Старицький Василь Михайлович (бл. 1737 – 1791 – ран. 1795) – службу розпочав у 1762 р. військовим канцеляристом, у 1763 р. намагався отримати посаду сотенного отамана Старосанжарської сотні. Хорунжий (з 1768), 2-й обозний полковий миргородський (з 1773.24.05.). Мав 43 підданих у м. Полтаві і хуторі Ладиженці поблизу, а також у Хоролі (1774) і с. Сорочинцях Миргородського полку. 26 серпня 1779 р. разом з військовим товаришем Короленком призначений опікуном дітей і майна померлого бунчукового товариша Забіли. Д.: Пелагея Семенівна Родзянко, донька судді земського миргородського.

Старицький Григорій (1743 – ?) – полковий хорунжий (1788). Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги, мав 2 підданих у Гадяцькому повіті. Д.: (1786) Уляна Петрівна Мокрієвич, донька військового товариша.

Старицький Григорій Михайлович (бл.1736 – 1798 – ?) – службу розпочав з 11 грудня 1759 р., військовий канцелярист ГВК (з 1760.8.05.), 2-й хорунжий полковий полтавський (1765.8.05. – 1773). Осавул полковий в абшит. Д.: Тетяна Іванівна Горлякевич.

Старицький Захар Лукич (? – 1655 – 1711 – ран. 1714) – син протопопа потавського. Значний товариш полку Полтавського (1700), сотник полковий полтавський (? – 1711.12. – ?). Військовий товариш Полтавського полку. 22 лютого 1692 р. дозорець Рутковський сповіщав гетьмана про таке: «Захар, сын полтавского протопопа Луки, вместе с полтавским жителем Иваном Герасименком, возвратясь из Перекопа, где покупали лошадей, рассказывали слово в слово разговор свой с казыкерменским писарем Шабаном. «Знаете ли вы, господа полтавцы, – спросил Шабан, – каков человек у вас Кочубей?» Те отвечали: «Не знаем, только слыхали, что писарь генеральный». – «Знаю я, что писарь, – продолжал Шабан, – писарь-то он писарь, да гетманом хочет быть и уже дважды писал в Крым, призывая Орду, чтоб пришла поставить его гетманом. Дело и сделалось бы, да хана не было. Он, Кочубей, и канцеляриста Петрика прислал в Сечу»). Допит сина полтавського протопопа Луки,

полтавчанина І. Герасименка та інших «свідків» дав би Москві достатньо доказів, щоб розправитися з генеральним писарем. Значний товариш полку Полтавського (1700), сотник полковий полтавський (? – 1711.12. – ?). Військовий товариш. Д.: 1) NNN, мати Луки Захаровича. 2) Горпина Леонтіївна Черняк (? – ран.1684), донька полковника. 3) NNN (? – ран. 1684). 4) (? – 1685 – 1711 – ?) Катерина Юхимівна Рудникова (? – 1669 – 1725 – ?), мати Сави, Григорія, Івана.

Старицький Іван – значковий товариш Полтавського полку (? – 1732 – 1755 – ?), мав підданих у с. Горбанівці другої полкової сотні, двір у с. Мачухах. Д.: Уляна Савична Тарануха, донька сотника кобеляцького.

Старицький Лука Захарович (? – 1675 – 1753.10.08.) – отаман городовий полтавський (? – 1721 – 1742), мав млин у Китайгородській сотні (1722), сотник наказний полтавський (1727.01.). Вів суперечку за ліс з жителями м. Старих Санжарах Тимофієм Репою і Федором Бондаренком (1726–1729). Його дім звільнений від військових постоїв (1729.3.03.). Значковий товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1742), військовий товариш «за служби його в чину отаманства городового полтавського» (1742–1753). 1749 р. мав суперечку за ліс з полковим канцеляристом Тимофієм Левенцем. Мав двір і шинок у Полтаві і два хутори під Полтавою (1735), 5 дворів (1744). Д.: (1714) NNN.

Старицький Михайло Лукич (1713 – 1765 – ран. 5.02.1767) – службу розпочав з 1727 р., значковий товариш у Полтавському полку (1727–1741), військовий товариш (з 1741.5.06.). Терпів образи, побої і утиски кобеляцького сотника Максима Яновича. Абшитований бунчуковим товаришем у Полтавському полку (1765.19.07.) 1741 р. мав двір і підсусідків у Кобеляцькій сотні, двір у Полтаві.

Старицький Сава Захарович (? – 1714 – 1725 – ?) – значковий товариш полку Полтавського (? – 1724 – ?).

Старицький Сава Михайлович (бл. 1740 – 1798 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1772 – ?), військовий товариш (? – 1782 – 1798 – ?). У 1787 р. тримав д. Ладижинську (137 ч.с. і 121 ж.с.), разом з полковим обозним Старицьким і полковим обозним Беньковським мав 116 підданих у д. Коломацькій. Д.: 1) Ірина Федорівна Могилевська, донька сотника. 2) Настасія Іванівна N, донька священика.

Стародуб Данило (1733 – ?) – службу розпочав 7 квітня 1757 р. козаком, був у походах 1757 і 1758 рр. Значковий товариш Чернігівського полку (1779.17.10. – 1783 – ?). Володів хутором в Городницькій сотні.

Стародуб Іван (? – 1619 – 1658 – ?) – сотник Литвинецької сотні Канівського полку (? – 1649 – ?), полковник канівський (? – 1653.07. – 1654.01. – ?), (? – 1657.10. – 1658.02. – ?).

Стародуб Іван (? – 1705 – 1750) – значковий товариш Переяславського полку (1726–1750). Мав двір житловий у Переяславі (1750). Д.: NNN, вдова мала у д. Мазюнках 1 пішого підсусідка (1750). 1768 р.їх син Павло продав батьківський двір у Переяславі ієродиякону і писарю Переяславської кафедри Івану Стеблинському.

Стародубенко Михайло – сотник Рожівської сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – ?).

Старосельський Григорій (? – ран. 1722) – осавул полковий стародубський (? – 1693 – 1700 – 1703), наказний полковник стародубський (1703).

Старосельський Михайло Якович (1708 – 1772 – ?) – шляхтич, значковий товариш Стародубського полку, у поході 1735 р. за писаря полкового. Мав 1 верхового і 2 возових коней (1735). У 1735 р. мешкав у с. Доманичах Почепській сотні, у с. Дехтяна мав 9 малогрунтових посполитих та підсусідків. Сотник 2-ї Почепської сотні Стародубського полку (? – 1748 – 1761.15.09.). Абшитований полковий хорунжий (1761 – 1772 – ?). 1768 р. піддані гетьмана Розумовського і козаки першопочепської сотні захопили у нього руднівські, кобиляцькі і волоховські землі. Мав у д. Кореневе 4, с. Супрягині 2, д. Березівці 1, д. Лободині 2, с. Дем'янові 2, д. Гущині 2, Вєтошках 1, Кобеляках 2, Волохах 2, Дегтяній 32 хати підданих – всього 51 хата. Письменний. Д.: (1739) Катерина Юхимівна Карнович, донька отамана городового почепського. Мали синів Дениса, Юхима, Кирила, доньок Євдокію, Софію, Ганну, Марфу, Євдокію 2-гу. Онуки Михайло, Кесарь і Олександр мешкали в д. Вєтошках, де мали 36 підданих (1787).

Старосельський Стефан Григорович (? – 1695 – 1734 – ?) – суддя полковий наказний стародубський (1728), значковий товариш Стародубського полку (1734). Д.: (з 1714) Феодосія Спиридонівна Ширай (? – 1717), власниця с. Литовського, удова Гордія Савича Носикевича (? – ран. 1714), полкового писаря стародубського.

Старосельський Юхим Михайлович (1752 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого. Військовий товариш Стародубского полку (? – 1769 – 1772 – ?). Направлений у військовий похід (1769).

Старосельський Яків Григорович (? – 1708 – ран. 1722) – син полкового осавула, значний військовий товариш (? – 1701.4.04. – ?). По дружині від тещі замість віна отримав дві слободи – Волохи і Кобиль. 4 квітня 1701 р. отримав листа полковника Стародубського Михайла Миклашевського на сс. Волохи і Кобиль. Товариш полку Стародубського (1703.06.). 30 червня 1703 отримав гетьманський універсал на маєтності, які принесла дружина і дозвіл поблизу с. Кувшинова засипати гребельку і побудувати млин-вешняк. 20 грудня 1708 р. отримав підтвердження гетьмана на маєтності. Д.: Пелагея NN, це її третій шлюб. Вдова по Ходневичу і Вайдаку.

Старосельський Яків Якович – сотник Почепської сотні Стародубського полку (2-ї; 1761 – 1763).

Старосельський Ярофій – військовий товариш (1777). Користувався родинним гербом.

Старун Петро – хорунжий (1771–1774), осавул сотенний хмелівський Лубенського полку (1774–1781), значковий товариш (з 1781). Д.: N Климівна Ковтун, донька козака Хмелівської сотні.

Старуша Мартин – козак сотні Галичської (1649), сотник галичський Прилуцького полку (? – 1653.12. – ?).

Стасевич Іван – писар Ніжинського полкового суду (? – 1768 – ?).

Стасенко (Стасевич) Герасим – козак Бершадської сотні Уманського полку (1649), сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1663.09. – 1666.01.).

Стасенко Василь – військовий товариш (1701). Отримав від стародубського полковника Миклашевського підтвердження на володіння. Наказний сотник полковий Ніжинського полку (1725).

Стасенко Олексій (1757 – ?) – син козака. Службу розпочав з 19 січня 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.26.08.).

Стасюк Іван Кузьмович – військовий товариш Київського полку (1789).

Стасюк Кузьма Ярмолайович – військовий товариш Київського полку (1789). Д.: Марія NN, донька шляхтича.

Стасюк Михайло Кузьмович – син військового товариша, службу розпочав 19 лютого 1772 р., сотенний хорунжий (? – 1779), військовий товариш Київського полку (1779 – 1784), полковий осавул (1784.20.01. – 1789 – ?), засідатель Березненського повітового суду.

Стасюк Олексій Кузьмович – військовий товариш Київського полку (1789). Д.: Олена N Товстоліс, донька військового товариша.

Стась Григорій – козак Миргородського полку, значковий товариш (з 1755).

Стафарій (Спафарі) Самійло – наказний сотник старосанжарський Полтавського полку (1722), сотник старосанжарський (1723 – 1726 – ?). 1724 р. подав чолобитну і отримав на ранг млин та підданих.

Стахович Андрій Андрійович (1705/1706 – 1767 – ?) – став військовим канцеляристом (? – 1725 – ?), військовим (? – 1729 – 1732), а згодом і бунчуковим товаришем у Чернігівському полку (1722/1732 – 1767). Мав млин Рубежик на болоті Вербчі і частку у млинах на Довгій Греблі, побудованій дідом – гетьманом Скоропадським (разом з бунчуковим товаришем Андрієм Горленком і сотником Миколою Афендиком). Тримав шинок у Мені (1743), у Седневі – приїжджий двір (1740). Мав посполитих у с. Родинці Роменської сотні 1 двір малогрунтових, 1 двір малогрунтових не могучих, 1 двір тяглих та 6 дворів піших убогих та 2 двори підсусідків (1745), двір приїжджий та 4 двори найманих людей та 2 шинки убогих і дуже убогих підданих у с. Родинці 8 дворів у них 11 хат, 1 піший підсусідок (1747). Поминальник його роду у КПЛ: Семен, Ірина, Андрій, Андрій, Марія, Ганна, Григорій, Гафія, Андрій. Д.: (? – 1742 – ?) Ганна Семенівна Лизогуб, донька бунчукового товариша.

Стахович Андрій Киприянович (Федорович) (? – ран. 1715.15.05.) – сотник седнівський Чернігівського полку (? – 1691.04. – 1695.12. – ?), (? – 1699), сотник городницький Чернігівського полку (1700 – 1715). 21 вересня 1706 р. скаржився чернігівському полковнику Павлу Полуботку про насилля і пограбування у Городницькій волості капітана Дмитра Яковлевича. У 1704 р. купив у мешканця листвинського, козака сотні Городнянської Веремії Хорошка половину млину на р. Городні. Д.: Марія Іванівна Лисиця, донька компанійського полковника. Мабуть, у Івана Лисиці було дві доньки Марії (породичався з Дорошенками). Поминальник його роду: Семен, Григорій, Марія, Ганна, Ірина, Гафія. Її тестамент: «Року Гасдня 1731. Месця Генвара 1 чила.Во имя отца і сна и стаго дха аминь. Я Марія Івановна Лисичовна Андреева Стаховичова, вдовствующся сотниковая городницка, слушая Бжественного Слова, которое усѢхъ насъ учит быть всегда готовими ко виончанію временнія сеи жизни яко неизвѢстни смертнаго часа къ тому же внушая прошенія соихъ дѢтей и хотячи дабы впред между их по смерти моей междуусобно не било і сори за доброй еще памяти и зуполного здоровя симъ тестаментомъ имѢніе мое в недвижимих добрахъ покойнимъ мужемъ моимъ и мною чрез куплю и заслуги его набитое и от моихъ родителей оставшоеся дѢтямъ моимъ опредѢляю нижей следуючимъ порядкомъ. Старшому сыновѢ моему Андрею, яко же жену и потомство имѢючогому, и на своімъ господарствѢ особно мешкаючому в полку ЧернѢговскомъ сотнѢ Городницкой село АндрѢевку покойнимъ мужемъ частно накупленних, частно на волних во мових земляхъ по унѢверсалу гетманскому осаженное со всѢми къ вному селу приналежастоми в мѢстечку СедневѢ дворъ жилний со всѢмъ в немъ имѢючимся строеніемъ, с протчими двори нами сусѢдскими, шинокъ седневски тамъ же под Седневомъ на рецѢ СнивѢ каменъ млива купочимъ правомъ набитий з дворцемъ мѢрочни з кимъ, поле пахотное з гумномъ и в поли целой сенокоси з гаями купленніе всѢ безъ виемки; в местечку МенѢ шинкъ коштомъ самого его сына моего офундованний з садомъ, огородомъ и хатками при шляху березинскомъ на вигоне стоячий, в Городницкой сотнѢ селѢ МошонцѢ шинкъ купленний, да в Городницкой же сотнѢ под слободою Беревинами отчина купленная з другою отчиною Дроздовицкою в полку Прилуцкомъ в сотнѢ Красноколядинской грамотного села Пекаровъ половину з дворчемъ моимъ владѢлческимъ мнѢ по родителяхъ моих в наслѢду доставшуеся все сполна в мужиках в степу и въ всѢхъ угодіяхъ безъ остатка ему ж сыновѢ моему легую по смерти моей а по жизне мою оная половина Пекаровъ при мнѢ з сыномъ меншимъ Григориемъ бить повинна во владѢніи, тамжѢ селѢ Пекарах млинокъ вешнякъ коштомъ его Андрея устроенний от нынѢшнаго времени на вѢчное ж ему поручаю владѢніе, в полку лубенскомъ в Роменской сотнѢ села Родинецъ половину також монаршою грамотою покойному отцевѢ моему з греблею тамъ же на рецѢ Роме будучою отдержаннаго емуж Андрею с купленнимъ футоромъ Тютюннимъ, левадами, лѢсами и протчіимъ жъ нему в поличносми определяю, а часть в млинахъ родинским мнѢ належная з шинкомъ по смерть свою на себе примаю по смерти же моей ему ж сыновѢ моему и тая част родинскихъ млиновъ з шинкомъ должни быт привернени в наслѢдіе, да тамъ же на греблѢ родинской в клѢтцѢ хвененковской в едномъ каменю мучномъ част войсковая мливая ступнику половина совокупно з швагромъ моимъ паномъ Василіемъ Дорошенкомъ прежде сего по грамотѢ мною владѢнная а нынѢ по указу монаршому до скарбу войскового взимаемая ежели впредъ по млсти Імператорского величества будет паки на вла сѢлцовъ привернена, то при немъ же Андрею должна зоставать во владѢніи да зверхъ сего жъ в пущи Кусеновской онъ же Андрей свободно имѢти повиненъ в ступъ для вирубки деревнѢ на всякіе дворовіе собственніе свои нужди. Якою всею висшеписанною частію от мене опредѢленного емуж сыновѢ моему Андрею женѢ и потомству іхъ владѢтъ неподвижно и вечно. Против тогоже я на себе з меншим синомъ моимъ Григоріемъ беруча во всѢхъ недвижихъ имѢніях, а именно дворъ жилной в мѢстечку ГороднѢ з винницею и со всѢмъ имѢючимся в немъ строеніемъ тамъ же в ГороднѢ купленніе подсуседскіе дворики з огородами шинкъ уездни на ринку поле пахатное з дубровами и сеножатми и Гутномъ млин под Городнею купленний на рецѢ ГороднѢ в трох колахъ в двох мучних а в третемъ ступномъ з дворцемъ мѢрочницкимъ, да в ГороднѢ жъ комора торговая на ринку стоячая в Городницкой же сотнѢ деревню Кусей на купленнихъ землях покойнимъ мужемъ моимъ осаженную з купленний отчинай и островами з лѢсами борами и дубровами тамъ же в Кусеяхъ млинъ вешнякъ в двох колах в едномъ мучномъ, а другомъ ступномъ. Да в Городницкой же сотнѢ в деревнѢ ПереписѢ купленній двор прозиваемий Товаровский с пахатнимъ и сѢнокоснимъ

грунтомъ. Да в полку Прилуцкомъ в сотнѢ Красноколядинской на грамотномъ же степѢ пекаровскомъ над рудкою Ромномъ осаженная мною слободка прозваная Савинка з степомъ и со всѢми околичносми к оной належащами, по смерти моей сыновѢ моему Григорію прежде же смерти моей сынъ мой Андрей респектомъ тое что я з меншимъ сыномъ легованнимъ ему селомъ Пекарами доживоте владѢтъ мѢю, оную содержати повиненъ во всіехъ владѢніи. В полку Нежинсклм в Батуринской сотнѢ в селѢ Митченках пляцъ купленний по наследию оставшийся з пахатнимъ полемъ сеножатми совокупне з швагромъ моимъ владѢети, обомъ сынамъ моимъ Андрею и Григоріе пополам вручаю. Деревня Бириловка покойнимъ мужемъ моимъ и при ней млинъ на рѢцѢ коштомъ же покойного мужа моего, устроенних мѢю я сама владѢтъ з меншимъ сыномъ моимъ по жизнь свою, по смерти же моей оную деревню Бириловку зятеви моему Стефану ШубѢ женѢ и дѢтямъ его легую, а виеше показанний млин при оной деревнѢ будучий и двор мелницкий тамъ же имеючийся пополамъ зятямъ мои з дочерми и дѢтми ихъ в вѢчніе часи легую. В Городницкой сотнѢ деревню Хоробричи з купленнимъ безмѢсновскимъ дворикомъ, яко прежде сего покойному зятеви моему Андрею Борзаковскому а по немъ второму зятеви моемужъ Самойлу Холодовичу за дочерю своею Анною уступила такъ и ннѢ симъ же моимъ тестаментомъ ему женѢ и дѢтямъ его вѢчне уступую. Для те что вмѢсто опредѢленних помянутихъ зятямъ моимъ деревень Лорбричъ и Бириловки унѢверсалами гетманскими за служби покойного мужа моего стверженних а млина по фундушу гетманскому ж власнимъ коштомъ и працею нашею построенного, половину села Пекаровъ и Родинецъ з слободкою и млинами з степами и со всѢми угодіями грамотою монаршою утверженними по наслѢдію от родителей моихъ доставшимися имъ сынамъ моимъ Андрею да Григорію в вѢчност уступила и сию всю част на сына моего Григорія со мноюспадаючою мѢю я содержат до животно в своемъ вѢдомствѢ, а по смерти моей самому ему Григорію легую и запусую, толко повиненъ онъ честно и постоянно обходитися и понявши себѢ жену радѢтелю и тщателно в господарских обхожденіях поступати, також и мене матку свою по синовской должности почитат и со мною жит нераздѢлно до смерти. По якомъ моемъ опредѢленію должни дѢти мои всякъ легованного и частію контентоватиова и ежели случай покажет всякъ же за свое наслѢдіе где надлежатимет отстоевати и еденъ другого вѢчними часи в наслѢдіе турбовати и сего моего тестаменту нѢвчомъ нарушат неповинни: клятвою и неблагословеніемъ материнскимъ завѢщеяю и страшнимъ судомъ Хестовимъ пред которимъ всѢмъ явитися подобает угрожаю. Писан сей тестаментѢ за волею моею и полюбовномъ согласію дѢтей моихъ при людехъ достовѢрних нижей подписавшихся которих я Марія Стаховичовая для притистия печатей упросила року и дня вишѢписаннѢ. ВмѢсто Маріи АндрѢевой Стаховичевой к сему тестменту презвитер Котивлянский Кирилъ Сушинскій руку приложилъ.При сем тестаментѢ билъ свѢдителем и руку приложил презвитер Городницкій Свято Троицкий Федор Ходорович. При сем тестаментѢ билъ свѢдителем подписался сотник наказни Городницкий Корнили Дубовик. При сем тестаментѢ билъ свѢдителем подписался и руку приложилъ Петро Лемешовскій атаманъ городовий Городницкий».

Стахович Василь Андрійович – син сотника білоусівського і онук полковника Лисиці. Значний військовий товариш, 5 серпня 1716 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського на право володіння сс. Розчищу у Лубенському і с. Піскарі Прилуцького полків.

Стахович Григорій Андрійович (бл. 1707–1744 – ран. 1751.11.) – служив з 1727 р. значковим, з 1739 р. бунчуковим товаришем у Чернігівському полку. 1734 р. мав суперечку з вдовою бунчукового товариша Гафією Тарновською за побудову млину на спірному ґрунті в Городницькій сотні. Мав підданих у Городницькій сотні: 5 малогрунтових і 9 убогих у д. Кусей, у с. Бириловці 2 грунтових, 4 малогрунтових, 7 убогих (1732), 4 підсусідків у м. Городні, при д. Переписи 1 двір посполитий, у с. Кусей 14 дворів (1739), у с. Кусей 10 дворів (1740), двір житловий і 2 шинки у Городні, с. Кусей 13 дворів, у слободці 4 (1741), у с. Кусей 12 та житловий двір, мірошник, приказчик, швець, коваль, скопич і скотар, у с. Калинівці 3 і шинок, у м. Городні 6 посполитих та приїжджий двір, 2 шинк вих. У с. Переписах двір приїжджий (1743), приїжджий двір і шинок 2 у Городні, житловий двір у с. Кусеях, у м. Городні 1 двір посполитх та 7 підсусідків, у Овтуничах 1 двір посполитих, у с. Кусей 7 дворів посполитих (12 хат) та 7 дворів підсусідків, у д. Поліповець 6 дворів підсусідків (1747). Володів двома млинами: одним під Городнею на р. Чибриж, другим – у с. Кусей на р. Малій Болотяній. Д.: Гафія Іванівна Борозна (бл. 1709 – 1760 – ?), донька бунчукового товариша. 1753 р. полковий суд розглядав справу про захоплення нею ниви у козака Зеленки. Вдова у 1750 р., у с. Кусей мала 5 дворів посполитих і 11 дворів підсусідків. Мала два млини по два кола нище Городні на р. Чибриж.

Стахович Іван Андрійович (1729 – 1782 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (1747 – 1761). Знаходився вдома у Чернігівському полку (1754). За сотника городницького (1755), бунчуковий товариш (з 1761.5.04.). 12 червня 1760 р. відбувся розподіл маєтку Кусей між ним і братом Олексієм. Д.: Євдокія Андріївна Ракович, донька бунчукового товариша.

Стахович Іван Григорович (1735 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1756 р. військовим канцеляристом, військовий товариш у Стародубському полку (з 1765.30.09). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (з 1775.12.05.). Мав 52 підданих (1775). Д.: (1760) Ганна Степанівна Максимович, донька стародубського полкового писаря. За нею придане – частина с. Тютюрей і селище при д. Маринівці.

Стахович Олексій (1706 – ?) – бунчуковий товариш (1722 – 1739), абшитований бунчуковий товариш (1739 – 1763 – ?). Д.: Гафія Іванівна Борозна (бл. 1709 – 1760 – ?), донька бунчукового товариша.

Стахович Олексій Григорович (1721 – 1798 – ?) – службу розпочав з 14 листопада 1757 р. військовим товаришем. Абшитований бунчуковим товаришем (з 1766.17.01.). Мешкав у Мглині. Д.: 1) Лизавета Федорівна N (1740 – ?). 2) (1783) Онисія Андійович Рубець (1745 – ?), стародубський полковий суддя. Мали сина Петра (1782 – ?), доньок Ганну, Варвару, Лизавету, Надію.

Стахович Петро Андрійович (1732 – 1788 – ?) – службу розпочав з 15 грудня 1755 р. військовим канцелярис-

том ГВК (1755.15.12. – 1761). У березні 1759 р. отримав восьмимісячну відпустку через хворобу батька. Абшитований військовий товариш (1762 – 1766), абшитований бунчуковий товариш (з 1766.24.12.). Мав 1517 піданних (1788). Д.: (з 1759) Катерина Іванівна Кулябка, донька бунчукового товариша.

Стахович Федір – бунчуковий товариш у Лубенському полку, мав у 1745 р. у с. Родинці Роменської сотні 1 двір підсусідків піших убогих.

Сташук N – отаман сотенний (? – 1781), значковий товариш Київського полку (1781.7.09. – ?).

Стащук Василь (1756 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Анастасія NN, донька шляхтича.

Стеблевський Іван – значковий товариш (? – 1738 – 1742 – ?), жив у с. Милюшки біля Миргорода та мав двір у Миргороді.

Стеблевський Роман – отаман городовий миргородський (1723). Значковий товариш (1735 – 1737). У 1735 р. хворів. Мав двір у с. Милюшках.

Стеблевський Стефан – значковий товариш Миргородського полку (1737), проживав у с. Милюшках.

Стеблина Іван (? – 1726 – ран. 1757) – значковий товариш, священик троїцький носівський. Рід внесений до родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Стеблювець Іван Савич – син обозного полкового лубенського, полковник піхотний (? – 1671.12. – ?), обозний полковий лубенський (1676), суддя полковий лубенський (1677), обозний полковий лубенський (1678 – ?), суддя полковий лубенський (1689).

Стеблювець Сава Кирилович (? – 1629 – 1695 – ?) – козак полкового товариства Миргородського полку (1649). Сотник лубенський (1671.03. – 1672.02. – ?). Обозний полковий лубенський (? – 1672 – 1675), суддя полковий лубенський (1675 – ран. 1677), сотник лубенський (? – 1695 – ?).

Стекловський Михайло (1732 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька священика.

Стельмах Левко – сотник Мошенської сотні Черкаського полку (? – 1660.02. – ?).

Степан – отаман значкового товариства Переяславського полку (? – 1723), сотник леплявський (1723.05. – ?).

Степан – сотник чигиринський (? – 1668.11. – ?).

Степан (Бражка, Кривошапка, Скриченко, Шелепуха ?) – сотник мошнинський Черкаського полку (1658.06.).

Степаненко Лука – сотник баришівський Переяславського полку (? – 1693.07. – ?).

Степаненко Михайло – гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.

Степаненко Семен – сотник Цибулівський Уманського полку (? – 1660.17.10. – ?). 17 жовтня 1660 р. підписав Чуднівську угоду.

Степаненко Яків – військовий товариш у Стародубському полку (1705). Мешканець піхторівський. 1 червня 1705 р. продав двір у с. Піхторові значному військовому товаришу Стефану Шираю.

Степанов N – значковий товариш Ніжинського полку.

Степанов Сава – військовий товариш Чернігівського полку (1684).

Степанович Василь (Страховський ?) – сотник лохвицький (1729 – 1739), (1750 – 1751), наказний суддя полковий лубенський (1751), суддя полковий лубенський (1751 – 1774).

Степанович Данило – наказний осавул полковий подільський (? – 1658.01. – ?).

Степанович Дем'ян – наказний сотник яблунівський (1752).

Степанович Дмитро – сотник зінківський (? – 1654 – ?).

Степанович Ждан – сотник полкової сотні Черкаського полку (? – 1669.07. – ?). Полковник черкаський (? – 1675.10.).

Степанович Кас'ян – прапорщик полковий Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Степанович Кіндрат – сотник новомлинський Ніжинського полку (? – 1676.02. – 04. – ?).

Степанович Матвій – козак Балаклійської сотні Полтавського полку (1649), сотник гадяцький (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Степанович Михайло– сотник Золотоніської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?), (? – 1666.01. – ?), полковник лубенський (1672.04. – ?).

Степанович Прокіп – наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1738).

Степанович Прокіп – сотник Попивогірської сотні Стародубського полку (? – 1654 – ?).

Степанович Тит – писар Носача, підписав за нього Переяславську угоду 1659.15.10.

Степановський Іван – військовий канцелярист ГВК (? – 1726 – 1727 – ?).

Степановський Іван (? – 1783 – ран. 1787) – службу розпочав з 1741 р. сотенним канцеляристом, писар сотенний полкової сотні Чернігівського полку (1741 –1760), значковий товариш (1760 – 1783 – ?), мав 13 піданих у с. Котах. Д.: NNN (ран. 1783).

Степановський Петро (1723 – ?) – слубу розпочав з 1744 р. військовим канцеляристом ГВК (1744 – 1761– ?).

Степанський Михайло – сотник київський (? – 1675.02. – 1678.12. – ?).

Степка Степан (? – ран. 1761) – військовий товариш Прилуцького полку, мав 2 посполитих у с. Ярошівці.

Степовий Гаврило (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (? – 1784 – 1787 – ?), мав 18 підданих у Ніжині. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: N Матвіївна Зимницька, донька возного.

Степовий Дмитро (1742 – ?) – військовий товариш Ніжинського полку. Мав 11 підданих у Ніжині. Д.: Дарія Степанівна N, донька значкового товариша.

Стеславський Данило – козак глухівський, значковий товариш Ніжинського полку (1729). 1729 р. звернувся до ГВС з проханням повернути відняту у нього половину с. Студенки, яка була передана братам Степану і Василю Уманцям. Бунчуковий товариш. Д.: Марта Петрівна Уманець.

Стеславський Іван Данилович – син бунчукового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1735–1738). У 1736 р. приймав участь у кримському, 1737 р. – очаківському походах. 1735 р. хворий. У 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, 1738 р. – фактор при індуктовому зборі.

Стефан – багринський сотник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію.

Стефан – наказний сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (1739).

Стефанов Петро – військовий товариш у Переяславському полку (1743).

Стефанович Василь Стефанович (? – 1700 – 1777 – ?) – син протопопа гадяцького, від тестя отримав млин у Лохвиці. У 1731–1732 рр. вів суперечку за спадкове майно з бунчуковим товаришем Іваном Гамалією. Сотник лохвицький (1729.11. – 1739), тричі був на сотництві лохвицькому. 2 березня 1741 р. подав чолобитну про повернення йому посади сотника. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (1751). У Лубнах тимчасово відправляв полкове судівство за ордером гетьмана (1751), суддя полковий лубенський (1751–1774). Від тестя отримав млин у Лохвиці. Мав у Лохвиці у 1745 р. підсусідських 3 двори тяглих убогих та 5 дворів піших убогих, підсусідків у д. Ручках Лохвицької сотні 5 дворів піших убогих. Д.: (1731) Марія Іванівна Гамалія, донька бунчукового товариша. Їх син Іван – сотник 1-ї Лохвицької сотні, доньки Марфа заміжня (1774) за князем Єгором Аспахмовановим, Марія – за бунчуковим товаришем Іваном Андрійовичем Ющенком.

Стефанович Григорій – писар полковий піхотного полку Петра Кожуховського (1691).

Стефанович Григорій – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1694.09. – ?).

Стефанович Дем'ян – військовий канцелярист. Д.: (? – 1767 – 1779– ?) Марія Василівна Сахно-Устимович.

Стефанович Дем'ян (1688 – 1752 – ?) – наказний сотник яблунівський (1741, 1752). У нього сини Андрій (1718 – ?) і Мойсей (1722 – ?).

Стефанович Іван Іванович – син сотника 1-ї Лохвицької сотні, службу розпочав з 1764 р. отаманом городовим яблунівським Лубенського полку, військовий товариш (з 1779). Д.: NN Корнієвич, донька значкового товариша.

Стефанович Матвій – сотник козелецький Київського полку (? – 1692 – 1693 – ?).

Стефанович Микола – товариш полку Полтавського (1671), наказний суддя полковий полтавський (1689.05. – 1689.06.).

Стефанович Олексій Савич (? – 1721 – ран. 1730) – військовий товариш у Переяславському полку. Д.: Євфімія NN, у 2-му шлюбі за значковим товаришем Стефаном Танським (? – 1730 – 1739 – ?).

Стефанович Петро – військовий товариш у 1693 р. Вірогідно, проживав у Голубичах – як «новооселий на господарство» і отримавший у Голубичах кількох посполитих. Ройським сотником вперше названий у 1699 р., але, очевидно, посів цю посаду кількома роками раніше. В обох документах відзначалася «оскудность убогого господарства». Перебував у багатьох військових походах. У січні 1710 р. був значковим товаришем і проживав у Ріпках. Там же влаштував млин, згаданий у 1742 р..Здається, обіймав посаду сотника до 1716 р.

Стефанович Степан (? – 1670 – 1715 – ?) – військовий товариш. 5 вересня 1693 р. отримав універсал чернігівського полковника Я.Лизогуба на володіння кількома підданими у с. Голубичах. Сотник ройський (? – 1699.04. – 1715.01. – ?). 23 серпня 1699 р. отримав універсал полковника Ю.Лизогуба на кількох підданих у с. Голубчичах. Д.: Феодосія Богданівна Репчич – Піроцька, донька значкового товариша.

Стефанович Тихін – (Тишко Муравченко – козак гадяцький 1649) осавул полковий гадяцький (? – 1674 – 1678). Загинув під Чигирином.

Стефанович Федір – наказний сотник менський Чернігівського полку (1693).

Стефанович Федір – писар Ніжинського полкового суду (? – 1751 – ?). Один із кандидатів на уряд сотника 3-ї Ніжинської сотні, але сотником не став (1751).

Стефанович Яків – сотник синявський (ран. 1690).

Стефанович-Севастьянович Захар Степанович (? – ран. 1698) – козак новгородський (1654), сотник новгородський (? – 1669.11. – 1672.05. – ?), (1676), (1680). Д.: Ірина Іванівна N (? – 1678 – 1699 – ?). 3 березня 1699 р. склала заповіт.

Стефановський – Ничаговський Іван Степанович (? – 1726 – 1772 – ран. 1780) – писар сотенний полкової сотні Чернігівського полку (1741.01. – 1760.24.01.), значковий товариш (1760 – ?), суддя полковий (1766). 1766 р. військовий товариш Чернявський звинуватив його у захопленні його д. Шепіхи. Писар, підсудок Остерського повіту (з 1772.30.01.).

Стеценко Василь – значковий товариш Ніжинського полку. Мав хутір біля с. Головеньки з винокурнею у два котли (1781).

Стеценко Григорій – отаман сотенний шаповалівський (? – 1770), абшитований значковий товариш (з 1770).

Стеценко Григорій Іванович – син наказного полковника корсунського, значковий товариш Лубенського полку. У 1760 р. мав суперечку за луку у м. Ромнах з дружиною козака Сави Ольхівського Настасією.

Стеценко Іван – козак Корсунського полку (1649), отаман городовий корсунський (? – 1670 – ?), наказний полковник корсунський. Від нього ведуть свій родовід Барани, Островні, Макаренки, Білогаї, Тригуби, Прачі.

Стеценко Леонтій – військовий товариш Ніжинського полку.

Стеценко Лука – сотник Мошенської сотні Черкаського полку (? – 1673 – ?).

Стеценко Микита – отаман сотенний олишівський, військовий товариш Київського полку (1785), абшитований військовий товариш (1788), мав 17 підданих у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NNN (? – ран. 1788).

Стеценко Федір Микитович – службу розпочав 1769 р. канцеляристом, значковий товариш Київського полку (1776.30.04. – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1785 – 1790 – ?). Д.: (1776) Стефанида Павлівна Данилович (? – 1788 – ?), донька козака Слабинської сотні.

Стеценко Яків – значковий товариш Полтавського полку. Житель старосанжарський (1752), під відомом полкової канцелярії у 1755 р., мав двір у Старих Санжарах. Поминальник його роду: Данило, Василь, Стефан, Ганна, Іван, Федір, Марія, Федір, ієрей Феофан, ієрей Яків, Гафія, Терентій, Микита. Євдокія, Ничипір, Марія, Іван, Василь, Омелян, Кирило, Гафія, Дмитро, Ганна, Мотря, Мартин, Прокіп, Стефан, Пелагея, нм. Григорій, Гордій, Максим, Максим, Яків, Омелян, Іван, Пелагея, Матвій, Василь, Мотря, Меланія, Пелагея, Меланія, Яким, Марія, Мотря, Дем'ян, ієрей Матвій, Настасія, Євфимія, Катерина, Прокіп, Яків. Інший поминальник роду Якова Стеценка: Яків, Стефан, Марія, Меланія, Ганна, Анастасія, Євфимія, Прокіп, Іван, Яків, Да-

нило, Ганна, Андрій, Марія, Василь, Федір, Тимофій, Тетяна, Герасим, Родіон, Катерина, Ганна, Спиридон, Іван, Соломонія.

Стецько – сотник нехворощанький Полтавського полку (? – 1708 – 1714 – ?).

Стецько (Дорошенко) – осавул полковий полтавський (? – 1672.05. – 07. – ?).

Стешенко Мусій Микитович – син козака остапівського, значковий товариш (1734 – 1750 – ?), приймав участь у кримському поході (1735–1736). Проживав у Остапї, мав хутір.

Стилкевич Саура – значний військовий товариш (1704), описував майно С.Палія.

Стишевський Ничипір Данилович (? – ран. 1740) – його мати Марія після смерті батька вийшла вдруге заміж за Філона Рашка, ставши його другою дружиною. Після смерті другого чоловіка 18 січня 1715 р. отримала гетьманський універсал на млини на р. Стрижні в с. Роїще і на р. Свишні та на грунт Беркилювщину. Значковий товариш Чернігівського полку (1732). Володів с. Кислим Любецької сотні та млином у с. Райці разом зі зведеним братом Єлисеєм Філоновичем Рашком. Його рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту. Д.: Гафія NN (? – 1740 – 1755 – ?), мешкала у Роїще.

Стишевський Степан – у 1667 р. разом з Олексієм Кривопишою, Савою Унучко отримали від київського воєводи, боярина П.Шереметьєва листа, який надавав право вільно володіти землями у любецькій околиці. Сташевський «от шляхти полской по наследству» володів с. Буянками. Товариш полку Чернігівського. Д.: N Лукашівна Піроцька. Через неї на рід спала частка с. Голубчичі.

Стовб Юхим (1754 – ?) – абшитований полковий осавул (1788). Мав 6 підданих у 1 містечку. Д.: Стефанида Гнатівна Македонець (1766 – ?), донька протоколіста.

Стовпець Василь – наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1720).

Стодомський Іван – службу розпочав з 1755 р., значковий товариш Чернігівського полку (з 1765). Д.: Євфимія Іванівна Половерська, донька значкового товариша.

Стожевський Антін Михайлович – військовий товариш (1787).

Стожевський Іван Михайлович – син писаря гродського новгородського, якому уступив хутір Киселівку полковий обозний гадяцький Ситинський. Отаман сотенний (1781), військовий товариш Стародубского полку (1787), мав 19 підданих. Д.: Настасія NN, донька козака.

Стожевський Микола Юрійович – вийшов з Греції (1711). Значковий товариш.

Стожко Володимир – сотник компанійський. Д.: Марфа Василівна Часник, вдова священика Івана Федорова.

Стожок Дмитро Климович (1717 – ?) – службу розпочав військовим товаришем Ніжинського полку (1743–1750), у команді генерального хорунжого Ханенка в побудові і ремонті станцій, льодовень, амбарів (з 1744). Сотник батуринський (1750.6.04. – 1773). Мав шинок у Батурині і двір у с. Ксьонзівка, шинок у с. Краспіль, шинок у с. Мітченках, у 1743 р. надав позику до військового скарбу – 50 копійок. Абшитований бунчуковий товариш (з 1773).

Стожок Іван – військовий товариш Ніжинського полку 1747 р., мав двір житловий у с. Вірьовці Конотопської сотні.

Стожок Іван – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (з 1735). 1737 р. подав чолобитну до ГВС на другу дружину свого діда батуринського сотника Федора Стожка за привласнення та продаж спадкових ґрунтів. 10 червня 1737 р. його двір у Батурині звільнений від постоїв. Значковий товариш, бунчуковий товариш (1738.10.09. – 1750 – ?), абшитований бунчуковий товариш (1763). 1747 р. мав двір житловий у с. Пальчиках Ніжинського полку.

Стожок Карпо (? – ран. 1738) – значковий товариш Ніжинського полку. Його вдова мала житловий двір у Кролевці та 4 підсусідських хати (1738).

Стожок Клим Федорович – син сотника батуринського. Був у поході гетьмана Скоропадського у Київ на Лебідь, де будували фортецю. З Апостолом був за Прутом. 1732 р. фон Весбах призначив командиром команди Ніжинського полку на лінійних роботах.

Стожок Микита – значковий товариш 1741 р., склав присягу імператриці Єлизаветі у Ніжинському полку.

Стожок Федір Данилович – був у походах під Кезикермен, двох азовських, таванському, рогулевському, псковському, бибівському, був у погоні за Петриком, в Камяному Затоні. Значний військовий товариш. Наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1703), сотник кролевецький (1709–1712). 1708 р. Меншиков разом з підполковником Кошелевим з Кролевця направлений у Батурин «для унятия христианского тогда бившего кровопролития». Був «прикован к пушки». У нагороду від Петра І указом – сотник батуринський Ніжинського полку (1713.15.09. – 1732.9.05.). Писав до ГВК про свавільний набір підвод Саксонським полком та брутальну поведінку Сіденченка, призначеного гетьманом супроводжувати цей полк (1712.24.05.). Родина вела майнові спори. Мав один камінь у млині у Батурині.

Стоїнський Василь Семенович (1744 – ?) – службу розпочав з 31 травня 1761 р. полковим канцеляристом, возний Городиського повіту (з 1764), військовий товариш Чернігівського полку (1769–1770), сотник полковий чернігівський (1770–1774). Д.: N Іванівна Медовник, донька значкового товариша Ніжинського полку.

Стоїнський Семен (1714 – 1774 – ран. 1788) – службу розпочав полковим канцеляристом (з 1736), старший полковий канцелярист (з 1739), значковий товариш Чернігівського полку (з 1749.2.03.), писар судовий гродський на місце Юрка Ярошевича (з 1752.28.06.), сотник полковий (? – 1774). Д.: Настасія NN, у другому шлюбі за Степаном Тимофійовичем Давидовим (1748 – 1788 – ?).

Столенський Степан – військовий товариш.

Столинець Юхим – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1743 – ?). Абшитований військовий товариш (1750), мав житловий двір та 2 підданних (1732), 3 двори (1739), 4 підсусідками (1743) у с. Голубичах Ройської сотні.

Столиця-Веруш Григорій Іванович (бл. 1749 – 1790 – ?) – отаман сотенний (? – 1781). Через хворобу абшитований значковим товаришем (з 1781.23.11.), абшитований військовий товариш (? – 1782– 1789 – ?). Мав 13 підданих у 1 містечку (1790). Д.: Марія N Котляревська, донька козака, потім дворянина.

Столиця-Веруш Роман Іваанович (бл. 1745 – 1790 –?) – шляхтич гербу «Верушова». Службу розпочав 7 травня 1759 р., сотенний кобизський канцелярист (з 1763.5.05.), полковий канцелярист (1765.11.11.), олишівський сотенний писар (з 1769.13.02.), значковий

товариш Київського полку (з 1769), військовий товариш (з 1782), ротмістр (з 1784.19.03.). Мав 192 підданих у містечку Олишівка і 3 селах (Смолянка, Орловка, Галчин) у Березненському повіті (1787). Д.: Тетяна Степанівна Пригара, донька значкового товариш. Мали синів Степана, Микиту, Миколу.

Столоноженко Пронь – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Столповський Адам Семенович (1734 – 1787 – ?) – його «сказка» датована 1763 р., службу розпочав з 1757 р., був у задніпровських місцях за командира над козаками, у правлінні Костянтинівською сотенною канцелярією Лубенському полку, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1760 р. Надвірний радник (1783), суддя повітовий конотопський. Мав у с. Будках і хут. Куликовщині 156 підданих, у м. Ромнах і хут. Глибокій Долині – 77. Надвірний радник (1783). Д.: 1) (1757) Мотря Мойсеївна Худолій, донька бунчукового товариша. 2) (1781 – 1783) Мотря Федорівна (Данилівна) Ставицька, донька справника Гадяцького повіту, удова військового товариша Петра Павловича Світа.

Столповський Дмитро Павлович – син військового товариша, військовий товариш Лубенського полку.

Столповський Павло – військовий товариш Лубенського полку.

Столповський Петро Семенович (бл.1727 – ран. 1787) – навчався в КМА (1736), військовий канцелярист (1762).

Столповський Семен Дмитрович (?– 1700 – 1733 – ран. 1747) – син і онук військового товариша, хорунжий полковий лубенський (1717 – 1725), (1-й; ? – 1736), мав двір в Ромнах (1741). Навчався у КМА, службу розпочав у Лубенській полковій канцелярії полковим канцеляристом (з 1717), член Кодифікаційної комісії (1728 – 1743), бунчуковий товариш (з 1738), наказний писар полковий лубенський (1732), писар полковий (1738 – 1744), суддя полковий. Після смерті його діти проживали у Ромнах (1747).

Столповський Семен Федорович (1757 – ?) – син військового товариша, з дворян, службу розпочав 10 листопада 1772 р., колезький канцелярист (з 1773.8.05.), військовий товариш (з 1781.28.09. – 1783 – ?), командир Смілянської сотні (1783). Мав у с. Будках 90, с. Аксютинцях і Засуллі і у двох хуторах 66 підданих. Прем'єр-майор у відставці (1787). Д.: (1783) Варвара Федорівна Слюз, донька хорунжого полкового.

Столповський Стефан – хорунжий полковий лубенський (1731.19.06. – ?).

Столповський Федір Дмитрович (1732 – 1774 – ?) – син військового товариша, служив з 1745 р. у званні військового канцеляриста, був у доправці комісарської суми грошей, при судействі, у Лубенській полковій рахунковій комісії, чин військового товариша отримав від гетьмана (1751 – 1759 – ?). Бунчуковий товариш. Д.: (1774) N Климівна Христич, донька абшитованого осавула полкового.

Стопановський-Ничаговський Іван (? – 1738) – військовий канцелярист ГВК (1723), писар полковий київський (? – 1729 – 1737.08. – ?), суддя полковий київський (1737 – 1738), його кумом по сину Івану був Микола Миронович Гречка. У 1732 р. ГВК розглядав справу про обтяження постоями і повинностями його підданих у с. Чемера Козелецької сотні. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотником носівським Карпа Шаулу. Захопив ґрунти у с. Митки у родичів Василя Забережного (став підполковником 1762 р.). Був кумом Данила Стеценка по сину Данилу (з 1734), його кумами по доньці Варварі були Остап Гречка, дружина обозного Параска. У 1740 р. звинувачувався у зловживаннях при наборі до армії коней і волів. Мав у Козелецької сотні: с. Ничагівці 51 підсусідка, д. Опанасівці – 6, с. Чемер – 7, хут. Голудовці – 3 (1737). Д.: 1) (1734) Марія NN. 2) Тетяна (? – 1758 – ?).

Стороженко Андрій Григорович (від 1-го шлюбу) (? – 1753) – військовий канцелярист (1741), сотник ічнянський (1741–1753). 1745 р. втік, захопивши його коней і майно, приказчик Павло Самарцев (з родини писаря ічанської ратуші Петра Самарця). 13 грудня 1748 р. на нього скаржилася вдова брата Петра Меланія Павлівна Миницька за утиски після смерті чоловіка. У 1749 р. у передмісті Глухова захопив двір вдови глухівського гродського писаря Меланії Терлецької та побив її рідну сестру Феодосію. У липні 1751 р. ГВК розглядала справу про образу його полковником Г.Галаганом. Поминальник його роду у Києво-Сергієвій пустелі: Григорій, Уляна, Андрій, Настасія. Д.: Настасія Іванівна Романович, донька полкового судді. У 2-му шлюбі була заміжня за Федором Івановичем Свирським, земським суддею Іваницького повіта.

Стороженко Андрій Іванович (? – 1698 – 1715) – сотник ічанський (? – 1700 – 1715). У 1709 р. отримав с. Томашівку, а у 1715 р. – с. Ступаківку. Д.: Мотря Хомівна Гнилозубівна-Пашковська, донька полкового осавула, вбитого у 1678 р. під час осади турками Чигирина, та його дружини, яка вдруге вийшла заміж за полковника охочекомонного Григорія Пашковського. У 2-му шлюбі за Семеном Савичем, генеральним писарем.

Стороженко Григорій Андрійович (? – 1745) – службу розпочав при своєму батьку у полтавській битві. Служив у ближніх походах (до 1715 р.). Сотник ічнянський (1715.08. – 1741). У 1716 р. був у Києві на будівництві Печерської фортеці. Влітку 1722 р. приймав участь у дербентському поході. Був посланцем від малоросійського корпусу, який стояв на р. Сулаку, до імператора у Астрахань с «прошением о нуждах походніх малороссийских». Був у складі різних комісій при ГВК. Генеральний бунчужний (1727.1.10. – 1729.3.01.), член ГВС, приймав «челобитческие прошения на высочайшее имя». У 1727 р. неодноразово їздив до Москви до Петра II, а у 1729 р. привіз звідти гетьману Апостолу грамоту. У 1728–1730-х рр. ГВК розглядала справу про розмежування його ґрунтів у сс. Ржавець, Мартинівка, Рожнівка та Парафіївка. За ревізією 1730 р. володів 264 дворами. Після смерті гетьмана Апостола, за опреділенням князя А.І.Шаховського займався різними слідствами, а також розподілом «окладов и порционов комиссарам». У 1735 –1737 рр. проживав у Москві. Був посланцем від ГВК для головування у різних комісіях при полках. Приводив Лубенський полк до присяги на вірність імператриці Лизаветі Петрівні. У 1737 р. призначений бунчуковим товаришем. У 1737, 1739, 1740, 1741 рр. кандидат у генеральні бунчужні, судді, підскарбії. У 1738 р. вів тяжби за поля, сіножаті, млини і хутір з підданими бунчукового товариша Якова Жураковського з с. Рожнівка та підданими і старостою графа Сави Рагузинського з с. Парафіївки. Абшитований бунчуковий товариш (з 1741.23.09). Розпочав супе-

речку за хутір з козаком с. Парафіївки Григорієм Петругою, який продовжували і його спадкоємці. Мав ґрунти у сс. Мартинівці, Рожнівці, Парафіївці. Поминання роду ічанського сотника Григорія Стороженка у Києво-Сергієвій пустелі: Андрій, Іван, Григорій, Хома, Марія, Степан, нм. Роман, Ганна. Д.: донька чернігівського полкового судді Уляна Василівна Томара, а після її смерті Євдокія Андріївна Лизогуб, вдова Якима Федоровича Кулябки. Від двох шлюбів мав 7 дітей: синів Степана, Андрія, Петра, Данила та доньок Уляну, Тетяну і Ганну.

Стороженко Григорій Андрійович (1747–1810) – службу розпочав 12 січня 1760 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765.20.12.), сотник іваницький (з 1770.7.05.), абшитований бунчуковий товариш (1781.30.08.). Мав 480 душ у 1 містечку і 4 селах (1788). Д.: (1783) Катерина Григорівна Бороздна, донька поручика.

Стороженко Данило Григорович (? – 1783) – у серпні 1762 р. здійснив наїзд на приїжджий двір монастирищанського сотника Івана Романовича у с. Ступаків Іваницької сотні. Сотник іваницький Прилуцького полку (1764.15.06. – 1770), бунчуковий товариш, абшитований бунчуковий товариш (1772). Д.: (з 1764) Катерина Федорівна Лисенко, донька генерального судді.

Стороженко Іван Андрійович (? – ран. 1733) – сотник іваницький Прилуцького полку (1719–1728). 1725 р. отримав дозвіл одружитися вдруге, бо перша дружина була з 1718 р. безвиліковно хвора. 9 жовтня 1728 р. за його проханням гетьман Апостол видав універсал про позбавлення усіх прав спадку по батьківській і материнській лініях через те, що вона проти волі батьків вийшла заміж. «Иваницкий сотник Иван Стороженко первую жену по причине болезни ея постригши в монахини, женился на другой, но недели через сам умер и постриженная тоже». Д.: 1) N Михайлівна Огранович (? – ран. 1733), донька полкового обозного. Жила у батька (1725). Стала черницею. 2) NNN.

Стороженко Іван Степанович (1735/1741 – 1765 – ран. 1797) – службу розпочав з 1754 р «для переписи давних архивов при ГВК», став військовим канцеляристом (1757.2.10. – 1765 – ?), кандидат у сотники яблунівські на місце батька (1758). Д.: Тетяна NN (? – ран. 1797)

Стороженко Іван Федорович (? – 1623 – 1693.15.02.) – перейшов з Канева у Прилуцький полк та оселився хутором біля с. Ржавца. Сотник ічнянський (? – 1676.02. – 1687), полковник прилуцький (1687.08. – 1692.02. – ?), до глибокої старості. 20 листопада 1690 р. отримав гетьманський універсал на с. Ржавець і на військову частину з його млина у 1 коло під м. Іваницею. Д.: Марія Богданівна Хмельницька, донька гетьмана.

Стороженко Михайло – сотник Тульчинської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Стороженко Михайло Іванович (? – ран. 1748) – службу розпочав з 17 лютого 1739 р. бунчуковим товаришем, полковий осавул прилуцький (з 1741). Д.: Ганна Іванівна Бороздна. Мала 3 посполитих у м. Ічні.

Стороженко Олександр Андрійович – військовий канцелярист, військовий товариш (? – 1765 – 1767 – ?). Д.: Фекла Іванівна Себастьянович, донька бунчукового товариша. У 2-му шлюбі за князем Володимиром Орбеліані.

Стороженко Петро Григорович (від 1-го шлюбу) (? – 1720 – 1748.7.10.) – син сотника ічнянського. Військовий канцелярист ГВК (1740–1742–1748). 1744 р. мав суперечку з полковником Галаганом, яку розглядали у ГВК та ГВС. У 1746 р. разом з братами Андрієм та Степаном ділили батьківський спадок. У 1748 р. утискав вдову свого двоюрідного брата Михайла Ганну Бороздну та її малолітнього сина. 30 вересня 1748 р. написав тестамент, яким усі свої володіння заповідав дружині, але його брати захопили значну частину маєтностей у хут. Василовщині. Йому швагром доводився Дмитро Христофоров. Д.: (з 1748.8.02.) Меланія Павлівна Миницька (? – 1730 – 1762 – ?), донька сотника іваницького. Вела довгу судову суперечку з діверями за майно. Мала 1 посполитого у с. Обичева полкової сотні. Від першого шлюбу дітей не мала. У 2-му шлюбі за Дмитром Семеновичем Григоровичем, абшитований полковий осавул.

Стороженко Степан Григорович (1710 – 1758.20.01.) – сотник яблунівський (1742.28.02. – 1745), вакансовий (1745–1748). 13 грудня 1748 р. на нього скаржилася вдова брата Петра Меланія Павлівна Миницька за утиски після смерті чоловіка. Сотник яблунівський (1748 – 1758.20.01.). У 1752 р. побив військового канцеляриста Романа Коншича. Д.: (1740) Марфа Андріївна Горленко (1715 – 1779 – ?), донька бунчукового товариша.

Сточнев Мойсей (1766 – ?) – син козака. Службу розпочав 25 травня 1777 р., полковий підканцелярист (з 1778.8.01.), значковий товариш (1782.21.09).

Стоян Іван – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1736). Після кримського походу, у якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736).

Страж Борис Петрович – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку, його син Лука Борисович – священик с. Горчаків (1787).

Страж Петро – значковий товариш Стародубського полку.

Стражевський N Андрійович – вийшов з Речі Посполитої, значковий товариш Київського полку.

Стражевський Матвій Андрійович – вийшов з Правобережжя, значковий товариш Київського полку.

Страховський Андрій Степанович – старший полковий канцелярист Лубенської ПК (? – 1743 – 1751.25.02. – ?), писар полковий лубенський (1753–1762). Володів хутором при урочищі Солониця та хутором при с. Ворониця.

Страховський Василь Антонович – сотник киселівський Чернігівського полку (? – 1688 – ?), (? – 1709 – ?).

Страховський Василь Степанович – сотник лохвицький У 1735 р. був звинувачений у привласнені грошей, захопленні земель і хабарництві.

Страховський Іван – отаман городовий яблунівський (1764 – 1780 – ?), військовий товариш Лубенського полку (1779 – 1780 – ?). Д.: NN Корнєєва, донька значкового товариша.

Страховський Іван Андрійович – службу розпочав в 1757 р. сотником куренським. Гетьманським універсалом від 24 квітня 1757 р. призначений сотником куренським і у володіння отримав 20 посполитських дворів у м. Куренька. 1766 р. звинуватив військового товариша Ковалевського у хабарництві. Д.: N Леонтіївна Данилевська, донька священика мокієвського.

Страховський Іван Іванович (1730 – ?) – службу розпочав 1745 р. у полковій канцелярії чернігівській

канцеляристом, писар сотенний городницький (1745 – ?), писар сотенний ройський. Вакансовий писар сотенний, просився до Седнівської сотні. Писар підкоморський (1782). Абшитований військовий товариш (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Городиського повіту Чернігівського намісництва. Мешканець с. Листвин. Д.: (1758) Марфа NN, донька священика.

Страховський Йосип – бунчуковий товариш. Мешкав у Лубенському полку (1784).

Страховський Михайло (1745 – ?) – службу розпочав 1759 р., полковий осавул (1782 – 1788 – ?), мав 58 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Березинського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Іванівна Ярковська, донька військового товариша.

Страшевський Василь – значковий товариш Чернігівського полку. Власник сс. Буровки у Городнянській сотні, Буянки, Голубчичі у Ройській сотні за Самойловича. Сс. Голубчичі і Буровка від нього перейшло зятю значковому товаришу Михайлу Лежайському, а с. Буянку після смерті батька дружина Лежайського продала Пантелеймону Радичу.

Страшевський Василь (1732 – ?) – службу розпочав в 1750 р. при Вибельській сотенній канцелярії, сотенний писар (з 1753.4.10), сотенний отаман вибельський (з 1773). Мав у с. Виблях 4, у Бакланівській Муравейці – 2 і у Ройській сотні – 6 підданих. Д.: Марія Гаврилівна Самарська, донька священика олишівського.

Страшненко Омелян – служив з 1748 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Стародубського полку (1770 – 1781 – ?), у походах не був. Мешканець стародубський.

Страшний Василь Данилович (бл. 1697 – ?) – син значного військового товариша, сотник наказний бахмацький Ніжинського полку (1737).

Страшний Данило (? – 1668 – 1698 – ?) – значний військовий товариш (1698), його син Василь Данилович (бл. 1697 – ?) був сотником наказним бахмацьким (1737).

Стрелець Іван – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Стрельницький Гнат Калинин – військовий осавул (1641).

Стрельниченко Яків – значковий товариш під відомом полкової канцелярії (1755), мав двір у Переволочній.

Стремницький Павло – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1663.09. – ?).

Стреха Федір Григорович – військовий товариш Київського полку.

Стрешенець Григорій – сотник остерський, «чрез тридцать год сотником Остерским був».

Стрешенець Григорій Денисович – бунчуковий товариш у Київському полку (з 1750.11.01.).

Стрешенець Корній – абшитований бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1772 – 1776 – ?). Мешкав у с. Леляки Козелецької сотні. Д.: N Андріївна Підвисоцька, донька військового товариша.Мали синів Федора і Дмитра.

Стрешенець Корній (1715 – 1776 – ?) – службу розпочав з 1730 р., бунчуковий товариш у Київському полку (з 1743). Абшитований бунчуковий товариш (? – 1772 – 1776 – ?). Мешкав у с. Гирявці Ічанської сотні Прилуцького полку. Д.: N Іванівна Стопановська, донька полкового судді. Дітей не мали.

Стрешенець Макар (1713 – 1780 – ?) – син козака, службу розпочав з 1723 р., бунчуковий товариш у Київському полку (1743 – 1780 – ?). Д.: (1772) N Іванівна Солонина, мали доньку Настасію, заміжню за сотником куземинським Гадяцького полку Іваном Даниловичем Трипольським.

Стрешенець Олександр (1758 – ?) – бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1782 – 1787 – ?). Мав 242 підданих у 2 селах Борзнянського повіту. Д.: Катерина NN, донька бунчукового товариша. Мали доньку Євдокію (1785 р.н.).

Стрешенець Олексій Іванович – значковий товариш (з 1746.15.05).

Стрешенець Степан Іванович (1721 – 1761 – ?) – службу розпочали 1735 р. козаком Козелецької сотні, значковий товариш (з 1746.15.05.).

Стрешенець Яцько – козак Козелецької сотні (1649), можливо, сотник.

Стрешенець-Демешко Гаврило Федорович – онук сотника остерського, військовий товариш Київського полку.

Стрешенець-Демешко Герасим – значковий товариш Переяславського полку (1764 – 1780 – ?).

Стрешенець-Демешко Герасим Дем'янович – козак, бунчуковий товариш у Київському полку (1742.22.10. – 1750 – ?). Мав приїжджий двір, 2 шинки, 32 двори найманих людей та 2 хати для служителів у Басані. Разом з Денисом мав володіння у Басані: посполитих 3 двори на 8 хат малоґрунтових, 37 дворів на 43 хати убогих, 65 бездвірних, всього 40 дворів, 116 хат (1750).

Стрешенець-Демешко Денис Дем'янович (1693 – 1763 – ?) – козак, бунчуковий товариш (з 1742.22.10.). Мав у Басані 5 шинків, 32 двори найманих людей, приїжджий двір та підсусідків 6 піших.

Стрешенець-Демешко Іван Корнійович (1745 – ?) – службу розпочав 1768 р. при Київській ПК, полковий канцелярист (з 1771), військовий товариш (1774 – 1788 – ?). Мав 300 підданих у 2 селах і 1 хуторі Козелець кого повіту. Д.: Євдокія N Богомолець, донька військового товариша. Мали синів Йосипа та Івана, доньку Параску.

Стрешенець-Демешко Федір Дем'янович – отаман курінний с. Летяги Козелецької сотні (1737), бунчуковий товариш у Київському полку (з 1742.22.10.). У 1746 р. за служби у Ніжинському полку отримав царську грамоту на с. Малу Загоровку Борзнянського повіту.

Стрешенець-Демешко Федір Корнійович (1745 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочав у Київській полковій канцелярії, де служив до 1779 р., військовий товариш Київського полку (1782.20.04. – 1789 – ?). Мав 260 підданих у с. Миранка Прилуцького повіту (1788). Д.: Зіновія Хомівна Платонович, донька священика кобизького. Мали синів Стефана і Андрія та доньку Маріану.

Стрешенець-Демешко Федір Федорович – онук сотника остерського, військовий товариш Київського полку.

Стрешенець-Одарич Максим Петрович (1728 – ?) – правнук сотника остерського, значковий товариш (1787), мешкав у с. Шаповалівці Ніжинського полку. Д.: Горпина N Білик, донька козака.

Стрижевський Опанас – військовий товариш Чернігівського полку (1723), але переписаний у реєстр значкових товаришів (1709 – 1728 – ?), отаман городовий сосницький (1707, 1714). Був у походах під По-

лтавою (1709), під Ірклієвим (1710), у прутському поході (1711), у Києві (1713), під містечком Лоєвим на Дніпрі мости робили (1714), працював на будівництві фортеці у Чернігові (1716, 1717), у Смоленськ гроші і провіант возив (1720). 29 січня 1723 р. козак Сосницької сотні Василь Кубрачка подав на нього скаргу про неповернення 52 злотих боргу. 1723 р. ГВС розглядав справу про захоплення міщанином сосницьким Кирилом Маркевичем у нього коня. Д.: Тетяна Степанівна N, вдова Остапа Маляра. У 1728 р. Петро Васильович Шабельник судився з Тетяною Стефанівною Опанасовою Стрижевською (тіткою Омеляна Лисянського) за комори, які купив її перший чоловік Остап Маляр у Василя Шабельника.

Стринжа Мисько Іванович – з Остряницею ще «во время Чугуевщины меж своевольников был». Сотник сміловський Чигиринського полку (? – 1649 – ?). Запорізький козак. Один з організаторів виступу Пушкаря-Барабаша, був запорозьким посланцем до Москви. Він з сином Андрій умовили Пушкаря приїхати до Лубен. 6 червня 1658 р. білгородський воєвода Г.Г.Ромадановський отримав таємну інструкцію: у разі, якщо Виговський відпустить татар, тоді викликати Пушкаря, Барабаша, Стринжу, Донця, Чернігівця і писаря Сеньку і віддати «за пристава».

Стрієвський N Костянтинович (? – ран. 1729) – син судді полкового чернігівського, значковий товариш Чернігівського полку.

Стрієвський Костянтин (? – 1647 – 1694 – ран. 1705) – полковник наказний переяславський (1669.01.), полковник переяславський (1671 – 1672.03.), значний військовий товариш (1677). Член судової колегії під час суду у лютому 1677 р. у Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем. Генеральний бунчужий. Ходив на чолі частини війська проти татар, які перейшли Дніпро і йшли на Лохвицю і Ромни. Суддя полковий чернігівський (? – 1677 – 1686 – ?), (? – 1692 – 1694 – ?). Тримав сс. Камку і Хотуничі. 15 травня 1705 р. Мазепа після його смерті надав с. Камку сотнику седнівському Федору Домонтовичу. Д.: NNN, вдова Острога. У Седневі 1711 р. мав млин пасинок Стрієвського Данило, проте джерело 1713 р. його уже не згадує.

Стріла Пилип – козацький старшина, один із керівників повстанців під час антитетерівського повстання 1664 р.

Стрілец Хома – сотник Вербської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Стрільник Григорій – осавул полкової артилерії Гадяцького полку (? – 1721.01. – ?).

Стріха Остап – служив з 1746 р. козаком, значковий товариш (з 1756), сотенний отаман леплявський (1764–1777). Мав двох підданих у 2-й полковій сотні, маєтність у Лепляві (1768). Вдівець (1777), мав синів Ничипора і Степана.

Стріха Павло (1755 – ?) – шляхтич, службу розпочав 18 січня 1773 р., сотенний канцелярист (з 1773.18.12.), значковий товариш (з 1776.19.03.).

Стріха Яким (1755 – 1783 – ?) – служив з 1774 р., з 1776 р. полковим канцеляристом, з 1778 р. значковий товариш Переяславського полку.

Строгов Іван – син полкового канцеляриста. Службу розпочав з 1759 р. у Ніжинському полковому суді. Військовий товариш.

Строгов Іван (1746 – ?) – син полкового канцеляриста. Службу розпочав у Ніжинському полковому суді (з 1759), військовий товариш (1782), писар полковий (1787). Мав 29 підданих у Ніжині. Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Лизавета Миколаївна Шаринова, донька прапорщика.

Стромина Мартин – писар полковий черкаський. Суддя з Черкас. Поминальник його родини у Межигорському монастирі: Лазар, Настасія, Григорій, Федір, Юхим, Федір, Параска, Лука, Ірина.

Струс N – шляхтич, сотник полку Лончинського (1685).

Студенець Юхим – значковий товариш Чернігівського полку, житель с. Голубович (1743).

Стукаленко-Кириленко Дем'ян Ярмолайович – військовий товариш Стародубского полку. У 1709 р. отримав універсал Скоропадського, яким йому затверджений млин на р. Смячі і дозволено осадити слободу при ньому.

Стукаленко-Кириленко Лаврін Іванович – козак Новгород-Сіверської сотні Стародубского полку (1654), отаман городовий новгородський (? – 1675.06. – ?), (? – 1678.09. – ?), (? – 1683.10. – 1685.25.09. – ?), військовий товариш (? – 1691.18.05. – ?).

Стукаленко-Кириленко Марко Дем'янович – військовий товариш Стародубского полку. Його син Григорій Маркович (1742 – ?) – козак с. П'ятовська (1788).

Стукаленко-Кириленко Ярмола – військовий товариш Стародубского полку. Йому, сину Дем'яну і онуку Марку гетьман Скоропадський 1709 р. затвердив млин на р. Смячі з дозволом поселити біля нього людей. Нащадки мешкали у с. П'ятовську.

Ступак Іван Лаврінович – військовий товариш Ніжинського полку, житель с. Вікторова (1781), абшитований військовий товариш (1787). Д.: NNN, донька міщанина

Ступак Роман Корнійович – абшитований військовий товариш Стародубского полку (1787). Мав 14 підданих у с. Андріївці. Д.: Дарія NN, донька козака. Мали сина Степана.

Стягайло Іван – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1686.09. – 1687.07.), (? – 1691.08. – 1692 – ?), наказний сотник новгородський (1698.06., 1699.08.). Військовий товариш (1708). 1708 р. отримав універсал гетьмана Скоропадського про віддачу йому у володіння сл. Стягайлівки.

Субота Лесько Степанович – військовий товариш (1679). Його правнук Михайло Миколайович (1747 – ?) – корнет (1787), мешкав у с. Шаповалівці.

Субота Семен – козак Канівського куреня Запорозької Січі. Вийшов на поселення до Ковалівки. У жовтні 1764 р. кошовий отаман Пилип Федорович звертався з проханням до гетьмана надати йому чин значкового товариша і звільнити від повинностей. Значковий товариш (1781), мав хутір.

Суденко Іван – значковий товариш Переяславського полку (1770 – 1780 – ?), одружений з донькою козака.

Судієнко Андрій Іванович (? – ран. 1688.20.10.) – полковий суддя стародубський (? – 1670 – ?), новгород-сіверський городовий отаман (1672.09.), суддя полковий стародубський (? – 1673 – ?), колишній полковий суддя (1677). 1 вересня 1672 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на усі доходи з млина його купленого у с. Шептаках о 3 колах. У 1677 р. купив у Семена Федоровича Упиренка, козака і обивателя новгород-сіверського, двір і поле під м.Новгородком за 40 коп.

Судієнко Іван Андрійович (? – ран. 1726.11.12) – славетний і знатний товариш військовий, обиватель

новгородський (1695), новгород-сіверський городовий отаман (1709 – 1725) і наказний сотник (1724.03). У квітні 1716 р. отримав гетьманський універсал на уряд новгород-сіверського городового отаманства. Приймав участь у чигиринських, биховському, перекопському і полтавському походах. 25 вересня отримав універсал «о бытіи ему попрежнему Новгород-Северским атаманом». У вересні 1695 р. продав своєму зятю Івану Захаровичу Плаксі за 50 талярів «добра, лежачіе в ґрунтах меских Новгородских, в околичностях Юхновских, купленній зветшалій млинок, негдись на одно коло робленій в самом селе Юхнове, на речци Студенцу, из озерцем, прозиваемим Студенцом, и з сеножатю», у березні 1706 р. продав тому ж Плаксі мельницьку часть у млині на р. Ромі, на греблі Шептаківській о 2 колах мучних, а третім ступним за 800 золотих. Мав протиріччя з Христичевськими.

Судієнко Іван Степанович (бл. 1740 – 1821 – ?) – службу розпочав з 1760 р. військовим канцеляристом, звільнений у 1765 р., бунчуковий товариш (з 1767.29.05.). Приймав участь у поході II армії (1769). Надвірний радник, голова новгород-сіверського губернського магістрата (1784). За ним з братом Йосипом у Новгород-Сіверську, с. Багриновці, хут. П'ятковці Погарського повіту, у сс. Мефедовці, Знобі, Голубовці, Кролевецького при хут. Красному 320 душ (1784).

Судієнко Самійло – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1725 – 1727 – ?), мешканець с. Покошичі. У 1727 р. ГВК розглядала скаргу на нього пасинка, жителя м. Коропа Василя Силича за невидачу спадкових речей.

Судієнко Степан Іванович (бл. 1689–1763) – службу розпочав з 1720 р., новгород-сіверський городовий отаман (з 1727.17.03) і наказний сотник Стародубського полку (1730, 1732, 1736), сотник (1739.31.01. – 1744.12.05., 1745.28.03. – 1763). 11 грудня 1729 р. отримав гетьманський і 19 липня 1735 р. ГВК укази на уряд новгород-сіверського городового отаманства. Сотник наказний новгород-сіверський (1730.07. – 09, 1736.06), отаман (1745). Був у першому польському поході, де потрапив у полон, у якому пробув 2 роки. Був сотенним командиром у другому кримському і у третьому очаковському походах. Приймав участь у хотинському поході. У березні 1745 р. отримав універсал ГВК на 28 дворів у с. Чаусах Погарської сотні, а 25 червня це село було надане йому на ранг. Після смерті генерального хорунжого Ханенка записував підданих з його маєтностей у козаки і повертав скуплені у них ґрунти. Д.: (з 1732.25.02.) Параска Степанівна Ширай (бл. 1707–1766 – ?), донька бунчукового товариша. У 1-му шлюбі була за Василем Христачевським, сотником новгород-сіверським. У 1767 р. Фридрикевич захопив у неї хутір Красний.

Сукач (Сукаченко) Василь (1770 – ?) – службу розпочав з 1781 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Сукач (Сукаченко) Михайло (1768 – ?) – службу розпочав з 1780 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783.15.05.).

Сукач (Сукаченко) Семен Степанович (1733 – 1783 – ?) – син козака. Службу розпочав 12 березня 1745 р. полковим підканцеляристом, полковий канцелярист (з 1752), значковий товариш (1765.23.10.– 1783 – ?). Д.: Марія Мартинівна Трощинська, донька військового товариша.

Сукач Лаврін – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Сукницький Дмитро (1722 – ?) – службу розпочав з 15 червня 1766 р., значковий товариш Чернігівського полку, сотник (з 1774.7.07.), справник городницький. Абшитований сотник (1788). Мав 47 підданих в 1 місті. Д.: Уляна Петрівна Білостоцька, донька значкового товариша,

Сулима Іван – хорунжий полковний київський (? – 1713 – ?).

Сулима N – сотник нехворощанький Полтавського полку (1752 – ?).

Сулима Андрій Андрійович (бл. 1759 – 1785 – ?) – службу розпочав з 1775 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1779), поручик (1785.31.03.).

Сулима Андрій Іванович (1713 – 1767 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1 квітня 1730 р. значковим товаришем, сотник великобудиський (1734.13.05. – 1771). Мав шинок і хутір під Великими Будищами. У 1749 р. мав суперечку за 15 родин у с. Старих Млинах з полковим канцеляристом Тимофієм Левенцем. У 1764 р. капітан Грузинського гусарського полку Яків Нанієв звинуватив його у захопленні ґрунтів підданих, переманюванні посполитих селян, самовільний поруб лісу. Абшитований бунчуковим товаришем (1771.18.10.). Д.: (з 1733.15.07.) Гафія N Пащенко, мешканка опішнянська.

Сулима Василь Іванович – син гетьмана, разом з Юхимом Сулименком козаки Ворсенської сотні Київського полку (1649), 1654 р. у Путивлі набирав загін до 2000 козаків. Сотник могилівський полку Нечая (1656).

Сулима Іван Іванович – онук полтавського полковника Жученка. Значний військовий товариш (1689), їздив до Москви з гетьманом.

Сулима Іван Іванович (? – 1629 – 1658.19.06.) – козак Чорнокам'янської (1649), а потім Синявської сотні Білоцерківської полку (1654), сотник насташський Білоцерківського полку. У 1657 р. був одним із заступників Антона Ждановича у поході на Річ Посполиту, коли козаки взяли Варшаву (мабуть, наказний полковник білоцерківський). Повершувшись з походу, втікаючи від гніву гетьманського, разом з Ждановичем переховувався у київських монастирях. За Виговського полковник переяславський. Його полк разом з корсунчанами оволодів Гадячем, вирубав міщан і пограбував їх майно. За це розстріляний Виговським у Чигирині.

Сулима Іван Іванович (? – 1736) – бунчуковий товариш (? – 1724 – 1736), відряджений у польський похід 1733 р., перебуваючи у якому помер через 3 роки. Батьки віддали йому с. Лебедин, двір і млин у Баришівці, хутір Кущовський, куплений у Яготині, греблю із ставком у с. Даріївці на Стародубщині і ґрунт у с. Лукин. 30 травня 1724 р. ігуменія Флоровського монастиря Марія Магдалина Мокієвська (чи не вдова полкового писаря Михайла Мокієвського) продала йому свій власний млин на р. Трубіжі на Баришівській греблі. Мати подавала на нього скарги до Малоросійської колегії, а також гетьмана Апостола. Відряджений у польський похід 1733 р., знаходячись у якому помер через 3 роки. У 1736 р. мав 1 підсусідка убогого у с. Чауси, 2 у с. Дар'ївському Погарської сотні. Д.: Ірина Мойсеївна Затиркевич (1710 – 1767 – ?), донька бунчукового товариша. Будучи вдовою, володіла у с. Гудовцями 14 малогрунтових, дуже убогих 9, усіх 23, з них «в рас ходах» 13 людей у Царичанці

4, у Києві 9. 1739 р. скаржилася на діверя, переяславського полкового обозного Семена Сулиму за порушення тестаменту покійного чоловіка.

Сулима Іван Павлович (? – 1681 – 1758) – службу розпочав з 1701 р. сотенним хорунжий великобудиським (1707 – 1723), сотник наказний (1711 – 1712, 1721), сотник (1723.07. – 1734). У 1718 р. був у Царичанському поході, у 1721 р. на Ладозькому каналі, у 1724 р. у Терському поході. За генерального осавула (1724, 1738), наказний полковник миргородський. Осавул полковий полтавський (1734.13.05. – 1755). Наказний полковник полтавський (1744). Мав 3 шинки і 2 хутори під Великими Будищами. У 2-й полковій сотні у нього 6 хат з 8 родинами підданих (1752). 2 грудня 1755 написав тестамент. Д.: Ганна NN.

Сулима Іван Федорович – військовий товариш (? – 1682 – ?), володів млином під Трипіллям на р. Красній, а також млином на р. Стугні (1686). Сотник вороньківський (? – 1685 – 1688), значний військовий товариш (1689–1708), супроводжував гетьмана Мазепу до Москви (1689). 9 листопада 1687 р. отримав гетьманський універсал, а 20 вересня 1689 р. царську грамоту на володіння сс. Сулимівцями, Лебедином і Кучаковом Баришівської сотні з усіма угіддями і млинами. Генеральний хорунжий (1708–1721). Приймав участь у чигиринських і кримських походах, у 1695 р. – у експедиції при взятті Кизикермена, Тавані, Кам'яного Затону, Жингара і Аслана. У квітні 1703 р. житель баришівський Іван Кудиченко продав свій власний, батьківський та дідівський ґрунти у Скопцях поблизу греблі Петра Романенка значному військовому товаришу Івану Сулимі за 400 золотих. У 1709 р. знаходився під Полтавою з гетьманом Скоропадським. У 1710 – 1713 рр. неодноразово призначався розглядати судові справи. Учасник прутського походу. У 1712 р. Скоропадський представляв його на посаду київського полковника, але Петро І не дав на це згоди. 10 липня 1719 р. гетьман знову вносив пропозицію на те, щоб затвердити його переяславським полковником після смерті Томари, як того бажали полчани. Скоропадський призначив його наказним переяславським полковником і просив Петра І затвердити його повним. У 1718 – 1721 рр. – головний командир над 7 козацькими полками у Царицині. У 1721 р. – відряджений за головного командира на будівництво Ладозької лінії, де і помер. За царським указом дозволено поховати в родовій Сулимівці. Поминальник його роду: Іван, Ірина, нм. Марія, Марфа, Михайло. Д.: Марія Леонтіївна Полуботко (бл. 1664 – 1729.8.10.), донька переяславського полковника.

Сулима Йосип Павлович (? – 1700 – 1743 – ?) – наказний сотник великобудищанський (1718, 1724, 1725). У 1722 р. був на Ладозькому каналі. Козак (1743). Мав хутір.

Сулима Кирило Іванович (1713–1762 – ран. 1773) – службу розпочав з 1740 р. при Полтавській полковій канцелярії, військовий товариш (з 1761.8.02.) з дітей старшинських по спеціальному універсалу, він син померлого полкового полтавського осавула Івана Сулими. Служив ще його прадід. Проживав у Великих Будищах. Д.: Катерина NN (? – 1758 – 1780 – ?).

Сулима Матвій Самійлович (? – 1786.14.08., м. Вороньків) – службу розпочав 15 січня 1738 р., військовий канцелярист (з 1739.30.09.), сотник воронківський (1747.13.04. – 1779), приймав участь у подністровському поході (1748), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Бунчуковий товариш (1779–1786). У його власності були 553 підданих: 48 служителів і 13 підданих у Воронкові, 25 у с. Глибокому, 5 у Салкові, 100 у Кальному, 44 у хут. Гулинцях, 212 у Старому, у с. Старосілля І полкової сотні 12, у Яготині 10, у с. Лисинках 3, хут. над р. Дубравкою за Яготином – 70. Д.: 1) Олександра N Бахчевська, донька прапорщика. 2) (з 1772): Лизавета Степанівна Томара, донька бунчукового товариша.

Сулима Михайло Олександрович – син судді полкового переяславського, значковий товариш (? – 1724 – 1725). Д.: Варвара N Новицька, у другому шлюбі за Євстафієм Пароженком.

Сулима Олександр Степанович – військовий товариш (1682), хорунжий полковий переяславський (1684–1687), хорунжий полковий переяславський (1688–1709), 9 липня 1689 р. полковник Леонтій Полуботко надав йому ґрунти у селах Вовчків і Строково. Після Пирога володів с. Слобідкою Бубнівської сотні. 4 березня 1703 р. у Параски Петрихи та її синів Мокія і Артема Петренків на правому боці Дніпра під Іржищевом на річці Легличі купив греблю із ставом. 7 квітня 1704 р. купив у Василя Скрипченка дві гребельки з ліском нижче Гуляників. Потрапив у полон до шведів. Повернувся у 1711 р., значний військовий товариш. 1 вересня 1711 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на с. Строков і хутір Бучачок, а також наданням с. Грищенець у Київській сотні (на правому березі). Суддя полковий переяславський (1709–1719). 13 травня 1713 р. отримав від полковника Томари село Мицалівку Золотоніської сотні. Д.: Настасія NN. 7 січня 1708 р. Мазепа підтвердив надбання чоловіка за нею.

Сулима Олексій Степанович (бл. 1733 – 1783.31.05., Глухів) – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем Переяславського полку, військовий товариш (1761–1770), абшитований бунчуковий товариш (1770 –1783). Мав маєтність у с. Виползках. Д.: 1) Гафія Петрівна Думитрашка-Райча, донька бунчукового товариша. 2) Ганна Василівна Кутневська, донька бунчукового товариша.

Сулима Павло Андрійович (1745/1748 – 1792 – ?) – вивчав латинську мову 5 років. Його батько – сотник великобудиський Андрій Сулима – 1761 р. подав прохання про призначення сина Павла значковим товаришем. Службу розпочав 6 жовтня 1761 р., призначений значковим товаришем Полтавського полку у жовтні 1761 р. полковником Горленком. У походах не був. Сотник великобудиський (1771.23.06. – 1781). Сотник Полтавського легкокінного полку. Ротмістр (з 1785.31.03.), у відставку вийшов секунд-майором (1787.18.03.). Д.: Марина Федорівна Алферова (1759 – ?), донька полкового осавула.

Сулима Петро Іванович – військовий канцелярист, очолив повстання. Петрик, від'їжджаючи на Запоріжжя, заїхав з Полтави до кревних у Нові Санжари. 29 липня 1692 р. Петрик звернувся до міщан Полтавського полку з запрошенням виступити проти царя і перейти до запорожців. Після невдалих походів у 1696–1712 рр. був гетьманом «Ханської України» .

Сулима Петро Іванович (бл. 1721 – 1756 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1741–1748), сотник новосанжарський (1748–1756). У 1750 р. козаки сотні звинуватили його у фальсифікації виборів та утисках, 1754 р. знову у захопленні майна, використанні козаків у власному господарстві, гвалтуванні. Значковий товариш (? – 1762 – ?), проживав у Великих Будищах. Д.: Настасія Семенівна Максимович.

Сулима Северин Іванович (? – 1659) – козак Переяславського полку (? – 1649 – 1657.10. – ?). Козацький старшина. 26 жовтня 1657 р. його прислав гетьман із запрошенням відвідати головнокомандуючого, окольничого і воєводу Г.Ромадановського. У 1659 р. отримав у ленне володіння м. Козарь і с. Рогощу, загинув у 1659 р. Його дружині, «пане Севериновой Сулиминой», у 1689 р. Л.Полуботок ствердив ґрунти у Терехтемирівській сотні. Тут же запис про продаж Марією Трушенчихою цих ґрунтів Артему Лебединському. Можливо, вона і є вдова Северина, що у другому шлюбі за сотником Трушем.

Сулима Семен Іванович (? – 1766.27.05., с. Баришівка) – розпочав службу 1722 р. бунчуковим товаришем. 30 жовтня 1729 р. призначений сотником баришівським. У 1732 р. кілька місяців був у пікеті на Дністрі, під Кайловом, під Каневом. У 1733 р. очолював сотню у кримському поході до Білозерки під командою генерала Леонтієва. У 1736 р. ходив у кримський похід при взятті Перекопу. У 1737 р. став полковим обозним переяславським. У цьому ж році очолив полк у кримському карасу-базарському поході. У 1738 р. очолив полк у придністрянському бендерському поході. У 1739 р. указом імператриці Ганни Іоанівни призначений полковником переяславським. У цьому ж році на чолі полку був у хотинському поході. У 1742 р. 9 місяців знаходився на чолі 4 козацьких полків для прикриття кордону. По розподілу з братом Степаном у селі Сулиминцях отримав 12 підданих чоловічої статі і двір, Кучаків з полями, гаями і сіножатями. Дружина і діти мешкали у Баришівці, там у нього були шинки, двори і на куплених ґрунтах 26 підсусідків. Разом з дружиною Параскою Василівною Савич купив ґрунт Петровщину з лісом і гаями поблизу Баришівки. У його володінні були: хутір над річкою Журавкою, у Яготині ліс і левада, у Стародубському полку село Михалчина слобода і Поперечинський хутір, які тримав разом з братом Федором за універсалами діду Федору 1689 р., батьку 1714 р. і матері 1721 р. Мав також у Києві на Подолі двір з хатами. 23 лютого 1739 р. отримав царську грамоту на чин Переяславського полковника. За сенатським указом у Баришівську сотню призначений Афендик і Сулима став використовувати як свою приватну сотню Березанську. Захопив багато вільного військового степу і випросив його своєму швагру Глібову, який там без указу поселив слобідку, чим викликав невдоволення місцевих козаків. Бунчуковий товариш Григорій Іваненко розпочав боротьбу проти полковника Переяславського Семена Сулими і обозного Семена Безбородька. Чолобитна написана у 1746 р. і під нею підписалися полковий суддя Костянтин Лисаневич, полкові осавули Григорій Лукашевич і Яків Михайлович, писар полковий Каневський, полковий хорунжий Михайло Лукашевич, сотник баришівський Давид Афендик, бориспільський Степан Афендик. Сулима звинувачувався у тому, що на посаду був поставлений у 1738 р. за ходотайством свого швагра генерал-ад'ютанта фельдмаршала Мініха Олексія Глібова. І з того часу з різних полкових коштів краде гроші, у підданство собі підкорює козаків, захоплює маєтності, здійснює невказні збори, чинить образи і розорення, повелів усі рапорти та інші справи присилати до нього на підпис у Баришівку, Баришівську сотню підкорив особисто собі для своїх приватних потреб, а до несення військової служби почергово у полку не допускав. Іваненко звинувачував його у тому, що він глухий і підписує укази не слухаючи їх, а потім відрікається від того, що підписав. Крім того, таємні справи неможна зберегти тому, щоб він почув, необхідно кричати, так що чути у сусідніх хатах. Була призначена комісія у складі генерального обозного Кочубея, генерального осавула Валькевича, бунчукових товаришів Демяна Рубця та Івана Губчиця. У липні 1748 р. полковник Сулима передав на розгляд ГВК скарги полкового обозного Семена Безбородька на суддю Костянтина Лисеневича та за образу та привласнення сіножатей полкової артилерії. У 1751 р. всі просили призупинити слідство. Лукашевичі вже стверджували, що їх підговорили підписати цей донос і просили вибачити їх в день народження імператриці. Лисеневич, Каневський, Пилипенко писали, що коли Лукашевичі відмовилися від підписів, то донос треба знищити, а у полковника і обозного просять вибачення. Іваненко і Афендики заявили, що вони підписували лише проти Сулими, а перевіряючи мали довідку, що останні підписали і проти Безбородька. Іваненко і Афендик повідомили, що коли це пристойно, то вони можуть довести здирства Сулими щодо козаків, але цього робити не будуть, нехай кожен скривджений сам себе відстоює. 19 листопада 1751 р. дівицькому сотнику Селецькому було наказано забрати всю полкову старшину переяславську до Глухова, а правити полковою канцелярією призначити полкового хорунжого Ілляшенка, який не був замішаний ні в яких доносах. У 1742 р. купив у бунчукового товариша Степана Томари кузню у Переяславі за 100 карбованців, а 10 липня 1742 р. у нього ж двір за 100 карбованців. З жовтня 1748 р. розпочалось слідство про взаємні образи (побої, напади, захоплення майна) Сулими і наглядача описних маєтностей Переяславського полку Андріана Краєвського. З лютого 1752 р. отримав універсал гетьмана на села Власівку і Коржі, а також частину містечка Баришівки. У 1755 р. привласнив хутір під с. Мицалівкою Золотоніської сотні Івана Ліндаля. У лютому 1756 р. ігумен Переяславського Михайлівського монастиря подав скаргу на полковника за захоплення ґрунтів у монастирській маєтності Помоклі 2-ї полкової сотні. У 1756 р. стався розподіл майна його батька генерального хорунжого Івана Сулими, який помер у 1721 р. Йому відійшли у Баришівці дім, плец Олешківській, урочище Шурша, все с. Сулимівка, крім старого двору, с. Каратуль у II полковій сотні, с. Михальчина Слобода і с. Чауси у Погарській сотні Стародубського полку, сінокіс Пологи у Яготинській сотні. Інший спадок дістався воронківському сотнику Матвію Сулимі, Олексію Степановичу Сулимі, вдові Івана Сулими до смерті чи до виходу заміж, покійного Федора Сулими спадкоємцям: бунчуковому товаришу Тимофію Скоропадському (з ним полковник Сулима протягом червня 1754 – березня 1755 рр. вів суперечку про спадок), Уляні Корсун, полковому писарю чернігівському Андрію Якимовичу з дружиною, військовому товаришу Якову Носенку з дружиною Оленою. У 1752.3.02. переяславський полковник С.Сулима отримав універсал гетьмана К.Розумовського на частину м. Баришівки (59 дворів), сс. Власівку і Коржі. Іншу частину містечка отримав за обміном з бунчуковим товаришем І.Журманом на с. Михальчину Слободу Стародубського полку (останній володіння – 69 дворів і 17 бездвірних хат у Баришівці – отримав у 1753 р. за універсалом К.Ро-

зумовського). Д.: (з січня 1729) Параска Василівна Савич (? – 1766), донька полковника лубенського.

Сулима Степан (? – 1712 – ран. 1743) – значковий товариш Переяславського полку. Д.: NNN (? – 1743 – ?). Їх донька Софія заміжня за Михайлом Степановичем Афендиком.

Сулима Степан Іванович (? – 1659.09.) – син гетьмана. Козак Переяславського полку (1649). Полковник переяславський (? – 1656.27.06. – 11. – ?), сотник бориспільський Переяславського полку (? – 1659.01. – 02. – ?). Отримав у ленне володіння м. Димер (1659.30.05) на річці Ірпінь. 30 травня 1959 р. отримав с. Демидів і Литвинівку, але вже 16 червня уступив ці села Павлу Тетері. Вбитий під час Германівської ради.

Сулима Степан Іванович (1709 – 1739) – син генерального хорунжого, бунчуковий товариш (? – 1737 – 1739), загинув у очаківському поході. За заповітом матері йому і брату Семену переходили сс. Сулиминці, Кучаків, Скопці, у Баришівці: двір, 2 шинки, млин, куплені у Яготині ґрунти Максимовичевські, гай у Студениках, хутір у яготинському степу. У Стародубському полку с. Гудівку. Д.: (1729) Ганна Антонівна Танська, у другому шлюбі за значковим товаришем Степаном Мироновичем.

Сулима Трохим – архіваріус полковий полтавський (1779), рекомендований у військові товариші.

Сулима Федір Іванович (? – 1629 – 1691) – син відомого запорізького гетьмана Івана Сулими. У молодості він потрапив у полон до турків, з якого вдалося втекти на Дон, але під час одного із походів на стругах, втопаючи, знову потрапив до турецького полону і 12 років провів прикутий на галері. Викуплений венеціанцями і мальтійцями разом з 14 тисячами невільників. Повернувся на батьківщину і намагався повернути свої права на батьківські маєтності. Якийсь час був райцею Переяславського магістрату (1653), а потім подався на службу до польського короля. 1659 р. полковник переяславський «його королівської милості». 30 травня 1659 р. отримав королівський універсал на млин у с. Стовпягах на річці Карані, с. Рогощу у Чернігівському воєводстві після смерті підсудка чернігівського Якуба Оранського, який помер без потомства. 30 липня 1661 р. як полковник переяславський отримав королівський універсал на сс. Юльче і Березки в Київському воєводстві. У цей же час був призначений королем опікуном над дітьми Степана Сулими. Крім вищезгаданих сел ленним правом тримав Яблунів над Припят'ю, а також від Яреми Вишневецького Пулинці у ключі Лубенському (пізніше входили до 2-ї Лубенської полкової сотні). Протягом 60-х років Сулима вимушений був проживати у с. Обичі Кременецького повіту Волинського воєводства, де займався господарством. На початку 70-х років став адміністратором економії Брагинської (? – 1671 – 1672 – ?). Йому і дружині к Брагинському ключі Київського воєводства належали села Нудичі і Хотючі, записані від князя Яреми-Михайла Корибута у сумі 3000 золотих. 17 квітня 1672 р. померла вдова Яреми Вишневецького Гризельда-Констанція, уроджена княжна Замойська. Після смерті власниці Брагина місцеві козаки збунтувалися «учинивших ему, Федору и жене его Анне Зеличевне, ругательства, ей побои и в доме грабительство, при котором сверх лошадей, разных серебряных и прочих именно показанных вещей, взяли привелегій с консенсом, данный от владеющаго ныне короля ему, Федору Сулиме, за его заслуги на войтовство Багновате, в земле Пшемыской». 24 грудня 1672 р. Федір Сулима за 3 тисячі золотих викупив заставлені Яремою Вишневецьким у 1648 р. шляхтичу Якубу Дубковському села Нудич і Хуточ. У 1673 р. з'явився у Київ до воєводи князя Юрія Трубецького і у серпні на двох підводах у супроводі ротмістра Олексія Ободовського виїхав до царя. 3 жовтня 1673 р. отримав подорожній лист від царя на себе, сина Івана, племінника Олексія і 5 челядників на проїзд на 8 підводах до Глухова. Став значним військовим товаришем (1673 – 1684 – ?). Зробив все, щоб поріднитися з гетьманом. Йому вдалося доньку Марію видати заміж за сина гетьмана Семена Івановича Самойловича. Це забезпечило Сулимі міцність і стабільність позицій не лише на Переяславщині, але і у Гетьманщині. Зміцнювалось і його економічне становище. 20 липня 1677 р. полковий уряд на чолі з полковником Іваном Лисенком підтвердив за ним Сулимінці, Лебедин і Кучаків. 18 березня 1678 р. разом з племінником Іваном у жительки старицької Гафії Романихи Бочечихи купили навпіл греблю на річці Стариці, а через два роки Федір викупив у племінника його половину. «Заведовці добр гетьманських», коли у лютому 1680 р. продав свій дім у Конотопі Федору Кандибі. 21 липня 1681 р. отримав універсал гетьмана Самойловича на с. Сошники. Генеральний бунчужний Леонтій Полуботко видав свою доньку Марію за Івана Федоровича Сулиму, тим самим забезпечуючи своє керівне становище у Переяславському полку, полковником якого він став у 1683 р. Таким чином, у 1683–1687 рр. влада у Переяславському полку повністю контролювалася родинним кланом Сулим-Полуботків. До цього слід додати, що у зону їх впливу потрапили Максимовичі, з яких Дмитро став чоловіком Тетяни Федорівни Сулими. Д.: 1) Ганна N Зеличівна. 2) Марія NN.

Сулима Федір – наказний сотник 3-ї полкової сотні Гадяцького полку (1725).

Сулима Федір Іванович (? – 1726.25.08., Сулак) – син генерального хорунжого. У 1709 р. був під Полтавою, бунчуковий товариш (? – 1724 – 1726). Володів млином у Баришівці. Батьками йому було віддане с. Кучаків. Разом з дружиною проживали на хуторі у степу яготинському на річці Журавці. У 1724 р. відряджений у команду генерала Кропотова у Сулак, де і помер. Д.: Параска Василівна Кочубей (? – ран. 1728), донька генерального судді.

Сулима Федір Олексійович (1754 – ?) – син абшитованого бунчукового товариша, який тримав с. Гудівку у Погарському повіті. Військовий товариш (1783). Мав маєтність при р. Свинківці (27 підданих).

Сулима Яким – генеральний суддя (1763 – 1776).

Сулименко Іван Іванович – полковник білоцерківський (? – 1657 – ?).

Сулименко С. – полковник торговицький (1669).

Сулименок Іван Іванович – військовий товариш Стародубского полку (? – 1699 – 1705 – ?), мешканець котляковський.

Сулимов Гнат – наказний сотник дівицький Ніжинського полку (1733).

Сулимовський Кирило – сотник сенчанський (? – 1661 – ?).

Суличич Андрій – писар полковий черкаський (? – 1659.10. – ?).

Суличич Іван – військовий товариш Стародубського полку (1693), мешканець стародубський. У нього вдома зі скрині вкрадено 50 талерів і 100 золотих. Допомагав йому і пошуках злодія генеральний осавул Гамалія, що свідчить про їх знайомство ще на Паволочині.

Суличич Михайло – посланець до Трансільванії (1653.06.). Полковник паволоцький (? – 1653.06. – 1654.02. – ?), а потім вдруге (? – 1655.05. – 1658.05. – ?). Під час прийняття присяги 1654 р. у Білоцерківському полку не було сотень, які фіксуються у 1649 р.: Антонівської, Торчинської, П'ятигорської, Сквирської, Дедовщинської, Карабачевської, Паволоцької, Ходорківської, Івничанської, Бишовської, Водотийської, Віллської, Брусилівської, Рожовської, Войташовської, Коростишевської. Очевидно, ці сотні раніше і надалі складали Паволоцький полк. Підтвердження маємо те, що Бишівська сотня входила до Паволоцького полку у 1663 р. 18 травня 1658 р. написав листа київському воєводі Андрію Бутурліну і наказному київському полковнику Павлу Яненку про антиросійські дії Виговського. Не пішов у похід проти повстанців Пушкаря і після перемоги Виговського вимушений був втекти з полку. Влітку 1658 р. на полковництві його замінив Іван Богун. Але той факт, що у жовтні 1660 р. був послом від Юрія Хмельницького до Москви засвідчує його орієнтацію на молодого Хмельниченка. До публічної політики і уряду повернувся лише за гетьмана Петра Дорошенка, ставши генеральним суддею (1665.18.08. – 1666.02. – ?).

Сульжик Тимофій (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 4 підданих у 1 селі. Д.: Настасія NN, донька дворянина.

Супрун – сотник воронізький Ніжинського полку (? – 1654 – ?).

Супрун (Морозенко ?) – сотник лютенський (? – 1654.31.01. – ?).

Супруненко N – сотник кременчуцький Чигиринського полку (1638 – 1649 – ?).

Супруненко Гнат – сотник комишнянський (? – 1672 – 1678 – ?).

Супруненко Давид – шляхтич, службу розпочав з 1749 р. козак, значковий товариш (1753 – 1775 – ?). Д.: NNN, донька шляхтича. Мали сина і двох доньок (1771).

Супруненко Йосип (? – 1730 – 1780 – ?) – служив з 1754 р. виборним козаком, значковий товариш Гадяцького полку (1776 – 1780 – ?). Мав хутір. Одружений двічі, вдруге – з донькою козака. Синів троє, один з них – возний сотенний.

Супруненко Семен – сотник олишівський. У 1680 р. гетьманським універсалом був відсторонений від сотництва олишівського. У цьому універсалі Самойлович писав: «очима своими видячи зрадцов наших, на тот берег Днепра утекаючих, не хотел нам зичливе в перенятю оних услужити, чим и против всее отчизни оказался не правим, за що тогди отстранить».

Сурмач Гришко – сотник Дашівської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Сусло Іван – полковий суддя Переяславського полку(? – 1687.10.06. – 10. – ?). Поминальник роду Івана Сусло: Михайло, Ганна, Лаврін, Опанас.

Сухаєвський (Сухенко) Іван – значковий товариш Київського полку. Мав суперечку за млин з Київським Софіївським монастирем (1774, 1775 – 1782). Абшитований значковий товариш (? – 1782 – ?), мав 9 підданних. Дворянин.

Суханський Григорій – син священика, значковий товариш Прилуцького полку (1775).

Сухаревський N – значковий товариш.

Сухевич Григорій – бунчуковий товариш (1735) у Стародубському полку.

Сухенко Григорій (1762 – ?) – службу розпочав з 1777 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Сухенко Іван – служив значковим товаришем Переяславського полку (1768 – 1780 – ?). Д.: NN Ханенко, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана.

Сухенко Іван – служив козаком (з 1755), полковий канцелярист (з 1761), сотенний писар (з 1765), разом з братами Іваном і Олексієм значковий товариш Переяславського полку (з 1768). Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Разом з братами мав 29 підданих у с. Красному Басанської сотні. Мав 10 підданих у Богушковій Слободці. Одружений з донькою козака, мали синів Максима і Мартина.

Сухенко Максим Іванович – значковий товариш Переяславського полку (1781).

Сухенко Олексій – служив з 1763 р. козаком, значковий товариш Переяславського полку (1768 – 1780 – ?). Д.: NN Корсун, донька військового товариша, син Іван.

Сухенко Петро – значковий товариш.

Сухий Василь – осавул полковий полтавський (1709 – 1714).

Сухий Федько (? – ран. 1723) – охочекомонний полковник Федяй (? – 1687 – 1709 – ран. 1723).

Сухин Іван – сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1677.06. – ?). Мав млин на кобеляцькій греблі.

Сухина (Сухмен?) Іван – сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1654.08. – ?).

Сухина Іван – сотник чужинного полку (1729).

Сухина Іван Костянтинович – наказний сотник батуринський Ніжинського полку (1679).

Сухина Лука Іванович – сотник бужинський Чигиринського полку (? – 1649 – 1650), полковник ніжинський (1650.11.08. – 1651.03. – ?), сотник бужинський Чигиринського полку (? – 1656.02. – 1657.11. – ?).

Сухман Григорій – військовий товариш Ніжинського полку (1787), проживав у Вороніжі. Д.: Тетяна NN, донька козака.

Сухман Іван Тимофійович (? – 1635 – 1707 – ?) – сотник воронізький Ніжинського полку (1665), у 1665 р. у делегації Брюховецького їздив до Москви. Значний військовий товариш (1707). Його правнуки отаман сотенний Василь Іванович (1747 – ?) і отаман курінний Лев Іванович (1741 – ?) мали 21 підданого у м. Вороніжі.

Суховій Лукаш – сотник моровський Київського полку (1682 – ?).

Суховієнко Василь – наказнтй сотник леплявський Переяславського полку (1706).

Суховій Петро (бл. 1645 – ?) – племінник І.Брюховецького, писар кошовий (? – 1668 – ?), кошовий отаман, генеральний писар (? – 1669 – ?) у М.Ханенка. Полковник корсунський (? – 1669 – ?), сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1672.03. – ?).

Суходольський Іван (1713/1716 – ?) – службу розпочав з 1737 р., значковий товариш Лубенського полку (? – 1761 – 1777 – ?). Через старість вдома, а у поході у другій армії син його знаходився (1769). Військовий товариш Лубенського полку в абшиті, мав 85 спадкових підданих (1787). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту. Д.: NNN (? – ран.1787).

Суходольський Ян – шляхтич Мстиславського воєводства. Козацький старшина в Старому Бихові у полку Івана Нечая.

Сухомлин N – значковий товариш.

Сухомлин Андрій – писар сотенний куземинський (? – 1775), абшитований значковий товариш (з 1775).

Сухомлин Матвій – козак кінний келебердинський (1718), наказний сотник келебердинський (1722).

Сухомлин Остап – сотник жовнинський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Сухомлин Федір – сотник нехворощанький Полтавського полку (? – 1685 – ?), (? – 1700).

Сухоніс Петро – сотник яблунівський (? – 1678). Був сотником під час чигиринського походу. Самовільно склав сотництво, бо у сотні залишилося 40 козаків. Сотню ліквідували і передали козаків до Лубенської полкової сотні.

Сухопара Павло – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Сухопара Самійло – козак сотні Демкової Корсунської (1649). У 1656 р. названий суддею полку Ніжинського і всього Сівєра (? – 1656 – 1657.9.05. – ?), наказний полковник корсунський (1660). Сухопара Самійло як наказний полковник мав очолювати корсунську сотню (колишню Демка Прутилчича).

Сухота Григорій Григорович – син бурмістра, військовий товариш Стародубского полку (? – 1781 – 1788 – ?), проживав у с. Стахорщині. Д.: Васа N Борковська, донька бунчукового товариша.

Сухота Феодосій – значковий товариш Стародубского полку.

Сухоцький Йосип – військовий товариш Ніжинського полку (1751), патенту не пред'явив.

Сухоцький Федір – військовий товариш Стародубского полку (1719). Його правнук сотенний отаман Макар Лукич мешкав у с. Великій Топалі (1788).

Сучавицький Хома – значковий товариш Миргородського полку (1752), проживав у с. Жуках.

Сушков Іван – військовий товариш, райця Полтавського магістрату (1779), бунчуковий товариш у Полтавському полку.

Сьомак Матвій – службу розпочав з 1746 р., писар запорозький при прикордонних заставах, полковий старшина запорозький (з 1756), значковий товариш (1768 – 1772 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Т

Табак N – значковий товариш Київського полку.

Табак N – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (з 1768).

Таборенко (Таборненко) Мисько (? – 1619 – 1652 – ?) – шляхтич, полковник на Волині (1649.05.), козак сотні Корсунської Івахниченка (1649), сотник Корсунського полку (? – 1652.02. – ?). У лютому 1652 р. у складі козацького посольства на чолі з Герасимом Яцкевичем на сейм до Речі Посполитої.

Таволга Григорій Ничипорович – покозачений шляхтич, осавул полковий лубенський (? – 1688.26.09. – 1707).

Талаш Кузьма – отаман городовий гоголівський, наказний сотник гоголівський Київського полку.

Талда Василь (? – 1668 – 1706) – сотник кропивненський Переяславського полку (? – 1698.01. – 1706), Загинув під Ляховичами.

Талець Іван – сотник полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Таличенко Яким – службу розпочав з 1764 р., сотенний хорунжий, значковий товариш Київського полку (з 1773).

Тальденко (Толда) Клим – сотник кропивненський (1648).

Таміловський Андрій Степанович (1766 – ?) – військовий товариш Стародубского полку (1787).

Таміловський Василь Васильович (1727 – 1787 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав 22 жовтня 1745 р., військовий канцелярист, був у догляді маєтностей, належних на чин судді генерального за призначенням Скарбової канцелярії. Чин військового товариша отримав від гетьмана (1760 – 1781 – ?), колезький асесор (1787). Д.: Марія Павлівна Фіалковська, донька військового товариша. Мав синів Матвія, Петра, Дмитра, Івана, доньок Ганну, Пелагею.

Таміловський Григорій – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1737 – 1751 – ?).

Таміловський Іван Степанович (1741 – 1787 – ?) – онук новгород-сіверського війта, службу розпочав з 1757 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765 – 1774), бунчуковий товариш (1774 – 1781 – ?), війт новгород-сіверський (1766 – 1781 – ?). Володів слободою Опанасівкою поблизу с. Богданівки, хутором Гойським Новгородської сотні. Мав 3 хати підданих 3 Новгород-Сіверському, 5 – у сл. Опанасівці, володіння у с. Араповичі, вапняний завод, греблю з млином у три кола на р. Смяч біля с. Мамекіна Шептаківської волості. Колезький асесор (1787).

Таміловський Ілля Степанович – у Білорусії відомі шляхтичі Тамілов. Міщанин новгородський, військовий товариш і новгород-сіверський війт. Його син Опанас Ілліч – війт новгород-сіверський (? – 1764) після усунення з посади переховував магістратські документи, організовував несправедливі перевибори членів магістрату. Мав царську грамоту на сс. Протопопівку і Гутки.

Таміловський Сава (1716 – 1735 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1735). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). Д.: Марфа Софонівна N.

Таміловський Сава Гнатович – службу розпочав з 1760 р. у ГВК, військовий товариш (з 1765). Д.: Ганна NN, донька купця. Мав дітей Михайла, Ірину, Єлизавету.

Таміловський Степан Олександрович (1749 – ?) – депутат, бурмістр новгородський (? – 1779 – ?), військовий товариш (? – 1779 – 1781 – ?). Колезький асесор (1788). Мав 52 підданих. Д.: Катерина Григорівна Зеневич, донька бунчукового товариша.

Таміловський Яків Гнатович (1741 – 1787 – ?) – син писаря гетьманського двору (1731), онук війта новгород-сіверського, службу розпочав з серпня 1760 р. у ГВК і 19 серпня цього ж року отримав чин військового канцеляриста. 1763 р. побив новгородського отамана Романа Криксіна. Військовий товариш (1765.19.08. –

1779). Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш (1779.29.11. – 1781 – ?). Колезький асесор (1785). Проживав у с. Протопопівці Новгородської сотні. Разом з бунчуковим товаришем Федором Псьолом володів с. Гутою. Д.: Настасія Іванівна Скорупа, донька бунчукового товариша. Мали сина Олексія і доньку Олену.

Танський Антін Михайлович (? – 1674 – 1742) – син полковника. У 1704 р. був охочекомонним полковником, а потім полковником київським (1712.9.06. – 1742). 12 травня 1715 р. отримав хутір Мокієвський з слобідкою при р. Переводі «со степью, простиравшеюся на десятки верст», на який отримав підтверджуючий універсал 14 січня 1716. 25 квітня 1716 р. отримав універсал на військову частину з млина на греблі остерскій і село. Царська грамота про допит київського полковника Антона Танського за доносом колодника Герасима Прясенка, в якому згаданий полковник разом з покійним осавулом Степаном Бутовичем звинувачувався у зраді (16.03.1722). У цій справі маємо гетьманський універсал від 16 березня 1722 р. Поминальник його роду у Києво-Сергійовій пустелі: Михайло, Семен, Іван, Степан, Костянтин, Андрій, Феодосія, Євстафій, нм. Марія, Йосип, Тетяна, Февронія, Марія, Петро. У 1724 р. з волохів і сербів комплектувався офіцерський корпус ландміліцейських полків. Туди отримав призначення Апостол-Кигич, «понеже полковника Иваненка, за его болезнью, определить невозможно», а «полковник Василий Танский весьма шумен и во всем, как себя показывает, непотребен». Був призначений полковником київським царським указом не з білоцерківського полковника, а з полковника компанійського. Це підтверджується і свідченнями колишнього полкового обозного білоцерківського Павла Циганчука. За ним Палій цскончал житие свое и при окончании вручил...клейноты войсковые на охочекомонное полковничество пану Танскому зятю своему». Очевидно, білоцерківські козаки, що перейшли стали звичайним комонним полком спочатку під керівництвом Палія, а потім Танського. Ротмістр цього полку Федір Нестерович купив собі хату у Острі з полем Красним за Остром рікою. Танський надав «інспектору дітей своїх» Немировському посаду писаря полкового і с. Чемер, брату своєму Михайлу «дешевеньку» Морковці, ротмістра-«волошина» Івана Кукурана призначив полковим хорунжим і надав йому с. Скрипчин (яке раніше надавалося козелецьким війтам), братаничу своєму Івану Прутянулу с. Красилівку і уряд осавула полкового, «волошину» Косташу «дешевеньку» Бервіц, а своєму слузі Василю Харсеці – Ставиське. Місцевий гетьманський «дозорець» Явлінський міг лише спостерігати за процесом роздачі. Це на його вчинки, у першу чергу, натякали у челобитній 1721 р. переяславська старшина. 4 лютого 1729 р. гетьман видав універсал внаслідок розгляду справи ГВС по звинуваченню його військовим товаришем Михайлом Циганчуком у захопленні с. Свидовець і поля. Д.: Марія Семенівна Палій, донька полковника фастівського. 11 грудня 1738 р. у Козельці померла її хрещена мати – вдова попадя Пелагея.

Танський Василь Михайлович (1662 – 1760 – ?) – службу російському царю розпочав з 1706 р. Полковник волоської корогви, полковник охочекомонний (? – 1715). Пізніше російські чиновники писали про нього: «Полковник Василий Танской заведен был от Мазепы за Десну неведением и там держан под арештом и как освободился немедленно ... (прийняв – Автор) сторону Царского величества и ныне в нем подозрения никакого нет». У команді у нього були волохи, донці, поляки, черкаси, калмики, але у поході у травні 1709 р. до Польщі полчани мали якісь протиріччя з своїм полковником, що навіть вимушений був втрутитися Меншиков, який звертаючись до комонників писав, «не исполняете и в некоторых его повелениях делаете противно». 31 січня 1715 р. за царським указом отримав Мерефу. 21 квітня 1715 р. отримав царську грамоту на жінчину частину у борзненських млинах і на млин на р. Кудрявці під Києвом її першого чоловіка. 2 грудня 1715 р. отримав гетьманський універсал на с. Озеряни у Басанській сотні Переяславського полку. У гетьманькому універсалі названий значним військовим товаришем і знаходився під бунчуком, але ним це було сприйнято як приниження: «живя в Малороссии, будто по действию гетмана Скоропадского, что он принял, знать, в презрение великорусской службе, ныние малороссийской войсковой канцелярии так же и коллегии не за полковника, а за козака рядового бунчукового чиэ лют, также и прочие черкасы нарочно поносят, ани на кого на чести штрафоного». 26 червня 1726 р. Танський благав царя «из оного реестру бунчукового выключить и о том дать мне свой императорский указ». 9 жовтня 1725 р. просив Сенат нагородити його у Київському полку маєтностями Карпеки, який був у шведських краях. Отримав містечко Мерефу в Охтирському полку, але воно було розорене шведами і татарами і тому «прокормится ... невозможно». Був у дерпському поході (1722). Полковник переяславський (1726.7.12. – 1730). У 1728 р. гетьман Апостол викликав його до столиці для допиту по доносам полчан, а 11 вересня 1728 р. видав універсал про відправку його до Колегії іноземних справ для допиту. 1 грудня 1728 р. йому були видані під розписку копії указів 1715 і 1722 рр., щоб він не відмовлявся у рішеннях своїх незнанням їх. У 1729 р. від нього вимагали пояснень щодо звільнення полкового сотника Дарагана. 1730 р. з Москви повернувся до Гетьманщини. У 1731 р. останній був відновлений на уряді при умові, що проти нього немає ніяких інших звинувачень крім польським регіментарем Свідзінським у підбуренні правобережних козаків проти шляхти. 1731 р. образив капітана Тверського полку Григорія Шишкова. 29 листопада 1731 р. під караулом знову відправили до Москви, де знаходився під караулом. У 1735 р. за донос на гетьмана, слідство над яким закінчилося тим, що у 1735 г. Він був «наказан публично и сослан в сибирские города». У 1742 г. Танский отримав прощення і повернув посаду переяславського полковника. 2 червня 1740 р. призначений бути при таємному раднику Нехлюєві для розмежування російсько-турецького кордону. Пізніше проживав у Семена Лизогуба у с. Буровці. 1760 р. скаржився до ГВК на злочини свого небожа, капітана у відставці Йосипа Антоновича Танського, який навіть використовував підроблену купчу на маєток у с. Мерефі. Д.: Ганна Степанівна Забіла, донька ніжинського полковника, вдова Федора Биковича (? – ран. 1715). 1746 р. написала «явочое доношение» до Переяславської полкової канцелярії про захоплення сіна, обіди та свавілля сусіда, капітана Гавзіна.

Танський Григорій – значковий товариш Лубенського полку, у 1735 р. був у кримському поході.

Танський Іван Антонович (? – ран. 1762) – бунчуковий товариш у Київському полку (1749 – 1751 – ?). У 1749 р. козаки с. Калита Козелецької сотні Лука і Павло Балинські звинуватили його у намаганні привернути їх у підданство, захопленні худоби, хліба і ґрунтів, а у 1750 р. побив Павла Балинського. Д.: Ганна NN.

Танський Іван Михайлович – охочекомонний полковник. Отримав універсал гетьмана Скоропадського (1709.27.03.) на с. Вороне.

Танський Михайло – шляхтич гербу «Наленч» та 30 грудня 1633 р. отримав королівський привілей на ліси у Житомирському повіті. За родовою легендою – полковник брацлавський.

Танський Михайло Антонович (? – 1747.31.10.) – осавул полковний київський (1 – й; ? – 1741 – ?), полковник київський (1742–1747). Кум полкового осавула Матвія Шума по сину Прокопу (з 1731 р.). Після його смерті були визначені три претенденти на полковничий уряд: бунчуковий товариш Юхим Дараган, суддя полковий Олександр Солонина, сотник остерський Михайло Солонина. Але призначення затягнулось. У 1750 р. з'явився сенатський указ про призначення київським полковником колишнього миргородського полковника, бригадира Капніста. Проте Капніст не з'явився до полку, а був командирований на Слобожанщину. Д.: 1) (1731.31.10.) Олена Андріївна Миклашевська, донька бунчукового товариша. 2) Софія Федорівна Галенковська, донька полкового писаря прилуцького. ГВК заборонила Софії Танській привласнювати ґрунти і привертати до підданства козаків с. Озеряни Басанської сотні. У 1749 р. відставний капітан Молдавського гусарського полку Йосип Танський звинуватив її у образах і побитті його служників при опису братового майна. 20 лютого 1752 р. посербиця Марія подала до ГВК скаргу на її небажання виплатити борги покійного батька пропорційно частці отриманого спадку, ця суперечка продовжувалася і у 1756 р.. У 1757 р. ГВС розглядав її позив на бунчукового товариша Петра Паскевича за захоплення її маєтку.

Танський Михайло Михайлович (? – 1747.8.12.) – у 1720 р. купив землі у с. Марковцях Бобровицької сотні. Полковий обозний ніжинський (1739.01. – 1746). Письменний. У березні 1739 р. просив на ранг обозничества села Березань і Топчіївку, якими володів сотник олешівський Іван Шрамченко, але були надані його батькові, обозному Івану ж Шрамченку. Д.: NNN, в 1749 р. з нею вів суперечку за спадок брат чоловіка.

Танський Стефан (? – 1730 – 1739 – ?) – значковий товариш. Д.: Євфимія NN, вдова військового товариша Олексія Савича Стефановича.

Танчая N – військовий товариш. Його донька Ганна була дружиною Григорія Федоровича Завойка (1761 – ?).

Танчій Іван – значковий товариш Переяславського полку (1767), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Отаман городовий переяславський (1774).

Тарабан Іван Якимович – військовий товариш Стародубского полку (1700), житель яцківський.

Тарадон N – хорунжий полкової артилерії, його свояк абшитований полковий осавул Іван Гонтаревський (1764).

Тарайковський Олександр Стефанович (? – бл. 1704) – син військового товариша, шляхтич, значний військовий товариш (1703), мав маєтність у с. Івантенках і млин на р. Бойні. 14 квітня 1703 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на куплені ґрунти. Д.: Дарія Михайлівна Мархоленко (? – 1684 – 1705 – ?).

Тарайковський Стефан (? – 1639 – 1669 – ?) – військовий товариш. 24 жовтня 1669 р. стародубський полковник Петро Рославець надав йому дозвіл на спорудження млину у с. Івантенках Погарської сотні на р. Бойні. Д.: Настасія NN, у другому шлюбі за Гудовичем.

Таран (Тараненко) Роман Маркович – козак Погребиської сотні Кальницького полку (1649), сотник остерський Київського полку (? – 1656 – ?), (? – 1657.10. – ?), (? – 1658.19.08. – ?).

Таран Данило – наказний сотник золотоніський Переяславського полку (1726).

Таран Іван – наказний сотник опішнянський Гадяцького полку (1740).

Таран Остап – значковий товариш Ніжинського полку.

Таран Роман Маркович – сотник остерський (? – 1656 – ?), (? – 1657 – ?), (? – 1658 – ?).

Таран Яків – службу розпочав з 1744 р., осавул полковий Війська Запорозького, військовий товариш (з 1764), сотник смілянський Лубенського полку (1765 –1782). Проживав у дворі, де раніше жив сотенний писар Сербин. Внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: N Тимофіївна Микитенко, донька жителя Любецької сотні Чернігівського полку. Мали трьох синів і одну доньку.

Тарануха Давид – розпочав службу з 1773 р. і I Варвинській сотні, у 1777 р. отримав чин сотенного хорунжого.

Тарануха Сава Михайлович (? – 1670 – 1730) – службу розпочав у 1687 р. козаком Орлянської сотні. Приймав участь у кримських походах 1687 і 1689 рр., хорунжий сотенний орлянський Полтавського полку (? – 1694 – ?). Сотник кобеляцький (? – 1712 – 1730 – ?), осавул полковий полтавський (? – 1722 – 1725 – ?), наказний полковник (1721, 1723–1725, 1727, 1730). У 1711 р. залишив свої маєтності під час зруйнування м. Самара. 6 вересня 1715 р. отримав гетьманський універсал на будівництво млинів на р. Ворсклі, а 11 січня 1717 р. – на куплені ним млини на кобеляцькій греблі (2 кола Петра Манця, 3 кола Мануйлихи, 2 кола священика рождественського Федора, 2 кола Захарчихи). Д. Феодосія Данилівна N, мала шинок у Кобеляках.

Таранущенко Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Таранущенко Петро – значковий товариш Прилуцького полку (1734).

Таранущенко Прокіп – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1751 – ?).

Таранущенко Сава – значковий товариш Прилуцького полку (1730 – 1751 – ?), мешканець Варвинської сотні.

Таранченко Іван (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Ніжинського полку (1787). Внесений до II частини дворянської родовідної книги Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Марія NN, донька козака.

Таранченко Кирило – наказний сотник комишнянський Гадяцького полку (1736).

Таранченко Ясько – сотник крилівський. Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві.

Таранчук N – військовий товариш Київського полку (? – 1768), сотник кобизький (з 1768.11.03.).

Таранчук Ісак (1703 – 1761 – ?) – син і онук козаків Остерської сотні, службу розпочав з 1735 р. у кримському поході, козак Козелецької сотні, значковий товариш Київського полку, абшитований значковим товаришем Київського полку (1755.7.02. – 1772 – ?)

Тарасевич N – значковий товариш, його син Клим (1742 – ?) став отаманом сотенним у Стародубському полку (1780).

Тарасевич Авакум Тарасович – син бурмістра ніжинського, полковий сотник ніжинський, полковий осавул ніжинський, наказний полковник ніжинський (1697.08.). Д.: Катерина Володкевич.

Тарасевич Андрій Васильович (? – 1745) – військовий канцелярист (? – 1723 – 1726 – ?), значковий товариш Ніжинського полку (1734), ніжинський полковий осавул (1734–1744). У 1736 р. був у кримському поході. Мав 2 підсусідків у с. Талаліївці І полкової, 4 у Овдіївці, 33 у Володьковій Дівиці ІІ полкової, сотні (1736). Його родичем був священик носівський Василь Милович. Д.: Олена Іванівна Берло, донька переяславського полкового судді.

Тарасевич Андрій Федорович (бл. 1713, м. Мрин – 1795 – ?) – син мринського сотника, мав брата Кіндрата. Службу розпочав з 1752 р., організовував мостові гаті, переправи у Мринській, Олишівській і Кобизькій сотнях. У кримському поході протягом 2 років був ніжиньким полковим хорунжим, значковий товариш Ніжинського (з 1752.16.01.), потім Київського полку, полковий комісар (1753–1754). 1756 р. займався оцінкою мостів. Абшитований військовий товариш (1774.7.07. – 1782 – ?). Мав у Ніжинському повіті 23 підданих. Його тестамент датується 10 січнем 1789 р. Д.: Марія Семенівна Шаргородська (? – ран. 1789).

Тарасевич Гнат – службу розпочав полковим канцеляристом у Прилуцькій полковій канцелярії (1744 – ?), військовий канцелярист (1750 – 1765), військовий товариш (1765 – 1779 – ?). Мав 46 підданих в с. Ветовом Березанської сотні. Д.: Євдокія Володимирівна Думитрашко-Райча, донька бунчукового товариша. Мали синів Кіндрата, Володимира (1774 – ?).

Тарасевич Григорій (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.

Тарасевич Григорій Євстафійович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1752 – ?), мешканець погарський.

Тарасевич Данило Євстафійович (1752 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1765 р. військовим канцеляристом при ГВС, ніжинський полковий осавул (1768–1772), абшитований полковий обозний (1772.15.08.), мав 30 підданих у 1 селі і 1 хуторі (1788).

Тарасевич Дмитро Васильович (? – 1724.28.04.) – за універсалом гетьмана І.Скоропадського 1716 р. володів у Переяславському полку с. Недра (сотня Березанська), Морозівка (сотня Баришівська) і хутором у Яготинській сотні. Старший військовий канцелярист ГВК (1715–1722). У 1718 р. отримав царську грамоту з підтвердженням гетьманських універсалів на с. Недри, пусте місце Обидовського у Ніжині, на користування військовою частиною прибутків з двох млинів на р. Остер. У 1722 р. – бунчуковий товариш, старший канцелярист ГВК (1723–1724). Разом з воронезьким сотником Іваном Холодовичем був посланцем від гетьмана Полуботка в Петербург (1722), реєнт ГВК (1723). Помер у Петербурзі під арештом у Петропавлівській фортеці, куди потрапив 10 листопада 1723 р. Д.: Олена Петрівна Максимович. Їй у 20-40-х роках довелось вести тяжбу за с. Недра з Думитрашками-Райчами.

Тарасевич Євстафій Осипович – військовий товариш (? – 1729), сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (1729.5.01. – 1738), ніжинський наказний полковник. Учасник кримського походу (1736). Мав 17 підсусідків у Володьковій Дівиці, 4 у Овдіївці 2-ї полкової сотні. Д.: Марфа Іванівна Сулима, донька генерального хорунжого.

Тарасевич Євстафій Тарасович (? – ран. 1729.12.) – був у сулацькому поході (1727). Значковий товариш Стародубського полку (? – 1729). Д.: NNN, у другому шлюбі за Яковом Ілейком, значковим товаришем.

Тарасевич Іван Іванович (бл. 1748 – 1798 – ?) – службу розпочав У 1761 р. при Київській полковій канцелярії. Військовий товариш (1768). Обозний полковий 3-го компанійського полку (1773.29.03. – 1778.29.03.). Капітан у відставці. Мав 74 підданих у Ніжинському повіті (1781). Д.: Лизавета Миколаївна Лагутка, донька ніжинського грека.

Тарасевич Іван Федорович (? – 1751) – значковий товариш (1736), сотник мринський (1738). Д.: Марфа Федорівна Лапценська (? – 1781), якась родичка відставному підпоручику Тарасу Лапценському (1781).

Тарасевич Йосип Аввакумович (? – 1732.07) – син полкового осавула ніжинського, обиватель ніжинський (1689), сотник, ніжинський полковий осавул (1703–1713, 1715), знатний військовий товариш (1714, 1727), бунчуковий товариш (1727 – 1732). У 1721 р. гетьман видав універсал за яким з Йосипа стягувалось на користь глухівського міщанина Івана Іванова 700 карбованців, як поручителя за поляка Цибульського, який підрядився поставити 100 пудів міді, але не виконав обіцянки. Крім того Тарасевич покривав 300 рублів збитків за ведення справи. Від нього пішов рід Тарасевичів. За універсалом Мазепи від 16 квітня 1705 р. тримав с. Хибалівку. Д.: Олена N Кулябка (? – 1715 – 1732 – ?).

Тарасевич Кіндрат Федорович – значковий товариш Ніжинського полку (з 1752.16.01.), значковий товариш Київського полку (1763). Д.: (1763) Пелагея Олексіївна N.

Тарасевич Клим (1727 – ?) – син значкового товариша, військовий канцелярист ГВК (? – 1765– ?).

Тарасевич Марко Авакумович – син полкового осавула ніжинського. Його син Яків згадував: «Чтож я и умерший брат мой подписывались и именовались Темрянскими, а не Тарасевичами, то сия отмена последовала причиною приключившейся отцу моему Марку Тарасевичу в глазах темной болезни, которой, будучи в живых, при старости своей глазами не видел, и я потому, будучи в училищи с братом...Петром в латинских школах, назвали себя Темрянскими». Військовий товариш. Мав 3 підданих у Володьковій Дівиці і 1 у Овдіївці (1736).

Тарасевич Матвій – значковий товариш.

Тарасевич Михайло Андрійович (бл. 1752 – 1803 – ?) – службу розпочав 1762 р. у Київській полковій канцелярії. Підканцелярист (з 1764), полковий канцелярист (1767–1773), сотник вакансовий у Київському полку (1773.24.07. – 1781 – ?). У походах не був, підданих не мав. Д.: (після 1779) Розалія NN (? – ран. 1803).

Тарасевич Михайло Матвійович (1735 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав у Київській ПК (з 1765). Значковий товариш (з 1773.6.11.). Абшитований значковий товариш (1788), мав 5 підданих в

одному містечку. Д.: Пелагея N Стефанович, донька значкового товариша. Їх діти: Григорій (бл. 1766 – ?), Іван (1774 – ?), Уляна (1772 – ?), Марія (1781 – ?).

Тарасевич Олексій Опанасович (1730 – ран. 1770) – військовий канцелярист ГВК (? – 1760), військовий товариш у Ніжинському полку (1760.18.10. – ?). Д.: Тетяна NN (? – 1784.28.05.).

Тарасевич Опанас Йосипович – бунчуковий товариш (1732).

Тарасевич Остап Осипович – сотник 2-ї Ніжинської полкової сотні (1729.5.01. – 1738). Наказний полковник ніжинський у фортеці Святої Параскеви, у березні 1738 р. повернувся з походу через старість і хворобу і козакам сотні було дозволено обрати нового сотника. Абшитований бунчуковий товариш (1738 – 1743 – ?). Мешкав у Ніжинському полку, мав 14 дворів, 4 кола млинові, надав позику до військового скарбу – 1 карбованець 50 копійок. Мав хутір при р. Золотоноші, у якому 3 двори найманих людей Золотоніської сотні, при хуторі на р. Золотоноші 1 пішого підсусідка (1750). Д.: Марфа Іванівна Сулима (? – 1713 – 1728 – ?).

Тарасевич Федір Аввакумович (? – 1738) – служив «через сорок лет», сотник мринський (1700–1738). 28 лютого 1710 р. отримав універсал ніжинського полковника Луки Жураковського на ґрунти Урсаловські. У 1728 р. отримав підтверджуючий універсал від гетьмана Апостола на володіння. Приймав участь у кримському поході (1736). Мав 4 підданих у Володьковій Дівиці і 1 у Овдіївці (1736), 10 підсусідків у Мрині, 3 – у с. Комарівці, 2 – у с. Галчин, 1 – с. Стодол, 3 с. Переходівці Мринської сотні.

Тарасевич Федір Осипович – сотник Погарської сотні Стародубського полку.

Тарасевич Яків Андрійович (1731 – 1786 – ?) – службу розпочав з 1747 р. у ГВК, значковий товариш (1763), сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (1763–1782), абшитований бунчуковий товариш (з 1782.16.10.). Проживав у м. Ніжині (1786), мав 134 підданих у 1 місті, 1 селі і 1 хуторі. Д.: Тетяна Василівна Савич, донька бунчукового товариша.

Тарасевич Яків Євстафійович (1727 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1754 р. полковим осавулом ніжинським, абшитований бунчуковий товариш (1767.23.08.). Мав 15 підданих у Березинському повіті (1781), у 1787 р. – 91 підданих у 2 селах.

Тарасевич Яків Тарасович (1705 – 1737 – ран. 1740) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1729 – 1737 – ?). У 1737 р. був у комісії майора Шипова. Д.: Марія Костянтинівна N (1702 – 1743 – ?), мала 10 підданних у м. Погарі.

Тарасевич-Тарасенко Герасим Федорович – син козака Варвинської сотні. Службу розпочав з 1749 р., значковий товариш за довголітню службу батька (з 1749.06.).

Тарасевич-Тарасенко Гнат (1729 – 1780 – ?) – службу розпочав з 1744 р. полковим канцеляристом Прилуцької полкової канцелярії, військовий канцелярист (з 1750). Військовий товариш (1765 – 1779 – ?) у Переславському полку. У с. Ветове Березанської сотні мав 46 підданих. Д.: Євдокія Володимирівна Думитрашко-Райча, донька бунчукового товариша. За нею землі у с. Черевках Яготинської сотні. Мали синів Кіндрата, Володимира.

Тарасевич-Тарасенко Захар Федорович (1713 – 1788 – ?) – син козака Варвинської сотні. Службу розпочав з 1749 р., значковий товариш за довголітню службу батька (з 1749.06.), військовий товариш (з 1774), учасник турецького походу. Абшитований військовий товариш. Проживав у с. Світличному, де мав 12 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія Іванівна Куліш (Саранчук ?), донька виборного козака. Мали синів Хому (1753 – ?) та Івана (1759 – ?).

Тарасевич-Тарасенко Кирило – значковий товариш (1755).

Тарасевич-Тарасенко Михайло Матвійович (1735 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1765 р. у Прилуцькій полковій канцелярії, значковий товариш (з 1766.6.09. – 1781 – ?), абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 5 підданних у 1 містечку. Д.: Пелагея Стефанівна Четвертак, донька значкового товариша.

Тарасевич-Тарасенко Степан Євстафійович (1743/1745 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1758 р. полковим канцеляристом Ніжинської полкової канцелярії, військовий канцелярист (1761 – 1782 – ?) при ГВК і МК, військовий товариш (1765.19.08. – 1784.7.02.), у Ніжинський полковій рахунковій комісії (1766–1775). Направлений у військовий похід (1769). У Ніжинському повіті мав 3 (1782), 13 (1786) підданих. Д.: Євдокія Василівна Кулаковська, донька полкового судді.

Тарасевич-Тарасенко Федір (? – ран. 1763) – значковий товариш, сотник журавський (1729–1753). У 1749 р. самовільно захопив два млини на р. Остер під с. Фастівець Івангородської сотні Ніжиниського полку, які раніше заставив бунчуковому товаришу Якову Жураковському сотник II компанійського полку Яків Дроботковський за 150 рублів. Володів хутором під с. Остапівкою Варвинської сотні. Д.: Марфа Тимофіївна N. Її родичами були компанійський ротмістр Данило Дроботковський та іваницький отаман Олександр Сіятовський. Мала двір у с. Шаповалівка.

Тарасенко N – полковник за Б.Хмельницького.

Тарасенко Андрій – полковник білоцерківський (1664 –1665), після падіння Тетері Біла Церква стала центром знаходження польського регіментаря, який і призначив Тарасенка на білоцерківське полковництво у 1665 р., полковник білоцерківський (1665.18.08. – 1666.20.02. – ?).

Тарасенко Данило Федорович (1749 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1787). Д.: Марія NN, донька поручика.

Тарасенко Іван – хорунжий полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1732 – ?).

Тарасенко Кіндрат Якимович (? – 1634 – 1654 – ран. 1705) – козакував на Правобережжі. 2 жовтня 1670 р. разом з Петрановським отримав інструкції з козацької ради і 2 грудня цього року вони прибули на сейм до Варшави. Восени 1671 р. ханенківці були розгромлені наказним гетьманом Кіндратом Тарасовичем і паволоцьким полковником Гамалією. Суддя полковий прилуцький (1687 – 1693 – ?), двоюрідний брат гетьмана Петра Дорошенка. Мазепа у 1689 р. надав с. Мамаївку у полковій сотні. Значний військовий товариш (1689), їздив до Москви з гетьманом. Д.: Євдокія Василівна N, у другому шлюбі за Хмельницьким. Її тестамент 8 червня 1730 р.

Тарасенко Костянтин – значковий товариш Полтавського полку (1735), мав шинок у Полтаві.

Тарасенко Леонтій – військовий товариш (1729).

Тарасенко Максим Тарасович – син військового товариша, осавул полкової артилерії (? – 1737 – ?). Вій-

ськовий товариш. Його онуки мешкали у м. Вороніжі (1787).

Тарасенко Матвій – значковий товариш Прилуцького полку (1729), у с. Полонки разом з журавським сотником Федором Тарасенком мав 9 господарств підданих.

Тарасенко Матвій (1737/1742 – ?) – з різночинців. Службу розпочав 20 травня 1757 р., військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – 1787 – ?). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марфа Федорівна Постольник, донька військового товариша.

Тарасенко Олександр Федорович (1747 – ?) – син військового товариша, військовий канцелярист, житель с. Орловки (1781), у якій брати мали 73 нерозділених підданих, військовий товариш (1787).

Тарасенко Тарас – військовий товариш.

Тарасенко Федір – сотник журавський. Мав двір у с. Полонному.

Тарасенко Федір Григорович – військовий товариш (с. Орловка).

Тарасенко Хома Захарович (1753 – ?) – син військового товариша, значковий товариш Прилуцького полку (1773 – 1781 – ?). Д.: NNN, донька козака. Мали сина Петра.

Тарасенко Яків – службу розпочав 1754 р. і у тому ж році став осавулом полковим. Абшитований бунчуковий товариш.

Тарасенко-Кіндратович-Золотаренко Яків Кіндратович (? – 1651 – 1709 – ?) – житель прилуцький (1686), сотник прилуцький (? – 1690 – 1709 – ?), значний військовий товариш. У 1717 р. взятий до Москви. Тримав на уряд с. Колесники, а у 1709 р. отримав гетьманський універсал на сс. Сезки і Буди. Помер бездітним. Д.: Марія Семенівна N (? – 1730 – ?).

Тарасів Павло – сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1669.26.06. – 1672 – ?).

Тарасов Данило Федорович (1750 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1788). Д.: Марія NN, донька поручика.

Тарасович Андрій Федорович – полковий хорунжий ніжинський, значковий товариш Київського полку. Д.: Марія Семенівна Шаргородська, донька значкового товариша.

Тарасович Іван – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. повернувся з польського походу.

Тарасович Йосип – значний військовий товариш (1722). 3 грудня 1722 р. призначений комісаром у комісію полковника Семена Давидова, призначену за наказом царя для розмежування кордонів Почепа.

Тарасович Костя – значковий товариш Полтавського полку 1735 – 1755, у 1736 р., відправлений до Переяслава при команді за осавулів та при інших посадах. Жив у Полтаві, мав двір там і у с. Петрівка. Мав шинок у Полтаві і хутір під Полтавою (1735).

Тарасович Леонтій – суддя полковий миргородський (? – 1687.08. – ?).

Тарасович Максим (1727 – 1767 – ?) – службу розпочав з 6 січня 1760 р., значковий товариш (з 1766.5.05.).

Тарасович Матвій Тарасович – шляхтич, значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?), житель с. Полонного. Володів хутором під с. Остапівкою Варвинської сотні.

Тарасович Михайло (? – 1779 – ?) – службу розпочав з 1743 р., значковий товариш Полтавського полку (рахувався і 1755 р., з 1762.30.06.). Мав двір у с. Петрівці.

Тарасович Павло – Тарасченко Луцик, Харко, Павло козакували у сотні Кулаги Канівського полку (1649). Сотник сорочинський (? – 1659.11. – 1661.15.05. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Тарасович Федір – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку 1751–1755 р., мав двір у Полтаві та у с. Петрівка.

Тарасович Харитон – козацький старшина (1664. 11.).

Тарасович Яків (1705 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового коня (1735).

Таратурка Іван – наказний сотник березанський Переяславського полку (1738).

Таращук N – сотник кобижський Київського полку (1768.11.03. – ?).

Тарновський Василь – осавул полковий полтавський (1-й; 1773 – 1781 – ?).

Тарновський Василь Якович (1751/1754 – ?) – навчався за кордоном, бунчуковий товариш (1775.10.03. – 1779 – ?), член Генеральної рахункової комісії. Працював у ГВС (1779). Надвірний радник (1788). Мав 1020 підданих. Д.: (1783) Настасія Василівна Туманського, донька генерального писаря. Мали синів Якова (1784 – ?) і Василя (1785 – ?), доньку Олександру (1786 – ?).

Тарновський Данило Михайлович (1715 – 1747 – ран. 1750) – навчався у класі граматики (1727). Службу розпочав з 1730 р., військовий товариш. У 1736 р. потрапив у полон до татар під фортецею Бузова. Бунчуковий товариш (з 1737.3.02.). Володів хут. Хортиця у Варвинській сотні (1747). У 1744 р. побив козака с. Гнідин Варвинської сотні Сидора Стариковського, а у 1747 р. захопив сіно у козака Федора Семененка і побив його самого. У 1747 р. полковник прилуцький Галаган захопив його сіно на хортицькому степу і заборонив йому там випасати худобу. ГВК заборонила полковнику Галагану, бунчуковому товаришу Дмитру Марковичу, прилуцькій полковій старшині втручатися у ведення судових справ Тарнавського з вдовою значкового товариша Кисловича Уляною, значковим товаришем Спиридоном Григорієвим та козаком Федором Коркошкою. Протягом 1747–1748 рр. ГВК розглядала справу про несплату боргів його батьків полковому канцеляристу Павлу Кисловичу. У 1749 р. розпочалась тривала сварка за млин із ставом та ґрунтами з священиком с. Мамаївки Іваном Васильовичем, який продовжили його спадкоємці. Д.: (? – 1736 – 1747 – ?) Ганна Мануйлівна N (1717 – бл. 1792). Мали сина Петра і доньку Марію. Вдова (? – 1750 – 1792). Володіла с. Гнідинцями Варвинської сотні, мала 4 посполитих у м. Варві, 1 – с. Леляках Варвинської сотні. У 1750 р. священик с. Мамаївки скаржився на неї за захоплення його частини млина та ґрунтів поблизу с. Гнідинців. У 1755 р. забрала худобу у підканцеляриста Прилуцької полкової канцелярії Артема Назарієва.

Тарновський Іван – полковник волинський (1657). Ротмістр гетьманської надвірної корогви Виговського.

Тарновський Іван Григорович – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (1732.12. – 1748).

Тарновський Іван Данилович (? – 1745 – ран. 1779) – службу розпочав з 1755 р. У 1756 р. разом з братом Петром судилися з полковником Галаганом за хут. Кам'янку та степ Хортицький у Варвинській сотні. Військовий канцелярист ГВК. У 1759 р. побив козака

с. Леляків Федора Гапоненка. Сотник 2-ї Варвинської сотні Прилуцького полку (1760.9.11. – 1769.19.01.). У 1762 р. звинувачений у використанні козаків на приватних роботах. Бунчуковий товариш. Полковник гадяцький (1772.14.05. – 1777). Д.: (1763) Фекла Тимофіївна N, вдова калузького купця Василя Степановича Угрюмова. У 1779 р. проживала хут. Калиновецькому І Варвинської сотні, за нею 81 підданий у 1-й і 2-й Варвинських сотнях.

Тарновський Матвій Андрійович – сотник 2-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1731 – 1735).

Тарновський Михайло – наказний сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1744).

Тарновський Михайло Федорович (? – 1730) – значний товариш Прилуцького полку (1709). 15 червня 1709 р. отримав від прилуцького полковника Носа лист на с. Гнідинці. сотник 1-ї Вавринської сотні Прилуцького полку (1713 – 1729). Д: Софія Данилівна N.

Тарновський Павло Іванович – наказний сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (1736).

Тарновський Петро Васильович (1766 – ?) – службу розпочав 3 травня 1775 р. підканцеляристом, значковий товариш Полтавського полку (1778.22.08. – 1784), рекомендувався в чин прапорщика. Корнет (з 1784.24.07.). Д.: Ганна Прокопівна Морозова.

Тарновський Петро Данилович (1732/1736 – 1787 – ?) – у 1754 р. з служителів Прилуцької полкової канцелярії переведений до канцеляристів. Військовий канцелярист (? – 1762 – 1763), його «сказка» датована 1762 р.. Військовий товариш (з 1763), сотник журавський Прилуцького полку (1764.8.09. – 1771.10.11.), абшитований бунчуковий товариш (1772 – 1779 – ?). У 1772 р. полковий командир над козаками Прилуцького полку. Колезький асесор (1787). Мав 704 підданих у одному містечку і 4 селах. Проживав у с. Гнідинці 2-ї Варвинської сотні, де мав 50 підданих (1779). Д.: (? – 1769 – 1784 – ?) Євдокія Петрівна Войцехович (? – 1745 – 1784 – ран. 1787), донька бунчукового товариша. Їй у придане Чернігівського полку Городницької сотні в сс. Добряному, Семенівському 40 підданих.

Тарновський Степан Васильович (? – 1730.14.01.) – 21 січня 1709 р. отримав охоронний універсал на маєтності у Прилуцькому полку і млини на р. Удаї (у сс. Полонному, під Журавкою, Потоками, Грабовим), а 10 листопада 1712 р. на сс. Манджосівку і Білоцерківці. Значний військовий товариш (1712). 19 серпня 1716 р. чернігівський полковник підтвердив право на ґрунти у різних місцях Городницької сотні, острів Кримок, млин на р. Вербча, куплених і подарованих йому тестем. Бунчуковий товариш (1726). Д.: Гафія Степанівна Бутович, донька генерального осавула. Батько надав їй двори, куплені ним у с. Автупичах. 8 липня 1730 р. отримала гетьманський універсал на маєтності чоловіка. Мала хутір під с. Рудівкою (1732). У 2-му шлюбі заміжня за Михайлом Тихоновим, капітаном (1740), майором (1744).

Тарновський Федір Іванович – син військового товариша, сотник варвинський (1689–1693). 28 квітня 1691 р. отримав універсал на млин на р. Удай.

Тарновський Яків Степанович – військовий канцелярист ГВК (1740–1741), бунчуковий товариш (1741–1762). Мав приїжджий двір, шинок у Гадячі, двір приїзжий у с. Велбовці та 5 підданих, шинок у с. Липовій Долині. У 1745 р. мав у Лубенському полку у Пирятинській сотні у с. Білоцерковці приїжджий двір та підданих посполитих малогрунтових могучих 2 двори, 10 малогрунтових не могучих, 6 дворів тяглих убогих та 15 піших, там же його 3 двори підсусідків, у с. Яцині 4 двори піших посполитих. У жовтні 1747 р. абшитований полковник Гнат Галаган захопив і розорив у нього сіножать. У 1758 р. мав суперечку за ліси з польським шляхтичем Реутом. Генеральний бунчужний (1762.8.03. – 1779). Президент для військових судів комісії (1779). Д.: Олена Василівна Кочубей.

Тартало Михайло – сотник кропивненський (? – 1649 – ?).

Татарин Павло – наказний сотник синявський Чернігівського полку (1733.02.).

Татаринченко Жадан – сотник зінківський (? – 1649 – ?).

Тахтай Данило – сотник хмелівський, сотник лубенський.

Твардовський Дем'ян Степанович – син зборщика сотенного хорольського (1752). Службу розпочав при сотенному правлінні (з 1749), у ГВК (з 1758), у миргородській рахунковій комісії (з 1764), полковий канцелярист, військовий товариш (? – 1779 – 1781 – ?), володів хутором у Хорольській сотні. Проживав у с. Оврашовці. Д.: N Василівна Устимович, донька військового товариша.

Твердевський N – писар за гетьмана Кулаги (1632).

Твердохліб Василь Федорович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку.

Твердохліб Іван – товариш полку Полтавського (1670).

Твердохліб Федір – значковий товариш Лубенського полку.

Телесницький Петро Матвійович – старший полковий канцелярист Стародубського полку (1755–1760), військовий канцелярист (1764). Двоюрідний брат генерального судді Іллї Журмана. Д.: Параска Петрівна Ласкевич, донька бунчукового товариша.

Телюченко Михайло – полковник іркліївський (1648 – ?), сотник борківський (? – 1649 – ?).

Тель Григорій – сотник орлянський Полтавського полку (1747–1749).

Тельвінський Василь – військовий товариш, його правнук Павло Семенович (1732 – ?) – священик (1787) у Новгород-Сіверському повіті.

Тельний Терентій – значний військовий товариш (1693).

Тельний-Лаврененко Терентій Григорович (? – 1745 – 1788 – ?) – онук значного військового товариша, службу розпочав козаком у 1758 р., осавул сотенний новгородський (1765 – 1774), військовий товариш (з 1774.7.05.), мав хутір Лавренковий біля с. Арапович Новгородської сотні, володів вапняним заводом. Д.: Катерина Семенівна Савицька, донька священика.

Темниченко Василь – сотник голтв'янський Чигиринського полку (? – 1671 01. – ?).

Темранський Петро Маркович (? – 1724 – ран. 1784) – син військового товариша, військовий товариш Ніжинського (? – 1743 – 1752), потім Київського полку (1752 – 1756 – ?). У 1743 р. мав 2 двори, надав позику до військового скарбу – 8 копійок, у 1747 р. мав приїжджий двір у м. Олишівка. Д.: Олена Іванівна Мокрієвич (1720 – ?).

Темранський Яким Маркович (? – 1710 – 1784 – ?) – син військового товариша, протягом 1727–1731 рр. скуповував ґрунти у Володьковій Дівиці. Військовий товариш (1745). Отаман городовий борзнянський (1758.09. – 1764.07.), возний Ніжинського

гродського суду (1767–1773). Абшитований сотником (1773.27.08). Д.: (? – 1745 – ?) Ганна Петрівна Кулаковська, у 1741 р. – вдова, це її другий шлюб, у 1761 р. проживала у Мрині.

Тендетніков Опанас – осавул полкової артилерії Прилуцького полку.

Теодорович Андрій – у 1731 р. під гетьманську протекцію був узятий колишній канцелярист, житель м. Вороніж.

Теодорович Яків – писар полковий лубенський (? – бл. 1680 – ?), (1695 – ?).

Тепличенко Сергій Іванович – сотник опішнянський (? – 1649 – 1654 – ?).

Теплуцький Олексій – полковник київський (? – 1648.06. – ?).

Терейковський-Терехно Василь Степанович – значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Терейковський-Терехно Степан Дмитрович – син козака ройського, службу розпочав з 1755 р. козаком виборним, з 1768 р. сотенний осавул ройський, був у походах 1769, 1770, 1773 та 1774 рр. на турецьку війну. Значковий товариш Чернігівського полку (1777 – 1780 – ?), мав 1 підсусідка у с. Роїщах. Одружений з донькою козака. Мали двох синів (Андрія і Степана) одному 11 р., а інший малолітній при ньому вдома (1780).

Теремецький N – військовий товариш. Його донька Настасія заміжня за Степаном Матвійовичем Косинським (1748 – ?), священиком с. Івот Кролевецького повіту.

Терентенко-Флоринський Андрій – військовий товариш, бунчуковий товариш.

Терентенко-Флоринський Андрій Іванович (? – ран. 1769) – приймав участь у баталії під Полтавою у 1709 р. Міщанин купецький і торговий полтавський (1718). Придворний співак, 28 серпня 1742 р. його дім у Опішні був звільнений від всяких податей, постоїв і служб. Бурмістр полтавський (? – 1755 – 1758). У 1755 р. бунчуковий товариш Федір Левенець захопив у нього сіно і порубав ліс. Абшитований значковий товариш Полтавського полку (1758 – 1759 – ?).

Терентенко-Флоринський Григорій Данилович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1782). Мешканець батуринський. Мав у Полтавському полку у с. Пушкарівці і у трьох хуторах, Кролевецькому повіті у с. Ксензевці 118 підданих. Д.: (1774) Уляна Дмитрівна Стожок, донька колезького асесора.

Терентенко-Флоринський Данило Андрійович (1719 – 1770 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1737 р., бурмістр полтавський. У 1763 р. отримав чин військового товариша (1763 – 1765 – ?) і посаду виконуючого обов'язки війта. Бунчуковий товариш (? – 1769 – 1770 – ?).

Терентенко-Флоринський Іван Андрійович (1726 – 1762 – ?) – служив з 1759 р. значковим товаришем (з 1759.5.02.). У 1760 р. призначений військовим товаришем. Комісар по збору консистенської дачі за 1760–1761 рр.

Терепець Юхим – сотник вереміївський Чигиринського полку (? – 1661.11. – ?).

Терещенко Григорій – осавул полкової артилерії Полтавського полку (? – 1722 – 1724 – ?).

Терещенко Нестор – сотник Мошенської сотні Черкаського полку (?–1649–?).

Терещенко Павло – сотник полковий Прилуцького полку (? – 1649 – ?). Мав годованика Юрка Терехова.

Терещенко Федір Павлович – козак сотні Прилуцького Павла Тереха (1649). Осавул полковий прилуцький (1654). Полковник прилуцький (? – 1659.09. – 1661), за нього Переяславську угоду 1659.15.10. підписав писар полковий прилуцький Василь Севастянович. Полковник прилуцький (? – 1662.04. – 07. – ?). 17 грудня 1659 р. надав універсал Пустинському монастирю на млин на р. Удай, забраний за проступок у Демка. Цей універсал був завірений особистою печаткою Терещенка. Підтримував наказного гетьмана Якима Сомка. Неписьменний.

Терещенко Яків (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку. Мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька козака.

Терлецький Сава Іванович (1708 – 1770 – ?) – син священика с. Бубнівської Слобідки, службу розпочав з 1733 р., ротмістр охочекомонного Часникова полку (? – 1739 – 1742). У 1747 р. відсудив у сотника Кандиби родове село дружини Шабельники. Військовий товариш (1742.6.04. – 1770 – ?). Вів тяжби з козаками і посполитими Бубнова за сіножаті (1754–1755). Його батько Іван Васильович Терлецький, рідні брати священики слобідські Федір (1764–1767) і Леонтій Терлецький (1752). Мав двір житловий, посполитих малогрунтових у с. Шабельники Піщанської сотні та хутір. У селі знаходився і двір його рідного брата Мойсея Терлецького. Д.: Ганна Олексіївна Стефанович (? – 1720 – 1775 – ?), ?), проживала у с. Дєньга Кропивненської сотні. Називала своїм швагром Івана Свірського (1749). Сава і Ганна Терлецькі мали сина Платона (1759 – 1774 – ?) і доньок Наталію (1743 – 1774 – ?) – Ч.: Кирило Петрашевич, син померлого золотоніського священника; Уляну (1745 – 1774 – ?) – Ч.: Гаврило Григорович, військовий товариш; Феодосію (1751 – 1774 – ?) – Ч.: Іоан Сизонович, священик; Ганну (1755 – 1774 – ?) – Ч.: Петро Федорович Тимковський, полковий осавул і пошмейстр; Євдокію (1758 – 1774 – ?), Дарю (1764 – 1774 – ?).

Терміновець Федір Олексійович – сотник козелецький Київського полку (? – 1682.01. – ?).

Тернавіот Іван – бунчуковий товариш у Київському полку (? – 1723 – 1734 – ?). Мешкав у Києві у нижньому місті. Поминання роду бунчукового товариша Тарнавіота Івана у Києво-Сергієвій пустелі: архимандрити Софроній, Митрофан; раби Божі Іван, Меланія. Д.: Меланія Дмитрівна Мирович.

Тернавіот Петро Стерієвич (1697 – 1763 – ?) – син війта ніжинського. Служив з 1718 р., значковий товариш (1718–1729), з 1729 р. ніжинський війт за призначенням гетьмана Апостола (1729–1760), головний екзактор військовий – тримав на відкупі індуктивний збір за 27 000 карбованців. Бунчуковий товариш (з 1760). Володів с. Плоским. Д.: N Павлівна Яворська, донька ніжинського протопопа.

Тернавський Андрій – значковий товариш Переяславського полку, мав двір житловий у Переяславі (1750).

Тернавський Василь Іванович – службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем, військовий товариш Полтавського полку (1761–1773), осавул полковий полтавський (1773.7.03. – 1779 – ?), мав двір у Полтаві та приїзжий у Старосанжарові.

Тернавський Володимир Васильович – син осавула полкового полтавського, військовий товариш Полтавського полку, рекомендувався до надання чину поручика.

Тернавський Іван Григорович – значковий товариш (1701–1715), сотник старосанжарський (1715–1722), бунчуковий товариш (? – 1732), сотник полковий полтавський (1732 – 1744 – ?). мав двір приїзжий у Полтаві в 1732 р., та шинок у Старосанжарівській сотні

Тернавський Іван Степанович – військовий товариш (? – 1766 – ?).

Тернавський Павло Іванович (? – 1736) – помер у кримському поході, заміщаючи батька на чолі сотні полкової Полтавської.

Тернавський Петро Васильович – син осавула полкового полтавського, значковий товариш, рекомендувався у чин прапорщика.

Тернавський Степан – запорожець, значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1751 – ?).

Тернавський Степан Васильович (? – 1730.14.01.) – 21 січня 1709 р. отримав охоронний універсал на маєтності у Прилуцькому полку і млини на р. Удаї (у сс. Полонному, під Журавкою, Потоками, Грабовим), а 10 листопада 1712 р. на сс. Манджосівку і Білоцерківці. Військовий товариш у Прилуцькому полку (1710), значний військовий товариш (1712). 19 серпня 1716 р. чернігівський полковник підтвердив йому право на ґрунти у різних місцях Городницької сотні, острів Кримок, млин на р. Вербча, куплені і подаровані йому тестем. Бунчуковий товариш (? – 1726 – 1730). 1727 р. мав суперечку з отаманом, війтом і козаками с. Переписа Городницької сотні за сл. Деревин. Д.: Гафія Степанівна Бутович, донька генерального осавула. Мала хутір під с. Рудівкою (1732). У 2-му шлюбі заміжня за Михайлом Тихоновим, капітаном (1740), майором (1744).

Тернавський Федір Іванович – шляхтич гербу «Сас». Сотник варвинський (1689 – 1693). 28 квітня 1691 р. отримав універсал на млин на р. Удай. Значний військовий товариш.

Тернавський Яків – бунчуковий товариш (1747), мав у д. Ямище 4 підсусідських та 13 ратушних підсусідків, у Овтуничах 9 дворів підсусідків, у с. Деревинах 21 двір посполитих.

Тернавський-Ляшко Іван Осипович – шляхтич гербу «Лелева». Козак сотні Демської Кропивненсього полку (1649). Військовий товариш (1685). Мав млин на р. Удаї на греблі Варвинській. 19 січня 1685 р. полковник Л.Горленко надав йому сіножать Жидівську під с. Гнідинцями.

Терновський Андрій – значковий товариш Переяславського полку, 12 листопада 1749 р. вийшов у відставку.

Терновський Василь Іванович – син сотника полкового полтавського, службу розпочав з 1748 р. значковим товаришем, військовий товариш (1761–1773), осавул полковий полтавський (1773.7.03. – 1779 – ?), мав двір у Полтаві та приїзжий у Старосанжарові.

Терновський Іван Григорович – значковий товариш (1701–1715). У 1703 р. в польському поході з полковником прилуцьким Горленком, 1707–1709 рр. у команді князя Долгорукого з Скоропадським. Сотник старосанжарський (1715.14.03. – 1722), був у Кам'яному Затоні з командою Полтавського полку два роки. У 1719 р. з сотнею на царичанській лінії у команді полковника гадяцького Милорадовича. Гетьманом Скоропадським у 1721 р. разом з опішнянським сотником Корицьким направлений до графа Головкіна і канцлера Шафірова в Петербург, де були рік. Бунчуковий товариш (1722–1732), з 1725 р. майже три роки в сулацькому поході. Сотник полковий полтавський (1732.3.12. – 1744 – ?). Мав двір приїжджий у Полтаві (1732) та шинок у Старосанжарівській сотні.

Терпицький Іван (? – 1717) – хорунжий полковий чернігівський (? – 1695 – 1698 – ?). Раніше 1683 р. від полковника Борковського отримав с. Бакланову Муравейку. Д.: Марія NN. Полковник Полуботок відібрав у неї маєтність чоловіка і передав її «ключнику своєму» Івану Михайловському, який у 1721 р. отримав гетьманський указ на с. Бакланову Муравейку. У 1722 р. її піддані у цьому селі відмовились відбувати їй повинності, вирубали ліс і підпалили маєток. Внаслідок чого вона з дітьми була доведена до розорення 21 вересня 1731 р. гетьман Апостол повернув їй маєтність Бакланову Муравейку, де вона мала 3 двори посполитих (1739).

Терпицький Йосип Іванович – син полкового хорунжого чернігівського. Значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1755 – ?), проживав у с. Баклановій Муравейці Вибельської сотні. Мав посполитих у с. Орловці 7 дворів та житловий двір у д. Баклановій Муравейці (1743), у д. Баклановій Муравейці 1 двір посполитих (1747). 26 квітня 1750 р. продав батьківську маєтність господарю двору Наталії Дем'янівни Розумовської Семену Івановичу Пустоті.

Терпицький Петро – значковий товариш Чернігівського полку (1707 – 1725 – ?). 1708 р. був на будівництві фортеці в Києві, 1716 р. – в поході під Гадяч.

Терський Мартин – сотник лукомський (? – 1661.29.08. – ?).

Тесленко Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1738 – 1747), мав двір у с. Дейкалівці.

Тесленко Дмитро Васильович – значковий товариш Гадяцького полку (1747), володів двором у с. Дейкалівці разом з братом Іваном.

Тесленко Іван Васильович – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1730 – 1751 – ?), жив у Зінківській сотні, був у походах 1738 і 1739 рр. Жив у с. Дейкалівці.

Тесля Кіндрат – колишній сотник. Мешкав у м. Манджелеї (1738).

Тиміш – писар (1637).

Тиміш – сотник куринський (1649).

Тиміш (вірогідно, Тимош Куліш) – сотник Бабанської сотні Уманського полку (? – 1653.12. – ?). 1653.18.12. приїхав від Б.Хельницького з-під Вінниці у Бабани до стольника Родіона Стрешнева.

Тимків (Тимченко) Гнат – козак Глинської сотні Миргородського полку (1649), сотник Прилуцького полку (? – 1661.05. – ?), член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви.

Тимковський Федір Назарович (1739 –1790. 29.08.) – син священика Покровської церкви с. Войтове Березанської сотні. Службу розпочав з 1756 р. полковим канцеляристом, з 1762 р. – сотенний осавул 1-ї полкової сотні, з 1768 р. – військовий товариш, з 1 березня 1773 р. – вакансовий полковий осавул. Пошмейстер переяславський (з 1776). У 70-х роках купив хутір на р. Згар, який всі називали Тимківщина. Мав 5 підданих у Кропивненській сотні. Д.: (бл. 1770) Ганна Савівна Терлецька (1755 – 1788 – ?), донька військового товариша. Мали сина Олександра

Тимонович Василь (1674 – 1764 – ?) – служив з 1709 р., був у поході проти шведів, у 1711 р. у прутській баталії, писар сотенний топальський (? – 1723 – ?), (? – 1729 – ?). У 1729 р. призначений від Стародубської

полкової канцелярії значковим товаришем. У 1732 р. був комісаром, у 1733 р. – асесором. У 1734 р. був у азовському поході, у 1735 р. збирав у полку крупу і доставляв у Полтаву для Потоцького магазину. У 1736–1758 рр. був наглядачем над вівчарними заводами Стародубського полку. У 1757 р. отримав відставку від служб абшитованим значковим товаришем.

Тимонович Дмитро (1712 – ?) – полковий канцелярист, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового коня (1735).

Тимонович Роман – значковий товариш Стародубського полку (1761), сотенний возний (1783). Д.: Варвара Дмитрівна Стефановська, донька протопопа семенівського.

Тимофіїв Іван – гербований шляхтич, полковий канцелярист (? – 1759 – 1762 – ?), значковий товариш Переяславського полку (? – 1766 – 1767 – ?) ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Сотник 3-ї полкової сотні (? – 1772 – 1773).

Тимофіїв Петро – значковий товариш Стародубського полку. У 1737 р. був дозорцею, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Тимофій – жив у другій половині XVI ст., прапрадід Остапа.

Тимофійович Андрій – козак миргородський (1649), сотник краснопільський Миргородського полку (? – 1658.03. – ?).

Тимофійович Василь – писар полковий полтавський (? – 1711.04. – ?), (? – 1724 – ?), писар полкового суду полтавського (? – 1734.2.01. – 1737 – ?).

Тимофійович Григорій – обозний полковий стародубський (? – 1678.12. – 1683.25.01. – ?).

Тимофійович Данило Тимофійович (бл. 1721 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1775 – 1788 – ?), мешканець веприцький, де мав 10 підданих (1788). Д.: NNN (? – ран. 1788). Мали сина Семена (бл. 1748 – ?), доньок Уляну (1770 – ?), Марію (1772 – ?).

Тимофійович Євстафій – отаман городовий уманський (? – весна 1672 – ?).

Тимофійович Іван – сотник 3-ї полкової Переяславської сотні (? – 1772 – 1773).

Тимофійович Іван – сотник Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Тимофійович Іван Тимофійович (1716 – ?) – абшитований значковий товариш (? – 1775 – 1788 – ?). Мав 72 підданних у м. Верпику і 1 селі (Гадяцький повіт). Д.: NNN (? – ран. 1788). Мав синів Пилипа (бл. 1745 – ?), Семен (1748 – ?), Матвій (1750 – ?), Кириян (1757 – ?), Матвій (1762 – ?).

Тимофійович Іван Тимофійович (1740/1744 – ?) – служив з 1761 р., бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1782 – 1788 – ?). Мав 454 підданих у м. Веприку, 2 селах і 1 хуторі. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до VI частини родовідної книги. Мешканець веприцький. Д.: Ганна Григорівна Богданович, донька бунчукового товариша.

Тимофійович Лазар (Лазаревичі) – сотник Погарської сотні Стародубського полку (? – 1672.05. – 1676.02. – ?).

Тимофійович Лукаш – суддя військовий (1635).

Тимофійович Максим – значковий товариш Миргородського полку (1764), власник хутора поблизу с. Черевки.

Тимофійович Олексій – писар сотенний (?–1747), сотник 5-ї сотні 1-го компанійського полку (1747–1751 – ?).

Тимофійович Семен Данилович (бл. 1748 – ?) – абшитований сотник (1782), мав 5 підданих у Гадяцькому повіті.

Тимофійович Федір – абшитований військовий канцелярист ГВК (1761).

Тимошевич Богдан – писар ГВС регіменту Сомка (? – 1662.04. – ?).

Тимошевич Лев – значковий товариш Чернігівського полку.

Тимошевський Василь Денисович (1759/1761 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1787 – ?), мав 19 підданних у 1 селі. Д.: Марія Григорівна Білецька, донька отамана сотенного.

Тимошевський Василь Якимович (1717 – 1775 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1761 р. значковим товаришем Прилуцького полку, абшитований значковий товариш (1787). Д.: Марія Прокопенко, донька козака. У 1774 р. мали два сина.

Тимошевський Данило Денисович (1739/1741 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1759 р., військовий товариш (1766 – 1783 – ?). Абшитований військовий товариш (1787), мав 35 підданих у 1 селі.

Тимошевський Денис Якимович – значковий товариш Прилуцького полку (1732 – 1751 – ?). У лютому 1749 р. на його дім напали, побили і пограбували піддані підпрапорщика Глухівського гарнізону Івана Мироновича. Абшитований військовий товариш (? – 1772 – 1779 – ?). Проживав у с. Липовому Корибутівської сотні, де мав 18 підданих. Д.: Настасія Данилівна Савіна, донька полкового хорунжого. Мали синів Данила, Василя (1759 – ?), Федора (1766 – ?), доньок Ганну (1755 – ?), Єфросинію (1757 – ?), Уляну (1767 – ?).

Тимошевський Іван – наказний сотник красноколядинський Прилуцького полку (1712).

Тимошевський Яким (? – 1700 – 1751 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – 1748), абшитований військовий товариш через старість (з 1748). Проживав у с. Липовому Корибутівської сотні.

Тимошенко Василь – значковий товариш (1781), військовий товариш Миргородського полку. Абшитований у 1785 р., не отримав російського чину (1788). Володів хутором в Уцтивицькій сотні.

Тимошенко Василь – отаман курінний Миргородської сотні (1711), значковий товариш (1738).

Тимошенко Влас Іванович – службу розпочав з 1759 р., полковий канцелярист (з 1772), значковий товариш Миргородського полку (з 1765). Д.: Феодосія Іллівна Панченко, донька козака 1-ї Миргородської сотні.

Тимошенко Іван Тимофійович (? – 1671 – 1714.05) – син полковника стародубського Тимофія Олексійовича. Значковий товариш (? – 1701 – 1714), учасник польського походу. 1701 р. написав заповіт, враховуючи похід проти шведів. Потрапив у шведський полон у березні 1706 р. під Несвіжем, де перебував півтора року. 1708 р. отримав царську грамоту, 1709 р. – гетьманський універсал на 19 дворів у д. Меріновці. Тримав двори у д. Случок, с. Тарасівка, осадженому його батьком. Д.: (1693) Євфимія Спиридонівна Ширай (? – ран. 1748), черниця Катерина (1729). У 1729 р. разом з дітьми згідно універсалу Скоропадського 1714 р. тримала двори у д. Меріновці.

Тимошенко Йосип – хорунжий полковий полтавський (? – 1682 – ?).

Тимошенко Максим – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1722.04. – ?), наказний сотник уцтависький (1723.10.).

Тимошенко Мисько (? – 1619 – 1651 – ?) – разом з Проциком Тимошенком козаки лубенські Миргородського полку (1649). Полковник лубенський (1651.03.).

Тимошенко Михайло – значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1752 – ?). Проживав в Уцтавиці, де мав приїжджий дім.

Тимошенко Павло – значковий товариш Миргородського полку, проживав в Уцтавиці (1738).

Тимченко Андрій – значковий товариш Гадяцького полку (1735). Селітряний заводчик, жив у Опішні. Від походів звільнений його двір з одною хатою.

Тимченко Андрій Павлович – значковий товариш (1790). Д.: Дарія N Коновалова, донька військового товариша.

Тимченко Григорій Опанасович (? – 1700 – 1747) – учасник царицинського, ладозького, кримського, очаківського походів. Значковий товариш Полтавського полку (1732 – 1739), призначений для збору в полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів. Мав шинок і хутір у Сокільській сотні. Призначений сотником новосанжарським за служби батька і його самого (1739 – 1747). Купив дубняк у козака Старосанжарської сотні Михайла Карпенка (1743.03.) і ще один у козака Старосанжарської сотні Василя Павелка (1754.2.09.).

Тимченко Григорій Семенович – син військового товариша, значковий товариш (1771 – 1772 – ?).

Тимченко Данило – осавул полковий полтавський (1747).

Тимченко Данило – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1670.10. – 1672.05. – ?).

Тимченко Данило (1705 – ?) – службу розпочав з 1731 р., селітряний заводчик, який імператорським указом звільнений від податків і військових походів (1736), значковий товариш Гадяцького полку (1742), 1742 р. разом з вакансовим сотником Іваном Черняком і мешканцем полтавським Максимом Веремієвим отримав указ ГВК про розшук селітряних копалин і заборону чинити їм спротив. 1754 р. мав суперечку за землю з опішнянським мешканцем Яковом Гамалією. Військовий товариш Гадяцького полку (з 1758).

Тимченко Данило Іванович (1718 – 1767 – ран. 1788) – службу розпочав у січні 1745 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1758.31.12.) (за універсалом гетьмана Розумовського), також з 1745 р. «в произвождении» селітряного заводу і до 1767. Д.: Параска Григорівна N (1732 – 1790 – ?), по смерті чоловіка володіла 25 піданими в Зіньківському повіті (1788). Мали синів Павла, Тимофія (корнет), Петра (секунд-майор, Д.: Варвара Дмитрівна Купчинська, донька секунд-майора), мали синів Дем'яна (прапорщик), Федора (регістратор), Герасима (корнет), доньку Марину (1790).

Тимченко Іван – значковий товариш Полтавського полку (1765 – 1779 – ?).

Тимченко Іван (? – ран. 1790) – бунчуковий товариш. Д.: Євдокія Назарівна N. За нею 37 спадкових підданих. Сини Петро – прем'єр-майор. Д.: Уляна Якимівна Максимович, донька полкового осавула. Їх діти: Павло – надвірний радник, одружений з донькою колезького асесора Ганною Лук'янівною Арсеньєвою; Юрій – секунд-майор, одружений з донькою колезького асесора Тетяною Михайлівною Гриневич; донька Параска (1790).

Тимченко Іван (1755 – ?) – колезький канцелярист (? – 1773), сотник (з 1773), бунчуковий товариш (1782), премєр-майор у відставці (1788). Тримав 15 хат у Зінківському повіті (1782). Мав 105 підданих. Д.: Тетяна NN, донька колезького радника.

Тимченко Іван Андрійович (1727 – ран. 1790) – службу розпочав з 1743 р., військовий товариш (з 1763), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1772). Д.: Євфимія Василівна Крамар, донька значкового товариша. За нею 55 спадкових підданих в Опішні і сс. Батках і Глинську. Мали синів Василя (корнет, Д.: Марія Михайлівна Линицька, донька поручика), Андрія (придворний співак), Григорія (капітан-лейтенант і «кавалер»), Петра (губернського регістратора), доньку Марія, померлого їх сина прапорщика Івана синів Дмитра, Лева, Івана, які служили у гвардійських частинах.

Тимченко Іван Данилович (1743/1755 – ?) – служив з 1767 р., колезький канцелярист (? – 1773), сотник (з 1773), бунчуковий товариш у Гадяцькому полку (1781 – 1790 – ?), прем'єр-майор у відставці (1788). Тримав 15 хат у Зінківському повіті (1782). Мав 105 підданих. Д.: Тетяна Сергіївна Дергун, донька колезького радника.

Тимченко Іван Іванович (1723/1727 – 1782 – ран. 1788) – службу розпочав з січня 1745 р. селітрянимм підрядчиком, військовий товариш Гадяцького полку (з 31 грудня 1758). З 31 грудня 1758 р. військовий товариш за універсалом гетьмана Розумовського, з 1745 р. за наказом Сенату завідувач селітряним заводом. Д.: Євдокія Назарівна Гаєвська (1732 – 1788 – ?), донька значкового товариша. По смерті чоловіка за нею 37 підданих.

Тимченко Йосип – значковий товариш Стародубського полку (1769), при комісії над огородником писарем.

Тимченко Леонтій – козак Воронківської сотні Переяславського полку, значковий товариш (ран. 1743).

Тимченко Лука – у своєму «доношении» у травні 1769 р. згадував, що дід і батько служили в різних чинах і службах, тому він мав спадкові ґрунти. Служив з 1758 р. Уступив ґрунти у Зіньківському повіті родичам. Військовий товариш. 1769 р. просився на російську військову службу.

Тимченко Матвій Леонтійович – син значкового товариша, козак Воронківської сотні Переяславського полку, значковий товариш (1740 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Воронкові.

Тимченко Мойсей Іванович (1710 – 1767 – ?) – службу розпочав з січня 1731 р. З 31 грудня 1758 р. військовий товариш Гадяцького полку (за універсалом Гетьмана Розумовського). З 1731 р. вступив у «произвождение» селітряного заводу де і був 1767 р.

Тимченко Олексій (1716 – 1767 – ран. 1790) – службу розпочав з січня 1731 р., з 31 грудня 1758 р. військовий товариш Гадяцького полку (за універсалом Розумовського). З 1731 р. вступив у произвождение селітряного заводу. У 1765 р. призначений МК поштмейстром і у 1767 р. був на цій посаді. Полковий осавул. Д.: Горпина Мануйлівна N.

Тимченко Павло Андрійович (1723 – 1790 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (? – 1772 – 1790 – ?). Мав 8 хат у Зінківському повіті (1782), 79 підданих (1790). Д.: NNN (? – ран. 1788).

Тимченко Петро (? – ран. 1748) – значковий товариш Гадяцького полку. Д.: Ірина Дем'янівна Келеберда.

Тимченко Семен (1719 – ?) – службу розпочав з 1731 р., військовий товариш Гадяцького полку (з 1758), абшитований полковий осавул (1772).

Тимченко Семен Леонтійович – козак воронківський, значковий товариш Переяславського полку (1740 – 1751 – ?). Мав двір житловий у Воронкові.

Тимченко Тихоній Якович (1748 – ?) – син військового товариша, службу розпочав 1765 р. значковим товаришем (1765 – 1772 – ?), сотник (1788). Д.: Марія Яківна Коновалова, донька військового товариша.

Тимченко Федір (1732 – 1762 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Переяславського полку (1751 – 1762 – ?).

Тимченко Яків (? – ран. 1772) – військовий товариш. Д.: Ганна Родіонівна N (? – 1790 – ?), за нею 62 підданих. Мали синів Петра (поручик), Андрія (вахмістр Охтирського легко-кінного полку), Степана – лейбгвардії каптенармус, доньку Марфу (1790).

Тимченко-Заборовський Іван Тимофійович (? – ран. 1727) – син шляхтича, обозний полковий Лубенський (1705–1709). Полковий обозний «с сыном» поклялися на хресті підтримати мазепинців. У 1710 р. вони були заарештовані і відправлені у каземати Київської фортеці. У ході слідства з'ясувалось, що «бывший Лубенского полку вышепомянутый обозный с сыном» не тільки сприяли гетьману, але й «ругали неподобными словами великого государя». На обурений лист І. Скоропадського київському воєводі про те, що без його відома Тимченко-Заборовський «в колодках сюда (Київ. – Авт.) повезены», Д. Голіцин виправдовувався, що він «то взятие не к возмущению народа учинил, но паче к лучшему охранению прав и вольностей Малороссийских жителей и целости отчизны их, дабы такие плевосеятели между ими искоринились и не принесли б им какого подозрения и убытку, чего весьма должно остерегать и от таких охранять». У Київському Михайлівському Золотоверхому монастирі 1 вересня 1730 р. його рід поминався так: Стефан, Микола, Логвин, Іван, Марія, Марія, Тимофій, Марина, Олена. Д.: Марія NN (? – 1734.17.03.) (ув чернецтві з 1732 р. у Новомлинському монастирі Мавра)

Тимченко-Заборовський Федір Іванович – син обозного полкового лубенського. Бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1728 – 1729 – ?). Д.: (з 1724.24.05.) Феодосія Петрівна Войцехович.

Тимченко-Речицький Оникій – сотник березненський (? – 1704 – ?) (наказний ?). 10 червня 1704 р. купив частину двору у м. Березні і частину млина на р. Березна у Іллї Зенченка.

Тироненко Лаврін – Тироненко Лаврін і Война козакували у сотні Гаркушиній (Богуславській) (1649). Сотник богуславський Корсунського полку (? – 1659.12. – ?).

Тироненко Мелешко – у товаристві полкової сотні Корсунського полку (1649), сотник полковий Корсунського полку (? – 1659.10.06. – 1660.08 – ?). Склав присягу послів 10.06.1659 р. у Варшаві. Разом з Григорієм Піддониченком посланець гетьмана Ю.Хмельницького до царя у серпні 1660 р.

Тироненко Яцко (Харко) – отаман у Чигиринському полку (1638 – ?).

Титаренко Стефан – на уряді сотенному білоцерківському Миргородського полку (1708), козак білоцерківський (1723), записаний як Котоpенко.

Титович (Алахаревич-Титович) Іван (? – ран. 1788) – службу розпочав з 1759 р. канцеляристом гродського суду, возний сотенний вибельський (з 1764), полковий писар, мав 34 спадкових від батька підданих у с. Орловка. Д.: Катерина Федорівна Затурська (1748 – 1788 – ?), донька ніжинського грека.

Титович Василь – значковий товариш (1747), мав у м.Городні 1 двір підсусідків.

Титович Яків – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1750 – ?). Мав у Городні 1 двір підсусідків.

Тихенко Йосип (1742 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 7 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Олена N Оленченко, донька козака.

Тихий Семен (? – 1629 – 1675 – ?) – «гетьманський писар» (1649 – 1650.12. – ?), у реєстрі 1649 р. зазначений як Семен Хмельницького. У 1658 р. служив у сина Хмельницького Юрія. Цього року приїздив до Гадяча і твердив: «коли б "полковник" (Пушкар – В.К.), все військо і чернь Виговському хоч трохи піддались, так він присяги б не зложив, а хоч і присяг, то вірити тому не можна: він хоче йти на царські городи з Ордою, ляхами і тим військом, що з ним, і тепер руйнує "полковницькі городи", що той відає за царським указом». Полковник чигиринський (1662.06. – 08.). У червні 1662 р. посилав «перелесного» листа до полтавчан, щоб «зрадили государя». У серпні 1662 р. «Кременчук де здался изменником заднепровским черкасам по наговору и за приводом Кременчуцкого наказного полковника Савки Каневца да сотника Ильша Ведмиченка да Спаского попа да Сеньки Листопаденка да Мишки Квачка. И вошло де в Кременчук с чигиринским полковником с Семеном Тихим да дьяком Черкаским з две тысячи человек». Військовий товариш. У січні 1676 р. разом з Павлом Яненком очолював козацьке посольство від Дорошенка до Москви. Мав володіння, які входили до складу Самарської паланки Запорозької Січі.

Тихонович Денис Тихонович – писар суду полкового прилуцького (? – 1747 – 1749 – ?). У 1747 р. піддані генерального судді Якима Горленка при підтримці свого пана побили дружину Дениса, образили його самого і заподіяли йому різні шкоди.

Тихонович Іван (бл. 1735 – ?) – абшитований полковий писар (1787), мав 4 підданих у Ніжині. Д.: Єфимія Семенівна Самчевська, донька полкового канцеляриста.

Тихонович Леонтій Павлович – син сотника бахмацького, козак бахмацький (1654), військовий товариш.

Тихонович Михайло – службу розпочав з 1750 р. у Гадяцькій полковій канцелярії, значковий товариш (1760.1.02. – 1772 – ?). Д.: N Данилівна Ставицька, донька полтавського священика.

Тихонович Павло – значковий товариш Чернігівського полку, за сотника сосницького (1765.05.).

Тихонович Павло Семенович – сотник бахмацький (? – 1654 – 1661 – ?).

Тихонович Тишко – військовий товариш (1707).

Тихонович Федір – посланець гетьмана Ігнатовича до МП (1669.14.05). Писар полковий гадяцький (1676). На уряд володів с. Ручки у Комишнянській сотні.

Тихонович Федір Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?) У 1735 р. купував воли в Конотопі, у 1737 р. з командою при фортеці Св. Параскеви. У 1738 р. був у команді під Переволочною. Військовий товариш Ніжинського полку (? – 1747 – 1756 – ?). Мав житловий двір і шинок у Конотопі. Абшитований військовий товариш (? – 1760 – ?).

Тихонович Федір Леонтійович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? –

1736 – 1747). Проживав у Конотопі. Військовий товариш (1747 – 1748 – ?).

Тихонович Федір Павлович (? – 1770 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1781 р. значковим товаришем, 1 січня 1784 р. абшитований військовим товаришем. Д.: Євдокія Іванівна N, шляхтянка.

Тихонович-Міщенко Іван – сотник 1-ї Варвинської сотні Прилуцького полку.

Тихонович-Міщенко Михайло (1751 – ?) – військовий товариш (1787), мав 43 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Марина Петрівна Конзиревська, донька військового товариша.

Тихонович-Міщенко Федір – учасник кримського походу (1735–1736). У 1737–1738 рр. був на кордоні в комісії. Писар полковий миргородський (? – 1735 – 1741). Абшитований писар полковий (1747), проживав у Пирятині Лубенського полку.

Тичина N Федорович – син значного військового товариша, значковий товариш.

Тичина Лев Федорович (бл. 1750 – ?) – син значного військового товариша. Значковий товариш, абшитований військовий товариш (1787), проживав у с. Ховмах, де мав 26 підданих. Д.: Горпина NN, донька військового товариша.

Тичина Юхим (1749 – ?) – військовий товариш (1788), мав 7 підданих. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Феодосія NN, донька козака.

Тиш Петро – значковий товариш Полтавського полку, рекомендувався прапорщиком.

Тиша Михайло – полковник зв'ягольський (? – 1648.07. – ?).

Тиша Михайло – сотник баранівський Миргородського полку (? – 1658.03. – ?).

Тишевський Тимофій – козак, значковий товариш Чернігівського полку (1760 – ?).

Тишенко Максим (1763 – ?) – син козака, службу розпочав полковим копіїстом (з 1776.28.12.), полковий канцелярист (з 1780.25.06.), отаман сотенний (з 1781.5.11.), значковий товариш Миргородського полку (1782.24.11. – 1783 – ?).

Тишецький Павло – шляхтич, полковник запорозький ЙКМ, 28 грудня 1683 р. отримав лист комісара Дружкевича на формування козацького полку.

Тишинський Тимофій – козак Чернігівського полку, значковий товариш (з 1760).

Тишинський Тимофій (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – 1740 – ?). Мав двір у м. Березній, житель березненский (1747). Д.: NNN, у 1747 р. його вдова мала у Березному житловий двір.

Тишкевич Михайло (1745 – ?) – службу розпочав 1 січня 1759 р. у Іваницькому сотенному правлінні Прилуцького полку, полковий канцелярист (з 1761.15.05). Отаман сотенний іваницький (1764.3.11. – 1775.14.08.), військовий товариш (з 1775). Капітан (з 1786.3.04.). Засідатель Прилуцького нижнього земського суду. В Іваниці мав 14 підданих. Д.: Катерина Омелянівна Черкас, донька значкового товариша. Мали синів Миколу, Івана, Якова, доньку Марію.

Тишкевич Павло – службу розпочав 1709 р., був під Кам'яним Затоном, 1718 р. з полковником Танським, у походах 1721 і 1722 рр., отаман городовий остерський 1723), був у сулацькому поході. У 1725 і 1726 рр. у низовому поході, полковий комісар (1732–1733), 1736 р. у кримському поході, значковий товариш Київського полку (? – 1728 – універсал 1741 р. – 1745), військовий товариш (1745 – 1751 – ?). У 1742 р. ГВС розглядав справу за позовом ігумена Козелецького монастиря Гаврила про заборговані ним братії 100 рублів. Отаман Остерської сотні (1752). Мав сина Петра.

Тишкевич Павло (1739 – 1788 – ?) – службу розпочав з травня 1749 р. полковим канцеляристом (з 1753), сотенний писець, писар сотенний іваницький (1758.23.05. – 1762), отаман сотенний 1-ї полкової Прилуцької сотні (1762.13.06. – 1774 – ?), військовий товариш (1767.2.09. – 1788 – ?). Мав 53 підданих у двох селах і хуторі Нежеровському. Д.: (1779) Ганна Григорівна Войцехович, донька бунчукового товариша. Мали синів Павла, Василя, доньок Євдокію, Катерину, Марію, Ганну, Уляну.

Тишко – осавул полковий канівський (? – ран. 1651).

Тишко – сотник полку Палія (1689).

Тишко (Тучко) Олексій – полковник корсунський (? – 1648).

Тищенко Андрій – сотник сосницький (? – 1669.02. – ?), отаман городовий киселівський. Власник с. Наумівки, яке від нього перейшо під владу Самойловича. Сотник киселівський (1681).

Тищенко Василь – сотник киселівський.

Тищенко Герасим (1723 – ?) – військовий товариш (1779), писар Іваницького земського повітового суду (1779). Абшитований військовий товариш (1787), мав 35 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія Йосипівна Обошева-Шишка, донька військового товариша.

Тищенко Григорій (1745 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Д.: Горпина NN, донька священика.

Тищенко Іван – військовий товариш. Його донька Настасія заміжня (1790) за Іваном Карпенком у Березненському повіті.

Тищенко Іван – значковий товариш Полтавського полку (? – 1762 – ?). Проживав у Великих Будищах.

Тищенко Павло Семенович – сотник бахмацький Ніжинського полку (? – 1654.01. – ?), (? – 1662.10. – 1666.10. – ?).

Тищенко Петро – полковник наказний полтавський (1676).

Тищенко Прокіп – полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (1776.23.02. – ?).

Тищенко Сава – козак сотні Шкурата (1649), сотник полковий Прилуцького полку (? – 1665 – 1666.10. – ?). Неписьменний (1665.10.). Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту.

Тищенко Семен – хорунжий полкової артилерії (? – 1735 – 1736 – ?), осавул полкової артилерії Гадяцького полку (? – 1747 – 1751 – ?).

Тищенко Тарас – наказний сотник волинський Чернігівського полку (1742).

Тищенко Тишко Мартиненко (? – 1640 – 1660 – ?) – шляхтич гербу «Тржаска», сотник киселівський (? – 1654 – ? ? – 1660 – ?). На власних ґрунтах близько 1660 р. поселив с. Наумівку.

Тищенко Федір Григорович – військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Мешкав у с. Великому Усті. Д.: Горпина Демидівна Кривцова, донька поручика.

Тищенко Федір (1747 – ?) – службу розпочав 21 липня 1765 р. значковим товаришем Полтавського полку.

Тищенко Яків – полковий канцелярист, значковий товариш (1776.23.02. – ?). Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Тищенко Яків – шляхтич, служив «от молодых лет своих», військовий товариш (1670), мешкав у Понорницькій сотні. 19 травня 1670 р. отримав універсал Ігнатовича про надання всіх прибутків із збудованих ним млинів: його власним коштом у с. Будищах на р. Домишенці в один камінь і з ступами, разом з військовим товаришем Василем Залеським з млина, розташованого між Городищем і Оболонню на р. Бистриці. Полковник гадяцький (? – 1670.11. – 1672.04. – ?). На уряд полковника тримав містечко Рашівку, місто Комишин, села Грим'ячку, Остапівку, Березову Луку.

Тищенко Ярема – писар ГВС (1663 – ?). Підписався під гетьманськими статями за неписьменних генеральних судей Юрія Незамая та Петра Забілу.

Ткач Федір – осавул полковий полтавський (? – 1720 – 1722 – ?), мав два шинки у с. Рибцях 2-ї полкової сотні.

Ткаченко Ничипір – сотник моровський Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Товбич Йосип – значковий товариш Переяславського полку (1752), мав маєтність біля р. Росоші при хут. Новому Кропивненської сотні.

Товбич Йосип Іванович – службу розпочав з 10 січня 1736 р. Писар сотенний (з 1741.1.01.), сотник (з 1746.15.04.), писар полковий (з 1756.12.02.), обозний полковий компанійського полку (з 1769.1.04.), полковий обозний (з 1772.21.09), вакансовий полковник компанійський (1774.24.02. – 1780 – ?). Д.: Марфа Леонтович, донька сотника золотоніського. Мали синів Степана, Дмитра, Данила, Йосипа, Василя, доньку Ганну.

Товкач Іван – шляхтич, козак Овруцької сотні Київського полку (1649), наказний полковник чернігівський (1651.04.).

Товкач Прокіп – обозний полковий комонний полку Новицького (? – 1696 – ?).

Товстевич Онисько – сотник Піщанської сотні Черкаського полку (? – 1659.06. – ?). Склав присягу козацьких послів 10 червня 1659 р. у Варшаві:

Товстій Іван – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Товстоліс Андрій – наказний сотник білоусівський (1732).

Товстоліс Андрій Павлович – шляхтич, сотник білоусівський (? – 1694 – ?), значний товариш Чернігівського полку (1699). 1694 р. купив у козака Прокопенка частину с. Рябців. 10 травня 1699 р. отримав універсал полковника чернігівського на сс. Слобідку і Буду, яким підтвердив універсал свого батька. Отримав підтверджуючі листи полковників Якова і Юхима Лизогубів на свої маєтності: сс. Слобідку і Буду та вітчизну Скрабівщину і Катинь з млином у Скабірщині, які були затверджені універсалом гетьмана Мазепи від 21 липня 1703 р. Отаман городовий чернігівський (1703). Д.: Настасія NN.

Товстоліс Георгій Іванович (1760 – ?) – службу розпочав з 9 серпня 1774 р., військовий товариш Чернігівського полку (1782), регістратор верхнього земського суду Чернігівського намісництва, титулярний радник (з 1784.31.05.), казначей верхнього земського суду.

Товстоліс Григорій Іванович – син абшитованого полкового хорунжого чернігівського, значковий товариш Чернігівського полку за служби батька (1735 – 1751 – ?). Мав двір житловий (? – 1741 – 1750 – ?) і шинок (1747) у с. Рижики Білоусівської сотні.

Товстоліс Іван Андрійович (? – 1696 – 1754 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (1709 – 1725 – ?), наказний сотник білоусівський (1725), другий полковий хорунжий чернігівський (1729 – 1739). 1709 р. був під Полтавою, 1711 р. – Кам'яним Затоном, 1713 р. – Києвом, 1716 р. – Гадячем, 1721 р. – на канальних роботах, 1723 р. – на Коломаці, у польському поході (1734). Абшитований полковий хорунжий (1739 – 1751 – 1754 – ?). Мав приїжджий двір у с. Буди Киселівської сотні, де тримав шинок. Разом з Янушевичем тримав млин Острієвський нище с. Юрієвки на р. Білоус. Д.: Ірина NN.

Товстоліс Іван Іванович (бл. 1722/1724 – ?) – син абшитованого полкового хорунжого, службу розпочав з 1736 р., був у кримському поході. Хорунжий полковий чернігівський (1739.29.01.– ?), у 1739 р. у Переяславському полку при кордоні у команді обозного Івана Сахновського, тут був призначений у число значкових товаришів і відправлений у комісію майора Сухотіна, від якого призначений за командира при погоничах і волах у похід Хотинський, у 1746 р. знаходився у Сосницькій і Киселівській сотнях «у рощоті сотенних комісарів», у 1750 р. складав ревізію у Волинській і Понорницькій сотнях, у 1754 р. командирований з грошима за літні місяці у охочекомонний компанійський полк при кордоні турецькому над річкою Чорний Ташлик, у 1756 р. знаходився у доправці на обивателів казенного вівса. військовий товариш за служби предків і власні (з 1757.24.09.), полковий комісар (1758), бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1782 – ?), комісар березинський (1779), казначей Березенського повіту (1782), колезький асесор (1787). Мав у Чернігівскому, Березненському, Сосницькому повітах 33 хати підданих (1782), в дд. Буді, Шищці, хут. Жуковичах 374 підданих, в Чернігові – 3, д. Рябцях і Рижиках Чернігівського повіту і при млині на р. Білоусі 52 (1782), мав 349 душ підданих у Чернігові, сс. Рябцях, Рижиках і біля млина на р. Білоусі (1787). Д.: (? – 1756 – 1789 – ?) Параска Мойсеївна Худолій, донька бунчукового товариша.

Товстоліс Матвій Іванович (1756 – ?) – службу розпочав з 1778 р. колезьким канцеляристом, військовий товариш (1782), асесор ГВС.

Товстоліс Олефір – хорунжий сотенний (? – 1725 – ?), наказний сотник білоусівський Чернігівського полку (? – 1725 – ?).

Товстоліс Павло Григорович (1734 – 1789 – ?) – службу розпочав з 1756 р., значковий товариш Чернігівського полку (1760.13.12. – 1767 – ?), військовий товариш у абшиті (? – 1782 – 1789 – ?). Мав у Чернігівскому повіті 20 хат підданих (1782), 75 спадкових і у придане (1789). Д.: Гафія Тимофієва, донька д'яка.

Товстоліс Павло Овсійович – шляхтич. Сотник білоусівський Чернігівського полку за Силича (? – 1669 – 1681.09. – ?). Член судової колегії під час суду у лютому 1677 р. у Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем. Володів сс. Скрабівщина і Катинь. Отримав універсал Ігнатовича на сільце Буду.

Товстоліс Семен – наказний сотник білоусівський (1767).

Товстоліс Семен (бл. 1750 – ?) – значковий товариш у абшиті Чернігівського полку (1787). Д.: Ганна NN, козацька донька.

Товстоног Пасько – сотник чорнуський Лубенського полку (? – 1716 – ?), мав гербу.

Товстоног Трохим Юхимович (1747 – ?) – полковий канцелярист (1766), значковий товариш Лубенського полку, сотник лубенський (1775.17.06. – ?), секретар Канцелярії ГВА (1779), полковий писар (1781), титулярний радник (1788). Проживав у Глухові, мав дім з 3 покоїв у передмісті Глухова Красна Горка.. Д.: Настасія NN, донька священика.

Товстоног Федір (1736/1742 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 10 січня 1749 р., писар сотенний чорнуський (1760 – 1767), значковий товариш Лубенського полку (з 1767.27.05.), військовий товариш (1778.28.07. – 1783 – ?), абшитований військовий товариш (1788). У походах не був, бажав перейти у 1783 р. на цивільну службу. Мав 36 підданих у 1 селі у 5 хатах. Д.: Ганна NN, донька військового товариша.

Товстопижин Семен – товариш полку Корсунського (1656.27.03.).

Товстянка – козак Решетилівської сотні Полтавського полку. Значковий товариш (1787). 1787 р. мав 2 підданих.

Товстяченко Онисим – суддя полковий переяславський (? – 1661 – ?), Їздив на чолі посольства до Москви від Сомка. Отримав 15 рублів, сукно, 1 пару соболів по 4 рублі, дві – по три.

Тодоровський-Ракович Дмитро Нестерович (1736 – ?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Прилуцького полку (1766 – 1770.9.04.), абшитований сотник (1770 – 1802), житель бахмацький, мав 70 підданих у м. Бахмачі. Д.: Настасія Степанівна Шуба, донька бунчукового товариша.

Тодорський Василь – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Тодорський Іван Нестерович – військовий канцелярист ГВК (1735 – 1739 – ?), писар полковний київський (1740, за писаря).

Тодорський Кирило Нестерович (1754 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку на місце брата Дмитра (1770.9.04. – 1781 – ?). За стостереженями Л.Окиншевича, найбагатший значковий товариш Прилуцького полку. Тримав с. Пелюхівку.

Тодорський Нестор Федорович (? – 1695 – 1751 – ран. 1762) – син значкового товариша. Після смерті батька проживав у родині рідного дядька полковника прилуцького Гната Галагана. Значковий товариш Прилуцького полку (1709 – ?). Був у прутському 1711 р., царичанському 1718 р., дербентському, коломацькому, хотинському походах. Абшитований значковий товариш Прилуцького полку (? – 1735 – 1751 – ?). Мав у с. Пелюхівці і хуторі Рудовському 50 підданних. Д.: Параска Павліна Ракович, донька бунчукового товариша. 2) Гафія Федорівна N (? – 1740 – 1779 – ?). Проживала на слободі Пелюхівці. Мали синів Кирила, доньок Пелагею, Дарію, Ганну.

Тодорський Овсій – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Тодорський Павло – син козака. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742 – ?).

Тодорський Тиміш – значковий товариш Прилуцького полку (1781).

Тодорський Федір Миколайович – виходець з Волощини. Служив у компанійському полку, значковий товриш Лубенського полку. Д.: (в Омельнику) N Іванівна Галаган.

Токар Григорій (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1787), мав 3 підданних у 1 місті.

Токар Кирило (1717 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787) Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Настасія N Кондратьєва, донька козака.

Токаревський Юрій (? – ран. 1752) – значковий товариш Лубенського полку. Проживав у с. Самбросівці Цибулівської сотні.

Толочко Гаврило – сотник 2-ї полкової сотні Ніжинського полку (Новоміський: ? – 1682.07. – ?), осавул полковий ніжинський (? – 1688.10. – ?).

Толочко Леонтій Лукич – військовий товариш Стародубського полку, його сини Петро (1727 – ?) – корнет (1787), Максим (1742 – ?) – козак с. Старі Халієвичі.

Толочко Лука – військовий товариш Стародубського полку.

Толстикович Григорій – значковий товариш Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні, наглядав за вівчарними заводами.

Толстой Петро Петрович (? – 1738) – граф. Полковник ніжинський (1719 – 1727.15.05.). У серпні 1721 р. подав супліку про звільнення полкового сотника Івана Пироцького від участі в розслідування суперечки за млин між генеральним бунчужним Яковом Лизогубом і Чернігівським Троїцьким монастирем. Д.: (з 1718.12.10.) Уляна Іванівна Скоропадська (1703.9.03. – 1733.13.03.), донька гетьмана. 1730 р. захопила маєток с. Ваганичі Городнянської сотні у значкового товариша Федора Грембецького.

Томара Ананій – товариш переяславський (1682).

Томара Андрій Григорович – військовий товариш, мешканець замищевський. 15 лютого 1720 р. продав млин у одне коло на р. Корки військовому товаришу Івану Гуляницькому за 1600 золотих.

Томара Василь Іванович (? – 1680 – 1726) – «дворянин» гетьмана Самойловича, сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1695 – 1697.7.11. – ?). 7 листопада 1697 р. купив плец з хатою і 42 ниви у Ничипора Антоненка, козака с. Пристроми. Наказний полковник переяславський. Володів 2 хуторами в Яготинській сотні: один над Чумчаком (мав універсали 1714 і 1729 рр.), другий над Іржавкою на землі, купленій у яготинського сотника Йосифа Павловича. Значний товариш полку Чернігівського (? – 1701 – ?), сотник вибельський (1704–1716), суддя полковий чернігівський (1716–1726), наказний полковник чернігівський (1715, 1723). Д.: Пелагея Василівна Болдаковська (1680 – 1732 – ?), донька сотника білоруського. Мала приїжджий двір у Чернігові (1732). 16.03.1739 р. отримала указ ГВК про підтвердження права власності на с. Брагинці Басанської сотні.

Томара Василь Степанович (? – 1715 – 1736) – син полковника. Військовий товариш (? – 1707 – 1715). Після смерті батька був прийнятий під бунчук (1715 – 1736), отримав універсал Скоропадського на с. Богушкову Слобідка, Нехайки та хутір Золотоніський Гельм'язівської сотні та на степ, гаї і млини на р. Супої (1715.21.11.). 1720 р. продав ґрунти значковому товаришу Федорі Кохна. Значний бунчуковий товариш (1729). Наказний полковник переяславський (1715.10., 1730 – 1732 – ?, ? – 1735 – 1736.19.06.), наказний полковник чернігівський (1721). У вересні 1721 р. подав супліку з проханням не розквартировувати у Чернігівському полку російських військ через наявність на Чернігівщині Мекленбургського кор-

пусу. 10 лютого 1729 р. разом з осавулом полковим Григорієм Панченком розглядав образи сотника Косташа. Загинув у кримському поході. Його тіло перевезли у с. Коврай і у серпні 1736 р. поховали у Переяславі. Маєтності перейшли, переважно, по лінії наказного полковника переяславського Василя Стефановича до його сина бунчукового товариша Стефана. Д.: Єлизавета фон Брінкен, племінниця генерал-аншефа барона Карла-Евальда Ренне.

Томара Іван (1755 – 1785 – ?) – служив з 1775 р. полковим підканцеляристом, з 1777 р. полковий канцелярист, значковий товариш Переяславського полку (1781 – 1785 – ?). Мав 5 підданих (1785).

Томара Іван Стефанович (? – 1691 – бл. 1732) – старший син полковника Стефана Томари з Варварою Вуйтівною. Неписьменний. Значковий товариш Переяславського полку. 5 січня 1712 р. купив у Йосипа Добронизького ґрунт під Домотновим, його гілка роду повязана з м. Домонтовим. Духівниця датується 1732 роком. Д.: Євдокія NN, вдова, У 1755 р. продала ґрунти козакам Плужникам. Відомі діти: Федір, Семен, Домникія.

Томара Парфен Іванович (? – ран. 1716) – рідний брат полковника переяславського Стефана Томари. 31 травня 1702 р. отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Каратуль Переяславського полку, раніше надане йому полковником Іваном Мировичем після значкового товариша Дмитра Пирога. Значний товариш Переяславського полку (? – 1702 – 1705 – ?).

Томара Степан – осавул полковий переяславський (? – 1694 – 1704 – ?).

Томара Степан Васильович (1719.2.08., хут. Коврай – 1793) – син наказного переяславського полковника. Успадкував більшу частину володінь діда – домонтівського сотника Стефана Томари. Службу розпочав з 1737 р., бунчуковий товариш (1737–1761). У 1738 р. від ГВК направлений у Прилуцький полк. Учасник хотинського походу. У 30 – 60-х роках XVIII ст. продав значну частину спадкових володінь у сотні своїм двоюрідним братам Л.Базилевичу і С.Леонтовичу. У 1742 р. продав кузню у Переяславі за 100 карбованців, а 10 липня 1742 р. – двір за 100 карбованців полковнику Сулимі. 1749 р. ГВС розглядав скаргу на нього козака гельм'язівського Стефана Кустовського за привласнення ґрунту при р. Каврай у Гельм'язівській сотні. 1751 р. ГВС розглядав його скаргу на чоловіка своєї тітки, переяславського полкового судді Костянтина Лисаневича за неповернення наданого у 10-річну оренду с. Нехайок. Абшитований бунчуковий товариш (1761.26.04. – 1775 – ?). Мав у Кропивненській сотні у с. Богушковій Слобідці посполитих 12 дворів на 15 хат убогих, 18 хат бездвірних, 3 двори служителів, посполитих у с. Слобідці Бубнівської сотні 3 двори середньогрунтових на 4 хати, 5 дворів малогрунтових на 6 хат, 6 дворів на 8 хат убогих, 3 хати бездвірних, у сл. Томарівці приїжджий двір та 6 дворів найманих людей, підсусідків посполитих у Домонтові малогрунтових 3 двори на 4 хати, 1 тяглий 5 піших, у Гельм'язівській сотні у с. Каврай двір житловий, 15 дворів найманих людей та посполитих підсусідків 8 кінних і 23 піших, с. Підставках двір приїжджий, посполитих убогих 44 двора, 68 хат, 1 бездвірна, с. Нехайках приїжджий двір та 15 дворів на 20 хат убогих посполитих, Гельм'язові 2 кінних підсусідки, при хуторі приїжджий двір та 3 двори найманих людей, 1 кінний і 4 піших підсусідка, у Піщанській сотні млини при Новій Греблі, приїжджий двір, 6 дворів найманих людей та підсусідків убогих 8 статті 9 (2 двори 2 хати 7 бездвірних), у Яготинській сотні у с. Войтівці посполитих 12 дворів на 14 хат убогих і 25 хат бездвірних, 1 двір служителя, у с. Томарівка власний двір приїжджий та посполитих 3 двори на 9 хат малогрунтових, 11 дворів на 12 хат убогих, 10 хат бездвірних, 5 дворів служителів, у д. Семенівці приїжджий двір та посполитих 2 двори на 5 хат малогрунтових, 10 дворів на 13 хат убогих і 14 хат бездвірних, 4 двори служителів (1750). Згідно ревізії 1764 р. мав 1566 підданих: с. Войтівцях – 236, д. Семенівці – 189, хут. Чусичацькому – 128, с. Коврай – 327, Підставках – 331, м. Гельм'язові – 23, хут. Михайлівський і Яслозовський – 14. с. Богушківській Слобідці – 130, м. Домотнові – 36, с. Слобідці – 101, д. Новій Греблі 50. Предводитель шляхетства Переяславського полку (1767). 1774 р. у нього захопив землі у Богушевській Слобідці полковий суддя Дараган. Всього мав 1566 підданих (1775). Д.: Ганна Василівна Кочубей, донька полковника полтавського.

Томара Степан Іванович – був шляхтичем гербу «Шелига», дворянином у гетьмана Самойловича і, мабуть, належав до коломацьких змовників 1687 р., сотник домонтівський Переяславського полку (? – 1681 – ?), (? – 1683 – 1689.22.06. – ?), (? – 1693), обозний полковий переяславський (? – 1706 – 1707), наказний полковник переяславський (1706–1708), полковник переяславський (1708–1715). Родинне багатство та шлюб з донькою полковника Якова Лизогуба, а потім шлюб їхньої доньки Феодосії з Г.Фридрикевичем, пасинком І.Мазепи, ввели родину до суспільної еліти Гетьманщини. Вплив Томар у полку у XVIII ст. також визначався шлюбами дітей С.Томари. Старша донька полковника Томари (від 2-го шл.) Євдокія була у 1-му шлюбі за Петром Васильовичем Левоненком (по матері Кулябка), а у 2-му за Павлом Черняхівським, переяславським полковим писарем, а потім суддею. Ці шлюби поріднили Томар з Базилевичами (син від 1-го шл. – Леонтій Базилевич), а через шлюби доньок Черняхівського з Моцоками (Пелагея Павлівна за Григорієм Георгієвичем), Юзефовичами (Євдокія Петрівна – пасербиця – за сотником вакансовим Петром Карповичем), Прохоровичами (Меланія Павлівна за Олексієм Прохоровичем, у 1765 р. обоє пішли у монастир), Роздеришиними (Ганна Павлівна за майором Андрієм Павловичем). Леонтію Базилевичу перейшли володіння Томар у Бубнівській і Леплявській сотнях, Черняхівському (донькам і зятям) у Бубнівській, Гельмязівській і Яготинській сотнях. Інші доньки полковника приєднали до родинного клану Дуніних (Киселівських), Марковичів, Кондратьєвих, Леонтовичів, Синдаровських, Лисаневичів. Онуки поповнили його родинами Тоцьких, Кочубеїв, Гайворонських, Сулим. Якщо ж подивитись на найближче оточення тільки названих родин, зясується, що родинні звязки з Томарами має половина сотників і полкової старшини Переяславського полку. У Домонтівській сотні рід Томар мав величезні володіння, основу яких заклав сотник Стефан. 1 березня 1689 р. отримав гетьманський універсал, а 20 травня 1692 р. жалувану грамоту на володіння сс. Слободкою і Підставкою з млином на р. Супої. Купив ліс у домонтівського мешканця Богдана Шкоденка (1690.30.08.), у Києво-Миколаївського монастиря двір у Переяславі (1696.12.12.), двір з плецом у Переяславі у священика Данила (1698.7.02.), двір з пле-

цом у Переяславі у козака с. Циблі Феська Лисого (1699.7.03.), плец за баштою Гайшицькою у жителя с. Гайшина Матвія Молчаненка (1699.21.05.), у свого брата Василя Томари плец Литовчиного, дві комори, і хут. у с. Пристромах (1703.11.02.), плец у Переяславі у Кузьми Хлюптевича (1703.20.06.), сінокіс при с. Козинцях у Івана Токміленка (1703.13.10.), плец Сомковський у воронківського сотника Івана Берла (1705.16.04.), хутір у Переяславі за р. Трубежем у Лавріна і Юрка Петренків (1706.9.12.), тамже хутір у Івана Солодовника (1707.12.05.), плец за р. Трубіж у Василихи Соломковни (1707.13.05.). 14 листопада 1709 р. отримав царську грамоту на Кулажинці, Красне, Биків, Усівка, Вороньків і Веприк (один курінь), Козацьке. Білоцерківка, 21 листопада 1715 р. наказний полковник переяславський Василь Степанович Томара отримав підтверджуючий універсал гетьмана Скоропадського. Купив плец у Переяславі за довгим мостом у ігумена Михайлівського Переяслівського монастиря ієромонаха Дамаскіна Богуславського (1714.27.02.), окіп і гай у козака Березанської сотні, жителя семенівського Стефана Яненка (1714.3.12.), частину лісу у с. Коморовці у військових товаришів Андрія Богданенка і Тимофія Степаненка (1714.14.12.), докупив другу частину лісу (1715.21.01.), лану при с. Мала Каратуль у Олексія Микитовича Чортонка (1715.23.05.), хати у андрушівського жителя Марка Молдавана у с. Андрушах (1715.1.06.), плец у Переяславі за великим мостом у жителя циблівського Іллі Вовченка (1716.27.07.), отримав даровизну від переславського війта Лавріна Хомовича плец в Переяславі (1714.24.11.). Пройшов щаблі полкового осавула, полкового обозного і став полковником переяславським. Був ним 8 років (1707 –1715). Володів млинами у 10 кол на р. Супої при греблі Гельм'язівській, грунтами Каврайськими, Канівськими. За Лизогубівною отримав млини на греблі Межиріцькій. На володіння отримав гетьманський універсал 31 травня 1702 р.. Надав у Лебедині полковому писарю Якову Рустановичу с. Виповзки (1708.4.12.), с. Козли значному військовому товаришу Федору Марковичу (1710.21.12.), яке було підтверджене гетьманським універсалом у липні 1712 р. 13 грудня 1712 р. видав «універсальне писаниє» про захист домонтівських шевців. У 1715 р. у вдови Олени Шелехівни купив двір.

Томара Федір Іванович (1701 – 1786 – ?) – син значкового товариша. Значковий товариш Переяславського полку (1732 – 1786 – ?), абшитований значковим товаришем. 1751 р. у нього виявили документ з титулом імператора Іоанна Антоновича. Мешканець домонтівський, мав володіння у Домонтові і Гельм'язові. Тримав двір житловий у Домонтові та підсусідків посполитих 1 пішого (1750), 56 підданих у Домонтові і 18 – у Гельм'язові (1786). Д.: Параска Матвіївна Тоцька (? – 1735 – ран. 1786), донька священика у Домонтові (1736–1737), який переселився у кінці XVII ст. з м. Маслівки, що на Канівщині, помер ран. 1745 р.

Томаш – сотник полку Нечая (1656).

Томашевський Василь – син військового товариша, значковий товариш (1761 – 1774 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Томашевський Григорій (? – 1722.20.10.) – шляхтич, значний військовий канцелярист ГВК. Помер у Глухові, похований у Носівці.

Томашевський Денис – абшитований військовий товариш. Д.: Настасія Данилівна Савіна.

Томашевський Іван – військовий товариш (1704), його швагро – Михайло Тарасевич, швець стародубський. Д.: N Логвинівна N, донька пушкаря стародубського, її мати Наталія.

Томашевський Томченко Андрій – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Томиленко Василь (? – 1610 – 1654.4.12.) – козацький старшина (1637), отаман городовий чигиринський (? – 1648 – ?), був хорунжим гарматним (1649), а потім наказним полковником чигиринським (1653.10. – 1653.12 – 1654.04.). Став генеральним осавулом (мабуть, був обраний на травневій 1654 р. козацькій раді) і продовжував бути наказним гетьманом. Загинув під Брацлавом. З цією делегацією їхали полонені татари і Ян Пісочинський, захоплений у Жорниці. Цар відпустив Пісочинського для розміну.

Томиленко Йосип – сотник Канівського полку (? – 1653.09. – 1655.04. – ?).

Томило Варлаам – службу розпочав з 1767 р. полковим канцеляристом, отаман сотенний (з 1771.12.11.), підписок земський. За сотника грунського (1780). Д.: Пульхерія Іванівна Тимченко, донька військового товариша.

Томченко – сотник чорнобильський Київського полку (? – 1651.03. – ?). Вірогідно, Ярема Томченко – козак Трипільської сотні Київського полку (1649).

Тонконог Григорій Якович – наказний охочекомонний (Чужиного полку) полковник (? – 1726 – 1729).

Тонкошкур Григорій – з шляхти. Сотник леплявський Переяславського полку (? – 1721.19.03. – ?). Д.: Домникія NN (? – ран. 1734). Мали доньок Феодосію, дружину значкового товариша, наказного сотника леплявського Григорія Зубченка та Меланію, заміжню за сином священика прохорівського Василем Даниловичем Осиповським.

Топальський Максим – службу розпочав з 1757 р. полковим канцеляристом, військовий канцелярист (1760 – 1780 – ?). Мешкав у Переяславському полку. Підданих не мав. Д.: NNN, донька священика.

Топіха N – полковник (1613).

Топіха Богдан – сотник у полку Черкаському (1638 – ?).

Топіха Марко Тарасович – сотник Черкаського полку (? – 1648), 1648 р. у річковому відділі були знищені всі старшини, «кроме одного сотника, их фоварита, которого Топигою зовут». Полковник черкаський (? – 1648.04. – 1649.03.), сотник Черкаського полку (1649).

Топіха Мирон – шляхтич, полковник черкаський. Д.: Олена NN.

Топольницький Іван Федорович (? – ран. 1747) – отримав царську грамоту на с. Тополівку. Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1728 – 1743 – ?), учасник гилянському, польського походу (1733). 1724 р. ГВК зобов'язав його повернути жителю с. Крисок Василю Рудниченку землі, заставлені його батьком. Мав 10 грунтових, 13 убогих підданих у с. Топольовці Киселівської сотні (1732), 5 дворів посполитих та 1 приїжджий, двір житловий при хуторі у Понорницькій сотні (1743). Д.: 1) Ганна Леонівна Пилатович. Її батько бунчуковий товариш Леон Пілатович 17 грудня 1725 р. подав скаргу до ГВК на ченця Костю за намагання привласнити хут. Патятківський, який належав зятю Топольницькому та відмову підданих с. Топалівки Киселівської сотні відбувати повинності на користь останнього. Їх донька Марія, виходячи заміж за Семена Дем'яновича Рубця, у придане отримала 219 підданих. 2) Те-

тяна NN (? – 1738 – 1758 – ?), власниця с. Тополівки Киселівської сотні, де мала приїжджий двір, у неї був і ліс поблизу с. Покошич. На її хутір Потятковський під с. Покошичі у січні 1758 р. напали гайдамаки.

Топольницький Федір (? – 1666 – 1700 – ?) – шляхтич гербу «Сас», свояк гетьмана Мазепи, гетьманський дворянин, був вихователем Івана Обидовського. Гетьманський гонець до Москви (1689, 1696, 1697). Військовий товариш (1697), господар Гадяцького замку (? – 1699 – ?), значний військовий товариш. Д.: N Костянтинівна Голуб.

Топоровський Тиміш – значний військовий товариш, член судової колегії під час суду у лютому 1677 р. у Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем. Топоровський Кіндрат – козак Журавської сотні Кропивненського полку (1649).

Топчило Трохим – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Лісницького.

Торанський Андрій – значний військовий товариш, війт конотопський (1712 – 1713). У 1721 р. відбувся розподіл його спадку між синами.

Торанський Андрій Тимофійович – син наказного сотника копонтопського, сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1781 – 1783), титулярний радник (1787). Д.: Мотря Пупецька, донька козака Воронезької сотні.

Торанський Данило Тимішович – наказний сотник конотопський Ніжинського полку (1738, 1740).

Торанський Левко Андрійович – син значного військового товариша, його купча 1728 р. від шляхтича Леонтія Горкавого. Можний купець конотопський (1736), значковий товариш. Д.: (1733) Меланія NN.

Торанський Степан Леонтійович (бл. 1737 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1787). Мав 36 підданих у хуторі поблизу села Гут. Д.: Євдокія NN, донька шляхтича.

Торанський Тимофій – наказний сотник конотопський.

Торба Іван – військовий товариш Миргородського полку (1722).

Торговицький Юхим – полковник торговицький (1672).

Торнев N – значковий товариш Миргородського полку (1781).

Торчицький Василь – військовий товариш Полтавського полку (1670).

Тоцький Іван – військовий товариш Київського полку (1772). Жив у с. Хрещате Київського полку, з ним за підданих судились вдова військового товариша Андрія Підвисоцького Анастасія і військовий товариш Іван Борковський. Абшитований військовий товариш (1782). Д.: Ганна Федорівна Стрешенець, донька бунчукового товариша.

Тоцький Іван Федорович (? – 1706 – 1767 – ?) – у реєстрі 1726 р. записаний першим серед можних козаків, знатний товариш Гельм'язівської сотні у 1745 р., володів родовим хутором. Значковий товариш (1745). Д.: NNN.

Тоцький Йосип Савич (бл. 1726 – 1802 – ран. 1806) – по виходу з латинських шкіл став військовим канцеляристом ГВК (1742.15.03. – 1747), сотником гельм'язівським (1747.2.06. – 1770.11.08.). «Это был не просто богатый, тучный и дутый пан, но величавый, с проседью, бодрый, шумный повелительный властелин». Абшитований полковим суддею (з 1772.28.11.), засідатель верхнього земського суду Золотоніського повіту (1782), засідатель совісного суду Київського намісництва (з 1784). У 1775 р. мав 264 підданих у м. Гельм'язові, хуторах Оробіївському і Топальському. Колезький асесор (1802). Д.: (1748) Катерина Андріївна Киселівська (1731 – 1806 – ?), донька священика преображенського баришівського. Мали синів Юхима, Івана, Андрія, Василя, Григорія, доньок Марію, Ірину, Варвару.

Тоцький Сава Федорович (? – 1690 – 1752 – ?) – син сотника гельм'язівського (1693–1706), який потрапив у полон під Ляховичами і помер у Швеції. Значковий товариш (1707–1716). 23 лютого 1716 р. отримав гетьманський універсал на уряд сотника гельм'язівського. 4 квітня 1739 р. оштрафований за пошкодження полкових волів. Його атестат (серпень 1744). Абшитований 2 червня 1747 р.. 8 березня 1752 р. його млини були звільнені від військового податку, а 31 липня цього ж року він клопотав прозвільнення від податку млина у Домонтові. Поминання роду гельм'язівського сотника Тоцького Сави у Києво-Сергієвій пустелі: Діонісій, Федір, Мотрона, Марія, Стефан, ієрей Іван, Настасія, Андрій. Д.: Марія Денисівна Деркач, донька бубнівського сотника.

Тоцький Федір Іванович (? – 1663 – бл. 1707) – козак с. Маслівки Канівського полку, перейшов на Лівобережжя. Сотник гельм'язівський (1693–1706). 3 червня 1697 р. купив луг у міщанина Федора Даценка, 4 червня 1699 р. у жителя гельм'язівського Артема Щуровського, землю у гельм'язівського мешканця Григорія Сипиненка, 23 травня 1703 р. у яресківських мешканців Каленика і Андрія Бердниченка, а 8 вересня цього ж року у Артема Ревенка. Потрапив у полон під Ляховичами, помер у Швеції. Д.: Мотрона NN (можливо, Дрижака), заповіт 1719 р.

Тоцький Юхим Йосипович (1750 – 1806 – ?) – син абшитованого полкового судді, військовий товариш (1784 – 1802). Двоюрідний брат його батька Йосипа суддя полковий переяславський Степан Карлицький, Йосип був опікуном Михайла Карлицького. Д.: (? – 1802 – ?) Ганна Іванівна Каневська, донька колезького радника.

Требинський Данило Петрович (1726 – 1785 – ?) – навчався у КМА, а потім у Переяславському колегіумі (? – 1752 – ?). Службу розпочав з 1752 р. Бунчуковий товариш (? – 1763 – 1785 – ?). У 1763 р. «в учреждении брацлавського воєводства пограничной комисии». Жив у Лубенському полку. 1777 р. мав суперечку за луку з козаками м. Оржиці Горошинської сотні. 1779 р. судився з Миколою, Іваном, Савою і Олексієм Требинськими за маєтності Славуя Требинського – сс. Путівку і Мохнаті Горошинської сотні Лубенського полку. Тримав маєтність с. Плехово, у якому 1777 р. побудував нову Рождественську церкву. Д.: (з 1754) Олена Андріївна Лизогуб, удова Івана Васильовича Піковця (? – 1751), писаря ГВС.

Требинський Максим Миколайович – наказний сотник іркліївський Переяславського полку (1722).

Требинський Максим Олексійович (1741–1825) – службу розпочав з 21 червня 1760 р. військовим товаришем, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Повітовий комісар (1768.29.01.), бунчуковий товариш (1778). Д.: 1) (з 1765) Настасія Якимівна Каневська (? – 1750 – 1793), донька полкового обозного переяславського. 2) (з 1794) Настасія Семенівна N.

Требинський Олексій Миколайович (1684 – 19.03.1753) – як волонтер з братом Славуєм приймав участь у царицинському і дербенському походах. Сотник іркліїв-

ський Переяславського полку (1739 – 1753.19.03.). Д.: 1) NNN. 2) (з 1741) Феодора Варлаамівна Булацель (1721 – 19.07.1767), донька полковника Молдавського Гусарського полку (1752).

Требинський Славуй Миколайович (1677 – 22.03.1749) – вийшов з Сербії ву 1711 р., сотник іркліївський (1716–1739). «На Царицинской линии год, в Дербентском походе и в крепости Святого Креста з года наказным полковником», неодноразово претендував на вакантну посаду переяславського полковника, помер бездітним. Д.: (з 1719) Олена Піківцева, вдова сотника лукомського. У 1754 р. на неї скаржились курінні отамани і козаки сотні за намагання привласнити сотенну громадську сіножать під с. Мотишинці.

Трембач Хома – близько 1748 р. купив дім у Лубнах у козака Левка Силяра. Абшитований значковий товариш Лубенського полку (? – 1766 – 1767 – ?). Житель лубенський, мав шинок.

Трембицький Матвій Петрович (? – 1706 – 1726 – ?) – син військового товариша, значковий товариш.

Трембицький Петро Семенович – син священика, військовий товариш. Його онук мешкав у м. Вороніж.

Трембицький Федір – військовий товариш. У 1713 р. Скоропадський затвердив за ним млин і хутір. Його праправнук Федір Матвійович (1727 – ?) був священиком у м. Вороніж (1787).

Третяк Іван Якимович – син сотника моровського, значковий товариш Київського полку (1729).

Третяк Ілля – значковий товариш Миргородського полку. Разом з Степаном Третяком у травні 1757 р. приписаний до ГВА.

Третяк Леонтій – сотник золотоніський Переяславського полку (?–1709–?), наказний сотник піщанський Переяславського полку (1735).

Третяк Микола Якимович – син сотника моровського, значковий товариш Київського полку (1729).

Третяк Семен (? – 1632 – 1674.03. – ?) – шляхтич, письменний. Семен Третяченко – козак Білогородської сотні Київського полку (1649). Сотник білгородський (? – 1658.07. – 08.), київський (1658.09. – ?), полковник київський (? – 1662.12. – 1663.07.). Після скинення Сомка засланий до Сибіру. П.Дорошенко у січні 1669 р. клопотав про його повернення. 21 липня 1670 р. був виданий указ про повернення з заслання. Повернувся з Сибіру і призначений полковником прилуцьким (? – 1671.07. – 1672).

Третяк Стефан (1728 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 6 травня 1757 р. значковим товаришем і протягом 1757–1773 рр. знаходився при ГВА. Д.: Мотря Павлівна Козацька, донька мешканця Решетилівської сотні.

Третяк Тарас – покозачений шляхтич. Сотник золотоніський Переяславського полку (? – 1691.06. – 1703 – ?).

Третяк Федір – козак Іржищівської сотні Канівського полку (1649), полковник піхотний у Золотаренка (1654–1655).

Третяк Федір Семенович – син полковника прилуцького, був отаманом і наказним сотником Моровської сотні (1697). Сотник київський (? – 1699 – ?). У 1708–1709 рр. був переволочанським дозорцею. Разом з мазепинцями відступив у Бендери, а звідти – у 1714 р. слідом за королем поїхав до Швеції. В українському емігрантському уряді у Стокгольмі був другим генеральним суддею.

Третяк Яким Федорович – син отамана та наказного сотника моровського, сотник моровський (? – 1706 – ?).

Третяковський Пантелеймон Степанович (1752 – ?) – навчався в училищах (1771), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 184 підданих. Д.: Марія Юхимівна Глуховець, донька сотника.

Третяковський Степан Микитович (1731 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1740 р. при Веприцькій сотенній канцелярії Гадяцького полку, з 20 березня 1747 р. сотенний писар веприцький, згідно універсалу гетьмана Розумовського – військовий товариш (з 1763.15.09.). Був у походах при козацькій команді, з 1741 р. у письмових справ. Був у прикордонних комісіях, мав атестат про виконання письмових справ. З 1766 р. у Гадяцькій полковій рахунковій комісії. Д.: Євдокія Федорівна Навроцька, донька жителя полтавського.

Тривайло Гордій (1757 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 19 травня 1770 р., полковий канцелярист (з 1782.8.03), сотенний хорунжий яресківський (1774.6.10. – 1778). Значковий товариш Миргородського полку (з 1778.6.01 – 1784 – ?).

Тривайло Харитон (1748 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1768 р, значковий товариш Миргородського полку (з 1778.18.04).

Тригановський Самійло – осавул полковний київський (? – 1669 – ?).

Тригуб Григорій (1752 – ?) – службу розпочав з 1765 р., хорунжий сотенний (1772–1774), сотенний осавул (1774.15.04. – 1775.4.11.), писар сотенний (з 1775), отаман сотенний іваницький (з 1782.18.01.), військовий товариш Прилуцького полку, абшитований військовий товариш (1787). Д.: (1777) Настасія NN, донька значкового товариша.

Тризна Андрій Миколайович (1723 – 1782 – ран. 1786) – навчався у Чернігівському колегіумі. Службу розпочав з 1741 р., військовий канцелярист ГВК (1748), сотник вибельський (1748.30.06. – 1769.6.10.) на місце батька, обозний полковий чернігівський (1769.3.09. – 1781). У 1757–1758 рр. ГВК розглядала його справу про арешт, побої, захоплення худоби і майна у козака с. Орловки Вибельської сотні Григорія Губаря. Мав 100 підданих (1766), у Березненському і Чернігівському повітах 50 хат підданих (1782). У Любецькому монастирі поминався його рід: Микола, Андрій, Василь, Єфросинія, Семен, Олена, Іван, Іван, Іван, Єфросинія, Григорій, Параска, Євстафій, Данило, Прокіп, Іван, Феодосія, Іван, Ганна, Єлисей, Дарія, Семен, Федір, Олександр, дівиця Марфа, Ірина, Феодосія. Єфросинія, Катерина, Катерина, Марія. Д.: N (Єфросинія ?) Василівна Каневська-Оболонська, донька полкового судді чернігівського.

Тризна Григорій Андрійович (бл. 1750 – ?) – служив з 1761 р. полковим чернігівським канцеляристом, значковий товариш (? – 1774), сотник вакансовий (1774 – 1782 – ?). Був у поході, в битвах не був, не одружений. У кінці 1780 р. правив сотенним правлінням у Слабинській сотні. Мав у Чернігівскому повіті 11 хат підданних (1782).

Тризна Дмитро Андрійович (1765–1831) – службу розпочав у Чернігівський полковій канцелярії з 1779.3.05., сотенний атаман (з 1781), військовий товариш Чернігівського полку (з 1783.10.09). Поручик у відставці (з 1787.15.04.). Мав 32 підданих у с. Орловці. При справах Верхньої розправи (з 1787.15.11.). Д.: Тетяна Романівна N.

Тризна Іван (1733 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1761 – ?).

Тризна Іван Андрійович (бл. 1752 – 1812 – ?) – син сотника вибельського. Службу розпочав 2 січня 1768 р. полковим канцеляристом, значковий товариш у Чернігівському полку (з 1772.7.02). Сотник вакансовий (з 1774.7.07.). Був у поході в турецьку війну, бунчуковий товариш (з 1781.13.09.). Тримав 60 підданих (1788). Прем'єр-майор (з 1789.23.07.). Д.: Ірина Прохорівна Забіла.

Тризна Іван Хомич (? – 1657 – 1711) – знаходився на Чернігівщині, очевидно, у маєтності матері. Універсал Б.Хмельницького від 23 червня 1657 р. на Слабин і Лукашівці мала вдова Катерина Грязна. 15 березня 1657 р. універсал полковника чернігівського Івана Абрамовича на право заселити слободу і селище отримав Іван Войцехович. Таким чином, Хома Тризна повинен був мати якісь родинні зв'язки з дружиною Грязного чи Войцеховича. Першу звістку про його сотникування маємо у 1687 р., тобто з приходом до влади гетьмана Мазепи. 29 квітня 1689 р. отримав універсал гетьмана Мазепа на с. Лукашівку і с. Слобідку Чернігівської полкової сотні. сотник слабинський (? – 1687 – 1701 – ?), суддя полковий чернігівський (? – 1710.07. – 1711), Помер у Прутському поході.Д.: NNN (мабуть, з Войцеховичів). Марія Михайлівна Яцинич (? – 1732 – 1743 – ?), донька військового товариша та Ганни Костянтинівни Мазапети і онука чернігівського ловчого Бориса Грязного. Це одруження сталося після смерті її першого чоловіка – полкового хорунжого чернігівського Прокопа Семеновича Якубовича (після 1704 р.).

Тризна Микола Іванович (1694 – 1776.22.01.) – шляхтич гербу «Гоздава». Син полкового судді чернігівського, племінник Василя Дуніна-Борковського. У його «сказці» 1724 р. відзначалося, що 1711 р. залишився малолітнім без батька, але у походах і службі не був. 1 квітня 1714 р. взятий під гетьманську оборону і за ним затверджене сс. Лукашівка і Слободка. Службу розпочав з 1719 р. 1721 р. був прийнятий під полковий знак (значковий товариш) полковником Павлом Полуботком. 1723 р. був комісаром полковим чернігівським. У березні 1724 р. призначений полковником Михайлом Богдановим сотником вибельським. У 1725 р. Рум'янцев призначив його сотником у Слабин, але він разом з іншими бунчуковими товаришами у той час був у гілянському поході. 1728 р. знову обраний сотником у Виблі. Був у польському поході три роки. У кримському поході наказним полковником. Абшитований бунчуковий товариш у Чернігівському полку з 30 червня 1748 р. У 1751 р. просив усунути його від участі у судовій комісії по розгляду звинувачення козаками Ройської сотні Сапігами бунчукових товаришів Мокрієвичів у вбивстві їх брата. За ним 1 хата у с. Яновці, 3 у д. Скоринці, 8 – д. Слобідці, 13 – д. Лукашівці, 4 при хут. Слабинському, 1 у с. Шостовиці (1760). Мав хутір з млином у два мучних і одне валюжне коло (1742), на р. Козел поблизу с. Козли Любецької сотні хутір Маджухівка, при ньому млин у одне коло, нище ще один його хутір і млин у два мучних і третє ступне коло. Тримав приїжджий двір і корчму у с. Виблях, хутір при д. Ілгов (1732). Д.: (? – 1739 – 1740 – ?) NNN.

Тризна Петро Андрійович (бл. 1745 – 1812 – ?) – службу розпочав 1764 р., полковий канцелярист (1767–1770), значковий товариш (1770–1771), сотник вибельський (1771.10.04. – 1782.29.06.). Бунчуковий товариш (1782 – 1788 – ?). Мав 17 підданих у с. Орловці, чоловіків підданих 20 к с. Лукашівка Чернігівського повіту. Був у Турецькому поході минулої війни, під Бендерами, у 1775 р. на кордоні цілий рік, 1779 р. також на форпостах, нині під войсковим судом у Глухові. Мав у Чернігівскому повіті 11 хат підданих (1782). Д.: (1775) Єфросинія Олександрівна Солонина, донька підкоморного.

Тризна Федір Андрійович (1756 – ран. 1822) – службу розпочав 1 березня 1773 р. полковим канцеляристом, значковий товариш Чернігівського полку (з 1776.5.06.), військовий товариш (з 1783.23.06.), корнет, поручик у відставці. Мав 10 підданих у с. Орловці. Д.: (після 1786) Мотря Іванівна Солонина, донька полкового хорунжого.

Тризна Яків Миколайович (бл. 1740 – 1789 – ?) – службу розпочав військовим канцеляристом ГВК (з 1759), потім присутній у Чернігівській полковій рахунковій комісії. Сотник полковий чернігівський (1774.7.07. – 1782.29.06.). Бунчуковий товариш (1782–1788). Прем'єр-майор (1789). Мав 395 підданих у 1 містечку, 1 селі, 2 «деревнях», 1 хуторі. Д.: Ганна Пет рівна Темранська, донька військового товариша.

Трикач – сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1664 – ?).

Трилевський N – полковий канцелярист миргородський, значковий товприш (1776.9.12. – ?).

Трилевський Трохим (1753 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1766 р. копіїстом, полковий канцелярист (з 1772.12.03.), значковий товариш Миргородського полку (з 1773.28.06.). У 1773 р. приймав участь у кримському поході у команді полковника Занковського, у 1776–1779 рр. «во время татарского в Крыму бунту был».

Трипліс Василь – сотник Лисянського полку (1648).

Триполів Гришко Матвійович – сотник котельвенський (? – 1653.2.03. – ?).

Трипольський Іван Данилович (бл. 1729 – 1788 – ?) – син священика великобудиського, службу розпочав з 1 вересня 1741 р. У гетьманському універсалі на чин військового товариша сказано, що ніс «службу при дворе дражайшей матушки», військовий товариш (з 1752.23.12.), призначений сотником куземенським у зв'язку зі смертю Михайла Павловського (1755.16.06. – 1782), абшитований бунчуковий товариш (1782 – 1788 – ?). Мав 249 підданих (1788). Д.: Настасія Макарівна Стрешенцова, донька бунчукового товариша.

Трипольський Іван Степанович (? – 1730) – син військового товариша, значковий товариш, потім священик.

Трипольський Олексій (1763 – 1783 – ?) – служив з 1778 р., значковий товариш (з 1782), у походах не був.

Трипольський Онуфрій – службу розпочав з 9 березня 1764 р., хорунжий полковий (з 1783.6.08. – ?). Служив секретарем Березненського повітового суду.

Трипольський Степан – військовий товариш Переяславського полку.

Трипольський Яків Антонович (1757 – ?) – син полкового хорунжого прилуцького, службу розпочав у травні 1765 р. при Малоросійській колегії, військовий канцелярист (з 1767.07.), осавул полковий прилуцький (1771–1782), одночасно бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). Мав підданих у Пирятинському та Прилуцькому повітах. Д.: Мотря Іванівна Бахчевська (1761 – 1782 – ?), донька судді земського переяславського.

Трифановський Іван Якович (1746 – ?) – службу розпочав з 1766 р. у МК, військовий канцелярист (з 1766), військовий товариш (1779–1782), бунчуковий товариш (1782.28.04. – 1790 – ?). Мав 434 підданих у 2 селах і 8 хуторах (1788), Глинського повіту с. Березівки (214 підданих), Прилуцького повіту с. Сорочинець (206 підданих), у хуторі Новгородського повіту (5 підданих). Д.: Марія Іванівна Пустовойтова, донька капітана, судді Недригайлівського повіту Харківської губернії. Мали синів Івана і Михайла.

Трифановський Михайло Якович (1747 – ?) – у МК (1772), військовий канцелярист (1779), осавул полковий (? – 1782 – 1788 – ?). Мав 442 підданих у 1 селі і 7 хуторах. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Глинському повіту. Д.: Мавра Василівна Висоцька, донька писаря Генерального суду.

Трифановський Петро – значковий товариш Прилуцького полку. У 1743 р. ГВС розглядав справу про побиття ним мешканця с. Березівці Срібрянської сотні Євгенія Петренка.

Трифановський Яків Михайлович – син протопопа прилуцького, отримав освіту, про що свідчить власноручний підпис. Значковий товариш Прилуцького полку (1737–1753). 1737 р. був у поході на лінії з полковником прилуцьким Гнатом Галаганом, у 1738 р. у Дністровському поході, після повернення призначений комісаром в Ярославський піхотний полк для відводу лісу, пошуку фурманів, того ж року у команді генерального хорунжого Горленка у захисті кордонів по Дніпру. У 1739 р. при Дніпру для захисту від татар і в тому році комісар при Київському драгунському полку для постачання провіанту і фуражу. У 1740 р. при кінних державних заводах наглядач. У 1741 р. з полковником прилуцьким Григорієм Галаганом був у розмежуванні земель з турками. У 1743 р. складав ревізію у сотнях Варвинскій та Іваницькій, у 1746 р. вів слідство про вільні посполиті двори у описних Економії. У 1751 р. з полковником Григорієм Галаганом при Дніпрі у захисті кордону від татар. За ордером Прилуцької полкової канцелярії у комісії бунчукового товариша Якова Тарнавського (1752 – 1756 – ?). Військовий товариш (1753 – 1759 – ?). Полковий комісар (? – 1759.07.). У 1758 р. відряджений на Запорізьку Січ. Абшитований військовий товариш (1772). Бунчуковий товариш (1779). Мав 135 хат підданих (1779). Мешкав у с. Березоточ Срібнянської сотні. Д.: Феодора Петрівна Зарудна (? – 1730 – 1772 – ран. 1779), донька абшитованого сотника. Мали синів Івана, Михайла, доньку Марію (1735 – ?).

Тришатний N (можливо, Семен Іванович, який 1723 р. мав у с. Мишківка 1 грунтовий двір і 4 хати бобилів) – значковий товариш.

Тришатний Андрій (? – ран. 1768) – значковий товариш. Д.: Ганна NN (? – 1768 – ?).

Тришатний Борис (? – 1720 – 1768 – ?) – полковий хорунжий, значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1750 – ?). У 1737 р. купував провіант і коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Мав млин (1741). Доводився швагром полковому осавулу Степану Косачу і полковому судді Андрію Рубцю. Абшитований полковий хорунжий (1768). Мав двір приїжджий у Стародубі у 1768 р. Д.: N Антонівна N.

Тришатний Василь Борисович – син полкового хорунжого, значковий товариш Стародубського полку (1769) у другій армії у поході. Військовий товариш (? – 1781 – 1787 – ?). Житель с. Мишковки, володів хут. Хреньовим поблизу Тарасівки (1781). Д.: Марія Петрівна Прокопович, донька військового товариша. Мали синів Григорія, Луку, доньку Ганну.

Тришатний Іван – значковий товариш Стародубського полку.

Тришатний Лев Борисович (бл. 1746 – 1809.18.01.) – син полкового хорунжого, полковий канцелярист Стародубському полку (1764), полковий хорунжий (1772), 1772 р. захопив коней місцевого козака Самійла Шункевича, військовий товариш (1787). Житель с. Мишковки 2-ї полкової сотні, разом з братом мали 148 підданих (1787), 21 двір з 23 хатами (1781). Поблизу с. Обухівки 1-ї полкової сотні тримали хутір в урочищі Тавринінці, при ньому лісові рощі, ставок з плотиною млиним амбаром. Д.: Пелагея Захарівна Ширай, донька військового товариша. Мали синів Павла, Степана, Михайла, доньок Єфросинію, Олену, Софію.

Тришатний Семен Іванович – у 1723 р. мав у с. Мишківка 1 грунтовий двір і 4 хати бобилів. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1730 – 1735 – ?), жив у полковій сотні. 11 січня 1730 р. продав Григорію Плешку хутір Хореневський.

Троїцький N – значковий товариш Ніжинського полку 1732 р., мав двір приїжджий та шинок у м. Шаповалівці.

Тройницький Іван Павлович (1732 – ран. 1768) – навчався у Київських училищах, служив з 1749 р. військовим канцеляристом ГВК, значковий товариш (1756 – ?), військовий товариш Полтавського полку (1761), полковий комісар (1761). Д.: Феодосія Григорівна N, у другому шлюбі за Іваном Леонтовичем, бунчуковим товаришем.

Тройницький Петро Павлович (1722/1725 – ?) – навчався у КМА (1736), військовий канцелярист ГВК (з 1740), мав хутір на Правобережжі біля Келеберди (1747), сотник білицький (1751.11.12. – 1764), ротмістр (з 1764).

Троневський Захар (1759 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Троневський Іван Григорович (1768 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1776 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Троневський Максим (1759 – 1789 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1771), значковий товариш Миргородського полку (з 1777).

Троневський Опанас (1733 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1750 р. полковим канцеляристом, писар сотенний шишацький (1754–1769), значковий товариш (з 1779.7.03.).

Троневський Пилип Григорович (1766 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780).

Тронишин зять Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1739), жив у 1-й полковій сотні.

Тропко Григорій Дем'янович (1743 – 1769 – ?) – службу розпочав з 20 липня 1757 р., значковий товариш Полтавського полку (з 1763.30.07.).

Тропко Дем'ян – значковий товариш Полтавського полку (1755), мав двір у Полтаві.

Трохимович Ананій Петрович (бл. 1759 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1782) і возний Коропського повіту. Мешканець коропський. Мав хутір при урочищі Крупці поблизу с. Сохачі, де

мешкали 6 підданих. Д.: Марія Яківна Соломка, донька сотника.

Трохимович Дмитро – отаман у полку Черкаському (1638 – ?).

Трохимович Дмитро Якович – військовий товариш (1683).

Трохимович Іван Григорович – син сотника коропського, значковий товариш.

Трохимович Йосип – осавул полковий стародубський (? – 1688.01. – ?).

Трохимович Микита – сотник Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Трохимович Петро Васильович (? – ран. 1787) – син військового товариша, військовий товариш.

Трохимович Петро Іванович – син значкового товариша, службу розпочав військовим канцеляристом (1745), військовий товариш Ніжинському полку «за служби батька» (1745.28.08. – 1763 – ?), полковий комісар. Мав двір житловий і шинок у м. Коропі.

Трохимович Роман – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1742), військовий товариш (1742 – 1748 – ?).

Трохимович Федір Васильович (1755 – ?) – син військового товариша, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1787 – ?). Мешканець коропський. Д.: Параска Назарівна Ілльєнко, донька значкового товариша.

Трохимович Яків – осавул полковий прилуцький (? – 1669.02. – ?), наказний полковник прилуцький (1669.03.).

Трохимович Яків (? – ран. 1787) – значковий товариш Ніжинського полку, військовий товариш (1742 – 1747 – ?), мешканець шептаківський. Мав синів Петра, Василя, Дмитра.

Троцина Андрій Трохимович – сотник срібнянський Прилуцького полку (1707.24.05. – 1739.13. 01.).

Троцина Антін Трофимович (1664 – 1749.6.05.) – співак при дворі царівни Софії Олексіївни. Службу розпочав з 1687 р. військовим канцеляристом в ГВК. Сотник срібрянський (1707.24.05. – 1739.13.01.). 19 травня 1709 р. отримав гетьманський універсал на с. Карпилівку Срібрянської сотні, яке було йому надано ще у 1702 р. прилуцьким полковником Горленком. 21 жовтня 1718 р. отримав гетьманський універсал на с. Охоньки з купленим млином-вишняком о 3 колах (2 мучних, а третє – ступне) і на хут. батьківський у с. Лесках. 9 червня 1721 р. отримав універсал на сіножать Пологи, надану його батьку ще гетьманом Самойловичем (батько володів нею більше 30 років, а потім її захопив полковник Галаган). Був проти «самоволия» полковника Галагана, за що постійно переслідувався останнім. У 1724 р. вів суперечку з полковником Г.Галаганом про млин на р. Лисогорі на срібрянській греблі. 14 квітня 1727 р. купив ліс і дві ниви у Олекси Римаренка у с. Нова Гребля Глинської сотні. 8 січня 1729 р. отримав універсал на військову частину з млина Петра Денисенка, жителя переволочанського. У 1732 р. гетьман Апостол доручив йому наглядати йому за Галаганом, коли той намагався, обходячи гетьмана, отримати царську грамоту на захоплені маєтності. У 1738 р. разом з козацькою командою знаходився у Києві. У 1739 р. звільнений від служби за старістю. У 1741 р. написав заповіт. Вибрав Дениса Дем'яновича Стрешенцова в опікуни своїй родині після своєї смерті. Д.: 1) Ірина Романівна N. 2) (1745) Ганна Андріївна N (1725 – ?), «простого стану». Чоловік помер «оставив жену с трехлетним сыном, да жена была еще беременной».

Троцина Микола Антонович (1708 – 1772 – ран. 1774.17.03.) – службу розпочав з 13 січня 1739 р. сотником срібрянським. У 1741 р. вів тяжби з жителями Глинської сотні Хоминськими, Ярошовськими та Новогребельськими про захоплення ґрунтів. Після другого одруження батька, страх перед втратою багатого спадку штовхав його до захоплення батьківських ґрунтів. За це батько взагалі позбавив його спадку. У 1748 р. намагався перешкодити затвердженню батьківського заповіту. 1 грудня 1755 р. звільнений від уряду «по слабости здоровья». У 1756 р. на його хутір Загайки здіснив наїзд бунчуковий товариш Влас Будлянський. У 1764 р. купив у компанійського сотника Степана Часника за 1800 рублів с. Юрківці Срібрянської сотні та с. Полонки полкової сотні. У 1765 р. останнє продав полковнику Ямбургського полку Карпу Каменку. Абшитований сотник (1755 – 1772 – ?). Проживав у с. Охана, мав 1 посполитого у м. Срібному, 4 – у с. Гриціївці, 2 – у с. Олексіянець Срібнянської сотні. Д.: NNN (? – ран.1772).

Троцина Трофим (Троця) Васильович (? – ран. 1718.21.10) – козак, сотник срібрянський (1682.04. – 1705.24.05). 10 січня 1688 р. отримав гетьманський універсал на млин на р.Утиці в с. Охоньках та на всі доходи з нього. ВУ 1695 р. поряд з іншими супроводжував в Москву полонених турок, взятих під Кизикирменом. 9 квітня 1696 р. отримав підтверджувальну царську грамоту на с.Охоньки з млином. Полковий суддя (1707–1709), знатний військовий товариш (1709 – 1710 – ?). У свого зятя Федора Обношенка купив млин на р. Лісогорі, який стояв під межею, а 1 березня 1712 р. продав його сину своєму Антону за 100 коп. У цей же день продав йому ліс під Ярославкою Глинською, який раніше купив у мешканця сріблянського Паска Наглого, та проміняв гай Осичник під с.Охоньки на гай, куплений Антоном у жителя сокиренського Микити Бабченка. По доносу був викликаний до Петербургу, але в дорозі помер. Родоначальник Троцин.

Троцина Фадій Миколайович (1742 – 1773 – ?) – військовий товариш (? – 1787 – 1770), сотник 2-ї Варвинської сотні Прилуцького полку (1770 – 1773), бунчуковий товариш.

Троцький Василь – козацький старшина Білоцерківського полку, «зацний» насташський (1672).

Троцький Георгій Петрович (1729 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1756 р. значковим товаришем у Лубенському полку. Військовий товариш (з 1761.18.05.). Абшитований полковий осавул (з 1765). Рід Троцьких внесено до дворянських родовідних книг Полтавської, Воронізької і Чернігівської губерній. Д.: (1753) Ганна Іллївна N (1734 – ?).

Троцький Григорій Іванович (1713 – 1763 – ран. 1781) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (з 1747.26.01.). Тримав хутір Полетиковку Новомлинської сотні. Мав житловий двір у м. Нові Млини.

Троцький Григорій Петрович (бл.1728 – 1790 – ран.1814) – військовий канцелярист ГВК (1746–1750). З 1 листопада 1750 р. у лейб-компанії гренадером, з 1758 р. вийшов у відставку армії секунд-майором. Підполковник (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 427 підданих у 1 місті, 2 селах і 1 слободою. Д.: 1) Катерина Тимофіївна Сенюта, донька полкового судді чернігівського. У придане отримала 445 підданих у Чернігівському повіті. 2) (з 1780.9.06.)

Уляна Семенівна Стефанович, донька вахмістра Сербського полку.

Троцький Григорій Трохимович (? – 1670 – ран. 1709) – син міщанина новомлинського, сотник новомлинський, бунчуковий товариш. Д.: Васса Іванівна N (? – 1674 – 1733 – ?), у другому шлюбі за сотником батуринським (1709 – 1710) Григорієм Яковенком.

Троцький Дмитро Іванович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1747.26.01. – 1752 – ?), жив у Ніжинському полку.

Троцький Іван Григорович (? – 1691 – 1745) – син сотника новомлинського, сотник батуринський, значний військовий товариш (? – 1723 – ?), бунчуковий товариш (? – 1727 – 1735.25.11., універсал – 1743 – ?). 1727 р. відпущений з Астрахані додому. У 1732–1733 рр. мав суперечку за майно з матір'ю Васою Іванівною N (? – 1674 – 1726 – ?), у другому шлюбі за сотником батуринським (1709 – 1710) Григорієм Яковенком і зятем значковим товаришем Петром Моцарським. Два роки провів у польському поході. 1741 р. склав присягу імператриці Лизаветі у Ніжинському полку разом з синами Яковом і Григорієм. У жовтні 1742 р. купив ґрунт у новомлинського жителя Миколи Тупицького. Мав двір у Нових Млинах. У 1743 р. жив у Ніжинському полку, мав 19 дворів, 4 млинові кола, позика у військовий скарб – 1 карбованець 50 копійок. Д.: (1732) Ірина Гнатівна Сахновська (? – 1744), донька полкового обозного чернігівського. У березні 1734 р. донесла до ГВК на старосту с. Понівки Шептаківської сотні Степана Гроновського за захоплення млина.

Троцький Іван Ілліч (? – 1760) – службу розпочав як сотенний хорунжий новомлинський (1735–1747), значковий товариш Ніжинського полку (1747.12.06. – 1760). Мав двір житловий у м. Нових Млинах.

Троцький Іван Кирилович – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1740).

Троцький Іван Миколайович (1747 – 1788 – ?) – службу розпочав 6 листопада 1766 р., значковий товариш у Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1767.19.12), полковий хорунжий прилуцький (1772.12.03. – 1781.19.05.), бунчуковий товариш, колезький асесор. Мав нероділених з братом, абшитуваним придворним Тимофієм Троцьким у с. Голубівці 156 і хут. Рудовському 40 підданих (1779), 244 підданих у 2 селах (1788). Д.: Гафія N Богарьова, донька військового товариша.

Троцький Ілля Федорович (? – 1730 – ран. 1735) – значковий товариш, військовий товариш (по смерть), служив при ГВА. Мешканець новомлинський.

Троцький Кирило Трохимович (? – 1680 – 1751 – ?) – син шляхтича-міщанина новомлинського, козак новомлинський (1694), отаман городовий новомлинський (1699), знатний Ніжинського полку товариш (1709), сотник бахмацький (1710–1713), значний військовий товариш (? – 1722), після смерті Григорія Шишкевича обраний козаками сотником новомлинським (1722.10.11./27.11. – 1727). 1724 р. склав відомість про власників маєтностей у сотні та підстави цих володінь. Звільнений з посади за привласнення громадських грошей, надмірні побори, хабарництво і захоплення ґрунтів. Військовий товариш (1728.4.01./1.01. – 1751 – ?). Д.: N Яремівна Андреєва, донька полковника охотницького.

Троцький Максим (? – 1677 – 1712) – писар полковий лубенський (? – 1697.10. – 1704 – ?), суддя полковий лубенський (? – 1710.07. – 1712), Придбав три хутори у Горба, сотника пирятинського Ангеліовського і Оленички. Мав три млини: на р. Сулі у Лукомлі з 6 кол; на р. Удаї на Полковницькій греблі у с. Курінці з 6 кол; на р. Оржиці у с. Савинці на власній його греблі з 6 кол, у якому полковник Зеленський відібрав одну клітку, але пізніше все повернено. Крім того млини-вешняки під Бієвцями у три кола, під Єнківцями Небораківський у два кола. Отримав універсал Мазепи на маєтності, підтверджений універсалом Скоропадського. У пожежі згорів дім і всі документи. 29 липня 1710 р. отримав гетьманський універсал на володіння купленим ними ґрунтами, дворами, фільварками, лісами, сінокосами, хуторами і млинами на рр. Сулі та Оржиці. Д.: Євдокія Іванівна Кулябко. 15 лютого 1712 р. отримала гетьманський універсал на володіння покійного чоловіка сс. Луговики, Повстин і сл. Лазурками з ґрунтами, млинами, полями, лісами, сінокосами та угіддями.

Троцький Микола Кирилович (? – ран. 1762) – син військового товариша, бунчуковий товариш (1728.4.01. – 1751 – ?). У 1747 р. на його хутір напали прилуцький полковий осавул Ничипір та військовий канцелярист Григорій Білецькі-Носенки. Д.: (з 1725) Марія Степанівна Носенко, онука прилуцького полковника. Мала 11 посполитих у с. Рудавці полкової сотні.

Троцький Микола Якович (? – 1783.10.09.) – службу розпочав 1760 р. військовим канцеляристом, військовий товариш (1765.19.08. – 1783). Мешканець кибиршинський. Убитий розбійниками на шляху з Локоток до Кибиршина. Мав маєтності у м. Нових Млинах, д. Кнутах, Тростянці, хут. Полединівському, 6 дворів підданих у д. Вежновці, 15 дворів у с. Локотки Новоміської сотні. Мешканець д. Кибирщини, де мали з дружиною житловий дім, 46 дворів підданих. Д.: Варвара Степанівна Березовська (? – 1783), донька бунчукового товариша. У придане отримала д. Кибирщину Новоміської сотні. Мали синів Івана, Микиту, Степана, Павла, доньку Горпину.

Троцький Никон Миколайович – військовий товариш (1787).

Троцький Олексій Георгійович (1759 – ?) – службу розпочав з 1773 р. у Лубенській полковій канцелярії, потім служив у ГВС. Канцелярист, військовий товариш (з 1783.20.01.) Д.: Уляна NN.

Троцький Петро Кирилович (? – 1730 – 1748 – ран. 1756) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1748 – ?). Мав житловий двір у с. Спаському Сосниці. Д.: Ірина Іванівна Дорошенко, донька бунчукового товариша.

Троцький Петро Максимович (1700–1742 – ран. 1761) – син судді полкового лубенського. Значний військовий канцелярист (1725–1729). 5 жовтня 1728 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням права на володіння с. Повстин і сл. Лазурками Пирятинської сотні. Бунчуковий товариш (1730–1731). Осавул полковий лубенський (1731.18.06. – 1731), сотник чорнуський (1731.19.10. – 1739), наказний полковник лубенський (1742), правив посаду генерального осавула. Мав у Горошинській сотні у с. Худоліївці 1 двір підсусідків у 1740 р. Мешканець чорнуський. Д.: NNN (? – ран. 1739).

Троцький Яким Максимович (1701 – 1751.18.10.) – бунчуковий товариш у Лубенському полку (1735.31.12. – 1751). Наказний полковник миргородський (1732, 1751). Був у Лубенській полковій рахунковій комісії (1751). Мав у Снітинській сотні у д. Лучниках у 1740 р. 1 двір підсусідків, у Лубнах 1 двір тяглий ко-

зацьких підсусідків та 11 дворів піших (14 хат), у с. Єрковцях 1 двір підсусідків, у Пирятинській сотні при хуторі Тимковщині 4 двори підсусідків піших убогих, у сотні Чорнуській у м. Куріньці 2 двори піших підсусідків, у Лукомській сотні у с. Худоліївці 1 двір підсусідків піших. Мав 44 двори підсусідків і 20 млинових кол (1744). Мав у 1747 р. у Лубнах двір житловий, подвірок та 1 найманий, у Пирятинській сотні підданих у с. Лазорках убогих 20 дворів на 26 хат, 2 бездвірних та 2 кінних і 2 піших підсусідки, у с. Повстині убогих 3 двори на 3 хати і 3 бездвірних 2 кінних та 7 піших підсусідків «владельческих» грунтових та 2 кінних і 4 піших підсусідка посполитих, приїжджий двір і шинок у Лукомлі, у Лубнах підсусідків 4 двори та 9 хат бедвірних, у Пирятинській сотні хутір на 1 двір та хутір на 5 дворів, ще хутір на 23 двори, хутір на 4 двори, хутір на 2 двори. Д.: 1) (з 1731.31.01.) Олександра Андріївна Маркович (? – ран. 1747), донька лубенського полковника. 2) (? – 1749 – ?) Тетяна Дем'янівна Демешко (1707 – ран. 1767), донька козака с. Алтинівки Київського полку, тітка гетьмана Розумовського, в першому шлюбі за Забережним.

Троцький Яків Іванович (1711–1763 – ран. 1787) – входив до правління Ніжинського полку (1741), бунчуковий товариш (1747.26.01. – 1761.16.03.). Абшитований бунчуковий товариш. Йому приходився швагром військовий канцелярист ГВК (1741 – 1747 – ?) Іван Григорович, раніше канцелярист полковий Лубенського полку. Мав два хутори поблизу Нехайок Новомлинської сотні. Жив у Ніжинському полку. Мав двір житловий і 3 шинкових у м. Нових Млинах. Д.: Євдокія Степанівна N (? – 1735 – 1787 – ?).

Трощинський Андрій Андрійович – син бунчукового товариша, значковий товариш Миргородського полку (1751), військовий товариш (1752 – ?). 1757 р. разом з матір'ю Уляною продали писарю полковому гадяцькому власний ліс при хут. Ступки.

Трощинський Андрій Прокопович – син значкового товариша, службу розпочав у 1764 р. значковим товаришем, військовий товариш (1766–1771), сотник ярескiвський (1771.25.10. – 1782). Д.: Ганна Матвіївна Косяровська, донька писаря земського миргородського. Тітка Гоголя по матері.

Трощинський Андрій Степанович (? – 1698 – 1736 – ?) – військовий канцелярист ГВК (1718), будучи у Петербурзі 15 червня 1718 р. отримав з братом (як сироти) гетьманський універсал на половину с. Ручки. Бунчуковий товариш (? – 1725 – 1736 – ?). Був у сулацькому поході. Господар Гадяцького замку (1730). Мав 140 дворів підданих у с. Ручки. У 1736 р. призначений для розслідування скарг жителів Новосанжарської сотні на сотника Дмитра Левенця за кривди. Д.: Уляна NN.

Трощинський Дем'ян Андрійович – син бунчукового товариша, значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1751 – ?), військовий товариш (1754), прапорщик у відставці (1779), проживав у с. Яреськах, секунд-майор (1784).

Трощинський Дмитро Прокопович (1749.26.10., Глухів – 1829.26.02., с. Кибинці Миргородського повіту) – мав маєток у с. Кибинцях. Навчався у КМА, службу розпочав з 1766 р. у МК, колезький канцелярист, писар полковий (з 1769.9.04). Завідував канцелярією князя Репніна (з 1774), капітан. Флігель-ад'ютант у капітанському чині (1777). Таємний радник.

Трощинський Іван Матвійович – син отамана кошового Запорозької Січі, писар полковий полтавський. Власник хутора під Яреськами.

Трощинський Іван Степанович (? – 1733) – бунчуковий товариш (? – 1725 – 1733). Був у сулацькому поході. 1730 р. отримав універсал гетьмана Д.Апостола з підтвердженням права на половину с. Ручки у Комишенській сотні. Загинув у польському поході.

Трощинський Мартин Андрійович (? – ран. 1764) – син писаря полкового полтавського, значковий товариш Миргородського полку (? – 1742 – 1751), військовий товариш (1751 – 1752 – ?). У нього один двір з Прокопом у Яреськівській сотні. Зборщик військового податку у Миргородському полку (1751).

Трощинський Павло – писар полковий полтавський (? – 1717 – ?).

Трощинський Прокіп Андрійович – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1727 р. у Миргородській полковій канцелярії. Значковий товариш (1740–1751), зборщик військового податку у Миргородському полку (1751), військовий товариш (1751 – 1757 – ?). У 1754 р. скуповував хати у козаків Ярескiвської сотні. Разом з Мартином мав один двір. Полковий зборщик винокурених і питних податків.

Трощинський Прокіп Іванович – син писаря полкового полтавського, військовий товариш 1741–1752 р., у них один двір з Мартином у Яреській сотні.

Трощинський Стефан – службу розпочав 7 травня 1770 р. полковим копіїстом, полковий канцелярист Миргородської полкової канцелярії (з 1776), значковий товариш (з 1781.16.02.).

Трощинський Стефан (Харитонович ?) (? – 1660 – ран. 1716) – шляхтич гербу «Шеліга». За О.Лазаревським і В.Модзалевський вважав його племінником Мазепи. Товариш полку Полтавського (1669). Спочатку використовувався як гінець гетьманський (у лютому 1688 р. їздив до Москви). «Господар» замку гадяцького (1690–1697), обозний полковий гадяцький (1697–1704). Полковник гадяцький (1704 – 1708.11.). Через родинну близкість «звільнений з посади Гадяцького полковника», – вважав В.Модзалевський і заарештований. «За свои верние и знатние заслуги имел в соем владении» с. Ручки у сотні Комишенській, яке на короткий час у нього відібрали на Гадяцький замок. Помер у Києві «за караулом». Поминання роду у синодику 1695 р. Чернігівського Троїцько-Іллїнського монастиря. Д.: 1) NNN. 2) (1698) Марія Іллівна Новицька (? – 1670 – 1718), донька полковника комонного. 1716 р. отримала гетьманський універсал на більшу частину с. Ручок за успіхи у службі її сина Андрія.

Трощинський Федір – військовий товариш Гадяцького полку (1668), у травні 1668 р. разом з козаком Петром Рачкеєвим був посланцем Ігнатовича до Москви. Писар полковий гадяцький (? – 1672). Володів с. Ручки. Шляхтичі гербу «Рогаль» з Мазовецького воєводства з Трощина. Перехід у Ломжин. На уряд володів с. Ручки у Комишнянській сотні.

Трояновський Іван – сотник комишнянський Гадяцького полку (2-ї; 1767 – ?).

Трубицький Григорій Іванович (1731 – ?) – з козаків, службу розпочав 10 травня 1761 р., отаман сотенний (з 1773), військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – 1787 – ?). Д.: Соломонида Григорівна Коропчевська, донька значкового товариша.

Трус Яким – значковий товариш Стародубського полку (1781), мешканець стародубський.

Трусевич Андрій Іванович – син абшитованого військовий товариш, військовий товариш Ніжинського полку «за служби отца і його самого» (1747.9.02. – 1751 – ?). Мав житловий двір у Воронежі.

Трусевич Григорій (1731 – ?) – службу розпочав (з 1744), військовий канцелярист ГВК, військовий товариш в Ніжинському полку (1752 – 1772), абшитований осавул полковий (з 1772).

Трусевич Іван – службу розпочав 1708 р. у поході під Бихів за писаря полкового. Перейшов з Новгород-Сіверського Стародубського полку до Вороніжа Ніжинського полку. Полковий комісар при Глухівському гарнізоні (1735). Комісар при Смоленському піхотному полку (1736), у Київському, Чернігівському і Стародубському полках при ГВА (1738–1748). Військовий товариш (1731.25.01. – 1748 – ?). мав житловий двір у Вороніжі. Бунчуковий товариш (1756). Д.: N Романівна Романович, донька військового товариша.

Трусевич Іван (бл. 1735 – ?) – військовий товариш (1761 – 1769 – ?). У 1763 р. бунчукові товариші Іван і Павло Сангурські чинили напади на його сіножаті у Сосницькій сотні. Направлений у військовий похід (1769). Бунчуковий товариш у Чернігівському полку (1782), бурмістр сосницький. Мав у Сосниці 180 підданих. Д.: Катерина Василівна Трохимович, донька військового товариша.

Трусевич Михайло Іванович (1723 – 1783 – ?) – син військового товариша, його дядьком був Іван Романович. Службу розпочав з 1736 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1749 – 1752), 1749 р. мав суперечку за майно з тещею, удовою Ягельницького Ганною Андронівною. Військовий товариш (1752 – 1763 – ?), проживав у с. Богданівці, де мав спільну з військовим товаришем Богдановичем на р. Шостці. Колезький асесор (1783). Д.: 1) N Михайлівна Ягельницька (? – ран. 1749.7.04.), донька полкового судді прилуцького. 2) Катерина Дем'янівна Бутович, донька бунчукового товариша. Мали синів Павла, Максима, доньку Настю.

Трусевич Прокіп (1700 – ?) – шляхтич гербу «Шеліга» змінений. Службу розпочав з 1724 р., був у низовому поході (1724), військовий канцелярист (з 1730). Абшитований військовий товариш у Чернігівському полку (1761.14.06. – 1769 – ?). Мав три двори підсусідків у м. Сосниці на своїй власній землі.

Трусевич Яким – козак Новгородської сотні (? – 1760), абшитований значковий товариш Стародубського полку (1760– ?).

Трутенко Артем – сотник голтв'янський Чигиринського полку (1672.05. – ?),

Трутина Дмитро (Дементій) – наказний полковник корсунський (1657.07.). Можливо, Тюлюпенко Демид з полкової сотні Корсунського полку (1649).

Трухан Сила Харкович – шляхтич гербу «Погоня польська» змінений. військовий товариш (1686), мешканець стародубський. Значний військовий товариш Стародубського полку. Його онук, полковий осавул Федір Маркович (1749 – ?) мешкав у Стародубі.

Трухан Федір Маркович (1749 – ?) – полковий осавул (1787). Мешканець стародубський. Д.: Євдокія NN.

Труш N – сотник терехтемирівський Канівського полку (?). Серед сотників другої половини XVII ст. фіксується Труш, а у війську Б.Хмельницького у Терехтемирівській сотні був Данило Трошенко (можливо, він чи його син став місцевим сотником). У 1689 році Марія Трушенчиха продала ґрунт власний, дідизний і батьківський пану Артему Лебединському (цікаво, що згадка про неї пов`язана з документом на землі дружини небіжчика Северина Сулими).

Труш Іван – сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1672.05. – 1676 – ?).

Трушенко Василь – козак сотні Кременчуцької (1649), осавул полковий кременчуцький (? – 1661.10. – ?).

Трушенко Григорій Якович – сотник 1-ї полкової сотні Ніжинського полку (? – 1682.07. – ?).

Трушенко Карпо – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Полковник чигиринський (? – 1653.07. – 1654.04. – ?), (? – 1658.05. – ?), У Чигирині козакували Трушенко Данило, Іван, Карпо. Полковник чигиринський (1658).У квітні 1660 р. супроводжував до Москви колишнього посланця Виговського до Царграду козака Ярему Петрановського.

Трушенко Яків (Юцько) – осавул полковий стародубський (? – 1687.07. – ?).

Туболець Юрій Данилович (? – 1740 – 1672 – ?) – козак стасівський (1665), осавул полковий полтавський (? – 1669.06. – 1672.05. – ?), суддя полковий полтавський (? – 1670.07. – ?), товариш полку Полтавського (? – 1671.15.09. – ?), суддя полковий полтавський (? – 1672.27.05. – ?).

Тужин Омелян – сотник веприцький (? – 1662.01. – ?).

Тулановський Микола – сотник почепський (1649.18.04).

Тулинський Антін (? – 1715 – ран. 1741) – значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1737 – ?). Житель власівський. Д.: NNN (? – 1720 – 1741 – ?), проживала у с. Савинцях Сорочинської сотні (1741).

Тулинський Йосип (1760- ?) – абшитований полковий хорунжий (1788). Мав 65 підданих в 1 селі і 2 хуторах. Д.: Марія Федорівна Даєвська, донька полкового судді.

Тулинський Кирило – значковий товариш Миргородського полку (1742), брат Михайла і Олексія.

Тулинський Михайло – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Тулинський Олексій – значковий товариш Миргородського полку (1742).

Тулинський Тихін – значковий товариш Миргородського полку, мав приїжджий двір у Сорочинцях (1738).

Тулуб (Телюченко) Михайло – полковник іркліївський (1648). Вважаємо, що прізвище Телюченко – це Тулубенко, Тулупенко, яке дійшло до нас у викревленому вигляді. У Кропивненській сотні були його родичі Антип, Зінець, Проник Тулюпа, Данило і Кузьма Тулюпенки.

Тулуб Дем'ян – сотник іркліївський Переяславського полку (? – 1674 – 1676), (1690–1711). І.Кривошея вважає його сином козака іркліївського Семена Тулупа. У 1767 р. у с. Богуславець проживали 3 сім'ї Тулубів, а у 1900 р. вони мали 8 господарст тут же.

Тулувіт Михайло – сотник Ярузької сотні Подільського полку (? – 1659 – ?).

Тулюпенко Герасим – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Туманський Андрій Андрійович (1756 – ?) – навчався у Переяславському колегіумі, КМА. Військовий товариш (1784). Мешканець басанський.

Туманський Василь Григорович (1723–1809) – син значного товариша Переяславського полку, навчався у КМА (? – 1736 – 1739), службу розпочав у полковій канцелярії переяславській, потім – військовий канцелярист ГВК (1739 – ?), старший військовий канце-

лярист (1748), писар полковий переяславський (з 1750), старший військовий канцелярист (з 1751). Бунчуковий товариш. Генеральний писар. Член Малоросійської колегій (з 1774). Д.: (з 1751) Уляна Федорівна Лисенко, донька генерального судді.

Туманський Григорій Тимофійович (? – 1700 – ран. 1772.18.02) – навчався у КМА, значний товариш Переяславського полку (1723). Священик у Басані (? – 1739 – ?), протопоп басанський (1741 – 1755). Д.: Настасія Костянтинівна Журовська (? – ран. 1772.18.02.). Можливо її дідом був Олександр Стефанович Журовський (? – 1685 – 1725 – ?), священик церкви Пресвятої Богородиці (1712), купив за 200 талярів у Борисполі двір з плецем і будівлями у Параски Іванової Чипихи. Протопоп бориспільський (1724).

Туманський Іван Андрійович (1753 – ?) – військовий товариш (? – 1784 – ?), мешканець басанський.

Туманський Йосип Григорович (1732 – 1795.20.12.) – навчався у КМА (з 1740). Службу розпочав з 1748 р. військовим канцеляристом ГВК. У 1758 р. намагався отримати уряд роменського сотника. Старший військовий канцелярист (1760 – 1764), керував Похідною гетьманською канцелярією у Петербурзі (1764). Асесор Малоросійської колегії (1766). Надвірний радник (? – 1774 – 1779 – ?), очолював Генеральну малоросійську рахункову комісію (? – 1774 – 1779 – ?). Член Генерального суду (1781 – 1782). Д.: (1760) Параска Романівна Яненко, донька бунчукового товариша.

Туманський Леонтій Якович (бл. 1760 – ?) – абшитований військовий товариш (1788), мешканець м. Градижська. Мав спадкових підданих у Градижському 28 і Хорольському повітах у хут Кагарлицькому 25 (1782).

Туманський Михайло Васильович (1758 – 1827.8.12.) – службу розпочав 4 серпня 1774 р. бунчуковим товаришем, в.о. секретаря ГВС (1777.5.03. – 1780.16.12.), колезький асесор (з 1780.14.02.). Д.: Євдокія Авксентіївна N (1787 – 1854).

Туманський Федір Григорович (1735 – 1799 – ?) – син значного товариша Переяславського полку, службу розпочав 1760 р., того ж року призначений значковим товаришем, 27 вересня 1761 р. військовим товаришем, 1-й осавул полковий київський (з 1764.30.07.), Бунчуковий товариш (1780.20.02. – 1784), мешканець козелецький. Мав володіння у с. Брегінці, посполитих у м. Басані і с. Брегинцях 105, у д. Гуті Остерської сотні 162 (1779). Д.: Марія Стефанівна Лутай, донька судді земського козелецького. Мали синів Івана і Андрія (у першому формуючомуся некомпанійському полку кадети, 1779), Павла, Іллю, Григорія (при домі руської грамоти і латинській мові навчаються). Його кумом за сином Григорієм був Павло Шум.

Тумковський Іван Іванович (1751 – ?) – син осавула полкового, військовий товариш (? – 1783 – 1787 – ?), бурмістр коропський. Мав 59 підданих у Коропі. Д.: Марія NN, донька священика.

Тупик Купріян (? – ран. 1693) – військовий товариш Стародубського полку. Мешканець с. Лопазні.

Тупиця Йосип – значковий товариш Чернігівського полку (1738 – ?).

Тупицький Андрій Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1769), сотник (1782), житель коропський, титулярний радник (1788). Мав 30 підданних. Д.: Євдокія Остапівна Християнович, донька коропського бурмістра. Мали сина Івана, доньок Параску і Єфросинію.

Тупицький Тимофій – сотник вибельський Чернігівського полку.

Туптало Сава Григорович (1600 – 1703.6.01.) – козак Макарівської сотні (1649). Був шляхтичем і мав свій родовий герб. Сотник Макарівської сотні Київського полку. У 1660 р. Сава Григорович переїхав з Макарова до Києва. Сотник макарівський. Потрапив у польський полон. Сотник київський (? – 1682 – 1686 – ?). У одному з документів за 1684 р. говориться про те, що «Сава Туптало, сотник київський, жив у Києві на Подолі «близ плацу нєкдись Салтановського». Похований у Київському Кирилівському монастирі, у якому був ктитором. Він побудував у Києві Йорданський жіночій монастир і передав його під відання Кирилівського монастиря. Поминання його роду у Межигірському монастирі: Григорій, Параска, Мартин, Феодора, Зіновія, Пелагея, Андрій, Стефан, Яків, Захарій, Михайло, Василь, Марія, Онисим, Зіновія, Іван, Ганна, Сафана, Устина. Д.: Марія Михайлівна N. У родині було три доньки і син Данило, який знани як митрополит Димитрій Ростовський.

Тур Іван – наказний сотник ірклїївський Переяславського полку (1723).

Туранський Олексій – військовий товариш.

Туранський Григорій – значковий товариш (1772).

Туранський Дем'ян Олексійович (1697 – 1763 – ран. 1771) – син сотника глухівського, навчався у КМА (1716). Служив з 1718 р. значним військовим товаришем, був у дербентському поході, на Ладозі. Бунчуковий товариш (? – 1724 – 1732). Отаман городовий глухівський (1732–1740), сотник глухівський Ніжинського полку (1740.24.06. – 1760.11.12.), абшитований бунчуковий товариш (з 1761). У слідстві над сотником Силевичем (1763). Д.: 1) (1731) Меланія Василівна Савич, рідна племінниця свого чоловіка. 2) (1735) Уляна N Кандиба. 3) (1748) Ганна Прохорівна Миткевич, донька священика, вдова Шишкевича.

Туранський Іван Олексійович (1718 – бл. 1767) – служив з 1732 р., військовий канцелярист ГВК (? – 1734 – 1740), бунчуковий товариш (1740.25.05. – 1766 – ?). 1743 р. у Ніжинському полку мав 15 дворів, 2 кола млинових, позика у військовий скарб – 1 карбованець, у 1748 р. мав двір у Глухові та двір у х. Ловулинському Глуховської сотні. 1751 р. задіяний у різних справах у ГВК, жив у Ніжинському полку. Володів хут. Михайловщиною і с. Богдановим. Священик чернігівський Григорій Єнко 1766 р. купив за 300 карбованців у нього маєтність у с. Посудовці. Д.: Ганна N Лизогуб.

Туранський Ілляш – 27 березня 1649 р. нобілітований разом з Яцьком Туранським. Писар полковий полтавський (? – 1667.03. – 05.), (? – 1670.01. – ?), (? – 1676 – ?).

Туранський Микола Дем'янович (1740 – ?) – син сотника глухівського, службу розпочав 14 травня 1758 р. у похідній ГВК, лакей імператорського двору (1763.21.05. – 1771), абшитований бунчуковий товариш (? – 1786 – 1798 – ?). Д.: Аграфена Іванівна Янович, донька бунчукового товариша.

Туранський Олексій Михайлович (? – 1660 – 1716) – навчався у КМА. Служив за царювання Олексія Михайловича. Писар міський глухівський (? – 1679 – 1681). Учасник двох чигиринських походів, був серед оборонців Чигирина. Приймав участь у двох кримських походах. Писар сотенний глухівський (1681 –

1684 – ?), отаман городовий глухівський (? – 1685 – 1687, 1689), значний військовий товариш (1689 – 1690 – ?). Отаман городовий глухівський (? – 1696 – ?). Наказний сотник глухівський (1687.07.), сотник глухівський (? – 1699.01. – 1709). Возив інформацію від гетьмана Мазепи до Петра I. У кримському поході 1689 р. «неприателныхъ людей на Зеленой и Чорной долине и на Колончаку побили, и съ поля збили, и загнали у самой Кримъ за Перекопъ, и многихъ побиди, и живыхъ поймали». 24 червня 1689 р. отримав царську грамоту на сс. Імшане і Богданівку. 5 липня 1699 р. і 11 липня 1703 р. отримав гетьманські універсали на маєтності. Був у Ліфляндії. 31 грудня 1703 р. отримав царську грамоту на куплені млин з хутором і слобідкою під с. Собичів на р. Шостці, другий млин на тій же річці з хутором Олексіївським, на р. Ясмань млин з хутором Дем'янівським і з слободою Веремієвкою. 20 листопада 1708 р. отримав гетьманський універсал. Генеральний суддя (1709–1716). Синодик глухівського сотника Олексія Туранський у Києво-Микольській пустині: ієрей Андрій, схимонах Афанасій, Микола, Настасія, Григорій, Мотрона, Марія, Климентій, Лаврентій, Євфимія, нм. Юстинія, нм. Феодора, нм. Лаврентій, Михайло, нм. Настасія, N, Федір, Ульяна, Катерина, Федір. Д.: Марія Лаврінівна N (? – 1725 – ?).

Туранський Олексій Олексійович (? – ран. 1725.04.) – син генерального судді. Військовий товариш (1722), значний військовий товариш (1723), бунчуковий товариш (1723–1724). Д.: Єфросинія Миколаївна Синдаровська, донька чернігівського протопопа.

Туранський Федір – сотник бубнівський Переяславського полку (? – 1676.02. – 1679.04. – ?).

Туранський-Григорович Дем'ян Олексійович – старший військовий канцелярист (1728.01. – ?).

Туранський-Григорович Олексій Михайлович – наказний сотник глухівський Ніжинського полку (1687.07.), сотник глухівський (? – 1699.01. – 1709), генеральний суддя (1710 – 1716).

Туренко Кузьма – наказний сотник журавський Прилуцького полку (1738).

Турик Григорій – козак, значковий товариш Київського полку (1746 – 1751 – ?), полковий комісар (1751).

Турик Захар (1742 – ?) – службу розпочав з 1767 р., осавул сотенний (з 1770), значковий товариш Київського полку (1777 – 1783 – ?).

Турик Іван (1746 – ?) – службу розпочав з 1770 р., полковий канцелярист (з 1773), отаман сотенний (з 1777), значковий товариш Київського полку (1780 – 1783 – ?).

Турик Олексій Григорович (1745 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1762 р., отаман сотенний (з 1770), значковий товариш Київського полку (з 1773), володів 9 підданими у Носівці (1783). Разом з братами мали 70 нерозділених підданних у 1 місті, 1 селі і 2 хуторах. Д.: Гафія Йосипівна Скляревська, донька значкового товариша.

Турик Роман (? – 1670 – 1729 – ?) – сотник носівський (? – 1700.04. – 1701.03. – ?), значковий товариш (1729). У 1729 р. звернувся з суплікою до гетьмана про можливість купівлі половини млина у Ніжинського благовіщенського монастиря. Наказний сотник носівський Київського полку (1735).

Турик Семен Григорович (1743 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1761 р., отаман сотенний (з 1767), значковий товариш Київського полку (з 1770). Володів 9 підданими у Носівці (1783). Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1779) Ганна Іванівна Тоцька, донька військового товариша.

Турковський Максим Михайлович (? – 1707 – 1750 – ран. 1754) – службу розпочав з 1728 р. військовим канцеляристом ГВК, бунчуковий товариш (? – 1732), сотник мглинський (1733.05. – 1735.10.), сотник полковий стародубський (? – 1735.12.12), бунчуковий товариш (1735.12.12. – 1750 – ?). Мав суперечки у с. Осколкове з козаками Кіндратом Симоновим і Олексієм Горським (1747), у с. Луговець з нетягівським курінним отаманом Омеляном Хоменком (1747), жителі с. Симаки захопили його сіножать (1747), у с. Чешуйках за млин та греблю з козаком Артемом Кабаном (1749). Володів сс. Вормином і Чешуйками Мглинської сотні, с. Бобриком Веприцької сотні та сл. Луговець і Лукавицю Гадяцького полку, млини, отчини, пасіки, рудні на р. Гудинці. За заповітом дядька Володимира Ракушки-Романовського у 1743 р. до нього перейшли всі маєтності останнього. Мав 27 дворів посполитих та 15 підсусідських у с. Щерби, 90 дворів посполитих у Великій Слободі, у с. Княжичі 32 двори посполитих та 7 підсусідських і на його хуторі під селом 3 двори посполитих (земля ним куплена). У 1748 р. мав шинковий двір у с. Княжичах і приїжджий на хут. Безбородовці Глухівської сотні. Д.: 1) (з 1732.23.01.) Марія Григорівна Жоравка. Млин у с. Хильчич Новгородської сотні за спадщиною належав їй, але його захопив глухівський протопоп Олексій Голяховський. 2) Ганна Григорівна Кулябка (? – 1733 – 1769 – ?), донька бунчукового товариша.

Турковський Михайло – службу розпочав «при боку гетьмана Мазепи», потрапив у шведський полон. «Дозорця почепський», сотник мглинський (? – 1706.01. – 1708.7.09 – ?, ран. 1708.12.). 6 січня 1706 р. за заслуги і перебування у шведській неволі отримав гетьманський універсал на с. Вормин. 30 травня 1707 р. купив млин у с. Вормин на р. Вормин у значного військового товариша Степана Сейновича за 200 талерів. Очевидно, не підтримав активно мазепинців і був призначений «господарем» Гадяцького замку (1710 – 1712 – ?), став значним військовим товаришем (? – 1714 – 1718), а потім поновлений на ту ж посаду до Гадяча (1718 – 1725 – ?). У березні 1723 р. у складі комісії розглядав справу про захоплення маєтностей і майна вдовою Романа Бороховського у своєї овдовілої онуки Марії Савич, був у Ковалівці у складі комісії про додаткове розслідування у справі між колишнім Ковалевським сотником Опанасом Кицишем та генеральним суддею Іваном Чарнишем. 12 грудня 1708 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням маєтностей (сс. Вормин і половини Чашуєк з млинами і угіддями). 9 січня 1710 р. купив у Петра Ракушки-Романовського млин в с. Осколків. 23 травня 1712 р. купив «обрубець» на р. Логовець, на який 20 квітня 1714 р. отримав універсал з дозволом осадити. Був одним із кандидатів на 2-го суддю генерального (1727). Генеральний писар (з 1728.16.12.). Після Стефана Сейновича за універсалом гетьмана Мазепи 1706 р. тримав 45 дворів у д. Вормін, а після покійного тестя Івана Романовського 12 дворів у д. Чешуйки, 11 дворів д. Санники за заслуги і за «полоненное терпение в неволе шведской». У д. Вормін була винокурня у два казани, 43 двори і 16 бедвірних хат (1723). У березні 1738 р. отримав універсал ГВК про підтвердження прав власності на

сс. Вормин і Чешуйки, слободи Лукавицю і Луговець Мглинської сотні Стародубського полку. Д.: Марфа Іванівна Ракушка-Романовська, донька полкового судді стародубського.

Турковський Федір Якимович – писар суду полкового прилуцького (1723–1739). У 1733 р. значковий товариш Іван Армашенко суплікував перед гетьманом про призначення його на посаду писаря суду полкового, але гетьман видав універсал, щоб на цій посаді залишався Турковський. 13 вересня 1739 р. купив у вдови Андрія Себастьяновича Феодори Кондратьївни хутір на Лапинцях під Прилуками. Священик прилуцький у с. Лапинцях (1740). Д.: N Леонтіївна N.

Туровець Гаврило – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?). Іван Окуленко-Туровець – міщанин, який торгував медом і пивом, 26 червня 1665 р. продав Івану Окуленку (Туровцю), майбутньому війту переяславському (1688) двір за 1000 золотих в Переяславі.

Туровець Іван – козацький старшина з Корсуня (1627).

Туровець Іван – сотник Іллїнецької сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Туровець Петро – значковий товариш Ніжинського полку, його син був полковим комісаром, а онук Яків (? – 1740 – 1770 – ран. 1787) – хорунжим полкової артилерії. Вдова останнього мешкала у м. Нових Млинах.

Туровець Яків – хорунжий полкової артилерії ніжинської.

Туровський Степан – осавул сотенний бакланський (? – 1760 – 1761 – ?), військовий товариш Стародубського полку, проживав у с. Старосіллі.

Туровський Яків – сотник надвірний (1670.28.05.). З – 10 червня 1670 р. був у Москві, з ним татарин взятий під Полтавою.

Турочник Іван – значковий товариш, після кримського походу, у якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів (1736).

Турукало Микола – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1672.06. – ?),

Турчин Василь – хорунжий стародубської полкової артилерії.

Турчин Гнат – значковий товариш Прилуцького полку (1721 – 1751 – ?). Житель с. Леляк Варвинської сотні.

Турчин Михайло (1724 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш, поручик, жив у Борзнянському повіті, мав спадкових 5 підданих у с. Заньки Ніжинського повіту (1788). Д.: Феодосія Дмитрівна Криловська, донька протопопа.

Турчин Михайло Степанович – сотник березанський Переяславського полку (? – 1695 – ?), (? – 1701 – 1706 – ?, 1710), наказний обозний полковий переяславський (1723.1.10.).

Турчиненко Василь – козак Маньківської сотні Уманського полку (1649), козацький старшина з регіменту Солонини (1664).

Турчиненко Дмитро – осавул полковий переяславський (1669.03.).

Турчинович (Турчин) – сотник Олевської сотні Пінсько-турівського полку (? – 1650.25.02. – 11. – ?).

Турчиновський Михайло Степанович (? – 1675 – 1746 – ?) – син козака. Сотник березанський (? – 1695 – ?, ? – 1701 – 1706 – ?, ? – 1710 – ?). З–під Ляховичів (1706 р.) повернувся без сотні. Обозний полковий переяславський у царичанському поході (1718.03.). Військовий товариш (1726), значковий товариш (? – 1732 – 1746 – ?). Д.: Ганна Кузьмівна Садковська (? – 1680 – 1717 – ?).

Турчиновський Стефан Михайлович (1705 – 1760 – ран. 1786) – син сотника березанського. Значковий товариш Переяславського полку (1730 – 1752 – ?). Мав двір житловий у Березані, житловий двір при його хуторі у Яготинскої сотні. Д.: Уляна Василівна N (1714 – 1775 – ?), донька священика, у другому шлюбі за Іваном Дмитровичем Думитрашко-Райчем.

Турчинський Василь – значковий товариш Прилуцького полку (1744), мешкав у Красноколядинській сотні.

Туценко Андрій Дем'янович – військовий товариш (1782).

Туценко Дем'ян Артемович – син сотенного старшини новомлинського, абшитований значковий товариш (1782). Д.: Ірина N Руданська, донька значкового товариша.

Тушкан Іван – військовий товариш (1678), мешканець комишненський. 1678 р. продав млинове місце на р. Хорол Демку Черняю, жителю сорочинському. Д.: Ірина NN.

У

Угрічіч-Требинський Данило Петрович (1728–1785 – ?) – його батько Петро Миколайович Угрічіч-Требинський жив у Сербії у XVII – першій половині XVIII ст., помер раніше 1756 р., а його вдова Стефанида Кузьмівна N вийшла з Сербії у 1756 р. з молодшими синами Савою, Марком і Олексієм. У 1763 р. вона судилася з старшим сином Данилом за маєтності Славуя Требинського (1677 – 22.03.1749), який вийшов з Сербії ще у 1711 р., став сотником іркліївським (1716–1739). У 1735 р. вийшовши з батьківщини з Сербії, жив при дядькові своєму померлому сотнику іркліївському Славую Требинському. Данило 1740 р. вивчав німецьку мову у КМА, у 1744 р. – учень школи ситаксими у Переяславі. Навчався російській грамоті до 1743 р., у 1743 р. прийнятий до ГВК, у 1744 р. отримав звання військового канцеляриста, і на власний кошт знаходився при ГВК до 1750 р., отримав абшит від ГВК. Бунчуковий товариш за універсалом гетьманським у Лубенському полку (з 1752). У 1755 р. військовий товариш Гаврило Григорович скаржився на нього за напад на його хутір, захоплення хліба і худоби. Власник с. Хижки Глухівської сотні, на яке здійснив наїзд на початку 1752 р. путивльський поміщик Карпов. 1753–1755 рр. розподіляв з новосербським капралом Требинським спадщину свого дядька – абшитованого сотника іркліївського Славуя Требинського. 1756 р. був у комісії польській у Брацлавському воєводстві (1756). Д.: (з 1754) Олена Андріївна Лизогуб, донька сотника конотопського, вдова Івана Васильовича Піковця.

Угрічіч-Требинський Максим Олексійович (1741–1825) – син сотника іркліївського, службу розпочав з 21 липня 1760 р. військовим товаришем, приймав участь у пруському поході. З 1768 по 1775 рр. – комі-

сар у Золотоніському комісарстві по вибору дворянства. У 1778 р. став бунчуковим товаришем. Пізніше був колезьким асесором, підкоморієм Золотоніського повіту. У 1780 р. мав 602 підданих у містечку Ірклієві, хут. Каврай, селах Каврай, Крутьках, Мельниках, Канівцях, Ревбацях, Митках, Самовиці, Будках, Васегинцях, Мамаленках, Котках Переяславського полку, м. Оржиці, слободі Іржавці, хуторах Бражниківщині і Запорожанському Лубенського полку. Д.: 1) (з 1765) Настасія Якимівна Каневська (? – 1750 – 1793), донька полкового обозного переяславського. 2) (з 1794) Настасія Семенівна N.

Удовенко Данило – наказний сотник кобижський Київського полку (1723).

Удовицький Йосип – наказний сотник келебердинський Полтавського полку (1742).

Удовиченко Григорій – абшитований військовий товариш (1781), житель коропський. Його донька Гафія заміжня за Андрієм Івановичем Забілою.

Удовиченко Данило – значковий товариш (1781).

Уладовський Андрій Осипович – син значкового товариша, значковий товариш.

Уладовський Михайло Федорович (1760 – ?) – син військового товариша, військовий товариш (1787). Мешканець с. Тулиголовки Кролевецького повіту.

Уладовський Осип – значковий товариш.

Уладовський Федір Андрійович (1737 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (1788), мав 9 підданих у с. Туліголовці. Д.: Ірина NN, донька шляхтича.

Улановський Гнат (? – 1671) – полковник корсунський (? – 1665.18.08. – 1669). У 1671 р. Дорошенко розстріляв колишнього полковника корсунського – прихильника Ханенка Гната Улановського.

Улашиненко N – козацький старшина з регіменту Солонини (1664). Можливо, Іван з Бабанської сотні сотні Уманського полку (1649).

Улізько Андрій – наказний сотник уцтависький Миргородського полку (1730).

Улізько Василь Матвійович – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1764), військовий товариш (1787).

Улізько Іван Степанович (? – 1700 – ран. 1757) – значковий товариш Стародубського полку (1715 – 1752 – ?). Проживав у полковій сотні. У 1726 р. подав чолобитну полкового сотника Семена Галецького за невиконання судового рішення про повернення ґрунту його братом Михайлом Улізько. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Д.: Афанасія Степанівна Помаранска, вдова по значковому товаришу Василю Десятовському. У 1758 р. вона продала за 90 рублів шляхетське міце у Стародубі козаку Опанасу Будовці.

Улізько Матвій Федорович – військовий товариш у Стародубському полку (? – 1764 – 1778 – ?). 1773 – 1778 рр. ГВС розглядав зиск від козака 2-ї полкової сотні Романа Пилипенка (він же Батура) на нього через захоплення рухомого і нерухомого майна.

Улізько Михайло Тимофійович (? – 1695 – 1729 – ?) – потрапив у шведський полон, де перебував 17 років. 1722 р. гетьман Скоропадський підтвердив йому універсалом 9 дворів у с. Рохманові і 8 дворів у д. Піхторовці. Значковий товариш (1722 – 1729 – ?). Його швагром був Семен Якович Галецький. Д.: Гафія Яківна Ширай.

Улізько Олександр Матвійович – військовий товариш у Стародубському полку (1787).

Улізько Петро – обозний полковий комонний полку Новицького (? – 1681 – ?).

Улізько Петро Тимофійович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?), жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Улізько Степан Якович (? – 1652 – 1700 – ран. 1709) – шляхтич, син полковника корсунського. Йому перейшло с. Яцковичі після смерті батька. Військовий товариш, Самойлович надав йому с. Берновичі, що може свідчити про якісь його родинні зв'язки з Воронами. 5 жовтня 1687 р. Мазепа підтвердив йому с. Берновичі 2-ї полкової сотні, потім стверджене царською грамотою. Значний військовий товариш (? – 1688.01. – 1700 – ?). Під Несвіжем потрапив у шведський полон, де і помер. Д.: NNN (? – ран. 1709).

Улізько Стефан – сотник наказний миргородський (1721), козак (1723) можний сорочинський (1731). Сотник наказний сорочинський Миргородського полку (1737).

Улізько Тимофій Якович (? – 1720) – син полковника корсунського. Гетьман Самойлович надав йому с. Рохманів. 1 серпня 1685 р. отримав лист полковника Якова Самойловича на с. Піхторівку, універсал від 4 жовтня 1687 р., яким Мазепа підтвердив йому с. Рохманів. Полковий хорунжий стародубський (1687 – 1688.01. – ?), наказний полковник стародубський (1689.05.), значний військовий товариш (? – 1693 – 1704 – ?). У 1710 р. гетьман Скоропадський підтвердив право на с. Пихторівку.

Улізько Федір Степанович (1672 – ?) – мешкав у полковій сотні, гетьман І.Скоропадський у 1709 р. підтвердив за ним 7 дворів у с. Берновичі. Від тестя отримав с. Євдоколи у Бакланській сотні, яке у 1712 р. гетьман віддав лубенському полковнику Андрію Марковичу. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1712 – 1737 – ?). 14 вересня 1730 р. отримав підтверджувальний універсал на с. Берковичі і млин під с. Руковать, надані його батькові як підтвердження гетьманського універсалу Мазепи Петром І. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. 1737 р. мав у д. Берновичі полкової сотні 2 малогрунтових, там само Петро Улізько мав 1 малогрунтового підсусідка. Загинув у кримському поході. Д.: N Станіславівна Полубинська, донька городового отамана стародубського.

Улізько Юрій – син і онук значкових товаришів, значковий товариш Стародубського полку (1749 – 1751 – ?).

Улізько Яків Петрович (? – 1629 – 1676 – ?) – за реєстром 1649 р. Яцько Петриченко – козак однієї з Корсунських сотень. У сотні Василя Гаркуші згаданий Улезченко Іван, мабуть, його брат, бо поминався у суботнику Якова Улезьки. Мав запис від Олександра Синицького на млин на р. Росі. Мабуть, був суддею полковим корсунським. 26 жовтня 1659 р. у Лисянці заарештував брата гетьмана Данила Виговського і передав його московському воєводі. Нам вдалося виявити неопублікований раніше універсал Юрія Хмельницького з підтвердженням Якову Улезці куплі млина 1659 р., отримав універсал цього гетьмана з підтвердженням йому млина на р. Рось. Улезько був прибічником Юрія Хмельницького. Переяславську угоду 1659.15.10. за Якова підписав писар полковий Василь Ігнатович. Восени 1660 р. перейшов на польський бік, 9 грудня 1660 р. Юрій в Корсуні на раді був обраний знову гетьманом. У 1662 р.

не був полковником корсунським. Ціково, що Юрій Хмельницький був позбавлений гетьманства на корсунській раді і пішов ченцем корсунського ірдинського монастиря і згодом став його архимандритом (1663). Яків Улезько повернувся на посаду полковника корсунського, яку втратив у лютому-березні 1664 р. У той час приймав участь у поході на Лівобережжя з королем. Джерела свідчать, що при королі були у цей час лише два полковники – Богун і корсунський, тобто Улезько. Богун був страчений, а Улезько назавжди позбувся полковничого пернача. Улізько Яків втік до Опари, але той ув'язнив його у Черкасах. Улізько втік із в'язниці і добровільно прийшов у Переяслав. Тут він знову був заарештований і відправлений до Ніжина. Генеральним суддею за Дорошенка він став набагато пізніше (1674). У 1674 р. разом з іншою старшиною склав присягу на вірність царю. Перейшов на Лівобережжя і став полковим суддею стародубським (? – 1676.02. – 1678.07. – ?), отримавши на уряд с. Яцьковичі. У 1678 р. отримав хутір під с. Пирхівкою. Мав синів Тимофія і Степана. Степан став військовим товаришем у Стародубському полку. Улезько Яків був свояком Семену Галецькому. Останній був одружений двічі: вдруге з Федорою Андріївною (бл. 1687 – 1742 – ?), жила у с. Стечне.

Улянич Іван – полковий товариш. Полковник Я.Лизогуб відібрав у полкового товариша Івана Улянича с. Голубичі, яким перед ним володів полковий товариш Василь Селецький, і володів сам. Сотник полковий. Полковник Ю.Лизогуб у 1699 р. повернув йому з рангових с. Даничі, підтверджене пізніше гетьманом (1699).

Уманець Василь Васильович – військовий канцелярист ГВК (1740–1751), сотенний писар глухівський Ніжинському полку (1751 – 1761 – ?), військовий товариш (1761 – 1771 – ?), сотник янпільський (1773–1781), бунчуковий товариш (? – 1789 – ?). Д.: Марія Олександрівна Забузька, донька значкового товариша.

Уманець Василь Іванович – сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1661.10. – ?).

Уманець Василь Семенович – значковий товариш (? – 1734), хорунжий полковий ніжинський (1734 – 1738 – ?). Приймав участь у кримському поході (1736).

Уманець Іван – козак сотні 1-ї Опішнянської (1649), сотник опішнянський (? – 1654 – 1661.05. – ?)

Уманець Іван – писар полковий ніжинський (1777–1779).

Уманець Іван Лаврінович – значковий товариш (1788). Д.: Ірина NN, донька шляхтича.

Уманець Микола Семенович – значковий товариш.

Уманець Олександр Федорович – значковий товариш ГВА.

Уманець Олексій Федорович – службу розпочав з 1765 р., значковий товариш, військовий товариш (з 1771), присутній у Погарському магістраті, осавул полковий (1773–1782), бурмістр, погарський повітовий казначей (з 1781), бунчуковий товариш (з 1782). Д.: Ірина N Юзефович, шляхтянка. Мали синів Матвія, Павла, доньок Параску, Дарію.

Уманець Петро – сотник глухівський (1760–1761), бунчуковий товариш.

Уманець Петро Васильович – значковий товариш, писар земський (1795), секретар Глухівського повітового суду, титулярний радник (1789). Д.: Ганна Матвіївна Жураховська, донька бунчукового товариша.

Уманець Петро Дем'янович (? – 1673 – 1726) – писар гродський глухівський (? – 1693 – ?), товариш сотні Глухівської (? – 1708 – ?), військовий товариш (? – 1726). Тримав «подданихъ половину студенецкихъ и слободку Слепородъ з людьми и млиномъ, да млинъ о двух колахъ, на реце Студенку стоячый». Д.: 1) NNN. 2) NNN.

Уманець Пилип Васильович – значковий товариш (1756–1767), осавул полковий (? – 1773 – ?), бунчуковий товариш. Д.: Пелагея Семенівна Нарбут, донька військового товариша.

Уманець Пилип Іванович («Пилипча») – можливо, козак сотні Гаркушиної Корсунського полку з Богуслава (1649), наказний полковник на Правобережжі («беглицы из-за Днепра»). Сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1653.12. – 1658.03. – ?), (? – 1658.05. – 1661.05. – ?), (? – 1663 – 1665.10. – ?), (? – 1668.01. – ?). У березні 1660 р. подав чолобитну царю про закріплення за ним с. Грем'ячого, його підтримував у цьому ніжинський полковник Василь Золотаренко. Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. Полковник ніжинський (? – 1669.17.01. – 1674.15.05. – ?). Осадив сс. Локня, Студенок, володів с. Сварків у Новомлинській сотні. Неписьменний. О.Лазаревському був відомий його заповіт.

Уманець Семен Семенович – військовий товариш (? – 1742 – ?).

Уманець Семен Федорович – писар сотенний глухівський (1755 – 1760), сотник глухівський Ніжинського полку (1760.9.12. – 1767), надвірний радник (1779), працював у ГВС асесором (1774). Д.: Марфа Федорівна Ільїнова, донька сотник іркліївського.

Уманець Степан Семенович (? – 1738) – товариш Глухівської сотні (? – 1726 – 1728 – ?), отаман городовий глухівський (? – 1732), сотник глухівський Ніжинського полку (1732–1737), у 1736 р. був під караулом у Глухові. У 1737 р. звинуватив отамана Туранського за відправку у військовий похід несправної гармати і невідправку значкових товаришів із Глухівської сотні. Д.: Марія Олександрівна N (? – 1723 – 1759 – ?), після смерті чоловіка отримала універсал про звільнення її дому від постоїв. У 1759 р. пішла у черниці Ладижинського монастиря.

Уманець Федір Семенович – товариш сотні Глухівської (? – 1726 – ?), військовий товариш (? – 1736 – 1742 – ?). Мав двір у сл. Веригінській Глухівської сотні. Д.: Ганна NN, сестра військового канцеляриста Григорія Силевича.

Умен Микита (1733 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1747 р., городничий прилуцький (з 1764.25.06.), хорунжий полковий, осавул полковий (з 1771.5.08.), обозний полковий прилуцький (1777–1782). Мав 6 підсусідків у с. Зануди Попівської сотні. Всього мав 42 підданих у 2 селах. Рішенням Чернігівського намісницького дворянського зібрання визнаний дворянином і внесений до II частини родовідної книги Прилуцького повіту. Д.: Олена NN, донька священика. Мали доньок Мотрю (1760 – ?), Гафію (1774 – ?).

Унучко-Посудевський Дем'ян Кіндратович (? – 1630 – 1696 «старий человек» – 1721) – значний товариш полку Чернігівського (? – 1691 – 1721). 1700 р. супроводжував артилею Чернігівського полку під Псков. 1676 р. онук Сави Посудевського Дем'ян отримав дозвіл чернігівського полковника Я.Лизогуба на будівництво греблі «в лузе Величковском в урочище Сошняки» на р. Ворзні. 15 травня 1685 р. продав 1/8 Мишуковського дідівського ґрунту Леонтію Полуботку з слободою і млином на р. Свішні за 600 зло-

тих. 20 лютого 28 квітня 1691 р. отримав підтверджуючий універсал І.Мазепи на сс. Пліохів, Осянки, Бурки, Красковщину, Величковщину, Познаховщину, Суховірщину, рудню на р. Верестечі та на два млини на р. Пакуль і Ворзні як отчизну і дідизну. Житель пліохівський. 22 червня 1693 р. купив у дружини Стефана Чумака Ганни Андріївни Скугар ґрунт у д. Скупар за 60 коп. 22 квітня 1699 р. І.Мазепа надав йому як «знатному полку Черниговского товаришу» універсал на вже згадані у 1691 р. маєтності. 23 липня 1700 р. новий універсал гетьмана затвердив за ним «власние грунта, дедизные и отчистые», за «верные здавна в войску запорожском праци его». 1708 р. згадується як значний військовий товариш. Тоді ж він отримав ще один універсал І.Мазепи. 1715 р. І.Скоропадський знов закріпив за ним вказані маєтності. Першим тестаментом 6 жовтня 1703 р. усі маєтки заповів сину Роману. Відомий тестамент Дем'яна Посудевського, складений ним у с. Пліохів у «одра болезненного». За ним він залишив своїй доньці Ірині слободу Вертіївку, Красковський «грунт», с. Карольчиці, Осняківщину і садок «старий Красковський» у Любечі.

Унучко-Посудевський Іван Федорович – син полкового сотника, службу розпочав у ГВК з 1757 р., сотник любецький (1764–1779). У 1756 р. Сава Жлоба продав йому свою частину Антоновицької землі. Бунчуковий товариш (1779 – 1790 – ?). Згідно Рум'янцевської ревізії разом з матір'ю тримав: 16 дворів у Пліхові, млин на р. Пакуль, два млина на р. Вертечі, млин на р. Дягові при с. Волосківцях, винокурні у Пліхові і с. Щиглі Седнівської сотні, чотири шинки у Пліхові, Осняках, Здвижі, Щиглі, склозавод на острові Тарасевичському, хутір при с. Пліхові і у д. Мисах 5 дворів і 1 бездвірну хату. Мав 1190 підданих (1789). Мешкав у с. Пліхів. Д.: Олена Опанасівна Костенецька, донька бунчукового товариша.

Унучко-Посудевський Корній Пархомович (? – 1658 – 1713 – ?) – житель пліохівський (? – 1688 – 1713 – ?), отаман курінний пліохівський (? – 1701 – ?), військовий товариш Чернігівського полку (? – 1710 – ?).

Унучко-Посудевський Нестор Кононович – відзначився як активний прибічник Юрія Хмельницького. У 1660 р. був посланий разом з Михайлом Суличичем і Григорієм Дорошенком до Москви, мабуть, залишався там під арештом до 1667 р. Повернувшись став восени 1668 р. писарем військовим у Петра Дорошенка (? – 1668.11.11. – ?). У листопаді 1668 р. гетьман послав його до Києва з важливою місією.

Унучко-Посудевський Олександр – значковий товариш Чернігівського полку.

Унучко-Посудевський Петро Федорович (1725 – 1783.6.10.) – службу розпочав 1747 р. військовим канцеляристом ГВК. За служби прадіда, діда, батька і свої призначений сотником полковим Чернігівського полку на місце батька (1757.16.09. – 1769). Абшитований осавулом полковим (1769.7.08. – 1783). Мав володіння у Любецькій сотні: д. Бурки (13 хат), д. Мокрі Велички (11 хат), д. Мякшунівка (3 хати), при гуті Мякшунівській (4 хати), у Седнівській сотні у д. Великому Щиглі (13 хат) (1760). Мешкав у с. Осняках (1781).

Унучко-Посудевський Сава Кононович (? – 1613 – 1670 – ран. 1684) – відомий як зем`янин любецький Київського воєводства у 1633 р. Покозачився під час Визвольної війни, «шляхетно урожоний» у 1653 р. служив у Війську Запорозькому. 8 травня 1653 р. отримав королівський привілей на Борки, Красковщину, Познаховщину і Суховерщину у Любецькому повіту Чернігівського воєводства. 31 березня 1656 р. отримав універсал Б.Хмельницького. За деякими данними існував і більш ранній гетьманський привілей 1650 р., де згадувалися Посудевські. Уряд любецького сотника займав з перервами з 1656 по 1669 рр.: (? – 1656.12. – 1657.10. – ?), (? – 1660 – ?), (? – 1669 – ?). 22 жовтня 1657 р. він отримав універсал гетьмана І.Виговського з підтвердженням на маєтності – Бурки, Красковщину, Познаховщину та Суховерщину. 23 липня 1660 р. Сава Унучко разом з Артемом Красковським та Іваном Мішуком «зо всеею тамошнею шляхтою» отримав універсал Ю.Хмельницького. Особливо був виділений Сава Унучко – «в млине его власном на р.Свише не здавать трудности и нечинил перешкоди, так же к тому же и млин старий на Ворзне стоячий». 5 серпня 1663 р. Сава Унучко разом з Олексієм Кривопишем та іншою любецькою шляхтою був взятий у «протекцію» гетьманом І.Брюховецьким. Можливо, що у 1663 р. він деякий час не займав сотничий уряд, так, у серпні того ж року згадується як простий козак. У травні 1667 р. був чернігівським полковим обозним. Того ж року київський воєвода В.Шереметьєв підтвердив за ним земельні володіння у любецькій околиці. У 1669 р. на виборах гетьмана Д.Ігнатовича був присутній як сотник Чернігівського полку. 21 березня 1670 р. гетьман Ігнатович затвердив за ним та іншою любецькою шляхтою «их вечистые добра». За ним знову затверджені два млини на р. Свішні та Ворзні.

Унучко-Посудевський Сила Войтехович (? – 1690 – 1710 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1710), житель с. Пліохова. Його мати Оксинія.

Унучко-Посудевський Федір Романович (бл. 1700 – бл. 1759) – онук бурмістра чернігівського Федора Лопати. Службу розпочав з 1725 р. Чернігівський полковий комісар (1728), значковий товариш (? – 1728 – 1733), У 1730 р. мешканці с. Осняки та козаки любецькі Микола, Клим, Дем'ян і Михайло Богуші разом з значковим товаришем Федором Посудевським занесли до магдебурських книг Чернігівської ратуші привілеї Сигізмунда III 1619 р., Владислава IV 1633 р., та Б.Хмельницького 1656 р.. Полковий сотник Чернігівського полку (1733.30.01. – 1757.16.09.). Бунчуковий товариш (1760). Був у польському (1734), очаківському походах. 1716 р. отримав право на ґрунти у с. Старому Щимлі. 13 березня 1729 р. отримав гетьманський універсал на ґрунти у с. Пліхові, на дд. Осняки, Борки, ґрунти Величковщину, Познаховщину, Суховерщизну, рудню на р. Вертечі, млини на рр. Пакулі і Вертечі в одне коло мучне, підданих у с. Пліхові (11 дворів), дд. Осняках (12 дворів), Борках (9 дворів). Крім того мав у Величках 6, Скугарах 8 дворів, млин на р. Непотухній у два кола мучних і одне валюшне. 22 січня 1750 р. купив у Феодосія Красковського і його сина Гаврила ¼ в озерах Кукурських і Мисовських: Домашньому, Козуб. 18 березня 1755 р. відписав свої ґрунти осняківські Любецькому монастирю. Володів у Любецькій сотні: д. Пліхові (19 хат), Осняках (14 хат), Скугарах (8 хат), Миси (6 хат), Шибиринівці (5 хат), Любечі (1 хата) хутором, потім селом Волосковцями у Синявській сотні (5 хат). Тестамент датований 24 липня 1759 р. Д.: 1) (1729) Тетяна Павлівна Скоропадська, донька бунчукового товариша. 2) Марфа Іванівна Княгиницька

(1710 – 1775 – ?), донька бунчукового товариша. До неї від батька перейшов хут. Волосківці. Під час проведення Генеральної ревізії Лівобережної України, любецький сотник Іван Посудевський та його мати, удова бунчукового товарища Федора Посудевського Марфа, пред'явили ревізорам привілеї Б.Хмельницького 1650 р., Яна Казимира 1653 р. та ін. Мешкала у с. Пліхові.

Урбанович Олександр – шляхтич. Військовий товариш (1665). Запорозький полковник, кошовий отаман. У лютому 1668 р. у Новгоро-Сіверському захопив у полон поранену дружину і дітей воєводи Квашніна. Насланий І.Брюховецьким на Глухів з полком. Наказний полковник кальницький при обороні Кальника від польських військ і ханенківців у 1671 р. Очолював героїчну оборону Кальника (1671.17. – 30.10.) проти військ Собеського-Ханенка. Полковник козацький ЙКМ у Димері (1682).

Урвихвіст Павло Якович – значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1738), у 1735 р. був у поході в Орелі на лінії, 1737 р. – комісар на стації полкові, 1738 р. наглядав за кіньми з російських міст. Мав приїжджий двір у Кролевці.

Урошевич Ярема – сотник вінницький Кальницького полку (1649, 1660). У 1660 р. нобілітований разом з синами. Суддя полковий уманський (1661). 28 липня 1661 р. отримав королівський привілей на маєтності Тутки і Скоринці ленним правом.

Урсул (Грек) Іван – сотник мринський Ніжинського полку.

Урсул Василь – сотник золотоніський Переяславського полку (1713–1717.06.).

Урсул Іван – сотник Полтавського полку (1665). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Ус N – наказний сотник київський (1726).

Ус Андрій Федорович – син значкового товариша, військовий товариш у Стародубському полку (1787), мав 22 підданих у м. Стародубі. Брат Степан був сотенним осавулом. Д.: Марія NN, донька купця. Мали доньок Ганну, Марфу і Катерину.

Ус Василь – наказний сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (1721).

Ус Федір – хорунжий стародубської полкової артилерії (1757–1771), осавул полкової артилерій (1764), значковий товариш. Власник хутора біля с. Пятовська, хутора в урочищі Круглому (з винокуреним заводом) у 1-й полковій сотні (1781).

Усевич-Косюн Костянтин Янович – шляхтич, перейшов на Лівобережжя. Значковий товариш Ніжинського полку.

Усевич-Косюн Яків Степанович (1712 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку. Мешкав у с. Клишках (1787).

Устименко Василь – сотник богацький Миргородського полку (? – 1711 – ?).

Устименко Леонтій (1730 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1787), мав 7 підданих у 1 містечку. Д.: Меланія NN, донька придворного співака.

Устимович Василь – писар полковий лубенський (? – 1655 – ?).

Устимович Василь (? – 1650 – бл. 1707) – сотник любецький Чернігівського полку (1681–1687), осавул полковий чернігівський (1687–1689), сотник любецький (1689 – 1690), осавул полковий чернігівський (? – 1690.24.10. – ?), наказний сотник любецький Чернігівського полку (1693), вибиЛьський (? – 1698.30.05. – 1701 – ?), знову – любецький (1704). 26 січня 1689 р. полковник Яків Лизогуб за служби батька і його самого підтвердив млин у Любецькій сотні на р. Вирі власним коштом фундований, слобідки Посухівка і Сиецьке Будище, після полкового обозного Байдака, надав йому с. Велику Весь як полковому осавулу, млинове коло на седнівській греблі у клітці Лопатинківській, дозвіл зайняти гриблю на р. Вирі для побудови нового млину, осадити куплений ґрунт Фаєвщину. 30 травня 1698 р. продав грунт під Любечем місцевому монастирю. 28 квітня 1699 р. гетьман Мазепа надав універсал на уступку ним двох млинів під Любечем і одного на р. Гончарищі Любецькому монастирю. 24 вересня 1699 р. уступив плец поблизу Любеча біля р. Гончарища. Письменний, 16 листопада 1707 р. написав тестамент. Д.: 1) NNN. 2) Раїна Буджанка. Дітей не мали. Його донька Настасія (від першого шлюбу) була дружиною Івана Самійловича Мокрієвича, інша – полкового писаря Семена Наумовича.

Устимович Іван – козак сотні Лютенської Полтавського полку (1649), сотник лютенський (? – 1661.04. – 06. – ?), член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви. Можливо, його донькою була Олена Іванівна – друга дружина Михайла Бороховича і якась родичка Постоленкам.

Устимович Мойсей Кирилович – бунчуковий товариш Д.: Марія Іванівна Войцехович.

Устимович Омелян – значковий товариш 1738 р., жив у Хорольській сотні.

Устимович Степан (1752 – ?) – службу розпочав з 1774 р., військовий товариш (1781 – 1787 – ?), мав підданих у с. Крутьки Городиського повіту, на хуторі біля с. Прилипки, у с. Прилипках Золотоніського повіту.

Устимович Яким – сотник лубенський (? – 1654 – ?).

Устинович Самійло – наказний сотник Могилівського полку (1657).

Утва Пархом – козак Чернігівського полку (1649). Отаман городовий чернігівський (? – 1659 – ?). Мав млин у одне коло (1666). Д.: Катерина NN.

Утвенко Іван Пархомович – син отамана городового чернігівського Шляхтич, сотник слабинський (? – 1672 – 1677), Член судової колегії під час суду в лютому 1677 р. в Чернігові над колишнім протопопом ніжинським Адамовичем. Значний полковий товариш (1689). 23 жовтня 1689 р. чернігівський полковник надав йому частину слободи Мохнатинської. Мешканець чернігівський. У Введенській церкві КПЛ поминався його рід: Парфен, Катерина, Стефан, Ірина, Вакула, Євтихій, Катерина і пізніше написані Настасія, Пилип, Парфен, Марія. Д.: Євдокія NN, 23 травня 1720 р. продала ґрунти у с. Губичах полковнику П.Полуботку.

Ф

Фабріціус Іван (Юган) – шведський офіцер, що потрапив у полон під час Полтавської битви. Прапорщик. Сотник компанійського полку Гайворонського (? – 1773 – ?). Д.: (з 1742) Ірина (Настасія) Федорівна Кохна (1726 – 1742 – ?), донька значкового товариша. Після смерті чоловіка Марія Самусівна (1733) видала свою доньку за «иноземца Фабрициуса». 1778 р. Настасія (Кохна) Фабриціус уступила своїм родичам землі. Подружжя мало синів Лева і Максима.

Фаворський Йосип Євстафійович (1714, с. Срібне – ?) – навчався у КМА (1724 – 1734), домашній учитель лубенського полковника Апостола, військовий канцелярист ГВК (з 1740).

Фай Іван Маркович – значний товариш Стародубського полку (1690). Власник Стахурщини. Д.: Тетяна NN (? – ран. 1696), сестра козака-шляхтича новгород-сіверського Івана Жади.

Фальковський N – значковий товариш Київського полку. У 1743 р. діяла комісія, що описувала його майно.

Фальковський Іван (? – ран. 1696.27.09.) – обозний полковний київський (? – раніше 1680), значний військовий товариш, супроводжував Мазепу до Москви (1689), полковник сердюцький. Полковий обозний київський. Володів дворами у с. Савинці Остерської сотні. Д.: N Гнатівна Туманська (? – 1680 – бл. 1735), черниця Антонія. 29 вересня 1715 р. отримала гетьманський універсал, у якому зазначалося, що її чоловік «не тилко в войску запорожскому, але и на уряде охочепехотного полковництва чрез килко лет услуги свои ронившого».

Фальчевський Іван – служив у надворній корогві. Протекціоніст гетьманський, отримав універсал 28 лютого 1729 р. Військовий товариш Чернігівського полку (? – 1742 – 1751 – ?). Мав млин на р. Бабириці у с. Оболоні. Проживав у с. Городище Понорницької сотні, мав у с. Савинках приїжджий двір і шинок, найманих людей. 1751 р. патенту не пред'явив.

Фасовець Іван (? – ран. 1747) – предки ще за польської влади тримали млин. Полковий канцелярист Чернігівської ПК (1732). Значковий товариш Чернігівського полку (1732 – 1743 – ?). 1734 р. Юрій, Клим, Федір Бакуринські захопили його спадкове майно. Мав підсусідків у Сибережі. Володів млином на болотці Глинянка. Продав займище чернігівському протопопу Григорію Максимовичу. Мав 3 двори посполитих на хуторі Глинянки, двір на хуторі Глинянка та житловий в д. Осняки (1741), двір у Чернігові, с. Сибережі (1743), на хут. Глинянці 2 двори посполитих (1741). Мав сина Стефана.

Фасовець Семен – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Фасовець Степан Іванович (1731 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1747 – 1755 – ?), мешкав у дворі у с. Осняках Ройської сотні. Отаман сотенний у Ройській сотні (? – 1774.17.05.), переведений до Білоусівської сотні. Абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1788 – ?). Мав у Чернігівскому повіті 9 хат підданих (1782), 72 підданих у одному селі і одному хуторі (1782). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського повіту Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Фацкієвич (Федькович) Остап Артемович (?, с. Дівочки – 1635 – 1659 – 1664) – шляхтич, власник с. Шандарівки. Підписок ГВК (? – 1656.13.06. – 1657.06. – ?), був у складі делегації на чолі з Іваном Скоробагатим до Москви (1656.30.06. – 3.07.), отримав подарунок дві пари соболів по 10 і 8 рублів. Був на зв'язку українського уряду і окольничого Ф.Б.Батурліна (1657.06.). Полковник корсунський, з нашої точки зору наказний (кінець 1659 р.). Супроводжував делегацію на сейм до Варшави (1659.05.), склав присягу послів 10 червня 1659 р. у Варшаві. У 1659 р. нобілітований і с. Шандарівка затверджена йому в ленне володіння. Генеральний писар (1659), наказний полковник корсунський (? – 1659.12.). Кілька разів був послом до короля і до царя. Так, у грудні 1659 р. входив до складу делегації до Москви, очолюваною трьома полковниками (А.Одинець, М.Булига, П.Дорошенко). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр. Його особисто супроводжували 11 казаків. 1664 р. розтріляний разом з І.Виговським. Д.: N Тимофіївна Носач, донька генерального обозного. Їх сини: Михайло став овруцьким городничим, а Іван – новгородським скарбником. Через сина військового товариша Каленика на Лівобережжі розрослась гілка роду Фацієвичів-Калеєнків, які тримали с. Сидорівку з хутором Лебединцями.

Федеєнко Василь – отаман городовий гадяцький (? – 1682.05. – ?).

Федієнко (Демиденко) Василь – генеральний осавул (? – 1665.09. – 1666 – ?).

Федір – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1737).

Федір – писар полковий полтавський (? – 1722 – ?).

Федір – сотник хорольський Миргородського полку (1658.04 – ?), (1658.3.05.).

Федоренко (Фесенко) Мойсей – сотник піщанський Переяславського полку (? – 1672.06. – ?).

Федоренко Василь (1717 – 1787 – ?) – шляхтич, значковий товариш Прилуцького полку (1767), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (? – 1779 – 1788 – ?). Мав 27 підданих у Монастирищі. Внесений до II частини дворянської родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Мотря NN, донька козака.

Федоренко Григорій – значковий товариш Миргородського полку, не отримав російського чину (1788).

Федоренко Григорій – осавул сотенний Корибутівської сотні (1767), абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1767 – 1779 – ?), проживав у с. Голюнках, де мав одну бездвірну хату. Д.: N Данилівна Телепа, донька козака голюнського. Мали синів Петра, Івана, Прокопа.

Федоренко Кость – сотник піщанський Переяславського полку (? – 1649.10. – ?), полковник наказний переяславський у Піщаній, сотник піщанський Переяславського полку(? – 1662.01. – ?)

Федоренко Лесько – сотник корибутівський Прилуцького полку (? – 1649 – ?).

Федоренко Максим – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1731 – 1732 – ?). У Монастирищах мав 6 підсусідків (серед них Микита Кривоніс) (1731).

Федоренко Манець – козак Полтавської городової сотні (1649), отаман городовий полтавський (? – 1664.10. – 1665.03.), товариш полку Полтавського (1670).

Федоренко Мисько – сотник носівський Київського полку (1691.05. – ?).

Федоренко Павло – сотник срібнянський Прилуцького полку (? – 1649 – ?). Сотник Мотовилівської сотні Білоцерківського полку (? – 1654.06. – ?).

Федоренко Сергій (1754 – ?) – син старшинський, службу розпочав з 1773 р. осавулом сотенним журавським, абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1788). Мав 7 підданих в одному містечку.Д.: Ганна N Гордєєва, донька військового товариша.

Федоренко Трохим – козак Пирятинської сотні (1649), наказний полковник кропивнянський (1653). 7 жовтня 1653 р. у Кропивні зустрічав московську делегацію стольника Родіона Стрешнева і д'яка Мартим'яна Бредихіна.

Федоренко Юхим (1717 – 1763 – ?) – зять козака Івана Силина, з уступлених його добр Юхим відбував всі служби. Служив з 1737 до 1757 рр. полковим стародубським канцеляристом, був 1 рік у ліфляндському поході, «відправляв» посаду полкового писаря, за служби призначений значковим товаришем (1757.11.08.). Абшитований військовим товаришем. 1760 р. у різних «слідствах» Економічної канцелярії.

Федоров Антін (1728 – 1788 – ?) – службу розпочав з 15 квітня 1752 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1755.8.05). Отримав чин полкового писаря (з 1784.1.01).

Федоров Іван – військовий товариш Чернігівського полку.

Федоров Іван – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Федоров Іван – наказний старосанжарський сотник Полтавського полку (1731).

Федоров Роман (1717 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1762), абшитований значковий товариш (1788), мав 18 підданних у 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: N Яремівна Павленко, донька козака.

Федоров Федір – наказний сотник сокільський Полтавського полку (1725), сотник сокільський (1729–1734).

Федорович N (? – ран. 1750) – значковий товариш Прилуцького полку.

Федорович Андрій – відомий з 1687 року, коли купив дім у Баришівці у пана Михайла Мокієвського, обивателя переяславського, колишнього сотника баришівського. Значковий товариш Переяславського полку (1730), продав Кіндрату Лебідю млин на р. Трубіж, який купив у 1689 р.

Федорович Андрій – Федоренко Андрушко і Степан – козаки чорнокам'янські Білоцерківського полку, осавул полковий білоцерківський (? – 1654 – ?).

Федорович Антін (1752 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш Прилуцького полку (1767 – 1783 – ?).

Федорович Василь – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1687 – 1688 – ?), мав гетьманський універсал на млин на р. Есмані (1687), підтверджений царською грамотою.

Федорович Гнат – сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1667 – ?).

Федорович Григорій – полковий осавул полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Федорович Григорій – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Федорович Григорій – сотник зінківський (? – 1676 – ?).

Федорович Григорій – сотник мринський Ніжинського полку (? – 1693 – 1694 – ?).

Федорович Денис – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Федорович Дмитраш – значковий товариш Переяславського полку (1732).

Федорович Дмитро Яремович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1741).

Федорович Іван – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Федорович Іван – козак Медведівської сотні Чигиринського полку (1649). Військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви. Сотник костянтинівський (? – 1659.12. – 1660.01. – ?). Учасник делегації до царя в грудні 1659 – січні 1660 рр.

Федорович Йосип – сотник хомутецький Миргородського полку (? – 1659.12. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Федорович Каленик – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1682, 1683, 1684, 1691, 1693, 1694).

Федорович Костянтин – сотник Піщанської сотні Черкаського полку (? – 1649.10. – ?), полковник наказний переяславський у Піщаній (? – 1662.01. – ?), сотник Піщанської сотні Черкаського полку (? – 1667 – ?).

Федорович Лазар – отаман городовий любецький (? – 1673.06. – 1675.11.06. – ?), (? – 1681.04. – 1684.11. – ?). 1675 р. продав плец у Любечі з одного боку Федора Філоновича, брата заводці пану Мині Дуброві козаку і мешканцю любецькому. Свідками при цьому були Максим Іванович, Мисько Мидкович Горкуша, обивателі і міщани любецькі і підписав писар Кирило Гапонович.

Федорович Леонтій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?), мешканець кропивнянський.

Федорович Лесько – сотник корибутівський (? – 1649 – ?), писар срібнянський (? – 1666.05. – ?).

Федорович Лукаш – козак прилуцький (1649), можливо, він – сотник харківський (1660 – 1662), отаман харківський (ран. 1667), значний козак (1667).

Федорович Максим – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1676 – ?).

Федорович Максим (? – 1710 – 1750 – ?) – значковий товариш Прилуцького полку (з 1727).

Федорович Мартин – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Федорович Матвій – сотник яблунівський (1649).

Федорович Матвій (? – 1700 – 1750 – ?) – значковий товариш (1715 – 1750 – ?). Прилуцький полковий комісар (1723). 1731 р. разом з значковим товаришем Кузьмою Васильовичем скаржилися на мачуху про захоплення спадкового майна.

Федорович Матвій (1757 – ?) – службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.8.01).

Федорович Михайло – «безвісного батька син», за атестатом старшого військового канцеляриста Безбородка призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1738 – 1742 – ?).

Федорович Нестор – син козака, значковий товариш Прилуцького полку (1739 – 1751 – ?).

Федорович Олександр – товариш полку Стародубського (1688).

Федорович Олександр (1767 – ?) – військовий товариш (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва

Федорович Опанас – значковий товариш Переяславського полку (? – 1750 – 1752 – ?), мав маєтність у с. Деньгах. Разом з Леонтієм Федоровичем мали двір житловий у Кропивній та хутір над Ірклеєм на 2 хати (1750).

Федорович Павло – суддя полковий гадяцький (? – 1683 – ?).

Федорович Петро Яремович – значковий товариш Прилуцького полку (з 1741).

Федорович Сава – значковий товариш (1723.01.).

Федорович Семен – сотник полтавський (сотня Чугуївська) (1654).

Федорович Степан – сотник новомлинський Ніжинського полку (1672 – 1674 – ?).

Федорович Степан Опанасович – писар полковий стародубський (1768.4.07. – 1776 – 1778). Писар полковий (1783). Д.: Наталія Григорівна Рубець, донька судді земського стародубського. Мали сина Григорія (1781 – ?), доньку.

Федорович Тиміш – наказний сотник журавський Прилуцького полку (1737).

Федорович Тиміш – полковник (1621).

Федорович Юхим – осавул полковий миргородський (? – 1672.05. – ?).

Федорович Яким – значковий товариш (1724), захопив ґрунт на р. Есмані у вдови чорторийського священика Костянтина Федоровича.

Федорович Яким – наказний сотник глухівський Ніжинського полку (1725).

Федорович Яків – обозний полковий миргородський (? – 1672.05. – ?).

Федорович Якуб – підскарбій полковий борзнянський (? – 1649 – ?).

Федорович Ярема – отаман сотенний срібнянський (? – 1731 – 1741), наказний сотник срібнянський (1723, 1738). У 1741 р. з сотенного отамана призначений значковим товаришем Прилуцького полку.

Федоровський Іван (? – 1727 – 1767 – ран. 1783) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1748 – 1767). Через старість абшитований у 1767 р. військовим товаришем. Д.: Ганна NN, мешкала у Кролевці. Мали сина Михайла (1763 – ?) і доньку Єфросинію (1761 – ?).

Федоровський Іван – абшитований військовий товариш (1783). Мешканець кролевецький. Д.: Євдокія Леонтіївна Павловська, донька возного. Мали синів Йосипа, Якова, доньок Параску, Ірину.

Федоровський Мартин (1725 – ?) – абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788). Мав 11 підданих у одному хуторі. Д.: Марія Жуковцева, донька міщанина.

Федоручeнко Юхим (1719 – 1763 – ?) – служив з 1737 р., при Стародубській полковій канцелярії був писарем 20 років, військовий товариш (1757 – 1763 – ?), був у ліфляндському поході.

Федорщук N – значковий товариш 1741 р., мав хутір у Хорольській сотні.

Федос (Федяй) – хорунжий полковий лубенський (? – 1676.07. – ?).

Федосенко Андрій – отаман сотенний кобизький (1727), значковий товариш Київського полку. Його донька Ірина заміжня за Гордієм Павловичем Борсуком (бл. 1747 – ?).

Федосієнко Стефан (? – ран. 1766) – значковий товариш Лубенського полку.

Федосов Артем (1680 – 1767 – ?) – служив з 1705 р. рядовим козаком, був у походах у 1706, 1707 рр. (за Віслою), 1708 р. під Білою Церквою, 1709 р. під Полтавою, у походах 1710, 1711, 1713 рр., 1719 р. у царичанському поході, у 1721 – 1722 рр. на канальних роботах. Значковий товариш Чернігівського полку (1742–1759), наказний сотник ройський (1737, 1738, 1739). 1738 р. козаки сотні звинуватили його у захопленні грунтів, здирствах та обтяженні загальнонародними обов'язками. У с. Роїщі мав 2 підсусідських двори (1747), там же двір житловий і шинок (? – 1741 – 1743 – ?). ГВК розглядала справу про захоплення ним і його сином Яковом рухомого і нерухомого майна козака Ройської сотні Михайла Туми та про побиття і поранення Туми полковим комісаром Чернігівського полку Яковом Федосовим і осавулом 20-го компанійського полку Семеном Йосиповим (1748.09. – 1755.06.). У 1759 р. через хворобу служити не міг. Абшитований значковий товариш (1759 – 1767 – ?). Д.: (1703) N Лаврентіївна Борисенко. Їх доньки Ганна – дружина священика петрушинського Івана Семеновича Савича (1758), Тетяна (? – 1789) – друга дружина Степана Тимофійовича Шихуцького.

Федосов Гнат Артемович (1753 – 1790 – ?) – з чиновницьких дітей, людей не мав, бо не розділений з матір'ю, служив з квітня 1780 р. значковим товаришем Чернігівського полку, у походах не був, одружений з донькою козака (1780). Абшитований значковий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Рідний брат Петра та Івана. Мав 41 підданого (1790). Д.: (1788) Степанида NN, донька чернігівського магістратського писаря.

Федосов Іван Артемович (1722 – 1767 – ?) – службу розпочав з 8 травня 1744 р. при полковій канцелярії у званні полкового канцеляриста. У 1748 р. був квартирмейстром чернігівським. Значковий товариш Чернігівського полку (з 1756.29.05.). ГВК розглядала справу про надання полковому канцеляристові Івану Федосову чину значкового товариша (1756.24.07.). Згадував старшого брата Якова і меншого Костянтина, жили з батьком нерозділені.

Федосов Петро Артемович (? –1759 – 1790 – ?) – зі старшинських дітей, служив з 1769 р. у званні різночинському, значковий товариш Чернігівського полку (з 1774), був у поході на прикордонних форпостах. Д.: (1769) NNN (? – ран. 1789), донька відкупщика, потім купця (1779). Мав дітей Івана (1770 – ?), Василя (1772 – ?), Анастасію (1779 – ?).

Федосов Яків Артемович – син значкового товариша, почав служити з 1734 р., був у польському поході, потім на Дніпрі. З 1741 р. при полковій канцелярії, значковий товариш Чернігівського полку (? – 1754 – ?).

Федченко Григорій Федорович – онук значного військового товариша, полковий осавул ніжинський (1700).

Федченко Іван – військовий товариш (1753).

Федченко Пилип – сотник кролевецький (? – 1729), знятий з посади за здирства і відправлений до Глухова. У 1720 р. отримав гетьманський універсал на звільнення від усіх податків.

Федченко Трохим – козак сотні Прилуцької Шкурата (1649), наказний полковник прилуцький (1653.10.).

Федченко Федір Григорович – син полкового осавула ніжинського, сотник компанійського полку (1727).

Федченко Яків Трохимович – син наказного полковника прилуцького, наказний полковник прилуцький (1669), осавул полковий. 12 лютого 1669 р. у Глухові обирав гетьмана Ігнатовича.

Федяй (Федяєнко) Григорій – козак Хорольської сотні (? – 1723 – ?), абшитований значковий товариш (1764), мав хутір в урочищі Глибока Долина.

Федяй (Федяєнко) Григорій – козак Хорольської сотні Миргородського полку (? – 1723 – ?), абшитований значковий товариш (1764), мав хутір в урочищі Глибока Долина.

Федяй (Федяєнко) Степан – значковий товариш (1788).

Федянович (Фединович) Кіндрат – новосанжарський сотник Полтавського полку (? – 1682.07. – 1682.11. – ?), власник млина новосанжарського (1667). Основоположник Федяновичів-Кондратенків.

Федянович-Кондратенко Остап – значковий товариш Полтавського полку 1750–1755 р., мав двір у Нових Санжарах.

Фененко Влас – шляхтич, полковий хорунжий Корсунського полку (1672). 27 січня 1672 р. був на уряді при покупці полковником Федором Кандибою дому у Марії Наумихи. Переселився до Конотопа.

Фененко Пилип Васильович (1709 – ?) – син сотенного старшини, сотений хорунжий (1787).

Фененко Родіон Власович – син полкового хорунжого Корсунського полку, значковий товариш (1709).

Фененко Роман Федорович – син полкового хорунжого. Службу розпочав з 1751 р. товаришем сотні Глухівської, значковий товариш Ніжинського полку (з 1761.17.10.), абшитований сотник (1770.17.06. – 1782), бунчуковий товариш (з 1782.12.04.). Служив у Канцелярії малоросійського скарбу. У с. Морозівці Глухівської сотні мав 8 хат підданих. Тримав млин на два кола. Д.: Гафія Івановна Гладка, донька козака воронізького.

Фененко Федір Власович (Федір Конотопець) – син полкового хорунжого, хорунжий полковий ніжинський (? – 1710 – ?). Отаман городовий глухівський (1710). Д.: (1710) Олена Іванівна Морозова. Від діда і батька їй перейшли хутір під с. Каменем, млин на р. Локні з двома колами мучними і третім ступним, вінниця з казанами, пасіки, ліси, гаї, сіножаті, поля і «цілина», двір у Глухові, дві комори шинкові і одна різницька.

Фененко Федір Федорович (? – ран. 1788) – син полкового хорунжого, осавул сотенний, сотенний глухівській комісар (1756), військовий товариш (1784).

Фененко Яків Федорович (1750 – ?) – син військового товариша. Службу розпочав з 1765 р., значковий товариш (з 1781.23.07.). Корнет. Д.: Феодосія Василівна N.

Фенченко Фесько – сотник Тетіївської сотні Кальницького полку (? – 1649 – ?).

Феодосійович Дмитро – наказний сотник яготинький Переяславського полку (1729.10.).

Ференсбах Григорій – значний військовий товариш (? – 1693 – 1689 – ?)

Фесак Павло Федорович – отаман городовий срібнянський (? – 1725 – 1730.09. – ?).

Фесак Ярема Федорович – отаман городовий срібнянський (? – 1731 – 1740), значковий товариш (бл. 1757), мав 2 посполитих у с. Блотниці.

Фесенко Андрій – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1787 – 1796 – ?), мав 3 підданих у м. Сосниці. Д.: Тетяна NN, донька шляхтича.

Фесенко Василь (1749 – ?) – з дворян, службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Фесенко Гнат – значковий товариш Київського полку (1741).

Фесенко Гнат – значковий товариш Миргородського полку (1741).

Фесенко Гнат (1727 –1788–?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Фесенко Григорій (1768 – ?) – службу розпочав з 1774 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Фесенко Іван – шляхтич, житель яцинівський, 22 лютого 1684 р. купив млин на р. Многій у с. Яцинах у Юська Хоменка. Військовий товариш (1689).

Фесенко Яків – хорунжий полковий полтавський (? – 1717.07. – ?).

Фесенко Яків (1749 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1764 р., полковий канцелярист (з 1777), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.30.11.).

Фесун Йосип – отаман сотенний Бубнівський Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Значковий товариш.

Фесун Микола (бл. 1754 – ?) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш (з 1781).

Фесченко Данило – полковник за Б.Хмельницького.

Фецькевич Євстафій Артемович – покозачений шляхтич. Підписок гетьманської канцеляції, входив до складу делегацію до Москви на чолі з Іваном Скоробагатим (1656.06. – 07.) У нагороду від царя отримав дві пари соболів (у 8 і 10 рублів). Володів с. Шандарівкою, Сидорівкою, хутором Лебединцями з людьми і млинами. Після нобілітації йому повернуто право на Шандарівку.

Фецькевич Каленик Євстафійович – шляхтич, син генерального писаря, онук генерального обозного Тимофія Носача (за материнською лінією). Військовий товариш. Мав синів Дмитра, Петра і Захара, які звалися Фецькичами-Калеєнками Їх нащадки мешкали у Новгород-Сіверському повіті (1787).

Филипович Григорій Пилипович – син значного військового товариша, полковий осавул (1729).

Филипович Пилип (? – 1640 – 1670 – ?) – значний військовий товариш (1670). Правнуки мешкали у с. Чапліївці.

Филиповський Михайло Юхимович – син військового канцеляриста, військовий товариш (1787). Д.: Гафія NN, донька шляхтича.

Филиповський Павло – сотник (? – 1649 – 1652 – ?). Його сотня була у 1652 р. біля с. Рудня (Житомирщина), де погрожував Григорію Ліплянському.

Филипчонок Андрій – значковий товариш Стародубського полку (1783). Д.: Ганна Рожкова, донька шляхтича.

Фирінка Василь Іванович (1702 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1738 р. козаком. У 1759 р. звільнений від служби з підвищенням у чині значкового товариша, його дід був полковим полтавським осавулом, а батько – козаком полтавським до старості служив. Через кам'яну хворобу служити більше не міг, тому звільнений від служби з підвищенням до чину абшитованого значкового товариша (1759 – 1763 – ?). Мешканець полтавський.

Фирінка Іван Степанович – значковий товариш Полтавського полку.

Фирінка Павло – військовий товариш Полтавського полку (1779).

Фирінка Степан (? – 1658 – ран. 1719) – мав «отчизну» на Полтавщині, осавул полковий полтавський (? – 1688.01. – 1695 – ?), отаман городовий полтавський (? – 1699.03. – 1700.04. – ?).

Фирінка Степан Васильович (бл. 1746 – ?) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1769 – 1771 – ?). Користувався родовим гербом (1769). Підпоручик (1787). Д.: Марія Іванівна Довбиш, донька значкового товариша.

Фирінка Яків Степанович – син полкового осавула, хорунжий полкової артилерії Полтавського полку (? – 1713 – 1725 – ?).

Фіалковський Дем'ян – службу розпочав 1760 р., військовий канцелярист (1762 – 1787 – ?).

Фіалковський Іван Іванович (? – ран. 1750) – син шляхтича гербу «Побуг», писар сотенний конотопський (? – 1704 – ?), військовий товариш, сотник конотопський, батуринський Ніжинського полку. Його онуки священик Іван Іванович (1747 – ?) та Іван Олександрович (1757 – ?) мали 14 підданих у с. Обмочеві, а Роман Самійлович (1712 – ?) був священиком у Сосниці (1787).

Фіалковський Павло (? – 1748) – сотенний писар шептаківський (1727), військовий товариш у полку Стародубському «ради Величайшего вторжественного Коронования и многолетнего и благополучного Ея Императорского Величества Государствования и за отправление отцом его войсковой служби» (1742–1748). Власник млина на два кола на р. Ромі у с. Шептаках. Д.: Катерина Семенівна Рубець (? – 1728 – 1755 – ?). Їх сини Дем'ян і Гнат мали 51 підданого.

Фідровський Ярема Федорович – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку.

Філенко Андрушко – сотник Соболівської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Філіпович N – значковий товариш Київського полку.

Філіпович Григорій – осавул полковий ніжинський (? – 1729 – ?).

Філіповський Іван (? – 1707 – 1750 – ?) – бунчуковий товариш (? – 1727 – 1750 – ?), 1750 р. патент не пред'явив. У липні 1727 р. звинуватив козаків с. Баничі у невіддачі боргу жита його зятеві військовому канцеляристу Луці Волковському. Жив у Ніжинському полку. Д.: (1728) Марфа NN. Син Степан був одружений з донькою полкового осавула Леонтія Шликевича, за ним 26 підданих у с. Кочергах і 16 у хут. Філіповському Глухівського повіту (1787). Другий син Данило насив прізвище Філіповський-Іващенко, онуки мешкали у с. Курінь Коропського повіту.

Філіповський Іван (1751 – ?) – військовий товариш (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Мотря Василівна Бодякова, донька значкового товариша.

Філіповський Михайло Юхимович – військовий товариш (1787), мешканець погарський.

Філіповський Юхим – писар сотенний ройський (? – 1743 – 1746 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1747 – 1750 – ?). Мав приїжджий двір у с. Гусинці Ройської сотні Чернігівського полку. Д.: Євдокія Антонівна N, вдова Петра Пантелеймоновича Мокрієвича.

Філіповський Юхим Пилипович – син військового товариша. Військовий канцелярист.

Філіпченко Степан – наказний сотник Мглинської сотні Стародубського полку (1737.12.).

Філоненко – полковник корсунський (? – 1634.03. – ?).

Філоненко N Максимович – військовий товариш (1780). Брат Степана Філонова, разом з яким у с. Ветовому Березанської сотні мали нероділену маєтність.

Філоненко Іван – сотник Торчицької сотні Паволоцького полку (? – 1659.1. – 31.05. – ?).

Філоненко Максим Андрійович (1698 – 1780) – син отамана війтівського. Козак 3 статті у с. Войтове (1731–1732), у 1736 р. – підпомічник. У 1761 р. – значковий товариш. Д.: Марія Онисимівна Бузинарська (1708–1769).

Філоненко Михайло – сотник слабинський. Д.: Марія Михайлівна Слободецька, донька отамана городового чернігівського.

Філоненко Мойсей – значковий товариш Переяславського полку (1767).

Філоненко Сава Андрійович (1708–1770) – син отамана війтівського. Козак 3 статті у с. Войтове (1732). У 1736 р. – виборний 3 статті козак, жив на одному дворі з Максимом Філоненком. Разом вони присягнули у 1741 р. За ревізією 1752 р. козаки виборні, жили в одному дворі. Значковий товариш Переяславського полку (? – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Д.: Зіновія Кузьмівна N (1708 – 1763 – ?).

Філоненко Семен Максимович (1743 – 1786 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш (1780), бунчуковий товариш (1786).

Філоненко Семен Михайлович (? – 1680 – 1734 – ?) – син сотника слабинського, службу розпочав у останньому кримському поході під Аслан-городком 1698 р., у 1701 р. – у Руголевському поході, у Пскові, а з Пскова пішли зимувати до Петербургу, у 1702 р. – у Печорах (під Шлісенбургом) при П.М.Євпраксині на Іжорі, 1704 р. під Любарем хорунжим, 1705 р. – у Польщі під угорським кордоном, у 1706 р. – у Києво-Печерській фортеці на роботах, 1708 р. посланий Меншиковим у Погребки, у 1709 р. – під Полтавою, у 1711 р. – при Кам'яному Затоні, у 1713 р. – у Києві, 1717 р. зимував з Слабинмькою сотнею під Ромнами у Лубенському полку, у 1719 р. був під Царичанкою на лінійних роботах, у 1722 р. – з наказним полковником Василем Тамарою на Ладозькому каналі. Наказний сотник слабинський (1713.05.). Продав землю у Чернігові за Стрижем Полуботку (1713.30.05.). 1713 р. під Києвом по волі гетьмана Скоропадського полковником Полуботком поставлений сотником слабинським (1713 – 1735). Письменний.

Філоненко Стефан Максимович (1746 – 1780 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1767 р. значковим товаришем, військовий товариш (з 1774). У 1774 р. ще не одруджений. Разом з братом, військовим товаришем, мав нерозділену маєтність у с. Ветовому Березанської сотні.

Філоненко Стефан Михайлович – син сотника слабинського, писар сотенний слабинський (1729–1735), за служби батька, який служив у сотні 22 роки, призначений князем Шаховським сотником слабинським (1735–1741).

Філоненко Тиміш – козак корсунський (1649), полковник корсунський (? – 1684).

Філоненко Федір – наказний сотник переволочанський Полтавського полку (1724).

Філонов Іван – військовий товариш (1700–1714).

Філонов Матвій – отаман городовий краснинський Прилуцького полку.

Філонов Мойсей – значковий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Філонов Пилип Васильович (1742 – 1787 – ?) – правнук Івана, службу розпочав 1768 р., значковий товариш Стародубського полку (1771 – 1787 – ?), проживав у с. Старому Ропську, де мав 27 підданних. Д.: Ганна NN, донька значкового товариша. Мали синів Григорія, Олексія, Микиту, Параску, Настасію.

Філонов Степан – службу розпочав з 1767 р. значковим товаришем Переялавського полку (1767–1774), військовий товариш (1774 – 1780 – ?).

Філонович Олександр – комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Уманського полку

Філонович N – значковий товариш у Ніжинському полку (1781). Його дружина мала 3 хати у с. Дубовині Кролевецької сотні.

Філонович Іван – військовий товариш у Стародубському полку (1700 – 1714).

Філонович Іван – значковий товариш у Кобизькій сотні Київського полку (? – 1741 – 1762 – ?), розтратив казенні кошти. Його «сказка» датована 1762 р.

Філонович Іван – отаман ГВА (? – 1726 – 1736 – ?).

Філонович Сава – сотник сосницький (? – 1654.01. – ?).

Філонович Семен Лукич – військовий товариш Ніжинського полку (? – 1781 – 1788 – ?), проживав у с. Дубовичах. Разом з братами Іваном і Федором мали 51 підданого у хут. Голубівському. Його дружина мала 1 хату у с. Дубовичах.

Філонович Філон Михайлович – син шляхтича гербу «Калина» доповнений, військовий товариш (1733). Володів маєтностями у сс. Дубовичах, Обложках і хуторі Голубовичі, отриманою від бунчукового товариша Григорія Голуба, млинами на р. Ретику.

Філонович Юхим Іванович (1708 – ?) – син отамана ГВА, службу розпочав з 1732 р., шафар ГВА (? – 1745), за «служби деда і отца его» військовий товариш Ніжинського полку (1745.26.10. – 1763 – ?) .

Філоновський Михайло Юхимович – син військового канцеляриста. Військовий товариш у Стародубському полку (1787). Мешканець погарський.

Філоновський Пилип – службу розпочав з 1768 р., значковий товариш Стародубського полку (1771 – 1781 – ?), був у турецькому поході. Військовий товариш. Мав сина Юхима – військового канцеляриста.

Філяревич Петро (1753 – ?) – службу розпочав з 1770 р. сотенним канцеляристом Козелецької сотні, значковий товариш Київського полку (з 1776.4.07.). Вахмістр (1788), мав 12 підданних у 1 селі і дєрєвні(1790). Д.: 1) (1776) Ганна Іванівна Зорич, донька сотенного отамана олишівського, значкового товариша. 2) (1788) Уляна NN, донька старшинська.

Флоринський Іван – сотник келебердинський (1762 – 1765 – ?). У 1764 р. комісія у складі військових канцеляристів Гаврила Калатури і Михайла Старицького розглядала скаргу на нього козаків сотні за використання їх на приватних роботах та привласнення їх хуторів. Окремо розглядалась скарга козака Радіона Буцули за захоплення майна. Наступною була скарга на свого сотника козаків за виведення з сотенного правління значкового товариша Івана Боярського. Козаки Кирило Ващенко, Радіон Буцул та інші внесли скаргу на шахрайство та задирство сотника під час складання присяги на вірність імператриці. До козаків у боротьбі проти сотника приєднався поручик князь Іван Туркистанов.

Фогель Ілля (1726 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788), мав 30 підданих у 1 селі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Катерина NN.

Фоголь Микола – службу розпочав з 1761 р., абшитований військовий товариш Лубенського полку (з січня 1785), секретар Роменської нижньої розправи.

Фоминич Гаврило – значковий товариш (1723).

Фоминич Костянтин – значковий товариш (1723).

Фомич Михайло – значковий товариш Гадяцького полку (1739–1747). Мав двір у Зінькові, 1 підданого на хуторі.

Фондзеровський Петро (1733 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1753 р., військовий товариш Прилуцького полку (з 1761).

Форманський N – значковий товариш.

Форманський Гнат (1714 – 1751 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1732 – 1751 – ?), мешкав у Почепській сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Форостовський Григорій Петрович – військовий товариш у Стародубському полку (1788). Проживав у Новоміському повіті. Д.: Тетяна NN, донька прапорщика. Мали сина Якова і доньку Мотрю.

Фортилевич Семен (1738 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 2 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Олена NN, донька старшинська.

Фостенко Кіндрат – сотник омельницький Миргородського полку (? – 1711 – ?).

Фостицький (Фостик) N – значковий товариш Київського полку.

Фостицький (Фостик) Данило (1709 – 1761 – ?) – службу розпочав з 1735 р., значковий товариш Київського полку (1735 – 1761 – ?). 1735 р. на чолі команди козаків Київського полку на Українській лінії напроти містечка Маячка. 1736 р. здійснював конвоювання з Василькова до Переяславського полку з Польщі російських послів, на Дніпрі під містечком Жовнин охороняв кордон. 1738 р. на українській лінії. 1739 р. у хотинському поході. 1740 р. зустрічав і супроводжував турецького посла. Займався складанням ревізії Козелецької сотні. 1742 р. на розмежуванні земель з Туреччиною при головному командирі, генеральному обозному Якові Лизогубові. 1743–1744 рр. полковий комісар. 1748 р. збирав гроші для полкових і сотенних служителів у Київській сотні, у 1750 р. – у сотнях Остерскій і Моровській. 1751 р. командир команди при головному командиру полковому хорунжому чернігівському Комаровському. 1754 р. з сотнею Моровською на роботах у фортеці св. Єлизавети. 1757 р. на Сорокошинському форпосту за полкового командира.

Фостицький Стефан N – значковий товариш Київського полку (1735 – 1751 – ?) у Моровській сотні.

Фостовський Іван – полковий канцелярист (1782), значковий товариш Миргородського полку (1788).

Фотєєв Микита (1755 – ?) – значковий товариш (1785), абшитований значковий товариш (1788). Мав 10 підданних (1785). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька дворянина.

Фридрикевич Григорій Григорович (1724 – 1790 – ?) – службу розпочав у квітні 1747 р., бунчуковий товариш (1751 – 1766 – ?). Присутній у Чернігівській

полковій рахунковій комісії (1763). Надвірний радник (1767), працював у ГВС (1779). 1766 р. мав суперечку за землю з канцеляристом Переяславської полкової канцелярії Нецкевичем. 1767 р. захопив хут. Красний у дружини сотника новгородського Судієнка. Статський радник (з 1784.22.12.). Мав 1220 куплених і спадкових підданих (1790). Д.: (з 1765) Ганна Яківна Чорниш (бл. 1746 – ран. 1790). Померли без потомства.

Фридрикевич Григорій Криштофович – онук полковника білоцерківського. Військовий канцелярист ГВК, бунчуковий товариш. Д.: Феодосія Степанівна Томара, донька переяславського полковника,

Фридрикевич Криштоф Самійлович – син полковника білоцерківського, сотник седнівський Чернігівського полку (1699–1700), бунчуковий товариш.

Фридрикевич-Козма Самійло Фридрихович – був полковником білоцерківським (ран. 1653 р.). У 1653 р. Ян-Казимир «шляхетним Самійлу Фридрику, полковнику давньому, і тестю його Семену Половцю» підтвердив млин на р. Рось на грунтах Буки. Полковник білоцерківський (?–1664.11.–?), (?–1665.07.–?), генеральний осавул (1665.11.06. – 13.09. –? ?) у гетьмана Опари. Д.: N Семенівна Половець, донька полковника білоцерківського.

Фурс Яків (? – 1750 – 1788 – ?) – службу розпочав в 1767 р., писар сотенний (1772–1778), отаман сотенний монастирищанський (з 1778). Військовий товариш. У Монастирищі мав 17 підданих, 11 підданих у Ічні (1785).

Фурса N – військовий товариш (1781), мав хутір.

Фурсенко Трохим – сотник Куземинської (1649), козак Грунської сотні (1654).

Х

Халкедоцський Іван Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (1736). Абшитований значковий товариш (1781), військовий товариш (1783), житель с. Веровки. У м. Конотопі і с. Веровці мав 26 підданих. Д.: Катерина Василівна Школяренко, донька конотопського міщанина.

Халкедоцький Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1736 – ?). У 1735 р. був у поході в Орелі на лінії. Жив у Конотопі з синами Самійлом та Іваном. Мав хутір під с. Веровкою (1736).

Халкедоцький Самійло Васильович – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1738 – ?). У 1737 р. був у очаківському поході, 1738 р. – у кримському поході при волах. Мав підсусідків у Конотопі.

Хандаленко Павло – вакансовий отаман сотенний (1779), проживав у Великих Будищах, рекомендований у малоросійські сотники.

Хандогій Мойсей (1728 – 1783 – ?) – розпочав службу з 1744 р. полковим канцеляристом переяславським, значковий товариш Переяславського полку (з 1750), тримав почту при Козелецькому стані (1768–1769), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Військовий товариш (з 1771 р.), при 1-й армії (1774). У с. Красному Басанської сотні мав 4 двори підданих (1780). Д.: Євдокія Петрівна Сухенко, донька значкового товариша. Мали синів Данила, Максима, Василя, Івана, Онисима, Василя.

Хандогій Сидір – отаман курінний с. Красного (1726), значковий товариш Переяславського полку (1750). Мав у с. Красному Басанської сотні двір житловий.

Ханевський Василь Іванович – міщанин прилуцький. Значковий товариш (1741 – 1751 – ?).

Ханевський Іван Павлович – у документі 1748 р. є згадка: «Іван Ханевский былъ войсковымъ товарищемъ в протекціи гетманской по універсалу умерлого гетмана Скоропадского в 1710 году генваря 11». Мешканець батуринський, жив разом з матір'ю Євдокією Павлихою (1716). Д.: 1) NNN, 2) Катерина N Покотило (? – 1726 – ?). Від двох шлюбів мав дітей Василя, Федора, Євдокію.

Ханевський Семен – значковий товариш (1740 – 1749). Вів тяжби з Іваном та Онисимом Чижменками за ґрунти бабки Клопотихи.

Ханевський Федір – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1740 – 1748), у с. Мала Дівиця мав 2 підсусідків і коваля (1740). мешкав у Монастирищах. Абшитований у 1748 р. Д.: Єфросинія NN. У 1748 р. продала млин і ґрунти у сс. Велика і Мала Дівиця.

Ханенко Іван Федорович (? – ран. 1763) (від 2-го шлюбу) – бунчуковий товариш (? – 1737 – ?), сліпий (? – 1744 – ?). Власник хутора Мокринець і села Бобрики. Д.: 1) Степанида Василівна Солонина (? – 1734.13.02.). 2) (1751) Ганна Максимівна N (? – 1735 – 1772 – ?), мешканка с. Мокринці.

Ханенко Гнат Іванович (бл. 1750. с. Мокринці – ?) – син бунчукового товариша, навчався у КМА (1763), службу розпочав у 1770 р. Військовий товариш у Київському полку (1772), бунчуковий товариш (з 1784.18.03.). Д.: (з 1773.27.01.) Наталія Степанівна Барановська, донька надвірного радника.

Ханенко Григорій Іванович (1755–1820) – син бунчукового товариша, служив у Київській полковій канцелярія (1772), військовий товариш (з 1782.29.06.), поручик у відставці (1787). У 1787 р. не одружений.

Ханенко Данило Лаврінович (? – 1695) – полковник наказний лубенський. Загинув у 1695р. під Таванню. Д.: 1) N Іванівна Ломиковська (? – 1691.30.11. – ран. 1695), донька генерального обозного (мабуть, від його першого шлюбу, але не з Марією Карпівною Мокрієвич). Її син Микола був двоюрідним братом сотнику золотоніському Констянтину Леонтовичу. У такому випадку її рідна сестра Настасія Іванівна Ломиковська була дружиною власника с. Луки Леонтія Микитовича N. Його дід Яків разом з Михайлом Ханенком вийшов до Лохвицької сотні. 2) NNN. Родова легенда про неї свідчить: «раз – рыскал на охоте за зверями; встретив красивую козачку, предложил ей – сбить с ея головы убор выстрелом без вреда для неё; смелая козачка согласилась, с условием взять её за себя в замужество. Условие принято и выполнено».

Ханенко Лаврін Степанович – служив у Білоцерківському полку у одній із Білоцерківських сотень (1649). Нобілітований 9 вересня 1661 р. Володів містечком Водотій і с. Соловйовкою у Фастівському повіті. Перейшов на Лівобережжя (1684). Д.: 1) можливо, Ксенія NN. 2) Ганна Криштофівна Лишка (? – 1642 – 1704 – ?).

Ханенко Михайло Андрійович (? – 1744 – 1763 – ран. 1772) – у 1744 р. малолітній, військовий товариш (1764) у Київському полку. Бунчуковий товариш. Д.: Параска NN, мешкала у с. Демки. Мали синів Якова (1760 – ?), Федора (1762 – ?), доньок Марфу (1759 – ?), Марію (1764 – ?).

Ханенко Сергій Степанович – помер бездітним. До одного з братів Михайла відноситься інформація про те, що його і Юрія Хмельницького переховував в Уманському монастирі ігумен Філарет.

Ханенко Федір – сотник кобижський Київського полку (1678–1679).

Ханенко Федір Лаврінович (? – 1675 – 1744) – сотник козелецький (? – 1705 – ?), осавул полковий київський (? – 1711.10. – 1722), обозний полковий київський (1722–1737). Абшитований полковий обозний (1741). Проживав у Козельці, володів сс. Дешек і Тарасова. У д. Опанасівці мав 4 підсусідків. 18 лютого 1744 р. написав тестамент. Похований біля Спаської церкви міста Козельця. Поминальник його роду: Лаврін, Сергій, Данило, Федір, чернець Прокл, Лук'ян, Андронник, Яків, Петро, Василь, Іван, Стефан, Микола, Іван, Іван, Ганна, Федір, Микола, Уляна, Степанида, Іван, Ганна, Андрій, Михайло, Параска, Стефан, Іван, Домникія, Настасія, Варвара, Марія, Пелагея, Ксенія, Гафія, Пелагея, Варвара, Пелагея, Гафія, нм. Іван, Іван, Григорій, Юліта, Параска, Гафія, Іван, Василь, Ганна. Інший поминальник його роду: Лаврін, Ксенія, Данило, Хома, Василь, Мина, Микифор, Варвара, Настасія, Яків, Феодора, Марія, Дмитро, нм. Ганна, Єфросинія. Д.: 1) Феодора Хомівна Сулима, донька значного міщанина козелецького, вдова по Марку Ольховському. 2) Параска Андріївна Товстоліс (? – 1731 – ?).

Ханенко-Рогович Іван – шляхтич. Військовий канцелярист.

Ханський Григорій – попівський син, значковий товариш (1772 – 1774 – ?).

Хантинський Денис Іванович (? – 1722 – 1742 – ?) – син військового товариша, значковий товариш. Його син Максим Денисович (1743 – ?) був отаманом сотенним (1787 р.), проживав у Новгороді-Сіверському.

Хантинський Іван – військовий товариш у Стародубському полку.

Харевич Василь Юрійович (? – 1691 – 1753 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1709 р., учасник полтавської битві, походу під Київ (1713), на Коломак. Купив хату у с. Шаповалівці, де жив підданий Григорій Сербин (1711). З 1713 р. значний військовий товариш, потім бунчуковий товариш (? – 1737 – 1752 – ?). У 1736 – 1737 р. з своїм племінником бунчуковим товаришем Іваном Харевичем, жив у Конотопі, де мав 2 двори підсусідків.

Харевич Іван – війт ніжинський (1736), бунчуковий товариш (1736 – 1751 – ?), 1750 р. патент не пред'явив, жив у Конотопі (1751), абшитований бунчуковий товариш (1763).

Харевич Матвій Васильович (1733 – 1787 – ?) – син бунчукового товариша. Козак Ніжинського полку (1767), військовий товариш (? – 1781 – 1786 – ?). Абшитований військовий товариш (1787). 1786 р. мав суперечку за спадкові ґрунти з козаком Сердюковим. Мав у хут. Торговицькому 61 підданого (1783). Мешкав у с. Старе. Д.: Тетяна Микитівна Косміна, донька священика конотопського. Мали синів Петра, Григорія і доньок Параску, Настасію, Єфросинію.

Харевич Юрій (? – 1666 – 1712) – вийшов з Правобережжя, міщанин конотопський (1685), товариш Конотопської сотні (1685), у 1685 р. купив луку у Клима Ілляшевича, майно у мешканця корибутівського Дацька, у 1686 р. сіножать у Семена і Дацька Кушніренків. Дозорця конотопських млинів (1690), купив плотину у Івги Андрієвої. Гетьман доручав йому різноманітні завдання. Так, їздив з листами та повідомленнями з гетьманської столиці до Москви (1691), до Запорозької Січі (1691, 1708), Казикермену (1691). Значний військовий товариш (? – 1693 – 1712). У 1694 р. купив у військового товариша Михайла Павловича частину лісу і сіножать. Бунчуковий товариш. Генеральний осавул універсальним записом заборонив будь-кому рубати його ліс. У 1707 р. житель рашівський Іван Зеленський взяв у нього займ на свій дім під заставу своїх трьох дворів. У 1708 р. купив сіножать у корибутівського жителя Юхима. Восени 1708 р. він разом з московським посланцем Ф. Дуровим возив платню запорожцям. Отаман кисляновського куреня обурився, що йому перепали соболі з відрізаними щоками. Ю. Харевич був прикутий до гармати. Є свідчення, що тоді ж передав січовикам прохання І. Мазепи, щоб ті йшли на допомогу. Написав тестамент у 1712 р.

Харитоненко-Євменов Харитон Степанович – син шляхтича гербу «Рогаль», військовий товариш Глухівської сотні (1682).

Харитонович Ілля – козак полкової сотні Ніжинського полку (1649), військовий товариш (1654), посол до Москви.

Харитонович Корнило – сотник борщагівський Київського полку.

Харитонович Михайло – шляхтич, писар ГВС (? – 1665.01. – ?).

Харитонович Опанас – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1687.03.), сотник воронізький (? – 1688.04. – 1688.07. – ?).

Харкевич Криштоф – козацький старшина (1664. 11.).

Харкевич Якуб – козацький старшина (1664. 11.).

Харкевич Федір – син священика Конотопської сотні. Значковий товариш.

Харко – сотник жаботинський Чигиринського полку

Харко – хорунжий полковий комонний полку Новицького.

Харко (Бутенко ?, Тарасенко ?) – полковник білоцерківський (? – 1662.05. – ?). У червні 1662 р. є згадка про київського полковника Матютку і білоцерківського Харка.

Харкович Іван – сотник остерський Київського полку (? – 1657.05. – ?).

Харкович Сила – військовий товариш Стародубського полку (1686). 2 листопада 1686 р. продав комору з будівлею райці стародубському Івану Шираю.

Харкович Тиміш – військовий товариш Стародубського полку (1700), мешканець дарієвський.

Харсек Василь – осавул полковний київський (? – 1712 – ?).

Харсек Василь – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1692 – ?), (? – 1693.05. – 1694.07. – ?).

Харченко Василь Ничипорович (1764 – 1790 – ?) – службу розпочав 1773.15.05., у Чернігівському міському суді (з 1777), військовий товариш Чернігівського полку (з 1783.28.02.), засідатель Городнянського повітового суду.

Харченко Гаврило (бл. 1728 – ?) – значковий товариш (1758 – 1763 – ?), у відомстві скарбової канцелярії.

Військовий товариш Переяславського полку, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року.

Харченко Денис – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1691 – ?).

Харченко Дмитро – сотник великобудищанський Полтавського полку (1672).

Харченко Дмитро Іванович (бл. 1750, с. Жабчичі – ?) – служив з 1770 р. виборним козаком, того ж року у поході призначений сотенним хорунжим, значковий товариш Чернігівського полку (1779 – 1780 – ?), був у поході в турецьку війну та на форпостах на польському кордоні. Дітей не мав (1780). Мав 1 підсусідка у с. Жабчичі Городницької сотні, вийшов у відставку корнетом (1787). Д.: (1779) Феодосія NN, донька священика.

Харченко Захар Кіндратович – шляхтич гербу «Ястрембець», значний військовий товариш (1671).

Харченко Лука Іванович – син абшитованого отамана сотенного, полковий канцелярист (1771–1774), значковий товариш (1774 – 1779 – ?), військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Городище Сосницького повіту.

Харченко Михайло – наказний сотник походний Чернігівського полку (1700).

Харченко Ничипір Якович (1734 – 1789 – ?) – з 1753 р. сотенний канцелярист, сотенний хорунжий (1762 – 1770), значковий товариш (1770–1771), сотник городницький Чернігівського полку (1771 – 1780 – ?), бунчуковий товариш (1783), колезький асесор (з 1785.19.09.). Мав 12 підданих у с. Жабчичах, всього 59 спадкових підданих. Був у турецькому поході, на форпостах на кордоні. Д.: Марія Єлисеївна Рашко, донька полкового осавула.

Харченко Олексій – службу розпочав з 1769 р., підканцелярист (з 1771), канцелярист полковий (з 1773), значковий товариш Київського полку (1773 – 1779 – ?). У походах не був, підданних не мав (1776, 1779).

Харченко Олексій (бл. 1732 – ?) – службу розпочав з 1762 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1764.29.09.), абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1783 – 1788 – ?). Д.: Катерина Іванівна Мороз, донька значкового товариша.

Харченко Петро (1766 – ?) – значковий товариш Миргородського полку (з 1783.20.07.).

Харченко Сава Михайлович (1718 – ?) – службу розпочав з 12 квітня 1742 р., осавул сотенний 1-ї Миргородської сотні (1767.24.09. – 1783), володів хутором у 1-й полковій сотні. В урочищі Богачанському мав 4 підсусідки (1774). Д.: Софія Петрівна Волковська, донька священика с. Ручок Гадяцького полку.

Харченко Семен – осавул полковий переяславський (? – 1691 – 1693 – ?).

Харченко Степан (1767 – ?) – службу розпочав з 1779 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Харченко Степан Захарович – син значного військового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Хватько N – полковник за Б.Хмельницького (ран. 1657).

Хвесько – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1676 – ?).

Хвіст Ярема – військовий товариш Полтавського полку (? – 1740 – 1759 – ?). Відомо, що цей чин він отримав за свої запорозькі справи у допомозі Гетьманщині. Мешкав у м. Біликах, де мав двір.

Хвостик Лесько Тарасович – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1671 – 1675 – ?), (? – 1682.06 – ?).

Хенцинський Антін – значковий товариш Київського полку (1738).

Хенцинський Михайло Петрович (1735 – 1779) – син значкового товариша, службу розпочав з 1757 р., військовий канцелярист (з 1760), військовий товариш (з 1766), війт остерський (1766 – 1779). Д.: (1768) Ганна Євстафіївна Перчинська, донька ніжинського купця. Мали синів Микиту, Степана, Івана, Михайла, Федора, доньку Марфу.

Хенцинський Михайло Степанович (? – 1670 – 1711 – ?) – син гербованого шляхтича, сотник бобровицький (? – 1700 – ?), (? – 1709.08. – 1711.28.01. – ?).

Хенцинський Павло – значковий товариш Київського полку (? – 1732 – 1739 – ?), підписався як свідок під тестаментом Сергія Солонини (1732).

Хенцинський Петро (? – 1734 – ?) – значковий товариш Київського полку.

Хенцинський Федір – значковий товариш Київського полку (1732), підписався як свідок під тестаментом Сергія Солонини (1732). Вдова когось з Хенцинських Ганна за Рум'янцевською ревізією мала 3 двори (5 підданних) у с. Булахові.

Хенцинський Яків Федорович (1731 – 1776 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав 24 лютого 1755 р., 1755 р. у Сорокошинській дистанції був за сотенного командира над командою робітників, 1756 р. на тій же заставі, комісар Єлецького полку, 1757 р. у Стародубі, 1758 р. організовував набір волів для армії у Бобровицькій сотні, 1759 р. на форпостах за полкового командира, 1760 р. за сотника на Сорокошинській дистанції. Значковий товариш (1761.24.02. – 1776 – ?). У поході був 7 років, а у битвах – ні. «Не достойне за непостояное поведение». Мав 11 дворів з 78 підданими у с. Ярославці. Д.: NNN, донька священика.

Хижняк Матвій (? – 1761) – значковий товариш Миргородського полку (1749 – 1761). Житель сорочинський. Прийомщик грошових сум по Миргородській полковій канцелярії.

Хижняк Петро Матвійович – син значкового товариша. У 1761 р. три місяці був у команді кременчуцького сотника Якова Гаврилова. Перейшов на Січ, де знаходився у військовій канцелярії при письмових справах. Козак куреня Кущівського. Полковий старшина.

Хилецький Андрій Дахнович – син покозаченого шляхтича, козака сотні Кобеляцької (1649), обивателя кобеляцького (1672). Сотник кобиляцький Полтавського полку (? – 1682.11.02. – 1685 – ?), (? – 1691.12. – 1696.15.01. – ?). Д.: Палажка NN. 16 січня 1712 р. отримала гетьманський універсал на військову частину з млина у два кола на р. Ворсклі.

Хилецький Опанас Андрійович – сотник кобиляцький Полтавського полку (1712), отримав універсал гетьмана на військову частину прибутку від млина під Кобеляками на р. Ворсклі, показанщину і покотьольщину. Сотенний хорунжий кобеляцький (1718). Значковий товариш Полтавського полку (1732).

Хилковський Іван – сотенний хорунжий (? – 1743), значковий товариш Стародубського полку (1743 – 1757 – ?).

Хилькевич Василь – козак Кислянської сотні Уманського полку (1649), козацький старшина (1664. 11.). Писар у посольстві Ф.Коробки до Москви від гетьмана П.Дорошенка (1669).

Хилькевич Петро – військовий товариш Лубенського полку (1741).

Хильковський Гаврило – абшитований військовий канцелярист, у званні військового канцеляриста з 1747, з 1752 р. значковий товариш Стародубського полку.

Хильковський Іван Антонович – шляхтич гербу «Любеч», син отамана сотенного, сотенний хорунжий (? – 1743), значковий товариш (1743 – 1751 – ?).

Хильковський Іван Гаврилович (1753 – ?) – син возного, військовий товариш (1788).

Хильчевський Гаврило Федорович (бл. 1742 – ?) – син полкового хорунжого. Полковий канцелярист (з 1755), писар земський лубенський (з 1764), бунчуковий товариш (з 1782), суддя Лубенської нижньої розправи.

Хильчевський Дмитро – наказний писар полковий переяславський (1725).

Хильчевський Дмитро (? – ран. 1783) – військовий товариш Лубенського полку. Д.: Євдокія NN. Мали синів Тимофія (1751 р. н., корнет у відставці з 1787.24.05. Д.: Тетяна Яківна Глушко, донька військового товариша), Майсея (корнет у відставці з 1787.24.05.), Гаврила.

Хильчевський Євстафій Тарасович – син значного військового товариша, військовий товариш Ніжинського полку. Два рідні брати вбиті шведами. Приймав участь у прутському поході. Мав сина Івана.

Хильчевський Іван (бл. 1764 – ?) – з 1775 р. став полковим канцеляристом, значковий товариш Лубенського полку (з 1780), служив у Тверському карабінерному полку (1787).

Хильчевський Іван Євстафійович – значковий товариш Стародубського полку (1757). Абшитований 1767 р.

Хильчевський Матвій (бл. 1745 – 1783 – ?) – службу розпочав з 20 січня 1765 р., військовий канцелярист (з 1765.2.03.), сотник вакансовий Лубенського полку (1772.28.07. – 1783). У 1773 р. разом з Гаврилом Хильчевським захопили землі у коморника миргородського Григорія Дорошенка. Д.: Марія Семенівна Остроградська, донька малоросійського полковника.

Хильчевський Микита (бл. 1769 – ?) – з 1777 р. полковий канцелярист, значковий товариш Лубенського полку (з 1780), служив у Тверському карабінерному полку (1787).

Хильчевський Тарас – значний військовий товариш. Учасник кримських походів 1687 і 1689 рр. Помер в Азовському поході.

Хильчевський Тиміш Іванович (1745 – 1787 – ?) – син значкового товариша. Наказний сотник бахмацький Ніжинського полку (1768). Сотник воронізький Ніжинського полку (1770.10.12. – 1782), бунчуковий товариш (з 1782.24.02.), прем'єр-майор у відставці (з 1785.19.12.). Мав 139 підданих у м. Воронежі (70), у с. Тиниці (69) Коропського повіту. Д.: Ганна Федорівна Михайловська, донька полкового осавула.

Хильчевський Федір – отаман сотенний (? – 1749), значковий товариш Лубенського полку (1749 – 1762 – ?), полковий зборщик податків (1750–1751). Захопив пашню і сіножать у козака Хорольської сотні Івана Оболонського (1763). Абшитований полковий хорунжий (1767). На його володіння здійснювали наїзди, захоплювали волів, сіно козак Хорольської сотні, син поручика пікінерського полку Іван Опанасович Оболонський, козак м. Хорола Іван Райченко, Федір Райченко, посполитий Трохим Яровий.

Химич Трохим – військовий товариш, у якого 11 червня 1699 р. П.І.Забіла купив солодовню за 115 золотих.

Химич N (? – ран. 1781) – військовий товариш. Його дружина тримала хут. Комендатівщину (5 хат, млин).

Химич Василь Григорович – син сотника коропського, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1742), коли батько був у походах, правив у сотенному правлінні. Військовий товариш «за служби діда, батька і його» (1742.02. – 1750 – ?). Мав двір житловий і шинок у м. Коропі. У 1743 р. володів 6 колами млиновими, надав позику до військового скарбу – 30 коп.

Химич Григорій Трохимович – сотник коропський Ніжинського полку (1728.8.01. – 1736). Був у походах: під турецькі міста під командуванням полковника Палія, під Полонним під командою Палія і Горленка, під Драголев під командою Обидовського, при Бихові, під Калушем під командою Скоропадського, під Полтавою. 1732 р. відлучення від церкви за богохульство. У 1733 р. був у польському поході під командою генерального обозного Якова Лизогуба.

Химич Дмитро Якович – військовий товариш (1684), з братом гетьманський посланець до Москви (1684).

Химич Пилип Трохимович – наказний сотник коропський Ніжинського полку (1725, 1726.08.).

Химич Федір (Фесько) Якович – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1669.02. – 1670), (? – 1676 – ?), військовий товариш (1684), з братом гетьманський посланець до Москви (1684).

Химченко Андрій – отаман хорольський (1658.3.05.).

Хівренко Ілля – значковий товариш Миргородського полку.

Хіотій Микола – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1747 – ?). У 1735 р. утримував Веркіївське сотенне правління. У 1738 р. був у Кримському поході при волах. У 1747 р. мав двір житловий у м. Ніжин.

Хіотій Остап – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході при волах.

Хітун Федір Семенович (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку (1784 – 1788 – ?). Мав підданих в Олишівці. Рід внесений до III частини родовідної книги дворян Чернігівської губернії. Д.: Параска NN, донька козака.

Хмара Данило (1747 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 19 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Пелагея NN, донька шляхтича.

Хмарський Семен – наказний сотник басанський Переяславського полку (1729).

Хмелевський Леон Христофорович – хорунжий полковий стародубський (? – 1650 – ?).

Хмеленко Ярема – полковник білоцерківський (? – 1648.05. – ?).

Хмелецький Адам Ієронімович – наказний полковник паволоцький (1648).

Хмелецький Степан Адамович – наказний полковник паволоцький (? – 1651.08. – ?), полковник паволоцький (? – 1653).

Хмельников Кирило – військовий товариш.

Хмельницький Василь – гонець гетьманський до Москви (1694), військовий товариш Чернігівського полку.

Хмельницький Григорій – наказний полковник гадяцький (1648.05.).

Хмельницький Михайло Кіндратович – служив при золотоніському сотенному правлінні (1768–1773),

полковий канцелярист, а з 1780 р. – значковим товаришем. Неодружений (1780).

Хмельницький Павло Янович (? – 1629 – 1679 – ран. 1687) – любецький шляхтич, двоюрідний брат Юрія Хмельницького. Б.Хмельницький надав йому маєтності покійного Грузевича-Нечая Бугаївку, Беркове та за Прип'яттю два села (Масани і Борщівку) з млинами (1655.25.06). Полковник запорозький, надав підтверджуючий лист Микольському монастирю на с. Павловичі (1656.8.08.). Гетьман Іван Мазепа затвердив універсалом за Печерським жіночим монастерем ігумені Марії–Магдалені сс.. Бугаївку і Берков, які раніше передала монастирю вдова Павла Яненка (1687.30.12). Цей спадок «в Киевском полку на Киевской стороне Днепра над речкою Стугною лежачій, теперь в запустении будучий». У значному товаристві Війська Запорозького у Чигирині. Був у посольстві до Туреччини (1650), у посольстві до Василя Лупула (1651). Сотник київський (1650–1654). У 1653 р. їздив за тілом Тимоша Хмельницького в Сучаву. Ще у жовтні 1653 р. був наказним полковником київським. Вбив колишнього полковника київського Пешка за невиконання розпоряджень гетьмана (1654.2.02.). Після переяславської ради, у якій брав активну участь, змінив полковника київського (1654.02. – 1655.07. – ?), (? – 1657.07. – 1659.03. – ?). У вересні 1658 р. очолював напад на київський воєводський гарнізон. Прибічник Ю.Хмельницького, завдяки якому у 1661 р. був нобілітований. Возив до Москви від Ю.Хмельницького 12 татар – «язиків» (1662.06.). Служив у Тетері: полковник паволоцький (? – 1663.12. – ?), полковник київський (? – 1664.11. – ?, правобережний). Приймав участь у поході на Лівобережжя, зосерджуючись своїм полком у Монастирищі (1663.12.). Полковник київський у Дорошенка (? – 1665.18.08. – ?, правобережний), полковник уманський (? – 1667.06. – ?), полковник київський (? – 1669.02. – ?). Після падіння Дорошенка перейшов на Лівобережжя (до Сосниці, а пізніше до Нових Млинів). Д.: (? – 1656 – 1680 – ?) N Філонівна (черниця Феодосія).

Хмельницький Петро Йосипович (? – 1707 – 1736 – ? під Хотином) – син обозного полкового 1-го охочекомонного полку, потім отамана с. Пристроми (? – 1726 – ?), значковий товариш Переяславського полку, отаман полкової артилерії (? – 1732 – 1739).

Хмельницький Тиміш Богданович (? – 1653) – старший син гетьмана Богдана Хмельницького. У лютому – березні 1648 р. внаслідок переговорів Б. Хмельницького з кримським ханом Іслам-Гіреєм III і укладання угоди про спільну боротьбу проти Польщі його залишили заручником у Бахчисараї. Сотник чигиринський (? – 1649.26.02. – ?), полковник животівський (? – 1652). Після здобуття українськими військами столиці Молдавії Ясс було укладено українсько-молдавський союз, Тимофій одружився з донькою молдавського князя Василя Лупула Розандою. Трансільванський князь Дьєрдя II Ракоці і волоський господар М. Бесараб, які, об'єднавшись із загонами претендента на молдовський престол логофета Стефана Георгіцу, розпочали війну проти В. Лупула. В ході боїв у вересні 1653 р. під час захисту фортеці Тимоша було смертельно поранено, тіло перевезено і поховано в Суботові.

Хмельницький Яків (? – 1706) – за легендою син, а скоріше, онук Богдана Хмельницького. «Яков по умертвии отца своего был полковником Черкасским, а поженясь имел сына Федора, просителя деда и будучи в ... походе под Ляховичами убит».

Хмельницький-Яненко Іван Павлович (? – 1650 – 1679) – син полковника, двоюрідний племінник Ю.Хмельницького. Полковник корсунський (? – 1678 – ?), полковник чигиринський (1679), наказний гетьман від Юрія Хмельницького. З Корсуня втік таємном ходом з 50 козаками до Хмільника. Пішов до поляків і у вересні 1679 р. знаходився при воєводі руському у Львові. Написав кам'янецькому паші, що Львів захопити не важко. Лист був перехоплений і гетьман Яблоновський наказав його розстріляти. Д.: N Петрівна Дорошенко, онука генерального обозного Семена Половця.

Хміль Василь – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1649 – 1657.12. – ?).

Хмура Тиміш – полковник кальницький (? – 1664.11. – ?).

Хначенко Іван – сотник Тульчинської сотні Брацлавського полку (? – 1659 – ?).

Хованський Юрій Васильович – князь, полковник стародубський (1763 – 1767).

Ходаковський Василь (1745 – ?) – службу розпочав з 9 листопада 1765 р., військовий канцелярист (1766–1782), військовий товариш (1782 – 1787 – ?). Мав підданих у с. Крутьки Городиського повіту, на хут. Константієвському, хут. Дорошенківському Золотоніського повіту, володіння у с. Малі Канівці, всього 27 підданих (1780). Д.: Софія Яківна Следзинська, донька значкового товариша. Мали сина Івана (1776 – ?).

Ходаковський Іван Васильович (1758 – ?) – син військового товариша, дворянин, службу розпочав з 15 жовтня 1781 р. значковим товаришем

Ходкевич Павло Семенович – правнук військового товариша Федора Ходкевича. Значковий товариш Стародубського полку (1787). Д.: NNN (? – ран. 1787). Мали синів Андрія і Василя.

Ходкевич Семен – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1757 – ?). Жив у Почепській сотні, мав посполитих у д. Рудні Почепської сотні 3 двори малогрунтових, прибулі дуже убогі 6 дворів, 1 підсусідок вибув, а прибули 3 (1737). 1757 р. мав суперечку за шмат ріллі з козаком 1-ї Почепської сотні, жителем д. Волох Григорієм Самусенком.

Ходкевич Степан – значковий товариш Стародубського полку (1737), у команді полкового судді Ханенка за Києвом (1737). Рід походив від Жадкевичів.

Ходко Матвій – сотник понорницький (? – 1657 – ?).

Ходневич Гаврило – хорунжий полковий ніжинський (? – 1673.03. – ?).

Ходневич Семен Федорович – військовий товариш (1701), отаман городовий почепський (? – 1719.12. – ?). Йому перейшло батьківське с. Рудка.

Ходорковський N – комісар Роменської сотні, військовий товариш (1761).

Ходоровський Євстафій (1738 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1754 р. у Лубенському полковому суді, військовий канцелярист (з 1755.4.10.), військовий товариш (з 1757.10.08.). Направлений у військовий похід (1769). Сотник костянтинівський (1770.15.12. – 1783), бунчуковий товариш (з 1781), прем'єр-майор у відставці (з 1786.22.01.), Роменський повітовий суддя. Мав 75 підданих у 1 місті, 2 селах. Д.: Явдоха Андріївна Полетика, донька значкового товариша.

Ходоровський Стефан – сотник костянтинівський (1770.15.12 – 1783).

Ходосовський Трохим – військовий товариш (1768), мешканець м. Миргорода.

Ходот Іван Семенович (1763 – ?) – син сотенного отамана, правнук Леонтія. Служив у Чернігівській полковій канцелярії (1779), військовий товариш (1789). Д.: Олена Білоусова (1764 – ?).

Ходот Леонтій Михайлович – військовий товариш (? – 1682 – ?), значний військовий товариш (? – 1730 – ?), мешканець с. Овдіївки Чернігівського полку.

Ходот Семен Андрійович (1738 – ?) – онук значного військового товариша, розпочав службу виборним козаком з 16 лютого 1764 р., став отаманом сотенним понорницьким (з 1770.22.10.). Військовий товариш (з 1772.30.04.). Поручик у відставці (з 1787.20.10.). Мав 19 підданих у с. Покошичах. Д.: Пелагея Максимова, донька козака-шляхтича.

Ходченко Захар – військовий товариш.

Ходько Олексій – шляхтич гербу «Косцеща», значний військовий товариш (1701).

Холод (Холодний) Федір – сотник сосницький (? – 1668 – ?, полковник наказний сосницький).

Холод N – писар полковий миргородський (? – 1649.10. – ?).

Холод Василь – отаман курінний гоголівський, наказний сотник гоголівський Київського полку.

Холод Григорій – значковий товариш (? – 1738 – 1739 – ?) у Городиській сотні, мав 8 підсусідків (1739).

Холод Лук'ян – осавул полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1737 – 1740 – ?).

Холодний Іван Григорович (1718 – 1788 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку. Проживав у с. Хлоп'яниках Понорницької сотні. Д.: Єфросинія Іванівна Княжицька, донька бунчукового товариша.

Холодович Андрій Іванович (бл. 1720 – ран. 1781) – син сотника воронізького, військовий канцелярист ГВК (з 1738), сотник воронізький (1740–1764). У 1753 р. судився з лубенським священиком Федором Барвінським за дідівський спадок дружини останнього. У 1758 р. здійснив спробу уникнути походу на Семилітню війну з приводу хвороби. Мав хутір з плотиною і млином у 4 кола поблизу с. Івота у Янпільській сотні. З 1764 р. – земський підсудок глухівського повіту, абшитований підкоморієм 1766 р. Д.: Параска Петрівна Ореховська, донька бунчукового товариша.

Холодович Василь Васильович – значковий товариш Чернігівського полку (1777), мав 20 підданних у с. Хібалівці. Д.: Тетяна Григорівна Золотар, донька козака хібалівського.

Холодович Василь Іванович – син сотника новгородського, писар гродський (1699), священик воронізький. 1708 р. після смерті Кіндрата Пригари священик Опанас Заруцький, Катерина Валькевич, він і Євстафій Добронизький розподілили спадок. 1709 р. отримав гетьманський універсал з підтвердженням на млин на р. Ромі у с. Лецків. 1709 р. гетьман написав листа новгородському священику Семену Березовському про те, щоб розглянув скаргу священика Василя Холодовича на Добронизьку і не допустив останньої до володіння землею виділеної їй тестем. Д.: Соломонія Костянтинівна Пригара, донька новгород-сіверського війта.

Холодович Василь Мартинович – значковий товариш Чернігівського полку, мав 4 підданних у с. Хібалівці.

Холодович Григорій – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1739 – ?) у Городиській сотні, мав 8 підсусідків (1739).

Холодович Іван (? – 1658 – 1712) – шляхтич, сотник новгородський Стародубського полку (ран. 1683), значний військовий товариш. Отримав універсал Івана Скоропадського (1709.9.01) про взяття його під гетьманську оборону. Купив млин на р. Ромі у Новгородській сотні. Представники родини мали майнові суперечки з жителями Стародубського і Чернігівського полків. Д.: (1683) Марія Лазарівна Лазаревич. Мали синів Степана, Василя (священик), Івана, Микиту.

Холодович Іван Іванович – син сотника новгородського, шляхтич, військовий канцелярист ГВК. Отримав універсал гетьмана Скоропадського (1714.10.07.) про підтвердження права власності на млин на р. Івоті, винницю і сіножать біля с. Ображиївки Новгородської сотні Стародубського полку та звільнення його від військових податків на млин та винницю. Сотник воронізький (1716 – 1740.5.03.). 1720–1721 рр. разом з значковим товаришем Данилом Карпекою розглядали справу Данила Кутневського з Григорієм Жоравкою за ґрунти с. Кривоносівки. 1722 р. разом з Дмитром Володьковським їздив до Петербургу посланцем від гетьмана Полуботка з чолобитною про відміну зборів, встановлених МК. Отримав право на побудову перевозу на р. Десні біля с. Пирогова Новгородської сотні. У серпні 1735 р. призначений ГВК свідком при розподілі майна гр. Гаврила Головкіна у Ніжинському і Лубенському полках. Приймав участь у кримському поході. Мав 3 підсусідків (1732). Д.: Феодотія Опанасівна N. Мали синів Андрія і Матвія, доньок Олександру, Ірину.

Холодович Йосип Мойсейович (бл. 1747 – 1798 – ?) – син городницького священика Мойсея Микитовича. Його рідні брати Олександр – священик у Городницькому повіті, Яків – д'як Троїцької церкви у м. Гордня. Військовий товариш (1764), бунчуковий товариш (1783–1791). Мав 14 підданих в 1 місті (1788). Д.: (1773) Пелагея Дмитрівна Сукницька (1752 – ?), донька сотника. За нею придане у хут. П'ятницькому – 7 підданих (1798).

Холодович Мартин – шляхтич м. Судилкова, перейшов до с. Кириївки Сосницької сотні, значковий товариш. Родина мала майнові суперечки з жителями Стародубського і Чернігівського полків.

Холодович Матвій Іванович (1712 – бл. 1783) – син значного військового товариша, згодом – військового канцеляриста. Службу розпочав з 1730 р. військовим канцеляристом ГВК, старший військовий канцелярист ГВК (1741–1742, відсторонений; звільнений від служб – 1751.13.09.). Абшитований бунчуковий товариш (з 1760) «за невинное, за отрешение его от должности по неправому Купчинского доносу чрез девять лет претерпения» . 14 вересня 1751 р. отримав гетьманський універсал на с. Добротов і Рижки Коропської сотні. Побудував Преображенську і Михайлівську церкву у Вороніжі. Д.: (з 1741) Феодора N Дащенко (бл. 1724 – ?), онука Івана Семеновича Биховця.

Холодович Микита Іванович – бучуковий товариш.

Холодович Петро (1724 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Холодович Самійло Васильович (? – ран. 1763) – син писаря гродського (1699), пізніше священика воронізького. «Сказка» Самійла 1734 р. зберегла такі автобіографічні свідчення: 1721 р. гетьман Скоро-

падський призначив до ГВК військовим канцеляристом (1721–1727). Ще будучи у канцелярії деякий час тримав наказне сотництво городницьке (1725). Рішенням МК і полковника чернігівського Богданова призначений сотником городницьким (1727.05. – 1734) на місце померлого Якова Ждановича. Писар полковий чернігівський (1732–1739), з посади полкового писаря звільнений через хворобу. ГВК розглядала справу про суперечку між ним і жителями сл. Кисилівка Чернігівського полку і с. Линкова Новгородської сотні Стародубського полку за гаї, березняки, чагарники і значковим товаришем Яковом Кривкевичем за ґрунти у с. Церковище Ройської сотні Чернігівського полку (1725.25.02. – 1739.2.05.). Абшитований полковий суддя (1754). Вів суперечки за спадковий хутір з двоюрідною строю Ганною Бутовичевою. Його двоюрідна сестра Ганна була дружиною прохорівського сотника Матвія Борсука. Д.: (з 1726) Ганна Андріївна Стахович, донька городнянського сотника, вдова Андрія Васильовича Борзаковський (? – ран. 1716.08.). Мали доньок Варвару, Параску, Федотію, Марію, Ганну, Марію.

Холодович Степан Іванович – син сотника новгородського, його рідні брати Василь – священик та Іван – сотник. Військовий товариш (1722), у серпні 1722 р. отримав універсал на стягнення медової десятини у Гоухівській, Кролевецькій і Воронізькій сотнях. Значний військовий товариш (1723). Наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1724, 1725). Бунчуковий товариш (? – 1727 – 1728 – ?). Д.: N Сидоренко. Його тещею була Гафія Сидориха і він вів тяжбу за її спадок з Феодорою Крачевською. Феодора (Петрівна Булавка?), у другому шлюбі за Олексієм Сидоренком, який купив двір у Сосниці в 1707 р., товариш сотні Сосницької. Військовий товариш (? – 1709 – 1722 – ?). Отримав універсал Скоропадського на маєтність в хуторі при селі Хмельове. За ним їй перейшли для їх спільної доньки Любові Олексіївни значні маєтності родини в Сосниці. 27 серпня 1722 р. отримав універсал наказного гетьмана Полуботка про збір до гетьманського двору медової десятини та очкового з Глухівської, Воронізької, Кролевецької сотень. У 1728 р. Феодора, будучи вже вдруге вдовою (з 1724) судитлася за чоловікові маєтки з бунчуковим товаришем Стефаном Холодовичем, одруженим з сестрою Олексія Сидоренка (вона у 1-му шлюбі була за Кузьмою Петрунченком). Мали сина Йосипа і доньку Уляну.

Холодовський Василь – значковий товариш.

Холодовський Григорій – військовий товариш Чернігівського полку. Його онуки мешкали у с. Хлоп'яники Новгород-Сіверського повіту (1787).

Холодовський Григорій (1726 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1752 р., полковий комісар (1763), значковий товариш Гадяцького полку (1765 – 1788 – ?). Мав 12 підданних на одному хуторі. Д.: Гафія N Звягольська, донька сотенного отамана. Мали синів Тихонія, Максима, Миколу, доньок Уляну, Варвару, Євдокію, Параску.

Холодовський Дем'ян Дем'янович – шляхтич гербу «Папарона», значковий товариш (1754).

Холодовський Іван – козак, значковий товариш Гадяцького полку (1736 – 1751 – ?). Мав двір, 2 хутори та 3 підсусідки у Куземці, двір та шинок у с. Улска (?).

Холодовський Іван Іванович (1717 – ?) – онук Григорія, абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787 р.), мешканець с. Хлоп'яники. Д.: Єфросинія Іванівна Княжицька, донька значкового товариша. Мали синів Петра, Василя, Івана, Григорія.

Холодовський Петро – син значкового товариша, службу розпочав з 15 жовтня 1745 р. сотенним отаманом куземинським, у 1752–1753 рр. комісар при Ямбургському полку, значковий товариш Гадяцького полку (1763.14.12. – 1775 – ?). Д.: N Влаоівна Чуб, донька сотенного отамана куземинського. Мали чотирьох синів і доньку (1771).

Холодовський Петро Петрович (бл. 1736 – 1786 – ?) – військовий товариш Гадяцького полку. Квартальний наглядач в Києві (1786). Д.: Гафія Іванівна Граб'янко, донька військового товариша.

Холодовський Роман (бл. 1728 – ?) – значковий товариш Гадяцького полку (1767), абшитований військовий товариш (1788). Мав 36 підданих у одному хуторі. Внесений до VI частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька священика. Мали синів Григорія, Івана, доньок Феодосію, Меланію, Ксенію, Тетяну, Устину.

Холодовський Яків – козак, значковий товариш (1736 – 1751 – ?).

Холявка Григорій – син бурмістра київського. Військовий канцелярист ГВК (1739 – 1742 – ?).

Хома – значний військовий товариш (1687) у сотні Бакланській. Родоначальник **Хоменків**.

Хома – сотник полку Палія (1691).

Хоменко Василь – шляхтич, козак сотні (1649), писар полковий канівський (1652), був писарем посольства Яцкевича на сейм до Варшави (1652). У лютому 1652 р. у складі козацького посольства на чолі з Герасимом Яцкевичем до Речі Посполитої.

Хоменко Василь Хомич – син значного військового товариша, значковий товариш.

Хоменко Григорій – сотник прохорівський Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Хоменко Євстафій Антонович – значний військовий товариш Чернігівського полку (1711).

Хоменко Максим – наказний сотник мринський Ніжинського полку (1722, 1736).

Хоменко Максим – Хоменко Васько, Дмитро, Максим – козаки сотні Волинця Канівського полку (1649). Сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (? – 1666), наказний сотник (? – 1672 – ?, 1678), наказний полковник переяславський (1676.09., 1678.07.), отаман городовий переяславський (? – 1677 – 1691.2.06. – ?).

Хоменко Мартин – сотник піхотного полку Кості Даниловича (1670).

Хоменко Михайло – військовий товариш (1767) Київського полку, мав підданих в Остерській сотні.

Хоменко Михайло – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1738 – 1739 – ?), жив у м. Зіньків.

Хоменко Педан – сотник великобудиский Полтавського полку (? – 1665.10. – ?), (? – 1683 – 1687 – ?).

Хоменко Прокіп Федорович – полковий писар (1774), секретар ГВС (1774), полковий суддя (1779), працював у ГВС (1779).

Хоменко Семен – значковий товариш Стародубського полку (1764).

Хоменко Семен Антонович – шляхтич гербу «Домброва», значний військовий товариш (1711) Ніжинського полку. У 1711 р. отримав універсал Скоропадського на хутір Хоменківський. Його син Опанас став полковим хорунжим чернігівським.

Хоменко Тимофій – наказний сотник старосанжарський Полтавського полку (? – 1734). Звинувачений у втечі з польського походу.

Хоменко Хома Якович – сотник мринський.

Хоменко Яків (? – 1737 – 1757 – ран. 1772) – значковий товариш Прилуцького полку, проживав у Варві. Д.: (1758) Катерина NN (? – 1740 – 1779 – ?), проживала у Варві, де мала одного підсусідка. Мали сина Степана.

Хоминський N – сотник мринський Ніжинського полку.

Хоминський Василь Якович – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (1730 – 1768 – ?). У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. 1751 р. мав суперечку за хут. Манюковський з сином померлого стародубського війта Семеном Олександровичем Злотником. 1765 р. закріпачив деяких жителів с. Логоватого, намагався покріпачити і захопив майно у козака Шакури. Д.: (1730) N Савівна Занковська, донька значкового товариша.

Хоминський Данило Васильович – службу розпочав з 1766 р., значковий товариш Стародубського полку (1779 – 1781 – ?). Був у турецькому поході 1770 р. під Бендерами, у компаніях 1773 і 1774 рр. Житель с. Логоватого. Д.: Тетяна N Голянка, донька значкового товариша.

Хоминський Юхим Якович (? – ран. 1781) – син і онук значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1728 – 1751 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. купував коней. Абшитований значковий товариш Стародубського полку (1764), мав 2 посполитих двори у у с. Логоватому І полкової сотні. Мав майнові суперечку з Яковом Хоминським, Чернігівським єпископською кафедрою, мешканцями Стародубського полку (1720–1734).

Хоминський Яків Самійлович – син протопопа стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1710 – 1737 – ?). Приймав участь у проведенні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку. У 1735 р. жив у полковій сотні. Скоропадський затвердив за ним с. Логовате полкової сотні, яке було надане універсалами гетьманів Самойловича та Мазепи та царською грамотою його батькові (1710.25.08.). Разом з Юхимом мали у с. Логоватові малогрунтових 14, підсусідків при городах 10. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Новгород-Сіверського намісництва. Д.: NNN, вдова Григорія Сидоровича Скоробагатого.

Хомицький Семен Хомич – син сотника мринського, сотник мринський.

Хомицький-Княжицький Хома Хомич – наказний сотник дівицький (1724).

Хомович Герасим – наказний отаман городовий гадяцький (1690.10.).

Хомутовський Яків – наказний сотник гельм'язівський Переяславського полку (1736.04.).

Хомченко Василь – значковий товариш Миргородського полку (1711), входив до куріня Яралого.

Хорольський Григорій – козак шишацький з діда і батька можнійший (1723), жив з братами Яковом і Устимом на одному дворі і почергово службу відбували (1742). Городовий отаман шишацький (1738), козак шишацький (1741), сотник наказний шишацький (1741).

Хорошко Денис (1754 – ?) – службу розпочав з 1765 р., військовий товариш (з 1782).

Хорошко Семен Григорович – син значного військового товариша, військовий товариш. Його син Григорій був сотенним комісаром, а онук Артем (1737 – ?) мешкав у с. Работин.

Хоруженко Данило – хорунжий полкової артилерії Прилуцького полку (? – 1737 – ?).

Хоруженко Матвій Романович – сотник зінківський (? – 1698 – ?). Мав сина Івана – хорунжого сотенного гадяцького.

Хоружний Яким – обозний полковий миргородський (? – 1655 – ?).

Хохленко Дем'ян – сотник полкової сотні Уманського полку (? – 1673.03. – ?).

Хохленко Сава Якович – військовий товариш (1675), отаман городовий глухівський (? – 1679 – 1685.29.02. – ?). Наказний сотник глухівський Ніжинського полку (1701, 1704).

Хохуля Григорій – козак 2-ї Миргородської сотні, абшитований через старість значковим товаришем (з 1781.5.10.).

Хохуля Григорій (1738/1743 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1760 р., отаман сотенний (з 1781.21.05.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.2.06.).

Хохуля Іван (1730 – 1788 – ?) – службу розпочав з 10 січня 1757 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780.9.06.).

Хохуля Іван (1740 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782).

Хохуля Михайло – козак 2-ї Миргородської сотні, абшитований через старість значковим товаришем (з 1781.5.10.).

Хохуля Пилип (1755 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 28 квітня 1770 р., полковий канцелярист (з 1770.7.12.). Значковий товариш Миргородського полку (1781.27.03. – 1783 – ?).

Хохуля Тарас (1709 – 1788 – ?) – шляхтич, службу рзпочав з 2 травня 1733 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781.20.11.).

Хохуля Федір (1749 – 1788 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1770 р. підканцеляристом, з 1774 р. полковий канцелярист, значковий товариш Миргородського полку (з 1779).

Храпаль Григорій (1753 – ?) – службу розпочав з 1767 р., канцелярист сотенний (з 1771), отаман сотенний (1776 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш Гадяцького полку (1788), мав 4 підданих. Д.: Параска Іванівна Саранча, донька військового товариша.

Храпач Іван Васильович (1747 – ?) – значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешкав у Глухівськогому повіті. Д.: Ірина NN, донька сотенного хорунжого. Мали сина Федора і доньку Тетяну.

Храпко Іван (1747 – ?) – значковий товариш (1762), житель Роменський, абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 21 підданого у 1 селі і 1 хуторі. Д.: Марина N Орановська, донька священика с. Коровинці.

Храпко Степан Степанович (1729 – ?) – службу розпочав з 1746 р. у Лубенській полковій канцелярії. Значковий товариш Лубенського полку (з 1761).

Храпко Стефан (? – бл. 1761) – службу розпочав з 1723 р., значковий товариш Лубенського полку (1741 – 1751 – ?), після кримського походу 1735 р., у якому приймав участь, виключений з компуту значкових товаришів. Мав у с. Гаврилівці Роменської сотні у подворку 2 двори підсусідків піших убогих, двір житловий (1745), 2 шинки і житловий двір (1747).

Храпко Тарас (? – ран. 1756) – значковий товариш Лубенського полку. Д.: Марія NN (? – 1756 – 1759 – ?).

Храпко Федір (1748 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 10 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дво-

рян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна Олексіївна Онищенко, донька грека.

Храпко Яків Степанович (1739 – ?) – син значкового товариша. Після смерті батька служив значковим товаришем у Смілянській сотні Лубенського полку (1761 – 1769 – ?), на дніпровських форпостах (1769), житель Роменський.

Хребтик Федір – сотник полкової сотні Уманського полку (? – 1660.10. – ?).

Хрипко N – значковий товариш.

Хрипко Іван N – син значкового товариша, значковий товариш.

Хрипуненко Іван – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (? – 1676.02. – ?).

Христенко Герасим (1746/1755 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав у 1764 р. козаком, значковий товариш (з 1779.29.06.).

Христенко Василь (1734 – ?) – сотенний отаман Київського полку (? – 1781), через хворобу абшитований значковий товариш Київського полку (з 1781.23.11.), абшитований військовий товариш (? – 1782 – ?). Мав 8 підданих у Олишівці. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Стефанида NN, донька козака. Серед остерської шляхти зустрічається рід Христків, серед яких відомий Федір (1636). Мабуть, Христенки ведуть свій родовід від Христків. Рід Христенків по цій лінії не мав чоловічого потомства, були лише доньки Ірина (1771 – ?) і Марфа (1785 – ?).

Христенко Герасим (1746/1755 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з 1764 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (1779.29.06. – 1783 – ?).

Христенко Дем'ян (1756 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (1779.12.06. – 1783 – ?).

Христенко Іван (1747/1757 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 1764 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (з 1779.29.06.).

Христенко Петро (1756 – ?) – службу розпочав з 1769 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1783).

Христенко Роман (1763 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1772 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1782.11.01.).

Христенко Стефан (1760 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1780.6.05.).

Христич Василь Лаврінович (? – 1715 – 1762 – ?) – за служби батька сотником у Чорнухах значковий товариш Лубенського полку (1730 – 1762 – ?). У 1736 р. був у Царичанці, присягнув у 1741 р. разом з братами Климом, Якимом та Іваном і сином Федором. У 1751 р. був у збиранні грошей за своє комісарство, які треба відправити у провіантську службу. У 1745 р. мав підданних у с. Нехристовці дворів посполитих 1 малогрунтових «не могучих», 2 «тяглих» та 4 «піших убогих» та власний житловий двір, у якому сам жив та хати, у яких жили наймані люди та млинок. Мав у Чорнуській сотні у с. Нехристовці підсусідків 6 дворів піших убогих, у с. Пісках 1 двір. Житель с. Нехристівки Чорнуської сотні (1747).

Христич Гаврило (1726 – ?) – з польського дворянства. Службу розпочав з 15 березня 1735 р., військовий товариш (1782).

Христич Григорій – значковий товариш (? – 1736 – 1737 – ?), приймав участь у польському, очаківському походах.

Христич Іван – значковий товариш (? – 1736 – 1747 – ?), учасник польського, очаківського походів (1737), житель с. Сухоносівки.

Христич Іван Климович (бл. 1729 – 1782 – ?) – службу розпочав 10 вересня 1756 р., значковий товариш (з 1761.27.10.), отаман сотенний чорнуський (1764.10.07. – 1775), продовжував службу в Ізюмському гусарському полку, вахмістр у відставці (з 1770). Військовий товариш (з 1775.15.07.).

Христич Іван Лаврінович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1740 – 1741 – ?). Разом з братом Климом мав 6 сімей підсусідків (1741).

Христич Клим Лаврінович – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1744), у 1735 р. по приходу з польського походу з значкових товаришів виключений, у 1736 р. був на форпостах у Переяславському полку, у 1738 р. – комісар, сотник чорноусівський (1744.15.09. – 1757 – ?). Мав у Чорнуській сотні у с. Нехристівці 4 двори піших убогих підсусідків (1745), шинок у Чорнухах (1747), житловий будинок у с. Бондарях. Мав синів Якима і Якова.

Христич Лаврін Якович (? – 1680 – 1721 – ?) – сотник чорноуський (1710 – 1719). 24 червня 1721 р. йому з сином і сотниці чорнуській Тетяні Максимович повернули с. Нехристівку, а їй с. Бондар, якими користувався стольник Протасьєв. Полковник Маркович забрав с. Бондарі і уряд сотника, віддавши його свояку Максимовичу. Д.: Марія Романівна N

Христич Яким Климович (1721 – 1763 – ?) – навчався у КМА (1736). Службу розпочав з 1741 р. значковим товаришем Лубенського полку. Військовий канцелярист. Абшитований військовий канцелярист (з 1751). У 1754–1755 рр. за батька знаходився у п'ятисотенній команді Лубенського полку. Сотник чорноуський (1760 – 1772.30.10.). 1761 р. був у задніпровському поході. 1763 р. на нього подав скаргу козак-пасічник с. Гольці Панас Ярмоленко за привернення у підданство, примусові роботи на пасіці, захоплення майна. Абшитований полковим осавулом (з 1772). «Сказка» 1761.

Христич Яків (? – 1650 – бл. 1715) – осавул полковий лубенський (? – 1688 – 1695 – ?). У 1691 р. отримав гетьманський універсал на с. Нехристівку з млином Терешковим на греблі пирятинській і на два млинавишняка. 5 січня 1695 р. – царську грамоту на ті ж маєтності. Сотник чорнуський (? – 1705 – ?). Знатний товариш полку Лубенського. У 1714 р. отримав універсал Скоропадського на маєтності. Маєтність Нехристівка у нього відібрана полковником Марковичем.

Христичевський-Глаз Василь Тимофійович (? – 1738) – денщик Петра I. Сотник Новгородської сотні Стародубського полку (1725–1727). У 1725 р. імператриця Катерина I надала йому іменним указом частину с. Кренидівки. У 1727–1728 рр. ГВК розгладало справу про його зловживання, захоплення майна у жителів сотні, встановлення надмірних повинностей ремісничим цехам, привернення у підданство і рукоприкладстві. У цей же час він побив священика новгородської соборної церкви Андрія Заруцького, у цей випадок особисто втрутився Данило Апостол і видав указ про їх взаємне примирення. Стягнув річну платню з винокурні Романа Яненка, яка знаходилась у с. Голубівка, державцем якого був Христичевський. Повторно сотник Новгородської сотні (1729–1738). У 1730 р. козаки сотні звинуватили його у захопленні майна, ґрунтів, невиплаті грошей. 19 серпня 1730 р.

отримав підтвердження на с. Кренидівку. Загинув у кримському поході. Д.: NNN, у неї брат Карпеченко. Просила за служби чоловіка надати 60 дворів (1738.18.11.).

Християнов Роман – військовий товариш. Його син Іван був священонамісником, онук Григорій канцеляристом ГВА, правнук Яків Григорович (1732 – ?) мешкали у с. Нехаївці Коропського повіту.

Християнович Іван Євстафійович – військовий товариш (1787), мешканець коропський. Д.: Катерина Федорівна Жуковська, донька військового товариша. Мали синів Петра, Іллю, Федора, доньок Марію, Євдокію.

Християнович Олександр Євстафійович – військовий товариш (1787), мешканець коропський. Д.: Катерина NN, донька шляхтича. Мали доньок Тетяну, Ксенію, Ганну.

Христофоров Василь – полтавський грек. Значковий (1759 – ?), військовий товариш Полтавського полку (? – 1763 – ?).

Христофоров Григорій – сотник Рашківської сотні Брацлавського полку (? – 1664 – 1665 – ?). (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Христофоров Костянтин – абшитований значковий товариш Стародубського полку (1780), мешкав у Погарській сотні.

Христофоров Роман – сотник коропський Ніжинського полку (1760 – 1770).

Христофорович Ян (Грек Іван) – суддя полковий прилуцький (? – 1682.05. – 1687.02. – ?).

Христун Андрій – військовий товариш (1689).

Хроленко Гаврило – сотник у Білоцерківському полку (1638 – ?) .

Хромейко Мисько – сотник овруцький Київського полку (1651 – ?).

Хромченко (Хромець) Андрій Прохорович (1705 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Хромченко (Хромець) Василь – козак с. Солове Топальської сотні, значковий товариш Стародубського полку (? – 1737 – ?).

Хромченко (Хромець) Павло Андрійович – син шляхтича гербу «Любеч», сотник полковий стародубський (? – 1668 – 1669 – ?). Купив займище вище млина священика Прокопа Лавриновича. Отримав універсал наказного гетьмана, полковника чернігівського Д.Ігнатовича з підтвердженням купівлі у Василя Рощиненка сіножаті, бортного дерева і ріллі в урочищі Семковщина (1668.21.07.). Сотник Топальської сотні Стародубського полку (? – 1676.02. – 1682.06. – ?).

Хромченко Карпо Павлович – син сотника. Військовий товариш. Продав батьківські ґрунти Семковщину Михайлу Миклашевському.

Хромченко Павло Павлович – син сотника полкового стародубського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Хромченко Петро Петрович – значковий товариш (1787). Д.: Тетяна NN, донька козака.

Хромченко Пилип – шляхтич гербу «Любеч», військовий товариш Стародубського полку (1702).

Хрущов Іван Семенович – ніжинський полковник (1727.8.06./1727.13.10. – 1740). У 1732 р. козак Ніжинської полкової сотні Василь Кожуховський звинуватив полковника Хрущова у визиску податку – ½ «розмірового» з його «дідизного» млину. У березні 1733 р. козак с. Володькова Дівиця 2-ї полкової сотні Яким Сірик скаржився на нього за захоплення худоби і привернення у підданство. Ніжинський комендант Пущін звинуватив його і полкову старшину у привернені козаків у свої підсусідки та скупівлі їх ґрунтів, у переховувані крадіїв під виглядом російських купців. У відповідь Пущіна звинуватили у втручанні у справи полкової канцелярії, у побитті і ув'язненні служителів. Був страчений. 1741 р. Ніжинська полкова канцелярія розглядала справу про захоплення земель і вирубку лісу ним і полковою старшиною у козаків і посполитих с. Новоселки Шаповалівської сотні.

Худий Баран – полковник черкаський (? – 1651.09. – 1652 – ?), 28 вересня 1651 р. підписав Білоцерківський трактат.

Худолій Дем'ян Михайлович – козак березатоцький. Військовий товариш. Дід Павла Івановича Худолія.

Худолій Іван Іванович (бл. 1745 – ?) – службу розпочав з 1768 р. полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш Лубенського полку (1771 – 1782 – ?).

Худолій Іван Мойсейович (бл. 1745–1782) – службу розпочав з 1762 р. у Лубенському гродському суді полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1764), військовий товариш (з 1771). Д.: Ганна Антонівна Булавка, донька військового товариша. Мали синів Івана і Єлисея.

Худолій Іван Степанович (бл. 1745/1747 – 1786 – ?) – службу розпочав з 1768 р. полковим канцеляристом (1770–1771), значковий товариш Лубенського полку (з 1771), військовий товариш (з 1782.14.10.). Д.: Гафія Олександрівна Бутовська (1755 – 1783 – ?), донька полкового осавула.

Худолій Кирило Гапонович (? – 1714) – писарь городовий любецький Чернігівського полку (1675), наказний писар полковий чернігівський у поході під Канів (1676), полковий осавул компанійського полку, наказний сотник любецький Чернігівського полку (1695), Д.: Євдокія NN.

Худолій Максим Мойсейович (? – ран. 1776) – син бунчукового товариша, значковий товариш Лубенського полку (? – 1754 – 1762 – ?). Його «сказка» датована 1762.4.02. Мав сина Василя (1762 – ?), доньку Тетяну у заміжжі Стасюк.

Худолій Михайло – підчаший скрацький. Переселився у с. Березаточ. Хорунжий полковий.

Худолій Мойсей Кирилович – син писаря городового любецького Чернігівського полку, військовий товариш (? – 1702 – 1706 – ?). Отримав гетьманський універсал на куплені від тестя маєтності – на х. Липовий з лісом нижче с. Сурмачівки (1712.14.11.) та гетьманський універсал на млин (1716.12.09.). Завідував млинами у Лубенському полку (1716). Значний військовий товариш (1716). Товариш полку Лубенського (1719). Значковий товариш (? – 1725 – 1754 – ?). У 1736 р. був вдома через свій промисел, 1738 р. призначений купувати коней. Присягнув у 1741 р. разом з синами Степаном і Мойсеєм. Мав підсусідків у сс. Харківцях, Каплинцях, Яцинах, Шкуратові. Мав хутір Архиповщину, приїжджий двір і шинок у Пирятині. Д.: 1) (1712) N Семенівна Вакулович, донька сотника пирятинського. 2) (1720–1728) Марія Іванівна Войцехович, донька сотника городницького.

Худолій Мойсей Мойсейович (бл. 1725 – 1786 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1745 – ?), приймав участь у кримському поході (1736).

Військовий канцелярист ГВК (1766), військовий товариш (1772). Мешкав у с. Яцинах. Д.: Пелагея Антонівна Милорадович (бл. 1732 – ?). Мали доньку Олену (1755 – ?), заміжню за Нестелієм.

Худолій Павло Іванович (1747 – ?) – син козака с. Березоточ, службу розпочав 1770 р., вакансовий сотенний хорунжий (? – 1777 – 1780), значковий товариш (1780.1.05. – 1783), військовий товариш (з 1783.20.09.). Вийшов у відставку поручиком 30 грудня 1786 р. Д.: 1) Домна Значко-Яворська, донька значкового товариша. 2) (1795) Феодосія NN.

Худолій Степан Мойсейович (? – ран. 1775) – державця с. Смотрик. Пирятинської сотні (1744), значковий товариш Лубенського полку (? – 1737 – 1748 – ?). 1737 р. приймав участь у очаківському поході. У 1745 р. побив, захопив ґвинтівку і списи у запорожця Івана Бея. Військовий товариш. Мав у с. Смотрикові Пирятинської сотні Лубенського полку підданих посполитих 1 двір малогрунтових не могучих, 9 дворів тяглих убогих та 9 піших та 3 двори тяглих підсусідків (1745. Д.: Уляна Семенівна N (1701 – 1787 – ?), після смерті чоловіка мешканка с. Харківців. Мали синів Івана (1747 – ?), одруженого з Гафією Андріївною Бутович і Георгія, одруженого з N Себастьянович. Їх донька Марфа була дружиною обозного полкового гадяцького Осипа Олександровича Ситинського.

Худорба Архип Михайлович (1748/1751 – 1783 – ?) – син абшитованого військового товариша. Службу розпочав з 18 листопада 1759 р. при Новгородській сотенній канцелярії, «в турецком походе на самом сражении был з 1769 по 1774 год», був у турецькому поході у другій армії. Осавул сотенний (з 1769.20.02./1770), отаман сотенний (з 1772), сотник шептаківський (1777.10.06./1779.3.02. – 1783). Бунчуковий товариш (1783.14.08.), бажав продовжити військову службу у 1783 р. Мав 12 підданих чоловічої статі (1785). Прем'єр-майор (1790).

Худорба Володимир Михайлович – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Стародубського полку.

Худорба Михайло Васильович (1717 – 1790 – ?) – син козака с. Комані, виборний козак с. Комані Стародубського полку, абшитований військовий товариш (1790). Д.: Тетяна Гнатівна Омеляненко, донька курінного отамана с. Комані.

Худорба Михайло Кіндратович – значний військовий товариш.

Хурсенко Трохим – сотник куземенський (? – 1649 – ?).

Хухотин Григорій (1747 – 1783 – ?) – служив з 1766 р., військовий товариш у Стародубському полку (1779 – 1783 – ?). У походах не був, бажав продовжити військову службу у 1783 р.

Ц

Цаленко Федір – товариш полку Полтавського (? – 1698 – ?). Родоначальник Паскевичів.

Цапелевський Іван – військовий товариш Київського полку (1784).

Цапенко Йосип – наказний сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (1731).

Цапко Степан – сотник Домонтівської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Цареградський Яків (1722 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш Носівської сотні Київського полку (з 1752), абшитований військовий товариш (1757 – 1782 – ?), титулярний радник. Мав 24 двори підданих у Носівці і 1 хуторі (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: 1) (? – 1772 – 1780 – ?) N Василівна Рева, донька козака. 2) (1787) N Кузьмівна Медвиченко, донька каптенармуса Глухівського гарнізона.

Царенко Ничипір Омелянович (? – 1629 – 1679 – ?) – козак басанський Переяславського полку (1649). Сотник басанський (? – 1653.12. – 1657.12. – ?), 23 грудня 1657 р. прибув до Москви з товаришами з інформацією про прихід татар з-під Умані. Отаман басанський (1679).

Царь N – полковник. Предствники цієї родини розсипані по різних полках, а саме: Василь у Багланівській сотні Брацлавського полку, Лаврін – у Борківській сотні Полтавського, Левко – у полковій сотні Канівського, Олекса – сотну Климовій канівській, Мирон – у київській сотні Нагорного. Пізніше полковник Цар був прихильником гетьмана Опари, як двічі зрадивший короля у 1665 р. був посажений на кіл.

Ценковський Данило – сотник грунський (? – 1661.04. – ?).

Цепковський N – сотник терехтемирівський Канівського полку (? – 1649 – ?).

Цесарський N – (? – ран. 1781) – значковий товариш.

Цесарський Іван Климович – генеральний обозний (1663.17.06. – 1666 – ?). 1663 р разом з полковником київським Василем Дворецьким був посланцем до Москви, 29 листопада зустрілися у Карачеві з д'яками приказу Таємних справ Башмаковим і Євстафієм Флоровим, де підтримав гетьманські статті. Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви. (1665.10.).

Цесарський Матвій – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1694 – ?), сотник білицький Полтавського полку (? – 1729 – ?).

Цесарський Яків – наказний сотник білицький Полтавського полку (1718.1.10.), сотник білицький (? – 1723 – ?).

Цибульський Василь – наказний сотник остерський Київського полку (1731).

Цивінський Мойсей (1752 – ?) – службу розпочав з 1768 р., військовий товариш (1782 – 1787 – ?), мав підданих у с. Денисах Переяславського повіту.

Циганенко Андрій – значковий товариш Полтавського полку (1759).

Циганок Михайло Данилович – військовий товаприш (1781 – 1787 – ?).

Циганчук (Циганенко) Федір – полковий канцелярист, возний Лубенського повіту (? – 1771), значковий товариш Лубенського полку (? – 1762 – 1775 – ?). На ноги хворий і дуже убогий, тому у похід не відправлений, а залишений у догляді за поштою (1769). Д.: NNN, донька священика куренського (Луговського ?).

Циганчук Андрій Пилипович (1712 – 1767 – ?) – службу розпочав з 1735 р., був у походах ногайському (1735)

та кримському (1737), на українській лінії 23 лютого 1738 р. полковником Кочубеєм за служби батька (сокільського козака) призначений значковим товаришем, був у командах, збирав гроші. Універсал Кочубея на значкового товариша 1738 р. називає Андрія і його брата Клима Філіповичами. Вони обидва призначені значковими товаришами, жили на одному дворі у Сокільській сотні. Ордер ГВК на чин значкового товариша Андрій отримав у 1759 р. Мав двір у Кобеляках та у Сокільській сотні. Абшитований значковий товариш (1767).

Циганчук Клим Пилипович (? – 1755 – ?) – значковий товариш Полтавського полку за заслуги померлого батька сокільського козака Пилипа Циганчука (з 1738.23.02.). Мав двір у Сокільці. У 1735 р. Андрій і Клим були у кримському, а 1736 р. – у карасевському походах.

Циганчук Павло (? – 1680 – 1728 – ?) – полковий обозний білоцерківський (? – 1710 – ?), наказний полковник білоцерківський. 27 лютого 1710 р. отримав гетьманський універсал на с. Саливонок у Білоцерківській сотні. Значний військовий товариш Київського полку. С. Свідовецъ Кобизької сотні (22 двори) раніше було вільним військовим, а 1 липня 1713 р. гетьманом Скоропадським і 1727 р. гетьмана Данила Апостола універсалами віддане Павлу Циганчуку «въ награжденіе тогобочнихъ маетностей, по указу монаршомъ на томъ боку Днепра оставленнихъ; якимъ селомъ, по смерти отца своего Павла Циганчука, сынъ его Михайло Циганчукъ владеетъ за помененного отца своего верніи и радетелніи служби».

Циганчук Хома – значковий товариш Полтавського полку (1750), мав двір і підсусідків у Сокільській сотні.

Цигикало Наум – сотник.

Цилюрник Лука Андрійович – товариш військовий Стародубського полку (1693).

Цирло Іван – сотник зіньківський (1683 – ?). 15 грудня 1683 р. продав фільварок з ґрунтом військовому товаришу Діонісію Лишню. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Цицайка Гнат – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Цицецький Михайло – значковий товариш Ніжинського полку (1737), мав двір у с. Сиволожі.

Цівка Прокіп – пінсько-турівський полковник (? – 1648.10. – 11. – ?).

Цурган Артем – військовий товариш Стародубського полку. Його онук Сазон Іванович (1727 – ?) мешкав у с. Ленькові Новгород-Сіверського повіту (1787).

Цуревський N – значковий товариш (1787). Мав маєтність при р. Ворсклі (6 підданих).

Цуревський Андрій – військовий товариш Полтавського полку.

Цуревський Яків (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 56 підданих у 1 місті і 1 хуторі. Внесений до ІІ частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька військового канцеляриста.

Цурка Іван (? – 1740) – значковий товариш Полтавського полку (1732 – 1740). Проживав у с. Цурка Великобудиської сотні, у 1736 р. відправлений до Переяслава при команді за осавула. Мав двір у с. Тахтаулові та підданих у с. Комарівці. Мав два приїжджих двори у Великих Будищах (1737). Д.: Параска Дмитрівна Калачинська, донька сотника великобудиського, онука полковника полтавського Івана Черняка. У ревізії 1740 р. згадана вже як вдова. У 1749 р. мала право на утримання військового податку з млину Балясного на Герасимівській греблі на р. Ворсклі. Є згадки про їх сина Петра (1747).

Цурка Максим – значковий товариш Полтавського полку, житель великобудиський.

Цурка Михайло Іванович – син значкового товариша, свояк Тимофія Левенця (1763) – його сестра Марія Цурка була дружиною останнього, значковий товариш Полтавського полку (1765 – 1779 – ?). У д. Комарівці мав 93 підданих.

Цурка Петро Іванович – службу розпочав з 1750 р., військовий товариш (1762 – 1779 – ?), мешкав у 1-й полковій сотні Полтавського полку. Направлений у військовий похід (1769). Рекомендувався у відставку капітаном. Мав маєтність при р. Боршні (30 підданих), р. Голтві (54 підданих).

Цуцмай Сидір Маркович (? – ран. 1720) – отаман городовий гадяцький (1694.05. – 1697.05. – ?), сотник полкової сотні Гадяцького полку (1699–1707). Мав млин. Д.: Настасія NN. Мали синів Матвія, Федора, онука Федора.

Цуцмай Федір – прапорщик полковий гадяцький (1723).

Цуцмай Федір – син значковий товариш Гаврила Біленченка, значковий товариш Гадяцького полку (1740 – 1751 – ?).

Цюпка Григорій Миколайович – хорунжий полковий гадяцький (? – 1717 – 1721 – ?, прапорщик), хорунжий полковий гадяцький (? – 1735).

Цюпка Стефан Іванович (1686 – 1761 – ?) – почав служити значковим товаришем Гадяцького полку, не маючи письмового ордеру чи універсала призначений колишніми командирами «згодности мужества и фортуни» з 1706 по 1761 рр. Його батько Іван Компанієць також був значковим товаришем. У 1706 р. був у поході, 1707 р. будував Печерську фортецю. У 1708 р. у Польщі при полковнику гадяцькому Трощинському, про що письмових доказів не мав. Є згадки про комісарство у 1725 р., у 1736 р. був полковим комендантом над командою висланою до Полтавського полку у м. Келеберду для «полонения льда». У 1737 р. під Очаковом він зафіксований у іменних списках, у 1738–1740 рр. – наказний сотник у 1-й полковій сотні. Виконував різні доручення, був у комісіях 1741 р. під Азовом при розмежуванні з турками. У 1744 р. постачав продовольство у Пермський драгунський полк. У 1747 р. мав двір і підсусідка у 1-й полковій сотні, двір у Гадячі. Старий, служити не міг, убогий і жив при церкві Успіння Богоматері гадяцькій з мирського подаяння в званні д'ячка (1761).

Цюпченко Павло Якович – сотник лубенський (? – 1672.7.03. – 1673.22.03. – ?). У березні 1673 р. супроводжував племінника гетьмана Михайла Васильовича, коли відвозили до Москви Григорія і Семена Самойловичів. Сотник лубенський (? – 1675 – ?), (? – 1677.03. – ?), обозний полковий лубенський (? – 1677 – ?), отаман городовий лубенський (? – 1683.03. – ?).

Ч

Чайка Іван – військовий товариш (1689).

Чайковський Матвій – сотник полку Яреми Гладкого (1694).

Чалеєвський Михайло (1746 – 1788 – ?) – син козака. Службу розпочав 15 травня 1772 р. значковим товаришем.

Чалий Андрій – сотник мошенський (? – 1700.01. – ?).

Чалий Герасим – товариш полку Полтавського (1671).

Чалий Трохим – значковий товариш Полтавського полку (? – 1755 – 1758 – ?), мав двір у Полтаві, власну печатку.

Чамара Андрій – козак іванчицький, 21 червня 1697 р. продав дорожне місце за 8 золотих Петру Буцькому. Значковий товариш (? – 1723 – 1732 – ?). Мав хутір на Голтві.

Чамара Григорій – козак кінний городової сотні (1718), значковий товариш (? – 1723 – 1732 – ?).

Чамара Дахно – козак полтавський (1649). Осавул полковий полтавський (? – 1661.05. – 1666.10. – ?). 25 липня продав свій дім у Полтаві Юрку Золотарю (з одного боку Івана, Лукущиного зятя, з другого – Андрушки, ще одного зятя Лукущиного) за 35 золотих.

Чамара Іван – значковий товариш (? – 1723 – 1732 – ?), мав хутір під Полтавою (1735).

Чапа (Чепа) Кіндрат Леонтійович – сотник омельницький (? – 1711 – ?), (1722 – 1723, 1725 – ?), значковий товариш (? – 1738 – ?), проживав у м. Манжелей.

Чапа (Чепа) Андрій – значковий товариш (? – 1737 – 1741 – ?), жив у Миргороді, мав приїжджий двір у Яреськах і с. Тухи.

Чапа (Чепа) Михайло (1746 – ?) – син козака. Службу розпочав 15 травня 1772 р. значковим товаришем.

Чапа (Чепа) Прокіп Мартинович – син значкового товариша, службу розпочав значковим товаришем (1764.24.01. – 1768), володів двором, який дістався від брата Стефана. До двору належали: поле орне, сінокоси, ліси, млин зі ставком. Маєтності були у власності Прокопа, Стефана і вдови їх брата значкового товариша Якова Чапи Єфросинії. Д.: Катерина Михайлівна Пуза, донька козака кременчуцького.

Чапа (Чепа) Яків Мартинович – значковий товариш. Власник хутора на Омельничку Омельницької сотні (1764). Значковий товариш (помер ран. 1767 р.). Д.: Єфросинія NN, володіла спадковими за чоловіком землями нероздільно з його братами Прокопом і Степаном.

Чапенко Мартин (? – ран. 1764) – козак омельницький (? – 1723 – 1726 – ?), значковий товариш (1733 – 1752 – ?).

Чарлинський Михайло – значковий товариш (1762) у 1-й полковій сотні.

Чарнацький Михайло – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1673.11. – ?).

Чарниш Іван Федорович (? – 1677 – 30.12.1728, Москва) – на службі «отъ малыхъ летъ», військовий кацелярист (1698), «билъ при взятіи Казикермена и Тавани», посланий царем до Царграду для підпису мирного договору. Господар Гадяцького замку (1700), був під Нарвою і Ригою, у каліжській битві. Конкурував з Скоропадським за стародубське полковництво і всупереч гетьману їздив до Петербургу. Через справу Кочубея-Іскри заарештований і утримувався у білоцерківській фортеці. Значний військовий товариш (1708). Мав універсали «на село Борки, и на двор, и при дворе на боярякъ с сажалкою, луками, левадою, и полемъ пахотнымъ, и греблею, на реки Груне в селе Борках будучщею, гай и ставокъ куриловский с лугомъ вишанскимъ, подъ селомъ обретающимися, греблю прозиваемую Куличиху, с луками и полем пахотнимъ; неподалеку села обретающийся буярякъ, прозваниемъ Биевецъ с степю около того боярка; степъ взявши отъ долини, Протлчка зовемой, Пробужки, а з другой сторони отъ могилъ зовомихъ Близниць до могили за криницу, а отъ степу села Берестовки границею определенний». У Батурині придбав двори дєдиківський, ришопинський, гордійченський, які згоріли у 1709 р. Полковник гадяцький у полтавській битві (1709). 2 березня 1709 р. отримав гетьманський універсал на с. Митченки замість розорених навколо Батурина хуторів. Універсалом від 10 січня 1710 р. підтверджувалися попередні надання. 23 серпня 1712 р. за заслуги на полковництві отримав універсал на сс. Сари і Крутьки. У Гадячі шляхом скуповування ґрунтів від Трощинської, попадді Бутович, «отъ протчиихъ многихъ людей пустирми скупленние» утворив двір великий гадяцький, крім того мав ще один двір з торговими і ринковими коморами. У своєму матку Борках докупив греблю докупив у місцевої борківської млинарки Антонихи, ліс борківський, у козаків борківських старинних Дем'яна і Сергія Шидловських хутір Бієвський. Тримав луги, сінокоси під с. Книшівкою, греблю на р. Груні з ставком і рибною ловлею до греблі Римарівської з млинами, луками, пашнею і степом під с. Красна Лука, поблизу якої купив ліси, луки, поля, сінокоси від Семена і Василя Михайловичів Кияшків. Купив ліс між Хитцями і Красною Лукою над р. Грункою у законника гадяцького монастиря гадяцького Варнави, дві греблі Куличиху і Ємченську з млинами у Федора Гречаного і рідних братів Олешка і Федора Шилченків, козаків підставських. Скупив маєтності колишнього полковника гадяцького Криницького, у Петра Зеленсько відкупив фундамент і побудував млин у Рашівці, млин побудований з фундаменту викупленого у мешканця павлівського Федора Дубровця. За с. Остапівкою у жителів остапівських Харченків Івана Опанасовича і його матері Федори, а також комишенського жителя Кирило Кушніра купив хутір Бодаклевський з двома греблями, ставком, садом, полем. Купив у мешканця остапівського Зінця Скратенка двір з лісом, лукою, двома рибними ставками, Під містом Комишиним у місцевого козака Дмитра Кириловича греблю з ставком і млином, у старинних коваліських козаків рідних братів Феська, Максима і Кіндрата Іващенків хутір з двома греблями, садом, степом, луками, нивами, двір у ринку ковалівському у вдови місцевого сотника Марії Андріївни Лапицької, ліс у місцевого отамана Семена Драба, місцевого мешканця Корнія Пархоменка, рибні ловлі Юхима Одарченка. У 1715 р. через донос протопопа Федора Лісовського на нього за зловживання уряд полковника був переданий Михайлу Милорадовичу, а він отримав генеральне судійство. 3 липня 1718 р. отримав царську грамоту на маєтності. 21 жовтня 1722 р. житель с. Митченки Батуринської сотні Опанас

Откидач подав до ГВК супліку на генерального суддю Івана Чарниша за захоплення грунтів, лісів, сіножаті, двору та за борг 200 золотих. У 1723 р. викликаний до Санкт-Петербургу і заарештований через підозру у зраді. Після смерті Петра І звільнений, але проживав у Петербурзі, а потім у Москві, де і помер. У синодику Межигірського монастиря записаний поминальник його роду: Марко, Констянтин, Федір, Тетяна, Дарія, Максим, (Тихін), Параска, Федір, Ганна, Олена, ієромонах Іоіля, ченець Осип, Григорій, Ірина, Олена, Матвій, Матрона, Андрій, Марія, (Євдокія), Пелагея, Ганна, Іван, Василь, Іван, Андрій, Василь, Павло, (Яків). З впевненістю можна говорити про наші знання лише про п'ять (Іван, Тихін, Євдокія, Іван, Яків) представників роду з 30 перерахованих. У Любечі поминальник його роду виглядав дещо інакше: Федір, Тетяна, Тихоній, Параска, ієрей Петро, Марія, Олена, Максим, нм. Петро, Іван, Яків, Іван, Григорій. О.Оглоблин під знаком питання розглядав батьком Івана Федора. Порівняння імен пом'яника з родовідним розписом свідчить про те, що у синодику поминають попередників Івана Чарниша. В.Модзалевський знову ж таки під питанням ставить батьками Івана Федора і Тетяну. Д.: 1) (ран. 1709) Олена Степанівна Гречана (? – ран. 1709), донька генерального писаря. 2) (з 1710) Євдокія Костянтинівна Голуб (1690 – 1743.31.05.). У придане отримала с. Подолів, яке потім заповіла сину Якову. Поминальник її роду: Іван, Костянтин, Настасія, Іван, Петро, Уляна, Полікарп, Євдокія, Семен, Настасія, Олена, Марія, Гафія, Пелагея, Захар, Параска, Феодора, Тетяна, Ілля, Ганна, Дем'ян, Євстафій, Павло, Ірина, Олена, Петро, Марфа, Гафія, Меланія, Григорій, Микола, Павло, Ярема, Параска, Кузьма, Григорій, Йосип, Семен, Василь, Опанас, Євдокія, Андрій, Ганна, Яків, Володимир, Пелагея, Феодосія, Василь, Марина, Ничипір, Марія, Леонтій, нм. Дмитро, Ганна, Ірина, Олексій, Варвара, Євгенія. 9 листопада 1710 р. чоловік підписав їй тестамент. 24 травня 1727 р. подала чолобитну про надання їй можливості на провезення продуктів для її чоловіка до Петербургу. 5 лютого 1729 р. подала супліку про взяття її з дітьми під гетьманську протекцію. Мала шинковий двір у Кролевці (1736).

Чарниш Данило Ничипірович (1738 – ?) – письменний, службу розпочав 4 вересня 1766 р. отаманом сотенним уставицьким. Сотник 2-ї Миргородської полкової сотні (з 1770.14.12.), отримав чин бунчукового товариша (1782.14.10.), залишаючись сотником. Приймав участь у кримській операції 1768–1772 рр. У 1771 р. під Кінбургом «для рассматривания укреплений и снятия с инженерным офицером с онного плана». У 1776 р. знаходився в Українській дивізії. Прем'єр-майор у відставці. Мав 24 підданих (1782), а у 1783 р. – 69. Д.: (1774) Марія Василівна Устимович.

Чарниш Іван Іванович (бл. 1702 – ран. 1759) – проживав у с. Борках Гадяцького полку. Знатний бунчуковий товариш (1735), бунчуковий товариш (? – 1735 – 1744 – ?), мав 92 двори і 15 кол (1744). Д.: 1) Тетяна Осипівна Костенецька, донька сотника конотопського. 2) Марфа Михайлівна Осипова, у першому шлюбі за Василем Андрійовичем Кондратьєвим (? – 1723), сумським полковником. 3) (1743) Зіновія Якимівна Горленко (1723 – 1759 – ?). Протягом 1755 – 1759 рр. мала суперечку за спадщину з вдовами своїх пасинків Настасією і Пелагеєю.

Чарниш Іван Іванович (1729 – 1759.30.04.) – військовий канцелярист ГВК. Д.: Настасія Романівна Бобир, донька бунчукового товариша.

Чарниш Іван Іванович (бл. 1714 – 1741) – бунчуковий товариш. Приймав участь у очаківському поході 1737 р., від походу 1739 р. звільнений через хворобу.

Чарниш Іван Ничипірович (1740 – 1782 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав у 1754 р. у Полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист ГВК (1757.1.10. – 1764), писар полковий миргородський (1764.13.03. – 1781), бунчуковий товариш (з 1781.27.01.). Мав 24 підданих у сс. Сорочинці (20), Семеренки (2), Баранівці (2). Д.: Євдокія Григорівна Штепа, донька полкового полтавського сотника. Мали сина Івана.

Чарниш Іван Ничипірович (1753 – 1783 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1769 р., канцелярист (з 1774), отаман сотенний (з 1781), військовий товариш (з 1781), осавул полковий миргородський (1781.30.09. – 1783), Секунд-майор у відставці. Д.: Настасія Йосипівна Висоцька, донька полкового осавула.

Чарниш Ничипір Григорович (? – 1760.12.06.) – службу розпочав з 1727 р., значковий товариш, абшитований військовий товариш (з 1760).

Чарниш Петро Ничипірович – син значкового товариша, службу розпочав з 1747 р. у Ніжинській полковій канцелярії. Військовий канцелярист (1760–1762). Війт полтавський. Військовий товариш (з 1762.8.06.). Бунчуковий товариш (з 1771). Д.: Настасія Михайлівна Шарпило, донька полтавського громадянина.

Чарниш Яків Іванович (1721 – 1745.28.12.) – володів с. Митченками і згадується як військовий канцелярист ГВК (? – 1743 – 1744 – ?). Мав 92 двори і 15 кол (1744). Д.: (з 1744) Марфа Степанівна Ширай (? – 1764).

Чарнота Іван – виходець з Уманського регіону. Генеральний обозний (? – 1649 – 1650 – ?). Згаданий вперше під Замостям. У лютому 1649 р. він хворів у Переяславі, а у квітні знаходився з гетьманом у Чигирині. Влітку 1649 р. у поході до Галичини був наказним гетьманом. Після Зборівської битви організовував проведення козацького реєстру. В Уманському полку в козацькому середовищі за реєстром 1649 р. зафіксовані якісь його родичі Іван Чарнота у Бузівський сотні, Андрушко, Фесько – у Бабанській, Матей – у Кочубіївській, Михайло – у Іванській, Панас – у Кислянській сотнях.

Чарушинський Антін (? – 1690 – 1731) – у 1715 р. був «слугою» гетьмана Скоропадського. У червні 1717 р. він як знатний військовий товариш купив хутір у І.Теслі (за який судився з богушківським священиком Василем Черняховським, колишнім протопопом золотоніським). Сотник золотоніським (1717.11. – 1730), наказний полковник переяславський (1722, 1723). Д.: 1) Настасія NN, вдова Леонтія Бодачевського. 2) Марія NN (? – 1714 – 1737 – ?), вдруге заміжня за Лесевичем.

Часник Андрій Йосипович – син сотника охочекомонного, сотник (1777.13.02 – ?), надвірний радник (1827).

Часник Василь – полковник 1-го компанійського полку (? – 1723 – ?).

Часник Василь Васильович – полковник 1-го компанійського полку (1741 – 1751 – ?) з наказних полковників.

Часник Василь Карпович 1-й (? – 1717 – ран. 1767) – син полковника компанійського, сотник новонабраного

охочекомонного полку (? – 1737 – 1744), обозний полковий компанійський 3-го компанійського полку (1744.6.06. – 1751 – ?). Його родичами були Федір, Данило і Василь Сироїди. Д.: NNN, у першому шлюбі була за Ласкевичем

Часник Василь Карпович 2-й (? – 1710 – 1767 – ?) – син полковника компанійського, службу розпочав з 1726 р. у 2-му компанійському полку, у 1736 р. призначений командиром компанійського полку на Українську лінію. В.о. полковника Часникового полку на місце батька (1737.11.05. – ?). Очолював полк в очаківському (1737) і дністровському походах (1738). Мав спадковий двір від батька і до нього на 234 дні орної землі, 3 хутори, млин у с. Миколаївці Шаповалівської сотні. Д.: 1) NNN, онука городового отамана борзнянського Івана Тихого (ран. 1741). 2) Параска Остапівна Забіла (? – 1747 – ран. 1766).

Часник Гнат Карпович – син полковника компанійського, сотник компанійський (? – 1744), полковник 3-го компанійського полку (1744–1760). 1739 р. з загоном компанійців здійснив напад на борзнянську ратушу, побив сотенних урядників і урядників с. Красилівки за притягнення його підсусідків до загальнонародних повинностей. Вів земельні тяжби з протопопом борзнянським Іваном Дублянським (1749). Мав хутір під Сенчею Лубенського полку (1747). Д.: (1754) Марія Михайлівна Турковська, донька генерального писаря.

Часник Йосип Карпович (? – 1728 – 1758 – ран. 1762) – військовий канцелярист ГВК (? – 1748 – ?), сотник 5-ї сотні 3-го охочекомонного полку (1758.17.08. – ?). Д.: Уляна Петрівна N, вдова (1762), у другому шлюбі за Павлом Руденком, міщанином полтавським.

Часник Карпо (? – 1675 – 1729 – ?) – племінник С.Палія. Сотник мотовилівський Білоцерківського полку. Військовий товариш. Увірвався на чолі 50 козаків у маєток Ласки і розорив його. Полковник компанійський. Володів фільварком поблизу Борзни. У Генеральному слідстві про маєтності Ніжинського полку є вказівка на «... двор, где сам он живет Часнок, его отеческий ... от гетмана Многогрешного аж до гетьмана Скоропадского, владел Карп Чеснок, полковник компанейский, которым и ныне он Чеснок, владеет». 14 грудня 1711 р. Шереметьєв видав лист на проїзд Карпу Часнику такого змісту: «имеет путь с казаками своей сотни и з женами и з детьми и работниками и со всеми пожитками с сей стороны за Днепр в малороссийские города, где прежде сего отцы их и сами жили». А 6 червня 1712 р. Часник отримав гетьманський унывeрсал: «перейшовши на сия стороны з того боку Днепра на мешканье до Борзны и искупивши некие там отцовские грунты презентовал купчие». У березні 1715 р. мав суперечку за став з Стефаном Забілою, побив служників Забіли і борзнянського війта. 1724 р. захопив ґрунти у Борзні Данила Міщенка. Побив, привернув у підданство, захопив майно родичів Федора, Данила і Василя Сироїдів.

Часник Карпо Карпович (? – 1720 – 1782 – ран. 1796) – син полковника компанійського, службу розпочав 1733 р. у 3-му компанійськомй полку, сотник 1-ї сотні цього полку (1737–1747), звільнений з компанійців у чині бунчукового товариша (1747.30.05). Генерал-майор Іван Іванович Делатур купив у нього хутір під Ярутами (1757.11.). Призначений спочатку командиром 1000-ї команди на Семирічну війну, а потім і командиром 3-го компанійського полку на місце хворого брата Гната (1760.11.04. – 1776). Прем'єр-майор (з 1776).

Часник Олександр Васильович (? – 1740 – ран. 1805) – службу розпочав з 1 листопада 1754 р. з сотенних осавулів, призначений сотником 1-ї сотні 3-го компанійського полку (6.05.1758 – 1772). Сотник срібнянський Прилуцького полку (1772.5.06. – 1775), з 3 квітня 1775 р. бунчуковий товариш, засідатель Борзнянського повітового суду (1781). Д.: Марфа Йосипівна Масло, донька сотника срібнянського, потім колезького асесора.

Часник Степан – сотник компанійський (? – 1762).

Часник Яків Андрійович – службу розпочав у Ніжинському полку. Військовий товариш (1784.12.03. – ?).

Чачил Дмитро – військовий товариш.

Чеберяка Михайло Кирилович (1745 – 1798 – ?) – син священика с. Денисівки, сотенний хорунжий Яблонівської сотні (? – 1775 – 1777 – ?), військовий товариш, не отримав російського чину (1788).

Чекан Володимир (1737 – ?) – службу розпочав з 1752 р., військовий товариш, абшитований осавул полковий (? – 1780 – 1787 – ?). Мав 14 підданих у 1 містечку (Мрин) і 1 селі. Д.: Ганна Ничипорівна Передерій, донька отамана сотенного олишівського.

Чекан Іван (? – ран. 1787) – військовий товариш Київського полку, мав маєтність у м. Мрин і с. Плоскому Ніжинського повіту.

Чекан Микита (1763 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш (з 1781). Д.: Любов Савівна Чалеєвська, донька козака Остапівської сотні.

Чекан Роман (1739 – ?) – службу розпочав у 1758 р., сотенний хорунжий мринський (1762–1763), отаман сотенний мринський (з 1763.22.07.), значковий товариш Київського полку (з 1771), абшитований військовий товариш (1787). Мав підданих у с. Плоске. Д.: Євдокія N Турик, донька значкового товариша.

Чекан Федір (? – ран. 1780) – значковий товариш Київського полку (? – 1770), військовий товариш (1770 – ?). Д.: Євдокія NN, у 1780 р. проживала у Мрині. Мали сина Івана, Павла, Корнія.

Чекан Яків – службу розпочав в 1763 р., хорунжий сотні Мринської Київського полку (? – 1764), возний (з 1764), військовий товариш (1773 – 1776 – ?). Д.: (1776) NNN, донька козака.

Чекановський Григорій Федорович – син козака дівицького, хорунжий полковий ніжинський, сотник веркіївський Ніжинського полку (? – 1682.07. – ?).

Чекановський Костянтин – хорунжий полковний київський.

Чекановський Федір – сотник веркіївський Ніжинського полку (1659). Чекаловський Федір нобілітація у червні 1659 р. Чекаловський Ян нобілітація у червні 1659 р.

Чекерес Ярема – сотник компанійський (1756), хорунжий полковий 1-го компанійського полку (? – 1773 – ?).

Челюскін Петро Іванович – сотник яготинький Переяславського полку (? – 1661.04. – ?).

Чембар Яків – службу розпочав у 1740 р., полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Чемерис Гаврило – значковий товариш Стародубського полку, володів с. Євдоколи Погарської сотні. Писар полковий стародубський.

Чемерис Іван – значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?).

Чемерисенко Данило – наказний сотник білицький Полтавського полку (1724).

Чепелій Іван – одним із головних центрів антитетеринського повстання стало сотенне містечко Уманського полку Бабани. Звідси родом був запорозький полковник Іван Чепель (Чіп – Запорожець), який у реєстрі 1649 р. згаданий як Іван Чепелій. Якийсь його родич Андрус Чепель козакував у Мурафської сотні сусіднього Брацлавського полку.

Чепель (Чепелій) Іван – козак Бабанської сотні Уманського полку (1649), полковник (? – 1664 – ?).

Чепіга Омелян (1751 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1787), мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Прилуцького повіту Чернігівського намісництва. Д.: Варвара NN, донька дворянина. Мали доньок Параску, Феодосію, Тетяну, Євдокію, Гафію.

Чепурко Григорій – син значкового товариша, службу розпочав з 1761 р. полковим канцеляристом, отаман I Варвинської сотні (1769–1782). Д.: NNN, донька значкового товариша.

Чепурко Іван (1731 – 1781.20.09.) – значковий товариш Прилуцького полку.

Черв'яченко Гордій – сотник коропський Ніжинського полку (? – 1659 – ?).

Червецький Яків Леонтійович – сотник сокільський Полтавського полку (1746.17.02. – 1767 – ?).

Червинський Василь – значний військовий товариш.

Червинський Василь Васильович – син значного військового товариша, військовий товариш.

Червона Башта Степан – запорозький полковник, вже влітку 1664 р. був полковником чернігівським. Підтвердженням цього є царська грамота чернігівському воєводі Гнату Волконському у відповід на його відписку про те, що чернігівський полковник С.Красна Башта погано відноситься до московських людей. Цар наказував воєводі жити з полковником «в совете...розни и безсоветья не было». Один із керівників повстанців під час антитетерівського повстання 1664 р.

Череватенко Михайло – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1675.09. – ?).

Чередничок Матвій – сотник кременчуцький Миргородського полку (ран. 1739).

Черековець Овсій – значковий товариш Стародубського полку (1737), займався конвоюванням (1737).

Черепаха Іван (1747 – 1783 – ?) – службу розпочав у 1762 р., військовий товариш (з 1778). Мав 6 підданих у Городницькому повіті.

Черепаха Матвій (? – 1754 – 1781 – ?) – син сотенного отамана, службу розпочав у 1764 р. козаком I компанійського полку, отаман компанійський, значковий товариш (з 1771.12.04.), військовий товариш (з 1778.14.03.), володів двома хуторами у Городницькій сотні. Д.: Єфросинія Пишко, донька козака городницького.

Черепаха Ничипір Леонтійович – у 1758 р. був у поході за Дніпром, сотенний отаман (з 1776), абшитований військовий товариш (1779).

Чериковер Гнат Володимирович – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1683.04., 1690.06.).

Чериковер Ничипір Гнатович – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1716).

Черкас (Черкаський) Федір (1743 – 1783 – ?) – син козака. Службу розпочав з 7 травня 1762 р., значковий товариш (з 1773.27.02.). Мав 2 підданих.

Черкас Іван – полковий хорунжий миргородський (? – 1723 – 1725 – ?). Проживав у Сорочинцях, де мав шинок. Володів с. Олефіровкою.

Черкас Іван – сотник Бузівський Уманського полку (? – 1649 – 1658.7.11. – ?).

Черкас Іван – сотник Черкаського полку (1659.11.).

Черкас Левко – осавул полковий полтавський (1665).

Черкас Яцько (? – 1619 – 1662 – ?) – козак сотні Голтв'янської (1649). У листопаді 1660 р. писав наказному полковнику гадяцькому Павлу Животовському «советоваться о всем с писарем, который к нему с войска прислан», «оберегаться накрепко от государевых людей, а больше де всех оберегаться от Нежинского полковника от Василя Золотаренка», він у цей час знаходився з трьома мурзами у Голтві. До Черкаса приєднався полковник лубенський Шамрицький, а 6 грудня 1660 р. Яцько Черкас і наказний полковник гадяцький Павло Животовський поїхали на Дніпро зустрічати Юрася Хмельницького. О.Байда стверджує, що Яцько Черкас у квітні 1661 р. був полковником. Навесні 1661 р., коли все Лівобережжя капітулювало перед Сомком, «не повинились» лише полтавський полковник Федір Жученко, Яцько Черкас, Макуха, піхотний полковник Пушкеля. У листопаді 1661 р. полковник чигиринський Іван Богун послав його з Лавріном Капустою за татарами. У кінці 1662 р. під Кодак, зайнятий запорожцями (полковник Красна Башта, наказні полковники Іван Саврин, а потім Федір Лук'янов), приходили підрозділи прибічників Юрія Хмельницького Гната Дубенка Суботівського і Яцька Черкеса Крилівського.

Черкаський Гаврило Федорович – значковий товариш Переяславського полку (? – 1734 – 1754 – ?), мав двір у Лепляві. За ревізією 1731 р. у сотні серед можних записані Герасим і Гаврило Черкаські. У 1754 р. Гаврило написав заповіт, за яким за спомин власний і своєї рідні дарує священику Михайлу Васильовичу Терлецькому ґрунти Черкаські. До суботника велить записати такий поминальний ряд: «отцов Федора и Иоанна, матір Агафию, братьев Григория и Петра и Анну сестру и Гаврила и Анну». Бачимо найблищу рідню Гаврила батька, матір, вітчима, братів і сестру, а останніми записані сам Гаврило з дружиною, яка померла раніше 1754 р. Сестра його, заміжня за козаком Прохорівським Василем Миколаєнком, померла раніше 1749 р., залишивши доньку Анастасію.

Черкаський Дмитро – козацький старшина, перший посол козацький до Варшави (1648.11. – 12.).

Черкаський Іван – сотник леплявський (? – 1682 – 1689 – ?, ? – 1696 – 1709 – ?). Д.: Гафія NN, у першому шлюбі була за Федором NN, син якого Гаврило все ж звався Черкаським. Донька була заміжньою за Василем Миколаєнком.

Черкаський Петро Іванович (? – ран. 1747) – значковий товариш Переяславського полку. Заповів майно зведеному брату Гаврилі.

Черкашениця Василь – козак Гадяцької сотні Полтавського полку (1649), полковник глухівський (1663–1664).

Черкашенко Олексій – сотник (1672).

Черкес Іван – хорунжий полковий миргородський (? – 1711 – ?), (? – 1723.10. – 1725 – ?).

Черкес Семен – козак Бузівської сотні Уманського полку (1649), генеральний осавул у наказного гетьмана Безпалого (1659).

Чернацький Кирило – значковий товариш Стародубського полку (1737), був «при Буговой крепости з ра-

ботниками» (1737). Після його смерті за ним записаний двір житловий у с. Старому Бикові, у якому жив син Олексій (1750). Мав синів Опанаса, Тимофія, Олексія, Василя.

Чернацький Михайло – отаман городовий новгород-сіверський (? – 1661 – 1663.09.), (? – 1666.01. – 1666.06. – ?), сотник новгород-сіверський (? – 1673.11. – 11. – ?). Осадив с. Голубівку.

Чернацький Олексій Кирилович (1728 – 1788 – ?) – абшитований полковий хорунжий (? – 1782 – 1788 – ?), мав 215 підданих (1788) у Прилуцькому повіті. Д.: Ганна NN (? – ран. 1788), донька козака. Мали синів Павла (1760 – ?), Дмитра (1766 – ?), Стефана (1766 – ?), доньок Марію (1758 – ?), Лизавету (1784 –?), Пелагею (1786 – ?).

Чернацький Опанас Кирилович (? – ран. 1793) – значковий товариш. Мав синів Василя і Петра.

Чернацький Тимофій Кирилович – значковий товариш. Мав синів Карпа і Олексія.

Чернацький Федір – службу розпочав 1735 р. військовим канцеляристом ГВК (1735 – 1741), 10 квітня 1737 р. ГВС розглядав справу про звинувачення його полковником Глухівського гарнізону Семеном Кишкинім у побитті підданих у його маєтку с. Шаповалівці під час заготівлі підвод для генерала фон Бірона. Був у хотинському поході. Військовий товариш (1741.12.02. – 1765), абшитований полковий осавул (1765 – 1772 – ?). Мав 18 хат підданих с. Хильчичі Новгородської сотні (1772). Д.: 1) NNN (? – ран. 1771); 2) (1772) Настасія Степанівна Лазаревич, донька бунчукового товариша.

Черненко-Сеневич Петро (1721 – ?) – абшитований значковий товариш (1787), мав 19 підданих у 1 селі. Д.: Гафія NN, донька значкового товариша.

Чернецький Олексій Тихонович – службу розпочав з 1741 р. полковим канцеляристом у Лубенській полковій канцелярії. 1749–1751 рр. збирав у Прилуцькому полку кошти до військового скарбу для компанійського полку Крижановського. 1752 р. розглядалася справа про захоплення волів та жита у жителя лубенського Івана Прохоренка наказним сотником Олексієм Чернецьким та звинувачення його у позашлюбному житті з жителькою с. Хоминці Глинської сотні Тетяною Кантемирівною. Наказний сотник глинський (1752), військовий товариш (з 1757), сотник яблунівський (1758.26.03. – 1765.24.08.). У 1765 р. побив і захопив речі у священика с. Овсикова Вороного. У 1768 р. підкоморій Огранович захопив його землі і порубав ліс. Бунчуковий товариш (з 1773). Д.: N Костянтинівна Михайловська, донька грека, що вийшов з Царграда. У 1773 р. вела суперечку за володіння землею з секундмайором фон Фінкіним.

Чернецький Омелян (? – ран. 1774) – значковий товариш. Його маєтність ділили сини Петро, Федір та Кирило.

Чернецький Петро (1722 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1735 – 1750 – ?), учасник очаківського (1737) та кримського походів (1738). Мешкав у Роменської сотні, у 1750 р. наслав служників на дім значкового товариша Івана Лазуревського, якого пограбували. Військовий товариш.

Чернігівець Фесько – товариш полку Полтавського (? – 1665 – 1670 – ?). На уряді полтавському (1670).

Черніговець Яків Степанович – один з організаторів повстання Пушкаря. У 1663 р. перейшов на Слобожанщину. Полковник балаклійський.

Чернушевич Антін – син значкового товариша. Службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Київського полку (1760 – 1779 – ?). У походах не був. В Остерській сотні у с. Полуянові мав 2, а с. Омелянові 3 підданих (1779). Д.: NN Покорська, донька бунчукового товариша. Мали сина Андрія, доньок Єфросинію і Ганну.

Чернявський Олександр – син значкового товариша, значковий товариш (1743 – 1751 – ?).

Чернявський N – військовий товариш (1779).

Чернявський N – отаман курінний бориспільський (? – 1779), абшитований значковим товаришем.

Чернявський N (? – ран. 1779) – сотник. Проживав у с. Андрейковичі.

Чернявський Андрій Іванович (1712 – 1787 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (? – 1757 – 1783 – ?), військовий товариш (1787). Мав підданих у с. Мала Ловча, Старий Дроків, Красному. Мав хутір за пів версти від хутора брата Федора. Д.: Варвара Григорівна Покорська, донька бунчукового товариша.

Чернявський Василь – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1675.12. – ?).

Чернявський Василь Іванович (? – 1779 – ран. 1787) – син значкового товариша, значковий товариш (1767), військовий товариш. Мав підданих в с. Старий Дроків, Красному. Д.: Марфа Миколаївна Борозна, донька бунчукового товариша.

Чернявський Григорій Дмитрович (? – 1633 – 1699 – ?) – козак Переволочанської сотні Прилуцького полку (1649). Можливо, сотник переволочанський. Полковник наказний прилуцький (1663), осавул полковий (1672), обозний полковий (1682–1699). Отримав від гетьмана Самойловича с. Сорочинці (1685). Полковник наказний прилуцький (1688). У 1697 р. передав частину своїх володінь Густинському монастирю.

Чернявський Дмитро Федорович (? – 1613 – 1680 – ?) – козак сотні Переволочанської Прилуцького полку (1649), покозачений шляхтич. Сотник переволочанський (? – 1659 – ?). «В масляну неділю» 1661 р. разом з козаком Козьмою Васильовичем від Ю.Хмельницького їздив до хана і пробув два тижні в Криму. 15 грудня 1661 р. Лазар Горленко писав гетьману Хмельницькому, що Чернявський був відпущений з Прилук. Прибічник гетьмана Сомка. Полковник прилуцький (1662–1663). Гетьман Брюховецький конфіскував його маєтності, заслав до Сибіру, де багато років провів на річці Лені. Згадується там 27.01.1669 р. у відписці царю воєводи князя Григорія Ромодановского «роспись невольникам, которые есть в Московском государстве». Наказний гетьман у Петра Дорошенка (1673), генеральний суддя (1675). «Весь год был при хане крымском в Польше". У 1675 р. перейшов на Лівобережжя. Полковник прилуцький (1679–1680). У 1679 р. отримав від Самойловича с. Ряски. 10 березня 1663 р. Лаврін Гостилович, син ієромонаха Густинського монастиря Феодора продав йому дім у Прилуках.

Чернявський Іван – сотник компанійський. Л.: Тетяна Романівна Щербак, донька значкового товариша.

Чернявський Іван Юхимович (? – 1690 – 1753 – ?) – син татарина, який вийшов з Криму, прийняв православ'я з ім'ям Юхима та ніс козацьку службу. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?), наказний сотник Мглинської сотні (1733.01.), у команді полковника Кошелева (1737). Призначений

дозорцем гетьманських рангових маєтностей у Бакланській сотні. Абшитований значковий товариш (1753). Мав 338 підданих у Суразькому повіті.

Чернявський Ілля Степанович (1745 – 1786 – ?) – шляхтич, син значкового товариша. Службу розпочав 20 лютого 1756 р. писарчуком військової канцелярії війська Запорозького низового, став полковим писарем полку запорожців (1762.01.). Хорунжий полковий переяславський (1771.04. – 1779 – ?). Бунчуковий товариш (1786). У Золотоноші мав 10 підданих (1774). Д.: Марія Костянтинівна Леонтович, донька сотника золотоніського.

Чернявський Матвій – військовий товариш (1775), мешканець золотоніський. Д.: Параска Тимофіївна Павлова, донька возного золотоніського. Мали доньок Настасію (1767 – ?), Варвару (1770 – ?), Меланію (1774 – ?).

Чернявський Микола – значковий товариш Стародубського полку (1773). 1773 р. подав скаргу за захоплення хромцовських земель на козака с. Солове Топальської сотні Андрія Спиридоновича Хромця та його брата козака II полкової сотні Артема.

Чернявський Петро – обозний полковий 2-го комонного полку (? – 1763 – 1766 – ?).

Чернявський Семен – військовий канцелярист ГВК (1761).

Чернявський Стефан – запорозький козак, сотенний старшина гельм'язівський. Значковий товариш Переяславського полку (1748 – 1750 – ?). Мав двір житловий у Золотоноші Д.: Марія Нестерівна Карлицька (1735 – 1775 – ?), донька значкового товариша.

Чернявський Стефан Григорович (? – 1677 – 1709 – ран. 1714) – осавул полковий прилуцький за Мазепи. Значковий товариш. Володів с. Сорочинці, яке 19 вересня 1709 р. за ним підтвердив гетьман Скоропадський. Д.: Марія Самойлова, у другому шлюбі за значковим товаришем Романом Березиним.

Чернявський Федір Іванович (1724 – 1787 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш (1781), військовий товариш (1783 – 1787 – ?). Мав підданих у сс. Мала Ловча, Старий Дроків, Красному, хутір за три версти від с. Дрокова, у якому і жив. Д.: (1765) Марфа Дмитрівна Сенюта, донька дворянина.

Черняй Василь – шляхтич гербу «Срженява», сотник новгород-сіверський (? – 1675.12. – ?).

Черняк Григорій – бунчуковий товариш (1761), «сказка».

Черняк Григорій Іванович (? – 1735 – ран. 1744) – сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1701 – ?), сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1701 – ?), сотник вакансовий (? – 1724), сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1725 – 1732). Наказний полковник полтавський в гілянському поході (1725). Бунчуковий товариш (? – 1735 – 1740 – ?). 1731 був у Астрахані. Мав 42 посполитих у с. Черняковці та 45 у с. Гавронець, двір у Нехворощі та шинок у Полтаві (1735). 1 лютого 1733 р. продав батьківський двір в Полтаві за 500 рублів генерал-аншефу, київському генерал-губернатору Іоану Бергарду фон Вейсбаху. Д.: (? – 1719 – 1734 – ?) Євдокія Іванівна Сулима, донька генерального осавула. 1744 р. за нею спадок по чоловіку 222 двори.

Черняк Григорій Савич – сотник полковий полтавський (? – 1701 – ?), обозний полковий полтавський (? – 1722.12. – ?).

Черняк Данило – значний товариш Миргородського полку. 23 липня 1701 р. виступив свідком при складанні заповіту Василя Лагоди. Є у поминальнику роду полковника Івана Черняка (1719.06.), записаному у Києво-Микільській пустині.

Черняк Іван – козак сотні Веприцької Полтавського полку (1649) (служив козацьку службу ще за царя Олексія Михайловича). За служби отримав с. Кам'янку. Це засвідчує його козацько-старшинський статус не нижче сотника. Значний товариш полку Полтавського (? – 1681 – 1689 – ?). 13 вересня 1689 р. гетьманом Мазепою «определено ему в послушенство, на якие просил нашего себе подтверждения» на частину с. Тахтаулова. Д.: Мотря NN.

Черняк Іван Леонтійович (? – 1672 – 1722.10.) – «слуга мой дворовой, который... был у меня прикащиком» , – писав про нього гетьман Мазепа. Полковий писар полтавський (1692–1693), полковий сотник полтавський (1695–1699), 15 січня 1704 р. універсалом гетьмана Мазепи звільнений з посади сотника. Притіснявся Григорієм Герциком. Полковник полтавський (1709, універсал 10.07.1710. – 1722). У 1710 р. полкова старшина на чолі з Іваном Левенцем подала на нього скаргу за побої і безчинства. У 1714 р. на нього скаржилися суддя полковий Петро Кованько, писар полковий Іван Заліський, хорунжі полкові Михайло Руденко і Павло Герасимов та інші полчани у багатьох утисках та образах. Був затриманий і утримувався у Преображенському приказі, з якого звільнений 17 березня 1718 р. Через чотири місяці отримав царську грамоту на Гайворонці. У Києво-Микольській пустині записаний поминальник роду полковника Івана Черняка, який мав три частини (1719.06.): «Спаси и помилуй» (тобто живі): Іван, Феодора, Григорій, Євдокія, Дмитро, Гафія, Семен, Марія, Олексій, Яків, Марія, Іван, Килина, Яків, Горпина, Марія, нм. Параска, нм. Ганна, нм. Семен. «Умершие»: Іван, Мотрона, Омелян, Ірина, Федір, Марія, Леонтій, Килина, Федір, Параска, Михайло, Марія, Данило, Горпина, Марина, Лаврентій, Сава, Ліверія, нм. Лук'ян, Павло, Матвій, Ганна, Юліана, Марія, Ганна, Григорій, Іван, Стефан, Климентій, нм. Домінікія, нм. Тимофій, Федір, ієрей Іван. «Убиенные»: Василь, Іван, ієрей Наум, Василь, Катерина, Євфимія, Тетяна, Марія, Васса, Марія, Соломонія, нм. Григорій, Петро, Давид, Іван, Іван, ієродиякон Калита, нм. Ілля, Ярема, Сава, Созон, Федір, Параска, нм. Іван, нм. Євдокія, Іван, Петро, Настасія, Пилип. Помер на Ладозькому каналі. Д.: 1) Марина NN. 2) Феодора Федорівна Жученко, донька полковника полтавського. У них син Ярема. 3) (1722) Ірина Степанівна N (? – 1700 – 1744 – ?). 2 квітня 1723 р. отримала універсал Павла Полуботка і генеральної старшини про її права, порушені Малоросійською Колегією та решетилівськими мешканцями стосовно виконання повинностей на неї до обрання повного полковника і збирання податків з млинів її чоловіка. Мала хутір під Полтавою (1735), 41 двір і 3 млинових кол (1744).

Черняк Іван Савич (1720 – 1773 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1737 р., значковий товариш (з 1737), військовий канцелярист (з 1738.05.), вакансовий сотник (? – 1744 – 1748). Мала 18 дворів (1744). У 1748 р. призначений Сенатом сотником I полкової сотні. Сотник II полкової сотні (1749). У 1749 р. звернувся до ГВК через переслідування і образи полковником Горленком і полковим обозним Сахновським. Сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (1748.15.11. – 1771), абшитований полковим суддею. У 1-й полковій сотні

мав 13 хат з 31 родиною підданих (1752), у с. Кам'янці 6 хат з 12 родинами підданих.

Черняк Йосип Семенович – значковий товариш. Д.: Марія Ісаївна Чижова, донька козака.

Черняк Леонтій Іванович (? – 1639 – 1698 – ?) – сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1669 – ?), генеральний осавул (? – 1671 – 1677 – ?), полковник полтавський (1680.12 – 1682). Товариш полку Полтавського. 12 травня 1686 р. викупив частину с. Гавронці у Михайла Мануйловича і його дружини. Після колимацького перевороту направлений на Запоріжжя із звісткою про скинення гетьмана Самойловича. У 1690 р. отримав царську грамоту на с. Гавронці і Кам'янку. Наказний полковник полтавський (1689.01. – 1689.09.), (1692.07.), (1693.07.). Значний військовий товариш. Отримав універсал з дозволом побудувати греблю у с. Ольшаному (1696.25.08.). Купив у Наума Тимофійовича частину Яхневого Байрака (1698.8.11.). Поминальник його роду: Леонтій, Килина, Сава, Пилип, Іван, Олексій, Марія, Гафія, Марина, Григорій, Іван, Марія, Євфимія, Яків, Лук'ян, Федір, Євдокія, Федір, Данило, Даміан, Любов, Олена, Ксенія, Євдокія, Іван, Омелян, Василь, Ничипір, Григорій, Георгій, Ничипір, Яків, Іван, Лук'ян, Марія, Дмитро, Федір, Іван, Катерина, Мотря, Ганна, Євдокія, Ганна, Анастасія, Тимофій, Федір, Параска, Софроній, Василь, Катерина, Анастасія, Ганна, Марія, Дарія, Ірина, Любов, Козмьа, Павло, Марія, Горпина, Матвій, Лаврін, Самійло, Олена, Домна. Д.: Килина NN.

Черняк Леско – осавул полковий полтавський (? – 1676 – ?).

Черняк Максим Олексійович – значковий товариш.

Черняк Олексій Леонтійович (? – 1678 – 1719 – ?) – значний військовий товариш (1709). Д.: (1698) Домна Степанівна Козельська, донька значного обивателя полтавського.

Черняк Олексій Савич – значковий товариш (? – 1734 – 1762 – ?), мав двір у с. Кам'янці першої полкової сотні та 1 підсусідка у с. Гавронинці.

Черняк Сава Леонтійович (? – 1680 – 1723 – ?) – значний військовий товариш (1710). 27 лютого 1710 р. цар сповіщав гетьмана Скоропадського про видачу братам Саві і Пилипу Чернякам підтвержувальних грамот на володіння належавших їх батьку сс. Кам'янку і Гавронці з млинами на р. Ворсклі. Д.: Ліверія NN.

Черняк Семен Савич (1724–1762) – козак с. Кам'янки (1734), службу розпочав з 1748 р., син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш, військовий товариш (з 1760). У 1762 р. склав присягу. У с. Кам'янці мав 20 хат з 34 родинами підданих (1752). Д.: Уляна NN (? – 1765 – 1763 – ?).

Черняк Степан Олексійович – козак І полкової сотні, значковий товариш (1737.3.01. – 1755 – ?), у 1736 р., знаходиться все літо при комісії князя Трубецького у Царичанці у команді полкового осавула Івана Сулими для виконання різних справ. У 2-й полковій сотні мав 3 хати з 5 родинами підданих (1752), а у 1-й полковій сотні – разом із значковим товаришем Семеном Черняком нерозділені 3 хати з 5 родинами підданих (1752), у с. Кам'янці разом з військовим канцеляристом Полянським 3 хати з 4 родинами підданих.

Черняк Яків (? – ран. 1732) – значковий товариш Полтавського полку, у 1732 р. у ревізії записана його вдова Марія. Д.: Марія NN (? – 1732 – ?).

Черняк Яків Лаврінович (? – ран. 1737) – сотник 1-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1715.05. – ?), сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1716.03. – 1722.12. – ?), наказний полковник полтавський (1722.08. – 1722.12.), 1722 р. мав суперечку за посаду наказного полковника з суддею полковим Григорієм Буцьким. Сотник І полкової сотні Полтавського полку. Д.: NNN, мешкала у с. Петрівцях.

Черняковський Іван – отаман сотенний борзнянський, житель с. Красилівки. Д.: N Семенівна Тичина (? – 1747 – 1767 – ?).

Черняковський Корнило – значковий товариш, не отримав російського чину (1788).

Черняхівський Гаврило – значковий товариш (1742), писар полковий переяславський (? – 1760 – ?).

Черняхівський Павло – писар полковий переяславський (1715.1.01. – 1723 – ?), (? – 1731 – 1734.12.), суддя полковий переяславський (1734.12. – 1737).

Черняховський Остап – значковий товариш Полтавського полку 1743 р., мав двір у Полтаві.

Черняховський Роман – значковий товариш Стародубського полку. Його донька Меланія заміжня за священиком Суразького повіту Мартином Антоновичем Вінницьким.

Черняховський Стефан – значковий товариш (1736).

Черняховський Федір – значковий товариш (? – 1723 – 1737 – ?), житель хорольський.

Черпак Іван – наказний сотник воронківський Переяславського полку (1739).

Чеснейший Іван – сотник баришівський Переяславського полку (? – 1673.01. – ?).

Четукін Василь – писар полковий переяславський (? – 1659.13.10. – ?),

Чехута N – козацький старшина з Черкас.

Чечель Андрій Іванович (1734 – ?) – син значкового товариша. Почав служити на місці померлого батька значковим товаришем у 1754 р., 1755 р. скаржився на значкового товариша Хому Мокєєва за захоплення його спадку. У 1759 р. призначений значковий товариш. Дід був хорунжим полковим чернігівським.

Чечель Дмитро Васильович – знаходився серед когорти значних військових товаришів з Правобережжя що найбільш активно боролися за приведення у 1687 р. до гетьманства Івана Мазепи (Андрій Ребриковський, Андрій Павловський, Андрій Михайловський, Іван Цеханський, Іван Білевич, Гаврило Жеребецький, Самійло Савицький). У 1689 р. входив до складу почту гетьмана під час експедиції до російського царя, а вже у 1690 р. був посланцем Мазепи до царя під час місії митрополита київського Варлаама Ясинського. Петро Кожуховський востаннє згаданий полковником у 1693 р., приблизно у цей же час помер полковник Стефан Яворський. Кого з них замінив Чечель невідомо, але він вступив у командування полком близько 1694 р. Полковник охочепіхотний (? – 1697.26.01. – 1708). Зазначимо, що основу полків і Кожуховського і Яворського складали брацлавці і уманчани, так що їм належить слава оборони гетьманської столиці Батурина у 1708 р. Мазепа надав у його володіння с. Тростянку Батуринської сотні. У серпні 1704 р. він для пам'яті відзначав «деда моего дворище с садом и лесом» у с. Кузьминцях і згадував «моих Чечелевых сынов и онуков Семеновых и Андреевых». З цього робимо висновок, що, очевидно, на Правобережжі у нього залишилися сини, Семенові онуки (старшого брата Семена і Софії Підгорецької – Костянтин Григорович, Адам Миколайович, Стефан

і Олександр Стефановичі споріднені з відомими козацько-старшинсько-шляхетськими родинами Корицьких і Гуляницьких) і онуки Андрія. У 1708 р. Іван Мазепа залишив у Батурині Д.Чечеля наказним гетьманом, наказавши йому утримувати фортецю до підходу козацьких полків на чолі з самим гетьманом. Дмитро Васильович очолив героїчну оборону і як воєнноначальник виконав зразково свій обов'язок. Гарнізон Батурина стояв на смерть. Лише зрада дозволила військам Меншикова ввірватися за мури гетьманської столиці. Чечелевці відчайдушно боронились уже в палаючому місті. Більше тисячі відбірних вояків його полку та полків Покотила, Дениса, Максима поклали голову у тій страшній битві. Лише декому з них вдалося вислизнути, серед них був і поранений Чечель. Як свідчить Лизогубівський літопис «Однак кум его в селе Обмочевке, когда он утекал и забегал верхом обогретись понеже ввесь обмок, да заснул на печи, то кум пошел, ознаймил войту и прочим и так взяли его и поймали и отдали великороссиянам». За іншими даними, Дмитро Чечель був затриманий козаками с. Попівки Конотопської сотні Ніжинського полку Яценками, за що останні отримали від Меншикова «оборонний універсал». Героїчне життя вінчала героїчна смерть: у Глухові Чечеля публічно колесували. Д.: Олена NN. Є дані про те, що його родина проживала у с. Тростянки (тепер Борзенського району). Вдова ж його, Олена (очевидно, не перша дружина, а друга, чи третя) ще у 1725–1727 рр. продовжувала вести судові процеси з майнових питань у Батурині.

Чечель Іван Власович – 30 березня 1688 р. полковник Яків Лизогуб надав у послушенство полковому хорунжому Івану Власовичу Чечелю 18 людей у с. Голубичах. Гетьманським універсалом передано йому ще 9 підданих у цьому селі, якими володів раніше чернігівський полковник. Сотник полковий (1699). 7 травня 1699 р. це підтвердив полковник Ю.Лизогуб, додавши підтвердження на його власний млин на р. Вирі у одне коло мучне і одне ступне і 17 посполитих. Полковий хорунжий чернігівський, 30 березня 1723 р. призначений Полуботком командиром над козаками Чернігівського полку на ладозькому каналі. Значковий товариш. Д.: Настасія NN, у с. Голубичах мала 7 дворів посполитих (1739), у Голубичах і с. Даничах – 8 дворів (1740).

Чечель Іван Іванович (? – ран. 1750) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?), мав підданих (1732) і двір приїжджий у с. Голубичі Ройської сотні (1750)

Чечель Марко – онук Івана Власовича, полковий хорунжий чернігівський (між 1723 і 1731 рр.). 30 березня 1723 р. призначений командиром над козаками Чернігівського полку, направленими на канальні роботи на Ладогу.

Чечуга Павло – покозачений шляхтич, мешканець кобеляцький, наказний сотник кобиляцький Полтавського полку (1672.06., 1675). Військовий товариш (1685). Поминальник його рід: Трохим, Пелагея, Омелян, Тетяна, Іван, Ганна, Настасія, Килина, Ірина, Марія, Яків, Максим, Софон, Катерина, Сава, Іван, Марія, Іван, Марія, Євдокія, Йосип, Феодосія, Марія, Яким, Ганна, Андрій, Тетяна, Іван, Євдокія, Іван, Гаврило, Яків, Наталія, Ірина, Іван, Яків, Параска, Леонтій, Андрій, Олена, Устимія, Дмитро, Роман, Сава, Григорій, Євдокія, Ярмола, Настасія, Тетяна, Марія, Ярема.

Чечуга Семен – полковник, козацький старшина (1621).

Чигалевський Василь – старший полковий канцелярист миргородський (? – 1776 – ?).

Чигирин Фесько – сотник панківський Миргородського полку (? – 1649 – ?).

Чигиринець Яків – полковник козацький (1624).

Чиж (Чижонок) Тишко Захарович – військовий товариш Стародубського полку (1703), мешканець яцьківський.

Чижевський Карпо – писар полковий полку охочекомонного Ковбаси (1726).

Чикмен Іван – сотник 4-ї полкової Переяславської сотні (? – 1649 – ?).

Чирва Яків – значковий товариш Миргородського полку (1711–1713), входив до куріня Ліснецького.

Чирва Яків Ілліч – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1720 – 1736), абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1736.10.09. – 1750 – ?). У липні 1731 р. скаржився на родичів дружини за захоплення документів на володіння маєтком. Мав двір житловий, підсусідків і посполитих у д. Вербичах. Д.: N Павлівна Ворошило-Ярмултовська, с. Вербичі перейшло у володіння до значкового товариша Якова Ілліна від тестя Павла Ворошили. Їх донька заміжня за значковим товаришем Марком Матвійовичем Рашко.

Чишинеч-Власенко Роман Данилович – київський райця, військовий товариш (1781).

Чоботкевич Йосип (? – ран. 1787) – значковий товариш Стародубського полку (1781). Проживав у с. Стригово 2-ї Почепської сотні.

Чоботкевич Олексій Ісайович – військовий товариш Стародубського полку.

Човплянський Іван – значковий товариш Стародубського полку (1779). Проживали у с. Човпня 2-ї полкової сотні.

Човплянський Іван Якович (? – 1698 – 1719 – ?) – військовий Стародубського полку (? – 1718 – 1719 – ?). 1718 і 1719 рр. разом з братами Миколою і Семеном продали млин на р. Човпні у с. Човпні за 1000 злотих Степану Шираю.

Човплянський Микола Якович – військовий Стародубського полку (? – 1718 – 1719 – ?).

Човплянський Семен Якович – військовий (? – 1718 – 1719 – ?), значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1737 – ?), займався забезпеченням коней з монастирів (1737)

Човплянський Федір – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1748 – 1751 – ?).

Човплянський Яків Іванович (1716 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1721 – 1751 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735).

Чомічевич Ян – козацький старшина (1664.11.).

Чорний Петро – хорунжий полковий 2-го компанійського полку (1738).

Чорний Роман – військовий товариш (1693.02.), осавул полкової артилерії полтавської (? – 1696.02. – ?).

Чорниш Данило – службу розпочав отаманом сотенним уставицьким (1766–1771), сотник 2-ї полкової сотні Миргородського полку (1771.14.12. – 1775 – ?). Д.: N Василівна Устимович, донька військового товариша.

Чорниш Дорош Федорович – осавул полковий миргородський (? – 1670 – ?), військовий товариш (? – 1690 – ?).

Чорниш Іван Федорович – службу розпочав з 1754 р. при полтавській полковій канцелярії, військовий канцелярист (з 1757.1.10.), писар полковий миргородський (1764.13.03. – ?). Д.: N Григорівна Штепа, донька сотника полтавського. Мали синів Івана і Петра.

Чорниш Лука – службу розпочав з 1760 р., осавул сотенний корибутівський (з 1767.14.08.), писар сотенний (з 1768), отаман сотенний з 1773). Д.: Марія NN, донька сотника.

Чорниш Трохим – козак полкового товариства прилуцького (1649), суддя полковий прилуцький (? – 1659.12. – 1660.01. – ?).

Чорній Семен Тарасович – наказний сотник глухівський Ніжинського полку (1658.09.).

Чорнолихо N – полковник за Б.Хмельницького.

Чорнолишенко (Лишенко, Лихо) Іван Всильович (? – 1692 – 1743 – ?) – наказний сотник келебердинський Полтавського полку (1718). 1722 р. мав млин у Келебердинській сотні. Сотник келебердинський Полтавського полку (? – 1722 – 1729). У 1729 р. був звинувачений у зв'язках із запорожцями. Значковий товариш Полтавського полку (1737–1743), мав двір і хутір, 9 підсусідків у Келеберді.

Чорнолуцький Іван Іванович (? – ран. 1743.11.) – син полкового сотника, військовий товариш, бунчуковий товариш (? – 1733 – ?), отримав універсал на чин бунчукового товариша (1735.23.12). Його родичкою була дружина меленського священика Євдокія Миколаївна Чорнолуцька (? – ран. 1743.11.). Д.: Тетяна Тимофіївна N. Мали синів Степана і Лева.

Чорнолуцький Іван Маркович (? – 1725) – молодший брат Миколи. Значковий товариш Стародубського полку, наказний сотник полковий стародубський (1689). 5 березня 1691 р. отримав універсал полковника Миклашевського. Осавул полковий стародубський (? – 1703.05. – 1706). 26 лютого 1704 р. отримав гетьманський універсал на побудову на р. Зародинці на купленному займищі між ґрунтами Найпутовським і Коровщиною млина і хутора, а також на Зарудню і Коровщину. Під Несвіяжем потрапив у полон до шведів, через рік звільнився. Сотник полковий стародубський (? – 1707.01. – 1723). 9 січня 1707 р. отримав гетьманський універсал на с. Фоєвичі («за викуп немалий»), яке після смерті брата перейшло до двору полковника стародубського Миклашевського. 7 листопада 1707 р. під час робіт на Печерській фортеці у Києві отримав гетьманський універсал на побудову у своєму с. Фоєвичах греблі з трьома млинами. 23 червня 1709 р. отримав гетьманський універсал на с. Фоєвичі і слободу на урочищі Щуровичі. У 1711 р. купив у вдови Тетяни Савелієвої, доньки Леонової Мархаленко, та її сина Романа Михайлова дім. У 1720 р. отримав підтверджувальний універсал на с. Меленськ у полковій сотні. Наказний полковник стародубський (1719, 1721.01.). Родина мала майнові суперечки з жителями полку, Києво-Печерською лаврою і шляхтою Річицького повіту. Поминальник його роду: Іван, Леонтій, Марко, Матвій, Софія. Д.: Ганна NN. Вдова (1730). Мали синів Леонтія, Петра, Івана.

Чорнолуцький Леонтій Іванович (? – ран. 1730) – син сотника полкового стародубського, сотник.

Чорнолуцький Микола Маркович (? – ран. 1707) – за Самойловича прибув по р. Сож від поляків до Стародубського полку. Сотник полковий стародубський (1687 – 1693 – ?), наказний полковник стародубський (1692). Отримав від гетьмана Самойловича в посесію с. Фоєвичі, які тримав 23 роки по свою смерть. 19 лютого 1689 р. полковник стародубський Тимофій Олексійович надав йому с. Меленськ. 6 лютого 1693 р. за 200 золотих купив частину млина небозчика Оникія Москаля у вдови Марфи Семенівни та її синів Данила і Опанаса. Помер бездітним.

Чорнолуцький Петро Іванович (1700/1702–1767 – ран. 1781) – службу розпочав з 1722 р., військовий товариш (1724–1729), приймав участь у низовому персидському поході з 1725 р. п'ять років. Бунчуковий товариш (1729.12.06. – 1760), 1738 р. через відїзд полковника правив у полковому правлінні, учасник хотинського походу (1739). Абшитований бунчуковий товариш (з 1760). Володів с. Кривуша на правому березі р. Ваги, де мав млин у чотири кола. Д.: (з 1729.26.10.) Олена Андріївна Миклашевська. Мали сина Андрія (прапорщик у відставці (з 1770.27.07.)) та Івана.

Чорнолуцький Степан Іванович (? – ран. 1781) – син бунчукового товариша. Комісар полковий стародубський (1762), писар земський стародубський (з 1764), суддя земський стародубський (1769.27.01. – ?). Д.: Марфа Лаврентіївна N. Мали синів Василя (поручик у відставці з 1778.13.09.), Якова і Костянтина.

Чорномаз Іван – козак кременчуцький (1649), сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1658.04. – ?).

Чорномаз Іван – сотник наказний домонтівський Переяславського полку Переяславського полку (1705).

Чорномаз Микита – сотник могилівський полку Нечая (1656).

Чорномаз Яким (1694 – 1762) – значковий товариш. Мешканець бубнівський.

Чорнопольський Євстафій Наумович (? – 1703 – ран. 1763) – значковий товариш (1723 – 1740 – ?), жив у Полтаві.

Чорнопольський Федір – компанієць надвірної корогви, син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» (1750), значковий товариш Полтавського полку (1751–1755), мав двір у Полтаві, отаман сотенний переволочанський (1757 – 1762 – ?).

Чорнушенко Дорош Федорович – шляхтич, старшина у Миргороді (1662.05), осавул полковий миргородський (? – 1670 – ?), товариш полку Миргородського (1679), отаман городовий миргородський (? – 1683 – ?), (з 1688).

Чорнушенко Клим Матвійович (? – 1630 – 1677 – ?) – козак полтавський (1649), суддя полковий полтавський (1661), обозний полковий полтавський (? – 1661.05. – 06. – ?), товариш полку Полтавського (? – 1665), суддя полковий полтавський (1665 – 1668.6.02. – ?), наказний полковник полтавський (1668.05.), наказний отаман городовий полтавський (1668.09. – 1668.12.), сотник Городової сотні Полтавського полку (? – 1668.11. – ?), отаман городовий полтавський (1669.06. – 1670.04.). Товариш полку полтавського (? – 1671.15.09. – ?), суддя полковий полтавський (? – 1672 – ?), отаман городовий полтавський (1673.02. – 1673.06.), наказний отаман городовий (1676.07. – 1676.08.). Д.: (1667) Марія NN.

Чортеня Іван Никонович – писар ГВА (1665). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Чуб Григорій – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні.

Чуга Василь – наказний полковник компанійський

Чугуєвець Іван – службу розпочав у 1762 р., полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Чудновський Яків Васильович – значковий товариш (1779), бурмістр остерський.

Чуйкевич Василь Ничипорович (? – 1659 – 1708 – ?) – з листа Василя Кочубея до полковника І. Новицького від 27 січня 1679 р. довідуємося, що «панове братья лоя пан Кроткевич и пан Василий Чуйкевич низко в. м. кланяются». Дворянин гетьмана Мазепи, господар замку гадяцького, значний військовий товариш (1702). 9 березня 1679 р. В. Чуйкевич інформував московських урядовців про взяття козацьким військом Переяслава, Ржищева. Важливі дипломатичні місії останній виконував і за правління І. Мазепи. Так, на початку 1692 р. він привіз у Батурин царський указ, аби гетьман їхав у справі Соломона до Москви. Під 1697 р. В. Чуйкевич згадується вже як старший канцелярист, який 15 січня 1698 р. прибув до Москви у ранзі гетьманського посланця з вимогою будувати морські судна «за скудностию в малороссийских краях лесов и за небытностию в их полках на то проторей» . Господарем Гадяцького замку він пробув, очевидно, лише кілька місяців, бо вже у тому ж році отримав уряд реєнта генеральної канцелярії і виїзджав за вказівкою гетьмана визначати кордони нової слободи для стародубського полковника М. Миклашевського. Насправді до 1708 р. він був лише реєнтом. У листі до Петра І від 24 березня 1708 р. І. Мазепа повідомив царя, що тільки-но вручив «судейство генералное Василью Чюйкевичю, которой прежде сего был реєнтом канцелярии войсковой». Реєнт ГВК, генеральний суддя (1708). Володів сс. Розбишівкою і Лучками у Гадяцькому полку. Прибічник Мазепи, за яким і пішов. Після повернення засланий до Сибіру. Став ченцем Васіаном. Поминальник його роду: чернець Васіан, черниця Антонія, Ганна, Василь, Феодора, Євдокія, Параска, Марія, Настасія, Марко, Матрона, Павло, Євдокія, ієромонах Касіян, Леонтій, Андрій, Іван, Євдокія, Марія, Христина, Параска, Євстафій, Яків, нм. Григорій, ієрей Іван, Тимофій, Михайло, Марія, Андрій, Іван, Катерина, Тимофій, Михайло, Марія, Андрій, Іван, Катерина, Тимофій, Тетяна, Захар, Стефан, нм. Григорій. Більш ранній поминальник його роду: ієрей Іван, Марко, Матрона, Павло, Єва, Леонтій, Андрій, Іван, Євдокія, Марія, Христина, Параска, Євстафій.

Чуйкевич Григорій – сотник шаповалівський Ніжинського полку (? – 1732).

Чуйкевич Григорій Олександрович (1703 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочав з 1728 р. військовим канцеляристом ГВК, значковий товариш (1729.26.12. – 1741), бунчуковий товариш (з 1741.30.09.). У 1736 р. був на головній лінії при командирі бунчуковому товаришу Завадовському для письма, мав володіння у другій полковій сотні: приїжджий двір у Пушкарівці та шинковий двір. У 2-й полковій сотні у нього 8 хат з 15 родинами підданих (1752). Всього мав 13 дворів. Працював у полковій рахунковій комісії (1763).

Чуйкевич Йосип Федорович (бл. 1731 – ран. 1788) – навчався у КМА (1749), службу розпочав з 1749 р. військовим канцеляристом ГВК, знаходився при Гадяцькій полковій канцелярії. Військовий товариш у Ніжинському полку (1760 – 1763 – ?). Мав 273 підданих у м. Воронежі, сс. Грузькому, Дулеві, Бистрику. Д.: (1763) Катерина NN (1739 – 1788 – ?) Маковська ?

Чуйкевич Леонтій Олександрович (? – 1725) – син бунчукового товариша. Бунчуковий товариш (1723–1725). Загинув у дагестанських горах 18 грудня 1725 р. «в низовом корпусе в горах дягастинских за Хвалинским морем на баталии под городком Горских убит». Д.: NNN. У 1736 р. мала двір у Рашівці Гадяцького полку. Можливо, сестра Петра Зеленського, сотника рашівського.

Чуйкевич Олександр Ничипорович (? – 1653 – 1709) – писар гродський полтавський (? – 1668 – 1677.03. – ?), писар полковий полтавський (1677 – ?), (? – 1685 – ?), значний військовий товариш (1690), писар полковий полтавський (? – 1693.10. – ?), (? – 1699 – 1709), бунчуковий товариш (1709). 12 грудня 1690 р. отримав гетьманський універсал на с. Пушкарівку.

Чуйкевич Семен Васильович (бл. 1674 – 1746) – навчався у КМА. Службу розпочав з 1700 р. У справі Кочубея-Іскра заарештований і тримався у Батурині, а потім у Білій Церкві. Приймав участь у полтавській битві. Значний військовий товариш, бунчуковий товариш. У 1715 р. отримав від гетьмана Скоропадського с. Біловод з присілком Попівкою Роменської сотні Лубенського полку. Учасник гілянського походу. Виконував обов'язки генерального писаря (1727). Суддя полковий ніжинський (1730–1734). У 1742 р. у с. Біловоді його млином заволодів генерал Вейзбах. Д.: 1) NNN. 2) Мотря Василівна Кочубей. 3) Христина NN.

Чуйкевич Семен Семенович – військовий канцелярист, бунчуковий товариш (1744). Мав 41 двір і 1 коло (1744).

Чуйкевич Тимофій Ничипорович – військовий канцелярист ГВК (? – 1692 – 1694 – ?). У 1692 р. був гетьманським посланцем до Москви. Господар замку гадяцького (1702). Гаврило Семенович Плющ – обиватель борзнянський (1694), шляхтич гербу «Любеч» разом з військовим канцеляристом Тимофієм Чуйкевичем отримали універсал гетьмана Мазепи на зайняття греблі і побудову млина на річці Борзні під Миколаївкою (1697.5.03.). Підтвердженням того, що представниця роду Плющів була одружена з Тимофієм Чуйкевим є і той факт, що гетьман Скоропадський спеціальним універсалом підтвердив за вдовою Чуйкевича право «на сіножать її дідизну під Ярутами от давних лет природним правом набутую прозиваемую Плющовскую» (1713.2.06.).

Чуйкевич Федір Олександрович (? – 1684 – 1760) – син бунчукового товариша. Навчався у КМА, службу розпочав з 1704 р. Писар Генерального суду (1717), сотник, значний військовий товариш, бунчуковий товариш (1721.1.11. – 1760). Мав шинок і приїжджий двір у Кролевці (1736) та значні майнові суперечки у Кролевецькій сотні. Був присутнім у рахунковій комісії (1751). У 1752 р. отримав універсал гетьмана Розумовського на 30 дворів з землями у м. Воронежі. З серпня 1722 р. розпочались майнові суперечки за маєтності між ним та кролевецькими жителями. Д.: Марія Дем'янівна Маковська, донька протопопа кролевецького.

Чуйко N – козацький полковник в Камянці-Подільському (1651).

Чуйко N – сотник чигриндубравський перед Шолудько.

Чуйко Микита – значковий товариш ГВА (1759), мав двір у Почепі.

Чумак Павло – військовий товариш (1708). Його правнук Павло був абшитованим сотенним хорунжим і мешкав у Сосницькому повіті.

Чумаковський Андрій – значковий товариш Чернігівського полку.

Чуприна Василь – військовий товариш. 1658 р. отримав універсал І.Виговського на маєтність. Його нащадки мешкали у Коропі.

Чупринський Данило – сотник зіньківський (1681). 5 жовтня 1681 р. продав значному товаришу полку Гадяцького Діонісію Лишню леваду сінокосну з садом, двома лісами за с. Бобровником.

Чуриков N – військовий товариш (1781).

Чюга N – наказний полковник комонного полку (1709).

Чюта Іван – наказний сотник домонтівський Переяславського полку (1692).

Чючар Стефан – полковник переяславський (? – 1658.4.09. – ?).

Ш

Шабалтасенко (Савицький) Захар Данилович (бл. 1756 – 1787 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Євдокія Антонівна N, міщанка.

Шабалтасенко (Савицький) Костянтин Тихнович – сотник понорницький (1737–1738). У 1738 р. управитель Шептаківської волості, значковий товариш Василь Максимович подав донесення до ГВК з проханням призначити його понорницьким сотником, так як Костянтин нездатний. Полковник Ізмайлов призначив розслідування і у результаті Максимович став сотником.

Шабалтасенко (Савицький) Ничипір Савич (? – 1662 – 1723) – сотник понорницький.

Шабалтасенко (Савицький) Павло Тихонович – службу розпочав з 1747 р., значковий товариш (1758.16.02. – 1774), абшитований сотником (з 1774.7.07.). У Шабалтасівці і Будищах мав 15 підданих.

Шабалтасенко (Савицький) Федір Данилович (бл. 1758 – 1787 – ?) – бунчуковий товариш (1787). Д.: Феодосія Андріївна N, донька військового товариша.

Шабалтасний Федір – обозний полковий полку Дзиковського (? – 1652.03. – ?).

Шабельник Андрій – наказний сотник лохвицький Лубенського полку (1702.09.).

Шабельник Йосип – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Шабельник Сава Стефанович (? – 1660 – бл. 1721) – полковий писар переяславський (? – 1690 – 1691 – ?), значний військовий канцелярист (1696–1697), значний військовий товариш (? – 1712 – 1713 – ?). 1712 р. обміняв с. Козлов (родове за дружиною) на власний родовий маєток Шабельники. Полковник Томара універсалом дозволив йому на ґрунтах Шабельницьких 5 років мати слободу. Написав заповіт у 1721 р. Д.: N Семенівна Кулага, донька полкового судді переяславського.

Шабельник Тимофій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – 1732 – ?).

Шабельник Яків – полковник, знаходився у російському полоні.

Шабельник-Канівець Іван Іванович (? – ран. 1696) – сотник бубнівський (1680–1693). Д.: Параска N Бережецька, у першому шлюбі за NN Яреманенком (син від 1-го шл. – Михайло, дорослий у 80-х роках XVII ст.).

Шабельник-Стефанович Олексій Савович (? – 1721 – ран. 1730) – військовий товариш. Д.: Євфимія NN, у 2-му шлюбі за значковий товариш Стефаном Танським (? – 1730 – 1739 – ?).

Шабельниченко Богдан – полковник у Новгород-Сіверському (1648.22.12.). На чолі 300 козаків ходив під Бихів, Кричів, Гомель, але повернулися до Новгород-Сіверського. Осавул полковий канівський (? – 1649 – ?), сотник Канівської городової сотні Канівського полку (? – 1651.05.), полковник канівський.

Шаболтасний N – полковник (1648). На чолі 600 козаків з Мени (1648.22.12)., ходили під Бихів, Кричев, Гомель, але повернулися до Новгород-Сіверського.

Шабранський Йосип – військовий товариш (1782), мешканець новомлинський. Д.: Євдокія Павлівна Горбаневська, донька козака.

Шавка Самійло (1740 – ?) – службу розпочав з 1764 р., хорунжий сотенний (з 1769), осавул сотенний (з 1775), отаман сотенний (з 1779), значковий товариш Київського полку (з 1782).

Шавлуцький Андрій – значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), мешкав у Почепській сотні. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Шаєнко Прокіп – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Шалений Луцик – сотник кишенський Полтавського полку (? – 1678 – ?).

Шаленко Харя – товариш полку Полтавського (1670).

Шаліговський Юрій – військовий товариш. 7 лютого 1681 р. отримав універсал стародубського полковника Тимофія Олексійовича. Його нащадки носили прізвище Шаліговські-Шевелеви.

Шалта Олексій – службу розпочав з 1760 р., осавул сотенний кобизький (1772–1774), значковий товариш Київського полку (1774.12. – 1776 – ?). Д.: Гафія Дмитрієва N, донька козака козелецького.

Шалупін Станіслав – сотник Чаушського полку.

Шам Гришко – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Шамрай Федір – сотник грунський Гадяцького полку (? – 1700 – ?).

Шамрицький Леонтій Степанович – син полковника лубенського, сотник сенчанський (? – 1659.12. – 1660 – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Шамрицький Степан – службу розпочав козаком Сенчанської сотні Миргородського полку (1649), отаман городовий лубенський (? – 1660 – ?), полковник лубенський (? – 1660.04. – 1661.05. – ?). На рік його змінив Андрій Пирський. Сотник лохвицький (? – 1661.3.12. – 1662.10. – ?), полковник лубенський (1663.01. – 1663.09.). Заявляв «нам однако, москаль чи лях; хто сильніший, за тим ми і будемо».

Шангирей Іван – полковник корсунський (? – 1648.07. – ?). Шенкеренко Іван – разом з Андрієм Шенкеренком козаки сотні полкової Корсунської (1649), товариш полку Корсунського (1656). Можливо, Шангирей Іван і Шенкеренко Іван одна і та ж особа (? – 1648.07. – ?).

Шаня Іван – наказний сотник кишенський Полтавського полку (1737).

Шапка Гаврило (1759 – ?) – син сотенного отамана. Службу розпочав з 12 листопада 1777 р., полковий канцелярист (з 1780.28.02.), значковий товариш Миргородського полку (1781.5.06. – 1783 – ?).

Шаповаленко Григорій Климович (1692 – 1762 – ?) – син сотника басанського Клима Григоровича Шаповаленка (1644 – бл. 1748). Службу розпочав з 1717 р., значковий товариш з 1733 р. У 30-х роках ворогував з братом Семеном за ґрунти, навіть звертався за обороною до полковника. У 1748 р. – священик. Мав синів Івана та Юхима Григоровичів Климовичів. Земельні володіння Шаповаленків, накопичені родиною з кінця XVII ст., перейшли у 40-60-х рр. XVIII ст. до Нестеліїв і Туманських. Григорій Климович і його сини продали (1762–1767 рр.) велику кількість родових ґрунтів Туманським, при цьому, Григорій вказував, що це ґрунти батьківські, дідівські і прадідівські. Д.: (з 1742) Олена Антонівна Максимович.

Шаповаленко Грицько (? – 1624 – 1695 – ?) – сотник басанський Переяславського полку (1695). Є про нього більш рання згадка (1688 р.) у судовому розгляді справи за скаргою Л.Полуботка на Родіона і Марка Думитрашок через пограбування маєтностей. Серед відповідачів бачимо басанського козака Грицька Шаповаленка, який разом з Марком викрав коней у Полуботка.

Шаповаленко Клим Григорович (1644 – 1748 – ?). – сотник басанський Переяславського полку (1702 – ?), (? – 1709 – ?), (? – 1714 – 1716 – ?). Д.: Параскевія (за іншими даними – Степанида Степановська-Ничеговська, жива у 1748 р., її брат київський полковий суддя), двоюрідна сестра Наталії Демянівни Розумовської, вдова у 1742 р., взята під особливий респект разом з сином Григорієм і зятем Федором Дарегою.

Шаповаленко Семен Климович – сотник басанський Переяславського полку (1725.25.05. – 1738). Д.: Марія Федорівна N.

Шапочник Федір Прокопович – отаман городовий баришівський (1739). Значковий товариш (1746 – 1750 – ?). Мав хутір, який продав сотнику Лизикевичу. Військовий товариш (1775). Прослужив 36 років. Йому продав землі біля с. Селичівки сотник Федір Киселівський. Д.: N Йосипівна Довгаленко (? – ран. 1775), донька Йосипа Довгаленка і Марії Киселівської. За нею великий двір у Баришівці, який дістався її батькові від батька у 1676 р. (до двору землі на 257 днів).

Шапошников Яків Андрійович (1760 – ?) – з дворян. Службу розпочав з 1770 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1781).

Шапран Василь – військовий товариш Миргородського полку, абшитований у 1785 р.

Шапран Мойсей Андрійович – абшитований сотник (1787). Мешкав у м. Глухові. Д.: Ксенія NN, козачка. Мали сина Микиту – сотенного хорунжого (1787).

Шарата Гнат – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1727, 1732).

Шарата Федір – наказний сотник піщанський Переяславського полку (1723).

Шаргородський Григорій (? – 1690 – 1730 – ран. 1747) – шляхтич, товариш полку Лубенського, значковий товариш. На куплених ґрунтах біля с. Губське поселив 10 хат, якими і володів. Д.: Степанида NN (? – 1695 – 1747 – ?). Мала підсусідків у с. Биївці (1747).

Шаргородський Михайло – значковий товариш. Його донька Марина заміжня за священиком Григорієм Морачевським (1790).

Шаргородський Петро Григорович – значковий товариш Лубенського полку на місце батька (1734 – 1751 – ?). У 1735 р. був у кримському поході, 1736 р. – при Царичанці, 1737 р. – у очаківському поході, у 1738 р. віправлений до Очаківської фортеці. Присягнув у 1741 р. Мав у 1740 р. у Снітинській сотні у с. Бишвеці 2 двори піших убогих козацьких підсусідків, у 1745 р. у Лубенській полковій сотні у с. Губському – 2 тяглих та 2 двори піших убогих підсусідків козацьких, 1 двір у с. Бієвецях, 3 двори у с. Воронинці, у Пирятинській сотні у с. Лазорках – 1 двір тяглих та 3 двори піших підсусідків, у с. Овсюках 1 двір тяглий та 2 піших убогих, у Чорнуській сотні у с. Піски підсусідків 1 двір піших убогих. Був при роздачі хліба бідним. Мав у с. Губському у 1747 р. двір житловий та 3 хати підсусідські. Мав сина Петра.

Шаргородський Стефан (? – ран. 1740) – значковий товариш Лубенського полку. Мешкав у Лубнах.

Шаргородський Яків (1724/1733 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1749 р., значковий товариш (1752.22.03.), військовий товариш (1759.22.03. – 1787 – ?). У 1764 – 1777 рр. при Переяславській рахунковій полковій канцелярії. У с. Красне мав 17 підданих. Д.: (? – 1767 – 1780 – ?) Ганна NN, донька священика. Мали сина Івана (1773 – ?).

Шарий Дмитро – сотник киселівський (1720). Рід внесений до I частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Шарий Максим – значковий товариш.

Шарий Ничипір Гаврилович (1720 – 1790 – ?) – службу розпочав з 1736 р. сотенним хорунжим, військовий канцелярист ГВК (з 1737), за сотника (1756), за полкового писаря, війт магістрату чернігівського (? – 1764 – 1781 – ?), військовий товариш (з 1779), бунчуковий товариш (1781 – 1790 – ?). Голова палати кримінальних справ губерського магістрату. Мав у Чернігівському повіті 7 хат підданих (1782), 59 підданих у місті і 1 селі у Чернігівському повіті (1788). Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Василівна Павловська (? – ран. 1790), донька абшитованого полкового судді.

Шарий-Петровський Кирило – товариш полку Полтавського, у 1696 р. повернувся з кримського полону.

Шаркевич Григорій Іванович (1747/1749/1750 – 1817) – син військового товариша, розпочав службу у 1771 р., а 1781 р. став значковим товаришем Переяславського полку. Поручик у відставці. Д.: Євдокія Савівна Прохорович (1758 – 1774 – ?).

Шаркевич Іван Петрович (1721 – 1780 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 1 травня 1735 р. значковим товаришем Переяславського полку, військовий товариш «за служби деда, отца и его самого» (1746.28.03. – 1763 – ?). Служив у Переяславській полковій рахунковій комісії (1774). Комісар земський золотоніський (1775.9.06. – 1780 – ?). Мав 25 підданих у Бубнівській сотні (1780), двір приїжджий у с. Козинці Терехтемирівської сотні (1750). Користувався родовою печаткою. Д.: (1751) Марія Ісаєвич (? – 1735 – 1751 – ран. 1780), донька сотника баришівського Ісая Денисовича (Мироненко-Гаврюшенко). Мали сина Григорія. Другим шлюбом одружений з вдовою повітового возного Настасією Александровського (1780). Його племінником був сотник яготинський Олексій Григорович Соха-Конаровський.

Шаркевич Петро – управитель стародубського полковника Луки Жоравки, староста гетьманської рангової Ропської волості, значковий товариш (? – 1723 – ?).

Шарко Х. – відомий білоцерківський полковник за гетьмана Могили (1684).

Шарой Семен – отаман почепський (1648), сотник почепський (? – 1648.12. – 1649 – ?), козак почепський (1654).

Шаршанович Василь – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1732 – ?).

Шаршанович Іван Кіндратович – значковий товариш, отримав універсали гетьмана І.Мазепи на закріплення за ним п'яти тяглих людей (25.04.1707), а потім ще чотирьох, що оселилися на його ґрунтах (19.12.1695).

Шаршанович Іван Юхимович (1724 – ?) – син значкового товариша, отаман сотенний киселівський (1760.20.10. – 1769.31.05.). У 1769 р. звільнений з посади сотника через хворобу з чином полкового судді.

Шаршанович Юхим Іванович (1698 – 1767 – ?) – служив з 1713 р., виконував доручення, був у походах. Значковий товариш Чернігівського полку після смерті свого батька (1713–1757). Козак с. Голубчич Ройської сотні Василь Кулієнко захопив у нього підданних (1728.01.). Отримав універсал Д.Апостола на 5 підданних у с. Голубчичі. Мав у Голубчичах 3 двори та житловий (1741), 1 двір підсусідків (1747), двір приїжджий у Чернігові (1750). 1757 р. за борг 20 рублів забрав у козака Тимофія Кохни поле, вступити у володіння яким заважав значковий товариш Хома Данич. 17 квітня 1757 р. звільнений від служби через хворобу. Абшитований значковий товариш (1757 – 1767 – ?). Д.: Тетяна Григорівна N (1702 – ?), мали синів Івана і Василя.

Шаршанович Ярмола (Кіндрат) Костянтинович (? – 1631 – бл. 1691) – військовий товариш Чернігівського полку. У 1656 р. отримав універсал на с. Постовбиці від Б.Хмельницького. Брюховецький одним із перших своїх універсалів (1663) знову підтвердив за ним с. Постовбиці. 1668 р. П.Дорошенко підтвердив Ярмолі володіння на с. Постовбиці, а у 1670 р. це ж зробив гетьман Ігнатович. У 1675 р. отримав гетьманський універсал на с. Постовбиці. У 1689 р. гетьман Мазепа видав указ на с. Постовбиці. Мешкав у с. Голубчичі. Д.: 1) NNN (? – 1637 – 1652 – ?), потрапила у татарський полон, а потім повернулася. 2) Оксинія N Данич (? – бл. 1693), мешканка голубчицька, тестаментом 1693 р. розділила майно між синами Юхимом і Романом, пасинком Іваном.

Шатський Олексій – службу розпочав з 1760 р. козаком, значковий товариш Київського полку (з 1774).

Шатський Феодосій Дмитрович – козак остерський. Полковий суддя київський (1663). У 1666 р. володів млином на р. Острі в Острі.

Шаула Іван Карпович – сотник носівський Київського полку (1770.12.08. – 1782).

Шаула Іван Прокопович – сотник носівський Київського полку (1727 – ?).

Шаула Андрій Семенович (бл. 1699 – 1767 – ?) – бунчуковий товариш (з 1735.25.11), полковий обозний київський (з 26.11.1737), приймав участь у польському і очаківському походах. Мешкав у Носівці. Д.: Тетяна Михайлівна N (бл. 1705 – ?).

Шаула Андрій Якович (1729 – 1798 – ?) – навчався у КМА, службу розпочав з 1748 р., військовий канцелярист ГВК (1749 – 1763), військовий товариш (з 24.10.1763). У 1763 р. старшина і козаки Носівської сотні просили замість Івана Шаули призначити його сотником. З 1767 р. тримав носівське сотенне правління, бунчуковий товариш (1770.1.11.), полковник 1-го компанійського полку (з 1770.16.11.). Підполковник (з 1776.28.04.), у тому ж званні звільнений у відставку (з 18.05.1778 р.). Предводитель дворянства Ніжинського повіту. Мав 411 куплених і спадкових душ у Ніжинському повіті (1787). Д.: Настасія Іванівна Нестелій (1743 – 1780 – ?), донька сотника басанського. Мали доньку Єфросинію (1790).

Шаула Антін – син бунчукового товариша. Абшитований бунчуковий товариш, мешкав у Київському полку (1772). Д.: NNN, донька значкового товариша.

Шаула Григорій Федорович – бунчуковий товариш, сотник носівський Київського полку.

Шаула Іван Григорович – значковий товариш (? – 1725 – 1761 – ?), бунчуковий товариш.

Шаула Іван Карпович (1742 – 1789) – службу розпочав у лютому 1760 р. у ГВК, військовий канцелярист (з 1760.15.06.), військовий товариш (з 1765.18.08.), сотник носівський Київського полку (з 1770.12.08. /1771.10.04.), ротмістр Тверського карабінерного полку (з 1787.15.04). Неодноразово був у турецькому поході і битвах. Підданих не мав (1779). Д.: (бл. 1771) Ганна NN (? – ран. 1779), донька бунчукового товариша. Мали синів Михайла, Івана.

Шаула Іван Прокопович (? – 28.07.1735) – сотник носівський (1727.01 – 1735.28.07.). Помер у поході.

Шаула Іван Романович – значковий товариш Київського полку (1725).

Шаула Іван Якович – навчався у КМА, військовий канцелярист ГВК (з 1749).

Шаула Карпо Семенович (бл. 1703 – 1790 – ран. 1792) – службу розпочав з 1725 р., бунчуковий товариш, був у низовому поході (1725–1729). Козаки сотні відмовлялися обрати його сотником, але все ж він став ним. Сотник носівський (1735.31.12 – 1764). У 1736 р. скаржився на бунчукового товариша Степана Бутовича за звинувачення у сприянні втечі в'язня та привласненні його маєтку. У цьому ж році побив ад'ютанта князя Гесенського князя Василя Оболенського на носівському поштовому дворі. У 1740 р. здійснив наїзд на хутір і захопив худобу у ніжинського купця Івленка, побив підданих фельдмаршала Мініха та захопив їх коней та угіддя у с. Глибів Остерської сотні. У 1749 р. забив у ножни і ручні колодки Івана Лоленка з дружиною, побив його до смерті. У вдови Марії Пилипихи вирубав гай. У 1759 р. загострилися його стосунки з носівськими священиками. У 1760 р. на нього скаржилися козаки сотні за побої, захоплення ґрунтів і рухомого майна, примушення їх до приватних робіт. Абшитований бунчуковий товариш, мав 46 спадкових підданих у Ніжинському повіті. Д.: 1) (? – 1743 – 1790 – ?) Ганна Іванівна Желяховська, донька бунчукового товариша. Відомі їх сини Іван (сотник) і Родіон, донька Меланія.

Шаула Михайло Іванович (бл. 1777 – ран. 1798) – значковий товариш.

Шаула Петро Григорович – козак, значковий товариш Київського полку (1725.26.05. – 1754 – ?). У 1754 р. з братом Іваном подали до ГВС позов на своїх рідних дядьків – обозного полкового Андрія, бунчукового товариша Якова і сотника носівського Карпа Шаул – за захоплення спадкових маєтностей.

Шаула Петро Іванович (бл. 1715 – ран. 1786) – значковий товариш (1767), мешканець носівський. Д.: Феодосія Прокопівна N (бл. 1720 – ран. 1785).

Шаула Прокіп Семенович (? – ран. 1768) – бунчуковий товариш у Київському полку (з 1735.25.11). Д.: NNN, у другому шлюбі за бунчуковим товаришем Іваном Забережним.

Шаула Роман – сотник носівський Київського полку (? – 1733 – ?).

Шаула Семен Іванович (? – 1605 – 1675 – ?) – сотник носівський (? – 1675).

Шаула Семен Федорович (бл. 1645 – 1737 – ран. 1749) – сотник носівський (1707–1709). Отримав гетьманський універсал на військову частину млина Петрового на греблі Кучевській на р. Остер (1709.19.10.). Будучи відставлений від уряду з братом і братаничем, взятий під гетьманську оборону і бунчук (1710.17.05.). Отримав дозвіл шинкувати горілку однією коморою без покухового збору. Вдруге обраний сотником (1718–1719.03.). Звільнений від уряду сотника за захоплення майна жителів сотні, зловживання, привласнення ратушних грошей. Суплікував про надання права збору військової частини з млинів на Петровій греблі та надання козаків-курінчиків (1719.23.10.). Значний військовий товариш (1720–1722), бунчуковий товариш (1723–1735). Був у складі комісії, яку 11 грудня 1722 р. ГВК направила розглянути тяжби за греблю киселівську між полкови суддею київським Іллею Жилою і священика Леонтія Адамовича. Асесор ГВС (1724). У 1725 р. захопив грунти у Івана Чепурки, вола у козака Семена Бровки, у 1729 р. захопив частину з млинового збору у значкового товариша Ярмоли Борисова. 25 листопада 1735 р. абшитований. Д.: 1) Ганна Радіонівна Потоцька. 2) Євгенія Казимирівна Розумовська. 3) Уляна Леопольдівна Радзивілл.

Шаула Федір Семенович – сотник носівський Київського полку (1675 – 1682 – ?, повний; 1687.07., нак.), (? – 1694.11.05. – ?).

Шаула Федір Андрійович (бл. 1739 – 1790 – ран. 1798) – значковий товариш Київського полку, сотенний осавул I компанійського полку, абшитований військовий товариш (з 11.05.1775). Мав володіння у с. Заворичах (1766), 95 спадкових підданих (1787) в Ніжинському повіті. Д.: (бл. 1771) Варвара Іванівна Малютіна (бл. 1746 – 1798 – ?), донька священика носівського.

Шаула Федір Семенович (? – 1625 – 1687 – ?) – сотник носівський (1675 – 1682), наказний сотник носівський (1687.07). Мав 6 козаків особистого куреня.

Шаула Яків Семенович (1719 – 1782 – ?) – син бунчукового товариша, наказний сотник носівський Київського полку (1736), бунчуковий товариш у Київському полку (1737 – 1767 – ?), записаний до компуту бунчукових товаришів у Київському полку за заслуги батька і братів. Входив до правління Ніжинського полку (1740). У жовтні 1749 р. за служби йому надані вільні військові посполиті та військова частина у млині на р. Остер на греблі Петрівській. Абшитований бунчуковий товариш (? – 1782 – ?). Д.: Марія Лаврінівна Дуленко (бл. 1708 – ?), донька купця.

Шафаревський Мойсей (1758 – ?) – абшитований військовий товариш Київського полку, мав 1 двір підданих у 1 селі (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту.

Шафаревський Федір – військовий товариш Київського полку, мав 6 підданих в Носівці (1783).

Шафонський-Шатило Филимон Йосипович (1712/1715 – 1785) – у 1737 р. – фактор сосницький. У 1739 р. значився серед малогрунтових козаків. 1740 р. ГВК розслідувала справу про його втечу з форпостової служби. Значковий товариш Стародубського полку (1740 – 1744 – ?). Володів двором у Сосниці, 3 підсусідками у сотні. Деякий час був індуктором сосницьким. Такий злет можна пояснити шлюбом із донькою якогось значкового товариша з Стародубщини. За ревізією 1750 р. за ним у містечку записані 5 шинкових дворів. Був сотником гоголівським Київського полку (1746.7.05. – 1751.22.07.). У цей час скупив у Сосницькій сотні чимало володінь, серед них орне поле і шинковий двір у с. Конятині, садибу у м. Сосниці у військового товариша Оболонського. Протягом 1755–1756 рр. ГВК розглядала справу про намагання Московського головного військового суду (кріхсрехту) стягнути з чернігівського полкового судді Тимофія Сенюти, сосницького сотника Филимона Шафонського та значкового товариша Івана Сербиновича штраф за утримання солдата-втікача Гаврила Фірсова. У 1768 р., будучи вже вдруге обраний (вперше у 1751 – 1753 – ?., вдруге у 1760 – 1768 – ?) сотником сосницьким, значиться власником цих володінь. У 1762 р. за доносом бунчукового товариша Петра Полторацького та інших сотничан «за причиненные козакам обиды ... от команды отстранен». У 1763 р. захопив церковні землі у протопопа Полторацького, священиків Бурзиловича і Полторацького. У 1765 р. продовжував захоплювати козацькі ґрунти і порубав ліс у козака Кузюки, захопив дім козака Якова Невинського. На його хутір здійснив наїзд бунчуковий товариш Ломиковський. Просив графа Румянцева знову призначити його до командування сотнею, так як слідство закінчене і вини його немає (1765.25.11.). Двоюрідним братом у 1762 р. називав козака с. Якличі Івана Кириченка (дуже старий, відправляти службу не може, мав двох синів, один з них каліка). Двір Івана Филимон називав ґрунтами дідизними, на них з Іваном жила раніш його мати. У 1768 р. у Чернігівському земському суді розглядалася справа про наїзд сотника сосницького Ф.Шафонського на «горські млини», які він віддав у відкуп поляку Йосипу Козловському, ловчому Хелмської землі. У 70-ті роки здійснював напади на Гарські млини шляхтича Йосипа Кострембеця. 1782 р. захопив два камені у млині Ірини Троцької. 1783 позивав підпоручика Якова Дорошенка за захоплення його земель. 1785 р. його позивав військовий товариш Олексій Івасенко з братами за крадіжку волів. Д.: Гафія Іванівна N (? – 1754 – 1785 – ?), у 1785 р. вдова. Її рідна сестра Пелагея Іванівна, вдова військового канцеляриста Михайла Пенського у 1759 р. продала двір у Сосниці, куплений у племінника Опанаса Филимоновича, своєму швагру Филимону. Очевидно, згідно заповіту чоловіка до своєї смерті тримала 132 підданих у Сосниці, 5 у д. Аннинській Веселі Млини, 1 у Мені, 5 у с. Чорнотичах, 14 у хут. Кітняк, 2 у млинах Дорошових, 12 у д. Андріївці, 1 у с. Кириївці, д. Гаповку Якличі, хут. Пасіка, с. Конятин Новгород – Сіверському і хут. Зимовник Коропського повітах.

Шафорост Іван (1741 – ?) – значковий товариш (1788). Мав 2 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Тетяна NN, донька священика.

Шафран Яків Сахнович – сотник остерський Київського полку (? – 1698.11. – 1699.02. – ?), (? – 1701.11. – 1707 – ?).

Шафрановський Петро – значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1745 – ?), секретар генерал-

лейтенанта фон Штофельна (1738). У 1738 р. здійснювали взаємні наїзди і побиття з військовим товаришем Василем Новицьким. Мав у 1745 р. у Пирятинській сотні при хуторі 3 двори підсусідків піших убогих.

Шахенко Пилип – шляхтич. Козацький старшина. 9 червня 1664 р. у Щуровичах отримав королівський привілей на маєтність у м. Мені по сотнику менському (1649) Ониську Максименку (Максимовичу) Дорошенку і його сину Федору, «jako po zdrajcach».

Шахновський Георгій (1753 – ?) – службу розпочав з 1773 р., канцелярист полковий (з 1780), значковий товариш Київського полку (з 1782).

Шаховський Андрій (? –1640 – бл. 1670) – значний військовий товариш Стародубського полку. 2 вересня 1670 р. написав заповіт. Існував хутір Шаховський у Новгородській сотні.

Швагров Іван – значний військовий товариш (1704). 1704 р. купив двір у Чернігові у сотника синявського Федора Долматовича.

Шваєвський Григорій (бл. 1742 – ?) – службу розпочав з 1764 р. у Кременчуцькій сотні при письмових справах, значковий товариш (з 1768.1.05.). Д.: N Іванівна Семененко, донька козака городиського.

Шваченко Степан – хорунжий полковий полтавський (? – 1667.09. – ?).

Швачка Василь – полковий канцелярист миргородський (? – 1737 – ?), значковий товариш (? – 1738 – ?), житель остапівський.

Швачка Герасим Іванович (1739 – ?) – службу розпочав з 1757 р. при полковій канцелярії, значковий товариш Київського полку (1760.12.12. – 1761 – ?). Абшитований військовий товариш (1787), мав 20 дворів (18 підданих) у Носівці (1787). Д.: Катерина Іванівна Щупака, донька сотенного отамана.

Швачка Іван – військовий товариш (1782), у Ніжинському повіті мав 3 підданих.

Швачка Іван – козак, значковий товариш Київського полку (1737 – 1761), поранений, абшитований значковий товариш (з 1761).

Швець-Омелянович Павло – сотник лубенський (? – 1649 – ?). Поставлений І.Виговським полковником лубенським (? – 1657.07. – 1659), Проти нього юули налаштовані проти нього лохвицький і сенчанський сотники. Отаман городовий лубенський (? – 1661.6.07. – ?).

Швида Герасим (1732 – 1783 – ?) – з козацьких дітей, службу розпочав 6 травня 1756 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (1776.30.10. – 1783 – ?). Володів хутором у Городницькій сотні.

Швидкий Клим (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Наталія Григорівна Дирда, донька значкового товариша.

Швидкий Федір (? – ран. 1718) – сотник білицький Полтавського полку (? – 1714 – ?).

Швидкий Яків (1742 – 1770 – ?) – службу розпочав 28 січня 1751 р., підосавул на Запорізькій Січі (з 1760.23.04.), осавул полковий (з 1762.1.06.), значковий товариш Полтавського полку (1766.16.11. – 1770 – ?).

Швийковський Григорій – значковий товариш (1782). Мав 4 підданих у Городиському повіті.

Швора Федір (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), мав 17 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Гафія Якимівна Андрієвська, донька диякона.

Шворов Федір – службу розпочав з 1768 р., полковий канцелярист (з 1770), значковий товариш Прилуцького полку (1774 – 1781 – ?). Д.: Гафія NN, донька диякона.

Шевейченко Василь Лукич – син сотника чорнуського, значковий товариш Лубенського полку (з 1700).

Шевейченко Лука Іванович (? – ран. 1700) – син реєстрового козака, вийшов з Правобережжя. Сотник чорноусівський (? – 1680 – 1681 – ?).

Шевейченко Омелян Васильович (? – ран. 1782) – син значкового товариша, козак пирятинський (1712), значковий товариш Лубенського полку.

Шевейченко Опанас Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку.

Шевейченко Петро Васильович (? – ран. 1782) – писар сотенний 2-ї Пирятинської сотні, значковий товариш Лубенського полку.

Шеверня Давид (? – 1718 – ран. 1767) – осавул сотенний борзнянський (? – 1747 – 1762 – ?), значковий товариш. Д.: Тетяна NN (бл. 1718 – 1767 – ?)

Шевлюга Степан Михайлович – сотник кобижський Київського полку (? – 1655.02. – 1658 – ?), (? – 1662.06. – 3.07.1662 – ?).

Шевченко Сидір – наказний сотник шишацький Миргородського полку (1739).

Шевченко Стефан – сотник у Білоцерківському полку (1638 – ?).

Шевченко-Федченко Пилип Федорович – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1712, 1723, 1724, 1725).

Шедлюх (Шевдюх?) Михайло – сотник конотопський Ніжинського полку (? – 1663.10. – ?).

Шейня Андрій Васильович (1711 – ?) – син сотника шептаківського, значковий товариш (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735)

Шейня Василь Тимофійович – сотник шептаківський Стародубського полку (? – 1709.10 – 1720). Володів с. Ларинівкою, а Скоропадський відібрав і приєднав до Шептаківської волості.

Шейня Давид Васильович – син сотника шептаківського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), у 1735 р. жив у Шептаківській сотні, був у першому польському поході, мав у 1737 р. двір житловий у с. Шептаки. У 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Шейня Іван Васильович (? – ран. 1732) – син сотника шептаківського, сотник наказний шептаківський Стародубського полку (1725–1727). Д.: Меланія NN. Після смерті чоловіка її девері побили, захопили майно, хутір і млин покійного чоловіка.

Шейня Клим Васильович (1700 – 1737 – ?) – син сотника шептаківського, значковий товариш Стародубського полку (? – 1732 – 1737 – ?). Мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735), мав двір житловий у с. Шептакаках.

Шейня Нестор Васильович – сотник Шептаківської сотні Стародубського полку (? – 1723 – ?).

Шейня Степан – значковий товариш Стародубського полку, у 1735 р. жив у Шептаківській сотні.

Шейня Яким – значковий товариш, очолював команду козаків у 1737 р. у поході до фортеці Св. Параскеви.

Шелевило (Шелевенко) Іван – козак Жаботинської сотні (1649), військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Шелест Гринець – сотник Кучубіївської сотні Уманського полку (?–1649–?).

Шелест Іона – козак Носівської сотні, значковий товариш Київського полку (1728.28.01. – 1751 – ?). У 1733 р. заборгував шинкарю генерала фон Вейсбаха у м. Носівці. У 1735 р. заарештовувався за незгоду обрати сотником носівським Карпа Шаулу. Мешканець мринський.

Шемет N – наказний полковник миргородський (1724).

Шемет Василь (1752 – ?) – син козака, службу розпочав з 1761 р., полковий канцелярист прилуцький (1769–1772), сотенний писар I Варвинської сотні (1772–1782), абшитований військовий товариш (1788). Мав 39 підданих у 2 селах і 1 хуторі (1788). Д.: Ганна NN, донька священика.

Шемшученко Данило Опанасович – син отамана городового глухівського, отримав універсал Скоропадського (1709), військовий товариш (1749).

Шемшученко Мойсей Данилович – писар полковий (1781 – 1787 – ?). Мешкав у м. Глухів.

Шемшученко Опанас Казимирович – син шляхтича, який отримав привілей на сл. Глухояру. Отаман городовий глухівський. Отримав універсал Самойловича (1677) на с. Глухоярове.

Шенделицький Василь – козак полкової сотні Черкаської (1649), наказний полковник черкаський (1651.09.).

Шендюх Данило – значковий товариш Ніжинського полку (1747), мав житловий двір у Мені.

Шендюх Йосип Матвійович (? – ран. 1730) – син полкового обозного ніжинського, отаман городовий дівицький (? – 1694 – ?). Отримав гетьманський універсал з дозволом на купленій греблі у жителів с. Будища побудувати млин (1705.15.09.). Сотник дівицький (1708–1709). Значний товариш полку Ніжинського (1712). Отримав гетьманські універсали (1709.5.04. та 1712.9.10.) Побудував Рождественську салтиково-дівицьку церкву (1710). Отаман городовий ніжинський (1715, 1729).

Шендюх Леонтій Йосипович – син сотника дівицького, значковий товариш Ніжинського полку.

Шендюх Матвій Йосипович (1693 – 1765 – ?) – службу розпочав з 1730 р., значковий товариш, отаман городовий дівицький (з 1743.10.03.). Сліпий і кульгавий на обидві ноги, 5 вересня 1763 р. звільнений від усіх служб.

Шендюх Матвій Михайлович (? – ран.1709.5.04.) – син сотника кобизького, наказний полковник ніжинський (1671), сотник дівицький (? – 1676.02. – 1685.12. – ?), полковий обозний ніжинський (1685 – ?), (? – 1694.12. – 1695.06. – ?). Отримав у Салтиковій Дівиці ґрунт від місцевого міщанина Криська Адамовича (1685.28.12.). Наказний полковник ніжинський (1691). Неписьменний.

Шендюх Михайло – значний військовий товариш (1723).

Шендюх Михайло – сотник кобижський Київського полку (? – 1663.21.10. – ?), значний військовий товариш. (Можливо, Мисько Онищенко – козак Носівської і Кобизької сотні 1649 р.).

Шендюх Осип Матвійович – сотник дівицький Ніжинського полку (? – 1688.12. – ?), (? – 1703 – 1710.08. – ?).

Шендюх Петро Петрович (1755 – ?) – син сотенного возного дівицького, значковий товариш Чернігівського полку. Корнет, мав 26 підданних у с. Салтикова Дівиця. Д.: Євфимія N Радошевська, донька сотенного отамана.

Шендюх Семен Петрович (1753 – 1811 – ?) – службу розпочав у 1769 р. полковим канцеляристом Ніжинського полку, абшитований сотеним отаманом 28 лютого 1774 р. Д.: Настасія Самарська, донька священика.

Шендюх Степан Іванович (1759/1760 – ?) – син писаря сотенного дівицького, службу розпочав з 1777 р., канцелярист ГВА (з 1778), значковий товариш (з 1781), абшитований значковий товариш (1790), корнет, мав 82 підданих у с. Салтиковій Дівиці (1790). Д.: Уляна N Бажан, донька значкового товариша.

Шенявський Іван – писар Ніжинського полкового суду (? – 1656 – ?), писар полковий ніжинський (? – 1657.04. – ?).

Шепеленко Григорій – козак Новгородської сотні. Значковий товариш за універсалом Стародубського полковника Дуки Жоравки (1718.20.11. – ?).

Шепеленко Семен – сотник 1-ї полкової Переяславської сотні.

Шепеленко Фрол – сотник любецький Чернігівського полку (? – 1697 – ?).

Шепелич (Шепеленко) Григорій – сотник Новгородської сотні Стародубського полку (? – 1718.11. – ?), значковий товариш Стародубського полку (з 1718.17.11.).

Шепелич Іван Андросович – шляхтич, 2 січня 1699 р. полковник Миклашевський взяв його під «протекцію полковничую» і він уже "не належал более до корогвы Новгородской», а до «значку полкового нашего». Військовий товавриш (1723). Д.: (1723) Оксана NN, вдова жителя с. Рикова Новгородської сотні Шепеленка, з яким мали сина Івана

Шепелич Іван Іванович – син військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?). У 1735 р. артилерійський хорунжий у поході, у 1737 р. доправляв з монастирів і духівництва коней, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха.

Шепелич Петро Андросович – шляхтич, житель веребенський. Військовий товариш (? – 1678 – 1680 – ?). Отримав «от пришлих полковников» селище Турейково Болоцеховського куреня Почепівської сотні, яке за ним було підтверджене універсалами Стародубських полковників Тимофія Олексійовича (1678.18.02.), Григорія Карповича (1680.8.02.).

Шепелявий N – військовий товариш Полтавського полку.

Шепелявий Гаврило – військовий товариш Лубенського полку (1745), мав у Чигриндубраві житловий двір і шинок, 1 підсусідка, який мешкав у його хаті.

Шепелявий Данило – значковий товариш (1762) у Чигриндубравській сотні Лубенського полку.

Шепелявий Іван – значковий товариш Лубенського полку (1762).

Шепель N – значковий товариш (1781), житель глухівський.

Шепель Василь – сотник білицький Полтавського полку (? – 1682 – ?).

Шепель Федір – покозачений шляхтич, сотник білицький (1666), (? – 1693.05. – 1695.06. – ?).

Шепитько N – полковий канцелярист (? – 1781), значковий товариш Миргородського полку (1781.05. – ?).

Шеремет Захар Семенович (1732/1738/1741 – 1790 – ?) – з козаків, службу розпочав 1 січня 1751 р., значковий товариш Лубенського полку (з 1772.20.12.), аб-

шитований військовий товариш (1779.17.07. – 1788 – ?). Проживав у Сенчі, де мав 1 хату підданих. Д.: Параска Яківна N (1738 – 1790 – ?), донька священика.

Шеремет Йосип (1712 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), разом з Іваном мав 47 підданих у с. Масани і 1 «деревнє». Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марфа NN, донька священика.

Шеремет Тарас – сотник стайківський Канівського полку (? – 1649 – ?).

Шеремет Тимофій Федорович – син козака, шляхтич, сотник сердюцького полку Стефана Яворського (1689), отаман городовий погарський (? – 1695.04. – ?), (? – 1701.04. – ?), сотник наказний погарський Стародубського полку (1697.08.)

Шерпило (Шарпило) Онисько – Шарпило Онисько і Сидір – козаки сотні Кулаги Канівського полку (1649), комісар Війська Запорозького на острозьку комісію (3.07.1670) від Канівського полку.

Шерстяк Іван – наказний отник власівський Миргородського полку (1721.02.).

Шефранков Мартин – сотник Ольховецької сотні Білоцерківського полку (? – 1653.12. – 1654.03. – ?).

Шибайленко Василь – сотник царичанський Полтавського полку (? – 1695.03. – 1697.04. – ?).

Шибіга N (з Гоголева) – сотник охотницького полку Івана Московки (1660).

Шигрин Данило – син військового товариша. Значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.01.).

Шигрин Яків – син військового товариша. Службу розпочав з 29 січня 1770 р., полковий канцелярист (з 1773.25.09.), значковий товариш Миргородського полку (з 1781.29.01.).

Шидловський Андрій – сотник київський (1691 – ран. 1693).

Шидловський Гаврило Андрійович – абшитований військовий товариш Стародубського полку (1787). Мав 22 підданих у Стародубському повіті. Д.: Васа NN, донька шляхтича. Мали синів Андрія і Михайла.

Шийка Микита – значковий товариш Прилуцького полку.

Шийка Степан – військовий товариш. Його донька заміжня за сином військового товариша Данила Боровика, який до свого додав і її прізвище. Їх нащадки Боровченки-Шийки мешкали у м. Смілі Лубенського полку.

Шийкевич Захар Іванович (? – 1628 – 1704) – шляхтич гербу «Шеліга» змінений. Був підписком ГВК у гетьмана Виговського. За Ю.Хмельницького – кандидат на уряд військового писаря. Ніжинський протопоп М.Філімонович писав у кінці 1659 р. до Ртіщева: "злохитренном и лукавом человеце Захарке писаре, который не...на милость Е.Ц.В-ва, понеж освобожден есть от смерти. Добра Е.Ц.В-ва и всякого народа русского не хочцет... Захарка от Нежина поехал до Чигирина. Юрья Хмельницкого учат превращати, и наговорил с Ковалевским, чтоб Переяславских пунктов или статей, на раде явно...по договору учиненных и поставленых, гетман непринимал». Крім того, Філімонович вважав за потрібне, щоб Шийкевич писарем військовим не був, «другой то Груша превратник». У червні 1659 р. був писарем при наказному гетьмані Івані Скоробагатому, під Ніжином потрапив у московський полон. У кінці 1659 р. найбільшим впливом на Ю.Хмельницького користувався осавул генеральний Іван Ковалевський. Він разом з Захаром Шийкевичем умовляли, щоб гетьман Переяславських статей не приймав. Про зв'язки Шийкевича з В.Золотаренком вказував Філімонович, що «я боюсь чтобы и нашего полковника Золотаренка не превратил...понеже я не всегда с ним». Був полковим писарем ніжинським і у березні 1660 р. був разом з полковником В.Золотаренком на Борисівській конференції. Потім працював у ГВК і за Брюховецького обирався військовим писарем. Документи згадують його на цій посаді 2 травня 1664 р., 5 травня 1665 р. під час облоги Чигирина, у грудні 1665 р. Член делегації гетьмана Брюховецького до Москви у 1665 р. Звинувачений там у тому, що «чинятца многіе налоги и тягости, и ставитця онъ Захаръ пышнее боярина и гетмана, и бьет и увечитъ многихъ людей невинно» (забив двох підписків і сина полковника Сербина). Старшина просила царського указу стосовно нього. Був засланий до Сибіру (на Лєну) (1665 – 1669 –). Мабуть, лише з приходом до влади Мазепи повернувся в Україну. 18 лютого 1688 р. його підпис уже стоїть на резолюції у справі грабунків майна гадяцького полковника Михайла Бороховича. Став військовим товаришем (? – 1689.23.11. – ?), отримав царське підтвердження на с. Шабалинове, озера, млини та інші належності. Трійка значних військових товаришів у складі Захара Шийкевича, Якова Жураховського та Василя Ігуменського збирала влітку 1690 р. переяславських полчан «прислухалися их голосам, кого б они похотіли у себе міти полковником». У 1694 р. ці ж старшини вчинили "розыск" про належність млинів на р. Котор і поділили їх між Межигірським і Київським Братським монастирями. Значний військовий товариш (? – 1690. – 1703.17.06. – ?), «на судах Войска Его Цар. Пресвіт. Вел. Запор. енеральных», в одному із документів названий писарем гетьманським. Д.: (1658) N Яківна Воронченко, донька полковника прилуцького.

Шийкевич Костянтин Захарович – власник с. Шабалинівки (? – 1688 – 1689 – ?). Значний військовий товариш (1689), супроводжував гетьмана у поїздці до Москви.

Шийко Григорій – полковник корсунський (? – 1674).

Шикудка Василь (1757 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Ганна NN, донька священика.

Шикудка Стефан (1707 – ?) – Абшитований військовий товариш (1781.10.08. – 1788 – ?). Мав 65 підданих у 1 селі і 1 «дєрєвнє» Чернігівського полку. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.Д.: (1758) Татяна Артемівна Федосова (? – ран. 1790.31.05.), донька значковаго товариша.

Шикудка Яків (1750 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788).

Шиленко Іван – наказний сотник полковий Прилуцького полку (1737).

Шиленко Лазар – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Шиленко Онисим – військовий товариш Стародубського полку (1700).

Шило Гаврило – сотник полковий київський. Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви (1665.10.).

Шило Іван Васильович (? – 1642 – 1702 – ?) – генеральний осавул у регіменті гетьмана Ханенка (? – 1671.11. – ?), сотник кобеляцький (? – 1679.11. – ?), значний військовий товариш у Полтавському полку (1702).

Шило Корній – козак сотні полкової, абшитований значковий товариш Прилуцького полку (1755.10.07. – 1779 – ?). Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Шило Ярема – сотник Київського полку, який їздив у 1666 р. до Москви у складі делегації гетьмана Брюховецького.

Шило-Отрада Олександр (1729 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Мав 13 підданих у Ніжині. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Ніжинського повіту. Д.: Єфросинія Кирилівна N, донька священика.

Шимановський Григорій – військовий канцелярист (1774). Служив у Гадяцькій полковій рахунковій комісії (1774).

Шиман-Шимоновський Андрій Андрійович (? – 1733 – 1772 – ран. 1781) – син священика грунського, службу розпочав з 1748 р., писар сотенний грунський (1763.7.09. – 1764), отаман сотенний грунський (1764.17.02. – 1772 – ?), сотник грунський (помер відразу по призначенню). Д.: Ганна NN (1738 – ?), мала 5 підданих.

Шиман-Шимоновський Василь – козак сотн 1-ї Зіньківської (1649), сотник зіньківський, полковник зіньківський (? – 1662.04. – 1666). Підписав акт у соборній Преображенській церкві міста Козельця 16 квітня 1662 р. про обрання гетьманом Якима Сомка. 9 травня 1663 р. побудував грунську Святомикольську церкву. Підтримав Брюховецького. 2 квітня 1666 р. надав на «обітель святого Спаса» у Скельский монастир млинок. Родина належала до білоцерківського шляхетського роду Шимоновських. Були пов'язані якимось родинними зв'язками з білоцерківськими шляхтичами Трощинськими.

Шиман-Шимоновський Григорій – син священика, військовий канцелярист (1739 – 1754 – ?), наказний сотник грунський (1758).

Шимка (Шипко) Юсько – значковий товариш (1735). Мешкав у полковій сотні Лубенського полку.

Шимка (Шипко, Щипка) Олександр Юськович – син значкового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1743 – 1769 – ?). Мав у Лубнах двір житловий, хутір при урочищі Хорольські Колодязі (1747). У 1769 р. «глибока старість і крайня бідність і нездатність до військової служби», перебував вдома. Житель лубенський.

Шимка Максим (1719 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 6 підданих у 1 місті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва Д.: Марина NN, донька козака.

Шимка Сидір (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Наталія NN, донька козака.

Шимоновський Григорій – наказний сотник грунський (1758).

Шингирей Іван – козак сотні Кулаги Канівського полку (1649), наказний полковник канівський (1650.09.).

Шинкаренко Прохір (? – 1629 – 1682 – ?) – козак сотні Євхимової у реєстрі 1649 р., осавул полковий канівський (ран. 1662 р.). Сотник остерський Київського полку (1678 – ?), (? – 1682). Д.: Марія Іванівна Лебідь, жителька Піївська (1662), її батько козак сотні Євхимової у 1649 р.

Шипаленко Михайло – сотник сенчанський (1649).

Шипало Михайло – сотник лохвицький (? – 1649 – ?).

Шираєвський Федір (1723 – ?) – службу розпочав 20 березня 1745 р. козаком, значковий товариш, військовий товариш Лубенського полку (? – 1782 – ?).

Ширай Андрій – значковий товариш Прилуцького полку (1740).

Ширай Андрій Іванович (бл. 1725 – 1777 – ?) – отаман сотенний бакланський (1767 – 1769), 11 вересня 1769 абшитований через старість значковим товаришем. Д.: 1) (1764) Тетяна Василівна Завадовська (бл. 1744 – ?), донька бунчукового товариша; 2) (1768) Олена Федорівна N (бл. 1727 – ?).

Ширай Андрій Михайлович (бл. 1760 – 1806.18.06.) – службу розпочав бунчуковим товаришем (1771.10.05. – 1780). Навчався у пансіоні Івана Масона у Петербурзі (1780).

Ширай Гаврило Овдійович (? – 1630 – ран.1690) – отаман курінний у Погарській сотні (1654), отаман і сотник бакланський Стародубського полку. Отримав гетьманський універсал Самойловича на ґрунти куплені і надані: у с.Михайлівці млин на р. Бойні у два камені і ґрунт у Боклані. В універсалі Мазепи згадувалось, що він "от килко десять лет войскових услуг" надавав війську.

Ширай Данило Федорович (бл. 1728/1732 – ран. 1781) – військовий канцелярист ГВК (? – 1757), бунчуковий товариш (1757.26.06. – 1773 – ?). Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило 8 найманих людей. Власник с. Шираївки (Лемешівки), де мав приїжджий дім, сл. Колибель, д. Новицької, д. Рудні Хотинської, с. Гордіївни, частини с. Паньковичі, хут. Розритівського. Д.: Олена Єгорівна Теплова (? – 1760 – 1784 – ?).

Ширай Захар Спиридонович (1714 – 1782 – ран. 1785) – шляхтич гербу «Лис», вийшов з Орші з польської нації в російську, де «свойственні» його бунчукові товариші Шираї жили. У 1743 р. жив у м. Стародубі, міщанин Стародубський (1743–1753). У 1753 р. включений до сотні Новоміської козаком. Потім за службу отримав чин значкового товариша (1760.19.07.) і звільнений від служб до зростання дітей. Тримав сотенне новоміське правління (1761.12.). Ґрунтів не мав, харчувався з дворів. Його рідний брат Андрій також був козаком. Абшитований значковий товариш у Стародубському полку (1760.19.07. – 1764 – ?). У 1762 р. продав двір (2 хати житлових, 1 людська, 4 комори, 1 конюшня, 1 кімната та 1 сіни прибудовані) у Стародубі на землі шляхетській козаку Данилу Циганку, мав у 1764 р. у Стародубі 1 хату, в якій жила 1 наймана людина. 19 березня 1768 р. звільнений у чині полкового хорунжого, яким був і у 1780 р. Бунчуковий товариш в абшит за старістю (1780.8.04. – 1782 – ?). Основоположник роду Спиридонових. Д.: (з 1749) Марія Романівна N (бл. 1727 – 1785 – ?), вдова підканцеляриста Сергія Чернявського.

Ширай Іван Іванович (бл. 1740 – ?) – син сотника бакланського, службу розпочав з 1758 р., полковим канцеляристом, військовий товариш (1765.23.12. – 1783), абшитований полковий хорунжий (з 1783.6.08.). Д.: Гафія Андріївна Силович (1747 – 1818), донька бунчукового товариша. Мали синів Василя, Андрія, доньок Дарію, Марію.

Ширай Іван Опанасович (бл. 1702 – ?) – отаман сотенний бакланський (1727.08. – 1761.12.), наказний сотник бакланський (1729), сотник бакланський (1730–1731). Д.: (1726) Марфа Костянтинівна Ракушка-Романовська (бл. 1712 – 1764 – ?).

Ширай Іван Стефанович (1727–1766) – бунчуковий товариш (1746–1766). 12 квітня 1752 р. уступив швагру Степану Косачу свій двір за фортецею стародубською. Мав 27 посполитих дворів у с. Спиридоновій Буді у Топальській сотні (1764). Мешканець с. Щербиничів (1754). Мав у Стародубі двір, у якому під час Рум'янцевської ревізії було: 2 хати житлових, 1 комора, жив без найму Іван Цап. Двір дістався від предків, «кріпостей» не було. Осадив сл. Великий Бор у Новоміській сотні, власник д. Поповки, д. Паконь, частини с. Паньковичі. Д.: (1754) Марія Петрівна Носикевич-Пригара (бл. 1732 – 1771 – ?), донька значкового товариша. Її племінник бунчуковий товариш Іван Завадовський.

Ширай Іван Федорович (1736/1738 – ?) – бунчуковий товариш (1757 – 1768 – ?). У 1768 р. у Стародубі мав 1 двір, 2 хати, у яких жило 2 найманих людей. Двір дістався від предків, крепостей не було. Мав другий двір у Стародубі: 4 покої житлові, 1 людський, 1 конюшня, 3 кімнати, 1 кладова, 2 сіней, 1 льодовня, 1 погріб дерев'яний ходовий. Двір на землі, купленій його дідом бунчуковим товаришем Степаном Спиридоновичем Шираєм 21 березня 1703 р. у Марії Римащихи жительки стародубської за 800 золотих. До двору у крамному ряду належали 22 комори, збудовані на дворовому місці. Вони здавалися місцевим і приїжджим купцям. Йому належав ще один двір на 7 хат житлових, 2 людських, 2 комори, 1 конюшня, 1 баня, 1 хата людська стара, лядник 1. Біля цього двору в іншому 2 хати людських та 1 комора. У дворі жив його робітник. Двори збудовані на землі, яка дісталась Івану спадково по розподілу його з братами. До двору належали: млин на р. Петрашинській на 2 камені, який молов навесні, коли піднімається вода. В озері Петрашинському рибна ловля з обох сторін, риба дрібна використовувалася для дому і не продавалася. Винокурня при дворі, в якій вино гаряче цідилося тимчасово, залежно від хлібного врожаю. Вино вживалося і продавалося. Город біля двору конопляний, який він купив у різних людей, коноплі висівалось чотири чверті і три чвертка. У полі орна земля на 2 загони, які дістались купівлею: 1-й у 1758 р. від міщанина Терентія Олійника, 2-й 1759 р. від померлого осавула Якова Горилки, земля непридатна і тому запущена й заросла. Ліс сосновий і березовий від Стародуба у 6 верстах, у якому сінокіс на 20 возів сіна поганої трави. Другий ліс сосновий поблизу на дрова і при ньому сінокіс з поганю травою, тому також запущений. Третій ліс з сінокосом у 10 верстах від Стародуба дубовий і березовий на дрова і сінокіс на 15 возів сіна посередньої трави. Перший з них дістався Шираю купівлею у 1753 р. від доньок померлого козака другої полкової сотні Пилипа Янченка Домінікії і Євдокії, другий у 1755 р. від міщанина Артема Ніжинця, третій заставлений йому за 25 карбованців від померлого козака полкової сотні Федора Шатковського.

Ширай Йосип Захарович (бл. 1768 – 1838) – службу розпочав з 17 жовтня 1776 р. і за служби батька призначений сотенним отаманом, військовий товариш (? – 1785 – 1786), корнет. Д.: Наталія Михайлівна N, донька купця.

Ширай Максим – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1732 – 1740 – ?). Д.: NNN, його удова мала 2 посполитих у с. Боршні Переволочанської сотні.

Ширай Матвій – полковник козацький (1611).

Ширай Микола Андрійович (1744 – 1824.1.06.) – службу розпочав 1760 р. полковим канцеляристом. З 4 квітня 1772 р. возний Стародубського повіту, з 1779 р. – почмейстер стародубський, військовий товариш (1787). Д.: Феодосія Мойсеївна Холодович (бл. 1751 – ?), донька священика.

Ширай Михайло Степанович (1720/1723 – 1784 – ?) – син бунчукового товариша. Службу розпочава з 1746 р., бунчуковий товариш (1746 – 1769 – ?), присутній у ГВС (з 1751), з 1752 р. при гетьмані у Москві. Підкоморний (1768). Володів д. Творишин. Д.: Марія Василівна Гудович (? – ран. 1786).

Ширай Петро Андрійович – козак сотні Новоміської (1753 – 1766). Отаман сотенний (? – 1770). Військовий товариш (1770.17.12. – ?). Бурмістр стародубський (1775 – 1779 – ?). Суддя полковий (? – 1778 – 1783 – ?). Казначей Мглинського казначейства (1783). Д.: Мотря Іванівна N, донька купця. Мали синів Григорія, Микиту, Андрія, доньку Марію.

Ширай Семен Федорович (1740/1741 – 1769 – ран. 1781) – бунчуковий товариш (1761 – 1769 – ?). Мешканець с. Гринева. Помер бездітним. Його сл. Чаченівка перейшла своякам.

Ширай Спиридон Спиридонович (? – 1712) – значний військовий товариш (? – 1709 – 1712). Д.: Марія Криштопівна Фридрикевич, донька сотника седнівського. Її сестринець Петро Гордійович Носикевич. У другому шлюбі за поляком, який помер безпотомно. Черниця Мошногорського монастиря, законниця Печеницького монастиря Анастасія (1731).

Ширай Степан Михайлович (бл. 1760 – 1841.31.07.) – службу розпочав з 10 травня 1771 р. бунчуковим товаришем, з 20 жовтня 1780 р. колезький асесор, прем'єр-майор Стародубського карабінерного полку (з 1785.7.04.).

Ширай Степан Спиридонович (? – 1738.3.05., Стародуб) – син війта. Військовий товариш (1705), значний полку Стародубського товариш (1706), значний військовий товариш (1708–1719). Значковий товариш (1723), «на сей час полковими делами правит» (1725). Бунчуковий товариш (? – 1725 – 1738). Від полковника М.Миклашевського отримав універсал на його ґрунт "Семковщину", давши посесію з дозволом поставити млин і хутір (1705.28.07.). 17 листопада 1708 р. отримав гетьманський універсал на сс. Гринівку, Будище і Попівку. 8 грудня 1708 р. отримав царську грамоту на сс. Гринів, Будище, Попівку, Солову, Костобобр, млини та інші маєтності. У 1717 р. купив греблю з млином на р. Почні у значного військового товариша Миколи Яковича Малишевського. Мав володіння у сл. Молодковій Мглинської сотні, у 1737 р. мав 2 малогрунтових не тяглих, 49 посполитих у д. Спиридонова Буда Топальської сотні. Д.: (1705) Марія Михайлівна Миклашевська (? – 1725), донька стародубського полковника. За нею у придане частина д. Случок.

Ширай Стефан – бунчуковий товариш Миргородського полку (1737 – 1752), мав двір житловий та 30 дворів посполитих у с. Поповка Голтв'янської сотні.

Ширай Терентій (Терех) Гаврилович (? – 1640 – 1700 – ран. 1713) – осавул сотенний бакланський (? – 1676.02. – ?), сотник заваблянський (з 1678.12.10.), наказний сотник бакланський (? – 1676.08 – 1679.02.), сотник бакланський (1679.09. – 1696.03. – ?). Отримав гетьманський універсал на маєтності, у якому гетьман зазначав про нього, як про «сотника бакланского з давних час» (1690.5.05.). Купив у Олек-

сія Нестеровича Шкляревича, поповича бакланського двір за 1300 золотих (1700.4.11.). Колишній сотник балканський (1700). Д.: Харитина Григорівна N (? – ран. 1733).

Ширай Терентій Іванович (бл. 1731 – ?) – значковий товариш Стародубського полку (1764–1777), абшитований значковий товариш (? – 1781 – 1787 – ?) у Бакланській сотні, 1769 р. у другій армії в поході. Д.: (1768) Гафія Василівна Гетун, донька значкового товариша. Мали дітей: Івана, Івана, Настасію, Параску.

Ширай Федір – бунчуковий товариш Миргородського полку (1741), проживав у с. Поповка Голтв'янської сотні.

Ширай Федір Степанович (бл. 1683/1697 – 1752) – навчався у єзуїтів (1713), знатний бунчуковий товариш (? – 1726 – 1742 – ?) у Стародубському полку. 1737 р. направлений на утримання Усть-Самарського форпосту. Володів сс. Гринівкою і Соловою за універсалами 1705 і 1706 рр., Скоропадського 1708 р., царською грамотою 1708 р. Володів у 1737 р. д. Гринівці 12 малогрунтовими дворами, 4 дуже убогими, всього 16, 10 людей у «расходах». Вибуло 2. Був у сулацькому поході (1726–1727). Отримав гетьманський універсал на маєтності свого померлого двоюрідного брата Петра Носикевича сл. Гордіївку, Ляденську Буду (1728.26.11.). Мешкав у с. Гринівці. У 1745 р. відбувся розподіл батьківських маєтностей з братами. Подарував двір у Стародубі своєму швагру, абшитованому підкоморію Василю Завадовському. Д.: 1) N Гордіївна Носикевич (? – 1732. 27.05. «жена пана Федора Ширая преставилась въ СтародубѢ маія 27»). 2) (1737) Настасія Петрівна Кулябка, донька значного військового товариша. 3) (1742) Ганна Михайлівна Корсак (бл. 1700/1713 – 1757 – ?).

Ширеда-Хмелевський Михайло Данилович – хорунжий полковий, мешкав у Стародубському повіті (1787). Д.: Мотря NN.

Ширмановський Олексій (1747 – ?) – службу розпочав з 1764 р., у 1767 р. 4 місяці був отаманом сотенним 1-ї Зіньківської сотні Гадяцького полку, отаман сотенний (з 1776.4.01.), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: Устина NN, донька священика.

Ширмовський Олександр (1747 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Мешкав у Зінківському повіті. Підданих не мав. Д.: Устина NN, донька священика.

Широгродський-Юскевич Пилип Михайлович – військовий товариш (1790). Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва Чернігівського повіту.

Широкий Федір (1730 – ?) – значковий товариш Лубенського полку (1777), військовий товариш (1788), мав 11 підданих у 1 хуторі. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Роменському повіту. Д.: Пелагея Римазова, донька козака.

Шитко Олександр – значковий товариш, житель лубенський (1747). Мав хутір у полковій сотні на урочищі Хоролські Колодязі (1747).

Шитко Юсько (? – ран. 1740) – значковий товариш (1735) у полковій сотні Лубенського полку. Д.: Феодора NN (? – 1740 – ?), проживала у Лубнах. Мабуть, їх син Семен був полковим канцеляристом (1740).

Шихуцький Василь Степанович (1762/1767 – 1813) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (? – 1788 – 1791 – ?). Д.: Ганна NN, донька священика.

Шихуцький Василь Якимович (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р. канцеляристом Чернігівського гродського суду, отримав чин сотенного отамана (1781.15.11.), військовий товариш у абшит (1784.1.03). За ним у Петрушині, де мешкав, 10 підданих (1808). Д. (1798) Ганна NN, донька священика.

Шихуцький Іван Степанович (бл. 1735 – 1808 – ?) – службу розпочав з 1751 р., полковий канцелярист чернігівським (з 1763), осавул полкової артилерії чернігівської (з 1764), військовий товариш (1774.7.07. – 1783). Мав у Чернігівскому повіті 6 хат підданих (1782), 10 підсусідків у сотні Ройській у с. Петришині та х. Стигунці. Був у поході в турецьку війну у 1771, 1772, 1773 рр. Абшитований осавул полковий (з 1783.6.08.), секунд–майор у відставку (з 1787.1.07.), мав 34 підданих у 1 селі. Д.: Євдокія NN (? – ран. 1789), донька козака.

Шихуцький Микола Степанович – син колишнього сотника Степана Шихуцького від другого шлюбу, народився у 1680 р.. Як і всі інші Шихуцькі, мешкав у Петрушині. Службу розпочав з 1706 р., Перебував у походах: «706 году в Полще под Замостем, 707 у Печерском на работе, 708 за Сожем в Черикове, 709 у Гомлю, 710 у Ирклееве, 711 в Каменном Затоне, 719 в Царичине, 723 в Терку». Отаман петрушинський (1708, 1711, 1729, 1730), наказний сотник ройський (1727.10., 1733.10. – 12.) і один з претендентів на сотенну посаду під час виборів 1738 р.. Д.: Гафія NN

Шихуцький Семен Степанович (? – 1650 – ран. 1746.25.05.) – старший син сотника Степана Шихуцького. Покозачений шляхтич (1669), приймав участь у походах 1687, 1689, 1693, 1694, 1696, 1697, 1701, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1713, 1719, 1722, 1723 рр. Товариш полку Чернігівського (1697), 6 травня 1697 р. купив за 30 коп. ґрунт у с. Петрушин у Ганни Андріївни Петрушин. Отаман с. Петрушина (1697 – 1706, 1717 – 1718, 1724), козак (? – 1727 – 1729 – ?), сотенний хорунжий ройський (? – 1734. 23.03. – ?), наказний сотник ройський (? – 1732 – 1734.03. – ?). Мав синів Тимофія (помер у сулацькому поході), Пархома, Пантелея. Тестаментом 25 жовтня 1745 р. «пахоту, двор Мазуровский, в коем он ныне живет, зо всем имеючимся в нем строением, также и садом при том дворе имеючися, огород в Киселевских», «другий огород Лавреновский», «гумно Бадаковское» відписав сину Пархому, «двор Ковбуновский также зо всем строением з садом и огородом, и при оном дворе огород Янековский», «там же чрез вигон и гумно Ковбуновское» сину Пантелею.

Шихуцький Степан Іларіонович (? – 1650 – бл. 1715) – покозачений шляхтич гербу "Порай". Засновник козацько-старшинської родини Шихуцьких, мешкав у Петрушині. Гадаємо, сотницький уряд обійняв по смерті Рашевського, у 1678 р. Можливо, утримувався на посаді до гетьмана Івана Мазепи, коли сотником став Микола Гребецький, ставленик нової партії. Сотник ройський (? – 1680.03. – 1681 – ?). У 1677 р. придбав у козака петрушинського Кузьми Кириловича Велигорського четверту частину Стигунківського ґрунту за 27 коп. (див. населений пункт Чепигівка) – чи не єдине володіння клану Шихуцьких, розташоване далеко від родинного маєтку у Петрушині. Записи 1692 і 1707 рр. засвідчують розширення земельних володінь Стефана Шихуцького (разом із сином від першого шлюбу Семеном) у Сти-

гунках. Свого часу О. Лазаревський опублікував акт 1678 р.: «Я, Роман Луцкович, и я, Федор Луцкович, братя родные, обыватели петрушинские, ведомо чиним, иже мы, маючи при себе отца нашего второго Стефана Шихуцкого, не тилко отца второго, а завласне первого, адже мешкаєм през килка рок, господарство наше сдержал, як мы мали от отца зостали были, и теперешнего часу так сумлене стало жадному, же юж господарство велико, и мы, будучи брат Роман и Федор Луцковичи, до позов жодних не вдавалися, толко на воли з другими пораховалися и раздел во всем учинили, так третюю часть дали отчимови Стефану Шихуцкому». Оскільки купча від 18 вересня 1710 року, за якою чернігівський міщанин Юхим Федорович Монгерка, маючи в Чернігові «двор з будовлею», продав його «на вечност Роману и Хведору Лучченимъ Велиигоцкимъ и Семену Шихуцкому», дає змогу ідентифікувати Романа і Федора Луцковичів як Велігорських (Велігоцькі – зіпсований варіант прізвища Велігорських), то виходить, що дружиною Степана Шихуцького стала вдова Луцька Велігорського з двома синами. Відтак такі тісні контакти Шихуцьких з Велігорськими, як здається, здатні пролити світло на появу Шихуцьких у Петрушині – одружившись, Степан пристав у прийми до нової дружини, яка мешкала у Петрушині. Однак питання звідки прибув Шихуцький залишається відкритим. Позбувшись сотенного уряду Степан опинився у тіні старшого сина Семена. Лише у купчій 26 травня 1707 р. Степан Шихуцький названий серед «людей зацных и веры годных», які своїми підписами засвідчили купчу Кирила Гончаренка на «нивку» петрушинського жителя Яцка Тетері. У вересні 1715 р. уклав заповіт. Д.: (1678) Ірина NN, це її другий шлюб. Від першого шлюбу мала синів Романа і Федора Луцкевичів, мешканців петрушинських (1678).

Шихуцький Степан Тимофійович (1710 – ?) – правнук ройського сотника, син сотенного хорунжого, який загинув у сулацькому поході. Хорунжий сотенний ройський (1725 – 1764 – ?). 1730 р. був на лінії, на урочищі Човновій, у команді чернігівського полковника Богданова. 1733 р., після виступу у польський похід, повернувся з сотником ройським Бакуринським з м. Бобович Стародубського полку, відряджений до польського кордону за сотника, і був у команді полковника Кошелева у м. Любечі три з половиною роки. Учасник очаківського походу (більше ніж півтора роки) в команді генерального обозного Лизогуба (1737). Того ж року доставив до Києва зібрані в Чернігівському полку вози і сани. Був кандидатом у сотники ройськіе (квітень 1738). 1738–1741 рр. на Дніпровських форпостах нище Переяслава на чолі команди (16 редутів і козаками п'яти полків). Наглядав за сотнею возів, які перевозили «четверти муки и крупъ изъ Остерскаго въ Нежинскій магазинъ». 1741 і 1742 рр. у сотенному правлінні визначав «указныя и челобитческія дела», а також організовував до генерального огляду у Сосниці виборних козаків. 1743 р. складав ревізію Седнівської і Городницької сотні. 1744 р. на чолі форпостної команди (313 виборних козаків) Чернігівського полку в м. Любеч при майорі Горностаєві. 1744 р. командир команди виборних козаків Ройської сотні, які зустрічали імператриці Єлизавету в Києві. 1745 р. збирав з половини Чернігівського полку з козаків і посполитих «чиновничьи и служительскія деньги». 1750 р. з 23 виборними козаками і сотенним прапором був у Глухові на виборах гетьмана. 1751 р. збирав у Седнівській сотні «недоимочныя чиновничьи и служительскіе деньги за 1740–1751 годы». 1752 г. з командою козаків над р. Сожемъ "в береженіи маштовихъ колодъ" при бунчуковому товариші Тарновскому. 1754 р. супроводжував по польському кордоні київського віце-губернатора Костиріна і полковника Дебоскета. 1754 г. разом глухівським міщанином Микитою Борщем роздавав у полковій, Білоуській, Слабинській, Вибельскій, Березинській, Менській і Синявській сотнях грошей за сіно и солому, взятих для казенних волів. 1756 р. знаходився у прикордонній засіці в команді чернігівського полкового хорунжого Григоровича, цього ж року більше двох місяців в депутації в Любечі при Казанському полку у справі писаря слабинського Чернявського і любецького городничого Бубельника з прапорщиком Болховітіним. 1761 р. з 15 козаками і одним курінним отаманом знаходився більшее року в раз'їздах від слобод Добрянки і Радулі і від кордону за 30 верст, «в береженіи тайнаго за границу табака провозу». 1763 р. на вимогу бунчукового товариша Фридрикевича організовував опис робіт в Ройській сотні рабіт по встановленню кордону. Абшитований хорунжий сотенний. Мав жилий дім у с. Петрушин (1767), до якого крім іншого належали 3 вітряних млини, пасіка на 5 вуликів, винокурня. Мав 65 підданих у 1 селі і 1 «деревнє». Його сини за ревізією були неправильно записані в козаки. Д.: Дарія Одинець.

Шихуцький Федір Петрович (1728 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку.

Шихуцький Яків Миколайович (бл. 1710 – 1765 – ?) – 1734 і 1735 рр. був відряджений з Плясецького форпосту з командою (50 козаків) за сотника при підполковнику Ревельськаго драгунского полку Максимі Кропозові в польський похід. 4 місяці був у Царичанській фортеці. 1736 р. був у кримському поході під командою чернігівського полкового обозного Сангурскаго. У листопаді 1736 р. – листопаді 1738 рр. відряджений за сотника над козаками в Київ для фортифікаційних робіт. 1739 р. був сотенним командиром на різних форпостах за Переяславом, відряджений за сотника над 60 козаками в хотинський похід. 1740 р. за сотенного командира на р. Буг на размежуванні кордону з турецьким послом. Хоружий полкової артилерії (1741–1763). осавул полкової артилерії (1763.14.06. – 1764). абшитований осавул полкової артилерії (1767). Мав бездворну хату і жилий дім у с. Петрушин (1767), де була винокурня. Д.: Марія NN.

Шихуцький Яків Степанович (1762 – 1798 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), разом з братом Василем мав 41 підданого у 1 селі. Д.: Єфросинія NN, донька дворянина.

Шихуцький Яків Якимович (1752 – 1792 – ?) – службу розпочав у Чернігівському гродському суді у 1765 р., отаман сотенний білоусівський (1775.12.12. – 1784), абшитований військовий товариш (1784.1.03. – 1792 – ?). Д.: Єфросинія Василівна Рашко, донька сотенного отамана.

Шиш Дем'ян (1698 – ?) – службу розпочав з 1737 р. хорунжим сотенним, осавул (1760–1768), отаман сотенний моровський (1768 – 1779 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Підданих не мав. Рід внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька посполитого.

Шишка Йосип – військовий товариш (1760), господар замку Гадяцького (1760), сотник сосницький (1765.12. – 1768).

Шишка Олександр – значковий товариш Лубенського полку (1767).

Шишка Федір Лукич – син козака остапівського, отаман городовий остапівський (1737), наказний сотник остапівський (1739)

Шишкевич Григорій (? – 1680 – 1723) – призначений особисто Петром I сотником новомлинським Ніжинського полку (1708.1.12. – 1722), бунчуковий товариш. З 1715 р. по 1729 р. розглядалася справа про взаємні суперечки і наклепи Шишкевича і новомлинського священника Михайла Васильовича. Священика відстоював протопоп Борзнянський, Новомлинський і Коропський Василь Величковский (1716). У 1716 р. між ним і священиком відбулася сварка. 1716 р. ГВК розслідувала справу про образи ним царя і гетьмана. У 1717 р. невчасно повернув борг козаку Семену Леонтієвичу. Захопленням майна, побоями, примушенням до підданства викликав скарги міщан новомлинських (1717–1720). Жителі скаржились на гвалтування жінок та інші знущання, на звільнення від служби взятих ним під протекцію козаків, побив Якова Перехреста і Тимофія Самойловича. Шишкевич повернув майно жителям сотні і виплатив Павлу Дубині гроші за 30-літню службу, відшкодовували збитки його дружина Уляна та син Іван. Ранговим наданням було с. Ріжки. 15 травня 1719 р. йому був направлений відкритий лист про повернення захоплених ґрунтів, заборону використовувати працю міщан і козаків у приватному господарстві, про заборону міняти сотенну, міську і сільську старшини без відома вищих органів влади. Мав двір у м. Нових Млинах, яким 1736 р. володіла його вдова Уляна і жив син Пантелеймон. Д.: Уляна Григорівна Троцька (? – 1690 – 1736 – ?), донька бунчукового товариша. 1723 – вдова. У 1730 р. передала онуку Петру Тимофійовичу Піковцю млин на р. Остер, греблю під Переяславом, яку раніше Володимир Максимович уступив зятю бунчуковому товаришу Івану Кулябці.

Шишкевич Григорій Іванович – наказний сотник новомлинський Ніжинського полку (1767).

Шишкевич Данило Якович – військовий товариш. Проживали у хут. Микитівка Янпольської сотні, де мали 16 дворів посполитих, 3 винокурні. Мав 48 підданих, володів с. Березою.

Шишкевич Іван Григорович (1703 – 1763 – ?) – син бунчукового товариша, бунчуковий товариш (1723–1728), сотник новомлинський (1728 – 1750). Звинуватив значкового товариша Олексія Самойлова у розорені новомлинської ратуші, захопленні приходно-розходних ратушних книг, скрині з грошима. Мав шинок у Нових Млинах (1736). У 1736 р. знаходився з сотнею у Кременчузі. За донесенням генерального писаря Михайла Турковського ГВК видала універсал про заборону Шишкевичу шинкувати у писаревому ранговому селі Головенці Новомлинської сотні. Бунчуковий товариш (1750–1760), абшитований бунчуковий товариш.

Шишкевич Іван Іванович (? – ран. 1783) – син сотника новомлинського, сотник новомлинський (1751–1773). Сотник 1-ї Борзнянської сотні Ніжинського полку (? – 1760.09. – 1769). У 1760 р. купив у Борзні у полковника Василя Часника землі на 20 днів і пустих плеців чотири. 1765–1766 рр. Ніжинська полкова канцелярія вела справу про хабарі і підробки його, возного Ніжинського гродського суду Темрянського, сотенного писаря Тичини. Д.: Катерина Яківна Кожуховська-Якимович (1740 – 1783 – ?), донька бунчукового товариша.

Шишкевич Леонтій (бл. 1700 – ?) – службу розпочав з 1731 р., військовий товариш (з 1741), полковий осавул.

Шишкевич Олександр – хорунжий ГВА (? – 1728 – ?), бунчуковий товариш (1736 – 1737), житель новомлинський, хорунжий ГВА (? – 1739 – 1749), осавул ГВА (1749.6.05. – 1751 – ?). Мав двір у м. Нових Млинах.

Шишкевич Пантелеймон Григорович (? – 1736 – ?) – син бунчукового товариша, військовий товариш.

Шишкевич Петро Леонтійович – бунчуковий товариш, мав 235 підданих, за полкового осавула, проживав у с. Микитівці (1787). Д.: Пелагея N Омелянович, донька бунчукового товариша.

Шишковський Іван – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1729.09.).

Шиян Микита (? – ран. 1784) – військовий товариш (з 1766.13.01.), абшитований військовий товариш Прилуцького полку (1772).

Шкабура Овсій – сотник баришівський Переяславського полку (? – 1649 – ?).

Шкарепа-Шафорський Артем (1758 – ?) – абшитований військовий товариш (1788). Мав 11 підданих у 1 «деревне». Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька козака.

Шкляр Михайло – сотник чигриндубравський. Тримав с. Сидори два – три роки.

Шкляревич Андрій – службу розпочав колезьким канцеляристом у 1772 р. у Малоросійській колегії, сотник хмелівський (1773.03. – 1783). Д.: N Василівна Губчиць, донька абшитованого полкового осавула.

Шкляревич Василь – значковий товариш Лубенського полку.

Шкляревич Максим Михайлович – син сотника чигриндубравського, значковий товариш Лубенського полку (1727 – 1751 – ?), у 1735 р. був у кримському поході, у 1736 р. був висланий за указом ГВК у Чигриндубровську сотню у похід до березня 1737 р., у 1738 р. був у поході при Дністрі. Учасник очаківського походу (1737). У 1745 р. мав житловий двір у Ромнах.

Шкляревич Опанас Прокопович – сотник (? – 1744), писар полковий лубенський (1744 – 1751 – ?), сотник хмелівський (? – 1756 – 1768), суддя Роменського земського повітового суду (1768 – 1770 – ?). 1768 р. його звинуватив козак Волошин у захопленні у його батька землі. Колезький асесор (1783). Д.: Уляна Андріївна Полетика (? – ран. 1783), донька бунчукового товариша. Мали 7 синів.

Шкляревич Петро Опанасович (1741 – ?) – син сотника, сотник хмелівський (? – 1770 – ?). У 1772 р. звинувачений козаками сотні у привласненні грошей і зловживаннях. Бунчуковий товариш (? – 1783 – 1787 – ?). Біля с. Старого Дрокова мав шинок.. Д.: Тетяна Гнатівна Часник, донька компанійського полковника. За нею придане: 51 підданий у с. Ліски Прилуцького повіту, 69 підданих у с. Красилівці Борзнянського повіту, 372 у с. Луговиці Новгород-Сіверського повіту.

Шкляревич Петро Петрович (бл. 1724 – ?) – син священика, навчався у КМА (1737 – 1744 – ?), сотник хмелівський (? – 1762 – ?). Його «сказка» про служби датована 1762.

Шкляревич Федір Артемович – шляхтич гербу «Косцеша», військовий товариш у Стародубському полку, обер-провіантмейстер (1787), мав 11 підданих у Новоміському повіті. Д.: Марія Василівна Карпова, донька поручика. Мали синів Івана та Василя.

Шкляревський Максим Михайлович – син сотника чигринодубравського, значковий товариш (1727–1737), учасник очаківського походу (1737). Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Шкляревський Микита – шляхтич гербу «Сулима» змінений. Військовий товариш (1728).

Шкляревський Михайло – сотник чигриндубравський (2-3 роки, ран. 1730).

Шкода Федір – козак Дівицької сотні Ніжинського полку (1649), сотник 1-ї полкової Переяславської сотні (? – 1653.06. – ?).

Шкода Ярмола (? – 1629 – 1689 – ран. 1703) – козак сотні Домонтівської (1649), сотник домонтівський (? – 1659.05. – ?). У 1689 р. разом з рідним братом Максимом продав ґрунти у Домонтові сотнику домонтівському Стефану Томарі.

Шкоденко Малик – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Шкорупа-Шафаростов Григорій Іванович – сотник лубенський (? – 1712 – 1714 – ?).

Шкорупа-Шафаростов Іван – сотник лубенський (? – 1712 – 1714.30.10. – ?). Можливо, син Григорія Шкарупа-Шафоростова, отамана городового лубенського (? – 1700.12.10. – ?).

Шкраба Мартин – військовий товариш Стародубського полку (1703). Мав маєтність у Почепській сотні.

Шкрабко Фесько – сотник піщанський Переяславського полку (?–1676.02. – 1682.08. – ?).

Шкрад-Хмелевський Леон Христофорович (бл. 1628 – ?) – син реєнта канцелярії гродської стародубської, полковий хорунжий Стародубського полку (? – 1650 – ?).

Шкред-Хмелевський Михайло Дем'янович – отаман сотенний (1781), полковий хорунжий Стародубського полку (1782 – 1787 – ?), у с. Хмелівці володів 6 підданими. Д.: Матрона NN, донька шляхтича.

Шкура Василь – значковий товариш (? – 1741 – 1752 – ?), жив у Омельницькій сотні.

Шкура Василь Григорович – значковий товариш (1787). Д.: Катерина Василівна N, донька значкового товариша.

Шкура Василь Опанасович – син значкового товариша, абшитований військовий товариш (1783). Мав у м. Вороніжі 23 підданих. Д.: Марія NN, донька священика. Мали синів Григорія, Андрія, Івана, Василя, Миколу, Олексія, Олександра.

Шкура Захар – службу розпочав з 1739 р., значковий товариш (з 1757), «сказка», возний Богацької сотні (1767), отаман сотенний омельницький (1772.15.05. – 1774 – ?), значковий товариш (1782). Військовий товариш. Мав 15 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782). Д.: Ірина Дем'янівна Миколаєнко, донька козака Остапівської сотні Дем'яна Прокоповича. Мали синів Якова, Івана, Андрія, Кіндрата.

Шкура Іван Захарович (1761 – ?) – службу розпочав з 1771 р., значковий товариш (з 1781).

Шкура Іван Степанович – син сотника наказного воронізького, козак Воронізької сотні, писар сотенний воронізький (? – 1729 – ?), військовий товариш. У 1709 р. Скоропадський підтвердив за ним маєтності, а у 1729 р. гетьманським універсалом звільнений від повинностей.

Шкура Йосип – значковий товариш Ніжинського полку (з 1755.06.).

Шкура Опанас Іванович – син військового товариша, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1763 – 1766 – ?). У 1766 р. у нього захопив млин бунчуковий товариш Савич. Служив у Воронізькій сотні.

Шкура Яким – значковий товариш. У 1701 р. отримав гетьманський універсал на маєтність.

Шкура Яків Захарович (1760 – ?) – службу розпочав в 1770 р., полковий канцелярист (з 1773), значковий товариш (з 1781). Разом з братом Іваном володів 32 підданими (1783).

Шкурай Єлисей Семенович – військовий товариш Стародубського полку (1787). Д.: N Павлівна Холодовська, донька сотника.

Шкурай Костянтин Петрович – осавул полковий (1787), мав 15 підданих. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.

Шкурай Хома Петрович – значковий товариш (1787), мав 4 підданних. Д.: NNN, донька шляхтича. Мали синів Пилипа, Григорія, Якова, доньок Євдокію, Горпину, Гафію, Єфросинію, Марію.

Шкуратенко Іван – військовий товариш Прилуцького полку (1688). Д.: Настасія NN (? – 1715 – ?). У 1715 р. вона віддала на Густинський монастир свій сад у с. Боршній.

Шкурат-Носач (Мельниченко, Хороший) Іван – полковник прилуцький (? – 1648.17.06. – ?), сотник полковий Прилуцького полку (? – 1649 – ?), полковник прилуцький (? – 1651.03. – 1651.06.).

Шкуренко Семен Іванович – наказний сотник воронізький Ніжинського полку (1696.06.).

Шкурин Василь Григорович – значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець Воронізької сотні. Д.: Катерина Василівна N, донька значкового товариша. Мали дітей Хому, Григорія, Петра і онуків померлого сина Матвія, Григоря, Андрія і Федора.

Шкурин Василь Опанасович – значковий товариш Ніжинського полку (1787), мешканець Воронізької сотні. Д.: Марія NN, донька священика. Мали дітей Григорія, Андрія, Івана, Івана, Миколу, Олексія, Олександра.

Шкурка Василь – значковий товариш (1741).

Шкурка Кирило (? – 1700 – 1738 – ран. 1741) – козак остапівський (1723), сотник остапівський Миргородського полку (? – 1730 – 1731), хорунжий полковий миргородський (2-й; ? – 1735 – 1741), мав хутір. Д.: NNN (? – 1720 – 1741 – ?). Проживала в Остап'ї і володіла шинком,

Шлика (Шейка) Давид – значковий товариш Стародубського полку (1737).

Шликевич Данило Якович – абшитований військовий товариш (1787). Мав підданих у с. Березі Глухівського повіту.

Шликевич Леонтій (1701 – 1763 – ?) – козак Глухівської сотні. Значковий товариш Ніжинського полку (? – 1732 – 1741), мав двір приїжджий та шинок у м. Шаповалівці (1732), військовий товариш (28.01.1741 – 1763) «за служби отца и его самого». Осавул полковий. Мав у 1743 р. 2 двори, надав позику до військового скарбу – 50 коп. У 1751 р. під звітом за комісарство за будівництво гетьманського будинку у Глухові. Мав приїжджий двір у с. Рудаковці Ямпольської сотні (1738).

Шликевич Матвій Якович – військовий товариш.

Шликевич Петро Леонтійович – син полкового осавула. Бунчуковий товариш. Мав 235 підданих у Глу-

хівському повіті. Д.: Пелагея N Омел'янович, донька бунчукового товариша.

Шликевич Федір – військовий товариш Ніжинського полку (1769). Направлений у військовий похід (1769).

Шматович Іван Миколайович – сотник полковий Ніжинського полку (? – 1659.12. – 1660.01. – ?), городовий отаман ніжинський Шматович "после рады в Киеве прикреплен был нежинский отаман Шматович и того де атамана взяли старцы себе на поруки. И тот де атаман у старцов будто ушел, а отпустили ево старцы нарочно умыслом и велели ему Шматовичю собрав казаков и татар притить на городы черкаские».

Шмойленко Гаврило – сотник чериковський, вербейський і пропойський полку Нечая (1656).

Шнурчевський Василь (1708 – 1763 – ?) – з міщан, службу розпочав з 1730 р., відкупщик у Прилуцькому полку, військовий товариш (з 1740.26.02.). 1748 р. його образив і побив писар полковий київський Зіновій Борсук. 1749 р. його борг бунчуковому товаришу Андрію Марковичу знімався через ГВК. У 1749 р. намагався стягти борг у 2000 карбованців з відкупщика, значкового товариша Івана Новицького та марно. Вів жорстоку і нерівну боротьбу з Стороженками: судився з синами ічанського сотника Стефаном, Андрієм та Петром Стороженками (1737–1749), піддані Петра Стороженка покосили його траву та побили хуторного, захопили волів та розгромили хутір, Стефан Стороженко образив Шнурчевського. Вдова сотника Миницького Горпина Жуковська разом із своїм зятем Петром Стороженком побили вагітну дружину Шнурчевського. Лише у 1758 р. вдова Петра Стороженка Меланія повернула йому борг чоловіка. До цього додалася ще й суперечка з полковником Галаганом за володіння дворами у Ічні (1753), потім суперечка за сіножаті із сотником ічнянським Іваном Новицьким (1757). Бунчуковий товариш. Д.: Феодосія Луківна Жуковська.

Шнурчевський Іван (1728 – ?) – з міщан, брат Василя. Відкупщик у Київському полку «за учиненни в казне приращения» (? – 1745), військовий товариш (1745.16.10.), полковий писар прилуцький (1760–1775). 1749 р. з нього і брата Василя Шнурчевського намагався стягнути борг прилуцький полковник Григорій Галаган. У 1765 р. старшина Корибутівської сотні збирала гроші з козаків йому на хабар і ГВК розглядала цю справу. "Был штрафован у 1765 г., по определению войсковой генеральной канцелярии, за взятие у сотника Корибутовского Рудковскаго парчи и денег за привод у 1762 г. на верность ея и. в-ва той Корибутовской сотни разных чинов и козаков к присяге, сидением на пушке чрез два дня, всякого – по три часа; а после этого, у 1775 г., генваря 16, в полковой канцелярии арестованием сабли и сидением под караулом за ослушность в неисполнении полковника Прилуцкого предложения". Абшитований полковий писар (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: (1752) Ганна N Піроцька, донька бунчукового товариша. Мали синів Івана, Костянтина, Олексія.

Шнурчевський Олександр Васильович – син бунчукового товариша, військовий товариш (1788). Мешкав у Глухівському повіті. Д.: Ганна N Філонович, донька військового товариша. Мали сина Василя, доньок Марфу і Марту.

Шнурчевський Семен (1743 – 1779 – ?) – військовий товариш Прилуцького полку (1779). Д.: (1768) Параска Нестерівна Тодорська-Ракович (1748 – ?), донька значкового товариша.

Шовковпляс – сотник голв'янський Чигиринського полку (? – 1658.05. – ?).

Шолох Маско (Максим) – сотник наказний кременчуцький Миргородського полку (1714), козак кременчуцький (1723) Продав Кузьмі Лемешу байрачок на правому боці Дніпра проміж долиною Володковою. Мав сина Михайла (1736).

Шолудченко Гаврило – 20 січня 1714 р. отримав гетьманський універсал з затвердженням права володіння с. Гусиним у Чигриндубравській сотні. Сотник чигриндубравський. У 1725 р. рішенням Сенату відпущений в Україну.

Шолудько Данило (1741 – 1767 – ?) – службу розпочав полковим канцеляристом (з 1759.7.01.). Значковий товариш Полтавського полку (з 1765.13.02.).

Шолудько Іван – козак, значковий товариш (1748.17.02. – 1750 – ?), мав двір у с. Нові Млини і винницю на подворках.

Шолудько Ярема – сотник чигриндубравський (? – 1692 – 1703 – ?). 3 лютого 1695 р. отримав лист гетьмана на володіння с. Гусиним з тяглими людьми, підтверджений царською грамотою 23 лютого 1695 р.

Шолушич Андрій – шляхтич. Козацький старшина. 13 жовтня 1663 р. отримав в обозі під Чернявкою королівський охоронний універсал на маєтність від жовнірів. Ісай Шолудченко козакував у Жовнинській сотні Чигиринського полку ще у 1649 р.

Шорський (Шорсткий) Іван (? – 1656 – 1689 – ?) – шляхтич, городовий отаман (1676 – 1677, 1680, 1685 – 1689) і сотник наказний Переяславського полку (1687 – 1688), у 1678, 1687 рр. – у товаристві сотні. Сотник бориспільський (? – 1694 – ?). У 1680 р. купив грунт у Грицька Остаповича Тихого (це спадок його тестя Хвеська Товстого – козака у 1649 р.). Д.: Хвеська Шорська – вдова козачка у Борисполі (1726).

Шостак N – значковий товариш Лубенського полку. Рід внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Уляна NN (? – 1700 – 1734 – ?).

Шостак Андрій Опанасович (1727 – ?) – значковий товариш у Лукомській сотні (1762).

Шостак Андрій Опанасович (1736/1738 – 1788 – ?) – з шляхти. Службу розпочав з 20 травня 1754 р. полковим канцеляристом лубенським, значковий товариш (з 1757.6.03.), військовий товариш (1761.26.03.). У 1763 р. чорнуське сотенне правління скаржилось на нього за взяття під протекцію виборних козаків, звільнення їх від нарядів на Задніпров'я, за пограбування, образи та побиття козаків. Полковий хорунжий лубенський (з 1770.11.08), полковий обозний лубенський (з 1774.4.12. – 1780 – ?). Абшитований полковий обозний. Мав 139 підданих (1787) у двох селах і одному хуторі. Д.: 1) (1762) Євфимія Федорівна N (1732 – ?). 2) (? – 1771 – 1780 – ?) Ганна Василівна Христофорова (1746 – ?), донька військового товариша.

Шостак Григорій Опанасович (1741 – ?) – сужбу розпочав з 3 листопада 1756 р. полковим канцеляристом у Лубенській полковій канцелярії, військовий канцелярист у Малоросійському Скарбі (з 1760.1.01., сотник чорноусівський (1772.13.07. – 1783), абшитований сотник (1788). Мав 250 підданих у одному містечку, одному селі і одному хуторі (1788). Д.: Катерина Андріївна Новицька, донька бунчукового товариша.

Шостак Іван Опанасович (1725 – 1787 – ?) – шляхтич, службу розпочав 17 березня 1747 р. полковим канцеляристом, значковий товариш (з 1759.2.03.), отаман 2-ї Лохвицької сотні (1760), значковий товариш Лубенського полку (1769), у поході на лінії. Військовий товариш (з 1774.7.07.), абшитований військовий товариш (1788). Мав 110 підданих у одному містечку, одному селі і одному хуторі. Д.: Настасія Федорівна Тарасевич, донька сотника.

Шостак Ілля Опанасович (1720/1723 – 1788 – ран. 1824) – службу розпочав з 13 травня 1735 р. при лубенській полковій канцелярії, прохорівський сотенний писар, з 1739 р. – військовий канцелярист ГВК, сотник лютенський (1748.10.03. – 1777.15.07.). У листопаді 1755 р. не віддав борг козаку Власу Панченку, а коли той настоював – побив його. У 1766 р. звинувачений у привласнені грошей, зібраних мешканцями м. Лютеньки для Ямбургського драгунського полку. Обозний полковий (1777.15.07. – 1782.22.01.). Мав 204 підданих у 2 містечках і 4 хуторах (1788). Д.: Єфросинія Іванівна Кириякова, донька військового товариша.

Шостак Опанас Лукич (1687–1747 – ран. 1759) – службу розпочав з 1716 р. Був у сулацькому поході (1722–1724). Значковий товариш Лубенського полку, наказний сотник чорнусівський (1728), отаман городовий чорнуський (1729–1742). Абшитований значковий товариш (1747). Мав 3 шинки у Чорнухах (1747). Д.: Марія Василівна Суха (1703 – ?), донька полкового осавула полтавського.

Шостка Олексій – службу розпочав козаком 6 січня 1760 р., осавул сотенний кобизький (1772.1.05. – 1774), значковий товариш Київського полку (1774 – 1779 – ?). Д.: Гафія Дмитрівна Водоп'ян, донька козелецького козака.

Шостопал Іван Романович (1738/1743 – ?) – службу розпочав з 1764 р., хорунжий сотенний чорнуський (1770–1771), отаман сотенний чорнуський (1771 – 1779), військовий товариш (1779 – 1782 – ?), титулярний радник (1784.31.05.). Мав 33 підданих у 1 селі (1788). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Ганна Романівна Андріанова, донька козака II Пирятинської сотні.

Шостопал Федір (1751 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Мав 6 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Домникія NN, донька козака.

Шох Павло – сотник Погарської сотні Стародубського полку (? – 1649.06. – ?).

Шохов Іван Матвійович – сотник батуринський Ніжинського полку (1648), наказний полковник чернігівський (1651.6.05.).

Шпак Іван – козак кінний старосанжарский (1718), наказний сотник новосанжарський (1718), зацний новосанжарський Полтавського полку.

Шпак Микита – військовий товариш у Прилуцькому полку (1767).

Шпаковський Григорій – осавул полковий ніжинський (? – 1676.02. – ?), після Йосипа Завадського тримав с. Євлашівку, с. Дримайлівку після полкового писаря Рачковського.

Шпаковський Данило (1719 – 1783 – ?) – шляхтич, службу розпочав 10 травня 1737 р., осавул сотенний (1739.20.02.). Був у дністровському (1737), хотинському (1739) походах, виконував різні доручення полкової канцелярії. значковий товариш Переяславського полку (з 1761.29.03.). Д.: Марфа Антонівна Плошкевич (1766 – 1779 – ?), донька сотника домонтівського.

Шпаковський Іван – значковий товариш Переяславського полку (з 1761.29.03.). В ордері полкової канцелярії Івану і Данилу Шпаковським згадується вірна служба прадіда, діда і батька (священик у с. Сальків Воронківської сотні). Батько був полковим капеланом, за ту службу від Синоду отримав єпархію у Гадячі, де і помер. За служби предків просили призначити їх значковими товаришами, що і зроблено у 1761 р.

Шпаченко Роман – сотник Браїлівської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – 1651.02.).

Шпитальний Онисим – значний козак полтавський (1675).

Шрамко (Шрамченко) Йосип Степанович – козак сотні Івахниченка Корсунського полку (1649), писар полковий корсунський (? – 1656.27.03. – ?).

Шрамковський Петро (? – 1689 – ран. 1741.14.12.) – значковий товариш Чернігівського полку (1709 – 1738 – ?). Мав у с. Шабалтасівка Понорницької сотні 4 підсусідків.

Шрамченко Антон – син бунчукового товариша. Військовий товариш (1775) Київського полку.

Шрамченко Василь Іванович (? – 1721 – 1780 – ран. 1786) – сотник олишівський Ніжинського полку (1747.19.05. – 1773.26.06.). У 1752 р. його ґрунти намагався привласнити бунчуковий товариш Влас Будлянський. Бунчуковий товариш у Київському полку (1771 – 1776 – ?). Д.: 1) Ірина Іванівна Холодович (бл. 1719 – ран. 1767), донька сотника воронізького. Мали синів Михайла, Пантелеймона, Іллю, Петра, доньку Дарію. 2) (1768) Єфросинія Мойсеївна Леневич (бл. 1742 – 1776 – ран. 1780), донька військового товариша.

Шрамченко Григорій – бунчуковий товариш (1743), жив у Ніжинському полку, мав 17 дворів, 1 коло, позика у військовий скарб – 83 коп.

Шрамченко Григорій Васильович (бл. 1758 – ран. 1795) (від 1-го шлюбу) – полковий хорунжий (? – 1782 – 1788), секунд-майор (1789). Мав 102 спадкових підданих. Д.: (1786) Уляна Володимирівна Домонтович, донька бунчукового товариша. Мали доньку Уляну.

Шрамченко Григорій Леонтійович – син обозного полкового ніжинського, значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1738 – ?). У 1735 р. був у поході у Орелі на лінії, мав двір у м. Олишівці та у с. Топчіївці, У 1737 р. був у команді майора Шипова по набору обивателів і приводу їх на лінію, у 1738 р. – у кримському поході при волах.

Шрамченко Данило Леонтійович (? – ран. 1727) – син сотника олишівського, сотник олешівський Ніжинського полку (1700), (? – 1711.04. – 1725 – ран. 1727.11.). Генерал Вейсбах забрав у нього млин, підозрюючи, що він належав прибічнику гетьмана Мазепи Мокієвському. Захопив майно виточивського козака Опанаса Зубця. Переслідував хотіївського козака Василя Вакулика за передачу ним пійманих прибічників Мазепи ніжинському коменданту князю Масальському поза відома полкової влади. Д.: Марія Трохимівна N (бл. 1680 – 1771 – ?)

Шрамченко Іван (бл. 1753 – ?) – службу розпочав 16 березня 1761 р., полковий канцелярист, возний сотенний олишівський (з 1769), військовий товариш Київського полку (1776.8.08. – 1788 – ?). Д.: Васа Кузьмівна Медведьєва, донька прапорщика.

Шрамченко Іван Андрійович (бл. 1744 – 1789 – ран. 1798) – абшитований військовий товариш Київського полку (1788). Мав 66 підданих у 1 місті і 1 селі. Д.: Настасія Григорівна Бордоніс (бл. 1733 – ?), донька священика.

Шрамченко Іван Леонтійович – службу розпочав з 1718 р., був протягом року у пешому царичанському поході, 6 років очолював ніжинську полкову артилерію. Полковий комісар ніжинський (1726–1727). Наказний сотник олешівський (1727.08.), сотник олешівський (1727.6.10. – 1747.19.05.). Учасник польського (1733), кримського (1736), очаківського (1737) походів. 1747 р. абшитований. Побудував храм. 1735 р. мав суперечку за с. Топчіївку з протопопом Стефаном Волоховським. У д. Оксаковці мав 4 підсусідків. Д.: Єфросинія Іллївна Жила, донька київського полкового судді.

Шрамченко Іван Остапович (бл. 1751 – ран. 1800) – службу розпочав з 10 травня 1768 р., полковий канцелярист (1771), возний Олишівської сотні Київського полку (? – 1774), військовий товариш (1774.10.09. – 1789 – ?). Д.: Ганна Петрівна Симоновська, донька статського радника.

Шрамченко Ілля Васильович (бл. 1763 – 1798 – ?) – службу розпочав у Чернігівській полковій канцелярії (з 1772), військовий канцелярист (з 1774), сотник малоросійський (1777.2.06. – 1779 – ?), військовий товариш Київського полку (1780). У походи не ходив. Підданих чоловічої статі, якими володів разом з дядьком бунчуковим товаришем Василем Шрамченком у Олишівці 80, с. Смолянці – 50, Лихачівці – 8, Давхотенівці – 10 (1779). Д.: Параска N Барановська, донька судді полкового київського.

Шрамченко Леонтій Іовович (? – 1663 – 1730 – ?) – син шляхтича. Згідно сімейної легенди вважався запорожцем. Сотник олешівський Ніжинського полку (1680.11.12. – 1682 – ?), (? – 1693 – 1709). Наказний полковник ніжинський у рогулевському поході (1701). 7 квітня 1695 р. купив у товариша полку Ніжинського Самійла Максимовича плец у Олешівці. Обозний полковий ніжинський. На ранг обозничества тримав сс. Березань і Топчіївку. Отримав універсал Івана Мазепи (1697.18.04.). 7 грудня 1708 р. у Лебедині отримав гетьманський універсал на володіння у Олешівці, яким повернув ніжинському полковому обозному Левку Шрамченку силою забраний у нього колишнім полковником київським Мокієвським козарівський млин. Обозний полковий ніжинський (? – 1709.03. – 1730), Наказний полковник ніжинський (1726.01.),(1732).

Шрамченко Микита Іванович – син сотника новгородського. Бунчуковий товариш.

Шрамченко Михайло – військовий канцелярист (? – 1771), бунчуковий товариш у Київському полку (1771 – 1783 – ?). Д.: Варвара Козьмівна Медведєва, донька прапорщика.

Шрамченко Михайло – значковий, військовий товариш (1775) Київського полку. Д.: NNN, донька козака.

Шрамченко Михайло Васильович (1742/1746 – ?) (від 1–го шлюбу) – службу розпочав з 1761 р., полковий канцелярист, призначений на тимчасове управління Олишівською сотнею (1764), бунчуковий товариш у Київському полку (1764 – 1780 – ?). Д.: NNN, донька козака.

Шрамченко Михайло Остапович (1740 – 1784 – ?) – значковий товариш, військовий товариш (? – 1779 – 1781). Бунчуковий товариш у Київському полку (1781.4.02. – 1789 – ?). Д.: Ганна N Крижановська, донька польського шляхтича.

Шрамченко Олександр Іванович (бл. 1732/1729 – ран. 1776) – службу розпочав з 1746 р., військовий канцелярист, військовий товариш (1756–1770). Полковий комісар ніжинський (1758). Абшитований бунчуковий товариш (з 1770.7.09.). 15 лютого 1770 р. уступив усі свої маєтки дружині. Д.: (1767) Марія Іванівна N (бл. 1738 – ?), у другому шлюбі за Семеном Євреїновим.

Шрамченко Осип Мойсейович (бл. 1747 – ?) – син священика городницького, військовий товариш (1764), бунчуковий товариш (1783 – 1791), пошмейстр у Городні. Д.: Пелагея Дмитрівна Сукницька, донька сотника.

Шрамченко Остап Данилович (бл. 1705 – 1789 – ?) – з сотницьких дітей значковий товариш Ніжинського полку (1735–1774, указ 1752 р.). У 1737 р. збирав гроші на служителів, мав двір житловий, шинок та 3 підсусідських козацьких двори у Олишівці. У той час сотником олишівським був Іван Шрамченко, попом церкви Архистратига Михайла Андрій Шрамченко. У 1738 р. наглядав за кіньми, яких приводили з російських міст. У 1747 р. мав двори житлові у Ніжині та Олишівці (від діда його, полкового обозного). Кандидат на посаду мринського сотника (1752). Абшитований полковий хорунжий (1774.4.07. – 1789 – ?). Мав 259 підданних у м. Олишівці і с. Смолянці. Д.: Параска Михайлівна N (бл. 1720 – ран. 1780). Мали синів Івана, Пантелеймона, Семена, Федора.

Шрамченко Пантелеймон Остапович (1759 – 1798 – ?) – службу розпочав з 1772 р., полковий канцелярист, військовий товариш (? – 1775 – 1782), бунчуковий товариш у Київському полку (1782.12.12. – ?), прем'єр–майор (1789).

Шрамченко Петро – значковий товариш Чернігівського полку. 1 червня 1727 р. звільнений від походу через захворювання цингою.

Шрамченко Федір – з сотницьких дітей, значковий товариш Ніжинського полку (1735 – 1751 – ?), мав двір житловий у Ніжині та Олишівці.

Шрамченко Юсько Степанович – козак сотні Івахниченка (? – 1649 – ?), писар полковий корсунський

Штепа N – сотник городиський (? – 1661.10. – ?).

Штепа Андрій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1739 – 1743 – ?), мав двір у Сокольській сотні. У 1739 р. мати жива, тримав батьківські і дідівські ґрунти Волковецькі.

Штепа Василь Гаврилович – сотник маяцький. 28 березня 1753 р. продав дім у Полтаві за 220 рублів Івану Ніжинцю.

Штепа Василь Григорович (? – 1679 – 1722 – ?) – сотник сокольський Полтавського полку (? – 1718 – ?), козак сокольський (1718). У 1719 р. полкова канцелярія розглядала справу про зманювання його запорожцями на той бік Дніпра. У 1722 р. мав млин у Сокольській сотні. Значковий товариш Полтавського полку (1723).

Штепа Гаврило (? – ран. 1751) – козак маяцький Полтавського полку, 1720 р. у команді полковника чернігівського Полуботка рік на канальних роботах. 1723 і 1724 рр. з полковим полтавським командиром, сотником кобиляцьким Таранухою 2 роки на царичанській лінії. Значковий товариш від наказного полковника Таранухи (1726–1739). 1726 р. був призначений «к смотренію отборних овчарских Полтавского полку заводов». Мав млин на р. Орель

(1731), ліс під Маячкою. Комісар полкових вівчарних заводів (1726 – 1738). Учасник дністровського походу (1738). Став сотником маяцьким (1739.2.04. – 1745).

Штепа Григорій (? – 1659 – 1690 – ?) – сотник сокільський Полтавського полку (? – 1690.08. – 1691 – ?).

Штепа Григорій Васильович (1699 – 1767 – ран. 1774) – службу розпочав значковим товаришем Полтавського полку (1727.1.01. – 1738) Сокільської сотні. Приймав участь у кримському, очаківському походах. Сотник 2-ї полкової сотні (1738.1.03. – 1767 – ?). У 1748 р. рейтар Кінної гвардії Федір Занковський напав на його дім, захопив і згвалтував доньку Мотрю. У 1749 р. подав апеляцію на рішенння полкового суду за ґрунт з Пушкарівським жіночим монастирем. У 1751 р. розорив маєток с. Горбанівки співаків імператорської капели Григорій та Івана Реклицьких. Козаки сотні подавали на нього скарги через примушування до приватних робіт, закупівлю і захоплення ґрунтів, вирубку лісів і фруктових садів. У 1763 р. отаман сотенний звинуватив його у використанні козаків у приватну службу, вирубуванні козацьких садів та лісів, захопленні ґрунтів. У березні 1764 р. на нього скаржився козак 2-ї полкової сотні Олексій Козир за розорення господарства і скуповування ґрунтів. З чоловічим потомством подружжю не поталанило. Один син «умом несостоятелен», у другого «неизлечиме калицтво». Проте, доньки були влаштовані добре. У 1767 р. заарештував і побив дітей козака Решетніка. 16 вересня 1767 р. написав заповіт. Д.: Пелагея NN (? – 1779 – ?).

Штепа Данило – писар II сотні компанійського полку Григорія Тонконога, писар полковий комонний I комонного полку (? – 1737). Мав двір у Нових Санжарах. Військовий товариш Полтавського полку (1737), житель новосанжарський.

Штепа Іван Васильович (1752 – ?) – службу розпочав 23 січня 1760 р., значковий товариш (з 17 грудня 1762 р.).

Штепа Микита Григорович – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750) один із них N Григорович – «умом не состоятелен» (1768), а інший – N Григорович – «неизичимое калицтво» (1768), а третій, вірогідно, помер.

Штепа Олексій Григорович – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).

Штепа Федір Григорович – син старшинський, «в числі значкових товаришів службу відправляє» Полтавського полку (1750).

Штис Никифор – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Штишевський Григорій – абшитований значковий товариш Гадяцького полку (1747), мав двір у Гадячі, двір і 3 підсусідків у 1-й полковій сотні та при хуторі 8 підсусідків, 1 підданого у с. Броварках.

Штишевський Лука Григорович (1755 – ?) – шляхтич гербу «Остоя». Службу розпочав з 1768 р., військовий товариш Гадяцького полку (? – 1782 – 1788 – ?), поручик у відставці (1790). Мав 204 підданих у 4 хуторах у Гадяцькому і Глинському повітах. Д.: Марія Григорівна Корицька, донька колезького асесора.

Штишевський Мартин Данилович (? – 1682 – 1744 – ?) – син покозаченого шляхтича гербу «Остоя». Осавул полковий гадяцький (? – 1712 – 1724). Наказниий полковник гадяцький (1725, 1726, 1727). До нього після смерті Герасима Криси перейшло с. Харківці. Суддя полковий гадяцький (1735 – 1731). У грудні 1737 р. його розбив параліч. Абшитований суддя полковий, мав 25 дворів і 3 кола (1744). Д.: N Федорівна Вечорка, донька полкового гадяцького хорунжого.

Штишевський Ничипір – значковий товариш. У 1738 р. ГВК розглядала справу про звинувачення значковим товаришем Єлисеєм Ращевським свого родича значкового товариша Никифора Штишевського у намірі продажу без його відома сл. Кислі Любецької сотні Чернігівського полку та млина у с. Роїщі генеальному обозному Якову Лизогубу.

Штука Микола (1765 – ?) – абшитований значковий товариш (1787).

Штучний Іван – значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході.

Штучний Ілля – значковий товариш Київського полку, його донька Пелагея заміжня (1790) за корнетом Степаном Туриком.

Штучний Йосип – значковий товариш Ніжинського полку. У 1737 р. був у очаківському поході при волах.

Штучний Остап – козак Хмелівської сотні Лубенського полку, значковий товариш (? – 1735 – 1738 – ?), у 1735 р. повернувся з польського походу, мав двір у с. Селище Мринської сотні. У 1737 р. приймав участь в очаківському поході, кримському (1738).

Шуба Андрій Степанович – син сотника вибельського, військовий товариш.

Шуба Іван Андрійович старший (? – ран. 1750) – бунчуковий товариш у Чернігівському полку (? – 1743 – 1747 – ?).

Шуба Іван Іванович (бл. 1716/1718 – ?) – абшитований значковий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Євфимія NN, донька шляхтича. Сини Яків, Іван, Ярмола, Кіндрат.

Шуба Клим Степанович (? – ран. 1739) – значковий товариш. Побудував церкву Миколаївську у Виблях. Д.: (1712) Євдокія NN. Вдова (1739), у с. Виблі мала 4 двори підданих (1739).

Шуба Михайло Степанович (1730/1733 – 1804 – ?) – син бунчукового товариша, службу розпочав з 1747 р. у ГВК, військовий канцелярист, військовий товариш у Чернігівському полку (1751.15.10. – 1774). У 1752 р. призначений для збирання фуражу для драгунського полку, у 1757 р. був за ордером гетьмана в утриманні команди над козаками Ніжинського полку, в справах у Стародубському полку, на польському кордоні та виконував інші доручення. У 1761 р. призначений в Чернігівську полкову рахункову комісію. Направлений у військовий похід (1769). Абшитований бунчуковий товариш (1774.7.07 – 1789 – ?). Мав житловий двір і шинок у с. Виблі (1750), у сс. Муравейки, Виблі, Грибках – підданих, у Чернігівському повіті 20 хат підданих (1782). Д.: Пелагея NN (? – ран. 1784).

Шуба Петро Степанович (бл. 1732/1727 – ран. 1782) – «в мене от ребячества головною болезнію и внутренною слабостію», службу розпочав з військових товаришів Чернігівського полку (1760.8.12. – 1778), 1769 р. виконував обов'язки вибельського сотника замість Тризни, який знаходився у поході. Власник хутора Попівки, мав житловий двір і шинок у с. Виблі, шинок у д. Вершиної Муравейки, шинок у с. Орлівці Вибельської сотні. Мав у с. Виблях і Вершинній Муравейці Вибельської сотні 20 хат підсусідків, на дрова лісу на 300 саженів, поля пахотного на 30 четвертів, сіножать на 100 возів, у Седнівській сотні – млин у три кола переревних, які не завжди мелють, 2 хати підсусідків, на дрова лісу на 200 саженів, винокурня

на 2 котли. Абшитований 10 березня 1778 р. Скаржився на свого брата Петра за батьківські добра. Д.: Параска Володимирівна N (бл. 1742 – 1791 – ?).

Шуба Семен Степанович (? – ран. 1714.9.09.) – сотник вибельський (? – 1676 – ?), товариш Чернігівського полку. Д.: Марія Пантелеймонівна Радич, донька чернігівського полкового судді.

Шуба Степан Васильович (? – 1624 – 1689 – ран. 1691.7.02.) – шляхтич гербу «Правдзиц», отаман курінний в Івангороді (1654), сотник полковий Чернігівського полку (? – 1659.12.), сотник вибельський (1659 – 1661 – ?). 1660 р. отримав універсал Ю.Хмельницького на млин на р. Вирі під Лоєвим. Товариш полку Чернігівського (1662.09.). Мав універсал від наказного гетьмана Сомка на сс. Орловку і Грибовку з Вершинною Муравейкою. У 1661 р. отримав царську жаловану грамоту на маєтності. Військовий канцелярист (1663), підписав гетьманські статті за полковника прилуцького Данила Пісоцького. У 1664 р. Брюховецький надав йому універсал на хутір. Священик воскресенський чернігівський (? – 1668 – 1689). 1669 р. отримав універсал Ігнатовича на маєтності. У 1676 р. його послали з «проклинательним листом» до Стародуба у справі Рославця. 1689 р. здійснив уступку плеца у Чернігові Чернігівському кафедральному монастирю. Протопіп менський (1689 – ?). Петрова Слобода віддана протопопу Шубі. Д.: NNN, отримала від гетьмана Мазепи універсал на сільце Петрову Слободу, а 7 лютого 1691 р. – гетьман відібрав від неї його і віддав чернігівському протопопу.

Шуба Степан Семенович (? – 1740.09.) – службу розпочав з 1714 р., значковий товариш у Чернігівському полку (1727–1739), приймав участь у походах до Буцького Броду (1722), низовому (за писаря і осавула полкових, 1724–1726), польському (писар при кн. Радзивіллі, 1732–1734), двох кримських (1737, 1738). Бунчуковий товариш (1739.28.02. – 1740). Мав приїжджий двір у Чернігові, одну корчму у с. Виблях і другу – у д. Вершиній Муравейці, 6 убогих підданих при млинах Дичинських, 3 грунтових, 5 малогрунтових, 8 убогих, 6 підсусідків у д. Вершиній Муравейці, у с. Орловці 4 підсусідків, у с. Грабовці 5 убогих, підсусідків у Седневі, двори у Седневі, с. Жидчині, с. Виблі 9 дворів, д. Вершинній Муравейці, с. Грабовці, двір житловий і шинок у с. Виблі, шинок у д. Вершинній Муравейці, шинок у с. Орловка.

Шубенко Артем (1763 – ?) – син козака. Службу розпочав 8 липня 1776 р. полковим копіїстом, підканцелярист (з 1780.3.05.), канцелярист (з 1781.9.05.), отаман сотенний (з 1782.29.05.), значковий товариш Миргородського полку (1782.12.09. – 1783 – ?).

Шубець Фесько – сотник полкової сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?).

Шугайло Іван – значковий товариш Полтавського полку (? – 1753 – 1755 – ?), мав двір у Кереберді.

Шугуров Мойсей – військовий товариш.

Шугуров Терентій Мойсейович (1764 – ?) – син військового товариша, значковий товариш (1787). Д.: NN Головкіна, донька значкового товариша.

Шуєнко Корній (? – 1720 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1738 р. на Запоріжжі, з 14 червня 1763 р. значковий товариш Прилуцького полку. Д.: Ірина NN, донька бурмістра.

Шулик Іван – сотник жаботинський Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Шуличенко Танохва – сотник 2-ї сотні 2-го компанійського полку (? – 1723 – 1724 – ?), сотник 3-ї сотні 2-го компанійського полку (? – 1727 – 1732 – ?). 1732 р. перебував з сотнею у Потавському полку.

Шуліка Гнат – козак сотн Павла Волинця Канівського полку (1649), надал, мабуть, сотник цієї сотні. Генеральний осавул 30 березня 1673 р. в Паволочі прийняв присягу у полковника Пиво-Запольського Дорошенку, Шулка став наказним гетьманом. Козацький корпус (сердюцькі полки, Паволоцький і Білоцерківський полки) у березні підступив до Білої Церкви. Під містечком Насташкою відбувся бій, у якому Шуліка втратив свого хорунжого і багато козаків. На цьому наступ було припинено.

Шуліка Тиміш – генеральний підосавул (? – 1669 – 1675.08. – ?). У 1669 р. керував бойовими операціями козацьких полків. У 1675 р. очолював у Чигирині сердюцький корпус у складі двох тисяч вояків. Шуліка Тимофій – осавул у Дорошенка (1669.03.). На Баришівку наступав, що навіть Думитрашко на раду в Глухів не пішов.

Шулячевський Костянтин – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1766), житель лубенський, мав шинок. Коморник Роменського повіту (1764 – 1767 – ?).

Шульга – сотник Київського полку (1659.11.), А.Г.Бульвінський вважає його сотником київським у листопаді 1658 р.

Шульга Антін – службу розпочав у 1748 р., полковий старшина. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Шульга Гнат – сотник Золотоніської сотні Черкаського полку (? – 1649 – ?), (? – 1665 – ?). Полковник запорізький кінний (? – 1670.29.01. – ?), підтримував П.Дорошенка. Полковник (? – 1675 – ?).

Шульга Іван – сотник чигиринський (? – 1654.05. – ?).

Шульга Лука – сотник золотоніський Переяславського полку (? – 1706 – 1707.09. – ?).

Шульга Матвій – запорозький полковник загинув під Лисянкою під час антитетерівського повстання 1664 р.

Шульга Михайло (? – ран. 1728) – сотник батуринський Ніжинського полку (раніше 1728). Д.: Ганна NN (? – 1728 – ?). 9 листопада 1728 р. отримала гетьманський універсал про підтвердження гетьманської протекції на сс. Обточів, Ксензовець і Мильне.

Шульгін Олексій Данилович (1735 – 1787 – ?) – службу розпочав з 1761 р., сотенний хорунжий синявський (1762 – 1768), значковий товариш Чернігівського полку (1768 – 1781). Військовий товариш (1783). Мав двох доньок (одна з них – Марія (1766 – ?)). Мав 2 підсусідків у м. Синявці (1780), там і у с. Волосківцях мав 29 підданих (1783). Д.: Пелагея NN, донька козака – шляхтича.

Шульгін Олексій Михайлович – син сотенного хорунжого, з 1762 до 1770 р. був сотенним осавулом, значковий товариш Чернігівського полку (1770 – 1773 – ?). Д: N Степанівна N, донька козака березненського.

Шульдиков Тимофій – значковий товариш (1781).

Шульженко Максим Федорович (бл. 1740 – ?) – службу розпочав з 1761 р. канцеляристом ГВК, отаман городовий городиський Миргородського полку (1771–1782). Мав 10 підданих у м. Городні і 1 у с. Жуках. Бурмістр (з 1782). Військовий товариш. Д.: N Олексіївна Романовська, донька священика михайлівського м. Манжелей. Мали синів Антона і Василя.

Шульженко Павло (1753 – ?) – військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Меланія N Прядко, донька козака.

Шульженко Семен – хорунжий полкової артилерії Миргородського полку (1772.14.01. – 1781.23.07.), осавул полкової артилерії Миргородського полку (1781.23.07. – 1783).

Шульженко Федір (? – 1715 – 1781 – ?) – значковий товариш (? – 1735 – 1741 – ?). Проживав у Сорочинцях. Абшитований значковий товариш Миргородського полку (? – 1764 – 1781 – ?), власник хутора під м. Сорочинцями у Сорочинській сотні.

Шульжинський Гнат (? – 1730 – 1751 – ?) – значковий товариш Чернігівського полку (з 1741.14.12.) після смерті тестя – значкового товариша Петра Шрамковського, полковий комісар вівчарних заводів (1750). Володів у Понорницькій сотні 2 дворами підсусідків, мав житловий двір у Шабалтасовці (1743), житловий двір і шинок там же (1747). Проживав у с. Шабалтасівці, під селом мав ліс, яким володів разом із швагром Стефаном Сербиним. Разом з сотниченками Павлом Тихоновичем, Павлом Григоровичем і Ониськом Никифоровичем Савицькими володів хвойним лісом. 29 січня 1750 р. уступив всі тещині землі у с. Будищах монастирю. Д.: N Петрівна Шрамковська, донька значкового товариша.

Шульжинський Іван – значковий товариш Чернігівського полку.

Шульжинський Петро Іванович – службу розпочав значковим товаришем Чернігівського полку (1763 – 1773 – ?), абшитований бунчуковий товариш (1784.20.12. – 1787 – ?). Мав 46 підданих у с. Шабалтасівці Понорницької сотні Чернігівського полку. Д.: Гафія Йосипівна Юркевич, донька бурмістра новгородського. Мали доньку Мотрю (? – 1832 – ?), заміжню за бунчуковим товаришем Іллєю Івановичем Волинським, Варвару (1776 – ?) – за Петром Даниловичем Симоновським.

Шум (Шумейко) Іван Прокопович – сотник моровський Київського полку (? – 1672 – 1682).

Шум Іван Матвійович (1742.15.01. Козелець – ?) – хрещені батьками були син полковника Іван Танський і Марія Іванова Шафаренкова. Значковий товариш Київського полку (? – 1772 – 1775), військовий товариш у абшит (1775.15.01. – 1784 – ?). Мав 13 дворів. Дворянин. Д.: Уляна N Стрешенцова, донька військового товариша.

Шум Василь – полковий старшина Ніжинського полку (1649).

Шум Гнат Матвійович (бл. 1740/1743 – 1786 – ?) – син полкового хорунжого київського, службу розпочав полковим канцеляристом з 5 лютого 1760 р., військовий канцелярист (1761.15.10.). Полковий хорунжий київський (1764.12.11. – 1781). Був у турецькому поході. Бунчуковий товариш у абшит (1781.7.11. – 1786 – ?). Проживав у Козельці. Мав чоловічої статі 8 підданих у Гоголеві і 15 в Козелецькій сотні (1779). У с. Святеньке мав 3 двори з 29 підданами. Д.: (1772) Марія Андріївна Бакуринська, донька військового товариша. Дітей чоловічої статі не мали (1779).

Шум Кіндрат Гапоненко – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1721, 1729).

Шум Матвій Михайлович (? – 1698 – 1764 – ран. 1784) – використовував герб: на щиті серце, увінчане кавалерійським хрестом і пронизане двома стрілами. Такий герб використовували Полуботки. Отаман значкового товариства, полковий зборщик, хорунжий полковний київський (? – 1728), осавул полковний київський (2-й; 1729.5.10. – 1757; 1-й, 1757 – 1764.30.07.), суддя земський козелецький (1764 – ?). На уряд полкового осавула тримав 24 двори у сс. Олбин і Гуті за гетьманським універсалом від 12 липня 1730 р. 4 липня 1754 р. обміняв свій ґрунт у Козельці на лаврський двір на Подолі. У Гоголеві мав 26 дворів з 202 підданими. Д.: 1) Гафія NN (бл. 1698 – 1736.28.08.), була кумою Леонтія Прудченка, Івана Симонтовського. 2) (з 1738.12.) Марія NN, у першому шлюбі за Йосипом Белькевичем.

Шум Михайло Іванович (? – ран. 1719) – син сотника моровського, хорунжий полковий київський (? – 1710 – 1715 – ран. 1719). На уряд тримав с. Красилівку Остерської сотні. Д.: Євдокія NN.

Шум Михайло Федорович (бл. 1744 – ?) – син полкового осавула київського, службу розпочав з 1768 р., полковий канцелярист (1774), сотник вакансовий у Київському полку (з 1773.21.06.), ротмістр у відставці (1786), мешканець с. Заворич. У походах не був, підданих не мав. Д.: Настасія Яківна Красовська, донька бунчукового товариша.

Шум Олександр Михайлович – шляхтич гербу «Полота» змінений. Службу розпочав з 1737 р., значковий товариш Київського полку, наказний сотник кобизький (1757, 1762, 1763), возний Кобизької сотні (1768 – 1784 – ?). Д.: NN Мандрика, донька сотника кобизького.

Шум Олексій Олександрович (1742 – ?) – писар сотенний мринський (1775), сотенний отаман (? – 1781), значковий товариш Київського полку (з 1781.8.11.), абшитований значковий товариш (1781.7.09. – 1782 – ?), військовий товариш у абшиті (1784.20.01.). Мешканець м. Кобижчі. Д.: Пелагея Іванівна Штучна (бл. 1761 – 1811 – ?), донька значкового товариша.

Шум Опанас Олександрович (1748 – 1786 – ?) – син значкового товариша, отаман сотенний (? – 1781), абшитований значковий товариш (з 1781.7.09.), мешканець м. Кобижчі. Д.: Параска NN, донька священика.

Шум Осип Олександрович (1739 – 1790 – ран. 1811) – син значкового товариша, службу розпочав з 10 жовтня 1765 р., полковий канцелярист (1767.10.03.), писар сотенний (1772.15.10. – 1773), значковий товариш Київського полку (з 1776.13.06.), військовий товариш у абшиті (з 1784.17.04.).

Шум Павло Матвійович (? – 1729 – 1783) – син хорунжого полкового київського, службу розпочав з 1740 р., значковий товариш (з 1751), 1751 р. тримав Моровське сотенне правління замість сотника Негрулі, який був у поході. У 1754 р. був за полкового командира на будівництві фортеці св. Єлизавети. Сотник козелецький (з 1768.30.01.) на місце Павла Руголя. Бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). Абшитований бунчуковий товариш (1782). Власник 12 дворів – 6 у Козельці і 6 у д. Гарбузині. Засідатель Козелецького повітового суду. Помер бездітним. Д.: Євдокія Яківна Пилипенко (бл. 1729 – 1786 – ?), донька судді полкового переяславського. Дітей не мали (1779).

Шум Прокіп Матвійович (1731.8.07, Козелець – 1782 – ?) – син полкового осавула київського. Його хрещеними були Михайло Танський, син полковника і Євдокія Танська, донька полковника. Хорунжий полковий київський (1764.12.12. – 1781.03. – ?). У липні 1772 р. призначений писарем Київського гродського суду. 12 вересня 1776 р. звільнений від відправки до 1 армії. Абшитований полковий хорунжий (1782). Помер бездітним. Д.: Ганна N Савицька, донька ніжинського намісника.

Шум Федір – абшитований військовий товариш Київського полку (1782).

Шум Федір Матвійович (бл. 1723 – 1779 – ран. 1784) – син полкового хорунжого київського, службу розпочав з 1731 р., значковий товариш (1741.13.07./1742.15.07. – 1748), 1-й полковий хорунжий київський (1748 – 1764), 2-й осавул полковий київський (1764.12.11. – 1780.09.). 6 місяців 1731 р. був на українській лінії, 1735 р. у кримському поході, 1737 р. у полоненні льоду на Дніпрі, 1738 р. у дніпровському поході, 1744–1746 р. у смотренії почтових станцій головного тракту, над командою півторатисячною полків Ніжинського, Київського, Чернігівського, Стародубського на українській лінії (1751). Командир команди на форпостах (1752.1.11. – 1753.5.10). 1768–1771 р. був у турецькому поході (1769 р. на 3 місяці, а 1770 р. на півроку у відпустці). У с. Гладке Козелецького повіту у 5 дворах мав 33 підданих (1766), у с. Заворичах Бобровицької сотні 10, у м. Носівці 19 підданих (1779). Д.: Ірина Федорівана Солонина (? – ран. 1776), донька бунчукового товариша. У 1760 р. мала суперечку за спадщину батька з сестрами. Мали сина Михайла – вакансового сотника (1779), «при доме обретается».

Шум Яків Матвійович (бл. 1743 – ?) – син полкового хорунжого київського, значковий товариш Київського полку (? – 1772), військовий товариш (1772 – 1775 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1781 – 1786 – ?). За ним 14 дворів (1782). Д.: Ганна Федорівна Кониська, донька полкового хорунжого.

Шум Яків Михайлович – значковий товариш Київського полку.

Шумейко Гаврило – сотник роменський (? – 1659 – ?).

Шумейко Іван Прокопович – син полковника ніжинського, шляхтич гербу "Полота"(змінений): на голубому полі повернута рука, пронизана червоною стрілою навкіс вправо і тримаюча зелену гілку. Полковий старшина Ніжинського полку (1649). Сотник моровський (? – 1672 – ?).

Шумейко Прокіп – полковник ніжинський (? – 1648.07. – 1650.08.), наказний полковник ніжинський (? – 1651.01. – ?). Той факт, що один із рідних братів гетьмана Дем'яна Ігнатовича мав пізвище чи прозвище Шумейко вказує на те, що Ігнатовичі були або Шумейками, або їх близькими родичами. Через це поява на уряді полкового осавула Василя Ігнатовича засвідчує опору Брюховецького в полку на старшинські сили, які були при владі у період, що передував полковникуванню Золотаренків. Василь мав маєтності поблизу с. Кудровки Сосницької сотні. Рідний брат Василя Дем'ян Ігнатович став у 1665 р. полковником чернігівським, а потім гетьманом. Навесні 1649 р. Прокіп Шумейко повів 15 сотень полку під Збараж, а з наказним полковником Борсуком залишилось 5 сотень. Його полк разом з полком Небаби у липні 1649 р. був під Пилявцями.

Шумицький Петро – покозачений шляхтич гербу «Ястржембець», значний військовий товариш (початок XVIII ст.)

Шумлянський Михайло (бл. 1702 – 1762 – ?) – служив з 1742 р. козаком У 1745 р. за указом ГВК призначений значковим товаришем (1745.2.08. – 1762 – ?). До 1761 р. служив у полку. Мав двір у Полтаві та с. Іванчики.

Шумський N – наказний полковник брацлавський (1674).

Шупеня Василь – сотник городиський (? – 1710.02. – 1714.1.01.-09. – 1716.08. – 1717.02. – ?). 20 лютого 1710 р. купив ліс у жителя криловського Івана Горобця у Дідовому лісі над Суховієвим озером. 3 серпня 1716 р. купив у жительки городиської Гафії Михайлини ліс у Калабарку, 18 лютого 1717 р. у жителя городиського Якова Суховієнка ґрунт за Інбеком у Дідовому лісі.

Шупеня Іван – сотник наказний городиський (1723).

Шутенко Ілля Григорович – військовий канцелярист ГВК (? – 1752 1754), сотник потоцький Миргородського полку (1754–1769). Сотник потоцький і ротмістр пікінерського полку. Справу про його увільнення за розстрату коштів ГВК розгладала протягом 17 років (1765–1782). У 1756 р. отримав на ранг 15 посполитих дворів у м. Потоки. Володів хутором Кобилковським поблизу м. Поток (1764). У 1765 р. козаки Галич, Артеменко, Мелешко звинуватили його у захопленні землі, Терещенко – у захопленні млина на р. Псел, Коваленки Федір і Мартин – у захопленні пашні, Коваль – лугу, Рац – лісу. У 1765 р. звинувачувався у невиплаті грошей працюючим у нього козакам м. Потока, у захопленні землі у вдови козака Потоцької сотні Ганни Галич, у козака Христича, у захопленні земель, лісів та іншого майна у козаків тієї ж сотні Сушка, Нелапт та інших, у захопленні вівців у місцевого козака Білана. Володів хутором Кибалківським поблизу Поток. Д.: N Юріївна Сахатова, донька сотника ПотоцькогоN (1768).

Шутко Іван – сотник омельницький Чигиринського полку (? – 1649 – ?).

Шухаренко Сава – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1702.10.).

Шуцький Василь Харитонович – військовий товариш, отримав універсал Мазепи на маєтності (1688).

Щ

Щерба Антін Ісакович – значковий товариш (1781). Мав підданих у сс. Високе, Харобочі, Шуморово. Прапорщик у відставці (1783). Д.: Явдоха Олександрівна Горлякевич, донька значкового товариша.

Щерба Василь – військовий канцелярист (1783).

Щерба Василь – значковий товариш Стародубського полку, житель с. Довбежі (1781).

Щерба Григорій Іванович (1715 – 1767 – ран. 1772) – шляхтич гербу «Равич». Син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1737 – ?), мав у похід 1 верхового і 2 возових коней (1735). Абшитований сотник (1767). Володів с. Клинка і сл. Гнилицею у Почепській сотні, які захопив гетьман Кирило Розумовський. Мав синів Василя, Григорія і Федора.

Щерба Данило – значковий товариш Стародубського полку у Почепській сотні (1730).

Щерба Іван Олексійович – військовий товариш Стародубського полку (? – 1705 – 1709 – ?). 13 березня 1705 р. отримав гетьманський універсал з дозволом

побудувати греблю і млини на двох струмках Гниличка і Паствіна. Отримав гетьманський універсал з підтвердженням на дві чвертки поля, отримані від шляхтича Білозерецького і селище Старосілля (1708.14.11.), у Ніжині гетьманський універсал на батьківський і прикуплені грунти: у с. Високому двір з млинком-вешняком, 5 двориками, де і сам мешкав, млин-вешняк у с. Довбежах, млинок на струмку Паствин, хуторець, Ковбасинську дубраву з селищем Старосіллям та інші маєтності (1709.12.02.).

Щерба Іван Савич (? – 1780) – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1732 – 1737 – ?), був на лінії, у кримському, очаківському походах. У 1737 р. купував провіант, але повинен йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха, 12 травня 1737 р. дав «сказку» у полкову канцелярію, про те що указ цариці в сотню Почепську з полкової канцелярії посланий, про виступ у похід з тієї сотні значкових товаришів чув, але сам у похід не вийшов через слабкість здоров'я, а вислав на своє місце 2 квітня сина Григорія під с. Мащев. А якщо він сина у той похід не вислав то підлягав штрафу. Мав підданних у с. Клинок. Д.: 1) Дарія Дмитрівна N, донька священика п'янорозького, син Федір. 2) (1780) Варвара Семенова.

Щерба Ісак – син і онук військових товаришів, значковий товариш Стародубського полку (1722 – 1755 – ?). У 1735 р. жив у Почепській сотні, мав володіння разом з Данилом Щербою у сс. Високи (Вілняк), Клинок, Хоробичі, Долбежі дворів малогрунтових 6, підсусідків 2. 1755 р. у нього захопив млин на р. Милиці козак Почепської сотні Леон Єсинський.

Щерба Йосип (? – ран. 1778) – син і онук значкових товаришів, значковий товариш Стародубського полку (1729 – 1751 – ?). Очолював козацьку сторожову прикордонну команду (1735 – 1737), у 1735 р. очолював команду козаків для «предосторожности» від влоргів. 1747 р. мав суперечку за землі з дядьком Ісаком Щербою.

Щерба Микола – значковий товариш Стародубського полку.

Щерба Михайло Ісакович (? – ран. 1772) – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку, мешканець коропський. Мав 25 підданних у с. Клинку, д. Гнилиці, які 1772 р. захопив Кирило Розумовський. Д.: Горпина Гнатівна N (? – 1736 – 1783 – ?). Мали синів Павла (1757 – ?) – поручик (1783) і Михайла (1766 – ?), доньок Ганну (1760 – ?), Ірину (1768 – ?), Тетяну.

Щерба Олексій Костинич – шляхтичі гербу «Равич». Військовий товариш (1678). Отримав фундуш на млин від полковника стародубського Тимофія Олексійовича, підтверджений 28 жовтня 1678 р. полковником Григорієм Карповичем. Хорунжий сотенний почепський (? – 1687.03. – ?). Товариш полку Стародубського (1687.10.), отримав універсал Мазепи з підтвердженням прав на збудований ним на р. Вус біля с. Довбежа (1687.5.10.). Козак Почепської сотні, 14 листопада 1708 р. отримав підтвердження на млин на р. Вусі і на куплені грунти в Почепській сотні, а 12 лютого 1709 р. – на усі володіння.

Щерба Павло – син значкового товариша, значковий товариш Стародубського полку. Проживав у с. Довбежі, де мав підданних і млин у два кола на р. Вусі (1781). Возний (1783). Д.: Євдокія Михайлівна Старосельська (бл. 1731 – ?), вдова возного Почепської сотні Семена Крюковського.

Щерба Сава – значковий товариш Стародубського полку (? – 1730 – 1737 – ?). У 1735 р. жив у Почепській сотні, «в зборе денег на служителей». Мав володіння у с. Клинок, Мехово, Хоробичі, Долбежі. У 1735 р. збирав гроші на платню чиновників і полкових та сотенних служителів за 1734 і 1735 рр., у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід у команді фельдмаршала фон Мініха. Разом з Данилом Щербою здійснили наїзд на с. Клинки (1730).

Щерба Юхим Григорович – син сотника, служив з 1771 р. у ГС канцеляристом. Значковий товариш Стародубського полку (1776 – 1781 – ?) у 1-й Почепській сотні.

Щербак N (1743 – ?) – службу розпочав з 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (1779 – 1783 – ?).

Щербак Андрій – значковий товариш Лубенського полку, за сотника пирятинського (1735).

Щербак Андрій – отаман с. Петрівці (1723), військовий товариш Миргородського полку.

Щербак Андрій Степанович – син осавула сотенного. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – 1764 – ?). У 1735 р. жив у полковій сотні, у 1737 р. його було відправлено до фортеці Св. Параскевії з робітниками. Мав у 1764 р. у Стародубі 2 двори, 2 хати, 2 підсусідки, в яких жило 4 найманих людей.

Щербак Богдан Васильович – О.Лазаревський про нього пише так: «старый козак, принимавший, по видимому, ближайшее участие в войне Хмельницкого с поляками в числе его полковников». Історик вважав його полковником новгород-сіверським. Полковник лубенський (1666.07. – 1667.03. – ?). Військовий товариш.

Щербак Богдан Онисимович – осавул ГВА (1663 – 1665 – ?).

Щербак Василь Юрійович (? – ран. 1713) – осавул полковий стародубський (? – 1669.02. – 1676 – ?), (? – 1686.09. – ?). Мав сина Стефана, який був сотенним осавулом і загинув під Несвіжем.

Щербак Григорій Романович (? – 1734 – 1767 – ?) – син значкового товариша. Значковий товариш Переяславського полку (1759), сотник 3-го компанійського полку (1765). Д.: (з 1759) Марія Іванівна Дмитрашка-Райча (1738 – 1768 – ?), судилася у 1766 – 1768 рр. з чоловіком, який розтратив майно, жив окремо і її до себе не приймав.

Щербак Дмитро Васильович – писар полковий комонного Гната Галагана (? – 1709). Значковий товариш Прилуцького полку (1729). Приймав участь у складанні Генерального слідства про маєтності Стародубського полку.

Щербак Максим Андрійович – син значкового товариша, його «сказка» датована 1763 р., служив з 1757 р. у званні канцелярському при ГВК та Лубенській полковій канцелярії, чин військового товариша отримав від гетьмана у 1761 р. Полковий комісар (1762). Сотник пирятинський (1-ї; 1763–1768), осавул полковий лубенський (? – 1773), бунчуковий товариш (1773.17.07.), комісар пирятинський (1779).

Щербак Матвій – обозний полковий миргородський. Мав сина Семена, сотенного хорунжого, онука Михайла, сотенного отамана.

Щербак Олексій (бл. 1737 – ?) – з шляхетства. Службу розпочав з 15 вересня 1755 р., похідний отаман Запорозького Війська низового (з 1771.1.05.), сотник глинський (1771.20.12. – 1783).

Щербак Олексій Костянтинович – значний військовий товариш (1703).

Щербак Петро Григорович – полковий хорунжий лубенський.

Щербак Роман Миронович (? – 1712 – 1754) – у своєму заповіті 1754 р. вказав, що жив у Золотоноші з 1712 р. з батьками до їх смерті. Козак Золотоніської сотні Переяславського полку (? – 1729 – 1748 – ?). У 1729 р. "заведовца скарбу войска сотенного", козак 2 статті з невеликим купецьким промислом у 1732 р. 1735 р. купив ґрунти у Золотоноші у Марії Черушинської, плец з шинком, куплений у намісника ірклїївського Івана Бодачевського уступив своєму пасинку Івану Олексійовичу (1744). Значковий товариш (? – 1752 – 1754). У спадок отримав тільки двір, а інші маєтності купив сам. Д.: 1) NNN; 2) NNN, у першому шлюбі за Олексієм Кучером; 3) Гафія Семенівна N, її другий шлюб, у 1754 р. вдова за Романом.

Щербак Роман Федорович – син значкового товариша. Значковий товариш Стародубського полку (з 1757.26.08.).

Щербак Федір Степанович (1705 – ?) – син осавула сотенного. Значковий товариш Стародубського полку (? – 1735 – ?). Мав у похід 1 верхового і 1 возового коней (1735). Його син сотенний отаман Андрій мешкав на хуторі Щербакові Погарського повіту.

Щербаненко Микита – шляхтич гербу «Равич», військовий товариш (1677).

Щербань Лука (1743 – ?) – службу розпочав 8 травня 1760 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1779.6.06.). Володів хутором в 2-й полковій сотні.

Щербатий Іван (? – 1787) – військовий товариш. Мав 25 підданих у с. Спаському. Д.: Настасія NN (1743 – ?).

Щербатий Микита – військовий товариш (1671). Його правнуки мешкали у с. Спаському.

Щербацький Василь – військовий товариш.

Щербацький Федір Васильович – син військового товариша, сотник конотопський Ніжинського полку.

Щербаченко Богдан – полковник за Б.Хмельницького.

Щербаченко Іван – значковий товариш Стародубського полку (1757 – ?).

Щербина Григорій – значковий товариш Полтавського полку (1763), мешканець полтавський.

Щербина Григорій – отаман городовий канівський (з 1638 р.), козацький старшина, був учасником посольства Максима Нестеренка до Варшави у питанні ратифікації Зборівського миру (1650.01.).

Щербина Іван (? – 1706 – ран. 1747) – значковий товариш (? – 1716 – 1740 – ?) Переяславського полку, 23 квітня 1724 р. продав ліс, гай і всі ґрунти у с. Комарівці і Хоцьках Якову Безбородку за 500 золотих. Житель с. Олексинець Срібнянської сотні Прилуцького полку. Д.: Пелагея N Гулак (? – 1747 – ?), вдова. У 1747 р. згадані син Іван та доньки.

Щербина Іван – значковий товариш Прилуцького полку (1740). Мешкав у с. Олексинець Срібнянської сотні.

Щербина Іван – козак Биківської сотні Переяславського полку (1649), кошевий отаман (1664), полковник прилуцький (? – 1668. 12. – 1669.20.04. – ?). Сумський обиватель Каленик Краковський називав його Іваном Білковським. «Держал сторону Дорошенка, а когда над последним стал превозмогать Многогрешный, то Щербина затворившись в своей Прилуке, пробовал отсидеться, надеясь, что его патрон победит Московского сторонника. Но Дорошенко скоро разочаровал своих приятелей и Щербина, сдавши Многогрешному Прилуку, совсем полком царскому величеству в винах своих добил челом». Поминальник його роду: Омелян, Параска, Ярема.

Щербина Іван – сотник воронківський Переяславського полку (? – 1666.12. – 1669 – ?), наказний сотник воронківський (1672.06.). 27 лютого 1667 р. полковник переяславський Дмитрашка писав: "всю Безрядицьку історію вигадав воронківський сотник Щербина, котрий за свої проступок значную отнесет кару".

Щербина Іван – товариш полковий Чернігівського полку (1698). 1698 р. подав скаргу на Матвія та Івана Силичів за вирубання його лісу.

Щербина Іван (1749 – ?) – писар сотенний костянтинівській Лубенського полку (1775), гербований шляхтич, військовий товариш (1787). Д.: Настасія NN, донька священика.

Щербина Іван Андрійович – козак Переяславської сотні Оверка Сидоровича (1649), у 1666 р. серед міщан 1-ї статті, сотник 3-ї полкової сотні (? – 1669.03. – ?).

Щербина Іван Семенович – значковий товариш (1755), 1 лютого 1755 р. за 12 карбованців продав двір у Переяславі козаку І полкової сотні Петру Кондратьєву. 1764–1766 рр. – возний 1-ї полкової сотні. Підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року. Двір у с. Демянці він дістав у спадок від своєї бабки Настасії, дружини судді переяславського Леонтія Панкевича. Д.: Марфа NN, донька священика.

Щербина Кирило – сотник воронківський (? – 1672.05. – ?). Його рід зафіксованиий у поминальнику Київського Софійського монастиря: Кирило, Андрій, Гнат, Йосиф, Анна, Євфимія, Євдокія, Марія, Євдокія, Євдокія, Євфимія, Пелагея, Пилип, Стефан, Іван, Анна, Ксенія, Онисим, Марина, Марія, Опанас, Омелян, Параска, Олексій, Марія.

Щербина Кузьма – осавул сотенний. У 1778 р. клопотався про абшитування у чині значкового товариша Київського полку.

Щербина Максим – абшитований значковий товариш Полтавського полку 1755 р., мав двір у Китайгороді.

Щербина Михайло Іванович – козак Воронківськох сотні Переялавського полку (1649). Осавул полковий переяславський (? – 1666), залишився вірним гетьману Брюховецькому. Отримав пірнач полковника київського (1666 – 1668.03. – ?, у І.Брюховецького). Наказний полковник київський (1668), сотник воронківський Переяславського полку (? – 1675.01. – ?), наказний полковник київський (1679.29.08.)

Щербина Олексій (1737 – ?) – службу розпочав на Січі 15 вересня 1755 р., походний військовий старшина (з 1771.1.10.), сотник глинський (1772.20.12. – 1783). Д.: Марія Григорівна Щербина, донька військового товариша.

Щербина Омелян (1756 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з 1773 р., значковий товариш Миргородського полку (з 1778).

Щербина Петро (? – 1716 – ран. 1726) – значковий товариш (1716), продав разом з Іваном Щербиною 16 березня 1716 р. плец у Переяславі за 100 золотих переяславському сотнику Івану Добронизькому.

Щербина Роман – значковий товариш Лубенського полку (1762), проживав у Ромнах. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва.

Щербина Семен – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1691 – ?). У реєстрі сотні 1718 р. згаданий Кирило Щербаненко.

Щербина Стефан – полковник торговицький (? – 1666 – 1674 – ?). У 1669 р. разом з Гоголем і Сірком ходили під Очаків. У 1674 р. був на чолі останніх захисників дорошенківського Чигирина. 19 березня 1674 р. присягнув на вірність російському цареві.

Щербина Федір (1747 – 1788 – ?) – абшитований значковий товариш (1788). Рід внесений до 6 частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Лохвицькому повіту. Д.: Домна NN, донька дворянина. У них сини Петро, Дорофій, Микита, Данило, Федір, донька Гафія.

Щербина Федір Іванович – син значкового товариша Переяславського, значковий товариш (1732 – 1751 – ?).

Щербиненко Федір – покозачений шляхтич. Сотник царичанський Полтавського полку (раніше 1694). Значний товариш сотні Царичанської (1694).

Щигловський Богдан – сотник полку Корсунського (1638 – ?).

Щипка Яків (1748 – ?) – возний Лубенського гродського суду (1779), військовий товариш (1782), абшитований військовий товариш (1788). Мав 21 підданого у 1 містечку і 1 селі у 5 хатах (1782). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Ганна NN, донька шляхтича.

Щитка Олександр – значковий товариш (1766 – 1767 – ?).

Щитний Кирило – сотник (1659). Супроводжував козацьку делегацію на сейм до Варшави.

Щишинський N – наказний полковник прилуцький (1665.10.).

Щолоков-Бобров Пилип Григорович – військовий товариш (2-га половина XVII ст.).

Щочка Гнат Михайлович (1734–1782 – ран. 1797) – службу розпочав 30 травня 1743 р., писар при сотенному комісарі (з 1748.6.09.), писар сотенний 1-ї Лубенської сотні (з 1753.30.10.), осавул сотенний (з 1759.9.05.), хорунжий полкової артилерії (з 1761.10.03.), отаман городовий лубенський (1769.12.11. – 1781.5.08.), військовий товариш (з 1781.5.08.). Д.: Ганна Федорівна Жаданівська, донька значкового товариша.

Щуп Іван – наказний сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (1723.10.).

Щупак (Щупака) Іван (1738 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 5 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Мотря NN, донька старшинська

Щупак (Щупака) Федір (1754 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Д.: Ганна NN, донька дворянина.

Щупака N – значковий товариш Київського полку.

Щупака Василь – значковий товариш Київського полку (1790), мав брата Дем'яна.

Щупака Василь – отаман городовий остерський (? – 1701.11. – ?), значковий товариш Київського полку.

Щупака Василь Васильович – син значкового товариша, значковий товариш Київського полку (1713 – 1750 – ?). 1741 р. приніс присягу імператриці.

Щупака Семен – значковий товариш Київського полку (з 1761), абшитований значковий товариш (1782).

Щупака Степан – син значкового товариша Київського полку (1741).

Щупеня Василь – сотник городиський (Максимівський) Миргородського полку (? – 1710 – 1717 – ?).

Щурай Терешко – сотник вибельський Чернігівського полку (? – 1678.12.11. – ?).

Щуренко Іван – сотник гельм'язівський (? – 1649 – ?). Раніше 1680 р. він продав два острови козаку Яцьку Юхименку.

Щурович Мартин – шляхтич, мешканець козаковський, військовий товариш (? – 1677 – 1678 – ?), отримав підтвердження на маєтність від погарського сотника Кошанського (1677). 25 січня 1678 р. отримав універсал полковника Стародубського Тимофія Олексійовича з підтвердженням на селище П'янково.

Щуровський Артем Іванович – син сотника гельм'язівського. У 1690-х роках спродав спадкові володіння в Гельм'язові. У 1693 р. був отаманом городовим, а потім значковий товариш Переяславського полку (? – 1695 – 1699 – ?). У березні 1695 р. у Гельм'язові продав сотнику домонтівському Стефану Томарі млин на р. Супої «...на гребле меской гельмязовской близ млина небожчика Лисенка бившего полковника Переяславского у его ж Артема Щуровского купленого, за суму певную золотих 500 литовской личбою...».

Щуровський Опанас – до Іваницької сотні Прилуцького полку належало село Щуровка. Полковником переяславським Сомко під час свого гетьманування поставив «брата своего» Опанаса Щуровського. Наказний полковник переяславський (1662.04.), полковник переяславський (? – 1662.06. – 1663.06.). Перед Визвольною війною відомий рід шляхтичів Щуровських. Є гіпотеза, що вони ведуть свій родовід від козацького ротмістра Щура.

Щуцький Василь Харитонович – військовий товариш. 1688 р. за універсалом гетьмана Мазепи отримав маєтність. Його правнук Іван Григорович був священиком і мав 14 підданих у Кролевецькому повіті (1787).

Ю

Юденко N – значковий товариш Чернігівського полку.

Юденко Остап – значковий товариш Гадяцького полку (1731), жив у м. Комишна.

Юзефович Андрій Євстафійович – гербований шляхтич, син лецьківського 2-ї полкової сотні священика Євстафія Юзефовича. 10 січня 1756 р. отримав у спадок від матері Ганни Василівни крамницю у Переяславі. Полковий канцелярист (1762). Значковий товариш (? – 1765 – 1767 – ?), підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року, за старшого полкового канцеляриста (1765). У 1775 р. абшитований полковий осавул, проживав у Переяславі. Д.: NNN (? – ран. 1775).

Юзефович Іван Йосипович (? – 1732 – 1747) – син сотника яготинського. Значковий товариш (1732–1738), бунчуковий товариш (1740 – 1747). Д.: Софія NN, у другому шлюбі (ран. 1752) за Федором Васильовичем Галенковським, прилуцьким полковим обозним.

Юзефович Йосип Гаврилович – мешкав у с. Летковичах, покозачений шляхтич гербу «Домбровські», значковий товариш. Основоположник роду Юзефо-

вичів. Отримав універсал гетьмана Мазепи на с. Летковичі (1706).

Юзефович Йосип Павлович – сотник яготинський (? – 1706 – 1733). Купив у козаків і посполитих яготинських місце на р. Іржавці, де побудував хутір (1715). Микита Калита і Андрій Твердохліб подарували йому поблизу хутора греблю. Д.: NNN, жива у 1734.

Юзефович Леонтій Йосипович – військовий канцелярист (1787). Мав 11 підданих у с. Ляківці Глухівського повіту. Д.: NNN, донька військового товариша.

Юзефович Михайло Іванович (1745.6.09. – 1786 – ?) – службу розпочав з 1 травня 1760 р., полковий канцелярист (з 1765.5.01.), військовий канцелярист (з 1768.5.08.), військовий товариш (з 1770), сотник яготинський (1770.15.04. – 1782). Повірений графа Розумовського Жураховський у 1772 р. звинуватив яготинського сотника Юзефовича у значних пошлинах на яготинських ярмарках. Мав володіння у хуторі Сотниківці Яготинської сотні, с. Студениках III полкової сотні, с. Калитівка, хутір Березанський. Д.: (після 1774) Катерина Якимівна Каневська (1758 – 1786 – ?), донька переяславського полкового судді.

Юзефович Павло Євстафійович (1747 – 1784 – ?) – син священика лецьківського. Полковий канцелярист (з 1766.20.01), учень школи риторики Переяславського колегіуму (1768), значковий товариш (з 1772.21.05), військовий товариш (з 1773.27.09), сотник ірклїївський (з 1779.17.04), бунчуковий товариш (1781.23.06. – 1787 – ?), городничий остерський (з 1781.8.10). У 1787 р. мав володіння у м. Ірклієві, с. Лецьках.

Юмошенко Михайло – козак, значковий товариш Миргородського полку (1734 – 1751 – ?).

Юненко Іван – син значкового товариша, службу розпочав з 1739 р., військовий товариш (1745 – 1757 – ?).

Юненко (Юницький) Марко – шляхтич, вийшов у Гетьманщину, військовий товариш Чернігівського полку, володів млином.

Юненко Степан Тарасович – сотник синявський (? – 1654 – ?).

Юницький Андрій – значковий товариш.

Юницький Ничипір Петрович – онук Марка Юненка, військовий товариш Чернігівського полку (1747), побудував Микольську церкву у с. Мені.

Юницький Петро Ничипірович (бл. 1717 – 1787 – ?) – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1763 – 1787 – ?), житель менський. У м. Синявці мав 26 підданих (1783). Д.: (1766) NNN (? – 1763 – ран. 1783).

Юницький Семен Петрович – шляхтич гербу «Яніна» змінений, значковий товариш Чернігівського полку (1781).

Юрієв Антін – житель м. Ворколабова Старо-Бихівського повіту. Вийшов у Переяславський полк. У 1740 р. одружився з вдовою значкового товариша. Військовий товариш Переяславського полку (1750). Абшитований військовий товариш (? – 1764 – 1768 – ?). Мав за дружиною двір і угіддя у Переяславі. Мав плец, гуральню у Лепляві (1768).

Юрієв Павло (1746 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1788). Рід внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Лохвицькому повіту. Разом з братами поручиком у відставці Василем, абшитованим сотенним отаманом Іваном та абшитованим сотенним осавулом Корнилом мали 38 нерозділених підданих у одному містечку. Д.: Марія Трохимівна Данчич, донька військового товариша. Мали доньку Дарію (бл. 1779 – ?).

Юрієвич Гнат – осавул полковий київський, 21 двір в сс. Пісоцьке, Гладке, Шуляки Остерської сотні тримав на уряд (після гоголівського сотника Рожанського, перед осавулом Савенком).

Юрієвич Іван Йосипович – син абшитованого військового товариша, військовий канцелярист (1787).

Юрієвич Йосип Семенович – абшитований військовий товариш Стародубського полку (1787), мав 7 підданих у Новгород-Сіверському. Д.: Тетяна NN, донька священика.

Юрієвич Микита Йосипович – син абшитованого військового товариша, значковий товариш Стародубського полку (1787). Д.: Катерина N Короткевич, донька священнонамісника.

Юрійович Гнат – осавул полковний київський (ран. 1712).

Юрійович Матвій – сотник Ніжинського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Юркевич – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1745 р. у Пирятинській сотні при хуторі 3 двори тяглих убогих та 4 двори підсусідків піших убогих.

Юркевич N – сотник Уманського полку (? – 1653 – 1654.01.).

Юркевич Антін Миколайович – військовий канцелярист (1768), мешканець стародубський. По жіночій лінії онук значкового товариша Семена Словацького і правнук значного військового товариша Олексія Плотного.

Юркевич Василь Григорович (бл. 1738 – ?) – абшитований військовий товариш (? – 1781 – 1787 – ?). Мав у д. Кобиленці 11 дворів підданих. Д.: Софія Іванівна Ширай. Мали дітей Семена, Михайла, Івана, Гафію. Його сестра Марія, дружина Якова Григоровича Покорського, 1782 р. продала йому дім і ґрунти у с. Семашкові.

Юркевич Гаврило – військовий канцелярист (1783). Мешкав у хут. Табурища Селецького на Погарщині.

Юркевич Григорій Трохимович – старший військовий канцелярист (1731 – 1733.01.), писар полковий стародубський (1733–1741), обозний полковий стародубський (1741 – 1757.5.03.). 1755 р. мав зиск до обозного Єсимонтовського про вибиття його з села Піддубровки.

Юркевич Іван Миколайович – службу розпочав з 25 лютого 1759 р. канцеляристом гродського суду, возний підкоморного суду (з 1761), військовий товариш Чернігівського полку (1770 – 1784 – ?). Проживав у с. Грабівка Березненського повіту. Д.: Уляна Олексіївна Міхно, донька військового товариша.

Юркевич Іван Опанасович (? – ран. 1722) – хорунжий полковий стародубський (? – 1686 – ?), (? – 1696.02. – 1706 – ?). Д.: Зіновія NN (? – 1722 – ?). Мали синів Пантелеймона, Софрона, Миколу.

Юркевич Йосип – військовий канцелярист (1783). Мешкав у с. Красичка на Погарщині. Д.: Ганна NN, донька священика. Мали двох доньок.

Юркевич Костянтин Миколайович (1730 – ?) – шляхтич, син військового товариша з Стародубського полку, службу розпочав з 1747 р., військовий канцелярист ГВК (з 1749.15.01.). Купував на армію коней, описував у Переяславскому полку вільних посполитих. Військовий товариш (1757.11.03. – 1783 – ?). У 1763 р. доглядав вільних посполитих. Мешканець с. Біївці Снітинської сотні Лубенського полку, тримав малолюдні батьківські маєтності у Снітинській і Яблунівській сотнях.

Юркевич Лука Пантелеймонович (1743–1801) – службу розпочав 1762 р., військовий канцелярист (1763–1765), військовий товариш (1765.20.12. – 1781), полковий хорунжий (1781.10.08. – 1783 – ?). Секунд-майор. Мав підданих у сс. Кривоносівці, Кренидівці, сл. Красичці. Д.: (1781) Марія Йосипівна Рославець, донька бунчукового товариша. Мали сина Андрія, доньку Параску.

Юркевич Микола Іванович (бл. 1694 – 1772 – ?) – син полкового хорунжого стародубського, який смертельно поранений, взятий в полон і там помер. Військовий канцелярист ГВС (1717–1724), значковий товариш Стародубського полку (1724–1757). Учасник коломацького, низового походів, був у 1734 р. полковим комісаром, у 1737 р. перебував вдома, але мав йти в похід в команді фельдмаршала фон Мініха. Абшитований військовий товариш (1757.22.03. – 1772 – ?). Мав у 1745 р. у полковій Лубенській сотні у с. Біївцях 4 найманих людей, 1 тяглий та 1 піший двори підсусідків козацьких, 1 двір у с. Воробйові, у якій жив мірошник, хутір у Пирятинській сотні. Мав 50 дворів у поселеній ним на власному грунті сл. Гутці, які у нього незаконно відібраний повітовим погарським судом і віддав Пселу і Таміловському. У його володінні млин на р. Удаї (1747), 42 хати у сс. Крекидівці і Хильчичах, Кривоносівці, у хут. Білому, сл. Красички, м. Новгороді (1772). Д.: N Василівна Свічка, донька бунчукового товариша. Мав синів Костянтина, Василя, Петра, доньок Настасію (бл. 1720 року народження) (Ч.: Михайло Степанович Кожуховський), Гафію, Євдокію (Ч.: (? – 1785 – ?) Лев Іванович Чорнолуцький), Ганну (? – 1791) (друга дружина військового товариша Феодосія Григоровича Плешко). Його племінники у Лубенському полку Іван, Григорій і Андрій Александровичі.

Юркевич Пантелеймон Іванович (? – ран. 1783) – син полкового хорунжого. Значковий товариш Стародубського полку. Мав 41 підданого у с. Кринидівці, сл. Крисичці, хут. Селецькому. Д.: Параска Родіонова N. Мешкала у хут. Таборищах Селецьких.

Юркевич Петро Мартинович – отаман ГВА (1746.15.05. – 1759.19.07.), хорунжий ГВА (1759.19.07. – ?) на місце померлого Івана Раковича, осавул ГВА (1771 – 1775 – ?).

Юркевич Петро Миколайович (1742 – ран. 1780) – військовий канцелярист (1768), військовий товариш Стародубський полк (1764), мав володіння у першій полковій у д. Пестрикові посполитих дворів 6. Бунчуковий товариш (1772). Мешканець хут. Юрьївського, де у нього 150 підданих чоловічої статі (1780). Д.: Марія Василівна Завадовська. Мали сина Павла, доньок Ганну, Настасію.

Юркевич Семен Пантелеймонович – військовий товариш в Стародубському полку. У 1764 р. мав володіння в 2-й полковій сотні у с. Азарівці посполитих дворів 6. Капітан (1784).

Юркевич Семен Пантелеймонович (1741 – ?) – військовий канцелярист (1783). Мешкав у сл. Красичка на Погарщині, де мав 90 підданих. Д.: Дарія Андріївна Силевич, донька бунчукового товариша. Мали 4 синів і 2 доньок.

Юркевич Стефан – значковий товариш Лубенського полку, 1747 р. володів хутором при с. Бієвцях під Лубнами. 1748 р. у нього бунчуковий товариш Іван Жоравка захопив коней зі збруєю, риболовний невід.

Юркевич Тиміш – гербований шляхтич, наказний сотник любецький Чернігівського полку (1689, 1701, 1703), сотник любецький (? – 1695 – 1697 – ?).

Юркевич Яків Пантелеймонович (1741 – ?) – син значкового товариша, військовий товариш у Стародубському полку (1780), мешкав у Новгородській сотні. Бунчуковий товариш (1783).

Юрко – полковий хорунжий київський (? – 1728 – 1729), на уряді тримав с. Красилівку Остерської сотні.

Юрковський Михайло – писар полковий переяславський (? – 1634.07. – ?).

Юрковський Павло – сотник куземенський, значковий товариш. Основоположник роду Павловських. Д.: NNN, після смерті чоловіка мала млин у два кола мучних і одне ступне.

Юрченко N – значковий товариш Миргородського полку (1783).

Юрченко Васько – козак Полтавської сотні Оксюти (? – 1649 – ?), старшина полтавський (1659.04.), сотник полтавський, вірогідно, сотні Оксютиної (? – 1659.04. – ?)

Юрченко Гнат – сотник комонний полку Новицького (? – 1682 – 1694 – ?), у 1692 р. був гетьманським посланцем до Москви. Сотник 2-ї полкової сотні Полтавського полку (? – 1693.11. – 1696 – ?), посланець Мазепи до Москви (1693).

Юрченко Григорій Романович (1731 – 1788 – ?) – син отамана сотенного, значковий товариш (1788), проживав у с. Собичеві. Д.: Єфросинія NN, донька козака.

Юрченко Іван – мешканець козелецький, значковий товариш Київського полку (1762). Його "сказка" датована 1762 р.

Юрченко Михайло – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Юрченко Роман – отаман городовий переяславський (1709 – 1721.08. – ?), осавул полковий переяславський (? – 1712 – ?), (1723 – 1730 – ?).

Юрченко Юрій – значний військовий товариш. Його онук Григорій Романович (1731 – 1788 – ?) був значковим товаришем (1788), проживав у с. Собичеві.

Юскевич Антін Петрович (1717 – 1787 – ?) – полковий канцелярист прилуцький (1740), військовий товариш (1779), абшитований військовий товариш (1787), мав 11 підданих у 1 селі. Мав маєтність у с. Лісних Сорочинцях Прилуцького повіту і м. Ічні Борзнянського повіту. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва, пізніше до I частини Чернігівської губернії. Д.: (? – 1746 – 1787 – ?) Ганна N Гуленко, донька війта прилуцького. Мали синів Івана, Семена, доньок Єфросинію, Уляну.

Юскевич Іван Антонович (1747 – ?) – військовий товариш і коморник Іваницького повіту (? – 1779 – 1782 – ?).

Юскевич-Красковський Андрій Григорович – з 1716 р. значковий товариш Чернігівського полку. 1734 р. домігся указу Чернігівської полкової канцелярії Тихонію Костянтиновичу не чинити перешкоди у володінні млином і прибудовами до нього на р. Шедровці. Учасник кримського походу 1738 р., на Гайман-долині «глухотою поражен». Абшитований 12 березня 1739 р. Його матір звали Настасією. Мав хутір у с. Красковському та на урочищі Кличовці Любецької сотні. У с. Миси, Красковське, Довгуни та самому Любечі – володіння значкових товаришів Андрія, Герасима та Федора Красковських. Д.: Настасія NN, другим шлюбом за Григорієм Єлисейови-

чем. Мали синів Павла (у 1762 р. любецький сотенний осавул) та Івана (1762 р. значковий товариш).

Юскевич-Красковський Андрій Іванович – значковий товариш (1741).

Юскевич-Красковський Андрій Омелянович (? – ран. 1747) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1738 – 1742 – ?). Мав двір у Чернігові, приїжджий двір у с. Красковському, двір житловий при урочищі Кличовці. Абшитований значковий товариш. Д.: Феодосія NN. Вдова, у 1747 р. володіла житловим двором на хуторі Кличовці.

Юскевич-Красковський Антип – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – ?).

Юскевич-Красковський Василь – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1782 – 1789 – ?). Мешкав у с. Убежичах (1785). Разом з Петром мав нерозділених 149 спадкових підданих. Д.: Марія Іванівна Молявка, донька військового товариша.

Юскевич-Красковський Василь Андрійович – осавул сотенний білоуський (1768 – 1770), значковий товариш (1770 – 1773), сотник білоусівський (1773 – 1779 – ?). Бунчуковий товариш (1789). Мав 11 підданих у сл. Черніній та 5 душ у полковій сотні у д. Скорянці. Д.: Ірина Павлівна Мокрієвич, донька бунчукового товариша. Мали сина Івана, доньок Лизавету, Євдокію, Софію, Гафію. У Віленському воєводстві відомі були власники с. Красковське шляхтичі гербу «Наленч», у XIX ст. у Гродненській губернії відомі Красковські гербу «Сліповрон».

Юскевич-Красковський Василь Омелянович – рідний брат Андрія, військовий товариш Чернігівського полку, мав маєтності у с. Вишлях (1753).

Юскевич-Красковський Гаврило Андрійович (1729/1732/1734 – 1791 – ?) – службу розпочав 1749 р. полковим канцеляристом. Значковий товариш Чернігівського полку (з 1757). На нього скаржився син священицький Павло Красковський за заволодіння хутором і угіддями. Абшитований військовий товариш (1768.17.03. – 1791 – ?). 1769 р. отримав уступку від свого дядька Павла Григоровича на 2 підсусідських двори у д. Коробках. 1785 р. уступив ниву у Любецькій сотні Дуніну-Борковському. Мешкав у с. Убежичах (1785), мав 155 підданих у 1 слободі, 3 дєрєвнях і 1 хуторі. Внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марфа NN, донька значкового товариша. Мали синів Івана, Андрія, Миколу.

Юскевич-Красковський Герасим Іванович – значковий товариш Чернігівського полку (1741).

Юскевич-Красковський Григорій – військовий канцелярист (1761).

Юскевич-Красковський Григорій Іванович (1707 – ?) – осавул сотенний любецький (? – 1737 – ?), значковий товариш (1741). У Любецькому монастирі поминався рід Григорія і Федора Красковських, у якому перераховані імена «за здравіє»: Федір, Параска, Ірина, Іван, Іван, Данило, Павло, Григорій, Іван, Любов, Варвара, Федір, Гафія, Єфросинія, Георгій, Павло, Настасія, а також «за упокій»: Григорій, N, Ганна, Ірина, Григорій, Євдокія, Павло, Петро, Євдокія, Ганна.

Юскевич-Красковський Данило – лакей двору генерал-фельдмаршала Олексія Розумовського (? – 1764), службу розпочав з 1764 р., значковий товариш Київського полку і отаман городовий козелецький (1764 – 1776 – ?). Д.: Ганна NN, росіянка («великороссійской породи»), донька придворного. Мали доньку Устину.

Юскевич-Красковський Іван Андрійович – у 1756 р. брати Павло та Іван Красковські судилися з сотеним канцеляристом Семеном Щербиною. У Любецької сотні знаходимо козака Івана Красковського (1756). Під час проведення Генерального опису Лівобережної України 1765 – 1769 рр. у с. Красковське знаходимо козака Івана Красковського (бл. 1732 – ?) 35 років, з дружиною та трьома дітьми. У с. Убежичах (1785) мешкав військовий товариш Чернігівського полку Іван Юскевич–Красковський. Любецький сотенний канцелярист (1767). Возний (1789). Д.: Параска N Рашевська, донька бунчукового товариша.

Юскевич-Красковський Іван Петрович – козак полкової сотні, значковий товариш Чернігівського полку (1734.5.11. – ?). Мав шинок у Чернігові (1732).

Юскевич-Красковський Михайло Петрович (1710 – 1766 – ?) – значковий товариш у Чернігівському полку (з 1739), військовий товариш (з 1760.11.07.), бунчуковий товариш (з 1765). Д.: Горпина NN, донька козака.

Юскевич-Красковський Омелян – 1777 р. купив ґрунт у Любецькій сотні у Кирила Кривошеєнка. У Любецькому синодику знаходимо прізвища значкового товариша Омеляна Красковського. «Значний» товариш Чернігівського полку, який «отправляя на своем иждевении в разных походах, с коих иные жизнь свою кончили, воинскую службу» (1792).

Юскевич-Красковський Павло Андрійович (1742 – 1792 – ?) – служив з 1762 р., сотений осавул любецький (1762 – 1772), значковий товариш Чернігівського полку (1772 – 1779 – ?), був у поході в турецьку війну, абшитований військовий товариш (? – 1782 – 1792 – ?), мав 9 підданих у 1 селі. Внесений до VI частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Горпина NN, донька козака. Мали синів Федора та Івана, доньку Олену.

Юскевич-Красковський Павло Григорович – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 – 1754), у 1741 р. мав маєток у с. Скорінець (5 дворів посполитих), де і мешкав. 1754 р. разом з Дмитром заволоділи предківським козачим ґрунтом козачки Білоусівської сотні Параски Дорошенко. На нього скаржився козак Любецької сотні Пилип Ващенко за захоплений ґрунт. 1774 р. вів суперечку за хутір Семендіївський. Володів приїжджим двором у д. Толочках у Любецькій сотні. У 1753 р. склав заповіт.

Юскевич-Красковський Павло Федорович – військовий товариш у Чернігівському полку, бунчуковий товариш (1736).

Юскевич-Красковський Петро – значковий (1782), військовий товариш Чернігівського полку (1782).

Юскевич-Красковський Петро Якимович (? – ран. 1781) – по батькові значковий товариш Чернігівського полку (1734 – 1779 – ?), мав володіння у с. Красковському та Мисах (1753), 4 хати підданих (1782). Мав синів Івана і Михайла.

Юскевич-Красковський Роман Якимович (? – ран. 1782) – значковий товариш (1753), володів «двором» у Любечі Чернігівського полку. 1753 р. разом з братом Петром здійснили наїзд на дім козака Любецької сотні Герасима Красовського і побили його та дружину. Мав 2 хати підданих. Мав синів Івана і Михайла.

Юскевич-Красковський Федір Григорович – значковий товариш Чернігівського полку (1741).

Юскевич-Красковський Яким Іванович (? – 1753) – значковий товариш Чернігівського полку (? – 1737 –

1743 – ?). Мав житловий двір і хутір у с. Красковському (1739), у д. Мисах 1 двір посполитих (? – 1739 – 1740 – ?), 1 двір посполитих у Любечі, 1 двір у д. Мисках (1740), 2 підсусідки у д. Красковській, двір житловий та двір шинковий у Любечі (1743), шинок у д. Кислях Любецької сотні (1747). Нерозділені володіння Якима, Андрія, Гришка, Герасима і Федора у 1741 р.: д. Миси 5 дворів, у с. Красковці 3, м. Любечу 1, д. Довгунах 1 – всього – 10.

Юскевич-Красковський Яків Михайлович (? – 1739 – 1782) – син сотника Білоуської сотні. Службу розпочав у 1739 р. Мешкав у селі Роїще. Бунчуковий товариш. Від тестя с. Велика Вісь перейшла до нього, згадувався як власник села ще у 1760 р. Д.: N Іванівна Бутенко-Янушкевич, донька полкового писаря чернігівського.

Юсковець Федір – військовий товариш (1689). Мав сина Карпа.

Юстовський Іван (1732 – ?) – походив з шляхетської родини. Службу розпочав 20 березня 1745 р. при Миргородській полковій канцелярії, писар сотенний голтв'янський (1753 – 1764.4.06.), писар Голтв'янського повіту (1764–1768), писар підкоморний Миргородського повіту (з 1770), військовий товариш Миргородського полку.

Юсухно Гаврило – сотник стольненський (1698 – ?). Бунчуковий товариш Дмитро Кохан 9 червня 1698 р. продав йому частину поля і городу.

Юхим – наказний сотник Топальської сотні Стародубського полку (1693.10.).

Юхим – сотник преварський Київського полку (? – 1649 – ?).

Юхименко Василь – сотник білицький Полтавського полку (? – 1709 – ?), (? –1716.2.12. – 1718.19.05. – ?), (? – 1725 – 1726.4.03. – ?), (? – 1732 – 1739).

Юхименко Марко Юхимович (1754 – ?) – шляхтич, службу розпочав військовим товаришем (1768 – 1786 – ?).

Юхименко Олександр – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1689.09.).

Юхименко Павло – сотник білицький Полтавського полку (? – 1729.4.03. – 1730 – ?). 1730 р. його звинуватив козак сотні Григорій Олепіренко за невиплату грошей, побиття, ув'язнення дружини.

Юхимович Давид – наказний сотник кролевецький Ніжинського полку (1658.10., 1665.08.), сотник кролевецький (? – 1662.07. – ?),

Юхимович Данило – сотник михайлівський Канівського полку (? – 1649 – ?).

Юхимович Євстафій Юхимович – канцелярист судів генеральних (1703), сотник глухівський. Написав заповіт. Д.: Марія NN.

Юхимович Іван – суддя полковий полтавський (? – 1664.12.12. – ?).

Юхимович Клим – сотник грунський (? – 1662 – ?).

Юхимович Лазар – військовий товариш (1705), мешканець корестелівський Новгород-Сіверської сотні Стародубського полку.

Юхимович Лесько – наказний сотник білицький Полтавського полку (1737, 1738).

Юхимович Марко Юхимович (1754 – ?) – шляхтич, службу розпочав військовим товаришем Миргородського полку (1768 – 1786 – ?).

Юхимович Михайло – військовий товариш (1693), мешканець стародубський.

Юхимович Семен – сотник леплявський Переяславського полку (? – 1667 – 1672.06. – ?).

Юхимович Семен (1743 – ?) – син священика, службу розпочав з 1771 р., полковий канцелярист (з 1776), отаман сотенний (з 1778), значковий товариш Київського полку (з 1780).

Юхимович Ярема – сотник остапівський Миргородського полку (? – 1719 – 1725).

Юхненко Василь – козак Чорнуської сотні Кропивненського полку (1649), військовий товариш (1654), учасник посольства Богдановича-Тетері до Москви.

Юхно – сотник Лучицької сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Юшкевич-Заровський Іван – з любецького земянства гербу «Холева». Значковий товариш Чернігівського полку (1743). Володів у Ройській сотні приїжджим двором у с. Сибережі.

Юшкевич-Красковський Іван – військовий товариш (1785) жив у с. Убежичі.

Юшкович-Стаховський Тимофій Федорович (1741 – 1779 – ?) – гербований шляхтич. Службу розпочав з 1757 р., полковий канцелярист (з 1763), отаман сотенний івницький (з 1764), отаман городовий прилуцький (1765.09. – 1779), військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Д.: (1767) Настасія Михайлівна Анієвич, донька козака-приказчика Скоропадського.

Юшкович-Стаховський Федір – отаман городовий прилуцький (? – 1765), абшитований військовим товаришем (з 1765.3.10.).

Ющенко Андрій Іванович (1739 – ?) – син значкового товариша, значковий товариш у Лубенському полку (1762 – 1777 – ?), у другій армії (1769), соляний начальник у Ромнах (1775 – 1776), абшитований бунчуковий товариш (1788). Мав 120 підданих у 1 місті, 1 дерєвнє, 2 хуторах. Д.: Марія Василівна Стефанович, донька полкового судді лубенського.

Ющенко Григорій – військовий товариш.

Ющенко Іван – син отамана городового роменського, за служби батька призначений значковим товаришем Лубенського полку (1715 – 1753 – ?). Полковник Маркович забрав у нього дворище за Ромнами, комори у Ромнах і насильно заволодів степом Головщина і Дубовщина (перед 1727). Учасник очаківського (1737), кримського походів (1738). У 1741–1742 рр. полкова канцелярія розглядала справу про відібрання у нього грошей крадієм Василем Мотренком. У 1745 р. у с. Процювки Роменської сотні мав 2 двори підсусідків піших убогих, у Ромнах 1 двір підсусідків піших убогих та двір житловий. У цьому ж році був збирачем чиновницьких і службових грошей. Мав у Ромнах житловий двір і шинок у 1747 р. Купив колокол для Покровської церкви с. Римарівки. Рід внесений до І частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Ющенко Іван (1737 – ?) – військовий товариш. Абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788). Мав 5 підданих у 1 селі. Користувався родинним гербом. Д.: (1784) Євдокія Яківна Левицька, донька титулярного радника.

Ющенко Лесько – наказний сотник березанський Переяславського полку (1737.07.).

Ющенко Мина – наказний сотник моровський Київського полку (1741).

Ющенко Степан – козак лубенський (1747), мав хутір у полковій сотні на урочищі Солониця (1747), підсусідків у с. Засуллі. Абшитований значковий товариш Лубенського полку (1766), проживав у Лубнах, мав шинок.

Ющенко Яким – осавул полковий білоцерківський (? – 1654.13.01. – ?).

Я

Ябловицький Дем'ян – військовий товариш (? – 1756 – ?).

Яблоновський Олексій – наказний сотник веркіївський Ніжинського полку (1733).

Яблоновський Стефан Андрійович – онук наказного сотника яблунівського Дем'яна Стефановича. Службу розпочав у канцелярії Запорізького війська низового, полковий старшина (з 1763), сотник яблунівський (1773.23.03. – 1783.30.09.). Д.: N Павлівна Огронович, донька абшитованого полкового хорунжого.

Яблонський Станіслав – козацький старшина з Білої Церкви (1637).

Яблунівський Василь – службу розпочав у 1747 р., полковий старшина запорізький. У 1779 р. проживав у Полтавському полку і був атестований у військові товариші.

Яблунівський Терешко – військовий суддя (1637).

Явон Іван – службу розпочав з 1760 р, отаман курінний (з 1768.22.12.), значковий товариш Київського полку (з 1774), городничий козелецький (1775–1781), військовий товариш (з 1781.5.03.). Д.: Мотря Василівна Лагода, донька війта козелецького.

Яворський Василь (? – ран. 1747) – значковий товариш Гадяцького полку (? – 1739 – 1741 – ?), був у поході, мав одного посполитого у с. Римарівці. У 1747 р. 4 двори посполитих у с. Римарівці належали його вдові Анастасії.

Яворський Григорій Іванович (1729 – 1760 – ран. 1776) – значковий товариш Стародубського полку (1760), мешканець с. Залізного Мосту.

Яворський Євстафій Іванович – значковий товариш Стародубського полку (? – 1754 – 1764 – ?), мешканець с. Залізного Мосту. Д.: Пелагея Софронівна N.

Яворський Іван (? – ран. 1748) – рідний брат митрополита Стефана Яворського. Бунчуковий товариш. Д.: Марія Прохорівна Миткевич.

Яворський Іван Павлович (? – ран. 1754) – значковий товариш Стародубського полку.

Яворський Лука Павлович (? – 1688 – 1735) – син полкового осавула, значковий товариш Стародубського полку (? – 1730 – 1735). У 1735 р. жив у полковій сотні у с. Залізний Міст. Д.: Феодосія Кирилівна N (? – 1720 – 1754 – ?). Вдова (1754).

Яворський Микола – військовий канцелярист (1659), супроводжував козацьку делегацію на сейм у Варшаву.

Яворський Михайло Павлович (бл. 1688–1740 – ран. 1742) – син полкового осавула, службу розпочав з 1707 р., 1709 р. з-під Полтави гнав шведів до Дніпра. 1710 р. з дороги на Київ повернено у полк для організації віддачі Почепської сотні князю Меншикову. 2-й осавул полковий стародубський (1716 в.о., 1717 наказний до Києва, 1730–1735), значковий товариш (1740). Продав райці стародубського магістрату землю у Стародубі у 1740 р. за 71 карбованець. Мав володіння у с. Залізний Міст.

Яворський Павло (? – 1663 – 1731 – ран. 1741) – шляхтич, значний військовий товариш (? – 1693 – 1709), мешканець стародубський. 3 грудня 1693 р. купив ½ млина на р. Ревні під с. Семенівною в урочищі Залізний Міст. Осавул полковий стародубський (1710 – 1740). 4 лютого 1709 р. отримав універсал на слободу при с. Залізному Мосту (1710.18.10.), купив у Івана Миклашевського двір у Стародубі за 400 злотих. Отримав універсал на с. Осколков (1711.10.04). У лютому 1723 р. разом з військовим товаришем Семеном Рубцем розмежовував сс. Кам'янку і Грем'яче у Шептаківській волості. 10 жовтня 1728 р. отримав гетьманський універсал на слободу при с. Залізний Мост і на с. Осколков.

Яворський Стефан – полковий обозний компанійський, підписав наказ депутатам в Уложенну комісію 1767 року Переяславського полку.

Яворський Стефан – полковник уманський (1673.04. – 1674.08.) згідно літопису С.Величка призначений Ханенком після вигнання Гродзенка, Г.Гаєцький датував призначення травнем 1673 р., а звільнення Гродзенка квітням. Вважаємо, що правий у цьому питанні М.Костомаром і акт зміни керівництва полку відбувся одночасно у квітні 1673 р. Обозний полковий стародубський (? – 1686 – ?), суддя полковий переяславський (? – 1687.10. – ?). Полковник піхотний охотницький (? – 1688.10.02. – 1693 – ?). 10 лютого 1688 р. отримав універсал стародубського полковника Тимофія Олексійовича про підтвердження купчої на частину млина на р. Росусі під с. Пестриковим Стародубського полку.

Ягельницький Іван Михайлович (1743 – ?) – син судді полкового прилуцького, писар полковий прилуцький (1766 – 1773), бунчуковий товариш (1779), комісар ніжинський (1779), колезький асесор (1782), казначей Прилуцького повіту, надвірний радник (1788). Мав 334 підданих у місті, 3 селах і 3 «дєрєвнях» Прилуцького і Пирятинського повітів. У 1788 р. не одружений.

Ягельницький Михайло (? – 1680 – 1742 – ран. 1749.15.09.) – сотник журавський (1712–1728). У 1717 р. після охотницького полковника Федяя отримав с. Вороновку, де мав приїжджий дім. Суддя полковий прилуцький (1728 – 1741 – ?). Наказний полковник прилуцький (1734.01.). Мав 14 підсусідків у с. Мала Дівиця (1740). Д.: Ганна Андронівна N (? – 1729–1749 – ран. 1762), 15 вересня 1749 р. віддала борг чоловіка значковому товаришу Івану Білецькому. Мала 3 посполитих у с. Рудавці, 3 – у с. Мала Дівиця полкової сотні.

Ягинський Стефан (1726 – ?) – абшитований військовий товариш (1787), мав 4 підданих у 1 селі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька козака.

Ягло Роман Осипович – сотник Чорнокам'янецької сотні Білоцерківського полку (? – 1649 – 1654.13.01.–?).

Ягодовський Іван – військовий товариш у Чернігівському повіті (1790). Мав 4 спадкових підданих. Д.: Марія NN.

Яготинський Захар – сотник у Переяславському полку (1638 – ?).

Язловецький Дем'ян (1710 – 1763 – ?) – службу розпочав з 1735 р., писар сотенний срібнянський (? – 1738 – 1742), військовий товариш «за військову службу батька і власну» (1742.9.10. – 1763 – ?) у Прилуцькому полку. Мав 2 посполитих у м. Срібному.

Язовський Сава Павлович – син шляхтича Пінського повіту. Службу розпочав з лютого 1755 р. полковим канцеляристом Стародубської полкової канцелярії, військовий товариш (1767.17.08. – 1776 – ?).

Яким – полковник миргородський (1649.05. – ?).

Якименко (Остап чи Михайло) – сотник котельвенський (? – 1658.10. – ?).

Якименко Іван – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1683).

Якименко Іван – сотник киселівський Чернігівського полку.

Якименко Кирик Попівський (? – ран. 1688) – сотник 4-ї полкової сотні Миргородського полку (? – 1649 – 1655.07. – ?) і снітинський. Цар в таборі під Смоленськом 24 липня 1655 р. підписав жалувану грамоту, яка була передана з миргородським сотником Кирилом Якимовичем. Його донька Марія заміжня за товаришем Лохвицької сотні Дем'яном Андрійовичем Виприском.

Якименко Сава – військовий товариш (1649), мешканець чигиринський.

Якименко Юсько – військовий товариш (1670). 1670 р. від гетьмана Ігнатовича і 1670 р. полковника Волського надані універсали на млин на р. Свищі. Мав синів: Юська – військового товариша і Козьму – наказного сотника.

Якименко-Сердюков Йосип Юськович – син військового товариша, військовий товариш. Його нащадки мешкали у с. Хильчичах.

Якименко-Сердюков Кузьма Юськович – син військового товариша, наказний сотник.

Якимович Андрій Гордійович (? – ран. 1779) – військовий канцелярист ГВК (? – 1754). Призначений писарем полковим чернігівським на місце покійного Якима Миткевича (1754–1767), у 1754 р. ГВК розглядала справу стосовно його призначення на цю посаду. Бунчуковий товариш. Д.: (1756) Ксенія Яківна Білецька-Носенко (? – 1779 – ?), донька військового товариша і Олени Федорівни Сулими, володіла с. Мицалівкою Золотоніського повіту. Мешкала у с. Голубовці. Мала 30 підданих у с. Щурівці Іваницької, 18 у хут. Рудому полкової, 14 у хут. Яготинському Яготинської сотні Переяславського полку. Мали синів Якова (1755 – ?) (колезький канцелярист МК у 1779), Семена (1757 – ?), Андрія (1765 – ?), доньку Варвару (1761 – ?).

Якимович Андрій Степанович – військовий канцелярист (1758). Д.: (з 1758) Параска Григорівна Скорупа.

Якимович Влас Корнійович – військовий товариш (1704). 14 листопада 1704 р. отримав універсал від гетьмана Мазепи. Основоположник Власенків з Конотопського повіту.

Якимович Данило – сотник кролевецький Ніжинського полку (? – 1662.10. – 1663.02. – ?), (? – 1666.10. – ?).

Якимович Жадан – козак чигиринський (1649), військовий товариш (1649). У посольстві чигиринського полковника Ф.Вешняка до Москви (травень – липень 1649). Генеральний осавул (? – 1667.10. – ?).

Якимович Козьма – сотник мринський Ніжинського полку (? – 1672 – ?).

Якимович Корній – осавул полковий ніжинський (? – 1691.03. – ?).

Якимович Омелян – військовий товариш Чернігівського полку (1687).

Якимович Пилип – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1658.03).

Якимович Семен – 16 жовтня 1710 р. обраний хорунжим полковим Білоцерківського полку. Товариш полку Київського (1713), отримав універсал гетьмана Скоропадського на 12 підданих у с. Свідовець.

Якимович Стефан – сотник боровицький Чигиринського полку (1638 – ?).

Якимович Трохим – військовий товариш Київського полку (1782), дворянин (1782).

Якимович Хома – сотник мринський Ніжинського полку (? – 1675.03. – 04. – ?), (? – 1678.06. – ?). 1675 р. купив сіножать у Ястребовському лісі від мринського мешканця Опанаса Мельниченка.

Якимович Яким – наказний писар полковий київський (з 1738.29.07.).

Якимович-Кожуховський Андрій Степанович (бл. 1729 – ?) – син полкового хорунжого, військовий канцелярист ГВК (1747 – 1759), військовий товариш (1759.15.04. – 1781 – ?). Мешкав у с. Душкіне (1763), с. Курилівці Новоміської сотні Стародубського полку (1781), мав 3 двори підданих у сл. Плавунівці. Д.: (з 1758) Параска Григорівна Скорупа, донька бунчукового товариша.

Якимович-Кожуховський Григорій Якович (1753 – ?) – хорунжий полковий (1783), був на форпостах. Д.: NN Трупчинська, донька надвірного радника.

Якимович-Кожуховський Іван Якович (1743 – ?) – осавул полковий (1783).

Якимович-Кожуховський Яків Степанович (1707 – 1792 – ран. 1796.21.02.) – службу розпочав з 10 лютого 1732 р. військовим канцеляристом ГВК, в.о. писаря полкового київського (1738), сотник полкової сотні Стародубського полку. Абшитований бунчуковий товариш (з 1772.7.03.). Разом з братом Іваном тримали с. Курилівку Новоміської сотні, де сам проживав і мав 6 дворів підданих. Мав 5 дворів підданих у с. Душкін, 7 дворі у сл. Плавунівці. Купив у бунчукового товариша Тарновського хут. Коренев, де мав 19 дворів посполитих і власний приїжджий дім, у хут. Ягорщинському млин і при ньому мірошницьку хата. Всього мав 400 підданих. Д.: (1742) Ганна Артемівна Лашкевич (1725 – ран. 1783), донька військового товариша.

Якимовський N – писар сотенний лукомський (? – 1776), абшитований значковий товариш Лубенського полку (1776.24.10. – ?).

Яків – писар полковий могилівський (? – 1656.03. – ?).

Яковенко Іван – наказний сотник кобижський Київського полку (1687.07.).

Яковенко Іван – сотник гоголівський Київського полку (? – 1672 – 1682 – ?).

Яковенко N – сотник Уманського полку (? – 1653 – 1654.01.).

Яковенко Григорій – службу розпочав з 1733 р. при Роменській сотенній канцелярії, писар сотенний роменський, писар сотенний хмелівський (1739–1743), значковий товариш Лубенського полку (1743–1757 – ?). У 1745 р. у с. Калинівці Роменської сотні мав 3 двори підсусідків піших убогих, двір житловий, шинок у с. Хмельовому. 1753 р. побив свою матір Марію. Д.: (Марія) Федорівна Кохна, донька значкового товариша.

Яковенко Григорій – сотник батуринський Ніжинського полку (? – 1710.06. – 1712.01. – ?).

Яковенко Євстафій – значковий товариш Переяславського полку (1726).

Яковенко Іван – значковий товариш Стародубського полку (1723).

Яковенко Іван – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1740).

Яковенко Іван Федорович (1727 – 1783 – ?) – син сотника шишацького, службу розпочав з 1743 р., значковий товариш (? – 1766), військовий товариш Миргородського полку (1766 – 1783 – ?).

Яковенко Йосип – сотник Лубенського полку (1665.10.). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Яковенко Кость – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1734).

Яковенко Лука – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1731).

Яковенко Максим (1747 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1787), мав 19 підданних. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: NN Іванченко, донька козака.

Яковенко Микола – генеральний хорунжий (1665.08. – 1666.10. – ?). Неписьменний. Супроводжував гетьмана Брюховцького до Москви.

Яковенко Олексій – значковий товариш Переяславського полку (? – 1732 – 1750 – ?). Мав двір житловий у с. Ковтунові Золотоніської сотні.

Яковенко Остап – наказний сотник кропивненський Переяславського полку (1722, 1725).

Яковенко Павло – 28 жовтня 1677 р. продав свій хутір з ставком обивателю котельвському Якову Гнєдичу. Сотник опішнянський (? – 1688.03. – ?), наказний полковник гадяцький у Кодаку.

Яковенко Павло Федорович – син сотника шишацького, значковий товариш (? – 1766), військовий товариш Миргородського полку.

Яковенко Роман – хорунжий полковий полтавський (? – 1694.02 – ?), сотник новосанжарський Полтавського полку (? – 1702 – 1709 – ?).

Яковенко Сидір – сотенний писар компанійський (?– 1762), писар полковий компанійський (1762 – 1768 – ?).

Яковенко Тиміш – сотник хорольський Миргородського полку (? – 1712.03. – ?).

Яковенко Федір – службу розпочав з 1722 р., значковий товариш Миргородського полку (? – 1735 – 1738), брав участь у дербентському, царичанському, коломацькому, кримському (1735), очаківському походах. Сотник шишацький (1738.23.03. – 1765). Мав шинок у Шишаках (1741), хутір під с. Перевоз (1764). Абшитований осавул полковий, захопив землі у козаків Шишацької сотні.

Яковенко Юхим – значковий товариш. Його донька Меланія (1798) була дружиною Івана Івановича Полетики.

Яковенко Яким – наказний сотник бориспільський Переяславського полку (1740).

Яковенко Яким (1719 – ?) – абшитований полковий хорунжий (1787), мав 7 підданих в 1 хуторі. Д.: Уляна N Плонкіна, донька козака.

Яковенко Яків (? – 1730 – 1775 – ?) – службу розпочав з 1740 р. козаком с. Антипівки Золотоніської сотні, значковий товариш Переяславського полку (1757), абшитований 24 грудня 1771 р. військовим товаришем. Д.: Марія Якимівна Деркач, донька священика антипівського. Мали доньок Марфу (1757 – ?), заміжню за сотенним отаманом золотоніським Федором Мойсеєнком, Параску (1760 – ?), Марію (1767 – ?), Горпину (1775 – ?).

Яковенко Яцько – козак сотні Богуславської (1649), сотник богуславський Корсунського полку (? – 1655 – ?). Разом з уманським сотником Тимофієм Семеновичем їздив до царя.

Яковенок Микола – значковий товариш (1723).

Яковець – наказний сотник полку Карла Тишкевичв (1684).

Якович Андрій – значковий товариш Стародубського полку. Володів слободою Мглин. Придане доньки – слобода Мглин. Його зять (1753) мглинський сотник Матвій Соханський.

Якович Андрій – сотник лукомський (? – 1681 – 1686), сотник лубенський (1686.01. – 1687.11. – ?), (? – 1690.10. – ?).

Якович Андрій – шляхтич, значний військовий товариш (1703) у Стародубському полку.

Якович Григорій – полковий хорунжий піхотний чигиринський (?–1654–?), сотник уцтавицький (? 1659.11. – 1659.12. – ?). Учасник делегації до царя у грудні 1659 – січні 1660 рр.

Якович Іван – наказний сотник лохвицький (1705, 1716), осавул полковий лубенський (? – 1719 – ?).

Якович Йосип – сотник переволочанський Полтавського полку (? – 1715 – 1718 – ?).

Якович Кіндрат – козацький старшина, посланий Ігнатовичем 30 серпня 1669 р. разом з Яремовичем Яремою до царя.

Якович Левко – писар полковий полтавський (? – 1715.02. – ?).

Якович Онисим – сотник ковалівський (1-ї, ? – 1687.07. – ?).

Якович Семен – сотник грунський (? – 1659.08. – ?).

Якович Юсько – сотник лохвицький (? – 1665 – 1669.03. – ?).

Якович Яків – сотник Лесевицької сотні Білоцерківського полку (? – 1654 – ?).

Яковлєв Василь Якович – військовий товариш (1788), мав 17 підданих у м. Глухові. Д.: Лизавета Василівна Сухота, донька возного.

Яковлєв Гаврило – значковий товариш Прилцького полку (1767). Неписьменний.

Яковлєв Максим – бунчуковий товариш (1767), шляхтич Лубенського повіту.

Яковлєв Павло – козак Кролевецької сотні, значковий товариш Ніжинського полку (1737 – 1751 – ?). Мав приїжджі двори у сс. Божок, Спасивей, у м. Кролевці.

Яковлєв Петро (1740 – 1782 – ?) – з шляхти. Службу розпочав з 19 травня 1759 р., значковий товариш (з 1767.17.05.), військовий товариш (з 1768).

Яковлєв Тимофій – значковий товариш Гадяцького полку. 1735 р. був у польському поході, у його домі залишився брат Степан. Мав 2 двори з 3 хатами у Грунській сотні.

Якубенко Семен (Силуян) – сотник гельм'язівський Переяславського полку (? – 1672 – ?).

Якубенко Яцько – сотник полку Корсунського (1638 – ?).

Якубинський Кирило Якович (бл. 1717 – ?) – військовий товариш (1787). Д.: Феодосія N Мальченко, донька значкового товариша.

Якубинський Федір (бл. 1726 – 1788 – ?) – з 1741 р. у канцелярії чернігівського духовного правління, службу розпочав з 29 травня 1745 р. у чернігівській полковій канцелярії, полковий канцелярист, старший полковий канцелярист (з 30.09.1756), військовий товариш (з 10.09.1772). Мав 1 підсусідка (1772), 2 підсудків (1778), 5 підсусідків чоловічої статі у с. Шастовиці Слабинської сотні (1780). У походах не був, був при канцеляриських справах. Мав у Чернігівському

повіті 4 хати підданих (1782). Полковий хорунжий (1788). Д.: Ганна Степанівна Леонтієва, донька райці Чернігівського магістрату.

Якубинський Яків – військовий товариш.

Якубович Андрій Якович (? – 1624/1641 – 1696) – шляхтич, можливо, одна особа з сотником лесевицьким Андрієм Яковичем (1654). Сотник лукомський (? – 1681), суддя полковий лубенський (1681), обозний полковий (1681 – 1683.03. – ?), (? – 1684 – ?), наказний полковник лубенський (1683–1685), сотник 1-ї полкової сотні (1685–1687), суддя полковий (? – 1688 – 1689), (? – 1690.03. – 1696.07). 10 березня 1690 р. отримав царську жалувану грамоту на с. Хорошки, «на мелницу з двемя жерновами на плотине меской под Лубнями, прозиваемим Василием Скорского со всеми доходами; да мелницу в Яблунове на реце Оржице о двух колесах». Майже через п'ять років отримав ще одну царську грамоту (1695.23.01.) на с. Пулинці, «мелници на реце Суле на меской Лубенской гребле о двух колесах, да на купленную ево мелницу Гайдуковскую на меской Лубенской гребле на той же реке Суле о двух колесах, да на две меленки вешнечки под селом Новаками на двух гребелках на речке Волшанце и на мелницу з двемя колесами на гребле меской Лубенской на месте прозиваемом Журавли». У Золотоверхому монастирі збереглись два поминальники його роду: 1) Якова, черницю Марфу, Марію, Параску, Катерину; були живими: Андрій, Тетяна, Василь, Олена. 2) Ярема, Мирон, Пилип, Яків, черниця Марфа, Андрій, нм. Іван, Петро, Марфа, нм. Прокіп, Настасія, Єфросинія, Сава, Сава, Катерина, нм. Карпо, Федір, Іван, Гафія, Ганна, Семен, Семен, Фекла, нм. Прокіп. У синодику Межигірського монастиря поминальник його роду мав такий вигляд: Андрій, черниця Марфа, Тетяна, Мирон, Пилип, Яків, Євдокія, Марфа, Андрій, Параска, Сава, Пилип, Василь, Катерина, Артем, ієрей Ілля, Андрій, Іван, Петро, Прокіп, Настасія, Єфросинія, Сава, Карпо, Федір, Іван, Гафія, Семен, Семен, Фекла, Ганна, Прокіп, Андрій, Микола, Пелагея, Корнилій, Марія, Олена, Афанасія, черниця Афанасія, Федір, Семен, Феодосія, Семен. У Києво-Микільській пустелі поминальник був такий: Андрій, Тетяна, Артем, Василь, Михайло, Олена, Яків, черниця Марфа, Марія, Андрій, Параска, Катерина, ієрей Ілля, Мирон, Пилип, Євдокія, Андрій, нм. Іван, Петро, Марфа, нм. Прокіп, Настасія, Єфросинія, нм. Карпо, Федір, Іван, Гафія, Ганна, Семен, Семен, Фекла, Прокіп. У Софійському монастирі поминався рід Андрія Якубовича, судді полкового лубенського: Яків, черниця Марфа, Андрій, Тетяна, Василь, Олена, Катерина. Д.: Тетяна Гиркалівна (? – 1660 – 1699 – ?). У реєстрі 1649 р. є лише Гирка Юсько. Вдова Сави Кириловича Стеблювця, обозного полкового лубенського. Від першого шлюбу мала сина Василя Савича (? – 1714), сотника лубенського, потім полковника лубенського.

Якубович Андрій Якович (1744 – ?) – хрещеник імператриці Лизавети Петрівни. Службу розпочав з 1761 р. у лейб-гвардії Ізмайловського полку, капрал (з 1762). Капрал лейб-гвардії у відставці (? – 1772 – 1774). Бунчуковий товариш (1774 – 1788 – ?), земський суддя прилуцький (з 1776). Мав 134 підданих у місті Прилуках і селах Доровці і Ладино (1788). Д.: 1) (? – 1767 – 1788 – ?) Настасія Павлівна Миклашевська, донька бунчукового товариша. 2) Марія Петрівна Копилова.

Якубович Данило Прокопович (? – 1705 – 1725 – ран. 1730) – шляхтич, син полкового хорунжого чернігівського. Значковий товариш Чернігівського полку за заслуги батька після його смерті (? – 1725 – ?). Був у гілянському поході, де заборгував харківському полковнику Григорію Квітці. Швагро переяславському сотнику Івану Добронизькому.

Якубович Дем'ян (? – 1670 – 1724.9.05.) – онук полковника чигиринського, «господар» замку Гадяцького (? – 1703 – ?), сотник журавський (1708–1712). У 1703 р. купив дідизні ґрунти козака Журавської сотні Кіндрата Уласенка. У 1712 р. отримав сс. Мокіївку і Кулешівку. Бунчуковий товариш. 65 козацьких дворів с. Антонівки перетворив у своїх підданих. Д.: Параска Марківна Маркович.

Якубович Дем'ян Якович (1747 – ?) – службу розпочав з 1761 р. солдатом лейб-гвардії Ізмайловського полку, прапорщик, полковий хорунжий прилуцький (1777 – ?), бунчуковий товариш (? – 1781 –?), абшитований бунчуковий товариш (? – 1788 – ?). Мав 250 підданих у сс. Мокіївці і Жоравці, «дєрєвнє» Кулешівці, а також селі Ржевського повіту. Д.: 1) (? – 1772 – 1779 – ?) Меланія Петрівна Івкова (1746 – ?), донька капітана, потім підполковника. 2) (1782) Тетяна Яківна Кисіль, донька полкового обозного. У них син Марко (бл. 1787 – ?) і донька Марія (бл. 1782 – ?).

Якубович Олександр Якович (бл. 1739 – 1810 – ?) – підполковник, приймав участь у першій турецькій війні. З 1773 р. полковник прилуцький з «полковника від армії» (1773–1782). Приймав участь у придушенні повстання О.Пугачова. Після 1781 р. продовжував службу у війську. Генерал-майор у відставці (1788). Мав 317 підданих. Д.: Марія Михайлівна Іваненко, донька бунчукового товариша, племінниця переяславського полковника Григорія Іваненка. Мали синів Івана, Олександра, доньку Надію.

Якубович Омелян (? – 1720 – 1774 – ?) – службу розпочав з 1732 р., писар сотенний білоцерківський (1740–1751), значковий товариш Миргородського полку (з 1757). Мав 5 підданних у м. Білоцерківці. Д.: Катерина Захарівна Павлова, донька сотенного писаря остапівського.

Якубович Прокіп Семенович (? – бл. 1704) – шляхтич, полковий хорунжий чернігівський (? – 1696 – 1704 – ?). Купив у с. Даничі частину земель і оселив слободу, що було підтверджено гетьманським універсалом (1700). 17 лютого 1700 р. у таборі під Псково-Печерським монастирем полковник Лизогуб привернув у його підданство трьох тяглих посполитих у с. Даничі. Ю.Лизогуб із рангової передав с. Даничі, що пізніше було підтверджено гетьманським універсалом (1704). Д.: Марія Михайлівна Данич (? – 1685 – 1743 – ?).

Якубович Федір – сотник вереміївський Чигиринського полку (1638 – ?).

Якубович Федір з Вишняків (? – 1610 – 1650 – ?) – сотник жаботинський Чигиринського полку (1638 – ?), полковник чигиринський (? – 1648.06. – 1650.10. – ?), наказний гетьман. Перший посол Б.Хмельницького до Московської держави (травень 1649).

Якубович Яків – полковий обозний лубенський. 10 березня 1690 р. отримав царську жалувану грамоту на с. Хорошки, «на мелницу з двемя жерновами на плотине меской под Лубнями, прозиваемим Василием Скорского со всеми доходами; да мелницу в Яблунове на реце Оржице о двух колесах». Майже через п'ять років отримав ще одну царську грамоту (1695.23.01.) на с. Пулинці, «мелници на реце Суле на меской Лубенской гребле о двух колесах, да на купленную ево мелницу Гайдуковскую на меской

Лубенской гребле на той же реке Суле о двух колесах, да на две меленки вешнечки под селом Новаками на двух гребелках на речке Волшанце и на мелницу з двемя колесами на гребле меской Лубенской на месте прозиваемом Журавли».

Якубович Яків Дем'янович (? – 1758.10.) – бунчуковий товариш (1724). У 1741 р. генерал-аншеф і лейбгвардії підполковник Кейт запропонував ГВК призначити його з бунчукового товариша генеральним осавулом на місце померлого Мануйловича. 14 січня 1741 р. приніс присягу. Генеральний осавул (1740.13.11. – 1758). Його служби перераховані в універсалі Розумовського від 2 травня 1752 р.: «Объявляем... асаул в. генер. г. Як-ч подал нам доношение, представляя о службах своих, которие де он первее, в ранг бунч. товарищей обретаясь, по указу... ...Петра Первого императора... ...с протчиими бунч. тов-ми, в низовом корпусе, тако ж и в Полском, Кримском, Днестровском и Хотинском походах, а потом пожалован будучи в чин асаулства генер., внутрь государства по разним комисиям... А за оние никакого себе не имеет награждзния, и просил о награждении... ...деревнями из свободных войсковых дворов, нашего разсмотрения. И мв, гетман, призирая на его, ас. ген. г. Я-ча верно отправление службы, по данной нам от ея и. величества власти, определяем ему ис чего б он и наперед к отправлению, по своему характеру, верних служб к снабдению бил в состоянии, в вечное владение... ...село Алексинце... село Яцини... и село Скибинце, в коих по ревизии 1751 г. посполитих свободних дворов и з бездворными хатами 44 показано, со всеми принадлежащими к оним селам грунтами и угодиями». У 1748 р. вів тяжби з генеральним суддею Якимом та бунчуковим товаришем Андрієм Горленками за право будівництва греблі на р. Удай під с. Подищами. На ранг мав 200 підданих. Д.: N Дуніна (? – 1779), донька бригадира.

Якубович-Барло Василь Тимішович – син сотника, сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1737).

Якубович-Барло Іван Степанович – значковий товариш Миргородського полку.

Якубович-Барло Степан Тимішович – син сотника уцтивицького, військовий товариш Миргородського полку.

Якубович-Барло Тиміш Якович (Яковенко Тимко) – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1711 – 1719), (? – 1723 – ?).

Якубович-Барло Федір Іванович – син значкового товариша, значковий товариш Миргородського полку, абшитований військовий товариш (з 1784.20.12.).

Якубовський N – полковий канцелярист Миргородської ПК (? – 1780), значковий товариш (1780.21.10. – ?).

Якубовський N – полковник черкаський (? – 1644.08. – ?). Шляхтянка Софія Засановська позивала у Черкасах на місцевого козацького полковника Якубовського за наїзд на с. Погоріле.

Якубовський Данило – військовий товариш, абшитований у 1785 р. бунчуковим товаришем.

Якубовський Іван (? – 1740 – 1780 – ?) – з шляхтичів, службу розпочав з грудня 1751 р., підканцелярист (з 1754), полковий сторож (з 1758), значковий товариш (1762.10.01. – 1780 – ?). Д.: N Максимівна Лисенко, донька абшитованого значкового товариша, мав трьох синів.

Якуша – полковник брацлавський (? – 1648.08. – ?). Мабуть, з Кислянської сотні Уманського полку, де у реєстрі є Якушенко.

Ялинський Василь – абшитований значковий товариш Київського полку (? – 1782 – ?).

Ялинський Григорій – ротмістр охочемонного полку (1726).

Ялинський Іван – писар полковий миргородський (? – 1696 – 1701 – ?).

Ялинський Йосип (? – ран. 1725) – значковий товариш (? – 1703 – 1723 – ?). Раніше 1714 р. згідно універсалу Скоропадського мав 21 двір у д. Медведь, які потім перейшли полковому осавулу Семену Березовському. У 1768 р. володів двором у Стародубі його онук полковий канцелярист Іван Ялинський. Д.: Єфросинія Юріївна Новицька (? – 1707 – 1725 – ?).

Ялинський Павло Семенович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1715 – 1716 – ?). Брат Якова, з яким у 1717 р. мав суперечку за володіння спадковим двором в м. Чернігові та с. Жукотках.

Ялинський Семен (? – 1650 – 1699 – ?) – шляхтич, типограф чернігівського архієпископа. 18 січня 1680 р. удова Катерина Куропатвиха продала йому ¼ млина, а 23 січня 1680 р. купив ¼ млина на р. Білоус у чернігівського бурмістра Павла Клевцевича. 15 вересня 1682 р. купив ½ млина у Пелагеї Назарчихи. 15 вересня 1694 р. гетьман Іван Мазепа надав йому універсал про підтвердження прав на млин на р. Білоус названий «старий» на 2 кола мучних і третє ступне, наданий архиєпископом Лазарем Барановичем. Товариш полку Чернігівського (? – 1693 – 1699 – ?), у 1693 р. був гетьманським посланцем до Москви. У 1694 р. отримав у володіння с. Жукотки після смерті бездітного Костянтина Ігровецького (Ігровецькі володіли Жукотками за князями Ружинськими по шлюбу), а частину села придбав у вдови Ігровецького Ганни Павло Полуботок і воно стало ранговим володінням чернігівських полковників. У 1694 р. Ганна Стефанівна Ігровецька з сином Іваном продали Леонтію Полуботку ґрунт з домом у Жукотках. У 1710 р. Іван продав там ліс. У 1728 р. Яків Полуботок купив частину ґрунту ігровецького у шляхтичів Ялинських. У 1754 р. бунчуковий товариш Костянтин Лизогуб володів «Ігровецьким» лісом під Жукотками.

Ялинський Яків Семенович – військовий товариш Чернігівського полку (? – 1715 – 1738 – ?). 12 березня 1715 р. Чернігівська полкова канцелярія і магістрат провели слідство про крадіжку його служителем Гриціною п'яти шкір у чернігівського кожем'яки Тараса Голубизни. 1716 р. подав чолобитну з скаргою на кривди від чернігівського полковника Павла Полуботка. 19 березня 1719 р. суплікував про дозвіл на продаж маєтностей для виплати боргів. 10 лютого 1726 р. продав маєтність у с. Жукотки Білоусівської сотні Полуботку. У 1738 р. продав пляц у Чернігові бурмістру Гриновському Герасиму Филимоновичу.

Ялоцький Борис Васильович – шляхтич гербу «Сас» змінений. Син сотника глухівського, онук полковника брацлавського Михайла Зеленського. Значний військовий товариш. Основоположник Борисенків. Його син Мойсей Борисенко, онук Олексій (1720 – ?) – корнет (1787).

Ялоцький Василь Федорович (? – 1650 – 1712.12.) – син шляхтича гербу «Сас» змінений, покозачений шляхтич. Служив за Ігнатовича і Самойловича. Сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1678.04. – 1687.03. – ?). 21 листопада 1681 р. за 3000 золотих продав три камені млинових на р. Ясмані поблизу Глухова гетьману Самойловичу. Військовий товариш

(1688.10.) Мазепа 6 вересня 1687 р. підтвердив за ним с. Бачківське, 3 грудня 1688 р. власні млини на р. Ясмані в урочищі Товкачівка. Тримав два млини-вешняки на р. Локні на п'ять кол, млин у чотири кола на р. Ясмані під слободою Семенівкою, разом з колишньою протопопиною глухівською Максимовою тримав півтори кола на р. Ясмані, млин на р. Щениці за Марчишиною Будою, у с. Полошках млин-вешняк на два кола, сінокіс між селами Бачевським і Собичем. Сотник глухівський Ніжинського полку (? – 1689.09. – 1696.11. – ?), наказний полковник ніжинський під час таванської 11-тижневої облоги. Усі його маєтності перейшли пасинку Івану Майнуйловичу, а після смерті останнього сину сестри Дем'яну Васильовичу Каневському-Оболонському. Д.: Марія Михайлівна Зеленська (? – 1670 – 1725.25.06), донька полковника брацлавського, вдова Мануйла.

Яневич Максим – гонець гетьманський до Москви (1693), військовий товариш Чернігівського полку.

Яненко Григорій Григорович (1706 – 1763 – ?) – служив з 1733 р. значковим товаришем Лубенського полку. Був у ногайському поході, під Перекопом, двічі поранений стрілою і у плече шаблею. У 1739 р. під час турецької війни був на кордоні, потім шість місяців у комісії в Гадяцькому полку. Утримував козацьку команду при Дніпрі у 1745 р., прикриваючи кордони. За службу батька військовим товаришем і власну (був у походах, а після смерті батька служив за нього) просив у 1743 р. чин військового товариша, який і отримав від ГВК «по атестату о службах его ... Генерала фельдмаршала и кавалера графа фон Лессія 738 году данному» (14.09.1743 – 1763 – ?). Полковий комісар, у Переяславській полковій рахунковій комісії (1747). Мав у с. Коржові Роменської сотні двір житловий та підданих посполитих 7 дворів малогрунтових не могучих, 1 тяглих та 9 піших убогих (1745).

Яненко Григорій Григорович (1748 – ?) – службу розпочав з 1770 р., бунчуковий товариш у Лубенському полку (? – 1783 – 1787 – ?). Мав 90 підданих у 1 селі в Роменському повіті. Внесений до I частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Не одружений (1790).

Яненко Григорій Янович (? – 1688 – 1746 – ?) – можливо, син охотницького полковника Івана Рубана, знатний товариш полку Лубенського, отримав с. Коряки (1709). Значковий товариш Лубенського полку (? – 1738 – 1746 – ?). Учасник кримського (1735), очаківського походів (1737), походів (1738 і 1739 рр). Присягнув у 1741 р. Мав у с. Римасовці 3 підданних (1738). Д.: (1709) Євдокія Степанівна Гречана.

Яненко Іван (1721 – 1763 – ?) – служив значковим товаришем з 1738 р., був під Перекопом, двічі на лінії, при закритті кордонів командиром над козаками двічі, чин військового товариша отримав від ГВК (1740 – 1763 – ?). 1759 р. мав суперечку з військовим канцеляристом Іваном Савойським, яка дійшла до побоїв і грабунків. Був винен 80 карбованців військовому товаришу Йосипу Зарудному (1759). Мав двір у с. Ясмань Глухівської сотні (1748).

Яненко Іван (Педченко) (бл. 1721 – 1746) – значковий товариш Лубенського полку (? – 1736 – 1745). У 1736 р. ГВК розлядала скаргу козаків с. Коржів Роменської сотні Марка та Івана Стрижебороденків про приверняння їх ним у підданство. Учасник очаківського походу (1737). У 1736 р. був висланий за указом ГВК у Чигриндубравську сотню у похід до березня 1737 р., у 1737 р. був у очаківському поході, присягнув у 1741 р. У 1745 р. мав у Ромнах 2 двори підсусідків піших убогих. Разом з матір'ю Іриною не віддали гроші за млин генеральному обозному Марковичу. Разом з братом Григорієм Біловодським розорили млин генерального обозного Марковича.

Яненко Іван Григорович – значковий товариш Лубенського полку, військовий товариш (1745.31.03. – 1763). Проживав у Костянтинові.

Яненко Іван Іванович – службу розпочав з 1757 р., значковий товариш Лубенського полку, абшитований у 1782 р. військовим товаришем.

Яненко Іван Федорович (1719 – 1761 –?) – «сказка» датована 17 грудня 1761 р., служив з 1738 р. значковим товаришем, за указом Лубенської полкової канцелярії був того ж року під Перекопом, у 1739 р. на лінії під командуванням обозного генерального Лизогуба у фортеці Параскевській; у 1741 р. був на розмежуванні під Перекопом у команді полковника прилуцького Галагана. У 1743 р. на закритті кордону при Кременчуцькій дивізії у команді обозного переяславського Семена Безбородька. У 1744 р. зустрічав «ходу» цариці. На усі служби були підтвердження, які згоріли під час пожежі у будинку. У 1745 р. призначений військовим товаришем від ГВК і у тому ж році був на прикритті кордону за полкового командира два роки. В універсалі ГВК на військового товариша від 21 березня 1745 р. згадується його померлий дід – військовий товариш Григорій Яненко і батько його померлий – Федір Яненко. Д.: Марія Григорівна Огранович, донька пирятинського сотника і онука полковника Горленка.

Яненко Михайло – отаман у Переяславському полку (1638 – ?)

Яненко Петро Григорович (? – 1743 – ран. 1772) – значковий товариш Гадяцького полку. За ним у слободі Гречанівській 500 підданих. Д.: Марія Іванівна Ковалевська.

Яненко Семен Іванович (бл. 1742 – ?) – військовий товариш Лубенського полку, у 1783 р. абшитований полковим осавулом.

Яненко Федір Григорович – військовий товариш Лубенського полку.

Яненко Федір Іванович (1728 – ?) – син прем'єр-майора, значковий товариш, корнет у відставці (1787), мав 48 підданих у с. Янівці. Д.: Пелагея Василівна Уманець (1732 – 1787 – ?), донька полкового хорунжого.

Яненко Яків Григорович – син військового товариша, значковий товариш Лубенського полку (1778 – 1780 – ?). Д.: N Степанівна Онищенко, донька пушкаря.

Яненко-Хмельницький Павло (? – 1629 – 1679 – ран. 1687) – належав до любецької шляхти. Військовий товариш (1649), мешканець чигиринський. Двоюрідний брат Ю.Хмельницького. 1650 р. був у посольстві до Туреччини, у 1651 р. в посольстві до Василя Лупула. Сотник київський (1650 – 1654). У 1653 р. їздив за тілом Тимоша Хмельницького до Сучави. Після переяславської ради, у якій брав активну участь, змінив полковника київського (ран. 1654.02.). Ще у жовтні 1653 р. був наказним полковником київським. 2 лютого 1654 р. вбив колишнього полковника київського Пешка за невиконання розпоряджень гетьмана. У вересні 1658 р. очолював напад на київський воєводський гарнізон. Прибічник Ю.Хмельницького, за якого у 1661 р. був нобілітований. 1660 р. приїздив до Москви з товаришами. У червні 1662 р. возив до

Москви від Ю.Хмельницького 12 татар – «язиків». Служив у Тетері, Дорошенка: полковник поволоцький, у грудні 1663 р. під час походу короля на Лівобережжя разом з Богуном був у Монастирищі. Полковник уманський (1667). 25 червня 1655 р. Богдан Хмельницький надав Павлу Яненку маєтності покійного Грузевича–Нечая Бугаївку, Беркове та за Прип'яттю два села (Масани і Борщівку) з млинами. 8 серпня 1656 р. підтверджуючий лист полковника запорозького Павла Яновича Хмельницького Микольському монастирю на с. Павловичі. Після падіння Дорошенка перейшов на Лівобережжя (до Сосниці, а пізніше до Нових Млинів). 30 грудня 1687 р. гетьман Іван Мазепа затвердив універсалом за Печерським жіночим монастерем ігумені Марії-Магдалені села Бугаївку і Берков, які раніше передала монастирю вдова Павла Яненка. Цей спадок «в Киевском полку на Киевской стороне Днепра над речкою Стугною лежачій, теперь в запустении будучий». Поминальник його роду: Павло, Євстафій, Іван, Марія, Єфросинія, Микола. Д.: (? – 1656 – 1680 – ?) N Філонівна (черниця Феодосія).

Янжул Андрій Савич (? – ран. 1762) – військовий товариш. Д.: Марфа Михайлівна Пілатович, донька бунчукового товариша.

Янжул Василь Васильович – службу розпочав 1736 р., разом з батьком був у кримському і перекопському походах. 1753 р. знаходився при козацьких делегатах у Петербурзі, у Москві у письмових справ. З 1758 р. при Похідній військовій канцелярії. Абшитований військовий товариш (1760.20.01. – 1780 – ?). Економ бунчукового товариша Гудовича (1763). З 1769 р. тримав резервну команду. Мешканець ковалівський Погарського повіту Стародубського полку. Д.: (з 1753) Марія Климівна Златковська-Бура, донька хорунжого сотенного балканського.

Янжул Гнат Савич – службу розпочав з 1758 р. у ГВК військовим канцеляристом, абшитований військовим товаришем (1765.22.12. – 1787 – ?), писар Топальського комісарства (з 1776.13.01.). Мав 101 підданого у с. Янжуловці. Д.: Тетяна Григорівна Рубець (? – ран. 1783), донька земського судді. Мали сина Степана і доньку Уляну (бл. 1775 – ?).

Янжул Іван Савич – син значкового товариша, військовий товариш (? – 1763 – 1771 – ?) у Стародубському полку, за його відсутністі у 1763 «сказку» не взяли.

Янжул Ілля (? – ран. 1764) – значковий товариш Стародубського полку (1758).

Янжул Клим Якович («Шпечак») (? – 1688 – 1734 – ?) – наказний сотник топальський Стародубського полку (1708), сотник топальський (? – 1713.4.05. – 1725). Був під Києвом (1713). Володів слободою Янжулівкою за універсалами Скоропадського 4 травня та 20 липня 1713 р., підтвердженими царською грамотою 7 липня 1718 р.. У 1725 р. «за арештом». Значковий товариш (1725 – 1730 – ?). Отримав іменний царський указ «о непорицании» (1734.31.07). Д.: Марія NN, вдова прилуцького полкового сотника Якова Золотаренка, з якою до нього перейшли сс. Сезок і Буда полкової Прилуцької сотні.

Янжул Михайло Климович – син сотника топальського, значковий товариш (? – 1735), наказний сотник топальський Стародубського полку (1723), сотник топальський (1735 – 1751.16.10). Абшитований сотний (1765). 1765 р. підкоморний Стародубського повіту Ширай захопив у нього майно.

Янжул Сава Климович – син сотника топальського, навчався у КМА (? – 1727 – ?), значковий товариш (1736 – 1757 – ?), абшитований військовий товариш (1764).

Янишевський N – абшитований сотник (1772). 1772 р. займався епідемічними захворюваннями в Новоміській і Батуринській сотнях.

Янишевський Григорій – син козака. За атестатом генерального писаря Турковського призначений генерал-аншефом Рум'янцевим військовим канцеляристом (1739 – 1742 – ?). Мав двір у Смілі (1741).

Янко Іван – сотник остерський Переяславського полку (? – 1653 – 1655 – ?), (? – 1666 – ?).

Янковський Михайло – наказний сотник Почепської сотні Стародубського полку (1723).

Янковський Яків (1718 – 1788 – ?) – службу розпочав з 1745 р., сотенний хорунжий (з 1755), возний Моровської сотні Київського полку (1764 – 1776 – ?), абшитований військовий товариш (1788). Мав 22 підданих у м. Моровську. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Чернігівському повіту. Д.: Тетяна Давидівна Люта, донька київського міщанина.

Янов (Яненко) Роман Іванович (? – 1705 – 1758) – міщанин глухівський (1726), значковий товариш Ніжинського полку (? – 1735 – 1742), у 1735 р. був обраний глухівським війтом, а сотнику Стефану Уманцю заборонено самовільно наказувати міщан та розпоряджатися у ратуші. У 1735–1738 р. був у відкупі індуктового збору, у 1738 р. як відкупщик звільнений від військового походу. У 1738 р. мав 7 дворів посполитих у с. Сліпороді та 11 дворів посполитих у с. Студенці. Військовий товариш (26.05.1742 – 1751 – ?), мав двір у хут. Ловулинському та приїжджий і шинковий двори у с. Студенках Глухівської сотні. Пізніше абшитований бунчуковий товариш (? – 1756 – 1758). Йому вдалося захопити с. Сліпород. Тестамент написав 1758 р. Д.: Параска Петрівна Уманець. У 1768–1770 рр. вона розподіляла спадок з доньками згідно тестаменту чоловіка від 1758 р.: Уляною Бугаєвською, Параскою Туманською, дружиною асесора Йосипа Туманського, Пелагеєю Йосиповою Кириловою, Феодосією Долинською, Ориною Савойською, Ганною Кониською, Євдокією Богаєвською та Юхимією, ще не заміжньою.

Янов Іван Юрійович – син сотника глухівського, значковий товариш. У 1715 р. отримав гетьманський універсал на батьківський млин на р. Ловрі і маєток у с. Янові. Отаман городовий глухівський (1751–1760), бунчуковий товариш. Д.: Марія N Дем'янович.

Янов Йосип (1765 – 1783 – ?) – служив з 1776 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?), був у поході на дніпровській лінії.

Янов Олександр (1764 – 1783 – ?) – служив з 1776 р., значковий товариш (1781 – 1783 – ?), був у поході на дніпровській лінії.

Янов Павло Іванович – значковий товариш Ніжинського полку (1777). Д.: (1783) Олена Яківна Карпека.

Янов Степан Іванович (1739 – ?) – службу розпочав 21 березня 1757 р., військовий канцелярист (з 1757.30.09.), хорунжий полковий гадяцький (2-й; 1764.10.04. – 1770; 1-й; 1770.11. – 1772), осавул полковий (3-й; 1773.8.06. – 1780 – ?). Був у кримському поході. Бунчуковий товариш (1781–1783). Прем'єр-майор (1788). Мав 26 підданих. Д.: Марфа Опанасівна Шостак, донька значкового товариша.

Янов Федір Іванович – значковий товариш (1777), 2 вересня 1777 р. разом з Павлом Яновим продали землі і частину млина у Глухівській сотні Осипу Григоровичу Туманському. Корнет у відставці. Д.: Пелагея Василівна Уманець (1732 – ?).

Янов Юрій – сотник глухівський, в 1715 р. гетьман Скоропадський затвердив за ним маєтність с. Янівку. Значковий товариш. Володів млином на р. Ловрі і с. Янівкою.

Яновец Яків (? – ран. 1762) – значковий товариш Лубенського полку. Його сини Степан і Федір склали присягу в 1762 р.

Янович Григорій – військовий товариш Гадяцького полку (1747). Мав 7 убогих та 9 дуже убогих дворів посполитих у с. Римарівка, при хуторі 8 хат підсусідків.

Янович Іван – значковий товариш Лубенського полку, у 1735 р. був у кримському поході.

Янович Іван Федорович – сотник Ічнянської сотні (? – 1649 – ?). Шляхтич гербу «Ястржембець», священик у XVII ст., був основоположником роду Яновських.

Янович Максим – шляхтич. 1731 р. усі зимові місяці на дистанції Полтавського полку на Дніпрі для оберігання від татарських нападів. 1732 р. у команді генерал-лейтенанта фон Шверіна у прикордонній сторожі по Орелі, у тому ж році генерал-аншефом Вейзбахом направлений у Бахчисарай до кримського хана. 1733 р. у сторожі на Тагамлику. Значковий товариш Полтавського полку (? – 1734). Приймав участь у поході полку на Дніпро, під Кишеньки, під Нехворощу. Князем Шаховським призначений сотником кобеляцьким (1734.13.05. – 1762.04.). Мав ліс (1731) поблизу с. Васильківки, ґрунти лісові з ловлями і пасікою біля устя Орчика (1731), шинок у Кобеляках (1732). Свавільно побудував млин на кобиляцькій греблі, через що у січні 1749 р. мав суперечку з полковим осавулом Яковом Козельським. 1751 р. на нього скаржився військовий товариш Михайло Старицький про образи, побої, утиски. Д.: (1731) Мар'яна Савівна Тарануха (? – 1720 – 1744 – ?), донька сотника кобеляцького. У 1744 р. подала чолобитну з проханням надати їй у власність підданих у містечках Кобеляки та Білики, а також сіножаті замість маєтностей її батька.

Янович Михайло Осипович (1732 – ?) – син бурмістра київського, шляхтич гербу «Радван» зміненого. Сотник бахмацький Ніжинського полку (1757.12.12. – 1783.7.11.). Абшитований бунчуковий товариш (1788), мешканець с. Бахмача. Д.: NN Жураковська, донька бунчукового товариша. Мали синів Миколу і Михайла.

Янович Павло – значковий товариш Лубенського полку. Мав у 1740 р. у Снітинській сотні у с. Бишвець 1 двір підсусідків, с. Вороб'їх 1 двір підсусідський, у с. Духовому 9 дворів.

Янович Павло Іванович (1737 – ?) – син прем'єр-майора. У 1777 р. разом з братом Федором продав землі і частину млина у Глухівській сотні Йосипу Туманському. Абшитований військовий товариш (1787), мав 21 підданого у с. Янівці. Д.: Олена Яківна Карпека, донька бунчукового товариша.

Янович Петро (1740 – ?) – шляхтич. Службу розпочав 10 травня 1759 р., значковий товариш Лубенського полку (1767–1768), військовий товариш (1768.14.08. – 1782 – ?).

Янович Семен Юрійович – син сотника глухівського, значковий товариш Ніжинського полку (1754).

Янович Федір Максимович (? – 1731 – 1779 – ?) – службу розпочав з 1760 р., колезький канцелярист (? – 1770), писар полковий полтавський (1770.4.03. – 1779 – ?).

Яновський Іван – обозний полковний київський (? – 1692.10. – ?).

Яновський N – померлий бунчуковий товариш, мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, в яких жило 3 найманих людей.

Яновський Андрій Євстафійович – син сотника компанійського, служив писарем ГВА (1740–1772), значковий товариш. Мав хутір поблизу с. Сохочів поблизу Коропа. Мав синів Павла і Олексія.

Яновський Антін (?, с. Рудавка – ран. 1762) – полковий хорунжий прилуцький (1749 – 1760 – ?), мав 2 посполитих у с. Рудавці полкової сотні. Д.: Домникія N N (? – 1750 – 1779 – ?).

Яновський Григорій – значковий товариш Лубенського полку, мав у Роменській сотні у с. Калинівка житловий двір (1747).

Яновський Григорій – син наказного полковника (1679) Яна Францишкевича, значний військовий товариш.

Яновський Євстафій Іванович – син полкового хорунжого, сотник компанійский (? – 1756).

Яновський Іван – військовий канцелярист ГВК (? – 1734), бунчуковий товариш (1734.24.01. – 1750 – ?) у Лубенському полку. Працював у Генеральній рахунковій комісії (1750).

Яновський Іван – писар суду полкового чернігівського (? – 1723.10. – ?).

Яновський Іван – полковий хорунжий.

Яновський Іван – сотник журавський (1759). Чинив утиски підданим капітана Ямбургського драгунського полку Олександра Якубовича.

Яновський Іван (1749 – ?) – абшитований військовий товариш (1787). Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва.

Яновський Іван (1769 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем, військовий товариш Миргородського полку (1782). Мав 5 хат підданих у Голтв'янському повіті (1782).

Яновський Іван Семенович – син і онук козачий, значковий товариш (1705 – 1744.24.01.) Лубенського полку, який мав сина Івана Яновського. Останній, починаючи з 1739 р. служив військовим канцеляристом у ГВК, а 24 січня 1744 р. він отримав звання бунчукового товариша. Не мав дворів (1744).

Яновський Іван Янушевич – значковий товариш.

Яновський Кіндрат Іванович (? – ран. 1803) – службу розпочав з 1751 р., отаман сотенний снітинський (1768). Возний Лубенського гродського суду (? – 1778). Військовий товариш у абшит (1778.11.03). Д.: Пелагея Петрівна Огранович.

Яновський Корній – військовий канцелярист (1748). Подав чолобитну про звільнення його дому у Срібному від загальнонародних повинностей.

Яновський Максим Іванович (бл. 1721 – ?) – його батько Іван Волошин був волохом і служив у Волоському корпусі разом з братами Миколою і Василем «многие годы», при чому перший з них у кримському, а другий у хотинському походах «жизнь свою окончили». Службу розпочав з 1741 р. у Лохвицькій сотні, військовий товариш Лубенського полку (1754 – 1788 – ?), був у правлінні Лохвицької сотенної канцелярії. 28 січня 1755 р. був свідком при складанні тестаменту товариша полку Лубенського Якова Федоровича Манка. Бував у Петербурзі у справах, купував для армії коней. 1760 р. ГВК розглядала справу

про надмірне стягнення з нього кредитових грошей могилівськими купцями. У 1760 р. писар Кодацького перевозу Андрій Товстик передав право на свої спадкові ґрунти у Лохвиці йому як родичу. Абшитований бунчуковий товариш (1788). Був кумом кошового отамана Йосипа Кальнишевського. Мав 10 підданих у Лохвиці. Внесений до IV частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва по Лохвицькому повіту. Д.: (1748) NNN (? – ран. 1788). Мали синів Хому, Данила, доньок Уляну, Марію.

Яновський Олексій (1758 – ?) – абшитований значковий товариш Лубенського полку (1788). Д.: Ірина NN, донька дворянина.

Яновський Опанас (1753 – ?) – шляхтич. Значковий товариш Миргородського полку (з 1773.15.01.).

Яновський Федір – значковий товариш Лубенського полку (? – 1745 – 1747 – ?). Мав у Ромнах двір житловий, у Роменській сотні у д. Довгополівці 1 двір підсусідків піших убогих.

Яновський Федір (1764 – ?) – шляхтич, службу розпочав з 5 травня 1780 р. значковим товаришем Миргородського полку.

Яновський Януш Михайлович – сотник полковий лубенський (? – 1667), полковий осавул лубенський (1667 – ?).

Яновський-Меценко Яків Антонович (1751 – ?) – син полкового хорунжого прилуцького, службу розпочав з 3 квітня 1763 р. при Малоросійській колегії, військовий канцелярист (з 1767.07.), був у Валахії, осавул полковий прилуцький (1771.3.07. – 1782), одночасно бунчуковий товариш (з 1781.10.08.). Мав підданих у Пирятинському та Прилуцьких повітах (м. Прилуки). Д.: (1779) Мотря Іванівна Бахчевська (1761 – 1782 – ?), донька судді земського переяславського.

Яновський-Надержинський Іван Іванович (1724 – бл. 1771) – син козацький. Навчався у КМА (1736). З 1739 р. служив військовим канцеляристом у ГВК, а 24 січня 1744 р. отримав звання бунчукового товариша. Не мав дворів та підданих, мав приїжджий двір у Гадячі (1744). На його дім нападали піддані полковниці Катерини Галецької, удови військового товариша Івана Граб'янки Явдохи та її сина Федора з погрозами вбити його та його служителів. Присутній по вибору від полку Гадяцького у Генеральному Суді (1761). Д.: Марфа NN.

Яновський-Ортовський Іван – хорунжий полковий ніжинський (? – 1700 – ?).

Янушевич Іван – значковий товариш. Чернігівський полковий писар. Протягом 1728–1738 рр. ГВК розглядала справу про підтвердження за ним права власності на с. Велика Вісь Ройської сотні Чернігівського полку на млини, сіножаті та інші ґрунти. У 1740 р. ГВК розглядала справу про намагання колишнього полкового писаря Івана Янушкевича ухилитись від повторної поїздки у прикордонну комісію та повернути рангове с. Велика Вісь Ройської сотні. Мав суперечки за с. Велика Вісь з військовим товаришем Миколою Соколовським, матеріали про які були передані на розгляд ГВС (1741–1742).

Янченко Микола – військовий товариш, його онук Іван Васильович (1741 – 1787 – ?) мешкав у Стародубі.

Янченко Пилип – значковий товариш, його донька Іл'їха Євдокія (1728 – 1768 – ?), вдова-міщанка, мала за Рум'янцевської ревізією двір у Стародубі.

Янченко Родіон Іванович (1688 – 1767 – ?) – сотник наказний полкової сотні (1727), значковий товариш Стародубського полку (? – 1723 – 1767 – ?). У 1735 р. мав двір у с. Малині, у с. Ляличі Мглинської сотні 2 двори убогих малогрунтових не тяглих посполитих та 1 хату підсусідків, у 1737 р. «отправлен з Енералной Канцеляріи в поход». 1741 р. мав суперечку за ґрунти з бунчуковими товаришами Миколою та Михайлом Борознами-Лопазенськими. Мав у 1764 р. у Стародубі 1 двір, 2 хати, у яких жило 4 найманих людей. Д.: 1) Ірина Юріївна Новицька (? – ран. 1741). 2) (1743) Ганна Мартинівна Дорошенко-Грушинська, донька полкового писаря стародубського вдова Петра Івановича Ракушко-Романовського (? – 1732).

Янченко Семен – значковий товариш. У нього донька Єфросинія, заміжня (1783) за значковимм товаришем Андрієм Рубцем.

Яралий Олександр – значковий товариш (1711–1737), жив у Миргороді, курінний значкових (1711), хорунжий полковий у 1713 р., у 1723 р. колишній хорунжий полковий миргородський, одинак, вдівець, «із деда и отца козак».

Ярвицький Василь – значковий товариш Гадяцького полку (1738), жив у с. Римасівці 2-га полкової сотні.

Ярема – значний військовий товариш. Родоначальник **Яременків.**

Ярема – сотник Горячківської сотні Брацлавського полку (? – 1649 – ?).

Яременко N – отаман сотенний (? – 1776), абшитований через хворобу значковим товаришем Лубенського полку (1776.18.07. – ?).

Яременко N (? – ран. 1779) – військовий товариш у Прилуцькому полку. Д.: Уляна NN. Мешкала у с. Блотниці Срібнянської сотні. Мали синів Василя (1747 – ?) та Івана (1761 – ?).

Яременко Василь (? – ран. 1737) – значковий товариш Полтавського полку 1736 р., у кримському поході в першому наряді. Мав двір у Кобеляках. Д.: NNN (? – 1720 – 1737 – ?), проживала в Кобеляках.

Яременко Василь (1728 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1788), мав 15 підданих у 1 містечку. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Марія NN, донька старшини.

Яременко Григорій – значковий товариш Полтавського полку (? – 1734 – 1736 – ?), мешкав у Решетилівській сотні. У 1736 р., призначений для збору у полтавський магазин провіанту та для інших посилок та указів.

Яременко Михайло – козак сотні Івахниченка Корсунського полку (1649), наказний полковник стародубський (1655, 1656).

Яременко Михайло – сотник леплявський Переяславського полку (? – 1723.10. – ?).

Яременко Михайло (1757 – ?) – службу розпочав з 1772 р., військовий товариш (з 1782). Приймав участь у польському поході.

Яременко П. – отаман сотенний Миргородського полку (? – 1776), через хворобу абшитований значковим товаришем (1776 – ?).

Яременко Петро (? – ран. 1779) – значковий товариш Полтавського полку (? – 1757 – 1767 – ?), мав 1 посполитого, військовий товариш. Д.: Уляна NN, проживала у с. Блотниця.

Яременко Прокіп – службу розпочав з 1731 р., значковий товариш Полтавського полку (1757 – 1779 – ?).

Яременко Прокіп – хорунжий полковий переяславський (? – 1669.03. – ?).

Яременко Семен – військовий товариш Полтавського полку (1671), на уряді полтавському (1673).

Яременко Семен – козак Сенчанської сотні Миргородського полку (1649), сотник остапівський Миргородського полку (? – 1666 – ?).

Яременко Яків – значковий товариш Полтавського полку (1734).

Яременко Яків – сотник лохвицький (1708–1709).

Яременко Ярема – посол з Глухівської ради 1669 р., військовий канцелярист і військовий товариш (1669). Посланий Ігнатовичем 30 серпня 1669 р. до царя.

Яременко Ярема – сотник костянтинівський Лубенського полку (? – 1659.17.01. – ?).

Яремецький Василь – значковий товариш Полтавського полку у Кобеляцькій сотні. Д.: (1731) Феодора NN.

Яресківський Григорій – наказний сотник переволочанський Полтавського полку (1722).

Ярецький Матвій (1749 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787). Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Параска N Александрович, донька священика.

Ярич Ян – козацький старшина в таборі на Узені 17 жовтня 1619 р..

Ярковський Іван – військовий товариш Чернігівського полку.

Ярмак Андрій – значковий товариш Миргородського полку (1713), входив до куріня Лісницького.

Ярмак Іван – значковий товариш Прилуцького полку (? – 1745 – 1748 – ?). 1745 р. мав конфлікт з прилуцькою полковою та ічнянською сотенною старшиною. У 1746 р. його побив житель дністровський Іван Панасенко. У 1747 р. його побив козак глухівський Степан Римар і не віддав йому майно і документи. У 1748 р. його побив Яків Садневський, а значковий товариш Іван Новицький – побив, захопив сіножать і вирубав пущу, сотник Гаврило Чарнуцький захопив вола.

Ярмак Федір Іванович (1742 – ?) – син значкового товариша. Службу розпочав з 1755 р. у Іваницькому сотенному правлінні, потім – Прилуцькій полковій рахунковій комісії. Хорунжий сотенний іваницький (1766–1772), отаман сотенний іваницький (1772–1782), військовий товариш (1788). Мав 32 підданих у с. Городні Прилуцького повіту та м. Ічні Борзнянського повіту. Д.: Євдокія Петрівна Рожновська, донька козака, онука значкового товариша.

Ярмола Олександр – значний військовий товариш.

Ярмоленко Гаврило – козак сотні Переяславської Івана Бабича (1649), обозний полковий переяславський (? – 1665.10. – 1666.10. – ?). Супроводжував гетьмана Брюховецького до Москви.

Ярмоленко Григорій – хорунжий полковий лубенський (? – 1699 – ?).

Ярмоленко Данко (? – 1666) – козак сотні Леплявської Петра Рощенка Канівського полку (1649). Полковник піхотний (1662–1663), полковник переяславський (? – 1663.10. – 1666.07.), наказний гетьман. Отримав від царя Домонтів з млинами і угіддями. Після знищення Лизогуба полковником канівським став Данило (1662.09.), який тримався промосковської, але антисомківської орієнтації і підтримував Брюховецького. Можливо, це був Данило Ярмолаєнко, призначений після скинення Сомка і переяславського полковника Щуровського полковником до Переяслава. 1 липня 1663 р. цар видав грамоту воєводі В.Волковському пустити Данила Ярмоленка до Переяслава. Вбитий під час переяславського повстання 1666 р.

Ярмоленко Іван – козак сотні Переяславської Івана Бабича (1649), осавул полковий переяславський (2-й; ? – 1661.05. – ?). Член делегації від Сомка на чолі з полковим осавулом переяславським Іваном Вороб'єм у травні 1661 р. до Москви.

Ярмоленко Петро – козак білоцерківський (1649), сотник полковий Білоцерківського полку (? – 1659. 12. – ?).

Ярмоленко Пилип (1753 – ?) – абшитований військовий товариш Лубенського полку (1787), проживав у Лохвицькому повіті. Внесений до II частини родовідної книги Чернігівського намісництва. Д.: Горпина NN, донька козака.

Ярмоленко Федір – шляхтич, значний військовий товариш (1694), мешканець пирятинський Лубенського полку. 25 травня 1694 р. купив ліс під с. Харківцями за 120 золотих у козака Сеська Пулинця. Полковий хорунжий лубенський (? – 1698.11. – 1703 – ?). Після сотника пирятинського Власа Семешки йому перейшо с. Карпилівка.

Ярмолович Семен – військовий товариш (1693), мешканець кузнецький Стародубського ключа.

Ярмош Василь – значковий товариш Ніжинського полку (? – 1736 – 1737 – ?). Мав 6 підсусідків у Борзні. У 1737 р. був у очаківському поході.

Ярмош Василь Максимович (1737 – ?) – абшитований військовий товариш Чернігівського полку. Разом з братами мав 138 підданих у Конотопському повіті. Д.: Наталія Семенівна Нарбут, донька військовго товариша.

Ярмош Логвин – шляхтич гербу «Слєповрон», військовий товариш (2-га половина XVII ст.).

Ярмош Федір Михайлович – абшитований військовий товариш Чернігівського полку (1787). Д.: Тетяна NN, донька сотенного отамана.

Ярмошевич Денис – значковий товариш Ніжинського полку. У 1735 р. звітував за комісарство у Макленбурзькому корпусі.

Ярмошевський Василь – значковий товариш (? – 1736 – ?). Д.: Євдокія Лаврінівна N, у 1741 р. була вдовою, судилася з невісткою за маєтності сина.

Ярмошевський Омелян Васильович (? – ран. 1741) – син значкового товариша, значковий товариш Ніжинського полку. У 1738 р. був у кримському поході при волах. У 1738 р. мав 1 підсусідка у д. Адамівці, 7 у м. Борзні. Д.: Ганна Петрівна Кулаковська.

Ярмултовський-Ворошило Павло Петрович – син любецького шляхтича (1607) Петра Ворошильского. Сотник новобихівський Могилівського полку (? – 1656 – ?). 1657 р. Б. Хмельницький надав любецькому шляхтичу Павлу Ярмултовському за «зичливости его в поданню намъ в фортелЪ Биховской», универсал, який підтверджував володіння «селом его власним» Вербичами, та «волок шест и млинокъ» у с. Горбово, «все тое в тракте Любецком в полку Черниговском лежачіе». У 1664 р. відібране у Павла Ярмултовського і його дружини Марини як у ребелітантів село Постовбицю Ройської сотні король віддав жовніру Яну Ярмултовському. Товариш полку Чернігівського (1667). У 1667 р. Павло Ярмултовський отримав «випис» з Чернігівської «съезжей избы» від стольника Кирила Хлопова, на володіння с. Вербичами. Полковник компанійський (? – 1669 – ?). С. Куликівка у Седнівській волості після Пацiв (Тризн) пере-

йшла Ворошилі. З своєї юрисдикції Борковський надав с. Велику Весь значному козаку Ворошилі. Сотник любецький (? – 1689 – ?), (1698), (1699), (1700). У 1705 р. Іван Мазепа підтвердив військовому товаришу Павлу Ворошилі с. Вербичі. Родина Ворошильскіх була споріднена з іншими родами Любецької околиці, так, племінниця Ганни Забіли пані Ворошило-Ярмултовська була дружиною Якова Бакуринського. Д.: (1664) Марина Василівна Дуніна-Борковська, донька генерального обозного. 1670 р. гетьман Д.Ігнатович надав Марині Ярмолтовській універсал, який затверджував за нею право на володіння маїтностями. 1687 р. вона отримула універсал чернігівського полковника Якова Лізогуба на володіння Вербичами.

Яроватий Гнат – у полковому товаристві уманському (1649). Суддя полковий уманський (? – 1672). За даними Самійла Величка у 1672 р. за наказом гетьмана Дорошенка повішений.

Яровий N – значковий товариш, мешкав у Глухівській сотні Ніжинського полку.

Яровий N (? – 1698 – 1719 – ?) – значковий товариш Лубенського полку.

Яровий Іван (1720 – ?) – син значкового товариша, службу розпочав з 1736 р., військовий канцелярист ГВК (1741.15.02. – 1765 – ?).

Яровий Яким – шляхтич гербу «Равич», військовий товариш (1749).

Яроновський N – наказний сотник Погарської сотні Стародубського полку (1727.07.).

Ярослав Іван – сотник уцтависький Миргородського полку (? – 1722 – ?), сотник білоцерківський Миргородського полку (? – 1722.04. – 1725).

Ярош N – осавул полковий черкаський (? – 1667 – ?).

Ярош Григорій (1733 – ?) – службу розпочав з 1762 р., осавул сотенний (з 1777), отаман сотенний (з 1778), військовий товариш Київського полку (з 1783).

Ярошевицький (Ярошевич) Іван Федорович – син священика, наказний сотник сосницький (1747–1749), правив у Білоусівському сотенному правлінні (1751). Абшитований хорунжий полковий (1753).

Ярошевицький Федір – писар полковий ніжинський (? – 1708).

Ярошевич Герасим – значковий товариш Чернігівського полку (1732).

Ярошевський Іван Ярошевич – значковий товариш Лубенського полку (1736).

Ярошевський Нестор (1732 – ?) – службу розпочав з 1765 р., хорунжий сотенний (1776–1777), осавул сотенний 2-ї Лохвицької сотні Лубенського полку (1777 – 1780 – ?), абшитований військовий товариш (? – 1788 – 1790 – ?). Мав 6 підданих у 1 місті. Родич чернігівських Ярошевських. Д.: 1) Мар'яна Спиридонівна Ляшко, донька козака. 2) (1790) Параска Александрович, донька священка.

Ярошевський Семен Ярошевич – син покозаченого шляхтича гербу «Заглоба», військового товариша. Значний військовий товариш (1695).

Ярошевський Юрій Ярошевич – значковий товариш Чернігівського полку (1732), хорунжий полковий чернігівський (ран. 1743), писар судовий гродський (? – 1751 – 1752), звільнений через хворобу, полковий хорунжий чернігівський (1752).

Ярошевський Юхим (1729 – ?) – військовий товариш (? – 1782 – 1785 – ?). Абшитований військовий товариш (1788), у Борзнянському повіті мав 14 підданих у 1 селі і 1 хуторі. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. Д.: Євдокія NN, донька старшинська.

Ярошевський Ярош Семенович – шляхтич гербу «Яніна», житель с. Плісок. Військовий товариш, 24 травня 1670 р. отримав лист полковника Уманця на млин на р. Вересоч. У 1728 р. «Олекса Науменко, сын Ивана Наумца, старинный человек, Борзнянский козак, прежний Плисецкий житель, лет ему восемьдесят, под совестию христианскою, посвидчил: перед чигиринщиною абы лет за четыри зайшов я лет в семнадцать з Коломии в Плиски з отцем моим и братами моими четырма на жилье, и в ту пору в Плиске было людей хат с пятнадцать и сельце тое шло на ратушу Борзнянскую; а по чигиринщине вскоре досталось село Плиска покойному Стефану Забеле, на той час хорунжому генеральному, во владение. За державство его стало людей прибольшатись в оном селе побольшее число. Покойный П.Забела приказал тамошним старейшим жильцам, а найбарзей Ивану Прущенку да Стецьку Ярошенку тогдащему плисецкому атаману осмотреть поли и где будет пустовщина, тое означать на державцев». Від нього ж вели свій родовід Ярошенки-Шевельови гербу «Заглоба».

Ярошенко Андрій Семенович (1742 – 1783 – ?) – службу розпочав з 16 березня 1759 р., осавул сотенний (1760.20.02), отаман сотенний (1763.19.08. – ?), значковий товариш (з 1775).

Ярошенко Остап – сотник богуславський Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Ярошенко Прокіп – козак золотоніський, значковий товариш Переяславського полку (1743 – 1751 – ?). Мав двір житловий у с. Слюзчиній Слобідці Золотоніської сотні.

Ярошенко Фесько – значковий товариш Переяславського полку. Мав хутір при р. Кропивній, у якому сам жив у Золотоніській сотні (1750). У 1766 р. його греблю і млин на р. Кропивні зруйнував полковий обозний компанійський Мелас.

Ярошенко Юхим (1760 – ?) – козак с. Алтинівки, абшитований військовий товариш (1787). Д.: Устина NN, донька козака.

Ярошинський N – бунчуковий товариш. Його син Іван.

Ярошинський Іван – син бунчукового товариша, значковий товариш (1711 – 1751 – ?).

Ярута N – сотник Корсунського полку (? – 1649 – ?).

Ясинський Андрій – військовий товариш (1687). 27 липня 1687 р. продав батьківські ґрунти з селищем і сіножаттю шляхтичу Івану Логвиновичу і його дружині Настасії Федоровні Случановським, жителям стародубським.

Ясинський Матвій – отаман 3-го компанійського полку (? – 1749 – ?). Осавул полковий 3-го компанійського полку (1755 – ?) з сотників. Підосавул полковий 2-го компанійського полку (1760–1763) з 3 полку. Д.: Феодосія NN, вдова Остапа Верескуна, козака Іваницької сотні Прилуцького полку.

Ясинський Степан – військовий товариш (1676), гетьманський посланець до Москви (1676). Ясинський Ясько відомий як козак сотні Гуниної Канівського полку (1649).

Яскевич N – значкового товариша Стародбського полку. У нього син Федір.

Яскевич Федір – військовий канцелярист ГВК (1735–1748), потім отаман городовий стародубський (1748–1758).

Ясликовський Гаврило – 11 вересня 1668 р. отримав універсал на с. Кучерівку під Глуховим. Отаман городовий глухівський (? – 1689.01. – ?). Військовий товариш. У 1690 р. очолював команду прилучан на зміну Ніжинському полку на Самарі. 11 липня 1691 р. призначений на місце померлого компанійського полковника Яреми. Сердюцький полковник (? – 1695 – 1696 – ?). Полк під його керівництвом був залишений в залозі у Кизикермені (1695). 7 листопада 1696 р. отримав дозвіл з полком покинути Тавань, уступивши місце полку Чечеля.

Ясликовський Павло – козак. У березні 1673 р. був у супроводі племінника гетьмана Михайла Васильовича, коли відвозили до Москви Григорія і Семена Самойловичів. Учитель дітей гетьмана Самойловича, який був з ними у Москві. Військовий товариш, посланець гетьмана Самойловича до Москви (1678).

Ясликовський Павло (? – ран.1740) – значковий товариш (1734), сотник корибутівський Прилуцького полку (1739–1740). Д.: Настасія NN (? – 1740 – ?), проживала у Варві. «По умертии же сотника Ясликовского жена его строение на жилой свой отеческий двор в местечко Варву забрала».

Ясликовський Стефан (? – 1678 – 1740 – ?) – 1 травня 1699 р. купив луку у Прилуках. Військовий товариш Варвинської сотні (1714–1725), значковий товариш Прилуцького полку (1740). У 1740 р. був дуже старим. Мешканець Варвинської сотні.

Ясноборський Ян – полковник ЙКМ (1651), 24 квітня 1651 р. був у Любартові. Ротмістр корогви полку Олександра Конецпольського (1653).

Ясновський Семен Григорович (1739 – ?) – шляхтич. Службу розпочав з 1765 р. у Вибельській сотні, сотенний писар, військовий товариш (з 1784), абшитований військовий товариш (1788), мав 17 підданих у с. Буді, яке отримав як придане за дружиною. Внесений до II частини родовідної книги дворян Чернігівського намісництва. 1782 р. у Галичині вилігімитована шляхта Ясновські. Д.: Софія Іванівна Булавка, донька бунчкового товариша. Придане с. Буда. Їх син Яків – колезький канцелярист (1796), двоюрідний брат Берлам.

Яснопольський Григорій – господар гетьманського двору (1719), бунчуковий товариш (? – 1738 – 1748 – ?), володів 5 дворами посполитих у с. Землянці Глухівської сотні.

Яснопольський Іван (1748 – ?) – службу розпочав з 1 січня 1776 р., отаман сотенний (з 1777.12.01.), значковий товариш Київського полку (1778.15.01. – 1783 – ?).

Яснопольський Іван Петрович – значковий товариш (1735), мешканець лохвицький.

Яснопольський Кирило – значковий товариш Лубенського полку (1723 – 1751 – ?).

Яснопольський Лука Хомич – уроженець смілянський. Військовий канцелярист ГВК (? – 1747 – 1751 – ?). В 1751 р. мав суперечку за ґрунти з козаком Мошкою. 19 вересня 1755 р. купив хутір у козака Івана Анцибора. Адвокат МК у відставці (1780), колезький адвокат. Мав 22 підданих у м. Смілі. Д.: (1780) Софія NN, донька шляхтича, удова військового товариша Петра Матвійовича Себастьяновича.

Яснопольський Федір Степанович – військовий канцелярист ГВК (1708, 1709). З універсалу 1713 р. дізнаємося, що його, вже «знатного канцеляриста войскового,... в канцелярии войсковой нелениво отправляючися праци и прислуги», гетьман нагородив селом Піски «в сотни Роменской обретаючоеся, зо всеми здавна до него приналежними кгрунтами и угодиями, позволяючи оному всякие от толку своему пожиткови отбирати користи». Та у 1720 р. з якихось причин по-новому переглядалась у Києво-губернській канцелярії справа Ф. Яснопольського, який у ході допиту пояснював, що «он до Мазепиной измены был в его канцелярии молодым писарем, а в измену его Мазепину с прочею старшиною был при нем же Мазепе под Полтавою». Як інформував гетьмана князь П. Голіцин, «он-де Федор с прочими канцеляристы и с другими оставлены при Вас... а по допросам отданы в службу к Вашей вельможности. И он-де Федор определен по прежнему в канцеляристы» . Сотник білопольський. Товариш полку Лубенського (1731). Д.: N Хомівна Манджос, донька роменського сотника.

Яснопольський Хома Яремович (? – 1751) – син значкового товариша, отаман сотенний смілянський Лубенського полку (? – 1723 – ?). Сотник смілянський. Козак смілянський (1743). У 1743 р. у нього захопив ґрунти і коней козак Ничипір Мошко. Значковий товариш. 6 червня 1748 р. купив хутір у Ничипора Мошка. Мав суперечки за ґрунти з племінниками Ничипора Мошки Власом, Борисом, Іваном, які були уступлені ще батьку Хоми.

Яснопольський Яків (? – ран. 1768) – значковий товариш Переяславського полку (? – 1726 – ?), священик Успенської церкви м. Бикова.

Яснопольський Ярема – значковий товариш Лубенського полку.

Ястрембський Антін –мав рідню у Острозі і Станіславі. Шляхтич. Під час Полтавської битви перейшов на антишведський бік. У нагороду отримав сотництво ковшовацьке Фастівського полку. Під час походу на Прут входив до полку виборних козаків (500 чол.) під командою генерал-фельдмаршала Шереметьєва. Отаман компаніського полку Карпа Часника. Продовжив службу у Носівській сотні. Обраний сотником носівським. Делегацію від сотні, яка поїхала до Козельця відстоювати його кандидатуру перед полковником Танським, взяли під караул. Заарештували і Ястрембського. Для придушення заворушення у Козелець особисто прибув генеральний осавул Василь Жураковський. 8 січня 1721 р. був виданий гетьманський універсал, яким карали його і його прибічників за те, що вони протистояли призначенню сотником Трохима Билину, потоптали гетьманський універсал про призначення останнього, побили корогву. У концисторію на допит був відправлений і однодумець Ястрембського місцевий троїцький піп Василь.

Ястрембський Яким Антонович (м. Носівка – ?) – син сотника ковшовацького, навчався у КМА (1736), службу розпочав з 1756 р. канцеляристом у ГВК, полковий осавул.

Ясько – озаринський сотник регіменту наказного гетьмана Гоголя, на коронаційному сеймі 1676 р. отримав нобілітацію.

Ятвиновський Григорій – військовий товариш.

Яхимів N – полковник уманський (1649, літо).

Яхимович Гнат Олександрович – шляхтич, син обозного полкового чернігівського (1671). Товариш Чернігівського полку, докупив у 1680 р. у шляхтича Яська Селивоновича маєтність у с. Левонки.

Яхимович Іван – ротмістр надвірної корогви, військовий товариш Київського полку.

Яхимович Іван (? – бл. 1660.01.) – у середині XVII ст. відомий рід Яхимовичів гербу «Леліва», представники якого проживали у Новогродському воєводстві, а у XIX ст. у Васильківському повіті Київської губернії. Писар полковний київський (? – 1649 – 1654.05. – ?), полковник київський (? – 1659.07. – 1659.09. – ?), писар полковний київський (? – 1658.06. – 08. – ?), полковник київський (? – 1660.01. – ?). Разом з Ждановичем у 1653 р. їздив до короля. Король наказав Ждановича, Якимовича і дев'ять козаків «оковать и держать за пристави в розних городах». Сейм і Радзивілл у 1654 р. просили короля обміняти Ждановича і його товаришів на полонених шляхтичів Радзивіллового полку. 19 квітня 1654 р. король дозволив і Радзивілл відправив Якимовича з листом до Б.Хмельницького з відповідною пропозицією. 8 січня 1660 р. Юрась Хмельницький видав універсал на повернення Київському Софійському монастирю озер Доморовських і перевозу, незаконно захоплених ним. Дослідниця В.Панашенко вважає, що його синами були Григорій і Омелько Яхимовичі, «які у другій половині XVII ст. по черзі займали посаду чернігівського міського писаря».

Яхимович Олександр (Лесько) Іванович – син війта чернігівського – шляхтич, обозний полковий чернігівський (1671), (? – 1673 – ?), (? – 1685 – ?). 29 березня 1671 р. вдова Григорія Левоновича Уляна продала йому с. Левонки. Мав млин на р. Стрижні, яким раніше володів Василь Ігнатович.

Яхневич Антон Яремович – шляхтич гербу "Яніна", син обозного полкового ніжинського, сотник олишівський, бунчуковий товариш.

Яхневич Ярема – шляхтич гербу «Яніна», сотник олишівський (? – 1685 – ?), обозний полковий ніжинський.

Яхненко Павло – сотник борзнянський Ніжинського полку (? – 1649).

Яхненко Юрко – сотник Ладижинської сотні Уманського полку (? – 1649 – ?).

Яхнович Василь – військовий товариш (1654), учасник посольства Зарудного-Тетері до Москви.

Яхонов Григорій – отаман стародубської полкової артилерії (? – 1729 – ?).

Яценко Василь – з козаків, службу розпочав 1 квітня 1754 р., значковий товариш (1767.30.09. – 1780 – ?). Д.: N Андріївна Крамар, донька козака Золотоніської сотні, мали сина Данила.

Яценко Гаврило – військовий товариш (1766 – ?). Мав 40 підданих у Глухівському повіті.

Яценко Іван – сотник комишнянський Гадяцького полку (? – 1728.12.11. – 1729 – 1736 – ?).

Яценко Максим Гаврилович – син військового товариша, колезький канцелярист (1781), військовий товариш (1787). Д.: Параска NN, донька військового товариша.

Яценко Матвій (? – ран. 1781) – військовий канцелярист.

Яценко Павло – наказний сотник прохорівський, у квітні 1738 р. отаман і козаки Прохорівської сотні вимагали замінити його сином відставного майора-серба Баніна. Бунчуковий товариш Михайло Банін захопив коня і побив у с. Мала Загірівка дружину прохорівського сотника Пелагею Юріївну.

Яценко Степан Гаврилович – військовий товариш (1787).

Яценко Федір Григорович – колезький канцелярист (1781), військовий товариш (1788). Д.: Гафія NN, донька військового товариша.

Яценко Яків (1750 – ?) – з козаків, шляхтич, службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист (З 1765.5.03.), військовий товариш Лубенського полку (1773 – 1782 – ?), мешкав у Пирятинському повіті, де мав 7 підданих.

Яценко-Тютюнник Василь – сотник киселівський Чернігівського полку.

Яценко-Тютюнник Іван Васильович (? – ран. 1743) – син сотника киселівського. Значковий товариш Чернігівського полку за заслуги батька (1723 – 1739 – ?), мав хутір у с. Вертіївці Любецької сотні. Письменний. Д.: Євдокія Григорівна Рашевська (? – 1727 – 1760 – ?), вдова (1743), мала двір житловий у с. Вертіївці Любецької сотні. 1756 р. продала сотнику любецькому Василю Силичу за 40 рублів прадідівські і дідівські по матері Ірині Дем'янівні Посудевській ґрунти у м. Любечі. За нею піддані: 5 хат у хут. Красковському і 2 у Любечі (1760).

Яценко-Хмелевський Іван Васильович (бл. 1685 – ?) – син сотника кролевецького. Перейшов з Кролевця у с. Хмелівку Стародубського полку. Військовий товариш Ніжинського полку. Д.: 1) NNN, 2) Марина Дем'янівна Хмелевська.

Яциневич Стефан (1742 – ?) – службу розпочав з 1760 р., військовий канцелярист (1761 – ?).

Яцинич Михайло Іванович (? – 1657 – 1687 – ран. 1691) – військовий товариш Чернігівського полку (1671), посланець гетьмана Ігнатовича до Москви (1671). Д.: Ганна Костянтинівна Мазапета (? – 1659 – 1721 – ?), донька капітана Чернігівського гарнізону, онука Бориса Грязного. У другому шлюбі за Іваном Берло, сотником воронківським. Донька Михайла Яцинича Марія (? – 1691 – 1743 – ?) стала дружиною хорунжого полкового чернігівського Прокопа Якубовича, а у другому шлюбі – слабинського сотника, а потім полкового судді чернігівського Івана Тризни.

Яцкевич Герасим Якович – син священника з Волині, шляхтич. Реєстровий козак Чигиринського полку (? – 1648). Полковник лубенський (1648–1649). Гетьманський намісник на Волині, «можна припустити, що Хмельницький послав на Волинь Яцкевича як свого намісника з метою зміцнити керівництво українськими військами на Волині», – зазначає Ю.Мицик. Полковник зв'ягольський (? – 1649.04. – ?), після складання реєстру – козак Медведівської сотні Чигиринського полку. Полковник переяславський (? – 1651.03. – ?). У лютому 1652 р. очолював козацьке посольство до Речі Посполитої. 10 листопада 1653 р. приїхав від гетьмана у Чигирин до стольника Родіона Стрешнева.

Яцьківський-Куницький Іван Федорович (бл. 1600 – 1664 – ран. 1667.3.06.) – шляхтич. Полковник подільський (? – 1649.02. – ?), полковник кальницький (? – 1649.04. – 1649.10. – ?), (? – 1651.06. – 07. – ?), (1654, нак.), Колишній наказний полковник кальницький Іван Федорович у грудні 1653 р. привіз до московських послів в Путивль листа гетьмана з-під Бару, датований початком листопаду (тобто, Федорович в листопаді-грудні виконував дипломатичну місію на сході України, забезпечуючи супровід московської делегації до Переяслава), а полковник вінницький Іван Богун у грудні 1653 р. знаходився в районі бойових дій проти поляків під Камянцем-Подільським. Іван Федорович в Переяславі заприсягнув, а полковник вінницький Іван Богун разом з полковниками брацлавським і уманським знаходились на західних рубежах, обороняючи Україну (про

оперативний корпус в складі цих трьох полків маємо звістку з інструкції Філону Гаркуші). 21 лютого польський король звертався універсалом до козаків, вперше чергу до Богуна із закликом перейти на його бік. У цей же час до Богуна поляки звертаються як до полковника брацлавського, а в московській царській грамоті (звичайно, з подачі українських посланців) Богун іменується вінницьким полковником. Високий суспільний статус Івана Федоровича Яцьківського засвідчує його нобілітація у 1661 р. і надання привілею від 1 вересня 1661 р. на маєтності в сс. Папужинці і Папінки в Брацлавському воєводстві. 12 травня 1662 р. отримав у Варшаві королівський привілей на спустошене у Подільському воєводстві містечко Плоскіров. 28 липня 1664 р. йому було надане містечко Боярка в Білоцерківському старостві і 2 млини: один Дмитра Бутовича, а другий – Крученикiв у Київському воєводстві. Дещо пізніше гетьман Тетеря послав Яцьківського послом до кримського хана, щоб зберегти дружбу з ханом, затвержену присягою, просити не більше 20 000 орди на допомогу гетьману. Іван Федорович Яцьківський-Куницький помер в проміжку 1664–1667 рр., бо його маєтність Боярку після смерті 3 червня 1667 р. король надав брацлавському стольнику Павлу Тетері.

Яцьківський-Куницький Степан Федорович (? – 1624 – 1684) – козак Козелецької сотні Переяславського полку (1649). В.Липинський називав його полковником переяславським, але жоден з дослідників до цієї токи зору не пристав. Можливо, що він, дійсно, був полковником у цьому полку і згаданий під іменем Степана з двома перекрученими прізвищами Затутовського і Дастутовського. Полковник переяславський (1653.06. – 07.). У 1664 р. інструкцію послам на варшавський сейм підписав запорозький полковник Степан Федорович. Через нього ж була домовленність з Дорошенком про шлюб племінника гетьмана Ігнатовича Мишка з донькою Дорошенка. Не виключено, що Ігнатович, який був писарем у Тукальського, а потім у Андрія Дорошенка і є цей Михайло. У 1671 р. Дорошенко направив Степана Куницького послом до Туреччини. Пізніше він як військовий товариш виконував доручення Самойловича на Правобережжі, видавав там себе за полковника і був нобілітований. Схоплений за наказом Самойловича і його справу вів протопоп Адамович. О. Оглоблин вважав, що Степан Куницький «з правобережного (мабуть, брацлавського) шляхетського роду...служив у Дорошенка й виконував різні дипломатичні та приватні доручення (посольства до Многогрішного 1671 р., до Польщі 1673 р. тощо). Староста Немирівський (1677, 1678)». В.Кочубей характеризував його так: «Куницкий своим хитрым умыслом гетьманского прозвания у ляхов добился». Названий дядьком Дмитрашки (очевидно, Родіона). Д.: NNN, вдова Григорія Лісницького, полковника миргородського.

Яцько – сотник Балабанської сотні Кальницького полку (? – 1664 – ?). У березні 1664 р. він з місцевим отаманом Федоренком були відправлені до Торговиці як закладники від Виговського.

Яцько – сотник келебердинський Полтавського полку (1672).

Яцькович Грицько – осавул полковий миргородський (? – 1672.05. – ?).

Яцькович Карпо Тимофійович – за документами він відомий як Яцькович, Ященко, Карпець, Карпо Тимофійович. Належав до старовинного козацького роду. Батько Карпа Тишко Ященко записаний до реєстру 1649 року у Басанській сотні шостим. Це означає, що він старий і заслужений у сотні козак. Сотника Карпа у реєстрі не бачимо, можливо, був неповнолітнім. Сотник басанський Переяславського полку (? – 1679 – 1690 – ?), (? – 1700 – 1702). Під час подій 1687 р. у липні, Карпо Тимофіїв писав до окольничого Неплюєва про назріваючу у полку різню і просив поспішити з допомогою. Переяславський полк тоді знаходився під командою Г.Самойловича, а басанський сотник разом з миргородським полковником Апостолом підтримував Мазепу, допомагаючи заарештувати Л.Полуботка і Ф.Сулиму. У 1689 р. сотник Яськович супроводжує Мазепу до Москви і отримав підтвердження на старі маєтності і нові надання від царя. Цікавим видається його місце у списку: басанський сотник стоїть серед полковників і поруч з ніжинським Степаном Забілою. Це не випадковість, враховуючи, що останній сват Яськовичу, а зять, записаний серед значних військових товаришів молодших, Василь Забіла. Карпо мав сина Данила, який 1694 р. був гінцем Мазепи до Москви.

Яцькович Роман – осавул полкової артилерії (? – 1699 – ?).

Ячний N – військовий товариш (1781), володів хутором у 1-й полковій сотні Миргородського полку.

Ячний N – полковий канцелярист (? – 1766), абшитований значковим товаришем Миргородського полку через хворобу.

Ячний Василь (1733 – ?) – службу розпочав з 1748 р. козаком, значковий товариш Миргородського полку (1776.23.09. – 1783 – ?). Мав 12 підданних (1783). Брат Івана.

Ячний Іван (1749 – 1783 – ?) – службу розпочав з 1 березня 1766 р. підканцеляристом, канцелярист полковий, писар сотенний 1-ї полкової сотні (з 1772.29.01.), значковий товариш Миргородського полку (1776 – 1783 – ?).

Яшарицький Ничипір – наказний сотник басанський Переяславського полку (1752, 1753, 1754).

Яшевський Іван – наказний сотник власівський Миргородського полку (1723.10.).

Ященко Іван – значковий товариш Лубенського полку, присягнув у 1741 р.

Ященко Іван – сотник Войташівської сотні Паволоцького полку (? – 1649 – ?).

Ященко Павло – наказний сотник прохорівський Ніжинського полку (1738).

Ященко Роман Леонтійович – сотник яреськівський Миргородського полку (? – 1710 – 1719), наказний сотник яреськівський (1725), сотник яреськівський (? – 1730 – ?).

Науково-довідкове видання

Кривошея В. В.

КОЗАЦЬКА СТАРШИНА ГЕТЬМАНЩИНИ

Енциклопедія

Упорядник *Кривошея В.В.*
Технічний редактор *Шалашенко Г.П.*

В авторській редакції

Підп. до друку 30.11.2010 р. Формат 70x100/8.
Папір офс. Друк офс. Гарнітура Georgia.
Ум.-др. арк. 99,0. Ум.-вид. арк. 105,5.
Наклад 400 прим. Замовл. № 267

Видавництво «Стилос».
04070, Київ-70, Контрактова пл., 7.
Свідоцтво Держкомінформу України
(серія ДК № 150 від 16.08.2000 р.)

Віддруковано в друкарні СПД ПАЛИВОДА А. В.
м. Київ, вул. Пироговського, 19, корпус 4

ISBN 978-966-8009-99-0